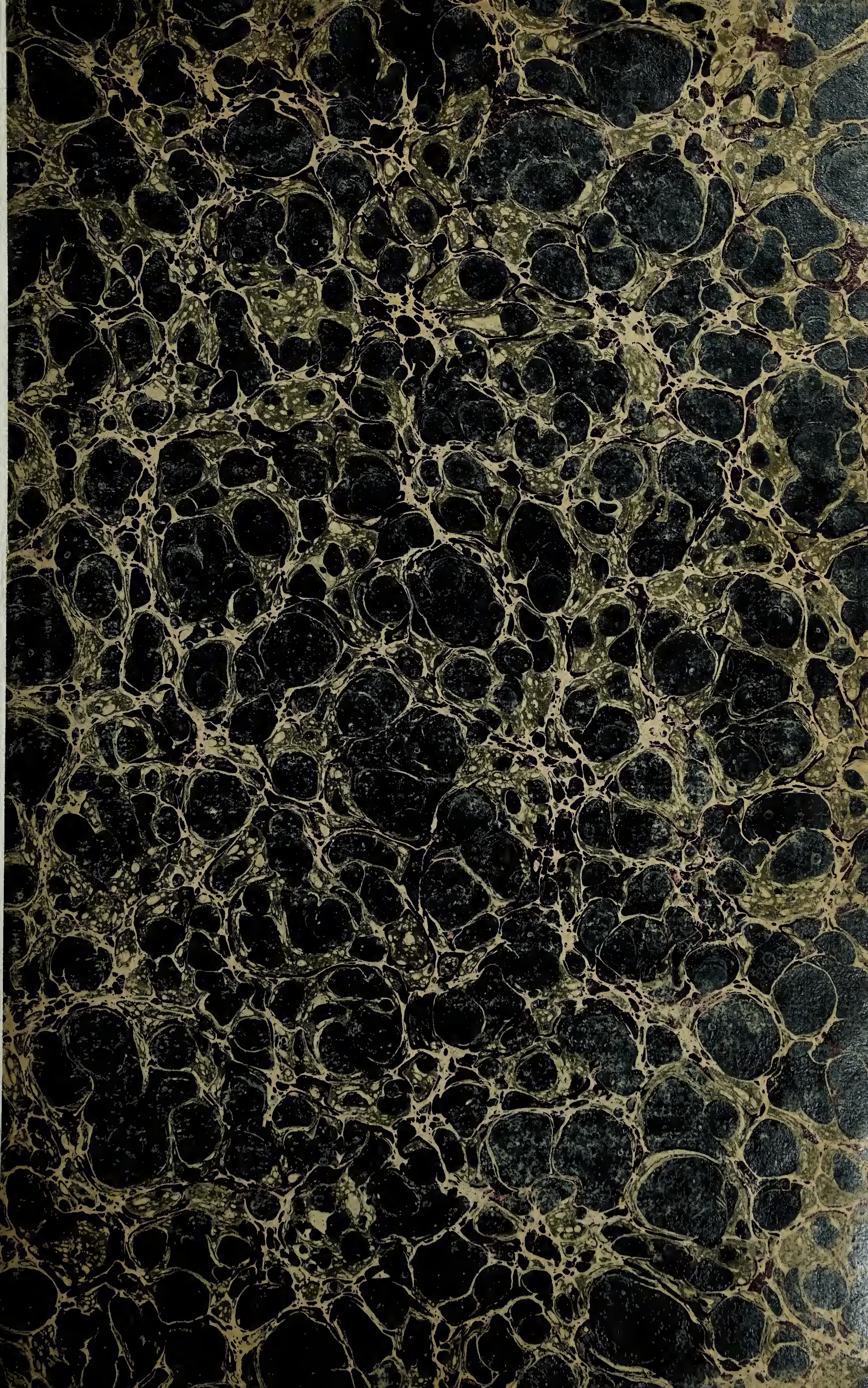

ערוך החדש

ARAMÄISCH-NEUHEBRÄISCHES WÖRTERBUCH

ZU

TARGUM, TALMUD UND MIDRASCH

BEARBEITET

VON

D. DR. GUSTAF H. DALMAN

PROFESSOR IN LEIPZIG.

MIT LEXIKON DER ABBREVIATUREN

VON

G. H. HÄNDLER.

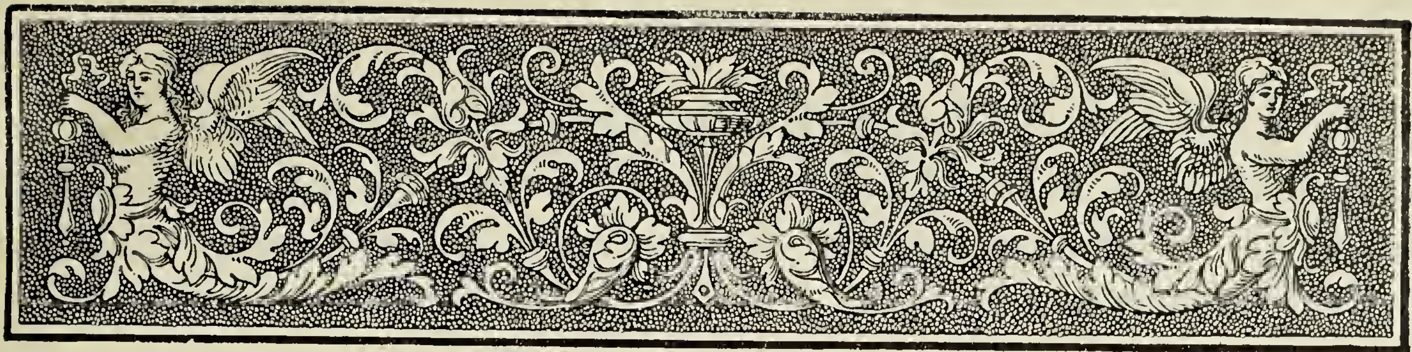

FRANKFURT A. M.

J. KAUFFMANN

1901.

Druck von W. Drugulin in Leipzig.

VORWORT.

Ein Wörterbuch, welches den Wortschatz der Targume, Talmude und Midraschim vollständig, aber in möglichster Kürze, darbietet, wird als ein dringendes Bedürfnis bezeichnet werden können. Der grosse Umfang und der hohe Preis der brauchbaren unter den bisherigen Wörterbüchern für diese Litteratur hat dem Studium derselben für viele ein unübersteigliches Hindernis in den Weg gelegt. Dies hinwegzuräumen, ist ein Hauptzweck dieser Publikation, welche dabei die Bedeutung und den Wert der umfangreicheren Arbeiten Früherer nicht schmälern will. Zugleich darf gehofft werden, dass ein minder umfangreiches Wörterbuch eher von Zeit zu Zeit neue Auflagen erlebt und dabei den auf diesem Gebiet zu erhoffenden Fortschritten als Krystallisationspunkt dient, vorausgesetzt, dass die Fachmänner es nicht verschmähen, bessernd und vervollkommnend an der weiteren Entwickelung des nun ans Licht tretenden Werkes mitzuarbeiten.

Die Fortschritte, welche auf dem Gebiete dieser Lexikographie seit Nathan bar Jechiel[1] gemacht wird, werden durch die Namen Johannes Buxtorf[2] und Jakob Levy[3] gekennzeichnet. A. Kohut hat in seinem „Aruch completum“ (1878—1892) weniger geleistet, als man hätte erwarten können. Eine kritische Ausgabe des alten Aruch bleibt ein Desideratum, und die persischen Lehnwörter des Aramäischen bedürfen noch immer der Bearbeitung durch einen gründlich geschulten Fachmann. Dagegen verdient M. Jastrow[4] hohes Lob für seine sorgfältige Durch-

---

[1] Sepher he-ʿAruk, verfasst um 1100, erster Druck vor 1480.

[2] Lexicon chaldaicum, talmudicum et rabbinicum, Basel 1639/40.

[3] Chaldäisches Wörterbuch über die Targumim und einen grossen Teil des rabbinischen Schrifttums, Leipzig 1867 f. Neuhebräisches und Chaldäisches Wörterbuch über die Talmudim und Midraschim, nebst Beiträgen von H. L. Fleischer, Leipzig 1876—1889, ergänzt von M. Lattes in Saggio di giunte e correzioni al Lessico Talmudico (1878), Nuovo saggio (1881), Miscellanea postuma I. II (1884/85).

[4] Dictionary of the Targumim, the Talmud Babli and Jerushalmi, and the Midrashic Literature, London u. New-York 1886 ff. (bisher Lief. I—IX, von א bis Anf. כ).

arbeitung des bisher bekannten Stoffes, den er auch stellenweise erweitert. Zu bedauern ist neben der Gewaltsamkeit, mit welcher oft griechische und persische Fremdwörter von ihm aus semitischen Wurzeln hergeleitet werden, besonders dies, dass dem Herausgeber für den palästinischen Talmud und die Midraschim die unumgängliche Unterlage der ersten Drucke fehlte. Wie viel bleibt aber noch zu thun übrig! Ich nenne als das Wichtigste folgendes:

1. Eine bessere Feststellung der Aussprache durch erschöpfende Verteilung der Nomina auf die vorkommenden Nominalformen und durch Vergleichung der verwandten Sprachen. Was durch E. König in seinem „Lehrgebäude der hebräischen Sprache" Bd. II, 1 (1895) für das biblische Hebräisch, durch E. Kautzsch in seiner „Grammatik des Biblisch-Aramäischen" (1884) für diesen aramäischen Dialekt geschehen, muss für das nachbiblische Hebräisch und Aramäisch auf Grund der Übersichten der semitischen Nominalformen von de Lagarde und Barth noch geleistet werden. Vorarbeiten hierfür sind die Beispielsammlungen für die Nominalformen der Mischna von C. Siegfried in Strack-Siegfried's „Lehrbuch der neuhebräischen Sprache" (1884) S. 35—51 und von F. Hillel in „Die Nominalbildungen in der Mischnah" (1891).

2. Eine Feststellung des Wortschatzes der verschiedenen Dialekte. Für das Neuhebräische ist der gegebene Ausgangspunkt ein Glossar der Mischna, welches nicht nur für die Beurteilung anderer hebräisch geschriebener Schriftwerke, sondern auch für die Bestimmung des zur Zeit der Mischna in Palästina gesprochenen Aramäisch von grosser Bedeutung wäre. Als Vorarbeiten sind zu nennen das noch ungedruckte neuhebräische Wörterbuch „Almurschid Alkāfī" von Tanchum Jeruschalmi (c. 1250), die Indices in der lateinischen Übersetzung der Mischna von G. Surenhusius (1698 bis 1703), die Glossare in den von H. L. Strack herausgegebenen Mischnatraktaten Pirke Aboth (1888), Schabbâth (1890), Jomâ (1888), ʿAboda zara (1888) und A. Th. Hartmann, Thesauri linguae Hebraicae e Mischna augendi Particula I—III (1825 f.)[1].

Für das Aramäische wären zu bearbeiten gesonderte Glossare für folgende Dialekte, bez. Schriften: 1) für die judäischen[2] Idiome a) des Onkelostargum, b) des Prophetentargum; 2) für das galiläische Idiom des palästinischen Talmud und Midrasch; 3) für das babylonische Idiom des babylonischen Talmud; 4) für die Mischdialekte

[1] Vergl. auch das Glossar in M. S. Zuckermandel's Ausgabe der Tosephta (1880 bis 1882).

[2] Die Bezeichnungen „judäisch" und „galiläisch" habe ich in meiner „Grammatik des jüdisch-palästinischen Aramäisch" diesen Idiomen gegeben wegen der Her-

a) der sogen. jerusalemischen Targume zum Pentateuch, b) der Targume zu den Megilloth, c) der Targume zu den Psalmen, Sprüchen, Hiob, d) des Targum zur Chronik. Diejenigen Wörter, welche den Idiomen der Mischdialekte allein eigentümlich sind und in den anderen Dialekten nicht nachzuweisen, sollten schliesslich aus dem Sprachschatze des jüdischen Aramäisch als einer lebenden Sprache ganz ausgeschlossen werden.

Das zuerst zu bearbeitende Glossar zum Onkelostargum wird von diesem Wörterbuch dargeboten (s. unten); ich freue mich, dass begründete Aussicht vorhanden ist, dass in absehbarer Zeit auch Glossare für das Jesajatargum und für das aramäische Idiom des palästinischen Talmud entstehen werden. Möchte die Mischna recht bald einen zuverlässigen Bearbeiter finden!

3. Eine systematische Untersuchung aller Bezeichnungen für Realien. Löw's Werk über die „Aramäischen Pflanzennamen" (1881) hat auf anderen Gebieten keine ebenbürtigen Nachfolger gefunden. Die an sich dankenswerten Arbeiten von P. Rieger über „Spinnen, Färben, Weben, Walken" und von H. Vogelstein über „Getreidebau" (beide 1894) bedürfen noch der Nachprüfung und Vervollständigung. L. Lewysohn's „Zoologie des Talmuds" (1858) ist ganz ungenügend.

4. Eine Feststellung der in den hebräischen und aramäischen Wörtern zu Tage tretenden Wurzeln mit Scheidung der von verschiedenen Wurzeln stammenden, jetzt gleichlautenden Vokabeln. Dazu giebt Beiträge J. Barth in „Etymologische Studien zum semitischen, insbesondere zum hebräischen Lexicon" (1893), während E. Landau in „Die gegensinnigen Wörter im Alt- und Neuhebräischen" (1896) mehr den Gebrauch als den Ursprung der behandelten Wörter beleuchtet. Verfehlt ist der Versuch von Abraham ben Elijjahu mi-Wilna in „Sepher tirgēm Abraham" (Jerusalem 1896), die Wortstämme des Onkelostargum auf hebräische Wurzeln zurückzuführen.

5. Eine vollständige Bearbeitung der griechischen, lateinischen und persischen Fremdwörter. Für das Griechische und Lateinische lassen David Cohen de Lara in seinem Wörterbuch „De convenientia vocabulorum rabbinicorum cum graecis" (1648), S. M. Bondi, A. Brüll, J. Perles, M. Sachs noch manches zu thun übrig. Das „Glossarium graeco-hebraeum" von J. Fürst (1890) befasst sich nur mit

---

kunft der sie bezeugenden Schriftwerke, ohne behaupten zu wollen, dass dieselben jemals in der uns bekannten Gestalt, von welcher in den Targumen zahlreiche Hebraismen abzurechnen sind, neben einander existiert hätten. Beide Idiome werden zu ihrer Zeit weit über die Grenzen Judäa's, bez. Galiläa's hinaus im Gebrauch gewesen sein.

dem von den Midraschim dargebotenen Material. Das von S. Krauss verheissene Wörterbuch der griechischen Fremdwörter ist leider noch nicht erschienen. Für die persischen Fremdwörter liegen Vorarbeiten vor von P. de Lagarde in „Semitica“ I (1878), von H. L. Fleischer in den Wörterbüchern von J. Levy und von A. Kohut in seinem „Aruch completum“.

Wenn ich hinzufüge, dass uns kritische Ausgaben und wissenschaftliche Kommentierungen fast aller in Frage kommenden Litteraturwerke fehlen, dass auch genügende Wörterbücher der nächststehenden Dialekte des Samaritanischen, des Mandäischen und des Idioms von Maʿlūlā noch nicht geschrieben sind[1], so erhellt, dass die aramäisch-neuhebräische Lexikographie noch nicht so bald in ein auch nur vorläufig befriedigendes Stadium treten dürfte.

Die Beiträge, welche in diesem Wörterbuche zu einem Fortschritte dem Ziele entgegen geboten werden sollen, sind folgende:

1. Die Vokalisation, besonders der aramäischen Wörter, ist soviel als möglich gebessert worden, zum Teil durch Vergleichung des Syrischen, besonders aber durch Heranziehung der in den südarabischen Targumhandschriften mitgeteilten Ausspracheträdition. Es sind hierbei von mir benützt worden für das Onkelostargum die im Besitze von Professor A. Socin in Leipzig befindliche Handschrift Cod. Soc. 84, für das Targum zu den vorderen Propheten die Handschriften des Britischen Museum Orient. 1471 u. 2210, für das Targum zu den hinteren Propheten Orient. 1474 u. 2211, ausserdem für das ganze Prophetentargum die Haphtarenhandschrift Prof. Socin's Cod. Soc. 59; für die Targume zu den fünf Megilloth[2] MSS Orient. 1302, 1476, 2375, 2377 (welche zum Esterbuch nur das sogen. Targum scheni enthalten). — Alle Bibelcitate, bei welchen nichts Anderes bemerkt ist, verweisen auf die genannten Targume, und zwar für den Pentateuch stets auf Cod. Soc. 84, für die vorderen Propheten auf Orient. 2210, für die hinteren Propheten auf Orient. 2211, für die Megilloth auf Orient. 2375, wenn nicht ausdrücklich eine andere Handschrift als Quelle der mitgeteilten Lesart genannt wird.

---

[1] Erfreulicher Weise ist der Wortschatz des Evangeliarium Hierosolymitanum, dessen Sprache dem galiläischen Idiom der Juden sehr nahe steht, in den „Thesaurus Syriacus“ (1879ff.) von R. Payne Smith aufgenommen worden. Eine Auswahl bietet F. Schwally in seinem „Idioticon des christlich-palästinischen Aramäisch“ (1893). Der für diesen Dialekt von Jahr zu Jahr sich mehrende Stoff (s. zuletzt G. Margoliouth, The Liturgy of the Nile, 1896) bedarf aber erneuter lexikalischer Behandlung.

[2] Es sei hier aufmerksam gemacht auf die zahlreichen Abweichungen der von den Handschriften vertretenen Textrecensionen von der Recension des Druckes in der ersten rabbinischen Bibel v. J. 1517. Übrigens haben MSS Orient. 1476 und 2375, wie es scheint, dieselbe Textgestalt, während Orient. 1302 eine andere vertritt.

Im Interesse der Anfänger, welche besonders über die Setzung des Dagesch lene und forte nicht im Zweifel gelassen werden konnten, und um die nach meinen früheren Erfahrungen [1] höchst prekäre Benützung der Typen für die superlinearen Vokale zu vermeiden, wurde die superlineare Vokalisation der südarabischen Handschriften in die sublineare umgesetzt. Wer auf die eigentliche handschriftliche Lesart zurückschliessen will, hat nur zu beachten, dass jedes Segol auf Patach zurückzuführen ist, jedes Chateph (ausgenommen bei אֳחֲרָן, קֳבֵיל, קֳדָם) in ein (lautbares) Schewa zu verwandeln, jedes Schewa quiescens und auch jedes Schewa mobile (bez. intermedium) nach kurzem Vokal und einfachem unverdoppeltem Konsonanten zu streichen [2]. Auch das Dagesch, das jenem Punktierungssystem ursprünglich nicht angehört und in den Handschriften nur unregelmässig, in manchen gar nicht, erscheint, wäre wegzulassen. Es ist also vorauszusetzen für הֵיכְלָא, מֶלֶךְ, מַלְכִּין, מַלְכְּתָא, מַלְכְּוָן, אֲנָא, אִתְּתָא, קְטָלִין, יִתְקַטְּלוּן, יִתְקַטְּלוּן superlinear vokalisiert היכלא, מלך, מלכין, מלכתא, מלכון, אנא, אתתא, קטלין, יתקטלון, יתקטלון. Es erhellt daraus, dass die Verdoppelung der Konsonanten meist, aber nicht immer, mit Sicherheit erkannt werden kann, während über die Setzung eines Dagesch lene öfters Zweifel entstehen können [3].

Neben die handschriftlich bezeugte Schreibung eines Wortes habe ich eine andere gesetzt, in dem Falle, dass mir die handschriftliche Vokalisierung bedenklich oder doch nicht allein berechtigt schien.

2. Der Wortschatz des Onkelostargum ist durch Citate kenntlich gemacht worden. Die Wörter und bei Verben auch die Konjugationen [4], für welche keine Citate aus dem Pentateuch mitgeteilt sind, vermag ich aus diesem Targum nicht nachzuweisen. Bei dem Fehlen einer Concordanz könnte ja immer noch etwas vermisst werden. Ich habe keine Mühe gescheut, um Übersehenes aufzuspüren (s. S. 181) und darf hoffen, dass nichts Wesentliches übergangen wurde, bin aber dankbar für die Nachweisung von Lücken.

Der Wortschatz der Targume zu den Propheten und zu den Megilloth ist nicht geschieden worden und wird auch nur in soweit durch Citate kenntlich gemacht, als er von dem Wortschatze des Onkelos-

---

[1] S. meine Grammatik S. VII. 340 ff.

[2] Auch nach langem Vokal fehlt in der superlinearen Vokalisation das Schewa in der Femininendung *ājtā* und wenn *jā, jān, jāt, jātā* folgt, s. meine Gramm. S. 56, 132, 140 f., 144, 154, 281, 291. חֶזְוָא, אוּרָיְתָא entspricht also חזוא, אוריתא und nicht חזיא, אוריתא.

[3] S. das dabei von mir angewandte Princip in meinen „Aramäischen Dialektproben" S. V.

[4] Hierbei war die Vokalisation der benützten Handschrift das Massgebende.

targums abweicht. Doch habe ich häufig Beispiele aus den Targumen zu den Propheten vorgezogen, wenn Wörter sowohl dort, als in den Megillothtargumen zu finden waren. Wörter, bei denen nur Stellen aus dem Pentateuch citiert sind, können somit auch in anderen Targumen sich finden, es ist aber nicht nötig, dass dies stets der Fall ist. Immerhin kann damit wenigstens der allgemeine Wortschatz der älteren Targume als bezeichnet gelten.

Unbelegt blieben die Wörter der übrigen Litteraturwerke, für welche ich mir für etwaige spätere Auflagen Ergänzungen vorbehalte. Doch schien es mir zuweilen wünschenswert, die älteste bekannte Lesart eines Wortes festzustellen. In diesem Fall wird der Beleg gegeben. Wo Midrasch Rabba, Midrasch chamesch Megilloth, Talmud Jeruschalmi und Jalkut Schimoni citiert sind, besagt dies, dass die mitgeteilte Lesart die des ersten Druckes jener Werke[1] ist. Wenn das sogenannte Targum des Jonathan zum Pentateuch (JI) bei Pentateuchcitaten notiert ist, bezieht sich die Angabe — abgesehen von den Vokalen — auf die einzige bekannte Handschrift desselben, MS. Add. 27031 des Brit. Museum[2], wofern nicht die erste Druckausgabe (Venedig 1591) ausdrücklich genannt ist.

3. Aramäische Fremdwörter im Hebräischen und hebräische Fremdwörter im Aramäischen werden als solche nicht kenntlich gemacht. Alle aus anderen Sprachen stammende Wörter wurden durch ein beigesetztes *x.* als Lehnwörter bezeichnet. Den griechischen und lateinischen Fremdwörtern habe ich die entsprechenden Äquivalente aus diesen Sprachen beigefügt. Bei den übrigen Fremdwörtern, welche meist persischen Ursprungs sein werden, ist dies nicht geschehen, weil mir hier vieles noch sehr unsicher schien.

4. Für die Anordnung habe ich ein festeres Prinzip als meine Vorgänger dadurch zu gewinnen gesucht, dass die Matres lectionis für kurze Vokale ausser Betracht gelassen, dagegen die für lange Vokale stehenden bei der alphabetischen Anordnung berücksichtigt wurden. Nur bei allen Fremdwörtern, bei welchen Längen und Kürzen meist nicht sicher zu

---

[1] Midrasch Rabba, Konstantinopel 1512; Midrasch chamesch Megilloth, Pesaro 1519; Talmud jeruschalmi, Venedig 1523/24; Jalkut Schimoni I. Saloniki 1526, II. Saloniki 1521.

[2] S. über diese (unvokalisierte) Handschrift meine „Aramäischen Dialektproben“ S. 35. Von M. Ginsburger wird Monatsschrift f. G. u. W. d. J. XLI S. 345 Anm. 2 mit irrtümlicher Berufung auf G. Margoliouth behauptet, dass diese Handschrift eine Abschrift aus der Walton'schen Polyglotte sei. Das ist schon deshalb unmöglich, weil die Handschrift einen Censurvermerk vom Jahre 1593 (oder 98) trägt, während jene Polyglotte erst 1657 erschien.

bestimmen sind und die Orthographie eine besonders schwankende ist, blieben die Matres lectionis sämtlich ausser Betracht. Der Anfänger wird darum gut thun, ein etwa von ihm nicht gefundenes Wort, das er nicht als Fremdwort erkannt hat, auch noch unter Nichtberücksichtigung der Vokale zu suchen, z. B. also בולום bei בלם, nicht bei בול. Doch steht einige Mal das Wort an beiden Stellen.

5. Nur der nachweisbare Sprachgebrauch wurde bei den Wortbedeutungen berücksichtigt. Alle bloss angenommenen Grundbedeutungen der Wörter fielen weg. Der Reihenfolge der mitgeteilten Bedeutungen liegt kein besonderes Prinzip zu Grunde. Dass auch hier mancherlei besser zu bestimmen versucht wurde als bisher, wird hoffentlich der Gebrauch zeigen. Besondere Aufmerksamkeit habe ich den Diskussionsformeln beider Talmude gewidmet. Die bisher nachgewiesenen Konjugationen der Verba wurden vollständig aufgeführt. Nur habe ich auf die besondere Nennung eines Nitpael neben dem Hitpael verzichtet.

Endlich sei bemerkt, dass es ja die Aufgabe eines Wörterbuchs nicht sein kann, alle Schreib- und Druckfehler der im Gebrauche befindlichen Drucke dieser Litteratur zu verbessern, zumal jede Ausgabe deren wieder neue enthält. Doch habe ich, um den Anfänger nicht allzu ratlos zu lassen, eine ganze Anzahl von Korrekturen solcher Fehler aufgenommen. Auf die Angabe der Stellen glaubte ich hierbei in der Mehrzahl der Fälle verzichten zu müssen, zumal öfters mehrere zu nennen gewesen wären und mir vielleicht die dabei vorausgesetzte neuere Ausgabe einer Schrift nicht zu Gebote stand. Wer für eine solche fragliche Lesart das Wörterbuch befragt, findet dort die Korrektur. Für andere hat es wenig Interesse, wo die falschen Lesarten stehen. Im übrigen sei auf die Wörterbücher von Levy und Jastrow verwiesen. Mit Fragezeichen habe ich öfters Wörter oder deren Bedeutungen versehen, wenn mir Text oder Übersetzung nicht sicher schienen. Ich behaupte damit nicht, dass ich alles nicht mit Fragezeichen Versehene für absolut gesichert halte.

Die zwar nicht umfangreiche, aber sehr zeitraubende Arbeit der Ausarbeitung dieses Wörterbuches hätte ich wohl nicht unternommen, wenn nicht von mehrfacher Seite mir dankenswerte Hilfe geleistet worden wäre. Herr P. Theodor Schärf in Gnadenberg, Schlesien, hat für den grösseren Teil der dem Onkelostargum entnommenen Wörter Cod. Soc. 84 verglichen und mich ausserdem durchweg bei der Herstellung des Druckmanuscripts hingebend unterstützt. Die Handschriften des Britischen Museum habe ich für die targumischen Wörter von א bis ס (nur die Handschrift des Jonathantargum zum Pentateuch für

א bis ת) selbst eingesehen. Herr Dr. HENRY BARNSTEIN in London fand sich bereit, diese Arbeit nach meinen Angaben vorläufig zu Ende zu führen und hat ausserdem die Güte gehabt, eine grosse Reihe von Fragen, welche mir im Verlaufe der ganzen Arbeit entstanden, nach den Handschriften zu beantworten. Als während des Druckes Cod. Soc. 84 mir nicht mehr zu Gebote stand, hatte Herr Professor TH. WALKER in Belfast, Irland, die Freundlichkeit, mir die Lesarten dieser Handschrift zu einer Reihe von Stellen zu notieren. Allen sei dafür hier öffentlich verbindlicher Dank gesagt.

Besonderen Dank schulde ich auch der Verwaltung des Britischen Museum in London, sowie Herrn Professor SOCIN in Leipzig für die gewährte Möglichkeit ausgiebiger Benützung der für diese Arbeit wichtigen Handschriften.

Dass Rev. G. H. HÄNDLER in London diesem ersten Bande, welchem der zweite (Schluss-)Band hoffentlich in nicht zu langer Frist folgen wird, auf meine Bitte hin ein von ihm mit Benützung meiner eigenen Sammlung ausgearbeitetes „Lexikon der Abbreviaturen“ beigefügt hat, wird, denke ich, von vielen willkommen geheissen werden, obwohl absolute Vollständigkeit auf diesem Gebiet bei der hier herrschenden Willkür aller Autoren und Drucker nicht erwartet werden kann.

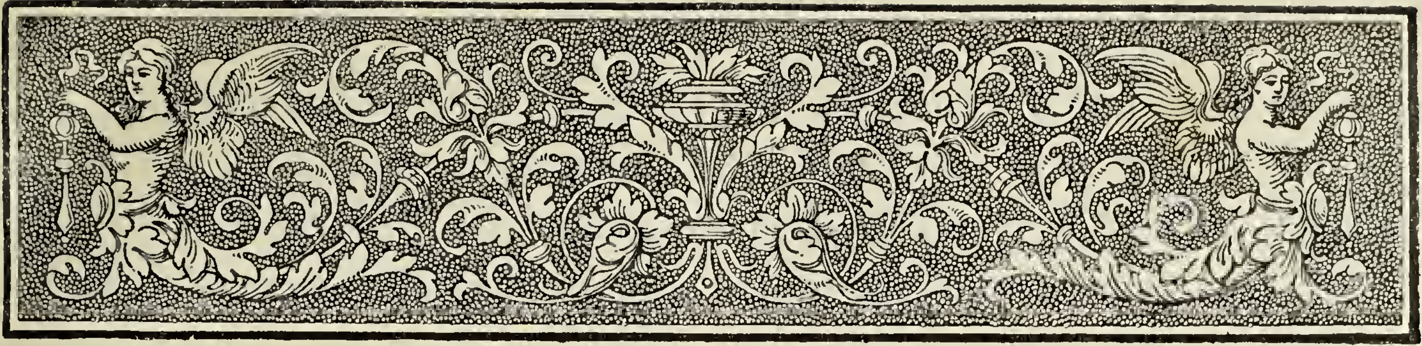
Bei der Korrektur des Wörterbuchs haben mich wirksam unterstützt die Herren P. TH. SCHÄRF und I. I. KAHAN, von denen der letztere bei dieser Gelegenheit dankenswerte Beiträge zur sachlichen Vervollkommnung des Werkes gegeben hat. Bei dem Lexikon der Abbreviaturen lag die Hauptlast der Korrektur auf Herrn I. I. KAHAN, welchen der Autor, Rev. G. H. HÄNDLER, und ich sekundierten.

Möchte das Buch nun fleissige Benützer und sorgsame Kritiker finden!

STOCKHOLM, den 10. August 1897.

GUSTAF H. DALMAN.

VORWORT ZU TEIL II.

Seit dem Ausgehen des ersten Teils dieses Wörterbuches sind als Hilfsmittel bei der Bearbeitung zu den früher genannten hinzugekommen:

S. Krauss, Griechische und lateinische Lehnwörter im Talmud, Midrasch und Targum. Mit Bemerkungen von Immanuel Löw, Teil I. II, 1898/99.

W. Bacher, Die älteste Terminologie der Jüdischen Schriftauslegung. Ein Wörterbuch der bibelexegetischen Kunstsprache der Tannaiten, 1899.

Das Glossar in D. Hoffmann's Übersetzung von Mischna, Seder Nezikin, 1898.

G. Löwy, Die Technologie und Terminologie der Müller und Bäcker in den rabbin. Quellen, 1898.

J. Krengel, Das Hausgerät in der Mišnah I, 1899.

Nützliche neue Textausgaben sind:

M. Ginsburger, Das Fragmententargum, 1899.

F. Praetorius, Das Targum zu Josua in jemenischer Überlieferung, 1899; Das Targum zum Buch der Richter in jemenischer Überlieferung, 1900.

M. David, Das Targum Scheni, 1898.

S. Buber, Midrasch Echa Rabbati, 1899.

Die Onkeloshandschrift und die Haphtarenhandschrift Socin's, Cod. Soc. 84 und 59, waren inzwischen in den Besitz der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft übergegangen, wurden aber von dieser in sehr dankenswerter Weise mir wiederum zur Ausnützung überlassen. Ich erwarb den Midrasch zu den fünf Megilloth, Ausg. Venedig 1545, in einem Exemplar mit alten handschriftlichen Eintragungen der Collation eines Manuskripts, deren Lesarten einige Male von mir als MS D. zitiert werden. Herr Lic. Dr. Diettrich in London hatte die Güte, für eine Anzahl von Targumwörtern die jemenischen Handschriften des Britischen Museum zu vergleichen, wofür ihm hier verbindlichster Dank abgestattet wird.

Ein längerer Aufenthalt in Palästina und Syrien zum Studium orientalischen Lebens und Arbeitens hat zwar die Vollendung des Werkes verzögert, ist ihm aber doch zu gute gekommen, weil manche Realien sich nun mit grösserer Sicherheit bestimmen liessen.

Die Grundsätze der Bearbeitung sind dieselben geblieben, welche im Vorwort zu Teil I S. VI ff. auseinandergesetzt wurden. Ich verweise hier

nur aufs neue auf das dort S. VIII f. unter 4. besprochene Ordnungsprinzip. Wörter wie חוּמְשׁ und בֵּיעוּר sind unter חו und בי zu suchen, Fremdwörter wie דִּיקֵי und בּוּלוֹס unter דק und בל.

Die Vokalisierung besonders der aramäischen Wörter ist nun hoffentlich eine im allgemeinen haltbarere geworden, als es bei den Vorgängern dieser Arbeit der Fall war. In bezug auf die zahlreichen, meist griechischen Fremdwörter habe ich mich mit einem Kompromiss begnügen müssen. Ein konsequenter Anschluss an die originale griechische Aussprache wäre wohl in vielen Fällen das Richtige gewesen. Aber ich hätte ihn nur mit Hilfe gewaltsamer Eingriffe in die uns überlieferten Texte durchführen können. Darauf hatte ich zu verzichten. Ausserdem ist ja fraglich, wie weit semitisches Sprachgefühl die Form griechischer Wörter zuweilen beeinflusste. Die für diese Wörter herkömmliche Aussprache in der Weise zu berücksichtigen, wie es noch Krauss in seinem Wörterbuch gethan hat, schien mir aber unerlaubt, da sie nur als ein willkürlicher Versuch beurteilt werden kann, die geschriebenen Wortformen mundgerecht zu machen. Für η habe ich die Aussprache ē[1], für ει und οι ī, für αυ und ευ *aw* bez. *ew* vorausgesetzt.

Die wertvollen Beiträge von Immanuel Löw zu dem Werke von Krauss sind eine wichtige Veranlassung für den grossen Umfang der am Schlusse mitgeteilten „Verbesserungen und Berichtigungen“. In diese sind die „Nachträge“ und „Berichtigungen“ zu Teil I aufgenommen worden, sodass das dem ersten Bande angehängte Schlussblatt nun kassiert werden kann. Berichtigungen in grösserem Umfang verdanke ich auch Prof. W. Bacher's Besprechung des ersten Bandes in Jüd. Monatsschrift XLII S. 236 ff. und Herrn Rabbiner Dr. J. Kahan in Znaim.

Obwohl Rev. Händler wiederum einige tausend Ergänzungen zu seinem Lexikon der Abbreviaturen gesammelt hat, habe ich geglaubt, auf ihre Mitteilung für dieses Mal verzichten zu sollen. Seine Arbeit übertrifft an Reichhaltigkeit ohnedies erheblich die Sammlungen von Pietro Perreau (Oceano, 2. Ausg. 1883, Appendice, 1889).

Um die Korrektur haben sich wiederum verdient gemacht die Herren Pastor Th. Schärf in Gnadenfrei und I. I. Kahan in Leipzig.

Dank schulde ich dem Curatorium der Zunzstiftung in Berlin für seine Unterstützung des Unternehmens, dem Herrn Verleger für sein bereitwilliges Eingehen auf meine Wünsche, der Offizin W. Drugulin in Leipzig und ihrem geschulten Personal für die musterhafte Drucklegung.

Leipzig, 24. Juni 1901.

GUSTAF H. DALMAN.

---

[1] S. dazu meine Bemerkung in Jüd. Monatsschrift XLI S. 327.

BENÜTZTE HANDSCHRIFTEN UND DRUCKE.

a. Handschriften.

1. Onkelostargum: Cod. Soc. 84 (16. Jahrh.?).
   Br. Mus. Orient 1467.
2. Jonathantargum zum Pentateuch: Br. Mus. Cod. 27031 (16. Jahrh.).
3. Prophetentargum, a) vordere Propheten:
   Br. Mus. Orient. 2210 (1469).
   Br. Mus. Orient. 1471 (17. Jahrh.).
   b) hintere Propheten:
   Br. Mus. Orient. 2211 (1475).
   Br. Mus. Orient. 1474 (17. Jahrh.).
   c) Haphtaren:
   Cod. Soc. 59 (17. Jahrh.?).
4. Megillothtargum: Br. Mus. Orient. 2375, die fünf Megilloth (15. Jahrh.?).
   Br. Mus. Orient. 2377, Klagelieder, Prediger, Ester (14. Jahrh.).
   Br. Mus. Orient. 1302, Ruth, Hoheslied, Prediger (14. Jahrh.).
   Br. Mus. Orient. 1476, Hoheslied, Klagelieder, Ester (16. Jahrh.).
5. Megillath Antiochos: Br. Mus. Orient. 2377 (s. o.).

b. Drucke.

1. Onkelostargum: Pentateuch, Sabbioneta 1557 (im Original).
2. Jonathantargum zum Pentateuch: Pentateuch, Venedig 1591.
3. Propheten- und Megillothtargume: Biblia Rabbinica I, Venedig 1517, II Venedig 1525.
4. Mischna: Riva di Trento 1559, Cambridge 1883.
5. Tosephta: Sabbioneta 1554/55, Pasewalk 1881.
6. Talmud babli: Wien 1840—47 und Rabbinovicz, Variae Lectiones (1867—86). 20 Traktate in Ausg. Venedig I od. II. 2 Traktate Ausg. Konstantinopel. 1 Traktat Ausg. Pesaro.
7. Talmud jeruschalmi: Venedig 1524 (?).
8. Midrasch: Mechilta, Konstantinopel 1515, Wien 1865, Wien 1870.
   Siphra, Venedig 1545, Wien 1862.
   Siphre, Venedig 1545, Wien 1864.
   Midrasch rabba, Konstantinopel 1512, Venedig 1545.
   Midrasch chamesch Megilloth, Pesaro 1519.
   Midrasch Tanchuma, Venedig 1545, Mantua 1563, Wilna 1885.
   Midrasch Tehillim, Konstantinopel 1512 (Saloniki 1515), Venedig 1546, Wilna 1891.
   Midrasch Schemuel, Konstantinopel 1517, Venedig, 1546, Krakau 1893.
   Midrasch Mischle, Venedig 1546, Wilna 1893.
   Pesikta, Lyck 1868.
   Pesikta rabbati, Wien 1880.
   Tanna de-Bē Elijjahu, Venedig 1598.
   Pirke Rabbi Eliezer, Venedig 1544.
   Jalkut Schimoni, Saloniki 1526—21.
9. Aruch: Pesaro 1517.

ABKÜRZUNGEN.

1. Targum.

Onkelostargum — Schriftstelle ohne nähere Bezeichnung.

Jonathantargum zum Pentateuch — JI, der Bezeichnung des Buches angehängt, z. B. GenJI 1, 3.

Fragmententargum zum Pentateuch — JII.

Prophetentargum und Hagiographentargume — Schriftstelle ohne nähere Bezeichnung.

MS (ohne nähere Bezeichnung) — die für ein Targum zunächst in Frage kommende Handschrift (s. S. IV).

Gen	1. B. Mose.
Ex	2. B. Mose.
Lv, Lev	3. B. Mose.
Nu	4. B. Mose.
Dt	5. B. Mose.
Jos	Josua.
Jud, Jd	Richter.
S	Samuel.
K	Könige.
Jes	Jesaja.
Jer	Jeremia.
Ez	Ezechiel.
Ho	Hosea.
Jo	Joel.
Am	Amos.
Ob	Obadja.
Jon	Jona.
Mi	Micha.
Na	Nahum.
Hb	Habakkuk.
Ze	Zephanja.
Ha	Haggai.
Sa, Sac	Sacharja.
Ma	Malachi.
Ps	Psalmen.
Prov	Sprüche.
Hi	Hiob.
Cant	Hoheslied.
Ru	Ruth.
Thr	Klagelieder.
Koh	Prediger.
Est I	Ester (erstes Targum).
Est II	Ester (zweites Targum).
Chr	Chronik.

2. Talmud.

Talmud babli — b der Bezeichnung des Traktates vorausgeschickt, z. B. bSabb. 14^{b}.

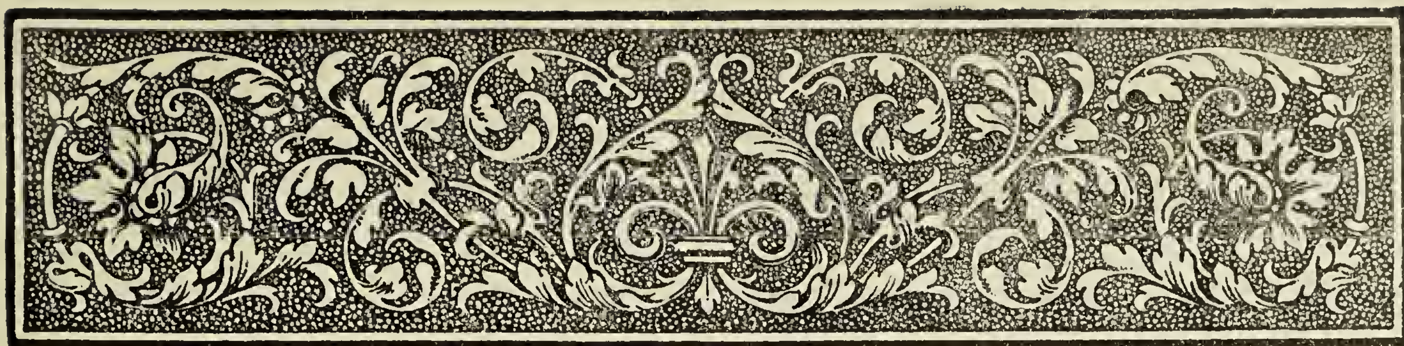
Talmud jeruschalmi — j, z. B. jSabb 14^{b}

MaasSch	Maaser scheni.
MoK	Moed katon.
RhS	Rosch ha-Schana.
BK, BabK	Baba kamma.
BM, BabM	Baba mezia.
BB, BabB	Baba bathra.
AbZ	Aboda zara.

3. Midrasch.

BerR	Bereschith Rabba.
SchemR	Schemoth Rabba.
VajR	Vajjikra Rabba.
BemR	Bemidbar Rabba.
DebR	Debarim Rabba.
SchirR	Midr. Schir ha-Schirim.
RutR	Midr. Ruth.
EchR	Midr. Echa.
KohR	Midr. Koheleth.
EstR	Midr. Ester.
Pes	Pesikta de-Rab Kahana.
PesR	Pesikta Rabbati.
MidrTill	Midrasch Tehillim.
MidrSchem	Midrasch Schemuel.

a. aramäisch. *h.* hebräisch. *x.* Fremdwort.

א

א 1. erster Buchstabe des hebr. Alphabets. *pl.* אָאִין; 2. א als Zahlzeichen = 1; 3. אַ *a.* praefig. für עַל oder עַד.

אאפיקון l. אָפִּיקוֹן *x.* (ὀφφίκιον, *officium*) Beamtenschaft.

אַאֲרָא s. אַוִּירָא.

אָב (Thr 1, 2) *m.* der 5. Monat des jüd. Kalenders (etwa August).

אָב *h. m., c.* אֲבִי, אַב, *pl.* אָבוֹת 1. Vater, Ahn; 2. אַב בֵּית דִּין zweites Oberhaupt des Synedriums; 3. *pl.* אָבוֹת auch: a) vornehme Eltern; b) die Erzväter; c) die erste Benediktion des 18-Gebetes; d) Name eines Mischnatraktates; 4. Hauptklasse, Oberbegriff, z. B. אָבוֹת נְזִיקִין Hauptklassen der Schadenersatzleistungen, א' מְלָאכוֹת Hauptklassen der am Sabbat verbotenen Arbeiten, א' הַטּוּמְאוֹת je der erste Grad der Unreinheit, בִּנְיַן אָב Entwickelung eines Grundsatzes.

אֵב *h. m., pl.* אִבִּין Trieb.

אֲבָא (Ex 10, 27) *a., ipf.* 2 *m. sg.* תֵּיבֵי Dt 13, 9 wollen, willfährig sein.

אַבָּא I (Gen 44, 19; בָּא Nu 25, 14, pal. Targ. auch אִבָּא) *a. m., ind.* אָב Nu 11, 12, Ez 44, 25, *c.* אַב Gen 17, 4, *c. s.* אַבָּא Gen 19,34, אֲבוּהִי Gen 2,24 etc., *pl. d.* אֲבָהָתָא Nu 36, 1 (*syr.* אֲבָהֵי Prov. 19, 14 Eltern) 1. Vater, Ahn; 2. Fürst, Herr; 3. *pl.* auch: Eltern, prägn. vornehme Eltern.

אַבָּא II *m.* Personenname (Verkürzung von אֲבִיָּה).

אִבָּא (Gen 4, 3) *a. m., pl. d.* אִבְבַיָּא 1 K 6, 38 (nicht MS) Frucht, Ertrag.

אָבָא *a. m.* Dickicht.

אבאטים (SchemR 38) l. אֲבָאטִים.

אַבְאָשׁוּתָא *a. f., c.* אַבְאָשׁוּת Koh 7, 3 Übelwollen.

אֲבַב *a. Pa. pt. c. s.* מְאַבְּבֵהּ Ho 9, 10 Or. 1474, l. מַאֲבָבֵהּ, s. מַאֲבָבָא.

אֲבָבִית (BerR 19) *h. f.* Fieberschauer.

אַבְגֵּינוֹס (אַבְגֵּינֵים) *x. m.* (εὐγενής) edel, vornehm.

אבגניסטטי l. אַבְגְּנִיסְטַטֵּי *pl. x. m.* (εὐγενέστατοι) edelste.

אבגתיים l. אַבְגָּתִים *x.* (οἰκέτις) Sklavin.

אָבַד *h.* 1. verloren gehen, zu grunde gehen; 2. Verlust erleiden. *Ni.* verloren gehen. *Pi.* 1. verlieren; 2. zu grunde richten; 3. vergessen.

אֲבַד *a., ipf.* יֵיבַד Nu 24, 20 zu grunde gehen, verloren gehen. *Pa. ipf.* 2 *pl.* תְּאַבְּדוּן Dt 12, 2, תַּבְּדוּן Nu 33, 52 vernichten. *Aph.* אוֹבֵיד, הוֹבַד! Thr 2, 9, *inf.* אוֹבָדָא Dt 28, 63, *ipf.* 2 *sg.* תּוֹבֵיד Dt 7, 24 dass. *Itpe.* אִתְּבֵיד, אִתְאֲבֵיד, verloren gehen, sich verlieren.

אֹבֵד *h. m.* was zu grunde geht.

אַבְדָא *a. m.* Untergehen.

אבדומה l. אַבְרוּמָה.

אֲבַדּוֹן *h. m.* 1. Untergang; 2. Ort der Verdammnis.

אַבְדָּלָה h. f. 1. Absondern; 2. Benediktion beim Ausgang des Sabbats.

אַבְדָּלְתָא a. f. dass.

אֲבוּדְמָא, אַבְדֵּימִי, אַבְדֵּימוֹס x. m. (Εὔδημος) Personenname.

אַבְדָּן m. (= אַבָּא יוּדָן) Personenname.

אָבְדָן (אֶבְדָּן) h. m. Untergang, Vernichtung.

אֲ־דָנָא (Jes 53, 9, Or. 2211, אַבְדָּנָא Or. 1474) a. m. 1. Untergang, Vernichtung; 2. Ort der Verdammnis.

אַבְדּוֹקוֹס (falsch אבדיקוס) m. (Εὔτοκος) Personenname.

אֲבִידַרְנָא (?) m. Personenname.

אֲבָה s. אֲבָא.

אַבָּה m. Personenname.

אַבָּהוּ m. Personenname.

אבהטם (jKil 31c) l. אַמְבָּטֵים.

אַבּוּ, אִיבּוּ m. Personenname (Abkürzung von אֲבוּיָה).

אִבּוֹ (Lv 11, 19) a. f. Weihe (*milvus*).

אַבּוּב (אִבּוּב) h. m. Rohr, Flöte. — אַבּוּב רוֹעֶה Weberdistel (*Dipsacus fullonum*).

אֲבוּבָא (Gen 4, 21) l. אַבּוּבָא a. m. Flöte.

אֲבוּבְרָם m. Personenname.

אִיבּוּד h. m. 1. Untergang; 2. s. אָבוּז.

אֲבוּדֵינָא (?) m. (Ἀβυδηνός?) Personenname.

אֲבוּדְמָא s. אַבְדֵּימוֹס.

אֲבוֹי h. wehe!

אֲבוּיָה m. Personenname.

אבויין (Ar. zu jSabb 8b) l. אוּנְיָין pl. v. אוּנִיתָא x. f. (ὕνις) Pflugschar.

אִבּוּל h. m. Trauer.

אֲבוּל h. m. Stadtthor.

אֲבוּלָא a. m., pl. c. s. אֲבוּלַהָא Jer 50, 26 Stadtthor.

אֲבוּלָאָה a. m. Thorwächter.

אַבּוּן m. Personenname.

אֲבוּנָא m. Personenname.

אֵבוּס h. m. 1. Krippe; 2. Stall.

אִבּוּס h. m. 1. Mästen, Stopfen; 2. l. אִכּוּס.

אֲבוּקָא m. Personenname.

אֲבוּקָה h. f. Fackel.

אַבְקַת, אַבְזָקָה h. f. 1. Mottenfrass; 2. Fusskrankheit der Tiere.

אַבְזָרָא x. m. Zubehör.

אבחטם (jKil 31c, Ven. אבהטם, Ar. אבהנוס) l. אַמְבָּטֵים.

אֲבַטָּא a. m. Weinschlauch.

אַבָּטֵי x. (ἐμβατή), pl. אַבָּטָאוֹת Badewanne, Badehaus.

אבטינא l. אַנְטִינָא.

אָבְטְיוֹנָא x. m. (ὀπτίων, *optio*) Stellvertreter des Heerführers.

אֲבַטִּיחַ h. m. Wassermelone (*Citrullus vulgaris*).

אֲבַטִּיחָא a. m., pl. d. אֲבַטִּיחַיָּא Nu 11, 5 dass.

אבטילא, אבטיליא l. אַבְטוֹנְיָא.

אַבְטָלָה h. f. Müssigkeit, Nutzlosigkeit.

אַבְטַלְיוֹן (Πτολίων?) Personenname.

אַבְטִילַס, אַבְטִילוֹס, אַבְטוֹלְמוֹס m. (Πτολεμαῖος, Εὔτολμος) Personenname.

אַבְטוֹמָטוֹס x. m. (αὐτόματος) selbstthätig.

אַבְטוֹנְיָא x. f. (αὐτονομία) Ort mit selbständiger Verwaltung.

אַבְטִינַס m. (Εὐθύνοος?) Personenname.

אַבַּי m. Personenname (Abkürzung von אֲבִיָּה).

אביא (Siphr. Nu 139) l. אַסְיָא (Ἀσία) Beiname von Ephesus.

אָבִיב h. m. 1. die reifende Ähre; 2. Jahreszeit der Kornfruchtreife; 3. Monatsname (Nisan).

אֲבִיבָא (Ex 13, 4, 1 K 6, 38) a. m., *ind.* אֲבִיב Lv 2, 14, 1. reifende Ähre; 2. Zeit der Kornreife; 3. Monatsname (Nisan).

אֲבֵידָה h. f. 1. der verlorne (resp. gefundene) Gegenstand; 2. Erleiden eines Verlustes, Schaden.

אבידוי (NuJI 34, 6) l. אבירוי (so MS.), s. אֲבֵירָא.

בֵּי אֲבִידָן x. (Kakophemie für בֵּי עֲמִידִין?) Kirche.

אֲבֵידְתָא (Dt 22, 3) a. f. verlorner (resp. gefundener) Gegenstand.

אביה (jMeg 71ᵇ) l. אֲכָיָה (Ἀχαΐα) Achaja.
אֲבִיו (viell. zu lesen אַבַּיי) *m.* Personenname.
אֶבְיוֹן *h. m.* arm.
אֲבִיּוֹנָה *h. f.* 1. Kapper (*Capparis spinosa*); 2. s. חביונה.
אֶבְיוֹנוּת *h. f.* Armut.
בֵּי אֶבְיוֹנֵי. אֶבְיוֹנֵי Ortsname.
אֲבִילָא (Lv 13, 45) *a. m.* Leidtragender, Trauernder.
אֲבֵילָה *h. f.* 1. leidtragende Frau; 2. Trauerzeremonie.
אֲבֵילוּת *h. f.* 1. Trauerzeremonie; 2. Trauern.
אֲבֵילוּתָא, אֲבִילוּתָא (sic!) (Thr 2, 5) *a. f.* dass.
אֲבֵילִין Ortsname.
אֲבִינָא, אָבִין *m.* Personenname.
אַבִּיק *x. m.* (ἄμβιξ) Abflussrohr der Badewanne.
אֲבִיקָא s. אֲבוּקָא.
אַבִּיר *h. m.* mächtig.
אִיבִּירְיְתָא *a. f.* das Klarwerden (?).
אֲבֵית (= בֵּית) s. בֵּיתָא.
אַבָּבָא *a. m.* starker Hahn.
אֲבָל *h.* 1. fürwahr, wahrlich; 2. aber.
אָבֵל I *h. m.* Leidtragender.
אָבֵל II Stadtname.
אָבַל *h.* trauern, leidtragen. *Hitp.* die Trauergebräuche beobachten.
אֲבֵיל (Thr 2, 8) *a.* trauern, leidtragen. *Pa. Itpa.* אִתְאַבַּל Gen 37, 34 dass.
אֵבֶל *h. m.* 1. Trauer; 2. אֵבֶל רַבָּתִי Name eines Talmudtraktates.
אַבְלָא (Gen 50, 11), אוּבְלָא ,אֶבְלָא *a. m.*, *ind.* אֲבַל Gen 50, 11 Trauer, Klage.
אוּבְלָא *a. m.* korbartiges Geflecht.
אֲבְלוֹנִיי (BerR 33) l. אַבְלוֹנִים (Αὐλών) Ort in Coelesyrien.
אַבְלַט *m.* Personenname.
אבולי (bBabB 143ᵃ) s. בּוּלִי.
אַבְלִיג *m.* Personenname.

אוּבְלִין ,אוּבְלִים Ortsname.
אַבְלִינָא *x. m.* (ἐβέλινος) Ebenholz.
אַבְלָס (Αὐλίς?) Ortsname.
אַבְלוּסְמוֹס ,אַבְלוּמוֹס *x. m.* (ἀναβόλισμα) nur mit כְּלִי: zum Übernachten im Freien dienende Decke.
אֲבִמִי *m.* Personenname.
אַבְמָכוֹס *m.* (Εὔμαχος) Personenname.
אבמסיס (jMeg 74ᵃ) l. אַבְמָכוֹס.
אֶבֶן *h. f.* 1. Stein; 2. Gewicht. א' טוֹבָה Edelstein. א' הַטּוֹעִים (wohl eigentlich א' הַטּוֹעַן) Platz in Jerusalem, auf dem Gefundenes niedergelegt wurde. א' שׁוֹאֶבֶת Magnet. א' הַשָּׁעוֹת Teil der Sonnenuhr. א' שְׁתִיָּה der Stein, der im Tempel an Stelle der Lade war. א' תּוֹשָׁב von anderwärts versetzter Stein.
אַבְנָא (Gen 28, 18) *a. f.*, *ind.* אֶבֶן Ex 24, 10, *pl. d.* אַבְנַיָּא Ex 28, 11 1. Stein; 2. Gewicht. א' דְּאַכְפָּא Laststein, den man auf die Garben legt. א' טָבָא Edelstein. א' דְּכוֹחְלָא schwarzer Marmor. א' שֻׁיבָא Magnetstein. אֶבֶן שְׁתָיָה Koh 3, 11 Stein im Tempel.
אַבְנֵט *h. m.* Gürtel.
אָבְנַיִם (*bibl.*) *h. m.* Gebärmutter.
אַבְנִימוֹס *m.* (Εὐνόμαος) Personenname.
אבניתא (NuJII Dt 14, 18) l. אָכְמְתָא, s. אָכְמָא.
אוּבְנְתָא ,אֲבָנְתָא *a. f.* Verstand, Denkvermögen (?).
אָבַס *h.* füttern, mästen.
אוֹבִיסוֹס (Ἔφεσος) Ephesus.
אֲבַסְקַנְטָה *x.* (ἀβάσκαντα) unberufen.
אֲבַעְבּוּעִיתָא *a. f.*, *pl.* אֲבַעְבּוּעָן Ex 9, 9, Blasen, Pusteln.
אוּבְעָיָה ,אַבְעָיָה *h. f.* Absuchen der Felder durch Arme.
אִיבְעִית *a.* (= אִי בָּעֵית) s. בְּעָא.
אָבְצָא (Nu 31, 22) *a. m.* Zinn.
אוּבְצָנָא *a. m.* Druck, Überanstrengung.
אָבַק *h. Pi.* bestäuben; *Hitp.* sich bestäuben.

אֲבַק *a.* 1. verflechten; 2. an etwas hängen.
אָבָק *h. m., pl.* אֲבָקוֹת, אַבְקָאוֹת 1. Staub, Pulver. א׳ סוֹפְרִים Streusand. 2. ein leiser Anflug, nur eine Idee.
אַבְקָא (Dt 28, 24) *a. m.* Staub.
אֲבָקָה *h. f.* Staub, Pulver.
אֶבְקוֹלַס *m.* (Εὔκολος?) Personenname.
אַבְקְתָא *a. f.* Umschlingung, Oese.
אָבַר I *h.* stark sein. *Pi.* stark, hart machen.
אָבַר II *h. Pi.* sich aufschwingen.
אָבַר III *h. Pi.* angliedern.
אֲבַר *a. Itpe.* sich in die Höhe schwingen.
אֵבֶר *h. m., pl.* אֲבָרִים 1. Glied; 2. männliches Glied; 3. Knochen.
אֲבָר *h. m.* Blei.
איבר (jMo K 82[b] איבריו l. אִיכָּרָיו) s. אִיכָּר.
אֲבָרָא (Ex 15, 10) *a. m.* Blei.
אֵבְרָא, אֵבָרָא *a. m., pl.* אֶבְרִין Jud 19, 29, *d.* אֶבְרַיָּא Lv 1, 6, אֵבָרַיָּא Mi 3, 3 1. Glied; 2. männliches Glied.
אֶבְרָא *a. m., pl. c. s.* אֶבְרוֹהִי Dt 32, 11 1. Schwinge, Schwungfeder; 2. Arm.
אִיבְרָא *a.* in Wahrheit, fürwahr.
אברייאה (SchirR 2, 14) l. אגרייא (so Ed. Pes.), s. אִגְּרָא.
אֲבֵירָא *x. m.* (ἀήρ) Luft.
אֲבַרְבְּרָא *a. m.* Krippe, Stallung (?).
אבורגני l. אֲבַרְוָנְגִּי *x. m.* königl. Beamter.
אֲבַרְוָר *x. m.* Stadtmauer.
אַבְרוּרִי *x. f.* Gegengewicht (?).
אברית l. אַבְרוֹת *h. f.* Tanne.
אֲבָרָיְתָא *a. f.* Aussenplatz, Dorf.
אוֹבְרִיזוֹן, אוֹבְרִיזָא, אוֹבְרִיזִין (Est II 5, 1, MS אוֹפַּרְיָזָן) *x. m.* (ὄβρυζον) reines Gold.
אֲבַרְזִין *x. m.* Lederdecke.
אַבְרוֹטִי *x. m.* (ἄβρωτος) unessbar.
אֲבָרַאי, אֲבָרַי *a. m.* ausserhalb, auswendig, draussen. מֵאֲבָרַי von aussen.
איברייא (jMoK 83[d] Ven.) l. אוּבְרָיָא *a. f.* Leichenmahl.
אֶבְרֵיכְסֵין *x.* (ἔβρεξεν) es regnet.
אַבְרוֹמָא *x. f.* (ἀβραμίς) eine Fischart.
אָבְרָנִי *x. m.* Sumpfvogel.
אֲבַרְנִים *x. m.* halbgar.
אבורנקא l. אַכְוַרְנְקָא.
אַבְרוֹסִי *x. m.* (ἀβρώς?) unessbar.
אַבְרִיקִין (so jSabb 15[d]), אַבְרַסְקִין *x. m. pl.* (*bracca*) Hosen.
אברוקלון (jBabM 9[c]) s. אַמְבּוּרוּקְלוֹן.
אַבְרוּשָׁךְ *x. m.* Speise aus Mehl, Honig und Öl.
אָבְרְתָּא *x. f.* wilder Majoran.
אַבְשׁוּנָא *a. m.* geröstete Ähre.
אוּבְשִׁין *h. m. pl.* getrocknete Trauben (Rosinen).
אֲגָא *a.*, s. הֲגָא.
אָגָא *h.* das buchstäbliche Aussprechen.
אגאלינין (BerR 28) l. אֵילוֹגִין.
אֲגַב *a.* (= עַל גַּב) 1. auf, über; 2. vermöge, durch; 3. wegen. אֲגַב דְּ weil. אֲגַב אוֹרְחָא gelegentlich.
אַגְבִּין (jKil 32[a]) *h. m.* Bast (?).
אוּגְבִּינָא *a. m.* Kelch.
אֲגַגְיָא (Est II 8, 13) l. אֲגָגָיָא *m.* der Agagit (Beiname Hamans).
אָגוֹגָא *x. m.* (ἀγωγός) Wasserleitung.
אָגַד I *h.* 1. zusammenbinden; 2. zusammen rotten. *Ni.* zusammengebunden werden.
אָגַד II *h. Hiph.* hinziehen, andauern lassen.
אֲגַד I *a.* zusammenbinden.
אֲגַד II *a. Aph.* lang sein lassen.
אֶגֶד *h. m.* 1. Zusammenbinden; 2. Verband, Band; 3. Bündel.
אִגְדָּא *a. m.* dass.
אַגְדָּא (2S 3, 29 *ind.* אֲגַר mit ר) *a. m.* 1. Stab, Tragholz; 2. Joch zum Wassertragen.
אֲגֻדָּה *h. f.* 1. Gebund, Bündel; 2. Schar, Partei; 3. Name einer Familie.
אוֹגְדוֹיְקוֹנְטָא (jBabB 14[c] אוגרוי קונטא) *x.* (ὀγδοήκοντα) achtzig.
אַגְדְּנָא *x. m.* Teufelsdreck (*Ferula Asa foetida*).
אֶגְדִּיקוֹס *x. m.* (ἔκδικος) kaiserlicher Rechtspfleger.

אֲגַדְתָּא *a. f.* 1. nichtrechtliche, religiöse Belehrung; 2. ein einzelner Lehrvortrag dieser Art; 3. eine einzelne Erzählung dieser Art; 4. die Liturgie für den Passahabend.

אָגָה *h. f., pl.* אָגִין Dornstrauch, Mannaklee.

אֲגָוַאי *a.* innerhalb, inwendig.

איגואה l. אֵיגִיאָה.

אֱגוֹד *h. m.* Band, Gebund.

אֲגוּדָל *h. m.* Daumen.

אֱגוֹז *h. m.* Wallnuss (*Juglans regia*).

אֱגוֹזָא *a. m.* 1. Nuss; 2. Nussbaum.

אֱגוֹזָה *h. f.* dass.

אֲגוֹיסְטוֹר *x. m.* (*quaestor*) Quästor.

אֲגוּף *h. m.* 1. Körper; 2. Thürflügel.

אֱגוֹר *h. m.* Haufen, Hügel.

אֵיגוֹרָא (Ju 6, 28) *a. m., pl. c. s.* אֵיגוֹרֵיהוֹן Ex. 34, 13 1. Haufen, Hügel. 2. Götzenaltar.

אֲגוֹרָה *h. f.* Speicher, Fach.

אֲגָחוּתָא *a. f.* אֲגָחוּת קְרָבָא Koh 9, 18 Kämpfen, Kriegführen.

אגטין 1. bSanh 91ª l. לְגָטִין; 2. jKil 32ª l. אַגְבִּין.

אַגַּטַּרְגְּטָא *x. m.* (καταῤῥάκτης) Wasserfall.

אֵיגִיאָה *x. f.* (αἰγεία) Ziegenfell.

אגין 1. jSabb 5ᵇ l. אַגּוּן; 2. שוור את אגינו BerR 56 l. את עַצְמוֹ השליך.

אֲגִים *a. m.* Schwager, d. h. der mit der Schwester von der Frau jemandes verheiratet ist, s. גִּים.

אֲגִירָא (Dt 24, 14) *a. m., c.* אֲגִיר Lv 25, 53 Lohnarbeiter.

אִגְלָא *a. m.* Aussenthor.

אֲגַלִּים *h. m., pl.* Regentropfen (?).

אַגְלְפוּתָא *a. f.* Eingraben, Einfassen.

אֲגַם *a.* gebeugt, betrübt sein.

אֲגַם *h. m.* 1. Schilf, Binse; 2. Röhricht, Sumpf; 3. unbebautes Land.

אַגְמָא *a. m., pl. d.* אַגְמַיָּא Ex 8, 1 1. Sumpf; 2. unbebautes Land.

אֲגָמָה *h. f.* Kummer.

אַגְמוֹן I *h. m.* Schilf.

אַגְמוֹן II s. הֶגְמוֹן.

אַגְמוֹנָא *a. m., ind.* אַגְמוֹן Jes 58, 5 Schilf.

אָגוֹמֶן *x.* (ἄγωμεν) wohlan!

אָגוֹן *x. m.* (ἀγών) Wettkampf.

אַגָּן, אוֹגֶן *h. m.* Becken, Schale.

אֲגַן *a. Pa.* אגין jSabb 10ᵇ, Ausg. Ven. אזין Scheiben formen (?).

אַגָּנָא, אוּגְּנָא (Cant 7, 3) *a. m.* 1. *pl.* אַגָּנִין Jes 65, 11, *c.* אַגָּנֵי (Soc 59 אַגָּנֵי) 1 K 7, 41 Becken, Teller, Schale; 2. Teich.

אגונה l. אַנּוֹנָה.

אגנטין (jPea 21ᵇ) l. אַרְגַּנְטִין (*argenteum*) silbernes (Gerät).

אַגְנִיטוֹס, אֲגַנְטוֹס *m.* Personenname.

אַגְנְיָא *x. f.* (ἀγνεῖα) Lammfell.

אִיגַּנְתָּא (Est II 1, 2), אַגַּנְתָּא *a. f.* Becken.

אֲגָנְתָא *a. f.* 1. Decke; 2. Beschützung.

אֲגָס *x. m.* Birne (*Pirus communis*).

אֲגוּסְטָא *x.* 1. (Αὐγούστα) Titel von weibl. Gliedern der kaiserl. Familie; 2. (Αὔγουστος) Kaisertitel.

אֲגִיסְטְאָן, אֲגַסְטְוֹן, אֲגִיסְטוֹן *x. m.* (ἐκζητῶν) suchend.

אֲגוּסְטוֹס *x. m.* (Αὔγουστος) Titel des röm. Kaisers.

אֲגוּסְטָלִי *x. m.* (*augustalis*) Titel der kaiserlichen Prinzen und des ägypt. Präfekten.

אֲגוּסְטְיָנֵי *x. m.* (*Augustiani*) kaiserliche Leibgarde.

אֲגִיסְטוֹרִין, אֶגְסְיטַרְיוֹן *x. m.* (ἐξιτήριον) Abschiedsgruss, Empfehlung.

אָגַף *h.* verkleben.

אֲגַף *h. c.* 1. Flügel, Thürflügel; 2. Schulter; 3. Uferrand.

אַגַּפָּא (Ez 1, 14 Or 1474 אַגָּפָא) *a. m., pl. c.* אַגְפֵּי Cant 5, 11 l. אַגַּפֵּי dass.

אָגַר *h.* 1. sammeln, aufhäufen; 2. aufhalten; 3. Raum einnehmen; *Ni.* sich versammeln, zurückziehen; *Hi.* anhäufen.

אֲגַר I *a.* 1. sich sammeln; 2. Nutzen bringen. *Pa.* anhäufen, zusammentragen.

אֲגַר II (Dt 23, 5) *a.* mieten, dingen. *Aph.* אוֹגַר vermieten, mieten. *Itpa. ipf.* 2 *m. sg.* תִּתַּגַּר 1. Dt 23, 25 sich vermieten; 2. Dt 21, 14 Vermietung ausführen.

אגר (2 S 3, 29) l. אֲגַד, s. אַגְדָא.

אֶגֶּר *h. m.* Dach.

אִגָּרָא *a. m., c. s.* אִגָּרֵיהּ Ex 30, 31 dass.

אַגְרָא *a. m.,* 1. *c.* אֲגַר Dt 23, 19 Miete, Lohn; 2. l. אַגְדָא; 3. Personenname.

אֲגוֹרָא, אֲגוֹרְיָא *x. m.* (ἀγορά) 1. Markt, Marktplatz; 2. Gerichtshof.

אוֹגְרָא *a. m.* Steinhaufen.

אַגְרְדְמוֹס, אַגְרָדֵימוֹס *x. m.* (ἀγοράδημος) Marktaufseher.

אַגְרוֹן, אֲגוּרִי *x. m.* (ἄγριος) wild.

אגרו (jMaasS 54[d]) l. אַגְרוֹן.

אֶגְרוֹף *h. m., pl.* אֶגְרוֹפִים 1. Faust; 2. Gewalt, Macht.

אַגְרָטִין *x. m. pl.* (ἄκρατος) starke Getränke.

אַגְרִיאוֹן *x. m.* (ἄγριον), *pl.* אֲגִירְיָסִין Jer 5, 8 wild.

אגרומי (BerR 75) l. אַגְרוֹנְמֵי, s. אַגְרוֹנוֹמוֹס.

אַגְרוֹנוֹמוֹס, אַגְרוֹנִימוֹס *x. m.* (ἀγορανόμος) Marktaufseher.

אגרמא (דינר) jGit 47[b] l. גְּרְדְּינָא (דֵּינָרָא).

אגרנא (DtJI 29, 17) l. אַגְדָּנָא.

אֲגִירִיסָא *x. m.* (ἄγριος) wild, rauh.

אגרסטים (BerR 14) l. אַרְגַּסְטֵים.

אַגְרִפָּס, אַגְרִפָּא *x.* (Ἀγρίππας) Personenname.

אַגְרִפִּינָא *x.* (Agrippina) Militärstation bei Caesarea.

אַגְרָפוֹס (jRhS 67[b] או גריפים) (ἄγραφός) ungeschrieben.

אַגְרַת *f.* Königin der Dämonen.

אִגֶּרֶת *h. f.* Brief, Dokument.

אוֹגֶרֶת *h. f.* Messer mit Scharten.

אִגַּרְתָּא (1 K 21, 8, Est II 1, 3 אִגְּרְתָא) *a. f., ind.* אִיגְּרָא Est II 6, 10, *pl.* אִגְּרָן 1 K 21, 8, אִיגְּרִין Est II 6, 10, *c.* אִיגְּרַת Jes 51, 1 Brief, Edikt.

אֲדְ־ *a.* 1. = עַד דְּ während; 2. = עַל דְּ in bezug auf, weil.

אֵד *h. m.* Rauch, Wolke.

אַדָּא, אִדָּא *m.* Personenname.

אָדָא I *a. f.* (= הָדָא) diese, jene.

אָדָא II *h. f.* eine Vogelart.

אִדָּא *a. m.* Werg, Wollflocken.

אֶדְבְּעָא *a. f.* Finger.

אַדְדָא *a. m.* Fischgräte.

אוּדְדָא *a. m.* Werg, Wollflocken.

אָדָהִי = אָדָא הִיא.

אדום *h.* rot.

אַדְהָכֵי, אַדְהָכֵי וְהָכֵי *a.* inzwischen.

אֱדוֹם *h. m.* 1. Personenname; 2. Volksname. *f.* 1. Land Edom; 2. das römische Reich.

אֱדוֹמִי *h. m.* 1. Edomiter; 2. Römer.

אֱדוֹמָאָה (Nu 20, 18) *a. m.* Edomiter.

אָדוֹן *h. m.* Herr.

אֲדוֹנָה *h. f.* Herrin.

אֲדוֹנִיָּה *h. f.* Ruhesitz.

אֲדוּרִי *m.* Kakophemie für אֲדוֹנִי (Adonis)?

אַדְוָתָא *a. f. pl.* Wellenschaum (?).

אדיא (jMaas 49[b]) l. אוּרְזָא.

אַדָּיוּתָא (Nu 19, 13) *a. f.* Sprengen.

אֱדַיִן, אֲדַיִן (Meg Ant Or 2377), בֵּאדַיִן (Meg Ant Or 2377) da.

אֲדַיִן (= עֲדַיִן) *h.* noch immer.

אוּדְיָנָא, אוּדְיינִי *x. f.* Sessel.

אֲדִיצוּתָא *a. f.* Freude.

אודיאר l. אוֹרְיָר.

אַדִּיר *h. m.* stark, mächtig.

אַדִּירָא (Ex 15, 6) *a. m., ind.* אַדִּיר Ex 15, 11 stark, mächtig.

אֲדֵירָא *a. m.* Rand, Kante.

אַדְיָתָא, אוּדְיָתָא (Jer 31, 39 Or 1474) *a. f. pl.* wasserreiche Gegenden (?)

אדכא l. אוּרְבָא.

אַדְכָּרוּתָא *a. f.* Erwähnung, Erinnerung.

אַדְכָּרְתָא *a. f.* 1. Erwähnung des Gottes-

namens; 2. der Gottesname; 3. Lv 2, 2 Gedächtnisopfer.

אָדָל (אֶדָל) *h. m.* Pfefferkraut (*Lepidium latifolium*).

אַדְלָקָה *h. f.* Anzünden.

אָדַם *h. Pi.* röten. *Pu.* rötlich sein. *Hi.* 1. roten Schein geben, rot werden; 2. erröten lassen, beschämen. *pt.* מַאֲדִים Planet Mars.

אָדַם s. הָדַם.

אָדָם *h. m., pl.* בְּנֵי אָדָם Mensch. כָּל אָדָם jedermann.

אָדָם (Gen 2, 7) Adam.

אֹדֶם *h. m.* rote Farbe.

אַדְמָא *a. m.* 1. Blut; 2. Seele, Menschenleben.

אֲדַמְדָּם *h. m.* hochrot.

אֲדַמְדְּמָנֵי *a. m. pl.* tropfende(?) Weinbeeren.

אֲדָמָה *h. f.* 1. Erdboden, Erde; 2. Siegelerde.

אַדְמוּמִית *h. f.* Röte, rote Farbe.

אַדְמוֹן *m.* Personenname.

אַדְמוֹנִי *h. m.* rötlich, blond.

אַדְמוּת *h. f.* Röte.

אֲדָמִי *m.* (bibl.) Ortsname.

אֲדַמְתָּא (Gen 2, 7) *a. f.* Erdboden, Erde.

אֶדֶן *h. m., pl.* אֲדָנִים Sockel, Untergestell.

אִדָּן, אֲדַן *h. m.* Bast.

אוּדְנָא (Ex 29, 20) *a. f., pl. ind.* אוּדְנִין Dt 29, 3 1. Ohr; 2. Henkel.

אוּדְנָא (?) *a. m.* 1. Becher, Mass; 2. Badewanne.

אוּדְנָא *a. m., c. s.* אוּדְנֵיהּ Jer 43, 10 Or 1474 Sessel.

אִידְנָא *a.* הָאִידְנָא jetzt, heut.

אֲדַנְקְקוֹס *x. m.* (αὐθεντικός) Selbstherrscher.

אַדְנוּת *h. f.* Herrschaft.

אַדְנֵי הַשָּׂדֶה *h. m.* Name eines wunderbaren Geschöpfes, vielleicht Orang Utang.

אָדַק *h.* 1. anhängen, anhaften; 2. festhalten.

אֲדַק *a.* anhaften. *Pa.* אַדֵּק Thr 4, 8 anheften, zusammenfügen. *Itpa.* sich anschliessen.

אָדָק *h. m.* Spritze (?).

אדקולאון (SchirR 1, 11) l. אַנְקוֹלְאוֹן? Personenname (Onkelos?).

אָדַר (אָדַד?) *h.* abziehen.

אֲדַר *a. Pa.* helfen.

אֲדָר *m.* der 12. Monat des jüd. Kalenders (Febr. März).

אֲדָר קַדְמָאָה (Est II 9, 28) der erste Adar. אֲדָר תִּנְיָנָא (ebenda) der zweite Adar.

אֶדֶר, אִדְרָא *x. m.* (δορά) Fell, Balg.

אִידוֹר *x. m.* (ὕδωρ) Wasser.

אִדְּרָא I (Nu 18, 27) *a. m.* 1. Tenne; 2. Korn auf der Tenne; 3. das Dreschen.

אִידְרָא II (Est II 7, 9) *a. m.* eine Cedernart.

אִדְרָא *x. m.* 1. (ἕδρα) Sitz; 2. (δόρυ) Lanze.

אֲדָרָא (?) *a. f.* Schiffsflagge (?).

אַדְּרַבָּא *a.* 1. im Gegenteil; 2. gegenüber der Ansicht von Rabba.

אִדְרַבְלָא *x. m.* (ὑδραύλης) Musiker auf der Wasserorgel.

אִדְרַבְלִים *x. m.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.

אודורודוסטון (jSchebi 37[b]) l. אוּדְרוֹרוֹסָטוֹן (ὑδροροσᾶτον) Rosenwasser.

אֲדְרוֹמָא *a. m.* Volksstamm.

אִדְּרוֹן *m.* Personenname.

אִדְּרוֹנָא *x. m., ind.* אִדְּרוֹן Gen 43, 30 Zimmer.

אַדְרוּתָא *a. f.* Herrlichkeit.

אַדְרִיאַס *x.* (Ἀδρίας) das adriatische Meer.

אַדְרִיכוּתָא *a. f.* Auftreten, Stampfen.

אַדְרְיָנוֹס *m.* Hadrian, röm. Kaiser (Ἁδριανός).

אַדְרְיָנִי *x.* 1. aus der Stadt Hadria (Ἁδριανός); 2. Anhänger Hadrians; 3. חֶרֶס אַדְרְיָנִי von Wein durchzogene Scherben.

אַדְרִיַּנְטוּם 1. אדריונטום ,אַדְרִיַאנְטָא *x.* (ἀνδρίας) Statue.

אוּדְרָךְ *x. m.* Mörserkeule.

אדריכלין (BerR 23, Ven. ארדיכלין) l. אַדְרַבְלִין.

אֲדַרְכָּן *x. m.* Personenname.

אַדְרַכְתָּא *a. f.* Dokument der gerichtlichen Ermächtigung des Gläubigers, sich am Besitz des Schuldners schadlos zu halten.

אַדְרַמֶּלֶךְ *m.* Name eines Götzen.

אדרימון (VajR 35) l. אֶירֵימוֹן *x. m.* (ἔρημος) wüst.

אידרומירון (jSchebi 37[b]) l. אִידְרוֹמֵילוֹן *x. m.* (ὑδρόμηλον) Quittenwein.

אֶדְרָעָא *a. f., c. s.* אֶדְרָעֲך Koh 12, 3 Arm.

אֶדְרְעָיָא *m.* aus der Stadt Edrei.

אִדְרוֹפִּיקוֹס *x. m.* (ὑδρωπικός) wassersüchtig.

אֲדוּרְתָּא *x. f.* (δορά) Fell, Haut.

אידתיקרימי (jDem 24[d]) l. אַפּוֹתֵיקָרַיָּא *x. m. pl.* (ἀποθηκάριοι) Grosshändler.

אַדֶּרֶת *h. f.* Mantel.

אָהַב *h.* lieben. *Ni. Hitp.* geliebt, beliebt werden. *Pi. Hi.* beliebt machen.

אַהֲבָה I *m.* Personenname.

אַהֲבָה II *h f.* Liebe.

אַהַבְתָּא *a. f.* dass.

אהדורי (jBer 4[b]) l. wie Ausg. Lehm. אֲרוּרָא.

אָהוּ (= הָהוּא) *a. m.* jener.

אֲהַיָּא *a.* zu welchem (der angeführten Fälle) gehört dies?

אָהִיל *h. m.* Unreinheit, infolge davon, dass man sich mit einer Leiche unter derselben Überdachung befindet.

אֲהִילָה *h. f., pl.* אֲהִילוֹת ein von solcher Unreinheit handelnder Talmudtraktat.

אֲהִילַי *m.* Personenname.

אָהַין *a. m.* jener.

אֲהִינָא *a. m.* nicht voll gereifte Dattel.

אָהָכֵי (= עַל הָכֵין) *a.* deshalb.

אָהַל *h. Pi. Hi.* 1. zeltartig ausbreiten; 2. eine Überdachung über einer Leiche bilden, s. אָהִיל.

אֹהֶל *h. m.* 1. Zelt; 2. Bedachung, *pl.* אֳהָלוֹת ein Talmudtraktat.

אֲהָל *h. m.* Salzkraut (*Salsola*).

אָהֳלָא *a. m.* 1. Zelt; 2. die Verunreinigung durch Aufenthalt in einem Raume mit einer Leiche.

אַהֲלָא *a. m.* Salzkraut (*Salsola*).

אַהֲלוּיָא *a. m.* Salzkrauthändler.

אַהֲלִי *x. f.* (αὐλή) Kastell (?).

אָהֱלִית *h. f.* Zelt.

אָהָן *a. m.* dieser, derjenige.

אהניתא s. הֲנִיתָא.

אֲהוּרְיָר *x. m.* Stallmeister.

אֲהוּרְמִין *x.* Ahriman.

אַהֲרוֹנִית *h. f.* von Aaron abstammend.

אוֹ *h.* oder. אוֹ — אוֹ entweder — oder. *pl.* אוֹיִין, אוֹאִין die Stellen, an denen das Wort אוֹ vorkommt.

אוֹ (Ex 21, 20) *a.* oder. אוֹ — אוֹ Lv 5, 1 entweder — oder.

אוֹ *x.* (ὁ) der.

אוּ 1. *a. m.* (= הוּא) er, dieser, jemand; 2. *x.* (οὐ) nicht.

אַוֵּירָא s. אַוֵּירָא.

אוֹב *h. m.* בַּעַל אוֹב Totenbeschwörer.

אוֹבָא *a. m., ind.* אוֹב (Jes 29, 4 Or 1474) 1. heraufbeschworener Geist; 2. אוֹבָא טְמַיָּא Totenbeschwörer.

אוֹבִילוֹ קוּרְצָא Ortsname.

אוֹג *h. m.* Beere vom Sumach (*Rhus*)?.

אוֹגְדוֹר samaritanischer Ort.

אוֹגְדוּתָא *a. f.* Verlängerung.

אוּגְיָא *a. f.* Graben, Furche.

אווגיטום 1. אַוְגֵּינוֹס.

אַבְגֵּינֶסְטַטֵי, אַבְגֵינוֹס s. אַוְגֶּנֶסְטַטֵי, אוְגֵינוֹס.

אוּגִיָּה *h. f.* Furche.

אוּגְרָא *a. m.* Steinhaufen.

אוֹגֶרֶת *h. f.* Messer mit Scharten.

אוּד *h. m., pl.* אוּדוֹת Schürholz.

אוּדָא *a. m., ind.* אוּד Am 4, 11 Or 1474, *pl.* אוּדִין 1. Schürholz; 2. Brand.

אוֹדָאוּתָא, אוֹדָאָה (Jes 38, 9 Or 1474) *a. f.* Dank, Danklied.
אוּדְיָא *a. f.* Beutel (?).
אוֹדִיצוּתָא *a. f.* Freude.
אוֹדִיקוּתָא *a. f.* Betrachtung.
אוֹדִיתָא *a. f.* 1. Bekenntnis; 2. Dokument, in welchem bekundet wird, dass der Schuldner die Schuld zugegeben hat.
אודייתא (jSchebi 38[a]) 1. אוֹרְיָירָא *x. m.* (ὀλεάριος) Einreiber (im Bade).
אוֹדֶם *h. m.* Röte.
אָוָה *h. Pi.* wünschen. *Hitp.* sich sehnen.
אוֹהֲדָנָא *a. m.* Herrschaft.
אוֹהַדְתָּא *a. f.* Schlinge.
אוֹהֲרָא *a. m.* Netz, Flechtwerk.
אָוָז *h. m.* Gans.
אַוָּזָא *a. m., pl.* אַוָּזִין Est II 3, 8, וָזִין Gans.
אוּזְיָא *x. f.* (οὐσία) 1. Stück, bestimmte Quantität; 2. Besitz.
אוזן *h.* 1. Ohr; 2. Henkel; 3. Geschwulst.
אוֹזְפוּתָא *a. f.* Darlehn.
אוֹחַדְתָּא *a. f.* 1. Rätsel; 2. Epigramm.
אוֹחִיתָא *a. m., pl.* אוֹחִין Jes 13, 21 Eule(?).
אוֹטָבוּתָא *a. f., c.* אוֹטָבוּת Koh 4, 4 Gut machen.
אוֹטֵם s. אֹטֶם.
אוֹי *h.* 1. wehe; 2. das Wehe.
אוֹיָא *m.* 1. Personenname; 2. s. חִוְיָא.
אוֹיֵם *x.* (vgl. ὠή) halloh!
אֲוִיר *x. m.* (ἀήρ) 1. *pl.* אֲוִירוֹת Luft, Himmel, Klima; 2. *pl.* אֲוִירִין Zwischenraum.
אַוִּירָא (Est II 3, 3) *x. m.* (ἀήρ) 1. *c.* אַוִּיר Dt 4, 17 Luft; 2. freier Raum; 3. א׳ דִלְבְנֵי Schicht von Ziegeln; 4. s. אִירָא.
אֲוִירְיָא Ortsname.
אוֹכָחוּתָא (Koh 7, 8) *a. f.* Zurechtweisen.
אוכייפי (EstR 1, 4) Bedrückung (?).
אוֹכֶל *h. m.* Speise.
אֻוּלָא (Jer 17, 12 Or 1474) *a. m.* 1. *c.* אֻוּל Ho 9, 11 Or 1474 Anfang, Vorzeit. לְאֻוּלְהֵין Ez 16, 55 Or 2211. 1474 zu ihrem früheren Zustand; 2. Frühjahr.
אוֹלָד (אוֹלָר?) *h. m.* Federmesser (?).
אוּלָם *h. m.* 1. Halle, Vorraum (des Tempels); 2. Ortschaft in Galiläa.
אוּלָמָא (Ez 40, 48) *a. m.* Vorhalle.
אֻולָם Stadt in Cilicien.
אולר s. אוֹלָד.
אוּם *h. f.* 1. Mutter; 2. Schoss; 3. Eigentliches, Wesentliches.
אוּמָא *a. f.* aus Dickmilch und Brotkrumen bereitete Speise.
אוּמָאָה *a. f.* Beschwörer.
אוּמָּדוּתָא s. אָמָּדוּתָא.
אוֹמֶן *h. m., pl.* אוֹמָנִיּוֹת 1. äussere Furche, letzte Reihe; 2. Fleck von reifem Getreide in noch unreifem Felde.
אוּמְנָא *a. m.* dass.
אוּמָתָא *a. f.* Schwören, Schwur.
און *h. m.* Besitz, Macht.
אַוְנָא *a. m., pl.* אַוְנִין (!) Jes 10, 32 Or 2211 (*in margine*) 1. Station, Quartier; 2. Stadt am Tigris.
אוֹנָא. אוֹנָא נְקִים *m.* Personenname.
אוּנָא *a. f.* 1. Ohr, Ohrläppchen; 2. Henkel; 3. Lappen der Lunge.
אוֹנָאָה *h. f.* 1. Bedrückung, Unrecht; spez. Übervorteilung; 2. das Recht bei Übervorteilung Schadenersatz zu beanspruchen.
אוֹנָאוּתָא, אוֹנָאִיתָא *a. f.* Bedrückung, Übervorteilung.
אָוֶן גִּלָּיוֹן *x.* Kakophemismus für Εὐαγγέλιον, Evangelium.
אוֹנָה *x. f.* (ὠνή), *pl.* אונות Besitzurkunde.
אונו Ort in Palästina.
אוֹנִי (falsch אונו) *x. f.* (ὠνή), *pl.* אוֹנִיּוֹת 1. Kauf, Kaufbrief; 2. Stadt in Palästina.
אוֹנְיָא *m.* Personenname (Chonja).
אוֹנָיָה *h. f.* 1. Bedrückung; 2. Konfiskation.
אונין 1. אִינִין *x. m. pl.* (ἶνες) Fasern.

אוֹנִיתָא *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufschein.
אוֹנָיְתָא *a. f.* Bedrückung.
אֲוַנְכָּרָא *x. m.* Arbeiter (?).
אוֹנֶס *h. m.* Zwang, Nötigung.
אוּסְיָא *x. m.* Nase (?).
אֶפְסוֹס (Ἔφεσος) Ephesus.
אוּפְיָא *a.f.* 1. Zweig, Reisig; 2. Schaum.
אופיכיה (EchR 3, 13) Zerstörung(?).
אוֹפֶל *h. m.* Finsternis.
אוֹפֶן *h. m.* Art.
אוֹפַן *h. m.* Name einer Engelgattung.
אוֹפְנָא *a. m.* Erläuterung.
אוֹפַנָּא *a. m.*, *pl. d.* אוֹפַנַּיָא Ez 10, 3 1. Rad; 2. Engelgattung.
אוּפְתָא *a. f.* Holzstück.
אוּץ *h.* 1. drücken, drängen; 2. haften.
אוֹצֵר *h. m.* Getreidegrosshändler.
אוֹצָר *h. m.*, *pl.* אוֹצָרוֹת 1. Schatz, Getreidevorrat; 2. Speicher, Schatzkammer; 3. Höhlung der Perlmutter.
אוֹצְרָא *a. m.*, *pl. d.* אוֹצְרַיָּא Gen 41, 56 dass.
אוֹקִימוּתָא *a. f.* Aufstehen.
אור *h.* sich erhellen, licht werden. *Ni.* dass. *Hi.* leuchten lassen.
אור *a.* hell werden.
אוֹר *h. m.* 1. Tageslicht, heller Tag; 2. Licht; 3. Glanz, Herrlichkeit, Glück; 4. Abend, Nacht; 5. Raute.
אוּר *h. m.* Feuer. *pl.* אוּרִים Teil des hohenpriest. Orakels.
אוּרָא I *a. m.* Spreu(?).
אוּרָא II *a. m.*, *pl. d.* אוּרַיָּא Nu 27, 21 Teil des hohenpriest. Orakels.
אורא *a. m.* Haut, Fell.
אוֹרָאָה (Ma 2, 7 Or 1474) *a. f.* Belehrung.
אוֹרָה *h. f.* 1. Licht, Sonne; לְאוֹרָה bei Tagesanbruch. לְכְאוֹרָה auf den ersten Blick, nach dem ersten Eindruck; 2. Kraut.
אוֹרַח s. אֹרַח.
אוֹרֵחַ s. אֹרֵחַ.
אוֹרְחָא s. אֹרְחָא.

אֲוִירְטָא *x. m.* (ἀβερτή) Felleisen.
אוּרִי *m.* Personenname.
אֲוָרִי *x. m.* Müssiggänger (?).
אוּרְיָא I *a. f.* Abendseite, Westen.
אוּרְיָא, אוֹרְיָא II s. אֶרְיָא.
אוּרִיאֵל *m.* Engelname.
אוֹרִיכוּתָא *a. f.*, *c.* אוֹרִיכוּת Thr 5, 20 (MS. אֲרָכוּת) Verlängerung.
אוֹרֶן *m.* Personenname.
אוֹרְיָנָא *a. m.* 1. Gesetz; 2. בַּר אוֹרְיָן Gesetzeskundiger; 3. בית אוריין BerR 50 l. מֵיתוֹרְיוֹן *x.* (μεθορία) Grenzland.
אוריני l. אוּדְיָנִי.
אוֹרָיְתָא (Lv 6, 7) *a.f.* (in Cod. Soc. ohne Schewa, s. Dalm., Gr. 56), *pl.* אוֹרָיָתָא Lv 26, 46. 1. Lehre, Unterweisung; 2. Gesetz; 3. Bibelvers; 4. Auslegung des Gesetzes; 5. Thorarolle, (Pentateuch).
אוֹרְכוּתָא *a. f.*, *c.* אוֹרְכוּת Dt 30, 20 Verweilen, Verlängerung.
אוֹרֶן *h. m.* Lorbeerbaum.
אֲוַרְנַס *x.m.* (ῥάμνος) stacheliger Strauch(?).
אֲוְרוֹס *x. m.* (ἀβρώς) unessbar.
אֲוְרוֹסָטִי *x. m.* (ῥοσᾶτον) Rosenwein.
אֲוְורַקְסִין (ExJI 28, 42 MS) *x. m. pl.* (*bracca*) Hosen. Sänbugen: Po.
אֲוַרְשִׁינָא, אֲוַרְשָׁנָא *x. f.* ein mythenhafter Vogel.
אוּרְתָא *a. f.* Abend, Nacht.
אֲוַשׁ *a. Pa.* 1. lärmen, Geräusch machen; 2. in Menge sein.
אוש *a. Hitp.* bestätigt werden.
אוּשָׁא Stadt in Galiläa.
אוֹשָׁטוּתָא *a. f.* Ausstrecken, Ergreifen.
אוֹשַׁעְיָא *m.* Personenname.
אושי (jMeg 71[b]) l. קוּשִׁי (so Ausg. Ven.).
אָוְשָׁר *a.* möglich.
אות *h. Ni.* נֵיאוֹת geniessen, Nutzen haben.
אוֹת I *h. m.* 1. *pl.* אוֹתוֹת Zeichen, Merkmal, Stück; 2. *pl.* אוֹתִיּוֹת Buchstabe; 3. schriftl. Dokument.
אוֹת II *h.* mit Suff. 1. für das Per-

sonalpronomen im Accusativ, z. B. אוֹתִי mich; 2. als Demonstrativpro-pronomen אוֹתוֹ jener, derselbe, *f.* אוֹתָהּ, *pl.* אוֹתָן.

אוֹתָבוּתָא *a. f.* Sitzen.

אותונין (SchirR 3, 11) l. אִיקוֹנִין.

אוּתְיָא (ὠτός) *x. f.* Ohreule.

אֶוְתִיאוֹם, אֶוְתְיוֹם *x.* (εὐθέως) sofort.

אַוְתָּן *x. m.* (αὐθέντης) mächtig, selbständig.

אַוְתֶנְטְיָא *x. f.* (αὐθεντία) 1. Selbständigkeit, Würde; 2. wesentlich, wirklich.

אַוְתֶנְטִין אַוְתֶנְטֵים *x. m.* (αὐθέντης) unabhängig, mächtig.

אֲזָא (Jes 44, 15 Or 1474) *a.*, *pt. pl. m.* אָזַן Jes 33, 4 Or 1474 anzünden, heizen. *Itpe.* geheizt werden.

אַזָא, אוּזָא (LvJI 11, 13 MS בר גזא) *a. m.* Seeadler (?)

אִזָא *a. m.* stachelige Gerte (?)

אזביון l. אֵזוֹב יָוָן.

אֲזַגָא *x. m.* Mörser.

אִזְגַּדָּא *m.*, *pl. d.* אִזְגַּדַּיָּא Gen 32, 6 Bote, Briefbote.

אִיזְגְּדָר *m.* Personenname.

אזגור l. אִזְגְּדָר.

איזגרין (BerR 74) l. אִיזְגַּדִּין, s. אִזְגַּדָּא.

אֲזַד *a.* gehen. וַאֲזַדוּ לְטַעֲמַיְהוּ und sie folgen (jeder) ihren Grundsätzen.

אִזְדַעְזְעוּתָא *a. f.* Zittern.

אִזְדְּקְפוּתָא *a. f.* Aufstehen.

אַזְהָרָה *h. f.* 1. Verwarung, spez. die Gebote, die mit „du sollst nicht“ beginnen; 2. Aufklärung.

אֵזוֹב *h. m.*, *pl.* אֵזוֹבוֹת Ysop (*Hyssopus officinalis*, *Origanum majorana* u. s. w.).

אֵזוֹבָא (Ex 12, 22) *a. m.* Ysop.

אֵזוֹר *h. m.* Gürtel.

אֵזוֹרָא *a. m.* dass.

אֵזוֹרָה *h. f.* dass.

אוּזְיָא *x. f.* (οὐσία) 1. Stück, bestimmte Quantität; 2. Besitz.

אֲזֵינָא *a. m.* Waffe (?); *c. s.* בֵּית אֲזֵינֵיהּ Jer 5, 16, בֵּית אֲזָנִין Sac 9, 13 Or 1474 Köcher.

אַזְכָּרָה *h. f.* 1. Erinnerung, Erwähnung; 2. Nennung des Gottesnamens; 3. der Gottesname, das Tetragramm.

אֲזַל I *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* יֵיזֵיל Ex 10, 24, *imp.* 2 *m. sg.* אִיזֵיל Gen 22, 2, זִיל, *inf.* מֵיזַל Gen 11, 31 1. weggehen; 2. fortsetzen (zur Bezeichnung der Dauer oder Zunahme einer Handlung); 3. abscheiden, sterben.

אֲזַל II *a.* spinnen.

אִיזְלָא *a. m.* Netz, Gespinnst.

אַזְלוֹיָא *a. m.* Spinner.

אָזְלַיָּא (Ex 15, 8) *a. m. pl.* Giessbäche.

אזמאזמא l. אִיזְמָא *a. m.* Dornstrauch (*Alhagi Maurorum?*).

אוּזְמְיָאוֹת *x. f. pl.* Fransen (?).

אִיזְמוֹרַד (ExJI 28, 18 MS) *x. m.* Smaragd.

אִזְמַל, אוּזְמַל *x. m.* (σμίλη) Messer.

אוּזְמִילָא (Jes 44, 13 Or 1474) *a. m.*, *ind.* אִזְמִיל Jer 36, 23 Or 1474. 2211, *pl.* אִזְמֵילִין Jos 5, 2, אִזְמֵילָן Messer.

אִזְמַרְגַּד, אִזְמַרְגַּדָּא, אִזְמַרְגַּדִּין (Ex 28, 18) אִזְמַרַגְדִּין Ez 28, 13 *x. m.* (σμάραγδος, σμαράγδιον) Smaragd.

אֹזֶן *h. f.* 1. Ohr; 2. Henkel, Griff; 3. Geschwulst.

אָזַן *h. Hi.* הֶאֱזִין hören.

אוּזְנִיּוֹת *h. f. pl.* eine Gemüseart.

אוּזִינְקָא *x. m.* Aufwand, Kosten.

אוּזְנִיקָא (?) *a. m.* Schädigung (?).

אוזפיה (LvJI 11, 20) l. אורעי (MS אורעיה, ed. princ. אודעיה), s. אוּרְעִיתָא.

אָזַר *h. Hitp.* sich gürten.

אזיק (KohR 8, 1) l. חֲזִיק.

אִזְקְפָא *x. f.* (σκάφη) Kahn, Barke.

אוזרד l. אוּזְרָד welsche Mispel (*Crataegus Azarolus*).

אֶזְרָח *h. m.* Eingeborner.

אֶזְרְעָא *a. f.* Arm.

אזתודא 1. אִזְתּוּדָא *x. m., pl. c. s.* איסתוורוי ExJI 25, 12 MS Griff.

אָח (Jes 44, 16 Or 1474) *a.* 1. oh! ha! 2. ach! wehe!

אָח *h. m., c.* אֲחִי, *pl.* אַחִים, *c.* אֲחֵי 1. Bruder, *pl.* Geschwister; 2. Verwandter; 3. Genosse.

אֲחָא (Gen 44, 19) *a. m., ind.* אָח! Ez 44, 15, *c. s.* אֲחִי Gen 20, 5, אֲחוּהִי Gen 14, 13, *pl. ind.* אַחִין Gen 13, 8, *c.* אֲחֵי Gen 34, 25, *c. s.* אַחַי Gen 29, 4, אַחָךְ Gen 31, 37, אֲחוֹהִי Gen 16, 12 (Dalm., Gr. 157 f.) 1. Bruder; 2. Genosse.

אַחָא *m.* 1. Personenname; 2. Ortsname.

אֲחָא *a. Pa. inf.* אֲחָאָה Koh. 3, 7. 1. אַחָאָה zusammenheften, zunähen.

אַחְבָּא *a. m.* nur mit Suff., z. B. אַחְבּוּהִי Lv 10, 4, 1 S. 10, 14 Oheim, Vaters Bruder.

אֶחָד *h. m., fem.* אַחַת einer. *pl.* אֲחָדִים einzige. אֶחָד — וְאֶחָד sowohl — als auch. בְּבַת אַחַת auf einmal. כְּאֶחָד, כְּאַחַת zu gleicher Zeit. עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה (עאכ"ו) um wieviel mehr.

אָחַד *h.* verbinden, schliessen. *pt. pass.* אָחוּד 1. verschlossen, verborgen; 2. vereinigt, gemeinschaftlich.

אֲחַד *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg. c. s.* אֲחַדְתִּנּוּן Ex 15, 14, *imp. sg.* אֵיחוּד Ex. 4, 4 in Besitz nehmen, ergreifen, *pt. pass. f.* אֲחִידָא Gen 25, 26 ergreifend, haltend; 2. *f.* אֲחִידָא Lv 19, 20 zugeeignet; 2. אֲחַד Gen 19, 6, *ipf.* יֵיחוּד Dt 11, 17 verschliessen. *Pa. ipf.* 3 *pl.* יַחֲדוּן Dt 21, 19 ergreifen. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְאֲחַד Ez 19, 4 Or 1474 ergriffen werden. 2. *pf.* 3 *m.pl.* אִתְאֲחִידוּ Jes 24, 10 Or 1474 verschlossen werden. *Itpa. pf.* אִתַּחַד Nu 31, 47 ergriffen werden.

אַחְדְבוּי *m.* Personenname.

אוּחְדָּנָא *a. m.* Macht, Besitz.

אוּחַדְתָּא *a. f.* 1. Schlinge; 2. Rätsel.

אַחְדָא *a. m.* Riegel.

אֲחַדְתָּא *a. f.* Verschliessung.

אֲחוּדְתָּא (אֲחָדְתָּא) *a. f., c.* אֲחוּדַת Nu 27, 7 Besitz.

אָחָה *h.* vereinen, verbinden. *Pi.* durch enge Striche verbinden, zusammennähen. *Hitp.* 1. vereinigt werden; 2. zusammengenäht werden.

אַחְוָא (Gen 41, 2) *a. m.* 1. Riedgras; 2. männlicher Eigenname (= אַהֲבָה).

אַחֲוָה *h. f.* 1. Bruderliebe, Freundschaft, בְּאַחֲוָה gemeinschaftlich; 2. Gleichberechtigung.

אִחוּי *h. m.* Zusammennähen (der bei der Trauer zerrissenen Kleider).

אַחְוָיְתָא *a. f.* Belehrung, Lehre.

אַחְוָנָא *a. m.* 1. Riedgras; 2. Weidenzweige, Bast; 3. Span zum Feueranzünden.

אַחְוָנִיתָא *a. f.* Pflaume.

אָחוֹר *h. m., du.* אֲחוֹרַיִם 1. Hinterseite, Rücken; 2. Aussenseite.

אִיחוּר *h. m.* Säumen, Zögern.

אִיחוּרָא *a. m.* dass.

אֲחוֹרָא *a. m., pl. c.* אֲחוֹרֵי Ex 26, 12 Hinterseite, *c. s.* מֵאֲחוֹרַהָא Ez 2, 9 von ihrer Hinterseite.

אֲחוֹרֵי (Nu 3, 23), מֵאֲחוֹרֵי, לַאֲחוֹרֵי *a.* hinter.

אֻחוֹרִי *a. f.* andere.

אָחוֹת *h. f., c.* אֲחוֹת, *pl.* אֲחָיוֹת Schwester.

אָחַז *h.* 1. ergreifen, halten, sich bemächtigen; 2. א' אֶת הָעֵינַיִם die Augen halten, täuschen; 3. schliessen. *Ni.* ergriffen werden. *Hi.* ergreifen lassen.

אֲחֻזָּה *h. f.* Eigentum, Besitz.

אֲחֻזְתָא *a. f.* dass.

אַחַי *m.* Personenname.

אֲחִידָה *h. f.* Besitzergreifung, Einnahme.

אֲחִידְתָא *a. f.* Rätsel.

אֲחִיָּה *m.* Personenname.

אַחְיוּתָא *a. f., c.* אַחְיוּת Hos 6, 2 Or 1474 Wiederbelebung, Auferweckung.

אֲחִיזָה *h. f.* das Anfassen. אֲחִיזַת עֵינַיִם Blendwerk.

אֲחִילוּ *x. f.* Fieberschauer.

אַחְלָה *h. f.* Befleckung.

אַחְמִיתָא *a. f.* Behältnis, Kasten.

אַחְמְרָא *x. m.* 1. *ind.* אַחְמַר Cant 5, 14, Or 1302 Rubin(?); 2. Zahl.

אַחְמְתָא Ekbatana, Hauptstadt von Medien.

אח"ס בט"ע Permutation der Buchstaben in der Weise, dass der 1. (א) mit dem 8. (ח) und dem 15. (ס), der 2. (ב) mit dem 9. (ט) und dem 16. (ע) vertauscht wird.

אַחְסַנְתָּא *a. f., ind.* אַחְסָנָא Lv 14, 34. *c.* אַחְסָנַת Gen 17, 8 Besitz, Eigentum.

אָחַר *h.* 1. hinten sein; 2. begatten. *Pi.* zögern, hinziehen, später thun. *Pu. Ho.* später gethan werden. *Hitp.* sich versäumen.

אֲחַר *a. Pa.* אֵיחַר Gen 34, 19, *ipf.* 2 *m. sg.* תְּאַחַר Dt 23, 22 1. aufhalten, zurückhalten; 2. säumen, sich verweilen. *Aph. pf.* 1 *m. sg.* אוֹחַרִית Gen 32, 4 1. zurückhalten; 2. zögern, später thun. *Itpa. pt. pl.* מִתְאַחְרִין Deut 25, 17 sich verzögern.

אַחַר *h.* 1. hinten, später, nachher, לְאַחַר שֶׁ nachdem, מֵאַחַר שֶׁ da, weil; 2. nach, אַחַר הַשַּׁבָּת am Sonntag, לְאַחַר nach, hinter.

אַחֵר *h. m.* ein anderer. דָּבָר אַחֵר 1. andere Erklärung; 2. euphem. Götzendienst, unreine Dinge. אַחֵר Beiname des abtrünnigen Elisa ben Abuja. *pl.* אֲחֵרִים 1. anonyme Autoritäten; 2. fremde Völker, Nicht-Israeliten.

אַחְרָא *a.* hinten. לְאַחְרָא Gen 49, 17 zurück, rückwärts.

אוּחְרָא (אוּחֲרָא) *a. m.* ein anderer.

אַחֲרוֹן *h. m., f.* אַחֲרוֹנִית ein anderer, letzter. מַיִם אַחֲרוֹנִים Händewaschen nach der Mahlzeit. אַחֲרוֹנִים die Späteren. בְּאַחֲרוֹנָה zuletzt.

אַחֲרֵי, לְאַחֲרֵי *h.* 1. hinter; 2. nach.

אוּחְרִי (Dt 29, 26), אוֹחְרִי (Gen 21, 10) *a. f., d.* אָחְרִיתִי Est II 8, 13 andere.

אַחֲרַי *h. m.* haftbar, Bürgschaft leistend.

אוּחְרָיָא, אַחֲרָיָא *a. m., f. d.* אַחֲרָיְתָא 1. letzter; 2. anderer(?).

אַחְרָיוּת *h. f.* 1. Haftbarkeit (bes. von Immobilien) für Schulden; 2. Immobilien; 3. Bürgschaft leistend.

אַחְרָיוּתָא *a. f.* 1. Zukunft, Ende; 2. Haftbarkeit (von Immobilien für Schulden, selbst im Falle der Veräusserung).

אָחְרִינָא (Est II 1, 7; 8, 13) *a. m.* ein anderer.

אַחֲרִית *h. f.* Zukunft.

אוּחְרָנָא (Gen 37, 9) *a. m., ind.* אָחְרָן Dt 20, 5, אָחֳרָן Gen 30, 24, *pl. m.* אָחֳרָנִין Gen 29, 27; *f. sg. d.* אוּחְרָנְתָא Gen 17, 21, *ind.* אוּחְרָנִית, *pl.* אָחֳרָנְיָן Gen 41, 3 ein anderer.

אַחֶרֶת *h. f.* andere.

אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא (*bibl.*) *x. m. pl. d.* Satrapen.

אַחֲתָא *a. f., c.* אֲחַת Lv 18, 12, Ez 44, 25, *c. s.* אֲחַת Gen 12, 13 u. אֲחָתִי Gen 20, 5, אֲחָתַנָא Gen 24, 60, *pl. c. s.* אַחֲוָתִי Jos 2, 13 Soc. 59 Schwester.

אטב"ח Formel für die Methode, die Buchstaben so zusammenzustellen, dass ihr Zahlenwert gleich 10 ist.

אטא s. אֲתָא.

אִיטָא *x.* (εἶτα) dann.

אֵיטָא *x.* (ἦτα) der griechische Buchstabe η.

אטא. *pl.* אטין jSabb 8ᵇ, wohl zu lesen אוּנִין oder אוּנְיָן, *s.* אבויין.

אַטְבָא, אַטְבְּעָא *a. m.* Klammer, Ring.

אָטָד *h. m.* Wegdorn (*Rhamnus*).

אָטְדָא *a. m., ind.* אָטָד Gen 50, 10. 11, *pl. ind.* אָטְדִין Gen 3, 18 Wegdorn (*Rhamnus*).

אִיטָה *x.* (εἶτα) dann.

אֵיטָה *x.* (ἦτα) Buchstabe η.

אַטּוּ *a.* 1. wegen, um willen; 2. denn

etwa (in Fragen der Verwunderung u. Entrüstung).

אֲטוּנָא (Jos 2, 15) *a. m., pl. c. s.* אֲטוּנֵיהוֹן Seil, Strick.

אִטְחֵן s. טְחַן.

אָטְטָא *a. m., pl.* אָטְטִין Ho 10, 8 Wegdorn, s. אָטְדָא.

אטיטס l. אַנְטִינַס (?).

אֲטִינִין *h. m. pl.* ausgelesene Stecklinge.

אֲטִיפָא *a. m.* Höhlung, Loch.

אִטְלוּלָא *a. m.* Scherz.

אֲטָלוּתָא *a. f.* Werfen.

אַטְלִיז *x. m.*, s. אַטְלִים.

אַטְלֵיט s. אַתְלֵיט.

אִיטַלְיָא (Ez 27, 8) (Ἰταλία) Italien, besonders Unteritalien.

אַטְלִים, אַטְלִיז *x. m.* (κατάλυσις), *pl.* אַטְלְסִיּוֹת, אַטְלְסִין Herberge, Bazar.

אַטְלֵים *x* (αὐτοτελής) unumschränkt.

אַטְלִיסִיתָא *x. f.* (κατάλυσις) Station.

אִיטַלְקִי *x. m.* (ἰταλικός) italisch.

אַטְלֵק *h. m.* Wurf.

אַטְלָקוּתָא *a. f.* Niederwerfen.

אָטַם *h.* verstopfen, anfüllen. *pt. p.* אָטוּם 1. ausgefüllt, massiv; 2. formlos.

אֹטֶם *h. m.* 1. Verstopfung; 2. Gegenstand, der die Verstopfung bewirkt; 3. Unterbau, Fundament.

אַטְמָא, אִטְמָא *a. m., pl.* אַטְמִין, אַטְמָן 1. Masse; 2. *c. s.* אֶטְמֵיהּ Est II 1, 2 Schenkel, Flanke.

אֲטִימְטוֹן *x. m.* (ἀτίμητον) unschätzbar.

אִיטְמוֹן Beiname des Engels Gabriel.

אֲטִימוֹס *x. m.* (ἕτοιμος) bereit.

אֲטִימָסְיָא *x. f.* (ἑτοιμασία) vorausbestelltes Quartier.

אִיטָנִי, אִיטָן *x. m.* Riedgras, Binsenart.

אטנם (EstR 1, 14) l. אַנּוֹנַם, s. אַנּוֹנָא.

אֲטוּנַּס *x. m.* (θύννος) Thunfisch.

אַטְפָא s. אֲטִיפָא.

אֲטַקְטָא *x. m.* (ἄτακτος) ungeordnet, wild.

אִטֵּר *h. m.* steif, gelähmt.

אֲטַרְבּוּלִים Stadt an der phönizischen Küste (Τρίπολις).

אָטְרוֹגָא (MS מַטְרוֹנָא) Cant 2, 3 Orangenbaum (*Citrus medica cedra*).

אִטְרוֹן (Jes 9, 13, Or 1474) l. אִטְרוֹן *x. m.* (τύραννος) Herr.

אִטְרִיתָא *x. f.* (ἴτριον) Mehlgebäck.

אַטְרָכוֹנָא Landschaft im Ostjordanland (Τράχων).

אטורנגא l. אַכְוָנְגַר.

אֲטַרְפָא *a. m.* Laub, Blatt.

אִי *a.* 1. (= הִיא) sie, diese; 2. (= אִית) es ist, es giebt; 3. (= אִין) a. wenn; b. אִי Cant 7, 13 ob, אִי — אִי ob — oder; c. Fragepartikel.

אי (Koh 11, 6) l. אוֹ (so MS), s. או.

אִי *h.* 1. (= אַיִן) nicht; 2. ach! o!

אֵי, אַי (Est II 1, 3) *a.* wo? אֵי מִדֵּין 2S 1, 13 woher?

אֵי *h.* אֵי זֶה 1. welcher? 2. wo?

אִיבוֹ *m.* Eigenname.

אֵיבָה *h. f.* Feindschaft, Groll.

אִיבָעִית *a.* wenn du willst.

איגורא s. אֱגוֹרָא.

אֵיד *h. m.* 1. Missgeschick, Unglück; 2. heidnisches Fest (Kakophemismus für עֵיד).

אֵידָא *a. m.* (heidnisches) Fest.

אִידָא *a. f.* diese.

אֵידָא (Jer 50, 1 Or 1474), אַיְדָא *a. f.* welche denn?

אִידָא *a. f.* Hand, Pfote.

אִידֵי (= אִי דֵין) Nöld., Mand. Gr. 92 *a. m.* 1. dieser; 2. der eine, der andere.

אַיְדֵי *h. a.* (= עַל יְדֵי) 1. vermittelst, durch; 2. אַיְדֵי ד weil.

אִידִית, אִידִי (אִדִּי?) *m.* Personenname.

אִידַךְ (= אידין ד) Nöld., Mand. Gr. 92 *a. m., f.* אִידָךְ (auch Plur.), *pl.* אִינַךְ 1. jener; 2. der andere. וְאִידַךְ und der andere Lehrer? (was kann er antworten?); 3. א' וא' dieser und jener, beide.

אֵידִין (Jes 66, 1), אַיְדַן, אֵידְנָא *a. m., f.* אֵידָא Jes 50, 1 Or 1474, אַיְדָא

welcher? welche? עַל אֵידָא weshalb? Jer 5, 7 Or 1474.
אַיָּה *m.* Personenname.
אִיהָא, אֵיהָא (Ru 1, 16, nicht MS) *a. f.* diese, dieselbe.
איהוא, אִיהוּ, אֵיהוּ (Cant 5, 6) (Nöld., Mand. Gr. 92) *a. m., pl.* אִינְהוּ er, dieser.
אִיהִי, אֵיהִי (Thr 1, 4, nicht MS) *a. f.* 1. sie, diese; 2. Stadt am Euphrat; 3. Personenname.
אַיּוֹ *m.* Personenname.
אֵיזֶה, אֵיזָהוּ *h. m., f.* אֵיזוֹ wer? welcher? בְּאֵיזֶה צַד auf welche Weise?
אִיזִי, אִיזוּ *a.* nun, doch.
אֵיךְ *a.* 1. wie, gleichwie; 2. wie?
אֵיכָא (Gen 37, 16, Mi 1, 5) *a.* wo?
אֵיכְדֵין (Dt 1, 12) *a.* 1. wie?; 2. um wie viel mehr?
אֵיכָה *h.* 1. ach, wehe; 2. Name des Buches der Klagelieder.
אֵיכָן *h.* wo? מֵאֵיכָן von wo? לְאֵיכָן wohin?
אֱיָל *h. m.* Stärke.
אַיִל *h. m.* Widder.
אַיָּל *h. m.* 1. Hirsch; 2. אַיָּל קַמְצָא Heuschreckenart.
אִילָא (אִלָּא?) *m.* Personenname.
אַיְלָא, (Dt 14, 5), אַיָּלָא (Thr 1, 6) *a. m.* Hirsch.
אַיָּלָה *h. f.* Hindin.
אַילוֹנִית *h. f.* unfruchtbar.
אִילֵימָא *a.* wenn man sagen wollte.
אֵילַךְ *h.* dahin. מִכָּאן וְאֵילַךְ von da an und weiter.
אֵילַךְ *a.* dass. מִיכָּן וְאֵילַךְ Est II 5, 1.
אֵילֵין *a. m.* welche?
אִילָן *h. m., pl.* אִילָנִין, אִילָנוֹת Baum.
אִילָנָא *a. m., ind.* אִילָן Gen 1, 13, *pl.* אִילָנִין Baum.
אַיֶּלֶת *h. f.* Hindin.
אַיַּלְתָּא, אַיַּלְתָּא *a. f., pl.* אַיָּלָתָא Jer 14, 5 Hindin.
אַיֵּם *h. Pi.* Furcht einflössen.
אֵימָה *h. f.* Furcht, Schrecken.
אִימְמָא *a. m.* Tag, Tageszeit.
אֵימַת *a.* wann? אֵימַת דְּ dann, wann. כָּל אֵימַת דְּ so oft als.
אֵימְתָא (Ex 15, 16) *a. f.* Furcht, Schrecken.
אֵימָתִי, אֵמָתַי (Ex 10, 7) *a.* wann?
אֵימָתַי *h.* wann?
אֵימְתָן *h. m.* furchtbar.
אֵימְתָנָא *a. m., pl. ind.* אֵימְתָנֵי Gen 14, 5 1. furchtbar, schrecklich; 2. furchtsam.
אַיֵּן *h. Pi.* aufmerken, nachforschen.
אַיִן *h.* wo? לְאַיִן wohin? מֵאַיִן woher?
אֵין *h.* nicht. אֵינוֹ מְחֻוָּר es ist nicht klar gemacht.
אִין I *a.* ja.
אִין II (Est II 1, 10) *a.* 1. wenn, ob; 2. Fragepartikel.
אֵינָא *a.* א' דְּ derjenige, welcher.
אֵינָב *h. m.* Geschwür am Auge.
אִינְהוּ s. אִיהוּ.
איינוי (SchirR 5, 16) l. אַיְינוּ (= הָדֵין הוּא) das ist.
אינוקא (Est II 1, 2, MS. תִּינוֹקָא) *a. m., pl.* אַיְנוּקִין Or 2375 ebenda, Or 1476 אִינוּקִין Säugling, s. אִנְקָא.
אִינִי (= אִין הִיא) *a.* ist das so?
אִינְיָא, אִינִי, אִינְיָנִי (אִנִּי) *m.* Personenname.
אִינֵךְ s. אִידֵךְ.
איינים (jDem 26ᵇ) l. אַסְתְּנִים.
איניתא (GenJI 49, 21) l. אוֹנִיתָא.
אִיֵּם *x. m.* (υἱός) Sohn.
אִיסָדִין *a. m. pl., c. s.* אִיסָדוֹהִי Gen 28, 11 zu Häupten.
אִיסוֹדָא *a. m., pl. c.* אִיסוֹדֵי Nu 5, 17 Grund, Boden.
אֵיפָה *h. f.* ein Hohlmass.
אֵיפֹה *h.* Beschaffenheit. Vgl. אוֹפִי.
אֵיפוֹדָא (Ex 28, 4) *a. m.* Ephod.
איפוסיהון (MidrTill 87) l. אַפּוֹטִיקִין, s. אַפּוֹטִיקִי.
אִיצָא *a. m.* 1. Dornenreiss; 2. Drücken, Pressen; 3. gedrückte Preise.
אַיְקָא *x. m.* (αἶξ?) Ziegenbock.
אִיקָרָא Est II 2, 10) *a. m., c. s.* אִיקָרֵיהּ

Est II 8, 15 Ehre, Ruhm. *pl.* אִיקָרִין Ehrengeschenk.

אִיָּר *m.* Name des zweiten Monats im jüdischen Kalender (April-Mai).

אֲיָירָא (?) jMoK 80ᵇ *x.f.* Wasserleitung(?).

אֲירוֹנִית *x. f.* (ἀέρινος) mit Luft gefüllt (?).

אִירִינוֹן *x. m.* (εἰρίνεον) wollen.

אֵירוּסִין *h. m. pl.* Verlobung.

אֵירוּעָא *a. m.* Festzeit.

אִישׁ *h. m., pl.* אֲנָשִׁים Mann, Mensch.

אִישָׁה, אִישׁוּת *h. f.* Gebüsch.

אִישׁוּת *h. f.* Maulwurf.

אישות s. אֲשׁוּת.

אַיְשַׁר *a.* Glück zu!

אִית (Gen 18, 24), אִיתַי *a.* es giebt, es ist. Mit Suff. אִיתַנִי Gen 48, 15, אִיתָךְ Gen 43, 4 אִיתוֹהִי Dt 29, 14 (Dalm., Gr. 77, 302); bab. Talm. אִיתֵיהּ, אִיתֵינַן, אִיתֵינְכוּ, אִיתְנְהוּ, אִיתַנְהִי. וְאִם אִיתָא und wenn es so wäre. אִית לְ haben. אִית בְּ, לְ können.

אִיתַי *m.* Personenname.

אִיתֵימָא s. אֲמָא.

אִיתַם *a. m., ind.* Waise, vgl. יַתְמָא.

אֵיתָן s. אֵתָן.

אַךְ *h.* 1. nur, *pl.* אַכִין die Stellen, an denen das Wort אַךְ vorkommt; 2. Unglück (?).

אך חדא l. אַכְחֲדָא *a.* zusammen.

אִכָּא *a.* (= אִית כָּא) es ist hier, es giebt.

אכאבית l. אַכְּבִית.

אכבא (Prov. 30, 31) l. אַכְּבָא.

אַכְבְּרָא Ortsname.

אכדרא l. אִנְדְּרָא.

אִכּוּ *a.* (= אִין כְּהוּא) o dass doch, o wenn doch!

אָכוּז *h. m.* Hinterteil.

אָכוּזָא *a. m.* Krug.

אִכּוּל *h. m.* Verzehrung.

אִכּוּמָא *a. m.* schwarz.

אַכְוָנְגָר *x. m.* Truchsess.

אִכּוּף *h. m.* Sattel, s. אוּכָּף.

אַכְוַרְנְקָא *x. m.* Speisesaal, Speisezelt.

אכזיא (GenJI 10, 4 MS) l. אֲכָיָא (Ἀχαΐα) Achaja.

אַכְזִיב Stadt im Norden Palästinas.

אַכְזְרָאָה *a. m., pl.* אַכְזְרָאִין Dt 32, 33 grausam, streng.

אַכְזָרִי *h. m.* dass.

אַכְזְרִיאֵל (= אַכְרְזִיאֵל) Engelname.

אַכְזְרִיּוּת *h. f.* Grausamkeit, Strenge.

אכטא l. אַבְטָא.

אוֹכְטוֹ, אוֹכְטָא *x.* (ὀκτώ) acht.

אֲכָאטֵים *x. m.* (ἀχάτης) Achat.

אֲכָיָא, אֲכָיָה die röm. Provinz Achaja, d. h. Peloponnes, Attika und Süd-Thessalien.

אֲכִילָה *h. f.* 1. Essen; 2. Verzehrtes.

אֲכִילְתָא (1 K 19, 8) *a. f.* Essen.

אכים (jGitt 48ᶜ) l. אִכּוּם.

אָכֵין *a.* so.

אככא (Hi 30, 24) l. אֲרְכָא, s. אֲרוּכְתָא.

אָכַל *h.* 1. essen, geniessen, verzehren; 2. aufzehren, absorbieren; 3. euphem. Beischlaf ausüben. *Ni.* verzehrt werden. *Pi.* verzehren, verbrennen. *Hi.* zu essen geben, essen lassen. *Hitp.* 1. verzehrt werden; 2. schwinden, vergehen.

אֲכַל I *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵיכוֹל Ex 22, 4, *inf.* מֵיכַל Gen 24, 33 1. essen, verzehren; 2. א׳ קוּרְצָא verläumden. *Aph. pf.* אוֹכֵיל, אֵיכֵיל, 1 *s.* אוֹכֵילִית Ex 16, 32, *ipf. c. s.* יוֹכֵילִנְנָא Nu 11, 4 zu essen geben. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְאֲכֵיל Ex 21, 28 gegessen werden. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְאַכְּלוּן Jes 5, 24 verzehrt werden.

אֲכַל II *a.* (= כּוּל) messen.

אֹכֶל *h. m.* Speise, Futter.

אָכְלָא (Jd 14, 14) *a. m.* Esser.

אוּכְלָא I *a. m.* 1. Speise, Futter; 2. *c. s.* אוּכְלֵיהּ Lv 1, 16 Verdauungsreste in den Eingeweiden; 3. Auszehrung, Abmagerung.

אוּכְלָא II *a. m.* 1. kleines Hohlmass; 2. l. אוּבְלָא.

אָכְלָא (Jd 14, 14) *a. m.* 1. Esser, Fresser; 2. אכלא טינא bBabB 73ᵇ l. טִינָא אָכְלָא, s. אֲכַל.

אכלבא l. אַכְלְבָא *x. m.* Speicher.

אָכְלָה (?) *h. f.* in Anspruch genommener Raum, s. אֲכִילָה.

אוֹכְלוֹזָא *x. m.* (ὄχλος) Volkshaufe, Schar.

אַכְלָיוּתָא *a. f.* Lärm, Geschrei.

אַכְלוֹנָס *x. m.* (χελωνίς) Fussbank.

אַכְלָנָא *a. m.* Fresser.

אוֹכְלוֹסָא *x. m.* (ὄχλος), *pl.* אוֹכְלוּסִין Koh 10, 10 Volkshaufe, Schar.

אכלושא l. אוֹכְלוֹסָא?

אָכַם *h. Hitp.* schwarz werden.

אוּכָּמָא *a. m., ind.* אוּכָּם Lv 13, 31 schwarz, dunkel.

אוּכָּמוּתָא *a. f., c.* אוּכָּמוּת Thr 4, 8 Schwärze.

אַכְמַר s. כְּמַר.

אוּכָּמְתָא *a. f.* 1. dunkle Farbe, Schwarzes; 2. Finsternis; 3. Unglück.

אָכֵין *a.* so, auf diese Weise.

אַכְסָא *x. m.* verrückt (?).

אַכְסֶדְיָא *x. f.* (σχεδία) Floss.

אַכְסַדְרָא, אֶכְסֶדְרָא (Jd 3, 23) *x. f.* (ἐξέδρα), *pl.* hebr. אֶכְסֶדְרָאוֹת Halle.

אַכְסַדְרְיָא (Est II 7, 9) l. אֶכְסֶדְרְיָא *x. m.* (ἐξέδριον) Lehrhalle.

אָכְסִיגָרוֹן *x. m.* (ὀξύγαρον), *pl.* אָכְסִיגָרִיּוֹת 1. sauere Brühe; 2. sauere Kräuter.

אכסיטורין l. אַכְסִיטֵירִין *x. m.* (ἐξιτήριον) Abschiedssegen.

אַכְסִיוֹמָא *x. m.* (ἀξίωμα) Bitte, Gesuch.

אכסיום (BerR 46) l. אַסְכִּירוֹם *x. m.* (ἰσχυρός) stark.

אַכְסַלְגּוֹס, אַכְסַלְגַּס *x. m.* (ξυλικός) hölzern.

אַכְסַלְגְּיָא s. אַכְסַלְגּוֹס.

אַכְסְלִית (אכסלי) *x. f.* (ξύλινα) baumwollener Stoff (?).

אִכְסַן *x. Hitp.* gastlich aufgenommen werden.

אַכְסְנָא (Jd 16, 13) *x. m.* (ἄξων) Kettenbaum, Webebaum.

אכסנדריה (Neg 12, 1) l. אֶסְכֵּדְיָה *x. f.* (σχεδία) Floss.

אַכְסְנַאי, אַכְסְנָיָא *x. m.* (ξένος) 1. Fremder, Gast; 2. Söldner.

אַכְסַנְיָא *x. f.* (ξενία) 1. Herberge, Quartier, Gastmahl; 2. Wirtin; 3. Söldnerschaar.

אַכְסַנְיוּת *x. f.* (vgl. ξένος) 1. Fremde, Exil; 2. l. אָפְּסָנִיּוֹת, s. אִפְסַנְיָא.

אכספטיאס l. אַכְסִיפִיאַס *x. m.* (ξιφίας) Schwertfisch.

אכסרה l. אֶסְכְּרָה *x.* (ἐν σχερῷ) ohne zu messen, in Pausch und Bogen.

אכסיריה (VajR 18) l. אֶכְסוֹרְיָה *x. f.* (ἐξορία) Verbannung.

אֲכַף I *a. Pa.* satteln.

אֲכַף II *a.* kümmern, angehen. מָה אָכְפָּה לָהּ (אִכְפַּת) was geht sie an? Dalm., Gr. 195.

אוּכָּף *h. m.* Sattel.

אוּכָּפָא *a. m.* dass.

אַכְפָּא *a. m.* Gewicht, Last.

אוכצנא l. אוּבְצָנָא.

אִכָּר *h. m.* Ackerbauer, Landmann.

אִכָּרָא *a. m., ind.* אִכָּר Jer 51, 23 Or 1474 dass.

אַכְרוּב *x. m.* (κράμβη) Kohl (*Brassica oleracea*).

אִכְרוֹם, אִכְּרוּם (Jer 8, 21, Am 2, 11 Or 1474) *x. m.* (χρῶμα) Farbe, Anstrich.

אֲכַרְגָּא s. כַּרְגָּא.

אכרוע (jMaas 48ᵈ) l. אַכְרוּב.

אַכְרֵיז *x.* (κηρύσσω) *Aph.* öffentlich verkündigen.

אַכְרָזָה *x. f.* (vgl. κηρύσσω) öffentliche Aufkündigung.

אַכְרְזִיאֵל *m.* Name eines Engels.

אַכְרָזְתָא *x. f.* öffentliche Aufkündigung.

אֲכַרְמוֹנְיָא *f.* (Καρμανία) Karmanien.

אַכְרַעְתָּא *a. f.* Neigung (der Wage).

אַכְשְׁרוּתָא *a. f., c.* אַכְשְׁרוּת Koh 10, 10 Rechtthun, rechte Anwendung.

אַכַּתִּי *a.* auch jetzt, jetzt noch. מִדְּאַכַּתִּי da jetzt erst.

אַכְּתָנָא *a. m.* zornig, gehässig.

אַכְתַּר(?) *x. m.* unsauber(?).

אַכְתְּרִיאֵל *m.* Beiname Gottes.

אַל *h.* nicht.

אֶל *h.* zu, nach. מֵאֵלָיו von selbst.

אֵל (Gn 14, 18) *h. a. m.* Gott.

אֶלָּא, אֵילָא (Cant 8, 5) *a. m.* Schleuder.

אַלָּא (Ez 40, 48 Or 1474) *a. m.* 1. *pl. d.* אַלַּיָּא Ez 41, 1 Or 1474 Gesims, vorspringender Teil; 2. Schiffsschnabel.

אִלָּא, אִילָא, אֶילָא *x. m.* (εὐλή) Made.

אַלָּא (2S 1, 17) *a.* wehklagen. *Pa. inf.* אַלָּאָה Jd 11, 40 dass.

אֶלָּא (Ex 15, 11, Est II 3, 3) *h. a.* (= אִן לָא) 1. wenn nicht; 2. ausser; 3. aber vielmehr; 4. nur, sondern. מָה · · · · אֶלָּא כֵּן wie? — man muss vielmehr sagen.

אֲלִבָּא *a.* nach der Meinung, nach Ansicht.

אַלְבִּינָא *a. m.* Reisigbündel, Rutenbesen.

אוּלְבָּנִין (Cant 4, 11, MS אוֹ לִבְנָן) *x. m.* (vgl. λίβανος) Weihrauch.

אל"בם Vertauschung des ersten, zweiten u.s.w. Buchstaben des Alphabets mit dem zwölften, dreizehnten u.s.w.

אִלְבְּנָא *a. m.* Fruchtrispe einer Palme(?).

אֶלְגָּבִישׁ *x. m.* Hagel, Hagelkorn.

אַלְגּוּמַיָּא (?) *x. m. pl.* rotes Sandelholz.

אלגוסין (Tos Maas 3) l. אֵלּוּ גְּרִיסִין.

אֵילוֹגִין *x. m.* (ἐλόγιον) Anklageschrift.

אֱלֹדִים *h.* vorsichtige Schreibung für אֱלֹהִים.

אֵלֶּה *h. pl.* diese.

אָלָה *h.* fluchen.

אָלָה *h. f.* Fluch.

אַלָּה, אֵלָה *h. f.* Terebinthe (*Pistacia palästina*).

אַלָּה *h. f.* 1. Lanze, Stange; 2. Messstange.

אֱלָהָא (Dt 33, 26) *a. m., ind.* אֱלָהּ Dt 33, 26 Gott.

אֱלֹהוּת *h. f.* Gottheit.

אֱלָהוּתָא *a. f., c. s.* אֱלָהוּתָךְ Cant 8, 1 dass.

אֱלָהֵין (Gen 24, 38) *a.* ausser, nur.

אִלּוּ (Lv 10, 19) *h. a.* (= אִין לוּ) wenn. אִלּוּ פוּן Nu 22, 29 wenn etwa. אִלּוּ לָא פוּן Gen 31, 42 wenn nicht etwa. כְּאִילּוּ wie wenn, als ob.

אֵלּוּ *h.* 1. diese; 2. welche?

אַלְוָא, אַלְוַי, אִלְוָן (Cant 4, 14) *x. m.* (ἀλοή) Aloe (*Aloë vulgaris*).

אֱלוֹהַּ *h. m.* Gott. *pl.* 1. אֱלֹהִים Gott; 2. אֱלֹהוֹת 1. Gottheiten; 2. Bibelverse, in denen אֱלֹהִים vorkommt.

אַלְוַי *h. a.* o dass doch!

אַלְוִין *h. m.* eine Kressenart.

אַלְוָיָתָא *a. f.* Leichenzug, Grabgeleit.

אֱלוּל *m.* der sechste Monat im jüd. Kalender (August — Sept.).

אֱלוּלִי *h. m.* im Monat Elul geboren.

אִלּוּלֵי (Koh 6, 6) *h. a.* 1. *h.* אִלּוּלֵי שֶׁ, *a.* אִלּוּלֵי דְ wenn nicht; 2. wenn doch!

אִלּוּ לָא פוּן, אִלּוּלְפוּן, אִלּוּלֵיפוּן (Gen 31, 42), אִלּוּ לָפוּן (1 S 25, 34) *a.* wenn nicht etwa.

אֲלוּם *h. m.* eine Gewürzpflanze.

אַלּוֹן *h. m.* 1. Eiche; 2. Eichel.

אַלּוּף *h. m.* Fürst.

אָלוּשׁ Ortsname.

אֶלָטִין *x. m.* (ἐλάτινος) Fichte, Fichtenholz.

אַלְטִינוֹן *x. m.* (ἀληθινόν) ächt gefärbt, ächter Purpur.

אִלְיָא (2 S 1, 17) *a. m.* Trauer, Klage, Klagelied.

אלטיכסיה (BerR 8) l. אֶל טִיכְסְיָה, s. טִיכְסְיָה.

איליאוס s. אֵילְיוֹס.

אַלְיָה *h. f.* 1. Fettschwanz; 2. Ohrläppchen.

אֶלְיְהוֹעֵינַי *m.* Personenname.

אַלְיוֹן *h. m.* 1. Daumen; 2. grosse Zehe.

אַלְיוֹנָא *a. m.* dass.

אֵילְיוֹס *x. m.* (ἥλιος) Sonne, Sonnengott.

אֵילְיוֹפּוֹלִים (Ἡλιόπολις) Heliopolis in Egypten.

אִלְיוּתָא *a. f.* Klage.

אֱלֵיוּתְּתְרוֹפּוֹלִים (Ἐλευθερόπολις) Stadt in Idumäa.

אליחרק (GenJI 10, 6 MS) viell. zu lesen אַלְמְרַק Marmarica, Landschaft in Nordafrika (?).

אֱלִיל *h. m.* 1. Götzenbild; 2. l. אֱלָל.

אֱלִילָא *a. m.* Götze.

אַלִּילָא *a. m., pl. ind.* אַלִּילֵי Gn 42, 9 Kundschafter, Spion.

אַלִּימָא *a. m.* stark, mächtig.

אִלֵּימָא (Ex 4, 11) *a. m.* stumm.

אַלִּימוּתָא *a. f.* Stärke.

אִלֵּימְנָא *a. m.* stumm.

אִלֵּין (Gen 10, 1), אִלֵּיִן *a. pl.* diese.

אֱלִיסָא *a. m.* Trümmer.

אֱלֵיַסְטוֹן *x. m.* (ἡλιαστόν) süsser Wein.

אֱלִיקָא *x. m.* (ἕλιξ) Winde, Haspel.

אֲלִיקֵי, אַלְעִיקֵי *x.* (vgl. εἰκῇ) auf gut Glück, ohne weiteres.

אֶלְיָקִים *m.* Personenname.

אוֹלְיָר *x. m.* 1. (ὀλεάριος) Badediener; 2. s. אוֹלָרִין.

אַלְיְתָא *a. f., pl. d.* אַלְיָתָא Jos 9, 16 Klageweib.

אַלְיְתָא (Ex 29, 22) *a. f.* Fettschwanz.

אֲלִיתָא I *a. f.* (ὄλυνθος) Winterfeige.

אֲלִיתָא (?) II *a. f.* Mittel zum Feuerlöschen (?).

אַלֶּכְסָא *m.* (Ἀλέξανδρος) Personenname.

אֲלַכְסוֹן *x. m.* (λοξόν) 1. schräg, quer; 2. Diagonale.

אֲלַכְסִין *x. m. pl.* eine Nussart (viell. zu lesen אִלְסְרִין Haselnüsse).

אֲלֶכְסַנְדְּרוּס (Est II 1, 2) *m.* (Ἀλέξανδρος) Personenname.

אֲלֶכְסַנְדְּרִי, אֲלֶכְסַנְדְּרָא *x. m.* 1. alexandrinisch; 2. Alexandriner; 3. Personenname.

אֲלֶכְסַנְדַּרְיָא, אֲלֶכְסַנְדְּרִיאָה (Ez 30, 15 Or 1474) (Ἀλεξάνδρεια) Stadt in Egypten.

אֲלֶכְסַנְדְּרִית *f.* 1. alexandrinisch; 2. Alexandrinerin.

אוֹלוֹכְרוּסִין, אוֹלוֹכוּרְסִין *x. m.* (ὁλόχρυσον) ganz golden.

אָלַל *h. Pi.* spionieren.

אֲלַל I *a. Pa. pf.* 3 *pl.* אַלִּילוּ Nu 13, 3, *ipf.* 3 *pl.* יְאַלְּלוּן Nu 13, 1 dass.

אֲלַל II *a. Pa. imp.* אַלִּילוּ Jo 1, 11 (MS אֵילִילוּ) jammern, s. יְלַל.

אֱלָל *h. m.* Fleischfetzen.

אֲלָלָא *a. m.* Presse, Kelter (?).

אללא (EstR 1, 3) l. mit Ausgabe Pes. אַלְוַוי לָא für אללא ווי.

אָלְלָא *a. m.* Wehklagender.

אַלְלַי *h. m.* Wehe, Klage.

אָלַם *h. Hitp.* verstummen.

אֲלַם I *a.* stark sein, stark werden. *Pa. pt. f.* מְאַלְּמָא Ru 1, 18 (MS *vacat*) 1. stark machen, Kraft einflössen; 2. überwältigen. *Itpa.* sich stark machen.

אֲלַם II *a.* stumm sein. *Itpe ipf.* יִתְאֲלַם Koh 12, 6 verstummen.

אִלֵּם *h. m., f.* אִלֶּמֶת 1. stumm; 2. töricht, dumm.

אִלְמָא s. אִלֵּימָא.

אַלְמָא I *a. m.* 1. Bekräftigung; 2. also, folglich.

אַלְמָא II *a.* warum?

אוּלְמָא *a. m.* Stärke, Tüchtigkeit.

אַלְמוּגָא *x. m.* 1. *pl. d.* אַלְמוּגַיָּא 1 K 10, 11 Sandelholz; 2. Koralle.

אֲלֻמָּה *h. f.* Garbe.

אַלְמוּג *x. m.* 1. Koralle; 2. *pl.* Sandelholz.

אַלְמוֹן *h. m.* 1. Witwer; 2. eine Art Cedernholz.

אַלְמוֹנִי (*bibl.*) *h. m.* jemand (ein Unbekannter).

אִלְמוּת *h. f.* Verstummen.

אַלְמוּתָא *a. f.* Gewalt.

אִלְמָלֵי, אִלְמָלָא (Cant 4, 12) *h. a.* 1. wenn nicht; 2. wenn wirklich.

אִלְמֵן *h.* zur Witwe machen. *Hitp.* Witwe werden.

אַלְמֵין *x. m.* (λιμήν) Hafen.

2*

אִלְמָנָא s. אִלֵּימָנָא.

אַלְמָנָה *h. f.* Witwe. דֶּלֶת א׳ Thür ohne Thürflügel.

אַלְמָנוּת *h. f.* Witwenschaft.

אולומַרְגְּלִיטוֹן *x. m.* (ὁλομαργαρίτης) ganz mit Edelsteinen besetzt.

אֲלוּמְתָא *a. f.*, *pl. d.* אֲלוּמַיָּא Ru 2, 7 (MS אוּלְמַיָּא) Garbe.

אוֹלוֹן *x. m.* (ὅλον) ganz.

אַלּוֹן *x. m.* (ἄλλον) ein anderer.

אילן (Tos Kil 5) s. קְלָאִילַן.

אֲלוּנְטִית *x. f.*, *pl.* אֲלוּנְטִיּוֹת, אֲלוּנְטָאוֹת 1. (λέντιον) Linnentuch; 2. s. אֲלוּנְתִּית.

אֲלוּנְכָּא *x. f.* (λόγχη) Speer.

אֶלֵינִסְטִי *x.* (ἑλληνιστί) auf griechisch.

אַלַנְקִי *x. f.* Tragbahre.

אֲלוּנְתִּית, אֲלוּנְתִּין *x. f.* (cf. ἔλαιον οἰνάνθινον) 1. ein Parfum; 2. eine Weinmischung.

אֲלַם *a. Pa.* zerkauen, zerbeissen.

אָלַם *m.* (Αἴολος) Personenname.

אֲלִים *x.* (κλάσμα) Trümmer, Splitter(?).

אֶלַם (GenJI 10, 8 MS) (Ἑλλάς) Graecia Magna, Unteritalien.

אֵלִיסִים, אֵילוּסִים, אֵילְסִים *x.* Örtlichkeit bei Tiberias (vgl. ἤλυσις, κλύσις?).

אולוסֵרִיקִין (Est II 8, 15) *x. m. pl.* (ὁλοσηρικόν) reinseiden.

אִלְסָרָא *a. m.* Haselnuss (*Corylus avellana*).

אֶלְעַאי, אֶלְעַי Personenname (Abkürzung von אֶלְיוֹעֵינַי oder אֶלְעָזָר).

אֲלִיקִי s. אַלְעִיקִי.

אֲלַף *a.*, *ipf.* 3 *m. pl.* יֵילְפוּן Dt 4, 10 1. sich gewöhnen, gewohnt sein; 2. lernen, studieren. *Pa. pf.* 1 *sg.* אַלֵּיפִית Dt 4, 5, *pt.* מַלֵּיף Dt 4, 1 1. gewöhnen, üben; 2. lehren, unterrichten. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְאַלְּפוּן Jes 2, 4 Or 1474 1. sich üben; 2. gelehrt werden.

אֶלֶף *h. m.* tausend.

אָלֶף *h.* der erste Buchstabe des hebr. Alphabets.

אַלְפָּא I 1. der erste Buchstabe des Alphabets; 2. das Beste.

אַלְפָּא II (Dt 32, 30) *a. m.*, *ind.* אֲלַף Gen 20, 16, *pl. d.* אַלְפַיָּא Nu 10, 36, *ind.* אַלְפִין Nu 7, 85 tausend.

אִלְפָּא (Jon 1, 3 Or 1474) *a.* 1. *f.* Schiff; 2. Rumpf; 3. *m.* Personenname (= Chilpaj).

אַלְפָּבֵטָרִין (RuR 3, 13) *x. m.* (ἀλφαβητάριον) alphabetisches Akrostichon.

אָלֶ״ף בֵּי״ת 1. Alphabet; 2. alphabet. Akrostichon; 3. א״ב אחד das erste Kapitel der Klagelieder.

אַלְפָבֵיתָא *x. m.* dass.

אוּלְפָּנָא *a. m.*, *ind.* אוּלְפָּן Gen 22, 25 1. Übung, Gewohnheit; 2. Lehre, Belehrung, Studium; 3. Gesetz.

אִלְפָּס *x. m.* (λοπάς) Pfanne.

אילופוסה (jTer 40[c]) l. אֵילוּפִיסָה *m.* (Ἔλπις?) Personenname.

אֲלוּפְסִין *x. m.* (λυπηθείς?) betrübt.

אוּלְצָנָא *a. m.* 1. Bedrängnis; 2. Hungersnot.

אִלְצָרָא *a. m.* Haselnuss.

אֱלִיקָא (?) *x. m.* (ἕλιξ) Flaschenzug (?).

אַלְקוּם (*bibl.*) *h. m.* Nichtsnutz.

אַלְקְטִי *x. f.* (ἀλικτή) Wendeltreppe.

אִלְקְטִי, אִלְקְטִית *x. f.* Getreidespeicher.

אֱלֹקִים vorsichtige Schreibweise für אֱלֹהִים.

אַלְקַפְטָא (GenJI 41, 44 MS) *x. m.* hoher Würdenträger.

אלקפרא s. אַקְלִפְרָא.

אֱלָרְיָא (falsch אלירא) *x. f.* (ἱλαρία) 1. Fröhlichkeit; 2. vom Kaiser gegebenes Freudenfest; 3. l. דְּלַרְיָא.

אוֹלָרִין *x. m. pl.* (αὐλάριον) בִּגְדֵים א׳ höfische Tracht.

אַלְתָא (Jos 24, 26) *a. f.*, *pl. c.* אִלְוָת Jes 6, 4 Or 1474 1. Oberschwelle; 2. Pfahl, Rute.

אלתוסבראות (MidrTill 15) l. אֵלּוּ תוּסְבְרָאוֹת, s. תּוּסַבְרָא.

אִלְתִּית *h. f.* Name eines Fisches.

אַלְתַּר *a. h.* לְאַלְתַּר (= לְעַל אֲתַר) auf der Stelle, alsbald.

אִם *h.* 1. wenn; 2. ob; 3. אִם — אִם, הֲ — אִם ob — oder.

אִם (Gen 13, 9) *a.* 1. wenn; 2. ob; 3. אִם — אִם Ex 19, 13, הֲ — אִם Nu 13, 19 ob — oder.

אֵם *h. f., pl.* אִמָּהוֹת 1. Mutter, *pl.* spez. die Patriarchenfrauen; 2. Schoss; 3. Prinzip, Wesentliches, Hauptsache.

אִמָּא (Gen 3, 20) *a. f., ind.* אֵם Ez 44, 25, *c. s.* 1 *sg.* אִמָּא Gen 20, 12, *pl. d.* אִמָּהָתָא, *c. s.* אִימָּהָתְהוֹן Jer 16, 3 Or 1474, אִמֵּיהוֹן Thr 4, 3 (nicht MS) 1. Mutter, *pl.* spez. die Patriarchenfrauen; 2. Schoss; 3. Prinzip, Hauptsache; 4. Fleisch einer Kernfrucht; 5. אֵם פָּרָשׁוּת אוֹרַח Ez 21, 26 Scheideweg; 6. Personenname.

אֲמָא *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵימָא sagen. הֲוָה אָמֵינָא ich hätte gesagt. לֵימָא will das sagen? אִילֵימָא wenn er sagen würde. וְכִי תֵימָא und wenn du antwortest. אֶלָּא אֵימָא sage lieber. וְאֵימָא aber ich möchte sagen. *Itpe.* וְאִיתֵּימָא und es wird (auch eine andere Version) referiert.

אֶמָּאוּם (Ἐμμαούς) Ortsname.

אַמַּאי, אֲמָאי (= עַל מָא דֵין) *a.* warum dies? wie kann das sein?

אַמְבּוּהָא *x. m.* Volkshaufe.

אֶמְבּוֹל *x. m.* (ἔμβολον) Klöppel in der Glocke.

אֶמְבָּטָה, אֶמְבָּטֵי, אֶמְבַּטִּיתָא *x. f.* (ἐμβατή) Badewanne.

אַמְבָּטִים *x. m.* (ἀμβάτης) Beschäler (Esel).

אֶמְבַּטִּיתָא s. אֶמְבָּטֵי.

אִמְבָּרָא *x. m.* Magazin.

אֶמְבִּירוֹס *x. m.* (ἔμπυρος) feurig.

אמבורוקלון (jBabM 9ᶜ) l. אֶמְבּוּרִיקְלוֹן *x. m.* (ἐμβουρίκλον) Pferdedecke.

אַמְגּוּזָא *a. m.* Wallnuss (*Juglans regia*).

אַמְגּוּשָׁא *x. m.* Magier.

אַמְגּוּשִׁי *x. m.* einer der es mit Zauberei hält.

אַמְגּוּשְׁתָּא *x. f.* Zauberei.

אַמְגַּיְּירְתֵיהּ (jAb z 41ᵃ) (= עַל מְגַיְּירְתֵיהּ) s. גּוּר.

אָמַד *h.* messen, abschätzen, taxieren. *Hi.* dass.

אֲמַד *a.* dass. *pt.* אָמִיד hoch taxiert.

אוֹמֶד *h. m.* Abschätzung, Mutmassung.

אוּמְדּוּתָא *a. f.* dass.

אֲמַדְלָא *a. m.* Hütte des Feldhüters.

אוּמְדָּנָא *a. m.* Abschätzung.

אמדרומה (jHor 58ᶜ) l. אוֹ מְדָּרוֹמָה, s. דָּרוֹמָא.

אַמָּה *h. f.* 1. Unterarm; 2. Elle; א׳ עַל א׳ eine Elle im Quadrat. א׳ תְּבִיקִין thebaische Elle. א׳ גְּדוֹמָה, א׳ בַּת שִׁשָּׁה עֲצִיבוֹת Elle von 6 Handbreiten bei geschlossenen Fingern, kurze Elle. א׳ (בַּת שִׁשָּׁה) שׁוֹחְקוֹת Elle von 6 Handbreiten bei gespreizten Fingern, lange Elle. 3. das männl. Glied; 4. Flussarm, Kanal.

אֻמָּה *h. f., pl.* אֻמּוֹת Volk.

אָמָה *h. f., pl.* אֲמָהוֹת Magd.

אִמָּה *h. f.* Spinnrocken.

אַמְהָא *a. f.*, s. אַמְתָּא.

אַמְהוּת *h. f.* Magddienst.

אַמְהוּתָא *a. f., ind.* אַמְהוּ (Ex 21, 7) dass.

אֲמוֹדָאָה *a. m.* Taucher.

אָמוּם *h. m.* Modell, Leisten.

אַמּוֹן Ortsname.

אֱמוּנָה *h. f.* 1. Zuverlässigkeit, Redlichkeit; 2. Glaube.

אָמוֹרָא *h. m.* 1. Lehrer, Erklärer, bes. der Sprecher, welcher die ihm vom Rabbi in der Synagoge mit leiser Stimme mitgeteilten Sätze vorträgt und erläutert; 2. die Klasse der im Talmud redenden Rechtslehrer, welche nach Abschluss der Mischna lebten.

אָמוֹרָאָה *a. m.* 1. dass.; 2. l. אַמוֹדָאָה.

אֱמוֹרָאָה *a. m., pl. d.* אֱמוֹרָאֵי Ex. 23, 23 Amoriter. פֶּרֶק א׳ Abschnitt, der von heidnischen Gebräuchen handelt.

אֱמוֹרִי *h. m.* 1. Emoriter; 2. heidnisch.

אַמְטוּ, אַמְטוּל (= עַל מְטוּל) *a., c. s.* אַמְטוּלְתִּיךְ wegen, um — willen. אַמְטוּל דְּ Est II 1, 1 weil.

אימטין (SchemR 47) l. אִימְמִין.

אַמְטִיתָא *a. f.* Wage, Wagschale.

אֲמִיטַלְיָא *x. m. pl.* (αἱματάρια) blutstillende Kräuter.

אֲמִטְּתָא (Dt 4, 11) *a. f.* Dunkel, Nebel.

אַמִּי, אִמִּי Personenname.

אֲמַאי, אַמַּי (= עַל מָא דֵין) *a.* warum dies?

אֲמֵימַר *m.* Personenname.

אַמִינְטוֹן *x. m.* (ἀμίαντος) Amiant, eine Art Asbest.

אֲמִירָה *h. f.* 1. Sagen, Reden; 2. das Wort אמר in der Bibel; 3. Weihung; 4. Rühmung, Schmuck.

אַמִּיתָא *x. f.* Fenchelmerke (*Ammi copticum*).

אַמְכּוּתִיתָא (?) *a. f.* Verwundung (?).

אֲמְלָא *a. m., pl.* אֲמְלִין Ez 23, 24 Or 1474 Mantel.

אֻמְלָל *h. m.* unglücklich.

אוֹמוֹלוֹגְיָא, אומולוגין *x. f. m.* (ὁμολογία) 1. Quittung; 2. Capitulationsbedingung.

אַמְלַתְרָא *x. f.* (μέλαθρον) Querbalken.

אָמַם *h.* düster werden, verglimmen.

אָמַן I *h.* ordnen, in Reihen stellen(?). *Pi.* geschickt machen.

אָמַן II *h. Ni.* 1. geglaubt werden; 2. bestätigt, erfüllt werden. *Pi.* 1. stützen; 2. bestätigen, anerkennen. *Hi.* glauben, Glauben schenken, als glaubhaft anerkennen.

אֲמַן *a. Aph. pf.* 3 *m. sg.* הֵימִין Gen 45, 26, *part. p.* מְהֵימָן Nu 12, 7 glauben. trauen. *Ittaph. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְהֵמְנוּן Gen 42, 20 geglaubt werden.

אוּמָּן *h. m.* 1. Arbeiter, Künstler; 2. Beschneider.

אוּמָּנָא *a. m., ind.* אוּמָּן Gen 26, 1, *pl.* אוּמָּנַיָּא Est II 1, 2, אֻמְּנִין Est II, 6, 11 dass.

אָמֵן (Nu 5, 22, Jer 28, 6) *h. a.* 1. wahrlich, gewiss (Bekräftigung von Gebeten und Schwüren); 2. das Wort Amen.

אֱמָנָה *h. f.* 1. Vertrauen, Glaube; 2. Zuverlässigkeit.

אֲמָנָה 1. ein Fluss; 2. s. אֲמָנוֹן.

אִימְנוֹן *x. m.* (ὕμνος) Lobgesang.

אומוניאה (EstR 1, 9, Ausg. Konst. חומוניאה) l. הֶגְמוֹנְיָאָה, s. הֶגְמוֹנְיָא.

אוּמָנוֹס, אֲמָנוֹן (᾿Αμανόν, ᾿Αμανός) Gebirgszug zwischen Cilicien und Syrien.

אוּמָּנוּת *h. f.* 1. Kunstfertigkeit, Handwerk; 2. Kunstgriff.

אוּמָּנוּתָא *a. f., c.* אוּמָּנוּת Ex 31, 5, *pl.* אוּמָּנְוָן Ex 31, 4 Kunstfertigkeit, Handwerk.

אימום (SchirR 7, 9) l. wie Ausg. Pesaro אִימִיקְסֵרוֹם.

אֶמְפּוֹלֵי, אֶמְפְּלֵי *x.* (vgl. ἐμπολή) Kasse.

אֶמְפִּילְיָא *x.* (ἐμπίλιον) Filzschuh.

אֶמְפּוּמָא *x.* (ἔμφωμα), *pl.* אֶמְפּוּמִיּוֹת Fenster.

אִמְפְּרָטוֹר *x. m.* (᾿Ιμπεράτωρ) Kaisertitel.

אֶמְפּוֹרָא *x. m.* (ἔμπορος), *pl.* אֶמְפּוֹרִין GenJI 25, 3 MS Grosshändler.

אָמַץ *h.* hart sein. *Pi.* 1. stark, fest machen, anstrengen; 2. verschliessen. *Hitp.* verhärtet werden, sich verhärten.

אוּמְצָא *a. m.* rohes Fleisch.

אֶמְצַע *h. m.* 1. Mitte; 2. Gemeingut.

אֶמְצְעָא *a. m.* Mitte.

אֶמְצָעִיתָא *a. f.* Mitte.

אֶמְצָעִי *h. m., f.* אֶמְצָעִית in der Mitte befindlich.

אֵימִיקְסֵרוֹם *x. m.* (ἡμίξηρος) halbdürr(?).

אָמַר I *h.* 1. sagen, denken; 2. erklären; 3. weihen. *Ni.* gesagt werden.

אָמַר II *h. Hi.* mästen, gross thun.

אֲמַר *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵימַר Ex 22, 8, *imp.* 2 *m. sg.* אֵימַר Ex 6, 6 1. sagen, denken; 2. loben. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְאֲמַר Gen 10, 9 gesagt werden. אִי אִתְּמַר הָכֵי אִתְּמַר wenn

dieser Satz gelehrt wurde, muss er so gelautet haben.

אֵמֶר *h. m.* Rede.

אִמְּרָא (Ex 12, 14) *a. m., ind.* אִמַּר Ex 12, 15, *pl. d.* אִמְּרַיָּא Ex 12, 5 Lamm.

אִמְרָא I *a. m.*, 1. Saum, Franse; 2. s. חוּמְרָא.

אִמְרָא II *a. m., c.* אֵימַר Nu 24, 4 Spruch, Rede.

אֵימֵירָא *x. f.* (ἡμέρα) Tag.

אִמְרָאָה *a. m.* Empörung.

אִמְרָה *h. f.* Rede.

אִמְרָה *h. f., pl.* אִמְרָיוֹת 1. Saum, Franse; 2. mit Fransen versehener Mantel; 3. Abzeichen, Schmuck.

אֵימֵירוֹן *x. m.* (ἥμερος) zahm.

אימורים 1. l. אֱימֵירִים *x. pl.* (μηρία) die auf den Altar kommenden Opferteile; 2. אוֹמֵירִים *x. pl.* (ὅμηρον) Pfand, Geisel.

אמוריה (EchR 3, 13), אומיירי (EstR 1, 1) l. אוֹמֵרִיָּה *x. f.* (ὁμηρεία) Geben als Geisel, zum Pfand, Verpfändung.

אַמַּרְכְּלָא (Nu 3, 32), *h.* אַמַּרְכָּל *x. m., pl. d.* אַמַּרְכְּלַיָּא Jer 1, 1 Soc 59 1. Oberster; 2. Priesteroberer.

אִמְרָנָא *a. m.* Empörung (?).

אִמַּרְתָּא (Lv 5, 6) *a. f.* 1. weibliches Lamm; 2. weibl. Personenname.

אֶמֶשׁ *h. m.* 1. Abenddämmerung; 2. gestern Abend.

אֱמֶת *h. f.* Wahrheit, Zuverlässigkeit, Treue.

אַמְּתָא (Ex 25, 10) *a. f., c.* אַמַּת Dt 3, 11, *pl. ind.* אַמִּין Ex 25, 10 1. Elle; 2. *c. s.* אַמְּתֵהּ Ex 2, 5 Arm; 3. männl. Glied.

אַמְּתָא (Gen 16, 1) *a. f., ind.* אַמְהָא, *in pausa* אָמָא (!) Dt 23, 18, *c. s.* אַמְתִי Gen 16, 2, *pl. ind.* אַמְהָן Gen 12, 16 Magd.

אוּמְּתָא *a. f., pl.* אוּמִּין, *c.* אוּמֵּי Nu 25, 15, אוּמָּן Volk, Nation.

אֵימָתַי (Ex 10, 7) *a.* wann? s. אֵימַתַי.

אֲמִתִּי *h. m.* wahr, aufrichtig.

אַמְתְלָא *a. m.* Ausrede, Einwand.

אֲמַתְלַי *f.* Name der Mutter Abrahams.

אָן (Gen 3, 9) *a.* wo? לְאָן Gen 16, 8 wohin? מִן אָן, מְנָן Gen 29, 4 woher? אָן דְּ da, wo.

אִין (Est II 1, 10), אִן (Est II 1, 3) *a.* wenn, ob.

אָנָּא *h.* bitte.

אֲנָא (Gen 22, 11) *a.* ich.

אִנְבָּא I *a. m., c. s.* אִנְבֵּיהּ Cant 1, 16 Frucht.

אִנְבָּא II *a. f.* Ei der Laus.

אַנְבַּג *x. m.* (ἄμβιξ?) kleines Gefäss.

אִנְבּוּנָא s. אִלְבָּנָא.

אֶנְבּוֹל *x. m.* (ἔμβολον) Klöppel in der Glocke.

אנבין (jSabb 4[c]) l. אַגְבִּין.

אַנְבָּטֵי, אַנְבָּטָא *x. f.* (vgl. ἄμβατος?) 1. Anhöhe, Wall; 2. Tribüne.

אֶנְבּוּרְקְרָא *x. f.* (ἐμβουρίκλον) Pferdedecke.

אִנְגַּד *x.* ein wenig (?).

אַנְגְּלָא *x. m.* (ἄγγελος) Engel.

אינגלין (jMeg 73[d]) l. אֱנַלְגִין.

אֵינְגִיאוֹמֵין *x.* (ἐνηγγυώμην) ich musste dafür haften.

אָנְגִּיסְטוֹר *x. m.* Messer.

אַנְגְּרָא *a. m.* Wasserlauf.

אַנְגְּרָא, (אניגרא) (Ἄγκυρα) Stadt in Galatien (?).

אַנְגַּרְבְּטִים אַנְגַּרְוְטָא *x. m.* (ἀγγαρευτής) Postbeamter (mit der Beobachtung der Bevölkerung beauftragt).

אַנְגַּרְוְטִיגָה (BerR 64) *x.* (ἀγγαρευτικά) Vorspanndienst.

אַנְגַּרְיָא *x. f.* (ἀγγαρεῖα) 1. Vorspannpflicht; 2. Zwang.

אנגרמוס (jBb 15[a]) l. אֲגַרְנְמוֹס *x. m.* (ἀγορανόμος) Marktmeister.

אֵינִיגְרוֹן (falsch אינגורן) *x. m.* (οἰνόγαρον) sauere Brühe.

אָנִיגְרוֹן *x.* Wort einer Zauberformel gegen Durst.

אֲנְדִּכְתָּרִי *x.* (οὐινδικτάριον?) Vindiktenstab (bei der Befreiung von Sklaven).

אנדנא l. אַגְדְּנָא.

אַנְדִּיסְקָא *x. m.* Steuerbeamter (?).

אַנְדִּיפָא *x. m.* (μέτωπον) 1. Stirnlocken; 2. Stirn.

אִנְדְּרָא *x. m.* Zimmer.

אַנְדְּרוֹגִינוֹס *x. m* (ἀνδρόγυνος) Zwitter.

אַנְדַּרְטָא, אַנְדְּרִיאַנְטָא, אַנְדְּרִיאַנְטוֹס *x. m.* (ἀνδριάς) Bildsäule, Bild.

אַנְדְּרֵי *m.* (Ἀνδρέας) Personenname.

אנדרלומוסיא l. אַנְדְּרוֹלֵימְסְיָא *x. f.* (ἀνδροληψία) Menschenraub.

אִנְדְּרוֹנָא *x. m.* Zimmer.

אַנְדְּרְיָנוֹס s. אַדְרְיָנוֹס.

אַנְדְּרוֹנִיטִים, אַנְדְּרוֹנִיטִין *x. f.* (ἀνδρωνῖτις) Festhalle.

אַנְדְּרַפְטָא, אַנְדְּרַפְתָּא *x. m.* Name eines Vogels.

אָנָה *h. Pi.* אִנָּה bedrücken, übervorteilen. *Hitp.* übervorteilt werden. S. יָנָה.

אַנְהוֹרֵי (Ex 35, 14) *a. f.* Leuchten.

אַנְהָרוּתָא (Ex 25, 6) *a. f.* Beleuchtung.

אֲנוּ *h.* wir.

אִנּוּן (Gen 6, 3) *a. c. pl.* sie.

אָנוֹסָא *a. m., pl.* אָנוֹסִין Jes 5, 7 Räuber.

אֱנוֹשׁ *h. m.* Mensch.

אָנוּשׁ *h. m.* stark, streng.

אַנְזִיקָא *a. m.* Unrecht, Schaden.

אָנַח *h. Hitp.* seufzen.

אֲנַח *a., pt. pl. m.* אניחן l. אָנְחִין Thr 1, 4 (MS מִתְאָנְחָן) seufzen. *Itpa.* 3 *m. pl.* אִתְאָנַחוּ Ex 2, 23, *pt. pl. m.* מִתְאָנְחִין Ez 9, 4 dass.

אֲנָחָה *h. f.* Seufzen, Kummer.

אַנָּחוּתָא *a. f.* 1. Lage; 2. Brett, Mulde.

אֲנַחְנָא (Gen 42, 11) *a.* wir.

אֲנַחְנוּ *h.* wir.

אַנָּחְתָּא *a. f., c.* אַנַּחַת 1 K 6, 4 (Or 1474 אֲבָהַת) Ruheplatz.

אֲנַחְתָּא, אֱינַחְתָּא (Est II 3, 3, MS תִּינַחְתָּא) *a. f., pl. c. s.* אַנְחָתַי Thr 1, 22 Seufzer.

אַנְטְבִילָא Name einer Familie.

אָנְטוּבִין *x. m.* (ἐντύβιον) Endivie (*Cichorium Endivia*).

אַנְטִיגְנוֹס *m.* (Ἀντίγονος) Personenname.

אַנְטִיגְרָפָא, אַנְטִיגְרָפִין *x. m.* 1. (ἀντίγραφον) Duplikat; 2. (ἀντιγραφή) Gegenschrift, Antwortschreiben.

אַנְטִידִיקוֹס *x. m.* (ἀντίδικος) 1. Anwalt; 2. Gegner.

אַנְטְיוֹכַס, אַנְטְיוֹכוֹס (Est II 1, 2) *m.* (Ἀντίοχος) Personenname.

אנטיטייה (jKil 32^{a}) l. אנטינייא (so jMoK 82^{a}), s. אַנְטִינָא.

אַנְטוּכָאָה, אַנְטְיוֹכָאָה *m., pl. d.* אנטיוכי GenJI 10, 18 MS, l. אַנְטְיוֹכָאֵי Antiochener.

אנטיכי l. אַנְטְרָכִי (?) *x. f.* (ἀνθράκιον) Kohlenpfanne.

אַנְטוּכִי *x. m.* Antiochener.

אַנְטוּכְיָא (Meg Ant Or 2377) *x.* (Ἀντιόχεια) Stadt in Syrien.

אנטוכין (jKil 27^{a}) l. אָנְטוּבִין.

אַנְטִיכְרֵיסִים *x. f.* (ἀντίχρησις) ein Vertrag, nach welchem der Gläubiger das verpfändete Eigentum des Schuldners benutzen darf.

אַנְטַל *x. m.* (ἀντλίον) ein Flüssigkeitsmass (1/4 Log).

אַנְטוּלֵי *m.* (Ἀντύλλος) Personenname.

אנטולינוס l. אַנְטוֹנִינוֹס.

אַנְטְלְיָא *x. m.* (ἀντλίον) Schöpfvorrichtung.

אָנְטְלָר (jSanh 19^{d}) *x. m.* (ἐντολάριος) Bevollmächtigter.

אַנְטִינָא, אַנְטְנָא (ἀνθινά) bunte Kleider.

אַנְטוֹנִינוֹס *m.* (Ἀντωνῖνος) Personenname.

אַנְטוֹנַס *m.* (Ἀντίνοος) Personenname.

אוֹנְטוֹס *x.* (ὄντως) in der That.

אַנְטִיפַּטְרִים, אַנְטִיפַּטְרִין (Ἀντιπατρίς) Stadt in Palästina.

אַנְטִיפַּטְרִי *h. m.* aus Antipatris.

אַנְטִיפִּיטָא *x. m.* (ἀνθύπατος) Proconsul, Statthalter.

אַנְטִיקֵיסַר *x. m.* (Ἀντίκαισαρ) Stellvertreter des Kaisers.

אנטיקוסר l. אַנְטֵיקֵיסָר *x. m.* (ἀντεκέσσωρ) Fourier.

אנטיקירוס (DtJI 3, 14 MS) l. nach JII אֶפִּיקֵירוֹס.

אַנְטַרְדוֹס (Ἀντάραδος) Stadt in Syrien.

אַנְטַרְדָנָאָה *m., pl. d.* אַנְטַרִידָנָאֵי GenJII 10, 18 Einwohner von Antarados.

אַנְטְרִי, אַנְטְרִין *x. m.* (ἄντριον) Höhle.

אוֹנֵי *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufbrief.

אֲנִי *h.* ich.

אִנִּין (Gen 6, 2) *a. f. pl.* sie.

אָנִין. אֲ׳ דֵּעַת empfindlich.

אֲנִינָא. אֲ׳ דַּעְתָּא dass.

אֲנִינָה *h. f.* 1. Trauer; 2. das Trauerstadium zwischen Tod und Begräbnis.

אֲנִינוּת *h. f.* dass.

אֲנִינוּתָא (Thr 2, 5) *a. f.* dass.

אָנֵיסָא (Koh 7, 7) *a. m.* Gewaltthätiger.

אֲנִיסוּתָא *a. f., c.* אֲנִיסוּת Koh 5, 7 (MS. אֲנָסוּת) Bedrückung.

אֲנִיסְתָא *a. f., ind.* אֲנִיסָא Jes 1, 13 geraubtes Gut.

אָנִיץ *h. m.* Flachsbündel.

אוּנְיָקָא. בֵּית א׳ (Βιθυνιακή) Bithynien.

אֲנִיקוּתָא *a. f.* Seufzen.

אוֹנִיתָא *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufbrief.

אֱנִישָׁא *a. m.* Mensch.

אָנַךְ *h. Pi.* verzinnen.

אֲנָךְ *h. m.* 1. Blei; 2. Zinn.

אֵינָךְ *x. m.* (ὄνυξ) Onyx.

אוּנְכָּא *x. m.* (κόγχη) Muschel.

אֵינְלָגִין *x. m.* (ἀναλογεῖον) Lesepult.

אִינוֹמֵילוֹן *x. m.* (οἰνόμηλον) Honigwein.

אֵינְמִרְנוֹן (SchirR 4, 14) *x. m.* (οἰνομύῤῥινον) Myrrhenwein.

אַנַּן (Cant 2, 9, Est II 1, 1), אֲנַן *a.* wir.

אָנַן I *h., pt.* אוֹנֵן der Leidtragende. *Hitpo.* sich beklagen.

אֲנַן *a. Po. pf.* אינין l. אוֹנֵין Koh 7, 4 (MS אִינּוּן) betrübt sein, trauern.

אַנּוֹנָא *x. f.* (ἀννῶνα) 1. Naturallieferung; 2. Amtseinkommen; 3. Lebensmittel.

אוננא (DebR 6) l. אַנּוֹנָא.

אֲנִינְיָא (Ἀνανίας) Personenname.

אֲנַנְקֵי, אֲנַנְקָא (Est II 5, 1, nicht MS) *x. m. f.* (ἀνάγκη) 1. Bedrängnis, Not; 2. notwendig; 3. notdürftig.

אננקתא l. אֲקַנִיקִיתָא.

אָנַס *h.* 1. zwingen, gewaltsam thun; 2. notzüchtigen. *Ni.* 1. gezwungen, überwältigt werden; 2. genotzüchtigt werden.

אֲנַס *a., pf.* 3 *m. pl.* אֲנַסוּ Gen 21, 25, *ipf.* 2 *sg.* תֵּינוֹס Gen 31, 31 1. wegreissen, rauben; 2. mit Beschlag belegen; 3. dringen, zwingen. *Aph. ipf.* 2 *pl.* תוניסון, l. *Pe.* תֵּינְסוּן (so MS) Jer 7, 6. *Itpe.* 1. *pt. m. pl.* מִתְאַנְסִין Jes 21, 2 beraubt werden; 2. eingezogen werden; 3. gehindert werden.

אַנָּס *h. m.* 1. gewaltthätig; 2. der Besitzer von Eigentum, welches dem ursprünglichen Eigentümer gewaltsam entrissen wurde.

אֹנֶס *h. m.* 1. Zwang; 2. Todesfall.

אונים (ExJI 2, 16) l. אַוְגְּנֵס *x. m.* (εὐγενής) Vornehmer.

אוּנְסָא (Jer 5, 8) *a. m., ind.* אוֹנֵים Jes 58, 9. 13 Zwang, Gewaltthat.

אֲנָסוּתָא *a. f., c.* אֲנָסוּת Cant 6, 6 Bedrückung.

אנסיומא l. אַכְסִיוֹמָא.

אֲנִיסִין *x. m.* (νησίον) Insel.

אוֹנִיתָא *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufbrief.

אַנְסְכָא *a. m.* aus gegossenem Metall gefertigt.

אָנַף (*bibl.*) *h. Pi.* zanken, streiten.

אַנְפָּא *a. m., pl.* אַנְפִּין Koh 8, 1, *c. s.* אַנְפַּאי Cant 5, 5 1. Angesicht; 2. mit בְּ vor, bei, an. בְּאַנְפֵּי נַפְשֵׁיה für sich selbst.

אַנְפּוּתָא *a. f.* die rituelle Schwingung, Webung (des Opfers).

אוּנְפִּיל *x. m.* (ἀμφορεύς?) Gefäss.

אֶנְפִּילְיָא *x. m. pl.* (ἐμπίλια) Filzsocken.

אֶנְפִּילוֹגִים (KohR 10, 16) *x. m.* (ἐπίλογος) Beweisführung.

אֶנְפִּילוֹן *x. m., pl.* אֶנְפִּלִין (Cant 4, 12, MS אַלְפֵּלִין!) (ἐμπυλεών) innerer Saal.

אניפונים (Est II 1, 2) l. אֶפִּיפָּנֵים, MS אֲפֵיפְיָנוֹס *m.* (Ἐπιφανής) Personenname.

אַנְפָּקָא *x. m.* (ἄμβιξ?) kleines Gefäss.

אֶנְפָּקִינוֹן (אנפקיטון l. אנפקינון) *x. m.* (ὀμφάκινον) Öl aus unreifen Oliven.

אַנְפּוֹרָא *x. f.* (ἀναφορά) Bericht.

אַנְפָּרוּת *x. f.* (ἀναφορά) Schadenersatz.

אֶנְפּוֹרְיָא *x. f.* (ἐμπορία) 1. Handelsreise, Handel; 2. Waren.

אֲנַץ *a., pt. pl. m.* אָנְצִין Koh 12, 11 l. אֲנִיצִין spitz machen(?). *Pa. inf.* אַנָּצָא 1 S 13, 21 dass.

אנק *h., pt. pl. f.* מאונקות jBikk 63[d] l. מְאוּבְּקוֹת, s. אָבַק.

אֲנַק *a., pt. pl.* מאנקין Ez 9, 4 l. מְדַנְּקִין (so MS), s. דְּנַק.

אוּנְקָא, אוּנְקְיָא *x. m.* 1. (οὐγκία) *pl.* אוּנְקִיּוֹת Unze (27 gr.); 2. Körnchen, Bischen; 3. Fleisch vom Hals.

אֲנִיקָא, אֲנִיקֵי *x. f.* (ἀνάγκη) Not.

אֲנָקָא *a. f.*, s. אֲנָקְתָא.

אִנְקָא (Est II 1, 2, MS תִּינוּקָא) wohl der fabelhafte Vogel der Araber עַנְקָא, aber vom Targumisten missverstanden, s. תִּינוֹקָא, אִינוּקָא.

אֲנָקָה *h. f.* Eidechsenart.

אנקטם (?) *x. m.* Tragholz (?).

אונקיינוס (GenJI 1, 7) l. אוֹקְיָנוֹס (MS) *x. m.* (ὠκεανός) Weltmeer.

אוּנְקְיָא s. 1. אוּנְקָא; 2. אוּנְקְלָא.

אוּנְקְלָא, אוּנְקְלֵי *x. m. f.* (ἀγκάλη), *pl.* אוּנְקְלָוָן, אוּנְקְלִין, אוּנְקְלָיָן 1. Haken, Hakenstange; 2. die Last an der Hakenstange; 3. ein Teil der Eingeweide.

אוּנְקְלָה, אוּנְקְלֵי *x. f.* (ἀνάκωλος) kurzes Ärmelgewand.

אֶנְקְלֵיטוֹן I *x. m.* (ἔκκλητον) Appellation.

אֶנְקְלֵיטוֹן II *x. m.* (ἔγκλητον) Beschuldigung, Anklage.

אֶנְקְלוֹמָא *x.* (ἐκκαλοῦμαι) ich appelliere.

אֶנְקְלֵסְיָא *x. f.* (ἔγκλησις) Schuldschein.

אוּנְקְלוֹס *m.* (Ἀκύλας) Personenname.

אנקלווסים (jBm 11[d]) l. אֶנְקְלֵיסִים *x. f.* (ἔγκλησις) Klagerecht (?).

אוּנְקוֹס *x. m.* (ὄγκος) 1. Masse; 2. mühevolle Arbeit.

אנקום (BerR 46) l. אִקְנוֹם.

אנקקתא l. אַקְנֵיקִיתָא.

אִנְקוֹרָא *x. m.* eine Vogelart.

אֲנָקְתָא *x. f.* weibliches Kamel.

אֲנַקְתָּא *a. f.* Seufzen.

אֲנִירְדְּפוֹן *x.* Zauberformel.

אֱנָשָׁא (Gen 6, 1), אֵינָשָׁא *a. m., ind.* אֱנָשׁ Lv 13, 2, *pl.* אֱנָשִׁין Gen 6, 4, *c.* אֱנָשֵׁי Gen 17, 27 1. Mensch; 2. jemand. *coll.* אֱנָשׁ בֵּיתֵיהּ 1. Lv 16, 11 seine Geschlechtsgenossen; 2. seine Frau.

אַנְתְּ (Est II 1, 3), אַנְתָּא (Koh 7, 22) *a. c.* du.

אָנְתָּא *x. m.* (ὄντα) Substanz.

אַנְתּוּ *a.* ihr.

אִנְתּוּתָא *a. f.* Ehe.

אַנְתַּמְרוּס (Est II 1, 3) Männername, ein Ahne Hamans.

אַנְתּוּנִּים *x. m.* (θύννος) Thunfisch.

אנתוסאי (GenJI 10, 17) l. אָרְתוּסָאֵי *m. pl. d.* (Ὀρθωσάς) Bewohner von Orthosias in Phönizien.

אֶנְתֵּיקִי *x. f.* (ἐνθήκη) Inhalt, Ladung.

אַנְתְּרוֹפִּי *x. m.* (ἄνθρωπος) Mensch.

אִנְתְּתָא *a. f.* Weib.

אִיִּס *x. m.* (υἱός) Sohn.

אוֹס, אִס *x.* (ὡς) wie.

אֲסָא *a. Pa. pf.* 3 *m. sg.* אַסִּי Gen 20, 17, *imp.* 2 *m. sg.* אַסִּי Nu 12, 13, *pt. c. pron.* מְסֵינָא Dt 32, 39 l. מַסֵּינָא heilen. *Itpa. pf.* 3 *m. sg.* אִתַּסִּי Lv 14, 3, *ipf.* 3 *m. sg.* יִתַּסֵּי Lv 13, 18 geheilt werden.

אַסָּא (= אַסָּאָה) (Jer 14, 19) l. אָסוּ (so MS), s. אָסוּתָא.

אָסָא (Est II 7, 9) *a. m.* Myrthe (*Myrthus communis*).

אָסָא *x. m.* alt(?).

אִסָּא *m.* Personenname.

אָסְאָה, אָסָא *a. m.*, *c. s.* אָסָךְ Ex 15, 26 Arzt.

אוסאי (Ps 120, 5) l. מוּסָאֵי?, s. מוּסָאָה.

אֲסַב *a. Pa.* Erbrechen veranlassen(?).

אסגנטירין l. אַבְגְּנֶסְטָטוֹן *x. m.* (εὐγενέστατος) edelster.

אַסְדָּא *a. f.* (σχεδία) Floss(?).

אַסְהֲדוּתָא, אַסְהָדְתָא *a. f.* Zeugnis, Bericht eines Augenzeugen.

אָסוֹן (*bibl.*) *h. m.* unglücklicher Zufall.

אֲסוּפּוֹת *h. f. pl.* Versammlung.

אֲסוּפִי *h. m.* Findling.

אָסוּר *h. m.* Gefangener.

אִסּוּר *h. m.* 1. Band, Kette; 2. Verbot, Verbotenes; 3. Festzugabe; 4. Personenname.

אֵסוּר *h. m.* Gefangenschaft.

אֲסוּרָא (bibl. אֱסוּרָא) *a. m.*, *ind.* אֲסוּר Ez 3, 25, *pl. c. s.* אֵיסוּרַי 1. Band; 2. Fessel.

אִסּוּרָא *a. m.* 1. Verbot, Verbotenes. עֲבַד אִסּוּרָא Verbotenes (Unzucht) treiben; 2. *pl.* אִסּוּרִין (Jer 30, 11, Or 1474 יִסּוּרִין) Züchtigung.

אֲסוּרִין (?) *h. m. pl.* Geräte der Weinpresse.

אֲסוּרִיתָא *a. f.* Bündel.

אַסְוֵירוּס *m.* (Σεβῆρος) Personenname.

אָסוּתָא *a. f.*, *ind.* אָסוּ Gen 3, 6 Heilung, Gesundheit, Heil.

אַסְחָרוּתָא *a. f.*, *c.* אַסְחָרוּת (1 K 10, 5) zu Tische Sitzen, Tafelrunde.

אסיטא l. אָסוֹטָא *x. m.* (ἄσωτος) ausschweifend.

אִסְטְבָא *x. m.* (στοά) 1. Säulengang; 2. Vorratsraum; 3. Lager, Sitz.

אִסְטַבְלָא *x. m.* (στάβλος) 1. Stall; 2. Gehege.

אִסְטַבְלָטָא *x. f.* (*stabulatio*) Stallung.

אִסְטַגְיָא *x. f.* (στέγη), *pl.* אִיסְטַגְיוֹת jAb z. 42ᵃ Decke, Dach.

אִסְטְגְלִילִית *x. f.* Schwarm.

אִסְטַגְנִינָא *x. m.* (vgl. στοιχεῖον) Astrolog.

אִסְטַגְנִינוּת *x. f.* Astrologie.

אִסְטָדִין, אִסְטַדְיָא *x. m.* (στάδιον) Rennbahn.

אִסְטְהַר *f.* weiblicher Personenname.

אִסְטְוָא, אִסְטַיו *x. m.* Säulenhalle.

איסטווא (jMaasSch 55ᵇ) l. אִסְטְלָא.

אִסְטְוָלָא *x. m.* (στάβλα) Stall.

אִסְטְוָנָא (2 K 11, 14) *x. m.* Pfeiler.

אִסְטְוָנִית *x. f.* Säulenhalle.

אִסְטְוָרָא *x. m.* Knöchel.

אסטטי l. אִסְטָסִי *x. m.* (vgl. στάσις) unruhig, aufrührerisch.

אִסְטַטְיָא *x. f.* (στατίων) Ruhestation.

אִסְטָאטִיבָא *x.* (*stativa, sc. castra*) feste Militärstation.

אִסְטַטְיוֹן *x. m.* (στατίων) 1. Militärposten; 2. Bestand.

אִסְטַטְיוֹנָר *x. m.* (*stationarius*) Wachtsoldat.

אִסְטָיוּתָא *a. f.*, *c.* אִסְטָיוּת Jes 27, 9 Beseitigung.

אסטטני l. אִסְטַסְיָנִי (vgl. στάσις) aufrührerisch(?).

אִסְטַכְטוֹן *x. m.* (στακτόν) von selbst ausfliessendes Öl.

אסטכיון (BerR 19) l. אִסְטְכָרִין? *x. m.* (στιχάριον) Leibrock(?).

אסטולי l. אִסְטֵלִי *x. f.* 1. (στήλη) Denksäule; 2. Dokument.

אִסְטְלָא, אִסְטְלִית *x. f.* (στολή), *pl. aram.* אִסְטְלָוָן 2 K 5, 5 Soc 59, *pl. hebr.* אִסְטְלָאוֹת Gewand. S. אִצְטְלָא.

אִסְטְלָא *x. m.* (στῦλος) Schreibgriffel.

אִסְטְמָא *x. m.* 1. (στέμμα) Stirnband; 2. (vgl. στομόω) Schärfen des Eisens; 3. Zauberformel, vgl. סְמָא.

אִסְטוֹמְכָא *x. m.* (στόμαχος) Magen, Leib, s. אִסְתּוֹמְכָא.

אסטו מוכריאה (jSabb 8ᵇ) l. אִסְטוֹמְכָרִיאָה *x. m. pl.* (στομαχάρια) Leibbinde(?).

אִסְטַנְדְּרָא *x. m.* Statthalter.

אסטן (Sem 13) l. אֲרוֹן.

אַסְטְנֵים x. m. (ἀσθενής) schwach, kränklich.

אִיסָטִים x. f. (ἰσάτις) Färberwaid (*Isatis tinctoria*).

איסטסטולאטין l. אִיסְטְרָטֵילָטִין.

אִסְטַסְיָנִית x. f. (vgl. στάσις) aufrührerisch, zänkisch.

אסטית (SchemR 15) l. אסטיוו, s. אִסְטְוָא.

אסטופיט' l. אֲטִימֵיטוֹן.

אִסְטַפְנִינִיתָא, אִסְטַפְנִינָא, אִסְטַפְלִינָא (mit Suff. אִיסְטַפְנִינִיתֵיהּ jChall 60[a]) x. m. f. (σταφυλῖνος) Möhre (*Daucus Carota*) (?).

אִסְטַקְטוֹן x. (στακτόν) von selbst auslaufendes Öl.

אִסְטְרוֹבִילוֹס (Ἀριστοβοῦλος) Personenname.

אִסְטְרוֹבִיל, אִסְטְרוֹבְלִית x. f. (στρόβιλος) 1. Mühlstein; 2. Pinienapfel, Piniensame.

אסטרוגילא s. אַסְטְרוֹלוֹגוֹס.

אסטריגוס l. אַסְטְרִיסְגוֹס x. m. (ἀστερίσκος) Merkzeichen.

אִסְטְרִידָא x. m. Segel, Takelage (?).

אִסְטְרָטָא, אִסְטְרָטְיָא x. c. (στράτα), *pl.* אִסְטְרָטִין, אִסְטְרָטְוָן gepflasterte Strasse.

אִסְטְרַטְיָא x. f. (στρατιά) 1. Kriegsheer; 2. Befehlshaber (στρατηλάτης); 3. Lager, Lagerplatz.

אִסְטְרָטֵיגָא, אִסְטַרְטֵיגָא (1 S 14, 15), אִסְטְרָטֵיגוֹס x. m. (στρατηγός) 1. Praetor, Propraetor (Statthalter einer kaiserl. Provinz); 2. Feldherr.

אִסְטְרַטְיוֹט, אִסְטְרַטְיוֹטֵים x. m. (στρατιώτης) Soldat.

אִסְטְרָטֵילִיטָא, אִסְטְרָטֵילִים x. m. (στρατηλάτης) Feldherr, Oberbefehlshaber (*magister militum, comes rei militaris*).

אסטריא, אסטרטיא l. אִסְטַדְיָא.

אסטרכין (jBabK 7[c], Ausg. Ven. איסטדכין) l. אִסְטְרָפִין x. m. (στρόφιον) Tragband, Gürtel.

אַסְטְרוֹלוֹגְיָא x. f. (ἀστρολογία) Sterndeuterei. *pl.* אַסְטְרוֹלוֹגִין astronomische Tabellen.

אַסְטְרוֹלוֹגוֹס x. m. (ἀστρόλογος) Sterndeuter.

אסטרון l. אִסְטְרָטְיוֹטִין.

אִסְטְרוֹנְגִּילוֹן x. (στρογγύλον) rund.

אִסְטְרוֹפוֹמְטָא x. m. (στροφωμάτιον) Thürangel.

אִסְטְרַקְלִילָא x. m. Beinschiene (?), s. טְרַקְלִילָא.

אִסִּי, אַסִּי m. Personenname.

אָסְיָא (Ex 21,19) *a. m., pl. d.* אָסְוָתָא Gen 50, 2 Arzt.

אָסְיָא *Asia proconsularis* (Mysien).

אַסְיָא Örtlichkeit in Palästina (Ἔσσα?).

אוּסְיָא, אוּסִיתָא x. f. (οὐσία) 1. Wesen; 2. Grundstück.

אָסְיוּתָא *a. f.* Heilung.

אסיטא (Prov 23, 20.21) l. אָסוֹטָא x. m. (ἄσωτος) unmässig.

אָסְיָנָא *a. m.* Arzt.

אסיסנא l. אֲסִינָּא, s. אֲסִנְתָא.

אָסִיף *h. m.* Ernte.

אֲסִיפָה *h. f.* 1. Versammlung; 2. Ernte; 3. Hereinholung (von Tieren zum Verzehren ohne rituelle Schlachtung); 4. Tod.

אָסִיר *h. m.* Gefangener.

אֲסִירָא *a. m., pl.* אֲסִירֵי Gen 40, 5 Gefangener.

אֲסִירָה *h. f.* Gefangenschaft.

אַסִּיתָא s. אַסִּתָא.

אִסְכֶּדְיָא x. f. (σχεδία) Floss.

אֶסְכָּלָא, אֶסְכָּלְתָא x. f. (ἐσχάρα), *pl.* אֶסְכָּלוֹת, אֶסְכְּלָאוֹת Bratrost, Feuerstelle.

אִסְכּוֹלֵי x. f. (σχολή) Schule.

אִסְכּוֹלִי x. m. Gelehrter.

אִסְכּוֹלַסְטִיקָא x. m. (σχολαστικός) 1. Lehrer; 2. Advokat.

אִסְכֵּמָא x. f. (σχῆμα) Miene, Haltung.

אַסְכָּמוּתָא *a. f.* Übereinstimmung.

אִסְכּוּפְתָא *a. f., pl.* אִסְכּוּפִין, אִסְכּוּפָן Schwelle.

אַסְכְּרָא *x. m.* (σκίῤῥος?) Geschwulst (im Halse).

אסכריא (jBer 8ᶜ) l. אִסְכְּדְיָא.

אָסֵל, אֵיסֵל *x. m.* (ἄσιλλα) Tragstange.

אַסְלָא *x. m.* (ἄσιλλα), *pl.* אַסְלָוָן, אַסְלִין dass.

אָסֶלָּא *x. f.* (σέλλα) 1. Sessel; 2. Nachtstuhl.

אסלטין (jBer 9ᵃ) l. אִסְרָטִין, s. אִסְטְרָטָא. (Ausg. Lehm. אַטְלְסִין, s. אַטְלִים).

איסמטא (jBer 6ᶜ) l. אִסְרָטָא (mit Ausg. Lehm.), s. אִסְטְרָטָא.

אַסְמַכְתָּא *a. f.* 1. Stütze; 2. Anlehnung; 3. Zusage unter einer Bedingung, deren Nichteintreten angenommen wird (Hoffnungsvertrag).

אֲסֵימוֹן *x. m.* (ἄσημον) ungeprägtes Metall.

אוּסְמָנָא *m.* ein ägyptischer Volksstamm (?).

אִסְמַרְגְּדִין *x. m.* (σμαράγδιον) Smaragd.

אַסָּנָא *a. m., pl. d.* אַסָּנַיָּא Jo 1, 17 (MS חוּסְנַיָּא) Vorrat.

אַסְנָא (Ex 3, 2) *a. m.* 1. Brombeerstrauch (*Rubus fruticosus*); 2. Brombeere.

אסנגרין l. אָכְסִינְרוֹן.

איסניא (BerR 37) l. מוּסְיָא.

אַסִנְתָּא *a. f.* 1. Mörser; 2. Brombeerstrauch.

אסיסנא l. אָסִינָא, s. אַסִנְתָּא.

אָסַף *h.* einsammeln, ernten. *Ni.* 1. gesammelt, aufgelesen, geerntet werden; 2. sich versammeln; 3. abscheiden.

אֲסַף *a.* ernten.

אַסִּפָּא *a. m.* Schwelle.

אִסְפּוֹגָא, אִסְפּוֹגִיתָא *x. m.* (*f.*) (σπόγγος), *ind.* אִסְפּוֹג Ex 29, 23 lockeres Gebäck.

אִסְפְּדִיכָא *x. m.* Bleiweiss.

אִסְפּוֹר *x. m.* Sapphir.

אִסְפּוֹרְק Ortsname.

אספוטמיא (BerR 30, Ausg. Konst. אספמיא) l. אַפַּמְיָא (Ἀπάμεια) Apamea.

אִסְפַּטְיָא, אִסְפַּטְלְיָה *x. f.* (ὁσπίτιον, ὁσπιτάλιον) Aufenthalt als Gast.

אִסְפָּתִין s. אִסְפַּטִין.

אַסְפָּלְיָאָה *x. f.* (ἀσφάλεια) feierliche Versicherung.

אִסְפְּלִידָא *x. m.* 1. (σπηλάδιον) Höhle; 2. (σπαλίδιον) Nische, Winkel.

אִיסוֹפוֹלִיטְיָא *x. f.* (ἰσοπολιτεία) Bürgerrecht.

איספליטון (VajR 17, Jalk Ps 808) l. אִיסְפַּרְטוֹן *x. m.* (σπάρτον) Seil.

אִסְפְּלָנִית, אִסְפְּלָנִיתָא *x. f.* (σπλήνιον) Pflaster.

אִסְפַּמְיָא (Ob v. 20) 1. (Ἱσπανία) Spanien; 2. l. אַפַּמְיָא (Ἀπάμεια) Apamea.

אִסְפַּנְגָא s. אִסְפּוֹגָא.

אִסְפְּנְדָּמוֹן, אִסְפְּנְדָּמְנוֹס *x. m.* (σφένδαμνος) Ahorn.

אִסְפָּנִי *x. m.* (vgl. Ἱσπανία) Spanier.

אִסְפַּנְיָא *x. f.* (Ἱσπανία) Spanien.

אִסְפָּנִיקִי (2S 18, 11; 21, 16) *x. f.* (Ἱσπανική?) Schwertgurt.

אֶסְפַּסְיָאנוֹס, אֶסְפַּסְיָנוֹס (Thr 1, 19, nicht MS.) (Οὐεσπασιανός) Kaiser Vespasian.

אֶסְפַּסְיָאנִי *x. m.* Anhänger Vespasians.

איספיסריאן (קומים) VajR 5 Ausg. Ven. (Ausg. Konst. nur קומיסטין) l. קוֹמִים אוֹפְסִיאָרִיאוֹ *x. m.* (κώμης ὀψαρίου) Oberproviantmeister.

אַסְפַּסְתָּא *x. f.* Luzerne (*Medicago sativa*).

אִסְפְּקָא *a. m.* (σκύφος) Becher.

אִסְפֵּיקוּלָא *x.* (σπέκουλα) Dienst der Scharfrichter.

אִסְפֵּקְלָטוֹרָא *x. m.* (σπεκουλάτωρ) *pl. c.* אִסְפֵּקְלָטוֹרֵי Est II 5, 2 Leibwächter, Scharfrichter.

אִסְפַּקְלַרְיָא *x. f.* (σπεκλάριον) 1. Glas; 2. Spiegel.

איספקסיטין (EstR 1, 12) l. אַפְסַרְטוּטִים *x. m.* (ὀψαρτυτής) Koch.

אִסְפָּר *x.* (σπεῖρα) Kohorte(?).

אִסְפְּרָא *x. m.* (ἀσπρός) Asper (1/6 Denar?).

אַסְפַּרְגּוֹס *x. m.* (ἀσπάραγος) 1. Kohlkeim; 2. eine Weinsorte.

אִסְפַּרְגְּלָא x. m. Quitte (*Cydonia vulgaris*).

אִסְפַּרְוָא x. m. (σπεῖρα) Kohorte(?).

אַסְפְּרוֹן x. m. (ἄσπρος) weiss (eine Fischart).

אִסְפְּרִיטוֹן x. m. (σπάρτον) Seil.

אספירכא s. אִסְפְּדִיכָא.

אִסְפַּרְמְקָא x. m., pl. אִיסְפַּרְמְקֵי DtJI 28, 23 wohlriechendes Kraut.

אִסְפִּירָם, אִסְפִּירָא x. m. (σπεῖρος) Überwurf, Gewand.

אִסְפְּרִיסָא x. m. (*sparus*) grober Jagdspiess.

אִסְפּוֹרַק Ortsname.

אִסְפָּתִין, אִסְפָּתֵי x. f. (σπάθιον, σπάθη) 1. Schwert; 2. Spatel (zum Festschlagen des Einschlags beim Weben).

אִסְפְּתָרִי (SchirR 2, 15) x. m. (σπαθάριος) Schwertträger.

אִיסַק m. (Ἰσαάκ) Personenname.

איסקבטיריי (jKil 32c) l. איסקרטירי, s. אִסְקְרֵיטֵירָא.

אִסְקוּפָּה h. f. 1. Schwelle; 2. Raae.

אִסְקוּפְּתָא a. f. 1. Schwelle; 2. gewisse Teile eines geschlachteten Tieres.

אַסָּקוּתָא a. f. Heizung.

אִסְקוּטְלָא x. m. 1. (σκοτάλη) Stock, Stockschlag; 2. (σκουτέλλα) Teller, kleine Schüssel.

אִיסְקְיוֹסוֹזוּת(?) (EstR 1, 14) x. Schicksal(?).

אֶסְקָלָא s. אֶסְכָּלָא.

אסכולסטיקא s. אִסְקוֹלַסְטִיקָא.

אִסְקוּנְדָּרָא x. m. 1. Kourier; 2. Spielmarke (?).

אוסקניתא, l. אִיסְקָפִיתָא x. f. (σκάφη) Kahn.

אִסְקָפֵי, אִסְקָפָא x. f. (σκάφη) dass.

אִסְקְפַּסְטֵי, אִסְקְפֵי x. f. (σκέπη, σκεπαστή) Sänfte, Schirmdach.

אִסְקְרָא x. m. die geschwänzte Heuschrecke.

אִסְקוֹרְטְיָא x. f. (*scorteum*) Lederdecke.

אִסְקְרִיטָן (Ex 16, 31, Sach 4, 12), אִסְקְרִיטִין x. f. pl. 1. Heerdgebackenes (ἐσχαρίτης); 2. Pfanne (ἐσχαρίς).

אִסְקְרֵיטֵירָא (jKeth 35b falsch איסקריטורי) x. m. (σεκρητάριος) Schreiber.

אִסְקַרְיָא x. f. (ἱστοκεραία) Segelstange.

איסקרנדה (jAbZ 39d) l. אִיסְקַנְדְּרָה.

אָסַר h. 1. binden, fesseln; 2. anschirren; 3. durch einen Eid binden; 4. verbieten, untersagen. *Ni.* 1. gebunden werden; 2. untersagt werden.

אֲסַר a., *pf.* 3 m. pl. אֲסַרוּ Nu 15, 34 1. binden, fesseln; 2. verbinden; 3. durch Zauber binden, beschwören; 4. ein Entsagungsgelübde thun; 5. verbieten; 6. Durchfall hemmen. *Pa. pt. pl.* מְאַסְּרִין Gen 37, 7 binden, knüpfen. *Itpe.* (*Itpa.*) 1. *ipf.* 3 m. sg. יִתְאֲסַר Gen 42, 19 gebunden werden; 2. verboten werden.

אִסָּר x. m. (ἀσσάριον) 1. Ass (= 1/4 Sesterz); 2. Münze.

אִסָּר, אֱסָר h. m., pl. אֱסָרוֹת, אִסָּרִין 1. Band, Kette; 2. Entsagungsgelübde.

אִסָּרָא, bibl. אֱסָרָא a. m., *ind.* אִסָּר Nu 30, 3, pl. *ind.* אֱסָרֵי Nu 30, 5, pl. c. s. אֱסָרַהָא Nu 30, 6 1. Entsagungsgelübde; 2. Band, Kette.

אֲסַרָא a. m. Fürst (Schutzgeist).

אֲסַרְדִּיוֹט x. m. (στρατιώτης) Soldat, Offizier.

אֲסָרָה h. f. Anspannen.

אֲסָרוּתָא a. f. Band, Fessel.

אסרטא l. אִסְטְרָטָא.

אסרטיא l. אִסְטְרַטְיָא.

אסרטיוטא l. אִסְטְרַטְיוֹטָא.

איסרטוס (jBm 8c) l. אִסְטְרַטְיוֹטֵים.

אֲסָרְתָא a. f., c. אֲסָרַת Ex 12, 22, pl. c. s. אֲסָרָתְכוֹן Gen 37, 7 Gebund, Bündel, Garbe.

אַסִּתָא a. f. 1. Mörser; 2. Hüftknochen.

אִסְתְּהַר x. m. Stern Venus.

אִסְתְּוָרָא x. m., pl. c. אַסְתּוֹרֵי Or 2377,

אִסְתְּוָרֵי Or 2375 Koh 12, 5 l. אִסְתְּוְדֵי Knöchel.

אִיסְתַּלְגָּנִית (?) *x. f.* Schar (?).

אסתרטיגא s. אִסְטְרָטֵיגָא.

אִסְתּוֹמְכָא *x. m.* (στόμαχος) 1. Magen; 2. Öffnung, Mündung.

אִסְתָּנָא, אִסְתָּן *x. m.* Nordwind.

אִיסְתּוּנְיָה Ortschaft in Babylonien.

איסתונגסין l. אִיסְתּוֹנָסִין jMaasSch 56b *x. m. pl.* (σιτώνης) Getreidegrosshändler.

אִסְתַּנְדְּרָא *x. m.* Statthalter.

אַסְתְּנִים *x. m.* (ἀσθενής) schwach.

אַסְתְּנִיסְיָה *x.* (von ἀσθενής) Schwäche.

איסתפניני s. אִיסְטַפְנִינָא.

איסתקטון s. אִיסְטַכְטוֹן.

אִסְתֵּירָא *x. m.* (στατήρ) Stater (= 2 Sekel = 4 Silberdenare).

אַסְתְּרָא (Est II 2, 7) *x.* (ἀστήρ) Stern Venus.

איסתרטיגא s. אִיסְטְרָטֵיגָא.

איסתרולוגיאה s. אַסְטְרוֹלוֹגְיָא

אִסְתְּרוֹקָנִית *x. f.* (ἰστρικόν) eine Salzart (istrisches?).

אָעָא *a. m., ind.* אָע Nu 31, 20, *pl.* אָעַיָּא Lv 1, 7 Holz, Balken.

אָעִיתָא *a. f., pl. d.* אָעֲיָתָא Jud 5, 28 Gitterfenster.

אֲעַרְעָא *a. m.* widerwärtiges Begegnis.

אַף *h.* auch. אַף — אַף sowohl — als auch. אַף לֹא — אַף לֹא weder — noch. אַף עַל פִּי שֶׁ, אַף עַל גַּב שֶׁ obgleich. אַף עַל פִּי כֵן nichts desto weniger, dennoch.

אַף (Nu 16, 13) *a.* auch. אַף — אַף Ex 5, 14 sowohl — als auch. אַף לָא — אַף לָא Gen 21, 26 weder — noch. אַף עַל גַּב דְּ obgleich.

אוּף (Est II 8, 13) *a.* auch.

אַף *h.* 1. Nase; 2. Gesicht; 3. Zorn; 4. Name eines Engels; 5. s. יַחַף.

אַפָּא *a. m., c. s.* אַפַּהּ Gen 24, 46 1. Nase; 2. *pl. ind.* אַפִּין Dt 34, 10, *c.* אַפֵּי Gen 1, 2 Gesicht. אַפִּין בְּאַפִּין Gen 32, 30, Cant 1, 2 von Angesicht zu Angesicht; 3. Anwesenheit; עַל אַפֵּי Gen 23, 19, לְאַפֵּי Nu 16, 2, בְּאַפֵּי in Gegenwart von, vor; עַל אַפֵּי Dt 32, 49 gegenüber; 4. Vorderansicht, Oberfläche; 5. Art, Methode; 6. Charakter, Natur.

אֲפָא (Gen 19, 9) *a., imp.* 2 *m. pl.* אֵיפוֹ Ex 16, 23, *ipf.* 2 *m. sg.* תֵּיפֵי Lv 24, 5 backen. *Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְאֲפֵי Lv 6, 10 gebacken werden.

אָפָא (= אַפְעָא) *a. m.* Hyäne (?).

אַפָּאָה s. אַפִּיתָא.

אָפּוֹבַלְסָמוֹן *x. m.* (ὀποβάλσαμον) Balsamharz.

אֶפִּדֶּכְסִים *x. m.* (ἐπιδέξιος) geschickt.

אַפַּדְנָא *x. m., c. s.* אַפַּדְנֵיהּ Jer 43, 10 (MS אוּדְנֵיהּ) Prachtwohnung.

אֲפִידְרָא *a. m.* Estrich (?).

אִיפּוֹדְרוֹמִין *x.* (ἱππόδρομος) Rennbahn.

אָפָה *h.* backen. *Ni.* gebacken werden.

אִיפּוֹ *x.* (ὑπό) von.

אֵיפוֹדָא (Ex 28, 4) *a. m.* hohepriesterliches Schulterkleid.

אַפּוּחָא *a. m.* Aufblasung.

אָפוּל, אֵיפוּל *h. m.* Bohne (*Faba vulgaris*).

אָפּוּמָא *x. m.* (ἔμφωμα) Lichtöffnung.

אָפוּן, אָפּוּן *h. m.* Kichererbse (*Cicer arietinum*).

אַפּוֹקֵי (Lv 26, 5) *a.* (eigentl. *inf. Aph.* v. נְפַק) Ausgang.

אַפּוֹקֵי שַׁבְּתָא Sabbatausgang (Sonnabend abend).

אַפּוּתָא *a. f.* 1. Nase; 2. Stirn.

אפז l. טָפַז.

אַפּוּזְנָא *x. m.* (ὀψιανός) Lavaglas.

אַפַּחְתָּא *a. f.*, אַפָּחַת רוּחָא Verhauchung des Geistes, Kummer.

אַפַּחְזָא, אַפְּחָזָא *a. m.* 1. Leichtsinn; 2. Aufbauschung (viell. zu lesen אַפּוּחָא.

אָפְטָא *x.* (ἑπτά) sieben.

אָפִּיטַגְמָא *x.* (ἐπίταγμα) Auftrag.

אֶפְטֵט *x. m.* (ὑπόθετον) Untersatz, Dreifuss.

אִיפַּטְיָא (falsch אפטי) *x. f.* (ὑπατεία) 1. Konsulat, Konsulats-Aera; 2. Präfektur, Provinz.

אפוטיין (Jalk Ps 842) l. אֶפְסְיָין (?).

אפוטמא l. אֶפּוּמָא.

אפטניות (Pirk El 23) l. אַפְּטֵקְיוֹת, s. אַפּוֹטֵיקִי.

אפטוניות (KohR 1, 8) l. אַפְטוֹרִיּוֹת *x. f. pl.* (φθορά) Schändungen (?).

איפוטונקריק לינטין (PesR 26) l. מִיפַּלְטִין טְרִיקְלִינִיּוֹן (?), s. פַּלְטִין, טְרִיקְלִין.

אַפּוֹטֵיקִי, אַפּוֹטֵיקָא *x. f.* (ἀποθήκη) Niederlage, Speicher.

אִיפּוֹטִיקוֹס *x. m.* (ὑπατικός) Consularis (Statthalter mit dieser Rangstufe).

אַפְטָרָה *h. f.* 1. Abschiedsrede; 2. die gottesdienstliche Propheten-Lektion.

אֶפִּיטְרוֹפָּא, אֶפִּיטְרוֹפּוֹס (falsch אפטרופולא) *x. m.* (ἐπίτροπος) 1. Aufseher, Verwalter, Procurator (Landpfleger); 2. Vormund; 3. Steuererheber; 4. Polizeiaufseher (Curator).

אֶפִּיטְרוֹפְיָא *x. f.* Vormund.

אֶפִּיטְרוֹפְסוּת *x. f.* (vgl. ἐπίτροπος) Amt des Verwalters.

אַפְטַרְתָּא *a. f.* 1. Abschiedsrede; 2. die gottesdienstliche Propheten-Lektion.

אפטוריקא (BerR 94) l. אֲפַטְרִיקָא (πατρίκιος) Patrizier oder אֲפַטְרִיַּרְכָא (πατριάρχης) Patriarch.

אוֹפִי, אוֹפִיתָא *x. f.* (εὐφυΐα) Naturanlage.

אֲפִיָּה *h. f.* 1. Backen; 2. Ortsname; 3. Kraut (?).

אַפַּטּוֹרִיקָא *m.* (Πατρίκιος?) Personenname.

אוֹפְיוֹן *x. m.* (ὄπιον) Opium.

אפיוטא l. פְּיוּטָא.

אִפִּיַּטְרוֹס *x. m.* (ἱππιατρός) Pferdearzt.

אָפִיל *h. m.* Spätling, *f.* אֲפִילָה Spätherbst, dritte Periode des Frühregens, *pl.* אֲפִילוֹת spätträchtige Schafe.

אֲפִילָא *a. m.* Spätling, *pl.* אֲפִילֵי Koh 11, 2 (nicht MS) Spätsaat.

אֲפֵלָה *h. f.* Finsternis.

אַפְיָן *x. m.* (ἀφύη) kleine Fischart.

אָפִיק *h. m.* 1. Bach, Kanal; 2. Gewaltiger.

אָפַךְ s. הָפַךְ.

אַפָּיְתָא *a. f.*, *pl.* אַפָּאָן 1 S 8, 13 Bäckerin.

אֲפַךְ (1S 4, 16) *a.* 1. umkehren, umwenden. אֵיפּוֹךְ ich vertausche (die Namen der Tradenten). לָא תֵיפּוֹךְ du brauchst nicht zu tauschen; 2. fliehen, kehrt machen; 3. zerstören; 4. verwandeln; 5. א׳ שְׁבוּעָא den Eid jemandem zuschieben; 6. hausieren, handeln; 7. vergelten, zurückerstatten; 8. kümmern, angehen, l. אֲכַף (Dalm., Gr. 195). *Pa.* אַפֵּיךְ 1. wegwenden; 2. in die Flucht schlagen; 3. zerstören. *Itpe.* אִתְּפַךְ vertauschen.

אִפְכָא *a. m.* Gegenteil.

אַפּוֹכֵי *x. f.* (ἀποχή) 1. Erlassurkunde, Quittung; 2. Belohnung.

אופיכיה (EchR 3, 13) *a. f.* Umkehrung, Zerstörung (?).

אָפַל *h. Hi.* 1. dunkel machen, dunkel werden; 2. spät tragen, spät reifen.

אֲפַל *a. Aph.* dass.

אָפֵל *h. m.* 1. dunkel; 2. schwerfällig, langsam; 3. קֶרֶן א׳ Name eines Berges.

אֹפֶל *h. m.* Finsternis.

אַפִלּוּ (Cant 8, 9, Koh 5, 8) *a. h.* obwohl, selbst wenn.

אִפְלוֹטֵם (Est II 3, 1, MS אֲפּוֹלְנוֹס Ἀπόλλων), אֲפּוֹלִיטוֹס (Sophr XIII, 6) *m.* (Πλοῦτος?) Personenname.

אפלטור l. אִמְפְּרָטוֹר.

אֲפּוּלְיָא (Ez 27, 6, MS אֲפּוּלַיָא) (Ἀπουλία) Apulien.

אַפִּילוֹן *x. m.* (ἀπειλῶν) drohend.

אַפִּילְיוֹן, אַפִּילוֹן *x. m.* (πυλών) Thorweg.

אפילון l. אַפִּילֵי *x. f.* (ἀπειλή) Unglück.

אַפַּלְיוֹן *x. m.* (πάλλιον) Mantel.

אֲפִילְיוֹן *x. m.* (πιλίον) Filzhut.

אפולמוטום l. אֶפִּימְלִיטִים.

אֲפַלְסָמוֹן (VajR 16) *x. m.* (βάλσαμον) Balsam.

אפליקטא, אפליקתא l. אַפְּקִילְתָא, s. אִפְקִילָא.

אַפְלְתָא *a. f., pl. d.* אַפְלָתָא Ex 9, 32 1. spätreifend; 2. spätträchtig.

אֶפּוּמָא *x. f.* (ἔμφωμα), *pl.* אֶפּוּמָטָא Fenster.

אופימטאטא (SchemR 28) l. אֶיפִּיטַגְמָאטָא *x. pl.* (ἐπιτάγματα) Aufträge.

אַפָּמְיָא, אֲפַמְיַס Stadt in Syrien (Ἀπάμεια).

אֶפִּימְלֵטִים *x. m.* (ἐπιμελέτης) Verwalter.

אפומלייא (jNed 40^b) l. אֲמִיטַלְיָא.

אִיפּוֹמְנִימָא *x. m.* (ὑπόμνημα) Anklageschrift.

אָפָן *h. m.* Art.

אֹפַן *h. m.* eine Gattung von Engeln.

אֹפַנָא *a. m., pl. d.* אוֹפַנַיָּא Ez 10, 13 1. Rad; 2. Engelgattung.

אֲפּוּנְדָא *x. f.* (φοῦνδα) Geldgurt.

אַפַּנְטֵי *x.* (ἀπαντίον) entgegen, Zusammentreffen. לְאַ' entgegen.

אַפַּנְטֵיסוֹן *x.* (ἀπάντησον) begegne!

אפנטור (Cant 5, 14, nicht MS) l. אֲפַנְטֵיר *x. m.* (πάνθηρ) Pantherstein (*Jaspis?*).

אפנטורין (ExJI 28, 20) l. wie MS אֲפַנְטֵירִין *x. m.* (πανθήριον) dass.

אפנקריסין l. אֲפָנְדְקָרִיסִין *x. m. pl.* (κάρυον ποντικόν) Haselnuss.

אַפַּנְתָא *a. f.* Oberleder am Schuh.

אֶפֶס *h. m.* 1. Ende; 2. Knöchel.

אָפֵס *x.* (ἄφες) lass.

אֹפְס *x.* (ὤψ) Auge.

אֲפֵס *m.* Personenname.

אָפִיס. סַר א' Serapis, ägypt. Gottheit.

אֲפַסְמְיָא Ortsname.

אפסטיתה (jSabb 10^a) l. אִסְפָּטִיתָה, s. אִסְפָּתֵי.

אוּפְסָא *x.* (κάψα) Behältnis.

אֶפִּיסְטוֹלֵי *x. f.* (ἐπιστολή) 1. Brief, Botschaft; 2. Vorschrift; 3. Vermächtnis, Testament.

אֶיפַּסְטְלָאן *x. m.* (πάστιλος) Kügelchen, Brödchen.

אֶפִּסְטִילְיָא *x. f.* (ἐπιστύλιον) Architrav.

אֲפּוּסְטוּמוֹס *m.* (Πόστουμος) Personenname.

אֲפִּסְטָקִין *x. m. pl.* (πιστάκια) Pistazie (*Pistacia vera*).

אפסיות (jDem 22^c) l. אָפּוּרִיּוֹת (?) (ὀπώρα) *x. f. pl.* Sommerfrüchte.

אוֹפְסִין, אוֹפְסִים *x. m. pl.* Steine (?)

אָפְסָיָן *x. m.* (ὀψιανός) Lavaglas.

אַפְסָרָא s. אַפְסִירָא.

אָפְסָנְיָא, אָפְסוֹנִין (falsch ארפסנון) *x. m.* (ὀψώνιον) Ration, Zehrung.

אַפְסַנְתִּין *x. m.* (ἀψίνθιον) Wermut (*Artemisia absinthium*).

אָפְסְקִין *x. m.* (ὀψίκιον, *obsequium*) Quartiermacher des Kaisers.

אַפְסְקִימָא *x. m.* Kokosbast.

אַפְסָר, אַפְסָרָא (NuJI 19, 2 MS) *x. m.* Gebiss, Zaum.

אפיסתקיתי (BerR 70) l. אָפְּסְתֵיקִיתֵיה von אָפְּסְתֵיקִיתָא *x. f.* (ὀψοθήκη) Speisebehälter.

אַפְעָא *a. m.* Hyäne.

אֶפְעֶה *h. m.* Otter.

אֶיפּוּפֵי יִשְׂרָאֵל א' (jNed 42^c) beim Gotte Israels! (absichtl. Umwandlung von אֱלֹהֵי י').

איפופודין (אָפִּיפּוּדִין) *x. m.* 1. (ὑποπόδιον) Fussschemel; 2. אפופודין KohR 3, 19 l. אֶפִּיפּוֹרִין II.

אֲפָפּוֹן *x. m.* (ἐφυφή) Einschlagfaden.

אֶפִּיפְיוֹרָא *x. m.* (πύρφορος?) ein niederer Beamter.

אפופלסמון s. אָפּוּבַלְסָמוֹן.

אֲפִּיפְּרוֹת (?) *x. f. pl.* (πάπυρος) 1. Rohrgeflecht; 2. Papyrosmatten.

איפופסין, אֶיפּוֹפָסִים *x. f.* (ἀπόφασις) Verurteilung.

אפיפורין I (Kel 24, 7) l. אָפּוּפוֹדִין.

אֶפִּיפּוֹרִין II (BerR 17) *x. m.* (ἐπιπώρωμα) dicke Haut.

אָפַץ *h.* 1. zusammenpressen; 2. verschliessen.

אֲפַץ *a.* 1. zusammenpressen; 2. mit dem Saft von Galläpfeln versehen.

אַפְצָא *a. m.* Gallapfel.

אפיקדונא (jSchebu 37^d) l. mit Ausg. Ven. פִּיקְדּוֹנָא.

אַפְקוּתָא *a. f., c. s.* אַפְקוּתֵיהּ, MS פִּקְוּתֵיהּ 1 S 4, 18 1. der untere Teil des Halses; 2. א' דְדִיקְלָא Seitenschoss des Palmbaumes.

אַפָּקוּתָא *a. f., c.* אַפָּקוּת Dt 8, 3 1. Hervorbringen; 2. Hervorgebrachtes.

אפיקטויזין, אפיקטפיזין l. אַפּוֹקְטָבִיזִין *x. m. pl.* (ἀποκοτταβισμός) künstlich herbeigeführtes Erbrechen.

אֶפִּיקְלָא *x. m.* (ὀφφικιάλιος) Beamter, Scherge.

אֶפִּיקוֹלוֹס *m.* Personenname (?).

אַפְקִילָא *x. m.* (ποικίλον) gesticktes (künstlich gewebtes) Gewand.

אפקימא s. אַפְסְקִימָא.

אפיקומן, אפיקימון l. אֶפִּיקוֹמִין *x. m.* (ἐπικώμιον) (weltlicher) Lobgesang.

אפקינון l. אָנְפָּקִינוֹן.

אַפְקַעְתָּא *a. f.* Ungültigmachen von Verpflichtungen. א' דְמַלְכָּא königl. Erlass.

אֶפִּיקוֹרִין(?) *x.* בְּא' nach Freidenkerart(?).

אֶפִּיקוּרוֹס, אֶפִּיקוּרָא *x. m.* (Ἐπικούρειος) Freidenker.

אֶפִּיקֵירוֹס (DtJI 3,14, MS אֲפִיקוֹרוֹס) (Ἐπίκαιρος) Stadt im Ostjordanland.

אֶפִּיקְרוּתָא, אֶפְקָרְסוּתָא *x. f.* Freidenkertum.

אַפְקָרְסִי *x. m.* freidenkerisch.

אַפְקַרְסוּת, אַפְקַרְסִין *x.* Unterkleid.

אֲפַשְׁקְיָאן, אַפְקְשְׁיוֹן *m.* (Πραξίων?) Personenname.

אפר (jBick 64^d) l. עֲבַר (?).

אֵפֶר *h. m.* Asche.

אָפָר *h. m.* Weidegrund.

אַפְרָא *a. m.* dass.

אִפְרָא *f.* א' הוֹרְמִיז Personenname.

אֶפְרָא (Est II 4, 1, nicht MS) *a. m.* Asche.

אַפְרַגְיָא *x.* (ἀπραγία) Geschäftslosigkeit.

אַפְרַגַּל *x. m.* (φραγέλλιον) Peitsche.

אפרגים l. אַפְרָטוֹס *x. m.* (ἄπρατος) unverkäuflich, wertlos.

אַפְרוֹדִיטֵי *f.* (Ἀφροδίτη) eine Göttin.

אַפַּרְדּוֹכְסוֹס *x.* (παραδόξως) unglaublich, auffallend.

אֶפְרוֹחַ *h. m.* junge Brut.

אֶפְרוֹחָא *a. m., pl.* אֶפְרוֹחִין Dt 22, 6 junge Brut.

אַפְרִיזָא *x. m.* Tragebalken.

אפרזתא s. אַרְזַפְתָּא.

אַפְרוֹטוֹס *x. m.* (πρῶτος) erster.

אֲפִירָטָא *x. m.* (πειρατής) Seeräuber.

אפרטוטות (jKeth 26^d) l. אַפָּרָטוּסוֹת *x. f. pl.* (*apparatus*) Kriegsmaschinen.

אַפְרִיוֹן (falsch אפריין) *x. m.* (φορεῖον) Sänfte.

איפוריא (BerR 72) l. אוֹפּוֹרְיָא *x. f. pl.* (ὀπώρα) Sommerfrüchte.

אִיפַּרְכָא, אִיפַּרְכוֹס *x. m.* (ὕπαρχος, ἔπαρχος), *pl.* אִיפַּרְכִּין Est II 1, 3 Präfekt.

אֶפַּרְכְיָא, אַפַּרְכֵי (Meg. Ant.) *x. f.* (ἐπαρχία), *pl.* אֶפַּרְכִּין, אֶפַּרְכָוָון Provinz, Präfektur.

אַפְרוּמְבְיָא *x. m.* (φορβειά) Halfter.

אַפַּרְכַּל *h. m.* Weinranke.

אַפַּרְכּוֹרִים (jGitt 46^a) Ortsname.

אַפַּרְכַּס, אַפַּרְכֶסֶת *x. f.* (πρόχοος) Mühltrichter.

אַפַּרְסְמָא, אֲפַרְסְמוֹן *x. m.* (βάλσαμον) Balsam, Balsambaum.

אִיפַּרְסֵן (jKidd 64^a) *a.* (vgl. פוּרְסָנָא) *Itpe.* taxiert werden.

אֲפַרְסְקִין *x. m. pl.* (περσικά) Pfirsich (*Amygdalus persica*).

איפרפוס l. אֵיפּוֹפָּסִים.

אַפְרִיקָאָה *m.* Bewohner von Nordafrika.

אֲפַרְקִיד *x.* auf dem Rücken.

אַפְרִיקֵי (Est II 6, 10), אַפְּירְקָא (1K 10, 22; 22, 49 Or 2377) *f.* (Ἀφρική) Afrika.

אַפְּרוּרְיָא *x. m.* (φρούριον), *pl.* אַפְּרוּרָוָן 1. אַפְּרוּרָוָן Ez 4, 2; 21, 27 Festung.

אַפְּרַשׁ *a.* לְאַפְּרַשׁ (Jes 57, 16 Soc 59) aufs unbestimmte, für immer.

אַפְרָשָׁה *h. f.* 1. Abtrennung, Absonderung; 2. heilige Abgabe.

אַפְרְשׁוּתָא (Ex 25, 2) *a. f., pl. c.* אַפְרָשְׁוָת Nu 18, 19 heilige Abgabe.

אֶפְרָתִי *h. m.* 1. Ephratiter; 2. *pl.* Edelleute (?).

אֶפְרְתָאָה *a. m., ind.* אֶפְרָתַי Jud 12, 5 MS, l. אֶפְרָתַי Ephratiter.

אֶפֶשׁ *h. m.* Verlangen. Nur in der Verbindung: אִי אֶפְשִׁי ich will nicht.

אֶפְשָׁר (Gen 4, 14), **אִפְשָׁר** (Gen 13, 16, Ez 1, 27) *a.* möglich.

אַפְּתָא *a. m.* 1. Erker, Vorbau; 2. Knollen (?); 3. אַפְּתֵי רַמְשָׁא Anbruch der Nacht.

אוּפִּתָּא *a. f.* Stielansatz (von Zweigen) am Palmbaum.

אַפְּתָאָה (Jes 30, 33) *a. f.* Weite.

אֶפְתֵּיסִים *x. f.* (ἐπίθεσις) Hinterhalt, Überfall.

אפתנתין l. אֶפְטֵקָנְטִין *x.* (ἑβδομήκοντα) siebzig.

אַפְתְּקָא *a. m.* Schöpflöffel.

אַפּוֹתֵיקִי, אַפּוֹתֵיק *x. f.* (ἀποθήκη) 1. Niederlage, Behälter; 2. Schatz.

אִפּוֹתִיקִי *x. f.* (ὑποθήκη) 1. Unterpfand, Garantie; 2. Schuldschein.

אֶצְאָר *h. m.* Ausgepresstes, Öl.

אצבטינ l. אַצְבְּטִין.

אַצְבְּטִין, אַצְבִּין *x. m.* (ἀσβέστη) Asbest.

אֶצְבַּע *h. f., pl.* אֶצְבָּעוֹת, אֶצְבָּעִים 1. Finger, bes. Zeigefinger; 2. Zehe; 3. hervorragendes Glied, Lappen der Lunge; 4. Teil, Stück; 5. Zeugungsglied.

אֶצְבְּעָא (Ex 31, 18), **אֶצְבַּעְתָּא** *a. f., pl. c.* אֶצְבְּעָת 2 S 21, 20 Finger.

אֶצְבְּעִי *h. m.* Däumling.

אוּצְבַּתָא s. אֶצְבַּעְתָּא.

אֶצְבְּתִי (?) *h. f.* Zange (?).

אַצְוָחוּתָא, אַצְוָחְתָא *a. f., c.* אַצְוָחַת Ez 7, 14 Lärm, Geschrei.

אַצְוָתָא *a. f.* Schmarotzerpflanze.

אָצוּתָא *a. f., c. s.* אָצוּתָךְ Dt 28, 17, *pl. c. s.* אָצְוָתְכוֹן Nu 15, 20 1. Backtrog; 2. Teigmasse in einem Trog.

אִצְטְבָא *x. m.* 1. (στοά) Säulenhalle; 2. (στιβάς) Strohlager.

אִצְטַבְלָא *x. m.* (στάβλος) 1. Stall; 2. Gehege.

אצטגנינין s. אִסְטַגְנִינִין.

אִצְטָדִין, אִצְטַדְיָא *x. m.* (στάδιον) Arena, Rennbahn.

אִצְטַדְיָא *a. m.* Zerstörung.

אִצְטְיָא s. אִצְטְבָא.

אִצְטְלָא, אוּצְטְלָא (Cant 5, 10), **אִצְטְלִיתָא** *x. f.* (στολή), *pl.* אִצְטְלָוָן Gen 45, 22, אִצְטְלִין Jud 14, 19, אִצְטְלָוָן Mantel.

אִצְטְלִית, אִצְטְלִים *x. f.* Futter (eines Schuhes).

אִצְטְרוֹבָל *x. m.* (στροβιλός) 1. ein sich drehender Körper; 2. Zirbelnuss.

אצטרבאמוטא l. אִסְטְרוֹפוֹמְטָא.

אִצְטַרְכָּיָא *a. m.* Bedürfnis.

אִצְטְרוֹלוֹגוֹס *x. m.* (ἀστρόλογος) Astrolog.

אִצְיָא, אוּצְיָא *a. f.* Beet, Reihe.

אַצִּיל *h. f.* Gelenk.

אֲצִיצָא *a. m.* Gefäss.

אָצֵל *m.* Personenname.

אֵצֶל *h.* neben.

אַצְלָחוּתָא *a. f., c. s.* אַצְלָחוּתֵיהּ Koh 10, 6 Erfolg, Glück.

אֶצְעָדָה *h. f.* 1. Schnalle; 2. Strumpfband.

אֲצַף *a. m.* ängstlich sein.

אֶצְפְּתָא *a. f.* Matte.

אֶצָּצָא, אֱיצָצְתָא *a. m. f.* 1. Pressung; 2. niedriger Preis.

אֶצְקְדָא *h. m.* eine Heuschreckenart.

אָצַר *h.* sammeln, anhäufen.

אֲצַר *a., ipf.* 3 *m. pl.* יֵיצְרוּן Gen 41, 35 sammeln. *Itpe. ipf.* יִתְאֲצַר Jes 23, 18 gesammelt werden.

אַצָּר *h. m.* Grosshändler.

אֲצָרָא a. m. Zusammenziehung.
אֱיצָרָא a. m. Saft.
אצרות רוח (jSabb 12[b]) l. אִצְרוּתִיוֹן x. (στρούθιον) Seifenkraut (*Saponaria officinalis*)?.
אֲקוּבִיטוֹן x. m. (ἀκούβιτον) Polster.
אקובנא l. אֲקוּנְבְּיָא.
אַקְהָיוּתָא a. f., c. אַקְהָיוּת Am 4, 6 Stumpfheit.
אַקְהְתָא, אַקְוָתָא a. f. Verwerfung, Protest.
אָקוֹן h. m. Rohrgeflecht.
אַקוּפָא a. m. Knoten in einem Gewebe (?).
אָקוֹשָׁא a. m. hart.
איקוסטא (VajR 6, Ausg. Const. אי קושטא) l. אֱיקִישְׁטָא x. m. (ἀκέστωρ) Geburtshelfer, Arzt.
אוקטו x. (ὀκτώ) acht.
אַקְטִיסְפּוֹן Ktesiphon am Tigris.
אַקְטוֹרָא, אוּקְטוּרָא x. m. (ἄκτωρ) ein Beamter, der die Aufsicht über die Sklaven und das Staatseigentum hat.
אַקְטַרְתָּא a. f. etwas Qualm Verursachendes.
אִיקֵי x. (εἰκῇ) עַל אִיקֵי aufs Geratewohl.
אִקֵי x. (εἶκε) Platz!
אוקיי (SchirR 7, 8) l. אוּקְיָנוֹס.
אוּקְיָא s. אוּנְקְיָא.
אֶקְיָנוֹס (Koh 1, 7), אוּקְיָנוֹס x. m. (ὠκεανός) Weltmeer.
אַקְלִיבוּסְתָּא x. f. Hüftbein (?).
אַקְלִידָא x. f. (κλείς) Schlüssel, Schlüsselbart.
אֲקִילוֹס m. (Ἀκύλας) Personenname.
איקלין (jAb. z. 41[d]) l. איקרין (so Ausg. Ven.), s. אִיקָרָא.
אַקְלִפְרָא x. m. (*aquilifer*) Adlerträger.
אִיקוּמִינֵי, אוּקוּמֵינֵי x. f. (οἰκουμένη) die bewohnte Erde.
אַקְמֵי x. f. (ἀκμή) Blüte.
אקמתא (Prov 30, 28) l. אָמַקְתָּא a. f. Eidechse.

אֲקַן a. Halme treiben.
אִיקוֹנִין x. m. (εἰκόνιον), pl. h. אִיקוֹנִיּוֹת, a. אִיקוֹנַיָּא, אִיקוֹנְתָא 1. Bild, Abbild; 2. Gestalt, Aussehen.
אֲקוּנְבְּיָא x. m. Wölbung, Kuppel.
אִיקוֹנְיָא x. f. (εἰκών) Bilderprozession.
אַקְנָיוּתָא a. f., c. s. אַקְנָיוּתִי 1 S 1, 16 Herausforderung, Reizung.
אַקְנָיְתָא a. f. 1. Kauf (von den Babyloniern festlich begangen); 2. Zahlungsverpflichtung.
אִיקוֹנוֹמוֹס x. m. (οἰκονόμος) Verwalter.
אֲקוּנָס x. m. (κύων?) eine Fischart.
אִקָנוֹס x. m. (ἱκανός) geschickt, fähig, genügend.
אַקְנְקִיתָא x. f. (κνηκίας) der Falbe (Beiname des Wolfs).
אֲקַנְתָּא a. f. Treiben von Halmen.
אַקְסְיוֹס x. m. (ἄξιος) würdig.
אקסיגרון s. אָכְסִיגָרוֹן.
אַקְסִילָלוֹאָוָן (Cant 4, 14, MS אַסְקֵי לְאִלְוָאָן) x. f. pl. (ξυλαλόη) Aloeholz.
אַקְפָּדָה h. f. Aufregung, Überstürzung.
אוּקְצָא a. m. Spitze, Winkel.
אַקָּפוּתָא a. f., c. אַקָּפוּת Jes 3, 24 Haarkräuseln.
אֲקַקְיָא (falsch אקיקא) x. f. (ἀκακία) Saft der Schoten der Akazie (*Acacia vera*).
אַקְרָא x. f. (ἄκρα) Befestigung, Burg.
אָקְרָאי a. m. zufällig.
אַקְרוּנְיָא Ortsname.
אַקְרַפְטָא x. m. (κράβατος) Polstersitz.
אַקְרוּקְתָא a. f. Frosch.
אָרָא a. m. 1. Name eines Fisches; 2. (ἀρά) Verderben; 3. Vogelsteller (?).
אִירָא x. m. (εἴρια) Wolle.
אֲרָא a. in Verbindung bringen. *Aph.* אַיְרִי dass.
אֶרְאֵלִים h. m. pl. Name von Engeln.
אַרְאָנָא a. m. Pflanze (*Malve?*).
אֲרַב a. auflauern. *Pa.* dass.
אַרְבָּא a. f. 1. Boot; 2. Napf; 3. s. אֲרַבְתָּא.
אוּרְבָּא a. m. Reihe, Zwischenraum.
אַרְבָאָה a. m. Araber.

אַרְבֶּה *h. m.* Heuschrecke.
אֲרוּבָּה *h. f.* 1. Lucke; 2. Teil der Flügelthür.
אַרְבּוּנָא(?) *a.m.* schwaches Sehvermögen.
אַרְבֵּילָא *a. m.* Sieb.
אוּרְבִּינָא (Est II 2, 7, MS אַרְנְבָא) *a. m.* Papyrusstaude.
אַרְבֵּיסַר *a. m., f.* אַרְבֵּיסְרֵי vierzehn.
אַרְבֵּיסְרָאָה *a. m., f.* אַרְבֵּיסְרֵיתָא vierzehnter.
אַרְבֵּל I Stadt in Galiläa (Arbela).
אַרְבֵּל II *a.* sieben, schütteln.
אַרְבֵּלִי *m.* Einwohner von Arbel.
אָרְבָּן *h. m.* grobes Gewebe.
אוּרְבָּנָא *a. m.* Papyrusstaude (*Cyperus papyrus*).
אַרְבָּעָה *h. m., f.* אַרְבַּע vier.
אַרְבְּעָה (Gen 14, 9) *a. m., c.* אַרְבַּעַת Nu 29, 20, *f.* אַרְבַּע Gen 11, 16 vier. אַרְבְּעֵי, אַרְבַּעְתֵּי, *c. s.* אַרְבַּעְתֵּיהוֹן Ez 1, 10 Soc 59 die vier. *pl.* אַרְבְּעִין Gen 47, 28 vierzig.
אַרְבָּעָה (Jes. 7, 25, MS אַרְבַּעָה) *a. f.* das sich Niederlegen.
אַרְבַּעְסְרֵי *a.* vierzehn.
אַרְבַּעְתָּא *a. f.* der vierte Tag der Woche, Mittwoch.
אֲרַבְתָּא *a. f.* Euphratpappel, Weide.
אֲרַגָּא *a. m.* Begehrenswertes.
אָרַג *h.* 1. flechten, weben; 2. ausarbeiten, formulieren. *Ni.* gewebt werden. *Pi.* 1. der Reihe nach machen; 2. (Gemüse) auslesen.
אֲרַג *a.* weben.
אַרְגּוּבְלָא *x. m., pl. d.* אַרְגּוּבְלַיָּא 2K 12, 13 Steinhauer.
אַרְגְּוָנָא (Ex 25, 4) *a. m.* Purpur.
אַרְגָּז *h. m.* Kasten.
אַרְגָּזָא (Ez 20, 28) *a. f.* Zornigmachen, Herausforderung.
אַרְגָּזוּתָא *a. f., c. s.* אַרְגָּזוּתֵיהּ 1 K 15, 30, *pl. d.* אַרְגָּזְוָתָא 1 K 21, 22 dass.
אַרְגִּיזָא Ortschaft in Babylonien.
אֶרְגָּטִים *x. m.* (ἐργάτης) Arbeiter.
אֶרְגַּלְיָא *x. m.* (ἐργαλεῖον) Werkzeug.
אַרְגָּמָן *h. m.* Purpur.
אַגְרָנְטַיִם, אַגְרָנְטִין l. ארגנטים, ארגנטין (?) *x. m.* (γερόντιον) altes Männchen (Zwerg).
אַרְגֶּנְטָרִין (falsch ארגנטורין) *x. m. pl.* (ἀργενταρία) Silberzeug.
אַרְגֶּסְטִים *x. m.* (ἀργεστής) Nord-West-Wind.
ארגסטירין l. אַגְרַטוּסִין, s. אַגְרָטִין.
אַרְגּוּרוֹן *x. m.* (ἀργύριον) eine Silbermünze.
ארד (jSot 18ᵃ) l. אָרַר.
אַרְדָּא *a. m.* 1. Trüffel (*tuber*); 2. (*hordeum*) Gerste; 3. Anfang von persischen Eigennamen.
אורדא l. אוּדְדָא.
אַרְדְּבָא, אַרְדַּב *x. m.* ein Trockenmass (= 72 Sextare).
אַרְדִּיכְלָא *x. m., pl. d.* אַרְדּוּכְלַיָּא 2 K 12, 13, Soc 59 אַרְדִּיכְלַיָּא Baumeister.
אַרְדִּילָא *a. m.* Trüffel (*tuber*).
אֶרוֹדִין *x.* (Ἡρώδειον) Kastell des Herodes.
אַרְדְּלַג *x. m.* Mehlspeise.
אוּרְדְּכָא *a. m.* grosse Nadel, Keule(?).
אוּרְדְּעָנָא (אוּרְדְּעָא) *a. m., pl. d.* אוּרְדְּעָנַיָּא Ex 8, 3 1. Frosch; 2. eine Zungenkrankheit.
אַרְדַּפְנֵי (GenJI 30, 37 MS, ExJI 15, 25 MS) *x. f.* (ῥοδοδάφνη) Oleander (*Nerium Oleander*).
ארדקסם (jErub 20ᶜ) l. אַרְדַּקְסַס (Artaxata?) Stadtname.
אַרְדְּשִׁיר Stadt bei Ktesiphon.
אָרָה *h.* pflücken.
אֲרוּגָה *h. f.* Gewebe.
אַרְוָד Stadt an der phönizischen Küste (Ἄραδος).
אָרוֹדָא *a. m.* Maultier.
אַרְוָדָאָה *m., pl. d.* אַרְוָדָאֵי Gen 10, 18 Bewohner von Arvad.
אַרְוִיסָא *x. m.* Seil.
אָרוּךְ *h. m.* 1. lang, schlank; 2. lang, dauernd; 3. wohl bestellt, hergerichtet.

אֲרוּכָה *h. f.* 1. s. אָרוֹךְ; 2. Längsseite der Bettstelle; 3. Mulde; 4. Genesung. הֶעֱלָה א׳ vernarben.

אֲרוּכְתָא *a. f.* Genesung.

אֲרוּם (Koh 11, 4) *a.* 1. weil; 2. dass. S. אֲרֵי.

אֲרוּמָא Ortsname.

אֲרוּמָאָה *a. m.* Römer.

אֲרוֹן *h. m., pl.* אֲרוֹנוֹת 1. Kasten; 2. Bundeslade; 3. Sarg.

אֲרוֹנָא I (Ex 25, 10) *a. m.* 1. Kasten, Lade; 2. Sarg.

אֲרוֹנָא II *m.* eine Pflanze (*Malve?*).

אִירוֹם *x. m.* 1. l. אִירִיס (ἶρις) Schwertlilie; 2. ein Musikinstrument(?); 3. s. אֶרֶם, אִרְסָא.

אָרוּס *h. m.* Verlobter.

אֲרוּסָה *h. f.* Verlobte.

אֵרוּסִין *h. m. pl.* Verlobung.

אֲרוּעָא *a. m.* Festzeit.

אֲרוּרְתָא (2 K 9, 34) *a. f.* 1. Verfluchte; 2. Götzenbild.

אֶרֶז *h. m.* 1. Ceder (*Pinus cedrus, Juniperus Oxycedrus* u.s.w.); 2. grosser Gelehrter.

אוֹרֶז *x. m.* (ὄρυζα) Reis (*Oryza sativa*).

אַרְזָא I (Lv 14, 4) *a. m., pl.* אַרְזִין Nu 24, 6 1. Ceder (*Pinus cedrus, Juniperus Oxycedrus* u.s.w.); 2. Personenname.

אַרְזָא II *a. m.* (= קַרְסָא) vertrocknet, hart.

אוֹרְזָא, אוֹרִיזָא *x. m.* (ὄρυζα) Reis.

אַרְזְבוֹנִית *x. f.* (ἐρυσίβη) eine Heuschreckenart.

אַרְזוֹבָא *a. m., pl.* אַרְזוּבִין 1 K 6, 7 Hammer.

ארזין (Tos. Sanh IX, 8) l. אֲרוֹן.

אַרְזִילָא (Cant 8, 14), אוּרְזִילָא (Cant 2, 9) *a. m., pl.* אַרְזֵילִין Cant 7, 4 das Junge einer Gazelle.

אַרְזְלָא (Jes 24, 20, MS עַרְזְלָא, falsch אוּרְזִילָא) *a. m.* 1. Hängematte; 2. s. אוּרְזִילָא.

אוּרְזָנָא *a. m.* Fruchtart.

אַרְזְנָאָה *m.* aus Arzana.

אַרְזַפְתָּא (Jud 4, 21) *a. f.* 1. Hammer; 2. Mohnart (?).

אָרַח *h. Pi.* beherbergen. *Hitp.* beherbergt werden.

אֲרַח *a., pt. sg. m.* אָרַח Jud 19, 17 wandern. *Itpa.* beherbergt werden.

אֹרֵחַ *h. m.* Reisender, Gast. הַכְנָסַת אוֹרְחִים Gastfreundschaft.

אָרְחָא I *a. m.* Gast, Reisender.

ארחא II (jBer 2^{d}) l. שַׁחְרָא (so Ausg. Lehm.).

ארחא III s. אֲרִיחָא.

אוֹרְחָא (Gen 38, 16) *a. f., c.* אוֹרַח Gen 24, 48, *pl. ind.* אוֹרְחָן Dt 28, 7, Jud 5, 6 1. Weg, Lauf; 2. Gewohnheit; 3. Geschick. אוֹרַח אַרְעָא Sitte. אַגַּב אוֹרְחָא beiläufig.

אַרְטָא *x.* Anfang persischer Namen.

אַרְטְבוֹן l. אַטְרְבוֹן *x. m.* (*tribunus*) Tribun.

אַרְטַבְלָא(?) *x. m.* (ταβελλάριος) Kourier.

אַרְטְבַן *m.* Name eines parth. Königs.

אַרְטַבְנְיָא, אַרְטִיבְנָא Stadt bei Pumbeditha.

ארטסים l. אִסְטְרַסִים *x. f.* (στερέωσις) Verdichtung.

אַרְטְקָפָּא *x. m.* (ἀρτοκόπος) Bäcker. בֵּית א׳ Bäckerei.

אֲרֵי (Gen. 1, 4) *a.* 1. dass; 2. weil; 3. wenn.

אֲרִי, אַרְיֵה *h. m., pl.* אֲרָיוֹת 1. Löwe; 2. Zeichen im Tierkreis.

אַרְיָא (Nu 24, 9) *a. m., pl. ind.* אַרְיָוָן Dt 33, 22 Löwe.

אֻרְיָא, אוּרְיָא I (Jes 1, 3), אוּרְיָא (Est II 6, 11) *a. f., pl.* אוּרְוָן 1 K 4, 6 Krippe.

אוּרְיָא II *x. m.* (ὅρριον), *pl.* אוּרְיוֹת Magazin.

אִרְיָא *a. f.* Zusammenhang. מַאי אִרְיָא warum hängt es zusammen? מִדֵּי אִרְיָא hängt es etwa zusammen?

אֲרִיאֵל *h. m.* Bezeichnung des Tempels.
אָרִיג *h. m.* Gewebe.
אֲרִיגָה *h. f.* Weben.
אַרְיוֹךְ *m.* Ehrentitel Rab Samuel's.
אַרְיוּתָא *a. f.* Löwin.
אַרְיוֹס *m.* (Ἄρειος) Personenname.
אָרִיחַ *h. m.* 1. Latte; 2. אָרִיחַ עַל גַּב לְבֵנָה Schreibweise von Stellen der h. Schrift mit schachbrettartigem Wechsel von beschriebenen und unbeschriebenen Stellen. אָרִיחַ עַל גַּב אָרִיחַ Schreibweise, wobei die beschriebenen Stellen über einander stehen (Kolumnen bilden); 3. Stadt bei Tiberias.
אֲרִיחָא (Nu 4, 10) *a. m.*, *pl. d.* אֲרִיחַיָּא Ex 25, 27 Latte, Stange.
אֲרִיכָא *a. m.*, *c.* אֲרִיךְ Ez 17, 3 1. lang; 2. recht, schicklich; 3. Beiname eines Lehrers.
אֲרִיכָה *h. f.* Verlängerung. א' אַף Nachsicht.
אֲרִיכוּת *h. f.* 1. Länge; 2. Hinhalten, Nachsicht üben.
אֲרִיכוּתָא *a. f.*, *c.* אֲרִיכוּת Jes 38, 11 dass.
אֲרִים (אֲרוּם). בֵּית א' Ortsname.
אָרִים *h. m.* Pächter, der einen bestimmten Teil seines Ertrages als Pacht (in Naturalien) entrichtet.
אָרִיסָא (Cant 8, 11) *a. m.* dass.
אֲרִיסוּת *h. f.* Pacht.
אֲרִיסוּתָא *a. f.* 1. dass; 2. s. אֲרִישְׁתָא.
אוֹרְיָר *x. m.* (ὀλεάριος) Kleiderbewahrer, eigentl. Einreiber (im Bade).
אֲרִירָן s. אֲרָרָן.
אֲרִירָה *h. f.* Verwünschung.
אֲרִישְׁתָא *x. f.* 1. Verpflichtung; 2. Einladung, welche zur Gegeneinladung verpflichtet.
אֲרִיתָא s. אֲרִתָא.
אָרַךְ *h.* lang sein. *Hi.* 1. verlängern, hinziehen; 2. הֶאֱרִיךְ פָּנִים, אַף, רוּחַ Nachsicht üben; 3. lang dauern; 4. schwer machen.

אֲרַךְ I *a.*, *pf.* 3 *m. pl.* אֲרִיכוּן 1K 8, 8 (MS אֲרִיכִין), *ipf.* 3 *pl.* יֵירְכוּן Ex 20, 12, Dt 5, 16 lang sein. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תּוֹרִיךְ Dt 4, 40, 2 *m. pl.* תֵּירְכוּן Dt 32, 47 1. lang machen; 2. lange thun; 3. hinhalten, zögern; 4. warten, harren.
אֲרַךְ (= עֲרַךְ) II *a.* rüsten.
אֶרֶךְ *h. m.* אֶרֶךְ אַפַּיִם langmütig.
אַרְכָּא, אַרְכָּא *x. m.* (ἀρχή?), *pl. c. s.* אַרְכּוֹהִי Est II 8, 15 Ende, Spitze.
אַרְכָא (Gen 6, 3) *a. f.* Zeitdauer, Frist.
אוּרְכָּא (Gen 6, 15) *a. m.* Länge.
אֲרִיכָא *a. f.* (ἀρχή) Einleitung (?).
אַרְכַּבְתָּא *a. f.* oberste Schicht (von dreien).
אַרְכָה *h. f.* Zeitlänge, Frist.
אַרְכּוּבָה *h. f.* 1. Knie; 2. Gelenk; 3. Weinranke.
אַרְכּוּבְתָא *a. f.*, *pl. c. s.* אַרְכֻּבָתָךְ Koh 12, 3 dass.
אַרְכּוּף *a. m.* Folter.
אַרְכּוּת babylonische Stadt (Arku).
אֲרָכוּתָא *a. f.*, *c.* אֲרָכוּת Thr 5, 20 Länge.
אַרְכֵּי I *x. f.* (ἀρχή) Regierung, Magistrat.
אַרְכֵּי II (Jud 1, 11) *x. m.* (ἀρχεῖον) Archiv.
אַרְכִּיטֶקְטוֹן, אַרְכִּיטֶקְטוֹס *x. m.* (ἀρχιτέκτων) Baumeister.
ארכיאטוס l. אַרְכִּיאַטְרוֹס *x. m.* (ἀρχίατρος) öffentlicher Arzt.
אַרְכִּידִיקָא *x. m.* (ἀρχίδικος) Oberrichter.
אַרְכְּיוֹן *x. m.* (ἀρχεῖον) Rathaus, Archiv.
אַרְכִּילִיסְטִים (falsche Endung ים) *x. m.* (ἀρχιλῃστής) Räuberhauptmann.
ארכיליפור l. אַרְכִּילִיפְּטֵר *x. m.* (ἀρχιλήπτηρ) Oberhaupt der Häscher.
אַרְכֵּיסְטֵים, אַרְכֵּיסְטְרִים *x. m.* (ὀρχηστής, ὀρχηστήρ) Tänzer.
אַרְכִּיסְטְרָאטֵגוֹס *x. m.* (ἀρχιστρατηγός) Praetor (Richter) mi consularischer Gewalt.
אַרְכּוֹנָא, אַרְכּוֹן *x. m.* (ἄρχων), *pl. c.*

אַרְכּוֹנֵי Est II 8, 13 Or 2377, אַרְכּוֹנוֹת 1. Statthalter; 2. Stadtvorstand.

אַרְכָּן h. m. einer der etwas lang macht

אַרְכְּנוּתָא x. f. (vgl. ἄρχων) Archontenamt.

אורכנים l. אַרְכִּינַס m. (Ἄρχινος) Personenname.

אַרְכּוֹנְטוֹס x. m. (ἄρχων) Magistratsperson, Archont.

אַרְכְּסָא a. m. fest, dicht.

אַרְכַּת Stadt am untern Euphrat (Ὀρχόη).

אוּרְכְּתָא a. f. Vollmachtsurkunde.

אַרְלָא a. m. unbeschnitten.

אוֹרוֹלוֹגִין x. m. (ὡρολόγιον) Uhr.

אֲרָם (Gen 28, 2) 1. Personenname; 2. Syrien; 3. Rom (?).

אֲרָמָא (Ex 29, 26) a. f. Schwingung (des Opfers).

ארמא x., pt. pass. מְאָרְמְאִין *in contumaciam* (ἔρημον δίκην) verurteilt werden.

אִרְמָא mesopotamische Ortschaft.

אֲרַמָּאָה (Dt 26, 5) a. m. syrisch, Syrer.

אַרְמָאָה a. m., ind. אַרְמַי Lv 25, 47, pl. d. אַרְמָאֵי Thr 5, 11 (nicht MS) Heide.

אֲרוֹמָאָה a. m. römisch.

אַרְמוֹן h. m. 1. Palast; 2. Name einer Stadt; 3. Platane (*Platanus orientalis*).

אֲרָמוּתָא (Ex 29, 27) a. f. 1. Aufstehen; 2. Darbringen, „Weben".

אֱירֵימְיָא x. f. (ἐρημία) Einöde.

אֲרַמִּי h. m. Aramäer, Syrer.

אֲרָמִי h. m. Heide.

אַרְמִיוּתָא a. f. Heidentum.

אֲרָמִית h. 1. aramäisch, syrisch; 2. Heidin.

אֲרַמִּית h. f. Aramäerin.

אֲרָמִית (2 K 18, 26, MS אֲרָמַת) a. aramäisch.

אַרְמַל h. Hitp. zur Witwe werden.

אַרְמִילָאוֹס, אַרְמַלְגּוֹס (DtJI 34, 3 MS) x. Personenname (Ἑρμύλος, Ἑρμόλαος, Ῥωμύλος).

אַרְמְלוּתָא a. f., ind. אַרְמְלוּ Jes 47, 58 Witwenschaft.

אַרְמִילוֹס, אֶרְמִילוֹס (Jes 11, 4 *in marg.*) m. Personenname (Ἑρμύλος, Ῥωμύλος).

אַרְמַלְתָּא a. f., ind. אַרְמְלָא Dt 24, 16 Witwe.

אֱרֵימוֹן x. m. (ἔρημος) öde.

אַרְמִינָאָה (Thr 4, 21, MS אַרְמוֹנָיֵא) l. אַרְמֵינְיָא.

אַרְמְנִיאָה, אַרְמֵינְיָא f. 1. (Ῥωμανία) Romania (Rumelien); 2. (Ἀρμενία) Armenien (?).

אַרְמָנְיוֹס m. (Ῥωμανός) Personenname.

אוּרְנָא (Jes 44, 14) a. m., ind. אוֹרֶן Jes 40, 20 Lorbeerbaum.

ארנא (Sabb 32a) l. אֲרוֹנָא.

אַרְנֶבֶת h. f. Hase.

אַרְנַבְתָּא a. f., ind. אַרְנְבָא Lv 11, 6 Hase.

אַרְנוֹנָא, אַרְנוֹן x. f. 1. (ἀννῶνα) Naturalleistungen an die Hofhaltung oder Armee eines Fürsten; 2. l. אֲרוֹן.

אָרְנָטוֹס x. m. (ὀρνᾶτος) Schmuck.

אַרְנְקָא, אַרְנָקִי a. f. (ἀρνακίς) Beutel. א' דְמוֹחָא Hirnschale.

אָרַשׂ h. Pi. 1. sich eine Frau verloben; 2. zur Frau geben. Ni. Hitpa. verlobt werden (von der Frau).

אֲרַס a., ipf. 2 m. sg. תֵּירוֹס Dt 28, 30 sich eine Frau verloben. Pa. pt. pass. f. מְאָרְסָא Ex 22, 15 verloben. Itpe. verlobt werden.

אֶרֶס h. m. Gift.

ארים, אירוס l. אִירִיס x. m. 1. (ἶρις) Schwertlilie; 2. Musikinstrument.

אִרְסָא a. m. Gift.

אֲרִסְטָא x. m. 1. (ἄριστον) Frühstück; 2. (ἀρίστης) Gast.

אֲרִסְטוֹבְלוֹס m. (Ἀριστόβουλος) Personenname.

אורוסטין l. אוּרוֹסְטוֹן x. m. (ῥοσᾶτον) Rosenwein.

אֲרִסְטוֹן x. m. 1. (ἄριστον) Frühstück;

2. (Ἀρίστων) Personenname; 3. (ἄριστος) Vornehmer.

אַרְסְקֵינָס m. (Ἐρασίξενος) Personenname.

ארסקינין l. אֲסִרְקִינִין x. m. pl. (σηρικά) halbseidene Stoffe.

אָרַע h. zustossen, sich ereignen. *Ni.* sich ereignen, in Berührung kommen. *Pi.* treffen. *Hitp.* hinzukommen.

אֲרַע (Dt 32, 10) *a.* begegnen, treffen. *Pa.* 1. treffen, zustossen; 2. sich begeben, ereignen. *Aph.* *ipf.* יְאוֹרַע Koh 3, 14, *Itpa.* dass.

אַרְעָא, אוּרְעָא I *a. m.* 1. Zufall, Begegnis, לְאוּרְעֵיהּ ihm entgegen; 2. Krankheit.

אַרְעָא (Gen 1, 1) II *a. f.*, *ind.* אֲרַע Gen 2, 11, *pl. d.* אַרְעָתָא Gen 26, 3 Erde, Erdboden, Land. בַּת אַרְעָא Fussleiden.

אַרְעָאָה *a. m.*, *pl. ind.* אַרְעָאִין Gen 6, 16, *f. d.* אַרְעָיְתָא Dt 32, 22, 1K 5, 6, אַרְעִיתָא Ez 26, 20 unten befindlich.

אַרְעוֹנָא *a. m.*, *ind.* אֵרְעוֹן, אַרְעוּן Koh 3, 19 Geschick.

אַרְעוּתָא (Koh 9, 11) *a. f.* Schicksal.

אַרְעֵי *a.* בְּאַרְעֵי zufällig.

אַרְעִית *h. f.* das Unterste.

אַרְעִיתָא *a. f.*, *c.* אַרְעִית Jer 48, 28 Tiefe.

אוּרְעִיתָא *a. f.*, *pl.* אורעיה LvJI 11, 20 MS l. אוּרְעֵין Wespen.

אַרְפְּכוּס x. m. (ἅρπαξ, ἁρπάγιον) Wasseruhr.

אֶרֶץ *h. f.* Erde, Land, Boden. הָאָרֶץ Palästina. עַם הָאָרֶץ ungelehrter Mensch, der es mit der Befolgung des Gesetzes nicht genau nimmt.

אַרְצוּת *h. f.* Überredung, Übergabe.

ארקולאון s. אדקולאון.

אַרְקְלִין (Est II 1, 3) *x. m.* rasches Kamel (?).

ארק s. אֲדַק.

אַרְקָא 1. Stadt am Libanon (Ἄρκη); 2. Örtlichkeit im Totenreich; 3. Erde.

ארקבסא (jBer 5ª) l. אַרְקַבְטָא (so MS Serillo), s. אַלְקַפְטָא.

אַרְקוּלְיָנֵי, אַרְקוּרְיָנֵי *x. m.* (*Herculiani*) Teil der kaiserlichen Leibwache.

אַרְקִין *x. m.* (κρόκος) Crokusblume.

אַרְקְלִיס *m.* (Ἡράκλειος) Personenname.

אַרְקַפְתָּא s. אַלְקַפְתָּא.

אַרְקְתָא *a. f.* 1. geschmiedetes Eisen; 2. Leberkrankheit (?); 3. s. עַרְקְתָא.

אָרַר *h.*, *pt. pass.* אָרוּר verfluchen. *Pi.* dass. *Ni.* *Hitpa.* verflucht werden.

אֲרַר *a.* verfluchen, s. אֲרוּרְתָא 2K 9, 34, *d.* אֲרוּרַיָּא die Verse der Bibel, die das Wort אָרוּר enthalten.

אֲרָרָן *h. m.* Dolch.

אָרַשׁ *h.* rüsten (?).

אַרְתָּא *a. f.*, *pl. d.* אַרְתַּיָּא Ex 8, 1 Kanal.

אַרְתִּכָּא *a. m.* Wagen.

אָרְתוֹסְיָא (Ὀρθωσιάς) phöniz. Hafenort.

אַרְתוֹקוֹפִיוֹן *x. m.* (ἀρτοκοπεῖον) Bäckerei.

אֵשׁ *h. m.* 1. Feuer; 2. Fieber.

אָשָׁא *a. m.* alt (?).

אֶשְׁבּוֹרָן *x. m.* Vertiefung für Wasser.

אַשְׁגָּרָא *a. f.* Geläufigkeit.

אֲשַׁד *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* יֵישׁוֹד Gen 9, 6 ausschütten, giessen. *Itpe.* *ipf.* 3 *m. sg.* יִתְאֲשַׁד Gen 9, 6 vergossen werden.

אַשְׁדְּתָא *a. f.*, *pl. d.* אַשְׁדָּתָא 1K 10, 19 Axe.

אִשָּׁה *h. f.*, *c.* אֵשֶׁת, *pl.* נָשִׁים Weib.

אִשֶּׁה *h. m.* Feueropfer.

אַשּׁוּחָא *a. m.* eine Cederart.

אַשְׁוָיָה *h. f.* Spule, worauf die Wolle gewickelt wird.

אַשּׁוּנָא, אִישׁוּנָא *a. m.* 1. Stärke; 2. Zeit; 3. Heissbad im Badehaus (?).

אֲשׁוּר *h.* schnell!

אַשּׁוּר Assyrien.

אִשּׁוּר *h. m.* 1. Preis; 2. Beglaubigung.

אַשּׁוּרִי *h. m.* assyrisch.

אִשּׁוּת *h. f.* Ehe.

אַשְׁוָת (Jes 25, 11, MS אַשְׁיוּת) l. אָשְׁיָת, s. אָשְׁיתָא.

אָשׁוּתָא (Lv 11, 30) *a. f.* Maulwurf.

אשזון (GenJI 35, 16, Ausg. Ven. u. MS אישון) l. אָשׁוּן.

אַשִׁי, אַשְׁיָא, אַשְׁיָן *m.* Personenname.
אֲשִׁיבְתָּא *a.f.* Entstellung von שְׁבוּעֲתָא Eid.
אֲשִׁימָא heidnische Gottheit (von Hamath).
אֲשִׁינָא *a. m.* fest, hart.
אֲשֵׁירְתָא s. אֲשֵׁרְתָא.
אֲשִׁישָׁא *a. m.* Glasgefäss.
אֲשִׁישָׁה *h. f.* Kuchen.
אֲשִׁישִׁיתָא *a. f.* dass.
אָשְׁיָתָא, אֲשִׁיתָא, אָשִׁיתָא *a. f.*, *pl. d.* Cant 2, 9, *c. s.* אָשְׁיָתַהָא Jer 50, 15 starke Mauer.
אֲשָׁכִים *h. m. pl.* Hoden. *denom.* מְאוּשְׁכָן mit grossen Hoden versehen.
אַשְׁכַּבְתָּא *a. f.* 1. Sterben, Tod; 2. Schlachtung.
אוּשְׁכִּי, אַשְׁכִּי Zauberwort.
אֶשְׁכּוֹל *h. m.* 1. Traube. א׳ שֶׁל בֵּצִים Eierstock; 2. Bezeichnung eines grossen Gelehrten.
אוּשְׁכָּף, אַשְׁכָּף *a.m.* eine Heuschreckenart.
אוּשְׁכָּפָא *a. m.* Schuhmacher.
אֶשְׁכָּרָא *a. m.*, *pl.* אֶשְׁכָּרִין Est II 1, 3 1. Ring, Armband; 2. abgegrenztes Gebiet, Feld.
אֶשְׁכְּרוֹעַ *h. m.* Buchsbaum (*Buxus sempervirens*).
אֶשְׁכְּרָעָא *a. m.*, *pl.* אֶשְׁכְּרָעִין Ez 27, 6 dass.
אֶשְׁכַּרְתִּי *a. f.* Maulwurf (?).
אֵשֶׁל *h. m.* 1. Tamariske (*Tamarix syriaca*); 2. Park.
אֲשֵׁל, אֲשֵׁיל ein Fluss in Assyrien.
אֶשְׁלָא (1 S 22, 6) *a. m.* Tamariske.
אַשְׁלָא *a. m.* Strick, Seil.
אוּשְׁלָא *a. m.* Gerstentrank.
אַשְׁלַג *h. m.* Pflanze, die zur Seifenfabrikation verwandt wurde (*Leontice Leontopetalum*).
אַשְׁלְגָא *a. m.* dass.
אַשְׁלָמוּתָא (Ex 25, 7) *a. f.* 1. Einfassung; 2. Einweihung, Fertigstellung.
אָשָׁם *h. m.* Schuldopfer. א׳ תָּלוּי Schuldopfer, das dargebracht wird, wenn es zweifelhaft ist, ob man sich bei einer That versündigt hat. א׳ וַדַּאי Schuldopfer zur Sühne von Vergehungen, deren Schuld klar zu Tage liegt. א׳ חֲסִידִים Schuldopfer, das Fromme darbringen wegen etwa unerkannt gebliebener Verschuldung.
אֲשָׁמָא (Lv 5, 15) *a. m.* 1. Schuldopfer; 2. Schuld.
אַשְׁמְדַאי (Koh 1, 11) *m.* Name eines Fürsten der Dämonen.
אַשְׁמָה *h. f.* Schuld.
אַשְׁמוּרָה, אַשְׁמוּרֶת *h. f.* Nachtwache.
אַשְׁמַי *h. m.* schuldbelastet.
אַשְׁמְיָא Ortsname.
אַשְׁמְתָא *a. f.* Schuld.
אֲשַׁן s. אַשִׁינָא.
אַשְׁנָה Ortsname.
אַשָּׁף *h. m.* Beschwörer.
אַשְׁפָּא *a. m.* abgeschabtes Fell, Leder.
אַשְׁפָּה *h. f.*, *pl.* אַשְׁפּוֹת, אַשְׁפַּתּוֹת Mist, Misthaufen.
אוּשְׁפִּיזָא *x. m.* 1. Herberge, Gasthaus; 2. Wirt.
אוּשְׁפִּיזְכָנָא, אוּשְׁפִּיזְכָן *x. m.* Gastwirt.
אוּשְׁפִּיזְכְתָּא *x. f.* Wirtin.
אַשְׁפַּלְתָּא *a. f.* Korb.
אֶשְׁפָּר *h. m.* bestimmte Quantität, Portion (?).
אַשְׁפָּרָא *a. m.* Kleiderreiniger.
אוּשְׁפַּרְתִּי *f.* Personenname.
אַשְׁקוּקָה (Entstellung von שְׁבוּעָה) Eid.
אַשְׁקַלְתָּא *a. f.* Verkauf (Ermächtigung wegzunehmen).
אֶשְׁקָקָא *a. m.*, *ind.* אֶשְׁקָק Est II 6, 9 (nicht MS) Strasse, Platz.
אָשַׁר *h.* stark sein. *Pi.* 1. glücklich preisen; 2. beglaubigen. *Pu.* gepriesen werden. *Hitpa.* aufgestellt werden.
אֲשַׁר *a.*, *ipf.* יֵישַׁר Est II 7, 10 (nicht MS) stark sein. *Pa.* 1. stark machen; 2. beglaubigen; 3. glauben. *Aph.* אַיְשַׁר, *Itpe.* אִתְּשַׁר stark sein.
אֶשֶׁר *h. m.*, *pl. c.* אַשְׁרֵי Heil! (o über das Glück von).

אֲשְׁרָאָה *a. m.* 1. Kredit; 2. Guthaben.
אֲשֵׁרָה *h. f.* Aschera, götzendienerischer Pfahl oder Baum.
אֲשָׁרָה *h. f.* gerichtliches Zeugnis.
אַשְׁרָיוּתָא *a. f.*, *c.* אַשְׁרָיוּת Jes 66, 1 Wohnen.
אֲשַׁרְתָּא *a. f.* Glück zu!
אֲשֵׁרְתָא *a. f.*, *c.* אֲשֵׁירַת Dt 16, 21, *pl. d.* אֲשֵׁירַיָּא und אֲשֵׁירָתָא Aschera, götzendienerischer Pfahl oder Baum.
אֲשַׁרְתָּא *a. f.* 1. Attest; 2. Schulden.
אָשַׁשׁ *h. Pu. Hitpo.* fest begründet werden.
אֲשָׁשׁ *h. m.* Glas.
אֲשָׁשִׁיתָא *a. f.* Glasgefäss.
אֶשְׁתָּא, אֲשִׁתָּא *a. m.* sechs. *pl.* אֲשִׁתִּין אֶשְׁתִּין sechzig.
אִשָּׁתָא (Lv 1, 8) *a. f.*, *ind.* אִישָּׁא Dt 4, 24 1. Feuer; 2. Fieber.
אוּשָּׁה *h. f.*, *pl.* אוּשִּׁין Fundament.
אוּשְׁתָּא *a. f.*, *ind.* אוּשָּׁא Cant 8, 9, *pl. d.* אֻשַּׁיָּא 1 K 7, 7 dass. S. auch אֲשִׁיתָא.
אִשְׁתָּא *a.* trinken.
אֶשְׁתָּאָה *a. m.* sechster.
אֶשְׁתָּדָא *a. f.* dies Jahr.
אֶשְׁתְּדָיוּתָא *a. f.*, *c.* אִשְׁתְּדָיוּת Jes 7, 2 geschüttelt werden.
אֶשְׁתַּדּוּר (bibl.) *a. m.* Widersetzlichkeit.
אֶשְׁתְּמֹיִת Ortsname.
אֶשְׁתּוּר *m.* Personenname.
אִשְׁתְּיָמָא *x. m.* Verwalter.
אִשְׁתְּיִתָא *m.* Personenname.
אֶשְׁתַּלְּהוּתָא *a. f.* schwach werden.
אֶשְׁתּוֹמָא (?) *a. m.* Wunder! Unsinn!
אִשְׁתְּמוֹדַע (Gen 42, 7) *a.* 1. erkennen, anerkennen; 2. erkannt, bekannt werden; 3. sich zu erkennen geben.
אִישְׁתְּמוֹדַע (Ru 3, 2) *a. m.* Bekannter.
אִשְׁתְּמוֹדְעוּתָא *a. f.*, *c.* אִשְׁתְּמוֹדְעוּת Jes 3, 9 1. Erkennungszeichen; 2. Bevorzugung.
אִשְׁתְּמָמוּתָא *a. f.*, *ind.* אִשְׁתְּמָמוּ Jer 8, 21 Verwüstung, Entsetzen.

אֶשְׁתְּסַר, אֶשְׁתֵּיסַר *a.* sechzehn.
אִשְׁתָּעוּתָא *a. f.* Erzählung.
אִשְׁתַּעֲמְמוּתָא *a. f.* Entsetzen.
אֶשְׁתָּקַד *a.* 1. letztes Jahr; 2. früher.
אֶשְׁתַּתְּסַר s. אֶשְׁתֵּיסַר.
א״ת ב״ש Formel für die Permutation der Buchstaben in der Weise, dass der erste mit dem letzten, der zweite mit dem vorletzten u.s.w. vertauscht wird.
אַתְּ (Gen 12, 11) *a. c.* du.
אֵת *h.* Akkusativzeichen, *pl.* אֵתִין die Stellen, an denen אֵת vorkommt, s. אוֹת.
אָתָא (Gen 4, 15) *a. m.*, *pl.* אָתִין Gen 1, 14, Cant 1, 4 und אָתְוָן Nu 2, 2 1. Zeichen, Vorzeichen; 2. Buchstabe; 3. ein Sternbild, s. יוּתָא.
אֲתָא *a.*, *pf.* 3 *m. pl.* אֲתוֹ Gen 12, 5, *ipf.* 3 *m. sg.* יֵיתֵי Gen 32, 11, *imp. m. sg.* אֵיתָא Gen 31, 44, תָּא kommen, gehen. אָתְיָא כְּ es stimmt überein mit. אָתְיָא — מִן es ist abgeleitet von. *Aph. pf.* 3 *m. sg.* אַיְתִי Gen 2, 19, 3 *m. pl.* אַתִיאוּ Gen 37, 28, *imp. m. sg.* אֵיתָא Gen 27, 7 kommen lassen, bringen. וְתַנָּא מַיְתֵי לַהּ מֵהָכָא aber der Tradent leitet es von dieser Stelle ab. לְאַיְתוּיֵי מַאי was will dies hinzufügen? *Ittaph. pf.* 3 *f. sg.* אִתֵּיתִיאַת Gen 33, 11 gebracht werden. Dalm., Gr. 296 ff.
אִתְּדָשָׁא (Jes 22, 5) *a. f.* Zerstampftwerden.
אַתָּה *h. m.* du.
אִתּוּתָא *a. f.*, *ind.* אִתּוּ (Gen 12, 19) Ehe.
אִתְוַדָּאָה (Ho 14, 3) *a. f.* Bekenntnis.
אַתּוּן (Gen 42, 14) *a. pl. m.* ihr.
אַתּוּנָא (Gen 19, 28) *a. m.* 1. Heerd, Ofen; 2. dicker Rauch.
אֲתוּנָא *a. m.* Stärke.
אַתּוּר (Gen 25, 18) *a. m.* Assyrien.
אֲתוּרָא (?) (Ps 40, 3) *a. m.* Schritt.
אַתּוּרָאָה (Gen 10, 11) *a. m.* assyrisch.
אַתְחָלְתָא *a. f.* Anfang.

אַתִּיטְרוֹן (Ez 27, 6) *x. m.* (θέατρον) Theater.

אַתִּיכָא *a. m.* hart.

אַתִּין (Gen 31, 6) *a. pl. f.* ihr.

אַתְּכוּתָא *a. f., c. s.* אַתְּכוּתֵיהּ Guss, Erguss.

אֶתְכָּלָא (Nu 13, 24) *a. m.* Traube.

אִתְכְּנָעוּתָא *a. f., c. s.* אִתְכְּנָעוּתַנָא Jer 3, 25 Demütigung.

אִתְכַּפְּיָאִיתָא *a. f.* Beugen.

אַתְלֵיטִים *x. m.* (ἀθλητής) Athlet.

אתלים s. אַטְלִיז.

אַתֶּם *h. pl. m.* ihr.

אֶתְמְהָא *a. m.* Erstaunen! wunderbar.

אֶתְמוֹל *h.* gestern.

אִתְמַכְּכוּתָא *a. f.* Erniedrigung.

אֶתְמָלִי (Ex 4, 10), אֶתְמָל *a.* gestern.

אִתְמְלוֹכֵי *a. f., c. s.* אִתְמְלוֹכֵיהוֹן Jer 18, 23 Sinnen, Gesinnung.

אִתְמְנָיוּתָא (Na 1, 12) *a. f.* Zahl.

איתימום s. אִיטִימוֹס.

אֵיתָן, אֵתָן *h. m.* 1. Wesen, Natur; 2. stark, dauerhaft; 3. Personenname.

אֲתָנָא (Nu 22, 21) *a. f., pl. ind.* אֲתָנָן Jud 5, 10 Eselin.

אַתְּנוּ *a.* (= אַתְּ אִינְהוּ) du bist es.

אֲתֵינָא, אֲתֵנַס (Ἀθῆναι) Athen.

אותונין *x. m.* (ὀθόνιον) feine weisse Leinwand.

אַתְנַיִס *x.* (ἀσθενής) schwach, krank werden.

אותניתא *x. f.* (ὀθόνη) feines Leinengewand.

אֶתְנָן *h. m.* Hurenlohn.

אתפלגות (BemR, 13) l. אִתְפַּלְגוּן, s. פְּלַג.

אֲתָנַסְיָא *x. f.* (ἀθανασία) Unsterblichkeit.

אִתְקְפֶדֶת (!) (Ez 7, 25) *a. f.* Vernichtung.

אַתְקַפְּתָא *a. f.* Entgegnung.

אַתְרָא (Gen 1, 9) *a. m., pl. d.* אַתְרַיָא Dt 12, 2 Platz, Ort. בָּתַר, בַּאֲתַר Gen 10, 32 1. an stelle; 2. in folge dessen; 3. nach, hinter. עַל אֲתַר (in hebr. Zusammenhang) auf der Stelle, sogleich.

אִתְרַבְרְבוּתָא *a. f., c.* אִתְרַבְרְבוּת Sach 12, 7 Grossthun.

אִתְרְגוֹשְׁתָא *a. f., c.* אִתְרְגוֹשַׁת Ez 30, 15 Lärm, Getöse.

אֶתְרוֹג *h. m.* Citronenart (*Citrus medica cedra*).

אֶתְרוֹגָא, אֶתְרוּגְגָא (Est II 7, 10) *a. m., pl.* אֶתְרוֹגִין Lv 23, 40 dass.

אַתְרוּתָא *a. f. pl.* אַתְרְוָתָא Ortssitte.

אִתְרְחָצָא (Jes 30, 3) *a. f.* Vertrauen.

אִתְרַשְּׁלוּתָא *a. f., c.* אִתְרַשְּׁלוּת Jer 47, 3 Erschlaffung.

אִתְּתָא (Lv 18, 18) *a. f., ind.* אִתָּא Lv 18, 22, *c.* אִתַּת Gen 16, 1, *pl. d.* נְשַׁיָּא Gen 18, 11, *ind.* נְשִׁין Gen 31, 50 Weib.

ב

ב der zweite Buchstabe des hebr. Alphabets. ב׳ = Zahlzeichen für 2.

בְּ *h. a.* 1. *c. s.* (*ar.*) בִּי, בָּךְ, בֵּיהּ Gen 37, 10 u.s.w. in, an, für, durch. בִּדְ *a*) wann; *b*) in betreff; *c*) Gen 19, 16 weil; 2. in der Weise, in der Eigenschaft. בְּעֵד als Zeuge. 3. (für בַּר) Sohn des . . .

בָּא (Nu 25, 14) *a. m.* (= אַבָּא) 1. Vater; 2. Personenname.

בָּא (Jes. 5, 8) *a. f.* (= בַּיִת) Haus.

בְּאדַיִן (Meg. Ant.) *a.* da.

בְּאוּשָׁה *h. f., pl.* בְּאוּשִׁין eine geringwertige Sorte Weintrauben.

בָּאוֹת s. בּוֹתָא.

בְּאִימָא, בְּאִינָא Ortsname.
בְּאִישָׁא *a. m.* 1. schlecht; 2. krank.
בְּאִישׁוּתָא *a. f.* Schlechtigkeit.
בָּאַר *h. Pi.* erklären, erläutern. *Pu. pt.* מְבוֹאָר klar, einleuchtend.
בְּאַר *a. Pa.* dass.
בְּאֵר *h. f.* 1. Brunnen; 2. Ursprung.
בְּאֵרָא *a. f., ind.* בְּאֵר Cant 4, 15 Brunnen, s. בֵּירָא.
בְּאֵרִי. בֵּי ב' Ortschaft in Galiläa und in Babylonien.
בָּאַשׁ *h. Hi.* 1. zu stinken anfangen, faulen; 2. stinken machen; 3. verläumden; 4. eine gewisse Reife erlangen (von Weintrauben).
בְּאֵשׁ, בְּאִישׁ (Gen 21, 11) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִבְאַשׁ Gen 21, 12 1. schlecht, missfällig sein; 2. böse, ärgerlich sein; 3. krank sein. *Aph. pf.* 3 *m. pl.* אַבְאִישׁוּ Nu 20, 15 1. Böses thun; 2. jem. wehe thun; 3. in übeln Geruch bringen, verläumden. *Itpe. pf.* אִתְבְּאֵשׁ Mi 4, 6, אִבְאֵשׁ 1. sich schlecht befinden, krank sein; 2. schlecht behandelt werden. *Ittaph. pf.* אִתַּבְאַשׁ Ex 5, 23 wehe gethan werden.
בַּבָּא (Est II 5, 14), richtiger בָּבָא *a. m.* 1. Thor, Thür; 2. בָּבָא קַמָּא, מְצִיעָא, בָּתְרָא, Namen der drei ersten Traktate der Ordnung נְזִיקִין; und (in Tos.) der Teile des Traktats כֵּלִים; 3. Personenname.
בָּבָה *h. f.* בָּבַת עַיִן Pupille.
בָּבוּאָה *x. f.* Abbild, Widerschein.
בבויא (jTaan 64^b, Ausg. Ven. בבולייא) s. בּוּלָא.
בָּבוּתָא l. דִּבְבוּתָא.
בִּיבִי *x.* (vive) lebe!
בוביאר l. כּוּכְיָאר.
בָּבִיתָא *a. f.* 1. Kanal; 2. s. בָּבְתָא.
בביתין (jDem 23^b) l. בִּכְתָּן für Flachs.
בָּבֶל 1. Stadt Babel; 2. Landschaft Babylonien; 3. das babyl. Reich.

בָּבְלָאָה *a. m., f.* בָּבְלָיְתָא Est II 1, 10 (MS falsch בָּבְלַיְיתָא) babylonisch.
בָּבְלוֹן (Βαβυλών) Babylon (für Rom).
בַּבְלִי *h. m.* babylonisch, Babylonier.
בָּבְלִיקוֹן *x. m.* (βαβυλωνικόν) babylonisch.
בִּיבָר *x. m.* (βιβάριον) Tierbehälter, Käfig, Zwinger.
בִּיבַרְיָא *x. m. pl.* Tiere, die man im Zwinger hält.
בָּבְתָא *a. f.* 1. בָּבַת עֵינֵיהוֹן Dt 32, 10 Pupille; 2. s. בָּוְתָא.
בַּג בַּג *m.* Personenname.
בָּאגָא, בָּגָא *x. m.* Gemeindeland.
בָּגַד *h.* 1. treulos handeln; 2. ziehen, zerren.
בֶּגֶד *h. m.* Gewand.
בגדל (BerR 98) l. מִגְדַּל.
בַּגְדַס *m.* (Βακχίδης) Personenname.
בַּגְדָא, בַּגְדַּת Ortsname (nicht das jetzige Bagdad).
בַּגְדָּתָאָה *a. m.* aus Bagdat.
בְּגִידָה *h. f.* Treubruch.
בַּגִּירָא *a. m.* 1. rauh, behaart; 2. mannbar.
בָּגַן *h. Hi.* schreien.
בָּאגְנָא *a. m.* 1. Lache, Tümpel; 2. zerbrochenes Gefäss.
בוגני ניגמי (Est II 4, 1, Or 2375 פּוּגְנָן נִיגְמֵי, Or 2377 פּוּגַע נִגְמַר) *x.* durch Kuriere gesandte Briefe (?).
בָּגַר *h.* mannbar werden.
בְּגַר I *a.* mannbar werden.
בְּגַר II *a.* schwach, mager werden. *Aph.* schwächen.
בֶּגֶר *h. m.* Alter der Mannbarkeit (der Jungfrau) d. h. vom 12½. Jahre ab.
בַּגָּר *h. m.* 1. behaart, rauh; 2. mannbar.
בַּגְרוּת *h. f.* Mannbarkeit, das Alter nach dem 12½. Jahr.
בגרון (VajR 28) l. פַּלְטִין.
בגרונדי s. גּוּנְדְּרָא.
בַּגְרַס (Meg. Ant.) l. בַּגְדַס.
בַּד *a.* 1. zur Zeit wann, wenn; 2. in betreff; 3. Gen 19, 16 weil.

בַּד I *h. m.* 1. Stengel, Stange; 2. Oelkelter. בֵּית הַבַּד dass.

בַּד II *h. m.* Leinwand.

בַּד III *h.* בַּד בְּבַד abgesondert, für sich. לְבַד allein. לְבַדּוֹ er allein. בִּלְבַד nur. בִּלְבַד שֶׁ nur dass.

בֵּד s. אֲבַד.

בְּדָא I *a. Pa.* erdichten, ersinnen. *Itpa.* sich als falsch erweisen, der Lüge überführt werden.

בְּדָא II *a. Pa. pt. f.* מְבַדָּה SchirR 8, 1 (Ed. princ. מברה) verabscheuen, verachten.

בַּדָּא I *a. m.* 1. Stengel; 2. *pl. d.* בֵּידַיָּא Jo 2, 24 l. wie Ar. בַּדַּיָּא Ölkelter.

בַּדָּא II *a. m.* feines Linnen.

בַּדָּאָה *a. m.* Erdichter, Lügner.

בְּדָאוּתָא *a. f.* Erfindung, Lüge.

בָּדַד *h.* 1. zerstreuen; 2. einsam sein. *Hitpo.* 1. heimatlos, fern von der Heimat sein; 2. sich trennen.

בְּדַד *a. Pa.* pressen, keltern.

בָּדָד *h. m.* Einsamkeit, Vereinsamung.

בַּדָּד *h. m.* Kelterer.

בְּדָדִיּוֹת s. בְּדִידָה.

בְּדָדִין *h. m. pl.* Stock (als Folterwerkzeug).

בָּדָה *h.* 1. sondern; 2. erfinden, erdichten, erlügen. *Pi.* 1. erdichten; 2. Lügen strafen. *Hitp.* sich als Lügner erweisen, als Lügner erscheinen.

בְּדוֹחָא s. בּוּדְחָא.

בַּדּוֹחָא *a. m.* Lustigmacher.

בְּדוּקַיָּא *a. m. pl.* מַיָּא ב׳ Prüfungswasser (bei der des Ehebruchs Verdächtigen).

בְּדוּרָא *a. m., ind.* בִּידוּר Jes 8, 22 1. Zerstreuung; 2. Zerstreuter.

בְּדוּתָא, בִּדּוּתָא *a. f.* Erdichtung.

בְּדַח *a., pf.* 3 *m. pl.* בְּדַחוּ Thr 1, 21 (MS חֲדוֹ) sich freuen. (Thr 1, 21; 4, 21, Koh 2, 10; 5, 18, Est II 8, 15 in Or 2375 nicht ברח). *Pa.* erheitern.

בְּדוֹחָא, בּוּדְחָא *a. m.* Fröhlichkeit.

בודיא l. בּוֹרְיָא.

בַּדַּי *h. m.* Erdichter, Lügner.

בִּדְיָא *a. m.* Erdichtung, Lüge.

בָּדִיד *h. m.* 1. Grabscheit; 2. Graben, Furche.

בְּדִידָה, בּוּדִידָה *h. f.* (kleine) Olivenpresse.

בְּדָיוּתָא *a. f.* Erdichtung.

בְּדִיחוּתָא *a. f.* Belustigung, Heiterkeit.

בְּדִיחֲתָא *a. f.* dass.

בְּדִיל (Ex 13, 8) *a.* um — willen, wegen. בְּדִיל דְּ Gen 6, 3 weil.

בְּדִילָה *h. f.* Trennung.

בְּדִין (Jes 44, 25) *a. m. pl.* 1. beschworener Geist; 2. Totenbeschwörer.

בדייני l. בֵּדָוְרֵי (= בֵּית דָוְרֵי), s. דָּוַר.

בְּדִיקָה *h. f.* Untersuchung.

בְּדִיקוּתָא *a. f.* dass.

בְּדִיקְנָאָה (?) *a. m.* Untersucher, Spion.

בְּדִיתָא *a. f.* ein Euphratkanal.

בָּדַל *h.* 1. trennen, absondern; 2. ablassen. *Ni.* getrennt werden. *Hi.* 1. abtrennen; 2. die Habdala am Sabbatsausgang vollziehen. *Ho.* unterschieden sein.

בְּדַל *a.* 1. ablassen; 2. Habdala vollziehen.

בְּדֹלַח *x. m.* Bdellium, ein wohlriechendes Harz.

בְּדוֹלְחָא (Gen 2, 12) *x. m.* dass.

בְּדוֹלְקֵי (Midr Schem 22) *x. m. pl.* (βδέλυγμα) Scheusal, Götzenbild.

בְּאדֶן, בְּדָאן, בְּדָן Ortsname.

בדסין l. בֵּרְסִין.

בָּדַק *h.* 1. untersuchen, prüfen; 2. Pflanzen behäufeln. *Ni.* geprüft werden.

בְּדַק *a.* 1. durchbrechen; 2. *ipf.* 2 *m. sg.* תִּבְדּוֹק Dt 13, 15 prüfen, untersuchen; 3. ein Abführmittel einnehmen. *Pa. inf.* בַּדָּקָא Gen 44, 15 untersuchen. *Itpe.* untersucht werden.

בֶּדֶק *h. m.* 1. Riss, schadhafte Stelle; 2. Reparatur.

בִּדְקָא (Gen 42, 9) *a. m.* 1. Riss,

Schadhaftes; 2. Wasserdurchbruch; 3. Sünde.
בָּדַר *h. Pi.* zerstreuen.
בְּדַר *a.* streuen. *Pa. pf.* בַּדַּר Gen 11, 8 1. zerstreuen; 2. schütteln (in einem Siebe); 3. l. בַּדֵּד. *Itpa. pf.* 3 *f. pl.* אִתְבַּדַּרָא Jes 33, 3, *ipf.* 3 *m. pl.* יִתְבַּדְּרוּן Nu 10, 35 zerstreut werden.
בדרסין l. בַּרְדְּסִין.
בִּדְתָא *a. f.* Erdichtung.
בָּהָא *h.* ängstlich sein (?).
בְּהוּלְתָּא (Lv 26, 16) *a. f.* Bestürzung, Verwirrung.
בָּהוֹר *h. m.* weissfleckig.
בֵּיהוּתָא *a. f.* Schande.
בְּהִילוּתָא *a. f.* Eile. בִּבְהִילוּ Ex 12, 11 eilig.
בְּהִיקָא *a. m., ind.* בְּהִיק Cant 7, 3 glänzend, vornehm.
בָּהִיר *h. m.* weiss, glänzend.
בְּהִירָא *a. m.* dass.
בָּהַל I *h.* nur *pt.* בָּהוּל überstürzt. *Pi.* beunruhigen. *Hitp.* beunruhigt werden.
בָּהַל II *h. Hi.* Dampf aufsteigen lassen.
בְּהַל *a. Pa.* beunruhigen, in Schrecken setzen. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּבְהֵיל Koh 5, 1 unbedacht sein. *Itpe. pf.* אִתְבְּהֵיל 1S 28, 21, 3 *m. pl.* אִתְבְּהִילוּ Ex 15, 15 1. beunruhigt werden; 2. sich beeilen.
בֶּהָלָה *h. f.* böser Zufall, plötzlicher Tod.
בַּהָם *h. m.* Viehtreiber.
בְּהֵמָה *h. f.* vierfüssiges Haustier, Vieh. בְּ׳ גַּסָּה Grossvieh. בְּ׳ דַקָּה Kleinvieh.
בְּהֵמוֹת *h. f.* Nilpferd.
בָּהַק *h.* weiss sein, glänzen. *Hi.* 1. leuchten; 2. erleuchten, hell machen. *Ho.* glänzend, ausgezeichnet sein.
בְּהַק *a. Aph. pt. sg. f.* מַבְהֲקָא Est II 8, 15, *pl. m.* מַבְהֲקִין 2S 22, 13 glänzen, leuchten.
בּוּהֲקָא (Lv 13, 39) *a. m.* weisser Fleck.
בַּהֲקִיתָא *a. f.* weisser Hautfleck.
בּוֹהֲקָן, בַּהֲקָן *h. m.* mit weissen Flecken versehen.
בָּהַר *h. Pi. Hi.* 1. glänzen; 2. sich hervorthun; 3. verfinstern.
בְּהַר *a.*, s. שַׁבְהַר.
בַּהֶרֶת *h. f.* weisser Hautfleck.
בַּהַרְתָּא (Lv 23, 23) *a. f., pl. ind.* בַּהֲרָן Lv 23, 38 weisser Hautfleck.
בְּהַת *a., pf.* 2 *m. sg.* בְּהֵיתְתָּא Gen 49, 8 1. sich schämen; 2. bestürzt, erschreckt sein. *Pa. Aph. pf.* 2 *sg.* אַבְהֵיתְתָּא 2S 19, 6 1. schämen machen; 2. schrecken, in Angst versetzen. *Itpe. ipf.* 3 *m. pl.* יִבַּהֲתוּן Mi 7, 16 beschämt werden, sich schämen.
בַּהֲתְתָא *a. f., ind.* בַּהֲתָא Ez 8, 17, *c.* בַּהֲתַת Jer 3, 25 Scham, Schande. בֵּית בַּהֲתְתֵיהּ Dt 25, 11 Schamglied.
בּוֹא *h.* 1. kommen, hingehen, hineingehen. הַבָּא מִן הַדִּין das aus der Folgerung Resultierende; 2. geschlechtl. beiwohnen. *Hi.* 1. bringen, darbringen; 2. hinzufügen; 3. hervorbringen, verursachen.
בוב s. בּוּךְ.
בּוּבְיָא *a. m.* 1. Pfanne; 2. Abbild.
בּוּבִיתָא *a. f.* Kanal, Rinne.
בודיא l. בּוּרְיָא.
בּוֹהַק *h. m.* weisser Fleck.
בּוֹהֲקָן s. בַּהֲקָן.
בּוּז *h.* verachten.
בּוּז *a.*, s. בְּזַז.
בּוּזָאָה *a. m.* aus Buzi.
בּוּזָנָא *a. m.* Plünderer.
בּוּזְתָא *a. f.* Verachtung, Schmach.
בּוּטָא *m.* Personenname.
בּוּטְטָא *a. m.* 1. schimmernd; 2. Funke.
בּוּטִיתָא s. בָּטִיטָא.
בּוּךְ *a.* 1. hin u. her rennen (?); 2. weinen (s. בְּכָא).
בּוּל *h.* vermengen.
בּוּל *x. m.* (βῶλος) Klumpen, Kloss.
בּוּל (*bibl.*) *h. m.* 1. Gewächs; 2. Name des 8. Monats (etwa November); 3. Ortsname.

בֻּולָא *a. m.* Kastagnette.
בּוֹלֶשֶׁת *h. f.* Streifschaar.
בּוּן 1. Personenname; 2. s. בִּין.
בּוֹסֶם *h. m.* Gewürz.
בּוּעַ *a., ipf.* 1 *sg.* אֲבוּעַ Hb 3, 18, *imp. f. sg.* בּוּעִי Sac 9, 9 jauchzen.
בּוּעֲרָא (Jes 30, 17) *a. m.* Fackel.
בּוּעֲתָא *a. f.* 1. Jubel, Jauchzen; 2. *pl.* בּוּעִין Geschwür; 3. l. בּוּעֲרָא Jes 30, 17.
בּוּץ *h.* aufgehen, leuchten.
בּוּץ *h. m.* 1. Byssus; 2. Byssusgewand.
בּוּצָּא *a. m.* 1. *ind.* בּוּץ Ex 25, 4 dass. 2. l. בִּצָּא; 3. בוצין Jes 43, 2, l. wie MS בּוּצִין, s. בּוּצִינָא.
בּוּצִינָא *a. m.* 1. *pl. d.* בּוּצִינַיָּא Ex 30, 7 Lampe, Licht; 2. *pl. d.* בּוּצִינַיָא Nu 11, 5 Kürbis, Gurke (?); 3. Achse oder Loch des Mühlsteines.
בּוּצָּנָא *a. m.* Byssusgewand.
בּוּצַרְתָּא *a. f., pl. d.* בְּצָרָתָא 2 S 23, 4, Ho 2, 5 (hier Soc. 59), vgl. בִּצּוּרְתָּא.
בּוֹקֶר *h. m.* Morgen.
בּוּר *h.* brach, unbebaut sein. *Pi.* 1. wüste lassen, leer machen; 2. eine Falle machen. *Hi.* brach liegen lassen.
בּוּר *a., ipf.* 3 *f. sg.* תְּבוּר Gen 47, 19 brach liegen, öde sein. *Aph.* אוֹבַר brach liegen lassen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְּבָרוּ Jer 10, 14 (MS אִטְּפַשׁוּ) verdummt sein. *Itpa.* verheert werden.
בּוּר I *h. m.* ungebildet.
בּוֹר II *h. m. f., pl.* בּוֹרוֹת 1. Grube, Cisterne; 2. Becken in der Kelter; 3. Gefahr.
בּוּרָא *a. m.* 1. *ind.* בּוּר Jes 7, 23 Unkraut, Gestrüpp; 2. roh, unverdaulich; 3. ungebildet.
בּוֹרָא *a. m.* 1. Grube; 2. weibl. Scham(?).
בּוּרְדָם (בּוּרְדַּס ?) *x. m.* eine Krankheit.
בּוּרוּת *h. f.* Unwissenheit.
בּוּרִי *h. m.* 1. Gesundheit; 2. Gewissheit.
בּוּרִיּוֹת (בּוּרָאוֹת) *h. f. pl.* Wildlinge (von Fruchtbäumen).

בּוֹרִית I l. בֵּירִית.
בּוֹרִית II *h. f.* (vegetabilisches) Laugensalz.
בּוֹרִיתָא (Ma 3, 2) *a. f.* dass.
בּוֹרֶךְ *h. m.* Pflugbaum.
בּוֹשׁ *h.* sich schämen. *Pi.* beschämen, Schande zufügen. *Hi.* zu schanden machen. *Hitp.* beschämt werden, sich schämen.
בּוּשָׁה *h. f.* Schande, Scham.
בּוֹשֶׁת *h. f.* dass. בּוֹשֶׁת פָּנִים Schamhaftigkeit.
בָּוְתָא (Lv 11, 18), בָּוְתָא (ebenda Or 1467) *a. f.* 1. Eule; 2. Maulwurf.
בּוּתָא *a. f.* Geschwür, s. בּוּעֲתָא.
בְּזָא I *a.* 1. verachten (*pf.* 3 *pl.* בזו Ez 16, 57 l. בַּזּוּ, s. בְּזַז); 2. schänden. *Pa. pt. pl. m.* מְבַזַּן Cant 8, 1 verachten. *Itpe.* verachtet werden.
בְּזָא II *a.* spalten, zerbrechen. *Pa.* verteilen. *Itpe.* geteilt werden.
בִּזָּא, בּוּזָא (Thr 4, 3) *a. m.* Mutterbrust.
בִּזְבּוּזָא *a. m.* Beute, Raub.
בִּזְבֵּז *h.* 1. teilen; 2. freigebig austeilen; 3. verschwenden; 4. plündern.
בַּזְבֵּז *a., pt.* מְבַזְבֵּז Koh 3, 22 l. מְבַזְבֵּז dass.
בַּזְבָנָא, בַּזְבֵּינָא *x. m.* Zolleinnehmer.
בַּזְגָּא *a. m.* Bündel, Gebund.
בָּזָה *h.* verachten, schmähen. *Pi.* dass. *Hitp.* verachtet werden, verächtlich erscheinen.
בִּזָּה *h. f.* Beute.
בָּזוֹז *h. m.* Räuber.
בָּזוֹזָא *a. m., pl.* בָּזוֹזִין Jes 16, 4 dass.
בָּזוֹזָא, בִּזּוּזָא *a. m., ind.* בְּזוֹז Jes 24, 16 Raub.
בָּזוֹזִיתָא *a. f.* Räuberin.
בְּזוּזִיתָא *a. f.* Beraubung.
בִּזּוּי *h. m.* Verachtung.
בִּזּוּעָא *a. m., ind.* בִּזּוּעַ Jo 2, 13 das Zerreissen.
בָּזַז *h.* rauben, plündern. *Pilp.* s. בִּזְבֵּז.
בְּזַז *a., pf.* 3 *m. pl.* בַּזּוּ Nu 31, 35,

ipf. 2 *m. sg.* תִּבּוֹז Dt 20, 14 rauben, plündern. *Aph. pt.* מַבֵּיז Jes 24, 1 plündern lassen. *Itpe. pf.* אִתְבְּזִיז Ho 8, 8 geplündert werden. *Palp.* s. בַּזְבֵּז.

בְּזָיָא *a. m.* verächtlicher Mensch.

בזייה (jBabB 14c) l. בִּזְלָא.

בִּזָּיוֹן *h. m.* Verachtung.

בִּזְיוֹנָא I *a. m.* dass.

בזיונא II s. בדייני.

בְּזְיוֹנָא III *a. m.* 1. Haken; 2. Schlitz.

בזיזוי (ExJI 25, 29, MS בזיכוי) l. בָּזִיכוֹי, s. בָּזְכָּא.

בְּזִיעֲתָא *a. f.* Spalt, Riss.

בָּזִיק *h. m.* Scherbe.

בָּאזְיָרָן *x. m.* Falkenier.

בָּזִיךְ, בָּזָךְ *h. m.* Schale.

בָּזְכָּא (Nu 7, 14) *a. m., pl. d.* בָּזִכַּיָּא Nu 4, 7 dass.

בִּזְלָא *a. m.* vom Gemeindeland getrennt liegendes Grundstück.

בְּזַע *a., pt. pass. f.* בְּזִיעָא Koh 3, 7 spalten, durchbrechen, zerreissen. *Pa. pf.* בַּזַּע Nu 25, 8 zerreissen, aufschlitzen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִתְבְּזַעַת Nu 16, 31 zerrissen werden.

בִּזְעָא *a. m.* Spalt, Riss.

בִּזְעֲתָא *a. f.* Zerrissenes.

בָּזָק (?) *h. m.* Blitz.

בָּזַק *h.* streuen. *Ni.* sich zerstreuen.

בְּזַק *a.* streuen. *Itpe.* ausgestreut werden.

בִּזְקָא *a. m.* Brocken, Scherbe.

בָּזַר *h.* zerstreuen, streuen. *Pi.* dass.

בְּזַר *a. Pa.* dass.

בִּזְרָא *a. m.* Samen.

בִּזְרָנָא *a. m.* Samenart.

בִּזְּתָא (Ex 15, 9) *a. f.* Beute.

בִּזְתָא I *a. f., pl.* בִּזִּין Riss, Spalte.

בִּזְתָא II *a. f.* Verachtung.

בְּחַיִּין (EchR 1, 16) = בְּ—חַיִּין lebendig.

בָּחוּר *h. m.* 1. Auserwählter; 2. Unverheirateter.

בְּחוּרָא *a. m.* dass.

בחורתא (NuJI 21, 27) l. בחודתא (so MS), s. חוּדְתָא.

בְּחִינָה (*nachtalmud.*) *h. f.* 1. Prüfung, Betrachtung; 2. Hinsicht.

בְּחִירָה *h. f.* Wahl, Erwählung. בֵּית הַבְּחִירָה der Tempel in Jerusalem.

בְּחִירְתָא *a. f.* 1. Wahl, Erwählung; 2. Beiname des Talmudtraktates Edujoth.

בָּחַל *h. Pi.* reifen (den ersten Grad der Reife erhalten). *Hi.* reif machen, treiben.

בָּחַן *h.* prüfen, untersuchen. *Pi. Hi.* dass.

בְּחַן *a., pf.* 2 *m. sg. c. s.* בְּחַנְתָּהִי Dt 33, 8, 1 *sg.* בְּחָנִית Koh 1, 17 dass. *Pa.* dass. *Itpe. ipf.* 2 *m. pl.* תִּתְבַּחֲנוּן (MS תִּתְבַּחֲרוּן) Gen 42, 15 geprüft werden.

בָּחַר *h.* auswählen, erwählen. *Pi.* dass. *Ho. pt.* מוּבְחָר auserlesen.

בְּחַר *a.* 1. *ipf.* 1 *sg. c. s.* אֶבְחַרְנּוּן Sac 13, 9, *pt. pass. pl. f.* בְּחִירָן Ex 14, 7 prüfen; 2. auswählen. *Aph.* auslesen. *Itpe.* 1. *ipf.* 2 *pl. m.* תִּתְבַּחֲרוּן Gen 42, 15 geprüft werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אִתְבְּחַרוּ Nu 31, 5 erwählt werden.

בַּחֲרוּת *h. f.* Jugend, junge Leute.

בַּחֲרָן *h. m.* wählerisch.

בָּחַשׁ *h.* 1. umrühren; 2. untersuchen, suchen.

בְּחַשׁ *a.* dass.

בָּחֲשָׁא *a. m.* Rührlöffel.

בִּחְשָׁא *a. m.* Achselhöhle.

בטא l. בְּטִיטָא.

בֵּיטָא *x. m.* (βῆτα) zweiter Buchstabe des griech. Alphabets.

בִּטְבּוּט *h. m.* Hanf.

בִּטְבֵּט *h.* anschwellen.

בטדא l. בִּטְרָא.

בָּטָה *h.* Eide (Gelübde) gleichgiltigen Inhalts thun. *Pi.* dass.

בִּטּוּי *h. m.* Eid (Gelübde) gleichgiltigen Inhalts.

בִּטּוּל *h. m.* 1. Annullierung, Abschaffung; 2. Störung; 3. Zeitverlust.

בְּטוּלָא *a. m.* 1. Ungiltigmachung; 2. Vernichtung.

בְּטַוְיָא (VajR 25, so auch Ed. princ.) s. טַוְיָא.

בְּטוּנָא *a. m.* Seil.

בָּטַח *h.* vertrauen. *pt.* בָּטוּחַ sicher, zuverlässig. *Hi.* versichern, verheissen (von Gott gesagt). *Ho.* versichert sein, gewiss sein.

בְּטַח *a.* vertrauen. *Aph. pf.* 2 *m. sg. c. s.* אַבְטַחְתַּנִי Ru 2, 13 (vac. Or 1302 und 2375) Vertrauen einflössen, versichern. *Itpe. pt.* מִתְבְּטַח Jer 12, 5 sich auf etwas verlassen, sich sicher fühlen.

בֶּטַח *h. m.* Wasserreservoir (?).

בִּטָּחוֹן *h. m* Vertrauen.

בָּטֵי *x. f.* (ἐμβάτη) Wanne, Bassin.

בִּיטִי *x. m.* (βυθός) Abgrund, Tiefe(?).

בָּטִי, בָּאטִי *m.* 1. Personenname; 2. (βάτος) Roche (verbotener Fisch).

בְּטִיחַ *m.* Personenname.

בָּטִיטָא, בּוּטִיטָא *a. f.* Höhle (?).

בְּטִיטַי *m.* Personenname.

בְּטִילָא, בְּטֵלָא *a. m., ind.* בְּטִיל Ex 32, 25, *pl.* בְּטֵילִין Ex 5, 9 1. müssig; 2. wertlos.

בְּטֵילָה *h. f.* Müssiggang.

בְּטִינְתָא (Jud 15, 15) *a. f.* trächtig.

בְּטִיתָא, בּוּטִיתָא *h. f.* Kapperfrucht.

בָּטַל *h.* 1. feiern, müssig sein; 2. aufhören; abgeschafft, annulliert sein; 3. aufgehen (in der Menge). *Ni.* 1. abgeschafft werden; 2. befreit sein, ausgenommen werden. *Pi.* 1. aufheben, abschaffen, vernichten; 2. etwas, das verboten ist, durch besondere Veranstaltungen gebrauchsfähig machen; 3. ehelos bleiben; 4. stören, unterbrechen. *Hi.* aufhören lassen. *Hitp.* gestört, aufgehoben werden.

בְּטֵל, בְּטַל (Thr 5, 15) *a., pf.* 3 *f. sg.* בְּטֵילַת Est II 1, 1, *ipf.* 3 *m. pl.* יִבְטְלוּן Gen 8, 22 1. feiern, müssig sein; 2. aufhören. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲבַטֵּיל Lv 26, 6 1. aufhören machen, abschaffen, vernichten; 2. ungiltig machen, annullieren; 3. stören. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַבְטִילוּ Jes 24, 5 1. vernichten; 2. stören. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְבְּטַלוּ Thr 5, 14 1. aufhören; 2. vernichtet werden. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְבַּטְּלוּן Koh 12, 3 zum Feiern gebracht werden.

בָּטֵל *h. m.* 1. nichtig, leer, wertlos; 2. ungiltig; 3. müssig, unthätig.

בְּטָלָה *h. f.* 1. Müssiggang; 2. Nichtigkeit, Unbrauchbarkeit; 3. Zeitverlust.

בִּטָּלוֹן *h. m.* 1. Musse, Müssiggang; 2. Zeitverlust.

בַּטְלָן *h. m.* 1. müssig; 2. einer, der kein Geschäft treibt.

בּוּטְלָנָא *a. m., ind.* בּוּטְלָן Ex 21, 18 Müssiggang.

בַּטְלָנָא *a. m., pl.* בַּטְלָנִין Ex 5, 8 Müssiggänger.

בַּטְלָנוּת *h. f.* Müssiggang, Unthätigkeit.

בּוּטְמָא *a. m., pl.* בּוּטְמִין Gen 43, 11 Terebinthe (*Pistacia palästina*).

בְּטַן *a.* schwanger sein, trächtig sein. *Aph.* 1. schwanger machen; 2. gebären lassen.

בֶּטֶן *h. f.* Leib.

בִּטְנָא (Jud 13, 5), **בִּטְנָא** (ebenda Soc 59) *a. f.* Leib.

בּוּטְנָא *a. m.* 1. Pistazie (*Pistacia vera*); 2. Geschwulst.

בָּטְנָן, בּוּטְנָא Stadt und Landschaft in Palästina.

בָּטְנָה, בּוּטְנָה *h. f.* Pistazie.

בַּטְנוֹן *a. m.* ein Musikinstrument (?).

בַּטְנִי *a. m.* Name eines Vogels.

בָּטְנִית *f.* Batanäerin (?).

בֵּי בָטְנִיתָא. בָּטְנִיתָא Ortsname.

בִּטְנְתָא *a. f.* Schwangerschaft.

בִּטְרָא *a. m.* Spannweite (?).

בּוּטְרָא Eigenname einer Stadt, Bosra.

בוטריגונין (PesR 10) l. בַּטְרִיגוֹנִין x. (τριγώνιον) im Dreieck.
בָּטַשׁ h. 1. treten, stampfen; 2. walken.
בְּטַשׁ a. 1. stampfen, treten; 2. walken. *Pa. pt. m. pl.* מְבַטְּשִׁין Est II 3, 8 1. stampfen; 2. walken; 3. gewaltthätig behandeln. *Itpa.* eingestampft werden.
בִּטְשָׁא a. m. Tritt.
בֵּי I a. 1. (= בְּ) in, mit, zu. בֵּיהּ שַׁעֲתָא Cant 1, 4 zu jener Stunde; 2. (= בֵּינַת) unter, zwischen. בֵּי תְרֵי zwei zusammen. בֵּי שִׁמְשֵׁי Freitagabend.
בֵּי II a. f. (= בֵּית) Haus, Schule des . . ., Ort für . . . בַּר בֵּי רַב (eigentl. Sohn des Lehrhauses) Schüler. בֵּי גִנְזֵי מַלְכָּא Est II 6, 11 das Schatzhaus des Königs.
בֵּי III x. (*ave*) lebe wohl(?).
בִּי a. m. (= בַּר) nur in der Verbindung בִּי רַבִּי, בִּירַבִּי Sohn des Rabbi N. N.
בִּיָה, בִּיָא x. f. 1. (*via*) Strasse; 2. (βία) Gewalt, Gewaltthat; 3. (οὐαί) wehe! 4. (βίος) Lebensunterhalt.
בִּיאָה h. f. 1. Hereinkommen, Eintritt; 2. Beischlaf.
בִּיב h. m. Rinne, Kanal.
בִּיבָא a. m. dass.
בייבא s. בַּיְבָא.
בֵּיבַי, בֵּיבוֹן m. Personenname
בֵּיבְנֵי x. m. (= בֵּי בְנֵי) (βαλανεῖον) Badehaus.
בִּיהוּתָא a. f. Schande.
בִּיוּנָא a. f. 1. Verständnis; 2. Klugheit.
בִּיוּנְנוּתָא a. f. dass.
בֵּיזְתָא Ortsname.
ביטא (jSchebu 34[d]) l. בֵּיעָה.
בַּיְכָא (?) a. m. Netz, Haarschmuck (?).
בִּילָה h. f. Vermischung.
בִּימִי (בִּמְּי) m. Personenname.
בִּין h. *Hi.* 1. הוֹבִין verständlich machen; 2. הֵבִין a. verstehen, b. herleiten, Analogieschlüsse machen. *Po.* בּוֹנֵן vernünftig machen. *Hitpo.* 1. einsichtig werden; 2. nachsinnen.
בִּין a. *Pa.* 1. zu verstehen geben; 2. verständig machen. *Itpa.* 1. wahrnehmen; 2. erkennen, kennen, verstehen. *Itpo.* 1. zum Verständnis gebracht werden; 2. verstehen.
בֵּין h. 1. zwischen, unter; 2. Zwischenraum, s. בֵּינַיִם. בֵּין — וּבֵין 1. zwischen — und; 2. sowohl — als auch.
בֵּין (Gen 3, 15), בֵּינֵי (Jes 52, 14), בֵּינַת a., c. s. (1 pers.) בֵּינָא Gen 13, 8, בֵּינוֹהִי Gen 30, 36 zwischen, unter. אִכָּא בֵינַיְהוּ es ist Verschiedenheit zwischen ihnen betreffs. בֵּין — וּבֵין 1. Ex 40, 7 zwischen — und; 2. sowohl — als auch; 3. sei es dass — sei es dass.
בָּאיִן, בָּיִין x. m. (βάϊον) Palmzweig.
בִּינָא a. m. Tamariske (?).
בִּינָה h. f. Verstand, Einsicht.
בֵּינוֹנִי h. m. 1. in der Mitte befindlich, mittelst; 2. mittelmässig; 3. mittlere Periode der Zeit des Frühregens.
בִּינוּתָא a. f., c. בִּינוּת Est II 1, 2 Einsicht.
בֵּינַיִם, בֵּינְתַיִם h. m. 1. Zwischenraum; 2. dazwischen.
בִּינְתָא I a. f. Einsicht.
בִּינְתָא II a. f., pl. בִּינִין 1. Korn; 2. c. בִּינַת Jud 20, 16 Haar; 3. Wurm. (בֵּינָא, Am 9, 9 = בֵּינָהּ zwischen ihr).
בִּיסָא a. m. stachlichtes Kraut.
בִּיעָא a. m. 1. *ind.* בִּיע Jes 16, 10 Freude, Jubel; 2. l. בָּיְעָא *pt. f.* von בּוּעַ.
ביעוטא a. m., *ind.* בִּיעוּט Jes 10, 33 (MS בְּעֵיט) Stampfen, Keltern.
בִּיעוּרָא a. m., c. בִּיעוּר Jer 17, 6 Wegschaffen, Abpflücken.
בִּיעוּתָא a. m., pl. בִּיעוּתִין Jes. 21, 4 Schrecken.
בִּיעֲתָא a. f. Freude, Jubel.
בֵּיעֲתָא a. f., pl. בֵּיעִין Dt 22, 6 Ei.
בֵּיצָה h. f., pl. בֵּיצִים 1. Ei; 2. Ball,

Klumpen; 3. Stamm, Wurzel; 4. Hode; 5. Name eines Talmudtraktates.
ביר s. בְּרָא.
בַּיָּר h. m. Brunnenmeister.
בִּירָא a. m., ind. בִּיָר Dt 21, 4, Jer 12, 13 Brachland.
בֵּירָא a. c., pl. בֵּירָן Gen 14, 10, בֵּירָן, c. בֵּירֵי Gen 26, 15 Brunnen.
בֵּירַבִּי h. m. Gelehrtentitel.
בִּירָה h. f. 1. Burg, Festung; 2. Residenzstadt; 3. Residenz Gottes, Tempel zu Jerusalem.
בֵּירוּזָא a. m. Loch.
בֵּירוּץ h. m. Aufhäufen.
בֵּירוּר h. m. 1. Wahl; 2. der klare Sinn.
בֵּירַי h. f. 1. Wasserstation; 2. Ortsname; 3. m. Personenname.
בֵּירִיאֲתָא a. f. Klarheit.
בֵּירִית h. f. 1. Ring, Band; 2. Knieband.
בִּירָנִית h. f. 1. Burg, Palast; 2. Hofdame.
בִּירָנְתָא a. f., pl. c. בִּירָנְיָת Jes 2, 16 Burg, Palast.
בִּירְתָא (Est II 9, 7) a. f. 1. Burg, Palast; 2. Ortsname.
בִּירְתִית h. f. aus Birtha (?).
ביש s. בְּאֵשׁ.
בִּישָׁא (Dt 13, 12) a. m., f. d. בִּשְׁתָּא Gen 37, 20 1. schlecht, böse; 2. krank; 3. das Schlechte, Übel, Krankheit.
בִּישׁוּתָא a. f., ind. בִּישׁוּ Gen 31, 52 Schlechtigkeit, Bosheit.
בַּיְשָׁן h. m. schamhaft, keusch.
בֵּישָׁן, בַּיְשָׁן Beth-Schean (Skythopolis).
בֵּישָׁנָאָה a. m. Einwohner von Beth-Schean.
בֵּישָׁנִי h. m. dass.
בֵּית h. m. Beth, der zweite Buchstabe des hebr. Alphabets.
בִּית a., pf. 3 m. sg. בָּת Gen 32, 21, ipf. 3 m. sg. יְבִית Dt 16, 4, imp. 2 m. pl. בִּיתוּ Gen 19, 2 1. einkehren, übernachten. Pa. dass. Aph. übernachten lassen.
בַּיִת h. m. 1. Haus, Gebäude; 2. der Tempel zu Jerusalem; 3. Familie, Stammhaus; 4. Schule, Genossenschaft; 5. Platz, Ort; 6. Gehäuse; 7. der menschl. Körper; 8. Glied, die weibl. Scham; 9. Weib. — בַּעַל הַבַּיִת 1. Bürger; 2. Privatmann. בֵּית אָב, pl. בָּתֵּי אָבוֹת 1. Familie; 2. Priestergeschlecht; 3. Prinzip, Grundsatz, aus dem ein Gesetz entwickelt wird; 4. אֲרִיסֵי בָתֵּי אָבוֹת Erbpächter. בֵּית דִּין Gerichtshof. בֵּית עוֹלָם Friedhof.
בֵּיתָא (Ex 12, 3), בַּיְתָא a. m., c. בֵּית Gen 12, 1, בֵּי, pl. בָּתִּין Ex 1, 21 1. Haus, Wohnung. אֱנָשֵׁי בֵיתָא, בְּנֵי בַיְתָא a. Hausleute; b. Weib. דְּבֵיתָא Weib; 2. Familie, Stamm, Genossenschaft; 3. Ort, Stätte. בֵּית עָלַם Friedhof. יוֹם בֵּית וַלְדָּא Gen 40, 20 Geburtstag; 4. Beischlaf; 5. Buchstabe Beth.
בַּיְתוֹס m. (Βόηθος) Personenname.
בַּיְתוֹסִי m. Anhänger des Boethos.
בַּיְתוֹת h. f. pl. Haustiere.
בִּיתוּתָא a. f. Wohnung.
בִּיתָנָא (Est II 7, 8) a. m. Palast.
בְּכָא (Gen 43, 29) a., inf. מִבְכֵּי Gen 43, 29, pt. f. בָּכְיָא Jer 31, 15 weinen, schluchzen, jammern. Pa. pt. pl. f. מְבַכְּיָן Ez 8, 14 dass.
בָּכָה h. weinen, jammern.
בְּכוֹר h. m. Erstgeborner.
בְּכוֹרָא a. m., pl. c. בְּכוֹרֵי Ex 24, 5 Erstgeborner.
בִּכּוּרָה h. f., pl. בִּכּוּרוֹת, בִּכְּרִיּוֹת 1. Frühfrucht; 2. Frühfeige. — pl. בִּכּוּרִים 1. Erstlingsfrüchte, Darbringung der Erstlingsfrüchte; 2. Name eines Talmudtraktates.
בְּכוֹרָה h. f. 1. Erstgeburt, Erstgeburtsrecht; 2. Pflicht der Abgabe der

Erstgeburtstiere an die Priester; 3. *pl.* בְּכוֹרוֹת Name eines Talmudtraktates.

בְּכוּרְתָא *a. f., ind.* בְּכוּרָא Jes. 28, 4 (MS בַּכְּרָא) Frühfeige. *pl.* בִּכּוּרִין Lv 2, 14 Erstlingsfrüchte.

בכושא (jMeg 73[d], ed. princ. מבושא) l. מַכּוֹשָׁא.

בְּכוּתָא *a. f.* Weinen.

בְּכִי *h. m.* Weinen.

בְּכִי. בַּעַל ב׳, עֵין ב׳ Baalbek, Stadt in Syrien.

בְּכָיִים *h. m. pl.* Balsampflanze.

ביכאי, בוכיא l. כּוּבַאי, כּוּבְיָא.

בכיא s. בְּכִיתָא.

בוכיא, בוכיר 1. l. כּוּכְיָא, כּוּכְיָר; 2. l. בּוּבְיָא.

בְּכִיָּה *h. f.* Weinen.

בְּכִיָּה (Est II 3, 1), בְּכִיאָה (2S 13, 36) *a. f. ind.* dass., s. בְּכִיתָא.

בַּכְיוּתָא *a. f.* Weinen.

בַּכְיָנָא *a. m.* Weinender.

בַּכִּיר *h. m.* 1. frühreifend (Frühfrucht). 2. frühzeitig.

בַּכִּירָא *a., pl. c.* בַּכִּירֵי Gen 4, 4 dass.

בַּכִּירָה *h. f.* erste Periode des Frühregens.

בְּכֵירוּתָא (Gen 25, 34) *a. f.* Erstgeburt, Erstgeburtsrecht.

בְּכִיתָא (Dt 34, 8) *a. f.* Weinen, Klagen.

בּוּכְנָא *a. m.* 1. Mörserkeule; 2. Oberschenkel.

בּוּכְנָה *h. f.* Stiel.

בָּכַר *h. Pi.* 1. frühe Früchte zeitigen; 2. Erstlinge hervorbringen, Erstgeborene werfen; 3. als Erstgebornen anerkennen. *Hi. Hitp.* dass. wie 1. 2.

בְּכַר *a.* 1. *Pa. pt. pl. f.* מְבַכְּרָתָא Gen 30, 41 Erstgeborene werfen; 2. früh hervorbringen; 3. *inf.* בַּכָּרָא Dt 21, 16 als Erstgebornen anerkennen. *Itpa. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְבַּכַּר Lv 27, 26 als Erstgeborner ausgesondert werden.

בּוּכְרָא (Ex 12, 29) *a. m.* 1. Erstgeborner; 2. unterste Schicht.

בּוּכַּרְיָא *x. f.* (βάκκαρις) Pflanze mit wohlriechendem Öl.

בכריתא (Prov. 27, 7) l. כַּכָּרִיתָא.

בַּל *h.* nicht.

בַּכַּרְתָּא *a. f., ind.* בַּכְּרָא Jes 28, 4 (Ho 9, 10 בַּכָּרָא) Frühfeige.

בֵּל (Jes 46, 1) Name einer babyl. Gottheit.

בּוֹל *x. m.* (βῶλος) Klumpen, Kloss.

בְּלָא, בְּלִי *a., pf.* 3 *f. sg.* בְּלִיאַת Dt 8, 4, *pt. p. m.* בְּלִי Jes 44, 19 l. בְּלֵי morsch werden, welken, abgenutzt werden. *Pa. ipf.* 3 *m. pl.* יְבַלּוֹן Jes 65, 22 l. יְבַלּוֹן abnutzen, aufreiben. *Itpe.* abgenutzt werden.

בָּאלָא, בְּלָא *x. m.* Berg, Wildnis.

בְּלָאָה, בְּלָא *h. f. m., pl.* בְּלָאוֹת, בְּלָאִים 1. Lumpen, Fetzen; 2. Überbleibsel.

בְּלָאָה *a. m.* 1. *pl.* בְּלָאֵי Jer 38, 11 Lumpen, Fetzen; 2. l. כְּלָאָה; 3. Leute von Bela in Babylonien.

בלארין s. בַּלְנָרִין.

בּוּלְבְטֵים (בּוּלְבוּטֵים) *x. m.* (βουλευτής) Ratsherr, Senator.

בִּלְבֵּל *h.* 1. vermischen, verwirren; 2. in Unordnung bringen.

בַּלְבֵּל (Gen 11, 9) *a.* vermischen, verwirren. *Pass.* vermischt werden.

בּוּלְבּוֹס *x. m.* (βολβός) Zwiebelgewächs (*Solanum nigrum?*).

בלבקי l. בַּלָּנְקִי *x. m.* (βαλανικός) Saft des Myrobalanenbaumes.

בָּלַג s. פָּלַג.

בַּלְגָּא s. פַּלְגָּא.

בִּלְגָּה *m.* Name einer Priesterabteilung.

בילדין l. בִּילְדָּרִין.

בלאדין l. בְּלָאִרִין *x. m.* (πανάριον) Brotkorb.

בּוּלְדָּרָא, בִּלְדָּרָא *x. m.* (βερηδάριος) Depeschenträger, Kourier.

בלדרסין l. בְּלַנְדְּרְסִין.

בָּלָה *h.* morsch, abgenutzt, welk werden. *Pi.* abnutzen, aufreiben. *Ni. Hitp.* hinfällig werden.

בְּלוֹ *a. f.* (*bibl.*) Abgabe.

בַּלּוּט *h. m.* 1. Eichel; 2. Eichbaum; 3. zum Thürverschluss gehöriger Zapfen.

בַּלּוּטָא (Jes 6, 13) *a. m.* 1. Eichel; 2. Eichbaum.

בְּלָוְטִי (?) *m.* Personenname.

בּוּלֶוְטִים *x. m.* (βουλευτής) Senator.

בלוים l. בְּלָיִים, s. בָּלָאָה.

בלוניא s. בְּלְיוֹנָא.

בְּלוּעַ *h. f.* Schlund.

בְּלוֹרִית *h. f.* 1. Locke, Haarflechte; 2. Kette, Strick.

בְּלוֹרִיתָא *a. f.* Locke, Haarflechte.

בְּלוּשָׁא *a. m.* Untersuchung.

בָּלוֹשָׁא *a. m., pl.* בָּלוֹשִׁין Jer 49, 10 1. Untersucher; 2. Spion; 3. Polizeidiener.

בלזמיות (JalkJer 320; VajR 12 בלימיאות) l. כְּלִינִיּוֹת, *pl.* v. כְּלִינֵי *x. f.* (κλίνη) Gelage.

בָּלַח *h. Hi.* hin und herflackern.

בָּלַט *h.* hervorragen, erhaben sein, herausstehen.

בְּלַט *a.* dass.

בְּלַטּוּרָא *x. m.* (βλαδαρός) einfältig (?).

בַּלְטִיתָא, בּוּלְטִיתָא *a. f.* Wurmfrass. Fäulnis, Moder.

בְּלִי *h.* nichts, nicht. בִּבְלִי ohne.

בַּאלֵי (Οὐάλης) Valens.

בּוּלֵי *x. f.* (βουλή) 1. Ratsversammlung; 2. Stadtrat.

בוליוטים l. בּוּלֶוְוטִים *x. m.* (βουλευτής) Ratsherr.

בְּלִיטָה *h. f.* Vorsprung.

בְּלִילָה *h. f.* Mischung.

בֵּילוֹן s. 1. וֵילוֹן; 2. בְּלְיוֹנָא.

בְּלְיוֹנָא *x. m.* 1. Edelstein; 2. Amulett.

בְּלִימָה *h.* nichts.

בלינירין (jSanh 29[a], Ausg. Ven. כלינירין) l. כְּלִינִידִין.

בְּלִיעָא *a. m.* 1. Verschlingen, Gefrässigkeit; 2. Gurgel, Schlund; 3. Meerenge.

בְּלִיַּעַל *h. m.* Bosheit.

בְּלִיעֲתָא *a. f.* Verschlingen.

בְּלִיתָא *a. f.* Fetzen.

בָּלַל *h.* vermischen, durcheinanderrühren, verwirren. *Ni. Ho.* vermischt werden. *Pilp.* s. בִּלְבֵּל.

בָּלַם I *h.* 1. das Maul zubinden; 2. stumm sein; 3. verstopft, geschwollen sein. *Hi.* sich beschränken.

בְּלַם *a.* 1. zubinden; 2. *pt. pass.* כְּלִים, Jes 32, 4 l. בְּלִים stumm sein; 3. l. בְּלַם.

בְּלָמָא *a. m.* Verschluss, Umzäunung.

בְּלֵימָא *x. m.* (βλῆμα) Sphäre.

בילמי (PesR 21) l. בְּצַלְמִי s. צִלְמָא.

בּוּלְמוֹס *x. m.* (βούλιμος) Heisshunger.

בֵּילָן, בֵּילוֹן 1. (βῆλον) Vorhang; 2. s. כִּילָן, כִּילוֹן.

בַּלָּן *x. m.* (βαλανεύς) Badediener.

בַּלָּנָא (Est II 6, 11), בַּלָּנָאָה *x. m.* dass.

בַּלָּנָא *x. m.* (βάλανος) Eichel, Nuss.

בְּלֶנְדְּרְסִין (Βρενδίσιον) Brindisium.

בלנטיא l. בַּלְנָרְיָא.

בַּלָּנִי (בַּלִּינִי) *x. m.* 1. (βαλανεύς) Badediener; 2. (βαλανεῖον) Bad, Badehaus.

בַּלָּנִיּוֹת *x. f. pl.* (βαλανεῖα) Badeutensilien.

בלינום s. בַּלִּינוֹם.

בלונקי (jDem 22[c]) *x. m.* Händler (?).

בַּלָּנְקִיָא, בַּלָּנְקִי *x. m.* (βαλανικός) Saft des Myrobalanenbaumes.

בַּלְנָרִין, בַּלְנָרְיָא *x. m.* (βαλναρία) 1. Bademantel; 2. Badezimmer.

בָּלַס *h.* 1. mischen, zusammenmengen; 2. häufen.

בְּלַס *a.* dass. wie 1.

בְּלוֹסָא, בּוֹלַס *x. m.* (βέλος) Pfeil.

בּוֹלוֹס *x. m.* (βῶλος) Klumpen, Kugel.

בַּלִּסְטְרָא *x. f.* (βαλλίστρα) Wurfmaschine.

בַּלִּסְטָר, בַּלִּסְטָרִי *x. m.* (βαλλιστάριος) Bedienungsmannschaft der Wurfmaschine, Schütze.

בַּלְסָמוֹן (Cant 7, 14, MS בְּסָמִין), בַּלְסָם *x. m.* (βάλσαμον) Balsam.

בלסמיה l. בְּלַסְפֵּימְיָא.

בְּלַסְפֵּימְיָא *x. f.* (βλασφημία) Lästerung

בלספימסון, l. בְּלַסְפֵּימֵסֶין x. (ἐβλασφήμησεν) er lästerte.

בלוספין s. כְּלוּפְסִין.

בָּלַע *h.* verschlingen, verzehren. *Ni.* 1. verschlungen, verzehrt werden, absorbiert werden; 2. verschwinden. *Hi.* 1. verschlingen; 2. verschwinden lassen; 3. unausgesprochen lassen; 4. etwas unmerklich unter etwas anderem durchgehen lassen. *Ho.* 1. verschlungen werden; 2. in die Mitte zu liegen kommen; 3. aufgenommen, gern gesehen werden.

בְּלַע (Ex 7, 12) *a.*, *ipf.* 2 *m. sg.* תִּבְלַע Nu 16, 30 1. verschlingen; 2. (Schläge) empfangen. *Aph.* 1. verschlingen; 2. verschwinden lassen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְבְּלַע Jos 6, 5 1. verschluckt werden, verschwinden; 2. aufgenommen werden.

בֶּלַע *h. m.* 1. Absorption, Verlust; 2. Atom, Stäubchen; 3. Eigenname.

בַּלְעָא *a. m.* Vielfrass.

בִּלְעָא *a. m.* 1. Verschluckung; 2. Verschlucktes.

בַּלְעַם *a. pass.* sich verschlucken.

בְּלַעֲקָן (Est II 3, 1, Or 2375 מְעַקְלוֹן) ein Vorfahre Haman's (Flaccus?).

בלופסין l. כְּלוּפְסִין.

בולפס s. בּוּלְבּוּס.

בַּלְצָא *m.* Personenname.

בַּלְצְטְרָא s. בַּלְסְטְרָא.

בְּלָק *x.* בְּלָק — חֲלָק irgend wer (Hinz u. Kunz).

בלקטיר *x. m.* 1. l. כְּלְקְטוֹר; 2. l. כַּלַקְטֵיר.

בלקיא l. בַּלָּנְקִי.

בלקם (jTaan 66a) l. כולקים (so Ausg. Ven.), s. כַּלְקִים.

בְּלוּרִין (Est II 1, 2) *x. m.* Beryll.

בּוּלְרָא *x. m.* (φολλερόν) Grundsteuer.

בְּלוּרְיָא *f.* (*Veluria*) Frauenname.

בּוּלְרִין *x. m.* 1. (φολλάριον) Münze; 2. (βωλάριον) Klumpen.

בַּלְרִין s. בַּלְנָרִין.

בִּלֵּשׁ *h.* durchsuchen, untersuchen.

בְּלַשׁ (Gen 31, 35) *a.* untersuchen, durchforschen. *Pa. Aph. pt. m. pl.* מַבְלְשִׁין Jes 22, 5 dass. *Itpe. pf.* אִתְבְּלֵישׁ Ob 6 untersucht werden.

בַּלָּשָׁא *a. m.* 1. Untersucher; 2. Kundschafter; 3. Polizeidiener.

בֵּלְשָׁפַּט Stadt in Persien.

בִּלְתִּי, בִּלְתִּין. בֵּית ב׳ Ortsname.

בַּלֶּשֶׁת, בּוֹלֶשֶׁת *h. f.* Streifschar.

במגנימין (jRhS 57b) l. טַגְמָטִין.

בְּמִדְבַּר *h.* das 4. Buch Mose.

בָּמָה *h. f.* Opferstätte (ausserhalb des legitimen Heiligtums).

בֵּימָה *x. m.* (βῆμα) Bühne, Richterstuhl.

בְּמוֹהֵי (מוהי für מומי) *a.* ich schwöre.

בִּימִין *x. m.* (*vimen*) Weidenrute (?).

באמי .ב׳ קקים (SchirR III 4, Ausg. Pes. קקים כאמי) l. קַקוֹסְכֵימֵי *x. f.* (κακοσχημή) hässlich.

בּוֹמוֹס, בֵּימוֹס, בָּמְסָא *x. m.* (βωμός) 1. Altar; 2. Untersatz, Gestell, Piedestal.

בָּמְתָא (1K 3, 4) *a. f.* Höhe, illegitime Opferstätte.

בֵּן *h. m.*, *c.* בֶּן, *pl. ind.* בָּנִים, *c.* בְּנֵי 1. Sohn, Kind, Nachkomme; 2. Teilhaber (mit folgendem Substantiv zur Umschreibung eines Adjektivs).

בְּנָא (Dt 20, 5) *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* יִבְנֵי Dt 25, 9, *imp. m. sg.* בְּנֵי Nu 23, 1 1. bauen, aufbauen; 2. das Geschlecht (durch Leviratsehe) fortpflanzen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִתְבְּנִיאַת Nu 13, 22 1. aufgebaut werden; 2. Nachkommen erhalten.

בַּנָּאָה I *x. m.* (βαλανεύς) Badediener.

בַּנָּאָה II *a. m.* 1. Baumeister, Maurer, Erbauer; 2. Personenname.

בְּנִיגְנֵי *x. m. pl.* (*benignae?*) mildernde Umstände (?).

בָּנָה *h.* 1. bauen, erbauen. בָּנָה אָב ein Princip eruieren; 2. das Geschlecht durch Nachkommen erhalten, Kinder

zeugen. *Ni.* 1. aufgebaut werden; 2. Nachkommen erhalten. *Pi.* erbauen (?). *Hitp.* adoptiert werden.

בְּנָה *m.* Personenname (Benaja).

בָּנוֹיָא *a. m.* Erbauer.

בְּנָאוֹן, בֵּי בְנִי, בַּנִּי *x. m.* (βαλανεῖον), *pl.* בַּבְּנוֹן Koh 2, 8 Or 2377 (Or 2375 l. בֵּי בְּנָוֹן) Bad.

בַּנַּי *h. m.* 1. Baumeister, Maurer, Erbauer; 2. Personenname (Benaja).

בַּנָּיָא s. בַּנָּאָה II.

בְּנִי, בַּנִּי *m.* Personenname (Benaja).

בּוּנְיָא *a. m.* ein unreiner Vogel.

בִּנְיָן *h. m.*, *pl.* בִּנְיָנוֹת 1. Gebäude, Bauwerk; 2. Norm, Prinzip. בִּנְיָן אָב Herleitung eines Prinzips aus einem für einen speciellen Fall gegebenen Gesetze; 3. Gerippe, Knochengerüst.

בִּנְיָנָא (Koh 3, 3) *a. m.* Gebäude.

בְּנָיוֹס *m.* (Βαναίας) Personenname.

בְּנִיסָא *a. m.* unwillig, verdriesslich.

בְּנַיְתָא (?) *a. f.* Geflecht, Netzwerk.

בְּנִיתָא *a. f.* eine Karpfenart.

בִּנְכָּא *x. m.* Furche.

בְּנַס *a.* unwillig sein.

בְּנָסָא *a. m.* Verdruss.

בְּנֵיפִיקִין *x. m.* (βενεφίκιον) Vorrecht(?).

בְּנֵיפִיקָרִין *x. m. pl.* (βενεφικιάλιος) Freisoldaten, Gefreite.

בַּנָּרִיתָא *x. f.* (βαλανάριον) Bademantel, Badewäsche.

בנתיקה (jSanh 25[d]) l. מַרְתּוּקָה.

בְּסָא *a. Pa.* verachten.

בֵּיסָא *x. f.* (βῆσα) Gefäss.

בַּסְבַּג *x. m.* Gemeines Engelsüss (*Polypodium vulgare*).

בְּסוֹרְתָא *a. f.*, *ind.* בְּסוֹרָא 2 S 18, 22 frohe Botschaft.

בַּסָּאטָא *x. pl.* (φοσσᾶτα) Gräben, Gruben.

בֶּסְטִיָא *x. m. pl.* (βέστια) Kleidung.

בּוּסְטָנָא *x. m.* Garten.

בַּסְטֶרְנָא *x. m.* (βαστέρνα) Sänfte.

בִּסְיָא (בִּסְיָאָ) *a. m.* Fahrlässigkeit, Mutwille.

בָּסִילְיוֹס, בָּסִילֵיאוּס *x. m.* (βασιλεύς) König.

בָּסִילְיוֹן *x. m.* (βασίλειον) 1. Königspalast, Königsthron; 2. zum Hof gehörig.

בָּסִילְקִי *x. f.* (βασιλική) Gerichtshalle, Markthalle.

בְּסִימָא *a. m.*, *ind.* בְּסִים Jes 28, 7, 2 S 23, 1 1. schmackhaft; 2. Essig.

בְּסִימוּתָא *a. f.* Schmackhaftigkeit, Süssigkeit.

בְּסִימִין *a. m. pl.* Einbalsamierung.

בסין (jMaasSch 55[c]) l. בְּסִים.

בְּסִירָא I *a. m.*, *pl.* בְּסִירִין Ma 2, 9 verachtet.

בסירא II l. בַּכִּירָא.

בְּסִירוּתָא *a. f.* Verachtung.

בָּסַם *h.* 1. süss, angenehm sein; 2. duften. *Pi.* 1. würzen; 2. parfümieren; 3. einbalsamieren. *Hitp.* 1. sich parfümieren; 2. sich berauschen; 3. sich verbessern.

בְּסֵם *a.*, *pf.* 3 *m. pl.* בְּסִימוּ Ex 15, 25, *ipf.* 3 *m. sg.* יִבְסַם Dt 32, 2 1. süss, angenehm sein; 2. duften. *Pa.* 1. süss, schmackhaft machen; 2. parfümieren; 3. *ipf.* יְבַסֵּם Ex 30, 33, *pt. pass.* מְבַסַּם Ex 32, 25 Gewürz zubereiten; 4. einbalsamieren; 5. glücklich machen. *Itpa.* 1. schmackhaft gemacht werden; 2. einbalsamiert werden; 3. sich vergnügt machen (berauschen).

בַּסָּם *h. m.* Gewürzbereiter.

בֹּסֶם *h. m.* Gewürz.

בּוּסְמָא *a. m.*, *ind.* בּוּסַם Ex 30, 25, בְּסַם Ex 30, 23, *pl.* בּוּסְמִין Ex 30, 34 Gewürz.

בּוּסְמָנָא *a. m.*, *pl.* בּוּסְמָנִין Ru 3, 3 Gewürz.

בּוּסְמָנוּתָא *a. f.*, *ind.* בּוּסְמָנוּ Ex 30, 25 Gewürzbereitung.

ביסניה l. כִּסְנָא.

בָּסַס I *x.* (vgl. βάσις) *Pi.* fundamentieren, festen Grund legen. *Hitp.* festgegründet werden.

בָּסַם II *h.* treten.

בְּסַם *x.*, *pt. pass. f. pl.* בְּסִימָן Cant 5, 15 begründen. *Pa.* dass. *Itpe. pf.* אִתְבְּסִים Cant 7, 14 begründet werden.

בָּסִים *x. m.* (βάσις) Unterlage, Gestell, Postament.

בְּסִיסָא (1K 7, 30) *x. m.* (βάσις), *c. s.* בְּסִיסֵהּ Ex 30, 18 dass.

בָּסַר *h.* verachten.

בְּסַר I *a.*, dass. *Pa.* בַּסַּר Nu 15, 31, Ez 17, 18, *pt. f.* מְבַסְּרָא 2 K 19, 21 dass.

בְּסַר II *a.* verkündigen, frohe Botschaft melden. *Pa. inf.* בַּסָּרָא 2 S 18, 20 dass. *Itpa. ipf.* יִתְבַּסַּר 2S 18, 31 benachrichtigt werden, frohe Botschaft erhalten.

בֹּסֶר *h. m.* Heerling, saure Frucht.

בּוּסְרָא (Jes 18, 5) *a. m.* dass.

בִּסְרָא (Gen 2, 23) *a. m.*, *ind.* בְּסַר Gen 41, 2 1. Fleisch; 2. Mensch (als vergängliches Geschöpf); 3. Schamteil.

בסריא (Pes 155[b]) l. קִיסְרְיָא.

בּוּסְרָנָא *a. m.*, *ind.* בּוּסְרָן Jes 53, 3 Verachtung.

בַּסְרָנוּתָא *a. f.* dass.

בֶּסְתְּיָאר *x. m.* (βεστιάριος) Garderobenmeister.

בּוּסְתְּנָא *x. m.*, *pl. c. s.* בּוּסְתְּנַנָא Est II 3, 8 Obstgarten.

בַּסְתְּקָא *x. m.* irdener Krug.

בִּיסְתַּרְקֵי (DtJI 34, 6) *x. m.* Teppich.

בְּעָא I (Dt 13, 11) *a.* 1. suchen, aufsuchen. בָּעֵי er forscht, erörtert (so zuweilen im jer. Talm.); 2. fragen, bitten. בָּעֵי פְּלוֹנִי es stellt jemand folgendes Problem auf; 3. wünschen, wollen. בָּעוֹן מֵימַר sie wollen sagen (jer. Talm.). אִי בָּעֵית אֵימָא wenn du willst, sage (Vorschlag der Lösung eines Problems); 4. nötig haben. *Aph. pf.* 3 *m. pl. c. s.* אֲבְעֲיוּהִי Jes 1, 8 l. אַבְעֲיוּהִי 1. durchsuchen; 2. Futter suchen, grasen. *Itpe. pf.* אִתְבְּעֵי, אִבְּעֵי, 3 *f. sg.* אִיבַּעְיָא Cant 1, 8, *pt.* מִתְבְּעֵי Gen 42, 22 1. gesucht, gefragt werden; לָא מִבַּעְיָא es ist nicht fraglich. לָא מִבַּעְיָא קָאָמַר etwas zweifelloses lehrt er. אִבַּעְיָא לְהוּ folgendes Problem wurde von ihnen (den Lehrern) aufgeworfen. 2. verlangt werden. אִבְּעֵי לֵיהּ er hätte sollen; 3. ängstlich fliehen (?) l. בְּעַת.

בְּעָא II *a.* brüllen, s. פְּעָא.

בַּעְבּוּעַ *h. m.* Sprudeln, Blasen.

בִּעְבַּע *h.* 1. sprudeln; 2. anschwellen; 3. Wellen machen.

בַּעְבַּע *a.* anklopfen.

בעד *arab. imp. Aph.* אַבְעַד לִי mach mir Platz!

בָּעָה *h.* abweiden. *Hi.* abweiden lassen.

בִּעוּט *h. m.* Stoss, Tritt.

בְּעוּטָא *a. m.*, *ind.* בְּעוּט Jes 10, 33 (MS בְּעֵיט) Treten, Keltern.

בִּעוּר *h. m.* Wegschaffen.

בִּעוּרָא *a. m.*, *c.* בֵּיעוּר Jes 17, 6 Wegschaffen, Abpflücken.

בָּעוּרָא *a. m.*, *ind.* בָּעוֹר Gen 15, 17 Fackel.

בָּעוּתָא *a. f.*, *c. s.* בָּעוּתָךְ Ex 32, 10 Bitte. בְּבָעוּ Gen 19, 18 bitte!

בִּעוּתָא *a. m.*, *pl.* בֵּיעוּתִין Jes 21, 4 Schrecken, Furcht.

בָּעַט *h.* 1. treten, stampfen, ausschlagen; 2. keltern; 3. walken; 4. verächtlich behandeln; 5. abweichen. *Pi.* 1. treten; 2. mit Füssen treten, verächtl. behandeln.

בְּעַט (Dt 32, 15) *a.* 1. treten, stampfen; 2. keltern; 3. walken; 4. verachten. *Pa. pt.* מְבַעַט l. מְבַעֵט Thr 1, 15 1. keltern; 2. verachten. *Itpe. pt.* מִתְבְּעֵיט Jes 62, 3 gekeltert werden.

בַּעְטָן *h. m.* stössig.

בְּעָיָא *a. m.* Frage, Bitte.

בַּעְיָא I *a. m.* Anschwellung.

בַּעְיָא II (= מַעְיָן) Personenname.

בְּעֵיטָא *a. m., ind.* בְּעֵיט Jes 10, 33; 63, 3; Jo 4, 13 (Druck überall בִּיעוּט) Keltern.

בְּעִיטָה *h. f.* Ausschlagen, Stossen, Treten.

בְּעִילָה *h. f.* Beischlaf.

בְּעִירָא (Lv 5, 1) *a. m., ind.* בְּעִיר Dt 32, 1 Vieh. בְּעִירָא דַקִּיקָא Kleinvieh; *pl.* auch = Behemoth, Nilpferd.

בָּעַל *h.* beiwohnen, *pt. pass.* בְּעוּלָה die Geehelichte. *Ni.* Beischlaf erfahren.

בְּעַל *a., ipf.* 2 *m. sg. c. s.* תִּבְעֲלִנַּהּ Dt 21, 13 beiwohnen. *Pa. pt. pass. f.* מְבַעֲלָא Ru 1, 12 (vac. MS) l. מְבַעֲלָא. *Itpe.* 1. verheiratet sein; 2. geschändet werden.

בַּעַל *h. m.* 1. Herr; 2. Gatte; 3. Eigentümer, Inhaber mit etwas Behafteter (mit folgendem Substantiv oft zur Umschreibung eines Adjektivs). בַּעַל מִקְרָא Bibelkundiger. בַּעַל תַּלְמוּד ein derRechtserörterungKundiger. בַּעַל קֶרִי ein von Pollution Betroffener. בַּעַל לָשׁוֹן Verläumder; 4. Gott Baal. בֵּית הַבַּעַל Feld, das von der Natur genügend befruchtet wird, so dass es keiner künstlichen Bewässerung bedarf.

בַּעֲלָא (Nu 25, 4) *a. m., c.* בְּעֵיל Ex 21, 3, *c. s.* בַּעְלַהּ Nu 30, 8, *pl. c.* בַּעֲלֵי Gen 49, 13 1. Herr; 2. Gatte; 3. Gott Baal.

בַּעֲלָה *h. f.* Herrin.

בַּעֲלְתָא (בְּעַלְתָּא) *a. f.* Herrin.

בְּעַע *a. Aph. pt.* מַבַּע Dt 32, 35 eilen, beschleunigen. *Ittaph.* (?) s. *Itpe.* v. בְּעַת sich beeilen.

בְּעַץ *a., pt. pass.* בְּעֵץ Jer 32, 11 l. בְּעִיץ 1. durch Zinn verschliessen (?); 2. treten (s. בְּעַט).

בַּעַץ *h. m.* Zinn.

בַּעְצָא *a. m., ind.* בְּעֵיץ Ez 22, 18 Zinn.

בָּעַר *h.* brennen. *Pi.* 1. wegschaffen; 2. verzehren, aufessen. *Hi.* anzünden. *Ho.* angezündet werden.

בְּעַר I *a.* 1. *pt.* בָּעַר Ex 3, 2 brennen; 2. anzünden. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תְּבַעֲרוּן Ex 35, 2 anzünden; 2. *pf.* בַּעַר Dt 4, 11 brennen; 3. entfernen. *Aph. ipf.* 3 *m. sg.* יַבְעַר Lv 6, 5, Jes 62, 1 dass.

בער II *pt. pl.* בוערין Est II 1, 2 l. בָּעֲיין (Or 2375 גָּעֲיין), s. בְּעָא II.

בְּעֵרָה *h. f.* Brand.

בְּעַשׁ (= בְּאַשׁ) *a.* böse sein, missfällig sein. *Pa.* Böses thun.

בָּעַת *h. Ni.* sich ängstigen. *Hi.* schrecken, in Angst bringen.

בְּעַת *a.* ängstlich sein. *Pa. pf.* 2 *sg.* בַּעֵיתַת l. בְּעֵיתַת 2S 22, 5 ängstigen, drohen, schrecken. *Itpe.* אִתְבְּעֵית 1 S 21, 2, *inf.* אִתְבְּעָתוּתַהּ 2S 4, 4 אִתְבְּעוֹתֵיהוֹן 2K 7, 15, *ipf.* 2 *pl.* תִּתְבַּעֲתוּן Dt 20, 3 1. sich ängstigen; 2. ängstlich fliehen.

בְּעָתָא, בַּעֲתָא *a. f.* 1. Schrecken; 2. l. בָּאתָא.

בַּעֲתוּתָא *a. f.* Schrecken, Furcht.

בְּצָא *a.* durchsuchen. *Itpe.* durchsucht werden.

בִּצָּא (בּוּצָּא) *a. m., pl.* בִּצִּין Jes 14, 23 1. Morast; 2. l. נִצָּא.

בִּצְבּוּץ *h. m.* Hanf.

בִּצְבֵּץ *h.* aufsprossen, hervorbrechen.

בַּצְבַּץ *a.* dass.

בִּצָּה *h. f., pl.* בִּצִּין Morast.

בִּצּוּעַ *h. m.* Vergleich, Vermittelung.

בִּצּוּעָא *a. m., pl.* בִּצּוּעִין Lv 2, 6 Stück, Brocken.

בִּצּוּר *h. m.* Bezeichnung für Gebet.

בַּצּוֹרֶת *h. f.* Regenmangel, Teuerung.

בִּצּוּרְתָּא I (Ez 41, 12) *a. f.* abgesonderter Raum im Tempel.

בִּצּוּרְתָּא II (Jer 17, 8) *a. f.* Regenmangel, Teuerung.

בָּצִיר *h. m.* Weinlese.

בְּצִירָא (בַּצִּירָא) *a. m.* wenig, gering, knapp.

בְּצִירָה *h. f.* Weinlese.

ביצירתא l. בִּצּוּרְתָּא.

בְּצִיתָא *a. f.* Sumpfboot, flach gehendes Fahrzeug.

בְּצַל *a.* spalten, abzweigen. *Itpe.* Zwiebeln treiben.

בָּצָל *h. m.* Zwiebel. בְּצַל הַכּוֹפְרִי Dorfzwiebel(?), בְּצַל הַקִּיצוֹנִי Sommerzwiebel. עֲלֵי בְצָלִים (Zwiebelblatt) Personenname.

בּוּצְלָא, בַּצְלָא *a. m., pl. ind.* בּוּצְלֵי Lv 11, 5 Zwiebel (*Allium cepa*).

בּוּצְלָנָא *a. m.* ein Zwiebelgewächs.

בְּצַלְצוּל *h. m.* Zwergzwiebel.

בָּצַע *h.* 1. brechen, das Brod brechen; 2. einen Vergleich zu stande bringen.

בְּצַע *a.* 1. brechen, zerbrechen; 2. frei machen; 3. einen Vergleich zu stande bringen. *Pa. imp. m. sg.* בַּצַּע Lv 2, 6 zerbrechen.

בִּצְעָה *h. f., pl.* בִּצְעִין Teich, Sumpf.

בָּצַץ *h.* tröpfeln lassen.

בצוצטראות (jBabB 14[b]) l. בְּצוֹצְטְרָאוֹת (so Ausg. Ven.), s. בְּצוֹצְטְרָא.

בצוצרא 1. l. בְּצוֹצְטְרָא (ἐξώστρα) Gesims, Balken: 2. l. בַּצְטְרָא (κάστρα) Lager.

בָּצֵק *h. m.* Teig.

בָּצַר *h.* 1. Trauben lesen; 2. vermindern. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. verringert werden. *Pi.* 1. umwallen; 2. befestigen. *Hitp.* abgesondert werden.

בְּצַר *a.* 1. abschneiden; 2. verringern. *Pa. inf.* בַּצָּרָא Koh 3, 15 verringern.

בֶּצֶר *h. m.* 1. Festung; 2. Unterhalt.

בָּצְרָה Ortsname.

בָּצְרָאָה, בָּצְרָיָא *m.* aus Bozra.

בַּקַּת Ortsname.

בַּקָּא *a. m.* Mücke.

בּוּקָא *a. m.* 1. Krug (vgl. βικίον, βυκίον); 2. Schenkel, Keule.

בְּקָא *a.* durchsuchen, prüfen.

בִּקּוּעַ *h. m.* Spalten. בֵּית בִּקּוּעַ das mit breiter Schneidefläche versehene Blatt einer Doppelhacke.

בִּקּוּר *h. m.* 1. Untersuchung, Prüfung; 2. Besuch. בִּקּוּר חוֹלִים Krankenbesuch.

בִּקֹּרֶת *h. f.* 1. Abschätzung; 2. Züchtigung; 3. öffentlicher Aufruf.

בִּיקּוֹרְתָּא (Lv 19, 20) *a. f.* Züchtigung.

בָּקִי *h. m.* erfahren, kundig.

בְּקִיאָה *a. m.* erfahren, kundig.

בּוּקְיָא .בֵּית ב׳ Ortsname.

בִּיקְיָא *x. f.* (βικίον) Wickenart.

בּוּקְיוֹן *x. m.* (βουκκίων) Possenreisser.

בְּקִילֵי *a. m. pl.* eine Hülsenfrucht.

בּוּקִינוֹס *x. f.* (βούκινον) Horn.

בְּקִיעַ *h. m.* Wasserbecken (?).

בְּקִיעָא *a. m.* 1. Spalt; 2. s. פְּקִיעָא.

בְּקִיעָה *h. f.* 1. Spalten; 2. Scheit; 3. Darunterdurchgehen.

בְּקִיעִין Ortsname.

בְּקִיקָא *a. m.* morsch.

בִּקְלָאן *x.* (βοκάλιος, *vocalis*) Sänger (?).

בַּקְלְסָא *x. m.* (βάκυλος) Stock.

בָּקַע *h.* 1. spalten, durchbrechen. טֻמְאָה בוֹקַעַת die Unreinheit (der Leiche) durchbricht das Grab und verunreinigt die über diesem sich befindenden Gegenstände; 2. hindurchgehen, hinübergehen. *Ni.* gespalten werden, bersten. *Pi.* 1. spalten; 2. hineinstecken. *Hi.* 1. abschneiden; 2. querdurchziehen, *Ho.* gespalten werden.

בְּקַע (1S 2, 14 Ausg., MS קְבַע) *a.* spalten. *Itpa. pf.* 3 *m. pl.* אִתְבַּקַּעוּ Thr 1, 16 gespalten werden.

בֶּקַע *h. m.* ein Gewicht und eine Münze im Wert eines halben Sekels.

בִּקְעָה *h. f.* Ebene. בִּקְעָה מָצָא וְגָדַר בָּהּ גָּדֵר bildliche Redensart: er fand gleichsam ein offenes Feld und umzäunte es.

בִּקְעֲתָא (Gen 11, 2) *a. f.* 1. Ebene; 2. Scheit, Span.

בָּקַר *h. Pi.* 1. untersuchen; 2. besuchen. *Hi.* freigeben, sich des Eigentumsrechtes begeben. *Ho.* freigegeben werden. *Hitp.* 1. geprüft, untersucht werden; 2. besucht werden.

בְּקַר *a. Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְבַקַּר Lv 13, 36

1. untersuchen; 2. besuchen; 3. nachlesen; 4. frei gehen lassen; 5. freigeben. *Itpa.* durchsuchen.

בֹּקֶר *h. m.* Morgen, Tageslicht.

בָּקָר *h. m.* Rind.

בַּקָּר *h. m.* Viehtreiber, Hirt.

בַּקָּרָא *a. m.* dass.

בָּקְרָא *a. m., pl.* בָּקְרִין Jud 9, 4 ungebildeter Mensch.

בַּקְרוּת *h. f.* Viehstall.

בַּקְרוּתָא *a. f.* 1. Viehstall; 2. *c. s.* בַּקְרוּתְהוֹן Jer 23, 32 Mangel an Bildung.

בַּקְרָנוּתָא *a. f., c. s.* בַּקְרָנוּתָךְ 1S 17, 28 Unbesonnenheit.

בְּקַרְתָּא *a. f., pl.* בַּקְרִין, *c.* בַּקְרֵי Dt 7, 13, בַּקְרָן Jes 7, 25 Herde.

בִּקֵּשׁ *h. Pi.* 1. suchen; 2. bitten. *Hitp.* gesucht werden.

בַּקָּשָׁה *h. f.* Bitte, Verlangen.

בִּקְתָא *a. f.* 1. Ebene; 2. enge Wohnung. בַּר בִּקְתָּא Nachbar, von derselben Klasse.

בָּקְתָא *a. f.* Mücke.

בַּר I *h. m.* rein, lauter.

בַּר II *h. m.* 1. Aussenseite; 2. draussen; 3. unbebautes Land. שׁוֹר הַבַּר wilder Ochs, Büffel.

בַּר III *h. m.* Korn.

בָּר *a.* בָּר מִן Gen 14, 24, Lv 23, 38, לְבָר מִן ausser, ohne.

בָּרָא (בַּרָא) *a. m.* 1. freies (unbebautes) Land. חֵיוַת בָּרָא Gen 3, 19 wilde Tiere. תַּרְנְגוֹל בָּרָא Est II 1, 3 Wiedehopf. נָפְקַת בָּרָא Gen 34, 31 Hure; 2. בְּבָרָא Dt 23, 13; 24, 11, לְבַרָא Nu 35, 4, לְבָרָא Dt 23, 12; 24, 11, לְבָר, מִבַּרָא Ex 25, 11, מִלְּבָר draussen. מִבַּרָא לְ לְמִבַּרָא לְ Nu 5, 3 hinaus aus. Dt 23, 12 ausserhalb.

בְּרָא *a. m., ind.* בַּר Gen 17, 16, בַּר, *c. s.* בְּרִי Gen 21, 10, *pl.* בְּנִין Gen 48, 6, בְּרִין Sohn, Nachkomme; *pl.* auch Kinder. בַּר אוּלְפָּן, בַּר אוֹרָיָן Gelehrter. בַּר נָשָׁא, בַּר אֱנָשָׁא 1. jemand; 2. *pl.* בְּנֵי אֱנָשָׁא Nu 23, 19 Mensch. בַּר בַּר Jes 14, 22 Enkel. בַּר זַרְעָא, *c. s.* בַּר זַרְעֵיהּ Gen 1, 11 Same. בַּר חוֹרִין Dt 15, 13 Freier. בַּר עַמְמִין Dt 29, 21 Heide. בַּר נִצָּא, בַּר נַצָּא, *pl.* בְּנֵי נִיצִּין Est II 1, 2 Habicht. בַּרְשַׁן 1 S 19, 24 Wahnsinniger (?).

בַּרְהִימַג, בַּרְהִינַג 1. בר הימג od. בר הינג *x. m.* Beiname einer Ysopart.

בָּרָא I *h.* schaffen. *Ni.* geschaffen werden. *Hi.* durchbohren.

בָּרָא II *h. Hi.* 1. stark, gesund werden; 2. eine Stärkung geben.

בְּרָא I (Gen 1, 1) *a.* 1. *ipf.* יִבְרֵי Nu 16, 30 schaffen; 2. *pt.* בָּרֵי Jes 40, 20 schneiden, durchbohren. *Aph.* durchbohren. *Itpe. pf.* 2 *sg.* אִתְבְּרִיתָא Gen 3, 19, 3 *f. pl.* אִתְבְּרִיַּין l. אִתְבְּרִיַין Est II 3, 15 1. geschaffen werden.

בְּרָא II *a.* kräftig sein. *Aph.* stark werden, sich nähren; 2. *inf.* אוֹבָרָא! 2S 3, 35 (MS אוֹכָלָא) jem. nähren. *Itpe* stark werden, beherzt werden.

בְּרָא III *a.* vertreiben. *Itpe.* wild werden.

בָּרָאָה (Ez 44, 1) *a. m.* 1. *f. d.* בָּרָיְתָא Ez. 42, 1 ausserhalb befindlich, s. אֲבָרֵי, בָּרֵי; 2. Strasse, freier Platz; 3. *f. d.* בָּרָיְתָא eine nicht in die Mischna aufgenommene Lehrmeinung der Tannaim.

בְּרֵאשִׁית *h. f.* 1. Schöpfung; 2. Urzeit. מִבְּרֵישִׁית Jes 41, 4 von jeher; 3. סֵפֶר בְּרֵאשִׁית das 1. Buch Mose.

בְּרִבָּא (Lv 21, 4), בְּרַבִּי, בְּרִבִּי *a. m.* Titel von Gelehrten.

בַּרְבֵּי *a. m.* (= בַּר בֵּית) Familienglied.

בַּרְבֵּל s. בַּלְבֵּל.

בַּרְבָּרָאָה *x. m.* (βάρβαρος) Barbar, Uncivilisierter.

בַּרְבָּר, בַּרְבָּרוֹן *x. m.* (βάρβαρος) dass.

בַּרְבָּרִי *x. m.* dass.

בַּרְבָּרִיָא, בַּרְבָּרִיאָה *x. f.* (βαρβαρία)

1. Ausland; 2. Germanien, Britannien; 3. Tunis, Mauretanien.

בַּרְבָּרִית Ortsname.

בָּארָג *x. m.* vortrefflich (?).

בּוּרְגְּמָא *x. m.* (πύργωμα) Kastell.

בּוּרְגָּס, בּוּרְגָּן, בּוּרְגִּין *x. m.* (πύργος, πύργιον) Turm, Station.

בּוּרְגְּנִי *x. m.* Stationsinhaber.

בורגנרה (jAbZ 43[d]) l. בּוּרְגָּנַיָּה *x. m.* dass.

בּוּרְגָּר, בּוּרְגָּרָה *x. m.* (βουργάριος) Landmann.

בּוּרְגָּרוּתָא *x. f.* Ackerbau.

בּוּרְגְּתָה Ortsname.

בָּרָד *h. m.* Hagel.

בַּרְדָא (Ex 9, 18) *a. m.* 1. Hagel; 2. eine Salbe.

בָּרְדָא ein unreiner Vogel.

בַּרְדְּלָא *m.* Personenname.

בּוּרְדְּלָא, בְּרְדוּלָא *x. m.* (βουρδούλη) Geisselhieb, Prügel.

בַּרְדַּלְיָה Ort in der Nähe von Lydda.

בַּרְדְּלִים, בַּרְדְּלָה *x. m.* (πάρδαλις) 1. Panther; 2. Iltis (?).

בְּרָדִינוֹן, בַּרְדִינוֹס *x. m.* (ῥόδινος) Rubin.

ברדניקוס (bBer 58[b]) l. הַדְרָנִיקוֹס.

בַּרְדַּס s. בּוּרְדַּס.

בּוּרְדְּסִין, בַּרְדְּסִין *x. m.* (*bardaicus*) Mäntel mit bardaischer Kapuze.

בַּרְדַּק *a.* durchdringen.

בּוּרְדִּיקָא *x. m.* 1. (*bardaicus*) bardaische (illyrische) Kapuze? 2. (*Parthicus*) parthisches rotgefärbtes Leder?

בֵּי ב׳. בָּרוּךְ Hals des Schlachttieres (genannt nach der Benediktion, die der Schlachtung voranging).

בְּרוֹנָא *a. m.* 1. Söhnchen, Liebling; 2. Personenname.

בְּרוֹנִי *m.* Personenname.

בֵּירוּצִין *x. m.* (ὄβρυζον) reines Gold (?).

בְּרוּצְיָא (?) Frauenname (s. בְּרוּרְיָא).

בָּרוֹקָא *a. m.* 1. Smaragd; 2. Morgenstern; 3. Personenname.

בָּרוּר *h. m.* 1. auserlesen; 2. hell, klar.

בְּ׳ חַיִל. בְּרוֹר Ortsname.

בְּרוֹשׁ *h. f.* Cypresse.

ברושיתא l. כְּרוֹשִׁיתָא.

בְּרוֹת *h. f.* Cypresse.

ברותא l. בְּדוּתָא.

בְּרוֹתָא (Est II 2, 7) *a. f.* Cypresse.

בְּרַז *a., ipf.* 1 *sg. c. s.* אֶבְרְזִנֵּהּ 1 S 18, 11 duchbohren. *Aph.* dass.

בִּרְזָא I *a. m., c.* בְּרֵיז 1 S 14, 26 Loch.

בִּרְזָא II *x. m.* (βυρσίνη) Lederriemen.

בַּרְזֵג *x.* (vgl. זוג) paaren.

ברזווא (NuJI 25, 8) l. בֵּירוּזָא (so MS).

ברזילא l. כַּרְזִילָא.

בַּרְזִילָה Ortsname.

בַּרְזִינָא *a. m.* ein kleines Mass.

בַּרְזִיתָא *a. f.* Spiess.

בַּרְזֵל *a.* schütteln (?).

בַּרְזֶל *h. m.* 1. Eisen; 2. eisernes Werkzeug. צֹאן בַּרְזֶל sichergestelltes Sondereigentum der Ehegattin.

בַּרְזְלָא (Gen 4, 22) *a. m., ind.* בַּרְזֶל Est II, 1, 3 1. Eisen; 2. eisernes Werkzeug.

בירזלין (ExJII 28, 19) l. בֵּירוּלִין.

בּוּרְזִינְקָא *x. m.* intermittierende Quelle.

בַּרְזָנִיתָא *a. f.* Anbohren.

בָּרַח *h.* fliehen. *Hi.* 1. verjagen, in die Flucht schlagen; 2. verriegeln; 3. entziehen, unterschlagen. *Ho.* vertrieben werden.

בְּרַח *a.* fliehen. *Aph.* vorenthalten. *Itpe.* abgehalten werden.

בַּרְחָא *a. m.* Ziegenbock.

ברטיא (PesR 33) l. בַּרְבָּרְיָא.

בּוּרְטְיָא *x. m.* (βηρούττα) Spiess.

בְּרְטַנְיָא (Βρεττανία) Britannien.

בְּרִי, בֵּרִי *h. m.* 1. Gesundheit, Kraft; 2. Gewissheit, Überzeugung.

בָּרֵי *a.* auswendig, draussen. מִבָּרֵי von aussen.

בָּרִיא *h. m.* 1. fett, stark, gesund; 2. fest, gewiss, wahr.

בָּרְיָא *a. m., c. s.* בָּרְיָךְ Koh 12, 1 Schöpfer.

בְּרִיאָה *a. m., ind.* בָּרִיא! Koh 10, 6

1. fett, stark, gesund; 2. sicher, gewiss.

בָּרְיָא, בּוּרְיָא *a. m., c. s.* בָּרְיֵה Ex 21, 19 Gesundheit, Stärke.

בּוּרְיָא *a. m.* Schilfmatte.

בְּרִיאָה, בְּרִיָּה *h. f., pl.* בְּרִיּוֹת 1. Schöpfung; 2. Geschöpf, Lebewesen; 3. Mensch.

בְּרִיאוּתָא *a. f.* Stärke, Gesundheit.

בְּרִיאֲתָא *a. f., ind.* בְּרִיאָה Nu 16, 30 dass.

בַּרְיוֹן *h. m.* zügelloser Mensch.

בַּרְיוֹנָא *a. m.* dass.

ביריות 1. בְּרֵיוִיּוֹת (PesR 43) *x. f. pl.* (βρέουιον) Erlass.

בַּרְיוּתָא *a. f.* 1. Zügellosigkeit; 2. Gesundheit.

בָּרִיחַ *h. m.* Riegel, Bolzen.

בְּרִיחָה *h. f.* Flucht.

בְּרִיכָה *h. f.* 1. Niederknien; 2. Segnen; 3. Trieb, Schössling; 4. Brut (der Tauben).

בְּרֵיכָה *h. f.* Teich.

בְּרֵיכְתָא (2 K 18, 17) *a. f.* dass.

בָּרִין. רָם בּ׳ Ortsname.

בריקא s. בּוּרְדִּיקָא.

בְּרִירָא *a. m., ind.* בְּרִיר Thr 3, 41 auserlesen.

בָּרִירָא *a. m., ind.* בָּרִיר Hb 1, 13 rein, klar.

בְּרִירָה *h. f.* 1. Auslesen, Sortieren; 2. ideelle Sonderung, Feststellung (durch nachträgliche Bestimmung für einen besonderen Zweck).

בְּרִירוּת *h. f.* Reinheit.

בָּרִירוּתָא (2 S 22, 27) *a. f., ind.* בָּרִירוּ Ex 24, 10 Reinheit, Unschuld.

בְּרִית *h. f.,* 1. *pl.* בְּרִיתוֹת Abkommen, Bund. בְּרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם=Beschneidung, Beschneidungsglied; 2. s. בֵּירִית.

בִּרְיְתָא *a. f., c.* בִּרְיַת Am 7, 1, *pl. d.* בִּרְיָתָא Ez 1, 14 1. Geschöpf, Lebewesen; 2. Schöpfung; 3. Naturzustand; 4. Trauermahlzeit, vgl. הַבְרָיְתָא.

בָּרַךְ *h.* segnen. *Pi.* 1. segnen, preisen, eine Benediktion sprechen; 2. lästern; 3. urbar machen (?). *Pu.* gepriesen werden. *Hi.* einsenken, Ableger machen. *Hitpa.* gesegnet werden, sich segnen.

בָּרַךְ *h. Pu.* bewässert werden.

בְּרַךְ *a., pt. pass. m.* בְּרִיךְ Gen 9, 26 segnen. *Pa.* 1. *pf.* בָּרֵיךְ Gen 24, 1 segnen, eine Benediktion sprechen; 2. lästern. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְבָּרְכוּן Gen 12, 3 gesegnet werden.

בֶּרֶךְ *h. f.* 1. Knie; 2. ein knieartig gebogenes Holz; 3. ברכים, s. בִּרְכְּיָר.

בִּרְכָּא *a. f., ind.* בְּרֶךְ Jes 45, 23, *pl. c. s.* בִּרְכוֹהִי 1 K 18, 42 Knie.

בּוּרְכָּא, בִּרְכָּא Zweig.

בְּרָכָה *h. f.* 1. Segen, Segensspruch, Benediktion; 2. Glückwunsch; 3. Lästerung. *pl.* בְּרָכוֹת Name eines talmud. Traktates.

בורכייר, ברכוייד 1. בּוּכַּרְיָא.

בִּרְכְּיָר, בּוּרְכְּיָר *x. m.* (βραχιάριον) Ring.

ברכסון (ברקשון) בִּרְכְּסוֹן *x.* (ἔβρεξεν) es regnet.

ברכר s. כַּרְכַּר.

בִּרְכְתָא (Dt 33, 1) *a. f., c.* בִּרְכַּת Gen 27, 36 Segen.

בְּרַכְתָּא Ortsname.

בּוּרְכְּתָא *a. f.* Thorheit.

בּוּרְלָא (Ex 28, 9), בּוּרְלְתָא, בִּירְלָא *x. m. f., pl.* בּוּרְלִיוֹת חָלָא ExJI 28, 20, בִּירְלָוָות חָלָא NuJI 2, 25 (βήρυλλος) Beryll.

בֵּירוּלִין *x. m.* (βηρύλλιον) Beryll.

בְּרַם (Gen 7, 23) *a.* 1. aber, allein; 2. Dt 28, 13. 29 nur; 3. Gen 20, 12 auch; 4. gewiss, fürwahr, ja.

בּוּרְמָא *x. m.* (πάρμη) Schild.

ברנטין s. לַבְרָטִין.

בּוּרְנִי (Jes 33, 21) *x. f.* (λιβυρνίς) Schnellsegler.

בּוּרְנִיץ Name eines Flusses.

בַּרְנְקַיָּא (Jes 3, 23, MS לְבוּרְנְסַיָּא) *x. m. pl. d.* Mantel.

בַּרְנַשׁ Ortsname.

בְּרַס? (Hi 6, 5) *a. Aph.* brummen lärmen (?).

בִּירוֹס s. בִּרְסִין.

בורסגניות (CantR 2, 2, Ausg. Pes. כורסנגיות) l. כְּרִיסַרְגִּירוֹת x. pl. (χρυσάργυρον) Gewerbesteuer.

בּוּרְסִי x. m. (βυρσεύς) Gerber.

בּוּרְסִיוֹן x. m. (βυρσεῖον) Gerberei.

בּוּרְסִין. בִּרְסִין x. m. pl. (βίῤῥος) Oberkleid.

בּוּרְסִיף Borsippa (in Babylonien).

בּוּרְסְקִי x. f. (βυρσική) Gerberei.

בַּרְסָם x. m. Brust-, Rippenfellentzündung.

ברסנה l. כַּרְסָנָה.

בְּרוֹסְתִּי x. (βρῶθι) iss!

בָּרַץ h. Pi. 1. hindurchdringen lassen; 2. überlaufen lassen.

בְּרַץ a. Pa. dass.

בַּרְצוּץ (ExJI 39, 28 MS) a. m. Spitze des Turbans.

בַּרְצִיתָא. בֵּי ב׳ Ortsname.

בָּרַק h. glänzen, leuchten. Hi. 1. sichtbar sein; 2. erblinden.

בְּרַק a. leuchten, glänzen. Aph. pt. pl. מַבְרְקִין Est II 3, 8 blitzen, leuchten lassen.

בָּרָק h. m. Blitz.

בַּרְקָא a. m. 1. (Dt 32, 41) Blitz; 2. weisser Fleck; 3. Star im Auge; 4. Haar, Faden; 5. Balkon, Gesims.

בַּרְקַי h. m. 1. Morgenstern; 2. Personenname; 3. כְּפַר בַּרְקַי Ort in Palästina.

בְּרָקִין x. m. pl. (βράκια) Beinkleider.

בַּרְקִית h. f. Blindheit, Star.

ברוקלי l. בְּדוּלְקֵי.

בָּרְקָן (Ex 39, 10) a. m. Smaragd.

בַּרְקָן h. m. Dornpflanze (*Phaceopappus scoparius*).

בַּרְקָנַיָּא (Jud 8, 7) a. m. pl. d. dass.

בַּר קוּרְיָאנִי (EstR 1, 3) l. הִרְקוּרְיָאנִי x. m. pl. (*Herculiani*) Herkulianen (die Ehrenlegion des Kaisers Maximian).

בָּרֶקֶת h. f. Morgenstern.

בַּרְקְתָא a. f. 1. Smaragd; 2. Ortsname.

בְּרוּקְתִּיתָא, בְּרַקְתִּיתָא a. f. Star im Auge.

בָּרַר h. 1. klar machen; 2. aussondern, auslesen. Pi. 1. klar legen, beweisen, erläutern; 2. auswählen. Ho. 1. abgesondert werden; 2. entschieden werden. Hitp. 1. sich klar machen wollen; 2. klar werden.

בְּרַר a. 1. reinigen; 2. auswählen. Pa. ipf. 1 sg. אֲבָרֵיר Jes 1, 25 absondern, auswählen. Itpe. rein sein.

בְּרָרָא a. m. 1. Reinheit; 2. Klarheit, Wahrheit.

בִּירִישָׁא Ortsname (Baris?).

בְּרוּרְיָא f. (*Veluria*) Frauenname.

בַּרְשַׁן (1S 19, 24) a. m. Wahnsinniger(?).

בְּרַתָּא (Gen 30, 21) a. f., ind. בְּרַת, l. בְּרַת Ez 44, 25, c. בְּרַת, בַּת Gen 17, 17, c. s. בְּרַתֵּיהּ Gen 34, 5, pl. d. בְּנָתָא Gen 31, 43, ind. auch בְּרַתִּין 1. Tochter; 2. Schössling, Frucht. בְּרַת יַמָּא, pl. בְּנָת יַמָּא Est II 1, 2 ein Vogel (viell. zu lesen בְּנָת יוֹנָא). בַּת נַעֲמִיתָא Lv 11, 16, בְּרַת נַעֲמִיתָא, pl. בְּנָת נַעֲמִין Jes 13, 21 Strauss; בְּרַת שְׁבַע, שׁוּבְעִין eine Feigenart. בְּרַת קָלָא Thr 3, 38, בְּרַת קָלָא (!) Est II 1, 3 1. Schall, Ausspruch, Ruf; 2. Himmelsstimme. בַּת אַרְעָא Schwiele an der Fusssohle. בַּת הָכֵי von solcher Beschaffenheit. בַּת יוֹמָא von demselben Tage. בַּת מַזָּגָא חַמְרָא ein reiner Vogel. בַּת מִינָא von derselben Klasse. בַּת עֵינָא Loch im Mühlstein. בַּת קִבְרַיָּא eine Art Vogel. בַּת תִּיהָא Loch im Spund des Fasses (?).

בְּרָתָא a. f., pl. בְּרָאתֵי Cant 1, 17 l. בְּרָתֵי, בֵּירָוֹן 2S 6, 5 Cypresse.

בורתידה (CantR 4, 8) l. בּוּרְתֵּירָה x. f. (φέρετρον) Tragbahre.

בַּרְתּוּתָא Ortsname.

ברתצין s. בַּרְדְּסִין.

בָּשׁוֹם h. m. Leckerbissen.

בְּשׂוֹרָה h. f. gute Botschaft.

בְּשׂוֹרְתָא a. f. dass., s. בְּסוֹרְתָא.

בָּשָׂם s. בָּסָם.

בָּשַׂר h. Pi. gute Nachricht bringen; Hitp. gute Nachricht erhalten.

בַּשַּׂר *a. Pa. Itpa.* dass., s. בַּסַּר.
בָּשָׂר *h. m.* Fleisch. בָּשָׂר וָדָם sterblicher Mensch.
בִּשְׂרָא s. בִּסְרָא.
בִּשְׂרָנָא *a. m.* fleischig (nicht mager).
בַּשְׂרוּתָא *a. f.* gute Botschaft.
בִּשּׁוּל. *h. m.* 1. Kochen; 2. Reifen; 3. Speise.
בִּשּׁוּלָא *a. m.* dass.
בְּשַׁט *a.* auseinanderstreuen.
בִּשְׁטוּתָא (Jer 13, 27, MS וּשְׁטוּתִיךְ) s. שְׁטוּתָא.
בְּשֵׁילָה (Nu 6, 19) *a. m., ind.* בְּשִׁיל Ez 11, 3 gar, gekocht.
בּוּשְׁכֵּי Zauberformel.
בשכר l. כַּשְׁכַּר Cascara am Tigris.
בָּשַׁל *h.* 1. reifen; 2. gar werden. *Pi.* kochen. *Pu.* gekocht werden. *Hitp.* gekocht werden, gar werden.
בְּשֵׁל *a.* 1. *pf.* 3 *m. pl.* בְּשִׁילוּ Gen 40, 10 reifen; 2. *inf.* מִבְשַׁל 1S 2, 13 (MS מְבַשַּׁל) kochen, gar werden. *Pa.* 1. *inf.* בַּשָּׁלָא Ex 16, 33 kochen; 2. reif machen. *Itpe. Itpa.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְבַּשַּׁל Lv 6, 21 gekocht werden; 2. reifen.
בָּשֵׁל *h. m.* gar, reif.
בַּשְׁלָא *a. m.* gar, gekocht.
בַּשָּׁלָא *a. m., pl. d.* בַּשָּׁלַיָּא Ez 46, 24 (MS בַּשָּׁלָא *inf. Pa.* v. בְּשַׁל) Koch.
בּוּשְׁלָא *a. m.* 1. reif; 2. gar (von Fellen).
בִּשְׁלוֹנָא *a. m.* Speise.
בַּשְׁקַר *a.* erkennen.
בשש *Itpe.* אתבשו Thr 1, 14, l. אִשְׁתַּבַּשׁוּ (so MS), s. שְׁבַשׁ.
בַּשָּׁשָׁא *a. m.* Gemüseart *Peganum Harmala.*
בַּת I *h. f., pl.* בָּנוֹת 1. Tochter; 2. Mädchen; 3. mit folgendem Substantiv zum Ausdruck des Teilhabens an etwas oder Gehörens zu etwas, z. B. בַּת אוּר Heizungsmaterial. בַּת שֶׁבַע, בַּת שׁוּחַ, בַּת שִׁקְמָה verschiedene Feigenarten. בַּת מֶלֶךְ, בַּת חוֹרִין Name von Dämonen. בַּת קוֹל *a)* Schall, *b)* Himmelsstimme; 4. Mal. בְּבַת אַחַת auf einmal. בְּבַת רֹאשׁ kopfüber.
בַּת II Mass für Flüssigkeiten.
בַּת *a. f.,* s. בְּרַתָּא.
בַּתָּא (Ez 45, 10, 11 Soc 59), בִּתָּא (Jes 5, 10 MS בַּיְתָא) *a. f., pl.* בִּתִּין 1 K 7, 26 Bath (Flüssigkeitsmass).
בָּתָה *h. f.* Garaus, Vernichtung.
בְּתוּלָה *h. f.* 1. Jungfrau; 2. jungfräulicher Boden; 3. Sternbild der Jungfrau; 4. *pl.* die Pfosten, die den Pressbalken halten.
בְּתוּלִים *h. m. pl.* Jungfrauschaft.
בְּתוּלִין (Dt 22, 14) *a. m. pl.* dass.
בְּתוּלְתָא (Gen 24, 16) *a. f., pl. d.* בְּתוּלָתָא Thr 1, 15 Jungfrau.
בַּתְוָתָא *a. f.* Scholle (?).
בֵּית אוּנְיָקָא (Βιθυνικά) Bithynien.
בִּתְיָה *f.* Personenname.
בּוּתְנַיִם, בּוּתְנִיאַס (GenJI 10, 17 בוטניים) *m.* Personenname.
בּוּתְנַן, בּוּתְנַיִן, בּוּתְנַיָּא (Βαταναία) Basan.
בֶּתֶר *h. m.* Stück. בְּרִית בֵּין הַבְּתָרִים Bund Gottes mit Abraham (cf. Gen 15, 17. 18).
בותרא (Hiob 15, 33) l. בּוּסְרָא.
בָּתַר (Gen 10, 32) *a.* hinter, nach. בָּתַר דְּ Gen 5, 4 nachdem.
בִּתְרָא *a. m.* Stück.
בֵּיתַר (ביתתר) (Κάστρα Βέτερα) Militärkolonie bei Sepphoris.
בָּתְרָאָה (Ex 4, 8) *a. m.* letzter, hinterer. בִּבְתְרֵיתָא Nu 2, 31, בָּתְרַי zuletzt.
בְּתַשׁ *a. Pa.* in jemand dringen, inständig bitten.

ג

ג der dritte Buchstabe des hebr. Alphabets. 'ג als Zahlzeichen = 3.

גַּיְא *h. f., pl.* גֵּאָיוֹת Thal.

גְּאָה *a., pt. m. pl.* גָּאַן 1 S 2, 5 hoch, gross sein. *Itpe.* אִתְגְּאִי Ex 15, 1 1. erhaben sein; 2. sich überheben. *Itpa. pt. pl. m.* מִתְגָּאַן Jes 16, 6 dass.

גָּאָה *h.* hoch, erhaben sein. *Pi.* erheben. *Hitp.* 1. erhaben sein; 2. sich überheben, gross thun.

גֵּאֶה *h. m.* 1. hoch, erhaben; 2. stolz.

גַּאֲוָה *h. f.* 1. Erhabenheit, Ruhm; 2. Hochmut.

גָּאוֹן *h. m.* 1. Majestät, Pracht; 2. Titel der babyl. Schulhäupter in nachtalm. Zeit.

גָּאַל *h.* 1. einlösen, rächen; 2. zurückkaufen; 3. erlösen. *Ni.* erlöst werden.

גְּאַל *a.* 1. einlösen (das Blut), rächen, nur *pt.* גָּאֵיל Dt 19, 6; 2. erlösen.

גְּאֻלָּה *h. f.* 1. Erlösung; 2. Name der 7. Benediktion des Achtzehngebets und der Eulogie nach der Schema-Recitation.

גְּאֻלְּתָא *a. f.* dass.

גְּאַם *a.* hinunterschlucken. *Pa.* schlucken lassen.

גַּב *h. m.* 1. Erhöhung; 2. Rücken; 3. Ufer, Bord; 4. Wall; 5. גַּב הַזָּקָן Kinn; 6. עַל גַּב, עַל גַּבֵּי 1. auf, an, bei; 2. auf grund von, vermöge.

גַּב *a.* auf, an, bei. עַל גַּב, עַל גַּבֵּי, אֲגַב 1. bei, auf; 2. vermöge. אַף עַל גַּב דְּ obgleich. לְגַב zu. מִן גַּבֵּי von. מִן גַּב דְּ weil.

גֹּב *h. m.* Grube.

גֻּבָּא, גֹּב, גַּב *h. m., pl.* גְּבָאִין, גֻּבִּין Cisterne.

גַּבָּא (גְּבָא, גִּבָּא) *a. m.* 1. Rücken. מְסַר נַפְשֵׁיהּ כְּעַל גַּב Jud 9, 17 sein Leben auf's Spiel setzen; 2. Ufer, Rand.

גּוּבָּא (Gen 37, 22) *a. m., pl.* גּוּבִּין Dt 6, 11 1. Grube, Cisterne; 2. Scheit, Stück.

גְּבָא *a., ipf.* 3 *pl.* יִגְבּוֹן Dt 22, 19, *pt. m. pl.* גָּבַן Jes 46, 6, *pt. pass.* גְּבֵי Ho 8, 6 (MS גְּבַר) erheben, eintreiben. *Aph.* 1. *pt. m. pl.* מַגְבַּן Ho 8, 13 einziehen, einkassieren lassen; 2. Vorteil ziehen. *Itpe. inf.* אִתְגְּבָאָה Ex 21, 22 einkassiert, erhoben werden.

גַּבָּאוּת *h. f.* Einnehmeramt.

גִּבֵּב *h. Pi.* auflesen, zusammenschleppen.

גְּבַב *a. Pa.* 1. auflesen; 2. Geld erheben. *Po. ipf.* 3 *pl.* יְגָבְבוּן Ex 5, 7, *pt.* מְגָבֵב Nu 15, 32 auflesen.

גִּבְבָא *a. m.* Gipfel.

גַּבְבָא *a. m.* 1. Spreu, Stoppel; 2. Wollflocken.

גְּבָבָה *h. f.* Spreu, Stoppel.

גּוּבַבְתָּא (גִּיבַבְתָּא) Ortsname.

גָּבָה *h.* einziehen, einkassieren. *Ni.* 1. einkassiert werden; 2. besteuert werden. *Hi.* besteuern.

גָּבַהּ *h.* 1. hoch sein; 2. sich überheben. *Hi.* 1. hoch machen; 2. aufheben. *Ho.* erhoben werden. *Hitp.* sich überheben, hochmütig sein.

גְּבַהּ *a.* gross sein. *Aph.* 1. gross machen; 2. erheben. *Itpe. pf.* אִתְגְּבַהּ Koh 1, 12 (MS אִתְגַּז) sich erheben.

גּוּבְהָא *a. m.* Höhe.

גַּבְהוּת *h. f.* Stolz.

גַּבְהוּתָא *a. f.* dass.

גָּבוֹהַּ *h. m.* 1. hoch, erhaben; 2. Riese; 3. zum Opferdienst gehörig.

גִּבּוּי *h. m.* Einsammlung.

גַּבּוֹיָא *a. m.* Einsammler, Steuerbeamter.

גְּבוּל *h. m.* 1. Grenze; 2. Gebiet; 3. Land (im Gegensatz zur hl. Stadt); 4. Ortsname.

גְּבוֹל *h. m.* Kneten.
גְּבוּלָאָה *a. m.* aus Gebul.
גִּבּוֹר *h. m.* Held.
גְּבוּרָה *h. f.* 1. Stärke, Macht; 2. mächtige That; 3. hohes Alter; 4. Bezeichnung für Gott; 5. *pl.* die zweite Benediktion des Achtzehngebets.
גְּבוּרְתָא *a. f., ind.* גְּבוּרָא Jes 11, 2, *c. s.* גְּבוּרְתִי Ex 3, 20, גְּבוּרְתֵיהּ Dt 33, 2 1. Stärke, Macht; 2. mächtige That; 3. Bezeichnung für Gott.
גְּבוּשׁ *h. m.* Steinhaufen.
גִּבֵּחַ *h. m.* von hoher Statur.
גָּבַח *h. Pi.* eine Glatze scheren.
גַּבַּחַת *h. f.* 1. kahle Platte am Vorderkopf; 2. glatte Aussenseite der Kleider, neue Kleider.
גַּבַּי *h. m.* Sammler, Steuereinnehmer.
גַּבָּיָא *a. m.* dass.
גַּבְיָא I *a. m.* 1. gross, hoch; 2. wertvoll.
גַּבְיָא II *a. m.* Alaun, s. מַגְבְּיָא.
גְּבִיָּה *h. f.* Einnehmeramt.
גְּבִיהָא *a. m.* 1. hoch, erhaben; 2. Personenname.
גְּבָיוּת *h. f.* Steueramt.
גַּבְיוּתָא *a. f.* dass.
גְּבִיחָא *a. m.* von hoher Statur.
גְּבִילָא *a. m.* Teig, Brei.
גְּבִילָה *m.* Personenname.
גְּבִין *h. m.* Augenbraue.
גְּבִינָא *a. m., pl. c.* גְּבִינֵי Lv 14, 9 1. Augenbraue, Wimper; 2. *ind.* גְּבִין Lv 21, 20 buckelig.
גּוּבְיָנָא *a. m.* Einkassierung, Erhebung.
גַּבְיָנָא *a. m.* Eintreiber.
גְּבִינָה *h. f.* Käse.
גְּבִינָאָה *a. m.* buckelig.
גְּבִינִי *m.* (*Gabinius?*) Personenname.
גְּבִינְתָא *a. f.* Höcker, Buckel.
גָּבִיעַ *h. m.* Schale, Becher.
גְּבִיעָא *a. m.* buckelig.
גְּבִיעָה I *m.* Personenname.
גְּבִיעָה II *h. f.* Buckel.
גְּבִירָה *h. f.* Herrin, Dame.

גַּבְיַת *m.* Personenname.
גּוּבִּיתָא *a. f.* Graben.
גָּבַל *h.* kneten, anrühren. *Pi.* dass. *Hitp.* geknetet werden.
גְּבַל *a.* kneten, anrühren. *Pa.* dass. *Itpa.* eingeknetet werden.
גַּבָּל *h. m.* Kneter, Einrührer.
גַּבָּלָא *a. m.* dass.
גַּבְלָא 1. Gobolitis (Jos.), das alte Edom; 2. Name einer Stadt.
גּוּבְלָא *a. m.* Teig.
גַּבְלָאָה *a. m.* Bewohner der Gobolitis.
גַּבְלוּל *h. m.* Teig, Teigkloss.
גַּבְלִית *h. f.* Vorsprung (am Hause).
גּוּבְלָנָא, גַּבְלָן Name einer Landschaft.
גִּבֵּן *h. m.* buckelig oder mit schadhaften Augenbrauen.
גָּבַן *h. Pi.* Käse bereiten.
גִּבְנָא *a. m.* Buckel, Rücken.
גּוּבְנָא *a. m., pl.* גּוּבְנִין 1S 17, 18 Käse.
גַּבְנוּן *h. m.* buckelig.
גבנוני l. גִּבְעוֹנִי.
גּוּבְנִי *h. m.* Einwohner von Gubna.
גַּבְסִים *x. m.* (γύψος) Gips.
גְּבַע *a.* gewölbt sein. *Pa.* anschwellen.
גֶּבַע Ortsname.
גִּבְעָה *h. f.* 1. Hügel; 2. Ortsname.
גִּבְעוֹל *h. m.* Knospe.
גַּבְעוּלָא *a. m., pl.* גַּבְעוּלִין Ex 9, 31 dass.
גִּבְעוֹנִי *h. m.* Gibeonit (der nicht in die Gemeinde Israels aufgenommen werden durfte).
גִּבְעֲתָא (Ze 1, 10) *a. f.* Hügel.
גָּבַר *h.* stark sein, die Übermacht haben. *Pi.* stärken. *Hi.* 1. stärken; 2. stark werden. *Hitp.* 1. sich als stark erweisen; 2. siegen.
גְּבַר *a.* stark sein. *Pa. pt.* מְגַבַּר Jes 8, 8 1. stärken; 2. überwältigen. *Aph. ipf.* 1 *sg. c. s.* אַגְבְּרְנֵיהּ Jes 41, 25 (MS אֲגַבְּרִנֵּיהּ) stark machen. *Itpa. pt. m. pl.* מִתְגַּבְּרִין Ex 17, 11, *inf.* אִתְגַּבָּרָא 2S 22, 3 Soc 59 1. übermächtig werden, siegen; 2. sich stark beweisen.

גָּבַר h. m. 1. Mann; 2. Hahn; 3. männl. Schamglied.

גּוּבְרָא (Dt 1, 17), גַּבְרָא a. m., ind. גְּבַר Gen 41, 44, pl. d. גּוּבְרַיָּא Nu 22, 9 Mann. גַּבְרָא אַגַּבְרָא קָא רָמֵית willst du eine Autorität gegen die andere in's Feld führen? (Abweisung der Entgegensetzung der Meinung eines Amoräers gegen die des andern). בְּלָא גַבְרָא ohne Nennung einer Autorität.

גִּבָּרָא a. m., pl. d. גִּבָּרַיָּא Dt 3, 13 1. Held, heldenhaft; 2. das männliche Glied.

גְּבָרוּתָא (Jer 10, 6) a. f., pl. c. s. גְּבָרְוָתָךְ Dt 3, 24 1. Heldenkraft; 2. Heldenthat.

גַּבְרִיאֵל Name eines Engels.

גַּבְרִית h. f. hahnartig.

גְּבֶרֶת h. f. Herrin.

גִּבָּרְתָנָא a. m., f. d. גִּבָּרְתָנִיתָא heldenhaft, stark.

גָּבַשׁ h. aufhäufen. Pi. mit Steinen anfüllen.

גְּבַשׁ a. aufhäufen.

גַּבְשׁוּשִׁית h. f. Haufe, Hügel.

גַּבְשׁוּשִׁיתָא (Cant 6, 5, MS גַּלְשׁוּשִׁיתָא) a. f., ind. גַּבְשׁוּשִׁית Koh 12, 5 dass.

גּוּבְשְׁתָא a. m., pl. d. גּוּבְשָׁתָא Ze 1, 10 (MS גִּבְעָתָא) Hügel.

גַּבַּת Stadt in Galiläa.

גְּבְתָּא (Est II 1, 3) a. f. 1. Rohr; 2. Gyps; 3. Name mehrerer Ortschaften.

גַּג h. m., pl. גַּגּוֹת 1. Dach; 2. Spitze, Gipfel.

גִּגִּית h. f. Bottich (von Thon).

גִּגִּיתָא a. f. dass.

גַּגְמֵי, גּוּגְמֵי a. m. pl. Bohne (?).

גיגנטון (jMeg 73[a]) 1. דִּיגְלְטוֹן x. m. (δίγλωττον) doppelsprachig.

גַּד I h. m. herb.

גַּד II h. m. 1. Koriander (*Coriandrum sativum*); 2. Körnchen.

גַּד III h. m. 1. Geschick, Glück; 2. (heidn.) Schutzgott, Gottheit. גַּד יָוָן Ortsname.

גַּדָּא I (Am 5, 7), גִּדְדָא a. m., pl. גִּדִּין Thr 3, 19, Jer 9, 14 (hier MS גִּירִין) Wermut.

גַּדָּא II (Ex 16, 31) a. m. 1. Koriander; 2. Körnchen.

גַּדָּא (Est II 8, 15 Or 2377, Or 2375 גִּדָּא) a. m., ind. גַּד Gen 30, 11 1. Geschick, Glück; 2. (heidn.) Schutzgott, Gottheit.

גִּדָּא (Koh 10, 8, MS גְּזִירָא) a. m. Wand, Wall, Uferwand.

גְּדָא a. schneiden, teilen. Pa. abschneiden.

גִּדְבְרָא (גִּדַּבְרָא) s. גִּזְבָּרָא.

גּוּדְגְּדִין (?) h. m. pl. Glück.

גדגדנית 1. גַּרְגְּרָנִית.

גדגלידא s. גַּרְגְּלִידָא.

גדגנית 1. גַּרְגְּרָנִית.

גָּדַד h. 1. abschneiden, einschneiden; 2. den Preis bestimmen. pt. pass. גָּדוּד 1. abgeschnitten; 2. mittellos. Pi. abschneiden, zerstören. Ni. abgeschnitten werden. Po. Hitpo. sich Einschnitte machen.

גְּדַד a. 1. ipf. 2 m. pl. תִּגוֹדוּן DtJI 14, 1 (MS *in textu, sed in margine* תתגרסון) abschneiden, sich Einschnitte machen, verwunden; 2. entscheiden. Pa. abschneiden.

גָּדָד h. m. herb.

גדודקי s. גּוּרְזְקֵי.

גְּדוּד h m. 1. Trupp, Bande; 2. Personenname; 3. l. גְּדוּר.

גִּדּוּד h. m. 1. Absturz; 2. l. גְּדוּר.

גִּדּוּדָא a. m. 1. pl. גִּדּוּדִין Jes 38, 12 steiler Absturz, hohes Ufer; 2. Bande, Trupp.

גְּדוּדָא a. m. entästeter Baum.

גְּדוּדִית h. f. 1. Bande, Schar; 2. Trümmer.

גָּדוֹל h. m. 1. gross; 2. vornehm; 3. alt.

גִּדּוּל h. m. 1. Erziehen, Aufziehen; 2. Wachstum; 3. Erhöhung; 4. Personenname (Gedalja).

גְּדוּנִין (Jes 21, 14) *a. m. pl.* Schlauch(?).

גְּדוּעַ *h. m.* 1. Fällen, Kappen; 2. der neue Trieb aus einem alten Stumpf.

גִּדּוּף *h. m.* Lästerung, Schmähung.

גִּדּוּפָא *a. m., pl.* גִּדּוּפִין 1S 2, 3 Soc 59 (Or 2210 גַּדְפִין) dass.

גְּדוּפִיתָא *a. f.* Lästerung.

גְּדוֹר, גְּדוֹרָה, גְּדוֹר Ortsname.

גְּדוּר *h. m.* Enthaltung.

גָּדוֹשׁ *m.* Personenname.

גְּדִי *h. m.* 1. Böckchen; 2. Tierkreisbild Steinbock.

גַּדְיָא (Gen 38, 17) *a. m., pl.* גַּדְיִין 1 S 10, 3 Or 1471 (Or 2210 גַּדְיִן), גְּדִין Dt 14, 4, *c.* (?) גְּדָיֵי Gen 27, 9, גְּדֵי Gen 27, 16 1. Böckchen; 2. Personenname; 3. Glücksgott.

גְּדִידָה *h. f.* 1. Einschneiden; 2. Abschneiden.

גְּדִידִים *m.* Personenname.

גְּדִיָּה *h. f.* Zicklein.

גָּדִיל I *h. m.* gedrehter Faden.

גָּדִיל II *h. m.* gehäuft.

גְּדִילָא *a. m.* dass.

גְּדִילָה *h. f.* Wuchs, Statur.

גְּדִילוּתָא *a. f., ind.* גְּדִילוֹ Ex 28, 14 Flechtwerk.

גדיאן l. גַּדְיָן.

גְּדִילְתָא *a f., pl.* גְּדִילָן Ex 28, 24 Flechte, geflochtene Schnur.

גָּדֵירָא (Nu 21, 24) *a. m., pl.* גְּדִירִין Est II 3, 8 1. Scheidewand, Umwallung; 2. Gegenleiste (*Anthelix*) der Ohrmuschel.

גְּדִירָה *h. f.* 1. Enthaltung; 2. s. גְּדִידָה.

גָּדִישׁ *h. m.* Getreidehaufen, Schober.

גְּדִישָׁא *a. m., pl.* גְּדִישִׁין Ex 22, 5 dass.

גְּדִישׁוּתָא *a. f.* aufgehäuftes Mass.

גַּדְיְתָא *a. f.* Ziege.

גָּדַל I *h.* gross sein. *Pi.* 1. aufziehen, erziehen; 2. erheben, loben. *Hi.* heranwachsen. *Hitp.* 1. grösser, älter werden; 2. gepriesen, berühmt werden; 3. sich rühmen, prahlen.

גָּדַל II *h.* flechten.

גְּדַל I *a.* gross sein. *Pa.* erziehen. *Itpa.* gepriesen werden.

גְּדַל II *a., pt. pass. pl. f. d.* גְּדִילָתָא Ex 28, 14 flechten. *Pa. pt. pass. f.* מְגַדְּלָא Koh 4, 12 (MS מְגַדְּלָא) dass.

גָּדֵל *h. m.* erwachsen.

גִּדֵּל *h. m.* 1. Mündel, Zögling; 2. Personenname (Gedalja).

גַּדְלָיָא, גַּדְלָאָה *a. m.* Weber, Flechter.

גְּדוּלָּה *h. f.* Grösse, Würde.

גִּדְלוֹן *h. m.* Erhöhung.

גּוּדְלָנָא *a. m.* Aufhäufung, was über das gestrichene Mass hinausgeht.

גָּדַם *h.* abstumpfen, abhacken. *Hitp.* abgehackt werden.

גְּדַם *a.* abstumpfen, abhacken.

גִּדֵּם *h. m.* mit verstümmelter Hand (Vorderfuss).

גּוּדְמָא, גַּדְמָא *a. m.* Palmzweig.

גְּדַנְפָא (Ex 25, 25) *x. m.* Rand, Leiste.

גָּדַע *h.* abhacken, verstümmeln. *Ni.* abgeschnitten, verkleinert werden.

גְּדַע *a.* abhacken.

גָּדַף *h. Pi.* lästern, schmähen.

גְּדַף *a. Pa. pf.* גַּדִּיף 1K 21, 13 dass.

גַּדְפָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* גַּדְפֵיהוֹן Ex 25, 20 Flügel; 2. Geflügel, Vogel; 3. Rand; 4. Ortsname.

גּוּדְפָן, גַּדְפָן *h. m.* Lästerer.

גָּדַר *h.* 1. abschneiden; 2. absondern, umzäunen; 3. ג׳ פֶּרֶץ Schäden heilen. *Ni.* sich bewahren, sich enthalten. *Pi.* zerschneiden. *Hitp.* sich hervorthun, sich überheben.

גְּדַר *a.* 1. umzäunen; 2. abtrennen.

גָּדֵר *h. m.* 1. Scheidewand, Umwallung; 2. Bezeichnung von rabbin. Verboten, die einer Übertretung des mosaischen Gesetzes vorbeugen sollen; 3. Ortsname.

גְּדֵרָה *h. f.* Scheidewand, Umwallung.

גּוּדְרִיתָא *a. f.* Umzäunung.

גדרסן (Jud 16, 14, MS גַּרְדְיָאִין), s. גַּרְדְסָנָא.

גדרפוס s. גַּנְדְּרוּפוֹס.
גֶּדֶשׁ Ortsname.
גָּדַשׁ h. 1. aufhäufen; 2. übervoll machen, ein gehäuftes Mass geben. *Ni.* gehäuft werden.
גְּדַשׁ a. 1. aufhäufen; 2. übervoll machen; 3. l. גְּרַשׁ.
גּוּדְשָׁא a. m. Aufhäufung (was mehr ist als das gestrichene Mass).
גָּהָה h. neigen, überhängen.
גְּהוּץ h. m. Säubern.
גְּהַט a. schaben, radieren.
גַּהְיָא a. m. rot.
גָּהַץ I h. *Pi. Hi.* säubern. *Hitp.* gesäubert werden.
גָּהַץ II h. Abscheu haben.
גָּהַק h. *Pi.* rülpsen.
גּוּהַרְקָא x. m. 1. Tragsessel; 2. unreife Frucht.
גַּו, גֵּו, גּוֹ h. m. Mitte. לְגוֹ hinein. בְּגוֹ darin.
גְּוָא a. *Pa.* hineinbringen.
גַּוָּא (Lv 1, 13) a. m., c. גּוֹ Dt, 3, 16, 1K 8, 64, גּוֹא 1. Inneres, Mitte; 2. Eingeweide; 3. בְּגוֹ Gen 18, 24, Est II 1, 3, c. s. בְּגַוַּהּ Gen 29, 2, לְגוֹ Ex 14, 23, לְגוֹא in, unter; 4. מִגּוֹ Dt 5, 4, מִן גּוֹא von; 5. מִגּוֹ, מִן גּוֹ דְ in folge dessen, dass; weil.
גַּוָּאָה I (Lv 10, 18, Jer 52, 25), גַּוָּאָה 1K 6, 27, גַּוָּיָא a. m., f. d. גַּוָּיְתָא Ez 40, 27 innerer.
גַּוָּאָה II (1K 22, 9, 2K 23, 11) a. m., *pl.* גַּוָּאִין 2K 9, 32 Eunuch.
גּוֹאֵל h. m. 1. ג׳ הַדָּם Bluträcher; 2. der zum Einlösen berechtigte nächste Verwandte; 3. Erlöser.
גּוֹאֲלָא a. m. dass.
גּוּאַלְקָא, גְּוָאלְקָא x. m., *pl.* גּוּאַלְקִין, גּוּאַלְקָאן Thr 5, 5 (fehlt im MS) Habersack, Mantelsack.
גּוּב h. m. Grube.
גּוּב a. *Pa. Aph.* אֲגֵיב antworten.
גּוּבָא (Ex 10, 4) a. m. Heuschrecke.
גּוּבְאָה a. m. Einwohner von Gubja.
גֹּבַה h. m. 1. Anhöhe; 2. Stolz.
גּוֹבַי h. m. Heuschrecke.
גּוּבְיָא Ortsname.
גּוֹבֶל h. m. Feldrand.
גּוּגַלְתָּא (Est II 3, 9, nicht MS) a. f. Schädel.
גּוּד h. 1. binden; 2. Parteien bilden. *Hitpo.* Parteien bilden.
גּוֹד (נוֹד?) h. m. Schlauch.
גּוֹדָא (נוֹדָא?) a. m. dass.
גּוּדָל h. m. 1. Daumen; 2. grosse Zehe.
גּוֹדֶל h. m. 1. Grösse; 2. Haufen.
גּוֹדֶלֶת h. f. Haarflechterin.
גּוּדְרוֹת h. f. pl. Hürdenvieh.
גּוֹדֶשׁ h. m. Aufhäufung (was über das gestrichene Mass geht).
גּוּהָא a. m. Getöse.
גּוּז h. hindurchgehen. *Hi.* hindurchführen, durchtreiben.
גּוּז a., *ipf.* 3 f. sg. c. s. תְּגוּזְנֵיהּ Jes 33, 21 1. abschneiden; 2. hindurchgehen. *Aph.* hindurchführen.
גּוּזָא, גַּוְזָא (?) a. m. Kästchen.
גּוֹזָא Name eines Flusses.
גַּוָּזָא a. m. 1. Stumpf, abgeschnittener Zweig; 2. Lostäfelchen; 3. 1K 22, 9, 2K 23, 11 (MS גַּוָּאָה) Eunuch.
גּוֹזְזָא a. m., *pl.* גּוֹזְזִין Ez 27, 24 (MS גּוֹזַגְזִין) Abschnitt.
גּוֹזָל h. m. junger Vogel, bes. junge Taube.
גּוֹזָלָא a. m., *pl.* גּוֹזָלִין Cant 4, 1 dass.
גּוֹזַנְיָא Ortsname.
גּוּחַ a. 1. hervorbrechen; 2. brüllen. *Aph.* hervorbrechen lassen. אֲגִיחַ קְרָבָא Ex 17, 8 Krieg führen. *Ittaph. ipf.* 3 m. sg. יִתְּגַח Ex 17, 16 gekriegt werden.
גּוֹי h. m. 1. Volk, heidnisches Volk; 2. Nichtjude. f. גּוֹיָה Nichtjüdin.
גַּוַּי, לְגַוַּי a. inwendig (Adv.).
גְּוִיָּה h. f. Körper, Leib.
גְּוִיל h. m. 1. unbehauener Stein; 2. Pergament.

גְּוִילָא *a. m.* Pergament.
גְּוִיעָה *h. f.* Verscheiden.
גְּוִיתָא *a. f., c. s.* גְּוִיָּתֵיהּ(!) Jes 6, 2, גְּוִיָּתָנָא(!) Gen 47, 18, *pl. c. s.* גְּוִיָתְהוֹן Ez 1, 11 Soc 59 Körper, Leib.
גּוֹל *h.* rollen.
גּוֹל *a.* dass.
גְּוַל (Jes 38, 12) l. נְוַל, s. נַוְלָא.
גּוֹלָה *h. f., pl.* גּוֹלִיּוֹת 1. Exil; 2. Exulantenschaft.
גּוֹלִילָא (1K 14, 10) 1. Koth; 2. Götze.
גּוֹלֵל *h. m.* Rollstein (zum Verschluss des Felsengrabes).
גּוֹלְלָא *a. m.* dass.
גּוֹלֶם *h. m.* 1. Masse, Klumpen; 2. Körper; 3. unfertiges Gefäss.
גּוֹלְמִי *h. m.* formlos.
גּוֹלְמִישׁ *h. m.* immergrüner Baum.
גּוֹלָן, גַּוְלָנָא transjordanische Landschaft (Gaulanitis), s. גַּבְלָן.
גּוֹלָנִית *h. f.* Münze von Golan.
גּוּוַלְקָא *x. m.* Habersack, Mantelsack.
גּוֹמֶא (Ex 2, 3), גּוֹמֵי *a. m.* Papyrusstaude.
גּוֹמֶד *h. m.* 1. kurze Elle; 2. Schleier.
גּוֹן (vgl. גָּנַן) *h.* bedecken. *Hi.* schützen.
גּוֹן *a. Aph.* schützen, s. גְּנַן. *Itpe. ipf.* יִתְגַּן Ze 2, 3 beschützt werden.
גְּוַן *h. m., c.* גּוֹן 1. Farbe; 2. Art. כְּגוֹן wie. כְּגוֹן שֶׁ wie wenn.
גַּוְנָא *a. m., c.* גְּוַן Koh 3, 10 (Or 2375 גְּיוַן, Or 1302 גַּוָן), גּוֹן, *pl.* גַּוְנִין Koh 5, 7 (MS גְּיוֹתָנִין), 1. Farbe; 2. Art. כְּגוֹן wie. כְּגוֹן דְּ wie wenn. כִּי הָאִי גוֹנָא (MS כִּי הַאי גוּנָא) Ru 4, 6 auf diese Weise.
גַּוָּנָא *a. m.* innerer.
גּוֹנַכָּא (Jud 4, 18) *x. m.* (γαυνάκη) Filzdecke.
גּוּס I *h.* dreist sein. *Hi.* erdreisten, stolz thun.
גּוּס II *h. Hi.* umrühren.
גּוּס I *a.* dreist sein. *Aph.* sich überheben. *Itpe. pf.* אִתְּגַס Koh 1, 12 (MS אִתְּגַז) dass.
גּוּס II *a.* 1. treffen; 2. vertraut sein; 3. speisen.
גּוּסָה, גּוּסִי *h. f.* Erbrechen.
גּוֹסֵס *h. m.* im Sterben liegend.
גָּוַע *h.* 1. (*bibl.*) sterben; 2. l. גָּדַע.
גּוּף *h.* 1. verschliessen; 2. Ehebruch begehen. *Pi.* umarmen. *Hi.* zuschliessen, verstopfen.
גּוּף *a.* 1. verschliessen; 2. *ipf.* 2 *m. sg.* תְּגוּף Ex 20, 14 Ehebruch begehen. *Pa. pt. pl. f.* מְגַיְּפָן Ho 4, 13 (MS גָּיְפָן) Ehebruch begehen. *Aph. pf.* אֲגֵיף 2S 13, 18 (MS אֲגַף), *ipf.* 3 *m. sg.* יְגִיף Ma 1, 10, 2 *f. sg.* תְּגִיפִין 2K 4, 4 zuschliessen, verstopfen.
גּוּף *h. m.* 1. Körper; 2. Person. חוֹבַת הַגּוּף persönliche Pflicht. 3. Wesen, Hauptsache; 4. männliches Glied; 5. Farbe, Aussehen; 6. Aufenthaltsort der präexistenten Seelen.
גּוּפָא I (1S 31, 12) *a. m.* 1. Körper; 2. Person; 3. Wesen. In der talmud. Diskussion גּוּפָא Citationsformel, wenn ein vorher gelegentlich angeführter Ausspruch zum Hauptgegenstand der Erörterung werden soll. הָא גוּפָא קַשְׁיָא ist dies nicht ein Selbstwiderspruch? 4. Kapital; 5. Aufenthaltsort der präexistenten Seelen.
גּוּפָא II *a. m.* Netz.
גּוֹפָן *h. m.* Schriftzug.
גּוּץ *a.* abnagen.
גּוּצָא *a. m.* klein, zwergartig.
גּוּר *h.* in einem fremden Lande weilen, Gast sein. *Pi.* zum Proselyten machen. *Hitp.* Proselyt werden.
גּוּר I *a.* in fremdem Lande weilen. *Pa.* zum Proselyten machen. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִתְגַּיְּרוּן Lv 16, 29 Proselyt werden.
גּוּר II *a.* ehebrechen. *Pa.* zum Ehebruch verführen.
גּוּר *h. m.* junges Tier.
גּוּרָא *a. m.* dass.
גּוּרְיָא *a. m.* 1. junger Löwe; 2. Personenname.

גּוֹרְיָן, גּוֹרְיוֹן *m.* Personenname.
גּוֹרִיתָא, גּוֹרְיְתָא I *a. f.* 1. junge Löwin; 2. Hündin.
גּוֹרִיתָא II *a. f.* Fisch ohne Schuppen (?).
גּוֹרָל *h. m.* Los.
גּוֹרֶן *h. m.* 1. Tenne; 2. Ernte, Ertrag; 3. Dreschzeit.
גּוּשׁ (?) *a. Aph.* hart machen.
גּוּשׁ *h. m.* kompakte Masse, Scholle, Erdboden. ג' חָלָב Ortsname.
גּוּשָׁא *a. m.* Scholle, Erdboden.
גֵּז *h. m.* abgeschorene Wolle.
גַּז *h. m.* 1. ein Raubvogel; 2. Wespe.
גַּזָּא I *a. m.* dass.
גַּזָּא II *x. m.* 1. Schatz, Schatzkammer; 2. Personenname.
גִּזָּא *a. m.* geschorene Wolle.
גְּזָא *a.* 1. durchschneiden, abschneiden, scheren; 2. laufen; 3. austeilen, vergelten. *Aph. pt.* מַגְזֵי Jes 44, 13 abschneiden.
גִּזְבָּר *x. m.* Schatzmeister, Verwalter.
גִּזְבָּרָא (גִּזַּבְרָא) *x. m., pl.* גִּזְבָּרִין Koh 2, 7 dass.
גִּזְבָּרִית *x. f.* Verwalterin.
גִּזָּה *h. f.* 1. Scheren; 2. abgeschorene Wolle.
גְּזוּזָא *a. m., ind.* גְּזוּז Jes 3, 24 Abscheren.
גְּזוּמָא *a. m.* Kappen, Beschneiden.
גָּזוֹמָא *a. m.* Drohender.
גָּזוֹרָא *a. m.* Beschneider.
גְּזוּרָה *h. f.* Beschneidung.
גְּזוּרְתָא *a. f.* 1. Beschneidung; 2. Beschneidungsglied.
גָּזַז *h.* scheren, abschneiden.
גְּזַז *a.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* תִּגּוֹז Dt 15, 19 scheren, abschneiden, beschneiden; 2. hindurchgehen (s. גּוּז); 3. kastrieren. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִתְגְּזִיזַת Am 7, 1 (MS שֵׁיצִיאַת) abgeschnitten werden.
גַּזָּז *h. m.* Wollscherer.
גְּזוּזְטְרָא *x. f.* (ἐξώστρα) Gesims, Anbau.
גְּזִיב Ortsname.
גְּזִיזָא *a. m.* 1. Scheit, Stock; 2. Scholle.

גְּזִיזָה *h. f.* 1. Scheren; 2. Stück.
גְּזֵילָא (Lv 5, 21) *a. m.* geraubtes Gut.
גְּזֵילוּתָא *a. f., ind.* גְּזֵילוּת Cant 6, 5 (MS גְּזֵילָה) Rauben.
גְּזֵילְתָא (Koh 5, 7) *a. f.* Raub.
גְּזֵירָה *h. f.* 1. abschüssiger Ort, Abgrund; 2. Beschluss, Edikt; 3. rabbin. Verordnung, die der Übertretung des mosaischen Gesetzes vorbeugen soll; 4. ג' שָׁוָה *a)* Schluss aus der zweifellosen Bedeutung eines Ausdrucks an einer Stelle des Gesetzes auf die Bedeutung desselben an einer anderen Stelle. *b)* Schluss aus feststehenden Bestimmungen eines Gesetzes auf die näheren Bestimmungen eines anderen verwandten Charakters.
גְּזִירְפָּטָא, גְּזִירִיפָּטָא *x. m.* (persischer) Beamtentitel.
גְּזֵירְתָא *a. f.,* 1. *ind.* גְּזֵירָא Gen 47, 26, Koh 10, 8 Beschluss, Dekret; 2. rabbin. Verordnung; 3. die durch Verordnung bestimmte Abgabe; 4. l. גְּזוּרְתָא.
גְּזִית *h. f.* Zweig.
גָּזִית *h. f.* behauener Stein, Quader.
גָּזִיתָא *a. f., ind.* גָּזִית 1K 7, 9 dass.
גָּזְיָתָא *a. f. pl. d.* Abschneidewege.
גָּזַל *h.* rauben (von jeder unrechtmässigen Aneignung fremden Besitzes). *Ni.* geraubt, beraubt werden.
גְּזַל (Lv 5, 23) *a.* dass.
גָּזֵל *h. m.* Geraubtes.
גְּזֵלָה *h. f.* Raub.
גַּזְלָן, גַּזְלָן *h. m.* Räuber.
גַּזְלָנָא *a. m.* dass.
גַּזְלָנוּתָא *a. f.* Räuberei.
גָּזַם *h.* abschneiden. *Pi.* 1. kappen, beschneiden; 2. drohen.
גְּזַם *a.* drohen.
גּוּזְמָא *a. m.* Aufschneiderei, Hyperbel.
גְּזָמָא Ortsname.
גזע l. גֶּדַע.
גֶּזַע *h. m.* 1. Baumstumpf; 2. frischer Trieb aus dem Stumpf; 3. Abkömmling.

גוף 1. נְגַף.
גָּזַר h. 1. schneiden, beschneiden; 2. anordnen; 3. behaupten; 4. ableiten. *Ni.* angeordnet werden. *Hitp.* 1. zerteilt werden; 2. scharf abfallen, steil sein.
גְּזַר a., *ipf.* 2 *m. sg.* תִּגְזַר Ex 12, 44 1. schneiden, beschneiden; 2. ג׳ קְיָם Gen 15, 18 Bund schliessen; 3. *pt. pass.* גְּזִיר Jes 58, 14 Soc 59 beschliessen, anordnen; 4. *pt.* גָּזַר Jer 8, 6 sich stürzen in. *Itpe. pf.* אִתְגְּזַר Est II 1, 3, 1 *sg.* אִתְגְּזַרִית Thr 3, 54 1. abgeschnitten werden; 2. beschnitten werden; 3. beschlossen werden.
גְּזָר h. m. גְּזֶר דִּין Urteil, Dekret.
גֶּזֶר h. m., *pl.* גְּזָרִין Holzscheit.
גִּזְרָא a. m. 1. *pl.* גִּזְרִין 1K 3, 25 (fehlt im MS) Scheit, Stück; 2. Schutzbinde; 3. *pl. c.* גִּזְרֵי 1K 20, 27 Herde, Abteilung.
גַּזְרָאָה a. m. Vertilger.
גִּזְרָה h. f. 1. Balkon, Erker; 2. behauener Stein.
גוּזַרְתָּא a. f. Beschneidung.
גִּזְתָא a. f., c. גִּזַּת Dt 18, 4 abgeschorene Wolle.
גְּחוּךְ h. m. 1. Scherz, Lachen; 2. anstössiges Betragen.
גְּחוּכָא a. m. dass.
גָּחוֹן h. m. Bauch.
גְּחוֹר h. m. rot.
גְּחִירָא a. m. dass.
גְּחַךְ a. 1. lachen, scherzen; 2. unanständig sein. *Pa.* dass. *Itpe.* sich zum Gelächter machen.
גוּחְכָא a. m. Lachen.
גַּחְכָן h. m. Spassmacher.
גַּחֶלֶת h. f., *pl.* גֶּחָלִים glühende Kohle.
גְּחַם a. verbrennen (?).
גָּחַן h. sich beugen, neigen.
גְּחֵין (1K 18, 42) a. dass. *Pa.* dass.
גַּחַר h. m. Öffnung (?).
גִּחָר h. m. rot.
גֵּט h. m. 1. Urkunde; 2. Scheidebrief; 3. גִּטִּין Name eines Talmudtraktates.

גִּטָּא a. m., ind. גֵּט Dt 24, 1 1. Urkunde; 2. Scheidebrief.
גְּטָשָׁא a. m. Mist (?).
גַּיְא, גַּי h. f. Thal.
גיא. גיית (BerR 33) 1. גְּזַיִית (so Ausg. Konst.), s. גְּזָא.
גֵּיאָה. רְקַם ג׳ (Dt 1, 19) Ortsname (Kadesch Barnea).
גֵּיאוּתָא (Ex 15, 1) a. f. 1. Erhabenheit; 2. Hochmut.
גִּיבָא a. m. Höhe.
גִּיגְלָא a. m. Pupille.
גִּיֵּד h. Pi. die Sehnen durchschneiden. *Hitp.* an den Sehnen durchschnitten werden.
גַּיֵּד a. Pa. dass.
גִּיד I h. m. Koriander.
גִּיד II h. m. 1. Sehne, Ader; 2. männl. Glied.
גִּידָא (Gen 32, 32) a. m. dass.
גִּידוֹ Ortsname.
גַּיְידוּר (jBabM 11[a]), גַּיְדְרִינָא x. m. (γαϊδούριον) kleine Eselart.
גִּיהָא I a. m. Licht, Flamme.
גִּיהָא II (גֵּיהִיאָה) a. m. Wasserbassin.
גִּיהְיָא s. גִּהְיָא.
גֵּיהִנֹּם h. 1. Thal Hinnom; 2. Ort der Verdammten.
גֵּיהִנָּם (Jes 53, 9) a. dass.
גִּיהַר (Cant 5, 14, nicht MS) a. m. ein Edelstein.
גֵּיו. מִגָּיו Gen 6, 14, מִלְּגַיו 1K 6, 4 inwendig. לְגָיו 2K 7, 11 nach innen. מִגָּיו לְ Lv 16, 13, לְמִגָּיו לְ Lv 16, 15, לְגָיו מִן, מִלְּגָיו לְ innerhalb von.
גיוטאה 1. נִיוֹטָאָה a. m. Einwohner des Nomos Naut in Ägypten.
גִּיּוֹפָא a. m. Ehebrecher.
גִּיּוֹרָא (Ex 23, 9) a. m. Proselyt.
גִּיּוֹרָא a. m. Ehebrecher, Buhle.
גִּיּוּרָא a. m. Ehebruch.
גִּיּוֹרֶת h. f. Proselytin.
גִּיּוֹרְתָא a. f. dass.
גַּיּוּתָא a. f. Eigenschaft als Nichtjude.

גֵּיוּתָא (Ez 28, 13), גֵּיוְתָא *a. f.*, *ind.* גֵּיוָה Jes 3, 24 1. Erhabenheit; 2. Stolz, vgl. גֵּיאוּתָא.

גֵּיוְתָן *h. m.* hochmütig.

גֵּיוְתָנָא *a. m.*, *pl. d.* גֵּיוְתָנַיָּא Ex 15, 1 dass.

גֵּיוְתָנוּתָא *a. f.* Erhabenheit.

גיח s. גּוּחַ.

גִּיחוֹן einer der Ströme Edens.

גִּיל I *h.* einen Kreis bilden, rollen(?).

גִּיל II *h. m.* 1. Kreis, Genossenschaft, von gleichem Alter. בֶּן גִּיל gleichzeitig geborener; 2. Klöppel in der Glocke, Schelle.

גִּילָא *a. m.* 1. etwas Rundes; 2. s. גַּלָּא.

גִּילָאָה *a. m.* von gleichem Alter.

גִּילָה *h. f.* Versammlung, Kreis.

גִּימֶל dritter Buchstabe des hebr. Alphabets.

גִּין, גִּין *a.* בְּגִין Jes 28, 15 unter dem Schutz von. בְּגֵין Koh 6, 8 wegen. בְּגֵין דְּ 1. weil; 2. damit. בְּגֵין לָא Thr 3, 44 damit nicht. בְּגֵין כֵּין Koh 10, 10 deshalb.

גִּין *h.* בְּגֵין wegen.

גִּינַי s. גִּנַּי.

גינאות l. גּוֹנִיאוֹת (?), s. גּוֹנְיָא.

גִּים *h. m.* 1. Schwager (Gatte der Schwester der Frau); 2. wohlbekannt.

גִּיסָא *a. m.* dass.

גַּיִס *h. m.* Räuberschar.

גָּיָס, גָּיוֹס *m.* (Γάϊος) Personenname.

גַּיֵּס *h. Pi.* zusammenscharen.

גַּיֵּס *a. Pa.* dass.

גַּיְסָא *a. m.* Räuberschar.

גַּיָּסָא *a. m.* 1. Räuber; 2. frech.

גְּסִיסָה *h. f.* Todeskampf.

גֵּיף, גֵּיף *h. m.* Ehebruch.

גֵּיף *h. m.* Ufer, Küste.

גֵּיפָא *a. m.* dass.

גַּיָּפָא (Lv 20, 10) *a. m.* Ehebrecher.

גַּיֶּפְתָּא (Lv 20, 10) *a. f.* Ehebrecherin.

גֵּיפְתָנוּתָא *a. f.* Erhabenheit.

גֵּיץ *h. m.* Funke.

גֵּיצָא *a. m.* dass.

גִּיר *h. m.* 1. Gischt, Schaum; 2. Kalk; 3. Eisenstein, Tintenstein; 4. Pulver.

גַּיֵּר *a. Pa.* mit Kalk bewerfen.

גִּירָא *a. m.* 1. *ind.* גִּיר Ex 16, 14, Jes 27, 9 Kalk; 2. Gischt, Schaum; 3. eine Krankheit; 4. *ind.* גִּיר Jes 49, 2, *pl. c. s.* גִּירַי Dt 32, 43 Geschoss, Pfeil; 5. Schössling; 6. Folge; 7. Personenname.

גַּיָּרָא *a. m.* Ehebrecher.

גִּירָאָה *a. m.* Schütze.

גִּירְגִּפְסִין *x. m.* Gypspulver.

גִּירָה s. גֵּרָה.

גֵּירוּי *h. m.* Reizung.

גֵּירוּמִין *h. m. pl.* Übergewicht (beim Wiegen).

גֵּירוּעַ *h. m.* 1. Abzug; 2. unreife Beere.

גֵּירוּשִׁין *h. m. pl.* Scheidung.

גֵּירוּת *h. f.* 1. Wohnen als Fremdling; 2. Übertritt zum Judentum.

גֵּירוּתָא *a. f.* 1. dass.; 2. l. גּוֹרִיתָא.

גֵּירָעוֹן *h. m.* Abzug.

גירקררין l. גִּירְקְרֶדִין(?) *x. m.* Ricinuspulver.

גִּירְרָא *a. m.* Pfeil.

גַּיַּרְתָּא, גָּיוֹרְתָּא *a. f.* Ehebrecherin.

גִּישׁ s. גִּים.

גִּישָׁה *h. f.* Nahen (zum Altar).

גֵּיתָא *a. m.*, *pl. ind.* גֵּיתֵי Gen 46, 34 Herde.

גַּל *h. m.* 1. Steinhaufen; 2. Welle; 3. Thür; 4. Schildkröte.

גַּלָּא *a. m.* 1. Steinhaufe; 2. *pl.* גַּלִּין Jes 37, 26, גַּלְלִין, *c.* גְּלֵי (l. גַּלֵּי) Sac 10, 11, *c. s.* גַּלּוֹהִי Jer 5, 22 Welle; 3. Thür; 4. *pl. c.* גַּלֵּי Ez 4, 12 (MS גַּלְלֵי), גַּלְלֵי Thr 2, 13 Or 1377 Exkrement; 5. *pl. d.* גַּלַּיָּא 2K 23, 6 (MS גָּלַיָּא) kakophemistische Bezeichnung der Götzen (für גַּדָּא).

גִּלָּא *a. m.* 1. *pl. ind.* גִּלֵּי Ex 5, 12 dürres Gras; 2. Schilf(?).

גְּלָא *a.* 1. גְּלָא Nu 22, 31 öffnen, entdecken, *pt. pass.* גְּלֵי Ex 3, 7 offenbar, bekannt; 2. *pt.* גָּלֵי Gen 4, 16 in die

Verbannung gehen. *Pa.* גַּלִּי Lv 20, 11 aufdecken, enthüllen. *Aph. pf. c. s.* אַגְלְיָךְ Dt 30, 1 in die Verbannung schicken. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְגְּלִי Ex 3, 2 offenbart werden, erscheinen; 2. *pf.* 1 *sg.* אִתְגְּלִיתִי Ex 3, 8 sich zu erkennen geben, sich offenbaren; 3. verbannt werden. *Itpa. pf.* אִתְגַּלִּי Gen 9, 21, *imp. sg. f.* אִתְגַּלַּא Jes 51, 9 1. sich aufdecken; 2. sich zeigen.

גְּלַב *a.* rasieren.

גַּלְבָא *x. m.* (vgl. γλύφω), *pl.* גַּלְבִין (MS גַּלָּבִין) 1 S 17, 5 Schuppe.

גְּלָבָא *x. m.* (vgl. γλύφω), *ind.* גְּלַב Ez 27, 24 Bildhauerei.

גַּלָּבָא *a. m.* 1. Messer; 2. Rasiermesser; 3. *pl. d.* גַּלָּבַיָּא Ez 5, 1 Barbier.

גּוּלְבָא *a. m.* eine Art Erbsen.

גְּלִיבְטוֹן *x. m.* (γλυπτόν) graviert.

גּוּלְבִינָא, גִּלְבּוֹנָא *a. m.* eine Art Erbsen.

גלבטינון l. גְּלַקְטִינוֹן *x. m.* (γαλακτινόν) milchweiss.

גַּלַבְקְיָא *x. f.* (γλαύκιον) Schöllkraut (*Chelidonium Glaucium L.*).

גְּלַג *a. Pa.* plaudern.

גַּלְגָּא *a. m.* Geschwätz.

גְּלוּגְדְקָא (Thr 2, 1) *x. f.* (λεκτίκια) 1. Sänfte; 2. Fussschemel.

גִּלְגּוּל *h. m.* 1. Rollen, Wälzen; 2. einen Eid Zuschieben; 3. unebenes Terrain.

גְּלְגּוּלָא *a. m.* Pupille.

גַּלְגִּילָא *a. m.* Rauke (*Eruca sativa*).

גּוּלְגִּיקִין (jBez63[a]) *x. m. pl.* (καλίκιος) Schuh.

גִּלְגֵּל *h.* 1. rollen, wälzen; 2. aufbürden; auferlegen, zuschieben; 3. hervorbringen; 4. sich zwingen zu, sich mühen mit. *Pass.* 1. sich rollen; 2. zugeschoben werden; 3. übertragen werden; 4. erregt werden; 5. sich auf jem. werfen, angreifen.

גַּלְגֵּל *a., ipf.* יְגַלְגֵּל Thr 3, 3 rollen, wälzen. *Pass.* 1. erregt werden; 2. sich ansammeln; 3. sich ereignen; 4. sich anlegen.

גַּלְגַּל *h. m.* 1. Rad, Räderwerk; 2. Himmelssphäre, Tierkreis; 3. Augapfel; 4. *pl.* Wechsel des Glücks; 5. Körnchen.

גַּלְגְּלָא *a. m.* 1. גִּלְגְּלָא (l. גַּלְגְּלָא) Ez 10, 13, *pl. d.* גִּלְגְּלַיָּא (l. גַּלְגְּלַיָּא) Ez 10, 12, *c.* גִּלְגְּלֵי Ex 14, 25 Rad; 2. Tierkreis; 3. *pl. c.* גִּלְגְּלֵי Jes 11, 8 Augapfel; 4. גִּלְגְּלָא (l. גַּלְגְּלָא) Jes 17, 13 Stoppel; 5. Gürtel (?).

גּוּלְגְּלָא s. גּוּלְגּוּלְתָּא.

גלגלין s. גַּנְגְּלִין.

גֻּלְגֹּלֶת *h. f., pl.* גֻּלְגּוֹלִיּוֹת 1. Schädel; 2. Kopfsteuer.

גּוּלְגּוּלְתָּא (Ex 16, 16) *a. f., pl.* גֻּלְגְּלִין 1. Schädel; 2. Kugel, runder Stein; 3. Kopfsteuer.

גָּלִיגַם *x. m.* (καλίγα) Soldatenstiefel.

גָּלַד *h.* 1. hart werden, eine Rinde, einen Schorf bekommen; 2. abhäuten. *Hi.* eine Kruste bilden. *Ho.* von einer Kruste überzogen werden.

גְּלַד *a., pt. pass.* גְּלִיד bereift, mit Eis überzogen. *Itpe.* abgehäutet werden.

גֶּלֶד *h. m.* 1. Haut, Fell, Schale; 2. Schorf, Grind, Kruste.

גִּלְדָּא *a. m.* 1. *pl.* גִּלְדִין Ez 27, 24 Überzug, Platte; 2. Haut; 3. Schorf.

גַּלְדָּאָה *a. m.* Fellarbeiter.

גִּלְדָּנָא *a. m.* Name eines Fisches.

גָּלָה *h.* 1. unbedeckt, offen sein; 2. auswandern. *Ni.* offenbart werden, erscheinen. *Pi.* 1. aufdecken; 2. ג׳ פָּנִים *a*) frech behandeln; *b*) Schande anthun. *Hi.* verbannen. *Hitp.* enthüllt werden, sich offenbaren.

גִּלָּה *h. f., pl.* גִּלִּין Rohr, dürres Gras.

גֻּלָּה *h. f.* Becken.

גְּלָהֵי *a. m. pl.* Klarheit, Helle (des Himmels).

גָּלְוָאָה *a. m.* Exulant.

גְּלוּדָה *h. f.* enthäutetes Tier.

גִּלּוּחַ *h. m.* Scheren.

גִּלּוּחָא *a. m., ind.* גִּלּוּחַ Jes 15, 2 1. Scheren; 2. rasierter Bart.

בְּגָלוּי *h. m.* öffentliches Auftreten. בְּגָלוּי öffentlich.
גִּלּוּי *h. m.* 1. Unbedeckt sein, Entblössung. ג' עֲרָיוֹת Incest, ג' פָּנִים Frechheit; 2. das Verbot, Flüssigkeiten in unbedecktem Gefäss stehen zu lassen.
גִּלּוּיָא *a. m.* 1. Unbedeckt sein; 2. das Verbot, Flüssigkeiten offen stehen zu lassen; 3. reine Oberfläche.
גָּלוּיָא, גָּלְוָיָא *a.m.* Exilierter, Auswanderer.
גִּלּוּל *h. m.* Götzenbild.
גִּלּוּלָא *a. m.* dass.
גַּלְוָלָאָה *a. m.* Exilierter.
גְּלוּמָא *a. m.* Klotz.
גלוסא (jMaaser 49[b]) l. גְּרוּסָא.
גִּלּוּעַ *h. m.* Blossstellung.
גְּלוּפָא *x. m.* (γλυφή), *ind.* גְּלוּף Hg 2, 23 (MS גְּלָף) Gravierung.
גְּלוּפָה *x. f.* Schnitzbild.
גְּלוּשָׁא s. גְּלִישָׁא.
גְּלוּשׁוּתָא s. גְּלֵישׁוּתָא.
גָּלוּת *h. f.* 1. Verbannung; 2. Schar von Verbannten, Exilierten.
גָּלוּתָא *a. f., pl. c.s.* גָּלְוָתָךְ Dt 30, 4 dass. רֵישׁ גָּלוּתָא Oberhaupt der (babylon.) Exulanten.
גִּלַּח *h. Pi.* das Haar schneiden.
גְּלַח *a. Pa. pf.* גַּלַּח Lv 13, 33 das Haar schneiden. *Itpa.* אִתְגְּלַח Jud 16, 22 (l. אִתְגַּלַּח) geschoren werden.
גַּלְחִי Ortsname.
גָּלִי. בְּגָלֵי Jes 41, 2 öffentlich.
גַּלְטוּרִי *x. f.* (*caelatura*) Einmeisseln.
גַּלִּי *x. m.* (*Galium*) Labkraut.
גַּלְיָא *x. f.* (Γαλλία) 1. Gallien; 2. Galatien.
גַּלְיָא *a. m. pl.* בֵּית ג' 1. verächtliche Bezeichnung eines Götzentempels, viell. Verdrehung von גַּדְיָא mit Anspielung an γελοῖα oder גַּלְיָא Excremente; 2. in folge von Missverstand im babyl. Talmud als ehrende Bezeichnung (etwa Haus der Öffentlichkeit) betrachtet; 3. palästinische Örtlichkeit.

גַּלְיָיא *a. m.* Einwohner von Gallaja.
גְּלִיד *h. m.* Reif, Eis.
גְּלִידָא (Gen 31, 40) *a. m.* dass.
גִּלָּיוֹן *h. m.* 1. Pergamentrolle; 2. Gürtel.
גָּלִיל *h. m.* 1. Landschaft, Distrikt; 2. Galiläa.
גְּלִילָא (2K 15, 29), גְּלִילָא *a. m.* Galiläa.
גְּלִילָא (Ez 47, 8) *a. m.* Distrikt.
גְּלִילָאָה *a. m.* Galiläer.
גְּלִילִי *h. m.* Galiläer.
גְּלִילְתָא, גְּלִילָנִיתָא *a. f.* zum Zusammenrollen.
גְּלִימָא, גְּלִימְתָא *a. m. f.* 1. *ind.* גְּלִים Gen 25, 25 Mantel, Hülle; 2. Anhöhe; 3. Thal, Tiefe; 4. eine Hülsenfrucht.
גליאסין (EchR 2, 7) l. גְּלִיגְסִין, s. גְּלִיגַס.
גְּלִיפָא *x. m.* (γλυφή) Eingrabung, Formung.
גְּלִיפָה *x. f.* 1. Gravierung; 2. Formung (der Worte).
גַּלִּיצוּר *m.* Name eines Engels.
גוליר (Est II 6, 11), גַּלְיָר *x. m.* (γαλιάριος) Trossknecht.
גְּלִישָׁא *a. m., ind.* גְּלִישׁ Lv 13, 41 kahl am Vorderkopf.
גְּלִישׁוּתָא *a. f., c. s.* גְּלֵישׁוּתֵיהּ Lv 13, 42 Kahlheit am Vorderkopf.
גלכא s. גַּלְבָּא.
גָּלַל *h.* 1. wälzen, rollen; 2. von sich abwälzen. *Ni.* 1. zusammengerollt, angeheftet werden; 2. (mit עַל) die Oberhand haben. *Pi.* rollen. *Ho.* zusammengerollt werden.
גְּלַל *a., pt. pass. pl. f.* גלילן Cant 5, 14 l. גְּלִיפָן (so MS). *Pa.* rollen, wälzen. *Itpo. pf.* 3 *pl.* אִתְגּוֹלַלוּ Gen 43, 29, Jer 31, 19, *pt. f.* מִתְגּוֹלַלָא Ho 11, 8 Soc 59, l. מִתְגּוֹלְלָא sich winden, sich regen.
גָּלָל *h. m.* 1. Anhang; 2. Kügelchen; 3. Mist; 4. Welle.
גְּלַל *a.* בְּגְלַל, *c. s.* בִּגְלַלְהוֹן Dt 28, 32, מִן בִּגְלַל 1. wegen; 2. um zu. מִן בִּגְלַל דִּי Koh 5, 17 1. damit; 2. weil. מִן בִּגְלַל לְ um zu. בִּגְלַל כֵּן deshalb.

גְּלָלָא *a. m.* 1. Stein, Klumpen; 2. Excremente.

גַּלְלָא *a. m.* Woge.

גְּלָלָנִיתָא *a. f.* 1. klumpenförmig; 2. s. גְּלִילָנִיתָא.

גָּלַם *h.* 1. *pt. pass.* גָּלוּם formlos, ohne Specialisierung; 2. übervorteilen.

גּוּלְמָא *a. m.* 1. Kolben; 2. unfertiges Gefäss; 3. Hügel.

גַּלְמוּדָה *h. f.* menstruierend.

גַּלְמוּדְתָא *a. f.* dass.

גולמו הרג l. גּוּלְמוּהָרַג *x. m.* Siegelerde (schwefelsaure Talkerde).

גּוּלְמֵישָׁא *a. m.*, *pl.* גּוּלְמֵישִׁין Cant 5, 15 immergrüner Baum (Wachholder?).

גּוּלְמְתָא, גַּלְמְתָא *a. f.* 1. Hügel; 2. Thal.

גלנו (jEr 21d) l. גַּלְנִי od. גַּלְנוֹס *x. m.* (γαληνός) still.

גְּלוּסְטְרָא *x. m.* (κλεῖστρον) Verschluss, Riegel.

גְּלוּסְטְרָאָה *x. m.* (vgl. κλεῖστρον) Schlosser.

גְּלוּסְקִין, גְּלוּסְקָא *x. m.* (κόλλιξ), *pl.* גְּלוּסְקָאוֹת, גְּלוּסְקִין 1. feines Brod; 2. eine Sorte (gepresster) Oliven.

גְּלוּסְקְמָא *x. m.* (γλωσσόκομον), *pl.* גְּלוּסְקְמָאוֹת, גְּלוּסְקְמִין 1. Kasten, Futteral; 2. Sarg.

גָּלַע *h. Ni.* aufgebrochen, aufgerissen werden. *Pi.* aufdecken, blossstellen. *Hitp.* klargestellt werden.

גִּלְעָד (Nu 32, 40) Gilead.

גִּלְעָדָא (2K 15, 29, MS גִּלְעָד) dass.

גַּלְעִינָה *h. f.*, *pl.* גַּלְעִינִין 1. Kern; 2. Dattelkern.

גָּלַף *x.* (γλύφω) eingraben, gravieren. *Pi.* dass.

גְּלַף *x.* (γλύφω), *ipf.* 2 *m. sg.* תִּגְלוֹף Ex 28, 11, *pt. pass. pl. f.* גְּלִיפָן Cant 5, 14 dass.

גְּלָפָא *x. m.*, *c.* גְּלַף Ex 28, 11 Gravierung.

גּוּלְפָּא *x. m.* 1. (κάλπη) Krug; 2. גולפין l. גּוּלְמִין.

גְּלוֹפַּטְרָא *f.* (Κλεοπάτρα) Kleopatra.

גְּלָפִיתָא *x. f.* Gravierung.

גְּלוּפְסָא *x. m.* Olivenart.

גְּלוּפְקְרָא, גְּלוּפְקְרִין *x. m.* (καλυπτήριον), *c. s.* גלופקריה DtJI 24, 13 (MS קלופקריה) Decke.

גּוּלִיקָס *m.* (Καλιγούλας) Caligula.

גְּלַאקְסִינוֹן, גְּלַקְטִינוֹן *x. m.* (γαλαξινός) milchfarben (?).

גְּלַקְטִיקָא *x. f.* (λεκτίκια) Sänfte.

גָּלַשׁ *h.* 1. aufwallen, kochen; 2. ans Licht kommen. *Hi.* veröffentlichen. *Ho.* kochend gemacht werden.

גְּלַשׁ *a.* aufkochen.

גֶּלֶשׁ *h. m.* Wallung. מֵי גְלָשִׁים siedendes Wasser.

גַּלְשָׁא *a. m.* 1. dass.; 2. freifliegendes Haar.

גַּלְשׁוּשִׁיתָא (Cant 6, 5) *a. f.* Steinhaufen.

גְּלְשַׁלְשׁוּתָא (גְּלְשׁוּלְשְׁתָא) *a. f.* Kahlheit.

גְּלְשַׁלְשָׁנָא *a. m.* kahlköpfig.

גְּלְתָא *a. f.* Mantel.

גַּם *h.* 1. auch; 2. die Partikel גַּם.

גַּמָּא, גַּם *x. m.* (γάμμα) 1. der dritte Buchstabe des griech. Alphabets; 2. die Form des Gamma (rechter Winkel).

גּוּמָּה (גּוּמָּא) *h. f.* Vertiefung, Grübchen.

גָּמָא *h.* schlürfen.

גְּמָאִין *h. m. pl.* Leckerbissen.

גִּמְגֵּם *h.* stottern.

גַּמְגֵּם *a.* dass.

גָּמַד *h.* zusammenziehen, verkürzen.

גְּמַד *a.*, *pt. pass.* גְּמִיד Jud 3, 15 dass.

גַּמְדָא *m.* 1. Personenname; 2. Flussname.

גְּמוּל *h. m.* Vergeltung, Wohlthat.

גְּמוֹל *h. m.* Vorrichtung, um ein Kalb am Saugen zu hindern.

גְּמוּלְתָא *a. f.* Wohlthat.

גֵּימוֹן s. S. 77b.

גֵּימוֹנִית s. ebenda.

גָּמַז *h. Pi.* caprificieren (durch Aufhängen von früchtetragenden Zwei-

gen des wilden Ölbaums auf den zahmen).

גַּמְזָא *m.* Personenname.

גִּמְזוֹ Ortsname.

גַּמְזוּז *h. m.* eine durch Caprification in der Reife beförderte Feige oder Johannisbrotfrucht.

גַּמְזוּזִינְיָא *a. f.* Gericht von solchen Feigen.

גַּמָּזִית *h. f., pl.* גַּמְזִיּוֹת 1. zur Caprification benutzter Zweig (oder Frucht); 2. durch Caprification gereifte Frucht.

גֵּימַטְרְיָא, גְּמַטְרְיָא *x. f.* 1. (γεωμετρία) Mathematik; 2. (γραμματεία) die Methode, den Zahlenwert der Wörter zu berechnen; 3. Ziffer.

גֵּימַטְרִיקוֹן *x. m.* (γραμματικόν) die Ziffernbedeutung der Buchstaben betreffend.

גְּמַטְרוֹן *x. m.* (γεωμέτρος) Mathematiker.

גֹּמֶא *h. m.* Riedgras (*Papyrus?*).

גַּמְיָא *a. m.* dass.

גְּמִיָּה, גְּמִיאָה *h. f.* Einschlürfen.

גְּמִילוּת *h. f.* Vergeltung, Wohlthat. ג' חֲסָדִים Liebeserweis (Krankenbesuch, Tröstung Leidtragender u. s. w.).

גְּמִילוּתָא *a. f., c.* גְּמִילוּת Mi 6, 8 dass.

גְּמִיעָה *h. f.* Einschlürfen.

גְּמִירָא *a. m., ind.* גְּמִיר Lv 6, 15 vollständig.

גְּמֵירְתָא *a. f., ind.* גְּמֵירָא Gen 18, 21 1. Vernichtung; 2. Beschluss, endgiltige Entscheidung.

גָּמַל *h.* 1. vergelten; 2. Gutes thun; 3. entwöhnen; 4. reifen, sich voll entwickeln. *Ni.* entwöhnt werden. *Pi.* entwöhnen (?).

גְּמַל *a., pf.* 1 *pl.* גְּמַלְנָא Gen 50, 15, *imp.* גְּמוֹל Est II 5, 1 erweisen, anthun. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִתְגַּמְלַת Est II 5, 2 (nicht im MS) erwiesen erhalten.

גָּמָל *h. m.* Kamel.

גַּמָּל *h. m.* Kameltreiber. חַמָּר וְגַמָּל einer, der nicht weiss, wohin er sich wenden soll.

גַּמְלָא I (Lv 11, 4) *a. m.* 1. Kamel. ג' פַּרְחָא Dromedar; 2. eine Art Joch; 3. schmaler Steg; 4. Personenname (Gamliel); 5. Ortsname; 6. l. גַּמָּא.

גַּמְלָא II (Jes 66, 6, Jud 9, 16), גְּמָלָא, גּוּמְלָא *a. m.* Erweisung, Vergeltung.

גַּמְלוֹן *h. m.* gross, lang.

גַּמְלִיאֵל *m.* Personenname.

גַּמְלָנָא *a. m., f. d.* גַּמְלָנִיתָא gross, lang.

גַּמֶּלֶת *h. f.* Karawane von Kamelen.

גַּמַּלְתָּא *a. f.* dass.

גָּמַם *h. Pi.* 1. abschneiden; 2. beschneiden. *Ni.* abgeschnitten werden.

גְּמַם *a. Pe. Itpe.* dass.

גְּמָמִית, גּוּמָמִית *h. f.* Höhlung.

גִּימוֹן *x. m.* (κημός) Maulkorb.

גִּימוֹנִית *x. f.* Band.

גּוּמְסִית (falsch גמומסית) *x. f.* (vgl. γάμος) Ehekontrakt.

גָּמַע *h.* schlürfen. *Pi.* schlürfen lassen.

גְּמַע *a.* schlürfen. *Pa.* dass.

גְּמַץ *a.* eine Grube machen.

גּוּמָּצָא *a. m.* Grube.

גַּמְסְקוֹם, גַּמְסְקוֹן, גָּמִיקוֹן *x. m.* (vgl. γάμος) 1. Ehekontrakt; 2. Morgengabe.

גָּמַר *h.* 1. vollenden, beendigen; 2. (die Begierde) befriedigen; 3. vernichten; 4. beschliessen; 5. einen Analogieschluss machen; 6. vollentwickelt sein. *Ni.* vollendet werden. *Pi.* 1. zerstören; 2. zur Reife bringen; 3. parfümieren. *Ho. Hitp.* parfümiert werden. *pt.* מוּגְמָר 1. Räucherwerk; 2. Kohlenpfanne.

גְּמַר *a.* 1. *ipf.* 2 *f. sg.* תִּגְמְרִין Ez 23, 34 vollenden, beendigen; 2. vernichten; 3. aufhören; 4. einen Schluss machen. גָּמַר — מִן er lehrt — von, es ist hergeleitet — von (bei Schluss aus blosser Analogie des Ausdrucks); 5. das traditionelle Recht lernen, lehren. גְּמִירִי es ist Inhalt der Lehrtradition. *Pa.* 1. beendigen; 2. *ipf.* 1 *sg.* אֲגַמַּר Nu 21, 3 vernichten. *Aph.*

lehren. *Itpa.* 1. beendigt werden; 2. zerstört werden; 3. *pt. f.* מִתְגַּמְּרָא Cant 3, 6 parfümiert werden.

גְּמָר *h. m.* Vollendung.

גְּמָרָא *a. m.* 1. *ind.* גְּמָר Ez 27, 24 Vollendung; 2. Karfunkel; 3. überlieferte Lehre, Tradition; 4. גְּמָרָא Cant 1, 1 (MS תַּלְמוּדָא) das Schriftwerk, welches die Diskussionen der Amoräer über die Mischna enthält (in späteren Drucken für תַּלְמוּד eingesetzt).

גַּמְרִי (גְּמָרֵי?) *a.* לְגַמְרִי gänzlich.

גַּמְרָנָא *a. m.* Lehrer der Tradition.

גּוּמַרְתָּא *a. f.* 1. *pl.* גּוּמְרִין Lv 16, 12, 2 S 22, 9 Kohle; 2. Hautkrankheit (Pocken).

גְּמַשׁ *a.* niederbeugen.

גּוּמְתָּא *a. f.* Grube.

גַּן *h. m., pl.* גַּנּוֹת 1. Garten. גַּן עֵדֶן Paradies; 2. Weib.

גְּנָא I *a.* 1. *pt. pl. m.* גָּנַיִן Est II 1, 3 (MS גָּנְיִין) liegen (zu Bett, am Tisch). *Aph. pf.* אַגְנִי Est II 1, 3 niedersetzen, sitzen lassen.

גְּנָא II *Pa.* beschämen. *Itpa.* 1. beschämt werden, sich schämen; 2. hässlich verfahren.

גְּנָאָה *a. m.* hässlich.

גַּנָּאָה, גְּנָאָה *a. m.* Gärtner, Gemüsehändler.

גָּנַב *h.* 1. stehlen; 2. täuschen, hintergehen. *Ni.* gestohlen werden. *Pi.* sich fortstehlen. *Hitp.* verstohlen thun, heimlich machen.

גְּנַב *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּגְנוֹב Ex 21, 37, תִּגְנוּב Ex 20, 13 stehlen. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְגַנְּבִין Jer 23, 30 stehlen; 2. sich herumstehlen, Umwege machen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגְּנֵיב Ex 22, 11 1. gestohlen werden; 2. sich fortschleichen.

גַּנָּב *h. m.* Dieb.

גַּנָּבָא (Ex 22, 1) *a. m.* dass.

גּוּנְבָּא *a. m.* 1. Schwanz; 2. l. גּוּנַבָּא.

גַּנָּבִית *h. f.* diebisch.

גַּנְבְּרָא, גִּנְבָּרָא *a. m.* Riese.

גַּנְבָּרוּתָא *a. f.* Kraft.

גִּנְבְּרָא *x. m.* (*juniperus*) Wachholder.

גּוּנְבְתָּא *a. f.* Schwanz.

גַּנָּבְתָא *a. f.* Diebin.

גְּנֵיגִי *x. m.* (κυνηγός) Jäger.

גִּנְגִּידִין *x. m.* (γιγγίδιον) breitblätterige Kresse (*Lepidium latifolium*).

גַּנְגְּלִין, גִּנְגִּילוֹן *x. m.* (*cingulum*) Gürtel.

גּוּנְדָּא I *x. m.* 1. (κάνδυς) Oberkleid; 2. (γοῦνδα) Bande, Trupp.

גּוּנְדָּא II *a. m.* Mauer.

גּוּנְדְּלִית *x.* Schreibweise eines, der mit beiden Händen schreiben kann (eines Linkshändigen?), d. h. von links nach rechts.

גַּנְדַּר (Gen 29, 10) *a.* rollen, wälzen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *pl. m.* יַגַּנְדְּרוּן Gen 29, 8 gewälzt werden, sich wälzen; 2. sich überheben.

גּוּנְדָּרָא *x. m.* steinigter Boden, Fels, Klippe.

גַּנְדְּרִיתָא *x. f.* Geländer.

גַּנְדְּרוֹפּוֹס *x. m.* (κυνάνθρωπος) Geistesstörung, Wahnsinn.

גָּנָה *h. Pi.* beschämen, tadeln. *Pu. pt.* מְגוּנֶּה hässlich. *Hitp.* sich Schande machen, verächtlich erscheinen.

גַּנָּה *h. f.* Garten.

גְּנוּבְתָּא (Ex 22, 3) *a. f.* 1. Diebstahl; 2. Trug; 3. gestohlener Gegenstand.

גְּנוֹגְנִית, גְּנוֹגֶנֶת *x. f.* Beutel (?).

גְּנוּי *h. m.* Schande.

גְּנוּן, גִּנּוּן *h. m.* Brautgemach.

גְּנוּנָא *a. m., ind.* גְּנוּן Jes 4, 5 Bedachung.

גְּנוּנָא *a. m., c. s.* גְּנוּנֵיהּ Jes 61, 10, *pl. c. s.* גְּנוּנַהָא Jo 2, 16 1. Bedachung; 2. Brautgemach.

גְּנוּנִים *h. m. pl.* Fleischklumpen (?).

גְּנוֹנִית *h. f.* Gartenbeet (?).

גְּנוֹנִיתָא (Cant 5, 13) *a. f.* 1. Gärtchen; 2. Personenname.

גְּנוּסָא, גְּנוּסְיָא s. גְּנִיסְיָא.

גְּנוּסַר s. גְּנֵיסַר.

גְּנוּת *h. f.* Schande.

גְּנוּתָא (Koh 5, 5) *a. f.* dass.

גָּנַז *h.* 1. verbergen, vergraben; 2. aufbewahren; 3. dem öffentlichen Gebrauch entziehen. *Ni.* 1. verborgen werden; 2. aus dem öffentlichen Gebrauch entzogen werden.

גְּנַז *a.*, *pf.* 3 *m. pl.* גְּנַזוּ 2K 20, 17, *pt. pass. pl.* גְּנִיזִין Dt 32, 34 verbergen, aufbewahren. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגְּנֵיז Jes 23, 18 verborgen, entzogen werden.

גִּנְזָא *x. m.*, *c.* גְּנָז (l. גְּנַז) 1 S 25, 29, *pl. c. s.* גִּנְזוֹהִי Ho 13, 15 1. Schatz; 2. Schatzhaus.

גִּנְזִין *x. m. pl.* Schatz.

גַּנְזַכָּה *x. f.* 1. Schatz; 2. Schatzhaus.

גִּנְזַכָּיָא (?) *a. m.* aus Ginzak.

גִּנְזַק Ortsname.

גָּנַח *h.* 1. stöhnen, ächzen; 2. husten.

גְּנַח I *a.* dröhnen. *Pa.* 1. dröhnen; 2. stöhnen.

גְּנַח II *a.* 1. schneiden; 2. vorüber eilen. *Pa.* castrieren.

גְּנִי *h. m.* Schande.

גְּנָיָא (גַּנְיָא) *a. m.*, *ind.* גְּנַאי Est II 1, 3. 12 dass. לִגְנֵי (לְגְנַי) schimpflich.

גינאות l. גּוּנְיוֹת (?), s. גּוֹנְיָא.

גִּפַּי Flussname.

גּוּנֵי *x. f.* (γυνή) Weib.

גּוּנְיָא *x. m.* (aus γυνή) Mann.

גּוֹנְיָא *x. f.* (γωνία) Winkel.

גניאך. טָעֲוָתָא גְּנֵיַאךְ (Jes 1, 29) l. גִּנַּיָּא דְטָעֲוָתָא.

גַּנָּבָא *a. m.* Dieb.

גְּנֵיבָה *h. f.* 1. Diebstahl; 2. gestohlener Gegenstand.

גְּנֵיבוּת *h. f.* 1. Diebstahl; 2. Betrug.

גְּנֵיבוּתָא *a. f.* dass.

גְּנִיזָה *x. f.* 1. Schatz; 2. Aufbewahrung. בֵּית גְּנִיזָה Schatzhaus.

גְּנִיחוּתָא *a. f.* Stöhnen.

גינין l. זְיָנִין, s. זַיִן.

גְּנִינִין, גְּנִינִים (jPea 20a) *h. m. pl.* besondere Mehlart.

גִּנֵּיסַר (Nu 34, 11) Genezareth.

גְּנִיסְתָא *x. f.* (vgl. γένος) Geschlecht.

גּוּנְמָא *a. m.* eine Hülsenfrucht.

גְּנַן *a.*, *ipf.* 3 *pl.* יִגְנוּן Sac 8, 4 beschützen. *Aph. pf.* אַגֵּין Gen 7, 17, *ipf.* 1 *sg.* אַגֵּין 2K 20, 6, *pt. f.* מַגְּנָא Jes 4, 5 dass.

גַּנָּן *h. m.* Gärtner.

גַּנָּנָא *a. m.* dass.

גְּנָנָא *a. m.* 1. Bedachung; 2. Brautgemach.

גִּינֵס, גְּנִים, גְּנוּס *x. m.* (vgl. γένος) vornehm.

גְּנִיסְיָא, גְּנוּסְיָא *x. m.* (γενέσια) 1. Geburtstag; 2. Tag des Regierungsantritts; 3. (γένος) Adel.

גְּנוּסְטְרָא, גְּנוּסְטְרִי *x. m.* (κνῆστρον) Schabmesser.

גנסרא l. גְּנַבְרָא.

גַּנְפָּא (?) *a. m.*, *pl. c. s.* גַּנְפוֹהִי Mi 1, 16 (MS כַּנְפוֹהִי) Flügel.

גִּנְּתָא (Gen 2, 8) *a. f.*, *pl.* גִּנִּין Est II 1, 1, *c. s.* גִּנֵּיכוֹן Am 4, 9 Garten.

גּוּנְתָּאָה *a. m.* Gete.

גַּס *h. m.* 1. dick, gross, übermässig. בְּהֵמָה גַסָּה Hornvieh. גַּס רוּחַ hochmütig; 2. s. גַּם (?).

גַּסָּא *a. m.* gross, umfangreich. בְּגַסָּא unmässig.

גְּסָא *a. m.* 1. Seite, Nachbarschaft; 2. Art, Weise; 3. *pl.* Schätze (?).

גָּסָה *h.* speien.

גַּסּוּת *h. f.* Überhebung.

גַּסּוּתָא *a. f.*, *ind.* גַּסּוּת Koh 7, 8 dass.

גַּסְטְרָא I *x. f.* 1. (γάστρα) Scherbe, Schale; 2. verstümmelter Körper.

גַּסְטְרָא II *x. f.* (κάστρα) 1. Lager; 2. Ortsname.

גִּסְטְרוֹן *x. m.* (κασσίτερος) Zinn.

גַּסְיוֹטָאָה *a. m.* Einwohner von Casiotis in Ägypten.

גְּסַס *a.* sich zu Tische legen, s. auch נְגַס essen.

גֶּסֶם *h. m.* Seite, Arm.

גִּסְסָא *a. m.* 1. *pl.* גִּסְסִין Jes 60, 4 Seite; 2. *pl. d.* גִּסְסַיָּא Lv 3, 4 Lende; 3. *pl.* גִּסְסִין 2S 18, 14 Wurfspiess, Pfahl.

גּוּסְפָּנָא *x. m., pl.* גָּסְפָּנִין Jes 10, 32 (*in margine*) Wagen.

גְּעָא *a., pt. pl. f.* גָּעֲיָן 1 S 6, 12 brüllen.

גִּעְגּוּעַ *h. m.* 1. Sehnsucht; 2. Eigensinn.

גִּתְגַּעְגֵּעַ *h. Pass.* 1. sich rollen; 2. sich beflecken.

גַּעְגַּע *a. Pass.* 1. sich rollen; 2. sich beflecken; 3. sich eifrig beschäftigen.

גַּעְגְּעָא *a. m.* ג׳ דְּמַיָּא Wasserfall.

גָּעָה *h.* brüllen.

גִּעוּל *h. m.* 1. Reinigen eines beschmutzten Geschirrs; 2. גִּעוּלֵי בֵיצִים abgetriebene Eier.

גְּעוֹרִיתָא *a. f.* Anschreien.

גְּעִיָּה *h. f.* Stöhnen.

גְּעִילָה *h. f.* Verwerfen.

גַּעְיְתָא *a. f.* Brüllen.

גָּעַל *h. Hi.* durch Ausbrühen reinigen. *Ni.* durch Ausbrühen gereinigt werden. *Hitp.* beschmutzt werden.

גְּעַל *a. Pa. pt. pass.* מְגָעַל Jes 6, 5 beschmutzen. *Itpa.* אִתְגָּעֲלוּ Jes 1, 6 Cod. Soc 59 sich besudeln.

גְּעַר *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִגְעַר Sac 3, 2 anschreien, anfahren.

גְּעָרָה *h. f.* Schelten, Drohen.

גָּעַשׁ *h.* 1. rauschen, dröhnen; 2. husten, niesen. *Hi.* dröhnen machen. *Hitp.* sich beeifern.

גַּעְתּוֹן Ortsname.

גַּף *h. m.* 1. Flügel; 2. Arm, Schulter; 3. Henkel; 4. בְּגַפּוֹ allein.

גַּפָּא (Dt 4, 17) *a. m.* 1. *c. s.* גַּפֵּיהּ Est II 1, 2 Flügel; 2. Geflügel; 3. Stadtthor; 4. Kakophemie für גַּדָּא.

גַּפָּא s. גּוּפָא II.

גַּפָּה *h. f.* Steinhaufen.

גִּפּוּף *h. m.* 1. Umarmen; 2. Umschliessung.

גִּפּוּפָא *a. m.* dass.

גִּפְטִי *h. m.* (Αἰγύπτιος) ägyptisch.

גפל. מגפל (jSabb 14[a]) l. מְגַפֵּף.

גִּיפִיוֹן (SchemR 31) l. פֵּיגִיּוֹן (?) *x. m.* (πηγίον) Bach.

גֶּפֶן *h. m.* 1. Weinstock; 2. צֶמֶר גֶּפֶן Baumwollenstaude, Baumwolle.

גּוּפְנָא (Gen 40, 10) *a. m. f., ind.* גּוּפַן Gen 49, 22 1. Rebe, Weinstock; 2. Traube; 3. עֲמַר גֻּפְנָא Baumwollenstaude.

בֵּית גּוּפְנִין, גּוּפְנִית, גּוּפְנָא Ortsname.

גּוּפְנָן, גּוּפְנִין *h. m.* eine dem Dill ähnliche, aber heterogene Pflanze.

גִּפֵּס *x.* (γυψόω) mit Gyps bestreichen.

גִּפְסִים, גִּפְסַס *x. m.* (γυψός) Gyps.

גִּפֵּף *h. Pi.* 1. einschliessen; 2. umarmen. *Pu.* eingeschlossen werden.

גְּפַף *a. Pā.* גַּפֵּיף Gen 29, 13, *c. s.* גַּפְּפֵיהּ Gen 33, 4, 3 *pl. m.* גַּפִּיפוּ Thr 4, 5 1. umarmen; 2. die Hände in den Schoss legen.

גִּפֵּר *h. Pi.* schwefeln (verpichen?). *Hitp.* geschwefelt werden.

גַּפַּר *a. Pa.* schwefeln.

גָּפְרִית *h. f.* Schwefel.

גּוּפְרֵיתָא (Gen 19, 14) *a. f.* dass.

גֶּפֶת *h. f.* ausgepresste Oliven.

גִּפְתָּא *a. f.* dass.

גִּפְתִּי s. גִּפְטִי.

גּוּפְתְּיָה, גּוּפְתְּתָה s. גּוּבַבְתָּא.

גֵּץ *h. m.* 1. Funke; 2. גֵּץ יְוָנִי Kalk, Gyps; 3. weisser Lehm (?).

גִּצָּא *a. m.* dass.

גַּצְרָא s. גַּסְטְרָא.

גֵּר *h. m.* 1. stammfremder Landesbewohner; 2. Proselyt. גֵּר צֶדֶק Nichtjude, der mit der Beschneidung das ganze Gesetz angenommen hat. גֵּר תּוֹשָׁב Nichtjude, welcher bes. dem Götzendienst entsagt hat.

גֵּרָא *a. m.* dass.

גִּיר *x.* (γάρ) dann, nämlich.

גְּרָא *a. Pa.* 1. *pf.* גָּרִי Nu 21, 6 1. reizen, locken; 2. treiben; 3. schleudern. *Itpa. pf.* אִתְגָּרִי 1S 13, 4, *ipf.* 2 *pl.* תִּתְגָּרוּן Dt 2, 5 1. sich erregen gegen jem.,

angreifen; 2. geschleudert werden; 3. in Leidenschaft entbrennen.

גַּרְאִינָה s. גַּרְעִינָה.

גְּרַב a. wegnehmen. *Itpe.* beraubt werden.

גְּרָב h. m. 1. grosser Thonkrug; 2. Fussbekleidung.

גָּרָב h. m. Art von Aussatz.

גְּרָבָא a. m., ind. גְּרָב Jer 13, 12, 1 S 1, 24 Soc 59 Thonkrug.

גָּרָבָא a. m. Räuber.

גַּרְבָא (Dt 28, 27) a. m. Art von Aussatz.

גַּרְבִּיתָא a. f. Nordwind.

גַּרְבֵּל a. kneten, rollen.

גַּרְבְּנָא a. m., ind. גַּרְבָּן Lv 21, 20 mit einer Art von Aussatz behaftet.

גְּרַבְתָּא a. f. abnorme Länge des Schamgliedes.

גְּרַבְתָּן h. m. einer, der ein langes Schamglied hat.

גְּרַג a. *Pa.* erregen. *Itpa.* erregt werden.

גֶּרֶג h. m. Weidengeflecht.

גּוּרְגָא a. m. dass.

גּוּרְגְדָנָא s. גּוּרְגָנָא.

גַּרְגוּתָא, גַּרְגִּיתָא a. f. Brunnen.

גַּרְגִּילָא s. גַּרְגִּירָא.

גַּרְגִּינָא a. m. Flechtwerk.

גַּרְגִּיר h. m. Rauke (*Eruca sativa*).

גַּרְגִּירָא a. m. dass.

גַּרְגִּישָׁאָה a. m., pl. d. גַּרְגִּישָׁאֵי Gen 15, 21 Girgesäer.

גַּרְגְּלִידָא x. m. (γογγυλίς) Rübe (*Brassica Rapa*).

גּוּרְגָנָא x. m. (ὄργανον) Orgel.

גּוֹרְגּוֹם m. (Γεώργιος) Personenname.

גִּרְגֵּר h. 1. hinuntergiessen, ausschlürfen; 2. abbeeren, einzelne Beeren ablesen; 3. Oliven trocknen, zusammenschrumpfen lassen.

גַּרְגַּר a. Körner erhalten, körnig werden.

גַּרְגַּר h. m. 1. Beere, Körnchen; 2. zusammengeschrumpfte Olive; 3. trunksüchtig, gefrässig.

גַּרְגְּרָא a. m., pl. גַּרְגְּרִין Jes 17, 6 1. Beere, Körnchen; 2. zusammengeschrumpfte Olive.

גַּרְגְּרִינָא a. m., ind. גַּרְגְּרִין Est II 1, 3 Brunnen (?).

גַּרְגְּרָן h. m. gierig, Schlemmer.

גַּרְגְּרָנָא a. m., f. d. גַּרְגְּרָנִיתָא Thr 1, 11 dass.

גַּרְגְּרָנוּת h. f. Fressgier.

גַּרְגְּרָנִית h. f. Honigklee (*Melilotus*).

גַּרְגֶּרֶת h. f. Schlund.

גַּרְגִּישְׁתָּא, גַּרְגִּשְׁתָּא (1 K 7, 46) a. f. 1. Erdkloss, Scholle; 2. ein als Medizin gebrauchtes rötliches Pulver.

גַּרְגּוּתָנִי, גַּרְגְּתָנִי x. f. (γύργαθος) 1. Flechtwerk, Korb; 2. Grind.

גָּרַד h. 1. schaben, kratzen, kämmen; 2. (das Gewebe vom Webstuhl) abschneiden. *Pi.* abkratzen.

גְּרַד a. 1. dass.; 2. erregen, rege machen.

גֶּרֶד h. m. 1. Abschaben, Ausradieren; 2. Franse, Zotte.

גַּרְדָּא, גְּרָדָא a. m. 1. Abschaben; 2. Franse; 3. Stumpf.

גַּרְדָּאָה, גְּרָדָאָה x. m. (γέρδιος) Weber.

גַּרְדּוֹם h. m. Stumpf. אִישׁ ג' aller Mittel bar.

גַּרְדּוּמָא a. m. dass.

גירדונא 1. גַּדְרִינָא.

גַּרְדִּי, גְּרְדִי x. m. (γέρδιος) Weber.

גַּרְדְּיָאָה x. m. (γέρδιος), pl. גַּרְדְּיָאִין 2S 21, 19 Or 1471, Jud 16, 14 dass.

גּוֹרְדְּיָן, גּוֹרְדְּיָנוֹן, גּוֹרְדְּיָנֵי x. m. (*Gordianus*) eine Goldmünze.

גַּרְדִּיתָא x. f. Gewebe, Faden.

גּוּרְדְּלִי h. m. aus Gurdela (?).

גַּרְדֵּם a. abreissen. *Pass.* abgerissen werden.

גרדום 1. גַּרְדּוֹם, גְּרָדוֹן x. m. (γράδος) Richtplatz.

גַּרְדָּנָא I x. m. Weber.

גְּרְדָנָא II a. m. kahlköpfig.

גַּרְדְּסָנָא x. m., ind. גַּרְדְּסָן Jud 16, 14 (MS גַּרְדְּיָאִין) Weber.

גרדקי l. גְּרָרְקֵי (Γεραριτική) Bezirk von Gerar.

גָּרָה h. *Pi.* reizen, erregen. *Hitp.* 1. sich erregen, eifersüchtig werden; 2. sich in Kampf verwickeln; 3. Leidenschaft haben für.

גֵּרָה, גֵּירָה h. f. 1. Münze, Gewicht (= Ma'a, etwa 0,6 — 0,7 Gramm); 2. Samen von Johannisbrot; 3. Schlund; 4. das Wiedergekäute. מַעֲלֶה גֵרָה Wiederkäuer.

גְּרוֹגְרוֹת m. Personenname.

גְּרוֹגֶרֶת h. f. getrocknete Feige.

גְּרוּדָא Ortsname.

גֵּרוּי h. m. Aufreizung.

גְּרוּמֵי, גְּרוּמָנֵי (bBabB 89[b]) x. m. pl. (cf. γρυμεοπώλης) Trödler, Altwarenhändler.

גְּרוּמִין s. גֵּירוּמִין.

גרומתא l. גְּרוֹמִיתָא a. f. kleiner Kuchen.

גָּרוֹן h. m. 1. Schlund; 2. Personenname.

גְּרוֹנָא a. m., c. s. גְּרוֹנָךְ Jes 58, 1 dass.

גְּרוּנְדָא x. m. steinigter Grund.

גָּרוֹס h. m., pl. גָּרוֹסִין, גָּרוֹסוֹת Gräupner.

גָּרוֹסָא a. m. dass.

גְּרוּסָא s. גְּרִיסָא.

גָּרוֹף h. m. Schössling, Reis.

גְּרוֹפִית h. f. dass.

גְּרוֹפִיתָא a. f. dass.

גָּרוֹשׁ h. m. Verstosser (des Weibes).

גֵּרוּשִׁין h. m. pl. Verstossung.

גֵּרוּת h. f. 1. Fremdlingsrecht; 2. Übertritt zum Judentum.

גְּרָאזָא a. m. Amphibienart.

גְּרִזִין. טוּרָא דִג' Dt 27, 11 Berg Garizzim.

גַּרְזְמִיתָא, גְּרוּזְמִי, גְּרִיזְמְתָא x. f. (γάρισμα?) Fischbrühe mit Lupinen.

גוּרְזְקִי (?) x. m. Käfig.

גְּרוּטֵי, גְּרוּטָא x. f. (γρύτη) Gerümpel.

גֵּרִי h. m. einer Proselytenfamilie angehörig.

גְּרִיבָא a. m. Trockenmass (*Sea*).

גְּרִיבָה Strasse oder Platz in Tiberias.

גָּרִיד h. m. 1. Dürre, Trockenheit; 2. dürrer Boden.

גְּרִידָא a. m. 1. dass.; 2. allein, bloss, ohne Zusatz.

גְּרִידָה h. f. Abschaben.

גְּרִידוּתָא a. f. Reibung (beim Coitus).

גְּרִיוָא a. m. 1. ein Trockenmass (*Sea*); 2. ein Ackerstück, das man mit einem Geriw besäen kann.

גרימני l. גֶּרְמָנִי.

גָּרִים h. m. 1. Graupe; 2. Graupengericht.

גְּרִיסָא a. m., pl. d. גְּרִיסַיָּא Est II 3, 8 (MS גְּרִיסוּיָא) dass.

גריסין s. קַקוֹ גְרִיסִין.

גְּרִיסָנָא a. m. Graupengericht.

גְּרִיעוּתָא a. f. Nachteiliges.

גְּרִיפָה h. f. Wegscharren (von Asche).

גְּרִיצָה h. f. Brotkuchen.

גְּרִיצְתָא (Ex 29, 23) a. f., pl. גְּרִיצָן Lv 7, 12. 13 Brotkuchen.

גְּרִירָה h. f. 1. Fortbewegen eines leblosen Gegenstandes; 2. ins Schlepptau Genommenwerden; 3. l. גְּרִידָה.

גְּרִישׁ h. m., pl. גְּרִישִׁין Graupe.

גָּרַל h. *Hi.* Los werfen.

גָּרַם h. veranlassen. *pt.* גָּרוּם vollkommen, reichlich. *Ni.* Gelegenheit gegeben werden. *Hi.* (beim Schlachten) mit dem Messer ausgleiten. *Ho. pt. f.* מוּגְרֶמֶת Tier, bei dessen Schlachtung das Messer ausglitt.

גְּרַם a., *pf.* 3 *pl. m.* גְּרַמוּ Jes 3, 9 1. verursachen; 2. stark sein. *Pa.* 1. stärken; 2. Knochen zermalmen. *Aph.* befestigen.

גְּרָם h. m. Veranlassung.

גֶּרֶם h. m. 1. Knochen; 2. Stärke; 3. Umschreibung des *pron. refl.*, z. B. גַּרְמִי mich.

גַּרְמָא (Gen 2, 23) a. m. 1. Knochen; 2. Wesen. כָּל גַּרְמֵהּ eben dies; 3. Umschreibung des *pron. refl.*, z. B. גַּרְמֵיהּ sich selbst.

גְּרָמָא a. m. Veranlassung.

גְּרַמָּטִיוֹן *x. m.* (γραμματεῖον) Abschrift, Dokument.
גַּרְמִידָא (Jud 3,16) *a. m.* 1. Arm; 2. Elle.
גַּרְמִיתָא *a. f.* Knöchelchen.
גֶּרְמַמְיָא (Ez 27, 14) 1. = גֶּרְמָנְיָא; 2. = גֶּרְמָנִיקְיָא.
גֶּרְמָנְיָא (Γερμανία) Deutschland.
גֶּרְמָנִי *h. m.* 1. Germane; 2. Eigenname (*Germanus*).
גֶּרְמָנִיקְיָא *f.* Germanicia, Stadt und Bezirk in Commagene.
גְּרַמְסִין *x. m.* (γραμμάριον) Scrupel (1,137 Gramm).
גּוּרְנָא *x. m.* (γοῦρνα) Eimer.
גָּרַם *h. Pi.* zerreiben, Graupen machen.
גְּרַם *a.* 1. *pt. pl.* גָּרְסִין Est II 3, 8 lernen, sich Kenntnisse aneignen; 2. einen bestimmten Ausdruck (Lesart) gelernt haben (lehren); 3. s. גְּרַם. *Pa. Aph.* zermalmen, Graupen machen.
גִּרְסָא (Cant 1, 2) *a. m.* 1. Lernen, Gelerntes; 2. Lesart (das Gelernte).
גִּרְסָא *a. m., c. s.* גִּרְסַהּ Lev 2, 16 Graupe.
גַּרְסִי *h. m.* Gräupner.
גִּרְסָנָא, גּוּרְסִינָא *a. m.* Erwerb.
גָּרַע *h.* abziehen, verringern. *Pi. Hi.* 1. abziehen; 2. ablaufen lassen. *Ni.* Abschlagszahlung leisten.
גְּרַע *a.* 1. abziehen; 2. scheren. *Pa. pf.* גָּרַע 2 S 10, 4 dass. *Itpe.* abgezogen erhalten.
גָּרְעָא *a. m.* Haarscherer.
גַּרְעִינָה *h. f., pl.* גַּרְעִינִין Dattelkern.
גַּרְעִינוּתָא *a. f.* dass.
גָּרַף *h.* 1. wegschaufeln, wegscharren; 2. verjagen. *Pi.* dass.
גְּרַף *a., pt. pl.* גָּרְפִין Est II 3, 8 dass. *Itpe. pt.* מִתְגְּרֵיף Est II 3, 8 weggeschaufelt werden. *Itpalp.* dass.
גָּרָף *h. m.* ג' שֶׁל רְעִי Nachtgeschirr.
גִּרְפָּא *a. m.* Wegscharren (von Kohlen).
גְּרוּפִּינָא s. אַגְרְפִּינָא.
גִּרְצָא *a. m.* Aufeinanderhäufen (?).
גּוּרְקָא *x. m.* unreife Frucht.

גָּרַר *h.* 1. kratzen, schaben; 2. fortschleppen, rücken; 3. mitschleppen, angesteckt sein; 4. zersägen. *Ni.* 1. geschleppt werden; 2. gesägt werden. *Pi.* schleppen. *Hitpa. Hitpo.* 1. sich winden; 2. demütig um Verzeihung bitten.
גְּרַר *a.* 1. schleppen, ziehen; 2. Appetit reizen; 3. l. גְּרַד. *Pa.* 1. *pf.* גָּרַר Jud 8, 16 zerren, fortschleppen; 2. Appetit reizen; 3. *pt.* מְגָרַר DtJI 33, 20 absägen. *Itpa. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגָּרַר Jer 22, 19 geschleppt werden.
גְּרָרָא I *a.* אַגַּב ג' beiläufig.
גְּרָרָא II *a. m.* Speise, welche das wiederkäuende Tier heraufbringt.
גִּרְרָא *a. m., pl. d.* גִּרְרַיָּא 2 K 13, 15 Pfeil.
גֵּרָרָה (?) *h. f.* בֵּית ג' Gefängnis (?).
גְּרָרְקֵי (Γεραριτική) Bezirk von Gerar.
גִּרְשָׂא *a. m.* Graupe.
גָּרַשׁ *h., pt. pass. f.* גְּרוּשָׁה Geschiedene. *Pi.* 1. verstossen; 2. scheiden, einen Scheidebrief geben. *Hitp.* geschieden werden.
גְּרַשׁ I *a. Pa.* 1. scheiden, verstossen; 2. aufheben. *Itpa.* geschieden werden.
גְּרַשׁ II *a.* ziehen.
גְּרֵתִיקוֹן *x. m.* (γρητικόν) Kreide.
גָּשׁוּרָא *a. m.* Balken.
גְּשׁוּרָאָה (Dt 3, 14) *a. m.* Gesuräer.
גָּשׁוֹשׁ *h. m.* Stange zum Messen der Wassertiefe.
גָּשׁוֹשָׁא *a. m.* 1. einer der die Wassertiefe misst; 2. Schatzgräber.
גָּשִׁישׁ *h. m.* Brettergestell.
גָּשַׁם *h., pt. pass.* גָּשׁוּם beregnet. *Ho.* mit Regen versehen sein.
גֶּשֶׁם *h. m.* Regen. שְׂדֵה ג' natürlich bewässertes Feld.
גִּשְׁמָא, גּוּשְׁמָא *a. m.* 1. *c. s.* גִּשְׁמֵיהּ Est II 6, 11 Körper; 2. Umschreibung von „selbst“.
גִּשְׁמָא *a. m.* Thürpfosten.

גּוּשְׁפַּנְקָא (Koh 1, 7) *x. m.* Ring.

גּוּשַׁפְּקָא *x. m.* (γαυσάπη) haariger Stoff.

גּוּשְׁקְרָא, גְּשְׁקְרָא *x. m.* 1. kleienhaltiges Weizenmehl, Schrotmehl; 2. Baumwollenpflanze und Stoff daraus (?).

גָּשַׁר *h.* verbinden, eine Brücke schlagen.

גְּשַׁר *a.* dass.

גֶּשֶׁר *h. m.* Brücke.

גַּשָּׁר *h. m.* Fährmann.

גִּשְׁרָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* גִּשְׁרָךְ Ez 27, 5 Brücke; 2. Balken.

גָּשַׁשׁ *h.* berühren. *Pi.* betasten. *Pilp.* schlagen, treiben. *Hitpa.* 1. mit einander ringen; 2. seine Kräfte erproben, sich üben.

גְּשַׁשׁ *a.* berühren, betasten. *Pa.* dass.

גִּשְׁתָּא *a. f.* 1. Tasten, Fühlen; 2. Heber.

גִּשְׁתְּמָא *x. m.* Thürschwelle.

גַּת *h. f.* 1. Kufe, Kelter; 2. Zeit des Weinkelterns; 3. kufenartige Vertiefung.

גּוּתָאָה *a. m.* (Γότθος) Gete.

גּוּתִי *h. m.* (Γότθος) Gete.

גּוּתְיָא (Γοτθία) Gothia (Getia), Siebenbürgen.

גִּתִּית *h. f., pl.* גִּתִּיּוֹת Winzerin (?).

גִּתְרָאָה *a. m.* Githräer.

ד

ד der 4. Buchstabe des hebr. Alphabets. 'ד als Zahlzeichen = 4.

־דְּ I *a.* 1. Gen 44, 9 welcher; 2. Gen 30, 18, ־בְּדִ Ex 16, 8, ־מִדְּ Ex 14, 11 weil; 3. Ex 11, 7 dass; 4. כְּד Lev 13, 5 wie; 5. Gen 30, 16 Einführung eines Genetivs.

־דְּ II (= דִּין) *a.* אֵי דְלוֹן wo finden sie?

דָּא I (Ex 7, 23) *a. f.* diese. בְּדָא Lv 26, 27, אַף בְּרַם דָּא Lv 26, 44 trotzdem. לְדָא Gen 2, 23 deshalb. אֵידָא Jer 5, 7, הֵי דָא, הֵידָא Est II 5, 14, הֵיְדָא 1. welche denn? 2. wo? מָא דָא Gen 3, 13 was da?

דָּא II a. Ruf der Kameltreiber.

דָּאַב *h. Hi.* 1. zerfliessen; 2. zerfliessen lassen.

דְּאֵב *a.* 1. fliessen; 2. sich ängstigen.

דַּאֲבָא *a. m., ind.* דָּאִיב Lv 15, 2 samenflüssig, s. דְּאֵב.

דְּאָבָא *a. m.* Betrübnis, Angst.

דַּאֲבוֹנָא *a. m.* dass.

דַּאֲבֵן *a.* betrüben.

דָּאַג *h.* besorgt sein.

דְּאַג *a.* dass.

דָּאָה *h.* fliegen, schweben.

דָּאָה *h. f.* Name eines unreinen Vogels, Geier.

דְּאַו s. דְּאֵב.

דַּיְצִיפָּא, דֵּאְצִיפָּא *a. m.* eine Taubenart.

דִּיאַטַגְמָא *x. m.* (διάταγμα) Verordnung.

דִּיאַטְרֵיטָא (falsch דיאטרוטא) *x. m.* (διάτρητον) durchbrochenes Glas.

דְּאִימְטִין *x.* (διάμεπτον) abwechselnd.

דִּיאוֹנִיסִין (?) *x. m. pl.* (Διονύσια) Bacchanalien.

דִּיאִיקִיטָא *x. m.* (διοικητής) Schatzmeister.

דְּאַת (für דתא) *a. Aph.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תַּדְאִית Gen 1, 11 sprossen lassen, hervorbringen; 2. s. רְאַג.

דִּיאָתֵימִין (falsch דיאתימון) *x.* (διεθέμην) ich vermachte.

דִּיאַתֵיקִי *x. f.* (διαθήκη) Testament.

דֵּב s. דִּיב.

דֹּב, דּוֹב *h. m.* Bär.

דּוּבָא, דּוּבָּא (Jes 11, 7) *a. m., ind.* דּוֹב 2S 17, 8, *pl.* דֻּבִּין 2K 2, 24 dass.

דְּבָא *a. Pa.* auflauern.

דִּבָּא s. טִבָּא.

דָּבַב I *h.* 1. tropfen; 2. auspichen (?).

דָּבַב II *h., pt. pass.* דָּבוּב feindlich.

דְּבַב *a.* tropfen.

דְּבָבָא *a. m.* 'בַּעַל ד, *pl. c. s.* בַּעֲלֵי דְבָבָךְ Nu 10, 35 Feind.

דִּיבְבָא (Koh 10, 1) l. דִּבָּבָא *a. m., pl. d.* דִּבָּבַיָּא Jes 7, 18 l. דִּבָּבַיָּא Fliege.

דְּבָבוּתָא *a. f., ind.* דְּבָבוּ Gen 3, 15, Thr 1, 2 Feindschaft.

דַּבְדְּבָנִית *h. f.* von der Traube fallende rosinenartige Beere (?).

דָּבָה *h.* überfliessen.

דִּבָּה *h. f.* 1. Verleumdung; 2. übel berüchtigte Frau.

דָּבוֹנָא s. דַּאֲבוֹנָא.

דִּבּוּק *h. m.* 1. Zusammenhalten; 2. Bindemittel, Klebstoff.

דִּבּוּקָא *a. m., ind.* דִּבּוּק 1K 7, 30 Zusammenfügung.

דִּבּוּר *h. m.* 1. Ausspruch, Rede; 2. הַדִּבּוּר die Gottesrede (Gott).

דִּבּוּרָא (Ez 1, 25) *a. m.* 1. Ausspruch, Rede; 2. die Gottesrede (Gott); 3. *pl.* die zehn Gebote.

דְּבוֹרָה *h. f.* Biene.

דְּבוֹרִיתָא *a. f.* dass.

דְּבַח *a., pt.* דָּבַח Ex 20, 24 schlachten, opfern. *Pa. pf.* דַּבַּח Gen 46, 1, *ipf.* 1 *pl.* נְדַבַּח Ex 5, 8 dass.

דִּבְחָא *a. m., c.* דֵּיבַח Ex 12, 27, *pl.* דִּבְחִין Gen 46, 1 1. Schlachtopfer; 2. Passahfest.

דְּבִיאֵל *m.* Schutzengel der Perser.

דִּבְיוֹנִים *h. m. pl.* Exkremente.

דְּבֵילָה *h. f.* gepresste Feigen, Feigenkuchen.

דְּבֵילְתָא (Jer 40, 10), דִּבְלְתָא *a. f., c. s.* דְּבֵילְתִי Jud 9, 11, *pl.* דִּבְלָן, דִּבְלִין gepresste Feigen, Feigenkuchen.

דְּבִיקָה *h. f.* 1. Zusammenhaften; 2. Anhänglichkeit.

דְּבִיר *h. m.* 1. das Allerheiligste; 2. Bezeichnung der Thora; 3. Ortsname.

דִּבִּירָא (Cant 1, 11) *a. m.* Wort.

דבלא (Jer 34, 4) l. נְבָלָא (so MS).

דּוּבְלָא *a. m.* 1. Feigenart (?); 2. l. דּוּלְבָא.

דַּבְלוּל *h. m.* hervorragendes Ende.

דִּבְלַל *h., pt. pass.* מְדֻבְלָל dürftig.

דָּבַק *h.* 1. ankleben, anhangen; 2. zusammenkleben, verbinden. *Ni.* sich anschliessen. *Pi.* 1. zusammenkleben; 2. zum Anschluss auffordern. *Hi.* ankleben. *Hitp.* sich verbinden.

דְּבַק *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִדְבַּק Gen 2, 24, Dt 13, 18 anhangen, ankleben. *Pa.* ankleben. *Aph.* 1. *pf.* אַדְבֵּיק Gen 31, 23 erlangen, erreichen; 2. Ränke schmieden. *Itpe. pt.* 2 *pl.* אִתְדְבֵיקְתּוּן Dt 4, 4 sich anschliessen. *Itpa.* dass.

דֶּבֶק *h. m.* 1. Bindemittel, Leim; 2. Zusammenhang, Halt; 3. Folge.

דִּבְקָא (1K 7, 20) *a. m.* Zusammenfügung.

דָּבַר *h. Ni.* sich unterhalten. *Pi.* 1. reden; 2. euphem. geschlechtlichen Verkehr pflegen. *Hi.* überreden.

דְּבַר *a., pf.* 3 *f. sg* דְּבַרַת Gen 16, 3, *ipf.* 3 *m. sg. c. s.* יִדְבְּרוּנוּנּוּן Am 9, 2 1. leiten, führen, fortführen; 2. nehmen, holen. *Pa. pf.* דַּבַּר Gen 31, 18, *ipf.* 3 *m. pl. c. s.* יְדַבְּרוּנוּנּוּן Jes 14, 2, *Aph.* 1. leiten, fortführen; 2. herbeiholen; 3. treiben, antreiben. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִדְּבַרַת Gen 12, 15, *pt.* מִדְּבַר 2K 2, 10 1. geführt werden; 2. sich schlepppen. *Itpa. pt. pl.* מִדַּבְּרִין Dt 33, 3 dass.

דָּבָר *h. m.* 1. Wort, Rede; 2. Auslegung; 3. Ding. דָּבָר אַחֵר euphem. für Götzendienst, Aussatz etc.

דֶּבֶר *h. m.* Seuche.

דִּבֵּר *h. m.* 'הַד die Gottesrede (Gott).

דַּבָּר *h. m.* Führer.

דְּבָרָא, דַּבְרָא (2K 9, 20) *a. m., pl. c. s.* דִּבְרֵיהוֹן Jud 5, 20 Leitung.

דַּבְרָא *a. m.* 1. Feld; 2. Ortsname.

דִּבְרָה *h. f.* Wort, Ausspruch.

דַּבְרוֹנָא *a. m.* Lauf, Strömung.

דַּבְרוּתָא *a. f.* dass.

דַּבָּרִיתָא *a. f.* Führerin.

דַּבְּרִיתָא *a. f., pl. d.* דַּבְּרְיָתָא Dt 1, 44 (falsch דַּבְרָיָתָא Jud 14, 8) Biene.

דַּבְרָן *h. m.* 1. Sprecher; 2. geschwätzig.
דַּבְרָנָא *a. m.* dass.
דְּבַרְתָּא I (Nu 31, 11) *a. f.* 1. Beute; 2. *c.* דִּבְרַת Ex 33, 23 Zug, Einherziehen.
דְּבַרְתָּא II *a. f.* Pest.
דְּבַשׁ *h. m.* Honig. ד׳ תְּמָרִים Dattelhonig.
דָּבַשׁ *h. Hi.* in Gährung übergehen.
דִּבְשָׁא (Jud 14, 8) *a. m.*, *ind.* דְּבַשׁ Gen 43, 10 Honig.
דוּבְשָׁן *h. m.* 1. Honigstock; 2. Honigkuchen.
דוּבְשָׁנִיתָא *a. f.* honigartig.
דוּבְשְׁקָא s. דִּפְשְׁקָא.
דַּבָּשְׁתָּא Ortsname.
דָּג *h. m.* Fisch.
דִּגָּא *a. m.* Tropfen.
דָּגָה *h. f.* Fische.
דְּגוֹגִיתָא (Am 4, 2) *a. f.* Fischerbarke.
דִּגּוּל *h. m.* List.
דִּגּוּן *h. m.* Aufhäufen.
דוגזר s. רוּזְגָּר.
דְּגוֹרָא *a. m.*, *pl.* דְּגוֹרִין Ex 8, 10 Haufe.
דִּיגַמְסִים (Est II 2, 8, MS דִּיגְמֵי עַם) l. דִּטַגְסִים.
דְּגִירָה *h. f.* Brüten.
דָּגַל I *h. Ni.* in Abteilungen geteilt sein. *Hi.* eine Flagge hissen.
דָּגַל II *h. Pi.* betrügen. *Hi.* betrügen.
דְּגַל *a. Pa.* lügen, betrügen.
דֶּגֶל *h. m.* Fähnlein, Trupp.
דִּגְלָא *a.* Panierstange.
דַּגָּלָא *a. m.* Lügner.
דגלום l. דַּלְגֵּים *x. m.* (διαλγής) heftige Schmerzen habend.
דַּגָּלוּתָא *a. f.* Falschheit.
דִּגְלַת (Gen 2, 14) Tigris.
דוּגְמָא, דִּיגְמָא *x. m.* (δεῖγμα) 1. Gleichnis, Beispiel, Exempel, Probe; 2. öffentl. Auftreten; 3. Merkmal, Abzeichen, Marke.
דוּגְמַנְטֵירִין, דוּגְמַטְּרִין, דִּגְמַטְרִין l. דוגמנטורין *x. m.* (δειγματήριον) Bild.
דּוּגְמָנָא *x. m.* (δόγμα) Beschluss.

דָּגָן *h. m.* Getreide.
דְּגַן *a. Itpa.* aufgespeichert werden.
דְּגָנָא, דַּגְנָא *a. m.* Getreide.
דִּיגוֹן *x. m.* 1. (δίγονος) doppelt, zweimal; 2. (δίγωνον) mit zwei Winkeln.
דִּיגְנוֹסִים *x. f.* (διάγνωσις) Entscheidung, Beurteilung, Bestimmung.
דְּגַר *a.*, *pt. pass.* דְּגִיר Ex 16, 14 (MS כְּגִיר) 1. aufhäufen; 2. brüten (?); 3. springen (?). *Itpe. pf.* 3 *m. pl.* אִדְּגַרוּ Thr 1, 20 sich krümmen.
דָּגַשׁ *h. Hi.* deutlich aussprechen.
דַּד *h. m.* 1. Brust; 2. Zitze; 3. Hahn (an Geschirren).
דַּדָּא *a. m.*, *pl.* דַּדִּין Jes 32, 12 (MS תְּדִין!), *d.* דַּדַּיָּא Cant 8, 1 dass.
דָּדָא *x. m.* (δᾳδίον) Fackel.
דְּדָא *a. Pa.* führen. *Itpa.* sich bewegen.
דִּדְבָא *a. m.*, *pl.* דִּדְבַן, דִּדְבִין Fliege.
דָּדָה *h. Pi.* führen. *Hitp.* sich bewegen.
דדיונא l. רְדִיוֹנָא *a. m.* Flut.
דִּידְכֵי *x. f.*, *pl.* דִּידְכָאוֹת (διαδοχή) sich ablösende Wache.
דִּידִימוֹם *x. m.* (δίδυμος) doppelt.
דְּדָנִים *h. m. pl.* Nomadenstamm.
דָּדְנִין (jRhS 58[a]) *x. m. pl.* (δᾳδίον) Kienspan (Fackel).
דָּה s. דָּא.
דְּהָא *Aph.* matt werden.
דָּהַב *h. Hi.* rot werden lassen (?).
דַּהְבָא (Gen 2, 12) *a. m.*, *ind.* דְּהַב Ex 25, 24 Gold.
דַּהֲבוֹנָא (Est II 3, 11, nicht MS) *a. m.* Goldwert.
דַּהֲבִי *m.* Personenname.
דַּהֲבִי *h. m.* Goldarbeiter.
דַּהֲבָנָא *a. m.* dass.
דַּהֲבַת Ortsname.
דָּהָה *h.* matt, dünn sein.
דהון (jAbZ 41[b]) l. הרהון *x. m.* (οὐρηρόν) Nachtgeschirr.
דַּהִינָא *a. m.*, *ind.* דַּהִין Jes 55, 2 (Soc 59 בְּ־דְ־דַהִין = בִּרְדַהִין) fett.
דְּהִינוֹנִיתָא *a. f.* dass.

דהך s. דְּחַךְ.
דְּהַן a. fett sein. *Pa. pf.* 2 *sg.* דַּהֵינְתָּא Jes 43, 24 fett machen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִדְּהֲנַת Jes 34, 6, *ipf.* 3 *m. sg.* יִדְּהַן Jes 34, 7 fett werden.
דְּהָנָא, דּוּהֲנָא *a. m.* Fettigkeit.
דּוּהֲנָאָה *a. m.*, *f. d.* דּוּהֲנֵיתָא Ez 32, 6 fett.
דַּהֲנוֹנִיתָא *a. f.* fett.
דַּהֲנִיתָא *a. f.* Dünger.
דַּהֲנֵן (?) *a.* als fett ansehen.
דהק s. דְּחַק.
דּוּהֲקָא *a. m.* Stange.
דּוּ I (= דְּהוּא) *a.* 1. dieser. דּוּ — דּוּ die (Ansicht) des einen — die (Ansicht) des andren; 2. welcher.
דּוּ II *x.* (δύο) zwei.
דְּוָא I *a.*, *imp. pl.* דְּווֹ Jer 48, 17 traurig sein. *Itpe.* Schmerz empfinden, sich betrüben.
דְּוָא II *a.* ausschauen.
דּוּב *a.* 1. fliessen; 2. *ipf.* 3 *f. sg.* תְּדוּב Lv 15, 25 Blut-, Samenfluss haben.
דּוֹב *h. m.* Bär.
דּוּבָא I (Jes 11, 7) *a. m.* dass., s. דֻּבָּא.
דּוּבָא II *a. m.*, *c. s.* דּוּבֵיהּ Lv 15, 3 Blut-, Samenfluss.
דּוּבְנָא (Lv 15, 4) *a. m.* mit Fluss behaftet.
דּוּג *a.* 1. wallen; 2. in Angst, Unruhe sein.
דּוּגִיתָא s. דּוּגִיתָא.
דּוֹד *h. m.* 1. Freund, Vertrauter; 2. Onkel, des Vaters Bruder. *pl.* דּוֹדִים Freundschaft, Liebe.
דּוֹדָא *a. m.* Vatersbruder.
דּוּדָא (Mi 3, 3) *a. m.*, *pl.* דּוּדִין, *c.* דּוּדֵי Ex 16, 3, דּוּדָן Kessel.
דְּוָדָא *a. m.* Aufregung.
דּוֹדוֹ *m.* Personenname.
דָּוָה *h.* traurig sein. *Ni.* betrübt werden. *Hi.* betrübt machen.
דָּוָה *h. f.* menstruierende.
דוהי (jAbz 40[d], jSabb 14[d] דורי) l. דָּוְוה, s. דָּוְתָא.

דוויה (LvJI 15, 3, MS דוייה) l. דּוּבֵיהּ, s. דּוּבָא.
דְּוַי *h. m.* Elend, Kummer.
דְּווֹנָא (Gen 42, 38, Jes 35, 10) *a. m.* Kummer.
דּוּחַ *h. Ni.* abgespült, weggewaschen werden. *Hi.* abspülen, waschen. *Ho.* abgespült werden.
דּוּחַ *a. Aph.* abspülen.
דּוֹחַן *h. m.* Hirse.
דּוֹחַק *h. m.* 1. Gedränge; 2. Bedrängnis.
דְּוָיָא *a. m.*, *c. s.* דְּוָיִי Gen 35, 18 Kummer, Betrübnis.
דְּוָיָא *a. m.*, *ind.* דְּוֵי 1K 20, 43, *pl.* דְּוַן Jes 53, 3 1. traurig; 2. elend.
דְּוִילָא *a. m.* 1. Knaul. דְּוִיל יְדֵיהּ sein eigenes Werk; 2. Eimer.
דּוּךְ *h.* stossen, zerstossen. *Ni. Pu.* zerstossen werden.
דּוּךְ *a.*, *pt.* דָּאֵיךְ Nu 11, 8 stossen, zerstossen. *Pa.* dass.
דּוּךְ *x. m.*, s. דּוּכְסָא.
דּוּכִיתָא *a. f.* Mörser.
דּוּכָּן s. דֻּכָּן.
דּוּכְּתָא s. דֻּכְּתָא.
דְּוַל *a. Aph.* spulen, (Garn) winden (?). *Itpe.* geschöpft werden.
דַּוְלָא *a. m.*, *ind.* דּוֹל Jes 40, 15 (Soc 59 דּוֹל), *pl.* דַּוְלִין Est II 1, 3 (MS דְּוָלִין) 1. Schöpfeimer; 2. künstliche Bewässerung.
דּוּלְלָא, דַּוְלָלָא *a. m.* Knaul (Garn?).
דּוּם *a.*, *pt.* דָּיֵים verdächtig sein.
דּוּמָא (?) *m.* Personenname.
דּוּמָה *h. f.* 1. üble Nachrede; 2. verrufenes Weib; 3. Todesengel.
דּוּמִיתָא *a. f.* üble Nachrede.
דון (bBabB 90[b]) l. רוז.
דּוֹנַג I *h. m.* Wachs.
דּוֹנַג II *f.* Personenname.
דּוֹסָא *m.* (Δοσίθεος) Personenname.
דּוֹפִי *h. m.* Makel, Schimpf.
דּוֹפִי *a. m.*, s. דֻּפְיָא.

דּוֹפֶן I *h. m.* Makel.

דּוֹפֶן II *h. m., pl.* דְּפָנוֹת 1. Seite, Rippe; 2. Wand; 3. Unterleib; 4. l. רִפְיוֹן.

דּוֹפֶק *h. m.* Stein, welcher den runden Verschlussstein des Felsengrabes am Wegrollen hindert.

דּוֹפְקָא *a. m.* dass.

דּוּץ I *a., pt.* דָּאֵיץ Hb 1, 15, *imp. pl.* דּוּצוּ Jes 66, 10 frohlocken.

דּוּץ II *a.* hineinstecken.

דּוּק *a.* 1. zu Pulver zerreiben; 2. genau, sorgfältig thun; 3. genau nehmen; 4. beweisen. לָא כְּמָר דָּיְקֵי es beweist nicht für jenen. *Pa.* דַּיֵּק 1. feinmachen, zerkleinern; 2. genau, sorgfältig verfahren; 3. genau nehmen. *Aph. pf.* אַדִּיק, אוֹדִיק, 3 *f. sg.* אֲדֵיקַת Est II 6, 11 Or 2377, *ipf.* 3 *pl.* יְדִיקוּן Jes 14, 16 1. sorgfältig verfahren; 2. schauen. S. דִּיקָא, דְּיָקָא.

דּוּק *h. m.* Flor im Auge, Star.

דַּוְקָא *a. m.* 1. Genauigkeit; 2. *adv.* 1. genau; 2. gerade, nur. —וְדַוְקָא—אֲבָל לֹא nur (für diesen Fall gilt dies), aber (für jenen) nicht. כְּלָלָא קַמָּא (בָּתְרָא) דַּוְקָא die erste (letzte) Regel (von zweien, aus welchen für einen besonderen Fall Schlüsse zu ziehen) ist genau zu nehmen.

דּוּקָא s. דְּקָא.

דּוּקְיָא *a. m.* Schluss aus Pressung des Wortlautes einer Mischna.

דּוּקִים Ortsname.

דַּוְקְנָא *a. m.* sorgfältig.

דּוּר *h.* wohnen. *Pi.* 1. wohnen lassen; 2. düngen. *Hi.* wohnen lassen. *Hitp.* gedüngt werden.

דּוּר *a., pf.* 1 *sg.* דָּרִית Gen 32, 4, *ipf.* 3 *m. sg.* יְדוּר Lv 25, 35 wohnen, bewohnen. *Pa.* 1. aufstellen; 2. düngen; 3. דארו Ps 129, 3 l. רְדוֹ, s. רְדָא.

דַּוֵּר *a. Pa.* 1. herumziehen, hausieren; 2. einholen. *Itpa.* eingeholt werden.

דּוּר *h. m.* 1. geflochtener Rand; 2. ausgestopfter Sack, Balg.

דּוֹר *h. m., pl.* דּוֹרוֹת Geschlecht, Generation, Zeitalter. לַדּוֹרוֹת für immer.

דָּוָר *h. m.* eine Eidechsenart.

דַּוָּרָא *x. m.* 1. Läufer, Depeschenträger; 2. Richter. בֵּי דַוָּרָא (höherer) Gerichtshof.

דּוּרָא *a. m.* 1. Reihe; 2. Niederlassung, Ortschaft; 3. Perle. (jSanh 28[a] דרור נאות l. דּוּר בְּנָאוֹת); 4. Eingeweidewurm (?); 5. Last, Bürde (?); 6. בֵּית דּוּרָא (?) Ortsname.

דּוּרָאָה *a. m.* Statthalter.

דּוּשׁ *h.* 1. treten, dreschen; 2. verachten; 3. wohl bekannt sein, gewöhnt sein; 4. Beischlaf vollziehen. *Pi.* treten. *Pol.* s. דָּשַׁשׁ.

דּוּשׁ *a., pf.* 3 *pl. c. s.* דָּשׁוּהִי 2K 7, 17 1. treten, zertreten; 2. dreschen; 3. verachten; 4. bekannt sein, gewöhnt sein. *Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְּדָשׁ Jes 24, 3, 3 *pl.* יִתְּדָשׁוּן Jer 48, 26 Or 1474 (Or 2375 יִדַּדְשׁוּן), *inf.* אִתְּדָשָׁא Jes 22, 5, zertreten werden. *Aph.* verachten. *Pol.* s. דָּשַׁשׁ.

דְּוָשָׁא *a. m.* 1. Treten, Dreschen; 2. Gewohnheit.

דּוּשׁוֹ *m.* Personenname.

דּוֹשֶׁן *h. m.* fettes Land.

דּוּת *h. f., pl.* דּוּתִיּוֹת Keller, gemauerte Cisterne.

דְּוָתָא (Koh 10, 18, Or 2375 דְּווֹתָא, Or 1302 דּוּדָא) *a. f.* menstruierendes Weib.

דְּחָא *a., pf.* 3 *m. sg. c. s.* דְּחָהִי Nu 35, 20 1. stossen; 2. aufheben, hintansetzen. *Aph.* wegstossen. *Itpe.* weggestossen werden.

דחד. *Pa. ipf.* 2 *m. pl.* תדחדון *inf.* מדחדא DtJI 15, 14 l. תְּיַחְדוּן, מְיַחֲדָא, s. יַחֵד.

דָּחָה *h.* 1. wegstossen, verstossen. *pt.*

pass. דָּחוּי eilig; 2. verlegen; 3. verdrängen. *Ni.* 1. aufgehoben, abgestellt werden; 2. abgewiesen werden; 3. nachgeben, sich stossen lassen. *Hi.* 1. wegstossen, eilig wegbringen; 2. zurückweisen.

דְּחוּתָא *a. m.* Hochmut, Stolz.

דִּחוּי *h. m.* Zurückweisung.

דְּחוּכָא, דְּחוּכָא *a. m.* Scherz, Heiterkeit.

דְּחוּלָא, דַּחוּלָא *a. m., ind.* דְּחוּל Dt 28, 66, דָּחוּל Dt 20, 8 furchtsam.

דַּחֲוָנוֹת *h. f. pl.* Tischplatten.

דְּחוֹק *h. m.* Haufen, Gedränge.

דִּיחוּשׁ (Ez 27, 17) l. רִיחוּשׁ, s. רִחוּשָׁא.

דחיא. *f.* דחייתא EchR Peth 1. חֲדָיְיתָא (so Ausg. Pes.), *pl. m.* דחיין VajR 33 l. חֲדָיִן, s. חֲדִי.

דְּחִיָּה *h. f.* 1. Stossen; 2. Beseitigung, Widerlegung (von Argumenten).

דְּחִילָא (Dt 7, 21) *a. m.* 1. furchtbar; 2. ehrwürdig.

דְּחִילוּתָא *a. f., ind.* דְּחִילוּ Gen 28, 17 1. Ehrfurcht; 2. *pl. f.* דְּחֵילָן Jes 66, 20 Cod Soc 59 (Or 2211 רְחֵילָן) furchtbares Tier.

דְּחִילְתָא *a. f., ind.* דְּחִילָא Jon 1, 10 (MS דַּחְלָא) Furcht, Ehrerbietung.

דְּחִיפָה *h. f.* Niederstossen.

דְּחִיקָא *a. m., ind.* דְּחִיק 1K 8, 64 eng.

דְּחַךְ *a.* 1. lachen; 2. spotten, verlachen. *Pa.* dass.

דּוּחְכָא *a. m.* Spott.

דְּחַל *a., pf.* 3 *f. sg.* דְּחֵילַת Gen 18, 15, *ipf.* 3 *m. sg.* יִדְחַל Jer 10, 7 fürchten. *Pa.* Furcht einflössen.

דַּחֲלוּלָא *a. m.* Vogelscheuche.

דחלונייא (jMaasSch 56[b]) l. דְּחִלוֹנַיָּא, s. חִלוֹנָאָה.

דַּחְלְתָא, דְּחַלְתָּא *a. f., ind.* דַּחְלָא Dt 32, 18, *pl.* דַּחְלָן Ex 20, 19 1. Furcht, Angst; 2. Ehrfurcht; 3. Gottheit.

דֹּחַן *h. m.* Hirse.

דּוּחְנָא (דּוּחִינָא) *a. m.* dass.

דָּחַם *h.* drücken, drängen. *Pi.* dass.

דְּחַם (Thr 2, 2, MS דְּרַם) *a.* dass. *Pa.* dass.

דְּחָסָה *h. f.* Druck, Quetschung.

דָּחַף *h.* stossen, treiben. *Ni.* sich beeilen.

דְּחַף *a., pt. pass. pl.* דְּחִיפִין Est II 8, 13 treiben. *Itpe.* sich beeilen.

דָּחַק *h.* drängen.

דַּחַק *h. m.* Bedrängnis.

דְּחַק *a., pf.* 3 *f. sg.* דְּחַקַת Nu 22, 25 1. drängen, zwängen; 2. inständig bitten; 3. beeilen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִדְּחֵיקַת Nu 22, 25 gedrückt werden.

דֹּחַק *h. m.* 1. Gedränge; 2. Bedrängnis.

דָּחֲקָא *a. m., pl. c. s.* דָּחֲקֵיהוֹן Jud 2, 18 Bedränger.

דּוּחְקָא (Ex 3, 9), דַּחְקָא *a. m., ind.* דְּחוֹק Ex 6, 7 1. Gedränge; 2. Drängen, Drücken; 3. Bedrängnis, Not.

דַּחְקוּתָא *a. f.* Bedrängnis.

דְּחַשׁ s. דְּחַם.

דִּיטַגְמָא *x. f.* (διάταγμα) Edikt.

דִּיטַגְסִים *x. m.* (διάταξις) Dekret.

דִּי I (Est II 1, 1) *a.* 1. welcher; 2. dass, weil; 3. Einführung eines Genetivs. מִכְּדִי da ja.

דִּי II (= דְּאִי) *a.* denn wenn. לֵית—דִּי לָא nur. דִּי לָא כֵּין sonst. בְּדִיעֲבַד אִין לְכַתְּחִלָּה לָא wenn er es gethan hat, ja (ist die Handlung giltig), im voraus aber (vor der That), nein (ist sie nicht erlaubt). דִּיעֲבַד נַמִּי לָא auch wenn er es gethan hat, ist es ungiltig.

דִּי III (= דְּהִיא) *a.* dass sie.

דֵּי (= דֵּין) *a.* אֵידֵי, הַיְדֵי, הֵי דֵּי wo? (vgl. hebr. אֵי זֶה).

דַּי *h., c.* דֵּי genug; דַּיִּי ich habe genug; דַּיּוֹ לָבֹא מִן הַדִּין לִהְיוֹת כַּנִּדּוֹן das durch ein Schlussverfahren Ermittelte darf nicht über das dem Schluss zu Grunde liegende hinaus gesteigert werden; כְּדֵי würdig; כְּדֵי soviel als, gemäss; כְּדֵי לְ um zu; כְּדֵי שֶׁ damit, sodass; עַד כְּדֵי שֶׁ bis.

דִּיאוֹ *x. m.* (*dies*) Tag.

דייאון (= דִּי יְהוֹן) dass sie seien.
דִּיאַטַּגְמָא s. דִּיוֹטַגְמָא.
דִּיאַטְרֵיטָא s. דִּיוֹטְרֵיטוֹן.
דִּיבָא *a. m.* Weissfluss.
דֵּיבָא (Jes 11, 6) *a. m.* Wolf.
דִּיבוֹנָא *a. m.* Schmerz.
דִּיד *a., c. s.* = Possessivpron. דִּידִי, דִּידַי Est II 1, 4 mein, דִּידָךְ dein.
דִּידְכֵי *x. f.* (διαδοχή), *pl.* דִּידְכָאוֹת sich ablösende Wache.
דַּיָּה *h. f.* Geier.
דִּיה (?) *a. Aph.* schwach machen.
דִּיהָא *a. m.* matt.
דֵּיהֶה *h. m.* dass.
דִּיהִי (GenJI 25, 33) *a.* (= דִּי הִיא) von dieser.
דיו, דיאו l. דֵּירוֹ *x.* (δεῦρο) hierher (?).
דְּיוֹ *h. f., pl.* דְּיוֹת Tinte.
דְּיוֹ *x. m.* (δύο) zwei.
דֵּיו *h. m.* Schwäche, Kummer.
דֵּיוָא *a. m.* dass.
דְּיוֹבֵיט *x. m.* (διαβήτης) Heber.
דִּיוּדִין *h. m. pl.* Speise.
דְּיוֹזְגֵי *x. f.* (διζυγία) Wechsel.
דְּיוֹטַגְמָא *x. f.* (διάταγμα) Anordnung.
דְּיוֹטֵי *x. f.* (δίαιτα), *pl.* דְּיוֹטָאוֹת 1. Wohngemach; 2. Stockwerk.
דְּיוֹטְרֵיטוֹן *x. m.* (διάτρητον) Becher mit Glasnetzarbeit.
דְּיוֹטְרִין *x. m.* (διαιτητήριον) Wohngemach.
דְּיוֹמַד *x. m.* (δίδυμος) Eckstück.
דיומן l. דֶּסְמִין (?) *x. m. pl.* (δέσμοι?) Fesseln.
דְּיוֹמְסִית *x. f.* (δημόσιον) öffentliches Bad.
דִּיוּנָא *a. m.* Streit.
דְּיוֹסְטַר *x. m.* (διωστήρ) Querholz (am Webstuhl).
דְּיוֹסְטְרָא *x. m.* zweiseitig, zweischneidig.
דְּיוֹסְפְּרָא *x. m.* (Διόσπολις) Lydda (?).
דְּיוֹסְקוֹס *x. m.* (δίσκος) erhabenes Bild.
דְּיוֹפְטִין (דְּיוֹפֵי) *x. m.* (διαβήτης) Zirkel.
דְּיוֹפְלֵי *x. m.* (δίβουλοι) *duumviri.*
דְּיוֹפְלוֹסְטוֹן *x. m.* (διπλόστωον) doppelter Säulengang.

דְּיוֹפְרָא *x. m.* s. דִּיפְרִיּוֹת.
דְּיוֹפַּרְצוּפִין, דְּיוֹפְרוֹסוֹפִין *x. m.* (διπρόσωπος) mit zwei Gesichtern.
דְּיוּקָא *a. m.* 1. Genauigkeit; 2. Herleitung, Beweis (durch Pressung des Wortlauts eines Gesetzes); 3. Erwiesenes.
דְּיוֹקְנָא, דְּיוֹקְנִי *x. m.* (εἴκων, δείκανον) Bild, Ebenbild.
דָּיוֹר *h. m.* 1. Beisasse, Mieter; 2. Einwohner.
דַּיוֹרָא *a. m.* 1. Beisasse; 2. Proselyt; 3. Gastwirt.
דִּיוּר *h. m.* Wohnung, Herberge.
דְּיוּרָא *a. m.* dass.
דיותא l. דַּיְיתָא.
דְּיוּתָא (Jer 38, 18) *a. f.* Tinte.
דיותמין s. דִּיאַתֵּימִין.
דְּיוּתְקָא *x. f.* Familie.
דַּיְיטֵי, דַּיְיטָא *x. f.* (δίαιτα) 1. Zimmer; 2. Stockwerk; 3. Name eines römischen Gefängnisses in Cäsarea.
דִּיאַטִיגְמָא, דְּיֵיטַגְמָא (Est II 8, 13) דְּיֵיטִגְמָא (Est II 9, 14) *x. f.* (διάταγμα) Befehl, Edikt.
דַּיְיטְרֵיטוֹן s. דְּיוֹטְרֵיטוֹן.
דֵּיךְ, דֵּיכִי (Gen 37, 19, Jud 6, 20) *a. m.* (vgl. bibl. aram. דִּכֵּין) jener.
דְּיָכָא *a. m.* Stachel (?).
דִּיכָה *h. f.* Zerstossen.
דיכוון (NuJII 32, 16) l. דֵּירָוָן, s. דֵּירָא.
דִּיל (= דִּי לְ) *a., c. s.* Umschreibung des Possessivpron. דִּילִי Nu 3, 13, דִּילָךְ mein, dein. בְּדִיל Ex 13, 8 wegen. בְּדִיל דְּ Gen 6, 3; 12, 13 weil, damit. בְּדִיל דְּלָא Gen 4, 15 dass nicht.
דִּילָא *a.* 1. (= דְּאִין לָא) denn, wenn nicht; 2. (= דְּהָא אִין לָא) dies, wenn nicht; 3. (= דְּלָא) Jes 6, 2 Soc 59 damit nicht.
דַּיָּלָא, דַּיָּאלָא *a. m.* Aufwärter, Diener.
דיילא (jPes 32[c]) l. דִּילָא.
דִּימָה *h. f.* üble Nachrede.
דֵּין (Gen 5, 1) *a. m.* dieser. דֵּין — דֵּין

dieser — jener. כְּדֵין hier. כְּדֵין Dt 29, 21, Jud 18, 3 so. בְּגִין כְּדֵין, בִּכְדֵין deshalb. מָדֵין Lv 10, 17 was denn? אֵידֵין Jes 66, 1, הֵידֵין, הַיְדֵין welcher?

דין *h.* 1. Gericht halten, richten, untersuchen; 2. beurteilen; 3. Schlussfolgerung ziehen (*a minori ad majus*). *Ni.* נִדּוֹן 1. gerichtet, bestraft werden; 2. gefolgert werden. *Pi.* rechten, streiten, disputieren.

דִּין *a.*, *pf.* 3 *m. sg. c. s.* דָּנַנִי Gen 30, 6, *ipf.* 3 *m. sg.* יְדִין Dt 32, 36, 1 *sg.* אֲדוּן Gen 18, 21, *inf.* מְדָן Ex 18, 13 1. richten, bestrafen; 2. Recht verschaffen; 3. sein Recht verfechten, Prozess führen; 4. Zeugen verhören; 5. folgern. דּוּן מִנַּהּ וּמִנַּהּ folgere daraus in allen Stücken; דּוּן מִנַּהּ וְאוֹקֵי בְּאַתְרָא folgere daraus u. lass es (im übrigen) an seinem Platze. *Pa.* דַּיֵּן streiten. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְּדָן Ex 30, 32, *inf.* אִדְּדָנָא Jes 33, 14 gerichtet, bestraft werden. *Itpa.* אִדַּיַּן 1. dass.; 2. prozessieren.

דִּין *h. m.* 1. Gericht, Prozess, Rechtssache; 2. Recht, Gesetz; 3. Urteil; 4. Schlussfolgerung. אֵין עֳנָשִׁין מִן הַדִּין Kriminalstrafen werden nicht auf Grund eines Schlussverfahrens angenommen. וְחָזַר הַדִּין die Verhandlung kann wieder beginnen. הַבָּא מִן הַדִּין das Resultat einer Folgerung. הוּא הַדִּין dasselbe gilt. בֵּית דִּין Gerichtshof, Gelehrtenkolleg. מִדַּת הַדִּין göttl. Eigenschaft der (strengen) Gerechtigkeit. בַּעַל דִּין Kläger.

דַּיָּן *h. m.* Richter.

דִּינָא (Dt 17, 8) *a. m.* 1. Gericht, Prozess; 2. Recht, Gesetz; 3. Rechtssache; 4. Strafe.

דַּיָּנָא (Dt 17, 9) *a. m.* Richter.

דִּינַג *f.* Personenname.

דִּיסָא (דַּיְסָא?) *a. m.* Grütze.

דִּיוּס (Est II 3, 1) *m.* (Διός) Zeus.

דִּיוּסִים (Est II 3, 1) viell. nur Variante von דִּיוּס, sonst Διόνυσος Bacchus.

דִּיעֲבַד (= דְּאִי עֲבַד) s. דִּי II.

דֵּיעָה s. דֵּעָה.

דֵּיעֲתָא (Gen 3, 19, MS זֵיעֲתָא) Schweiss.

דִּיצָא *a. m.*, *ind.* דִּיץ Jer 32, 13 Freude, Entzücken.

דִּיצָא (Dt 14, 5) *a. m.* Gazellenart.

דִּיצָה *h. f.* 1. Freude, Entzücken; 2. Schild.

דִּיצוּתָא *a. f.* Freude, Entzücken.

דִּיצְתָא *a. f.* Stechen im Auge.

דֵּיצְתָא *a. f.* Gazelle.

דַּיְקָא *pt. f.* v. *a.* דוק. מַתְנִיתִין נַמִּי דַּיְקָא die Mischna drückt sich ebenso genau aus.

דִּיקָא *pt. pass. f.* v. *a.* דוק. דִּיקָא נַמִּי die Pressung des Ausdrucks führt auch darauf.

דִּיקִינְתִּין *x. m.* (ὑακίνθιον) Hyazinth, ein Edelstein.

דִּיקִינְתִּינוֹן *x. m.* (ὑακίνθινον) hyazinthfarben.

דַּיֵּר *h. Pi.* Hürden aufstellen. *Hitp.* mit Hürden versehen sein.

דִּיר *h. m.*, *pl.* דִּירוֹת 1. Stalle, Hürde; 2. Wohnung; 3. = זֵר Kranz.

דִּיָר *h. m.* Wohnung.

דַּיָּר *h. m.* 1. Beisasse, Mieter; 2. Proselyt.

דֵּירָא (Ex 15, 13) *a. m.*, *ind.* דֵּיר Jes 31, 4, *pl.* דֵּירָן, דֵּירָוָן, *c.* דֵּירָוַת Jer 9, 9 1. Wohnung; 2. Stall.

דִּירָא *a. m.*, *ind.* דִּיר Ex 25, 11 (MS זִיר) Kranzleiste.

דִּיָרָא *a. m.* Wohnung, Herberge.

דַּיָּרָא *a. m.*, *ind.* דַּיָּר Dt 23, 8 1. Beisasse, Mieter; 2. Proselyt; 3. Hausierer.

דָּיְרָא *a. m.*, *c.* דָּיְרֵי Gen 41, 47, *pl. c. s.* דָּיְרֵיהוֹן Jes 32, 19 Bewohner.

דִּירָה *h. f.* 1. Wohnung; 2. Kornwurm.

דַּיַּרְתָּא *a. f.* Proselytin.

דַּיִשׁ, דִּישׁ *h. m.* 1. Dreschen; 2. Zertretung.

דִּישָׁא *a. m.*, *c. s.* דִּישֵׁיהּ Dt 25, 4 dass.

דְיָשָׁא (Lv 26, 5) *a. m., ind.* דְיָשׁ Jes 28, 18 1. Dreschen; 2. Zermalmung.

דַיְשָׁאָה *a. m.* Drescher.

דִישָׁה *h. f.* 1. Dreschen; 2. Coitus.

דְיַת I *a. Pa. Itpa.* 1. schwitzen, tropfen; 2. ermatten, vor Angst schlaff werden.

דְיַת II *a. Pa.* mit Tinte beflecken.

דַיְתָא (Lv 11, 14), דַיְּתָא *a. f.* Geier, Weihe.

דיתיכוס l. דִיתוֹכוֹס *x. m.* (διάδοχος?) Nachfolger, s. auch דִידְכֵי.

דִיַּתֵיקָא, דִיַּתֵיקֵי *x. f.* (διαθήκη) Testament.

דִיתָן (= דִישָׁן) Volksname.

דוּךְ *x.*, s. דוּכָס.

דַךְ *h. m.* zerknirscht, elend.

דָכָא *h. Pi.* zermalmen, vernichten.

דְכָא *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תִּדְכֵּי Lv 12, 8 rein sein; 2. fähig sein, Zutritt haben. *Pa. ipf.* 3 *m. sg. c. s.* יְדַכֵּינֵיהּ Lv 13, 28 1. reinigen; 2. für rein erklären. *Aph.* erziehen. *Itpa.* 1. *imp. pl.* אִדַּכּוּ Gen 35, 2 sich reinigen, gereinigt werden; 2. abgethan werden.

דיכאות l. דוּכְטָאוֹת *x. f. pl.* (*ductus*) Wasserleitung.

דִכְדוּךְ *h. m.* Zerknirschung.

דִכּוֹן *x. m.* Erhöhung (auf dem Herde).

דיכון (jSchebi 35[d]) l. רִיכּוּן (so Ven.).

דכונא l. רְכוּנָא.

דְכוּרָא (Gen 17, 14), דְכוּרָאָה *a. m.* männliches Wesen.

דְכוּרוּתָא *a. f.* Totenbeschwörung, Zauberei.

דְכוּתָא *a. f., c. s.* דְכוּתַהּ Lv 12, 5 Reinheit.

דַכְיָא (Ex 25, 39), דָכְיָא (Lv 10, 10) *a. m., ind.* דְכֵי Ex 25, 11, *f. d.* דָכִיתָא Ex 31, 8 rein, schuldlos.

דַכִּיכָא *a. m., pl.* דַכִּיכִין Lv 16, 12 fein zermahlen.

דְכִירָא *a. m.* eingedenk. דְכִרְנָא Gen 9, 15 ich bin eingedenk. *f.* דְכִירָא Thr 1, 7, mit Verbalendung דְכִירַת Thr 1, 9.

דְכִירְתָא *a. f.* Totenbeschwörung.

דָכַךְ *h.* zermalmen. *Pilp.* dass.

דְכַךְ *a.* zermalmen. *Pa. Palp.* dass. *Itpa. Itpalp.* zermalmt werden.

דִיכְמָא, דוּכְמָא *x. f.* (δεῖγμα?) 1. Erscheinung, Ebenbild; 2. gleichwie.

דכן *h.* l. רָכַן.

דכן *a.* l. רְכַן.

דוּכָן *x. m.*, s. דוּכָס.

דּוּכָן *x. m.* 1. Tribüne, Plattform; 2. gottesdienstliche Verrichtung auf der Tribüne.

דֻּכָּנָא *x. m., c.* דוּכַן Ez 42, 12 dass.

דָכַם *h.* 1. zerstossen; 2. schwächen.

דוּכָס, דוּכוֹס, דוּכְסָא *x. m.* (δούξ, δοῦκας), *pl.* דוּכְסִין Cant 6, 8 (MS רוֹכְבִין!) Haupt der Militärmacht der Provinz.

דוֹכוֹס *x. m.* (δόκος) Balken.

דָכְסָא *x. m.* (δοχός) Behälter.

דֶּכְסוּמֵינֵי *x. f.* (δεξαμενή) Wasserbehälter, Teich.

דוכסוסטוס (דוכסוסטון) l. דִיכְסִיסְטוֹס *x. m.* (δίξεστος) auf beiden Seiten geglättetes Pergament.

דוּכְסוּסְיָא *x. m.* (vgl. ταξεώτης) Amtsdiener.

דוּכְסוּתָא *x. f.* Würde eines Dux.

דָכְסַס s. דָכְסָא.

דכ"ץ s. אח"ס.

דְכַר *a., inf.* מִדְכַּר Gen 50, 25 1. eingedenk sein; 2. erwähnen. מַאן דְכַר שְׁמֵיהּ wer erwähnte dies? was hat es in diesem Zusammenhang zu thun? *Aph. pf.* אַדְכַּר Jes 49, 1, *ipf.* 2 *m. sg.* תַּדְכַּר Gen 40, 14, *pt.* מַדְכַּר Gen 41, 9 in Erinnerung bringen. *Itpe. pf.* אִדְּכַר Gen 40, 23 1. sich erinnern, 2. erwähnt werden.

דִכְרָא *a. m.* 1. *ind.* דְכַר Gen 1, 27, *pl.* דִכְרִין Ex 13, 12 männliches Wesen, Männchen; 2. דִכְרָא Nu 28, 13 Widder; 3. Spross. כְּפַר דִכְרַיָּא Ortsname.

דוּכְרָנָא (Ex 12, 14) *a. m.* Erinnerung, Andenken.
דִּכְרָנִי *h. m.* bockartig, unzüchtig.
דִּכְתָא *a. f.*, *ind.* דוּכָּא 1K 14, 28 Ort.
דל s. דִּלְכֵן.
דַּל *h. m.* arm, dürftig.
דְּלָא *a.* 1. welcher nicht, dass nicht; 2. = דִּילָא (דְּאִי לָא).
דְּלָא *a.*, *pf.* 3 *f. pl.* דְּלָאָה Ex 2, 16 1. schöpfen; 2. aufheben. *Pa.* 1. befreien, erleichtern; 2. aufheben, wegnehmen; 3. erheben. *Aph.* aufheben. *Itpe.* 1. abhängen; 2. sich heben; 3. hoch sein.
דַּלָּאָה *a. m.* 1. Wasserschöpfer; 2. Sternbild des Wassermannes.
דוּלְבָּא *a. m.* Platane (*Platanus orientalis*).
דלבקי s. דוּלְפְּקֵי.
דלבקקום 1. לוּבְדְּקוֹס.
דַּלַג *h.* springen, hüpfen. *Pi.* überspringen.
דְּלַג *a.* dass. *Pa.* springen lassen, überspringen.
דִּלְדּוּל *h. m.* 1. Herabhängen; 2. Fetzen; 3. Warze (?).
דִּלְדֵּל *h.* 1. schwächen, verringern; 2. locker machen, herabhängen lassen. *Pass.* 1. schwach, dürftig werden; 2. gelockert, losgerissen werden.
דַּלְדֵּל *a.* arm werden, zu Grunde gehen. *Pass.* losgerissen werden.
דָּלָה *h.* 1. schöpfen; 2. herausziehen. *Hi.* 1. schöpfen, bewässern; 2. in die Höhe, auf ein Spalier ziehen.
דלווא s. דַּוְלָא.
דְּלוּבָא *a. m.*, *ind.* דְּלוּב Gen 30, 37 Platane (*Platanus orientalis*).
דִּלּוּג *h. m.* Hüpfen.
דְּלוֹחָא *a. m.* Furcht.
דְּלוּחְיָא *a. m.* dass.
דִּלּוּעִין *h. f. pl.* Kürbisse, s. דְּלַעַת.
דַּלּוּת *h. f.* Armut, Dürftigkeit.
דְּלוּתָא *a. f.* Bewässerung.

דְּלַח *a.* 1. verwirren, beunruhigen; 2. unruhig sein. *Aph.* verwirren, beunruhigen.
דֵּילָטוֹר *x. m.* (δηλάτωρ) Angeber, Spion.
דֵּילָטוֹרְיָא, דֵּילָטוֹרָא *x. f.* (δηλατωρία) Angeberei.
דְּלִי *h. m.* 1. Schöpfeimer; 2. בֵּית דְּלִי Ortsname.
דַּלְיָ *h. m.* Wassermann, Sternbild im Tierkreis.
דְּלִיָּה *h. f.* Schöpfen.
דְּלִיל *h. m.* Gewinde, Gefitze.
דְּלִילָא *a. m.* dünn, spärlich.
דְּלֵיקָה *h. f.* Brand.
דְּלֵיקְתָא (Ex 22, 5) *a. f.* 1. dass.; 2. hitziges Fieber; 3. Dt 9, 22 Ortsname.
דָּלִית *h. f.*, *pl.* דָּלִיּוֹת Weinranke (auf Bäume emporlaufende, nicht beschnittene).
דִּלְכֵן, דִּלְכֵן, דִּל כֵּן *a.* (= דְּאִין לָא כֵּין) denn, wenn es nicht so wäre.
דָּלַל *h.* spärlich, arm, dünn sein. *Hi.* spärlich machen, ausjäten. *Pu. pt.* dürftig.
דְּלַל *a.* spärlich, arm sein. *imp.* דַּל ziehe ab. *Itpe.* sich arm zeigen.
דלם 1. דְּלַם.
דִּלְמָא *a.* 1. Gen 50, 15 vielleicht. וְדִלְמָא aber vielleicht (gilt eher folgendes). מִי אָמְרִינַן — או דִלְמָא sollen wir sagen — oder vielleicht? (Aufstellung der beiden Möglichkeiten eines Problems); 2. Dt 7, 22 damit nicht.
דְּרָמָא *x. f.* (δρᾶμα) Handlung, Ereignis.
דילמא (?) (jKil 32[d]) ein Gewand.
דַּלְמָטִיקָא *x. m.* (δαλματική) langes Gewand.
דילניה (jBabMez 8[c]) 1. כְּלִידוֹנָה?
דְּלַם, דְּלוֹם *x. m.* (δόλος) 1. List, Betrug; 2. Verfälschung.
דְּלוּסְקוֹם *x. m.* (γλωσσόκομον) 1. Kiste, Futteral; 2. Sarg.
דְּלַעַת *h. f.*, *pl.* דְּלוּעוֹת, דְּלוּעִין Kürbis (*Cucurbita Pepo*).

דָּלַף *h.* tropfen.
דְּלַף *a.* dass.
דֶּלֶף *h. m.* Traufe.
דִּלְפָּא *a. m.* dass.
דִּלְפָּה *h. f.* dass.
דוּלְפָּנָא *a. m.* triefäugig.
דָּלְפִּין, דוּלְפִּין *x. m.* (δελφίς) Delphin.
דֶּלְפְּקִי, דוּלְפְּקִי, (דלופקי) *x. f.* (δελφική), *pl.* דֶּלְפְּקִיּוֹת dreibeiniger Tisch.
דולפקס 1. לוּבְדְקַס.
דָּלַק *h.* 1. brennen, in Flammen aufgehen; 2. verfolgen (?). *Ni.* verbrannt werden. *Hi.* anzünden.
דְּלַק *a., pt. f. sg.* דָּלְקָא 2S 22, 9, *pl.* דָּלְקָן Est II 8, 15 brennen. *Aph.* 1. *pf.* אַדְלֵיק Ex 22, 5 anzünden; 2. verfolgen (?). *Itpe. pf.* 3 *f. pl.* אִתְדְּלָקָא Jer 51, 30 verbrannt werden.
דֶּלֶק *h. m.* Brennmaterial.
דלקטיר 1. דֶּלְקָטוֹר *x. m.* (δηληγάτωρ) Delegierter.
דַּלֶּקֶת *h. f.* Fieber.
דִּלַּרְיָא *x. f.* (διάῤῥοια) Diarrhöe.
דָּלֶת *h. f., pl.* דַּלְתִּין der vierte Buchstabe des hebr. Alphabets.
דֶּלֶת *h. f., pl.* דְּלָתוֹת Thürflügel, Thür.
דַּלְתָּא *a. f.* dass.
דלתותא (Prov 19, 14) 1. יַרְתוּתָא.
דָּם *h. m.* 1. Blut, *pl.* דָּמִים vergossenes, gesprengtes Blut; 2. Leben.
דְּמָא (Gen 9, 4) *a. m., ind.* דַּם Dt 19, 13 1. Blut; 2. Leben; 3. Blutsverwandter; 4. Kongestion.
דְּמָא *a.* 1. *pt. pl. m.* דָּמַן Jes 1, 10 ähnlich sein, gleichen. הָא לָא דָמְיָא אֶלָּא לְהָא dies ist eher ähnlich jenem Falle (Einführung eines Dilemma's). הֵיכִי דָמֵי wem gleicht dieser Fall? (wie ist es vorzustellen?); מִי דָמֵי הָתָם — הָכָא sind denn die beiden Fälle gleich? dort — hier —; 2. sich vorstellen, denken; 3. schweigen (vgl. דָּמַם). *Pa.* 1. *ipf.* 2 *m. pl.* תְּדַמּוֹן Jes 40, 25 vergleichen, gleichstellen; 2. *pt.* מְדַמֵּי Jes 45, 9 denken, glauben. *Itpe.* 1. verglichen werden, gleichen; 2. in der Gestalt von . . . erscheinen.
דַּמָּא *m.* Personenname (אַבְדֵּימוֹס Εὔδημος).
דְּמָאִין (Jud 17, 5) *a. m. pl.* Abbilder (Teraphim).
דִּמְדוּמִין *h. m. pl.* דִּמְדוּמֵי חַמָּה 1. Abenddämmerung; 2. Morgendämmerung.
דְּמֻדָּם *h., pt. pass.* betäubt, bewusstlos.
דַּמְדַּם *a., pt. pass.* dass.
דַּמְדְּמָנִית *h. f.* von der Traube fallende, rosinenartige Weinbeere.
דַּמָּה *m.* Personenname (אַבְדֵּימוֹס Εὔδημος).
דָּמָה *h.* 1. ähnlich sein, gleichen; 2. vergleichen. *Ni.* 1. verglichen werden; 2. gleich scheinen. *Pi.* 1. vergleichen; 2. einen Analogieschluss machen; 3. eine Meinung haben. *Pu.* כִּמְדֻמֶּה אֲנִי es scheint mir.
דַּמְהַרְיָא Ortsname.
דְּמוּיָא *a. m.* Bild.
דְּמוּכָא *a. m., ind.* דְּמוּךְ Cant 5, 2 Schlaf.
דָּמוּכָא *a. m., ind.* דָּמוּךְ 1 K 18, 27 Soc 59 schlafend.
דמולא 1. מוּדְלָא.
דִּמּוּעַ *h. m.* Mischung, Teruma-Mischung.
דְּמוּעַ *h. m.* eine Krautart.
דְּמוּת *h. f., pl.* דְּמוּיוֹת Bild, Abbild Ebenbild.
דְּמוּתָא *a. f., c.* דְּמוּת Dt 5, 16 dass.
דְּמִיטְיָנוֹס *m.* (Δομετιανός) Domitian.
דְּמַאי *h. m.* 1. Zweifelhaftes, d. h. Früchte, von denen zweifelhaft ist, ob sie verzehntet; 2. Name eines Talmudtraktates.
דוּמְיָא *a. m.* Ähnlichkeit, Analogie. דוּמְיָא דְ in Analogie mit einem anderen Fall.
דָּמִיכָא (Cant 5, 2) *a. m.* Schläfer.
דְּמִיכָא *a. m., ind.* דְּמִיךְ Est II 1, 9 schlafend.
דְּמִיכְתָא *a. f., c.* דְּמִיכַת Koh 5, 11 Schlaf.
דָּמִים, דָּמִין *h. m.* Kaufpreis, Wert.
דְּמִין (Jes 55, 1) *a. m. pl., c. s.* דְּמֵיהוֹן Nu 20, 19 dass.

דְּמִינָא *a. m.* Ähnlichkeit.

דְּמַךְ, דְּמוּךְ (Gen 2, 21) *a.* 1. schlafen; 2. entschlafen (sterben). *Itpe.* entschlafen.

דְּמָכָא (Koh 5, 11), דְּמְכָא, דּוּמְכָא *a. m.* 1. Schlaf; 2. Lager.

דַּמְכוּתָא *a. f.* das Entschlafen.

דמולא 1. מוּדְלָא?

דָּמַם *h.* 1. schweigen, stumm sein; 2. ablassen von. *Hi.* zum Schweigen, Stillstand bringen. *Palp.* s. דִּמְדֵּם.

דְּמַם *a. Palp.* s. דַּמְדֵּם.

דומינו 1. דּוֹמִינֵי, דּוֹמִין *x. m.* (*domine*) Herr.

דֵּימוֹנִיקִי (?) *x.* etwas zum Gottesdienst der Perser Gehörendes.

דֵּימוֹס *x. m.* (δῆμος) 1. Volk, Volksversammlung, Volksfest; 2. Partei im Cirkus; 3. (δημόσιος) öffentlich.

דִּימוֹס *x. m.* (*dimissus*) entlassen, freigesprochen.

דימוס 1. דִּידִימוֹס.

דּוֹמוֹס (falsch דימוס) *x. m.* (δόμος) Schicht von Steinen.

דִּמְסָא (Koh 2, 8 Or 2377) *x. m.* (δημόσιον), *pl. d.* דִּמְסַיָּא Koh 2, 8 1. דִּמְסַיָּא öffentliches Bad.

דֵּימוֹסְיָא *x. m.* (δημόσια), *pl.* דֵּימוֹסָאוֹת 1. öffentlich, dem Staat angehörend; 2. Staatsschatz (δημόσιον); 3. Grundsteuer; 4. öffentl. Bad, Platz.

דֵּימוֹסִין *x. m.* (δημόσιον) 1. öffentl. Bad; 2. Gefängnis.

דֵּימְסִית *x. f.* 1. Bad; 2. bestimmter Badeort.

דֵּימוֹסְנָאָה *x. m.* (δημοσιώνης) Pächter der Steuern.

דַּמַּסְקוֹס (Δαμασκός) Damaskus.

דָּמַע *h.* Thränen vergiessen. *Pi.* nicht-Terumapflichtiges mit Teruma im Verhältnis von über 100 : 1 vermischen und so zu דֶּמַע machen. *Ni.* durch Mischung Teruma werden.

דְּמַע *a., ipf.* 3 *f. sg.* תִּדְמַע Jer 13, 17 thränen, weinen.

דֶּמַע *h.* 1. Thränen; 2. Priesterabgabe (2 Mos 22, 28).

דִּמְעָא *a. m.* 1. Thränen; 2. *c. s.* דִּמְעָךְ Ex 22, 28 der beste Saft der Früchte; 3. Priesterabgabe.

דִּמְעָה *h. f.* Thräne.

דִּמְעֲתָא (Ma 2, 13) *a. f., pl.* דִּמְעִין Jer 13, 17, דִּמְעָן, *d.* דִּמְעָתָא Est II 1, 3 1. Thräne; 2. *c.* דִּמְעַת Dt 22, 9 Priesterabgabe.

דּוּמְקְיָא Ortsname.

דְּמַר *a. Itpa.* erstaunt sein, sich wundern.

דַּמַּשְׂקָאָה (Gen 15, 2) *a. m.* Damaszener.

דְּמַת *a. f.* Aderlass.

דְּנָא *a. m.* dieser, diese. מִן קֳדָמַת דְּנָא Koh 1, 9 vor diesem, vorher. כִּדְנָא so.

דַּנָּא *a. m.* grosser Krug.

דְּנַב Ortsname.

דַּנְבָא (דּוּנְבָא) *a. m., c. s.* דַּנְבֵיהּ Ex 4, 4 Schwanz.

דינגאה s. זִינְגָּאָה.

דונגר 1. רוּזְגַר.

דַּנְדְּנָה *h. f.* Ceterach (*Ceterach offic.*)?

דְּנָה = דַּאֲנָא.

דְּנוּן = דְּאִנּוּן.

דְּנַח (Gen 32, 32) *a.* aufgehen (von der Sonne).

דּוֹנָטִיבָא *x. m. pl.* (*donativa*) Geldgeschenk von Feldherren oder Kaisern an die Soldaten.

דִּינָטוֹס *x. m.* (δυνατός) fähig.

דַּנְכוֹ *m.* Personenname.

דִּינָמִיס *x. f.* (δύναμις) Macht, Fähigkeit.

דְּנָן (Ex 15, 16) *a. com.* dieser, diese. כִּדְנָן Gen 32, 4 so. דְּנָן תַּרְתֵּין זִמְנִין Gen 43, 10 nun zweimal. לְמָא דְנָן Nu 11, 20 warum denn?

דָּנִיסְטִיס *x. m.* (δανειστής) Wucherer, Gläubiger.

דְּנַק *a. Itpe. ipf.* 2 *m. pl.* תִּדַּנְקוּן Ez 6, 7 1. seufzen; 2. Reue haben, verzweifeln.

דַּנְקָא *x. m.* (δανάκη) 1. Silbermünze, der sechste Teil eines Denars; 2. ein Sechstel.

דַּנְקִי *m.* Personenname.

דִּינָר *x. m.* (δηνάριον) Denar (in Gold und in Silber). 1 Golddenar = 25 Silberdenar. 1 Sela (Stater) = 2 Sekel = 4 Silberdenar. 1 Silberdenar = 2 Provincialsela (Stater) = 6 Silberma'a = 12 Pondion = 24 Issar = 48 Masmas = 96 Kunternuk = 192 Peruta (= 70 Pfennig nach dem Münzwert).

דִּינָרָא *x. m., pl.* דִּינָרִין 2 K 5, 5 dass.

דּוֹסָא ,דַּסָּא *m.* (Δοσίθεος) Personenname.

דִּיסְגְנִים (jMaasSch 52[d]) *x. m.* (vgl. δίσιγνος) mit doppeltem Gepräge (?).

דִּסְפַּק (?) *x. m.* Sänfte, s. רִסְפַּק.

דִּסְקָא *x. m.* (δίσκος) 1. Tafel, Brett; 2. offizielles Schreiben; 3. s. טִסְקָא.

דִּיסַקְיָא *x. f.* 1. (δισάκκιον) Doppelsack; 2. דסקיא פלניא l. דִּסְקִיפְּלִינָא.

דוסקניתא s. אוּסְקָנִיתָא.

דִּסְקוֹס *x. m.* (δίσκος), *pl.* דִּסְקוֹסִים 1. Teller, Scheibe, Tischplatte; 2. Personenname.

דִּסְקִיפְּלִינָא *x. f.* (*disciplina*) Unterweisung.

דִּסְקָרִין *x. m.* (δισκάριον) Teller.

דַּסְקַרְתָּא ,דִּסְקַרְתָּא *x. f.* 1. Ortschaft, Stadt; 2. Ortsname.

דִּסְתּוּדָר *x. m.* Handtuch, Kopfbund.

דּוּסְתַּאי ,דּוּסְתַּי *m.* (Δοσίθεος) Personenname.

דִּסְתְּנָא *x. m.* Portion.

דִּסְתְּקָא (Jud 3, 22) *x. m.* Handhabe, Griff.

דסתקא (Est II 6, 10) l. רִסְתְּקָא (so MS).

דִּסְתּוֹרִין *x. m.* Pacht.

דְּעֲבַד *a.* s. דִּיעֲבַד.

דַּעְדַּע (= זַעְזַע) *a., ipf. 3 pl. c. s.* יְדַעֲדוּנוּנוּן (= יְדַעְדְּעוּנוּנוּן) Na 3, 12 schütteln.

דַּעְדֵּק *a.* zermalmen, zerkleinern.

דַּעְדְּקָא *a. m., ind.* דַּעְדַּק Ex 16, 14, דַּעֲדַק Lv 13, 30, *pl. d.* דַּעְדְּקַיָּא Nu 23, 10 pulverisiert, dünn, klein.

דֵּעָה *h. f.* 1. Kenntnis, Erkenntnis; 2. Ansicht, Geschmack; 3. Anstand.

דְּעוּתָא *a. f.* Meinung.

דָּעַךְ *h. Pi.* erdrücken (?). *Ni.* umkommen.

דְּעַךְ *a., pf.* 3 *m. pl.* דְּעִיכוּ Jes 43, 17 erlöschen. *Aph.* auslöschen.

דְּעַץ *a.* einstecken, einsetzen. *Pa. pf.* דַּעֵיץ Gen 30, 38 dass.

דַּעַץ *h. m.* Bezeichnung der althebräischen Schrift, s. רַעַץ.

דַּעַת *h. f.* 1. Erkenntnis, Kenntnis, Verstand; 2. Gesinnung; 3. Ansicht. ד' קְצָרָה Unzufriedenheit. ד' רְחָבָה Zufriedenheit.

דַּעְתָּא (1 K 7, 14) *a. f., pl.* דַּעֲוָן 1. Erkenntnis, Wissen, Verstand; 2. Gesinnung; 3. Ansicht. סָלְקָא דַעְתָּךְ ist wirklich deine Meinung zu sagen? דְּאִי סָלְקָא דַעְתָּךְ — (קַשְׁיָא) denn wenn du das Gegenteil annehmen wolltest, dann (entsteht folgende Schwierigkeit). לָא סָלְקָא דַעְתָּךְ das kann dir nicht in den Sinn kommen, (denn). סָלְקָא דַעְתָּךְ אָמֵינָא du könntest auf den Einfall kommen, ich sagte.

דַּף *h. m.* 1. Brett, Tafel; 2. Kolumne, Spalte.

דַּפָּא (Ex 26, 16) *a. m.* dass.

דפטי s. גְּזִירִיפָּטָא.

דִּיפְטְיָא *x. m.* (διαβήτης) Zirkel.

דָּפְיָא *a. m., ind.* דּוֹפִי Makel, Tadel.

דִּפְלָא *x. m.* (διπλᾶ) das Doppelte.

דִּפְלֵי *x. f.* 1. (διπλῆ) דִּפְלֵי אִסְטְבָא doppelter Säulengang; 2. דפלי פוטירין l. דִּיפְלוֹפוֹטֵירִין *x. m.* (διπλοποτήριον) Doppelbecher; 3. (δίβουλοι) Duumviri.

דִּפְלוֹמָטָר *x. m.* (διπλωματάριον) Behältnis für wertvolle Gegenstände.

דִּיפְלוֹן *x. m.* (δίπυλον?) Haus mit zwei Thüren (?).

דִּפְלָסְטוֹן *x. m.* (διπλόστωον) doppelter Säulengang.

דָּפַן *h.* befestigen. *Pi.* zwingen.

דְּפַן *a. Pa.* zwingen.

דָּפְנָא *a. m., pl.* דָּפְנָן Wand.

דַּפְנָא *x. f.* (δάφνη) Lorbeer.

דַּפָּנָא *a. m.* Scherge.

דַּפְנֵי, דּוּפְנֵי Daphne, Vorstadt von Antiochien in Syrien.

דּוּפְנִיתָא *a. f.* Rippe, Wand.

דְּפוּסָא, דְּפוּס *x. m., pl.* דְּפוּסִין, דְּפוּסִיּוֹת 1. (τύπος) Form, Modell; 2. GenJII 49, 11 l. רְפוּס.

דְּפַק *a. Pa.* anklopfen.

דָּפְקָא *a. m.* Puls, Pulsader.

דִּפְרָיוֹת *x. f. pl.* (δίφορος) zweimal Frucht tragend.

דופורין l. דִּיפוּרִין *x. f.* (διφερνή) doppelte Mitgift.

דִּיפְּרוֹסְפָּא *x. m.* (διπρόσωπος) mit doppeltem Gesicht.

דִּיפַּרְצוּף *x. m.* dass.

דִּיפְשְׁקָא (?) *x. m.* Graben (?).

דִּפְתִּי Ortsname.

דִּפְתְּרָא *x. m.* (διφθέρα), *pl.* דִּפְתְּרָאוֹת, דִּפְתְּרִין 1. zum Schreiben präparierte Haut; 2. Schriftstück.

דצוצא (bBech 8[b]) l. רְצוֹצָא *a. m.* ausgekrochenes Küchlein.

דציך (Prov 6, 22) l. רַגְיָךְ, s. רַגְיָא.

דצ״ך. דצ״ך עד״ש באח״ב Abbreviatur zur Bezeichnung der ägyptischen Plagen.

דְּצִיצִין (Jes 66, 10 Ar., MS דְּיָץ) *a. m. pl.* Freude.

דַּק *h. m.* dünn, fein, zart, klein. בְּהֵמָה דַקָּה Kleinvieh.

דַּקָּא *a. m.* dünn, fein, klein. *pl. d.* דַּקַּיָּא Eingeweide.

דֻּקָּא, דּוּקָא I (Jes 40, 15) Spreu.

דּוּקָא II (Lv 21, 20) *a. m.* mit Flor im Auge (?).

דֵּיקָא (falsch דוקא) *x. m.* (δέκα) zehn.

דֹּקָא *x. m.* (δόκος) Balken.

דִּקְדּוּק *h. m.* 1. Zerkleinerung; 2. Genauigkeit, sorgfältiges Studium; 3. Einzelheit.

דִּקְדּוּקָא *a. m., pl.* דִּקְדּוּקִין Cant 5, 13 dass.

דִּקְדֵּק s. דְּקַק.

דַּקְדֵּק s. דְּקַק.

דַּקְדְּקָא *a. m.* Pulver.

דקדקירא (jMoK 81[b]) l. דַּקְדַּקְתָּא.

דַּקְדַּקְתָּא *a. f.* Werg.

דַּקָּה *h. f.* kleiner Raum.

דִּקּוּלָא I *a. m.* 1. Korb (aus Dattelfasern); 2. geflochtener Schuh; 3. Rauchsäule (in Palmform).

דִּקּוּלָא II *a. m.* 1. Abspülung; 2. Kessel.

דִּקּוּקָא *a. m., c. s.* דִּקּוּקֵיהּ Jes 30, 14 Zerstossenes, Trümmer.

דָּקוֹר *h. m.* Bohrer, Pfriemen, Meissel.

דִּקּוּרָא (= דִּקּוּלָא) *a. m.* Korb (aus Dattelfasern).

דִּיקִי *x. f.* (δίκη) Recht, Rechtssache.

דִּיקְיוֹן *x. m.* (δίκαιον) Recht. תָּבַע דִּיקְיוֹן שֶׁל Genugthuung fordern für jemand.

דִּקִילְתָא *a. f., pl.* דִּקִילָן (?) 2 S 17, 19 Dattel (?).

דַּקִּיקָא *a. m., ind.* דַּקִּיק Ex 32, 20 1. zerstossen, zermahlen; 2. zart; 3. klein.

דְּקִירָא Ortsname.

דְּקִירָה *h. f.* 1. das Graben; 2. die Erdmasse, die man mit einem Spatenstich aushebt.

דַּקִּיתָא *a. f.* 1. Schwanzwirbel; 2. kleiner Zweig.

דֶּקֶל *h. m.* 1. Dattelpalme (*Phoenix dactylifera*) Dattel; 2. l. דֶּקֶר.

דִּקְלָא *a. m., pl.* דִּקְלִין Ex 15, 27 1. Dattelpalme; 2. Dattelfaser.

דִּקְלָאָה *a. m.* Korbmacher.

דִּיקוֹלוֹגוֹס *x. m.* (δικολόγος) Advokat.

דִּקְלֵיט, דִּקְלֵיטְיָנָא, דִּיקְלֵיטְיָנוּס *m.* (Διοκλητιανός) Diokletian.

דְּקֶלִידָא (jBer 6[d] Ausg. Lehm., Ven. דייקלר׳) (δικελλίς?) zweizinkige Hacke (?).

דקלון (jSabb 5[a]) l. דְּדִקְלִין s. דִּקְלָא.

דַּקְלַי *h. m.* Palmgärtner.

דֵּיקוּמָנִי (דֵּיקִימַנִּי) *x. m. pl.* (*decumani*) Dekumanen, Soldaten der zehnten Legion.

דִּקְנָא (Lv 13, 30) *a. m., ind.* דְּקַן Lv 13, 29 Bart.

דּוּקְנִיתָא *x. f.* (δίκρανον) Gabel.
דִּקְנָנָא *a. m.* Bart tragend.
דּוּקֵינָר *x. m.* (δουκηνάριος) Hauptmann.
דְּקוּנְתָּיָא *a. m.* aus Dekunta.
דָּקַק *h.* dünn, klein sein. *Pi.* zerstossen, zerreiben. *Ho. pt.* dünn. *Pilp.* דִּקְדֵּק 1. zerreiben; 2. glätten; 3. genau machen. *Hitpalp.* zermalmt werden.
דְּקַק *a., ipf.* 3 *m. pl.* יִדְקְקוּן Mi 1, 7 zermalmen. *Pa. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּדֵּיק Ex 30, 36 dass. *Palp.* דַּקְדֵּק 1. zermalmen; 2. genau machen, das Gewebe (durch Festschlagen des Einschlags) dichten. *Itpa. pt.* מִדַּקַּק Jes 30, 14 zermalmt werden. *Itpalp. ipf.* 3 *pl.* יִדַּקְדְּקוּן Na 3, 10 dass.
דקקה (jRhS 58[b]) l. דַּקִּיקָא (?).
דָּקַר *h.* 1. durchbohren, graben, stechen; 2. ausbreiten, verzweigen. *Pi.* dass.
דְּקַר *a.* durchbohren, erstechen.
דֶּקֶר *h. m.* 1. Spitzhacke; 2. Pfahl.
דִּקְרָא, דַּקְרָא *a. m.* dass.
דִּיקְרָטֵים *x. m.* (δικεράτινος) zweigehörnt.
דקוריא (jMaasSch 55[b]) l. דקייא, s. דּוּקָא.
דֵּיקוּרְיוֹן *x. m.* (δεκουρίων) 1. Anführer einer Dekurie Reiter; 2. Ratsherr in den Municipien und italischen Städten.
דַּקְרָן, דּוּקְרָן *h. m.* Pfahl, zugespitzter Stab.
דַּקְרָנָא, דִּקְרָנָא *a. m.* dass.
דיקרסום l. דִּיקְרָטֵים.
דַּקְתָּא *a. f.* Werg.
דּוֹר *x. m.* (δορά) Haut, Fell.
דָּרָא *a. m.* 1. *ind.* דָּר Dt 32, 7 Generation, Zeitalter; 2. Reihe; 3. l. דַּדָּא.
דְּרָא (Ex 32, 20) *a.* 1. worfeln; 2. tragen. *Itpe.* sich beeilen.
דַּרְבּוֹנָא *x. m.* Thürhüter.
דָּרְבָן *h. m.* Stachel am Ochsenstecken.
דּוּרְבָּנָא *x. m.* 1. Anführer; 2. Thürhüter.
דָּרַג *h. Hi.* Stufen machen, Bäume in ungleicher Höhe kappen.

דַּרְגָּא, דִּרְגָּא (Est II 1, 2) *a. m., pl.* דַּרְגִּין Gen 20, 22, Ez 40, 26 Stufe, Stiege.
דרגי, דרגיבת? Zauberformel.
דּוּרְגִּין, דַּרְגִּין, דַּרְגּוֹן *x. m.* 1. Leibwache, 2. Leibwachtdienst.
דַּרְגָּשׁ *x. m.* Lagerstatt (Fussbank?).
דַּרְגְּשָׁא *x. m., pl.* דַּרְגְּשִׁין Ez 23, 41 Lagerstatt.
דרד l. רְדַד (?).
דְּרָדָא (?) *a. m.* Gaumen.
דּוּרְדָּא *x. m.* Hefe.
דַּרְדֵּג *a.* tropfen lassen.
דִּרְדּוּר *h. m.* 1. Fass; 2. Schleier.
דּוּרְדְּיָא *m.* Personenname.
דַּרְדְּנְיָא Landschaft in Moesien (Serbien).
דַּרְדְּסָא, דּוּרְדְּסָא *x. m.* Socke, Strumpf.
דַּרְדְּקָא *a. m., pl. c. s.* דַּרְדְּקֵיהוֹן Est II 3, 15 1. klein, jung; 2. Knabe.
דִּרְדֵּר *h. Pass.* sich wälzen.
דַּרְדַּר *h. m.* Sterndistel (*Centaurea calcitrapa*).
דַּרְדְּרָא *a. m.* dass.
דָּרוֹ *m.* Personenname.
דָּרוֹךְ *h. m., pl.* דָּרוֹכוֹת Kelterer.
דָּרוֹם *h. m.* 1. Süden; 2. Südjudäa.
דָּרוֹמָא (Dt 34, 3) *a. m.* dass.
דָּרוֹמָאָה *a. m.* aus Südjudäa.
דְּרוֹמִי *h. m.* 1. südlich; 2. Südjudäer.
דָּרוֹמָיָא *a. m.* dass.
דָּרוּמְתָא Ortsname.
דָּרוֹס s. דּוּרְסָא.
דָּרוֹסָא (דָּרוֹסַי) *m.* Personenname.
דְּרוֹעָא *a. m.* Arm.
דְּרוֹקֶרֶת Ortsname.
דְּרוֹר *h. m.* 1. Freiheit; צִפּוֹר דְּרוֹר freifliegender Vogel; 2. s. דּוּרָא.
דָּרוֹשָׁא *a. m.* Vortragender.
דּוֹרָטָא *x. m. pl.* (δώρατα) Geschenke.
דְּרֵי (= אִדְּרֵי) *a. m. pl.* Tenne.
דּוֹרְיָה *x. f.* (δωρεά), *pl.* דּוֹרָאוֹת Geschenk.
דּוּרְיָה *x. f.* (δέῤῥιον) cilicischer Mantel.
דריך l. דָּרוֹךְ.
דְּרִיכָה *h. f.* Keltern.

דְּרִיסָה *h. f.* Treten.
דְּרִישָׁה *h. f.* 1. Forschen, Fragen; 2. Kreuzverhör; 3. Auslegung.
דָּרַךְ *h.* 1. treten, gehen; 2. keltern. *Ni.* 1. getreten werden; 2. gekeltert werden. *Hi.* 1. leiten; 2. gehen lassen.
דְּרַךְ (Dt 1, 36) *a.*, *ipf.* 3 *f. sg.* תִּדְרוֹךְ Dt 11, 34 1. treten, hintreten; 2. überwinden. *Pa. pt. pl.* מְדָרְכִין Jes 28, 27 dreschen. *Aph. inf.* אַדְרָכָא Jes 28, 28, *c. s.* אַדְרָכוּתַהּ Jer 51, 33 1. dreschen; 2. führen; 3. einholen.
דֶּרֶךְ *h. com.* 1. Weg, Reise; 2. Art und Weise, Methode. ד' אֶרֶץ 1. gute Sitte; 2. weltliche Beschäftigung; 3. Beischlaf; 4. Name eines Traktates.
דַּרְכָּא *a. m.* 1. Weg, Reise; 2. Art und Weise.
דְּרָכָא, דּוּרְכָא *a. m.* 1. Dreschen; 2. Dreschzeit.
דּוּרְכָּאוֹת 1. (von *ar.* דּוּרְכָּא) *h. f. pl.* Trester; 2. l. דִּידְכָאוֹת, s. דִּידְכֵי.
דַּרְכּוֹן, דְּרִיכוֹן *x. m.* (δαρεικός), *pl.* דַּרְכּוֹנוֹת persische Münze.
דַּרְכְּמוֹנָא *x. m.* (δραχμή) Drachme.
דְּרוֹלְמוּסְיָא *x. f.* (ἀνδρολοιμός) Menschenpest.
דָּרַם *h. Hi.* sich südwärts wenden. *Ho. pt.* מֻדְרָם nach Süden gelegen, der Sonne ausgesetzt.
דְּרַם *a. Aph.* sich südwärts wenden.
דרומילום l. דְּרוֹמִילוֹם, s. רוֹמִילוֹם.
דּוּרְמְכָא *x. m.* (δορύμαχος) Lanzenkämpfer.
דרמינון (jSchebi 37[b]) l. דֶּרֶמִילוֹן.
דְּרוֹמוֹס *x. m.* (δρόμος) 1. Wettlauf; 2. Rennbahn.
דּוּרְמוֹס *x. m.* Name eines Jahrmarktes.
דורמסאות l. דּוּרְמְכָאוֹת, s. דּוּרְמְכָא.
דּוּרְמַסְקִי *h. m.* Damascener.
דַּרְמַסְקוֹס Damaskus.
דַּרְמַסְקִינָא, דּוּרְמַסְקְנָא *x. m.* (δαμασκηνά), *pl.* דַּרְמַסְקָנִין, דַּרְמַסְקָנִיּוֹת damascenische Pflaume.
דַּרְמֶשֶׂק Damaskus.
דֶּרֶן *h. m.* Wurm, Made, Parasit.
דַּרְנָא *a. m.* dass.
דּוֹרוֹן, דּוֹרוֹנָא *x. m.* (δῶρον), *pl.* דּוֹרוֹנוֹת, דּוֹרוֹנִין 1. Geschenk; 2. Speisopfer.
דְּרִינוֹן *x. m.* (δρύϊνον) aus Eichenholz.
דָּרַס *h.* 1. treten, stampfen; 2. niederdrücken (des Messers beim Schlachten); 3. mit den Klauen ergreifen; 4. Futter ins Maul stopfen. *Ni.* zertreten werden.
דְּרַס (Thr 2, 5) *a.* dass.
דּוּרְסָא *x. m.* Hordeum (*siliqua*), ein Drittel einer Maʿa.
דְּרָסָה *h. f.* Aufdrücken des Messers.
דּוּרְסָה (?) *h. f.* Gepresstes (?).
דְּרְסָן *x. m.* Ort, wo Felle getreten (gestampft) werden, vor dem Lohen derselben.
דְּרַע *a.*, *pf.* 1 *sg.* דְּרַעִית Koh 2, 5 (MS זְרַעִית) säen.
דַּרְעָא *a. m.*, *ind.* דְּרַע Cant 1, 14 (MS זְרַע) 1. Saat, Ertrag; 2. Nachkommenschaft.
דְּרָעָא (Nu 6, 19) *a. f.*, *c.* דְּרָע Ex 6, 6 1. Arm; 2. Bug.
דְּרַפְּתְקָא *x. m.* Behältnis.
דַּרְצִינָא *x. m.* Lorbeer.
דְּרַק *a.* sprengen, streuen.
דְּרוּקָא *x. m.* (δροῦγγος) Trupp.
דּוּרְקְמִי *x. f.* (τρωκτά) 1. trockene Frucht; 2. Frau ohne Menstruation.
דורקן l. דּוּקְרָן.
דְּרָקוֹן, דְּרָקוֹנָא *x. m.* (δράκων) Drache.
דְּרָרָא *a. m.* 1. Anlass, Berührung mit; 2. l. דְּרָדָא.
דַּרַרְיָא *x. f.* (διάρροια) Durchfall.
דָּרַשׁ *h.* 1. forschen, fragen; 2. auslegen; 3, Auslegung vortragen. *Ni.* *Hitpa.* 1. gedeutet werden; 2. vorgetragen werden.
דְּרַשׁ *a.*, *inf.* מִדְרַשׁ Jud 5, 9 1. auslegen; 2. vortragen. *Itpe.* ausgelegt werden.

דְּרָשָׁא *a. m.* Auslegung, Vortrag.
דַּרְשִׁישׁ Ortsname.
דַּרְשָׁן *h. m.* Ausleger, Vortragender.
דַּרְשָׁנִי *h. m.* eifrig im Forschen.
דורשיני *x. m.* Zahnfleisch (?).
דָּרְתָא (Ex 27, 9) *a. f., pl. d.* דָּרְתָא Ex 8, 9, דָּרַיָּא 1. Hofraum, Vorhof; 2. Hofgebäude; 3. s. רדתא.
דַּרְתָּנָא *a. m.* streitsüchtig.
דִּשָׁא *h. m.* Kraut.
דַּשָּׁא (Dt 15, 17) *a. m.* Thür, Thor.
דִּשּׁוּן *h. m.* Wegräumen der Altarasche.
דְּשׁוֹשָׁא *a. m.* 1. Gräupner; 2. Drescher.
דָּשֵׁן *h.* fett sein. *Pi.* 1. fette Weide geben; 2. von Asche reinigen. *Hitp.* 1. saftig, stark werden; 2. als Asche weggeräumt werden.
דֶּשֶׁן *h. m.* 1. Fett; 2. Fettasche.
דִּשְׁנָא (Lv 6, 4) *a. m.* Fettasche.
דָּשְׁנָא *a. m.* Ehrengeschenk.

דִּשְׁרָא *a. m.* Hafer- oder Grasart.
דשרין (Est I 1, 6) l. כְּשָׁרִין.
דָּשַׁשׁ *h.* zerstampfen.
דְּשַׁשׁ *a. Pa. Po. ipf.* 1 *sg. c. s.* אֲדוֹשְׁשִׁנּוּן Jes 63, 6, *Aph.* dass. *Palp. pt. pass.* מְדַשְׁדַּשׁ Jes 14, 19 taumeln.
דְּשָׁשׁוּתָא *a. f.* Mörser.
דִּשְׁתָּאָה *a. m.* Gräupner.
דִּשְׁתַּיְהִי *f.* Name eines weibl. Dämons.
דשתן (jSchek 49[b]) l. דְּשַׁתַּן, s. שַׁתָּא.
דַּשְׁתָּנָא *x. f.* menstruierendes Weib.
דַּתְּ *a.* (= דְּאַתְּ) da du, der du.
דָּת *h. f.* 1. Gesetz, Gebrauch; 2. Religion.
דָּתָא *a. f.* dass.
דִּתְאָה (Gen 1, 11) *a. m.* Kraut.
דְּתָבְרָא *a. m.* Gesetzeskundiger, Richter.
דיתיכום s. S. 92[a].
דוּתְקָא s. דְּיוּתְקָא.
דֵּיתְרוֹסִין *x. m.* (δευτέρωσις) Mischna.

Gk 199 X-U

ה

ה fünfter Buchstabe des hebr. Alphabets. 'ה als Zahlzeichen = 5.
הֲ־, הַ־ *h.* Interrogativ-Präfix: 1. denn? etwa? 2. ob. אִם — הֲ ob — oder.
הֲ־, הַ־ *a.* Interrogativ-Präfix: 1. denn? etwa? הֲלָא Gen 4, 7 nicht wahr? 2. ob. אִם — הֲ Nu 13, 19 ob — oder.
הַ־, הָ־, הֶ־ *h.* bestimmter Artikel.
הָ־ (Dt 1, 10) *a.* (= הָא) siehe! וְהָ־ und doch. הָלִיכִי Ex 2, 9 da hast du. וְהָתְנַן und doch lehren wir (in der Mischna). וְהָכְתִיב und es steht doch geschrieben.
הָא I (= הָדָא) *a. f.* diese, dieses. הָא כִּדְאִיתָא וְהָא כִּדְאִיתָא dieses, wie es ist, und jenes, wie es ist (die beiden in Rede stehenden Fälle haben nichts mit einander zu thun). הָא מַנִּי wer (wessen Meinung) ist dies?

הָא II (Gen 3, 22, Jer 4, 13) 1. siehe! וְהָא und doch; 2. ach!
הֵא 1. Name des fünften hebr. Buchstabens; 2. Name eines Wurmes; 3. הֵא הֵא Personenname.
הָאִדָּנָא *a.* jetzt.
הַאֲזָנָה *h. f.* Hören.
הָאִי, הַאי s. הָי.
הָאִיךְ (Est II 1, 3) *a.* wie.
הַאיךְ *a. m.* jener.
הָאל s. הָל.
הָאִלֵּין (Dt 4, 6) *a. com. pl.* diese.
הַאֲמָנָה *h. f.* 1. Bekräftigung, Beglaubigung; 2. Treue, Zuverlässigkeit.
הָאן s. הָן.
הָאֲנָא (Ex 4, 23, Jer 23, 32) *a.* siehe ich!
הָאִנּוּן (Ex 2, 23) *a. com. pl.* jene.
הָאסְטוּ (jSchebi 35[a]) *a.* (= הָא סְטוּ) o, über den Abfall! (?).

הֲאָרָה *h. f.* Anzünden, Leuchten lassen.

הַב *a.* s. יְהַב.

הֲבָאָה *h. f.* Bringen, Herbeiführen.

הֲבַאי s. הֲבַי.

הַבְאָשָׁה *h. f.* 1. Beschämung; 2. Entstellung (durch Krankheit).

הַבְדָּלָה *h. f.* 1. Abschneiden, Absondern; 2. Absonderung; 3. Segensspruch am Ausgang des Sabbats und der Festtage.

הִבְהֵב *h.* 1. sengen, rösten; 2. sich befangen stellen. *Hitp.* versengt werden.

הַבְהֵב *a.* 1. versengen, rösten; 2. leidenschaftlich sein.

הַבְהָבָא *a. m.* Glut.

הָבוּ *m.* Personenname.

הַבָּטָה *h. f.* Hinblicken, Beobachten.

הַבְטָחָה *h. f.* 1. Versicherung, Zusage; 2. Vertrauen.

הֲבַי *h. m.* Unnützes, Nichtiges.

הביל l. הָכִיל.

הֲבִירָא (l. חֲכִירָא?) *a. m.* 1. finster; 2. Dunst, Finsternis.

הָבְכֵין *a.* ja, dann.

הָבַל *h. Pi.* dörren. *Hi.* zu dampfen anfangen.

הֲבַל *a. Pa.* 1. Eitles thun, töricht handeln; 2. ausgelassen sein. *Itpa.* betört werden.

הֶבֶל *h. m.* 1. Hauch, Dampf; 2. Eitelkeit.

הַבְלָא *a. m.*, הֲבַל הַבְלִין Koh 1, 2 dass.

הַבְלוּתָא *a. f.*, *ind.* הַבְלוּ Koh 1, 2 Eitelkeit.

הוּבְלִילָא, הַבְלִילָא *a. m.* der erste Magen der Wiederkäuer.

הַבְלָעָה *h. f.* Verschlingung, das Inbegriffensein nicht genannter Dinge in einem Vertrag (Kauf, Dienstmiete).

הֶבְסְתִּיר *x. m.* (ἀβεστιάριος) der Aufseher über die kaiserliche Kleiderkammer.

הֶבְעֵר *h. m.* Beschädigung durch unvorsätzl. Brandstiftung.

הַבְעָרָה *h. f.* 1. Anzünden; 2. Verbot des Feueranzündens am Sabbat; 3. Wegschaffen, Vernichten.

הֶבְקֵר s. הֶפְקֵר.

הַבְרָא *a. m.* Finsternis.

הַבְרָאָה *h. f.* 1. Genesung, Kräftigung; 2. סְעוּדַת ה' Mahl, das man den Leidtragenden nach der Beerdigung giebt.

הַבָרָה *h. f.* 1. Schall, Lärm; 2. Gerücht.

הוּבְרָיְתָא, הַבְרָיְתָא *a. f.* Mahlzeit nach der Beerdigung.

הֲגָא *a.*, *pt.* הָגֵי Jos 1, 8 sinnen, murmeln, sprechen. *Aph.* wie von אֲגָא, *pt.* מֵיגֵי Jes 27, 8 dass.

הֶגֶא *h. m.* Gedanke, Geflüster.

הַגְבָּהָה *h. f.* 1. Aufheben (eines Fundes); 2. Überhebung.

הַגְבָּלָה *h. f.* Grenzenziehen.

הַגָּדָה *h. f.* 1. Aussage, Verkündigung; 2. Erzählung; 3. nicht gesetzlicher Stoff der Tradition; 4. Liturgie der Passahnacht.

הוּגְדָּם, הַגְדִּים *m.* Personenname.

הֶגְדֵּר *h. m.* (für הֶקְדֵּשׁ) Weihung für das Heiligtum.

הָגָה *h.* 1. sinnen; 2. aussprechen, lesen. *Ni.* gelesen, ausgesprochen werden. *Pi.* öffnen, blosslegen (?). *Hi.* Zauberformeln murmeln.

הָגָה *h. f.* ein Dornstrauch, Mannaklee (*Hedysarum Alhagi?*).

הֶגֶה *h. m.* 1. Gedanke; 2. Nachdenken, Studium.

הגזין s. חִגְזִין.

הֶגְזֵר *h. m.* (für הֶקְדֵּשׁ) Weihung an das Heiligtum.

הֲגָיָה *h. f.* 1. Lesen; 2. Sinnen.

הִגָּיוֹן *h. m.* dass.

הֶגְיוֹנָא *a. m.*, *c. s.* הֶגְיוֹנְהוֹן Thr 3, 62 (Ausg. Ven. לְהֶגְיוֹנְהוֹן, MS מְלוּלֵיהוֹן) dass.

הַגְלָשָׁה *h. f.* Veröffentlichung.

הֶגְמוֹן *x. m.* (ἡγεμών), *pl.* הֶגְמוֹנִין, הֶגְמוֹנִיּוֹת 1. Statthalter (*praeses provinciae*); 2. Herrscher; 3. Stadthaupt.

הֶגְמוֹנָא *x. m., pl.* הֶגְמוֹנִין Est II 8, 7 dass.

הֶגְמוֹנְיָא *x. f.* (ἡγεμονία) 1. Statthalterwürde; 2. Herrschaft; 3. Verwaltungsbezirk.

הָגַן *h., pt. pass. m.* הָגוּן, *f.* הוֹגֶנֶת passend, tauglich, würdig. *Hi. pt. pl. f.* מהגינות jKeth 25^b l. מְהֻגָּנוֹת. *Pu. pt.* מְהֻגָּן dass.

הֲגַן *a. Pa. pt. pass.* מְהַגַּן, מְהֻגַּן tauglich, würdig.

הוֹגֶן *x. m.* 1. (ἀγκών) Krümmung, Rand; 2. (ὄγκινος) Widerhaken, Anker, Ballaststein.

הוּגָן *x. m.* (εὐγενής) Dromedar.

הוּגְנָא *x. m., pl. c.* הוּגְנֵי Jes 60, 6 dass.

הוּגְנֵס *x. m.* (εὐγενής) edel.

הוּגְנֵיסִים *x. f.* (εὐγένεσις) edle Abkunft.

הַגָּעָה *h. f.* Schlagen.

הַגְעָלָה *h. f.* Ausspülen mit heissem Wasser.

הֲגָפָה *h. f.* Verschliessen.

הַגְרָה, הַגְרָא Landstrich in Arabien.

הַגְרָאָה *a. m.* Einwohner von Hagra, viell. Muhammedaner.

הֶגְרֵל *h. m.* Losen.

הַגְרָלָה *h. f.* dass.

הֶגְרֵם (jNed 36^c) *h. m.* (Verdrehung von הֶקְדֵּשׁ) Weihung ans Heiligtum.

הַגְרָמָה *h. f.* Abseitslenken des Schlachtmessers.

הַגְרוֹנְיָא Ortsname.

הוגרם s. הוּגְדֵּם.

הַגָּשָׁה *h. f.* 1. Nahen; 2. Darbringen.

הַגְּתָא (Est II 2, 7), הָגְתָא *a. f., pl.* הָגִין Dornstrauch, ähnlich dem Mannaklee (*Hedysarum Alhagi*).

הָדָא (Gen 15, 18) *a. f.* 1. diese. הִיא הָדָא הִיא הָדָא das ist ein und dasselbe; 2. halloh!

הֲדָדֵי *a.* לַהֲדָדֵי Est II 1, 1. 7 einander.

הֹדּוּ, הוֹדוּ Indien.

הִידְוָאָה (Jer 13, 23), הִדְוָאָה *a. m.* Inder.

הֲדוּדוּ, הֲדוּדֵי (?). בֵּית ה׳ steiler Berg bei Jerusalem.

הִדּוּס *h. m.* durch das Treten des Geflügels zugefügter Schaden.

הִדּוּק *h. m.* Einfügung, Verschluss.

הִדּוּר *h. m.* 1. Verherrlichung; 2. Ehrerbietung.

הֲדוּרָא I *a. m.* ausgezeichnet.

הֲדוּרָא II *a. m.* 1. Gewinde, Gekröse; 2. steiler Abhang; 3. s. הֲדוּדוּ.

הֲדוּרָה *h. f.* Rückkehr.

הַדָּחָה *h. f.* 1. Abspülung; 2. Verführung.

הֲדֵי *a.* 1. בַּהֲדֵי mit, zu. בַּהֲדֵי דְ während; 2. לַהֲדֵי in der Richtung auf.

הֶדְיָא *a.* בְּהֶדְיָא, לְהֶדְיָא 1. eigens, ausdrücklich; 2. besonders; 3. sofort.

הַדְיָב (Jer 51, 27, Ez 27, 23, MS חַדְיָב) Adiabene.

הַדְיָבָא, הַדְיָבָאָה *a. m.* aus Adiabene.

הֲדָיָה, הֲדָיָא, הוּדָיָה *h. a. f.* 1. (בַּר) בֶּן ה׳ ein Raubvogel (Weihe); 2. *m.* Personenname.

הֶדְיוֹט *x. m.* (ἰδιώτης), *f.* הֶדְיוֹטִית, *pl. m.* הֶדְיוֹטוֹת 1. Gemeiner, Unedler, Privatmann; 2. Unwissender.

הֶדְיוֹטָא *x. m., ind.* הֶדְיוֹט Gen 28, 17, *pl.* הֶדְיוֹטִין dass.

הדיוכא l. דִּיוֹכָא s. דִּידְכֵי.

הִדְּיוֹכִין (= הִנְדְּיוֹכִין) *x. m. pl.* (ἡνιοχία) Wagenrennen.

הָדֵין (Gen 15, 2) *a. m.* dieser.

הדייף, הדיית l. הַדְיָב.

הָדָךְ *a. com.* jener da.

הַדְלֵיקְתָא *a. f., ind.* הַדְלֵיקָא Est II 1, 8; 3, 8, MS הֲלֵיקָא 1. Anzünden; 2. Feuer, Feuersbrunst.

הַדְלָקָה *h. f.* Anzünden.

הֲדַם *a. Pa. pf.* הַדֵּים 1K 18, 33 1. zerteilen, zerstücken; 2. die zerteilten Stücke hinlegen.

הֲדֹם *h. m.* Fussschemel.

הדם l. הֲדַם.

הַדְמָא *a. m., pl.* הַדָּמִין Est II 8, 15 Stück, Glied.
הדימה (SchirR 1, 11) Eigenname (?).
הָדְנָא s. הָאִדְנָא.
הָדַם *h. Pi.* treten.
הדם 1. *pt.* מהדם jPea 15[d] l. מְקַלֵּם s. קָלַם; 2. l. הֲרַם.
הֲדַס *h. m.* Myrthe.
הֵדוּם (Est II 3, 1) *m.* Eigenname (viell. nur Variante zu הֶרְדַּם).
הֲדַסָּא *a. m., pl.* הֲדַסִּין Lv 23, 40 1. Myrthe; 2. Myrthenzweig.
הֲדַסָּה *h. f.* 1. Myrthenzweig; 2. Beiname der Esther.
הדוסטא (jSabb 8[a]) l. הֲרוֹסְטָא.
הדסט״ב Merkwort für הבאה, וידוי, בִּיעוּר, טוּמאה, אִסּור vom zweiten Zehnten.
הָדַף *h.* treiben, stossen. *pt. pass.* הָדוּף eilig, rasch.
הֲדַף *a.* dass.
הָדַק s. חָדַק.
הֲדַק *a.* hineinstossen, eindrängen, befestigen. *Aph.* dass. *Itpe.* hineingezwängt, befestigt werden.
הָדַר I *h., pt. pass.* הָדוּר (?) rund (?).
הָדַר II *h.* auszeichnen. *pt. pass.* הָדוּר herrlich. *Pi.* dass. *Hitp.* ausgezeichnet werden.
הֲדַר I *a., pf.* 1 *pl.* הֲדַרְנָא Thr 3, 42 1. zurückkehren; 2. wiederholt thun; 3. Busse thun. *Pa.* 1. herumgehen; 2. nachspüren. *Aph. pt. pl.* מַהְדְּרִין Est II 3, 8 1. zurückbringen, wiedergeben; 2. wiederholen; 3. entgegnen, antworten; 4. herumtragen. *Itpe. Itpa.* 1. zurückgehen; 2. herumgehen.
הֲדַר II *a. Pa. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תְּהַדַּר Lv 19, 15 auszeichnen.
הָדָר *h. m.* Schmuck, Pracht.
הֲדַר *a.* nachher, dann.
הִידוֹר *x. m.* (ὕδωρ) Wasser.
הַדְרָא I s. הֻדוּרָא.
הַדְרָא II (Est II 8, 13) *a. m.* Ehre, Schmuck.
הוּדְרָא *a.* dünne Stange, Leiste.
הַרְדָּאָה s. הַדְרָאָה.
הַדְרַבְלָא, הִדְרַוְלִים *x. f.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.
הֲדָרָה *h. f.* Schönheit, Schmuck.
הַדְרוֹנָא s. חַדְרוֹנָא.
הַדְרְיָנָא *x. m.* hadrianisch.
הַדְרִיָנִי *x. m.* hadrianisch.
הַדְרִיָנוּס *m.* (Ἁδριανός) Personenname.
הדרינתא l. הַדְרָנִיתָא.
הִדְרוֹלִים *x. f.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.
הֶדְרָנָא *a. m.* Kreis, Rundung. הֲדַר ה' rings herum.
הַדְרָנָא *a. m.* Wortbrüchiger.
הַדְרָנִיאֵל *m.* Name eines Engels.
הַדְרָנִיתָא *a. f.* Wortbrüchige.
הִדְרָנִיקוֹס *x. m.* (ὑδραντικός) wassersüchtig.
הדרם l. הָרְדַּם.
הִדְרוֹקָן, הִדְרָקוֹן *x. m.* (ὑδερικός) wassersüchtig.
הָהּ *h.* ach! o weh!
הֲהָא *a. m.* Name einer Made.
הַהוּא (Gen 15, 18), הָהוּא *a. m., pl.* הָאִנּוּן Ex 2, 23 jener.
הַהִיא (Dt 7, 5), הָהִיא *a. f.* jene.
הָהֵין, הָהֵן *a. com.* dieser.
הָהֵנוּ = הָהֵן הוּא.
הָהֵנִי = הָהֵן הִיא.
הוֹ *h.* wehe!
הוֹ (הַוּוֹ) *a.* jener.
הוּא, הוּ *h. m., f.* הִיא, הִי, *pl.* הֵם, הֵן 1. er; 2. dieser. וְהוּא שֶׁ nur wenn.
הוּא (Gen 13, 1), הוּ *a. m., f.* הִיא Gen 12, 19, הִי, *pl. m.* אִנּוּן Gen 6, 3, *f.* אִנִּין Gen 6, 2 er.
הֲוָא (Gen 1, 3) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יְהֱוֵי Gen 18, 18, יְהֵי Ex 22, 24, לֶיהֱוֵי, יֶהֱא Cant 7, 14 l. יְהֵא, *imp. sg. m.* הֲוִי Ex 23, 7, *f.* הֲוַאי Nu 5, 19, *inf.* מִהְוֵי Gen 10, 8, מִהְוָה Nu 30, 7 1. sein, existieren, werden. הֲוָה אָמֵינָא ich hätte sagen können; 2. verweilen,

diskutieren. הֲוֵי בַהּ er machte dagegen Einwände.
הֲוַאי s. הֲבִי.
הוֹאִיל h. a. וְ הוֹאִיל da ja.
הוֹבָדָא a. m. Vernichtung.
הוֹבְדָנָא a. m. Untergang.
הוֹבָאֵי (Jes 7, 23) a. m. pl. ein Dornstrauch.
הוֹבְרִים h. m. pl. Horoskop.
הוֹגֶן h. m. das sich Ziemende, Schicklichkeit. כְּהוֹגֶן recht.
הוּגָן x. m. (εὐγενής) Dromedar.
הוּגְנָא x. m., pl. c. הוּגְנֵי Jes 60, 6 ind. dass.
הוֹד h. m. Pracht, Herrlichkeit.
הוֹדָא a. m. dass.
הוֹדָאָה h. f. 1. Bekenntnis; 2. Eingeständnis (Anerkennung einer Forderung); 3. Danksagung; 4. die erste der drei letzten Benediktionen des 18-Gebetes; 5. l. הֲדָאָה, s. הֲדָיָה.
הוֹדָאָה (Jos 7, 19, MS אוֹדָאָה) a. f. ind. dass.
הוֹדוּ s. הדו.
הוֹדוּ h. Abteilung des Hallel.
הוֹדָיָה s. הוֹדָאָה.
הַוָּה h. f. Unglück.
הָוָה s. הָיָה.
הֲוָה h. ach!
הוֹי h. wehe!
הָוֵי a. (pt. v. הֲוָה) folglich.
הֲוָיָה h. f. 1. Sein, Wesen, Bestand; 2. Verehelichung; 3. Einwand.
הוֹכַח h. m. Muster, Beweis.
הוֹל h. lustig sein. Pol. verlachen.
הֲוָלַד (Jes 60, 6, MS חֲוָלַד) midianitischer Stamm.
הוֹלָכָה h. f. 1. Tragen, Bringen; 2. Vorwärtsbewegen des Schlachtmessers.
הוֹלֵלָה h. f. Torheit, Tollheit.
הוֹן h. m. 1. Vermögen; 2. Fähigkeit, Kraft. לְהוֹנִי nach meiner Fähigkeit, gemächlich.
הוֹן a. m. dieser.
הוֹנָא, הַוְנָא a. m. 1. Vermögen; 2. Fähigkeit, Kraft.
הֲוָנָא a. m. Becken.
הוּנָא m. Personenname (Chonja).
הוֹנָאָה, הוֹנָיָה h. f. 1. Bedrückung, Unrecht; 2. Übervorteilung.
הוֹפָעָה h. f. Erscheinung, Offenbarung.
הוֹפָעוּתָא a. f., c. הוֹפָעוּת Jud 5, 4 dass.
הוּץ h. m. Blättchen am Palmzweig.
הוּצָא a. m. 1. dass.; 2. Spitze; 3. Straucharț, zu Hecken verwandt; 4. Ortsname.
הוֹצָאָה h. f. 1. Hinaustragen. ה' הַמֵּת Leichenbegängnis. ה' הַנֶּפֶשׁ Ableben; 2. Hervorbringen, Treiben; 3. Ausgabe; 4. Hinausgehen.
הוּצָל Ortsname.
הוּצֶן h. m. roher Flachsstengel.
הוק s. חוֹק.
הוֹקָעָה h. f. Aufhängen.
הוֹרָדָה h. f. Herunterbringen.
הוֹרֶה h. m., pl. הוֹרִים Erzeuger, Eltern.
הוֹרָה h. f. 1. Erzeugerin; 2. Schwangerschaft.
הוֹרָיָה h. f. 1. Belehrung; 2. Entscheidung; 3. Lehramt; 4. pl. הוֹרָיוֹת Name eines Mischnatraktates.
הוֹרָיְתָא a. f. dass.
הוֹרָיוּתָא a. f. Unterweisung.
הוֹשָׁטָה h. f. Hinreichen, Hinlangen.
הוּשָׁן h. m. roher Flachsstengel, s. הוּצֶן.
הוֹשָׁעָה h. f. Befreiung.
הוֹשַׁעְיָה m. Personenname.
הוֹשַׁעְנָא (Est II 3, 8) a. m. 1. Bachweide des Laubhüttenfestes; 2. Feststrauss des Laubhüttenfestes; 3. der 7. Tag des Laubhüttenfestes.
הַוְתָא a. f. Verderben.
הֶוְתֵיאוֹס x. (εὐθέως) sogleich.
הַזָּאָה h. f. Sprengung.
הֲזָדָה h. f. 1. mutwilliges Handeln; 2. Gebrauch des Stammes זוד im bibl. Text.
הַזָּיָה h. f. Sprengung.
הַזְכָּרָה h. f. 1. Gedenken, Erwähnen; 2. Mahnung an einen Schuldner;

3. Erwähnung des Regens in der 2. Benediktion des 18-Gebets; 4. Aussprechen des Gottesnamens; 5. das Tetragramm.
הַזָּמָה *h. f.* Überführung falscher Zeugen.
הַזְמָנָה *h. f.* 1. Bestimmung eines Dinges zu einem bestimmten Gebrauche; 2. Vorladung.
הַזְמָנוּתָא *a. f.* Vorladung.
הִזְמְתָא *a. f., pl.* הִזְמֵי 1. ein dorniges Kraut (Mannaklee, *Hedysarum Alhagi*); 2. Bündel.
הֶזֵּק *h. m.* Beschädigung, Schaden.
הֶזֵּקָא *a. m.* dass.
הֶזֶר *x.* tausend.
הִזְרָא s. חִזְרָא.
הַחְיָה *h. f.* Erhaltung (am Leben).
הֶחְלֵט *h. m.* 1. definitiver Entscheid; 2. Entscheidung über den Ausbruch des Aussatzes, Zustand nach der Entscheidung.
הַחְלָטָה *h. f.* Mischung, Durchrühren.
הֲטָבָה *h. f.* 1. Gutesthun; 2. das Gelübde, etwas Gutes zu thun; 3. Zurechtmachen, Putzen.
הַטְבָּלָה *h. f.* Eintauchen.
הִטּוּי *h. m.* Gleiten.
הֶטַּח *h. m.* Tünche.
הֶטֵּחַ *h. m.* Pflaster.
הֲטָחָה *h. f.* 1. Stossen: 2. Stoss, Quetschung.
הַטָּיָה *h. f.* 1. Beugung, Biegung; 2. Beugen des Rechts; 3. Hinneigen (der Majorität Folgen).
הוּטְלִים, הַטְלִים *x. m.* (ἀτελής) frei, unverheiratet.
הוּטְלִים, הַטְלִים *x. m.* 1. (κατάλυσις) Karawanserei, Bazar; 2. (ἄθλιος) unglücklich.
הַטְמָנָה *h. f.* Warmhalten der Speise für den Sabbat.
הֶטְנָא (?) *x. m.* Riedgras, Binse.
הַטָּפָה *h. f.* Ausdruck für prophetische Rede.
הֶטְרֵחַ *h. m.* Vorbereitung.

הִטְּרִית *x. f.* (ἴτριον) Nudeln.
הֵי Buchstabe He.
הִי *a.* 1. *f.* (= הִיא) sie; 2. wehe!
הֵי *a.* siehe! הֵילָךְ da hast du. הֵי כְ Koh 10, 1, הֵי כְמָא Cant 8, 1 wie.
הַי, הֵי *a.* 1. welcher? 2. wo? הֵי דֵין, הַי דֵין 1. welcher? 2. wo? *f.* הֵי דָא, הַי דָא welche? אַהַיָּא (= עַל הַי הָא) auf welchen Fall (bezieht sich) dies?
הָאי, הַאי (Ru 4, 6, Est II 1, 1) *a. m.* (= הָדֵין) dieser, jener. הַיְנוּ (= הָדֵין הוּא) das ist. הָאי מָאי was ist dies? (wie kannst du dies sagen?).
הִיא (Gen 12, 19) *h. a. f.* sie. הִיא הִיא das ist dasselbe.
הַיָּא *a.* schnell! allons!
הֵיאַךְ *h.* wie?
הִיגָה *h.f., pl.* הִיגִין Dornstrauch, verwandt dem Mannaklee (*Hedysarum Alhagi*).
הִיגְתָא *a. f.* dass.
הֵידָא, הַיְדָא (Est II, 5, 14) *a. f.* 1. welche denn? 2. הַיְדָא לֵיהּ *a*) wo ihm? wo findet er es? *b*) was hat er zu schaffen?
הִידְוָאָה (Jer 13, 23) *m.* Inder.
הֵידֵין, הַיְדֵין (Est II 6, 10), הֵידֵי, הַיְדֵי (Est II 8, 7, MS הידא, korrigiert in הָדָא) *a. m.* 1. welcher denn? 2. welches? 3. wo? הֵידֵי לֵיהּ *a*) wo ihm? wo findet er es? *b*) was hat es zu schaffen?
הֵידֵין *a.* dann.
הָיָה *h.* sein, werden, geschehen. *pt.* הוֶֹה 1. gewöhnlich; 2. existierend. הֱוֵי (הֱיֵי) אוֹמֵר du musst zugeben. *Pi.* 1. werden lassen; 2. verfügen über.
הֵיהִי *m.* Personenname.
הֵיךְ (Est II 1, 8), הֵי כְ (Koh 10, 1) *a.* 1. wie (Praep.); 2. הֵיךְ דְ Est II 1, 1, הֵיךְ מָה דְ wie (Conj.); 3. wie?
הֵיכָא (Jer 3, 2, MS אֵיכָה; Jes 49, 21, MS אֵיכָא), הֵיךְ *a.* 1. wo? תַּנָּא הֵיכָא קָאֵי דְקָתָנֵי worauf fusst der Tradent, dass er lehrt? 2. כָּל הֵיכָא דְ überall wo; 3. wohin.

הֵיכְדָא *a.* הֵיכְדָא דְ wie.
הֵיכְדֵין *a.* 1. ebenso; 2. wie? o wie!
הֵיכֵי (Est II 1, 8) *a.* wie? wie nun?
הֵיכֵין *a.* wie?
הֵיכָל *h. m.* 1. Palast; 2. Tempel; 3. das Heilige im Tempel im Gegensatz zum Allerheiligsten.
הֵיכְלָא (1K 6, 3) *a. m., c. s.* הֵיכְלֵיהּ Gen 49, 11 dass.
הֵיכְמָא, הֵי כְמָא (Cant 8, 1) *a.* הֵיכְמָא דְ, הֵי כְּמָא דְ Cant 7, 6, Koh 11, 5 wie.
הֵיכָן *a.* wo? לְהֵיכָן wohin? מֵהֵיכָן woher?
הֵיכַנָא, הֵיכַנָה *a.* 1. so; 2. o wie!
הֵילֵין, הַיְלֵין *a. pl. com.* 1. diese; 2. (falsch היילון) welche denn?
הֵילָךְ *h.* 1. weiterhin; 2. hierhin, dorthin.
הִימָא l. חִימָא.
הִימַג s. בַּר הִימַג.
הֵימִין (Gen 45, 26) *a. Ha.* von אמן 1. vertrauen, glauben; 2. auf Treu und Glauben leihen. *pt.* מְהֵימַן, מְהֵימָן Gen 21, 7, *d.* מְהֵימְנָא Dt 7, 9 glaubwürdig. *Ittaph. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְהֵימְנוּן, יִתְהַמְנוּן Gen 42, 20.
הֵימִינָא s. הֵמִינָא.
הֵימֶנ־ *h.* (= מִן), z. B. הֵימֶנִּי von mir.
הימן (jBabK 4[b]) l. מְהֵימַן.
הֵימָנוּתָא *a. f., ind.* הֵימָנוּ Dt 32, 20 Treue. הֵימָנוּתָא auf Treue, wahrlich!
הֵימָנִית *h. f.* stetig, beständig.
הֵין *h.* ja.
הִין, הֵין *a.* (= אִין) wenn.
הִין *h. m.* ein Flüssigkeitsmass (Hin), ein Sechstel des Bath.
הִינָא (Ex 30, 24) *a. m.* dass.
הינא? (bPes 37[a]) *h. f.* Bezeichnung eines Kuchens.
הַיְנוּ (הָיְנוּ?) *a.* (= הָדֵין הוּא) das ist. הַיְנוּ תַנָּא קַמָּא ist er nicht derselben Meinung wie der erstgenannte Tannäer? הַיְנוּ — הַיְנוּ das ist ein und dasselbe.
הֵיפְּנוֹס *x. m.* aus Haifa.
הָךְ *a. com.* jener.

הָךְ (= הֲלַךְ) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יְהָךְ Dt 20, 6 gehen.
הָכָא (Gen 22, 5) *a.* 1. hier; הָכָא וְהָכָא hier und dort. לְהָכָא hierher. מִן הָכָא, מֵהָכָא von hier; 2. in Babylonien (wenn der Gegensatz הָתָם in Palästina); 3. hierher; 4. jetzt.
הַכָּאָה *h. f.* Schlagen.
הַכְאֲבָא (הכחכא) *a. m.* Schramme.
הָכְדֵין (Est II 3, 8) *a.* 1. so. בְּהָכְדֵין deshalb; 2. jener.
הָכָה s. הָכָא.
הֶכְחֵשׁ *h. m.* Widerspruch.
הַכְחָשָׁה *h. f.* 1. Widerspruch, Gegenzeugnis; 2. Abmagerung.
הָכֵי (Est II 1, 1. 3, 2) *a.* so, auf diese Weise. אֲפִלּוּ הָכֵי trotzdem. מִטּוּל הָכֵי deswegen. בָּתַר הָכֵי nachher. הָכֵי הַשְׁתָּא ist es nun so? (ist diese Analogie denn korrekt?) הָכֵי נַמִּי so verhält es sich wirklich. כָּל הָכֵי so viel. אַדְהָכֵי וְהָכֵי während dessen.
הַכָּיָה *h. f.* Schlagen.
הָכִיל *a.* also, demnach.
הָכֵין (Jes 51, 6, Cant 1, 1[illegible] so. הָכֵינִי (= הָכֵין הִיא) so ist e[illegible]
הָכֵן *h. m.* 1. Vorbereitung, Fertigstellung; 2. Bereitstellung von Speisen für Sabbat oder Freitag.
הכינה l. חֲנִיכָה.
הַכְמָנָה *h. f.* Verstecken (von Zeugen).
הֶכֵּן *h. m.* 1. Vorbereitung; 2. Bezeichnung des Weges in die Freistadt.
הֶכְנָה *h. f.* dass.
הַכְנָסָה *h. f.* 1. Hineinbringen. ה' אוֹרְחִים Gastfreundschaft; 2. Eintritt, Einkehr, Rückkehr.
הֶכֵּר *h. m.* 1. Erkennen; 2. Erkennungszeichen; 3. הֶכֵּר פָּנִים Parteilichkeit.
הֶכֵּרָא *a. m.* dass.
הַכָּרָה *h. f.* Erkennung.
הַכְרָזָה *x. f.* öffentliche Bekanntmachung.

הֶכְרֵעַ *h. m.* 1. Übergewicht; 2. Verbindung eines Wortes mit dem vorhergehenden oder folgenden Satzteile.

הַכְרָעָה *h. f.* 1. Übergewicht; 2. die richtige Wortverbindung; 3. die Entscheidung für eine Ansicht bei Meinungsverschiedenheit.

הֶכְשֵׁר *h. m.* 1. Zurichtung, Veranstaltung; 2. Fertig-, Tauglichmachen.

הֶכְשֵׁרָא *a. m.* dass.

הַכְשָׁרָה *h. f.* Tauglichkeit.

הֶכְשֵׁרוּת *h. f.* dass.

הָל *h.* 1. weiterhin; 2. לְהָל *a.* dort; *b.* ferner.

הָל, הָלָא, הַלְאָה *a.* לְהַלְאָה Gen 19, 9, Lv 22, 27, Nu 15, 23; 17, 2; 32, 19, לְהָלָא 1. weiterhin. מֵהָלְאָה לְ (!) [illegible]n 35, 21 jenseits von; 2. ferne[illegible]

הַלָּא *m.* 1. Personenname; [illegible]. halloh!

הֲלָא *a., ipf.* 3 *m. sg.* יַהְלֵי Jes 42, 4 ermüden. *Pa. Aph. pt. pl.* מַהֲלַן Jes 7, 13 müde machen.

הלבשושא, הלבשישא l. הֶלְכְּשִׁישָׁא, הֶלְכְּשׁוּשָׁא, s. dasselbe.

הֲלָה *h.* [illegible]ieser.

הַלְוָאָה [illegible]. *f.* Ausleihen.

הַלְוַי, הַלְוַאי, הַלְוַי *a.* o dass doch!

הַלְוָיָה *h. f.* Geleiten.

הִלּוּךְ *h. m.* 1. Gang, Gehen; 2. Tragen, Führen; 3. Abschreiten eines Feldes; 4. Darbringen.

הִלּוּכָא *a. m.* dass.

הִלּוּל *h. m.* 1. Lobgesang, Rezitation des Hallel; 2. Gebrauch des Wortes הלל im Bibeltext.

הִלּוּלָא (Koh 3, 4) *a. m.* Hochzeitsfeier.

הִלּוּף *x.* halloh.

הַלָּז *h. m., f.* הַלֵּיזוּ jener.

הֵילוּז *x. m.* (χηλός) Truhe, Kiste.

הֲלָזָה *h. f.* Geschwätz, böse Nachrede.

הַלְטָאָה *h. f.* eine Eidechsenart.

הַלְטְתָא (Lv 11, 30) *a. f.* dass.

הוּלְיָה *x.* halloh!

הִלְיוּנִי *x.* dass.

הֲלִיכָה *h. f.* Gehen, Gang.

הֲלִיכְתָא *a. f.* dass.

הַלֵּילָא *a. m.* das Hallel (Ps 113—118).

הָלֵין *a. pl. com.* jene.

הֵילְיַסְטוֹן *x. m.* (ἡλιαστόν) in der Sonne zubereiteter Wein.

הָלַךְ *h.* gehen, weggehen. *Pi.* 1. gehen, auftreten; 2. Durchfall verursachen. *Hi.* führen, bringen. *Hitp.* sich fortbegeben.

הֲלַךְ *a. Pa. pf.* הַלֵּיךְ Gen 5, 22 1. gehen; 2. einen Wandel führen, sich betragen; 3. sich verbreiten, um sich greifen. *Itpa.* wandeln.

הֵלֶךְ *h. m.* Wanderer, Reisender.

הֲלָכָא *a. m.* eine Art Steuer.

הָלְכָא (Gen 15, 16; 45, 5, Jud 18, 3, Jes 57, 3) *a.* hierher. הָלְכָא — וְהָלְכָא hin und her.

הֲלָכָה *h. f.* 1. Brauch, zur Ausübung bestimmter Rechtssatz, giltiges Recht; 2. Rechtsentscheidung.

הִלְכָּךְ *h.* deshalb.

הֶלְכְּשִׁישָׁא *x. m.* (ἕλκωσις) Geschwür, Verwundung.

הִלְכְתָא (2K 11, 14) *a. f., c.* הִלְכַת Ex 21, 9, *pl.* הִלְכָן, הִלְכְוָן, הִלְכְתִין Koh 12, 11 1. Schritt, Gang; 2. Gewohnheit; 3. Brauch, Rechtssatz. לְמַאי הִלְכְתָא für welchen Rechtssatz kommt dies in Betracht? 4. Rechtsentscheidung. וְהִלְכְתָא כְוָתֵיהּ דְּ und die Rechtsentscheidung ist gemäss der Meinung von.

הִלֵּל *m.* Personenname.

הָלַל *h. Pi.* loben. *Hitp.* sich rühmen.

הַלֵּל *h. m.* das Hallel (Ps 113—118). ה' הַמִּצְרִי Ps 113. 114.

הַלָּלוּ *h. pl. com.* diese.

הָלַם *h.* 1. vereinigen; 2. anpassen, anschliessen. *Hi.* ankleben.

הֶלְמוֹן *h. m.* Eidotter.

הֶלְמוֹנָא *a. m.* dass.

הילמי (PesR 23) l. מֵילְקֵי, s. לְקָא.

הַלְמֵי, הִלְמֵי *x. f.* (ἅλμη) Salzlake.

הָלָן *a. h.* לְהָלָן 1. weiterhin; 2. hierher; 3. ferner.

הֲלָנָה I *h. f.* über Nacht liegen lassen.

הֲלָנָה II *h. f.* Murren.

הִלְנֵי *f.* (Ἑλένη) Helena.

הִלְנִי *x.* 1. *m.* (Ἕλενος) Helenos; 2. halloh!

הַלְעָטָה *h. f.* Stopfen, Mästen der Tiere.

הֶלְפִּים *x. f.* (ἐλπίς) Hoffnung.

הלפשוש l. הֶלְבְּשִׁישׁ.

הֶלְקֵט *h. m.* 1. Samenkapsel; 2. Getreidehaufen.

הִלְקֵט (Denominativ von הֶלְקֵט) *h.* 1. die Fleischfasern der Vorhaut bei der Beschneidung Ablösen; 2. Speise in den Schnabel Stopfen.

הֶלְקְטֵי *x. f.* (ἑλικτή) Wendeltreppe.

הַלְקָשָׁה *h. f.* Verspätung.

הֲמָא I *a.* 1. *pt. pl.* הָמַן Jer 5, 22 lärmen, tosen.

הֲמָא II *a. Aph.* den Blick abwenden. *Ittaph.* übersehen werden.

הִימַג s. בַּר הִינַג.

הַמְגַּנְיָא. בֵּית ה׳ Ortsname.

הַמְדָאָה, הַמְדָיָה *a. m.* Meder.

הַמְדּוּדִי (הַמְדוּרִי?) *m.* Personenname.

הַמְדָן Ekbatana, Hauptstadt von Medien.

הָמָה *h.* 1. aufgeregt sein, lärmen; 2. gierig sein, verlangen. *Pi.* 1. ängstlich sein; 2. gelüsten.

הומהום (DtJII 27, 15) l. פּוּמְהוֹם, s. פּוּמָא.

הִמּוֹן, הִמּוֹ *a. pl. com.* sie.

הָמוֹן *h. m.* lärmende Menge.

הֲמוֹנָא *a. m., ind.* הֲמוֹן Jes 13, 4, הָמוֹן 1S 14, 16 dass.

הֲמוֹנוּתָא *a. f.* Trupp.

הֲמִיטַלְיָא, הֲמָטַלְיָא *x. f. pl.* (αἱματάρια) blutstillende Kräuter.

הֲמִיָּה *h. f.* Getöse, Lärm.

הָמִים *h. m.* verwirrt.

הִמְיָן *x. m.* Gürtel.

הִמְיָנָא (Ex 39, 29) *x. m.* dass.

המיינטון (jSabb 10c) l. הַמְאַמְיַנְטֵין *x. m.* der, welcher Asbest reinigt (durch Feuer).

הֵימִיוֹנוֹס *x. m.* (ἡμίονος) Maulesel.

הֵימִיפּוֹס *x. m.* (ἡμίιππος) Maultier.

הֲמִיתָה *h. f.* Tötung.

הַמְלְטָא, הִמְלְטָא *a. m.* zur Aufnahme des Balkenkopfes bestimmte Fuge im Mauerwerk.

הִימַלְתָּא *a. f.* eingemachter Ingwer (*conditum zingiberis*).

הָמַם *h.* 1. verwirren; 2. zusammenfegen.

הֲמַם *a. Pā. pt. pl.* מְהַמְמִין Jes 14, 23 1. verwirren; 2. kehren, wegfegen. *Itpā. ipf.* 2 *m. pl.* תִּתְהַמְמוּן Dt 14, 1 sich Einschnitte machen.

הֲמָמָה *h. f.* Verwirrung.

הֲמַמְתָא *a. f., c.* הֲמָמַת Am 8, 6 (MS הֲטָבִין) Kehricht.

הֵימִינָא *x. m.* (ἡμίνα), *pl.* הֵימִינִין Est II 1, 8 (MS תֵּימָנִין) ein Flüssigkeitsmass, ein halber Sextarius.

הִימוּנָא *x. m.* (ὑμεναῖον) Schmuck einer jungfräulichen Braut (Gewand?).

הִימוֹנְיָא, הוּמָנְיָא Ortsname.

הֲמוֹנְיָה, הוֹמוֹנְיָא *x. f.* (ὁμόνοια) Übereinstimmung, Vereinigung.

הַמְנְכָּא *x. m.* (vgl. μανιάκης) Hals- oder Armband.

הִימְנוֹן *x. m.* (ὕμνος) Lobgesang.

הַמְנוּנָא *m.* Personenname.

הִמְנֵיק *x. m.* eine Art Gabel oder Löffel.

הימום (BerR 45) l. חִימּוּם.

הֵימִסוּ *x.* (ἥμισυ) halb.

הימיסיון (SchemR 38) l. הַמְתִּסְטוֹן *x. m.* (ἀμέθυστος) Amethyst (?).

הֲמַסְמָסָה (מַסְמָסָה) *h. f.* 1. Zerfliessen; 2. Fäulnis.

הַמְסֵס *x. m.* (ὄμασος) erster Magen der Wiederkäuer.

הַמְסֵיסָא *x. m.* dass.

הַמְעָסָה *h. f.* Teigmachen.

הִמְצָא *a. m.* Fett auf dem Magen.

הֲמֵירַס *m.* (Ὅμηρος) Personenname (Homer).

הַמְרָאָה *h. f.* 1. Mästen; 2. Empörung.
הֲמָרָה *h. f.* Wechsel.
הַמְרָכָה *h. f.* Erweichung.
הַמְשָׁכָה *h. f.* Herbeileiten.
הָמְתָא (Gen 14, 5) Ortsname.
הֵן I *h. pl. com.* sie.
הֵן II *h.* 1. siehe! 2. הֵן — הֵן sei es dass — sei es dass; 3. ja.
הֵן *a.* wenn.
הָן I *a. m.* dieser.
הָן II *a.* wo? wo. הָן דְּ da, wo. כָּל הָן דְּ überall, wo. לְהָן wohin? מִן הָן, מְנָן woher?
הֶינָא, הִין *x. m.* (ἕν) eins.
הֲנָא *a., pf.* 3 *sg. f. c. s.* הֲנָתַנִי Jer 31, 25 angenehm sein, nützen. *Aph. pf.* אַהֲנִי Hb 2, 18 (MS אַהֲנֵי) 1. Nutzen bringen; 2. *pf.* 2 *sg.* אַהֲנִיתָא Gen 49, 4 Nutzen haben; 3. Wirkung haben. *Itpe. ipf.* 1 *pl.* נִתְהֲנֵי Gen 37, 26 geniessen, sich Nutzen verschaffen.
הֲנָאָה *h. f.* 1. Leugnung; 2. s. הֲנָיָה.
הִינַג, הֲנַג s. בַּר הִינַג.
הוּגְרָאָה *a. m.* Einwohner von Hagara in Arabien.
הִנְדָּא *x. m.* Linsenwicke (*Vicia ervilia*).
הִנְדְּוָאָה, הִנְדָּאָה *a. m.* indisch, Inder.
הִנְדְּבָא *x. m.* (ἴντυβος) Cichorie (*Cichorium endivia*).
הִנְדְּוִי, הִנְדִּי *h. m.* indisch.
הַנְדֵּז *x.* eichen. *Pass.* sich entsprechen.
הַנְדָּזָא *x. m.* Verhältnis.
הִנְדְּיָא (Est II 8, 13, nicht MS) *x. f.* (Ἰνδία) 1. Indien; 2. indischer Flachs.
הנדיוסא l. הִנְדְּיוֹכָא *x. m.* (ἡνίοχος) Wagenlenker.
הַנְדֵּם s. הַנְדֵּז.
הִנְדִּיקֵי (GenJI 10, 10), הִנְדְּקָא (Koh 2, 5), הַנְדְּקֵי (Est II 1, 14) *x. f.* (Ἰνδική) Indien, indisch.
הִנְדְּקָאָה *a. m.* Inder.
הוּנְדְּקַס (?) *m.* (Ινδικός?) Personenname.
הִנְדְּקוּקָא *x. m.* Honigklee (*Melilotus*).

הִנֵּה *h.* siehe.
הָנָה *h.* gefallen, nützlich sein. *Ni.* geniessen, sich ergötzen. *Pi. Hi.* nützen, Vorteil gewähren.
הַנְהָגָה *h. f.* Antreiben eines Tieres.
הָנְהוּ *a. m.* jener.
הֵינוּחַ *h. m.* Hinlegen, Ruhen.
הינומא l. הִימוּנָא.
הִנּוּן (Est II 2, 6) *a. m. pl.* sie.
הֲנָחָה *h. f.* Ruhen.
הַנָּחָה *h. f.* Niederlegen.
הנטין (PesR 26) l. וְקִיטוֹן.
הִנִּי. בֵּית ה' Ortsname.
הָנֵי, הַנֵּי (Est II 8, 13) *a. pl. com.* diese. כָּל הָנֵי לְמָא לִי warum sind alle diese Fälle notwendig?
הֲנָיָה *h. f.* 1. Nutzen, Vorteil, Nutzniessung; 2. Annehmlichkeit.
הִנִּין *a. f. pl.* sie.
הֲנָיְתָא, הֲנִיְתָא *a. f., ind.* הֲנָאָה Jer 16, 19 Nutzen, Nutzniessung, Genuss.
הָנָךְ *a. pl. com.* jene.
הַנְכָּיָה *h. f.* Abzug, Verminderung.
הנכתא (Levy). כהנכתא NuJI 31, 23 (MS כהנבתא) l. כְּרְנִבְתָא, s. כְּרְנִיבָא.
הִנָּם (= הימן) *x.* (vgl. ὑμεναῖος) Hochzeit.
הונוס (jSabb 8c) *x. m.* (ὄνος) Esel.
הָנֵף *h. m.* Ritus des Webens (bei der Weihe von heiligen Gaben). יוֹם ה' der zweite Tag des Passahfestes.
הֲנָפָה *h. f.* dass.
הֶנְפֵּק *h. m.* Bestätigung, Bescheinigung, Beglaubigung.
הִנֵּץ *x. m.* (ἐννεάς) eine Münze, $^1/_9$ eines Sesterz, $^1/_{36}$ eines Denar.
הָנֵץ *h. m.* Hervorleuchten lassen.
הֲנָצָה *h. f.* Hervorspriessen lassen, Treiben.
הִנְצְבוֹ Ortsname.
הִנָּק *m.* Personenname.
הַנְתּוּכִּין (1K 6, 9) *x. m. pl.* Gebälk (?).
הָסֵב *h. m.* 1. sich um den Tisch Lagern; 2. Gastmahl.
הַסֵּבָה *h. f.* dass.

הַסָּבָה *h. f.* Übergehen des Landbesitzes von einem Stamm an den andern.
הֶסְגֵּר *h. m.* Einschliessung eines Aussätzigen.
הַסְגָּרָה *h. f.* dass.
הָסָה *h.* schweigen.
הסוקים (jSanh 26[a]) l. חַסְחוּסִים.
הֶסֵּחַ *h. m.* Abwendung. בְּה' הַדַּעַת ohne dass man daran denkt.
הֶסֵּט *h. m.* 1. Schütteln; 2. eine der Veranlassungen von levit. Unreinheit; 3. *pl.* הֶסֵּטוֹת Gesetze, die הֶסֵּט betreffen.
הֶסֵּטָא *a. m.* dass.
הַסְטָא *x. f.* (ἄστα) Speer.
הַאסְטְרִיּוֹת *x. f. pl.* (*histrica*) Pantomimen (?) oder l. הֲרָסְטְרִיּוֹת (ῥόστρα) Rednertribüne, Forum.
הֲסַם (הֲמַם?) *Pa.* sich bedenken.
הֶסֵּעַ *h. m.* Abwendung. בְּה' הַדַּעַת ohne daran zu denken.
הֶסְפֵּד *h. m.* Trauergesang, Trauerrede.
הֶסְפֵּידָא *a. m.* dass.
הֶסְפִּידוּתָא *a. f., ind.* הֶסְפִּידוּ Thr 1, 18 dass.
הֶסֵּק *h. m.* Heizen.
הַסָּקָה *h. f.* dass.
הֲסָרָה *h. f.* Abnehmen.
הַסָּתָה *h. f.* Verführen.
הֶסֵּת *h. m.* Antreiben (zum Geständnis).
הֶסְתֵּר *h. m.* ה' פָּנִים Verbergen des Antlitzes, Ungnade.
הַעֲבָרָה *h. f.* 1. Tragen; 2. Übertritt in einen neuen Zeitabschnitt; 3. Wegnehmen; 4. Gebrauch des Stammes עבר.
הַעֲדָאָה *h. f.* 1. Zeugnis Ablegen; 2. Verwarnung des Besitzers vor seinem stössigen Ochsen; 3. das auf diese Warnung bezügliche Gesetz.
הַעֲדָפָה *h. f.* Zuwachs, Überschuss.
הַעֲלָאָה, הַעֲלָיָה *h. f.* 1. über die Schulter Werfen; 2. Darbringung; 3. Heraufbringung (der Lose aus der Urne).
הַעֲלֵם *h. m., pl.* הַעֲלֵימוֹת Vergessen.
הַעֲלָמָה *h. f.* dass.
הַעֲמָדָה *h. f.* Hinstellen, Erscheinen.
הַעֲנֵק *h. m.* Beladen des frei zu lassenden Sklaven.
הַעֲרָאָה *h. f.* geschlechtliche Berührung (vor dem eigentlichen Coitus).
הַעֲרֵב *h. m.* Untergang (der Sonne).
הַעֲרָבָה *h. f.* 1. Heimkehr (von der Arbeit) am Abend; 2. späte Arbeit.
הַעֲרָיָה s. הַעֲרָאָה.
הַעֲרָכָה *h. f.* Abschätzen.
הַעֲרָמָה *h. f.* List, Umgehung.
הִפַּטְקוֹס, הִפַּטְקִי *x. m.* (ὑπατικός) Consularis (Statthalter).
הַפְטָרָה *h. f.* 1. Schlussrede; 2. synagogale Lektion aus den Propheten.
הֲפֵיךְ, הֲפַךְ *a.* rücklings.
הֲפִיכָא *a. m.* verkehrt.
הֲפִיכָה *h. f.* Verkehrtheit.
הֲפִיכוּתָא *a. f.* dass.
הֲפִיכְתָא *a. f.* dass.
הֲפֵיכְתָא (Dt 29, 20, Jes 13, 19) *a. f.* Umkehrung, Zerstörung.
הָפַךְ *h.* 1. umwenden, umkehren; 2.. verwandeln; 3. sich wandeln; 4. zerstören. *Ni.* 1. zerstört werden; 2. sich verändern. *Pi.* 1. umkehren; 2. verdrehen. *Hitp.* 1. sich verwandeln; 2. sich umwenden.
הֲפַךְ (Dt 29, 22) *a.* 1. wenden, umkehren; 2. zerstören; 3. sich beschäftigen mit. *Pa. Aph.* 1. umwenden; 2. zurückbringen, beschwichtigen; 3. sich beschäftigen mit. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְהֲפֵיךְ Lv 13, 3, *inf.* מִתְהֲפָכָא Est II 8, 13 sich verwandeln; 2. sich zuwenden, sich hin- und herwenden; 3. verrenkt werden; 4. sich beschäftigen. *Itpa. pf.* 3 *sg. f.* אִתְהַפַּכַת Ho 7, 8 umgewandt werden.
הֶפֶךְ *h. m.* 1. Umwenden, Umkehren; 2. Gegenteil.
הוּפְכָא, הוּפָכָא *a. m.* Verkehrtheit.

הֲפֵכָה *h. f.* 1. Umwendung, Verwandelung; 2. Zerstörung.

הַפְכָנָא *a. m.* verkehrt.

הֲפַכְפַּךְ, הֲפַכְפְּכָן *h. m.* unbeständig.

הַפְלָאָה *h. f.* 1. Besonderlichkeit; 2. bestimmte Äusserung; 3. Gebrauch des Wortes פלא.

הֶפְלֵג *h. m.* 1. Unterbrechung, Zwischenraum; 2. Abschweifumg.

הַפְלָגָה *h. f.* Teilung.

הֶפְסֵד *h. m.* Schaden, Verlust.

הֶפְסֵדָא *a. m.* dass.

הֶפְסֵק *h. m.* Unterbrechung.

הַפְסָקָה *h. f.* 1. Unterbrechung, Zwischenraum; 2. Zwischensabbath.

הופקנא l. סוּפְקָנָא.

הַפְקָעָה *h. f.* Ausstreichen, Erlass der Schuld.

הֶפְקֵר *h. m.* 1. herrenloses Gut; 2. für herrenloses Gut Erklären, Konfiskation.

הֶפְקֵרָא *a. m.* 1. herrenloses Gut; 2. Zügellosigkeit.

הֶפֵר *h. m.* Auflösung (von Gelübden, Eiden).

הֲפָרָה *h. f.* dass.

הִפַּרְכָּא *x.* 1. *m.* (ὕπαρχος) Statthalter; 2. *f.* (ἐπαρχία) Bezirk.

הִפַּרְכּוֹס *x. m.* 1. (ὕπαρχος) Legatus (Statthalter); 2. l. הִפִּיקוֹס (ἱππικός) Cirkus.

הִפַּרְכְיָא *x. f.* (ἐπαρχία) Präfektur.

הַפְרִיקִי (Est II 8, 9) *x. f.* (Ἀφρική) Afrika.

הֶפְרֵשׁ *h. m.* Unterschied.

הַפְרָשָׁה *h. f.* 1. Absonderung, Fernhaltung; 2. Reisen über (ein Meer).

הֶפְשֵׁט *h. m.* Abziehen, Enthäuten.

הַפְשָׁטָה *h. f.* dass.

הֶפְשֵׁר *h. m.* Wärmen.

הִפּוֹתִיקִי *x. f.* (ὑποθήκη) Verpfändung.

הִפַּתְקָם s. הִפְּטְקוֹם.

הַצָּבָה *h. f.* 1. sich Hinstellen; 2. Gebrauch des Wortes יצב.

הַצָּלָה *h. f.* Rettung.

הַצְּלֶלְפּוֹנִי *f.* 1. Personenname, s. צְלַלְפּוֹנִית; 2. Ortsname.

הַצְנֵעַ *h. m.* Zurückhaltung, Keuschheit.

הַצָּעָה *h. f.* 1. Polster Legen, Bett Zurechtmachen; 2. Ordnung (der Worte).

הַצָּתָה *h. f.* Anzünden.

הֲקוּבִיטוֹן *x. m.* (ἀκκούβιτον) Ruhepolster.

הַקְבָּלָה *h. f.* Aufnahme, Empfang.

הֶקְדֵּשׁ *h. m.*, *pl.* הֶקְדֵּשׁוֹת 1. Geweihtes; 2. Weihung; 3. *pl.* die Gesetze, welche die Weihung betreffen.

הֶקְדֵּשָׁא *a. m.*, *c.* הֶקְדֵּישׁ 2K 23, 7 Geweihtes.

הַקָּזָה *h. f.* Aderlass.

הֶקְטֵר *h. m.* Verbrennen (des Opfers auf dem Altar).

הַקְטָרָה *h. f.* dass.

הֶקֵּם *h. m.* Bestätigung, Bekräftigung, Gültigkeitserklärung.

הֲקָמָה *h. f.* 1. Bestätigung; 2. Errichtung.

הַקְנָאָה *h. f.* Verkaufsbescheinigung, s. אַקְנָיְתָא.

הֶקֵּף *h. m.* 1. Umfang; 2. ausstehende Schulden.

הֶקֵּפָא *a. m.* Umzäunung.

הַקָּפָה *h. f.* 1. Umgeben, Herumgehen; 2. das Haar rund herum Abscheren; 3. Haarwuchs um ein Glied; 4. Warenschulden.

הַקְפָּדָה *h. f.* Aufbrausen.

הֲקָצָה *h. f.* Aufwachen, Erweckung.

הַקָּצָה *h. f.* Spalten, Aufthun.

הֶקֵּר *h. m.* 1. Hervorquellen. בְּאֵר ה' 1. frische Quelle (Gegensatz: Cisterne); 2. Name einer besonderen Quelle.

הַקְרָבָה *h. f.* 1. Darbringen; 2. Gebrauch des Wortes הקריב; 3. zum Angriff Heranrücken.

הַקְרָיָה *h. f.* Vorbereitung, Zurüstung, Bestimmung.

הֶקֵּשׁ *h. m.* 1. Vergleichung; 2. eine

der hermeneutischen Methoden: Analogieschluss.

הֶקֵּשָׁא *a. m.* dass.

הַקָּשָׁה *h. f.* 1. Zusammenschlagen; 2. Vergleichen.

הַר *h. m., pl.* הָרִים, הֲרָרִים 1. Berg, Gebirge; 2. hervorragende Person.

הֲרָא *a. Aph.* reizen.

הַרְבָּה (*Inf. Hi.* v. רָבָה) den Zahlenwert 212 haben.

הַרְבָּעָה *h. f.* Paarung von Tieren.

הָרַג *h.* töten. *Ni.* getötet werden.

הָרָג *h. m.* Mörder, Wegelagerer.

הֶרֶג *h. m.* Hinrichtung durchs Schwert.

הַרְגִּיז *x. m.* (ὄρχις?) Hode.

הֶרְגֵּל *h. m.* 1. Geläufigkeit, Gewohnheit; 2. Veranlassung, Gelegenheit; 3. = הגרל Losen.

הַרְגִּינִין, הַרוּגְיָנָא *x. m.* bitteres Kraut (eine Art Mannstreu, *Eryngium?*).

הַרְגָּשָׁה *h. f.* 1. Gefühlserregung, Wahrnehmung; 2. Sinn.

הַרְגָּתָא *a. f., c.* הַרְגַּת Thr 1, 20 Zittern.

הוּרְדָּא *a. m.* dünner Pfahl.

הָרְדָּאָה *x. f.* (vgl. *hordeum*) mit Gerste gemischt.

הרדובלא, הרדולים l. הִדְרַבְלָא, הִדְרַוְלִים.

הִרְדּוּם *x. m.* Begattung der Vögel.

הִרְדּוּף *x. m.* (ῥοδοδάφνη) Oleander (*Nerium Oleander*).

הָרְדָּם *x. m.* (*hordium*) Münze, $^1/_3$ Maa, $^1/_{18}$ Denar.

הוּרְדּוּס (Est II 3, 1), הוּרוֹדוֹס *m.* (Ἡρώδης) Herodes.

הרדם s. הָרְדָּם.

הַרְדְּסִיּוֹת *x. f. pl.* eine Art Tauben (vgl. הִרְדּוּם).

הִרְדָּפָּה *x. f.* Gefängnis (?).

הִרְדַּפְנֵי, הִרְדּוּפְנֵי *x. m.* (ῥοδοδάφνη) Oleander.

הָרָה *h.* schwanger sein. *Ho.* geschwängert werden.

הַרְהוֹן *x. m.* (οὐρηρόν) Nachttopf.

הִרְהוּר *h. m.* 1. Nachdenken; 2. unreine Phantasien; 3. schlimme (nachteilige) Gedanken.

הַרְהוּרָא (*bibl.* הַרְהֹר) *a. m., c.* הַרְהוּר Nu 15, 39 dass.

הִרְהוֹן *x. m.* (ἀρραβών) Pfand.

הִרְהַן *x. Pu.* verpfändet werden.

הִרְהֵר *h.* 1. nachdenken; 2. unreinen Gedanken nachhängen; 3. Schlimmes, Schlechtes (von jemand) denken; 4. an Fieber krank machen (חַרְחַר).

הַרְהֵר *a., pt.* מְהַרְהִיר Dt 29, 17 dass.

הַרְוָחָא *a. m.* Gewinn.

הַרְוָחָה *h. f.* 1. Erleichterung; 2. Wohlstand, Bequemlichkeit.

הֲרוּסְטָא *x. m. pl.* (ῥόστρα) Schuhschnabel.

הֲרוּרִים *h. m. pl.* Leidenschaft.

הַרְזִיפָּא, הַרְזִיפוּתָא *x. m. f.* ein bitteres Kraut.

הַרְזֵק *x.* gefangen setzen.

הַרְזִיקֵי *x. m. pl.* בֵּי ה׳ Wachthaus.

הַרְחָצָה *h. f.* Waschen, Baden.

הֶרְחֵק *h. m.* 1. Entfernung. ה׳ עֵדוּת *a.* ungesetzl. Zwischenraum in einem schriftlichen Kontrakt zwischen den Unterschriften; *b.* Zeugenaussage eines Nichtverwandten; 2. Vorsichtsmassregel.

הַרְחָקָה *h. f.* dass. wie 2.

הַרְטָבָה *h. f.* Fruchtbarkeit.

הֲרֵי I *h.* siehe.

הֲרֵי II *h. m.* Fall (?).

הֲרִיגָה *h. f.* Tötung durchs Schwert.

הֵרָיוֹן *h. m.* Empfängnis.

הֲרִיעָה *h. f.* Freudengeschrei.

הֲרִיפָּה *h. f.* ה׳ עַיִן 1. Augenzwinkern; 2. Augenblick.

הֲרִיפוֹת *h. f. pl.* Graupen, Grütze.

הֲרִיקָא s. חֲרִיקָא.

הרית (GenJI 10, 11, MS חדיות) l. חַדְיָב.

הֲרַךְ s. חֲרַךְ.

הֶרְכֵּב *h. m.* auf der Schulter Tragen.

הַרְכָּבָה *h. f.* 1. dass.; 2. Pfropfen.

הַרְכָּנָה *h. f.* Zunicken.

הוּרְכִּינוֹס, הַרְכִּינַס *m.* (Ἀρχῖνος) Archinus.

הֲרָמָה *h. f.* 1. Wegschaffen, Entfernen; 2. Beiseitelegen der Priesterabgabe; 3. Erhebung.

הרמוצה s. רָמַץ.

הוּרְמִיז *m.* 1. Ormuzd, Ahuramazda, Prinzip des Guten im Parsismus; 2. Ortsname; 3. *m. f.* Personenname.

הַרְמֵךְ Ortsname.

הַרְמָנָא, הוּרְמָנָא *x. m.* 1. Befehl; 2. s. קַהֲרָמָנָא.

הוּרְמִינֵי (Jer 51, 27, MS חוּרְמִינֵי) *f.* (Ἀρμενία) Armenien. s. אַרְמֵינְיָא.

הַרְמָנְיָא *x. m.* Autorisation.

הֲרָנָא (הַרְאָנָא) *a. m.* Malve (?).

הֲרֵינֵי *x. f.* (εἰρήνη) Frieden.

הַרְנוֹגָא *a. m.* 1. Name eines Vogels (?); 2. eine Distelart.

הרנירק. ה' טיאונוס (jGitt 45d) l. ווינְדִיק טָארְיוֹס, s. וִינְדְקְטָרְיוֹס.

הָרַס *h.* 1. zerbrechen, zerstören; 2. durchbrechen; 3. *x. Pi.* (ἐρίζω) streiten.

הֶרֶס *h. m.* Zerstörung.

הֲרַס Charax, Stadt in Medien.

הרוסן (jTer 48a), הרסן *x. m.* (ῥεῦσις?) Fluss (?).

הַרְסָנָא *a. m.* Gericht von zerschnittenen Fischen.

הֲרָעָה I *h. f.* schlechtes Handeln.

הֲרָעָה II *h. f.* Lärmblasen.

הֶרֶף *h. m.* ה' עַיִן Augenblick.

הָרָפָה *f.* Personenname.

הַרְפַּנְיָא Ortsname.

הַרַפְתְקָא *x. m.* Begegnis.

הַרְצָאָה, הַרְצָיָה *h. f.* 1. Wohlgefälligkeit (eines Opfers); 2. Versöhnung; 3. Vortrag.

הַרְקָבָה *h. f.* Verfaulen.

הֶרְקֵד *h. m.* Sieben des Mehls.

הַרְקָדָה *h. f.* dass.

הֲרַקְלִיוֹפּוֹלִיס (Ἡρακλιόπολις) Ortsname.

הוּרְקָנוֹס *m.* (Ὑρκανός) Personenname.

הַרְשָׁאָה *h. f.* Vollmacht.

הֶרֶת *h. f.* Gebärmutter (?).

הֶרְתָּא *a. f.* Streit.

הֶשֵּׂא *h. m., pl.* הֶשֵּׂיאוֹת Abschweifung, Umgehung einer Frage.

הֶשֵּׂג *h. m.* 1. Erreichen; 2. ה' יַד Vermögen, Mittel.

הַשָּׂגָה *h. f.* dass.

הַשְׂכֵּל *h. m.* 1. Weisheit, Verstand; 2. Bezeichnung der mit מַשְׂכִּיל überschriebenen Psalmen.

הַשְׂכָּלָה *h. f.* weise Überlegung.

הֲשָׂמָה *h. f.* ה' עַיִן Achtgeben.

הֶשֵּׁב *h. m.* Zurückgabe.

הֲשָׁבָה *h. f.* dass.

הִשָּׁבוֹן *h. m.* Ersatzleistung.

הַשְׁבָּתָה *h. f.* Entfernung, Wegräumung.

הַשְׁגָּרָה *h. f.* ה' לָשׁוֹן unbeabsichtigte Anwendung eines geläufigen Ausdrucks.

הַשְׁחָרָה *h. f.* früh Aufstehen, zeitige Arbeit.

הֶשְׁחֵת *m.* Name eines Gerichtsengels.

הַשְׁחָתָה *h. f.* 1. Zerstörung; 2. Abrasieren.

הֲשָׁטָה *h. f.* Hinüberreichen.

הַשְׁכָּמָה *h. f.* 1. frühe Morgenstunde; 2. früh Aufstehen, zeitig an die Arbeit Gehen.

הַשְׁלָחָה *h. f.* 1. ה' יַד Ausstrecken (der Hand); 2. Bestrafung.

הַשְׁלָכָה *h. f.* Wegwerfen.

הַשְׁלָמָה *h. f.* Vollendung.

הֶשְׁמֵד *m.* Name eines Gerichtsengels.

הַשְׁמָדָה *h. f.* 1. Vertilgung; 2. Gebrauch des Wortes שמד.

הֶשְׁמֵט *h. m.* Erlass.

הַשְׁמָטָה *h. f.* dass.

הַשְׁמָרָה *h. f.* Gebrauch des Wortes הִשָּׁמֵר.

הֲשָׁפָה *h. f.* Abreiben, Glätten.

הַשְׁפָּלָה *h. f.* Erniedrigung.

הַשְׁפֵּעַ *h. m.* Überfluss.

הַשְׁקָאָה, הַשְׁקָיָה *h. f.* 1. Tränken; 2. Darreichen des bitteren Wassers an die des Ehebruchs verdächtige Frau.

הַשָּׁקָה *h. f.* Berühreulassen (zweier Flüssigkeiten).

הַשְׁקָפָה *h. f.* 1. Blicken, Schauen; 2. Gebrauch des Wortes הִשְׁקִיף.

הַשְׁרָשָׁה *h. f.* Wurzelschlagen.

הַשְׁתָּא (Est II 6, 13) *a.* jetzt. הַשְׁתָּא — הַשְׁתָּא bald — bald. (יֵשׁ לוֹמַר) הַשְׁתָּא מִבַּעְיָא — wenn schon (gesagt werden muss) —, bedarf es noch der Erwähnung von —?

הִשְׁתַּחֲוָיָה, הִשְׁתַּחֲוָאָה *h. f.* Niederwerfung, Prosternation.

הִשְׁתַּלְּחוּת *h. f.* ה׳ יַד Heimsu[illegible]

השתק. ומהשתקו (KohR 1, 5) l. [illegible] מִנַּשְׁתִּי, s. נַשְׁתִּיק.

התובתא l. הֲתֵיבְתָּא *a. f.* Einwand.

הַתָּזָה *h. f.* Abschlagen, Enthauptung.

הַתְחָלָה *h. f.* Anfang.

הָתַךְ *h. Pu. pt.* מְהוּתָּךְ geschmolzen.

הִתְלוּת, הִתְלוֹ Ortsname.

הַתְלָעָה *h. f.* Wurmfrass.

הָתָם *a.* 1. dort, in jenem Falle. הָתָם קָאֵי darauf fusst er (mit seiner Aussage); 2. in Palästina (vom Standpunkte Babyloniens gesprochen).

הַתְקָנָה *h. f.* Anordnung.

הֶתֵּר *h. m.* 1. Erlaubnis; 2. Freilassung, Lösung von Gelübden.

הֶתֵּרָא *a. m.* dass.

הַתְרָיָה, הַתְרָאָה *h. f.* Verwarnung.

הַתָּרָה *h. f.* 1. Auflösung; 2. Erlaubnis.

הַתְרָעָה *h. f.* Lärm blasen.

ו

ו der sechste Buchstabe des hebr. Alphabets. ו׳ als Zahlzeichen = 6.

וְ, וּ, וָ *h. a.* 1. und; 2. aber; 3. oder; 4. denn? (zur Einleitung von Fragen).

וָא (= אַבָּא) *m.* Personenname.

וָאו s. וָו.

וָאי *a.* ach, o weh!

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת Bezeichnung des zweiten Buches Mose (Exodus).

וָאלֵי s. וָלֵי.

וָדָא s. יָדָא.

וַדָּאָה *a. m.* gewiss, speziell.

וָדָה s. יָדָה.

וִדּוּי *h. m.* Bekenntnis, Sündenbekenntnis.

וִדּוּיָא *a. m.* dass.

וַדַּי, וַדַּאי *h. m., f.* וַדָּאָה, וַדָּיָה, וַדָּיוֹת 1. gewiss, sicher; 2. speziell; 3. Gewissheit, Thatsache. בְּוַדַּי sicherlich, in der That.

וַדַּי *a.* dass.

וָדַע, וְדַע s. יָדַע, יְדַע.

וָה s. וָא.

וָהּ *a.* ei! ha!

וְהָא *a.* 1. ah! 2. und doch.

וּו (= וְהוּא) *a.* und er.

וָו *h. m.* 1. Haken; 2. Buchstabe Waw.

וָוָא *a. m., pl.* וָוִין Ex 38, 28 dass.

וָזָא, וַזָּא *a. f., pl.* וָזִין Est II 3, 8 Gans, s. אֲוַזָּא.

וָטֵיב, וָטוּב (?) *h. m.* männliches Glied (?).

וַי (Nu 24, 23) *a.* ach! o weh!

וַיָא *a. m.* Wehklage.

וַיְדָא (= וְאַיְדָא) s. אַיְדָא.

וָיו s. וָו.

וַיְדַבֵּר Bezeichnung des vierten Buches Mose (Numeri).

ווירינון (j̈Dem 22ᵇ) l. וּוַרְדִּינוֹן.

וַיְנָא (?) *a. m.* Weh verursachender Mensch (?).

וַיִּקְרָא Bezeichnung des dritten Buches Mose (Leviticus).

וָכַח, וְכַח s. יָכַח, יְכַח.

וָלָד *h. m., pl.* וְלָדִים, וְלָדוֹת Kind, Junges. וְלַד הַטֻּמְאָה zweiter Grad der Unreinheit.

וַלְדָא (Gen 40, 20) *a. m., ind.* וְלַד Gen

11, 30 1. Kind; 2. Geburt. יוֹם בֵּית וַלְדָא Gen 40, 20 Geburtstag.

וַלְדָנִית a. f. geburtsfähig (?).

וַלְוַל s. יַלֵּל.

וָלֵי, וְאַלֵּי a. es schickt sich.

וְלֻוְטוּס x. m. (βουλευτής) Senator.

וִילוֹן x. m. (βῆλον), pl. h. וִילָאוֹת, a. וִילָוָן Vorhang.

וָלֵס m. (Οὐάλης, Valens) Personenname.

וִינְדִּקְטָרְיוּס x. m. (οὐινδικτάριος) Freiheitsstab (bei Befreiung von Sklaven).

וִינּוּן a. (= וְאִינּוּן) und sie.

וָנֵי, וְאָנֵי Fluss in Babylonien.

וֲנַן a. (= וַאֲנַן) und wir.

וְסַס a. Itpe. befleckt werden.

וֶסֶת x. f. (ἔθος) 1. Gewohnheit, Regel; 2. Menstruation.

וֶסְתָּא x. f. dass.

וַסְתָּנְיָא Ortsname.

וֶסְתָּנִית x. f. Weib mit regelmässiger Menstruation.

וָעַד s. יָעַד.

וַעַד h. m. Versammlung. בֵּית הַוַּעַד 1. Lehrhaus; 2. Tempel.

וַעֲדָא a. m. dass. בֵּית וַעֲדָא Lehrhaus.

וְעָדָה h. f. Bestimmung, Festsetzung.

וִעוּד h. m., pl. וִעוּדוֹת, וִעוּדִיּוֹת, וִעוּדִיִּין Zugabe, Hinzufügung.

וִיעוּדָא a. m. Zusammenkunft.

ועפרן (Cant 5, 14) l. זַעֲפְרָן.

וקתא l. זקתא.

וֶרֶד x. m. (ῥόδον) 1. Rose; 2. rosafarben; 3. Thal (?).

וַרְדָא (Cant 2, 1) x. m. (ῥόδον) 1. Rose; 2. rosafarben; 3. Lappen der Lunge.

וַרְדִימוֹס m. (Εὐρύδημος) Personenname.

וַרְדָן m. Personenname.

וַרְדָנָא x. m. בֵּי ו' Rosengarten.

וַרְדִּינָא x. m. (ῥόδινος) 1. Rosenstrauch; 2. Ortsname.

וַרְדִּינָאָה a. m. aus Wardina.

וַרְדִּינוֹן x. m. (ῥόδινον) Rosenöl.

וְרִיד h. m. Halsader.

וְרִיר h. m. weisser Fleck im Auge.

וַרְשְׁכָא x. f. Frauengurt.

וֶשֶׁט h. m. 1. Schlund; 2. enge Öffnung.

וֶשְׁטָא a. m. Schlund.

וַתְּ a. (= וְאַתְּ) und du.

וַתָּא a. f. Vogel (ähnlich dem Rebh[illegible]

[illegible]יא [illegible] וְאַתְּיָא.

וִתּוּר h. m. Verzichtleistung.

וְתִינָא s. וַתְנָא.

וָתִיק h. m. tüchtig, hervorragend, fromm.

וְתִיקָא a. m. Mehlspeise.

וַתְנָא a. m. Ader.

וִתְנְיָה, וְתוּנְיָה, וִיתִינְיָא f. (Βιθυνία) Bithynien in Kleinasien.

וְתִינְיָקִי h. m. (Βιθυνιακός) bithynisch.

וְתַם x. (εὐθέως) sogleich.

וְתַק a. Pa. pt. מְוַתֵּק 1 K 19, 11 Ar MS (Targ. MS מְפָרְקִין) zerschmettern.

וֶתֶק h. m. Abzehrung, Schwindsucht.

וְתַר h. reichlich sein. Pi. 1. mehr thun, ein Übriges thun; 2. nachsichtig sein, auf sein Recht verzichten; 3. Platz machen (auf dem Beete). Hitp. 1. gelöst werden, Durchfall bekommen; 2. geächtet werden.

וְתַר a. Pa. Nutzen bringen. Itpa. Durchfall bekommen.

וִתּרוֹן h. m. Rest.

וַתְרָן h. m. 1. freigebig; 2. nachsichtig.

וַתְרָנָא a. m. dass.

וְתַשׁ s. וְתַם.

ז

ז der siebente Buchstabe des hebr. Alphabets. ז׳ als Zahlzeichen = 7.
זְאֵב *h. m.* Wolf.
זְאֵבָה *h. f.* Wölfin.
זָאזָא *a. m.* Laub.
זָאֲטוּט s. זַעֲטוּט.
זאר s. זוּר.
זֹאת *h. f.* diese.
זָב *h. m.* 1. am Weiss- oder Blutfluss leidend; 2. schwach; 3. *pl.* זָבִים Name eines Mischnatraktates.
זב. וזבית (jTaan 64[b]) l. וְזַבֵּנִית (so Ven.).
זְבַד *a.* schenken.
זַבְדָא, זַבְדַּי *m.* Personenname (Abkürzung von זְבַדְיָה).
בֵּית ז׳. זַבְדִּין Ortsname.
זְבוּב *h. m.* Fliege. בַּעַל זְבוּב (so auch im Targum) Fliegenbaal.
זְבוּבִית *h. f.* Fliege.
זְבוּגָא (?) *a. m.* Eidechse.
זָבוּד Ortsname.
זְבוּדָא *a. m.* Geschenk.
זבוזין (jTer 45[b]) l. זְבוּבִין (?).
זְבוּחַ *h. m.* Schlachten.
זְבוּל *h. m.* 1. Wohnung; 2. Tempel; 3. Name des vierten Himmels.
זְבוּל *h. m.* (Verdrehung von זְבוּחַ) heidnische Festfeier.
זְבוּלָא *a. m.* Schaufel.
זְבוּנָא *a. m., ind.* זְבוּן Lv 25, 42 1. Kauf; 2. Börse.
זַבּוֹנָא (Est II 3, 11, nicht MS) *a. m.* Käufer.
זִבּוֹרָא *a. m.* Wespe (?).
זְבוֹרִית *h. f.* Untersatz (?).
זִבּוֹרִית *h. f.* steinigtes Land.
זִבּוֹרִיתָא *a. f.* Biene.
זָבוּת *h. f.* Weissfluss.
זבוגא (bMoK 28[b]) l. זְבוּגָא (?).
זָבַח *h.* 1. schlachten; 2. opfern. *Pi.* dass. *Ni.* 1. geschlachtet werden; 2. geopfert werden.
זֶבַח *h. m.* 1. Schlachtung; 2. Opfer, bes. Mahlopfer (an Festen); 3. *pl.* זְבָחִים Name eines Mischnatraktates.
זִבְחָא *a. m.* dass.
זְבִידָא, זְבִיד *m.* Personenname.
זְבִיחָה *h. f.* Schlachtung.
זְבִילָא *a. m.* 1. Korb; 2. Kapsel.
זְבִילָא *a. m.* Grabscheit.
זְבִינָא *a. m., c.* זְבִין Gen 17, 12 1. Ware; 2. Kauf; 3. Kaufpreis, Geld; 4. Börse.
זְבִינְתָא (זְבִינִיתָא) *a. f.* 1. Ware; 2. Kauf.
זָבַל *h. Pi.* 1. düngen; 2. (Verdrehung von זבח) den Götzen opfern. *Ni. Hitp.* gedüngt werden.
זְבַל *a. Pa.* düngen. *Itpa.* gedüngt werden.
זֶבֶל *h. m.* Dünger. בֵּית הַזֶּבֶל ein Acker, der gedüngt werden muss. מֵי זְבָלִים Jauche.
זִבְלָא *a. m., ind.* זֵיבֶל 2K 9, 37, Est II 1, 3 dass.
זַבָּל *h. m.* einer der düngt.
זַבְלְגָן *x. m.* triefäugig.
זַבְלִיגָא *a. m.* ein immergrüner Baum, s. מַבְלִיגָא.
זַבֶּלֶת *h. f.* Düngerhaufen.
זְבַן *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּזְבּוֹן Lv 25, 14 kaufen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְזַבֵּין Ex 21, 7 verkaufen. *Itpa. ipf.* 3 *f. sg.* תִּזְדַּבַּן Lv 25, 23 verkauft werden.
זַג *h. m.* 1. Traubenkern; 2. Schelle, Klingel.
זַגָּא (Ex 28, 34, MS זוגא, Est II 6, 10, MS זַיְגָא), זַגָּא *a. m.* 1. Schelle; 2. Kern.
זְגָא I *a.* sich niederlassen, sitzen. *Aph.* stützen.
זְגָא II s. סְגָא.

זַגָּג *h. m* Glaser.
זַגָּגָא *a. m.* dass.
זְגֹד, זְגוֹד *m.* Personenname.
זָגַד *h.* festhalten (?).
זוּגְדָּם, זַגְדוֹם, זַגְדָּן *x. m.* mit ungleichen Augen.
זְגוּגִיתָא *a. f.* Glas, Glasware.
זְגַזֵּג *h.* klar machen.
זַגְזַגְאֵל Name eines Engels.
זַגִּיתָא *a. f.* Glasgefäss.
זגנוגאל l. זַגְזַגְאֵל.
זַגְתָא *a. f.* 1. Hühnchen; 2. ז' עַל אֶפְרוֹחֶהָא die Plejaden.
זָדוֹן *h. m., pl.* זְדוֹנוֹת Frevel, vorsätzlich begangene Sünde.
זְדוֹנָא, זָדוֹנָא *a. m., ind.* זָדוֹן Dt 29, 17, *c. s.* זְדוֹנְהוֹן Jes 1, 6 Soc 59 1. Übermut, Frechheit, Gewaltthat; 2. Überkochen, Leidenschaft.
זדונתא, זדנותא s. זֵידָנוּתָא.
זדניז. *pt. pl.* מִזְדַּגְזִין, s. זְגַזַע.
זֶה *h. m.* dieser. זֶהוּ (= זֶה הוּא) das ist. אֵי זֶהוּ welcher ist?
זָהַב *h. Hi.* schimmern. *Ho. pt.* goldglänzend.
זָהָב *h. m.* 1. Gold; 2. Golddenar (= 25 Silberdenare = Mk. 15,60).
זְהָבִי *h. m.* Goldschmied.
זָהַהּ *h. Hi.* für stolz erklären.
זְהַהּ, זְהַח *a. Pa.* stolz machen.
זֶהוּ s. זֶה.
זָהוּב *h. m.* Goldmünze.
זָהוּהַּ *h. m.* stolz.
זְהוֹהָא *a. m.* 1. stolz; 2. Stolz.
זְהוּם, זָהוּם *h. m.* 1. Besudelung; 2. Beschmieren der Pflanzen mit Dünger oder Bestreichen mit Öl.
זְהוּמְתָא *a. f.* Schmutz, Rost, s. זֵיהוּמְתָא.
זְהוֹרָא *a. m.* Glanz, Pracht.
זְהוּרָא *a. m.* Bewahrtes, Schatz.
זְהוֹרִית *h. f.* 1. Karmesinfarbe; 2. karmesinfarbener Stoff.
זְהוֹרִיתָא (Gen 38, 28) *a. f., ind.* זְהוֹרִי Gen 49, 11 dass.
זִהְיָא *a. m.* Glanz.
זְהִימָא *a. m.* schmutzig.
זַהְיָנָא *a. m.* übermütig.
זָהִיר *h. m.* vorsichtig, sorgfältig.
זְהִירָא *a. m., ind.* זָהִיר Koh 11, 9 dass.
זְהִירוּת *a. f.* Vorsicht, Achtsamkeit.
זָהַל s. זָחַל.
זָהַם *h.* hässlich riechen, schmutzig sein. *Pi.* 1. übelriechend machen, beschmutzen; 2. für illegitim erklären. *Pu.* mit Schmutz behaftet sein. *Hi.* untauglich sein. *Ho.* untauglich gemacht werden.
זְהַם *a.* schmutzig sein. *Pa.* verunreinigen. *Itpe.* 1. besudelt werden, sich besudeln; 2. eklig, überdrüssig werden.
זוּהֲמָא *a. m.* 1. Schmutz; 2. Dunst.
זוהמא ליסטרון l. זוּמְלִסְטְרוֹן.
זוּהֲמָה, זוּהְמָה *h. f.* Schmutz.
זְהֲמוּמָא *a. m.* Besudelung (der Pflanzen).
זוּהֲמַי Beiname eines Lehrers (der über Händereinigung vorgetragen hat).
זָהַר *h. Ni.* vorsichtig sein. *Pi.* glänzen machen. *Hi.* warnen. *Ho.* verwarnt werden, ein Verbot erhalten.
זְהַר *a.* 1. *pt. pass. pl.* זְהִירִין Cant 5, 10 glänzen; 2. warnen. *Aph.* 1. *pf.* אַזְהַר Jes 9, 1, *pt. m.* מַזְהַר Sac 9, 15, *f.* מַזְהֲרָא Cant 5, 2 leuchten; 2. glänzen lassen: 3. *ipf.* 2 *m. sg.* תַּזְהַר Ex 18, 20 einschärfen; 4. warnen. *Itpe. pf.* אִזְדְּהַר Ez 33, 4 sich warnen lassen.
זַהֲרָא (Ez 8, 2, MS זֵיהוֹרָא), זוּהֲרָא *a. m.* 1. Licht, Glanz; 2. *pl.* זַהֲרִין Cant 7, 2, Thr 4, 7 (*in margine*) Edelstein.
זִהֲרָא I *a. m.* 1. Mond, Mondlicht; 2. Grundstück.
זִהֲרָא II *a. m.* 1. Gift; 2. Ärger.
זְהֲרוּרָא *a. m.* Schimmer, Lichtstrahlung.
זַהֲרוּרָא *a. m.* Grundsteuerbeamter (?).
זוֹ *h. f.* diese, dieses. זוֹ הִיא — זוֹ הִיא das ist dasselbe wie jenes.
זוּגָא *x. m.* 1. Paar; 2. Schere; 3. Beiname einer Person.

זוּב *h.* fliessen, tropfen.
זוֹב *h. m.* 1. Weissfluss; 2. Blutfluss.
זוֹבָא *a. m.* dass.
זוֹבָן *h. m.* die Haut, welche das Glied des männlichen Tieres umschliesst.
זָוַג *x. Pi.* זִוֵּג, זִיֵּג 1. verbinden, paaren; 2. zur Ehe verbinden; 3. angreifen; 4. ähnliche Fälle heranziehen. *Pu.* gepaart werden. *Hitp.* 1. sich verbinden, sich zusammengesellen; 2. verheiratet werden; 3. angreifen.
זְוַג *x. Pa.* זַוֵּיג verbinden, paaren. *Itpa.* sich verbinden.
זוּג *x.* (*h.*) durchsichtig, glasartig sein.
זוּג *x.* (*a.*) dass.
זוֹג I *x. m.* (ζεῦγος), *pl.* זוֹגִים, זוֹגוֹת 1. Paar. בֶּן זוֹג Genosse, Gegenstück; 2. Gattin; 3. Schere; 4. *pl.* זוֹגוֹת die Paare der Schriftgelehrten.
זוֹג II *h. m.* 1. Schelle; 2. Trester.
זִוּג *x. m.* Paarung, Heirat.
זוֹגָא I (Est II 7, 10) *x. m.* (ζεῦγος), *ind.* זוֹג 2K 9, 25, Jes 22, 6 1. Paar, Gespann. בַּר זוֹג Gattin; 2. Wechselkleid; 3. Genosse; 4. Gattin; 5. Beiname einer Person; 6. Schere.
זוֹגָא II (Ex 39, 26) *a. m.* 1. *pl.* זוֹגִין Ex 28, 33 Schelle, Klingel; 2. Trester.
זוֹגִיתָא (Est II 1, 3) *a. f.* Glas.
זוּד *h. Hi.* mutwillig handeln.
זוּד *a. Aph. ipf.* יְזִיד Ex 21, 14 (MS יַרְשַׁע) dass.
זַוַּד *a. Pa.* verproviantieren. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִזְדַּוַּדוּ Jos 9, 4 1. sich verproviantieren; 2. ein Bündel schnüren, Gebund binden.
זְוָדָא *a. m., pl.* זְוָדִין Gen 42, 25 1. Reisekost; 2. Reisesack; 3. *pl.* זְוָדָן Sterbekleid.
זוּהַּ *a.* stolz sein.
זִוּוּג *x. m.* 1. Verbinden, Paarung, Verheiratung; 2. Genosse, Ehegenosse.
זִוּוּעַ *h. m.* Zittern.

זוּז *h.* von der Stelle rücken, weichen. *Hi.* fortbewegen.
זוּז *a.* weichen. *Aph.* schütteln.
זוּז *h. m.* 1. Zuz, Silberdenar (0,70 Mk.); 2. Zuz, Gewicht (= $^1/_{100}$ Litra = 3,6 gr.).
זוּזָא (1S 9, 8) *a. m.* 1. dass.; 2. l. זוֹגָא oder זְוָא.
זוזין (ExJII 28, 19 für טַרְקִין) *x. m.* Name eines Edelsteins.
זוּחַ I *h.* erhaben, stolz sein.
זוּחַ II *h.* unbeständig sein. *Hi.* weichen machen, zu anderer Meinung bewegen.
זוּחַ I *a.* hochgemut sein.
זוּחַ II *a.* weichen, unbeständig sein. *Aph. pt.* מְזִיחַ Jer 50, 23 (MS מְזִיעַ) bewegen.
זוֹחֲלָא *a. m., pl. c.* זוֹחֲלֵי Mi 7, 17 (MS זָחֲלֵי) Gewürm.
זוּט *x. m.* 1. Beutel am Fischnetz (?); 2. Auswurf des Meers.
זוּטָא *a. m.* zart, klein, jung, kurz.
זוּטִי *a. m.* 1. der Jüngere; 2. Personenname.
זוּטַר *a. Pass.* klein erscheinen.
זוּטְרָא *a. m., ind.* זוּטַר Cant 4, 9 1. jung, klein; 2. Personenname.
זָוִית *h. f.* Winkel. קֶרֶן ז׳ Ecke.
זָוִיתָא *a. f., ind.* זָוֵי Ez 42, 3 (MS זְוֵי), 1K 7, 4 (MS חָזֵי), זְוָיָא, *pl. d.* זָוְיָתָא Ex 25, 26 dass.
זוּל *h.* 1. wertlos, billig sein. *pt.* זָל verächtlich; 2. verschwenderisch sein. *Hi.* 1. billig werden, im Preise fallen; 2. verachten. *Ho.* billig werden.
זוּל I *a.* 1. billig sein; 2. geringschätzen. *pt.* זִיל verächtlich. *Aph.* billig verkaufen. *Itpe.* geringgeschätzt werden.
זוּל II *a.* spinnen (?).
זוֹל *h. m.* billig.
זוֹלָא *a. m.* dass.
זוֹלְלָא *a. m.* Knaul.

זוֹלְלָה *h. f.* Knaul.

זוּמָא *m.* Personenname.

זוּן *h.* 1. nähren, füttern. ז׳ עֵינָיו seine Augen weiden. *Ni.* gefüttert, genährt werden. *Hi.* ernähren.

זוּן *a., pf.* זָן Gen 47, 12 1. ernähren; 2. unterhalten. *Pa.* ernähren. *Itpe. pf.* אִתְּזַן, אִתְּזִין, *ipf.* 3 *m. sg.* יִתְּזַן Gen 41, 40, 3 *m. pl.* יִתְּזָנוּן Ho 9, 2 genährt werden.

זוֹנָה *h. f.* 1. Hure; 2. Hure im Sinn des Gesetzes für Priesterehen.

זוֹנִין *m.* Personenname.

זוּעַ I *h.* zittern. *Hi.* 1. erregen; 2. aufgeregt werden. *Pilp.* זַעְזַע erregen, erschüttern. *Hitpalp.* אִזְדַּעְזַע 1. erregt werden, zittern; 2. sich empören.

זוּעַ II *h. Hi.* schwitzen.

זוּעַ I *a.* 1. *ipf.* 3 *m. pl.* יְזוּעוּן Ex 13, 17 bewegt sein, zittern; 2. *pf.* זָע Gen 32, 25 weichen. *Pa.* schrecken. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אֲזִיעַ Jud 8, 12 aufschrecken, zittern machen. *Palp. ipf.* 3 *f. sg. c. s.* תְּזַעְזְעִנֵּיהּ Gen 49, 9 erschüttern, aufschrecken. *Itpalp. pf.* אִזְדַּעְזַע Jes 12, 1, *ipf.* 3 *m. sg.* יִזְדַּעְזַע Est II 1, 2 erschüttert, erschreckt werden.

זוּעַ II *a. Pa.* (*Aph.?*) schwitzen.

זְוָעָה, זוֹעָה *h. f.* Unwetter, Erdbeben.

זועפא l. זוֹעֲתָא.

זוֹעַר Ortsname (Zoar).

זוֹעֲתָא *a. f.* 1. Unwetter, Erdbeben; 2. *c. s.* זוֹעֲתָךְ Dt 2, 25 (MS זִיעֲתָךְ) Furcht.

זוּף *h.* s. זִיף.

זוּף *a.* 1. *ipf.* 3 *m. sg.* יְזוּף Jes 17, 13 schelten; 2. s. זִיף.

זְוַק *a. Pa.* aufblasen.

זְוַקְנָא *a. m.* aufgeblasen, geschwollen.

זוּר *h.* abweichen.

זוּר I *a., imp. pl.* זוּרוּ Nu 16, 26 1. abweichen; 2. *pf.* 3 *pl.* זָרוּ Gen 19, 3 einkehren.

זוּר II (= צוּר) *a.* einwickeln, festhalten. *Pa.* זַוֵּר rollen.

זוּר *h. m.* Blütenkrone (?).

זַוֵּר *h. m.* mit rollenden Augen.

זורייה s. זוּרְזְיָא.

זָוְתָא s. דָּוְתָא.

זָאזָא, זָוָא *a. m.* Laub.

זְחוּתָא (Thr 3, 33, nicht MS) *a. m.* 1. Stolz; 2. stolz.

זָחַח *h. Hi.* für stolz erklären.

זָחַל *h.* 1. fliessen; 2. ergiessen. *Hi.* fliessen lassen.

זְחַל I *a.* 1. *pt. pl.* זָחֲלִין Dt 32, 24 kriechen; 2. *pt. pl.* זָחֲלִין Est II 1, 2 (nicht MS) fliessen lassen. *Aph.* ausfliessen lassen.

זְחַל II *a.* glänzen.

זָחָל *h. m.* eine Heuschreckenart.

זָחֲלָא *a. m., ind.* זָחֵיל 1. eine Heuschreckenart; 2. *pl.* זָחֲלֵי עַפְרָא Mi 7, 17 Geschmeiss, Gewürm.

זַחְלָא (Am 4, 9, Jer 51, 27) *a. m.* dass.

זחלל (DtJII 32, 34) l. זָחֲלֵי s. זָחֲלָא.

זַחְתָּן *h. m.* stolz.

זֵט *x.* (ζῆθι) zur Gesundheit!

זֵיטָא *x.* (ζῆτα) der griechische Buchstabe Zeta.

זַטּוּט s. זַעֲטוּט.

זטחא l. זְנוּתָא.

זֵיטֵיטוֹס (זיטוטוס BerR 32, זינטטיוטוס BerR 38) *x. m.* (ζητητός) vogelfrei.

זֵיטֵימָא (VajR 20 זמנין, BemR 4 זיטמא) *x. m.* (ζήτημα) Makel, Vergehen.

זוטוס *m.* (Ἰζάτης) Personenname.

זִמְרִי *m.* Personenname.

זֵיבָא *a. m.* Wolf.

זִיבָה *h. f.* Weissfluss.

זִיבוּת *h. f.* dass.

זִיבוּתָא *a. f.* dass.

זֵידָא *a. m.* frech, Bösewicht.

זֵידוֹן *h. m.* Frechheit, Bosheit.

זֵידוֹנָא *a. m.* frech.

זֵידוּתָא *a. f., ind.* זֵידוּ Ez 24, 7 Bosheit.

זיידל (jAbZ 41[a]) l. גִּידֵּל.

זֵידְנָא (זֵידאנָא Est II 1, 1) *a. m.* frech.
זֵידְנוּתָא (Dt 29, 18, Hb 1, 3) *a. f.* Frechheit.
זִיהָא (?) *a. m.* Glanz.
זֵיהוֹמְתָא *a. f.*, *c. s.* זֵיהוֹמְתֵיהּ Ez 24, 6 Schmutz.
זֵיהוֹרָא (Ez 1, 13) *a. m.*, *c.* זֵיהוֹר Dt 33, 2 1. Glanz; 2. Vorsicht.
זִיו *h. m.* 1. Glanz; 2. frisches Aussehen; 3. Name des zweiten Frühlingsmonats.
זִיוָא *a. m.*, *ind.* זִיו Sac 6, 13, *c. s.* זִיוָךְ Nu 27, 20 dass.
זִיוַאי *m.* Personenname.
זִיּוּן *h. m.* 1. Rüsten, in den Krieg Ziehen; 2. Krönchen auf die Buchstaben Setzen.
זִיּוּנָא *a. m.* 1. *c. s.* זִיּוּנַהּ Ex 21, 10 Nahrung; 2. Rüsten; 3. Krönchen auf die Buchstaben Setzen; 4. Verwaltung.
זִיּוּעָא *a. m.*, *ind.* זִיּוּעַ Nah 2, 11 Zittern.
זִיּוּף *h. m.* Fälschung.
זִיּוּפָא *a. m.* dass.
זִיוְתָא *a. f.*, *c. s.* זִיוַתְהוֹן Est II 1, 7 Glanz.
זֵיוְתָנָא *a. m.*, *ind.* זֵיוְתָן Sac 10, 3 glänzend, vornehm.
זִיז *h. m.* 1. Milbe, Kriechtier; 2. Name eines Vogels.
זִיזָא *a. m.* 1. 1K 6, 5 Ausbau, Balkon; 2. Wurm; 3. Personenname.
זִיזְיוֹן Ortsname.
זִימָא *a. m.* Nasenloch, Schnauze.
זימי l. זוֹמֵי.
זִין *h. m.* Zin (Gewicht = Zuz = $^1/_{100}$ Litra).
זַיֵּן *h. Pi.* bewaffnen. *Pu.* bewaffnet sein. *Hitp.* sich rüsten.
זַיֵּן *a. Pa. pt. pass. pl.* מְזָיְנִין Gen 49, 19 bewaffnen. *Itpa. pt. pl.* מִזְדַּיְנִין Jo 2, 9 (MS מְדָיְנִין l. מְזָיְנִין) gerüstet sein.
זַיִן Buchstabe Zajin.

זֵינָא, זֵינָא *a. m.*, *ind.* זֵין Gen 41, 44, Jes 22, 6 Waffe.
זִיָנָא *a. m.* Schaden, Verlust.
זִיעַ *h. m.* Zittern.
זִיָעָא *a. m.* 1. Am 1, 1 Erdbeben, Unwetter; 2. זִיָעָא Jes 21, 3, *ind.* זִיָע Dt 28, 25, Jes 66, 37, Jer 22, 23, Est II 4, 2 Zittern, Schrecken; 3. s. זֵיעֲתָא.
זֵיעָה I *h. f.* Schweiss.
זֵיעָה II *h. f.* Aufregung.
זֵיעֲתָא I (Gen 3, 19) *a. f.* Schweiss.
זֵיעֲתָא II (Jer 22, 23, Est II 4, 2, MS an beiden Stellen זִיָע) *a. f.*, *c. s.* זֵיעֲתָךְ Dt 2, 25 Aufregung, Schrecken.
זיף s. יְזַף leihen.
זִיף *h. m.* 1. Honigwabe; 2. Ortsname.
זיף s. זִפָּא.
זַיֵּף *h. Pi.* 1. fälschen, betrügen; 2. als falsch erweisen. *Pu. Hitp.* gefälscht sein.
זַיֵּף *a. Pa. inf.* מְזַיָּפָא Jer 8, 8 fälschen.
זיפא s. זִפְתָּא.
זִיפָא (Ex 32, 4) *a. m.* Futteral, Kasten (cf. syr. זיבא).
זִיָּפָא *a. m.* 1. Fälschung; 2. gefälschtes Dokument.
זַיְפִי *m.* Personenname.
זַיְפָנָא *a. m.* Fälscher.
זַיְפָנוּתָא *a. f.* Fälschung.
זִיק (זֵיק) *h. m.* 1. Komet; 2. Windstoss.
זִיקָא *a. m.* dass.
זִיקָה *h. f.* Verpflichtung.
זִיקְתָא *a. f.*, *pl.* זִיקִין Blitz.
זֵיר *h. m.*, *pl.* זֵירִין 1. Rand, Kranzleiste; 2. Blüte (?), Samenkapsel (?); 3. eine Hand voll, s. זֶרֶת; 4. Zugabe.
זִירָא *a. m.*, *ind.* זִיר Ex 25, 11 Rand, Kranzleiste.
זֵירָא *a. m.* (= זְעֵירָא) Beiname verschiedener Männer.

זִירָא *a. m.* Kelterkufe.
זִירָה *h. f.* Cirkus.
זִירוּד *h. m.* 1. Zweige Abschneiden; 2. Personenname.
זִירוּז *h. m.* 1. Anspornen; 2. Personenname.
זִירוּעָא *a. m., ind.* זֵירוּעַ Lv 11, 37 Säen, Saat.
זַיִת *h. m., pl.* זֵתִים 1. Ausfluss; 2. Olive; 3. Ölbaum (*Olea europea*).
זֵיתָא (Gen 8, 11), זֵיתָא *a. m.* 1. Olive; 2. Ölbaum; 3. Name eines Reinigungsmittels (Laugensalz).
זייתיה (jPes 29[d]) l. זֵיתוּם.
זַךְ *h. m.* klar, rein, durchscheinend.
זְכָא *a., ipf.* 1 *pl.* נִזְכֵּי Gen 44, 16 unschuldig, gerecht sein; 2. *pt. m. d.* זָכָא (= זַכָּאָה) Gen 24, 8 unbestraft bleiben; 3. würdig sein; 4. überwinden; 5. Barmherzigkeit üben. *Pa.* 1. reinigen; 2. *pt. sg. m.* מְזַכֵּי Ex 34, 7 straflos erklären; 3. *pf.* 3 *pl.* זַכִּיאוּ Jer 3, 11 für gerecht halten; 4. für würdig erklären, Recht auf einen Besitz geben. *Itpa.* 1. gerechtfertigt werden, straflos ausgehen; 2. sich rechtfertigen.
זְכָא *a. m, pl.* זְכִין Kehricht, Wegzuräumendes.
זָכָא (= זַכָּאָה) s. זְכָא.
זַכָּאָה (Gen 18, 25) *a. m.* 1. *ind.* זַכַּי Dt 19, 13, זַכַּאי unschuldig, rechtschaffen; 2. berechtigt zu —, würdig für —.
זַכָּאוּתָא *a. m., c.* זַכָּאוּת Gen 20, 5 1. Gerechtigkeit; 2. Rechtfertigung.
זָכָה *h.* 1. gerecht sein, Verdienst haben; 2. Recht bekommen (obsiegen); 3. verdienen, würdig erfunden werden; 4. erlangen, Besitz ergreifen; 5. Verdienst schaffen. *Pi.* 1. freisprechen, rechtfertigen; 2. erlangen, erwerben; 3. Verdienst schaffen; 4. bekehren, tugendhaft machen. *Hitp.* 1. freigesprochen, gerechtfertigt werden; 2. sich rechtfertigen.
זְכוֹכִית *h. f.* Glas, Krystall. *pl.* זְכוֹכִיּוֹת Glaswaren.
זְכוֹכִיתָא *a. f.* dass.
זָכוּר *h. m.* männlich.
זְכוּרוּ *h. f.* Totenbeschwörung, Zauberei.
זְכוּרוּתָא *a. f., ind.* זְכוּרוּ Lv 20, 27, Jes 8, 19 1. dass.; 2. Totenbeschwörer.
זְכוּרִים *h. m.* Totenbeschwörung.
זְכוּרִין *a. m.* dass.
זְכוּת *h. f., pl.* זְכִיּוֹת 1. Gerechtigkeit, gute That; 2. Verdienst; 3. Vorteil, Gewinn; 4. freisprechendes Urteil.
זְכוּתָא (Dt 6, 25) *a. f.* 1. Gerechtigkeit, gute That; 2. Recht; 3. Heilsthat.
זַכַּי I *h. m.* 1. schuldlos, rechtschaffen; 2. berechtigt zu —, würdig für —.
זַכַּי II *m.* Personenname (Zacharja).
זְכִיָּה *h. f.* Besitzergreifung, Eigentumsrecht.
זַכִּיכָא *a. m.* rein.
זְכִירָה *h. f.* 1. Erinnerung, Gedenken; 2. Rezitation.
זְכִיתָא *a. f.* Rutenbesen.
זָכַךְ *h.* klar sein. *Pi. Pilp.* klären, läutern.
זָכַר *h.* gedenken, beachten. *pt.* זָכוּר eingedenk. *Ni.* sich erinnern. *Hi.* 1. in Erinnerung bringen; 2. anführen, zitieren.
זָכָר *h. m.* 1. Männliches, Mann, Knabe; 2. Widder; 3. männl. Glied; 4. Spitze.
זֵכֶר *h. m.* Gedenken, Erinnerung.
זִכָּרוֹן *h. m., pl.* זִכְרוֹנוֹת 1. Gedächtnis; 2. Bibelstellen, in denen vom Gedenken Gottes die Rede ist; 3. Teil des Musaphgebetes für Neujahr.
זַכְרוּת *h. f.* 1. männliches Geschlecht; 2. männliches Glied; 3. Spitze; 4. Hahnentritt (im Ei).
זַכְרוּתָא *a. f.* 1. dass.; 2. Quelle; 3. זכרותא jSabb 14[d] (vgl. Ab. z. 40[d]) l. זָבוּתָא.
זַכְרָן *h. m.* mit gutem Gedächtnis begabt.
זַל *h. m.* Schlemmer.
זְלָא *a.* fliessen.

זְלָא, זוּלָא *a. m.* Billigkeit, niedriger Preis.
זָלַג *h.* tropfen, triefen.
זְלַג *a., pt. pl. f.* זָלְגָן Thr 1, 16 dass.
זַלְדְּקַן *a. m. ind.* dünnbärtig.
זְלוֹחָאָה *a. m.* Sprenger.
זְלוּעָא *a. m., ind.* זְלוּעַ Jer 19, 1 Krug.
זְלוּף *h. m.* Sprengen.
זְלוּקְפָא *x. m.* Kropf.
זְלוּתָא (Thr 1, 8) *a. f.* 1. Geringschätzung; 2. niedriger Preis.
זְלְזוּלָא *a. m.* Geringschätzung.
זַלְזִילָא *a. m.* Schlemmer, Verschwender,
זַלְזְלָנָא *a. m.* gefrässig, unmässig.
זָלַח *h.* 1. fliessen, überschwemmt sein; 2. sprengen.
זְלַח *a., inf.* מִזְלַח Jes 30, 14 1. sprengen, ausgiessen; 2. sich ergiessen. *Itpe.* sich ergiessen. *Aph.* 1. ausgiessen lassen; 2. Durchfall bewirken.
זֶלַח *h. m.* Sprengung.
זִלְחָא *a. m.* 1. dass.; 2. Strömung.
זולטא s. זַלְתָא.
זַלַּי *m.* Personenname.
זַלִּילָא *a. m.* 1. gering, verächtlich; 2. billig.
זְלִיפָה *h. f.* Sprengen, Ausgiessen.
זַלִּיקָא *a. m.* Glanz.
זָלַל *h. Hi. Ho.* billig werden. *Pilp.* זִלְזֵל 1. verachten, geringschätzen; 2. verschwenden, nicht verstehen mit Geld umzugehen.
זְלַל *a.* 1. verächtlich sein; 2. *pt.* זָלֵיל Dt 21, 20 verächtlich behandeln, verschwenden. *Palp.* זַלְזֵל 1. geringschätzen; 2. den niedrigsten Preis berechnen. *Itpalp. pt. f.* מִזְדַּלְזְלָא Koh 9, 16 (MS מִזְדַּלְזָא) geringgeschätzt werden.
זֹלֵל *h. m.* unmässig.
זָלַף *h.* 1. ausleeren; 2. träufeln, sprengen. *Pi.* tropfen lassen. *Hi.* tropfenweise fallen.
זְלַף *a.* tropfen. *Pa.* זַלֵּיף Hb 2, 15 (MS זְלִיף) tropfen lassen, ablaufen lassen.

זֶלֶף *h. m.* Sprengung.
זַלְתָא *a. f.* Korb.
זום *x. m.* (ζωμός) Brühe.
זְמָא *x.* (ζημιόω) *Pa.* זַמִּי eine Geldstrafe auferlegen. *Itpa.* אִזְדַּמִּי bestraft werden.
זוּמָא, זֵימָא *x. m.* (ζέμα, ζωμός) Beize zum Färben der Wolle.
זָמָה s. זָהַם.
זִמָּה *h. f.* 1. Unzucht; 2. Plan, Ratschlag, Tücke.
זְמוּם *h. m.* Gebiss.
זִמּוּן *h. m.* 1. Bestimmung; 2. Vorladung; 3. Einladung zum gemeinsamen Tischgebet; 4. Zusammenkunft.
זִמּוּנָא *m.* Personenname.
זְמוֹרָא *a. m.* blau.
זְמוֹרָה *h. f.* 1. Weinrebe; 2. Rute. בַּעַל הַזְּמוֹרָה Centurio; 3. männliches Glied.
זְמוּרְתָא *a. f.* Gesang.
זִמְזוּם *h. m.* Planen.
זִמְזוּמָא *a. m.* Kastagnette.
זֵימְיָא *x. f.* (ζημία), *pl.* זֵימִין, זֵימִיּוֹת Geldstrafe.
זֵימְיוֹן *x. m.* (cf. ζημία), *pl.* זֵימְיוֹנוֹת Geldstrafe.
זְמְיוֹנָא *a. m.* böser Anschlag.
זָמֵים *h. m.* falsches Zeugnis.
זְמִינָא *a. m.* 1. *ind.* זְמִין Ex 34, 2, Lv 16, 21 bereit; 2. *pl. d.* זְמִינַיָּא 1 S 9, 13 Gast; 3. Personenname.
זְמִירָא *a. m.* Gesang.
זְמִירָה *h. f.* Beschneiden des Weins.
זָמִית, זוֹמִית *x. f.* (ζωμός) Brühe.
זַמְלִיגָא *a. m.* ein immergrüner Baum, s. זַבְלִיגָא.
זוֹמָלְסְטְרוֹן, זוֹמָלְסְטְרָא *x. m.* (ζωμάρυστ-ρος) Schöpflöffel.
זָמַם I *h.* Übles sinnen. עֵד זוֹמֵם ein (hinterlistiger, vgl. Dt 19, 9) falscher Zeuge. *Pi.* Zeugen als falsche erweisen. *Pu. pt.* מְזוּמָּם von falschen Zeugen verklagt. *Hi.* als falschen Zeugen erweisen. *Ho.* als falscher

Zeuge überführt werden. *Hitp.* 1. dass.; 2. erdichtet werden.

זָמַם II *h.* Maulkorb, Nasenring anlegen.

זְמַם I *a.* *Itpe.* *imp.* *pl.* אִתְזְמִימוּ (MS אִשְׁתְּמִימוּ) Jes 29, 9 sinnen. *Aph.* als falschen Zeugen erweisen. *Ittaph.* als falscher Zeuge erwiesen werden.

זְמַם II *a.* Maulkorb, Nasenring anlegen. *Pa.* dass.

זָמָם I *h.* *m.* falsches Zeugnis.

זְמָם II *h.* *m.* Maulkorb, Nasenring.

זְמָמָא II (Cant 1, 10) *a.* *m.* Maulkorb, Nasenring.

זָמַן *h.* *Pi.* 1. einladen; 2. gemeinsam das Tischgebet sprechen. *Hi.* 1. bestimmen; 2. anzeigen. *Hitp.* 1. begegnen, zusammentreffen; 2. ein Zusammentreffen verabreden.

זְמַן *a.*, *pt.* *pass.* זְמִין bereit, s. זְמִינָא. *Pa.* *pf.* זַמֵּין Ex 19, 14, *ipf.* 2 *sg.* תְּזַמֵּין 1 S 16, 3 1. bestellen; 2. vorbereiten; 3. einladen; 4. l. זַמֵּם. *Itpa.* *pf.* 3 *pl.* אִזְדַּמַּנוּ Jos 11, 5, *ipf.* 3 *pl.* *m.* יִזְדַּמְּנוּן Nu 10, 3 1. sich anschicken; 2. sich einfinden; 3. sich gesellen.

זְמָן *h.* *m.* 1. bestimmte Zeit, Termin. בִּזְמַן שֶׁ wenn; 2. Festzeit; 3. Segensspruch beim Eintritt eines Festes.

זִמְנָא (Gen 2, 23) *a.* *m.* (*f.*), *c.* זְמַן Dt 16, 6 l. זְמַן 1. Zeit; 2. Festzeit; 3. Mal. זִמְנִין zuweilen. עֲסַר זִמְנִין Nu 14, 22 zehnmal. זִמְנָא — זִמְנָא bald — bald. מַשְׁכַּן זִמְנָא Lv 1, 1 Stiftshütte.

זָמַר I *h.* abschneiden, stutzen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. hingerafft werden. *Pi.* 1. loben, besingen; 2. rezitierend lesen.

זָמַר II *h.* *Hi.* blau machen.

זְמַר *a.* *Pa.* *inf.* זַמָּרָא Koh 2, 8 singen.

זֶמֶר *h.* *m.* Musik, Saitenspiel, Gesang.

זַמָּר *h.* *m.* Musiker.

זַמָּרָא *a.* *m.*, *pl.* *d.* זַמָּרַיָּא Koh 2, 8 (MS זְמָרַיָּא) dass.

זְמָרָא *a.* *m.*, *c.* זְמַר Gen 4, 21 Soc 84, Or 2228 זְמָר), *pl.* זְמָרִין Est II 8, 15 1. Musik; 2. Personenname.

זְמָרָא *a.* *m.*, *ind.* זְמַר Koh 2, 8 dass.

זְמַרְגַּד *x.* *m.* 1. *pl.* זְמַרְגְּדִין Est II 1, 2 (σμάραγδος) Smaragd; 2. mons Smaragdus, Gebirgszug zwischen Nil und rotem Meer, südöstlich von Theben.

זִמְרָה *h.* *f.* Gesang.

זַמָּרִיתָא *a.* *f.*, *pl.* *d.* זַמָּרְיָתָא Koh 2, 8 (MS זְמוֹרְתָא) Spielerin.

זִמְתָּנָא Name eines Volkes.

זוֹן, זוֹנֵי, זוֹנִין *x.* *f.* (ζώνη), *pl.* זוֹנָאוֹת, זוֹנִיּוֹת Gürtel.

זְנָא *a.* *Pa.* *pf.* 3 *f.* *sg.* זַנִּיאַת Gen 38, 24 huren.

זְנָא *x.* *m.* 1. *c.* *s.* זְנֵיהּ Gen 1, 11 Geschlecht, Art; 2. Gewürzart.

זַנָּאָה *a.* *m.*, *pl.* זַנָּאִין Jer 9, 1 Buhle, ausschweifend.

זָנָב *h.* *m.* 1. Schwanz; 2. das Letzte, Ende; 3. männliches Glied.

זָנַב *h.* *Pi.* 1. ausschneiden; 2. an jemand vorüberkommen (?).

זְנָבְיָא *f.* (Ζηνοβία) Personenname.

זְנְגָּאָה *a.* *m.* Bewohner von Ζίγγις (Landschaft an der Ostküste von Afrika).

זַנְגְּבִילָא *x.* *m.* 1. (ζιγγίβερις) Ingwer; 2. Cant 3, 9 (MS מַבְלִינָא) l. זַנְבְּלִינָא, s. זַבְלִינָא.

זנדוקא, זנדוקנא l. זַנְדְּנְקָא *x.* *m.* Kerkermeister.

זָנָה *h.* huren. *Pi.* 1. Buhlerei treiben; 2. zur Buhlerei locken; 3. entarten.

זְנוֹחָא Ortsname.

זְנוּנִים *h.* *m.* *pl.* Unzucht, Buhlerei.

זִנּוּק *h.* *m.* 1. Ausspritzen; 2. Strahl.

זְנוּת *h.* *f.* Unzucht, Buhlerei.

זְנוּתָא (Ho 4, 11) *a.* *f.*, *c.* *s.* זְנוּתַהּ Gen 38, 24 dass.

זְנַזַע *h.* *Pass.* אִזְדַּנְזַע, *pt.* *pl.* מִזְדַּנְזִין (= מִזְדַּנְזְעִין) sich schütteln.

זָנַח *h.* 1. verabscheuen; 2. Ekel erregen. *Pi.* reinigen (?). *Hi.* 1. verwerfen; 2. reinigen (?).

זוּנִין, זוּנַיָּא (vielleicht זִזְנִין, זִזְנַיָּא?) *x. m. pl.* (ζιζάνια) Lolch (*Lolium spec.*).

זינומא l. זֵיטֵימָא.

זינומתא (NuJI 5, 21) l. קִינּוּמְתָא (so MS).

זֵינוֹן *m.* (Ζήνων) Personenname.

ליזניה (GenJI 14, 2 MS) l. *inf.* לְזַנָּיָה.

זַנְיוּתָא *a. f.* Hurerei.

זוּנִיתָא *x. f.* (ζώνη) Gürtel, Schurz.

זָנִיתָא (Dt 23, 19, Jo 4, 3), זַנָּיְתָא *a. f.* Hure.

זָנַק *h. Pi.* 1. ausspritzen; 2. verschmachten lassen. *Hi.* tropfen, giessen.

זִנְקָא s. בּוּרְזִנְקָא.

זוּנָרָא *x. m., pl.* זוּנָרִין Est II 8, 15 (ζωνάριον) Gürtel.

זוּסְטָא *x. m.* (ζωστήρ) Gürtel, Schürze.

זוֹסִימִי *m.* (Ζώσιμος) Personenname.

זוּסְמָא *x. m.* (ζῶσμα) Schurzfell.

זוסתא s. זוּסְטָא.

זעא s. זְעַר.

זְעוּרִין *a. m. pl., c. s.* זְעוּרוֹהִי Gen 8, 21, זְעוּרַנָא Gen 46, 34 Jugendzeit.

זַעְזוּעָא *a. m.* Schrecken.

זְעְזַע s. זוּעַ.

זַעְזְעוּת *h. f.* Bewegung, Erregung.

זעטוט. *pl. c.* זעטוטי für Ex 24, 5. 11 überlieferte Variante, bez. Übersetzung von נערי und אצילי (viell. aus ζητητής entstanden).

זַעֲטוּטָא *x. m., pl.* זַעֲטוּטִין Cant 6, 5 Jüngling (ein aus jener Variante erschlossenes Wort).

זעיא s. זְיָעָא.

זְעֵירָא (Gen 44, 23) *a. m.* 1. klein, wenig; זְעֵיר — זְעֵיר Ex 23, 30 allmählich; כִּזְעֵיר פּוֹן Gen 26, 10 beinahe; פּוֹם זְעֵיר דֵּין Ru 2, 7 nur ein wenig; 2. Beiname verschiedener Männer.

זְעֵירוּתָא *a. f., c.* זְעֵירוּת Lv 25, 16 Kleinheit.

זָעַם *h., pt. pass.* זָעוּם zornig.

זַעַם *h. m.* Zorn.

זָעַף *h.* 1. heftig sein; 2. zürnen.

זְעַף *a.* 1. heftig sein; 2. zürnen.

זַעַף *h. m.* 1. Heftigkeit; 2. Zorn.

זַעְפָּא *a. m.* 1. Sturm; 2. Zorn.

זַעְפְּרָנָא *x. m.* 1. Safran (*Crocus sativus*); 2. Cant 5, 14 (Or 1302 im Text nur כַּרְקָן, darüber geschrieben זעפרן) Name eines Edelsteins.

זָעַק *h.* schreien.

זְעֵק *a., pf.* 3 *pl.* זְעִיקוּ Ex 14, 10 dass.

זְעָקָה *h. f.* Geschrei.

זְעֵר, זְעֵיר (Ex 12, 4) *a., pf.* 3 *f.* זְעֵירַת 2S 7, 19 (MS זְעַרַת) 1. klein, wenig sein; 2. gering sein; 3. Schmerz empfinden (= צְעַר); 4. *pf.* זְעַר 2S 18, 16 zurückhalten. *Aph.* 1. *pf.* אַזְעַר Nu 11, 32, *ipf.* 2 *pl.* תַּזְעֲרוּן Jer 29, 6 klein machen; 2. klein werden, klein sein. *Itpe.* kleiner gemacht werden.

זְפָּה *h. f., pl.* זְפִין 1. Borste; 2. Augenbraue.

זִפּוּתָא *a. m.* Verpichen.

זְפִירִין (Ζεφύριον) Ortsname.

זִפְלָן (Est II 1, 8, MS אַלְפִּין) *a.* einige.

זָפַף *h. Pu. pt.* מְזֻפָּף verpicht.

זְפָק *x. m.* (οἰσοφάγος) Schlund.

זְפָקָא *x. m., c. s.* זְפָקֵיהּ Lv 1, 16 dass.

זְפָקְתָא *x. f.* dass.

זְפִרְן, זוּפְרִין, זִפְרִין, זוּפְרִין (Ζεφύριον) Ortsname.

זָפַת *h.* verpichen.

זְפַת *a.* dass.

זֶפֶת *h. f.* Pech.

זַפָּת *h. m.* Pechbereiter.

זִפְּתָא *a. f., pl.* זִפִּין Augenbraue.

זִפְתָּא (Ex 2, 3) *a. f., ind.* זֵיפָא und זְפָא Jes 34, 9 Pech.

זַק s. זִיק.

זִקָּא *a. m.* 1. *pl.* זִקִּין Jos 9, 4 Schlauch; 2. *pl.* זִקִּין 2S 3, 34 Kette, Fessel.

זָקוּף *h. m.* aufrecht. בְּקוֹמָה זְקוּפָה aufrecht (auch Targ. Ho 11, 7 בְּקוֹמָא זְקוּפָא).

זְקוֹף *h. m.* Henker.

זְקוּפָא *a. m.* Schwelle.

זְקוּק *h. m.* Funken.
זְקוּקָא *a. m.* 1. *pl.* זְקוּקִין Hb 3, 4 dass.; 2. kleiner Schlauch.
זָקוֹקָא *a. m.* Filtrierapparat.
זָקִיף *h. m.* Posten.
זְקִיפָא (Est II 2, 7, MS זְקָפָא) *a. m.* 1. Pfahl; 2. Pfählung; 3. aufrecht.
זְקִיפָה *h. f.* Aufrichten, Aufstellen.
זְקִיפְתָא *a. f., pl. c. s.* זְקִיפָתְהוֹן Thr 3, 63 1. Aufstehen; 2. Erhebung; 3. Aufstellen.
זְקִירָה *h. f.* Sprung.
זְקִירְתָא *a. f.* dass.
זָקִיתָא *a. f.* Chamäleon (?).
זָקֵן *h.* alt sein. *Hi.* 1. alt werden; 2. alt machen, als alt ansehen. *Ni. Hitp.* 1. alt werden; 2. gehörig beraten sein (?).
זְקֵן *a.* alt sein. *Aph.* 1. alt werden; 2. alt machen.
זָקֵן *h. m.* 1. alter Mann; 2. Grossvater, Ahn; 3. Gelehrter; 4. Ältester.
זָקָן *h. m.* Bart.
זִקְנָה *h. f.* Greisenalter.
זְקֵנָה *h. f.* 1. alte Frau; 2. Grossmutter, Ahnfrau; 3. alte Pflanzung.
זְקֻנוּת *h. f.* Greisenalter.
זְקֻנוּתָא *a. f.* dass.
זִקְנְתָא *a. f.* dass.
זָקַף *h.* 1. aufstellen; 2. sich erheben; 1. als Anleihe aufstellen (betrachten). *Ni.* 1. sich aufrichten, aufgestellt werden: 2. als Darlehn betrachtet werden. *Hi.* aufrichten.
זְקַף *a.* 1. *imp. sg. m.* זְקֵף Dt 3, 27 aufstellen, aufheben; 2. aufrechtstehen; 3. *pl.* זְקוּפוּ Est II 7, 10 (nicht MS) aufhängen, pfählen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* אִזְדְּקֵיפַת Gen 37, 7 sich aufrichten; 2. gehengt werden, gepfählt werden. *Aph.* aufrichten.
זְקָפָא (Est II 2, 7) *a. m.* 1. Pfahl; 2. Pfählung; 3. Mittelfinger (?).
זוּקְפָא *a. m., ind.* זְקוֹף Erhebung, Stolz.
זַקְפוּתָא *a. f.* Aufrichten, Erheben.
זָקַק I *h. Pi.* schmelzen, läutern.
זָקַק II *h.* 1. binden, fesseln; 2. verpflichten. *Ni.* 1. sich verpflichten, sich verbinden; 2. teilnehmen; 3. angreifen (mit jem. anbinden); 4. beiwohnen (geschlechtlich). *Pi.* verbinden, fesseln. *Hi.* nötigen. *Ho.* verpflichtet werden, gebunden sein. *Hitp.* 1. sich verpflichtet halten; 2. sich kümmern, Sorge tragen um . .; 3. sich anschliessen; 4. sich heften an (um zu schädigen).
זְקַק I *a., pt. pass. m. pl.* זְקִיקִין Cant 1, 11 läutern, reinigen. *Pa. pt. pass.* מְזַקַּק Cant 1, 11 dass. *Itpa.* gereinigt wenden.
זְקַק II *a., pt. pass. pl.* זְקִיקִין Jes 60, 11 1. fesseln; 2. verpflichten. *Itpe.* 1. beiwohnen (geschlechtlich); 2. teilnehmen.
זַקָּק *h. m.* Schlauchhändler.
זָקַר *h.* werfen. *Ni.* 1. sich stürzen; 2. entschieden werden.
זְקַר *a. Itpe.* sich schnellen, stürzen.
זִקְתָא *a. f., ind.* זְקַת Koh 12, 11, *pl.* זִקְתִין Koh 12, 11 Ochsenstachel.
זָר *h. m.* 1. Fremdling; 2. Laie, Nichtpriester; 3. Feind; 4. Ausgestossener.
זָרָא I *a. m.* dass.
זָרָא II *a. m.* Übelkeit (?).
זְרָא (Ex 32, 20, MS דְּרָא) *a.* worfeln.
זָרָב *h. m.* Futter (eines Schuhs).
זְרַב *a.* füttern. *Itpe.* überlaufen (?).
זַרְבּוּבִית *h. f.* 1. Untersatz (?); 2. PesR 35 l. זַבּוּבִית (?).
זַרְגּוֹן *h. m.* eine Rübenart (?).
זַרְגּוֹנָא *a. m.* Name eines zweigreichen Baumes oder Strauches.
זֶרֶד I *h. m.* Stärke, Kraft (?).
זֶרֶד II *h. m.* 1. abgehauener Ast; 2. Sperberbaum (?); 3. Name eines Baches.

זָרַד I (= זָרַז) *h.* Macht üben (?).
זָרַד II *h. Pi.* Zweige abschneiden.
זַרְדָּא *x. m.* Harnisch, Rüstung.
זַרְדְּתָא *a. f.* Sperberbaum (*Sorbus*) (?).
זָרָה I *h.* 1. worfeln, zerstreuen; 2. Samen auswerfen. *Pi.* 1. worfeln, von der Spreu reinigen; 2. vom Geringeren sondern.
זָרָה II *h.* übel thun.
זְרוֹעַ *h. f.* 1. Arm, Schulter, Vorderbein; 2. Stärke.
זְרוּעָא (Gen 8, 22), זְרוֹעָא (Ex 34, 21) *a. m.* Saat.
זְרוּקִינְיָא Ortsname.
זָרוּת *h. f.* 1. Laienstand; 2. das Gesetz, welches Nichtaaroniden von priesterlichen Funktionen ausschliesst.
זָרַז *h. Pi.* anspornen. *Hitp.* 1. bewaffnet sein; 2. eifrig sein.
זְרַז *a. Pa. pf.* זָרֵיז Gen 14, 14 1. gürten, waffnen, satteln; 2. anspornen; 3. schnell sein, sich beeilen. *Itpa. ipf. pl.* 1. נִזְדָּרַז Nu 32, 17 1. sich rüsten; 2. sich anspornen; 3. sich beeilen.
זְרָז *h. m.* 1. Gürtel, Gurt, Sattel; 2. Stärke (?) s. זָרַד.
זְרָזָא *a. m., pl.* זְרָזִין Gen 3, 7 Gurt.
זִרְזָא *a. m.* 1. Bündel, Gebund; 2. Gesträuch.
זוּרְזְיָא *a. m.* dass.
זַרְזִיפָא *a. m.* Tropfen.
זַרְזִיר *h. m.* 1. Star; 2. Schwarm von Staren; 3. Kämpfer, Gladiator.
זַרְזֵף *h.* überfliessen.
זַרְזָר *h. m.* Gladiator.
זָרַח *h.* aufgehen (von der Sonne). *Hi.* 1. aufgehen lassen; 2. glänzend werden; 3. ostwärts gehen.
זְרִיבָה *h. f.* Überfliessen, Überkochen.
זָרִיד *h. m.* Graupenart.
זְרִיָּה *h. f.* Abweichen, Gottlosigkeit.
זְרִיּוֹן, זוּרְיוֹן *h. m.* Ausringen. מֵי ז׳ beim Ausringen des Flachses abfliessendes Wasser.

זָרִיז *h. m.* 1. rüstig, schnell; 2. sorgsam.
זְרִיזָא *a. m.* 1. dass.; 2. *ind.* זְרִיז Jes 5, 27 (MS זְרָז) Gurt.
זְרִיזוּת *h. f.* Rüstigkeit, Eifer.
זְרִיזוּתָא *a. f.* dass.
זְרִיחָה *h. f.* Aufgang (der Sonne).
זְרִיעָה *h. f.* Saat, Säen.
זְרִיקָה *h. f.* 1. Werfen; 2. Schwenkung des Blutes an den Altar.
זְרִיקְתָא (Jes 33, 4) *a. f.* Holzabfall (?).
זְרִירָא *a. m.* Niesen.
זרכי l. זַרְבֵּי ,מְלַח ד׳ Ortsname.
זַרְבֵּל *a. Pass.* stolzieren.
זְרָמִיתָא *a. f., ind.* זְרָמִית Jes 4, 6 Unwetter.
זְרָנָא *a. m.* Übelkeit (?).
זַרְנוּקָא *a. m.* Schlauch.
זַרְנִיךְ *x. m.* Arsenik.
זָרַע *h.* säen. *Ni.* besät werden. *Hi.* Samen auswerfen (beim Coitus).
זְרַע (Jud 6, 3) *a., ipf.* 2 *pl.* תִּזְרְעוּן Lv 26, 16 säen. *Aph.* Samen auswerfen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִזְדְּרַע Lv 11, 37 gesät werden.
זֶרַע *h. m.* 1. Samen, Saat; 2. Zeit der Aussaat; 3. Nachkomme, Geschlecht; 4. *pl.* זְרָעִים die erste der sechs Ordnungen der Mischna.
זַרְעָא *a. m., ind.* זְרַע Lv 27, 16 1. Samen, Saat; בַּר זַרְעָא Lv 11, 38 ein einzelnes Samenkorn; 2. Nachkomme, Geschlecht.
זַרְעוֹנִין *h. a. m. pl.* Reihen von Pflanzen in einem Beet, Gemüse.
זַרְעִיתָא *a.f., pl.* זַרְעָן Gen 4, 10 Familie.
זְרַף *a. Pa.* Geschwulst, Entzündung verursachen (?).
זִרְפָּא *a. m.* Geschwulst, Entzündung (?).
זָרַק *h.* 1. werfen; 2. Blut an den Altar schwenken (schütten). *Ni.* 1. geworfen werden; 2. geschwenkt werden.
זְרַק (Ex 24, 6) *a.* schwenken (schütten), streuen, werfen. *Pa. pt. pass. pl. c.* מְזָרְקֵי Jes 51, 20 (MS מִזְרְקֵי) hinwerfen.

Itpe. pf. 3 *pl.* אִזְדְּרִיקוּ Nu 19, 13 ausgeschwenkt werden.
זְרִקְתָא s. זְרִיקְתָא.
זרוקפא. *c. s.* זרוקפיה LvJI 1, 16 MS l. nach LvJI 11, 13 זְפָקְתֵיהּ, s. זְפָקְתָא.
זָרַר *h.* 1. stampfen; 2. zerstreuen. *Ni.* zerstreut werden. *Ho.* verfaulen, schlecht werden.
זֶרֶת *h. f.* Spanne.
זַרְתָּא (Ex 39, 9), זְרְתָא *a. f.* Spanne.
זִיתוּם (falsch זיתום, זייתיה) *x. m.* (ζῦθος) ägyptisches Gerstenbier.

ח

ח der achte Buchstabe des hebr. Alphabets. ח' als Zahlzeichen = 8.
חאיתא l. חֶאוְתָא *a. f.* Butter.
חב, *pl.* חבין (Tos Kil III 15) l. חָגִין, s. חָגָא.
חָבָא *h.* verbergen. *Pi. pt.* מחבי EchR. Peth. l. מְחַבֵּר, s. חָבַר. *Hi.* verbergen. *Ni. Hitp.* sich verbergen.
חֲבָא *a.* verbergen. *Pa.* dass. *Itpe. Itpa. pt. f.* מִתְחַבְּאָה Thr 1, 3 (nicht im MS) 1. sich verbergen; 2. bedeckt, versteckt werden.
חוּבָּא *a. m.* 1. Busen; 2. Name eines Vogels; 3. s. חֵיבָה.
חָבַב *h. Pi.* 1. lieben, liebkosen; 2. lieb machen.
חֲבַב *a. Pa. pf.* 3 *m. sg. c. s.* חַבִּיבְנוּן Dt 33, 3 1. lieben, liebkosen; 2. lieb machen. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחַבְּבַת 1 S 18, 1 eng verbunden sein, hängen an jem.
חִבָּה *h f.* Liebe.
חוּבָּה *f.* Personenname.
חֲבָה *h. f.* Vorrat.
חַבּוּבָא *a. m., c.* חַבּוּב Mi 6, 7 Liebling.
חִבּוּט *h. m.* Klopfen.
חבול l. חֲבִיל.
חִבּוּלָא (Koh 7, 28, MS חֲבִילָא!) *a. m.* 1. *ind.* חִבּוּל Lv 19, 28 Wunde; 2. Unrecht, sittlicher Makel; 3. Zins.
חֲבוּלָה *h. f.* Pfand.
חִבּוּלְיָא (Ex 22, 24) *a. m.* Zins.
חִבּוּצָא *a. m.* zusammengepresste Datteln.
חִבּוּר *h. m.* Verbindung, Zusammenfügung.
חִבּוּרָא *a. m.* dass.
חָבוֹרָא *a. m.* Zauberer.
חֲבוּרָה *h. f.* 1. Gesellschaft; 2. Wunde.
חֲבוּרְתָא *a. f., ind.* חֲבוּרָה Ex 12, 46 Gesellschaft.
חַבּוּרְתָא *a. f.* Wunde.
חַבּוּשׁ *h. m.* Apfelart.
חַבּוּשָׁא *a. m.* dass.
חֲבוּשָׁא, חֲבוּשְׁיָא *a. m.* Gefangenschaft.
חָבַט *h.* 1. schlagen, zerschlagen; 2. niederdrücken; 3. stossen. *Ni.* gestossen werden. *Pi.* niederdrücken. *Hitp.* sich niederwerfen.
חֲבַט *a., ipf.* 2 *m. sg.* תַּחְבּוֹט Dt 24, 20, *pt. pl. m.* חָבְטִין Jes 28, 27 schlagen, klopfen. *Pa.* schütteln. *Itpe.* gestossen werden.
חֶבֶט *h. m.* 1. Riemen, Schnur; 2. Stoss, Verletzung durch Stoss.
חֲבָטָא *a. m.* 1. Stoss, Schlag; 2. Olivenschlagen; 3. zum Schlagen reife Olive.
חובטא s. חֲבִיטָא.
חֲבָטָה *h. f.* Schlagen.
חֲבִי *m.* Personenname.
חבי. *pl.* חבים EchR Einl. l. חֲבָרִים, s. חָבֵר.
חָבִיב *h. m.* lieb, teuer.
חַבִּיבָא (Gen 44, 30) *a. m.* 1. *ind.* חַבִּיב Jer 31, 19 dass.; 2. Vaterbruder; 3. Personenname.

חביבאי l. חַכְחָבָא.
חֲבִיבוּתָא a. f. Liebe, Zärtlichkeit.
חֲבִּיבַי m. Personenname.
חֲבִּיבְתָא a. f. 1. Geliebte; 2. Frau des Vaterbruders; 3. Schwiegermutter.
חֶבְיוֹנָא a. m., pl. c. חֶבְיוֹנֵי Koh 10, 20 (MS), Cant 2, 14 (MS חֲבְרֵינֵי) Schlupfwinkel.
חֶבְיוֹנָה h. f. grosses Thongefäss.
חֲבִיטָא I a. m. Knüttel.
חֲבִיטָא II a. m. Magen.
חֲבִיל (Est II 5, 1, MS חִבַּל) a. wehe!
חֲבִילָא a. m. 1. Verlust, Schaden; 2. Bündel.
חֲבִילָה h. f. 1. Verbindung; 2. Bündel; 3. Band; 4. Pfändung.
חָבִיץ h. m. süsse Mehlspeise.
חֲבִיצָא a. m. 1. dass.; 2. zusammengepresste Datteln.
חֲבִירָא I a. m. düster.
חֲבִירָא II a. m. Genosse, s. חַבְרָא.
חֲבֵירוּת s. חַבְרוּת.
חֲבִישָׁה h. f. Einsperrung.
חֲבִישְׁתָא a. f. dass.
חָבִית h. f., pl. חָבִיּוֹת grosses Thongefäss.
חָבִיתָא a. f. dass.
חָבַל h. 1. Pfand nehmen; 2. verderben, verletzen. Ni. 1. verpfändet werden; 2. verletzt werden. Pi. 1. verletzen; 2. kreisen, Wehen haben. Hitp. verderbt werden.
חֲבַל a. verderbt handeln. Pa. 1. pf. 3 m. pl. חַבִּילוּ Gen 6, 12 verderben; 2. ipf. 2 pl. תְּחַבְּלוּן Dt 4, 16 dass.; 3. zu Grunde gehen; 4. Wehen haben. Itpe. Itpa. pf. 3 f. sg. אִתְחַבַּלַת Gen 6, 11 verderbt, vernichtet werden.
חֲבָל a. h. wehe!
חֶבֶל h. m. 1. Strick, Messschnur; 2. Besitztum.
חֵבֶל h. m. 1. Geburtswehe; 2. Schaden.
חֲבֵל s. חֲבִיל.
חֲבָלָא a. m. Schaden, Verderben, Garaus.

חִבְלָא a. m., pl. חִבְלִין Jer 22, 23 Geburtswehe.
חַבְלָא (2S 8, 2, MS עֻדְבָּא) 1. pl. c. s. חִבְלַהָא Jes 33, 23 Seil, Strick; 2. חֲבֵיל יַמָּא Ortsname.
חֲבָלָה h. f. 1. Verletzung; 2. Schadenersatz.
חַבָּלָה h. f. Zerstörung.
חַבָּלְתָא a. f., ind. חַבָּלָא Ez 28, 8 Verderben, Verwesung.
חוּבְלָן, חָבְלָן h. m. Verwüster, Verschwender.
חֲבַנָּנָא a. m. träge.
חֲבַנָּנוּת a. träge (Adv.).
חֲבַנָּנוּתָא a. f. Trägheit.
חָבַם h. zerstossen. Ni. zerstossen werden.
חֲבַם a. dass.
חֲבָסָא a. m. Quetschung.
חָבַץ h. Pi. Brei einrühren.
חוּבָּץ h. m. 1. Brei; 2. Käse.
חֲבַצֶּלֶת h. f. Herbstzeitlose (Colchicum spec.).
חָבַק h. umarmen, umschlingen. Pi. Hitp. dass.
חֲבַק a. Pa. pt. f. מְחַבְּקָא 2K 4, 16 1. anklammern, umarmen, zusammenhalten; 2. die Hände falten.
חֶבֶק h. m. 1. Umschlingung (am Schuh); 2. Halsband; 3. Sattelgurt.
חָבַר h. 1. verbinden, zugesellen, Anteil haben; 2. beschwören, besprechen. Pi. 1. verbinden, zusammenschliessen; 2. beschwören, bezaubern. Ni. verbunden werden. Hitp. 1. sich verbinden; 2. bezaubert werden.
חֲבַר a. Pa. 1. pt. pass. מְחוּבַּר Dt 22, 11 verbinden; 2. bannen, beschwören. Itpa. pf. אִתְחַבַּר Nu 25, 3 sich verbinden.
חָבֵר h. m. 1. Genosse, Gefährte; 2. der andere; 3. Titel der Gelehrten; 4. Mitglied der Genossenschaft zu genauer Befolgung der Zehnt- und Reinigungspflichten.
חֶבֶר h. m. 1. Verbindung, Gesellschaft.

חֶבֶר עִיר städtisches Kollegium. חֶבֶר גּוֹאַלְקֵי Verbindung von Säcken; 2. Zauberei.

חַבָּר *h. m.* 1. Zauberer; 2. Geber (Perser).

חַבָּרָא *a. m.* dass.

חַבְרָא, חֲבֵרָא *a. m.*, *c. s.* חַבְרֵיהּ Ex 21, 35 1. Freund, Genosse; 2. der andere. גְּבַר לְחַבְרֵיהּ Gen 11, 3 einer zum andern; 3. Gelehrter; 4. Mitglied der Gesellschaft zur Befolgung der Zehnt- und Reinigungspflichten.

חִבְרָא *a. m.* Dunkelheit.

חֲבַרְבַּר *a.* dunkel machen.

חֲבַרְבָּר *h. m.* eine Eidechsenart.

חֲבַרְבְּרָא *a. m.* dass.

חֲבַרְבָּרַיָּא (GenJI 19, 11, MS חוורוורייא) *a. m. pl. d.* weisser Star.

חֲבֵרָה *h. f.* 1. Genossin; 2. andere.

חַבְרוּרָא (?) *a. m.* Gesellschaft (?).

חַבְרוּת, חֲבֵרוּת *h. f.* 1. Gesellschaft; 2. Gesellschaft der Chaberim; 3. Regel der Chaberim; 4. Thoraschüler.

חַבְרוּתָא *a. f.* 1. Gemeinschaft, Freundschaft; 2. Genossenschaft (der Gelehrten).

חַבְרְתָּא *a. f.*, *c. s.* חֲבֶרְתֵּהּ Ex 11, 2, *pl. c. s.* חַבְרָתִי Jud 11, 37 Soc 59 (*in Pausa*) Genossin.

חָבַשׁ *h.* 1. satteln, rüsten; 2. fesseln, gefangen nehmen; 3. nahe an einander setzen. *Ni.* 1. gefesselt, gefangen werden; 2. nahe an einander gesetzt werden. *Hi.* nahe an einander setzen. *Hitp.* gefangen werden.

חֲבַשׁ *a.* fesseln, fangen. *Itpe.* gefesselt werden.

חוּבָשׁ *h. m.* Mispel.

חֲבָשָׁה *h. f.* Satteln.

חַבְתָּא Ortsname.

חִבַּתָא (Cant 2, 5) *a. f.* Liebe, Zärtlichkeit.

חֲבִתִּין *h. m. pl.* Kuchen des hohepriesterlichen Speisopfers.

חָג *h. m.* 1. Fest, Feier; 2. Laubhüttenfest; 3. Festopfer.

חַגָּא (Dt 16, 16) *a. m.* 1. Fest, Feier; 2. Laubhüttenfest; 3. *pl.* חִנְגִּין Ex 15, 20 Reigen; 4. Personenname.

חָגָא *a. m.* Dornstrauch.

חָגָב *h. m.* 1. Heuschreckenart; 2. Scham.

חַגָּבָא (Lv 11, 22) *a. m.* Heuschreckenart.

חָגַג *h.* 1. Fest feiern; 2. Festopfer darbringen.

חֲגַג *a.*, *ipf.* 2 *m. sg.* תֵּיחוֹג Dt 16, 15, 3 *m. pl.* יֵיחֲגוּן Ex 5, 1, *pt. pl.* חָגְגִין 1S 30, 16 1. Fest feiern; 2. einen Kreis ziehen.

חוגגים, חוגים 1. חֲגוֹגִים *x. m. pl.*, s. אָגוֹגָא.

חַגְוִין *a. m. pl.*, *c.* חַגְוֵי Cant 2, 14 Kluft.

חֲגוֹר *h. m.* Gurt.

חֲגוֹרָה *h. f.* 1. Gurt; 2. Ausrüstung; 3. Einhegung mit Stricken.

חָגָז *h. m.* Heuschreckenart.

חֲגִיגָה *h. f.* 1. Festfreude; 2. Festopfer; 3. Gesetz betreffend das Festopfer; 4. Name eines Mischnatraktates.

חֲגִירָא (Sac 12, 11) *a. m.*, *ind.* חֲגִיר Lv 21, 18 lahm.

בֵּית ח׳. חֲגִירָה Ortsname.

חֲגִירוּת *h. f.* Lahmheit.

חֲגַל *a.* 1. einen Kreis ziehen; 2. herumgehen. *Pa.* herumziehen.

חֲגָסָא *a. m.* Klippdachs.

חָגַר I *h.* umbinden, gürten. *Pi.* dass.

חָגַר II *h.* stolpern, hängen bleiben. *Hi.* dass. *Hitp.* lahm werden.

חֲגַר *a.* umbinden, gürten.

חֲגַר (2S 4, 4, MS אִתְחֲגַר) *a.* hinken. *Pa. pt.* מְחַגַּר 2S 19, 27 dass. *Aph. pt.* מַחְגִּיר Est II 1, 2 (MS מַחְגּוֹר!) dass. *Itpe. pf.* אִתְחֲגַר 2S 4, 4 gelähmt werden, hinken.

חִגֵּר *h. m.* lahm.

חָגָר Ortsname.

חַגְרָא (Gen 16, 14) 1. Ortsname; 2. Personenname.

חִגְּרָא *a. m.* 1. lahm, hinkend; 2. stotternd.

חַגַּרְתָּא *a. f.* Lahmheit.

חַגְּתָא *a. f.* Fest.
חַד *h. m.* 1. scharf, spitz; 2. schnell.
חַד (Gen 1, 5) *a. m.*, *f.* חֲדָא Ex 30, 10 eins, ein, einzeln, einzig. כָּל חַד וְחַד ein jeder. חַד — חַד Ex 17, 12 der eine — der andre. חֲדָא Ex 30, 10 einmal. חַד מִן עַסְרָא Gen 14, 20 ein Zehntel. חַד בְּשׁוּבָא עַל חַד תְּרֵין Ex 22, 3 doppelt. חַד בְּשׁוּבָא erster Tag der Woche. לַחֲדָא Gen 12, 14 sehr. כַּחֲדָא Gen 13, 6 zusammen, zugleich.
חֲדָא, חֲדִי (Ex 18, 9, Dt 28, 63) *a.*, *pf.* 3 *pl.* חֲדוֹ Threni 1, 21, *ipf.* 2 *m. sg.* תֶּחְדֵּי Dt 16, 11 sich freuen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְחַדֵּי Dt 24, 5, 1 *sg. c. s.* אֲחַדֵּינוּן Jer 56, 7 1. erfreuen; 2. Fest feiern. *Aph.* erfreuen.
חַדְּא *a. m.*, *pl.* חַדֵּי Mutterbrust.
חוּדָא *a. m.* Punkt, Spitze.
חֲדָא Zauberwort.
חַדָּאָה (Jes 22, 2) *a. m.* fröhlich.
חָדַד *h. Pi.* 1. schärfen, anspitzen; 2. scharfsinnig machen. *Hitp.* geschärft werden.
חַדֵּד *a. Pa.* schärfen. *pt. pass.* geschärft, schlagfertig (in der Diskussion). *Itpa.* scharfsinnig behandelt sein.
חַדָּה *h. f.* scharfe Seite, Schneide.
חֲדָה s. חֲדָא.
חֶדְוָא *a.* 1. ei! 2. s. חֶדְוְתָא.
חִדּוּד *h. m.* 1. Schnitt; 2. Zacken, Zinken; 3. geschlechtl. Leidenschaft(?).
חדודא. חדודי עיינין DtJI 18, 10, LvJI 19, 26 Aruk (MS אחורי סנהדרין) 1. חֲרוּרֵי עֲיְינִין, s. חֲרוּרָא.
חֶדְוָה *h. f.* Freude, Vergnügen.
חַדּוּיִין s. חַדּוּת.
חִדּוּק *h. m.* Füllsel, Ausfüllung.
חִדּוּשׁ *h. m.* 1. Wiederherstellung, Erneuerung; 2. erstes Sichtbarwerden der Mondscheibe nach dem Neumond; 3. neue Auslegung, neues Gesetz; 4. Neuerung.
חַדּוּת *h. f.* unterirdische Aushöhlung.
חִדּוּתָא *a. m.* Neues.
חֶדְוְתָא, חֲדוּתָא *a. f.*, *ind.* חֶדְוָה Gen 31, 27, חֵידוּ Jes 32, 14, *c. s.* חֶדְוְתִי Jes 60, 21, *pl.* חֶדְוָן 1. Freude, Vergnügen; 2. Hochzeitsgesellschaft; 3. s. חוּדִיתָא.
חֶדְיָא *a. m.*, *ind.* חדיי Est II 1, 3 (MS חֲדֵי) 1. חֲדֵי Freude, Vergnügen.
חָדְיָא, חַדְיָא *a. m.*, *ind.* חָדֵי Dt 16, 15, Est II 8, 15, *f.* חַדְיָא Est II 8, 15 1. fröhlich; 2. hell.
חַדְיָא (Ex 29, 26) *a. m.*, *pl. d.* חַדְוָתָא Lv 9, 21 Brust.
חֲדְיָב (Jer 51, 27) Adiabene (Landschaft).
חָדִיד Ortsname.
חֲדִידָא *a. m.* scharfsinnig.
חֲדֵיסַר *a. m.* elf.
חדית 1. חַדְיָב.
חָדַל *h.* weichen, ablassen.
חֲדָלָה *h. f.* 1. Ablassen; 2. Gebrauch des Stammes חדל.
חדם. *ipf.* יחדם (DtJI 25, 9, MS יחרם) 1. יְדַחַם, s. דְּחַם.
חַדְסַר *a. m.* elf.
חַדְסְרָאָה *a. m.* elfter.
חַדְסְרֵי *a. f.* elf.
חָדַק *h.* eindringen. *Pi.* hineinzwängen. *Hitp.* sich eindrängen.
חַדֵּק *a. Pa.* hineinzwängen.
חֵדֶק *h. m.* 1. stachlichtes Kraut, Nachtschatten (*Solanum cordatum*); 2. Füllsel, Ausfüllung.
חַדְקָא (Mi 7, 4) *a. m.* 1. stachlichtes Kraut; 2. s. חַרְקָא.
חִדְקָא *m.* Personenname.
חִדְקָאָה *a. m.* Abkömmling eines Dornkrauts.
חִדְקִי Ortsname.
חִדֶּקֶל Tigris.
חָדַר s. הָדַר.
חֲדַר s. הֲדַר.
חֶדֶר *h. m.* 1. Zimmer, Kammer; 2. Teil der weibl. Scham.
חדרונא s. חַרְדּוֹנָא.
חָדַשׁ *h.* neu sein. *Pi.* 1. erneuern;

2. wieder thun; 3. etwas Neues machen. *Hitp.* 1. erneuert werden; 2. neu entstehen; 3. abwechseln, sich ablösen.
חָדָשׁ *h. m.* neu, frisch.
חֲדָשָׁה *h. f.* 1. neu; 2. das Neumachen; 3. Ortsname.
חֲדַת *a. Pa. pt.* מְחַדֵּת Cant 5, 10 (MS מְחַדַּת) 1. erneuern, wiederherstellen; 2. Neues machen. *Itpa. inf.* אִתְחַדָּתָא Dt 32, 12 erneuert werden.
חֲדַתָּא (Ex 1, 8) *a. m., ind.* חֲדַת Nu 6, 3, *f. d.* חֲדַתָּא Dt 22, 8, חֲדַתֵּי neu.
חֲדָתוּתָא *a. f., c. s.* חֲדָתוּתֵיהּ Lv 13, 55 Neuheit.
חַדְתָּנָא *a. m.* Neuling.
חֲו s. חִוְיָא.
חֲוָא *a. Pa. pf.* חַוִּי Gen 3, 11, *imp.* חַו Gen 29, 15, חַוִּי erzählen, verkündigen. *Itpa. pf.* אִתְחַוִּא Gen 27, 42 erzählt werden. *Aph.* zeigen.
חִוָּאָה *a. m., pl. d.* חִוָּאֵי Gen 10, 17 eine Völkerschaft.
חוב *h.* 1. schuldig, verpflichtet, verantwortlich sein; 2. Schaden haben. *Pi.* für schuldig erklären. *Hitp.* 1. verurteilt werden; 2. sich schuldig machen; 3. verantwortl. sein; 4. Schaden leiden, Unglück haben.
חוב *a., pf.* חָב Lv 4, 23, *ipf.* 3 *m. sg.* יְחוּב Lv 4, 22, *pt.* חָאֵיב 1S 19, 5, *inf. c. s.* מֵיחָבֵיהּ Nu 15, 27 l. מֵיחְבֵיהּ schuldig sein, sich verschulden. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl. m.* יְחַיְּבוּן Dt 25, 1 für schuldig erklären, verurteilen; 2. schuldig machen, zur Sünde verleiten. *Itpa.* 1. *pf.* אִתְחַיַּב Ex 4, 26 schuldig befunden werden, verurteilt werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אִתְחַיַּבוּ Nu 17, 3 sich verschulden.
חוב I *h. m.* Schuld. בַּעַל חוב Gläubiger.
חוב II *h. m.* 1. Busen; 2. Laub, Gezweig; 3. Rand, Saum.
חוֹבָא *a. m., c. s.* חוֹבִי Ex 10, 17, *pl. c.* חוֹבֵי Ex 20, 5 1. Schuld; 2. Sünde; 3. Sündenstrafe.
חוֹבָה *h. f.* 1. Pflicht, Verpflichtung; 2. pflichtmässiges Opfer; 3. Urteil, Verurteilung; 4. s. חִיבָּה.
חוֹבֵר *h. m.* Zauberer.
חוֹבְתָא (Ez 18, 7) *a. f., c.* חוֹבַת Lv 4, 3, *c. s.* חוֹבְתֵיהּ Lv 5, 6 1. Pflicht; 2. Schuld; 3. Nachteiliges.
חוג *a.* einen Kreis ziehen.
חוּגְתָא *a. f.* Kreis.
חוד *h. m.* Punkt, Spitze.
חוד *a.* 1. zusammenfügen, schliessen; 2. *imp.* חוד Ez 17, 2 Rätsel aufgeben. *Aph.* verknüpfen.
חוּדִיתָא (Jud 14, 14, Ez 17, 2), חוּדְתָא *a. f., pl.* חִדְוָן Nu 12, 8, חודאין 1 K 10, 1 l. חוּדָאִן (MS מַתְלִין) Rätsel.
חוֹדֶשׁ *h. m.* 1. Neumond; 2. Monat. ראשׁ הַח' der erste Monatstag.
חָוָה *h. Pi.* anzeigen.
חוֹזָאָה *a. m.* 1. Seher; 2. Einwohner von Bē Chozaj.
חוֹזֶה *h. m.* Seher.
חוֹזִי *h. m.* Aussehen, Gestalt.
בֵּי ח' .חוֹזַי Ortsname.
חוֹחַ *h. m.* Distel.
חוֹחָא *a. m., pl.* חוֹחִין Jes 34, 13 dass.
חוט *a.* nähen. *Pa.* 1. *inf.* חַיָּטָא Thr 5, 5 (nicht MS) zusammennähen; 2. flechten.
חוט s. חָטִין.
חוּט *h. m.* 1. Faden; 2. Strahl; 3. Linie.
חוּטָא (Gen 14, 23) *a. m.* 1. Faden. *pl.* חוּטִין Schaufäden; 2. Strahl; 3. Landstrich.
חוֹטֶם *h. m.* 1. Nase; 2. Nasenloch; 3. Wölbung; 4. Teil des Schuhs.
חוּטְמָא *a. m.* dass.
חוֹטֶרֶת *h. f.* Buckel.
חִוַּי *m.* Personenname.
חִוְיָא (Gen 3, 1), חִוְיָה *a. m., ind.* חִוֵי Ex 7, 5, *pl.* חִיוָון Nu 21, 6, חִוִין Dt 32, 32 Schlange.
חֲוָיְתָא (= אַחְוָיְתָא) *a. f.* Unterweisung.
חוּךְ *h.* kratzen, reiben.

חוּךְ *a.* 1. kratzen, reiben; 2. lachen, scherzen. *Pa. pf.* 1 *sg.* חַיֵּכִית Gen 18, 15, *pt.* מְחַיֵּיךְ Gen 21, 9 1. lachen, verlachen; 2. räuspern. *Aph.* dass.

חוּכָא *a. m., ind.* חוּךְ Gen 38, 23 1. Gelächter, Fröhlichkeit; 2. Gegenstand des Gelächters.

חוֹכֵר *h. m.* Pächter, der ein stets gleiches Quantum von Naturalien jährlich als Pacht entrichtet.

חוּל I *h.* 1. tanzen; 2. treffen auf, fallen; 3. obliegen, gelten.

חוּל II *h. Hitpol.* beruhigt sein.

חוּל I *a., pf.* 3 *sg.* חָל Jer 7, 20, *ipf.* 3 *m. sg.* יְחוּל Dt 32, 26 1. tanzen; 2. sich wenden; 3. treffen, fallen auf. *Itpa.* tanzen.

חוּל II *a.* süss, ruhig sein (?). *Pa.* versüssen (?).

חוּל III (חֲלַל) *Aph.* 1. verzeihen; 2. verzichten auf. *Itpe.* entweiht werden.

חוֹל I *h. m.* Sand, sandiger Boden.

חוֹל II *h. m.* Name eines fabelhaften Vogels (Phönix).

חוֹל III *h. m.* 1. profan, gemein; 2. *pl.* חֻלִּין Name eines Mischnatraktates.

חוֹלָא *a. m.* 1. Sand; 2. Kastell.

חֲוִילָא *x. f.* (*villa*) Landgut (?).

חֲוַלַד (Jes 60, 6) midianitischer Stamm.

חוֹלֶה *h. m.* krank.

חוֹלָה I *h. f.* Übel.

חוֹלָה II *h. f.* Tanz, Reigen.

חוֹלָה III, חוֹלִית *h. f.* Sandebene (?).

חוֹלֵילָא (Jes 10, 15) *a. m., pl.* חוֹלֵילִין 1K 6, 7 Bohrer, Meissel.

חוֹלֵיץ *h. m.* Zange.

חוֹלָנִי *h. m.* leidend.

חוֹלְסִית *x. f.* (ὑαλῖτις?) Glassand.

חוֹלְתָא *a. f.* 1. Sandebene; 2. Örtlichkeit, nach welcher ein See benannt ist (See Hule?); 3. s. חוֹלְתָא.

חוּם *a.* warm sein. *Aph.* 1. erwärmen; 2. zu Herzen reden.

חוֹם *h. m.* Hitze.

חוּמָא (Gen 8, 22) *a. m.* Hitze.

חוֹמָה *h. f.* 1. Mauer; 2. Personenname.

חוּמְסָא *a. m.* gewaltthätig.

חוֹמֶץ *h. m.* Essig.

חוֹמֶר *h. m.* 1. Erschwerung; 2. קַל וָחוֹמֶר Schluss *a minori ad majus;* 3. Perle, Amulett.

חוּמַרְתָּא *a. f., pl.* חוּמְרִין 1. Ring; 2. Kugel; 3. Knoten; 4. Amulett.

חוֹמֶשׁ *h. m.* 1. Fünftel; 2. Buch des Pentateuchs; 3. Zahl von Fünfen.

חוּמְתָא *a. f.* Mauer.

חוּנְיו, חוּנְיָה, חוּנִי, חוּנָא *m.* Eigenname (נְחוּמְיָה = נְחוּנְיָה).

חוּס *h.* 1. schonen, Erbarmen haben; 2. Sorge tragen, beschützen.

חוּס *a., pf.* חָס Ex 12, 27, *ipf.* 3 *m. sg.* יֵיחוּס Ex 12, 23 schonen. *Pa.* gnädig sein, Erbarmen üben. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אֲחִיס Ma 3, 17 (MS אֲחוּס).

חוֹסֶן *h. m.* 1. ungehechelter Flachs; 2. Stärke.

חוֹסֶר *h. m.* Mangel.

חוּף *h.* abreiben, scheuern.

חוּף *a.* dass.

חוֹף *h. m.* Strand, Ufer.

חוּפָא *a. m., pl. c. s.* חוּפֵיהוֹן 1K 7, 33 (MS חֲפֵיהוֹן) Zapfen.

חוּפָאָה s. חוּפָאָה.

חוּפְיָא *a. m.* 1. Reiben; 2. Besen.

חוֹפֶן *h. m.* 1. hohle Hand; 2. eine Hand voll.

חוּץ *h.* 1. dicht sein; 2. dicht machen; 3. Scheidung herstellen.

חוּץ *a.* dass.

חוּץ *h. m.* 1. draussen befindlich. בַּחוּץ, מִבַּחוּץ draussen, auswendig; לַחוּץ hinaus; 2. ausser, ausgenommen.

חוּצָה *h. f.* 1. draussen befindlich; 2. fremd. חוּצָה לָאָרֶץ das Ausland (ausserhalb Palästinas).

חוּצִי Ortsname.

חוּצֶלֶת *h. f.* Matte, Decke.

חוצנא s. הוּצְנָא.

חוק *h.* runden, wölben, höhlen.
חוק *a.* dass.
חוק *h. m.* 1. Gesetz, Regel, Gewohnheit; 2. abgestecktes Gebiet.
חַוְקָא *a. m.* Sprosse einer Leiter.
חור *h.* durchbohren, durchlöchern, graben.
חָוַר *h.* weiss, klar sein, hell scheinen. *Pi.* klar machen, nachweisen. *Pu.* אֵינוֹ מְחֻוָּר es ist nicht erwiesen. *Hitp.* klar gemacht werden.
חֲוַר *a., ipf.* 3 *f. pl.* יֶחֶוְרָן Gen 49, 12 weiss, hell sein. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *m. pl.* יְחַוְּרוּן Nu 8, 7 weiss machen, reinigen, bleichen; 2. klar machen, beweisen. אֶלָּא מְחַוַּרְתָּא כְּ aber das Richtige ist wie. *Aph.* 1. weiss machen; 2. beschämen. *Itpe.* 1. weiss werden; 2. *imp. f. sg.* אִתְחַוְּרִי Jer 4, 14 (MS נְקָא) sich reinigen.
חור *a.* sehen.
חוֹר, חוּר *h. m.* Loch, Höhle.
חוֹרָא (2K 12, 10) *a. m., pl. d.* חוֹרַיָּא 1S 14, 11 dass.
חִוָּרָא (Gen 30, 37) *a. m., f. ind.* חִוָּרָא Ex 4, 6, חִוָּרָא 1. weiss; 2. aussätzig; 3. l. חִזְרָא.
חוֹרָאָה *a. m., pl. d.* חוֹרָאֵי Dt 2, 12 Horit (Höhlenbewohner).
חוֹרֵג *h. m.* Stiefsohn.
חוֹרֶגֶה *h. f.* Stieftochter.
חוֹרְגְתָּא *a. f.* dass.
חַוְרוֹלִין (?) *h. m. pl.* Lattich (s. חָרוּל).
חֲוַרְוָרִין *a. m. pl.* Blindheit.
חוֹרֵי *a.* hinter. מִן חוֹרֵי dass.
חוֹרִין *h. m. pl.* בֶּן חוֹרִין frei, nicht versklavt, ohne Hypothek.
חוֹרִין *a. m. pl.* בַּר חוֹרִין Ex 21, 2 dass.
חוֹרִינָא *a. m.* anderer.
חִוָּרִינָא *a. m.* weiss.
חוֹרִיתָא *a. f., ind.* חוֹרִי andere.
חַוָּרִיתָא (Lv 11, 19) *a. f.* Reiher.
חוֹרָנָא *a. m.* ein anderer.
חוֹרָנִיתָא *a. f.* andere.
חוורנס (jAbZ 42[a]) l. הוֹרְסָן, s. הַרְסָנָא.
חוֹרָנְתָא *a. f.* andere.

חוֹרֶף *h. m.* Winter.
חוֹרֶר *h. m.* Loch, Höhle.
חוֹרֶשׁ *h. m.* Dickicht, Wald.
חוֹרְתָא *a. f.* Loch, Höhle.
חוש *h.* 1. leiden, Schmerz empfinden; 2. ängstlich, aufgeregt sein; 3. bedenken.
חוש *a., pf.* חָשׁ 1S 24, 6 1. ängstlich, bekümmert sein; 2. bedenken. *Aph. pt.* מְחִישׁ Dt 32, 11 dass.
חוש *h. m.* Dickicht.
חוֹשֶׁךְ *h. m.* Dunkelheit, Finsternis.
חוֹשֶׁן *h. m.* Brustschild des Hohenpriesters.
חות *h.* zurückschrecken, verabscheuen. *Pi.* Ekel erregen.
חוֹתֶל *h. m., pl.* חוֹתָלוֹת Korb.
חוֹתָלָה (?) *h. f.* dass.
חוֹתָם *h. m.* 1. Siegel; 2. Abschluss; 3. Stempel (der Teil des Stieles, der an der Frucht sitzt); 4. Haut um den Kern einer Frucht; 5. Unschuld.
חוֹתְמָא *a. m., ind.* חוֹתָם Est II 5, 1 Siegel.
חוֹתֶמֶת *h. f.* dass.
חֲזָא (Gen 29, 10) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֶחֱזֵי Lv 13, 3 sehen, erkennen. נֶחֱזֵי אֲנַן lasst uns betrachten! *pt. act. m.* חָזֵי Gen 49, 3, *f.* חָזְיָא Dt 21, 17 gebührend, würdig; *pt. pass.* חֲזֵי Lv 5, 10 dass. *Pa. Aph. ipf.* 1 *sg.* אַחְזֵי Gen 41, 28 zeigen, offenbaren. *Itpe. inf.* אִתְחֲזָאָה Jud 13, 21 1. sich zeigen; 2. gezeigt werden; 3. tauglich werden. *Ittaph. ipf.* 3 *m. sg.* יִתַּחְזֵי Ex 13, 7, *f.* תִּתַּחְזֵי Gen 9, 14 1. gezeigt werden; 2. gesehen werden; 3. sich zeigen; 4. *ipf.* 2 *pl.* תִּתַּחְזוֹן Gen 42, 1 einander ansehen.
חָזָה *h.* sehen, erkennen. *Pi.* hineinschieben (brennende Späne zwischen Scheite) (? viell. חָזַז).
חֶזְוָא (Gen 29, 17) *a. m., ind.* חֵיזוּ Gen 24, 16, *pl.* חֶזְוִין Nu 12, 6, חֶזְוָן

1. Aussehen, Erscheinung, Gesicht; 2. חֶזְוֵי מַמְרֵא Ebene Mamre.

חזווא l. חֶזְוָנָא oder חֶזְוָא.

חָזוֹיָא (1S 9, 9) *a. m.* Seher.

חָזוֹן *h. m.* Gesicht.

חֶזְוָנָא (Ex 3, 3) *a. m.* 1. Erscheinung, Wunder; 2. Seher.

חִזּוּק *h. m.* 1. Befestigung; 2. Festhalten.

חֲזוֹר (Cant 6, 5, MS חֲזוּר) *a.* rings. חֲזוֹר חֲזוֹר rings um.

חֲזוּרָא, חִזּוּרָא *a. m., ind.* חֲזוּר Ex 25, 33 1. Apfelbaum; 2. Apfel.

חָזוּת *h. f.* Aussehen.

חֲזוּתָא (= חֶזְוָא) *a. f.* 1. Aussehen, Farbe; 2. Vision; 3. Wartturm.

חֲזָזִית *h. f.* Flechte.

חֲזָזִיתָא *h. f.* dass.

חֲזָזָנָא *a. m., ind.* חֲזָזָן Lv 22, 22 an Flechten leidend.

חזיו l. חֵיזוּ, s. חֶזְוָא.

חִזָּיוֹן *h. m.* 1. Vision; 2. Flechte (?).

חֶזְיוֹנָא *a. m., pl. c.* חֶזְיוֹנֵי Koh 11, 9 (MS חֵיזוּ) Blick.

חָזִיז *h. m.* 1. Wolke; 2. zartes Gras.

חֲזִיזָא (Cant 2, 9) *a. m.* 1. Wolke; 2. zartes Gras; 3. zottig.

חַזִּינָא *a. m.* Beil (?).

חֲזִיר *h. m.* Schwein.

חֲזִירָא (Lv 11, 7) *a. m.* dass.

חַזִּירָא *a. m.* Schweinehirt.

חֲזִירָה I *h. f.* Sau.

חֲזִירָה II *h. f.* 1. Rückkehr; 2. Rückgabe; 3. Herumgehen.

חֲזִירְתָא *a. f.* Sau.

חָזִית *h. f.* Front, Vorderseite.

חַזִּית s. חֲזָזִית.

חַזִּיתָא s. חֲזָזִיתָא.

חָזִיתָא *a. f.* 1. Spiegel; 2. *pl. c. s.* חָזְיָתֵהּ Sac 3, 9 Soc 59 Vorderseite, Fläche.

חָזַם *h.* abkneipen. *Hi.* dass.

חֲזַם *a.* dass.

חַזָּן *h. m.* 1. Aufseher; 2. Synagogendiener.

חַזָּנָא *a. m.* Synagogendiener.

חַזָּנִית *h. f.*, s. חֲזָזִית.

חָזַק *h.* fest, stark sein. *Pi.* stärken, befestigen. *Hi.* 1. befestigen, stärken; 2. ergreifen, festhalten; 3. annehmen, überzeugt sein, halten für; 4. הֶחֱזִיק טוֹבָה לְ verdanken, als Verdienst anrechnen. *Ho.* 1. im Besitz gehalten werden; 2. gehalten werden für; 3. überzeugt sein. *Hitp.* 1. stark, fest werden; 2. sich ermutigen.

חֲזַק *a.* 1. umgürten, verbinden; 2. in Besitz nehmen. *Pa.* fest machen, befestigen. *Aph.* 1. erwerben, in Besitz nehmen, ergreifen; 2. mutig sein; 3. halten für; 4. אַחֲזֵיק טֵיבוּ לְ verdanken, als Verdienst anrechnen. *Itpe. Itpa.* 1. hangen an, festhalten; 2. gelten für.

חֵזֶק *h. m.* Band, Umgürtung.

חִזְקָא *a. m.* 1. dass.; 2. Ring.

חֶזְקָא *a. m.* Annahme, Mutmassung.

חֲזָקָה *h. f.* 1. Festhalten, Ergreifen; 2. Besitzergreifung; 3. Annahme, Präsumtion. בְּחֶזְקַת שֶׁ unter der Voraussetzung, dass; 4. angenommener Thatbestand.

חֲזַקְתָּא *a. f.* 1. Besitzergreifung; 2. Annahme.

חָזַר *h.* 1. herumgehen; 2. umkehren. חֲזוֹר בָּךְ ändere deine Ansicht! וְחָזַר הַדִּין die Verhandlung kann wieder beginnen; 3. bereuen. *Pi.* herumgehen. *Hi.* 1. dass. הֶחֱזִיר עַל הַפְּתָחִים betteln; 2. zurückgeben, erwiedern; 3. rückgängig machen; 4. wiederherstellen; 5. wiederholen, von neuem thun.

חֲזַר *a.* 1. herumgehen, umkreisen; 2. umkehren; 3. wiederholen; 4. bereuen. *Pa.* 1. herumwickeln; 2. zuzückgeben; 3. *pt. pl.* מְחַזְּרִין Am 9, 9 (MS מְחַוְּרִין) sieben (?). *Aph. pf.* אַחְזַר 2K 2, 8, *ipf.* 3 *m. sg.* יַחְזַר Ho 10, 2

1. herumgehen, umringen; 2. rollen; 3. *pt. pl. c.* מַחְזְרֵי Gen 49, 8 wenden, umkehren, *pt. pass. pl.* מַחְזְרִין Gen 9, 23 rücklings; 4. zurückgeben, erwiedern; 5. zurückführen. *Itpe. pt. pl. f.* מִתְחַזְרָן Ez 1, 12 sich umwenden.

חִזְרָא *a. m.* 1. Gerte, Rute; 2. Kleie.

חזרד s. חֲזְרָר.

חֲזָרָה *h. f.* 1. Herumgehen; 2. Rückkehr; 3. Rückgabe; 4. Umwenden.

חַזְרָן *h. m.* eifrig, geschäftig.

חוּזְרָנָא *a. m., pl.* חוּזְרָנִין Umgebung.

חוּזְרָנוּתָא, חַזְרָנוּתָא *a. f.* dass.

חֻזְרָר, חוּזְרָר, חִיזְרָר *h. m.* Mispel (*Mespilus Azarolus*).

חֲזֶרֶת *h. f., pl.* חֲזָרִים Lattich (*Lactuca* bes. *sativa*).

חָח *h. m.* Befestigung, Schnalle.

חחי (bGitt 70[a]) l. חָרֵי s. חָרָא.

חט (Jes 14, 19) l. יַחַט (so MS) s. יַחְטָא.

חֵט, חֵטְא *h. m.* Sünde.

חָטָא I *h.* fehlen, sündigen. *Pi.* 1. entsündigen; 2. säubern. *Hi.* sündigen machen.

חָטָא II *h. Pi.* Wohlleben geniessen. *Hitp.* 1. sich gütlich thun; 2. sich freundlich zeigen; 3. sich vertraulich benehmen.

חֲטָא I *a., ipf. 3 m. sg.* יֶחְטֵי Ez 18, 20, *pt. pl. m.* חָטַן Ex 5, 16 fehlen, sündigen. *Pa.* sündigen machen. *Aph. ipf. 3 m. sg.* יַחְטֵי Est II 4, 11 (nicht MS) sündigen machen. *Itpe.* versucht werden.

חֲטָא II *a.* zart sein. *Pa.* besänftigen, überreden. *pt. pass.* verzärtelt.

חֲטָא (Sac 3, 2) s. יַחֲטָא.

חִטָּא *a. m.* Linie.

חִטְאָה (1S 10, 27) *a. m., ind.* חֵטְא Dt 19, 15, *c. s.* חֶטְאָךְ Gen 4, 7, *pl.* חֶטְיִן Lv 19, 29 Sünde.

חַטָּאָה *a. m.* Sünder.

חֲטָאָה *a. m., pl. c. s.* חֲטָאַנָא Ex 34, 9, חֲטָאֵיהוֹן Lv 16, 16 Sünde.

חַטָּאת *h. f.* 1. Sünde; 2. Verderben; 3. Sündopfer.

חַטָּאתָא s. חַטָּתָא.

חָטַב *h.* 1. abschneiden, abhauen; 2. wegreissen. *Pi.* auskratzen.

חֲטַב *a.* 1. schlagen; 2. *pf. 2 sg. m.* חֲטַבְתְּ Dt 26, 17 erwählen; 3. sticken, zeichnen.

חוּטְבָּא *a. m.* 1. Stickerei; 2. l. רוּטְבָּא.

חֲטָבָה *h. f.* Fällen, Abschneiden.

חִטָּה *h. f., pl.* חִטִּים Weizen (*triticum*).

חטהא l. חִטְאָה.

חֲטוֹטָא *a. m.* der Ausgrabende.

חֲטוֹטֶרֶת *h. f.* Buckel, Höcker.

חִטּוּי I *h. m.* Reinigung.

חִטּוּי II *h. m.* Üppigkeit, Wohlleben.

חִטּוּיָא *a. m.* dass.

חֲטוּלִים Ortsname.

חֲטוֹפָא *a. m., ind.* חֲטוֹף Jud 9, 24 Raub.

חָטוֹפָא *a. m., pl.* חָטוֹפִין Gen 6, 11. 13, Ob 5, 2S 22, 50 Soc 59 Räuber.

חֲטוֹרִיתָא *a. f., ind.* חֲטוֹרִית Jes 30, 6 Höcker (des Kamels).

חטותא l. חֲטִיתָא.

חָטַט *h.* 1. graben; 2. ausgraben; 3. durchgraben. *Pi.* 1. dass.; 2. scharren. *Ni. Hitp.* ausgegraben werden. *Hitpol.* geschliffen, poliert werden. *Pilpel.* חִטְחֵט graben.

חֲטַט *a.* graben, bohren. *Pa.* 1. dass; 2. *pf. 3 pl.* חָטִיטוּ Gen 3, 7, *pt. pl. f.* מְחָטְטָן Ez 13, 8 nähen.

חֲטָט *h. m.* bösartiger Ausschlag.

חֲטָטָא *a. m.* dass.

חֲטִי *h. m.* Sünde, Schuld.

חַטְיָא, חַטָּיָא *a. m.* Sünder.

חֲטִיבָה *h. f.* 1. Gegenstand der Erwählung; 2. Abschneiden, Fällen.

חֲטִיבְתָא *a. f.* Erwählung.

חֲטִיָּה *h. f.* Sünde.

חֲטִיטָה *h. f.* Aushöhlen, Auskratzen.

חֲטִיטוּב, חֲטִיטוּם (?) *x. m.* Schild (?).

חֲטִין. חִטִּין *h. f. pl.* Zahnreihe.

חֲטִיף *h. m.* Abgeschabtes, Abfall.
חֲטִיפָה *h. f.* Abschaben.
חֲטִיפִיתָא *a. f.* ein Raubvogel.
חֲטִיתָא *a. f.* 1. Sünde; 2. Üppigkeit.
חָטָם *h. m.* Nasenring.
חָטַף *h.* 1. fortreissen, rauben; 2. eilig thun. *Hitp.* 1. fortgerissen, geraubt werden; 2. beeilt werden.
חֲטַף *a., ipf.* 2 *m. pl.* תַּחְטְפוּן Jud 21, 21, *pt. pl.* חָטְפִין Est II 1, 2, *inf.* מִחְטַף Est II 1, 1, 1. fortreissen, rauben; 2. zerreissen; 3. Gewalt anthun, eine Schriftstelle pressen. *Itpe.* weggerissen werden. *Pa. pt. pl.* מְחַטְּפִין Est II 1, 2 (MS חָטְפִין) fortreissen.
חַטְפָּא (Jon 3, 8), חִטְפָּא (Ez 45, 9) *a. m.* Raub, Gewaltthat.
חֲטָפָה *h. f.* Abschaben.
חֲטָפִיתָא *a. f.* ein Raubvogel.
חֲטַר *a.* 1. umzäunen; 2. schlagen. *Pa.* mit einem vertikalen Strich versehen.
חוּטְרָא (Nu 17, 21) *a. m.* 1. Stab, Rute. חוּטְרָא דְרָעֲיָא Vogelknöterich (*Polygonum aviculare*); 2. חָטְרָא Mi 2, 12, *pl.* חוּטְרִין Nu 32, 16 (MS חַטְרִין) Hürde, Gehege; 3. Stadt bei Nehardea.
חוּטְרָנָא *a. m.* streifig (?).
חֹטֶרֶת *h. f.* Höcker.
חַטָּתָא (Ex 29, 36) *a. f., pl. c. s.* חֲטָוָתְהוֹן (!) Nu 18, 8 Sündopfer.
חִטְּתָא *a. f., pl.* חִטִּין Ex 29, 2 1. Weizen; 2. Weizenernte; 3. Warze, Mandel (im Hals).
חַי *h. m.* 1. lebend, lebendiges Wesen; 2. kräftig, gesund; 3. in natürlichem Zustand, roh. *pl.* חַיִּים Leben.
חַיָּא (Lv 13, 14) *a. m., ind.* חַי Ex 12, 9 dass. *pl. d.* חַיַּיָּא Gen 2, 9 Leben. לְחַיֵּי Ru 3, 13 Glück zu!
חֲיָא (Gen 5, 3) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵיחֵי Gen 3, 22, *inf.* מֵיחָא Ez 18, 9 Soc 59, *pt.* חָיֵי Dt 8, 3 1. leben; 2. genesen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg. c. s.* יְחַיֵּינַנָא 2K 7, 4 1. beleben, ins Leben rufen; 2. am Leben erhalten. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּחֵי Ex 22, 17, *inf.* אַחָאָה 2S 8, 2, אַחְוָאָה Jes 38, 16 (MS אֲחָאָה) wieder beleben, leben lassen.
חִיָּא *m.* Personenname.
חַיָּב *h. m., f.* חַיֶּבֶת 1. Schuldner; 2. schuldig, verpflichtet; 3. bösartig.
חַיָּבָא (Gen 18, 23) *a. m., f. d.* חַיָּבְתָא 1. schuldig; 2. Sünder.
חִיבָה (?) *h. f.* Vorrat.
חִידָא (Est I 8, 15, Est II MS 8, 15 בִּידָא) *a. m.* Kopfschmuck (?).
חִידְתָא *a. f.* Rätsel.
חָיָה *h.* 1. leben; 2. gesunden, heil werden. *Ni.* zum Leben erweckt werden. *Pi. Hi.* 1. leben lassen; 2. beleben, erwecken; 3. erhalten, ernähren.
חַיָּה *h. f.* 1. lebendig; 2. Tier, Wild; 3. Wöchnerin; 4. Hebamme; 5. *pl.* חַיּוֹת Engelklasse.
חִיּוּב *h. m.* 1. Verpflichtung; 2. Verschuldung; 3. Strafbarkeit.
חִיּוּבָא *a. m.* 1. Verpflichtung; 2. Strafbarkeit.
חִיּוּבְתָא *a. f.* Schuld.
חִיּוּלָא *a. m.* Kraft.
חַיּוּת *h. f.* Lebensunterhalt, Lebenselement.
חֵיוְתָא (Jes 38, 13) *a. f., ind.* חֵיוָא Ex 23, 29, *pl.* חֵיוָן, חֵיוָון 1. Tier; 2. חֵיוְותָא NuJI 35, 11 (MS) Lebensunterhalt.
חַיּוּתָא *a. f.* 1. Leben, Lebensunterhalt; 2. lebendes Wesen; 3. Mutterschoss.
חָיִט *h. m.* Näharbeit.
חַיָּט *h. m.* Schneider.
חַיָּטָא *a. m.* dass.
חִיטָן, חִיטִין *h. m.* Riedgras, Binse.
חֲיָיתָא *a. f.* Sack.
חֵיךְ *h. m.* Gaumen.
חַיָּךְ *h. m.* Stotterer.
חֲיַל *a. Pa.* 1. stärken; 2. *inf.* חַיָּלָא Nu 4, 23 Kriegsdienst leisten. *Itpa.*

1. gestärkt werden; 2. *pf.* 3 *m. pl.* אִתְחַיַּלוּ Nu 31, 7 sich scharen.
חַיִל *h. m.*, *pl.* חֲיָלוֹת, חֲיָלִין 1. Heer; 2. Stärke, Gesundheit.
חֵיל *h. m.* 1. Raum zwischen der inneren und äusseren Umwallung einer Stadt; 2. Raum im Tempel, rings um die inneren Höfe, zunächst dem Heidenvorhof.
חֵילָא *a. m.* dass.
חֵילָא (Gen 31, 29), חַיְלָא *a. m.*, *ind.* חֵיל Ex 32, 11, *pl. d.* חֵילַיָּא Ex 12, 41, חֵילָוָתָא 1K 15, 20, *c. s.* חֵילָוָתֵיהּ Est II 1, 4 1. Stärke; 2. Heer; 3. Ertrag; 4. Beweis. חֵילֵיהּ דְּ der Beweis jemandes (jer. Talm.); 5. stark; 6. s. חַלְיָא und חַלָּא.
חֵילָה *h. f.* Stärke (?).
חֵילוּתָא, חֵילוּתָא *a. m.*, *c. s.* חֵילוּתֵיהּ Cant 8, 4 (MS חֵילָוָתֵיהּ) 1. Stärke; 2. Kriegsmacht, Heer.
חֵילֶף s. חֵלֶף I.
חֵילַת (Ez 27, 18) Ortsname.
חֵילֶת *h. f.* Schilfart.
חַיִּים *h. m. pl.* 1. Leben; 2. Unterhalt. חַיֵּי נֶפֶשׁ Lebensbedürfnisse.
חֵימָא *a. m.* rettigähnliche Pflanze, viell. Kohlrübe.
חֵימָה *h. f.* Zorn.
חֵימָרָא (Gen 11, 3) *a. m.* Asphalt.
חַיִס *h. m.* legitime Verwandtschaft.
חַיָס *h. m.* Schonung.
חַיָסָא *a. m.*, *ind.* חַיָס Ex 12, 27, Jes 30, 14 Schonung, Erbarmen.
חֵיפָא *a. m.* 1. Angriff, Anprall; 2. Hafenstadt am Karmel.
חֵיפָה s. חֵיפַת.
חֵיפָה *h. f.* 1. eingesalzene Haut; 2. s. חִפָּה.
חֵיפָנִי *h. m.* aus Chaipha.
חַיִץ *h. m.* (dünne) Scheidewand.
חִיצָא, חִיצָה *h. f.* 1. etwas Seltsames, Unnatürliches; 2. Scheidewand.
חיצה s. חִישָׁה.
חִיצוֹן *h. m.* aussenbefindlich.
חִיצוֹנָא *a. m.* Aussenposten.
חִיצוֹנִי *h. m.* Sektierer.
חֵיק *h. m.* Busen, Schoss.
חֵיקָא *a. m.*, *c. s.* חֵיקֵיהּ 2S 12, 3 (MS חַנֵּיהּ) dass.
חִירָה *h. f.* ausgehöhlter Fels.
חֵירוּם *h. m.* Absperrung.
חֵירוּף *h. m.* Schmähung.
חֵירוּפָא *a. m.* dass.
חֵירוּת *h. f.* Freiheit.
חֵירוּתָא (Lv 19, 20) *a. f.* 1. dass.; 2. *ind.* חֵירוּ Gen 40, 16 Vornehmheit.
חִירַיָּא Ortsname.
חירר (DtJI 15, 17) l. mit MS חֵירוּ, s. חֵירוּתָא.
פּוּם ח׳ .חִירָתָא (Ex 14, 9) Ortsname.
חִישָׁה *h. f.* Dickicht.
חִישׁוּתָא *a. f.* Sinnen.
חִישְׁתָא *a. f.*, *c.* חֵישַׁת Mi 3, 12 dass.
חֵית der achte Buchstabe des hebr. Alphabets.
חַיְתָא, חַיְתָא *a. f.* 1. חַיְתָא Gen 1, 20, *c.* חַיַּת Gen 3, 19 lebendiges Wesen; 2. חַיְתָא 2S 23, 11 Dorf; 3. s. חֲיָיתָא.
חָיְתָא (Ex 1, 19) *a. f.* 1. Hebamme; 2. Wöchnerin.
חֵךְ *h. m.* Gaumen, Kehle.
חִכָּא *a. m.*, *c. s.* חִכָּךְ Ho 8, 1 dass.
חֲכָא *a. Pa.* warten, harren.
חכבית l. אַבְּבִית.
חָכָה *h. Pi.* 1. angeln; 2. warten, harren.
חַכָּה *h. f.*, *pl.* חַכִּין Angel.
חִכּוּךְ *h. m.* Krätze.
חָכוּר *h. m.* Pacht.
חָכוֹר *h. m.*, *pl.* חֲכוֹרוֹת Pächter, der ein immer gleiches Quantum von Naturalien als Pacht entrichtet.
חֲכוֹרָא *a. m.* dass.
חַכְחֲכָא *a. m.* Schramme.
חַכִּימָא *a. m.*, *pl.* חַכִּימִין Dt 1, 13 1. weise, gelehrt; 2. Titel von Gelehrten.
חַכִּימָאָה *a. m.* einer, der gelehrt sein will.

חֲכִימוּתָא *a. f.*, *c.* חַכִּימוּת Ex 35, 25 (MS חַכִּימַת) Gelehrsamkeit, Weisheit.

חַכִּימְתָא *a. f.*, *c.* חַכִּימַת Ex 35, 25 weise.

חֲכִינָה *x. f.* (ἔχιδνα) Otter.

חֲכִינַי *m.* Personenname.

חכינאנות l. חֲבִינָאנוּת.

חֲכִינָּנָא *x. m.* 1. schlangenähnlich, hinterlistig; 2. s. חֲבִנָּנָא.

חֲכִינְתָא *x. f.* Otter.

חָכִיר *h. m.* 1. Pächter; 2. Pacht.

חָכִירָא *a. m.* 1. dass.; 2. s. חֲבִירָא.

חֲכִירוּת *h. f.* Pacht, Pachtsumme.

חָכַךְ *h.* 1. rauh sein, reiben, kratzen; 2. zaudern. *Pi.* räuspern. *Hitp.* sich reiben.

חֲכַךְ *a. Itpe.* sich reiben.

חֲכָךְ *h. m.* 1. Ausschlag, Krätze; 2. Heiserkeit (?); 3. Heimsuchung.

חכבית l. אֲבָבִית.

חָכַם *h.* 1. weise sein; 2. kennen. *Hi.* 1. weise werden, Gelehrter werden; 2. weise machen; 3. klügeln. *Hitp.* weise werden.

חֲכַם (1 K 5, 11), חֲכִים (?) *a.* 1. *pf.* 3 *pl. m.* חֲכִימוּ Ex 15, 8, *pt. f.* חָכְמָא Est II 2, 18 weise, gelehrt sein; 2. *ipf.* 1 *sg.* אֶחְכּוֹם Koh 7, 23 kennen, wissen; 3. beiwohnen; 3. klar, erwiesen sein. *Pa.* 1. weise machen, belehren; 2. *pf.* 3 *m. sg. c. s.* חַכְּמַנִי Gen 27, 36 (MS אַכְמַנִי), 3 *pl.* חַכִּימוּ Ex 15, 8 (MS חֲכִימוּ) überlisten, listig handeln; 3. weise sein; 4. *pf.* 2 *sg.* חַכֵּימַת Jes 29, 16 l. חַכֵּימְתְּ kennen, verstehen. *Aph. pf.* 3 *m. sg. c. s.* אַחְכֵּימִנּוּן Gen 48, 14, אַחְכְּמַנִי Ez 3, 2 erkennen lassen. *Itpa.* 1. weise werden; 2. sich beraten; 3. erkannt werden; 4. *ipf.* 1 *pl.* נִתְחַכַּם Ex 1, 10 überlisten.

חָכָם *h. m.* 1. Kenner; 2. Gelehrter, Weiser; 3. Titel von Gesetzesgelehrten.

חֲכָמָה *h. f.* 1. *fem.* von חָכָם; 2. Hebamme.

חָכְמָה *h. f.* Weisheit.

חַכְמַי *m.* Personenname.

חַכְמָנִית *h. f.* verständig.

חָכְמְתָא, חוּכְמְתָא *a. f. ind.* חָכְמָה Ex 35, 26, *c. s.* חוּכְמַתְכוֹן Dt 4, 6 Weisheit, Gelehrsamkeit.

חָכַר *h.* 1. pachten; 2. verpachten. *Hi.* verpachten. S. חוֹכֵר, חָכוּר.

חֲכַר *a.* dass.

חַכְרָנוּתָא *a. f.* Pachtverhältnis, Pachten.

חכשרה l. הַכְשָׁרָה.

חַכְּתָא (Jes 19, 8) *a. f.* Angel.

חל 1. החל מן (jNed 39[c]) l. הָדָא הַלְמֵי; 2. כחל לה (jAbZ 40[d]) l. כַּחֲלָלָה, s. חֲלָלָא.

חָלָא (Ex 2, 12) *a. m.* 1. Sand; 2. Vogel Phönix.

חַלָּא I (חִלָּא) *a. m.* Körnchen, Kügelchen.

חַלָּא II *a. m.*, *c.* חַל Num 6, 3 Essig.

חַלָּא III *a. m.* Saft.

חֲלָא (?) *a. m.* süss.

חוּלָּא (Lev 10, 10) *a. m.* gemein, profan.

חֲלָא I *a.* 1. sanft, süss sein; 2. s. חול III. *Pa.* süss machen. *Itpe.* süss werden.

חֲלָא II *a.* krank sein.

חֶלְאָה *f.* Personenname.

חָלָב *h. m.* Milch. בָּשָׂר וְחָלָב Verbot, betreffend das Zusammenkochen von Fleisch und Milch. נֵץ חָלָב eine Pflanze (Ornithogalum). ח׳ בֵּיצִים Eiweiss. גּוּשׁ חָלָב Ortsname.

חָלַב *h.* 1. Milch geben; 2. melken. *Ni.* gemolken werden.

חֲלַב *a.* dass.

חֵלֶב *h. m.* Fett.

חַלְבָא *a. m.*, *ind.* חֲלַב Ex 3, 8 1. Milch; 2. Eiweiss, Saft.

חֶלְבּוֹ *m.* Personenname.

חֶלְבּוֹן *h. m.* Eiweiss.

חֶלְבּוֹנָא *a. m.* dass.

חֶלְבּוֹנְתָא (Ex 30, 34) *a. f.* Galbanum von *Ferula galbaniflora.*

חֲלָבִי *h. m.* milchig.

חֲלְבִּי *h. m.* fettig.
חַלְבִּיץ *h. m.* Wurzel von Ornithogalum(?).
חַלְבָּאנָא *a. m.* Epheu (*Hedera helix*).
חֶלְבְּנָה *h. f.* Galbanum.
חֶלְבָּנִיתָא *a. f.* Epheu.
חֲלַגְלוֹגָה, חֲלוּגְלוּגָה *h. f.* Portulak (*Portulaca odoracea*).
חָלַד *h.* graben, höhlen. *Hiph.* 1. hineinstecken; 2. aushöhlen.
חֲלַד *a.* erdfarbig werden (?).
חֶלֶד *h. a.* 1. Erde, Humus; 2. irdisches Leben.
חוּלְדָּא (Lev 11, 29) *a. m.* 1. Maulwurf; 2. Wiesel.
חוּלְדָּה *h. f.* 1. Personenname; 2. Hinterpforte (?); 3. Maulwurf; 4. Wiesel.
חֲלָדָה *h. f.* Stecken (das Schlachtmesser zwischen die Venen).
חֶלְדּוֹן (BerR 37) Heldua in Phönicien, südlich von Berytus (jetzt Chulde).
חֲלָדוּתָא *a. f.* Rost, Schimmel.
חָלָה I *h.* krank sein, leiden. *Hiph.* krank machen. *Hoph.* krank gemacht werden.
חָלָה II sanft, süss sein. *Pi.* 1. süss machen; 2. besänftigen. *Hi.* 1. besänftigen; 2. durchdringen.
חַלָּה *h. f.* 1. Teighebe; 2. Kuchen; 3. Name eines Mischnatraktates.
חֲלוּדָה *h. f.* 1. Rost, Schimmel; 2. Geschwür (Krebs); 3. l. חֲלִידָה *x.* (χαλίδιον) Täfelchen.
חֲלוּזָא, חַלּוּזָא *a. m., c. s.* חֲלוּזַהּ Est II 1, 3, *pl. c. s.* חֲלוּזוֹהִי Est II 6, 11 Busen des gegürteten Gewandes.
חִלּוּט s. הֶחְלֵט.
חֲלוּטִין *a. m. pl.* Entscheidung. בַּחֲלוּטִין, לַחֲלוּטִין Lev 25, 23 endgiltig, gänzlich.
חֲלוּטָנִית *a.* endgiltig.
חִלּוּי *h. m.* 1. Süssmachen; 2. Besänftigung.
חִלּוּל *h. m.* 1. Entweihung; 2. Auslösung von Geheiligtem; 3. Verlust der Priesterwürde.
חָלוּל *h. m.* hohl, Höhlung.
חֲלוֹם *h. m., pl.* חֲלוֹמוֹת Traum.
חַלּוֹן *h. m., pl.* חַלּוֹנוֹת Fensterluke.
חָלֹן Ortsname.
חִלּוֹנָאָה *a. m., ind.* חִלּוֹנַי Nu 18, 4 1. Nichtpriester; 2. fremd.
חִלּוֹנִי *h. m.* Nichtpriester.
חִלּוֹנִיתָא, חִלּוֹנִיתָא *a. f.* 1. nichtpriesterlich; 2. fremd.
חִלּוּף *h. m.* 1. Wechsel, Tausch; 2. Gegenteil.
חֵלֶף, חֲלוּפֵי *a., c. s.* חֲלוּפָךְ Jes 43, 3, חֲלוּפָהָא Jud 15, 2, חֲלוּפוֹהִי 1 K 21, 2 anstatt.
חִלּוּפָא *a. m.* 1. *c. s.* חִלּוּפֵיהּ Lev 27, 10 Tausch, Eingetauschtes; 2. Ablösung; 3. Gegenteil. לָא מִסְתַּבְּרָא דְּלָא חִלּוּפִין nur das Gegenteil ist einleuchtend; 4. Krisis, Entscheidung; 5. *pl. c.* חִלּוּפֵי, *c. s.* חִלּוּפָךְ Est II 6, 1 anstatt.
חִלּוּץ *h. m.* Stärkung.
חֲלוּצָא Ortsname.
חֲלוּצָה *h. f.* die von der Schwagerehe frei gewordene Witwe.
חִלּוּק *h. m.* 1. Verteilung; 2. Teilung, Abteilung; 3. Meinungsverschiedenheit.
חָלוּק I *h. m.* 1. glatt; 2. leer.
חָלוּק II *h. m., pl.* חֲלוּקוֹת, חֲלוּקִין 1. Untergewand; 2. Binde; 3. Reihe, Schicht.
חֲלוּקָא *a. m.* dass.
חֲלוּקָה *h. f.* 1. Untergewand; 2. חֲלוּקַת נֶפֶשׁ Bohnenart.
חֲלַז *a. Pa. pf.* 3 *f. sg.* חַלֵּיזַת (MS חֲלֵיזַת) Est II 1, 3, *pt. pl.* מְחַלְּזִין Est II 6, 11 gürten, heraufziehen.
חוּלְזָא *a. m.* Lende.
חִלָּזוֹן *h. m.* 1. Schnecke, Muschel; 2. Purpurschnecke; 3. Heuschreckenart; 4. schneckenartige Verzierung; 5. Augenkrankheit.
חַלָּזוֹנָא *a. m.* 1. Purpurmuschel; 2. eine Augenkrankheit; 3 Heuschreckenart.
חַלְחוּל *h. m.* Durchdringung (v. Gift).
חַלְחוּלִית *h. f.* Ränke (?).

חַלְחוֹלֶת *h. f.* Gekröse.

חִלְחֵל *h.* 1. höhlen, durchlöchern; 2. schütteln. *Pass.* 1. durchdringen; 2. durchdrungen werden; 3. geschüttelt werden.

חַלְחֵל *a.* aushöhlen. *Pass.* 1. ausgehöhlt werden; 2. durchdrungen werden; 3. zittern.

חַלְחָלָה *h. f.* Zittern.

חֲלַחְלוּחִין *h. m. pl.* Lathyrus (?).

חוּלְחוּלְתָּא (Koh 1, 17), חוּלְחַלְתָּא *a. f.* böser Anschlag.

חָלַט *h.* 1. mischen, Teig anrühren; 2. einrühren, eintauchen; 3. eine Ende machen; 4. ein definitives Urteil abgeben, endgiltig ein Urteil abgeben. *Ni.* eingerührt werden. *Hi.* endgiltig erklären.

חֲלַט *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תַּחְלוֹט 2 S 13, 6 Teig anrühren; 2. gerinnen lassen; 3. einlegen; 4. anheimfallen; 5. endgiltig erklären. *Pa.* für immer abtreten. *Aph.* endgiltig erklären. *Itpe.* 1. sich verbinden; 2. verfallen.

חֲלָטָא *a. m.* endgültige Entscheidung, definitiver Kaufabschluss.

חַלְטָנִית *h. f.* gänzliches Aufhören. לְח' für immer.

חֳלִי *h. m.* Krankheit.

חֲלֵיָא, חַלְיָא *a. m., ind.* חֲלֵי Ez 3, 3 süss.

חָלְיָא *a. m.* Krankheit.

חָלְיָא (Jud 14, 14), חַלְיָא *a. m., ind.* חֲלִי Jud 14, 18 1. Süsses, Süssigkeit (Most); 2. Saft.

חֶלְיָה *h. f.* Schmuck.

חוּלְיָה *h. f.* 1. Glied, Teil, Ausschnitt; 2. Knorpel der Wirbelsäule; 3. Schutt.

חִלְיְזָא *a. m., ind.* חִלִּיז Lev 21, 20 augenkrank.

חֲלִיטָה *h. f.* 1. Halsband; 2. Mehlspeise; 3. endgiltiges Urteil.

חֲלִיטָרָא *a. m.* Konditor, Mehlspeisenhändler.

חֲלִיטְתָא *a. f.* 1. *pl. d.* חֲלִיטָתָא Jes 3, 20 Halsband; 2. *pl. d.* חֲלִיטָתָא 2 S 13, 6 Mehlspeise.

חָלִיל *h. m.* 1. Pfeife, Flöte; 2. Flötenbläser.

חֲלִילָא *a. m.* 1. Pfeife, Flöte; 2. *c.* חֲלִיל Ex 27, 8 hohl; 3. rund, ringsherumgehend.

חֲלִילָה *h. f.* 1. Höhlung; 2. rund um.

חָלִילָה *h.* fern sei es!

חֲלֵים (Jer 29, 24) Ortsname.

חַלִּימָא *a. m.* wiederherstellungsfähig.

חֲלִימָה *h. f.* Pflanzenname (vgl. חֶלְמִית).

חָלִיף *h. m.* Binse.

חַלִּיף *h. m., pl.* חַלִּיפוֹת Messer.

חֲלִיפָא *m.* Personenname.

חֲלִיפָה *h. f., pl.* חֲלִיפִין 1. Ersatz; 2. junger Trieb.

חָלִיץ *h. m.* Schleife, Schlinge.

חֲלִיצָה *h. f.* 1. Ausziehen, Ablösen; 2. Prozedur des Schuhausziehens bei Verweigerung der Schwagerehe.

חֲלִיצְתָא *a. f.* dass. wie 2.

חָלִיק *h. m.* glatt.

חליקוסתא l. סְלִיקוּסְתָּא.

חֲלִיקוּפְּרִי *h. m.* aus dem cyprischen Σόλοι (?).

חֲלִישָׁא *a. m., ind.* חֲלִישׁ Jo 5, 2 (MS חַלָּשׁ), *f.* חֲלִישָׁא Thr 1, 13 (nicht MS) schwach.

חֲלִישׁוּת *h. f.* Schwäche.

חֲלִישׁוּתָא (Ho 7, 9, MS חַלָּשׁוּתָא) *a. f.* dass.

חָלְיָתָא, חָלִיתָא *a. f.* süss.

חָלִיתָא s. חֶלְתָּא.

חלך l. חֵלֶךְ.

חָלַל *h.* 1. aushöhlen; 2. verwandeln. *Ni.* 1. נֶחְלַל ausgehöhlt, herausgetrennt sein; 2. נָחוֹל entheiligt, gemein werden. *Pi.* 1. profanieren, entweihen; 2. ungiltig machen; 3. auslösen (von heiligen Dingen). *Pu.* 1. gemein (entheiligt) werden; 2. lose sein. *Hi.* הֵחֵיל 1. anfangen; 2. profanieren, entheiligen; 3. wechseln. *Hitp.* 1. entweiht werden; 2. an Durchfall leiden.

חָלַל *a.* 1. *pt.* חָלֵיל Jes 10, 15, *pt. pass. c.* חֲלִיל Ex 27, 8 aushöhlen, bohren; 2. *pf.* 3 *f. sg.* חַלַּת Ez 22, 26, 3 *m. pl.* חָלוּ Gen 4, 26 profan sein; 3. *pt. pass. f.* חֲלִילָא Lev 21, 14 profanieren; 4. waschen. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* חַלֵּלִית Jes 10, 15 bohren; 2. *pt. pl.* מְחַלְּלִין Ma 1, 12 (MS מְחַלִּין) entweihen; 3. auslösen (von heiligen Dingen); 4. *ipf.* 3 *m. sg.* יְחַלֵּיל Lev 1, 9 waschen, scheuern. *Aph. pf.* אַחֵיל Lev 19, 8, *ipf.* 2 *m. sg.* תַּחֵיל Lev 18, 21, *pt. pass. f.* מַחֲלָא Lev 21, 7 entweihen, dem allgemeinen Gebrauch übergeben. *Ittaph. ipf.* 2 *m. sg.* תִּתַּחַל Lev 21, 9 entweiht werden.

חָלָל *h. m.* 1. Erschlagener; 2. Entweihter (vom Priesterdienst Ausgeschlossener); 3. Höhlung (z. B. in der reifen Dattel zwischen Schale und Kern); 4. Kunstgriff, Tücke.

חֲלָלָא *a. m., pl.* חֲלָלִין Ez 28, 13 1. Höhlung, Öffnung; 2. Geheimnis; 3. verborgener Schatz.

חֲלָלָה *h. f.* 1. für den Priester verbotene Frau; 2. Tochter aus der Ehe mit einer solchen.

חָלַם *h.* 1. träumen; 2. gesund sein. *pt. pass.* חָלוּם gesund.

חֲלַם (Gen 37, 5) *a.* träumen. *Pa.* fest verbinden. *Aph. pt. pl. m.* מַחְלְמִין Jer 29, 8 träumen lassen.

חֶלְמָא (Gen 37, 6), חִלְמָא *a. m.* Traum.

חָלְמָא *a. m.* 1. *ind.* חָלֵים Dt 13, 4 Träumer; 2. Traumkundiger.

חֲלָמָה (חֻלְמָה) *h. f.* 1. Naht; 2. Bindestoff (Lehm?).

חֻלְמָה *h. f.* Ochsenzunge (*Anchusa tinctoria L.*).

חֶלְמוֹן *h. m.* Eidotter.

חֶלְמוּנָא *a. m.* dass.

חֶלְמִית, חֶלְמוּת *h. f.* Ochsenzunge (*Anchusa tinctoria L.*).

חַלְמִישׁ Ortsname.

חלנונא (DtJ I 28, 42 MS) l. חֲלָזוֹנָא.

חָלַף *h.* 1. vorübergehen; 2. ändern, wechseln. *Ni.* 1. verwechselt werden; 2. einem Nachfolger Platz machen. *Pi.* vertauschen. *Hi.* 1. tauschen, wechseln; 2. junge Triebe bekommen, wieder ausschlagen; 3. zweideutig reden. *Ho.* מוּחְלֶפֶת הַשִּׁטָּה die Ordnung (der dissentierenden Lehren) ist verwechselt. *Hitp.* vertauscht werden.

חֲלַף, חֲלִיף (Cant 2, 11) *a.* vorübergehen, verschwinden. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *m. sg.* יְחַלֵּיף Lev 27, 10 vertauschen. מְחַלְּפָה שִׁטָּתֵיהּ דְּ die Meinung von N. N. widerspricht sich selbst; 2. auf und abgehen. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחַלַּפַת Jes 1, 7 verwechselt werden, verwandelt werden. *Schaph.* s. שַׁלְחֵיף.

חֵלֶף I *h. m.* 1. Rute, Zweig (der Weide); 2. Schilf, Riedgras; 3. Ortsname.

חֵלֶף II *h. m.* Gegenteil.

חֲלָף (Gen 4, 25), חֲלָף, חֲלָפֵי *a.* anstatt. חֲלָף דְּ Gen 20, 16 dafür dass, weil.

חִלְפָא *a. m., pl. c. s.* חִלְפַנָא Est II 3, 8 Weide. חִלְפָא דְיַמָּא Blüten von *Juncus odoratus* (*Schönanthum*).

חִלְפַי *m.* Personenname.

חוּלְפָנָא *a. m., c.* חוּלְפַן Dt 23, 19 l. חוּלְפַן Tauschwert, Erlös.

חֲלַפְסְדְרָא *x. f.* (κλεψύδρα) Wasseruhr.

חֲלַפְתָּא *a. f.* 1. Weide; 2. männl. Personenname.

חָלַץ *h.* 1. gürten; 2. ausziehen, entblössen; 3. das Schuhausziehen bei Verweigerung der Schwagerehe vollziehen, die Schwagerehe verweigern (חָלַץ לְ vom Mann gebraucht, חָלַץ מִן von der Frau gebraucht). *pt. pass.* חֲלוּצָה die durch Chaliza von der Schwagerehe frei gewordene Witwe. *Ni.* abgezogen werden, sich lösen. *Pi.* 1. lösen, befreien; 2. gürten, stärken; 3. bewaffnen. *Hiph.* 1. lösen, aufbinden;

2. die Chaliza vollziehen; 3. befreien; 4. gürten.

חֲלַץ *a., pt.* חָלֵיץ 2 S 6, 20 1. ausziehen; 2. die Chaliza vollziehen; 3. sich zurückziehen. *Pa.* 1. *inf.* חַלָּצָא Gen 34, 27 ausziehen; 2. die Chaliza vollziehen.

חֲלָצַיִם *h. f. du.* Lende.

חָלַק *h.* 1. teilen, zuteilen; 2. geteilter Meinung sein. *pt. pass.* חָלוּק a. verschieden; b. verschiedener Meinung. *Ni.* 1. geteilt, verteilt werden; 2. verschiedener Meinung sein. *Pi.* teilen. *Hi.* 1. glatt machen, ebnen; 2. glatt sein; 3. ausgleiten. *Ho.* 1. geglättet werden; 2. ausgleiten. *Hitp.* 1. geteilt, verteilt werden; 2. sich trennen.

חָלָק *h. m.* glatt, leer. יָצָא חָלָק leer weggehen.

חֵלֶק *h. m.* 1. Teil, Anteil; 2. Glätte.

חִלָּק *x. m.* 1. (ἅλιξ, ἄλληξ) Fischsauce; 2. s. בְּלָק.

חוּלְקָא *a. m., ind.* חוּלָק Dt 14, 27 Teil.

חֲלָקָא *a. m., pl. d.* חֲלָקַיָּא Mi 3, 3 1. Feld; 2. Portion; 3. ein bestimmtes Mass.

חֶלְקָא *a. f., pl. c. s.* חֶלְקָתְהוֹן Mi 2, 4 (MS חַקְלָתְהוֹן) Feld.

חִלְקָא, חִלְקָה *x. f.* (*alica*) Speltgraupe.

חֲלֻקָּה *h. f.* Teil, Verteilung.

חֲלַקְלַק *h.* schmeicheln.

חָלַשׁ *h.* werfen (?).

חֲלַשׁ *a., ipf.* 3 *m. sg.* יַחְלַשׁ Jes 2, 11 1. schwach sein, erschlaffen; 2. schwinden; 3. fein, dünn sein; 4. ausziehen. *Pa.* 1. schwächen; 2. polieren. *Aph.* 1. schwächen; 2. mit scharfem Messer schneiden; 3. ausziehen. *Itpe.* schwach werden.

חֲלֵשׁ *h. m.* 1 Los; 2. Schilf, Rohr.

חַלָּשׁ *h. m.* schwach, krank.

חַלָּשָׁא *a. m., ind.* חַלָּשׁ Dt 28, 44 dass.

חוּלְשָׁא (Jes 40, 23) *a. m.* Schwäche.

חַלָּשׁוּתָא (Ho 7, 9), חַלְשׁוּתָא *a. f., c. s.* חַלָּשׁוּתִי 1K 12, 10 Schwäche.

חֵלֶת *h. f.* 1. Name eines Rohres; 2. Ortsname.

חִלְתָּא (Dt 34, 6), חֶלְתָּא *a. f.* 1. *ind.* חִלָּא Jes 28, 1, *pl. d.* חִלַּיָּא Nu 21, 20, Jes 40, 4 Thal; 2. Scheidung; 3. s. חוּלְתָא.

חֶלְתָּא I *f.* Personenname.

חֶלְתָּא II *a. f., c.* חוּלַת Est II 8, 15 (MS בְּהוּ לְתַחְלַת) (Est I Druck חולת חולית [Dittographie]) Scheide.

חַלְּתָא *a. f.* 1. Nu 15, 20 Teighebe; 2. loses Flechtwerk; 3. Bienenkorb.

חִלְתִּית *h. f.* Teufelsdreck (*Ferula Asa foetida*).

חִלְתִּיתָא (falsch חִלְתּוּתָא) *a. f.* dass.

חָם I *h. m.* warm, heiss. *pl.* חַמִּים 1. heisses Wasser; 2. warme Quellen.

חָם II *h. m.* Schwiegervater.

חֲמָא *a. m., c. s.* חֲמוּיִךְ Gen 38, 13 dass.

חָמָא rettigähnliche Pflanze, viell. Kohlrübe (*Brassica Napus napobrassica*).

חֲמָא (Est II 2, 5) *a.* 1. sehen; 2. *pt.* חָמֵי Ru 3, 12 sich ziemen, würdig sein. *Pa. Aph.* 1. zeigen; 2. l. אַהְמִי v. הֲמָא das Auge abwenden. *Itpe.* gesehen werden.

חַמָּא *m.* Personenname (חַמּוּאֵל).

חֶמְאָה *h. f.* Dickmilch, Butter.

חֶמְאָתָא *a. f.* dass.

חָמַד I *h.* wünschen, verlangen. *Ni.* begehrt werden. *Pi.* begehren. *Hitp.* Gefallen haben.

חָמַד II (viell. חָמַר) *h.* sengen. *Ni.* versengt werden.

חֲמַד *a., pt. pl.* חָמְדִין Mi 2, 2 verlangen, begehren. *Pa. inf.* חַמָּדָא Gen 31, 30, *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּחְמֵיד Ex 20, 14, *Itpa. pt. m. pl.* מִתְחַמְּדִין Est II 1, 2 dass.

חֶמְדָּא *a. m.* Lust.

חֶמְדָּה *h. f.* 1. Lust; 2. Kostbarkeit.

חֶמְדְּתָא (Na 2, 10) *a. f.* Begehren, Lust.

חֵמָה *h. f.* 1. Zorn; 2. Name eines Engels.
חַמָּה *h. f.* 1. Sonne; 2. Fieber.
חוּמָה *x.* (ὁμοῦ) zusammen.
חִמּוּד *h. m.* Lust, Begehren.
חֲמוּדָא *a. m.* gierig.
חֲמוּדְתָא *a. f., ind.* חֲמוּדָא Jud 5, 30 Lust, Begehren.
חִמּוּם *h. m.* 1. Erwärmung, Geschlechtslust; 2. Aufregung; 3. s. חֲמָם.
חַמּוּם *h. m.* hitzig, zornig.
חִמּוּס *h. m.* Gewaltthat.
חִמּוּעָא *a. m.* Säuern.
חִמּוּץ *h. m.* dass.
חִמּוּצָא *a. m.* Scham.
חֲמוּצְתָא *a. f.* scharlachrotes Gewand.
חַמּוּק *h. m.* rundes Holz.
חֲמוֹר *h. m.* 1. Esel; 2. Holzgestell, Bock.
חָמוּר *h. m.* schwer, gewichtig, streng.
חֲמוֹרָה *h. f.* Eselin.
חֲמוֹרֶת *h. f.* Eselherde (Karavane).
חֲמוֹרְתָא *a. f.* dass.
חָמוֹת *h. f.* Schwiegermutter.
חֲמוֹתָא *a. f., c. s.* חֲמוֹתַהּ Ru 2, 18 (MS Lücke) dass.
חֲמַט I *a.* niedersinken. *pt. pass.* חֲמִיט Jes 46, 1 niedergesunken. *Pa.* niederwerfen. *Aph.* dass.
חֲמַט II *a. Itpe.* Ausschlag bekommen.
חוּמְטָא (Lev 11, 30) *a. m.* Eidechsenart.
חֲמָטָה *h. f.* Kuchen.
חוּמְטוֹן, חוּמְטִין *h. m.* ein Mittel zur Konservierung von Getreide.
חוּמְטְרִיָא, חֲמִיטְרִיָא *x. m. pl.* (αἱματάρια) blutstillende Kräuter.
חוּמְטְתָא *a. f.* Dunkelheit.
חֲמִידְתָא (Est II 1, 1) *a. f.* Lust.
חֲמִיטָה *h. f.* Kuchen.
חֲמִילָה *h. f.* Überwurf.
חַמִּימָא *a. m., ind.* חַמִּים 1S 21, 7 heiss. *pl.* חַמִּימִין 1. heisses Wasser; 2. warme Quellen.
חַמִּימוּת *h. f.* Hitze.
חַמִּימוּתָא *a. f.* Hitze.
חֲמִימְתָא *a. f.* Ringeltaube.
חַמִּינָא *a. m.* warm.
חֲמֵיסַר *a. m.* fünfzehn.
חֲמֵיסְרָאָה *a. m.* fünfzehnter.
חֲמִיעָא (Ex 12, 15) *a. m.* Gesäuertes.
חֲמִירָא I *a. m.* gewichtig, schwer.
חֲמִירָא II (Ex 12, 15) Sauerteig.
חֲמִישָׁאָה (Nu 7, 36) *a. m., f. d.* חֲמִישֵׁיתָא Lev 19, 25 der Fünfte.
חֲמִישִׁי *h. m.* dass.
חֲמִישִׁיָּה (חַמְשִׁיָּה) *h. f.* Mispel.
חֲמִישִׁית *h. f.* Fünftel.
חַמִּיתָא *a. f.* Fenchelmerke (*Ammi majus*).
חָמַל *h.* Mitleid haben.
חֶמְלָה *h. f.* Überwurf.
חָמַם *h.* warm sein. *Ni.* gewärmt werden. *Pi. Hi.* wärmen. *Ho.* gewärmt werden. *Hitp.* 1. sich wärmen, warm werden; 2. brünstig werden.
חֲמַם *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵיחַם Dt 19, 6, *pt. f.* חָמָא Ex 16, 21 1. חַמָּא warm sein. *Pa. pt. pass. pl. m.* מְחַמְמִין Ho 7, 7 erwärmen. *Aph.* אַחֵים 1. erwärmen; 2. erhitzen, erregen. *Itpe.* אִיחֲמַם in Brunst geraten. *Itpa. pf.* אִתְחַמַּם Est II 5, 10 (nicht MS) 1. sich wärmen, warm werden; 2. zornig werden.
חֲמָם *x. m.* 1. Amomum, ein Gewürz; 2. s. הֲמָם.
חַמָּן *h. m.* Sonnensäule.
חָמָס *h. m.* Gewaltthat.
חָמַס I *h.* Gewalt üben, Unrecht thun. *Ni.* vergewaltigt, bedrückt werden.
חָמַס II *h. Pi.* zerkratzen.
חֲמַס *a.* Gewalt üben. *Itpe.* אתחמסי GenJI 7, 21, MS richtig אתמסי, s. מְסָא.
חוּמָס *x. m.* (ἥμισυ) 1. halb, Hälfte; 2. halbleinen.
חמיסין 1. סְמִיסִין *x. m. pl.* (*semissis*) einen halben As wert.
חַמְסָן *h. m.* gewaltthätig.
חֲמֵסַר *a. m., f.* חַמְסְרֵי fünfzehn.

חַמְסְרָאָה *a. m.* der Fünfzehnte.
חֲמַע (Ex 12, 34) *a.* sauer werden. *Pa.* säuern. *Aph. pt. pass. f.* מַחְמְעָא Ex 12, 19 1. säuern; 2. gähren machen.
חוּמְעָא, חַמְעָא *a. m.* Essig.
חָמַץ *h.* Gewalt üben.
חָמֵץ *h.* sauer werden. *Pi.* 1. säuern. 2. gähren lassen; 3. hinziehen. *Hi.* 1. säuern; 2. hinziehen; 3. schlecht, sauer werden. *Hitp.* sauer werden.
חֲמַץ *a. Pa.* beschämen. *Aph.* 1. dass.; 2. schlecht werden.
חָמֵץ *h. m.* Gesäuertes.
חֲמַץ Ortsname (Emesa).
חוּמְצָא *a. m.* 1. Essig; 2. Fettschicht auf dem Magen.
חִמְצָא, חוּמְצָא *a. m.* Kicher (*Cicer arietinum*).
חוּמְצָאָה *a. m.* Bewohner von Emesa.
חַמְצָן *h. m.* habgierig.
חוּמְצָן *h. m.* gesäuerte Speise.
חָמַר I *h.* 1. aufhäufen, aufladen; 2. schwer wiegen. *Hi.* schwer machen. *Ho.* erschwert werden.
חָמַר II *h.* rösten, versengen. *Ni.* verbrannt werden.
חָמַר III *h. Pi.* Esel treiben.
חֲמַר I *a.* aufhäufen, aufladen. *Pa.* 1. *pt. pass. f.* מְחַמְּרָא Jes 17, 1 in Schutthaufen verwandeln; 2. aufhäufen. *Aph.* Erschwerungen auferlegen. *Itpa. pf.* אִתְחַמַּר Jes 17, 9 in Schutthaufen verwandelt werden.
חֲמַר II *a.* glühen. *Aph.* dass.
חַמָּר *h. m.* Eseltreiber.
חַמְרָא (Gen 9, 21) *a. m., ind.* חֲמַר Nu 6, 3 Wein.
חֲמָרָא (Ex 21, 35) *a. m.* 1. Esel; 2. Gestell, Bock; 3. ח״ דְיַמָּא ein Fisch.
חַמָּרָא I *a. m.* gebräunt (?).
חַמָּרָא II *a. m.* Eseltreiber.
חֵמָרָא (Gen 11, 3) *a. m.* Asphalt.
חוּמְרָא *a. m.* 1. schwer, wichtig; 2. Beschwerung, Fussgestell; 3. Summe, Resultat; 4. Perle; 5. Amulett; 6. חומרא Est II 3, 3 l. חֵימָרָא (so MS).
חֲמָרְתָא *a. f.* 1. Eselin; 2. Eselheerde; 3. Karawane.
חֲמַרְתָּא s. חוּמַרְתָּא.
חָמֵשׁ *h. m., f.* חֲמִשָּׁה fünf. *pl.* חֲמִשִּׁים fünfzig.
חָמֵשׁ *h. Pi.* durch fünf teilen.
חֲמֵישׁ (Ex 26, 9) *a. m., f.* חַמְשָׁה Gen 18, 28, *d.* חַמְשְׁתֵּי, חֲמֶשְׁתֵּי fünf. חֲמֵישׁ עֲשַׂר Lev 27, 7, חֲמֵישׁ עֶשְׂרֵי Gen 5, 10, חֲמֵישַׁתְ עֶשְׂרָא Ex 16, 1 fünfzehn; *pl.* חַמְשִׁין Ex 26, 5 fünfzig.
חוּמְשָׁא *a. m., c. s.* חוּמְשֵׁיהּ Nu 5, 7 Fünftel.
חַמְשִׁיָּה *h. f.* Mispel.
חַמְשִׁיתָא *a. f.* Zahl von fünfen.
חֲמֶשְׁתָּא *a. f.* der fünfte Tag der Woche, Donnerstag.
חֲמַת *a. Pa. Aph.* zornig machen.
חֲמָת Ortsname.
חַמַּת Name eines Dämons.
חֲמַת *a.* מֵחֲמַת wegen. מֵחֲמַת דְ Est II 7, 10 weil.
חֵמֶת *h. f., pl.* חֲמָתוֹת Schlauch.
חֲמָתָא *a. f., c. s.* חֲמָתֵיהּ Dt 27, 23 Schwiegermutter.
חִמְתָּא (Gen 27, 44) *a. f., ind.* חֲמָא Dt 29, 27, *c.* חֲמַת Dt 32, 24, *c. s.* חִמְתִּי Nu 25, 11, חֵימַתְהוֹן Zorn.
חַמְּתָא Name mehrerer palästinischer Ortschaften.
חוּמְּתָא (Cant 1, 7, MS חִמְּתָא) *a. f.* Hitze.
חַמְתָּאָה *a. m., pl. d.* חַמְתָּאֵי Gen 10, 18 Bewohner von Hamat.
חוּמְּתִי *a. f.* Name einer Pflanze (*Ammi copticum*?)
חַמְּתָן Ortsname.
חֶמְתָּנָא *a. m.* zornig.
חֵן *h. m.* 1. Gunst; 2. Anmut.
חִנָּא (Est II 5, 1) *a. m., ind.* חֵן Sac 6, 14 dass.
חֲנָא *a.* lagern, wohnen.

חַנָּא I (חִנָּא) *a. m.*, *c. s.* חַנֵּיהּ Jes 40, 11 Busen, Schoss.
חַנָּא II *m.* Personenname (חֲנַנְיָה).
חַנַּג *a. Pa. inf.* חַנָּגָא Thr 1, 4 (nicht MS) tanzen.
חִנְגָּא *a. m.*, *pl.* חִנְגִּין Ex 15, 29 1. Tanz, Reigen; 2. Tanzplatz; 3. Musikinstrument; 4. Jahrmarkt (Opferfest).
חֲנָגָא *a. m.*, *c. s.* חֲנָגַנָא Thr 5, 15 dass.
חִנְגִּיתָא *a. f.* Musikinstrument.
חִנְגָּנָא *a. m.* dass.
חִנְדְּקוּקָא *a. m.* Honigklee (*Melilotus*).
חָנָה *h.* lagern. *Hi.* ruhen lassen.
חַנָּה *m.* Personenname (חֲנַנְיָה).
חָנְוָאָה *a. m.* Krämer.
חִנּוּגָא *a. m.*, *c. s.* חִנּוּגַנָא Thr 5, 15 (MS חֲנָגַנָא) Tanz.
חָנְוַיא (חַנָּיָא?) *m.* Personenname.
חִנּוּךְ *h. m.* 1. Weihung; 2. Gewöhnung.
חַנּוּן *h. m.* gnädig.
חִנּוּן *h. m.* Bittgebet.
חָנוּן *h. m. f.* 1. Name einer Pflanze; 2. Salbe aus dieser Pflanze.
חֶנְוָנִי *h. m.* Krämer.
חִנּוּנִיתָא *a. f.* Stadium der beginnenden Reife einer Frucht (?).
חֲנוּפִין *a. m. pl.* Gottlosigkeit.
חָנוֹקָא *a. m.* Erwürger, Mörder.
חָנוּת *h. f.*, *pl.* חֲנוּיוֹת 1. Laden, Werkstatt; 2. Wirtschaft.
חָנוּתָא *a. f.*, *pl. d.* חָנְוָתָא Jer 37, 16 (MS *in margine*) dass.
חָנַט *h.* 1. Knospen ansetzen; 2. einbalsamieren.
חֲנַט *a.*, *inf.* מִחְנַט Gen 50, 2 einbalsamieren.
חֶנֶט *h. m.* Knospenbildung.
חַנָּטָא *a. m.* Einbalsamierer.
חֲנָטָה *h. f.* Knospenansatz.
חִנְטְתָא *a. f.*, *pl.* חִנְטִין Weizen.
חֲנִיטַיָּא (Gen 50, 3) *a. m. pl.* Einbalsamierung.
חֲנִיָּה *h. f.* 1. Niederlassen, Ruhen; 2. Wohnrecht.

חֲנִיכָא *a. m.* Erzieher.
חֲנִיכָה *h. f.* Beiname. חֲנִיכַת אָבוֹת Benennung durch Angabe der Vorfahren.
חֲנִיכַיִם *h. m. du.* Mundhöhle.
חֲנִילַי *m.* Personenname (᾿Ανιλαῖος).
חַנִּין *m.* Personenname.
חַנִּינָה, חַנִּינָא *m.* Personenname.
חֲנִינָה *h. f.* 1. Gnade, Erbarmen; 2. Zärtlichkeit.
חֲנִיפָא *a. m.* Gottloser.
חֲנִיקָא *a. m.* Halsfessel.
חֲנִיקָה *h. f.* Erdrosselung.
חֲנִית *h. f.* Speer.
חֲנָיְתָא *a. f.* Niederlegen, Ruhen.
חֲנִיתָא Ortsname.
חָנַךְ *h. Pi.* 1. gewöhnen, erziehen, dressieren; 2. in ein Amt einführen; 3. weihen. *Pu.* eingeweiht werden.
חֲנַךְ *a.*, *ipf.* 3 *m. sg. c. s.* יַחְנְכִנֵּיהּ Dt 20, 4 einweihen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* חַנִּיכוּ 1K 8, 63 einweihen; 2. gewöhnen, erziehen.
חֲנֻכָּה *h. f.* 1. Einweihung; 2. Altarweihfest.
חִנְכִין *a. m. pl.* Mundhöhle.
חֲנֻכְּתָא *a. f.*, *c.* חֲנוּכַּת Nu 7, 10, Cant 3, 11 1. Einweihung; 2. Altarweihfest.
חִנָּם *h.* umsonst, unentgeltlich.
חֲנַמְאֵל *m.* Personenname.
חֲנָמָל (bibl.) *h. m.* Käfer.
חָנַן *h.* 1. Gunst erweisen, gnädig sein; 2. liebkosen; 3. schenken. *Ni.* gnädig angesehen werden. *Hitp.* sich um Gunst bewerben, anflehen. *Hitpo.* sich beruhigen.
חֲנַן *a.*, *pf.* חַן Gen 33, 5, *ipf.* 1 *sg.* אֶחוֹן Ex 33, 19, *imp. pl. c. s.* חֱנוּנוּן Jud 21, 22 begnaden. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחַנְּנַת Est II 8, 3, *pt. m.* מִתְחַנַּן Gen 42, 21, Est II 5, 1 um Erbarmen flehen.
חָנָן 1. *m.* Personenname; 2. 1. אֲנַן.
חַנָּנָא (Ex 22, 26), חִנָּנָא *m.* 1. barmherzig; 2. anmutig.

חֲנָנָא m. Personenname.
חֲנִסְנְסָא a. m. 1. pl. d. חֲנִסְנְסַיָּא Jes 3, 19 Schleier (?); 2. pl. c. s. חֲנִסְנְסֵיכוֹן Lev 26, 30 Sonnensäulen.
חָנֵף h. schmeicheln, heucheln. Hi. dass.
חֲנַף a. schmeicheln, heucheln. Aph. dass.
חָנֵף h. m. 1. Schmeichler, Heuchler; 2. gottlos.
חָנְפָא, חַנְפָא a. m., f. חָנְפָא Jes 10, 6 l. חָנְפָא, pl. חָנְפִין Jes 9, 16 dass.
חֲנוּפָּה h. f. Ruchlosigkeit.
חֲנוּפְתָא (Jer 23, 15) a. f. dass.
חָנַק h. würgen, erwürgen. Ni. erwürgt werden. Pi. 1. erwürgen; 2. einquetschen.
חֲנַק a., pt. pl. חָנְקִין Est II 1, 3 erwürgen. Itpe. pf. אִתְחֲנִיק 2S 17, 23 1. sich erwürgen; 2. erwürgt werden.
חֶנֶק h. m. Erdrosselung.
חֲנָקָא, חֲנִיקָא a. m., pl. חֲנָקִין Jer 27, 2 Halsfessel.
חָס h. חָס וְשָׁלוֹם Gott behüte!
חָס (Gen 44, 7) a. mit folgendem לְ, Gott behüte! fern sei es von.
חַסָּא I a. m. 1. Lattich, Salat (Lactuca); 2. s. חסיא.
חַסָּא II m. Personenname.
חָסַד I h. fromm, liebreich sein.
חָסַד II h. Pi. beschimpfen.
חֲסַד a. beschämt werden, sich schämen. Pa. pf. חַסֵּיד 1S 17, 36 schmähen. Itpa. 1. beschimpft werden; 2. zu Schanden werden.
חֶסֶד h. m. Gnade, Gunst.
חִסְדָּא I (Gen 39, 21) a. m. 1. Gnade, Huld; 2. Personenname (חֲסַדְיָה).
חִסְדָּא II (Gen 34, 14) a. m. Schmach.
חִסְדָּאָה a. m. liebreich.
חסדותא, c. s. חסדותיה (Cant 7, 6) l. חֲסִידוּתֵיהּ (so MS).
חִסְדַּי m. Personenname (חֲסַדְיָה).
חִסּוּד h. m. Schmähung.
חִסּוּדָא a. m., pl. חִסּוּדִין Jes 37, 3 Schmach, Schmähung. pl. חִסּוּדִין Schamteile.
חֲסוּדָא (Est II 2, 8, MS חַסִּידָא) a. f. anmutig.
חֲסוּדָה I h. f. dass.
חֲסוּדָה II h. f. zum Aderlass geöffnete Vene.
חסוח (?) (SchemR 2) l. חָסוּת.
חֲסוּכָא a. m. 1. ind. חֲסוּךְ Jer 30, 11 Verschonung; 2. חֲסוּךְ Ez 16, 47 weniger.
חִסּוּלָא a. m. That.
חֲסוֹם h. m. Maulkorb.
חִסּוּם I h. m. Verschluss.
חִסּוּם II h. m. 1. Schneide; 2. Verhärtung, harte Schicht.
חֲסוּמִית s. מַחְסוֹמִית.
חִסּוּר h. m. Mangel.
חָסוּת h. f. 1. Felsenvorsprung, geschützter Ort; 2. Verschonung.
חסחון l. חִסָּכוֹן.
חִסְחוּס h. m. Knorpel.
חַסְחוּסָא a. m., ind. חַסְחוּס Am 3, 12 (MS חַסְחַיִם) dass.
חַסְחָסוּת h. f. Knorpelmasse.
חסחף (DtJII 32, 11) l. חַפְחֵף, s. חֲפַף.
חסיא, pl. f. חסיין GenJI 41, 3. 19, l. חַסִּיכָן, s. חַסִּיכָא.
חָסִיד h. m. fromm.
חַסִּידָא a. m., ind. חַסִּיד Dt 33, 8, pl. חַסִּידִין Est II 3, 8 1. dass.; 2. f. חַסִּידָא Est II 2, 8 anmutig.
חֲסִידָה h. f. 1. f. von חָסִיד fromm; 2. Storch.
חֲסִידוּת h. f. Frömmigkeit.
חֲסִידוּתָא a. f., c. s. חֲסִידוּתֵיהּ Cant 3, 6 dass.
חַסִּיכָא a. m., pl. f. חַסִּיכָן Gen 41, 19 mager, gering.
חָסִיל h. m. eine Heuschreckenart.
חֲסִילָא (Jes 11, 8) a. m. entwöhntes Kind.
חֲסִימָה I h. f. 1. Verbinden des Maules.
חֲסִימָה II h. f. Härtung.

חסין s. קאליחסין.
חַסִּינָא a. m., pl. חַסִּינִין Dt 28, 23 stark.
חֲסִינָה h. f. Behältnis.
חֲסִיסָא a. m. unreifes Gerstenkorn.
חֲסִיסָה h. f. Knorpel.
חַסִּירָא (חֲסִירָא) a. m. 1. ind. חַסִּיר Est II 3, 8, pl. f. חַסִּירָן Gen 41, 3 mangelhaft, unvollständig; 2. ind. חַסִּיר 1K 11, 22 entbehrend.
חַסִּירוּתָא a. f., c. חַסִּירוּת Dt 28, 48, Am 4, 6 Mangelhaftigkeit.
חָסִית h. f. 1. Zwiebelpflanze; 2. s. חָסוּת.
חָסַךְ h. zurückhalten. pt. pass. חָסוּךְ entbehrend. Pi. schonen.
חֲסַךְ a. 1. abziehen; 2. pf. 1 pl. חֲסֵיכְנָא Jes 26, 12 (MS חֲסוֹךְ) abmagern, trocken, dürr werden.
חוּסְכָּא (חוּסָּכָא) a. m. Verminderung, Abnutzung.
חִסָּכוֹן h. m. Schonung, Sparen.
חַסְכָּנָא a. m. ein weniges.
חָסַל h. ein Ende machen.
חֲסַל a. 1. aufhören, fertig, vorüber sein; 2. pf. 3 f. sg. c. s. חֲסַלְתֵּיהּ 1S 1, 24 entwöhnen; 3. reifen, zur Reife bringen; 4. ipf. 3 m. sg. c. s. יַחְסְלִנֵּיהּ Dt 28, 38 vertilgen. Aph. 1. endigen; 2. pt. m. מַחְסֵיל 1K 7, 26 enthalten. Itpe. pf. אִתְחֲסִיל Gen 21, 8 entwöhnt werden.
חָסַם I h. 1. die Schnauze zubinden, den Maulkorb anlegen; 2. zwingen; 3. Verschluss, Abschluss machen. Ni. mit einem Maulkorb versehen werden. Hitp. mit einem Verschluss, Abschluss versehen werden.
חָסַם II h. härten. Pi. dass. Hitp. hart werden.
חֲסַם I a. einen Maulkorb anlegen, zum Schweigen bringen. Pa. pt. pass. Bedenken tragend. Itpe. zugeschnürt, zum Schweigen gebracht werden.
חֲסַם II a. härten. Itpe. gehärtet werden.
חֲסַם III a. Itpe. neidisch werden.
חוּסְמָנָא m. Volksname.
חֲסַן I a., ipf. 3 m. pl. יַחְסְנוּן Am 2, 6 1. stark sein; 2. Besitz ergreifen, sich bemächtigen. Pa. imp. pl. חַסִּינוּ Jes 35, 3 stärken. Aph. 1. stärken; 2. pf. אַחְסִין Gen 49, 24 Besitz ergreifen, sich bemächtigen; 3. in Besitz haben, festhalten; 4. zum Besitz geben, vermachen. Itpa. 1. pf. אִתְחַסַּן Gen 43, 31 sich Gewalt anthun; 2. ipf. 2 pl. תִּתְחַסְּנוּן Nu 34, 13 (MS תַּחְסְנוּן) sich bemächtigen.
חֲסַן II (= חֲסַל) a. Aph. entwöhnen. Itpe. 1. entwöhnt werden; 2. vergolten werden.
חוּסְנָא a. m., c. s. חוּסְנֵיהּ Cant 5, 16 Stärke, Recht; 2. pl. d. חוּסְנַיָּא Jo 1, 17 Speicher; 3. Festung.
חֲסַף a. Pa. zerstossen (?). Itpe. pf. אתחסף Est II 6, 12 l. אִסְתְּחַף (so MS), s. סְחַף.
חַסְפָּא a. m., 1. ind. חֲסַף Lev 11, 33, 2S 5, 20 Thon; 2. Scherbe; 3. Schande.
חַסְפִּיָה Ortsname.
חַסְפְּנִיתָא a. f. 1. Schuppe; 2. Grind, Schorf.
חָסֵר, חָסַר h. fehlen, mangeln. Pi. Hi. 1. fehlen machen, abziehen; 2. zu wenig thun. Pu. pt. מְחֻסָּר ermangelnd.
חֲסַר a., ipf. 2 m. sg. תַּחְסַר Dt 8, 9 1. Mangel haben; 2. fehlen. Pa. pt. f. מְחַסְּרָא Lev 13, 51 entbehren lassen, fehlen lassen, zehren. חַסּוֹרֵי מְחַסְּרָא וְהָכִי קָתָנֵי sie (die Mischna) ist unvollständig, und so tradiert er (der Lehrer) eigentlich.
חָסֵר h. m. 1. mangelhaft, unvollständig; 2. Mangel verursachend; 3. weniger, *minus*; 4. defektiv geschriebenes Wort.
חֲסַר (Jes 10, 32 Soc 59) a. weniger.
חֶסֶר h. m. Verminderung.
חֶסְרוֹן h. m. 1. Mangel; 2. Verlust, Ausfall.

חִסְרוֹנָא *a. m.* Mangel, Verlust.

חוּסְרָנָא *a. m., c. s.* חוּסְרָנֵיהּ Dt 15, 8 Not, Mangel.

חַף *h. m., pl.* חַפִּין 1. Zapfen (der Thürangel); 2. Zahn am Schlüssel; 3. Salleiste, Webflocken (?).

חַפָּא, חָפָא *a. m., pl. c. s.* חָפֵיהוֹן 1K 7, 33 Zapfen.

חֲפָא *a., ipf.* 3 *m. sg.* יַחְפֵּי Ex 10, 5 bedecken, überziehen. *Pa. pt. pass. pl.* מְחוּפַּן Ex 26, 32 überziehen, bedecken. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְחֲפִיאוּ Gen 7, 19, 1 K 18, 45 bedeckt werden.

חֲפָאָה (Ex 26, 14) *a. m.* 1. Decke, Bedeckung, Bedachung; 2. Überzug, Haut.

חֲפָאִים *h. m. pl.* dass.

חָפָה *h.* 1. bedecken, darüberbreiten; 2. beugen, krümmen (?). *Pi.* 1. bedecken, überziehen; 2. beschützen; 3. erdichten. *Pu.* bedeckt sein.

חֻפָּה *h. f.* Brautgemach, Himmelbett.

חִפּוּי *h. m.* 1. Decke, Überzug; 2. Polster, gepolsterter Sitz.

חִפּוּיָא *a. m., c.* חִפּוּי Ex 38, 19 Überzug.

חִפּוּפָא *a. m.* Prellstein.

חִפּוּפִיתָא *a. f.* Grind, Ausschlag.

חָפוֹרָא *a. m.* Gräber, Erdarbeiter.

חֲפוּרָה *h. f.* 1. Graben, Vertiefung, Höhle; 2. Erdfrucht.

חֲפוֹרִית *h. f.* Erdfrucht.

חֲפוּרְתָא *a. f.* 1. dass.; 2. Graben, Aushöhlung.

חִפּוּשׂ *h. m.* 1. Suchen; 2. Gebrauch des Wortes חָפַשׂ.

חִפּוּשָׁא *a. m.* Name eines Fisches.

חֲפוּשְׁיָה (BerR 53) *h. f.* Befreiung, Freiheit.

חִפּוּשִׁית *h. f.* Käfer.

חִפּוּשִׁיתָא *a. f.* dass.

חָפַז *h.* eilen. *Ni.* erregt sein.

חִפָּזוֹן *h. m.* Eile.

חַפְיָא *a. m.* 1. barfuss; 2. חפיי l. חִפּוּי.

חֲפִינָה *h. f.* das Nehmen einer Handvoll.

חֲפִיסָה *h. f.* Sack.

חֲפִיסְתָא *a. f.* dass.

חֲפִיפָה *h. f.* 1. Bedeckung; 2. Abreibung.

חֲפִיפוּתָא *a. f.* 1. ח׳ לֵב Niedergeschlagenheit; 2. Abreibung.

חֲפִיצָה *h. f.* 1. Vergnügen finden; 2. Gebrauch des Wortes חפץ.

חֲפִירָה *h. f.* Graben.

חֲפִישָׂה *h. f.* Suchen, Aufstöbern.

חָפִיתָא *a. f.* Name eines Fisches.

חָפַן *h.* eine Handvoll nehmen. *Ni.* mit der Hand gegriffen werden.

חֲפַן *a.* dass.

חפן l. סַפָּן.

חוּפְנָא *a. m., c. s.* חוּפְנֵיהּ Koh 4, 6, *pl.* חוּפְנִין Koh 4, 6 (MS חָפְנְיָן!) *c. s.* חוּפְנֵיכוֹן Ex 9, 8 1. eine Handvoll; 2. hohle Hand.

חֲפַס *a.* 1. graben; 2. suchen; 3. l. תְּפַס.

חָפַף *h.* 1. abreiben, waschen; 2. sich anstrengen (?).

חֲפַף *a., imp. pl.* חוּפּוּ Jer 25, 34 (Jer 6, 21 וחופו = וַחֲפוֹ v. חֲפָא) bedecken. *Po. Itpo.* אִתְחָפַף, *pt.* מִתְחָפַף Dt 32, 11, מִתְחוֹפַף sich zur Bedeckung breiten. *Palp.* חַפְחֵף dass.

חֲפָפִית *h. f.* Ausschlag.

חָפֵץ *h.* verlangen, begehren.

חֵפֶץ *h. m.* 1. Gegenstand, Wertsache; 2. Wunschobjekt; 3. Preis, Wert.

חֶפְצָא *a. m.* 1. Gegenstand; 2. spez. der Gegenstand, den man beim Schwur in die Hand nimmt.

חִפְצָא *a. m.* eine Hülsenfrucht.

חָפַר *h.* graben.

חֲפַר I *a., pf. pl. m.* חֲפַרוּ Gen 26, 15, *ipf.* 2 *sg.* תַּחְפַּר Dt 23, 14 1. graben, vergraben; 2. erspähen.

חֲפַר II *a.* sich schämen.

חֶפֶר *h. m.* Grabmachen.

חַפְרִיתָא *a. f.* eine Wurzel, Erdfrucht.
חָפַשׂ *h.* nachspüren, aufsuchen.
חֲפַשׂ *a. Pa.* dass.
חָפַשׁ *h. Pi.* befreien. *Pu.* befreit werden.
חָפְשִׁי *h. m.* frei.
חָפְשִׁיּוּת *h. f.* Freiheit.
חַפְשׁוֹשִׁיתָא, חַפְשִׁישׁוּתָא *a. f.* Rost (?).
חֵפֶת *h. f.* 1. Busen (Tasche?) des Gewandes; 2. Ärmel (?).
חָפַת *h., pt. pass.* חָפוּת mit Busen (Tasche?) versehen (vom Gewand). *Pi.* falten, bauschig machen.
חֲפַת *a.* 1. *pt. pass.* חֲפִית mit Busen (Tasche?) versehen; 2. überlisten. *Itpe.* überlistet werden.
חִפְתָּא *a. f.* Busen (Tasche?) des Gewandes.
חֵץ *h. m.* 1. Pfeil; 2. Pfeilschaft.
חֲצָא *a.* ausstechen, auspicken, stochern.
חָצַב *h.* behauen, ausmeisseln. *Ni.* 1. behauen werden; 2. bestimmt, beschlossen werden.
חֲצַב *a.* 1. *pt. pass. m. d.* חֲצִיבָא Jes 51, 1 behauen; 2. tief wurzeln. *Itpe. pf.* 2 *pl.* אִתְחֲצֵיבְתּוּן Jes 51, 1 ausgehauen sein.
חֹצֵב *h. m.* Steinhauer.
חָצָב *h. m.* 1. Krug, Becken; 2. kleine Garbe; 3. Dattelart (s. חָצָד); 4. Ableger.
חַצְבָא *a. m.* 1. *pl.* חַצְבֵי Est II 3, 8 Krug, Becken; 2. Dattelart; 3. Kraut mit tiefgehenden Wurzeln, s. חֲצוּבָא.
חָצָד *h. m.* eine Dattelart.
חֲצַד *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּחְצוֹד Dt 24, 19 schneiden, mähen.
חָצְדָא *a. m.* Schnitter.
חֲצָדָא (Gen 8, 22) *a. m.* Ernte.
חַצְדָא *a. m.* eine Dattelart (s. חַצְבָא).
חַצְדֹּד Ortsname.
חָצָה *h.* 1. teilen, halbieren; 2. in den Zähnen stochern. *Hi.* eine Teilung vollziehen, halbieren.

חָצוֹבָא *a. m.* Steinhauer.
חֲצוּבָא *a. m.* 1. Dreifuss (?); 2. Himmelsschwaden (*Cynodon Dactylon*) mit schwer auszurottenden Wurzeln.
חֲצוּבָה *h. f.* dass.
חָצוֹדָא (Jer 9, 21, Am 9, 13) *a. m.* Schnitter.
חִצּוּי *h. m.* Teilen, Abteilen.
חָצוּף *h. m.* 1. frech; 2. standhaft.
חֲצוֹצַר *a.* Trompete blasen.
חֲצוֹצֶרֶת *h. f.* Trompete.
חֲצוֹצַרְתָּא *a. f., pl.* חֲצוֹצְרָן Nu 10, 2 dass.
חָצוֹת *h. f.* 1. Hälfte; 2. Mitternacht.
חֲצִי *h. m.* 1. Hälfte; 2. halb.
חֲצִיבָא (Jes 51, 1) *a. m.* behauener Stein.
חֲצִיבָה *h. f.* Behauen.
חֲצִינָא (Jer 10, 3) *a. m.* Axt.
חֲצִיפָא *a. m., pl. c.* חֲצִיפֵי Ez 2, 4 1. frech; 2. standhaft.
חָצֵיץ *h. m.* nicht unmittelbar in Berührung Kommen.
חֲצִיצָא *a. m.* Steinchen, Kies.
חֲצִיצָה *h. f.* Scheidung. *pl.* חֲצִיצִין Gesetze, die חֲצִיצָה betreffend.
חָצִיר *h. m.* 1. Lauch; 2. Gras.
חֲצִירָא *a. m.* dass.
חצלין (jMaasr 52[a]) l. בצלין (so Ven.), s. בָּצָל.
חָצְנָא *h. m.* 1. *pl.* חוּצְנֵי פִּשְׁתָּן Flachsbündel; 2. *d.* חוּצְנַיָּא Jer 51, 12 Hinterhalt (Vorposten?).
חָצַף *h. Hi.* frech handeln.
חֲצַף *a. Pa. pt. pl.* מְחַצְּפִין Ez 13, 6, *Aph.* dass.
חוּצְפָּא *a. m., ind.* חוּצַף Jer 3, 3 Frechheit.
חוּצְפִּית *m.* Personenname.
חָצַץ *h.* 1. schneiden, trennen; 2. einen Keil eintreiben; 3. einen Zwischenraum lassen; 4. in den Zähnen stochern. *Pi.* dass. wie 4.
חֲצַץ *a. Pa. pt. pl. c.* מְחָצְצֵי Jud 5, 8 Soc 59, Jes 10, 32 Soc 59 schleudern, abschiessen.

חָצָץ *h. m.* Zwischenraum.
חֲצָצָא *a. m.* Sand, Kies.
חֲצֹצַר s. חֲצוֹצַר.
חֲצַצְתָּא *a. f.* Entscheidung, Urteilsspruch (?).
חצר 1. חֲצַד.
חָצֵר I *h. m.* 1. Hof; 2. Privatbesitz.
חָצֵר II *h. m.* Leberlappen (*Lobus hepatis*).
חַצְרָא I (Ex 29, 13) *a. m.* dass.
חַצְרָא (?) II *a. m.* Gras.
חוּקָּה *h. f.* Verordnung, gottesdienstl. Handlung.
חָקָה *h. Pi.* nachahmen.
חָקוֹלָא *m.* Personenname.
חִקּוֹק Ortsname.
חִקּוֹקָאָה *a. m.* Einwohner von Chikkok.
חִקּוּר *h. m.* Ausforschung.
חֲקִיקָה *h. f.* Ausgrabung.
חֲקִירָה *h. f.* 1. Untersuchung, Prüfung; 2. Kreuzverhör.
חַקְלָא (Gen 2, 5) *a. f.*, *ind.* חֲקַל, חֲקֵיל Gen 25, 27, *pl. d.* חַקְלָתָא Ex 8, 9, חַקְלַיָּא Gen 14, 8, חַקְלִין Jer 32, 43, (חַקְלָוָן) 1. Feld; 2. Landgut.
חַקְלָאָה *a. m.* 1. Bauer; 2. ungebildeter Mensch.
חָקַק *h.* 1. aushöhlen; 2. eingravieren, schreiben; 3. Gesetze geben. *Ni.* ausgehöhlt werden.
חֲקַק *a.*, *pt. pass.* חֲקִיק Cant 2, 17 eingraben. *Itpe.* eingegraben werden.
חָקַר *h.* forschen, spähen, prüfen. *Ni.* ausgeforscht werden.
חֲקַר *a.*, *inf.* מִחְקַר 2S 10, 3 dass.
חֵקֶר *h. m.* Erforschung. אֵין חֵקֶר unzählbar, unergründlich.
חַקָּרָא *a. m.* Untersucher.
חַקְרָא (2S 5, 7), חַקְרָה *a. m.* (ἄκρα) Festung, Burg.
חַקְרָנָא *a. m.* Untersucher, Kritiker.
חר I s. חֲרִי.
חר II s. אָחַר.
חֲרָא *a. m.* יוֹמָא ח" am folgenden Tag.
חֲרָא *a. m.*, *pl.* חֲרִין Mist.
חֲרָא *a.* glühen. *Pa.* schüren.
חָרָא *a. m.* frei.
חָרֵב *h.* 1. öde sein; 2. zerstören. *Ni.* zerstört werden. *Hi.* zerstören. *Ho.* zerstört werden.
חֲרֵב, חֲרוּב Jes 17, 9 (MS חָרוּב) *a.*, *pf.* 3 *sg. f.* חֲרוֹבַת Jes 9, 18, Ez 26, 2, *ipf.* 3 *sg. f.* תֶּחְרוּב Jes 34, 10 1. wüste sein; 3. verwüsten, zerstören. *Aph.* 1. *pf.* אַחְרֵיב Est II 1, 1 verwüsten, zerstören; 2. *ipf.* 1 *sg.* אַחֲרִיב Jes 42, 15 Soc 59 austrocknen. *Itpe.* zerstört werden.
חָרֵב *h. m.* 1. wüste; 2. trocken.
חֶרֶב *h. f.*, *pl.* חֲרָבוֹת 1. Schwert; 2. Pflugschar.
חַרְבָּא (Gen 3, 24) *a. m.*, *ind.* (*in pausa*) חָרֶב Gen 34, 26 Schwert.
חַרְבָּא (Dt 28, 22) *a. m.* 1. Trockenheit; 2. Entzündung (?).
חָרְבָא *a. m.*, *f.* חָרְבָא Ez 26, 19 (MS חָרְבָּא), *pl.* חָרְבִין Est II 3, 8 verwüstet.
חָרְבָּא *a. m.*, *ind.* חוֹרֶב Ez 29, 10 Verheerung, Wüste.
חַרְבָּה *h. f.* Messer.
חָרְבָּה *h. f.* Trümmer, Ruine.
חָרְבוּתָא *a. f.*, *c. s.* חָרְבוּתִיךְ (so Or 2211, Cod Soc 59 חָרְבָתִיךְ) Jes 49, 19 Zerstörung.
חַרְבּוֹנָא *a. m.* Ausschlag.
חָרְבָּן *h. m.* Zerstörung.
חָרְבָּנָא, חוּרְבָּנָא (Jes 34, 11) *a. m.* Zerstörung.
חרבריה 1. חֲבַרְבָּרַיָּה.
חָרְבְתָא *a. f.*, *ind.* חָרְבָּא Lev 26, 31, *pl. d.* חָרְבָתָא Ma 1, 4 Trümmer.
חַרְגָּא *a. m.* Sonnenstäubchen.
חַרְגּוֹל *h. m.* Heuschrecke.
חַרְגְּלָא (Lev 11, 22) *a. m.* Heuschrecke.
חַרְגְּנִין *h. m. pl.* bitteres Kraut.
חַרְגְתָא *a. f.*, *c.* חַרְגַת Dt 32, 25 Schrecken.
חָרַד *h.* zittern. *Hi.* 1. erzittern; 2. zittern machen, schrecken.
חֲרָדָה *h. f.* Angst.

חַרְדּוֹן *h. m.* grosse Eidechse, Krokodil.
חַרְדּוֹנָא *a. m.* dass.
חַרְדָּל *h. m.* 1. Senf (*Sinapis*); 2. s. חַרְדְּלִית.
חַרְדְּלָא *a. m.* dass.
חַרְדְּלִי *h. m.* senffarben, senffarbener Wein.
חַרְדְּלִית *x. f.* (χαράδρα?) Giessbach.
חָרָה *h.* glühen. *Pi.* in Glut bringen.
חָרַה s. חִרְחֵר.
חָרוּב *h. m.* 1. Johannisbrot; 2. eine Bohnenart; 3. Ortsname.
חָרוּבָא *a. m.* 1. Johannisbrot; 2. Ortsname.
חָרוּבָא *a. m.*, *ind.* חָרוּב Dt 13, 18, Jes 17, 9, Ha 1, 4 verwüstet, öde.
חָרוֹבָא *a. m.* Zerstörer.
חָרוֹבִית *h. f.* Johannisbrotbaum.
חָרוֹבִיתָא *a. f.* dass.
חָרוֹזָא *a. m.* 1. Perlen aufreihend; 2. Bibelstellen vergleichend.
חֲרוֹכָא *a. m.* angeröstetes Fleisch.
חָרוּל *h. m.* eine Lathyrusart.
חָרוּם *h. m.* plattnäsig.
חָרוֹן *h. m.* Zorn.
חָרוֹן (Ez 27, 23) Harran.
חֲרוֹסֶת *h. m.* süsser Brei.
חָרוּף *h. m.*, *pl.* חֲרוּפוֹת Grabeisen.
חֲרוּפָה *h. f.* zur Ehe bestimmt.
חָרוּץ *h. m.* mit Vertiefungen im Fleische versehen.
חרורא. *pl.* חרורי עיינין DtJI 18, 10 (MS חדודי עינין) l. אָחוֹדֵי עַיְנִין *a. m. pl.* Gaukler.
חֲרוּרִי *h. m.* zu den Freien gehörig.
חֲרוּרִין *a. m. pl.* Freiheit.
חָרוּשְׁתָּא *a. f.* Zauberei.
חָרוּת *h. f.* 1. *pl.* חֲרִיּוֹת Palmzweig; 2. vertrocknet, eingeschrumpft; 3. Schwärze.
חָרוּתָא *a. f.* 1. Palmzweig; 2. l. חֲדוּתָא; 3. *c. s.* חרותי Jes 60, 21, l. חֶדְוָתִי (so MS), s. חֶדְוְתָא.
חֲרוּתָא *a. f.* Schwärze.
חָרַז *h.* 1. stechen, hineinbohren; 2. aufreihen, ordnen; 3. zwei Stellen vergleichen. *Hi.* dass. wie 3.
חֲרַז *a.* 1. stechen, durchbohren; 2. aufreihen, auf eine Schnur ziehen; 3. zwei Verse vergleichen. *Aph.* stechen machen.
חִרְזָא *a. m.* Dornstrauch.
חָרְזָא *a. m.* stachlig.
חֲרַח l. חַרְחַר.
חַרְחֲבִינָה *h. f.*, *pl.* חַרְחֲבִינִין Mannstreu (*Eryngium*).
חַרְחוֹר *h. m.* 1. scharfes Eisen; 2. das eine (wohl zum Zerkleinern der Schollen bestimmte) Ende des Ochsensteckens.
חִרְחוּר *h. m.* 1. Angebranntes; 2. Zank, Streit.
חַרְחוּרָא (Dt 28, 22) *a. m.* Fieber.
חַרְחָל *h. m.* Lathyrusart (?).
חִרְחֵר *h.* 1. anzünden; 2. hitzig streiten; 3. Fieber haben.
חַרְחַר *a.* entzünden.
חָרַט *h.* ausmeisseln. *Hi.* einschneiden, aufzeichnen. *Hitp.* bereuen.
חֲרַט *a.*, *inf.* מִחְרַט Cant 5, 4 bereuen.
חֲרָטָה *h. f.* Bereuen.
חַרְטוֹם I *x. m.* Zauberer.
חַרְטוֹם II *h. m.* Maul, Schnabel.
חַרְטוּמָא *a. m.* 1. dass.; 2. Sandalenschnabel (-spitze).
חֹרִי *h. m.* Gebäck.
חִרְיָא *a. m.* Mist.
חֶרְיוֹנִים *h. m. pl.* dass.
חָרִיז *h. m.* Dorn (?).
חֲרִימָא *a. m.*, *ind.* חָרִים Lev 21, 18 spaltnäsig.
חֳרִינָא *a. m.* anderer.
חִרְיָנָא *a. m.* Streit.
חִרְיָנוּתָא *a. f.* Streitsüchtigkeit.
חֲרִיעַ *h. m.* 1. Saflor, Saflorsamen (*Carthamus tinctorius*); 2. gefärbte Baumwolle.
חָרִיפָא *a. m.* 1. *pl.* חָרִיפִין Jos 5, 2 scharf; 2. klug; 3. gangbar; 4. Personenname.

חֲרִיפוּתָא *a. f.* 1. Jugendzeit; 2. Strömung im Fluss.

חָרִיץ *h. m.* 1. Einschnitt; 2. Furche, Graben.

חֲרִיצָא *a. m.* dass.

חֲרִיצָה *h. f.* 1. Zuspitzung; 2. BerR. 70 l. חַרְצִיָּה (so Ausg. Konst.), s. חַרְצָא.

חריצותא 1. l. חִרְיָנוּתָא; 2. חריצות 1K 3, 6, l. תְּרִיצוּת (so MS), s. תְּרִיצוּתָא.

חריק. בַּחֲרִיק *x.* an stelle von.

חָרִיר *h. m.* Nadelöhr.

חָרִישׁ *h. m.* 1. Pflügen; 2. Pflugzeit.

חֲרִישָׁה *h. f.* 1. Pflügen; 2. Schweigen; 3. Taubheit; 4. Taubmachen; 5. Dickicht.

חֲרִישׁוּתָא *a. f.* 1. Taubheit; 2. Dickicht.

חריית l. חֲדִיַּב.

חָרַךְ *h.* rösten. *Pi.* versengen, verbrennen. *Hitp.* versengt werden.

חֲרַךְ *a.* 1. *pt. pass.* חֲרִיךְ Jer 6, 29 (MS חָרַר) sengen, rösten; 2. *pf.* 3 *sg. f.* חֲרוֹכַת Jes 9, 18 (MS חֲרוֹבַת) angesengt sein. *Pa.* versengen. *Itpe.* versengt werden.

חֶרֶךְ *h. m.* absichtliche Abwandelung von חֵרֶם Bann.

חֲרַךְ *h. m.* 1. *pl.* חֲרַכִּין Gitterfenster; 2. gedörrte Körner.

חֲרַכָּא (Gen 26, 8) *a. m.* 1. Fenster; 2. Öffnung.

חוּרְלָא *a. m.* Lathyrusart.

חָרַם I *h. Hi.* 1. dem Heiligtum weihen; 2. exkommunizieren.

חָרַם II *h.* Netze machen (fischen?).

חֲרַם *a. Aph. ipf.* 3 *m. sg.* יַחְרֵים Lev 27, 28, *pl.* יַחְרְמוּן 1S 15, 21 1. zu heil. Gebrauch bestimmen, weihen; 2. exkommunizieren. *Ittaph. ipf.* 3 *m. sg.* יִתַּחְרַם Lev 27, 29 geheiligt werden.

חֵרֶם I *h. m.* 1. Tempeleigentum; 2. Gegenstand, der Gott geweiht wird; 3. Bann, Exkommunikation.

חֵרֶם II *h. m.* 1. Netz; 2. Fischplatz, Fischerei.

חָרָם *h. m.* 1. Fischer; 2. Gewaltthätiger.

חֶרְמָא (Lev 27, 21) *a. m.* Bann (Gebanntes).

חַרְמָא *a. m., c. s.* חַרְמֵיהּ Hb 1, 15 Netz.

חָרְמָא (Nu 14, 45) Ortsname.

חוּרְמִינֵי (Jer 51, 27) Armenien, s. אַרְמִינְיָא.

חוּרְמָנָא *a. m., ind.* חוּרְמָן Gen 49, 17 1. grausam, schlimm, giftig; 2. Schlange.

חֻרָנָא *a. m., f.* חֻרָנִיתָא ein anderer.

חַרְנוּגָא *a. m.* auf Dornsträuchern wachsender Schmarotzer (*Cuscuta*?).

חֶרֶם *h. m.* 1. Thon; 2. Scherbe; 3. Sonne; 4. Ausschlag.

חַרְסָא *a. m., ind.* חֲרַס Dt 28, 27 Ausschlag, Krätze.

חַרְסוֹן, חַרְסוֹם *m.* Personenname.

חַרְסוּנָא *a. m.* Ausschlag.

חַרְסִית *h. f.* 1. Thon; 2. שַׁעַר ח׳ Name eines Thores von Jerusalem.

חַרְסְפִּיתָא *a. f., pl.* חַרְסְפִּיתִין Schuppe.

חֵרֶף *h. m.* Verstümmelung von חֵרֶם.

חָרַף I *h., pt. pass.* חָרוּף streng, *f.* חֲרוּפָה zu Ehe bestimmt. *Pi.* schmähen, lästern. *Hitp.* 1. geschmäht werden; 2. ernst werden (?).

חָרַף II *Hitp.* erstarrt (winterlich) sein.

חֲרַף *a. Pa.* 1. *inf.* חָרָפָא 1S 13, 20 schärfen, spitzen; 2. lästern. *Aph.* früh sein.

חוּרְפָּא *a. m.* 1. Schärfe, Schneide; 2. Scharfsinn.

חָרְפָא (חָרָפָא) *a. m., pl.* חָרְפֵי Koh 11, 2 (nicht MS) frühzeitig.

חֶרְפָּה *h. f.* Schmähung, Schmach.

חַרְפּוּפִיתָא *a. f.* Grind, Schorf.

חוּרְפִּיתָא, חָרְפִּיתָא *a. f.* 1. (einjähriges) Lamm; 2. Personenname.

חֶרְפְּתָא *a. f.* Schmähung, Schande.

חֲרַפִּתָּא *a. f.* Fledermaus (?).

חוּרְפְּתָא *a. f., pl.* חוּרְפָּן Gen 33, 19 Lamm.

חָרַץ *h.* 1. eingraben, einschneiden; 2. bestimmen. *Ni.* eingeschnitten werden.
חֲרַץ *a.* dass.
חָרֶץ *h. m.* Einschnitt.
חַרְצָא (Dt 33, 11) *a. m.* 1. Lende; 2. *pl. c.* חַרְצֵי Jos 11, 8 Graben.
חַרְצָן *h. m.* Kern der Weinbeere, Stein einer Frucht.
חַרְצָנָה *h. f.* dass.
חַרְצָנִיתָא (falsch חַרְצִינְתָא) *a. f.* Kern, Stein einer Frucht.
חֵרֶק *h. m.* Verstümmelung von חֵרֶם.
חָרַק *h.* mit Einschnitten versehen. *Pi.* knirschen.
חֲרַק *a.* 1. mit Einschnitten versehen; 2. *pt. pl.* חָרְקִין Est II 3, 8 knirschen. *Itpe.* dass.
חַרְקָא, חִרְקָא *a. m.* 1. Kerbe, Zacke; 2. Verzierung.
חָרַר I *h.* eine Höhlung machen.
חָרַר II *h. Pi.* befreien.
חָרַר III *h. Pilp.* חִרְחֵר erhitzen.
חֲרַר I *a.* durchlöchern. *Pa. pf.* חָרֵיר LevJI 15, 3 ausströmen lassen.
חֲרַר II *a. Pa.* freilassen. *Schaph.* dass. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחָרַרַת Lv 19, 20 frei gelassen werden.
חֲרַר III *a., pf.* חַר Ez 15, 4 brennen, sengen. *Pa. pf.* חָרַר Jer 6, 29, *ipf.* 2 *m. sg. c. s.* תְּהָרְרִנַּהּ Ez 4, 12 l. תְּחָרְרִנַּהּ 1. rösten; 2. Glut machen. *Itpe. pf.* אִתְּחַר Est II 5, 1 (MS אֲחַתַת!) versengt werden. *Itpalp.* dass.
חֲרַר IV *a. Pa.* einen Kuchen machen.
חָרָר *h. m.* 1. Nadelöhr; 2. Haufen.
חֲרָרָא (1K 7, 23, Ez 4, 12, MS הֲרָרָא) *a. m., pl.* חֲרָרָן 1. Kuchen; 2. Klumpen.
חֲרָרָה *h. f.* 1. Kuchen; 2. Haufen; 3. Klumpen; 4. Eisenerz.
חֶרֶשׁ *h. m.* 1. s. חֵרֶם; 2. Personenname.
חָרַשׁ I *h.* 1. pflügen; 2. beiwohnen. *Ni.* gepflügt werden.
חָרַשׁ II *h. Pi.* taub, stumm machen. *Hi.* 1. dass.; 2. taub, stumm sein. *Hitp.* taub, stumm werden.
חֲרַשׁ I *a.* pflügen.
חֲרַשׁ II *a.* taub, stumm sein. *Itpe. ipf.* 3 *pl. f.* יִתְחַרְשָׁן Mi 7, 16 Or 1474 taub, stumm werden.
חֲרַשׁ III *a.* ein Dickicht bilden.
חֲרַשׁ IV *a.* zaubern. *Pa. pt. pl. f.* מְחָרְשָׁן Ez 13, 20 bezaubern, bannen.
חָרָשׁ *h. m.* 1. Werkmeister; 2. Personenname.
חֹרֶשׁ *h. m., pl.* חוֹרְשִׁין Wald.
חֶרֶשׁ *h. m.* Stillschweigen, Stummheit.
חֵרֵשׁ *h. m.* taub, stumm.
חַרְשָׁא (Ex 4, 11) *a. m.* dass.
חָרָשָׁא *a. m., ind.* חֲרַשׁ (!) Dt 18, 10, *pl. c.* חָרָשֵׁי Ex 7, 11 Zauberer.
חוּרְשָׁא (Dt 19, 5), חַרְשָׁא (Mi 3, 12) *a. m.* 1. Wald; 2. Luftröhre (?).
חָרָשְׁיוּתָא *a. f.* Zauberei.
חַרְשִׁין (Na 3, 4), חָרָשִׁין (Mi 5, 11) *a. m. pl., c. s.* חָרְשַׁהָא Na 3, 4 Zauberei.
חָרָשִׁיתָא *a. f.* Zauberin.
חָרָשָׁנָא *a. m.* Zauberer.
חָרָשְׁתָא *a. f., ind.* חָרָשָׁא Ex 22, 17 Zauberin.
חָרַת *h.* eingraben.
חֲרַת *a., pt. pass. pl.* חֲרִיתִין Lv 19, 28 dass.
חֶרֶת *h. f.* Schwärze.
חַרְתָּא I *a. f.* dass.
חַרְתָּא II *a. f.* Streit.
חָרְתָא *a. f.* freie Frau.
חַרְתָּנָא *a. m.* streitsüchtiger Mensch.
חֲשִׂיפָה *h. f.* Entblössen.
חֲשַׂךְ *a.* zurückhalten. *Aph.* abziehen.
חֲשָׁא *a.* stille sein, schweigen.
חשא. *c. s.* חשיה (EchR I 16) l. נַחְשֵׁיהּ, s. נַחְשָׁא.
חָשַׁב *h.* denken, planen, beabsichtigen, bewohnen. *Pi.* 1. nachdenken, betrachten; 2. achten; 3. berechnen, zählen. *Hitp.* 1. betrachtet werden, geschätzt werden; 2. gezählt, mitgerechnet werden; 3. rechnen; 4. für

etwas gehalten werden; 5. geachtet sein, sich als vornehm geberden.

חֲשַׁב *a.*, *pf.* 2 *m. pl.* חֲשַׁבְתּוּן Gen 50, 20 1. sinnen, denken; 2. *pt. pass. pl.* חֲשִׁיבִין Jes 53, 3 halten, achten, schätzen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְחַשֵּׁיב Lv 25, 52, *pt.* מְחַשֵּׁיב Jer 26, 3 1. ersinnen, planen; 2. berechnen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְחֲשֵׁיב Lv 17, 4 1. ersonnen, geplant werden; 2. berechnet werden; 3. für etwas gehalten werden.

חֻשְׁבָא *a. m.*, *pl. d.* חֻשְׁבַיָּא Jes 33, 8 (MS חֲשִׁיבוּ) Rechner.

חֶשְׁבּוֹן *h. m.* 1. Rechnung, Rechenschaft; 2. Genauigkeit.

חוּשְׁבָנָא *a. m.*, *c.* חוּשְׁבַּן Ex 30, 12 1. Berechnung, Messung; 2. Zahl.

חֶשְׁבָּנֵי (Dt 2, 20) *a. m. pl.* Name einer Völkerschaft.

חָשַׁד *h.* verdächtigen. *Pi.* dass. *Ni.* im Verdacht sein.

חֲשַׁד *a.* verdächtigen. *Pa. Aph.* dass. *Itpe.* im Verdacht sein.

חָשֵׁד (?) *h. m.* verdächtig.

חָשָׁד *h. m.* Verdacht.

חֲשָׁדָא *a. m.* dass.

חָשָׁה *h.* schweigen.

חֲשׁוּ *m.* Personenname.

חִשּׁוּב *h. m.* Berechnung.

חָשׁוֹךְ *h. m.* 1. dunkel, schwarz; 2. verfinstert; 3. elend.

חֲשׁוֹכָא (Gen 1, 5) *a. m.* 1. Dunkelheit; 2. *ind.* חֲשׁוֹךְ Am 5, 20 finster; 3. verkohlter Docht, Lichtstumpf; 4. *ind.* חֲשׁוֹךְ 2S 13, 4 (MS חָשׁוֹךְ) mager, elend.

חֲשׁוּפָה *h. f.* s. חֲשִׂיפָה.

חֲשַׁי, חֲשַׁאי *h. m.* 1. Stille, Schweigen; 2. Geheimnis.

חֲשַׁי *a.* 1. בְּחָשַׁי 1K 19, 12 leise; 2. בּוּחָשַׁי Jes 26, 16 im Geheimen.

חָשַׁי *a. m.* Thymian (*Thymus*).

חֲשִׁיבָא *a. m.* angesehene Person, s. חָשַׁב.

חֲשִׁיבוּתָא *a. f.* Wert.

חֲשִׁיכָא *a. m.*, *pl. d.* חֲשִׁיכַיָּא Am 8, 6 1. dunkel, finster; 2. elend, unglücklich, dürftig.

חֲשֵׁיכָה *h. f.* Dunkelwerden.

חֲשִׂיפָה *h. f.* Binsenart.

חֲשִׁיקָא *a. m.*, *pl. f.* חֲשִׁיקָן Jud 5, 11 ausgerüstet.

חֲשִׁיקָה *h. f.* 1. Hängen an; 2. Gebrauch des Wortes חשק.

חָשַׁךְ *h.* finster sein. *Hi.* 1. dunkel werden; 2. finster machen; 3. den Anbruch der Nacht erwarten; 4. vom Anbruch der Nacht überrascht werden.

חֲשׁוֹךְ *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* חֲשׁוֹכַת Ex 10, 15 finster sein; 2. elend sein. *Pa.* 1. *pt. pl. f.* מְחַשְׁכָן Lv 26, 16 verdunkeln; 2. im Dunkeln thun. *Aph.* 1. dass.; 2. *pt.* מַחְשֵׁיךְ 1S 17, 16 bei Nacht thun, spät sein. *Itpe.* finster werden.

חֶשְׁכָּא *a. m.* Dunkelheit.

חֲשְׁכוּתָא *a. f.*, *c.* חֲשְׁכוּת Dt 28, 65 Dunkelheit.

חֲשַׁכְתָּא *a. f.* Dunkelheit.

חָשַׁל *h. Pi.* zertrümmern.

חֲשַׁל *a.* 1. schmieden, hämmern; 2. planen. *Pa.* planen.

חוּשְׁלָא (Ez 27, 17, MS יְחוּשׁ) *a. m.* Grütze.

חַשָּׁלָא *a. m.* Schmied.

חֲשַׁלְתָּא *a. f.* Grützbrei.

חַשְׁמוֹנַי *m.* 1. 1S 2, 4, Meg Ant (MS חַשְׁמַנַּי) Chaschmonaj, Ahnherr der Hasmonäer (Makkabäer); 2. Hasmonäer.

חַשְׁמְלָא (Ez 8, 2) *a. m.* Engelname.

חוּשְׁנָא (Ex 28, 4) *a. m.*, *c.* חוּשַׁן Ex 28, 15 Brustschild des Hohenpriesters.

חָשַׁק *h.* 1. drücken, zusammenpressen; 2. hangen an.

חֲשַׁק *a.*, *ipf.* 1 *sg.* אֶחְשׁוֹק 2S 9, 27 satteln. rüsten.

חָשַׁר *h.* sieben, streuen.

חֲשַׁר *a.* dass.

חָשַׁשׁ *h.* 1. leiden, Schmerz empfinden; 2. nachsinnen; 3. besorgt sein.

חֲשַׁשׁ (s. חוּשׁ) *a.* 1. *pf.* חָשׁ Jer 6, 29 leiden; 2. sich kümmern um; 3. *pf.*

חָשׁ Cant 2, 9 nachsinnen; 4. zischeln. *Itpe.* krank werden. *Palp.* 1. leiden; 2. sich sorgen.

חֲשָׁשָׁא (Koh 2, 25) *a. m.* Besorgnis.

חַשְׁתָּא Kanal in Babylonien.

חֲתָא *a., inf.* מִחְתֵּי Jes 30, 14 wegscharren. *Pa. Aph.* schüren.

חִתָּאָה *a. m., pl. d.* חִתָּאֵי Gen 15, 20 Hittiter.

חָתָה I *h.* wegscharren. *Hi.* dass.

חָתָה II *h.* sich ekeln. *Pi.* abscheulich machen.

חִתּוּי *h. m.* Scharren.

חִתּוּךְ *h. m.* 1. Einschnitt; 2. Urteil.

חִתּוּכָא *a. m.* dass.

חָתוּל *h. m.* Katze.

חָתוּלָא *a. m., pl.* חָתוּלִין Jes 13, 22 dass.

חִתּוּם *h. m.* 1. Schluss, Unterschrift; 2. Schlussformel im Gebet.

חָתוֹמָא *a. m.* Unterzeichner.

חִתּוּן *h. m.* 1. Verschwägerung; 2. Heirat.

חִתּוּנָא *a. m.* dass.

חיתטא (jSanh 22[c]) l. חִטְּתָא.

חֲתִיָּה *h. f.* Wegscharren.

חֲתִיכָה *h. f.* 1. Schneiden; 2. Stück, Scheibe.

חֲתִימָה *h. f.* 1. Siegelung, Unterschrift; 2. Verschluss, Verstopfung; 3. Schlussformel eines Gebetes.

חֲתִימוּתָא, חֲתִימְתָא *a. f., c.* חֲתִימַת Cant 3, 8 Besiegelung.

חֲתִירָה *h. f.* Durchbohrung, Loch.

חֲתִירְתָא *a. f.* dass.

חִתִּית *h. f.* Schrecken.

חָתַךְ *h.* 1. schneiden, abschneiden; 2. unterbrechen, inne halten; 3. verordnen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. bestimmt werden. *Pi.* 1. zerschneiden; 2. ausgraben; 3. bestimmen. *Pu.* geschnitten werden.

חֲתַךְ *a. Pa.* dass. *Itpa.* abgeschnitten, bestimmt werden.

חֲתָךְ *h. m.* Schnitt.

חָתַם *h.* 1. siegeln, unterzeichnen; 2. schliessen, verstopfen; 3. die Schlussbenediktion sprechen. *Pi.* 1. mit einem Siegel versehen; 2. mit Zeugenunterschrift versehen lassen. *Ni. Hitp.* versiegelt, unterzeichnet werden.

חֲתַם *a., ipf.* 3 *pl.* יַחְתְּמוּן Jer 32, 44, *pt. pass.* חֲתִים Lv 15, 3 dass. *Pa.* verschliessen. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחַתְּמַת Cant 3, 8, *pt. pl. m.* מִתְחַתְּמִין Est II 8, 15 verschlossen, versiegelt werden, sich einschliessen.

חָתַן *h. Hitp.* sich verschwägern.

חֲתַן *a. Pa.* verschwägern. *Itpa. imp.* 2 *pl. m.* אִתְחַתְּנוּ Gen 34, 9 sich verschwägern.

חָתָן *h. m.* 1. Schwiegersohn; 2. Bräutigam; 3. das Kind, an dem die Beschneidung vollzogen werden soll.

חַתְנָא (Ex 4, 25) *a. m.* 1. Schwiegersohn; 2. Bräutigam.

חֲתֻנָּה *h. f.* Vermählung.

חַתְנוּת *h. f.* 1. Verschwägerung; 2. Vermählung.

חַתְנוּתָא *a. f.* dass.

חֲתַף *a.* wegreissen.

חָתַר *h.* durchgraben, eine Öffnung machen.

חֲתַר *a., imp.* חֲתַר Ez 12, 5 dass. *Itpe.* 1. durchbohrt werden; 2. *pf.* 1 *sg.* אִתְחֲתַרִית Ez 12, 7 sich eine Öffnung machen.

חָתָר Ortsname.

חֲתַרְתָּא *a. f.* Loch.

חָתַת *h.* zerbrechen.

ט

ט der neunte Buchstaben des hebr. Alphabets. ט' als Zahlzeichen = 9.
טאב s. טוּב.
טְאָטֵא *h.* kehren.
טַאְטֵא *a.* dass.
טָאטָא *a. m.* Besen.
טָאטִיתָא *a. f.* dass.
טְאַטְרוֹן, טֵיאַטְרוֹן *x. m.* (θέατρον), *pl.* טְאַטְרִיּוֹת Theater.
טאל. *pt. pl.* מטאלין (jSabb 9[a]) l. מְנָא אִלֵּין.
טַאְנֵים (Num 13, 22) Stadt in Unteregypten.
טָב *a.* 1. sehr, viel; 2. עֵין ט' Ortsname.
טֵב *h. m., c. s.* טִבוֹ Art, Wesen.
טָבָא (Gen 50, 20) *a. m.* 1. gut; 2. wert; 3. Vornehmer; 4. Personenname.
טִבָּא *a. m.* 1. *c. s.* טִבְהוֹן 1S 16, 23, Gen 37, 2 (hier MS דִבְהוֹן) Art, Wesen; 2. Ruf.
טבבו (jMaasSch 52[d]) l. טָבוּת.
טבאג (Cant 5, 14, nicht MS) l. טָבְאַז *x. m.* (τόπαζος) ein Edelstein, Topas.
טָבְאִית, טָבָאוּת *a.* gut.
טָבְהֲקִי *x. m.* in der Pfanne gebratenes Fleisch.
טבוואות (SchirR Anf) l. טָבָאוּת.
טִבּוּחַ *h. m.* 1. Schlachtung; 2. Name eines schlimmen Windes.
טִבּוּחָא *a. m.* dass.
טִבּוּל *h. m.* 1. Eintauchen, Baden; 2. die Handlung, durch deren Vollzug der betreffende Gegenstand der Pflicht der Priesterabgabe unterliegt.
טִבּוּלָא *a. m.* Eintauchen, Baden.
טבוסה (jSabb 7[d], Ven. סכוסה) l. סְבָכָה.
טִבּוּעִין *h. m. pl.* Verfall (ohne Rückerstattungspflicht).
טִבּוּר, טַבּוּר *h. m.* 1. Nabel; 2. Centrum.
טִבּוּרָא *a. m.* Nabel.
טיבורייה (jKil 31[c]) l. טיבוריה, s. טִבּוּרָא.
טָבוּת *a.* gut.
טָבוּתָא *a. f., pl.* טָבְוָן Ex 34, 6 Güte, Gunst.
טַבְזָא (Lv 11, 5) *a. m.* Klippdachs.
טָבַח *h.* schlachten, kochen.
טְבַח *a.* schlachten, kochen. *Pa.* dass.
טֶבַח *h. m.* 1. Opferfleisch; 2. Schlachtfest.
טַבָּח *h. m.* Schlächter, Koch.
טַבָּחָא (1S 9, 23. 24, MS טַבַּחָא!) *a. m.* dass.
טִבְחָא *a. m.* Schlachtung.
טִבְחָא *a. m.* Schlachtfest.
טַבָּחְתָא *a. f., pl.* טַבָּחָן 1S 8, 13 Köchin.
טִבִי *m.* 1. Personenname; 2. כְּפַר ט' Ortsname.
טַבַּי *m.* Personenname (Tobia).
טַבְיָא (Dt 14, 5) *a. m., pl.* טַבְיַין Est II 1, 2, *d.* טַבַּיָא 2S 2, 18 Gazelle.
טָבְיוֹמִי *m.* Personenname.
טְבִיחָה *h. f.* 1. Schlachtung; 2. Verdauung (?).
טְבִילָה *h. f.* 1. Eintauchung, Baden; 2. Reinigungsbad.
טְבִילְתָא, טְבִילוּתָא *a. f.* dass.
טְבִיעָה *h. f.* 1. Untersinken, Ertrinken; 2. s. טְבִיעוּת.
טְבִיעוּת *h. f.* עַיִן ט' allgemeiner Eindruck, den etwas macht.
טְבִיעוּתָא *a. f.* עֵינָא ט' dass.
טבית l. טָבוּת.
טְבִיתָא, טַבְיְתָא *a. f.* 1. Gazelle; 2. Personenname.
טָבַל *h.* 1. eintauchen; 2. ein Reinigungsbad nehmen. טְבוּל יוֹם derjenige, der zwar gebadet hat, aber erst mit Sonnenuntergang rein wird; 3. zur Abgabe des Zehnten verpflichten. *Ni.* 1.

eingetaucht werden; 2. der Zehnten-Abgabe unterliegen. *Pi. Hi.* 1. eintauchen; 2. einen Imbiss nehmen. *Pu.* s. תָּבַל. *Ho.* eingetaucht, gereinigt werden.

טְבַל *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* יִטְבּוֹל Lv 4, 6 1. eintauchen; 2. zur Abgabe des Zehnten verpflichten. *Pa.* einen Imbiss nehmen. *Aph.* eintauchen, baden lassen.

טֶבֶל *h. m.* Früchte, die der Zehntenabgabe schon unterliegen, von denen dieselbe aber noch nicht entrichtet ist.

טִבְלָא *a. m.* dass.

טַבְלָא (Cant 1, 1), טַבְלָה *x.* 1. *m.* (ταβούλιον) Handpauke; 2. *f.* (τάβλα) *pl.* טַבְלָאוֹת, טַבְלִיּוֹת Tafel, Brett; 3. Personenname.

טַבְלַי *m.* Personenname.

טַבְלָרָא *x. m.* (ταβελλάριος) Kourier, Läufer.

טָבַע *h.* 1. versinken; 2. versinken lassen; 3. prägen, formen; 4. mit Namen nennen. *Hi.* versinken lassen.

טְבַע *a.*, *pf.* 3 *f. sg.* טִבְעַת 1S 17, 49 1. versinken; 2. versinken lassen; 3. prägen, Gestalt geben. *Pa. pf.* 2 *sg. c. s.* טַבַּעְתָּנוּן Hb 3, 14 Soc 59, *Aph.* versinken lassen. *Itpe. pf.* 3 *m. pl.* אִטְּבַעוּ Ex 15, 9 eingetaucht werden.

טֶבַע *h. m.* 1. Münze; 2. eine bestimmte Münze (ein halber Sela = 2 Denare); 3. Element; 4. (später) Natur.

טִבְעָא, טַבְעָא *a. m.* 1. *c. s.* טִבְעָךְ Est II 6, 10 Münze; 2. eine bestimmte Münze (ein halber Sela = 2 Denare); 3. Versinken.

טִבְעוֹן Ortsname.

טִבְעוֹנִי *h. m.* Einwohner dieses Ortes.

טוּבְעָנָא *a. m.* 1. Flut, Überschwemmung; 2. sumpfiges Land.

טוּבְעָנִי *h. m.* s. טִבְעוֹנִי.

טַבַּעַת *h. f.*, *pl.* טַבָּעוֹת 1. Ring; 2. Instrument zum Glätten; 3. ringförmiger Knorpel; 4. After.

טְבֵרְיָא, טִיבֵּרְיָה, טְבַרְיָא (Τιβεριάς) Ortsname.

טִיבֵּרְיָאָה *a. m.* aus Tiberias.

טְבְרֵיטָא *x. m.* (θεωρητής) Zuschauer.

טִיבֵּרִיאוּס, טִיבֶּרְיוּס *m.* (Τιβέριος) Personenname.

טְבְרָנִי *h. m.* aus Tiberias.

טִיבְּרִינוּס *m.* (*Tiberinus*) Personenname.

טַבְרֵר. *pt.* מטבריר (jJom 42[c] Ar.) *x.* (vgl. ταυρεία) peitschen.

טברידי (Pes 191[b]) l. טברידי, s. טְבְרֵיטָא.

טֵבֵת (Est II 1, 8) der 10. Monat im jüd. Kalender (Dezember-Januar).

טֹגָא *x. f.* (τόγα) Toga, Mantel.

טַגְמָטִין *x. m. pl.* (τάγματα) Heerscharen.

טִגֵּן *x. Pi.* 1. braten, rösten; 2. foltern, martern. *Pu.* gebraten werden.

טַגֵּן *x. Pa.* dass.

טֵיגָן, טֵיגְנָא, טֵיגְנִי, טֵיגְנוֹן *x. m.* (τήγανον) 1. Pfanne, Tiegel; 2. Pfannkuchen; 3. Folterinstrument.

טֵיגְנָא *x. m.* Raute (*Ruta Chalepensis*).

טִגְרִיס, טִגְרוֹס *x. m.* (Τίγρις) Tigris.

טַדִּי. שַׁעַר ט׳ Thor im Tempel.

טָהוֹר *h. m.* rein.

טָהֵר *h.* rein sein. *Ni.* rein, gereinigt werden. *Pi.* 1. reinigen; 2. reinhalten; 3. für rein erklären; 4. rein werden. *Pu.* gereinigt werden. *Hitp.* sich reinigen.

טְהַר *a.* 1. rein sein; 2. weggeschafft sein; 3. Mittagszeit sein. *Pa.* für rein erklären.

טַהֲרָא *a. m.* Reinheit, Leerheit.

טֵיהֲרָא s. טִיהֲרָא.

טָהֳרָה *h. f.* 1. klarer Himmel; 2. Reinheit, Reinigung; 3. für rein Erklärtes. *pl.* טְהָרוֹת Name der sechsten Ordnung der Mischna u. eines Traktates dieser Ordnung.

טְוָא *a.*, *pt. pass.* טְוֵי Ex 12, 8 rösten, braten. *Aph.* dass. *Itpe.* geröstet, gebraten werden.

טוֹב *h.* gut sein. *Pi.* verbessern. *Hi.* 1. gut, schön machen; 2. passend machen, zubereiten, putzen; 3. einen bösen Traum zum Guten wenden. *Hitp.* verbessert werden.

טוּב *a.* 1. *pf.* טָב Dt 15, 16, *pt.* טָאֵיב 1S 16, 23 gut, gütig sein; 2. sich wohl fühlen. *Pa.* טַיֵּב, *Aph.* אֲטֵיב, *inf.* אֲטָבָא Sach 12, 4 (MS אֵיטָבָא v. יְטַב) Gutes thun.

טוֹב *h. m.* 1. gut. יוֹם טוֹב Festtag. כִּי טוֹב vgl. Gen 1, 4 heller Tag. עַיִן טוֹבָה Wohlwollen; 2. Edler, Vornehmer.

טוּב *h. m.* Gutes, Güte.

טוּבָא *a. m.* 1. *c.* טוּב Gen 45, 18 Gut, Reichtum; 2. Güte; 3. *pl. c.* טוּבֵי 2K 5, 5, *c. s.* טוּבָךְ Dt 33, 29 Heil! 4. viel; 5. sehr.

טוֹבָה *h. f.* 1. Güte, Gunst. טוֹבַת עַיִן Freigebigkeit; 2. Dank, Vergütung. בְּטוֹבָה gegen Entgelt; 3. שֶׁלֹּא בְטוֹבָתוֹ *a.* umsonst; *b.* wider Willen.

טוֹבִי, טוֹבִיָּה *m.* Personenname.

טוּבִינָא *a. m.* vergnügt, glücklich.

טוּבְלִין *h. m. pl.* eine Baumart.

טוֹבְלָן *h. m.* Bader.

טוּבָנְיָא Ortsname.

טוּבְתָא *a. f., pl. d.* טוּבָתָא Jud 5, 26 (MS טָבָתָא) Glück.

טָוָה *h.* spinnen. *Ni.* gesponnen werden.

טוֹהַר *h. m.* 1. Reinheit; 2. Leerheit, leerer Raum.

טָווּי *h. m.* gesponnen.

טַוְזָא s. טַפְזָא.

טוּזִיג (falsch טווזיג) *x. m.* fröhliche Gesellschaft, Zechgesellschaft.

טוּחַ I *h.* drücken, quetschen. *Hi.* 1. stossen; 2. Coitus ausüben.

טוּחַ II *h.* bestreichen, überziehen. *Ni.* überstrichen, angeklebt werden. *Hi.* 1. überziehen, bestreichen; 2. Schimpfreden ausstossen.

טוּחַ *a.* bestreichen. *Aph.* Schimpfreden ausstossen.

טְוַח *h. m.* Schuss, Schussweite.

טוֹחֲנָה s. טַחֲנָה.

טוּט *h.* tut! (Hornstoss).

טוּטְלִיתָא *a. f., pl. d.* טוּטַלְוָתָא Traube der Nachlese im Weinberg.

טוֹטֶפֶת *h. f.* 1. Kopfschmuck (der Frauen); 2. Stirnkapseln, Phylakterien.

טוֹטַפְתָּא (2S 1, 10) *a. f., pl.* טוֹטָפָן (!) Est II 8, 15 Or 2377 dass.

טְוִי *h. m.* Gespinnst.

טַוְיָא *a. m.* 1. geröstetes Fleisch; 2. VajR 25 (Ar טטויא) ein Tier (?).

טְוִיָּה *h. f.* Spinnen.

טוּל *h. Pi.* טַיֵּל 1. herumgehen, sich ergehen; 2. gehen lassen.

טוּל *a., ipf.* 2 *m. pl.* תְּטוּלוּן Jer 50, 11 schreiten (?). *Pa.* טַיֵּל 1. umhergehen, wandern; 2. wegtreiben; 3. führen; 4. scherzen. *Aph.* wandern lassen. *Palp.* s. טַלְטֵל.

טוּלָא s. טְלָא.

טוּם *h.* verstopfen, anfüllen.

טוּם *a.* dass. *Itpe.* angefüllt werden. S. טְמַם.

טוּנָא *a. m.* 1. Bürde, Last; 2. Beweis; 3. l. טוּלָא.

טוּס *h.* fliegen. *Pi.* dass. *Hi.* fliegen lassen, fliehen lassen.

טוּס *a., pf.* 1 *sg.* טַסִּית Est II 1, 3 l. טָסִית, *pt.* טָיְסִין Est II 1, 2 fliegen. *Pa.* fliegen lassen.

טויסין (SchemR 15) l. טְיוֹסִין *x. m. pl.* (θεός) Götter.

טָוָס *x. m.* (ταώς) Pfau.

טָאוּסָא (Est II 1, 2), טְוָסָא *x. m., pl.* טְוָסִין Est II 1, 2 dass.

טועי (Prov 1, 32) l. טוּעֲיֵי *a. f.* Irrtum.

טוֹעַן *h. m.* Belastung, Verpflichtung.

טוּף *a., ipf.* 3 *m. pl.* יְטוּפוּן Gen 49, 12 1. überströmen, überschwemmen; 2. emporkommen. *Pa.* 1. fliessen lassen, schwimmen machen; 2. das Überfliessende in eine Rinne leiten. *Aph.*

pf. אַטֵּיף Dt 11, 4 überströmen, fliessen lassen. *Itpa.* nach allen Seiten umherschweifen.

טַוְּפָא *a. m.* 1. Kanal; 2. l. סוֹפָא.

טוֹפַח *h. m.* gemeine Platterbse (*Lathyrus sativus*).

טופיתא (Hi 28, 7) l. טְרָפִיתָא.

טוֹפָנָא (Gen 7, 6) Überschwemmung, Sintflut.

טוֹפֶת. בֵּית ט' (= בֵּית נְטוֹפָא) Ortsname.

טוק s. פרוש.

טור s. טְיַר.

טוּרָא (Ex 3, 12) I, טַוְרָא *a. m.* 1. Berg; 2. freies Feld; 3. l. טִירָא.

טוּרָא II (= טוּהֲרָא) *a. m.* Reinheit, Klarheit, blauer Himmel.

טוּרָא III *a. m.* ein Kraut.

טוורד, *pt.* מטוורד (jJom 42^c) l. מְטַוְּורַר s. טְבָרַר.

טוֹרַח *h. m., pl.* טְרָחוֹת Mühe, Plage.

טורין (bSabb 98^b) l. טִירִיז.

טַוְרוֹס (Ταῦρος) ein Gebirge.

טוש s. טוּם.

טוּשׁ *h.* 1. überstreichen; 2. beschmutzen. *Pilp.* טִשְׁטֵשׁ 1. überstreichen; 2. beschmutzen; 3. verschlämmen. *Hitpalp.* beschmutzt werden.

טוּשׁ I *a.* überstreichen, bedecken. *Itpe.* überstrichen werden. *Itpalp.* beschmutzt werden.

טוּשׁ II (= טְשָׁא) *a. Aph.* verbergen. *Itpe.* verborgen werden.

טְוָת *a.* nüchtern, mit leerem Magen.

טְחָא *a.* streichen.

טְחָאָה *a. m.* Ölkuchen.

טַחַב *h. m.* 1. Feuchtigkeit; 2. Feuchtes.

טַחֲבוּתָא *a. f.* Tau, Nebel.

טְחוֹל *h. m.* Milz.

טְחוֹלָא *a. m.* dass.

טְחוֹן *h. m.* Mahlen.

טָחוֹנָא *a. m.* Müller.

טָחוּר *h. m.* an Hämorrhoiden leidend.

טְחוֹרִין (Dt 28, 27) *a. m. pl.* Hämorrhoiden.

טַחְיָא *a. m.* Fettanstrich.

טַחְיָא (טְחָיָא) *a. m.* Ölkuchen.

טְחִינָה *h. f.* 1. Mahlen; 2. Beischlaf.

טְחִינִין *h. m. pl.* Mehl.

טְחָלָא *a. m.* Milz.

טָחַן *h.* 1. mahlen; 2. beiwohnen. *Ni.* gemahlen werden. *Pi. Hi.* mahlen lassen.

טְחַן *a., pt.* טָחֵין (Nu 11, 8) mahlen.

טַחַן *h. m.* das Mahlen.

טַחֲנָה *h. f.* Mühle, Mühlstein.

טחף, *pt. pass.* טחוף l. שָׁחוּם.

טְחַר *a.* den Mastdarm drücken.

טַט *x.* zwei.

טַטְלְפּוּשׁ Ortsname.

טִיטוֹס (Thr 1, 19, nicht in MS), טִיטַס *m.* (Τίτος) Personenname.

טיטורא (Prov 9, 17) l. טִימּוּרָא.

טיטיון l. טִימְיוֹן.

טַטְרֵג *x.* schlagen, belästigen.

טֶטְרָגוֹן, טֶטְרָגוֹנוֹן *x. m.* (τετράγωνον) 1. viereckig; 2. vierfach.

טִיאַטְרָא, טַטְרְיָא *x. m.* (θέατρον) Theater.

טִיטַרְטוֹן *x. m.* (τέταρτον) Viertel (eines Log).

טֶטְרָמוּלִין, טֶטְרָמוּלִי *x. m.* (τετραμούλιον) Viergespann.

טֵיטְרוֹם *x. m.* (ἠθητήρ) Durchschlag.

טיטרפא, טטרפרא l. טַטְרָפְּלָא.

טַטְרָפִּילָא, *pl.* טַטְרָפְּלְיוֹת *x. f.* (τετράπυλον) viertorige Halle.

טַיָּיא s. טַיָּעָא.

טִיאַטְרוֹן (falsch טיארון) *x. m.* (θέατρον) Theater.

טֵיב *h. m.* Art und Weise.

טִיבָא *a. m., f. ind.* טִיבָא Am 9, 4 (MS טָבָא) gut.

טִיבוּתָא *a. f., ind.* טֵיבוּ Gen 24, 49 1. Güte; 2. Gutes, Wohlthat.

טֵיהֲרָא (Dt 28, 29) *a. m.* 1. Mittag; 2. klarer Himmel; 3. Mittagswind; 4. l. סִיתְוָא.

טיהרי l. טֵיהֲרֵירֵי (so Cant 4, 6) *a. m. pl.* Mittagsdämonen.

טִיּוּב *h. m.* Melioration (eines Feldes).
טִיּוּטָא *a. m.* Befleckung, Beflecktes.
טִיּוּלָא *a. m.* Gehen.
טיאונוס s. הרנירק.
טַיְזָנָא s. טַיְסָנָא.
טִיחַ *h. m.* Anstrich.
טִיחָה *h. f.* Anstreichen.
טִיט *h. m.* Lehm, Schmutz.
טַיֵּט *a. Pa.* mit Lehm überstreichen.
טיטויא l. טִימוּרָא.
טַיָּל *h. m.* 1. Spaziergänger; 2. Müssiggänger.
טַיָּלָא *a. m.* dass.
טִילָא *a. m.* eine Weinsorte.
טִינָא (Ex 1, 14) *a. m.* 1. Lehm, Schmutz; 2. ein Wurm (?).
טִינָה *h. f.* 1. Lehm; 2. unreine Gedanken.
טיינון l. יַנְטִינוֹן *x. m.* (ἰάνθινον) veilchenfarben.
טינתא (Jd 15, 15) s. בְּטִינְתָא.
טַיְסָא *a. m.* Vogel.
טַיָּסָא *a. m.* Fliegen, Flüchten.
טִיסָה *h. f.* Flucht.
טַיְסָנָא *a. m.* stolz, (flatterhaft?).
טַיָּעָא *a. m.* Araber.
טַיָּעוּתָא *a. f.* Arabersitte.
טַיָּעֲתָא *a. f.* Araberfrau.
טיף. הטיף (Tos Kel BK 5, 4) l. חָטִיף.
טַיְפָא (טַיְפָא) *a. m.* 1. Kanal; 2. Tropfen (?); 3. Personenname.
טַיְפוּנָא *a. m.* Überschuss.
טַיַּר *a. Pa.* aus dem Vogelflug weissagen. *Aph.* אַטֵּיר solche Weissagung anstellen.
טַיָּר s. תַּיָּר.
טַיָּר *h. m.* Beobachtung von Vögeln betreffs Weissagung.
טַיָּרָא *a. m.* dass.
טִירָה *h. f.* 1. Gehöft; 2. Umfriedigung; 3. s. טִירְיוֹן.
טֵירוּדָא *a. m.* Vertreibung, Verbannung.
טֵירוּדִין *h. m. pl.* dass.

טֵירוּף *h. m.* 1. Entreissung; 2. Verwirrung.
טִירִיז *x. m.* Zwickel (im Gewande).
טִישָׁא *a. m.* Geheimniss.
טֵית Tet, Name des neunten hebr. Buchstaben.
טַכּוּסָא *x. m.* (von τάξις) Ausrüstung.
טַכְּסַכָּא *x. m.* Thronsessel.
טֶכְנֵי *x. f.* (τέχνη) Kunst, Kunstgriff.
טֶכֶס *x.* (von τάξις) angeordnet sein. *Pi.* 1. anordnen; 2. ausstatten, ausrüsten.
טַכֵּס *x.* (von τάξις) *Pa.* 1. anordnen; 2. *pt. pass.* מְטַכַּס Est II 6, 10 ausstatten, ausrüsten.
טִיכוֹס *x. m.* (τεῖχος) Mauer, Wall, Damm.
טִיכְסָא *x. m.* dass.
טֶכֶס, טַכְסָא (Est II 1, 8 Or 2377), טַכְסָא (ebenda Or 2375), טוּכְסָא *x. m.* (τάξις) Ordnung.
טַכְסִיטִין *x. m.* (ταξείδιον) Anordnung.
טַכְסִיוֹטִינוֹס *x. m.* (ταξεώτινος) Beamter.
טַכְסִים *x. m. f.* (τάξις) 1. Ordnung, Aufstellung, Schlachtreihe; 2. Besatzung.
טכסת (Est I 2, 12) l. סְטַכְתָּ.
טַל *h. m.* Tau.
טַלָּא (Dt 32, 2) *a. m.* dass.
טוּלָא (Jd 9, 36) *a. m.* Schatten. טוּלֵי מוֹתָא Jes 9, 1 Todesschatten.
טְלָא (= דְּלָא) *a.* aufheben.
טְלָא I, טְלָה *h. m., pl.* טְלָאִין Fleck, Flicken.
טְלָא II *x. m., pl.* טְלָאִין (τύλη) Polster.
טְלָאָה 1. *x. m.* dass.; 2. *a. m.* Einwohner von Tela.
טָלָה *h.* flicken. *Pi.* dass. *Pu.* geflickt sein.
טָלֶה *h. m.* Lamm.
טְלֵה *a. m.* s. טַלְיָא.
טילוי l. טְלָיֵי, s. טְלָא.
טלוי I (DtJI 7, 14) l. טליי (so MS) = טליין, s. טַלְיָא.
טלוי II (NuJI 6, 24) l. טלני (so MS), s. טְלָנֵי.
טָלוּל *h. m.* feucht.

טְלוּלָא *a. m.* Scherz.
טְלוֹמָא *a. m.* Bedrücker.
טְלוֹמָא, טְלוּמְיָא *a. m.* 1. Bedrückung; 2. Bedrückter.
טְלַח *a. Aph. pt.* מַטְלַח GenJI 32, 31 (auch MS) hinken. S. טְלַע.
טַלְטוּל *h.* 1. Bewegen; 2. Auswanderung, Exil; 3. Herabhängendes.
טִילְטוּלָא *a. m.* 1. *c.* טַלְטוּל Jes 22, 17 Auswanderung, Heimatlosigkeit; 2. *pl.* טַלְטוּלִין Thr 3, 45 (nicht MS) Heimatloser, Exilierter; *pl. d.* טַלְטוּלַיָּא Jes 3, 21 Nasenring.
טִלְטֵל *h.* 1. bewegen, forttragen; 2. verbannen; 3. ט' דַּעַת verwirren. *Pulp.* fortgetragen werden. *Hitpalp.* 1. bewegt, ruhelos werden; 2. verwirrt werden.
טַלְטַל *a.* 1. *pt. pass.* מְטוּלְטַל Gen 4, 12 bewegen, schütteln, forttragen. מְטַלְטְלִין bewegliches Gut; 2. verbannen. *Itpalp. pf.* 3 *m. pl.* אִיטַּלְטַלוּ Thr 4, 14, *ipf.* 2 *pl.* תִּטַּלְטְלוּן Dt 28, 63 1. bewegt werden, beweglich sein; 2. verbannt werden, auswandern.
טְלִי *x. m.* (τύλη) Polster (?).
טַלְיָא *a. m.* 1. *ind.* טְלֵי (טְלֵה) zart, jung; 2. *pl.* טַלְיָן Est II 1, 3 l. טְלָיִן, *d.* טַלְיַיָּא Jo 2, 16 Or 1474 (Or 2211 טַלְיָיא!) Knabe; 3. Lamm; 4. Personenname.
טַלְיָא *a. m.* Fleck.
טַלְיוּתָא *a. f.* 1. *c. s.* טַלְיוּתַהּ Est II 2, 7 Jugend; 2. GenJII 49, 1 l. שַׁלְיוּתָא (so Ausg. Ven. 1548).
טְלִימוֹן Ortsname.
טַלִּית *h. f.* 1. Hülle, Mantel; 2. Ehrenmantel, Amtskleid.
טַלִּיתָא *a. f.* dass.
טַלְיְתָא (Est II 2, 8; טַלְיֵיתָא! Est II 2, 7), טְלִיתָא *a. f., ind.* טַלְיָא, *pl.* טַלְיָן, טַלְיָתַן Est II 1, 3 Mädchen.
טליותא (jNed 38[a]) l. טַיָּלַיָּא, s. טַיָּלָא.
טַל *h. m.*, nur *pl.* טְלָלִים Tau.
טָלַל *h., pl. pass.* טָלוּל 1. mit Tau versehen; 2. hangend (vom Tropfen).

טְלַל I *a. Pa. pf.* טַלֵּיל 1K 6, 9, *pt. pl. m.* מְטַלְּלִין Est II 1, 2 1. bedecken; 2. verdunkeln. *Aph.* 1. *pf.* אַטֵּיל Ex 40, 21 bedecken; 2. schützen.
טְלַל II *a. Pa. Aph. Itpe.* spielen, scherzen.
טְלָלָא *a. m., c.* טְלַל (l. טְלָל) Gen 19, 8, Jes 30, 2 1. Schatten; 2. Bedeckung, Decke.
טְלַם *a.* 1. schlagen; 2. bedrücken, übervorteilen. *Pa.* dass.
טוּלְמָא, טַלְמָא *a. m., pl.* טַלְמִין 1S 17, 17 Laib (Brot).
טַלָּמָא *a. m.* Bäcker.
טוּלְמֵיסִין *x.* (ἐτόλμησεν) er wagte, erkühnte sich.
טְלָנֵי (Koh 2, 5 Or 2375, טַלָּנֵי Or 2377) l. טַלָּנֵי *a. m. pl.* Nachtdämonen.
טלניתא (GenJI 49, 1) l. nach JII שַׁלְיוּתָא.
טלנם l. נִילוֹס (?).
טְלַע I *a. Aph. pt.* מַטְלַע Gen 32, 31 hinken. *Itpe.* lahm werden.
טְלַע (Ru 4, 8) II *a.* ausziehen. *Itpe.* ausgezogen werden.
טְלַף *a. Aph. pt. f. pl.* מַטְלְפָן Lv 11, 3 Spaltklauen haben.
טֶלֶף *h. m., pl.* טְלָפִים (טְלָפוֹת) Klaue, Huf.
טִלְפָא *a. m.* 1. *pl.* טִלְפִין Lv 11, 3 Spalthuf, Spaltklaue; 2. s. טְלוֹפְחָא.
טְלוֹפְחָא *a. m.* 1. *pl.* טְלוֹפְחִין Gen 25, 34 Linse (*Lens esculenta*); 2. Gefäss.
טלפירא (jSchek 51[a]) l. mit Ausg. Ven. פַּלְטִירָא.
טְלַק *a.* werfen, wegwerfen. *Pa. pf.* טַלֵּיק Thr 2, 1 (MS רְמָא) dass. *Itpe. Itpa.* geworfen werden.
טְלִיקָא *x. m.* (θύλακος) Beutel, Ranzen.
טַלָּרִיתָא (1K 2, 5) *x. f.* (*talaris*) die Knöchel umfassende Sandale.
טוּלְשָׁא *a. m.* welsche Mispel (*Crataegus Azarolus*).
טָמֵא *h.* unrein sein. *Pi.* 1. verun-

reinigen; 2. für unrein erklären. *Ni. Hitp.* 1. unrein werden; 2. sich verunreinigen; 3. für unrein erklärt werden.

טְמָא *a.* unrein sein. *Pa. inf. c. s.* טַמְּיוּתַהּ (MS טַמְיוּתַהּ) Mi 2, 10 1. unrein machen, beflecken; 2. für unrein erklären.

טָמֵא *h. m.* unrein.

טְמָא (= עַטְמָא) *a. m.* Knochen, Gebein.

טַמָּא (= טַעֲמָא?) *a. m.* בֵּי טַמַּיָּא Haus der Trauernden.

טַמְאָה *a. m., c.* טְמֵי Nu 5, 2 unrein.

טוּמְאָה *h. f.* 1. Unreinheit; 2. Verunreinigung; 3. unreine Frau.

טוּמְאֲתָא (Jes 30, 22) *a. f.* unreine Frau.

טַמְדוּרְיָא (?) Ortsname.

טְמוּעָא *a. m.* Untergang.

טימוק (jDem 22[b]) l. mit Ausg. Ven. סִימוּק.

טְמוּרָא *a. m.* 1. Verbergen; 2. Versteck; 3. Geheimnis, Heimlichkeit.

טְמוּרְתָא (Koh 10, 20, MS טְמִירוּתָא) *a. f.* Verborgenheit.

טִמְטוּם *h. m.* Zusammenkneten.

טוּמְטוּם *h. m.* mit zugewachsenen Geschlechtsorganen.

טִמְטֵם s. טָמַם.

טַמְטֵם s. טְמַם.

טִימֵי *x. f.* (τιμή), *d.* טִימִיתָא, *pl.* טִימִין 1. Wert, Preis; 2. Geld; 3. jAbZ 42[d] l. טִיכֵי *x. f.* (τύχη) Gottheit.

טימי (KohR 9, 7) l. mit Ausg. Pes. שִׁימֵי *m.* Personenname (שִׁמְעוֹן).

טומיא (DtJII 27, 15) l. טוּמְרָא.

טַמְיוֹן, טְמִיוֹן *x. m.* (ταμεῖον) Schatz, Fiskus.

טְמִינָה *h. f.* Aufbewahrungsstelle (von warmen Speisen).

טַמְיָקוֹן, טוּמְיָקוֹן *x. m.* (ταμιακόν) dem Fiskus gehörig, Krongut.

טְמִירָא *a. m., ind.* טְמִיר 1S 10, 23 verborgen.

טְמִירוּתָא (Koh 10, 20) *a. f.* Verborgenheit.

טָמַם *h.* verstopfen. *Pilp.* טִמְטֵם 1. dass.; 2. zusammenkneten. *Hitpalp.* zusammengeknetet werden.

טְמַם *a., pf.* 3 *pl. c. s.* טַמּוּנִין Gen 26, 15, *ipf.* 2 *m. pl.* תְּטוּמּוּן 2K 3, 19 verstopfen. *Itpa.* bedeckt, begraben werden. *Palp. pf.* טַמְטֵם Jd 3, 22 verschliessen, verstopfen. *Itpalp. ipf.* 3 *m. pl.* יִטַּמְטְמוּן Jes 32, 3 verschlossen werden.

טָמַן *h.* 1. verbergen, aufbewahren; 2. Speisen warm stellen. *Ni.* verborgen, aufbewahrt werden. *Hi.* 1. verbergen; 2. auf der Lauer liegen.

טְמַן *a.* dass.

טוּמוּס *x. m.* (τόμος), *pl.* טוּמְסִין, טוּמְסוֹת 1. Rolle, Band; 2. Liste, Dokument.

טִימֵס, טִימוּס, טִמְסָא *x. m.* (τίμησις) Abschätzung, Steuer.

טָמַע *h. Ni.* versinken, verschwinden.

טְמַע *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* טְמַעוּ Thr 2, 9 (MS טְבַעוּ) untersinken; 2. untergehen (von der Sonne); 3. einfältig sein. *Pa.* versenken, begraben.

טוּמְעָא *a. m.* 1. Versteck; 2. verborgener Schatz.

טוּמְפָּזִין *x. m.* (τοπάζιον) Topas.

טַמְיקָא *x. m.* (ταμιακόν) Fiskus, Staatseigentum, s. טַמְיָקוֹן.

טְמַר *a., pf.* 3 *m. sg. c. s.* טַמְרֵיהּ Ex 2, 12, *imp.* טְמוּר Est II 5, 14 verbergen, aufbewahren. *Pa. pf.* טַמַּר Gen 35, 4, *Aph. pf.* 3 *f. sg. c. s.* אַטְמַרְתֵּיהּ Ex 2, 2 verbergen. *Itpe. pf.* אִיטְּמַר Gen 3, 8 sich verbergen, versteckt werden. *Itpa. pt. f.* מִטַּמְּרָא Cant 2, 14 dass.

טוּמְרָא *a. m.* Versteck.

טומריא (Abad.) l. טִימְסָא.

טְמַשׁ *a.* eintauchen. *Pa. imp. f. sg.* טַמִּישִׁי Ru 2, 14 Or 1302 dass. *Itpe. Itpa.* eingetaucht werden.

טְמָשָׁא *a. m.* 1. Eintauchung; 2. EchR 1, 17 l. mit Ausg. Pes. חַמְשָׁא.

טַנְבּוּרָא *x. m.* Laute, Guitarre.

טַנְדוּ *x.* selbander, zu zweien.
טַנְדִּיסָא, טַנְדָּם *x. m.* (τένδα) Zelt.
טִנּוּף *h. m.* Schmutz.
טִנּוּפָא *a. m.* dass.
טִנֹּפֶת *h. f.* 1. dass.; 2. Abfall.
טֶנֶי *h. m.* Behältnis, Büchse.
טָנַיִם Ortsname.
טָנַן *h.* feucht sein. *Pi.* anfeuchten.
טְנַן I *a. Pa.* anfeuchten.
טְנַן II *a.* eifern.
טְנָנָא (Est II 7, 4, nicht MS) *a. m.* 1. Eifer; 2. Eifersucht.
טַנְנוּתָא *a. f.* dass.
טוּנַס *a. m.* 1. Schilf (*Arundo donax*); 2. Tunis (?).
טוּנַס *x. m.* (θύννος) Thunfisch.
טונוס l. טוּרְנוֹס.
טָנַף *h. Pi.* beschmutzen.
טְנַף *a. Pa. ipf.* 1 *sg. c. s.* אִיטַנְּפִינוּן Cant 5, 3 l. אֲיטַנְּפִינוּן dass. *Itpa. pf.* 3 *m. pl.* אִטַּנְּפוּ Thr 4, 14 Or 2377 beschmutzt werden.
טִנְרָא (Ex 17, 6) *a. m.* 1. Fels, Stein; 2. Verhärtung.
טֵס *h. m.* Platte.
טַסָּא *a. m., pl.* טַסִּין Nu 17, 3 Metallplatte.
טסבלא l. סְטַבְלָא.
טֵיסַבְרָא *x. m.* (θησαυρός), *pl. c.* טֵיסַבְרֵי Koh 2, 8 Or 2377, טִסְבְּרֵי Or 2375 Schatz, Schatzkammer.
טִיסָנֵי *x. m.* (πτισάνη) Gerstengrütze.
טַסְקָא I *x. m.* Beutel, Tasche.
טַסְקָא II *x. m.* (τάξις) 1. Grundsteuer; 2. l. דִּסְקָא.
טְעָא *a., ipf.* 3 *m. pl.* יִטְעוֹן Ex 34, 16 1. irre gehen; 2. irren, missverstehen; 3. vergessen; 4. Götzendienst treiben; *Aph. ipf.* 3 *m. sg.* יַטְעֵי Dt 27, 18 1. verführen; 2. täuschen; 3. zum Götzen machen; 4. vergessen machen. *Itpe.* 1. getäuscht werden; 2. vergessen, nicht gewusst werden.
טָעָה *h.* 1. irren; 2. vermissen (?); 3. versehentlich eine Auslassung (einen Fehler) machen (beim Lesen oder Schreiben). *Hi.* täuschen, zum Irrtum verleiten. *Ho.* getäuscht werden.
טְעוּנָא *a. m., pl. c.* טְעוּנֵי Jos 2, 6 Last.
טְעוּת *h. f.* 1. Irrtum; 2. Götzenbild.
טְעוּתָא *a. f., ind.* טְעוּ Jes 19, 14, *pl. d.* טַעֲוָתָא Dt 28, 36 1. Irrtum; 2. Götzenbild.
טְעִימָה *h. f.* Prüfen.
טְעִינָה *h. f.* Aufladen.
טָעִיתָא (Na 3, 4) *a. f.* Buhlerin.
טָעַם *h.* kosten, schmecken, geniessen, verspüren. *Hi.* 1. zu kosten geben; 2. annehmbar, einleuchtend machen.
טְעֵים (1S 14, 24) *a.* dass. *Aph. imp. c. s.* אַטְעֵימְנִי Gen 25, 30 zu kosten geben. *Itpe.* gekostet werden.
טַעַם *h. m.* 1. Geschmack; 2. Sinn, Grund.
טַעֲמָא *a. m., ind.* טְעֵים Nu 11, 8, *c. s.* טַעֲמֵיהּ Nu 11, 8 1. Geschmack; 2. Wille, Befehl; 3. Meinung. וּלְטַעֲמָךְ nach deiner Meinung; 4. Grund, Sinn. שְׁאַל ט' מִן nach d. Grund der Trauer fragen = Beileid bezeugen.
טָעֲמָא *a. m.* Ratgeber.
טָעַן I *h.* 1. beladen; 2. tragen; 3. anklagen, beschuldigen; 4. verpflichten. *Ni.* 1. beladen, aufgeladen werden; 2. angeklagt werden. *Hi.* 1. aufladen; 2. zutragen.
טָעַן II *h. Ni.* schwer krank sein.
טְעַן I *a., imp. m. pl.* טְעוּנוּ Gen 45, 17, *inf. c. s.* מִטְעַנְהוֹן Thr 5, 5 1. beladen; 2. tragen; 3. anklagen, beschuldigen, einwenden. *Aph.* beladen, davontragen. *Itpe. pf.* 1 *pl.* אִיטְעֶנְנָא Thr 5, 5 l. אִיטְעַנְנָא aufgeladen, getragen werden.
טְעַן II *a. Pa. pt. pass. pl.* מְטַעֲנִין 1 S 14, 13 durchbohrt. *Itpe. pf.* אִטְעַן 2S 12, 15 schwer krank sein.

טוּעְנָא (טְעָנָא) *a. m.*, *c.* טְעוֹן 1S 16, 20, *c. s.* טוּעְנֵיהּ Ex 23, 5 Last.

טַעֲנָה *h. f.* 1. Forderung, Klage; 2. üble Nachrede.

טְעַנְתָּא *a. f.* dass.

טְעַק *a.* enge sein. *Itpe.* beengt, bedrängt werden.

טַף *h. m.* Kinder.

טְפָא I (1S 3, 3) *a.*, *ipf.* 3 *f. sg.* תִּטְפֵּי Lv 6, 5 schwach werden, erlöschen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְטַפֵּי Jes 42, 3 auslöschen. *Aph.* dass. *Itpe. pf.* 3 *f. pl.* אִטַּפְיָן 2K 4, 2 Soc 59 *in marg.*, *Itpa.* ausgelöscht werden, verlöschen.

טְפָא II *a. Aph.* 1. fliessen, schwimmen; 2. überschwemmen, fliessen lassen.

טְפָא III *a.* hinzufügen. *Itpe.* mehr haben.

טְפָא IV *a.* verschliessen. *Pa.* dass.

טִפָּא *a. m.*, *ind.* טֵיף Tropfen.

טפה. *Ni.* נטפה (Soph V 7) l. שטפה, s. שְׁטַף.

טִפָּה *h. f.*, *pl.* טִפִּין Tropfen.

טִפּוּחַ *h. m.* Klopfen, Klatschen.

טְפוּחָא *a. m.* Handbreite.

טַפּוֹחָא *a. m.* Klopfer.

טִפּוּי (?) *h. m.* ein kleines Insekt.

טִפּוּל *h. m.* 1. Zärtlichkeit; 2. Salbe, Pomade.

טָפַז *h.* springen, hüpfen.

טְפַז *a.* dass. *Pa. inf.* טַפָּזָא Koh 3, 4 dass.

טפות (Hi 5, 16) l. טַפְיַת, s. טְפָא IV.

טַפְזָא *a. m.* Klippdachs. S. טַבְזָא.

טָפַח *h.* 1. schlagen; 2. sich ausbreiten; 3. gähren, feucht sein. *Pi.* 1. schlagen; 2. in die Hände klatschen; 3. mit den Händen aufsammeln; 4. mit der Hand messen. *Hi.* Gährung verursachen, feucht machen.

טְפַח *a. pf.* 1 *sg.* טִפְחִית 2K 19, 24 1. mit der Hand schlagen, mit dem Fusse aufstampfen; 2. in die Hände klatschen. *Pa. pt.* מְטַפַּח Jes 41, 7 breitschlagen.

טֶפַח *h. m.* 1. Handbreite; 2. Breite (?).

טִפַּח *h. m.* gemeine Platterbse (*Lathyrus sativus*).

טַפִּיטָא (טַפֵּיטָן) *x. m.* (τάπης), *pl.* טַפֵּיטִיּוֹת Teppich, Decke.

טִפְטֵף *h.* 1. tropfen; 2. glitzern.

טְפֵי *a.* 1. sehr; 2. viel; 3. mehr.

טְפִי *h. m.* Kanne mit engem Hals.

טְפִיחַ *h. m.* 1. Krug; 2. Krug (worin Vögel nisten); 3. feuchter Boden; 4. s. טוֹפַח.

טְפִיחָה *h. f.* durch Schlagen glätten.

טְפִילָה *h. f.* Unterhaltspflicht.

טְפֵילָה *h. f.* Anhang.

טוּפְיָנָא *a. m.* Überschuss.

טְפִיפִית *h. f.* Wulst.

טְפִיתָא *a. f.* Überschuss, reichliches Mass.

טָפַל *h.* 1. bestreichen; 2. hinzufügen. *Ni.* 1. angefügt werden; 2. sich anschliessen. *Pu. pt.* mit Anhang (grosser Familie) versehen. *Hitp.* 1. sich befassen mit; 2. sich aufhalten.

טְפַל *a.* bestreichen, bekleben, belegen. *Itpe.* 1. sich überziehen, bedecken; 2. sich befassen mit.

טָפֵל *h. m.* 1. Hinzufügung, Anhang, Ansatz; 2. *pl.* טְפֵלִין Kinder.

טַפְלָא (Gen 47, 2) *a. m.* 1. Kleingesind, Kinder; 2. Personenname.

טִפְלָא, טַפְלָא *a. m.*, *c.* טְפֵיל Jer 43, 9 1. Tünche; 2. Schminke.

טִפֵּלָה *h. f.* 1. Schminke; 2. Hinzufügung, Anhang.

טפלוחא s. טְלוֹפְחָא.

טָפַס *h. Pi.* hüpfen, klettern (?).

טְפַס *a. Itpe. ipf.* 3 *m. pl.* יִטַּפְסוּן Gen 34, 22, 1 *pl.* נִטְּפַס Gen 34, 23 willfährig sein.

טוּפוּס, טִפּוּס *x. m.* (τύπος) 1. Form; 2. Bild; 3. Formular.

טוּפְסָא *x. m.* (τύπος) dass.

טִפְסָא *x. m.* 1. (κάψα) Kasten, Truhe; 2. (τάπης) Decke.

טופסוס l. סוֹפְסְטִים.
טִפְסְתָּא *x. f.* (τάπης), *pl.* טַפְּסַן Jer 38, 11 Decke.
טִפְסַר *x. m.* Hofbeamter.
טַפְסְרָא *x. m., pl. c. s.* טַפְסְרָךְ Na 3, 17 l. טַפְסְרָךְ dass.
טָפַף *h., pt. pass.* טָפוּף gehäuft, reichlich.
טְפַף s. טְפָא II.
טֶפֶף (?) *h. m.* Hinzufügung (?).
טַפְקָא *a. m.* מַעֲשֵׂה ט' Kuchen, der auf heissen Ziegeln gebacken wird.
טוּפְרָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* טוּפְרַהָא Dt 21, 12 Nagel, Klaue, Huf; 2. Ex 30, 34 ein Gewürz (*unguis odoratus*).
טְפָרִי Ortsname.
טופרנא l. טוּפְרָא.
טָפַשׁ *h. Pu.* als töricht verschrieen werden. *Hitp.* 1. töricht werden; 2. sich töricht benehmen.
טְפַשׁ *a.* töricht sein. *Pa. imp. sg.* טַפֵּישׁ Jes 6, 10 dumm machen, abstumpfen. *Itpe.* 1. dumm werden; 2. *pf.* 1 *pl.* אִטְפַּשְׁנָא Nu 12, 11, 1K 8, 47 sich töricht benehmen.
טִפֵּשׁ *h. m.* dumm, töricht.
טַפְשָׁא (Lv 26, 41, Est II 5, 1) *a. m.* dass.
טִפְשׁוּת, טַפְשׁוּת *h. f.* Torheit, Dummheit.
טַפְשׁוּתָא (Dt 28, 28) *a. f.* dass.
טִפְשִׁית *h. f.* dumm.
טַפְתָּא (?) *a. f.* zweite Schicht.
טִפְתָא *a. f., ind.* טִפָּא Jes 40, 12, *pl.* טִפִּין Tropfen.
טצדקא l. טְצְדְקָא *x. m.* Hilfsmittel, List.
טְצַהַר *x. m.* vier.
טקלין s. פרוש.
טִקּוּס *x. m.* (vgl. τάξις) 1. Anordnung, Verhältnis; 2. Damm.
טִקּוּסָא *x. m.* (vgl. τάξις), *c.* טִקּוּס 2K 16, 18 Anordnung.
טָקַס *x.* (vgl. τάξις) *Pu. pt.* מְטֻקָּס ausgerüstet.
טְקַס *x.* (vgl. τάξις) *Pa.* 1. *pt. pass.* מְטַקַּס 1K 6, 7 ordnen; 2. *pf.* טַקֵּיס Ex 14, 6 rüsten, das Heer aufstellen; 3. besetzen, einfassen; 4. *pf.* טַקֵּיס 2K 23, 25 Steuer einziehen, auflegen (vgl. τάξις Auflage, Steuer). *Itpa. pt. pl.* מִטַּקְּסִין Jes 13, 17 (MS מִטַּפְּסִין) geschätzt werden.
טִקְסָא *x. m.* (τάξις), *c.* טֵיקַס Nu 2, 3, *pl. c. s.* טִקְסֵיהוֹן Nu 2, 17 Reihe, Schlachtordnung.
טַקְסִיוֹטָא *x. m.* (ταξιώτης), *pl.* טַקְסִיוֹטֵי jEr 21[b] (Ausg. Ven. טקסיווטי) Garnisonssoldat.
טַקְסִיס *x. f.* (τάξις) Schlachtordnung.
טִקְסִיס *x. f.* (τεῖχος) Mauer.
טְרָא *a.* 1. schütteln; 2. werfen; 3. tropfen; 4. *pt. m. pl.* טָרַן Cant 3, 8 geben.
שְׁקַל וּטְרָא handeln, verhandeln.
טירבום (PesR 10) l. טִירוֹנְיָא.
טוּרְבָּל, טַרְבָּל *x. m.* (τρίβολοι) Dreschschlitten.
טְרִיבוֹן *x. m.* (τρίβων) abgetragener Mantel.
טְרִיבוּנוֹס *x. m.* (τριβοῦνος) Militärtribun.
טַרְגָּא *x. m.* (τάργα) Harnisch.
טְרוּגְיָינוֹס, טְרַגְיָנוֹס (jSuk 55[b]) *m.* (Τραϊανός) Trajan.
טַרְגּוֹל (?) *x. m.* (τρίγωνον) Dreieck.
טְרָגֵימָא (טרוגימא) *x. m.* (τράγημα) Naschwerk.
טְרִיגוֹן *x. m.* (τρίγωνος) 1. dreieckig; 2. dreifach (viell. zu l. טְרִימוֹן); 3. l. טְרִיבוֹן.
טְרִיגוֹנָא *x. m.* dass.
טְרָכוֹנָא s. טְרָגוֹנָא.
טַרְגּוֹנָא (Est II 1, 3), טַרְגְּוָנָא (Est II 8, 15) *x. m.* Palast.
טְרָגִים, טְרָגוֹס *x. m.* (τράγος) eine Graupenart.
טָרַד *h.* 1. treiben, vertreiben; 2. umrühren; 3. verwirren; 4. *pt.* טָרוּד beschäftigt; 5. fliessen. *Ni.* 1. verstossen werden; 2. verwirrt werden. *Hi.* unruhig machen.

טְרַד *a.*, *pf.* 3 *pl. c. s.* טְרַדוּנוּן Nu 14, 45 1. vertreiben; 2. *pt. pass.* טְרִיד beschäftigt; 3. verschliessen. *Itpe.* 1. vertrieben werden; 2. verwirrt werden; 3. verschlossen werden.

טִרְדָא *a. m.* Beschäftigung.

טָרוֹדָא *a. m.* Belästigender.

טַרְוַיָא. נְחַל ט' Ortsname.

טְרוּזָא *a. m.* eine Gurkenart.

טָרוֹפָא, טָרוֹפָאָה *a. m.* ein Terepha-Kundiger.

טרופי (Ps 1, 3) l. טְוָיָפֵי, s. טְוָפָא.

טרוקנין l. טְרַקְמִין, s. טְרַקְמָא.

טָרִיז *x. m.* Zwickel.

טוּרְזָא, טַרְזָא *x. m.* Prachtgewand (?).

טוּרְזְיָנָא *x. m.* Waffenaufseher (?).

טָרַח *h.* sich mühen, sich plagen. *Hi.* belästigen.

טְרַח *a.*, *ipf.* 3 *m. s.* יִטְרַח Koh 10, 15 sich mühen, sich plagen. *Aph.* 1. belasten; 2. belästigen. *Itpe.* ermüdet werden.

טָרֵחַ *h. m.* arbeitsam.

טְרְחָא, טִרְחָא *a. m.*, *c. s.* טוּרְחֵיכוֹן Dt 1, 12 Mühe, Belästigung.

טַרְחוּת *h. f.* 1. dass.; 2. Last.

טַרְחוּתָא *a. f.*, *c.* טַרְחוּת Koh 10, 15 dass.

טַרְחָן *h. m.* belästigend.

טוּרְחָנָא *a. m.* dass.

טָרוּט *x. m.* (θυρεοειδής, θυροειδής) 1. länglich-viereckig; 2. schmal, geschlitzt (?).

טְרָטָא, טְרָטוֹן *x. m.* eine Kopfbedeckung.

טרטט. *ipf.* יטרטט (TosKel BM 6, 1) l. יְרַטֵּב, s. רָטַב (?).

טרטיאות 1. l. טַטְרָיָאוֹת s. טְאַטְרוֹן; 2. l. סְטְרַטְיָאוֹת s. סְטְרַטְיָא.

טרטיוטין (SchemR 36) l. טְרְמֶנְטִין, s. טְרְמֶנְטָא.

טַרְטֵימַר *x. m.* 1. (τριτημόριον) eine kleine Münze; 2. (ταρτήμορον) Gewicht (1/2 Litra).

טרטון l. טֵיטַרְטוֹן.

טַרְטֵין *x.* 1. rittlings sitzen; 2. הטרטין (Siphre Nu 86) l. הֶדְיוֹטִין.

טוּרְטָנֵי, טוּרְטִינֵי *x. f.* (τρυτάνη) Schnellwage.

טרטף. *ipf.* יטרטף (Tos. Kel. BM 6, 1) l. יְשַׁתֵּף, s. שָׁתַף (?).

טְרָטְקְלָא *x. m.* (*craticula*) Bratrost.

טרטר. *pt.* מטרטר (MidrTill 93) l. מֵיטָטוֹר.

טָרֵי *m.* Personenname.

טְרָיָא, טִירְיָא *a. m.* Erschütterung, Stossen.

טַרְיָא, טִרְיָא *a. m.* 1. מֵי ט' Tinte; 2. Ortsname.

טְרִיבָא *a. m.* Brand (Krankheit).

טוּרְיָה *x. f.* (τουρή, *turris*) Turm.

טֵירְיוֹן. יוֹם ט' (MegTaan 12) Tag der wilden Tiere (θηρίων, vgl. 3 Makk 6) (?).

טיריון. בט' (Siphre Nu 31, 10) l. פַּלְטֵרִין.

טריון (?) (BerR 79; Jalk Gen 133 ed. pr. טטריון) *x.* (*tus*) Weihrauch (?).

טרים. ט' בר יטסס (jSabb 6[a]) l. חַמֵּי טִבֶרְיָא.

טְרָיָנָא *x. m.* (Τραϊανός) trajanisch.

טְרְיָנָא *x. m.* Korb.

טְרָיָנוֹס *m.* (Τραϊανός) Kaiser Trajan.

טִרְיַסְקִי, טוּרְיַסְקִי *x.* ein persisches Fest.

טְרֵיפָה *h. f.* 1. zerrissenes Tier; 2. Tier mit letalem Leibesfehler; 3. Fälle von Terepha; 4. Gesetze über Terepha.

טְרִיפָה *h. f.* 1. Wegreissen; 2. Laubdach.

טְרִיפוֹן *x. m.* (Τρύφων) Personenname.

טְרֵיפְתָא *a. f.* 1. zerrissenes Tier; 2. Terepha.

טְרִיפְתָא *a. f.* 1. Unruhe; 2. Zerreissen.

טְרִיקָא (Thr 3, 7, nicht MS) *a. m.* Gefängnis.

טְרִיקַיָא *a. m. pl.* eine Wespenart.

טְרְיָאקוֹנְטָא *x.* (τριάκοντα) dreissig.

טְרִית *x. f.* (τρίτομος, θρίττα) Fischart (eingesalzen verwandt).

טְרִיתָא *x. f.* 1. dass.; 2. (*torta*) ein Gebäck.

טַרְיָתָא *a. f.* bewegliches Gut.

טרך. טרכיו סיד l. טְרַכְסִיד.

טָרְכָא *x. m.* (vgl. ταραχή) Aufwiegler.

טִרְכָא *x. m.* (τρόχος) Rad.

טְרָכוֹנָא (Dt 3, 13, MS תְּרָכוֹנָא) (Τράχων) Trachonitis.

טַרְכּוֹנָא *x. m.* Palast (Est II MS stets טַרְגּוֹנָא).

טרכונתא s. טַרְכָּנוּתָא.

טְרָכְיָנֵי *h. m.* Anhänger Trajans.

טְרָכְיָנוֹס *m.* (Τραϊανός) Eigenname, Kaiser Trajan.

טַרְכָּן *x. m.* (vgl. ταραχή) Aufwiegler.

טַרְכָּנוּתָא (falsch טרכונתא) *x. f.* (ταραχή) Verwirrung.

טריכונוס l. טְרִיבוּנוֹס.

טְרַכְסִיד *x. m.* Mörtel.

טְרוֹכְסִימוֹן s. טְרוֹקְסִימוֹן.

טרכוש l. טְרוֹכוֹס *x. m.* (τρόχος) Rad.

טַרְלוֹסָא Ortsname.

טוּרְמָא *x. f.* (τοῦρμα), *pl.* טוּרְמִיּוֹת Schwadron, Schar.

טְרִמָּא *x. m.* (τρίμμα) Gebäck aus Zerriebenem.

טְרוֹמֵיטָא *x. m.* (vgl. τεραμότης) weich gekocht.

טרימוטה l. טְרוֹמֵיטָה *x. m.* (τρομητός) Zitterton.

טוּרְמֶנְטָא *x. m.* (τόρμεντον) Wurfmaschine.

טֶרְמִסִּין, טְרֵמִסָּא, טְרִימִסָּא *x. m.* (τριμήσιον, τριμίσσιον) 1. Drittel; 2. eine Münze (ein Drittel des Goldnummus, drei Viertel eines As); 3. Drittelwisser.

טירומוסיאה (BerR 88) l. טִירוֹנְיָא.

טרמוסיא (MidrTill. 13) l. טָלְמֵיסְיָא *x. m.* (τόλμησις) Kühnheit.

טִירוֹן *x. m.* (τίρουν) Rekrut, Neuling.

טוּרְנָא *x. m.* (τύραννος), *pl. d.* טוּרְנַיָּא 1S 6, 18 Fürst, Tyrann.

טִירוֹנָא *x. m.* (τύραννος) 1. Fürst; 2. grausam.

טרנאה s. טִרְתָּאָה.

טִירוֹנְיָא I *x. f.* (τυραννία), *c. s.* טִירוֹנְיֵיהוֹן NuJI 31, 10 MS Tyrannenherrschaft, Usurpation, Vergewaltigung.

טִירוֹנְיָא II *x. f.* (τιρωνία) 1. Rekrutenaushebung; 2. Rekrutensteuer.

טירונין (EchR Peth.) l. כַּרְקוֹמִין.

טוֹרְנוֹס *x. m.* (τόρνος) Drehscheibe, Drechslerbank.

טוּרְנוֹס *m.* (τύραννος) Verdrehung von Τερέντιος (Ροῦφος).

טְרַם (?) *a.* durchsuchen.

טְרִים *x. m.* (θύρεος) Thürbalken (zum Verriegeln).

טַרְסָאָה *a. m.* 1. aus Tarsus oder Tarent; 2. Kunstweber; 3. Metallarbeiter.

טַרְסִי *h. m.* dass.

טרסיאות l. סְטְרַטְיָאוֹת, s. סְטְרַטְיָא.

טריסין (TosEr 11, 17) l. סְרִיגִין, s. סָרִיג.

טְרְסִין s. טְרְסִית.

טַרְסִם, טַרְסִים 1. Tartessus (Ταρτησσός) in Spanien; 2. Tarsus (Ταρσός) in Cilicien; 3. Tarent (Τάρας) in Unteritalien.

טְרְסִית, טְרְסִים *x.* (*tressis*) Münze (3 As).

טְרִיסְקֶל *x. m.* (τρισκελής) dreibeiniger Sessel, Tisch.

טרסקלין, טרסקל l. קַרְטָלִין, קַרְטָל (?) *x. m.* (κάρταλος) Korb.

טרסקמון l. טְרָקְסִימוֹן.

טָרַף I *h.* 1. zerreissen; 2. wegreissen; 3. wegschleudern; 4. zusammenrühren, mischen; 5. hecheln, kämmen, schaben; 6. *terepha* machen, einen organischen Fehler beibringen. *Ni.* verletzt, *terepha* werden. *Pi.* schütteln. *Pu.* 1. zerrissen werden; 2. weggeworfen werden; *Hi.* 1. *terepha* werden; 2. für *terepha* erklären; 3. frisches Laub treiben lassen. *Hitp.* herumgeworfen werden.

טָרַף II *h. Ni. Pu.* verwirrt, erregt sein.

טְרַף I *a.* 1. wegreissen; 2. klopfen; 3. *pt. pass.* טְרִיף Jd 3, 25 herabwerfen; 4. zusammenrühren; 5. für *terepha* erklären; 6. protestieren. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* תְּטָרֵיף 2K 8, 12 schlagen, klopfen; 2. mischen; 3. vertreiben; 4. das Auge wenden. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* יִטָּרְפוּן Jes 13, 16, *pt. pass.* מְטָרַף 2S 20, 12, *pl.* מְטָרְפִין Jes 51, 20 Soc

59 1. herumgeschleudert werden, taumeln; 2. glatt, eben sein; 3. *terepha* sein.

טְרַף II *a. Pa.* beunruhigen. *Itpe. Itpa. pt. f.* מִטַּרְפָא Gen 41, 8 1. beunruhigt werden; 2. sich bemühen.

טֶרֶף *h. m.* 1. Raub; 2. Nahrung.

טָרָף *h. m.* Blatt.

טַרְפָּא *a. m., c.* טְרַף Gen 8, 11, *pl. c.* טַרְפֵי Gen 3, 7 1. Blatt; 2. Laub; 3. abgebrochenes Stück; 4. בית טרפא l. בֵּית טוֹפָא (= בֵּית נְטוֹפָה) Ortsname.

טִרְפָּא *a. m.* gerichtliches Dokument, das dem Gläubiger gestattet, schon an dritte Personen verkaufte Grundstücke des Schuldners diesen fortzunehmen.

טְרֵפָה s. טְרֵיפָה.

טַרְפוֹן *m.* (Τρύφων) Personenname.

טְרָפֵיזָא, טְרָפֵיזִין *x. f.* (τράπεζα, τραπέζιον) Tisch.

טְרָפֵיזִיטָא (BemR 4 טרפסיטים) *x. m.* (τραπεζίτης) Wechsler.

טַרְפַּחַת *h. f.* Muttermund.

טָרָפִיתָא (Lv 11, 14) *a. f.* ein Raubvogel.

טְרִיפוֹלָאָה *a. m.* Bewohner von Tripolis in Phönicien.

טרפוניטא (jBabM 9c) l. טְרָפֵיזִיטָא.

טִרְפֵּם *h.* hüpfen, trippeln.

טַרְפֵּס *a.* dass.

טְרַפְּסִיטִים *x. m.* (τραπεζίτης) Wechsler.

טְרָפָּעִיקָא, טְרָפָּעִיק *x. m.* (τροπαϊκός) eine Münze (½ Denar).

טרפרא (LevJI 11, 19; DtJI 14, 18 ערפרא, JII חרפתא) l. עַרְפְּדָא (so MS an beiden Stellen).

טַרְפָּשָׁא *x. m.* Fleischlappen.

טַרְפְּתָא *a. f., c.* טַרְפַּת Jd 5, 11 (nicht MS, Soc 59 in marg.) Klopfen.

טָרַק *h.* mischen, umrühren.

טְרַק *a.* 1. schlagen, beissen, stechen; 2. mischen; 3. verschliessen. *Pa.* beissen.

טַרְקָא I *a. m.* Verschluss.

טַרְקָא (Koh 10, 11) II *a. m.* Schädigung.

טֻרְקָא *m.* (Τοῦρκος) Türke.

טְרוֹקְטֵי *x. f.* (τρωκτή) 1. roh gegessene Trauben, welche nicht Wein geben; 2. nicht menstruierendes Weib.

טְרַקְטָא, טְרִיקְטָא *x. f.* (*tracta*) Lage eines aus mehreren Lagen Teig bestehenden Kuchens.

טאריקי. 'בט (SchemR 11) l. קַטָּאדִיקֵי.

טַרְקְיָא (Ex 39, 12), טְרָקִין *x. m.* (ἀνθράκιον) ein Edelstein, Anthrax.

טְרַקְלִילָא *x. m.* 1. *pl.* טְרַקְלִילִין 1S 17, 6 Beinschiene; 2. l. טְרַקְלִינָא.

טְרַקְלִינָא, טְרִקְלִין (Est II 7, 8) *x. m.* (τρικλίνιον) 1. Speisesaal; 2. Speisepolster; 3. l. טְרִקֶלָּרִין.

טְרִקֶלָּרִין *x. m.* (τρικελλάριον) Lager von Öl und Wein.

טִרְקְסָא, טְרִקְסִין *x. m.* (θριγκός) 1. Zwischenwand; 2. Zwischenraum (zwischen Heiligem und Allerheiligstem im Tempel).

טְרוֹקְסִימוֹן *x. m.* (τρώξιμος) 1. roh essbar; 2. Endivie (*Cichorium Endivia*).

טרקרין l. טְרִקֶלָּרִין.

טרקש s. טרכוש.

טרוקיתקא (Ps 35, 3) l. טְרוֹק יָתִי.

טְרַשׁ *a.* 1. zerhämmern; 2. verschliessen; 3. stumm, taub sein. *Pa.* hart, spröde machen.

טֶרֶשׁ *h. m.* Felsen, Steinblock.

טַרְשָׁא *a. m.* Verkauf gegen spätere Zahlung bei höherer Preislage.

טִרְתָּאָה *a. m.* aus Tarent (?).

טורתוק l. טַכְתַּק, s. טַכְטַכָא.

טְשָׁא *a.* 1. sich verbergen; 2. verbergen. *Itpe.* sich verbergen. *Aph.* verbergen.

טִשְׁטוּשָׁא *a. m.* Schlamm.

טַשְׁטְקָא *x. m.* Gefäss (?).

טַשְׁטֵשׁ, טִשְׁטֵשׁ s. טוּשׁ.

טַשְׁיוּתָא *a. f.* Aufbewahrtes.

י

י der zehnte Buchstabe im hebr. Alphabet. 'י als Zahlzeichen = 10.
יָא *a.* (= אָיָא) לְיָא wohin.
יַא *a.* (= יְהֵא) es sei.
יָאָה s. יָאֲיָא.
יָאוּ (יָאִי?) Ortsname.
יְאוֹר *h. m.* 1. Strom; 2. Nil.
יְאוֹרָא *a. m.* Kanal.
יָאוּת *h.* recht.
יָאוּת (Dt 27, 8) *a.* dass.
יָאוּתָא *a. f.* 1. Rechtlichkeit; 2. s. יָאוּתָא.
יָאֲיָא *a. m., ind.* יָאֵי Gen 39, 6, 2S 23, 8, *f.* יָאֲיָא Gen 29, 17, *pl. m.* יָאַיִן Cant 3, 7 (MS יָאֲיָין), *f.* יָאֲיָאן Gen 29, 17, יָאֲיָן Ru 4, 20, *d.* יָאֲיָתָא Jer 6, 2(4) 1. schön; 2. *f.* יָאֲיָא Est II 3, 11 (nicht MS) passend, ziemend.
יָאיוּתָא *a. f.* Schönheit.
יָאִירָאָה (2S 20, 26, nicht MS) *a. m.* Jairäer.
יָאִיתָא (?) *a. f.* Schönheit.
יָאַל *h.* s. הוֹאִיל.
יאנא 1. jKil 28[c] ויאנא (Ausg. Ven. וי אנא) l. וַאֲנָא 'ו' י; 2. jKidd 66[a] יאנא l. וַאֲנָא (so Ausg. Ven.).
יָאַשׁ *h. Hitp.* verzweifeln.
יְאַשׁ *a. Pa. inf.* יַאָשָׁא Koh 2, 20 1. zur Verzweiflung bringen; 2. verzweifeln. *Itpa.* אִתְיָאַשׁ, אִיָּאַשׁ verzweifeln.
יַב *a.* s. יְהַב.
יַבָא (= יְהֵי בַהּ) s. יַיבָא.
יָבַב *h. Pi.* jammern, klagen.
יְבַב *a. Pa. ipf.* 2 *pl.* תְּיַבְּבוּן Nu 10, 7 1. lärmen; 2. jubeln; 3. lärmen machen. *Itpa.* dass.
יבבא (LevJI 15, 19) l. יָתְבָא (so MS).
יַבָּבָה *h. f.* Alarmblasen.
יַבָּבוּתָא *a. f., c.* יַבָּבוּת Jer 49, 2 1. Lärm; 2. Jubel.
יבבי. דְּיַבְּבֵי (LevJI 15, 19) l. דִּיבְּבֵי, s. דִּבְבָא.
יַבָּבְתָא (Nu 10, 6) *a. f.* Lärm.
יְבַד *a.* untergehen. *Pa.* zu Grunde richten.
יוּבְדָנָא *a. m.* Untergang.
יְבוּל *h. m.* Ertrag.
יְבוּלָא *a. m., c.* יְבוּל Dt 33, 14 dass.
יִבּוּם *h. m.* Vollzug der Schwagerehe.
יְבוּסָאָה *a. m., pl. d.* יְבוּסָאֵי Gen 15, 21 Jebusiter.
יַבְחוּשׁ *h. m.* ein Insekt.
יְבִימָא *a. m.* Schwager.
יַבִּישָׁא *a. m., ind.* יַבִּישׁ Dt 28, 27 trocken.
יָבַל I *h. Pi.* Auswüchse abschneiden.
יָבַל II *h. Hiph.* tragen, bringen.
יְבַל *a. Pa. Aph. imp. pl.* אוֹבִילוּ Gen 42, 19 tragen, bringen. *Ittaph. ipf.* 3 *sg.* יִתּוֹבַל Jes 39, 6 gebracht werden.
יַבְלָא *a. m.* 1. *pl.* יַבְלִין Thr 3, 48, *c.* יַבְלֵי Jes 44, 19 (MS בְּלֵי) Bach; 2. gem. Himmelsschwaden (*Cynodon Dactylon*); 3. Gras.
יוּבְלָא *a. m.* Widder.
יבלונה (jSchebi 36[d]) l. גּוּבְלָנָה.
יַבְלִית *h. f.* ein Brei von Cynodonblättern, als Kitt benutzt.
יַבְלָנָא *a. m., ind.* יַבְלָן Lv 22, 22 mit Geschwüren behaftet.
יַבֶּלֶת *h. f.* 1. Geschwür; 2. Auswuchs an Bäumen.
יָבָם *h. m.* 1. Schwager, Bruder des Mannes; 2. bes. der zur Ehelichung der Witwe verpflichtete Bruder eines kinderlos Verstorbenen.
יָבַם *h. Pi.* die Schwagerehe vollziehen. *Hitp.* vom Schwager geheiratet werden.
יְבַם *a. Pa. imp.* יַבֵּם Gen 38, 8, *Itpa.* dass.
יְבָמָא, יְבָמָא *a. m., c. s.* יְבָמַהּ Dt 25, 5 Schwager.

יְבָמָה *h. f.* 1. Schwägerin; 2. die Witwe, die zur Schwagerehe verpflichtet ist; 3. *pl.* יְבָמוֹת Name eines Mischnatraktates.

יְבָמוּת *h. f.* Vollzug der Schwagerehe.

יְבִמְתָּא *a. f., c. s.* יְבִמְתֵּיהּ Dt 25, 7 Schwägerin.

יַבְנֶה Ortsname.

יבע. *Pa. imp. f. sg.* יַבַּעִי Sac 9, 9, l. יַבַּבִי, s. יְבַב.

יוּבְקָא (Gen 32, 22) Fluss Jabbok.

יַבְרוּחַ *h. m.* Alraun (*Mandragora officinarum*).

יַבְרוּחָא *a. m., pl.* יַבְרוּחִין Gen 30, 14 dass.

יָבֵשׁ *a.* trocken sein. *Pi.* trocknen.

יְבֵשׁ *a., pf.* 3 *f. sg.* יְבֵישַׁת Gen 8, 14 trocken sein, trocken werden. *Pa. pf.* יַבִּישׁ Jos 2, 10 l. mit Soc 59 יַבֵּישׁ, *ipf.* 1 *sg.* אֲיַבֵּישׁ Jes 42, 15 Soc 59 trocken machen. *Itpa.* ausgetrocknet werden.

יָבֵשׁ *h. m.* trocken, gedörrt.

יוּבְשָׁא (Jud 6, 37) *a. m., ind.* יוֹבֶשׁ Trockenheit.

יַבָּשָׁה *h. f.* trockenes Land.

יוּבְשָׁנִי *h. m.* regenloses Land.

יַבֶּשֶׁת *h. f.* trockene Früchte, Gemüse.

יַבֶּשְׁתָּא (Ex 15, 19) *a. f.* trockenes Land.

יגדי (jDem 22[d]) l. יַגְרִי.

יְגוּדְיָא Ortsname.

יָגוֹן *h. m.* Kummer.

יְגוֹרָא *a. m.* Steinhaufe.

יְגִיעַ *h. m.* Mühe, Arbeit.

יְגִיעָה *h. f.* dass.

יִגְנוֹן *m.* Personenname.

יָגַע *h.* Mühe haben, arbeiten. *Pi.* bemühen, belästigen. *Hi.* dass. *Hitp.* sich abmühen, müde sein.

יָגֵעַ *h. m.* angestrengt, belästigt.

יָגָע *h. m.* Mühe.

יַגְרָא *a. m., ind.* יְגַר Gen 31, 47, *pl.* יַגְרִין Ho 12, 12 Steinhaufen.

יַגְרִי Ortsname.

יָד *h. f.* 1. *du.* יָדַיִם Hand, Vorderfuss; 2. *pl.* יָדוֹת Henkel, Stiel; 3. Macht; 4. Teil; 5. *du.* יָדַיִם Name eines Talmudtraktates; 6. מִיָּד sofort. עַל יְדֵי *a.* durch, *b.* anstatt, für. עַל יַד עַל יַד gradweise.

יְדָא (Ex 21, 24) *a. f., ind.* יַד Dt 9, 26, *pl.* יְדִין Gen 34, 21 1. Hand; 2. Vorderfuss; 3. מִן יַד, מִיַּד Thr 1, 2 (MS מִן יַד) sofort; 4. עַל יַד, עַל יְדֵי, אַיְדָא, אַיְדֵי wegen, für, durch. עַל יְדֵי דְ weil. לִידֵי zu. בְּיַד Ex 4, 13, בִּידֵי, בִּידָא דְ Nu 36, 13 durch. מִיַּד Gen 9, 5 von.

יְדָא *a. Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְוַדֵּי Lv 5, 5 bekennen. *Aph.* 1. *pf.* 2 *sg.* אוֹדִיתָא Gen 49, 8 bekennen, gestehen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יוֹדוּן Gen 48, 8, 2S 22, 32 Soc 59, *pt. c. pron.* 1 *sg.* מוֹדֵינָא 2S 16, 4 loben, preisen; 3. danken. *Itpa.* bekennen.

יְדַד Ortsname.

יָדָה *h. Hi.* הוֹדָה 1. bekennen; 2. anerkennen, loben; 3. danken. *Hitp.* bekennen.

יְדוֹד vorsichtige Schreibung für das Tetragramm.

יַדּוּעַ I *m.* Personenname (יְדַעְיָה).

יַדּוּעַ II, יָדוּעַ *h. m.* Name eines fabelhaften Tiers.

יָדִיד *h. m.* Liebling, Geliebter.

יְדִידוּת *h. f.* Auserlesenes.

יְדִיעָה *h. f.* Erkennen, Innewerden.

יְדִיעֲתָא *a. f.* dass.

ידמטיא s. ירמטיא.

יָדַע *h.* 1. wissen, erkennen. בְּיָדוּעַ gewiss, unzweifelhaft; 2. geschlechl. Umgang pflegen. *Hi.* bekannt machen. *Ni.* bekannt gemacht werden. *Ho.* dass. *Hitp.* 1. dass.; 2. sich bekannt machen.

יְדַע (Gen 4, 1) *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּדַּע Gen 13, 13, *imp. sg.* דַּע Gen 20, 7, *Inf.* מִנְדַּע Koh 1, 17 1. wissen, kennen, erfahren; 2. beschlafen. *Pa.* kund thun. *pt. pass.* מְיַדַּע Bekannter. *Aph.*

pf. הוֹדַע Gen 41, 39, אוֹדַע, 1 *sg.* הוֹדַעִית Ex 6, 3, *ipf.* 2 *m. sg.* תְּהוֹדַע Ex 10, 20 dass. *Itpe. pf.* אִתְיְדַע Ex 21, 35, אִתְוְדַע (?) bekannt gemacht werden. S. אִשְׁתְּמוֹדַע.

יִדְעוֹנִי *h. m.* Zauberer, Wahrsager.

יודקי. ארכי יודקי (BerR 50 Ar.; Ausg. Konst. ארכי הדיינים) l. אַרְכִּידִיקֵי, s. אַרְכִּידִיקָא.

יוּדְקֶרֶת Ortsname.

יָהּ *h.* ach! au!

יְהַב (Gen 25, 6) *a.*, *ipf.* יֵיהַב (targ. nur יִתֵּין, s. נְתַן), *imp. sg.* הַב Gen 30, 26, יְהַב 1. geben; 2. setzen, stellen. *Itpe. pf.* אִתְיְהֵיב Ex 4, 25 gegeben werden.

יְהָבָא *a. m.* Last.

יְהַבְתָּא, יַהֲבִיתָא *a. f.*, *c.* יְהַבִית Koh 5, 10 l. יַהֲבִית Gabe, Geschenk.

יְהוּד *a.* Judäa.

יְהוּדָאָה *a. m.*, *pl.* יְהוּדָאִין Ex 2, 13, *f. d.* יְהוּדַיָּתָא Ex 1, 15 judäisch, Judäer; 2. Jude.

יְהוּדָאִיקִי *x. m.* (ἰουδαϊκός) jüdischer Richter.

יְהוּדָה 1. *m.* Juda; 2. *f.* Judäa.

יְהוּדִי *h. m.*, *f.* יְהוּדִית jüdisch, Jude.

יְהוּדִינַי *f.* Personenname.

יהודתם (EstR 3, 7) l. יְחוּדָם (so Ausg. Pes.), s. יְחוּד.

יהט s. יַחַט.

יָהִיר *h. m.* übermütig, stolz.

יְהִירָא *a. m.*, *ind.* יְהִיר Hab 2, 5 dass.

יְהִירוּתָא *a. f.* Übermut, Stolz.

יָהַר *h. Hitp.* sich brüsten.

יְהַר *a. Itpe.* dass.

יוּהֲרָא *a. m.* 1. *pl.* יוּהֲרִין Thr 4, 7, Cant 7, 2 (MS hier im Text u. Thr 4, 7 in marg. זְהָרִין) glänzender Stein; 2. Überhebung.

יואני (jKidd 65[c]) l. wie jJeb 3[b] וואני, s. וָאנִי.

יוֹבֵל *h. m.* 1. Widderhorn; 2. Jobeljahr.

יוּבַל Flussname.

יוֹבֵלָא, יוֹבְלָא (Lv 25, 30) *a. m.* Jobeljahr.

יוֹד Jod, der zehnte Buchstabe des hebr. Alphabets.

יוּדָה, יוּדָא, יוּד *m.* Personenname (Juda).

יוּדָאָה *a. m.* 1. judäisch, jüdisch; 2. Jude.

יודייה (jSuk 54[c]) l. ווּדְיָיה, s. וַדַּי.

יוּדָנָה, יוּדָנָא, יוּדָן *m.* Personenname.

יוּדַן (Est II 7, 5) l. mit MS הוּא דַּיִן.

יוּדְנִי *m.* Personenname.

יוּדְפָאָה *a. m.* aus Jodaphat.

יוּדְפַּת Ortsname.

יוּזְפָא s. יָזְפָא.

יוֹחַי, יוֹחָאי *m.* Personenname (יוֹחָנָן).

יוֹחָנָא *m. f.* 1. Personenname; 2. eine Heuschreckenart.

יוֹחָנִי *m. f.* Personenname.

יוֹחָנָן *m.* Personenname.

יוֹחָס *h. m.* Genealogie.

יוֹלֶדָה *h. f.* Gebärerin.

יולין. חורת י׳ l. חרולין, s. חָרוּל.

יוֹלְמָנָא *m.* Personenname.

יוֹם *h. m.*, *pl.* יָמִים, יָמוֹת 1. Tag; 2. Tageslicht; 3. Tageszeit; 4. Lebenszeit. — בֶּן יוֹמוֹ von demselben Tage. יוֹם טוֹב Feiertag.

יוֹמָא (Ex 8, 18) *a. m.*, *pl.* יוֹמִין Gen 8, 10, (*syr.*) יוֹמָן 1. Tag; 2. Tageslicht; 3. Lebenszeit; 4. Name eines Mischnatraktates. — בַּת יוֹמַהּ, בַּר יוֹמֵיהּ von demselben Tage; יוֹמָא טָבָא Feiertag; יוֹמָא דֵין Gen 41, 9 heut.

יוֹמָחַרָא, יוֹמָחֲרָן *a.* morgen, am folgenden Tage.

יוֹמָנָא *a.* heut.

יָוֵן *h. m.* Schlamm.

יוֹן *h. m.* Taube.

יָוָן (Gen 10, 4) *m.* 1. Personenname; 2. Volksname; 3. Jonien, Griechenland.

יוֹנָא (Gen 8, 11) *a. m.*, *pl.* יוֹנִין Cant 5, 12 Taube.

יַוְנָאָה *a. m.*, *pl. d.* יַוְנָאֵי Jo 4, 6, 1S 2, 4 1. griechisch; 2. Grieche.

יוֹנָה *h.* 1. *f.* Taube; 2. *m.* Personenname; 3. s. יינם.
יְוָנִי *h. m., f.* יְוָנִית griechisch.
יַוְנִית (Est II 2, 7, MS וְיַנְיָא!) *a.* griechisch.
יוֹנֶקֶת *h. f.* Sprössling, Trieb.
יוֹנְתָא (Cant 1, 15) *a. f.* Taube.
יוֹסָא, יוֹסָה *m.* Personenname (יוֹסֵף).
יוֹסֵי, יוֹסֵינָה *m.* Personenname (יוֹסֵף).
יוסום (Est II 3, 1) l. דְּיוֹסִים (so MS).
יוֹעֶזֶר *h. m.* 1. Personenname; 2. eine Pflanze, viell. Frauenhaar (*Adiantum capillum Veneris*).
יוֹפִי *h. m.* Schönheit.
יוֹפִיאֵל *m.* Engelname.
יוֹצְאָנִית *h. f.* Herumläuferin.
יוֹצֵר *h. m.* 1. Töpfer; 2. Schöpfer.
יוֹקֶר *h. m.* 1. Teuerung; 2. Aristokratie.
יוֹרְדָא (Ez 27, 24) *a. m.* ein Edelstein.
יוֹרֶה *h. m.* 1. Frühregen; 2. Zeit des Frühregens.
יוֹרָה *h. f.* 1. Kessel; 2. Vertiefung (in der Erde) zum Backen.
יוֹרִיָּה *h. f.* Wurf.
יורם 1. (Prov 18, 11) l. יָרוּם, s. רום; 2. יורם קנצן (Prov 23, 29) l. יְהוֹן מְקַנְּאָן werden geschwärzt (?).
יוֹשֶׁן *h. m.* früherer Zustand, Alter.
יוֹשֶׁר *h. m.* Redlichkeit.
יוּתָא *a. m.* ein Sternbild.
יוֹתְפָּאָה *a. m.* aus Jotaphat.
יוֹתֵר *h.* mehr. בְּיוֹתֵר besonders.
יוֹתֵר *a.* יוֹתֵר מִן Ru 1, 13 (fehlt MS) mehr als.
יוֹתֶרֶת *h. f.* Überschüssiges.
יָזַן *h. Pu. pt.* מְיוּזֶּנֶת (?) wohl versehen.
יזן *a.* אייזן, איזן (bSanh 106[a])?
יְזַף *a., ipf.* 2 *sg.* תְּזִיף Dt 15, 6, *pt.* יָזֵיף 2K 4, 1 Soc 59 borgen, geliehen nehmen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תּוֹזֵיף Dt 15, 6 ausleihen; 2. geliehen nehmen.
יָזְפָא (Jes 24, 2) *a. m.* Schuldner.
יְזִפְתָּא *a. f.* Darlehen.
יָזֵק (jKidd 65[c]) Flussname (jJeb 3[b] זרוק).

יְחָא *a. Aph. pf.* אוֹחִי Ex 10, 16, *ipf.* 2 *pl.* תֵּיחוֹן Gen 45, 13 eilen, sich beeilen.
יָחַד *h. Pi.* 1. einigen, ausschliesslich richten; 2. allein sein lassen; 3. besonders bestimmen; 4. die Einheit Gottes bekennen, das Schema beten. *Pu. pt.* מְיוּחָד 1. ausgesondert, bestimmt; 2. ausgezeichnet. *Hitp.* 1. bestimmt werden; 2. sich eigens (an jemand) wenden; 3. allein bleiben (mit jemand).
יְחַד *a. Pa.* 1. vereinigen; 2. bestimmen; 3. allein sein lassen; 4. Gott als einzigen bekennen. *pt. pass.* מְיַחַד Gen 26, 10 ausgezeichnet. *Itpa.* 1. vereinigt werden; 2. allein sein.
יִחוּד *h. m.* 1. Einheit; 2. Zusammensein, Alleinsein. בְּיִחוּד unter vier Augen; 3. Bestimmtheit.
יְחוּדָא s. יֵיחוּדָא.
יִחוּל *h. m.* Hoffnung.
יִחוּס *h. m.* Abstammung, Stammbaum.
יְחוּסָא *a. m.* 1. dass.; 2. Familie.
יִחוּף *h. m.* Barfüssigkeit.
יָחוּפָא *a. m.* barfuss.
יִחוֹר *h. m.* Feigenschoss.
יָחַט *h. Hi.* Fehlgeburt haben.
יַחְטָא *a. m., ind.* יַחַט Jes 14, 19 Fehlgeburt.
יַחֲטָא (Sac 3, 2, MS חֲטָא) *a. m.* Teufel.
יָחִיד *h. m., f.* יְחִידָה 1. einzeln; 2. einzig; 3. Hervorragender.
יְחִידָא (Sac 12, 10) *a. m., c. s.* יְחִידָךְ Gen 22, 2 l. יְחִידָךְ, *f. ind.* יְחִידָא Jud 11, 34 dass.
יְחִידָאָה *a. m., ind.* יְחִידַי Gen 3, 22 1. allein; 2. einzeln.
יְחִידִי *h. m., f.* יְחִידִית 1. einzeln; 2. einzig; 3. Bekenner des einzigen Gottes.
יָחַל *h.* (vgl. חול) *Pi.* treffen lassen. *Ho.* niedergelegt werden.
יָחַם *h. Pi.* 1. brünstig machen; 2. erhitzen (?). *Hitp.* brünstig werden.

יַחֵם *a. Pa. inf. c. s.* יַחֲמוּתְהוֹן Gen 30, 41 brünstig machen. *Itpa. pt. pl. f.* מִתְיַחֲמָן Gen 30, 38 brünstig werden.
יַחֲמָא (Hb 2, 15, MS חֲמָּא) l. חֲמָא v. חֶמְתָּא *a. f.* Gift.
יַחְמוּר *h. m.* eine Antilopenart.
יַחְמוּרָא (Dt 14, 5) *a. m.* dass.
יחן s. חֲנָה.
יַחֲנוּן *h. m., pl.* יַחֲנוּנוֹת eine Pflanze.
יַחֲנוּנָא *a. m.* dass.
יָחַם *h. Pi.* 1. die Abstammung nachweisen, Stammbaum aufstellen; 2. zu den Vornehmen zählen, Vorrechte geben. *Hitp.* 1. sich herleiten von, sich seiner Abstammung rühmen; 2. in das Geschlechtsregister eingetragen werden.
יַחֵס *a. Pa.* 1. zurückführen auf, herleiten von; 2. zu vornehmem Stande erheben. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְיְחַסוּ Nu 1, 18 l. אִתְיַחֲסוּ 1. seinen Stammbaum nachweisen, sich zählen unter; 2. in das Geschlechtsregister eingetragen werden.
יַחַס *h. m.* legitime Abstammung.
יֹחַס *h. m.* Genealogie.
יַחֲסוּתָא *a. f.* legitime Abstammung.
יָחַף *h. Hitp.* barfüssig sein.
יְחַף *a., pf.* 3 *pl.* יְחִיפוּ Dt 8, 4 barfuss, sohlenlos sein. *Pa.* dass.
יָחֵף *h. m.* barfuss.
יַחַף *h. m.* 1. Barfüssigkeit; 2. Fussschmerzen, Entzündung der Hufe (?).
יָחֲפָא *a. m., ind.* יָחֵיף 2S 15, 30 barfuss.
יטא (= אטא) l. אֲתָא.
יְטַב *a., ipf.* יֵיטַב (יִיטַּב) Gen 12, 13 gut, wohl sein. *Aph. pf.* אוֹטֵיב Gen 12, 16, 3 *f. pl.* אֵיטִיבָא Dt 29, 25 Ausg. Sab., MS אוֹטֵיבָא, *inf.* אֵיטָבָא Sac 12, 4 1. Gutes thun; 2. gut sein; 3. gut ausführen. *Ittaph. pt.* מִתּוֹטַב Jon 2, 9 Soc 59 wohlgethan werden.
יָטְבַת s. יוֹדַפַּת.
יְטוּרָא *a. m.* 1. *ind.* יְטוּר Jud 20, 38 Rauchsäule; 2. Landschaft am Hermon.
יטמס (jSabb 6[a]) s. טְרִים.
יט״ת Permutation (את״בש) von מנא.
יְיָ, יְיָ֗, יְיָ Abkürzung des Tetragramms.
יַי *a.* 1. o! 2. s. כְּיי, לְיי.
יַיא *a.* 1. NuJI 21, 29 wehe! 2. (= יְהָא) s. הֲוָא.
יֵיאוּשׁ *h. m.* 1. Verzweiflung; 2. Verzichtleistung.
יֵיאוּשָׁא *a. m.* dass.
יֵיבָא, יֵיבַהּ *a.* (= יְהֵי בַהּ) es verhält sich damit.
יידא s. לְיַידָא.
יִיחוּדָא *a. m., c.* יִיחוּד Thr 3, 28 Einheit.
יילעו (jKil 32[b]) l. יֵיעוֹל (so Ven.), s. עֲלַל.
יֵימָם (Nu 9, 21) *a.* bei Tage.
יֵימַר *m.* Personenname.
יַיִן *h. m., pl.* יֵינוֹת Wein.
יָכוֹל *h.* können, vermögen.
יָכוֹל *h.* möglicherweise, vielleicht; בְּיָכוֹל möglicherweise; כִּבְיָכוֹל gleichsam.
יָכַח *h. Hi.* הוֹכִיחַ 1. zurechtweisen; 2. beweisen; 3. zeigen. *Ni. Hitp.* rechten.
יְכַח *a. Aph.* אוֹכַח Gen 21, 25 zurechtweisen, urteilen. *Itpa. inf.* אִתְוַכָּחָא Koh 9, 3 (MS אִתּוֹכָּחָא) *pt. pl.* מִתְוַכְּחִין 2S 19, 10, Koh 3, 18 (MS an beiden Stellen מִתּוֹכְּחִין) 1. rechten; 2. gerechtfertigt werden. *Ittaph.* 2 *f.* s. אִתּוֹכַחְתְּ Gen 20, 16 gerechtfertigt werden.
יְכֵיל (Ho 12, 5 Soc 59) *a., pf.* 3 *pl.* יְכִילוּ Gen 13, 6, *ipf.* 3 *m. sg.* יִכּוֹל Ex 10, 5, *pt.* יָכֵיל Nu 22, 37 1. können, vermögen; לֵית יָכֵיל דְּ es ist unmöglich, dass; 2. überwältigen.
יְכַל s. אֲכַל.
יוּכְלָא (Nu 14, 16) *a. m.* Vermögen, Macht.
יכוליני (EstR 1, 3) l. יוֹבִינֵי *x. m. pl.* (*Joviani*) Ehrenlegion des Diokletian.
יָכָלְתָּא *a. f.* Vermögen, Macht.
יוֹכְנִי. בַּר י׳ *a. m.* Name eines fabelhaften Vogels.

יכרותא (jSabb 14[d]) l. זִכְרוּתָא (so Ausg. Ven.).
יַלָּא (Lev 11, 30) *a. m.* ein blutsaugendes Tier.
יָלַד *h.* gebären, erzeugen. יוֹלְדָיו seine Eltern. *Ni.* 1. geboren werden; 2. entstehen, zu stande kommen. *pt.* נוֹלָד Entstehendes, was erst später eintritt; 3. neu werden (vom Monde). *Pi.* 1. Geburtshülfe leisten, entbinden; 2. erziehen. *Hi.* zeugen.
יְלֵד *a., pf.* 3 *f. sg.* יְלֵידַת Gen 16, 1, *ipf.* 3 *f. sg.* תְּלִיד Gen 17, 19 1. gebären; 2. hervorbringen. *Pa.* 1. Geburtshülfe leisten; 2. zur Welt bringen (werfen). *Aph. pf.* אוֹלִיד Gen 5, 3 zeugen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִתְיְלֵידַת Gen 24, 15 geboren werden, entstehen. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְיַלַּדוּ Lv 25, 45 Kinder bekommen.
יֶלֶד *h. m.* Kind, Knabe.
יַלְדָּה *h. f.* 1. junges Mädchen; 2. Schössling.
יַלְדוּת *h. f.* Jugend, Jugendalter.
יַלְדוּתָא *a. f.* dass.
יַלָדוּתָא *a. f., c. s.* יַלָדוּתָךְ Gen 31, 13 Abstammung, Geburt.
ילוֹד *h. m.* Geborner.
יָלוֹלָא *a. m.* Klagender (Schakal).
יְלִידָא *a. m.* יְלִיד בֵּיתָא Gen 17, 12 im Hause geborner Sklave.
יָלֵידְתָּא (Lv 12, 7, Jes 13, 8) *a. f.* Gebärerin.
יַלִּילָא *a. m.* Kundschafter.
ילין 1. s. אֲלֵין; 2. s. אִילֵין.
ילך s. הָלַךְ.
יָלַל I *h. Pi.* auskundschaften.
יָלַל II *h. Pi.* jammern.
יְלַל I *a. Pa.* auskundschaften.
יְלַל II *Pa. pf.* 3 *f. sg.* יַלֵּלַת Est II 5, 1, *pt. pl.* מְיַלְּלִין Est II 1, 2 jammern, klagen. *Aph. imp.* אֵילִילוּ Jes 23, 14, *ipf.* 3 *pl.* יֵילְלוּן Jer 47, 2 dass. *Palp. pt. pl.* מְוַלְוְלִין Est II 1, 2 (Druck מילילין) dass. (vom Schrei des Pfauen).

יְלָלָה *h. f.* Jammer, Klage.
יְלַלְתָּא *a. f., ind.* יְלָלָא Est II 5, 1 l. יְלָלָא, *c.* יְלָלַת Jer 25, 36 dass.
יְלַף *a., pt.* יָלֵיף Est II 1, 1 1. gewohnt sein, pflegen; 2. lernen. S. אֲלַף.
יִלְפָא *a. m.* Schiff, Floss.
יוּלְפָנָא *a. m.* Lehre.
יַלְתָּא *f.* Personenname.
יָם *h. m.* 1. Meer, See; 2. Behälter (von Mehl, Wasser, Most).
יַמָּא (Gen 9, 2) *a. m., pl. d.* יַמְמַיָּא Gen 49, 13 Meer.
יְמָא *a., ipf.* 2 *sg.* תֵּימֵי (viell. *Aph.*?) Dt 5, 11 schwören. *Aph.* 1. *pf.* אוֹמִי Ex 13, 19 beschwören; 2. *ipf.* 3 *m. sg.* יוֹמֵי Ex 20, 7 schwören.
יַמְבְּרֵים, יוּמְבְּרוֹס *m.* (Ἰαμβρῆς) Personenname (*Mamre*).
יַמָּה *h. f.* Blutfluss.
יֵמִים (*bibl.*) *h. m. pl.* Maultiere.
יָמִיר *m.* Personenname.
יָמִין *h. f.* rechte Hand, rechte Seite.
יַמִּינָא (Nu 20, 17) *a. f.* 1. rechte Hand; 2. bei der Rechten! 3. Personenname.
יֵימָם (Nu 9, 21) *a.* des Tages, bei Tage.
יְמָמָא (Gen 1, 5) *a. m., pl.* יְמָמִין Ex 29, 18 Tageszeit.
יָמַן *h. Pu. pt.* מְיוּמָּן 1. rechtsliegend; 2. geschickt. *Hi.* 1. das Rechte thun; 2. rechts stehen.
יְמַן s. אֲמַן.
יְמַס s. מְסָא.
יַמְרֵים *m.* (Ἰαμβρῆς) Personenname.
יְנָא *a. Aph. ipf.* 2 *pl.* תּוֹנוּן Nu 32, 7, תֵּינוּן Ex 20, 20 drücken, übervorteilen.
יָנָה *h. Hi.* הוֹנָה dass.
יינוּבָרִים *m.* (Ἰανουάριος) 1. Personenname; 2. Monatsname.
ינּוֹן *m.* Name des Messias (Ps 72, 17).
ינּוּן *a. pl.* sie, diese.
יָנוּקָא (Cant 8, 1), יַנּוּקָא (Thr 2, 11 Or 1377) *a. m.* 1. Kind; 2. Jüngling; 3. Personenname.

יָנוֹקְתָא *a. f.* Mädchen.

יַנַּי *m.* Personenname (Abkürzung von יוֹנָתָן).

יָנִיבָא, יָאנִיבָא *a. m.* eine Mottenart.

יַנִּים (יוֹנוֹס) *m.* (Ἰαννῆς) Personenname.

יָנִיקָא *a. m.* Jüngling (Gelehrtenschüler), s. יָנְקָא.

יינוֹמְלִין *x. m.* (οἰνόμελι) Weinhonig.

יָנַם s. אֲנַם.

יינם. דיינם (bSabb 129ª) l. רָדִינַם *x. m.* (ῥόδινος) von Rosenholz (?).

יָנַק *h.* saugen. *Hi.* säugen, ernähren.

יְנַק *a., pt. pl.* יָנְקִין Cant 8, 1 saugen. *Pa. Aph. ipf.* 3 *f. sg.* תּוֹנִיק Gen 21, 7, *pt. pl. f.* מֵינְקָן 1S 6, 7, *d.* מֵינְקָתָא Gen 33, 13 säugen.

יָנְקָא (Dt 28, 50) *a. m., ind.* יָנִיק Jud 8, 20, יָנֵיק 1S 15, 3, *pl. d.* יָנְקַיָּא Gen 33, 14, 1K 12, 10 1. Säugling; 2. Jüngling; 3. Schössling.

יָנְקוּתָא *a. f., c. s.* יָנְקוּתִיךְ Jer 13, 27 Jugend.

יָנְקָנָא *a. m., pl. d.* יָנְקָנַיָּא Jes 3, 4 (MS יָנְקַיָּא) jugendlich, kindisch.

יְנָקְתָא (יַנָּקְתָא) *a. f., ind.* יְנָקָא Jer 2, 23 (MS יָנְקָא) Kamelstute, s. אֲנָקָא.

יַיִם (ייסו, l. יִסֵּי) *ipf. Pa. v.* אֲסָא es heile! wohl bekomms!

יָסָּא, יַסָּה *m.* Personenname (יוֹסֵף).

יָסַד *h.* 1. gründen; 2. anordnen. *Pi.* 1. gründen; 2. begründen, erweisen. *Hitp.* gegründet werden.

יְסַד *a.* gründen, anordnen. *Pa.* dass. *Itpa. Ittaph.* gegründet, angeordnet werden.

יְסוֹד *h. m.* Grundlage, Fundament.

יִסּוּד *h. m.* Anordnung.

יְסוֹדָא (Lv 9, 9) *a. m.* 1. Grundlage, Fundament; 2. s. אֶסָּדָא.

יְסוּפָא *a. m.* Aufhören, Schwinden.

יִסּוּר *h. m.* Züchtigung, Leiden.

יְסוּרָא *a. m.* 1. *pl.* יְסוּרִין Jes 53, 8 dass.; 2. יְסוּרִין Jes 42, 22 Bande, Kerker.

יוּסְטָא *m.* (Ἰοῦστος) Personenname.

יוּסְטִינָא, יוּסְטִינִי *m.* (Ἰουστῖνος) Personenname.

יסי. חלי י׳ (jPes 29ᶜ) Endivie (*Cichoria Endivia*).

יַסִּי, יַסִּין, יַאסִּין *m.* Personenname (יוֹסֵף).

יָסַם *h. Hitp.* erblinden.

יַסְמִין *x. m.* Jasmin (*Jasminum*).

יָסַף *h. Hi.* הוֹסִיף vermehren, hinzufügen. *Nitpo.* נִתּוֹסַף hinzugefügt, vermehrt werden.

יְסַף *a. Aph. pf.* אוֹסִיף Gen 8, 10, *ipf.* 3 *pl.* יֵיסְפוּן Jer 31, 11 Soc 59 l. vermehren, hinzufügen; 2. wiederum thun. *Ittaph. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתּוֹסַף Nu 36, 3 vermehrt, hingefügt werden.

יָסַר *h. Pi.* züchtigen. *Hitp.* gezüchtigt werden.

יְסַר I *a. Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲיַיסַּר Est II 1, 3 (MS אֵיסַר) binden. S. אֲסַר.

יְסַר II *a. Itpa.* gezüchtigt werden.

יוסתיניא l. וַסְתְּנִיָּא.

יְעָא (Nu 17, 23) *a.* hervorkommen. *Aph.* אוֹעֵי hervorkommen lassen.

יָעָא *a. m.* Schaufel.

יָעַד *h. Pi.* 1. bestimmen; 2. zum Weibe bestimmen. *Pu.* bestimmt werden.

יְעַד *a. Pa.* 1. zum Weibe bestimmen; 2. verwarnen. *Itpa.* verwarnt werden.

יַעְדוּת Ortsname.

יִעוּד *h. m.* zum Weibe Bestimmen.

יְעַט *a. Pa.* raten. *Itpa.* sich beraten.

יְעִידָה I *h. f.* 1. zur Frau Bestimmen; 2. Zusammentreffen, Begegnung.

יְעִידָה II *h. f.* Bezeugung.

יָעַל *h. Hiph.* הוֹעִיל nützen.

יָעֵל *h. m.* Steinbock.

יַעֲלָא (Dt 14, 5) *a. m.* 1. dass.; 2. יעלא (jNed 37ᵈ, Ausg. Ven. עִילָא, jMaaser 52ª פילא) l. פּוּלָא.

יַעֲלָה *h. f.* weiblicher Steinbock.

יַעַן *h.* (*bibl.*) weil.

יַעְנָא *a. m.* habgierig.

יַעֲנָה. בַּת י׳ *h. f.* Vogel Strauss.

יָעַף *h. Pi.* ermüden.

יָעַץ *h.* raten, Rat erteilen. *Pi.* Rat pflegen. *Hitp.* sich beraten.

יְעַץ *a.* raten. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְיְעִיצוּ Jud 19, 30 sich beraten.

יְעַק *a. Itpa.* bedrängt werden.

יַעַר *h. m.* Wald, Dickicht.

יַעְרָא (Ex 2, 3) *a. m.* dass.

יְעַרְתָּא, יַעְרְתָא *a. f., c.* יַעְרַת Cant 4, 11 Honigseim.

יָפָה *h. Pi.* 1. schön machen, schmücken; 2. verbessern. יִפָּה כּוֹחַ Vorrecht verleihen. *Pu.* 1. geschmückt werden; 2. (mit כּוֹחַ) Vorrecht erhalten. *Hitp.* 1. verschönt werden; 2. verherrlicht werden.

יָפֶה *h. m.* 1. schön; 2. gut, recht; 3. freundlich; 4. wert; 5. hässlich. כּוֹחַ יָפֶה Vorrecht. עַיִן יָפָה Wohlwollen. דַּעַת יָפָה schlechter Geschmack (dessen, der sich nicht ekelt). יָדַיִם יָפוֹת gierig zufahrende Hände.

יִפּוּי *h. m.* Auszeichnung, Vorzug.

יָפֵחַ *h. m.* schnaubend.

יָפְיוּת *h. f.* Schönheit.

יָפְיָפָה (*bibl.*) *h.* sehr schön sein.

יְפֵיפוּת *h. f.* Schönheit.

יְפֵיפִיָּה *h.* 1. *f.* schön; 2. *m.* Engelname.

יָפַע *h. Hi.* הוֹפִיעַ 1. erscheinen; 2. erscheinen lassen.

יְפַע *a.* erscheinen. *Aph.* 1. dass.; 2. erscheinen lassen; 3. überschreiten.

יָצָא *h.* 1. heraus-, hervorgehen. כְּיוֹצֵא בְ gleichwie. יוֹצֵאת הַחוּץ feile Dirne. 2. aufgehen (von Gestirnen); 3. weggehen; 4. ausgeschlossen sein; 5. überschreiten, abweichen; 6. der Pflicht genügen. יָצָא יְדֵי פ' gerechtfertigt sein vor; 7. aufgeführt werden; 8. sein Bedürfnis verrichten; 9. abziehen. *Hi.* 1. hervorbringen, herausgehen lassen, heraustragen; 2. wegnehmen; 3. entlassen; 4. von einer Pflicht entbinden; 5. ausschliessen; 6. überleben.

יְצָא s. שֵׁיצִי.

יְצַב *a. Pa.* befestigen, begründen.

יִצְהָר (*bibl.*) *h. m.* 1. Öl; 2. Personenname.

יָצוּל *h. m.* Deichsel am Pflug.

יָצוּעַ *h. m.* Polster, Lager.

יָצוּק *h. m.* Feststehender, Mächtiger.

יְצִיאָה *h. m.* 1. Herausgehen; 2. Aufgang (der Sonne); 3. Ausgabe; 4. Heraustragen; 5. Einkünfte; 6. Stuhlgang.

יַצִּיב *h. m.* feststehend, giltig, wahr.

יַצִּיבָא *a. m.* 1. *pl. d.* יַצִּיבַיָּא Ex 12, 19 Einheimischer; 2. *ind.* יַצִּיב Sac 14, 9 feststehend.

יְצִיבָה *h. f.* Stehen.

יָצִיעַ *h. m.* Anbau eines Hauses.

יְצִיקָה *h. f.* Giessen.

יָצִיר *h. m.* 1. Gebilde; 2. ein Gerät in der Kelter.

יְצִירָה *h. f.* 1. Erschaffung; 2. Töpferei.

יָצַע *h. Hi.* הִצִּיעַ 1. ausbreiten, ein Lager zurecht machen; 2. vortragen. *Ho.* ausgebreitet sein.

יְצַע *a. Pa. Aph.* dass.

יָצַף *h. Pi.* entmutigen.

יְצַף *a., pf.* 2 *sg.* יְצִיפְתְּ Jes 57, 11, *ipf.* 3 *sg.* יִצִּיף 1S 9, 5, *pt. pl.* יָצְפִין Jer 42, 16 betrübt, bekümmert sein. *Pa. inf.* יַצָּפָא Jer 31, 11 (MS צְפָא), *Itpa.* dass.

יָצָף *m.* Personenname.

יִצְפָא (1S 25, 31) *a. m.* Kummer. *ind.* יְצַף Wehe!

יָצַק *h.* giessen. *Hi.* הִצִּיק dass. *Ho.* הוּצַק gegossen werden. *pt.* מוּצָק fest.

יָצַר *h.* bilden, schaffen. *Ni.* geschaffen sein.

יְצַר (Am 4, 13) l. צָר (so MS), s. צוּר.

יֵצֶר *h. m.* Trieb, bes. böser (sinnlicher) Trieb. י' הַטּוֹב, י' הָרָע guter, böser Trieb.

יִצְרָא (Gen 8, 21) *a. m.* י' טָבָא, י' בִּישָׁא dass.

יָצָר s. יָצִיר.

יָצַת *h. Hi.* הִצִּית anzünden. *Ho.* הֻצַּת angezündet werden.

יְקָא *m.* Personenname.
יָקַב *h. Pi.* aushöhlen.
יֶקֶב *h.* 1. Kelterkufe; 2. Aushöhlung.
יָקַד *h.* brennen. *Ho.* verbrannt, angezündet werden. *Hittaph.* sengen.
יְקַד *a., pt.* יָקְדָא Lv 6, 6 brennen, anzünden. *Aph. pf.* 1 *m. sg.* אוֹקֵידִית Dt 9, 21 anzünden. *Itpa.* in Flammen stehen. *Ittaph. ipf.* 2 *m. s.* תִּתּוֹקַד Lv 6, 23 verbrannt werden.
יְקוּד *h. m.* Brand, Verbrennung.
יְקוּם *h. m.* Wesen, Bestand, Lebendiges.
יְקוּמָא (Gen 7, 23) *a. m.* dass.
יְקֵידָה *h. f.* Brennen, Brand.
יְקֵידוּתָא *a. f., c.* יְקֵידוּת Jes 33, 14 Verbrennen.
יְקֵידְתָא (Lv 10, 6) *a. f., pl. d.* יְקֵידָיָא Nu 17, 2 Brennen, Brand.
יוֹקְיָנוֹס (?) (ὠκεανός) Ortsname.
יַקִּיר *h. m.* 1. schwer; 2. vornehm.
יַקִּירָא *a. m.* 1. *c.* יַקִּיר Ex 4, 10 schwer; 2. teuer; 3. *pl.* יַקִּירִין Nu 22, 15 geehrt, vornehm.
יַקִּירוּתָא *a. f.* Würde.
יְקוּמִינֵי *x. f.* (οἰκουμένη) bewohnte Erde.
יְקוֹנָא *x. m.* (εἰκών) Bild.
יקינטון s. דִּיַּקִנְטִין.
יָקַר *h.* schwer sein. *Pi.* ehren. *Pu.* geehrt werden. *Hi.* 1. ehren; 2. steigen im Preis, teuer werden. *Ho.* dass. wie 2.
יְקַר *a.* 1. *pf.* 3 *f. pl.* יְקָרָא Gen 48, 10 schwer sein; 2. *pf.* 3 *f. sg.* יְקָרַת 1S 26, 21 teuer sein; 3. in Ehren stehen. *Pa.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֲיַקַּר 1S 2, 30, *inf.* יַקָּרָא Nu 24, 11 ehren; 2. *pf.* 1 *sg.* יַקָּרִית Ex 10, 1 schwer, hart machen, verstocken; 3. *pf.* 2 *sg.* יַקַּרְתָּא Jes 43, 23 schenken. *Aph.* אוֹקַר 1. ehren; 2. beschenken. *Itpa.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶתְיַקַּר Ex 14, 17 sich verherrlichen; 2. *pf.* 3 *sg.* אִתְיַקַּר Ex 7, 14 (MS אִתַּקַּף) schwer werden, sich verstocken; 3. teurer werden; 4. *pf.* 2 *sg.* אִתְיַקַּרְתָּא Jes 43, 4 geehrt werden.

יָקָר *h. m.* 1. schwer; 2. teuer; 3. vornehm.
יוּקְרָא *a. m.* 1. Schwere; 2. hoher Preis; 3. Beschwerde.
יְקָרָא (Ex 16, 7) *a. m.* 1. Ehre, Herrlichkeit; 2. Preis; 3. Ehrengeschenk.
יְקָרוּת *h. f.* Würde.
יָקַשׁ *h. Ni.* gefangen werden.
יקשן l. קִישָׁן.
יָרֵא *h.* fürchten. *pt. pass.* יָרָאוּי gefürchtet. *Ni.* gefürchtet werden. *pt.* נוֹרָא furchtbar. *Hitp.* 1. sich fürchten; 2. gefürchtet werden.
יְרָא *a. Aph. inf.* אוֹרָאָה Mi 6, 4 lehren.
יִרְאָה *h. f.* 1. Furcht, Ehrfurcht; 2. *pl.* יְרָאוֹת Gottheit, Götze.
יַרְבּוּז *h. m.* Beermelde, Erdbeerspinat (*Blitum virgatum*).
יַרְבּוּזָא *a. m.* dass.
יָרַד *h.* 1. herabsteigen, herabfallen. עוֹלֶה וְיוֹרֵד (v. Opfer) nach den Vermögensverhältnissen im Wert steigend und fallend; 2. sich entfernen. *pt. pass.* יָרוּד niedriggestellt (im Ansehen, Wert). *Hi.* 1. herabbringen; 2. entfernen; 3. einsetzen. לֹא מַעֲלֶה וְלֹא מוֹרִיד er lässt unberücksichtigt.
יוֹרְדָה *h. f.* Fluss.
יַרְדְּנָא (Dt 26, 17), יוּרְדְּנָא *a. m.* Jordan.
ירדינון (SchemR 23) l. קֶדְרִינוֹן.
יָרָה *h.* 1. hervorschiessen; 2. werfen. *Hi.* 1. werfen, schiessen; 2. lehren, unterweisen.
יְרוֹאָר *h. m.* ein Bitterkraut (*Ferula spec.*).
ירוד l. יָרוֹר.
ירודא l. יָרוֹרָא.
יָרוֹק *h. m.* gelb, grün.
יָרוֹקָא *a. m.* 1. *ind.* יָרוֹק Lv 13, 49 gelb, grün; 2. *d.* יָרוֹקָא Nu 22, 4 Kraut, Laub.
יְרוֹקָה *h. f.* 1. Grünes. יְרוֹקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם Wasserlinse. יְרוֹקַת חֲמוֹר Eselsgurke (*Ecbalium Elaterium*); 2. Gelbsucht.

יַרוֹקָנָא *a. m., pl.* יַרוֹקָנִין 2K 4, 39 (MS יַרְקוֹנִין) Kraut, Gemüse.
יָרוֹקְתָא *a. f.* gelblicher Edelstein.
יָרוֹר *h. m.* 1. Schakal; 2. Augenkrankheit.
יָרוּרָא (Jer 2, 24) *a. m., pl.* יָרוּרִין Jes 13, 22, Mi 1, 8 Schakal.
יְרוּשָׁלַיִם *h.* Jerusalem.
יְרוּשְׁלֶם (Gen 14, 18, MS ohne Schewa), יְרְשְׁלֶם (Jes 51, 17; 52, 1. 2. 9 Soc 59) *a.* Jerusalem.
יְרוּשַׁלְמָאָה *a. m.* 1. jerusalemisch; 2. Jerusalemer.
יְרוּשַׁלְמִי *h. m.* dass.
יָרוּתָא (2S 14, 7) *a. m.* Erbe.
יְרוּתְתָא s. יְרְתְתָא.
יָרֵחַ *h. f.* Mond.
יֶרַח *h. m.* 1. Monat; 2. בֵּית י׳ Ortsname.
יַרְחָא *a. m., ind.* יְרַח Dt 33, 14 1. *d.* יַרְחָא 1S 20, 5 Neumond; 2. Monat. רֵישׁ יַרְחָא Nu 28, 14 Neumond. יַרְחָא דְעִבּוּרָא Koh 2, 7 Or 2377 Schaltmonat.
יַרְחִינָאָה *a. m.* Berechner des Mondlaufs.
יְרִי Zauberwort.
יָרִיד *h. m.* Jahrmarkt.
יְרִידָא *a. m.* dass.
יְרִידָה *h. f.* Herabfallen, Herabsteigen.
יְרִיָּה *h. f.* Wurf.
ירינון (jDem 22ᵇ, Ven. וורינון) l. וַרְדִּינוֹן.
יְרִיעָה *h. f.* 1. Vorhang; 2. Bogen, Blatt.
יְרִיעֲתָא (Ex 26, 2) *a. f.* Vorhang.
יָרֵךְ *h. f., du.* יְרֵכַיִם, *pl.* יְרֵכוֹת 1. Hüfte, Schenkel; 2. Seite; 3. gerader Strich.
יִרְכָא (Ex 1, 5) *a. f., ind.* יִירַךְ Nu 5, 22, *pl.* יִרְכָן Ex 28, 42, יַרְכִין, *c. s.* יִרְכֵיהוֹן Cant 7, 2 1. Hüfte; 2. Seite.
יַרְכּוֹנָא *a. f.* dass.
יורכין (DtJI 34, 6, MS וורכן oder וורמן) l. יָרְקָן, s. יָרְקְתָא.
יַרְמוּךְ Flussname.
ירמטיא (Erach 5, 1, andere Lesarten רימטיא, ידמטיא, דמטייה) *f.* Personenname.
ירנקא l. יַרְקוֹנָא.
יְרָסָא *a. m.* Gift.
ירע s. רָעַע.
יְרַע *a. Pa.* verzagt machen. *Itpe.* verzagen.
יַרְעָנָה (יַרְעִינָה) *h. f., pl.* יַרְעָנִין eine zum Waschen dienende Pflanze.
יָרַק *h. Hi.* הוֹרִיק 1. blass werden; 2. blass machen; 3. glänzen machen; 4. הוֹרִיק פָּנִים trotzig sein.
יְרַק I *a. Aph.* blass werden.
יְרַק II *a.* ausspucken.
יָרֶק *h. m., pl.* יְרָקוֹת Kraut. יַרְקוֹת חֲמוֹר s. יְרוֹקַת חֲמוֹר.
יַרְקָא (Dt 11, 10) *a. m.* dass. יַרְקָא דְקוּלְיָא Salzkraut (*Salsola*).
יָרְקָא *a. m., pl. f.* יָרְקָן Lv 14, 37 gelb, grün.
יֵרָקוֹן *h. m.* 1. Gelbsucht; 2. Getreidekrankheit.
יַרְקוֹנָא (Dt 28, 22, MS יַרְקָנָא) *a. m.* 1. dass.; 2. *pl.* יַרְקוֹנִין 2K 4, 39 Kraut; 3. Würzwein.
יוּרְקְמִי (יורקמו) *m.* Name eines Engels.
יַרְקָנָא (Dt 28, 22), יוּרְקָנָא *a. m.* 1. Gelbsucht; 2. Getreidekrankheit.
יָרְקָנָא *a. m., ind.* יָרְקָן Ex 28, 17 ein gelber Edelstein.
יַרַקְרִיקָא (Lv 11, 18) *a. m.* Name eines Vogels.
יְרַקְרַק *h. m.* blassfarbig, grün.
יָרְקְתָא *a. f.* ein Edelstein.
יָרַשׁ *h.* erben, in Besitz nehmen. *Hi.* 1. vererben, zum Besitz geben; 2. vertreiben.
יְרֻשָּׁה *h. f.* 1. Erbteil; 2. Besitznahme.
יְרֵית (Nu 24, 24) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵירַת Gen 21, 10 erben, in Besitz nehmen. *Aph.* vererben, zum Besitz geben.
יַרְתוּתָא *a. f.* Erbbesitz.
יְרוּתְּתָא *a. f., ind.* יְרוּתַּת Nu 24, 18, *c. s.* יְרוּתְּתֵיהּ Dt 2, 12 dass.

יִשְׂרָאֵל *m.* 1. Israel; 2. Israelit.
יִשְׂרְאֵלִי *h. m., f.* יִשְׂרְאֵלִית Israelit.
יָשַׁב *h.* 1. sich setzen, sitzen bleiben; 2. ruhig sein. *Pi.* 1. setzen, legen; 2. ordnen; 3. beruhigen; 4. bevölkern. *Hi.* 1. setzen, sitzen lassen; 2. einsetzen. *Ni.* bewohnt werden. *Pu.* 1. sitzen; 2. beruhigt sein. *Hitp.* 1. besetzt, bevölkert werden; 2. beruhigt werden.
יְשַׁב *a. Itpa.* beruhigt werden.
יֶשֶׁבְאָב *m.* Personenname.
יֵשׁוּ *m.* Personenname (יֵשׁוּעַ).
יִשּׁוּב *h. m.* 1. Besetzen, Bewohnen; 2. bewohnte Gegend; 3. ruhige Überlegung, Gesittung.
יְשׁוּוִין (?) *h. m. pl.* Ballaststeine (?).
יֵשׁוּעַ *m.* 1. Personenname; 2. absichtlicher Ersatz für פִּדְיוֹן.
יְשׁוּעָה *h. f.* Erlösung, Hilfe.
יָשַׁט *h. Hi.* 1. ausstrecken; 2. reichen.
יְשַׁט *a. Aph. pf.* אוֹשִׁיט Ex 22, 7 1. ausstrecken; 2. reichen. *Ittaph. pt. f.* מִתּוֹשְׁטָא Ez 2, 9 ausgestreckt werden.
יְשִׁיבָה *h. f.* 1. Sitzen, Sitz; 2. Wohnen; 3. Sitzung, Akademie.
ישיוין s. יְשָׁוִין.
יְשִׁימָא *m.* Personenname.
יָשִׁישׁ *h. m.* alt, ehrwürdig.
יִשְׁמָעֵאל *m.* 1. Ismael; 2. Arabervolk; 3. Islam.
יִשְׁמְעֵאלִי *h. m.* Araber.
יָשֵׁן *h.* schlafen.
יָשֵׁן *h. m.* schlafend.
יָשַׁן *h. Pi.* alt werden lassen, aufheben. *Pu.* aufgehoben werden. *Ni.* alt sein. *Hitp.* 1. alt werden; 2. dass. wie *Pu.*
יָשָׁן *h. m.* alt.
יָשַׁע *h. Hi.* הוֹשִׁיעַ helfen. *Ni.* נוֹשַׁע Hülfe erhalten.
יְשַׁף *a. Aph.* anblasen, anfachen.
יָשְׁפֵה *h. f.* Jaspis.
יָשַׁר *h. Pi.* 1. fest, gerade machen; 2. s. אָשַׁר.

יְשַׁר *a.* s. אָשַׁר.
יָשָׁר *h. m.* 1. recht, gerade; 2. redlich, fromm. *f.* יְשָׁרָה freiwilliges Opfer.
יַשְׁרָא *a. m.* dass.
יַשְׁרוּת *h. f.* 1. Redlichkeit, rechtes Verhalten; 2. Freiwilligkeit.
יַשְׁרוּתָא *a. f.* sittliches Urteil.
יָת (Gen 1, 1) *a.* Zeichen des Akkusativs. *c. s.* יָתִי, יָתָךְ, יָתִיךְ Nu 5, 21 u. s. w. mich, dich. יָתֵיהּ, *f.* יָתַהּ Dt 18, 8, *pl.* יָתְהוֹן jener.
יְתִיב (Gen 19, 30) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִתִּיב Lv 13, 46, *imp. sg.* תִּיב Gen 35, 1 1. sitzen, weilen, bleiben; 2. bewohnt sein. *Pa.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֲיַתֵּיב Jes 43, 20 besetzen, bewohnt werden lassen; 2. beruhigen. *Aph. pf.* אוֹתֵיב, אַיְתֵיב, 1 *sg.* אוֹתְבִית Lv 23, 43 setzen, wohnen lassen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* אִתְיַתְּבַת Jer 6, 8, *ipf.* 2 *sg.* תִּתְיַתַּב Jes 62, 4 bewohnt werden; 2. beruhigt werden. *Ittaph.* 1. *pf.* אִתּוֹתַב Gen 20, 1 sich als Fremdling niederlassen; 2. *pf.* 3 *f. pl.* אִתּוֹתְבָא Ez 26, 19 (MS אִתְיַתְּבָא) bewohnt werden; 3. beruhigt werden.
יָתְבָא *a. m., pl. c.* יָתְבֵי Ex 23, 31 Bewohner.
יָתֵד *h. f., pl.* יְתֵדוֹת 1. Pflock; 2. Mächtiger; 3. Wegmarke (die Weggrenze bezeichnend).
יָתוֹבָא *a. m.* Beisasse.
יְתוּבָא *a. m.* Wohnstätte.
יַתּוּךְ *h. m.* Ausgiesser (ein zum Herde gehörendes Gerät).
יָתוֹם *h. m.* Waise, vaterloses Kind.
יָתוֹמָא *a. m.* dass.
יְתוֹמָה *h. f.* dass.
יִתּוּר *h. m.* Hinzufügung.
יִתּוּרָא *a. m.* 1. dass; 2. Hinzugefügtes.
יַתּוּשׁ *h. m.* 1. Mücke; 2. ein anderes kleines Insekt.
יַתּוּשָׁא *a. m.* dass.

יָתֵיב a. m., f. d. יָתֵיבְתָּא Ex 16, 35, Jes 54, 1 bewohnt.

יַתִּיךְ s. יַתּוּךְ.

יָתֵיר s. יָתֵר.

יַתִּירָא a. m. 1. ind. יַתִּיר Ex 26, 12 überschüssig; 2. mehr. יַתִּיר מִן Ru 3, 12, Koh 12, 12 mehr als; 3. übermässig; 4. sehr.

יתך s. נְתַךְ.

יָתַם h. Pi. zur Waise machen. Hitp. verwaist werden.

יַתְמָא a. m., ind. יִיתַם Dt 27, 20, pl. יַתְמִין Ex 22, 23 1. Waise; 2. Ortsname.

יַתְמְתָא, יְתְמְתָא a. f. Waise.

יתיניא (GenJI 10, 2) l. וְיתִינְיָא (so MS).

יָתַר h. Pi. hinzufügen. Hi. 1. übrig lassen; 2. hinzufügen. Ni. übrig bleiben. Pu. überschüssig sein. Hittaph. übrig gelassen werden. S. וְתַר.

יְתַר a., pf. 3 f. sg. יְתַרַת Ex 36, 7 übrig bleiben. Pa. hinzufügen. Aph. pf. אוֹתַר Gen 21, 25, אַיְתַר übrig lassen, Überfluss haben lassen. Itpa. אִיַּתַּר 1. übrig bleiben; 2. hinzugefügt werden. Ischtaph. אִשְׁתּוֹתַר übriggelassen werden. S. וְתַר.

יָתֵר h. m. 1. Überschuss habend; 2. überzählig; 3. plene geschrieben.

יָתֵר (?) a. יָתֵר מִן Ru 3, 12 (MS יַתִּיר) mehr als.

יֶתֶר h. a. mehr.

יַתְרָא a. m. 1. pl. יַתְרִין Jud 16, 7 Seil; 2. Bogensehne; 3. die flache Seite des Gedärmes.

יִתְרוֹן h. m. 1. Vorzug, Unterschied; 2. Hinzufügung; 3. Überfluss.

יוּתְרָנָא a. m. Nutzen, Gewinn.

כ

כ 1. der elfte Buchstabe des Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 20.

כְּ *h.* wie, gemäss. כְּמוֹת (auch mit Suff.) wie. כְּ — כָּךְ wie — so. כְּעֵין, כְּגוֹן nach Art von. כְּנֶגֶד entsprechend. כְּדֵי, כְּדֵי s. דֵּי. כְּלַפֵּי gegen hin, gegenüber. כַּמָּה 1. wie viel, wie lange, wie sehr?; 2. wie viel; 3. viel. כְּשֶׁ 1. während, so lange als; 2. als; 3. wann, wenn. מִכְּשֶׁ von dann ab, wann. לִכְשֶׁ dann, wann. כְּשֵׁם שֶׁ — כָּךְ, כֵּן wie — so. כְּדֶרֶךְ שֶׁ, כְּמוֹת שֶׁ, כְּמוֹ שֶׁ, כְּמָה שֶׁ wie. auf die Weise, wie. כְּלַפֵּי שֶׁ dem gegenüber, dass. כְּאִלּוּ als ob.

כְּ (Dt 23, 25) *a.* wie. כְּעֵין Dt 33, 28, כְּגוֹן nach Art von. כְּ הֵי s. הֵיךְ. כְּ — כֵּן so — wie. כְּפוּם Lv 25, 52 gemäss. כָּל קֳבֵיל Rut 4, 4, כל קבל (richtiger כְּלְקֳבֵיל) gegenüber, entsprechend. כְּלַפֵּי Koh 7, 9 gegen hin, gegen. כַּמָּה 1. Gen. 47, 8 (richtiger כְּמָה) wie viel? wie lange?; 2. Cant 4, 1 wie sehr; 3. viel. כַּד, כְּדְ Ex 12, 9, כַּד Gen 39, 18 1. als, wenn; 2. wie das, was. כְּמָה דְ — כְּמָא דְ Ex 1, 12, כֵּן wie — so. כְּגוֹן דְ wie. כְּלְקֳבֵל דְ Koh 5, 15 (MS כָּל קֳבֵל דְ) dementsprechend dass.

כָּא (Dt 5, 3) *a.* hier. עַד כָּא Gen 22, 5 bis hier. מִכָּא Gen 37, 17 von hier. לְכָא וּלְכָא Ex 2, 12 hierhin und dorthin. מִכָּא — מִכָּא Ex 17, 12 von dieser, von jener Seite. אִכָּא es giebt, ist. לֵיכָּא Est II 1, 9 es giebt, ist nicht.

כָּאַב *h.* Schmerz empfinden, schmerzen. *Hi.* Schmerz verursachen.

כְּאֵב *a.*, *pt.* כָּאֵיב 1S 22, 8, כָּיֵיב, *pl. d.* כְּאֵבַיָּא Ez 34, 4 Soc 59, 1. כָּאֲבַיָּא dass. *Pa.* כַּיֵּיב Schmerzen bereiten.

כְּאֵב *h. m.* Schmerz.

כְּאֵבָא *a. m.*, *c.* כְּאֵב Jes 65, 14 1. dass. 2. Wunde. S. כֵּיבָא.

כָּאן *h.* hier. מִכָּאן von hier, von jetzt ab. מִכָּאן וּמִכָּאן von beiden Seiten. עַד כָּאן bis hier. לְאַחַר מִכָּאן nachher. S. auch כָּן.

כָּאן *a.* dass. מִכָּאן, מִכָּן Est II 1, 1; 5, 1 von hier. כָּאן — כָּאן hier — dort. S. auch כָּן.

כַּאר *x. m.* Esel.

כָּאַר *h.*, *pt. pass.* כָּאוּר hässlich.

כָּאתָא *a. f.* Schelten.

כְּבָא *a. Pa.* כַּבִּי auslöschen.

כַּבָּא *a. m.* Excrement, Mistfladen.

כַּבָּא *a. m.* Geröstetes.

כַּבָּא *a. m.* 1. *pl.* כַּבִּין Gen 3, 18 Dornstrauch; 2. s. כּוּבָא; 3. s. קֻבְּתָא. Vgl. כּוּבָא.

כַּבַּאי s. כַּבְיָא.

כְּבַב *a. Pa.* rösten.

כַּבְבָא *a. m.* s. כַּבָּא.

כָּבַד *h. Pi.* 1. ehren; 2. ein Ehrengeschenk geben; 3. reinigen, fegen. *Pu.* geehrt werden. *Hi.* 1. beschwerlich sein; 2. schlimm werden; 3. schwer machen, verhärten; 4. ausfegen. *Hitp.* 1. geehrt werden; 2. sich erheben; 3. gefegt werden.

כְּבַד I *a. Pa.* fegen. *Itpa.* gefegt werden.

כְּבַד II *a. Aph.* erzürnen.

כֹּבֶד s. כּוֹבֶד.

כָּבֵד I *h. m.* 1. schwer; 2. Schwere.

כָּבֵד II *h. m. f.* Leber.

כַּבְדָא (Ex 29, 13) *a. f.* dass.

כָּבָה *h.* verlöschen. *Pi.* auslöschen.

כָּבוֹד *h. m.* 1. Ehre, Herrlichkeit; 2. Bezeichnung für Gott.

כִּבּוּד *h. m.* 1. Ehrung; 2. Ausfegen.

כִּבּוּי *h. m.* Löschen.

כבויי (bEr 29b) l. כַּבָּיֵי, s. כַּבְיָא.
כָּבוּל Ortsname.
כָּבוּל h. m. Kopfbinde der Frauen.
כִּבּוּס h. m. Waschen (von Kleidern).
כְּבוּסָה h. f., s. כְּבִיסָה.
כִּבּוּשׁ h. m. 1. Unterwerfung; 2. Demütigung; 3. Aufstieg.
כִּבּוּשָׁא a. m. 1. Pressung; 2. pl. c. s. כִּבּוּשֵׁיהוֹן Ex 27, 10 Überzug, Belag.
כַּבֵּי s. כְּבְיָא.
כַּבְיָא a. m. Mistfladen.
כְּבְיָא a. m. 1. Spinne; 2. Spinngewebe.
כְּבֵינָה h. f. Überwurf.
כְּבֵינְתָא a. f., pl. d. כְּבֵינָתָא Jes 3, 23 dass.
כְּבִיסָה h. f. 1. Waschen; 2. Waschwasser; 3. Waschmittel.
כְּבִישָׁה h. f. Betreten.
כְּבִישְׁתָא a. f., ind. כְּבִישָׁא 1 S 6, 12 (MS כִּבְשָׁא), pl. כְּבִישִׁין Jes 40, 3 (MS כִּבְשִׁין) gebahnter Weg.
כְּבִּיתָא a. f. Rundung.
כַּבְכָּב h. m. Schale.
כָּבַל h. fesseln, binden. Pu. gebunden sein.
כְּבַל a., pt. pass. pl. f. כְּבִילָן Koh 12, 4 dass. Pa. pt. pass. מְכַבַּל gebunden, unfruchtbar.
כֶּבֶל h. m. Fessel, Knöchelring.
כִּבְלָא a. m., pl. כִּבְלִין Thr 3, 7 dass.
כָּבַן h. umhüllen. Pi. dass.
כְּבַן a., pt. pass. כְּבֵינָא Ez 27, 18, l. כְּבִינָא dass. Pa. dass.
כִּבְנָה s. כְּבֵינָה.
כָּבַס h., pt. כּוֹבֵס Wäscher (von Kleidern). Pi. waschen. Pu. Hitp. gewaschen werden.
כֶּבֶס h. m. Waschung.
כְּבָסָא, כּוּבָסָא a. m. 1. Datteltraube. 2. Hoden.
כֹּבַע s. כּוֹבַע.
כָּבַר h. sieben (mit dem Getreidesieb). Ni. gesiebt werden.
כְּבַר a. Pa. schwefeln.
כְּבָר h. längst.
כְּבָר (Jer 38, 9, Koh 1, 10, Est II 5, 14) a. dass.
כְּבָרָה h. f. Getreidesieb, Schwinge.
כִּבְרִיתָא, כְּבְרִיתָא a. f. 1. Schwefel; 2. Ortsname; 3. l. כַּבָּרְתָא.
כֶּבֶשׂ h. m. Schaf.
כִּבְשָׂה h. f. dass.
כָּבַשׁ h. 1. niederdrücken, pressen; 2. unterdrücken; 3. zurückhalten; 4. unterwerfen; 5. einlegen. pt. pl. כְּבוּשִׁין Eingemachtes; 6. ebnen, pflastern; 7. vergewaltigen. Ni. 1. niedergedrückt werden; 2. unterwürfig sein; 3. vergewaltigen. Pi. 1. niederdrücken, eben machen; 2. klar machen; 3. unterwerfen, erobern. Hi. einnehmen. Hitp. unterworfen werden.
כְּבַשׁ (Nu 32, 42), כְּבֵישׁ a. 1. pf. 2 m. sg. כְּבֵישְׁתְּ Ex 9, 17, ipf. יִכְבּוֹשׁ Mi 7, 19 niederdrücken, niedertreten, unterwerfen; 2. imp. pl. כְּבִישׁוּ Jes 40, 3 Soc 59, pt. pass. f. כְּבִישָׁא Nu 20, 19 ebnen, pflastern; 3. vergewaltigen; 4. ipf. 2 m. sg. תִּכְבּוֹשׁ Dt 22, 1, inf. מִכְבַּשׁ Lv 20, 4 zudrücken, niederdrücken, wegwenden (das Auge, den Blick), unberücksichtigt lassen; 5. verbergen; 6. zurückhalten. Pa. 1 ipf. יְכַבֵּישׁ Gen 49, 15 unterwerfen; 2. pt. pass. m. pl. מְכַבְּשִׁין Ex 27, 17 belegen, pflastern. Itpe. 1. ipf. 2 f. sg. תִּתְכְּבֵישׁ Nu 32, 22 unterworfen werden; 2. pf. 3 m. pl. אִתְכְּבִישׁוּ Gen 4, 5 sich senken (vom Blick).
כֶּבֶשׁ h. m. 1. Pressung; 2. Tritt, Aufstieg; 3. Eingelegtes.
כִּבְשָׁא a. m. 1. Pressung, Pressgewicht; 2. c. כֵּיבֶשׁ Jes 66, 1 Soc 59 Fussschemel; 3. Schwängerung. בֵּי כִבְשָׁא unbewässertes Feld; 4. d. כֵּיבְשָׁא 2S 20, 12, pl. ind. כִּבְשִׁין Jes 40, 3, d. כִּבְשַׁיָּא Ri 20, 45 gebahnter Weg, Strasse; 5. d. כִּבְשָׁא Ez 45, 4 geebneter

Platz; 6. *ind.* כֶּבֶשׁ 1K 7, 30 (MS מְכַבַּשׁ) Überzug, Belag; 7. Eingelegtes; 8. Geheimnis.

כִּבְשׁוֹן *h. m.* Geheimnis.

כִּבְשָׁן *h. m., pl.* כִּבְשָׁנוֹת Ofen für Töpfer, Glasmacher, Kalkbrenner.

כְּבְשְׁנָא *a. m.* eine Taubenart.

כִּבְשְׁתָא s. כְּבִישְׁתָא.

כַּבֶּשֶׁת *h. f.* Eingelegtes.

כִּגּוֹן s. גּוּנָא, גְּוַן.

כגני (bBer 58ᵃ) l. בָּגָנֵי, s. בְּאגְנָא.

כַּד, כַּד, כְּד *a.* 1. כַּד Ex 17, 11 als, wenn; 2. כִּיד Jes 9, 1, Jerem 13, 17, Am 9, 2 wie wenn; 3. כַּד Ex 12, 9 wie, als; 4. כְּד wie das, was.

כַּד *h. m.* 1. grosser Krug; 2. bauchig.

כַּדָּא *a. m., pl. d.* כַּדַּיָּא Ri 7, 18 Krug.

כְּדָא *a.* so.

כְּדַב *a., pt. pl.* כָּדְבִין Hos 4, 2 l. mit MS כַּדְבִין, s. כַּדְבָא. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תְּכַדְּבוּן Lv 19, 11 lügen; 2. *pf.* 3 *f. sg.* כַּדֵּיבַת Gen 18, 15 leugnen; 3. zum Lügner machen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִתְכַּדְּבוּן Dt 33, 29 heucheln; 2. *ipf.* 3 *sg.* יִתְכַּדַּב 2 K 4, 16 Soc 59 sich als lügenhaft erweisen.

כַּדְבָא, כִּדְבָא *a. m., pl.* כַּדְבִין Ri 16, 10, Hos 7, 13 Lüge.

כַּדָּבָא *a. m., pl. d.* כַּדָּבַיָּא Jes 30, 9 lügnerisch.

כַּדְבוּבָא *a. m.* Lüge.

כַּדְבוּתָא *a. f.* dass.

כדד s. כָּדַר.

כַּדָּד *h. m.* Krugmacher.

כדה (jJom 44ᵈ) l. כרה, s. כְּרָא.

כַּדּוּ (Ri 5, 9) *a.* (= כְּדְהוּא) 1. jetzt. עַד כַּדּוּ Thr 3, 50 (MS עַד דְ) bis jetzt, מִן כַּדּוּ von jetzt ab, כַּדּוּ דְ Ri 5, 8 Soc 59 dann, wann, עַד כַּדּוּ דְ bis dann, wann; 2. als er.

כְּדוֹם *h. m.* Gerät mit Haken (zum Herausziehen des in den Brunnen gefallenen Eimers).

כַּדּוּן (Est II 8, 7 Or 2377; Or 2375 כְּדוּן) *a.* (= כְּדְהוּא־ן) jetzt. עַד כַּדּוּן bis jetzt. מִן כַּדּוּן von jetzt.

כַּדּוּר *h. m.* Ball, Kugel.

כַּדּוּרָא *a. m.* dass.

כַּדּוּרֶת, כַּדּוּרִית *h. f.* dass.

כְּדִי I *a.* (= כְּדְהִיא) 1. nur so, zwecklos. בִּכְדִי um nichts; 2. als, wenn sie.

כְּדִי II *a.* (= כְּ — דִי) als, wenn. מִכְּדִי da ja.

כְּדַאי, כְּדֵי *h.* 1. genügend; 2. würdig. כְּדֵי so viel nötig ist für. כְּדֵי לְ so viel nötig ist, um zu. כְּדֵי שֶׁ sodass, damit. עַד כְּדֵי שֶׁ so lange als, bis.

כְּדַאי, כְּדֵי *a.* würdig.

כַּדִּיבָא *a. m., pl. d.* כַּדִּיבַיָּא Jes 30, 9 (MS כַּדָּבַיָּא) Lügner.

כְּדִידִית (?) *h. f.* kleiner Krug.

כַּדִּית *h. f.* dass.

כְּדֵין (Ex 12, 11) *a.* 1. so; 2. nun. בִּכְדֵין 1K 22, 20 auf diese Weise. מִכְּדֵין 2S 23, 4 von da ab.

כדכייאות (Siphre Dt 204 Ven. 1545; Jalk. Sch. I 923 Salon. 1526 נדגיות) l. כָּרְכְּדָאוֹת, s. כָּרְכֹּד.

כַּדְכֹּד *h. m.* ein Edelstein.

כדכור, כדכוי (beides Num JI 34, 8 Ven. 1591) l. כַּרְכּוֹי, s. כַּרְכָא.

כדכרנא, כדכודין, כדכדיינון, l. כַּרְכָּדְנָא, כַּרְכְּדוּנִין, s. dass.

כדמת s. כרמת.

כָּדַן *h.* anspannen. *Pu. pt.* unterjocht, dienstbar.

כִּדְנָא *a.* so.

כַּדָּנָא Est II 1, 2 (nicht MS) *a. m.* kleiner Krug.

כְּדְנַן (Gen 32, 4) *a.* so.

כידום l. כִּירוֹם.

כדופסלה (jSabb 8ᵇ) l. כְּרוֹפְסֶלָּה, s. dass.

כָּדַר *h. Hitp.* geschleudert werden (v. Ball).

כָּה *a.* hier, s. כָּא.

כְּהָא *a., pf.* 3 *f. sg.* כְּהָת Dt 34, 7, 3 *f. pl.*

כַּהֲיָא Gen 27, 1 l. כַּהְיָא 1. trübe werden; 2. traurig sein. *Pa.* 1. trübe machen, blenden; 2. *pf.* כַּהָא 1S 3, 13 n. d. Hebr., l. כַּהָא (so MS). *Aph. pf.* 2 *f. pl.* אַכְהִיתִין Ez 13, 22 trübe machen, traurig machen. *Itpa. pf.* אִתְכָּהִי Ez 13, 22 traurig gemacht werden.

כָּהָה *h.* 1. trübe werden; 2. mattfarbig sein. *Hi.* 1. trübe machen; 2. mattfarbig werden.

כַּהוּן s. כַּיהוּן.

כֵּהוּת *h. f.* Trübung (der Augen).

כָּהוּתָא *a. f.* Schelten.

כַּהְיוּתָא *a. f.* Trübung (der Augen).

כְּהַל *a., pt.* כָּהִיל Cant 7, 9 vermögen.

כָּהַן *h. Hitp.* 1. Priesterdienst üben. 2. das Priestertum erhalten.

כֹּהֵן *h. m.* Priester. כֹּהֵן גָּדוֹל Hoherpriester. כֹּהֵן הֶדְיוֹט gewöhnlicher Priester. תּוֹרַת כֹּהֲנִים 1. Leviticus; 2. halachischer Midrasch dazu (Siphra).

כָּהֲנָא (Lv 1, 7) *a. m., ind.* כָּהִין Lv 20, 9 1. Priester; 2. Personenname.

כהנבתא (Nu JI 31, 23 Ausg. Ven.) l. כֶּרְנִבְתָּא, s. כֶּרְנְבָא.

כְּהֻנָּה *h. f.* 1. Priestertum; 2. Priesterschaft.

כֹּהֶנֶת *h. f.* 1. Priestertochter; 2. Priesterfrau.

כָּהֲנְתָּא *a. f.* Priestertochter.

כְּהֻנְּתָא (Ex 29, 9) *a. f.* Priestertum. Priesterdienst.

כְּוָא *a.* brennen, glühen. *Itpa.* versengt werden.

כַּוָּא s. כַּוְּתָא.

כְּוָאָה (Ex 21, 25) *a. m.* Brandmal.

כּוּב *h. m.* 1 *pl.* כַּבִּין Dornstrauch; 2. Ortsbezeichnung.

כּוּבָא *a. m.* Kufe, Kanne. Vgl. כַּבָּא.

כּוֹבֶד *h. m.* 1. Schwere. כּוֹבֶד רֹאשׁ Ernst; 2. Webebaum.

כובלת s. כּוֹבֶלֶת.

כּוֹבֵס *h. m.* Wäscher.

כּוֹבַע *h. m.* 1. *pl.* כּוֹבָעִים hohe Kopfbedeckung; 2. Schildknorpel (am Halse); 3. *pl.* כּוֹבָעוֹת auf der Erde aufgeschichtete Getreidehaufen.

כּוֹבְעָא *a. m.* 1. *pl.* כּוֹבְעִין Lv 8, 13 (Ex 28, 40 קוֹבְעִין) hohe Kopfbedeckung; 2. Schildknorpel.

כּוּדָא *a. m.* Blutverlust bei der Geburt.

כּוּדְנָא, כּוּדַנְיָא (Sach 14, 15) *x. m., pl.* כּוּדְנָוֹן Jes 66, 20, כּוּדַנְיָן männl. Maultier, Maulesel.

כּוּדַנְתָּא (2S 18, 9) *x. f.* weibl. Maultier, Maulesel.

כָּוָה *h.* brennen. *Ni.* 1. gebrannt werden; 2. sich verbrennen, verbrühen. *Pi. Hi.* brennen, ausbrennen.

כּוֹהֵן s. כֹּהֵן.

כִּוּוּן *h. m.* Richten, Lenken.

כּוּז *x. m.* kleiner Krug.

כּוּזָא (Est II 2, 21) *x. m.* dass.

כּוֹזְבָא, כּוֹזֵיבָא, בַּר כ׳ *m.* Personenname. בֵּית כ׳ Ortsname.

כּוֹזְבִית *h. f.* von Kozeba herrührend.

כּוּזִית Beiname eines Mannes.

כּוּזְתָא, כּוּזַנְתָּא *x. f.* kleiner Krug.

כּוֹחַ s. כֹּחַ.

כּוֹחָא I *a. m., c.* כּוֹחַ Cant 1, 9 Kraft.

כּוֹחָא II (Lv 11, 30) *a. m.* eine Eidechsenart.

כּוֹחִילְנָא *a. m.* eine Vogelart.

כּוֹחַל *h. m.* Augenschminke.

כּוֹחֲלָא s. כַּחְלָא.

כּוֹי *h. m.* unbekannte Tierart.

כַּוִּי *h. f.* Fenster.

כּוּךְ *h. m.* 1. Höhlung; 2. Schiebegrab (horizontal in den Felsen getriebene Grabhöhle).

כּוּכָא I *a. m., pl. d.* כּוּכַיָּא Cant 8, 5 (nicht MS) 1. Höhlung; 2. Grabhöhle; 3. Hütte.

כּוּכָא II *a. m.* Kuchen.

כּוֹכָב *h. m.* 1. Stern; 2. Strahl.

כּוֹכְבָא *a. m.* 1. *pl. d.* כּוֹכְבַיָּא Gen 1, 16 Stern; 2. Planet Merkur. כּוֹכַב נֹגְהָא Jes 14, 12 (MS כּוֹכָב) Planet Venus.

כּוֹכֶבֶת *h. f.* Planet Venus.
כּוֹכַבְתָּא *a. f.*, *c.* כּוֹכְבַת Jer 7, 8 (MS כּוֹכְבַת) dass.
כוכיא l. כּוּבְיָא.
כוכיתא l. כֻּבִּיתָא.
כּוֹכֶלֶת *h. f.* Riechpille.
כּוּל *h.* messen. *Pilp.* כִּלְכֵּל 1. unterhalten, versorgen; 2. (vom Haar) nicht abschneiden; 3. Haarwuchs bekommen. *Hitpalp.* versorgt werden.
כּוּל I *a.*, *pf.* 3 *pl.* כָּלוּ Ex 16, 18 messen. *Aph. ipf.* 3 *pl.* יְכִילוּן Jes 27, 8 dass. *Itpe. pf.* אִתְכָּל Jes 40, 12, אִתְכִּיל, *pt.* מִתְּכָל Hos 2, 1 Soc 59 gemessen werden.
כּוּל II *a.* eine Regel aufstellen.
כּוּל III *a.* sich sehnen, hoffen. Vgl. כְּלָא.
כּוּלָא s. כְּלָא.
כּוּלִיתָא *a. f.*, 1. *ind.* כּוּלְיָא, *pl.* כּוּלְיָן Lv 3, 4 Nieren; 2. Hode.
כּוּמָז *h. m.* Schmucksache des Weibes.
כּוֹמֶר I *h. m.* künstlich überreif gemachte Masse von Früchten.
כּוֹמֶר II *h. m.*, *pl.* כּוֹמָרִים (כֻּמָרִים, bibl. כְּמָרִים) Götzenpriester.
כּוּן *h. Pi.* כִּוֵּן 1. grade machen; 2. genau machen; 3. bestimmen, angeben; 3. richten, beabsichtigen, כִּוֵּן לִבּוֹ die Aufmerksamkeit richten. *Pu. pt.* מְכֻוָּן 1. grade; 2. genau; 3. übereinstimmend, entsprechend. *Hi.* הֵכִין zurechtstellen, bestimmen. *Ho. pt.* מוּכָן zurechtgestellt, bestimmt. *Hitp.* 1. grade gemacht werden; 2. sich bereiten; 3 beabsichtigen. *Pil.* כּוֹנֵן feststellen, begründen. *Pul. pt.* מְכוֹנָן zurechtgestellt.
כּוּן *a. Pa.* כַּוֵּן 1. grade machen; 2. *ipf.* 2 *m. pl.* תְּכַוְּנוּן (!) Num 34, 3 zielen auf, hinlenken zu; 3. richten. כַּוֵּן דַּעְתֵּיהּ die Aufmerksamkeit richten; 4. beachten. *pt. pass.* מְכַוַּן, *pl.* מְכַוְּנִין Est II 1, 2 grade, genau entsprechend. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl. f.* אַכְוִינָא 1 S 6, 12 (MS אַכַּוִּינָא) grade zielen; 2. *pt. pass. pl.* מַכְוְנָן Ex 26, 5, Ez 1, 9 Soc 59 genau entsprechend. *Itpe.* zurechtgestellt sein. *Itpa.* 1. sich stellen; 2. beabsichtigen, sich anschicken.
כּוּנָא s. כְּנָא.
כְּוַנְגָּר *x. m.* Tafelmeister, Truchsess.
כְּוַנְדְּקָא (?) *x. m.* dass.
כַּוָּנָה *h. f.* Absicht, Richtung der Aufmerksamkeit.
כַּוָּנוּתָא *a. f.* dass.
כּוֹנָן, כּוֹנָנִית (?) *h. m. f.* Stütze (?). S. כָּנוּן.
כּוֹנֶס *h. m.* das breite Ende der Getreideschaufel.
כַּוַּנְתָּא *a. f.* Absicht.
כּוּנָתָא *a. m.*, *pl. d.* כּוּנָתַיָּא Ex 9, 32, s. כֻּנָּתָא.
כּוֹס *h. m. f.*, *pl.* כּוֹסוֹת 1. Becher; 2. Vertiefung. בֵּית הַכּוֹסוֹת zweiter Magen der Wiederkäuer (?).
כּוּס *imp.* v. נָכַס, s. dass.
כּוּסַלְתָּא *a. f.* Schröpfkopf.
כווסקין (Midr. Teh. 1, 6) l. מוּסִיקִין.
כּוּסְתָּא *a. f.* Becher.
כּוּף *a.* 1. beugen, unterdrücken; 2. sich beugen.
כּוּף *a. m.* s. כֻּפָּא.
כּוּפָּח *h. m.* ein Kochapparat.
כּוּפְיָא *a. m.* Name eines Fisches.
כופיח (jKeth 31[d]) l. כִּיפַּיחַ, s. כַּפַּח.
כּוּפִיתָא *a. f.* Mistfladen.
כופיתא (bBabM 73[b]) l. טִפְיָתָא, s. טִפִּיתָא.
כּוֹפֶר I *h. m.* Sühngeld.
כּוֹפֶר II *h. m.* Cyperblume (*Lawsonia alba*).
כּוּפֶּת *h. m.*, *pl.* כֻּפָּתִין Block, Kloben.
כּוּפְתָּא s. כּוּפִיתָא.
כְּוַץ *a.* zusammenschrumpfen. *Pa.* zusammenschrumpfen machen.
כּוּר *h. Pi.* כִּיֵּר überziehen, verschalen.
כּוּר *h. m.* Schmelzofen.
כּוֹר *h. m*, Getreidemass (364, 4 l).

כְּוַר *a. Pa.* fischen.
כּוּרָא *a. m.* 1. 1K 8, 51 Schmelzofen; 2. weibliche Scham(?).
כּוּרָא *a. m., c.* כּוֹר Lv 27, 16 Getreidemass.
כַּוְרָא *a. m.* Fisch.
כורדקי (bPes 40[b]) l. כְּוָנְדְּקֵי, s. כְּוַנְדְּקָא.
כּוֹרָה *h. f.* Stamm. S. קוֹרָה.
כּוֹרַח s. כֹּרַח.
כּוֹרִיתָא *a. f.* ein Kor voll. S. כּוֹרָא.
כורך l. כּוֹרֵךְ.
כּוֹרֵם *h. m.* Wein- (Obst-)Gärtner.
כְּוַרְנַק *x. m.* Speisezelt, Speisesaal.
כּוֹרֶת *h. f.* Stamm.
כַּוֶּרֶת *h. f.* Bienenkorb.
כַּוַּרְתָּא *a. f.* dass.
כּוֹרְתָא *a. f.* Stamm. S. קוֹרְתָא.
כּוֹשׁ *h. m.* Spindel (mit Haken).
כּוּשׁ (Gen 10, 6) Äthiopien.
כושא l. כִּישָׁא, s. dass.
כּוּשָׁאָה *a. m., pl. d.* כּוּשָׁאֵי Zeph 2, 12. 1. Aethiopier; 2. Neger.
כּוּשִׁי *h. m.* 1. Aethiopier; 2. Neger; 3. dunkelfarbig.
כּוּשִׁית *h. f.* dass.
כּוּשָׁיְתָא *a. f.* dass.
כּוֹשֶׁר *h. m.* 1. rechter Zustand, Tauglichkeit; 2. angemessene Gesinnung.
כּוֹשְׁתְּ s. כְּשְׁתְּ.
כְּוָת *a.* (nur mit Suff., ohne Suff. in jer. Targg.), *c. suff.* כְּוָתֵיהּ Ex 10, 14 wie, gemäss.
כּוּת Ortsname.
כַּוְּתָא *a. f.*, 1. *c.* כַּוַּת Gen 8, 6, *pl. ind.* כַּוִּין 1 K 6, 4, *c.* כַּוֵּי Gen 7, 11, *d.* כַּוָּתָא Ct 2, 9 (MS כַּוָּאתָא!) Öffnung, Fenster; 2. l. בָּוְתָא.
כּוּתָאָה *a. m.* Samaritaner.
כּוֹתֵב *h. m.* das zum Schreiben dienende Ende des Griffels.
כּוֹתְבָן *h. m.* Schreiber.
כּוֹתֶבֶת *h. f., pl.* כּוֹתְבוֹת Dattel.
כּוֹתֵחַ *h. m.* Sauermilchgewürz.
כּוּתִי *h. m., f.* כּוּתִית Samaritaner. Zuweilen ist כּוּתִי nur Censurlesart für גּוֹי.

כְּוָתִירִין (? Dt JI 4, 43) Ortsname.
כּוֹתֶל *h. m.* Wand.
כּוֹתֶרֶת *h. f.* Kapitäl.
כּוֹתַרְתָּא (Ez 41, 18) *a. f., pl.* כּוֹתְרָן Ez 41, 18 dass.
כּוֹתֶשׁ *h. m.* 1. Zerdrücken; 2. Gerät zum Zerdrücken.
כָּזַב *h.* 1. lügen, belügen; 2. (bildl.) versiegen. *Pi.* dass. *Pu. pt.* מְכֻזָּב (bildl.) versiegen gemacht (aus dem Leben genommen).
כְּזַב *a. Pa.* dass.
כָּזָב *h. m.* Lüge.
כִּזְבָּא (?) *a. m.* ein Längenmass.
כַּזְבָנָא *a. m.* Lügner.
כָּזַז *h.* sich scheuen, genieren.
כְּזַז *a.* dass.
כְּזִיב (Gen 38, 5) Ortsname.
כְּזַר (?) *a. Itpe.* grausam sein.
כֹּחַ *h. m.* 1. Kraft, Stärke. כחו unmittelbare Wirkung. כֹּחַ כחו mittelbare Wirkung; 2. Recht.
כָּחַד *h. Ni.* vertilgt werden. *Pi.* ableugnen. *Hi.* vertilgen.
כְּחַד *a. Itpa.* vertilgt werden.
כַּחְדָא (Gen 13, 6) *a.* zusammen.
כְּחוֹל *h. m.* Augenschminke.
כָּחַח (כָּחָה?) *h.* sich räuspern.
כְּחִישָׁא *a. m.* abgemagert.
כְּחִישׁוּתָא *a. f.* Abmagerung.
כָּחַל *h.* die Augenlider schminken. *pt. pass.* כָּחוּל (vom Auge) glänzend (wie in Folge von Umränderung durch Schminke).
כְּחַל *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* כְּחַלַת 2K 9, 30 dass.; 2. blenden. *Itpe.* geschminkt werden.
כָּחָל *h. m.* Euter.
כַּחְלָא *a. m.* dass.
כְּחְלָא (Est II 1, 3) *a. m.* 1. Augenschminke; 2. eine schwarze Steinart.
כָּחְלִי *h. m.* 1. von der Farbe der Augenschminke (schwarz); 2. כְּחְלִי Cant

5, 14 Or. 1302 Stein von dieser Farbe.
כָּחְלִין *h. m.* schwarze Steinart.
כָּחַשׁ *h.* 1. abmagern. *pt. pass.* כָּחוּשׁ mager; 2. täuschen. *Pi.* heucheln. *Hi.* 1. abmagern; 2. mager, dürftig machen; 3. als Lügner (Lüge) erweisen; 4. widersprechen. *Ho.* als Lügner (Lüge) erwiesen werden. *Hitp.* sich widersprechen.
כְּחַשׁ *a.* abmagern. *Aph.* 1. mager, dürftig machen; 2. als Lügner erweisen, widersprechen. *Itpe.* mager, dürftig werden. *Itpa.* als Lügner erwiesen werden.
כַּחְשָׁא *a. m.* Abmagerung, Verschlechterung.
כטספטיים (bAbZ 39ª MS München כספטיים) l. כְּסְפִּיאַם, s. dass.
כִּי *h.* 1. dann, wann; 2. so; 3. denn; 4. וְכִי denn etwa?
כִּי *a.* 1. Rut 4, 6 wie, gemäss; 2. als, wenn; 3. so; 4. so dass; 5. denn? (Jes 14, 19 MS כְּיַחַט statt כִּי חָט, Jes 23, 3 MS דְבַחְצַד statt דְכִי חֲצַד).
כִּי *x.* (χî) der griechische Buchstabe Chi.
כָּי *a.* (= כְּהָהִיא, כְּהָי) wie jenes.
כֵּיאוּרָא *a. m.* Hässlichkeit.
כֵּיבָא *a. m., pl. c. suff.* כֵּיבֵיהוֹן Gen 34, 25 Schmerz, Leiden. S. כְּאֵבָא.
כִּיַד s. כִּיר.
כִּידוֹן *h. m.* 1. Wurfspiess; 2. (bibl.) Personenname.
כִּידוֹר *m.* Personenname.
כֵּיהֶה *h. m.* trübe, dunkel.
כֵּיהוּן *h. m.* Priesterornat.
כִּיּוּן (Am 5, 26) Name eines heidnischen Gottes.
כֵּיוָן *h.* sofort. כֵּיוָן שֶׁ 1. sobald als; 2. nachdem. מִכֵּיוָן שֶׁ da ja.
כֵּיוָן (Est II 3, 10) *a.* כֵּיוָן דְ 1. als; 2. da ja. מִכֵּיוָן דְ nachdem.
כֵּיוָנָא *a. m.* 1. *pl. f.* כֵּיוָנָן Ez 1, 7 grade; 2. *ind.* כֵּיוָן zuverlässig; 3. *pl. ind.* כֵּיוָנַי Gn 42, 11 redlich.
כֵּיוָנָא *a. m.* Vernunft.
כֵּיוָנוּתָא *a. f.* Vernunft.
כֵּיוָנִיתָא (Mi 3, 9, MS כְּוָנִיתָא) *a. f.* Gradheit.
כִּיּוּר *h. m.* Überzug, Verschalung.
כִּיּוּרָא, כִּיוּרָא *a. m., pl. c.* כִּיּוּרֵי 2S 7, 2 dass.
כִּיּוֹר *h. m.* Wasserbehälter des Heiligtums.
כִּיּוֹרָא (Ex 30, 18) *a. m.* dass.
כִּיחַ s. כָּחַח.
כִּיחַ *h. m.* ausgeworfener Schleim.
כֵּיַל *h. m.* Feldmesser.
כֵּילָא *a. m.* Mass.
כֵּילָה s. כִּלָּה.
כֵּילוּף *x. m.* Beil.
כֵּילוּתָא *a. f.* Mass.
כִּימָה *h. f.* Siebengestirn.
כִּימְתָא *a. f., ind.* כִּימָא Am 5, 8 dass.
כֵּין *h.* s. כֵּן.
כֵּין *a.* s. כֵּן.
כֵּינִי *a.* (= כֵּין הִיא) 1. so ist es; 2. ist es so?
כִּים *h. m., pl.* כִּיסִין Beutel.
כִּיסָא I *a. m.* 1. *c. suff.* כִּיסָךְ Dt 25, 13 dass.; 2. s. כִּישָׁא.
כִּיסָא (?) II *a. m.* Dornkraut.
כֵּיסָא *a. m.* Holz. S. קֵיסָא.
כִּיסְתָא *a. f.* Beutel.
כֵּיעוּר *h. m.* Hässlichkeit.
כֵּיף s. כֵּף.
כֵּיפָא *a. m.* Demütigung.
כֵּיפָא *a. m.* 1. Nu 20, 8 Felsen; 2. Stein (Edelstein) 3. *c.* כֵּיף Ex 14, 30 Ufer.
כֵּיפָה *h. f.* Stein.
כֵּיפְתָא *a. f.* Ufer.
כֵּיצַד *a.* auf welche Weise?
כִּיַּר s. כּוּר.
כִּירָה *x. f.* Kauf.
כִּירָה *h. f., du.* (hebr.) כִּירַיִם Lv 11, 35 ein Kochapparat.
כִּירָה I *h. f.* Graben.
כֵּירָה II *h. f.* Gastmahl.
כֵּירָוָן s. כַּרְיָא.

כירים s. עָכִיר.
כִּישׁ a. Klingen der Münze im Thonkrug.
כִּישָׁא a. m. 1. Gebund; 2. Bausch(?).
כָּךְ h. so. כָּךְ וְכָךְ 1. so und so; 2. so und so viel. בְּכָךְ dabei. לְכָךְ 1. dazu; 2. deshalb. לְפִיכָךְ daher. אַחַר כָּךְ nachher. שֶׁלְּכָךְ weshalb. הִלְכָּךְ deshalb.
כַּכָּא (Jud 15, 19, MS כְּכָּא) a. m., pl. c. כָּכֵי(!) Koh 12, 3 Zahn, Kinnbacken. כַּכָּא דְאַקְלִידָא Schlüsselbart.
כַּכְּבָא x. m. (κακκάβη) Topf.
ככדיתא l. כַּכְּרִיתָא.
כַּכֵּי(?) x. m. 1. (κίκκος) Kern; 2. l. כְּבֵי.
כְּכְלָא x. m. (κυκλάς) Purpurstreifen am Kleide.
כִּכְלָא x. f. (κίχλη) Krammetsvogel.
כָּכְלִין x. m. (κοχλίον) Schnecke, Spirale.
כּוּכְלְיָר x. m. (κοχλιάριον) Löffel.
כָּכְלָן (Gen 25, 25 Sab., MS כִּגְלִים, JI כְּבִילָן, JII כִּכְלַן), s. כְּלַן.
כִּכָּר h. m. 1. Laib Brot; 2. Talent; 3. Jordanebene.
כַּכְּרָא (Ex 25, 39) a. m., pl. כַּכְּרִין Ex 38, 25 Talent.
כַּכָּרִיתָא a. f. Honigseim.
כל. וַכַל = וַאֲכַל, s. אֲכַל.
כֹּל h. m. 1. alles; 2. jeder; 3. ganz. כָּל שֶׁהוּא irgend etwas. כָּל שֶׁכֵּן um so viel mehr. כָּל עִקָּר überhaupt. לֹא הַכֹּל מִמֶּנּוּ er ist nicht berechtigt.
כֹּלָּא, כּוּלָּא (Gen 16, 12) a. m., c. כֹּל Gn 7, 21, כָּל Gn 1, 12, c. suff. כְּלֵיהּ Gn 25, 25 dass. כְּלֵי הָאי alles dies. כָּל עַמָּא כְּלֵי עָלְמָא Est II 1, 1, jedermann. כָּל מִדֵּי כֹּל מִדַּעַם Dt 23, 11, Est II 2, 9 irgend etwas, alles. כָּל אֵימַת דְּ so oft als. כָּל הֵיכָא דְ überall, wo. כָּל הֵן דְּ überall, wohin. כָּל דְּכֵן um so viel mehr. כָּל קֳבֵיל Ru 4, 4 vor, in Gegenwart. כָּל קֳבֵל דְּ Koh 5, 15 (MS קְבַל) dementsprechend wie, s. כְּ.
כְּלָא I a. 1. pf. 3 pl. כְּלוֹ 1S 6, 10 zurückhalten; 2. verscheuchen. Aph. verscheuchen. Itpe. 1. pf. אִתְכְּלִי Gen 8, 2 zurückgehalten werden; 2. sich hindern lassen.
כְּלָא II a. Aph. 1. pf. אַכְלִי 2S 22, 14 lärmen, schreien, donnern; 2. pt. מַכְלֵי Jerem 1, 15 anschreien, herbeirufen.
כְּלָא III a. 1. zu Ende gehen; 2. zu Grunde gehen. Pa. zu Grunde richten.
כְּלָא IV a. vertrauen.
כְּלָאָה I a. f. ind. Vernichtung.
כְּלָאָה II a. m. Gewahrsam.
כִּלְאָב m. (bibl.) Personenname.
כִּלְאַיִם h. m. du. 1. Mischung zweier Gattungen; 2. Name eines Talmudtraktats.
כָּלַב h. Pi. Hi. heften, nicht kunstgemäss nähen.
כֶּלֶב h. m. Hund.
כַּלְבָּא (Ex 12, 7) a. m., ind. כְּלַב Jes 66, 3 Soc 59 dass.
כלבא l. כַּלְכָּא, s. dass.
כְּלִבָּא a. m., c. suff. כְּלִבֵּיהּ 1S 13, 20 Axt.
כַּלְבָּה h. f. Hündin.
כלבודא (jEr 20[d], Ausg. Ven. כלכודא) l. כַּלְכִּידָא.
כלבית l. כָּלְבִּית x. f. (βολβῖτις) kleiner Tintenfisch.
כַּלְבּוּס I x. m. (κάλπος) Krug, Urne.
כַּלְבּוּס(?) II x. m. zangenförmiger Nagel, Haken(?).
כלבוס 1. Tanch. Balak 13, l. כְּלִינוּס; 2. bBabK 100[b], l. כַּלְכּוּס.
כלובסין s. כלופסין.
כְּלֶבֶת h. f. Haken(?).
כַּלְבְּתָא a. f. Hündin. שְׁנֵי כ' besondere Art von Stichen.
כַּלְדָאָה x. m. (Χαλδαῖος) Magier.
כלידא s. כַּלִּידָא.
כַּלְדִּי h. m. Magier.
כִּילְדִין (jPes 29[d]) x. m. pl. (χυλῶδες) ausgekochter Saft.
כלידין (BerR 89) l. כְּלִידוֹן x. m. (χλιδών) Schmuck.
כְּלָה s. אֶכְלָא.
כְּלִידָרִין x. m. (χλιδάριον) Halsband.

כָּלָה I *h.* (= כָּלָא) zurückhalten, verscheuchen. כְּלֵה עוֹרֵב Rabenscheuche. *pt. pass.* כָּלוּי zurückgehalten, sich enthaltend.

כָּלָה II *h.* aufhören, zu Ende sein. *Pi.* 1. vollenden; 2. vertilgen. *Pu. pt.* vertilgt. *Hitp.* vertilgt werden.

כַּלָּה *h. f., pl.* כַּלּוֹת 1. Schwiegertochter; 2. Braut; 3. s. כַּלְּתָא.

כִּלָּה (כַּלָּה?) *h. f.* 1. mit Vorhängen umschlossenes Bett; 2. Vorhang.

כְּלוּ *h.* (= כְּאִלּוּ) als ob.

כלו (DtJI 29, 37) l. כְּלֵי, s. כְּלִיתָא.

כְּלוּב *h. m.* Käfig.

כְּלוֹב *h. m.* Axt.

כלוט (jSabb 11ᵇ) l. בַּלּוּט, s. בַּלּוּטָא.

כִּלּוּי *h. m.* 1. Vollendung; 2. Vertilgung.

כִּלּוּל *h. m.* 1. Vollendung; 2. Ganzheit.

כְּלוּם *h.* 1. irgend etwas; 2. etwa?

כְּלוּם (Koh 1, 9, MS כָּל) *a.* dass.

כְּלוֹמַר *h.* das will sagen.

כְּלִי *h. m., pl.* כֵּלִים 1. Gefäss; 2. Behälter; 3. Gerät; 4. Gewand. *pl.* כֵּלִים Name eines Talmudtraktats.

כִּילִי *x. m. pl.* (χίλιοι) tausend.

כִּילְיי. כיליי סיליי (BerR 51) ein Tier mit feinen Fühlhörnern.

כִּלְיָא, כִּילְיָא *x. f.* (κοιλία) Ausbauchung.

כִּילִיאָדוֹן *x.* (χιλιάδων) von Tausenden.

כְּלִיבָה *h. f.* Korb, Korbgeflecht.

כַּלִּידָא (Gn 44, 2) *x. m.* (χάλιξ) 1. Becher; 2. Blumenkelch (Blüte).

כְּלָיָה *h. f.* Vertilgung.

כִּלְיָה *h. f., pl.* כְּלָיוֹת Niere.

כיליון (jBer 6ᵈ) l. בֵּילוֹן, s. dass.

כיליונין (EchR I 4 Ar.) l. mit Ausg. Pes. בּוּלְיוֹטִין, s. בּוּלֵיטִים.

כיליות (BerR 28) l. בֵּילָיוֹת, s. בֵּילוֹן.

כְּלִיוּתָא *a. f.* Vertrauen.

כליכה l. כְּלִיבָה, s. dass.

כָּלִיל *h. m.* (bibl.) Ganzopfer.

כְּלִילָא *a. m.* 1. Ex 29, 6, *pl.* כְּלִילִין, *d.* כְּלִילַיָּא Ri 8, 16, כְּלִילָן Kranz, Krone; 2. Kronenabgabe. כְּלִיל מַלְכָּא Honigklee.

כְּלִילָאָה *a. m.* Eintreiber der Kronensteuer.

כוליר 1. l. כּוֹכְלְיָר, s. dass.; 2. l. כָּכְלִין, s. dass.

כְּלִיַרְכִין *x. m. pl.* (χιλίαρχος) Chiliarch.

כל ירקין (JalkSch I 944) l. כְּלְיַרְכִין.

כְּלִיתָא *x. f.* (χολή) Zorn.

כַּלֵּךְ *h.* (= כְּלֵה לֵךְ) wende dich doch endlich.

כָּלָךְ *h. m.* eine Art Baumwolle oder Bast.

כַּלְכָּא, כְּלְכָּא *a. m.* dass.

כַּלְכָּא *x. m.* Speicher.

כולכא l. כְּלְבָּא, s. dass.

כִּלְכּוּל *h. m.* 1. Versorgung; 2. Haarwuchs.

כַּלְכִּיד *x. m.* (χαλκίς) eine Art Häring.

כַּלְכִּידָא *x. m.* dass.

כלכית l. בָּלְבִּית *x. f.* (βολβῖτις) kleine Art Tintenfisch.

כִּלְכֵּל s. כּוּל.

כַּלְכַּלָּה *x. f.* (κάρταλλος) Binsenkorb.

כַּלְכּוּם *x. m.* (von χαλκητάριον?) eine Art Vitriol (?)

כָּלַל *h.* 1. vereinigen, zusammenfassen, einschliessen; 2. eine Regel aufstellen. *Ni.* in einer Regel enthalten sein. *Pi.* bekränzen, krönen. *Pu. pt.* מְכֻלָּל mit eingeschlossen. *Ho. pt.* מֻכְלָל vollendet, vervollständigt.

כלל l. בָּלַל, s. dass.

כְּלַל *a.* vereinigen. *Pa.* 1. *imp. pl.* כַּלִּילוּ Cant 3, 11 krönen; 2. Hochzeit machen. *Aph.* krönen. *Itpa.* 1. gekrönt werden; 2. Hochzeit haben. *Schaph. ipf.* 2 *m. sg. c. suff.* תְּשַׁכְלְלִנַּהּ Gen 6, 16 vollenden. *Ischtaph. pf.* 3 *m. pl.* אִשְׁתַּכְלַלוּ Gen 2, 1 vollendet werden.

כְּלָל *h. m., pl.* כְּלָלִים, כְּלָלוֹת 1. Allgemeines. בִּכְלָל im allgemeinen; כְּלָל וּפְרָט Allgemeines und Besonderes (eine

der Regeln zur Eruierung des Rechts aus dem geschriebenen Gesetz); 2. Princip, Regel; 3. Gesamtheit; 4. Summe.

כְּלָלָא *a. m., pl.* כְּלָלִין 1. Allgemeines; 2. Princip, Regel. מִכְּלָל daraus (aus dem ganzen Inhalt) folgt.

כָּלַם *h. Ni.* beschämt sein. *Hi.* beschämen, tadeln. *Ho. pt.* beschämt.

כְּלַם *a. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּכְלֵים 1S 1, 16 beschämen. *pt. pass.* מַכְלַם beschämt. *Itpa. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְכַּלַּם Nu 12, 14 beschämt werden, sich schämen.

כלמא l. בְּלָמָא.

כְּלִמָּה *h. f.* Schande.

כלמו (DtJI 29, 4) l. בְּלִיאוּ, s. בְּלָא.

כלמי l. בְּלָמַי, s. בְּלָמָא.

כְּלָמוּס *x. m.* (χλαμύς) Officiersmantel.

כַּלְמְתָא (Ex 8, 12 MS קַלְמְתָא) *a. f., pl.* כַּלְמִין Laus.

כְּלַן *x. m.* (χλαῖνα) Mantel.

כָּלָן *x. m.* (καλόν) schön.

כילן l. בֵּילָן, s. בֵּילוֹן.

כִּילוֹן *x. m.* (*cilo*) Schmalkopf.

כְּלִינִידִין, כְּלִינִידָא *x. m.* (χλανίδιον) leichtes Obergewand.

כְּלְנִיתָא *a. f.* Mohnart (*Papaver spinosum*).

כְּלִינוֹס *x. m.* (χαλινός) Zügel, Zaum.

כְּלוֹנְסָא, כְּלוֹנֵס (1 K 6, 4 Soc 59; Or 2210 כְּלֵינְסָא) *x. m.* (χελωνίς) 1. Schildkrampe (am Flaschenzug); 2. Schutzdach; 3. Fussgestell.

כְּלִיס *x. m.* (ἄκυλος) essbare Eichel.

כילום (jSabb 10[b]) (?).

כולסא (bSabb 154[b]) l. בּוּלְסָא, s. בּוּלוֹס.

כליסים, s. אַכְסְלִית.

כליסרקין (Siphre Dt. 317; Ven. 1545 כלים רקים; JalkSch I 944 כל ירקין) l. כִּילְיָרְכִין, s. dass.

כלעם l. בַּלְעָם, s. dass.

כְּלַפֵּי *h.* 1. gegen hin, gegenüber; 2. in der Richtung auf. כְּלַפֵּי שֶׁ dem gegenüber, dass.

כְּלַפֵּי (Koh 7, 9) *a.* dass. כְּלַפֵּי לַיָּא nach welcher Richtung?

כילופוס (PesR 23) l. פִּילַנְטְרוֹפוֹס *x. m.* (φιλάνθρωπος) menschenfreundlich.

כלופסין (bNed 50[b]) l. בְּלוּפְסִין *x. pl.* (cf. φιβάλεως) eine Feigenart.

כַּלְכִּיד s. כָּלְקִיד.

כְּלֶקְדִיקָה (SchirR 4, 8) *x. f.* (λεκτίκιον) Sänfte.

כְּלְקְטוֹר *x. m.* (λικτώρ) Liktor (Strafvollzieher).

כְּלַקְטֵירִין (falsch VajR 23 כל קטורין) *x. m.* (χαρακτήριον) Bild.

כַּלְקֵי *x. m. pl.* (χαλκός) Kessel.

כַּלְקִים (כולקים) Ortsname (Χαλκίς).

כֱּלִיקוֹס *x. m.* (χολικός für μελαγχολικός) trübsinnig.

כלרייה (TosBk 7) l. הַכֹּל דַּיָּה.

כַּלְתָא *a. f.* 1. *c. suff.* כַּלְתֵיהּ Gn 11, 31 Schwiegertochter; 2. *pl.* כַּלָּן Jer 7, 34, כַּלִין Braut; 3. *ind.* כַּלָּה, *pl.* כַּלֵּי Bezeichnung der öffentlichen Rechtsbelehrungen vor dem Passah- und Hüttenfeste in Babylonien.

כִּלְתָא (כִּלְתָא) *a. f.* 1. mit Vorhängen umschlossenes Bett; 2. Vorhang.

כִּמ. דִיכְמ mit *Suff.* s. דִּיכְמָא.

כְּמָא *a.* כְּמָא דְ Gn 13, 16 wie. כְּמָא o wie, s. כַּמָּה.

כְּמָה *h.* כְּמָה שֶׁ wie.

כַּמָּה *h.* 1. wie viel? wie lang? 2. wie viel!; 3. viel. עַד כַּמָּה bis wann? עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה um wie viel mehr.

כַּמָּה (Gn 47, 8), richtiger כְּמָה *a.* dass. עַל חַד כַּמָּה וְכַמָּה um wie viel mehr.

כֶּמֶה *h. m.* eine Pilzart.

כַּמְהָא *a. m.* dass.

כְּמוֹ, כְּמוֹת (auch mit Suff.) *h.* wie. כְּמוֹת שֶׁ wie das, was.

כַּמּוֹן *h. m.* Kümmel (*Cuminum cyminum*).

כַּמּוֹנָא (Jes 28, 25) *a. m.* dass.

כְּמוֹנָא s. כְּמָנָא.

כַּאמֵי *x.* (χαμαί) zur Erde.

כָּמָךְ *x. m.* säuerliche Zukost.

כָּמְכָא *x. m.* säuerliche Zukost.
כַּמָּם *h. m.* Knebel.
כַּמָּן *h.* viel.
כָּמַן *h. Pi.* in Versteck legen. *Hi.* verborgen aufstellen, auflauern lassen.
כְּמַן (Ex 21, 13) *a., ipf.* יִכְמוֹן Gn 49, 17 auflauern. *Pa. pt.* מְכָמֵן (!) Thr 3, 10 dass. *Aph.* auflauern lassen. *Itpe. inf. c. suff.* אִתְכְּמוֹנֵיהוֹן Hos 7, 6 sich auf die Lauer legen.
כַּמָּן *h. m.* hinterlistig.
כְּמְנָא (Jos 8, 2, Ri 9, 35) *a. m., c. s.* כְּמְנֵיהּ Jos 8, 13 Praet. 1. Auflauerung; 2. Hinterhalt.
כְּמָנָה *h. f.* dass.
כְּמָנוֹן *h. m.* dass.
כומני *x. f.* (χαμεύνη?) Frauensattel (?).
כְּמַנְתָּא *a. f., ind.* כְּמְנָא Nu 35, 20, *pl. c.* כְּמְנַת 1 K 2, 5 1. Auflauerung; 2. Hinterhalt.
כָּמַס *h.* verbergen.
כמס l. כַּמָּם.
כְּמָסָא *a. m.* Verborgenheit.
כְּמָסָאוֹת *h. f. pl.* in Gruben verborgene Getreidehaufen (?).
כְּמִסַּת (Lv 25, 26) *a.* genug für. כְּמִסַּת דְּ Nu 35, 18 genug, dass.
כְּמְצָא (Jes 24, 17) *a. m.* Grube.
כָּמַר I *h.* warm machen, dünsten. *Pi.* dass. *Ni.* zusammenschrumpfen (nach innen einstürzen) (?).
כָּמַר II *h. Hi.* Netze auswerfen.
כָּמַר III *h. Ni.* (v. רַחֲמִים) rege werden.
כְּמַר I *a.* 1. warm machen, dünsten; 2. zusammenschrumpfen.
כְּמַר II *a.* (v. רַחֲמִין) rege machen.
כּוּמְרָא *a. m., pl. d.* כּוּמְרַיָּא Gen 47, 21 Götzenpriester.
כַּמְרִיתָא *a. f.* gedünstete (warm gemachte) Masse.
כְּמְרָנָא *a. m.* dass.
כמרוסא (BemR 12) l. כַּמְרוֹטְסָא *x. m.* (καμαρωτός) mit gewölbter Decke versehener Wagen.

כְּמֶרֶת (?) *h. f.* gedünstete Masse (von Trauben) (?).
כָּמַשׁ *h.* welk werden. *pt. pass.* כָּמוּשׁ welk. *Ni.* dass.
כְּמַשׁ *a.* dass.
כמת. דיכמת s. דִּכְמָא.
כְּמְּתָא *a. f.* spitze Mütze.
כָּאן *h.* hier, da. מִכָּאן von hier, von jetzt ab. עַד כָּאן bis hier. S. כָּאן.
כָּן *a.* dass. מִכָּן Est II 1, 1; 5, 1. S. כָּאן.
כֵּן *h.* so. וְכֵן ebenso. כָּל שֶׁכֵּן um wie viel mehr. אֶלָּא אִם כֵּן es sei denn, dass. יָתֵר מִכֵּן mehr als dies. לָכֵן dazu. בְּכֵן, לָכֵן, עַל כֵּן deshalb. אַף עַל פִּי כֵן trotzdem.
כֵּן, כֵּין (Gn 1, 9) *a.* so. עַל כֵּן, עַל כֵּין Ex 20, 11, בְּכֵן, בְּכֵין Gn 30, 15, לְכֵן, לְכֵין (hebr.) Gn 4, 15, Est II 2, 10, 2S 22, 47, לְפוֹם כֵּן, בְּגִין כֵּן, מִטּוּל כֵּן, עַל יְדֵי כֵן deshalb. אֲפִילוּ כֵן trotzdem. בְּכֵין Gn 13, 7 damals, Cant 1, 14 sodann, Thren 1, 2 so. מִבְּכֵין 1. 2S 6, 22 Soc 59 mehr als dies; 2. 2S 28, 14 von da ab. דְּלָא כֵן, דִּילָא כֵן, דִּי לָא כֵן, דִּלְכֵן wo nicht, sonst. עַל מְנָת כֵּן unter dieser Bedingung. כָּל דְּכֵן um wie viel mehr. בָּתַר כֵּין Gn 18, 5, מִן בָּתַר כֵּן später, nachher.
כֵּן *h. m.,* 1. *pl.* כַּנִּין Gestell; 2. Standort, Stellung; 3. Wagebalken (?).
כְּנָא *a. Pa.* 1. benennen, einen Beinamen geben; 2. umschreiben. *Itpa. pf. 3 m. pl.* אִתְכַּנִּיו (!) Jes 1, 4, l. אִתְכַּנִּיוּ benannt werden, sich benennen.
כַּנָּא I *a. m.* Stellung, Platz.
כַּנָּא II, כְּנָא *a. m.* eine hohle Hand voll.
כַּנְגַּר *x. m.* Saft der Artischoke (*Cynara scolymus*).
כַּנְדָּא I *x. m.* (κάνδυς) Kleid mit weiten Ärmeln.
כַּנְדָּא II *x. m.* 1. Krug, Kanne; 2. eine gewisse Unregelmässigkeit der Lunge.
כנדוקא *m.* Beiname eines Mannes.
כִּנָּה *h. f., pl.* כִּנִּים 1. Laus; 2. Made.

כַּנָּה *h. f.* Gestell.

כָּנָה *h. Pi.* 1. benennen, einen Beinamen geben; 2. umschreiben, auf verhüllende Weise ausdrücken. *Pu. pt.* מְכֻנֶּה benannt.

כנהיהון (bKer 3[b] Ar.) l. כַּנְתֵיהוֹן(?), s. כַּנְתָא.

כִּנּוּי *h. m.* 1. Beiname; 2. umschreibende Benennung.

כִּנּוּיָא *a. m.* dass.

כָּנוּנָא *a. m.* tragbarer Herd.

כנוני (jAbZ 39[c]) Name eines babylonischen Festes. (bAbZ 11[b] חנוני)(?).

כִּנּוּס *h. m.* 1. Hineinthun; 2. Sammeln.

כְּנוּפְיָא *a. m.* Gemeindeversammlung.

כִּנּוֹר *h. m.* Saiteninstrument.

כִּנּוֹרָא (Gn 4, 21, MS כִּנָּרָא) *a. m.* dass.

כָּנוֹשָׁאָה *a. m.* der Ausfegende.

כנוותה (jAbZ 39[c]) Name eines babylonischen Festes. (bAbZ 11[b] אקניתיה, אקנית').

כַּנְיָא. כ' פרווא (bChull 62[b] Ar.) Vogelname. S. בוניא.

כִּנִּים vgl. קִנִּים, s. קֵן.

כִּנִּימָה *h. f., pl.* כִּנִּימִיּוֹת Ungeziefer.

כְּנִיסָה *h. f.* 1. Hineingehen; 2. Versammlung. יוֹם הַכְּנִיסָה Tag des Hereinkommens zur Stadt (Markttag), d. h. Montag oder Donnerstag.

כְּנִישָׁא *a. m.* Versammlung. כְּנִישׁ Dt 16, 8, viell. *imp.* v. כְּנַשׁ.

כְּנִישׁוּתָא *a. f.* Sammlung.

כְּנִישְׁתָּא, כְּנֵישְׁתָּא *a. f.* 1. *pl. c.* כְּנִישַׁת Gn 1, 10, כְּנֵישַׁת Lv 11, 36 Sammlung; 2. gottesdienstliche Versammlung. בֵּית, בֵּי כ', *pl. d.* בָּתֵּי כְנִישָׁתָא Ri 5, 9 Versammlungshaus, Synagoge; 3. (ohne בֵּית) *pl. d.* כְּנֵישָׁתָא Mi 7, 11 Versammlungshaus, Synagoge; 4. Gemeinde. S. auch כְּנִשְׁתָּא.

כָּנַן *h. Pi.* winden. *Pu. pt.* gewunden.

כָּנַס *h.* 1. hineinbringen, sammeln; 2. heimführen (das Weib). כְּנוּסָה geehelicht; 3. eingehen, kleiner werden; 4. zurücktreten. כָּנוּס eingebogen. *Ni.* 1. eingehen, hineingehen; 2. heimgeführt werden; 3. eingebogen sein. *Pi.* sammeln, versammeln. *Hi.* hineinbringen, einführen. *Hitpa.* 1. sich versammeln; 2. kleiner werden.

כְּנַס *a.* 1. versammeln; 2. heimführen; 3. eintreten. *Pa.* sammeln. *Itpa.* sich versammeln.

כְּנֵסִיָּה *h. f.* 1. Vereinigung; 2. Vereinigunsstätte.

כְּנֶסֶת *h. f., pl.* כְּנֵסִיּוֹת 1. Sammlung, Versammlung. בֵּית הַכְּנֶסֶת Versammlungshaus (Synagoge); 2. Versammlungshaus (Synagoge); 3. Gemeinde. כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה die grosse Versammlung (die Volksvertretung zur Zeit Esra's und Nehemia's).

כְּנִסְתָּא *a. f.* Versammlungshaus (Synagoge).

כְּנַע *a., pf. c. suff.* כַּנְעִינַנִי Thr 3, 16 beugen. *pt. pass.* כְּנִיעַ gebeugt. *Itpe. pf.* 2 *sg.* אִתְכְּנַעְתָּא 2K 22, 19 sich demütigen.

כנעה (jNed 37[d]) l. נַגְעָא, s. dass.

כְּנַעַן Eigenname einer Person, eines Volkes und Landes.

כְּנַעֲנָאָה (Gn 12, 6) *a. m.* Kanaaniter, Phönicier.

כְּנַעֲנִי *h. m.* dass.

כָּנַף *h. Ni.* sich verbergen.

כְּנַף *a.* 1. versammeln, sammeln; 2. sich versammeln. *Pa.* 1. sammeln; 2. falten. *Itpe.* 1. *pt. pl.* מִתְכַּנְפִין Cant 8, 7 (MS מִתְכַּנְשִׁין) sich versammeln; 2. zusammengedrückt werden.

כָּנָף *h. f. m., du.* כְּנָפַיִם 1. Flügel, Schwinge; 2. Achsel, Schulter; 3. Arm, Hand; 4. die beiden Teile der Doppelflöte; 5. Zipfel, Ende; 6. Spitze, Ecke. קִבֵּל לִכְנָפַיִם aufnehmen (als Chaber) für Händewaschung. הִכְנִים תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה unter die Fittige

Gottes bringen (ins Judentum einführen). גָּלָּה רָאָה כְּנַף אָבִיו das vom Vater berührte Weib berühren.

כַּנְפָא *a. f.* 1. *d.* כַּנְפָא 1 K 6, 24 *pl. c. suff.* כַּנְפוֹהִי Lv 1, 17, כַּנְפַהָא Mal 3, 20 Flügel; 2. *pl. c.* כַּנְפֵי Dt 22, 12 Zipfel; 3. Arm; 4. Schoss. בַּת כַּנְפָא Dt 14, 13 eine Vogelart.

כִּנָּרָא (Gn 4, 21) *a. m.* Saiteninstrument.

כִּינָרָא *x. m.* (κινάρα) Artischocke.

כָּנַשׁ *h. Hitpa.* sich versammeln.

כְּנַשׁ *a.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* תִּכְנוֹשׁ Dt 28, 39 sammeln, versammeln; 2. wegfegen. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲכַנֵּישׁ Ez 11, 17 dass. *Aph. pf.* אַכְנֵישׁ Ex 35, 1 dass. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְכְּנֵישׁ Gn 25, 8 sich versammeln; 2. sterben. *Itpa. imp. pl. m.* אִתְכַּנַּשׁוּ Gn 49, 1 sich versammeln.

כְּנָשָׁא (Ex 34, 22) *a. m.* Einsammeln, Ernte.

כְּנִשְׁתָּא *a. f.* 1. *ind.* כְּנְשָׁא Jes 1, 4, *pl.* כְּנִשָׁן Gen 17, 16, *c.* כְּנִשָׁת Gen 35, 11; 48, 4 Haufe, Menge; 2. Versammlung. בֵּית כְּנִשְׁתָּא Synagoge; 3. Synagoge. 4. *d.* כְּנִשְׁתָּא Ex 16, 2 Gemeinde; 5. Volksvertretung. כְּנִשְׁתָּא רַבְּתָא Cant 6, 5 die Volksvertretung zur Zeit Esra's. S. כְּנִישְׁתָּא.

כּוּנְשְׁרָא *x. m.* Nabel.

כַּנְתָּא *a. f.* 1. 1 K 17, 31 Gestell; 2. Mastdarm.

כִּנְתָּא *a. f.* Laus, Ungeziefer.

כֻּנָּתָא *a. m., pl. d.* כּוּנָתַיָּא (!) Ex 9, 32 Spelt (*Triticum Spelta*).

כַּנְתָּא *x. f.* (κάνης) Rohrgeflecht.

כְּסָא I *a., pt. pass.* כְּסֵי 1S 3, 1; 21, 3, *d.* כַּסְיָא verborgen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.*, כַּסִּיאַת Gn 38, 15 verhüllen, bedecken, zudecken; 2. *ipf.* 1 *pl.* נְכַסֵּי Gn 47, 18 verbergen. *Itpa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּתְכַּסֵּי Dt 22, 12 sich bedecken; 2. *ipf.* 3 *m. sg.* יִתְכַּסֵּא Gn 18, 14 verborgen sein, sich verbergen.

כְּסָא II *a.* zurechtweisen.

כָּסָא (Gn 40, 11) *a. m., pl.* כָּסִין Becher. בֵּי כָסָא der zweite Magen der Wiederkäuer (?).

כֶּסֶא, כֶּסֶה *h. m.* abnehmender Mond.

כִּסֵּא *h. m., pl.* כִּסְאוֹת, כִּסְיוֹת Stuhl. בֵּית הַכִּסֵּא Abtritt.

כְּסְבָר *x. m.* Koriander (*Coriandrum sativum*).

כִּסְבַּרְתָּא *x. f.* dass.

כְּסִיגָרוֹן *x. m.* (ὀξύγαρον) saure Fischbrühe.

כַּסְדָּאָה *a. m.*, 1. *pl. d.* כַּסְדָּאֵי Gn 11, 28 Babylonier. S. כַּשְׂדָּאָה.

כָּסָה *h., pt. pass.* כָּסוּי verhüllt. כְּסוּי עֵינַיִם blind. *Ni.* verborgen, verschwunden sein. *Pi.* 1. bedecken; 2. verhüllen; 3. verheimlichen. *Pu. pt.* מְכֻסָּה verhüllt, verborgen. *Hitpa.* 1. verborgen sein; 2. sich verhüllen, kleiden.

כִּסּוּחַ *h. m.* Beschneiden, Verschneiden.

כִּסּוּי *h. m.* 1. Bedecken; 2. Bedeckung, Deckel.

כִּסּוּיָא *a. m.* 1. Bedeckung; 2. *d.* כִּסּוּיָא Est II 6, 10 (MS כְּסוּיָא) Gewand; 3. Verborgenes.

כִּסּוּפָא *a. m.* 1. Schande; 2. *pl. c. suff.* כִּסּוּפֵיהוֹן (!) Thr 3, 61 Beschämung, Beschimpfung; 3. Scham.

כְּסוּת *h. f.* Bekleidung.

כְּסוּתָא (Ex 22, 25) *a. f.* 1. dass; 2. *c.* כְּסוּת Gn 20, 16 Verhüllung.

כָּסַח *h.* 1. beschneiden, verschneiden; 2. abschneiden. *Pi.* dass.

כְּסַח *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּכְסַח Lv 23, 3 dass. *Pa.* dass.

כוסטריינוס (SchirR 6, 11) l. כּוּסְטוֹדְיָנוֹס *x. m.* (κουστωδιανός) Wachtposten.

כְּסִי s. כְּסָא I.

כוסיא (Ex JI 22, 8) l. בּוּסְיָא, s. בַּסְיָא.

כסידא (Ex JI 9, 31) l. בַּכִּירָא, s. dass.

כְּסִיָּה *h. f.* Verhüllung.

כְּסִיל *h. m.* 1. thöricht; 2. Sternbild Orion.

כְּסִילָא *a. m.* 1. thöricht; 2. *d.* כְּסִילָא Am 5, 8 (MS כְּסָלָא) Orion.

כְּסִיפָא Ortsname.
כְּסִיפוּתָא *a. f.* Scham, Sichschämen.
כְּסִיתָא I *a. f.* Bedeckung.
כְּסִיתָא II *a. f.* Koralle.
כסך, כסכס (?) *x. m.* (κρίκος) Ring(?).
כִּסְכּוּס *h. m.* Abreiben, Ausreiben.
כִּסְכֵּס s. כָּסַס.
כַּסְכֵּס s. כְּסַס.
כַּסְכְּסָיָה (?) *m.* Personenname (Zerreiber?).
כָּסַל *h., pt. pass.* כָּסוּל mit unregelmässiger Lende.
כֶּסֶל *h. m., pl.* כְּסָלִים Lende.
כִּסְלָא I *a. m.* dass.
כִּסְלָא (Am 5, 8) II *a. m.* das Sternbild Orion. S. כְּסִילָא.
כִּסְלָא III *a. m.*, gehäufelte Erde (zwischen den Ackerfurchen).
כִּסְלֵו (Sach 7, 1) Name des neunten Monats.
כַּסְלוּחָאָה *a. m., pl. d.* כַּסְלוּחָאֵי Gn 10, 14 ein Volksstamm.
כֻּסֶּמֶת *h. f., pl.* כֻּסְמִין Spelt (*Triticum spelta*).
כְּסַן *a. Pa. Aph.* zurechtweisen, züchtigen.
כִּסָּן *h. m.*, nur *pl.* כִּסָּנִין geröstete Körner.
כִּסָּנָא *a. m.* 1. *pl.* כִּסָּנִין 1 K 14, 3 (MS כֵּיסָנִין) dass.; 2. Jos 9, 5 (Ausg. Praet. כִּסָּנִין) vertrocknete Krumen.
כִּסְנָא *a. m.* Lehm, Kot.
כיסנא (bSabb 138[b]) s. כסך.
כיסנית (jPes 37[b] Ausg. Krot.; Ausg. Ven. 'כיסני) l. כִּסָּנִין, s. כִּסָּן.
כָּסַס *h.* 1. kauen (ohne herunter zu schlucken); 2. (bibl.) zählen, rechnen. *Pilp.* 1. kauen; 2. reiben.
כְּסַס I *a.* dass. *Aph.* kauen lassen. *Palp.* reiben.
כְּסַס II *a. Aph.* tadeln.
כְּסִיסְטָא *x. f.* (ξέστης), *pl.* כְּסִיסְטָאוֹת (BerR 3 Ausg. Ven. 1545) Mass (Sextarius), etwa 1/2 Liter.
כְּסוֹסְטְרָא *x. f.* (ἐξώστρα) Gesims, Ausbau, Balkon.

כָּסַף *h. Hi.* 1. blass werden, hell werden; 2. geringer werden; 3. beschämen.
כְּסַף *a.* sich schämen. *Pa. Aph.* Schande bereiten. *Itpe.* 1. sich schämen; 2. beschämt werden.
כסף. כסופים (Siphre Dt § 13) l. nach Siphre Num § 92 פְּסֵיפִים *x. m.* (ψηφίστης) Rechner(?).
כֶּסֶף *h. m.* 1. Silber; 2. Silbermünze (Sekel); 3. Geld.
כַּסָּף *h. m.* Silberarbeiter.
כַּסְפָּא I (Gn 47, 8) *a. m., ind.* כְּסַף Dt 23, 20; 1. Silber; 2. Sekel; 3. Geld.
כַּסְפָּא *a. m.*, nabat. für חַסְפָּא, s. dass.
כִּסְפָּא *a. m.* Trester.
כְּסִפְיַאס *x. m.* (ξιφίας) Schwertfisch.
כִּסְפָּן *h. m.* Trester.
כִּסְפְּתָא *a. f.* Geldkasten.
כספתיאס (bChull 66[b]) l. כְּסִפְיַאס, s. dass.
כסרא (Hiob 18, 13) l. בִּסְרָא, s. dass.
כְּסוֹרְיָא *x. f.* (ἐξορία) Verbannung.
כֶּסֶת *h. f., pl.* כְּסָתוֹת 1. Kissen, Polster; 2. Fleischmasse.
כִּסְּתָא (Gn 42, 27) *a. f., pl.* כִּסִּין Häcksel. כִּסָּא דְהַרְסָנָא Zerhacktes von einer Fischart.
כְּעִירוּת *h. f.* Hässlichkeit.
כַּעְכָּא *a. m.* Kuchenart.
כִּעְכֵּעַ *h.* ein Geräusch machen.
כַּעְכַּע *a.* dass.
כְּעַן *a.* 1. Nu 22, 4 jetzt. מִכְּעַן Jes 9, 6 von jetzt ab. עַד כְּעַן Gn 43, 28 bis jetzt; 2. Gn 38, 16 nun denn; 3. Gn 13, 9 doch.
כָּעַס *h.* zürnen, verdrossen sein. *Hi.* erzürnen.
כְּעַס *a.* zürnen. *Aph.* erzürnen.
כעוס (bSabb 62[b]) l. עֲכִים, s. dass.
כַּעַס *h. m.* Zorn, Ärger.
כַּעֲסָא *a. m.* dass.
כָּעַר *h., pt. pass.* כָּעוּר 1. hässlich; 2. unpassend. *Pu. pt.* מְכוֹעָר dass. *Hitpa.* hässlich erscheinen.

כְּעַר *a.* *Pa.* *pt.* מְכַעֵר, *f.* מְכַעֲרָא Nah 3, 6 (MS *Aph.* מַכְעֲרָא) hässlich.

כַּף *h.* *f.* 1. *du.* כַּפַּיִם Hand; 2. Handschuh; 3. Sohle; 4. Klaue, Tatze; 5. Stück; 6. Palmzweig; 7. Schamhügel; 8. *pl.* כַּפּוֹת, כַּפִּין Löffel, Kelle, Schale; 9. Wagschale; 10. Buchstabe כ; 11. l. כֵּף.

כֵּף *h.* *m.* 1. Fels; 2. Ufer.

כֵּפָא s. כֵּיפָא.

כַּפָּא *a.* *m.*, *pl.* כַּפִּין 1. Hand; 2. Gebund; 3. Schale. כַּפָּא דְמוֹחָא Hirnschale; 4. Schulter (?); 5. der griechische Buchstabe κάππα.

כְּפָא *a.* *m.* Schale, Deckel.

כְּפָא *a.* 1. *pf.* 3 *f.* *sg.* כְּפָת Ez 17, 7 krümmen, beugen, umstürzen, verrücken; 2. zwingen. *Aph.* dass. *Itpe.* umstürzen, einfallen.

כָּפָה *h.* dass. כְּפוּי טוֹבָה undankbar. *Ni.* 1. umgestürzt werden; 2. *pt.* נִכְפֶּה besessen (epileptisch).

כִּפָּה *h.* *f.*, 1. *pl.* כִּפִּין Palmzweig; 2. Bogen; 3. Gewölbe; 4. gewölbter Raum (Gefängniszelle); 5. Kopfbedeckung; 6. Wellenberg. כִּפַּת הַיַּרְדֵּן eine Ingredienz des Räucherwerks.

כְּפוֹר I *h.* *m.* Reif.

כְּפוֹר II *h.* *m*, Becher, Schale.

כפויי (bEr 29b) l. כַּפְיֵי, s. כַּפְיָא.

כִּפּוּר *h.* *m.*, meist *pl.* כִּפּוּרִים Sühne, Versöhnung. מְחֻסַּר כִּפּוּרִים ein Aussätziger, dessen Reinigung zwar begonnen hat, aber noch nicht (durch Darbringung der vorgeschriebenen Opfer) vollendet ist.

כִּפּוּרָא *a.* *m.*, *pl.* *d.* כִּפּוּרַיָּא Ex 29, 36 dass. יוֹמָא דְכִפּוּרַיָּא Lv 23, 27 Versöhnungstag.

כְּפוֹרָא I *a.* *m.* Reif.

כְּפוֹרָא II *a.* *m.* Becher, Schale.

כְּפוֹרָא III *a.* *m.*, *pl.* כְּפוֹרִין Cant 4, 13 Cyperblume (*Lawsonia inermis*).

כִּפּוּרֵי *a.* (*Inf.* *Pa.* v. כְּפַר) בֵּית כִּפּוּרֵי Lv 16, 2, 1K 6, 5 Sühnestätte, das Allerheiligste im Heiligtum.

כַּפֹּרֶת *h.* *f.* Deckel der Bundeslade. בֵּית הַכַּפֹּרֶת das Allerheiligste.

כַּפּוּרְתָּא (Ex 25, 17, MS כָּפּוּרְתָּא) *a.* *f.* dass.

כְּפוּת *h.* *m.* Fessel.

כְּפוּתָא (?) *a.* *f.* Mistfladen. S. כּוּפִיתָא.

כְּפֵחַ *h.* *m.* Riese.

כַּפְיָא *a.* *m.* Mistfladen.

כְּפִיָּה *h.* *f.* Umstürzen.

כָּפִיל *h.* *m.* das Doppelte.

כָּפֵילָא *a.* *m.* dass.

כְּפִילָה *h.* *f.* Verdoppelung (des Erbes).

כָּפֵילְתָּא (Gn 23, 19) *a.* *f.* Doppeltes (Bezeichnung des Grundstückes, welches Abraham als Erbbegräbnis erwarb).

כְּפִינָא s. כַּפְנָא.

כְּפִים *h.* *m.* 1. eine Art Baustein; 2. l. כַּפַּיִם, s. כַּף.

כְּפִיפָה I *h.* *f.* Bücken.

כְּפִיפָה II *h.* *f.* 1. Geflecht, Korb; 2. Gefängnis.

כְּפִיפְתָּא *a.* *f.* dass.

כְּפִירָה *h.* *f.* Ableugnung.

כְּפִישָׁה *h.* *f.* Gefäss mit eingebogenem Rand.

כְּפִיתָה *h.* *f.* Binden.

כַּפְכַּף *h.* *m.* Schale.

כָּפַל I *h.* verdoppeln. *pt.* *pass.* כָּפוּל doppelt. *Ni.* verdoppelt werden. *Hi.* doppelt machen. *Ho.* mit Verdoppelungen versehen.

כָּפַל II *h.* kümmern. *Ho.* sich kümmern, sich mühen.

כְּפַל I *a.*, *pt.* *pass.* כְּפִיל Cant 8, 7 (MS כְּפוּל) doppelt. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *m.* *pl.* אִתְכְּפִילוּ Jes 38, 12 verdoppelt werden; 2. sich zusammenthun.

כְּפַל II *a.* *Itpe.* sich kümmern.

כֶּפֶל *h.* *m.*, *c.* כֶּפֶל, *du.* כִּפְלַיִם das Doppelte.

כִּפְלָא *a.* *m.* dass.

כַּפְלָא *a.* *m.* Lende.

כַּפְלָה (Jes 40, 4) *a.* *m.* Unebenes.

כְּפָלָא *x. m.* (κέφαλος), *pl.* כְּפָלְיוֹת, כְּפָלְאוֹת ein Seefisch (?).
כפלון (BerR 59; Ausg. Konst. סילון) l. פִּילוֹן, s. dass.
כפליין (jNidd 50ᵃ) l. כְּפִלְיוֹן, s. פִּילְיוֹן.
כיפליסין (jPea 20ᵃ) l. קוֹלְפְּסִין.
כָּפַן *h., pt. pass.* כָּפוּן hungrig.
כְּפַן, כְּפֵן I *a., pf.* 3 *f. sg.* כְּפֵינַת Gn 41, 55, *impf.* יִכְפַּן hungern. *Aph. pf.* 3 *m. sg. c. suff.* אַכְפְּנָךְ Dt 8, 3 hungern lassen.
כְּפַן (?) II *a.* krümmen.
כַּפְנָא (Gn 12, 10) *a. m.* Hunger, Hungersnot.
כַּפְנָא (Jes 58, 7 Soc 59, Am 8, 11) *a. m., ind.* כְּפִין Am 8, 11 hungrig.
כָּפְנִית *h. f.* unreife Datteltraube.
כָּפְנִיתָא, כְּפְנִיתָא *a. f.* dass.
כְּפַס *a., pt. pass. f. pl.* כְּפִיסָן Est II 1, 16 angeheftet. Wohl zu lesen כְּפִיתָן, s. כְּפַת.
כפע *Hi. pt.* מַכְפִּיעַ BerR 28 Ar., l. מַפְקִיעַ, s. פָּקַע.
כָּפַף *h.* 1. beugen, krümmen. *pt. pass.* כָּפוּף gekrümmt, krumm; 2. umstürzen; 3. zwingen. *Ni.* 1. gebeugt, gebogen werden; 2. umgebogen werden.
כְּפַף *a.* 1. *pf.* כַּף Est II 1, 6 (MS Or. 2377 כָּף), *pt. act.* כָּפֵיף Jes 58, 5, *pt. pass. f.* כְּפִיפָא Est II 5, 1 beugen, biegen; 2. umstürzen. *Pa. inf.* כַּפָּפָא Ez 17, 6 (MS כָּפְפָא) dass.
כְּפַפְתָא s. כְּפֵיפְתָא.
כָּפַר *h.* verleugnen, ableugnen. *pt.* כּוֹפֵר Gottesleugner. *Hi.* zum Leugner machen. *Pi.* sühnen. *Hitpa.* gesühnt werden.
כְּפַר *a.* 1. abwischen; 2. *pt. m. pl.* כָּפְרִין Jer 2, 27 leugnen, ableugnen. *Pa.* 1. abwischen; 2. *ipf.* 3 *m. sg.* יְכַפַּר Lv 5, 18 sühnen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְכַּפַּר Est II 3, 8 weggetilgt werden; 2. *pf.* 3 *m. pl.* אִתְכַּפַּרוּ Ex 29, 33 gesühnt werden.

כָּפָר *h. m., pl.* כְּפָרִין Dorf.
כַּפְרָא, כְּפְרָא *a. m.* 1. dass. 2. Ortsname.
כְּפְרָא I *a. m.* Sühngeld.
כְּפְרָא (Gn 6, 14) II *a. m.* Asphalt.
כְּפְרָא III *a. m.* Blütenrispe der Palme.
כַּפְרָאָה *a. m.* vom Dorfe, ländlich.
כַּפָּרָה *h. f.* Sühne.
כִּפְרוֹסָאָה *a. m.* (v. Κύπρος) Einwohner von Cypern.
כַּפְרָה Ortsname.
כְּפְרִי *h. m.* 1. vom Dorfe, Dörfler; 2. Cyprenser (?).
כַּפְרִי Ortsname.
כַּפְרָן *h. m.* Ableugner.
כַּפְרָנָא, כְּפְרָנָא *a. m., pl. c. suff.* כַּפְרָנֵיהוֹן Nu 32, 41 Dorf.
כַּפְרָנוּת *h. f.* Ableugnung.
כָּפְרְתָא s. כַּפּוֹרְתָא.
כָּפַשׁ *h., pt. pass.* כָּפוּשׁ eingebogen. *Ho. pt.* מְכְפָּשׁ niedergedrückt.
כְּפְשָׁנָא s. כְּבְשָׁנָא.
כָּפַת *h.* binden, fesseln. *Ni.* gebunden werden. *Pi.* zusammenbinden. *Pu. pt.* מְכֻפָּת gebunden.
כְּפַת I *a., pf. c. suff.* כַּפְּתֵיהּ Cant 1, 13 dass. *Pa.* 1. *inf.* כַּפָּתָא Cant 7, 5 dass.; 2 *pf.* כַּפֵּית Nu 17, 23 reifen.
כְּפַת (?) II *a. Itpe.* kümmern. S. אֲכַף II.
כֶּפֶת *h. m.* Band, Fessel, Kette.
כִּפְתָא *a. m.* dass.
כְּפְתָא *a. m.* Fesselung.
כְּפְתָא *a. f.* Korb, Schwinge.
כִּפְתָא *a. f.* 1. Gewölbe; 2. Jer 20, 2 (MS כַּפְתָא) 3 (MS כִּיפְתָא) Gefängniszelle.
כַּפְתָא *a. f.* Mistfladen.
כְּפָתָה *h. f.* Band, Verschnürung.
כַּפְתּוֹר *h. m.* Knauf.
כַּצְטְרָא l. כצוטרא, כצוצטרא *x. f.* (*castra*) Kriegslager.
כַּר *h. m., pl.* כָּרִים Polster, Matratze.
כָּרָא *a. m., pl.* כָּרִין Thr 2, 21 dass.
כְּרָא I *a., ipf.* יִכְרֵי Ex 21, 33 graben. *Itpe.* gegraben werden.

כָּרַב *a.* 1. pflügen; 2. l. כְּרַךְ.

כְּרָבָא *a. m.* Pflügen. בֵּי כְרָבָא gepflügtes Feld.

כְּרָבָא, כְּרָבָא *x. m.* (κράμβη) Kohl.

כרביתא (bBabK 85ª Ar.) l. כַּרְכִּיתָא, s. dass.

כִּרְבֵּל (?) *h.* sieben.

כָּרַבְלָא, כּוֹרַבְלָא *x. m.* (χοραύλης) Flötenbläser.

כַּרְבֹּלֶת *h. f.* Kamm des Hahns.

כַּרְבָּלְתָּא *a. f.* 1. dass.; 2. eine Art Mantel (?)

כַּרְבֵּק (?) *a.* schreien.

כְּרָגָא (Koh 2, 18) *a. m.* Kopfsteuer.

כַּרְדּוּ Ortsname.

כַּרְדּוֹטָא *x. m.* (χειριδωτός), *ind.* כַּרְדּוֹט 1S 2, 18, *pl.* כַּרְדּוֹטִין Jer 7, 18 Ärmelkleid.

כרדכאות (Siphre Num § 158) l. כְּרַנְבָאוֹת, s. כְּרַנְבָא.

כָּרָה I *h.* graben.

כָּרָה II *h.* häufen.

כָּרָה III *h.* *Hi.* bewirten.

כְּרֵה *a.* krank sein. *Itpe.* Schmerz empfinden.

כְּרְהָא *a. m.* Krankheit.

כְּרְהָנָא *a. m.* dass.

כְּרוֹב *x. m.* (κράμβη) Kohl.

כְּרוּב *h. m.* Kerub.

כְּרוּבָא *a. m., pl.* כְּרוּבִין Ex 25, 18 dass.

כְּרוֹבָא *a. m., c.* כְּרוֹב Gen 35, 16 Morgen (soviel ein Joch Ochsen an einem Tage pflügen kann).

כְּרוּבְתָא *x. f.* (κρωβύλος?), *pl. c.* כְּרוּבַת Sach 14, 20 (MS כְּרוֹרַת) Federbusch.

כָּרוֹז *x. m.* (κῆρυξ?) Ausrufer, Herold.

כָּרוֹזָא *x. m., ind.* כָּרוֹז Ex 36, 6 dass.

כְּרָוְיָא *a. m.* eine Kümmelart (*Carum Carvi*).

כְּרוּיָה (jPes 30ª) im Text zu streichen.

כְּרוֹכָא *a. m.* 1. Darm; 2. Herumwandern; 3. s. כַּרְזְבָא.

כְּרוֹפִיתָא (?) *a. f.* Händlerin.

כְּרוֹשִׁיתָא *a. f.* eine Art Gebäck.

כְּרוּת *h. m.* Scheidung.

כְּרַז *x.* (κηρύσσω?) öffentlich ausrufen. *Hi.* dass.

כְּרַז *x.* (κηρύσσω?) dass. *Aph. pf.* 3 *sg.* אַכְרֵיז Jon 3, 7, *pt. pl.* מַכְרִיזִין Est II 6, 9 dass.

כְּרוֹז *x. m.* (κρωσσός) Krug.

כְּרָזָא *a. m.* eine Art Heuschrecke (?).

כַּרְזְבָא (LevJI 11, 22; MS כרובא), כַּרְזוּבָא *x. m.* eine Heuschreckenart. Vgl. אַרְזְבוּנִית.

כַּרְזִילָא *x. m., pl. c. suff.* כַּרְזִילַהָא Cant 1, 8 (MS בַּרְזִילַהָא) Viehhüter, Hirt.

כְּרָזִים Ortsname.

כַּרְזִימִין, כַּרְזְמִין *x. m. pl.* (γάρισμα) Fischbrühe mit Lupinen.

כרזניתא (bBabM 40ᵇ) l. בַּרְזָנִיתָא, s. dass.

כָּרַח *h. Hi.* nötigen, zwingen.

כֹּרַח *h. m.,* mit *Suff.* z. B. עַל כָּרְחִי, בְּעַל כָּרְחִי trotz.

כָּרְחָא *a. m.,* mit *Suff.* בְּעַל כָּרְחָךְ 2S 2, 16 dass.

כַּרְטֵיסָא *x. m.* (χάρτης) Dokument (Blatt).

כֵּירֵי *x.* (χαῖρε) Heil dir!

כִּירִי *x. m.* 1. (χείριος) Sklave; 2. (κύριε) Herr (?).

כְּרִי *h. m., pl.* כְּרָיִם Körnerhaufe.

כַּרְיָא I *a. m., pl.* כְּרָוָן, כֵּירָוָן, כּוּרְיָן dass.

כַּרְיָא II *a. m.* Brunnen.

כַּרְיָא III *a. m.* leidend, gering.

כַּרְיָא IV s. קַרְיָא.

כְּרִיָּה *h. f.* Graben (einer Grube).

כְּרִיהָא *a. m.* krank.

כְּרִיהוּתָא (bSabb 10ª Ar) l. טְרִיחוּתָא, s. טַרְחוּתָא.

כְּרִיוּתָא *a. f.* Leiden.

כְּרִיחָא l. כְּרִיהָא, s. dass.

כָּרִיךְ *h. m.* Wirbel (im Wasser) (?).

כְּרִיכָא *a. m.* 1. Rolle, Bündel; 2. im Kreise herumgehend.

כְּרִיכָה *h. f.* 1. Umwinden, Umwickeln; 2. Gebund, Bündel.

כְּרִיכְתָא *a. f.* Gebund.

כְּרִיסָא *a. f., pl.* כְּרִיסָן, כַּרְסָן, כַּרְסְוָן, *c.*

suff. כְּרֵיסֵיהוֹן Thr 1, 16 Or 1377 Bauch, Magen. S. כַּרְסָא.

כריסית (Kel XX 1) l. כְּרִיתִית, s. dass.

כְּרִיעָה *h. f.* Knien.

כְּרֵישָׁא s. כַּרְשָׁא.

כְּרֵישָׁא, כְּרֵישָׁה *h. m. f., pl.* כְּרֵישִׁין Lauch (*Allium porrum*).

כָּרֵית *h. f.* 1. dass. (?); 2. s. כָּרֵת.

כְּרִית (1S 30, 14) Ortsname.

כְּרִיתָה *h. f.* 1. Abschneiden; 2. Ausrottung; 3. Scheidung (einer Ehe); 4. Schliessung (eines Bundes); 5. Entscheidung (?).

כְּרִיתוּת *h. f.* Ehescheidung.

כְּרֵיתִינוֹן s. כָּרְתִינוֹן.

כְּרִיתִית *h. f.* Ledertasche, Lederflasche.

כָּרַךְ *h.* 1. wickeln, zusammenwickeln, umwickeln; 2. umschlingen; 3. zusammenbinden, anhängen, vereinigen. *Ni.* 1. eingewickelt werden; 2. sich wickeln. *Pi. Hi.* 1. umwickeln; 2. vereinigen. *Pu. pt.* מְכוֹרָךְ vereinigt.

כְּרַךְ *a.* 1. umwickeln, umbinden; 2. zusammenwickeln. כְּרַךְ רִיפְתָא (eigentl. Brot wickeln) eine Mahlzeit halten; 3. *pt. pass. pl. m. d.* כְּרִיכַיָּא Dt 28, 52, *f. ind.* כְּרִיכָן Nu 13, 28 umringen, ummauern. *Pa.* 1. *pf.* כָּרֵיךְ 1 K 19, 13 verhüllen; 2. zusammenbinden; sich drehen. *Itpe.* 1. verhüllt sein, eingehüllt sein; 2. sich umgeben.

כֶּרֶךְ *h. m., pl.* כְּרָכִים 1. Buchrolle; 2. Bündel; 3. Umwickelung. בְּכֶרֶךְ אֶחָד auf einmal (ohne Unterbrechung).

כְּרָךְ *h. m., pl.* כְּרָכִין Stadt.

כַּרְכָא *a. m., ind.* כְּרָךְ Nu 24, 21, 2S 20, 19, l. כְּרַךְ, *pl.* כַּרְכִין Nu 13, 19 dass.

כִּרְכֵּב *h. Pi.* mit Einfassung versehen.

כֶּרְכֹּד *x. m.* (κερκίς) Webstab (zum Festschlagen des Gewebes).

כרכדיינון l. כַּרְכְדוֹנִין.

כַּרְכְדוֹן, כַּרְכֶדְנָא, כַּרְכְדוֹנִין *x.* (καρχηδών, καρχηδόνιος) Karfunkelstein.

כַּרְכּוֹב *h. m.* Einfassung (um den Altar).

כַּרְכּוּז (?) Ortsname.

כַּרְכּוֹם *h. m.* Safran (Crocus sativus).

כִּרְכּוּר *h. m.* Tanz, Sprung.

כורכי לבנון .כורכי (jKil 27[a]) l. כְּרְסוֹלַכְנוֹן, s. dass.

כְּרְכְּיָא (Jer 8, 7) *a. m.* Kranich.

כַּרְכִּיתָא (?) *a. f.* kreisrund.

כִּרְכֵּם *x.* (vgl. χάλκωμα) ehern machen.

כִּרְכֵּם I *h.* 1. gelb färben. *Pass.* gelb werden (im Gesicht) von Sonnenbrand oder Ärger.

כַּרְכּוֹם *x. m.* (χαράκωμα) Pallisadenwerk, Belagerungswall.

כַּרְכּוֹמָא I *x. m.* (χαράκωμα) *pl.* כַּרְכּוֹמִין Dt 20, 20 (MS כַּרְקוֹמִין) dass.

כַּרְכּוֹמָא II *x. m.* (χάλκωμα) Erzmasse.

כֻּרְכְּמָא *a. m.* Safran (*Crocus sativus*).

כַּרְכִּמִישָׁא, כַּרְכְּמִישָׁא (?) *x. m.* Blei (vgl. syr. קלרון, קרון).

כֻּרְכְּמִית, כַּרְכְּמִית weibl. Personenname.

כרכם l. כִּרְכֵּם, s. כִּרְכֵּם.

כרכום l. כַּרְכּוֹם, s. dass.

כֶּרְכְּסָא, כֶּרְכְּסוֹן *x. m.* (κέρκωψ, κερκωπίζων) verschmitzter Mensch.

כרוכסין (jBabM 8[c]) l. פְּרוּכְסִין (so Ausg. Ven.), s. dass.

כִּרְכֵּר s. כָּרַר.

כִּרְכְּרָתָא *a. f., pl.* כִּרְכְּרָן Jes 66, 20 (aus dem hebr. Text geflossene Glosse, fehlt MS Or. 2211, Soc 59) Tanz.

כַּרְכֵּשׁ *a.* 1. schütteln; 2. nicken.

כַּרְכְּשָׁא *a. m.* Mastdarm.

כַּרְכַּשְׁתָּא I *a. f.* dass.

כַּרְכַּשְׁתָּא II *a. f.* 1. Klapper, Schelle; 2. Franse.

כַּרְכּוּשְׁתָּא *a. f.* Wiesel.

כַּרְכְתָא *a. f.* umfriedigtes Land.

כָּרַם *h.* 1. aufhäufen; 2. l. כָּמַר.

כְּרוֹם *x. m.* (κορώνη) Seekrähe.

כֶּרֶם *h. m.* 1. Weinpflanzung; 2. Benennung der Rechtsschule von Jabne.

כַּרְמָא *a. m.* 1. *ind.* כְּרַם Ex 22, 4, *pl.* כַּרְמִין Dt 6, 11 dass.; 2. Ortsname.

כְּרוֹמָא, כְּרוּמָא *x. m.* (χρῶμα). כְּרוּם יַמָּא Ex 28, 20 ein Edelstein.

כּוּרְמֵיזָא (Ex 21, 18) *a. m.* Faust.

כַּרְמִי Ortsname.

כַּרְמֶל Name eines Gebirges.

כַּרְמְלָא (Jes 29, 17) *a. m.* 1. dass.; 2. 1S 27, 3 Ortsname.

כַּרְמְלִי *h. m.* vom Karmel.

כַּרְמְלִית *h. f.* eine Unterbrechung des öffentlichen Bereichs, welche nicht als Privatbereich (im Sinne des Sabbatgesetzes) anzusehen ist.

כִּירוֹמָנִיקָא *x. m.* (χειρομάνικον) Handfessel.

כְּרוּמְשָׁא *x. m.* Sperberbaum (*Sorbus domestica*).

כרמת (TosMen IX 10) l. כְּמֶרֶת, s. dass.

כְּרַן *a.* בִּכְרַן יוֹמָא הָדֵין Lv 23, 28 an dem Tage selbst. יָת כְּרַן יוֹמָא Ez 24, 2 diesen Tag selbst.

כֶּרְנְבָא *x. m.* (χερνίβιον), *pl. h.* כֶּרְנְבָאוֹת, *a.* כֶּרְנְבָן Gefäss für Wasser.

כרנבו (bBabB 91ª) männl. Personenname (wohl כַּרְנְבוֹ).

כרנבי (EchR 3, 42) l. אִנְדְּבֵי, s. הִנְדְּבָא.

כרם? (Hi 6, 5) s. בְּרַם.

כֶּרֶם *h. f., pl.* כְּרֵיסוֹת Bauch, Leib.

כַּרְסָא *a. f.* 1. *pl.* כַּרְסָן, כַּרְסָוָן dass. s. כְּרֵיסָא; 2. כרסא BerR 68 l. רַכְסָא (so Ausg. Konst.), s. dass.

כריסו ארגיראן (jBabK 3ᶜ) l. כריסו.

כְּרִיסוֹאַרְגִּירָאָה *x. m.* (vgl. χρυσάργυρον) Erheber der Gewerbesteuer.

כָּרְסְיָא (1 K 10, 19) *a. f.* 1. *c.* כּוּרְסֵי Gen 41, 40, *pl. c. suff.* כּוּרְסָוָתְהוֹן Ez 26, 16 Stuhl; 2. Abtritt.

כורסנגיות (SchirR 2, 2) l. כְּרִיסַרְגְּרוֹת *x. f. pl.* (χρυσάργυρον) Gewerbesteuer.

אולון כורסון l. אוֹלוֹכוּרְסוֹן, s. כורסון. dass.

כַּרְסְתָן *h. m.* dickbauchig.

כְּרִסְטְיוֹנָא *x. f.* (χαριστίων) Wage des Archimedes.

כרסלא (bSanh 5ª) l. בַּר סַלָּא.

כְּרִסוֹלַכְנוֹן *x. m.* (χρυσολάχανον) Melde.

כַּרְסָם, בַּרְסָם *x.m.* Zwerchfellentzündung. S. בַּרְסָם.

כרסין (Tos Neg. V 14) l. בִּרְסִין, s. dass.

כורסינין (jSabb 7ᵇ, Ausg. Ven. בורסינין) l. בּוּרְסִינוֹן *a. m.* (βύρσινος) Gegerbtes (?).

כַּרְסָנָא männl. Personenname.

כְּרִסְפָּא *x.* männl. Personenn. (Κρίσπος).

כְּרָסְפְּדָא *x. m.* (κράσπεδον) *c.* כְּרוּסְפַּד Nu 15, 38, *pl.* כְּרוּסְפְּדִין Nu 15, 38 Quaste.

כְּרַסְפְּדַי *x.* männl. Personenname (Κρασπεδαῖος?).

כַּרְסֶפֶת *h. f.* eine Heuschreckenart.

כורוסתי בייה (jNed 38ª, Ausg. Ven. בורוסתי בייה) l. בְּרוֹס תִּימְיָה (πρὸς τίμια?) zur Auszeichnung. — Anders unter בְּרוֹסְתִּי und בְּיָה 2.

כָּרַע *h.* sich beugen, niederknien. *Hi.* 1. niederbeugen, betrüben; 2. die Wagschale sinken machen; 3. den Ausschlag geben; 4. ausgleichen.

כְּרַע (Gen 24, 26) *a.* 1. sich beugen, niederknien; 2. niedersinken. *Aph.* 1. *inf.* אַכְרָעָא Jud 11, 35 niederbeugen, betrüben; 2. abwiegen; 3. entscheiden. *Itpe.* abgewogen werden.

כֶּרַע *h. f.* 1. *du.* כְּרָעַיִם Unterschenkel (mit Fuss); 2. *pl.* כְּרָעִים Beine (eines Tisches oder Lagers).

כְּרָעָא *a. f.* 1. *pl. d.* כְּרָעַיָּא Lv 1, 13 Unterschenkel (mit Fuss); 2. *sg. d.* כַּרְעָא (!) Est II 1, 2, *pl.* כְּרָעָן, כּוּרְעָן Fuss (eines Tisches oder Lagers).

כְּרַף *a. Itpe.* anschwellen (?).

כרפוונה (jKil 27ª, Ausg. Ven. סרפוונה), s. סרפוונה.

כַּרְפַּס *h. m.* Sumpfeppich, Sellerie (*Apium graveolens*).

כַּרְפְּסָא *a. m.* dass.

כַּרְפָּסָא (Est II 8, 15, MS קַרְפְּסָא) *a. m.* 1. feines Linnen; 2. eine Flachsart (?).

כְּרוּפְסֶלָּה *x. m.* (χειρόψελλον) Armband.

כִּרְצָא *a. m.* Eingeweidewurm (?).

כְּרַצְטְיוֹנָה *x. f.* (χαριστίων) Wage des Archimedes.

כַּרְקוֹם *x. m.* (χαράκωμα) Pallisadenwerk, Belagerungswall.

כַּרְקוֹמָא (1S 26, 5) *x. m.*, *pl.* כַּרְקוֹמִין Dt 20, 20 dass.

כָּרַר I *h. Pilp.* כִּרְכֵּר sich hin- und herwenden, Umschweife machen.

כָּרַר (= קָרַר) II *h. Pilp.* כִּרְכֵּר Lärm machen.

כַּרְשָׁא *a. m.* eine Fischart.

כַּרְשִׁינָה *h. f.* eine wohlriechende Pflanze (viell. *Laserpitium*).

כַּרְשִׁינְתָא(?) *a. f.*, *pl.* כַּרְשִׁינִין Erdklösse (?).

כַּרְשִׁנָּה *h. f.*, *pl.* כַּרְשִׁנִּין Kamellinse (*Ervum ervilia*).

כְּרַשְׁתָּנָה, כְּרָשְׁתִּינָה *x. f.* ein Tier, dessen Blut zu Heilzwecken benützt wird.

כָּרַת *h.* 1. abschneiden, abtrennen; 2. scheiden (eine Ehe); 3. kurz machen; 4. ausrotten. כָּרַת בְּרִית eine feste Bestimmung treffen. *Ni.* 1. abgetrennt werden; 2. ausgerottet werden; 3. bestimmt werden. *Hi.* ausrotten.

כְּרַת *a.* scheiden, die Scheidung bewirken.

כָּרֵת *h. m.* 1. Ausrottung; 2. *pl.* כָּרֵתוֹת *a.* Sünden, welche die (göttliche) Strafe der Ausrottung nach sich ziehen; *b.* Name eines Mischnatraktats.

כָּרָתָא *a. m.*, *pl.* כָּרָתֵי, כָּרָתִין Nu 11, 5 (MS כָּרָתִי) Lauch (*Allium porrum*).

כְּרֵתִי *h. m.* Kreter.

כָּרָתָן *h. m.* 1. Lauch; 2. lauchfarben.

כָּרָתָנָא *a. m.* lauchfarbener Edelstein.

כָּרָתִינוֹן *x. m.* (vgl. πράσινος) lauchfarben.

כַּשְׂדָּאָה s. כַּסְדָּאָה.

כָּשַׁשׁ *h. Pilp.* כִּשְׁכֵּשׁ anstacheln.

כִּשּׁוּף *h. m.* Zauberei.

כְּשׁוּרָא (2 K 6, 2, MS שָׁרִי) *x. m.*, *pl.* כְּשׁוּרִין, *c. suff.* כְּשׁוּרוֹהִי Cant 1, 17 (MS כְּשָׁרוֹהִי) Balken.

כָּשׁוּת *h. f.* Flaum.

כִּשּׁוּת *h. f.* Gurke.

כְּשׁוּת *h. f.* ein Schmarotzergewächs (*Cuscuta*).

כְּשׁוּתָא *a. f.* dass.

כְּשַׁט *a. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּכְשֵׁיט Jos 1, 8 schön handeln.

כַּשִּׁיל *h. m.* Beil.

כַּשִּׁילָא *a. m.*, *pl.* כַּשִּׁילִין Jer 46, 22 (MS כְּשִׁילִין) dass.

כַּשִּׁירָא *a. m.* 1. tauglich; 2. tugendhaft, fromm; 3. geschickt.

כַּשִּׁירוּתָא *a. f.* Geschicklichkeit.

כִּשְׁכּוּשׁ *h. m.* Schütteln.

כַּשְׁכָּר Ortsname.

כָּשַׁל *h.* 1. straucheln; 2. schwach, im Nachteil sein. *Ni.* 1. straucheln, zu Fall kommen; 2. Unglück haben; *Pi.* schwach machen. *Hi.* straucheln machen.

כְּשַׁל *a. Aph.* straucheln machen.

כִּשָּׁלוֹן *h. m.* Straucheln.

כִּשְׁמָא s. נִשְׁמָא.

כשף (bSabb 23[a] MS) 1. קְטַף, s. dass.

כִּשֵּׁף *h. Pi.* zaubern.

כֶּשֶׁף *h. m.*, *pl.* כְּשָׁפִים Zauberei.

כַּשָּׁף *h. m.* Zauberer.

כַּשְׁפָּן *h. m.*, *f.* כַּשְׁפָנִית dass.

כִּשְׁפְּתָא *a. f.*, *pl.* כּוּשְׁפִין Ez 27, 24 (MS כּוּשָׁפִין) Mantel.

כָּשַׁר *h.* tauglich, im rechten Zustande sein. *Hi.* 1. tauglich, fähig machen; 2. für tauglich erklären. *Ho.* 1. tauglich, fähig werden; 2. für tauglich erklärt werden. *Hitpa.* sich als tauglich zeigen.

כְּשַׁר (1S 18, 20) *a.* tauglich sein. *Aph.* 1. tauglich machen; 2. *pf.* 3 *m. pl.* אַכְשַׁרוּ 1S 17, 8 (fehlt MS) für tauglich halten, erklären. *Itpe.* tauglich werden, sein.

כָּשֵׁר (*pt.* v. כָּשַׁר) *h. m.*, *f.* כְּשֵׁרָה, *pl.* כְּשֵׁרִין 1. tauglich; 2. tugendhaft, fromm; 3. unschuldig.

כָּשְׁרָא (*pt.* v. כְּשַׁר) *a. m.* 1. *ind.* כָּשַׁר Nu 20, 5, *pl.* כָּשְׁרִין Nah 3, 12 tauglich;

2. *ind.* כָּשֵׁר Gen 34, 7 recht. S. auch כַּשִּׁירָא.

כְּשָׁרָא *a. m.* 1. Tauglichkeit, Eingewohntsein; 2. Emsigkeit.

כִּשְׁרָא *a. m.* Stück, Scheibe(?).

כַּשְׁרוּת *h. f.* 1. Tauglichkeit, Fähigkeit; 2. Geschicklichkeit.

כַּשְׁרוּתָא *a. f.* dass.

כְּשַׁרְתָּא *a. f.* ein wohlriechendes Gewächs (*Costum*).

כָּשַׁשׁ *h. Pilp.* כִּשְׁכֵּשׁ schütteln, klopfen.

כְּשַׁשׁ *a. Aph. Palp.* dass.

כִּשְׁתְּ *x. m.* s. כְּשַׁרְתָּא.

כַּת *h. f.*, *pl.* כִּתּוֹת Abteilung, Gesellschaft.

כִּתָּא *a. f.*, *pl.* כִּתִּין dass.

כָּתָא *a. m.*, *pl. c.* כָּתֵי Lv 25, 5 Nachwuchs (Getreide, das aus den ausgefallenen Körnern des Vorjahres wächst).

כָּתָּא *x. m.* Sauermilchgewürz.

כָּתַב *h.* 1. schreiben; 2. vorschreiben. *Ni.* geschrieben werden. *Hi.* 1. schreiben lassen; 2. ausheben. *Ho.* eingeschrieben, ausgehoben werden.

כְּתַב *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּכְתּוֹב Dt 27, 3 schreiben; 2. verzeichnen. *pt. pass.* כְּתִיב die Lesart des Bibeltextes, *pl.* כְּתִיבֵי Cant 5, 10 Hagiographen. *Itpe. pf.* אִתְכְּתֵיב (Est II 8, 9, MS אִתְכְּתַב) geschrieben werden.

כְּתָב *h. m.*, *pl.* כְּתָבִין 1. Schrift (Schreibschrift); 2. geschriebener Wortlaut; 3. Schrift (Geschriebenes), Schreiben, Schriftstück, Buch. *pl.* כִּתְבֵי הַקֹּדֶשׁ heilige Schriften; 4. Reskript, Edikt.

כְּתָבָא (Ex 32, 16) *a. m.*, *pl. c.* כְּתָבֵי Jes 58, 6 dass.

כְּתֻבָּה *h. f.* 1. Eheverschreibung; 2. die darin ausgesetzte Geldsumme. *pl.* כְּתֻבּוֹת Name eines talm. Traktats.

כְּתָבְנָא *a. m.* Schreiber.

כְּתֻבְּתָא *a. f.* Eheverschreibung.

כָּתוּב *h. m.* 1. (heilige) Schrift. *pl.* כְּתוּבִים *a.* heilige Schrift; *b.* Hagiographen (der dritte Teil des alttestamentlichen Kanon); 2 Schriftstelle.

כְּתוּבָא *a. m.* dass.

כָּתוֹבָא *a. m.* Schreiber.

כְּתוּבָה s. כְּתֻבָּה.

כְּתוֹבֶת *h. f.* Schrift (Schreibweise).

כִּתּוּנָא (Gen 37, 3) *a. m.* Untergewand, Leibrock; 2. Hülle.

כִּתּוֹנֶת *h. f.* dass.

כתושא (bBabM 38[b]) l. כְּתִישָׁא.

כַּתְחָא *a. m.* Sauermilchgewürz.

כְּתִיבָה *h. f.* Schreiben, Schreibung.

כְּתִישָׁא *a. m.* Zerstossenes, wunde Stelle.

כְּתִישָׁה *h. f.* Zerstossen.

כָּתִית *h. m.* 1. Zerstossenes; 2. wunde Stelle; 3. Lappen.

כְּתִיתָא *a. m.* wunde Stelle.

כָּתְכָּתָא *a. m.*, *pl.* כָּתְכָּתִין 2K 19, 29 Nachwuchs. s. כָּתָא.

כָּתְלָא *a. m.* 1. *c.* כּוֹתֶל Lv 1, 15, *pl. c.* כָּתְלֵי Lv 14, 37 Wand; 2. Seite.

כְּתַם *a.*, *pt. pass. pl.* כְּתִימִין Jes 1, 18 Soc 59 beflecken.

כֶּתֶם *h. m.* Fleck.

כִּתְמָא (Jer 2, 22) *a. m.* dass.

כִּתָּן *h. m.* 1. Flachs; 2. Linnen.

כַּתָּן *h. m.* Flachsarbeiter.

כִּתָּנָא *a. m.* 1. *ind.* כִּתָּן Dt 22, 11 Flachs; 2. Linnen.

כִּתָּנָאָה *a. m.* Leinenhändler.

כותניין (jMaasSch 54[d], Ausg. Ven. בותניין) l. בּוּתְנַיִן, s. dass.

כותניאס l. בּוּתְנִיאָס.

כָּתֵף *h. f.*, *pl.* כְּתֵפִים, כִּתְפוֹת Schulter.

כָּתַף *h.* belasten. *Pi.* aufladen, tragen.

כְּתַף *a. Pa.* aufladen, tragen.

כַּתָּף *h. m.* Lastträger.

כַּתָּפָא *a. m.* dass.

כַּתְפָּא (Nu 7, 9) *a. f.*, *c.* כְּתַף Gen 9, 23, *pl.* כִּתְפִין Ex 28, 7 Schulter.

כַּתְפִּי Ortsname.

כָּתַר *h. Hi.* krönen. *Ho. pt.* מֻכְתָּר gekrönt.

כְּתַר *a. Pa. ipf.* 3 *m. pl.* יְכַתְּרוּן Jes 42, 4, *pt.* מְכַתַּר Mi 5, 6 harren.

כֶּתֶר *h. m.* Krone.
כִּתְרָא (Jer 48, 9) *a. m.* dass.
כָּתַשׁ *h.* 1. zerstossen (insbes. vom Zerquetschen der Oliven); 2. klopfen. *Ni.* zerstossen werden. *Pu. pt.* dass. *Hitp.* sich streiten.
כְּתַשׁ *a.* 1. *pt. pass.* כְּתִישָׁא Ex 27, 20 (MS כְּתִישָׁא) zerstossen; 2. schlagen. *Pa.* streiten. *Itpe.* geschlagen werden. *Itpa.* sich streiten.
כָּתַת *h. Pi.* stossen, zerstossen. *Pu. pt.* zerstossen.
כְּתַת *a. Pa.* dass. *Itpa.* zerstossen werden.

ל

ל 1. zwölfter Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 30.
לְ *h.* 1. zu, für; 2. gleich.
לְ *a., c. s.* לָךְ Gn 37, 10 zu, für.
לֹא *h.* 1. nicht; 2. nein. לֹא — וְלֹא weder — noch. בְּלֹא ohne.
לָא (Gn 19, 2) *a.* 1. nicht; 2. nein. וְלָא etwa nicht? לָא — לָא weder — noch. בְּלָא Nu 35, 22, דְּלָא Ex 21, 11 ohne. הֲלָא Gn 4, 7 nicht wahr?
לָא männl. Personenname.
לָאָה *h.* 1. sich mühen; 2. ermüden. *Ni.* ermüden.
לְאָה *a.* s. לְאִי.
לָאו (2K 2, 10), לַאו *a. h.* 1. nicht; 2. *pl.* לַאוִין Verbot.
לַאי (= לָא הִי) *a.* wahrhaftig.
לְאִי *a., pf.* 3 *pl.* לְאִיאוּ Gn 19, 11 1. sich mühen; 2. ermüden. *Itpe.* ermüden.
לאכיסן (VajR 30) l. לָא תַכֵּיסַן, s. כְּסַם.
לאכסא (Thr 3, 34, nicht MS) verstellte Glosse, l. לְמַכָּבָא, s. מְכַךְ.
לֵב *h. m., pl.* לִבּוֹת Herz.
לְבָּא (Gn 8, 21) *a. m., ind.* לֵב Dt 28, 66, *pl.* לִבִּין, לִבְּבִין, *d.* לִבְבַיָּא 1 K 8, 3 (MS לִבַּיָּא) dass. אֲלִבָּא דְ im Sinne von.
לַבָּא s. לַבְּתָא.
לבא (bPes 42[b]) l. לַבָּא.
לבאי (bMoK 11[a]) (?).
לֵבָב *h. m., pl.* לְבָבוֹת Herz.
לָבַב *h., pt. pass.* לָבוּב 1. umgebunden; 2. durchlöchert zur Herausnahme des Herzens. *Ni.* umgebunden sein. *Pi.* 1. umbinden; 2. erregen.
לִבְבָא *a. m., ind.* לְבַב Hab 3, 1 Soc 59 Herz.
לֶבֶד *h. m.* 1. Filz; 2. Filzmantel.
לְבָדָא *a. m.* 1. dass.; 2. wollige Seite des Stoffs.
לובדקוס, לוּבְדִּיקוֹס, לוּבְדְּקָא l. לוּקוֹנִיקוֹס.
לָבָה *h. Pi.* anblasen, anfachen; 2. blasen. *Hitp.* angefacht werden.
לָבוּד *h. m.* eng verbunden.
לִבּוּט *h. m.* Beunruhigung.
לִבּוּי *h. m.* Anfachung.
ליבון (bSanh 106[a])?
לִבּוּן *h. m.* 1. Weissmachen, Reinigung. *pl.* לִבּוּנִים Reinigung (nach Menstruation); 2. Ziegelstreichen.
לִבּוּנָאָה *a. m.* ziegelsteinartig, viereckig. כְּתָב ל׳ Bezeichnung der samaritanischen Schrift.
לְבוֹנָה *h. f.* Weihrauch.
לְבוֹנְתָא (Ex 30, 34) *a. f.* dass.
לְבוּשׁ *h. m.* Gewand, Kleid.
לְבוּשָׁא (2K 5, 5 Soc 59) *a. m.* 1. *pl.* לְבוּשִׁין Gn 3, 21 dass.; 2. Behälter(?).
לבזה (jSchebi 35[a]) l. נְתְזָה.
לְבִזְבֵּז *x. m.* (λαβίς?) Rand, Einfassung.
לָבַט *h.* beunruhigen. *Ni.* beunruhigt werden.
לֶבֶט *h. m.* Beunruhigung.
לָבִיא *h. m., pl.* לְבָאִים Löwe.
לְבִיאָה *h. f.* Löwin.

לְבִידָא *a. m.* Filz.

לְבֵינָה *h. f., pl.* לְבֵינִים Ziegelstein.

לְבֵינְתָא (Gn 11, 3) *a. f., pl.* לִבְנִין Ex 5, 7, לִבְנָן dass.

לְבִישָׁא s. לְבוּשָׁא.

לְבִישָׁה *h. f.* Anziehen, Kleiden.

לְבַךְ *a.* ergreifen.

לִבְלֵב *h.* sprossen lassen.

לַבְלֵב I *a.* 1. dass.; 2. sprossen. *Pass.* sprossen.

לַבְלֵב II *a., ipf.* 1 *pl.* נלבלבה ExJI 14, 13 lärmen.

לַבְלְבָא *a. m., pl.* לַבְלְבִין (Gn 40, 10) Spross.

לבלבו (?) Ortsname. S. לכלב.

לַבְלוֹנִית *h. f.* eine Art Trauben.

לבלין (Pesikt 110[b]) ?

לִבְלָר, לַבְלָר *x. m.* (*libellarius*) Schreiber.

לִבְלָרָא *x. m., pl. d.* לִבְלָרַיָּא Est II 9, 23 (nicht MS) dass.

לָבַן I *h.* Ziegel streichen. *Pi.* 1. Ziegel brennen; 2. glühend machen.

לָבַן II *h. Pi.* reinigen. *Pu. pt.* gereinigt. *Hi.* 1. weiss werden; 2. weiss machen; 3. beschämen.

לְבַן *a. Pa.* 1. ziegelförmig, viereckig machen; 2. mit Lehm bestreichen.

לָבָן *h. m.* weiss.

לַבְנָא *a. m.* dass.

לִבְנָא *a. m., ind.* לְבַן Gn 30, 37 Weisspappel.

לְבֵנָה s. לְבֵינָה.

לְבָנָה *h. f.* Mond.

לְבָנוֹן 1. Libanon; 2. Tempel.

לַבְנוּנִית *h. f.* Weisses.

לַבְנוּת *h. f.* dass.

לִבְנָן (Dt 11, 24, Jes 29, 17) Libanon.

לִיבְנוּס *x.* (Λίβανος) Libanon.

לְבִיס, לְבִיסָא *x. m.* (λέβης) Kessel.

לַבְקָן *x. m.* (λευκόν) weiss.

לִיבְרָא *x. f.* (*libra*) Pfund.

לַבְרוּת (?) Flussname.

לַבַּרְכִּים *x. m.* (ἀλαβάρχης) Haupt der Juden in Alexandria.

לִבּוּרְנִי *x. f.* (λιβυρνή), *pl.* לִבּוּרְנִין 1. eine Art Kriegsschiff; 2. Schiff.

לִבְרַנְטִין 1. לוּטְרִין.

לִבּוּרְנְקָא *x. m.* (λιβυρνική), *pl. d.* לִבּוּרְנְקַיָּא Jes 3, 22 (MS לִבּוּרְנְסַיָּא) liburnisches Gewand.

לָבַשׁ *h.* anziehen, anlegen, bekleiden. *Pu. pt.* bekleidet. *Hi.* anlegen, bekleiden.

לְבֵשׁ *a., pf.* 3 *f. sg.* לְבֵישַׁת Gn 38, 19, *ipf.* יִלְבַּשׁ Lv 6, 3 anziehen, bekleiden. *Aph.* 1. *pf. c. s.* אַלְבֵּישִׁנּוּן Gn 3, 21 bekleiden; 2. anziehen; 3. ergreifen.

לְבָשָׁא *a. m., c. s.* לְבָשֵׁיהּ Gn 39, 12, 2K 4, 42 Soc 59 Gewand.

לַבְּתָא *a. f.* Flamme.

לוֹגָא *x.* (Λόγος) männl. Personenname.

לָגָא s. לוֹגָא.

לָגַז *h. m.* stechen, aufgabeln.

לְגָטוֹן, לֵיגָטוֹן *x. m.* (ληγᾶτον) Legat.

לָגַאי *x. m.* (λαγός) Hasenfell.

לְגִימָה *h. f.* 1. Verzehren; 2. Mahl, Unterhalt.

לוגמיא (BemR 2) l. זִימְמָא, s. זַיְטִימָא.

לִגְיוֹן *x. m.* (λεγεών), *pl.* לִגְיוֹנִין, לִגְיוֹנוֹת 1. Legion, Truppe; 2. Soldat.

לִגְיוֹנָא *x. m., pl.* לִגְיוֹנִין Ez 30, 9 dass.

לגין (jSanh 20[c]) l. טָגִין, s. טֶגָא.

לִגְלֵג *h.* 1. stottern; 2. spotten.

לַגְלֵג *a.* 1. stottern, stammeln; 2. spotten. *Pass.* verspottet werden.

לִגְלוּג *h. m.* Stammeln.

לַגְלוּגָה *h. f., pl.* לַגְלוּגִין Portulak (*Portulaca odoracea*).

לָגִין *x. m.* (λάγηνος) Krug.

לָגִינָא *x. m., pl.* לָגִינִין Thr 4, 2 (nicht MS) dass.

לִגְנָא *x. m.* (λευγή ?), *pl.* לִגְנִין Jes 28, 25 (MS לוּגְנִין) Furche.

לָגִינְתָא *x. f.* (λάγηνος) Krug.

לָגָס *x.* (Λόγος) männl. Personenname.

לוּגַסְטוּס *x. m.* (λογιστής) Aufsichtsführer über Finanzen und Rechtswesen.

לְגְשָׁא?
לוּדָאָה *x. m.* (v. *ludi*) Gladiator.
לוּדִי *x. m.* (v. *ludi*) dass.
לוּדִית *x. f.* Speise der Gladiatoren.
לְדָנָא *a. m., c. s.* לְדָנַהּ 2S 20, 8 Scheide.
לוּדָנָא *x. m.* (λάδανον) Ladanum.
לָדִיקִי *h. m.* aus Laodicea.
לוּדְקְיָא (Λαοδίκεια) Laodicea.
לוּדָר *x. m.* (*ludarius*) Gladiator.
לְהָא s. לְהִי.
לְהַב *a. Schaph. pf.* שַׁלְהֵב verbrennen. *Ischtaph.* 1. *pt. f.* מִשְׁתַּלְהֲבָא Ex 9, 24 flammen, lodern; 2. verbrannt werden.
לַהַב *h. m.* Flamme.
לַהֲבָא *a. m.* dass.
לַהֲבָאָה *a. m., pl. d.* לַהֲבָאֵי Gn 10, 13 Lehabäer.
לֶהָבָה *h. f.* Flamme.
לַהֲבוּתָא *a. f.* dass.
לַהַג *h. m.* Studium.
להגיונהון (Thr 3, 62, nicht MS) l. הֶגְיוֹנְהוֹן, s. הֶגְיוֹנָא.
לְהוֹבָא *a. m., ind.* לְהוֹב Na 3, 3 Flamme.
לָהַט *h.* glühen, brennen. *pt. pass.* לָהוּט gierig. *Pi.* 1. glühen; 2. verbrennen.
לְהַט *a.* verbrennen.
לְהָטִים *h. m. pl.* Täuschung.
לְהִי *a., ipf.* יִלְהֵי Jes 42, 4 (MS יַהֲלֵי) müde werden. *Aph. pf.* 2 *pl.* אַלְהֵיתוּן Mal 2, 17 (MS אַהֲלֵיתוּן) müde machen. *Schaph. pf.* שַׁלְהִי müde machen. *pt. pass.* מְשַׁלְהֵי Gn 25, 29 ermüdet. *Ischtaph. pf.* אִשְׁתַּלְהִי Gn 47, 13 ermatten.
לָהַם *h. Hitp. pt.* מִתְלַהֵם Ohrenbläser.
לְהֵן *a.* nur.
לְהַת *a. Aph. pf.* אַלְהֵית 2K 4, 34 Soc 59 hauchen, fauchen.
לְוָא *a., pf.* 3 *pl.* לְווֹ 2S 20, 2 sich anschliessen, begleiten. *Pa.* begleiten. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַלְוִיאוּ Gn 12, 20 dass.
לַוָּאָה s. לֵיוָאָה.
לוא טימיא l. לָאטוּמְיָא, s. לָטוּמְיָא.
לוּב Libyen.

לוּבָאָה *a. m., pl. d.* לוּבָאֵי Nah 3, 9 aus Libyen.
לוּבִי *h. m.* dass.
לוּבֶן *h. m.* 1. Weisses; 2. Ziegelmasse.
לוביר s. לופר.
לוֹג *h. m., pl.* לֻגִּים ein Flüssigkeitsmass (etwa 1/2 Liter).
לוּגָא (Lv 14, 10) *a. m.* dass.
לוֹד Ortsname.
לוּד Lydien.
לוּדָא männl. Personenname.
לוּדָאָה *a. m., pl. d.* לוּדָאֵי Gn 10, 13 Lyder.
לוּדָאָה (לְדָאָה?) *a. m.* aus Lod (Lydda).
לוּדִי (לְדִי?) *h. m.* dass.
לוודין ל׳ דקין (GnJII 32, 15) l. לְבִדְקִין, s. לוּבְדְקָא.
לָוּוּי *h. m.* begleitet. שֵׁם ל׳ Name mit näherer Bestimmung (Beiwort).
לוּז I *h. Ni.* verkehrt sein. *Hi.* verkehren.
לוּז II *h. Hi.* Übles reden.
לוּז Ortsname.
לוּז *h. m.* Mandelbaum, Mandel. לוּז שֶׁל שִׁדְרָה die Nuss der Wirbelsäule.
לוּזָא *a. m., ind.* לוּז Gn 30, 37 dass.
לוּחַ *h. m., pl.* לֻחוֹת, לְוָחִים Tafel, Brett.
לוּחַ *h. Pu. pt.* מְלֻוָּח als Tafel geformt (?).
לוּחָא (Ex 26, 16) *a. m., pl.* לוּחִין, *c.* לוּחֵי Ex 31, 18, לְוָחִין Tafel, Brett.
לוּחָא s. לוֹעָא.
לוּחַאְתָא (Hos 11, 4) s. לְחְיָא.
לוּט *h. m.* Mastix.
לוּט *h.* verfluchen.
לוּט *a., pf.* לָט Lv 20, 9, *c. s.* לְוָטַנִי (!) 1K 2, 8 (MS לָטַנִי), *imp.* לוּט Nu 22, 6 verfluchen. *Itpe. pt. pl.* מִתְלַטִין Mal 3, 9 verflucht werden. Vgl. לְטַט.
לְוָטָא (Nu 5, 21; Mal 3, 9, MS לוּטָא) *a. m.* Fluch.
לווטין (Jelammed. Nu. 23, 7)?
לוֹטֶם *h. m.* ein Gewürz (*Ladanum?*).
לְוָטְתָא *a. f., c. s.* לְוָטְתֵיהּ 2S 16, 12 (MS לוּטְתֵיהּ) Fluch.
לוּי (Gn 30, 34), לְוַי *a. h.* o dass doch!

לֵוִי *h. m.* 1. Levit, Mitglied des Stammes Levi; 2. männl. Personenname.

לְוִיטַס (Λεϋίτης) männl. Personenname.

לֵוָיָא *a. m., ind.* לֵוִי GnJI 18, 8 (MS לווי), לֵוָאי Dickmilch (Biestmilch?).

לְוִיָּה I *h. f.* 1. Levitin; 2. Levitenschaft; 3. Levitenamt.

לְוָיָה II *h. f.* 1. Geleit, Begleitung; 2. Karavane.

לְוִיאָנוּס *x.* (*Livianus*) männl. Personenname.

לְוָיְתָא *a. f.* 1. Geleit; 2. Karavane.

לִוְיָתָן (Ct 8, 2) *h. m.* sagenhaftes Seeungeheuer.

לוכיד s. לופר.

לול ein Zauberwort.

לול *h. m.* kleine Öffnung, enger Raum. לול שֶׁל תַּרְנְגוֹלִים Hühnerstall.

לוּלָא *a. m.* dass.

לולא (Sifre Dt 51) l. אֻולָם.

לוּלָאוֹת *h. f. pl.* Schleifen.

לוּלָב *h. m.* 1. Zweig, Spross; 2. junger Palmzweig (für das Hüttenfest); 3. Pfosten der Presse (?).

לוּלְבָא *a. m., pl.* לוּלַבִּין Lv 23,40. 1. Zweig; 2. junger Palmzweig.

לולגין. או ל׳ (Tos. Kel. B.K II 3) l. אַנְלְגִין.

לְוָלוּ s. לַבְלַב II.

לוּלִיבָא (?) männl. Personenname.

לוליון. לולין (bAbZ 18ᵇ) l. לוּדִין.

לוּ *h. Hi.* murren, sich auflehnen. *Hitpal.* dass.

לוֹעַ *h. m.* Kinnbacken.

לוֹעָא (Dt 18, 3) *a. m.* dass.

לוּף *h. m.* eine Art Arum.

לוּף *a.* verbinden.

לוּפֵי (Ex 26, 4) *a. m. pl. ind.* Verbindung.

לופיז (Tos. Bech V 9)?.

לופין (bBech 44ᵃ) (?).

לוּפְתָא *a. f.* Verbindung.

לוּץ *h.* spotten. *Hi.* verspotten. *Hitpol.* spotten.

לִיוְקָאָה *a. m.* (Λιβυκός) aus dem Nomos Libykos in Ägypten.

לֶוְקָנֵי, לְוְקְיָאנֵי *x. m. pl.* (λευκόν) weiss.

לֶוְקָן *x. m.* (λευκόν) weiss (v. weissen Hautflecken).

לוּשׁ *h.* kneten. *Ni.* geknetet werden.

לוּשׁ *a., pt. pass.* לִישׁ Nu 11, 8 dass. *Pa. pt. pass. f.* מְלַוְּשָׁא Jes 9, 4 hin und her gezogen, beschmutzt.

לְוָת (Gen 2, 19) *a.* zu, bei. מִלְּוָת Ex 11, 8 von.

לְזָא (?) *a.* weichen.

לְזִבְזֵז s. לְבִזְבֵּז.

לָזוּת *h. f.* böse Nachrede.

לַח *h. m.* frisch, feucht.

לַחְדָא (Gn 12, 14) *a.* sehr. עַד לַחְדָא Gn 27, 34 gar sehr.

לֵחָה *h. f.* Feuchtigkeit.

לְחוּד (Gn 18, 8) *a.* 1. besonders; 2. nur. *c. s.* בִּלְחוֹדוֹהִי Lv 13, 46 er allein.

לְחוּשׁ (GnJI 30, 32)?

לְחוּתָא (Hos 11, 4, MS לְחוּתָא) *a. f.* Backenseil (am Joch des Ochsen).

לְחִי *h. m., du.* לְחָיַיִם 1. Backenknochen; 2. das Backenseil (am Joch des Ochsen); 3. das Backenstück am Helm; 4. ein Pfahl; 5. der Lenkgriff am Pflug.

לְחָיָא *a. m.* 1. *pl. d.* לְחְוָתָא Ho 11, 4 (MS לְחוּתָא) dass.; 2. Pfahl.

לְחַיֵּי (Ru 3, 15) *a.* zum Wohlsein! wohlauf! S. חַיָּא.

לְחִיכָה *h. f.* Lecken.

לְחֵינָה *h. f.* Magd.

לְחֵינְתָא (Gn 35, 22) *a. f.* 1. dass.; 2. Kebsweib.

לְחִישָׁה *h. f.* 1. Flüstern; 2. Zischen; 3. üble Nachrede; 4. Besprechen (Zaubern).

לְחִישְׁתָא *a. f.* Flüstern.

לְחָיְתָא *a. f., c.* לְחָיַת Nu 21,15, Dt 2, 10, 1. Festung; 2. Ortsname.

לָחַךְ *h.* lecken. *Pi.* lecken, verzehren.

לְחַךְ *a., pf.* 3 *sg. f.* לְחֵיכַת 1K 18, 38

(MS לַחֵיכַת, so auch Soc 59) 1. auflecken; 2. verzehren. *Pa. ipf.* 3 *sg.* יְלַחֵיךְ Mal 3, 19 Or. 1474 (Soc 59 יְלָחֵיךְ), *pl.* יְלַחְכוּן Jes 49, 23 Soc 59 1. ablecken, auflecken; 2. *pt.* מְלָחֵיךְ Nu 22, 4 verzehren.

לִחְלוּחַ *h. m.* Feuchtigkeit.

לִחְלוּחָא *a. m.* Saft.

לִחְלוּחִית *h. f.* Frische, Jugendkraft.

לִחְלוּחְתָא *a. f.* Saft, Brühe.

לִחְלוּךְ *h. m.* Lecken.

לִחְלַח *h. Pass.* feucht werden.

לַחְלַח *a.* feucht machen, fliessen machen.

לָחַם *h. Ni.* kämpfen. *Hi.* zusammenfügen. *Hitpa.* streiten.

לֶחֶם *h. m.* 1. Brot; 2. Unterhalt; 3. Masse.

לַחְמָא (Gn 3, 19) *a. m.*, *ind.* לְחֵים Ex 16, 29 1. Brot; 2. Speise.

לַחְמִי *h. m.* aus Bethlehem.

לַחְמָנִית *h. f.* eine Art Brot.

לָחַץ *h.* drücken.

לָחַשׁ *h.* 1. flüstern, zuflüstern; 2. zischen; 3. besprechen (durch Zauberformeln). *Ni.* durch Einflüsterung veranlasst werden. *Pi.* 1. flüstern; 2. zischen; 3. üble Nachrede führen; 4. verleiten.

לְחַשׁ *a.* 1. flüstern; 2. besprechen (durch Zauberformeln). *Pa. pt. pl.* מְלַחֲשִׁין 2S 12, 19 dass. *Itpe.* durch Besprechung geheilt werden.

לְחָשָׁא *a. m.*, *pl. c. s.* לְחָשֵׁיהוֹן Ex 7, 11 Besprechung, Zauberei.

לָחַת *h. Hi.* lechzen.

לְחַת *a. Aph.* dass.

לְחִתְּא *a. f.* Seite des Fusses.

לְטָא *a.*, *pf. c. s.* לַטְיֵהּ Gn 5, 29 (MS לָטֵהּ), לַטְיֵהּ Nu 23, 8 (MS לָטֵיהּ), *pt.* לָטֵי Koh 7, 22 (MS לָט) verfluchen.

לְטוּמָא *a. m.*, *ind.* לְטוֹם Gn 37, 25 ein Gewürz (*Ladanum?*).

לָטוּתָא *a. f.* Fluch.

לְטַט *a. Pa. pf.* 3 *pl.* לָטִיטוּ Ri 9, 27 (MS לָטוּ), *pt. pass. pl. c. s.* מְלָטְטָךְ Gen 12, 3, *inf. c. s.* לָטָטוּתָךְ Dt 23, 5 verfluchen. *Itpa.* verflucht werden.

לָטִים *h. m. pl.* Geheimkünste.

לוּטְיָנוֹס *m.* (Διοκλητιανός) Diokletian.

לְטִישָׁה *h. f.* Schärfen, Schleifen.

לָטוּמְיָא *x. f.* (λατομία) Steinbruch.

לוטסאי, לטוסאי l. רְדוּסָאֵי, s. רְדוּסָאָה.

לֵיטוֹר (falsch ליטיר) *x. m.* (ῥήτωρ) Anwalt.

לִטְרָא *x. f.* (λίτρα), *pl.* לִטְרִין, לִטְרָאוֹת Pfund.

לִטְרְגְיָה *x. f.* (λειτουργία) Frohne, Leistung für den Staat.

לוּטְרִין, לוּטְרְיָא *x. m.* (λουτήριον) Badewanne.

לְטַרְתָּא *x. f.* (λίτρα) Pfund.

לָטַשׁ *h.* abschleifen, glatt machen.

לְטַשׁ *a.* dass.

לֵי. l. לֵי נָא. לֵינָא l. לֵי נַן. לֵינַן l. לֵית, s. לֵית.

לִי = לְהִי.

לַיָּא *a.* wohin.

לַיָּא männl. Personenname.

לֵיאוּתָא *a. f.*, *c.* לֵיאוּת Gn 31, 42 1. Mühe; 2. Erarbeitetes; 3. Erzürnendes (Sünde).

ליבוי (jKil 31[c]) l. לוּבִים.

ליד s. יְלַד.

לֵידָא (= לְהֵידָא) s. הֵידָא.

לֵידָה *h. f.* Geburt.

לֵיוָאָה (Ex 4, 14) *a. m.* Levit.

לִיזָה *h. f.* üble Nachrede.

לֵיחָה s. לֵחָה.

לַאִיטוֹר *x. m.* (ῥήτωρ) Anwalt.

לַיִל *h. m.*, *c.* לֵילֵי, *pl.* לֵילוֹת Nacht.

לֵילָא I *a. m.* dass.

לֵילָא II *a. m.* Wehklage.

לַיְלָה *h. m.* Nacht.

לִילוֹ *h.* גְּמְרַת לִילוֹ Leuchtkäfer.

לֵילֵי (Nu 9, 21) *a.* nachts.

לֵילְיָא (Gn 1, 5) *a. m.*, *pl.* לֵילָוָן Ex 24, 18 Nacht.

לִילִית *h. f.*, *pl.* לִילִין Name eines weiblichen Dämons.

לִילִיתָא *a. f.*, *pl.* לִילִין Jes 34, 14 dass.

לִין *h.* übernachten. *Hi.* 1. über Nacht behalten; 2. über Nacht stehen lassen. *Hitpol.* Zuflucht nehmen.

לֵינָא, לֵינָה s. לֵית.

לִינָה *h. f.* Übernachten.

לְיוֹנְטִי *x.* (Λεόντιος) männl. Personenname.

לִיסְתָא *a. f.* Mutterleib.

לֵיעוּתָא s. לֵיאוּתָא.

לִיעֶזֶר männl. Personenname.

לֵיעָנוּתָא *a. f.* Mühe, Arbeit.

לֵיצָן, לֵיצָן *h. m.* Spötter, Ausgelassener.

לֵיצָנָא *a. m.* dass.

לֵיצָנוּת *h. f.* Spott, Ausgelassenheit.

לֵיצָנוּתָא (Koh 7, 4, MS לִיצָנוּתָא) *a. f.*, *c. s.* לֵיצָנוּת Koh 2, 2 (MS לִיצָנוּת) dass.

לַיִשׁ I *h. m.* Löwe.

לַיִשׁ II Ortsname.

לַיִשׁ III *h. m.* Teig.

לֵישָׁא (Ex 12, 39), לַיְשָׁא *a. m.*, *c. s.* לֵישְׁהוֹן Ex 12, 34 dass.

לִישָׁה *h. f.* Kneten.

לִישְׁתָא *a. f.* dass.

לֵית (Nu 5, 8), לַיִת (= לָא אִית) *a.* es giebt nicht, es ist nicht. *c. s.* לֵיתוֹהִי Nu 24, 17, לֵיתוֹהִי Gn 37, 30, לֵיתְנוּן Gn 31, 2. לֵינָה = לֵית אֲנָא, לֵינַן = לֵית אֲנַן.

לֵיתָא (Gn 49, 9, Ez 19, 2) *a. m.* Löwe.

לַכָּא *x. m.* (*lacca*) Lack (?).

לְכָא (Ex 2, 12) *a.* hierher. S. כָּא.

לְכָא I *a. m.* Rühren.

לְכָא II (Est II 1, 9; 2, 8) *a.* (= לֵית כָּא) es giebt hier nicht, es ist hier nicht.

לָכַד *h. Ni.* eingenommen werden, gefangen werden.

לְכַד *a.* ergreifen. *pt. pass.* לְכִיד Est II 1, 8 fassend. *Itpe. pf.* אִתְלְכֵד Koh 7, 27 (MS אִתְלְכַד) ergriffen werden.

לכין (bSanh 106^{a} Ar.)?

לְכָךְ *h.* deshalb. הִלְכָּךְ dass. S. כָּךְ.

לְכַךְ *a.* zusammenrühren.

לכלב s. לבלבו.

לִכְלוּךְ *h. m.* 1. Befeuchtung; 2. Befleckung.

לִכְלוּכִית *h. f.* 1. Feuchtigkeit, Frische; 2. Schmutz; 3. weibl. Personenname.

לִכְלֵךְ *h.* 1. anfeuchten; 2. beflecken. *Pass.* 1. befeuchtet werden; 2. befleckt werden.

לַכְלֵךְ *a.*, *pt. pass.* מְלַכְלַךְ 1. verdickt; 2. gesättigt.

לכנון s. כְּרְסוֹלַכְנוֹן.

לְכִים, לְכִיסָא *x. m.* (λεῦκος) eine Fischart.

לְכְסָן, לוֹכְסָן *x.* (λοξόν) schräg, in der Diagonale.

לֶכֶשׁ *h. m.* Harz, Kienholz (?).

לַכְתָּא *a. f.* Bolzen (?).

לוּלְיָנִי *x. m.* (v. Ἰουλιανός) 1. julianisch; 2. Julian.

לוּלְיָנוּס *x.* (Ἰουλιανός) männl. Personenname.

לְמָא *x. m.* (*nummus*) Münze.

לְמָא (1 S 12, 21, Jes 2, 22) *a. m.* nichts.

לַמְבַּרְנְיָא (NuJI 24, 24) *x. f.* (*Liburnia*) Liburnien.

לָמֶד Buchstabenname.

לָמַד *h.* 1. lernen; 2. (aus dem Schrifttext) erschliessen. *pt. pass.* לָמוּד gewöhnt. *Ni.* gelehrt werden. *Pi.* 1. lehren. לִמֵּד זְכוּת עַל zum Vorteile jemandes aussagen. לִמֵּד חוֹבָה עַל zum Nachteil jemandes aussagen; 2. aus einer Schriftstelle herleiten; 3. verbinden, zusammenlegen. *Pu. pt.* מְלֻמָּד erfahren. *Hitp.* sich üben.

לָמֵד *h. m.* 1. erschliessend; 2. erschlossen; 3. gewöhnt.

לָמָּה s. מָה.

לָמָה *h.* nichts.

לִמּוּד *h. m.* 1. Lernen; 2. Censurlesart f. תַּלְמוּד; 3. Gewohnheit, Gewöhnliches; 4. *pl.* לִמּוּדִין Verschlag.

לְמִידָה *h. f.* Studium.

לִמְלֵם s. מַלַּל.

לִימֵן, לִימִין *x. f.* (λιμήν) Hafen.

לוּמִּין *x. m.* (νουμμίον) eine kleine Münze.

לָמוֹס *x. m.* (λάμος?) Hund.

לַמְפָּד *x. m.* (λαμπάς) Fackel.

לַמְפָּדָם *x. m.* (λάμπαδος) dass.

לִימָצָא *x. m.* (provenc. *limaça*) Schnecke.

לונבא l. לוֹנְכָא.

לַנְטִין *x. m.* (*lintio*) Gassenkehrer.

לְנְטִית s. אֲלוּנְטִית.

לִינְיָא (falsch לוניא) *x. f.* (λινέα) Schnur.

לוֹנְכָא, לוֹנְכֵי *x. f.* (λόγχη), *pl.* לוֹנְכָיוֹת Lanze.

לְסוּטָא *x. m.* ein Kleidungsstück.

לֵיסְטָאָה *x. m.* (λῃστής) Räuber.

לְסוּטָה *x. f.* ein Kleidungsstück.

לֵיסְטוּת *x. f.* Räuberei.

לֵיסְטְיָא *x. f.* (λῃστεία) dass.

לֵיסְטָיוּת *x. f.* dass.

ליסטטירין SchirR 6, 4 (?).

לסטם l. לִסְטֵם.

לֵיסְטֵים *x. m.* (λῃστής), *pl.* לִסְטִין Ri 5, 11 Räuber.

לִסְטֵם *x.* (v. λῃστής) rauben.

לוּסְטוּס *x.* (Ἰοῦστος) männl. Personenname.

ליסטרא, ליסטרון. זומא ל׳ s. זוּמָלְסְטְרָא, זוּמָלְסְטְרוֹן.

לֶסֶת *h. f.*, *pl.* לְסָתוֹת Backenknochen, Backe.

לִסְתָּא (Mi 4, 14) *a. f.* 1. *c. s.* לִסְתֵּיהּ 1K 22, 24 (MS לִסְתָּא), *c.* לֵיסַת Jes 23, 28 dass.; 2. s. לִיסְתָא.

לָעַב *h. Hi.* Mutwillen treiben, spotten.

לְעַב *a. Itpa. pt.* מִתְלָעַב Gn 27, 12 (Hab 1, 10 מִתְלַעַב) dass.

לַעֲבָא *a. m.*, *ind.* לְעֵיב Jer 20, 8, Ez 22, 4 (לְעוֹב Jer 20, 7) Gespött.

לָעַג *h.* spotten. *Hi.* dass.

לְעַג *a. Pa. pt. pl.* מְלַעֲגִין Jer 8, 18 dass. *Aph.* dass.

לַעַג *h. m.* Spott.

לַעֲגָא *a. m.*, *ind.* לַעַג Jer 20, 8 Kimch. (MS לְעֵיב) dass.

לָעוֹז *h. m.*, *pl.* לָעוֹזוֹת Fremdsprachiger (Grieche).

לָעוֹזָא *a. m.* dass.

לְעוּנִים *h. m. pl.* Gartenmelde (*Atriplex hortensis*).

לָעַז *h.* 1. eine fremde Sprache (bes. Griechisch) reden; 2. üble Nachrede führen. *Hi.* dass.

לַעַז *h. m.* 1. fremde Sprache (bes. Griechisch); 2. Sprache; 3. Nachrede.

לַעְזָר männl. Personenname.

לָעַט *h.* verschlucken. *Hi.* verschlucken lassen.

לְעֵי *a.* 1. sich mühen; 2. arbeiten, studieren; 3. *pf.* 1 *pl.* לְעֵינָא Thr 5, 5 (MS לְאֵינָא) ermüden. *Aph.* müde machen.

לְעֵי (v. אֶלְעֵי) männl. Personenname.

לְעִיטָה *h. f.* in den Mund Stecken.

לְעֵינִין s. לְעוּנִים.

לְעִיסָה *h. f.* Brei (Gekautes).

לְעִיסְתָּא *a. f.* dass.

לַעְנָה männl. Personenname.

לַעֲנָה *h. f.* 1. Wermut; 2. Bitterkeit.

לַעַנְתָּא *a. f.* dass.

לָעַס *h.* kauen.

לְעַס *a.*, *inf.* מִלְעַס Koh 12, 3 dass.

לְפָא *a. Aph.* schichten.

לְפָדָא *x. m.* (λοπάς) 1. Schüssel, Pfanne; 2. Pfannenspeise (?).

לִפּוּד (Tos. Bech V 9)?

לִפּוּפָא *a. m.* Verbindung.

לֶפְטָא *x.* (λεπτά) einzeln, s. קְטָלֶפְטָא.

לַפִּיד *h. m.* Fackel.

לַפִּידָא *a. m.* dass.

לפיטטו (Tanch. Bub. Ber. 24) l. גְּלַקְטִינוֹן.

לְפִיכָךְ *h.* deshalb. S. כָּךְ.

לוּפְיָנֵי *x.* (*Jovianus*) männl. Personenname.

לִפְלוּף *h. m.* Anhängsel, Anklebendes.

לִפְלוּפָא *a. m.* Gewickeltes (vom Krautkopf).

לִיפַּס *x. m.* (λοιπάς) Steuer (eigentl. Steuerrückstand).

לֶפָס *x. m.* (λοπάς), *pl.* לְפָסִין Schüssel, Pfanne.

לִפְסָא *x. m.* dass.

לַפְסָן *x. m.* (λαψάνη) grauer Senf (*Sinapis incana*).

לָפַף *h.* umschlingen. *Pi.* 1. dass.; 2. einwickeln. *Pu. pt.* umwickelt.

לְפַף *a. Pa.* 1. *pf.* לַפֵּיף Ex 36, 10 verbinden; 2. *pf.* 1 *sg.* לַפֵּיפִית Thr 2, 22 einwickeln; 3. formen. *Itpa. ipf.* יִתְלַפַּף Ex 28, 7 1. verbunden werden; 2. eingewickelt werden.

לְפָצָא *x. m.* (λοπάς) Schüssel, Pfanne.

לפקקה (LvJI 1, 16 Ar., MS זרוקפיה) s. זרוקפא.

לופר, לופיר (?) *x. m.* Soldat der Leibwache (?).

ליפרום s. מַקְרוֹלַפְרוֹם.

לָפַת *h.* 1. umschlingen; 2. verbinden. *Pi.* würzen.

לְפַת *a. Pa.* als Zugemüse verwenden. *Itpe.* als Würze verwendet werden.

לֶפֶת *a. f.* 1. Würze, Zugemüse; 2. *pl.* לְפָתוֹת weisse Rübe (*Brassica rapa*).

לִפְתָּא (Ru 3, 8) *a. f.* weisse Rübe.

לפתותא (Tanch. Ekeb 7) l. לְפִּתּוּתָא (Dupl. zu לְפַת), s. פִּתּוּתָא.

לִפְתָּן, לִפְתָּם I *h. m.* mit rübenförmigem Kopf.

לִפְתָּן II *h. m.* Zugemüse.

לִפְתָּנָא *a. m.* dass.

לֵץ *h. m.* Spötter, Leichtsinniger.

ליצוי, לצוי (bBabB 75[b])?

לָצוּת *h. f.* 1. Spötterei, Leichtsinn; 2. Belästigung.

לְקָא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* לְקוֹ Ex 5, 14 geschlagen werden; 2. leiden. 1. *pt.* לָקֵי 2K 5, 1 Soc 59 geschlagen; 2. *f. pl.* לָקְיָן Gn 41, 6 kümmerlich. *Aph.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אַלְקֵי Lv 26, 24 schlagen; 2. *inf.* אַלְקָאָה Dt 25, 2 Prügelstrafe erteilen.

לָקָה *h.* 1. geschlagen werden; 2. Prügelstrafe erhalten; 3. leiden. *pt. pass.* לָקוּי leidend, anomal. *Hi.* 1. schlagen; 2. Prügelstrafe erteilen; 3. leiden machen. *Ho. pt.* מֻלְקֶה geschlagen, leidend.

לָקוֹחַ *h. m., pl.* לָקוֹחוֹת Käufer.

לִקּוּחַ *h. m.* 1. Kauf; 2. Heirat.

לָקוֹט *h. m., pl.* לָקוֹטוֹת Getreidesammler (bei der Nachlese).

לִקּוּט *h. m.* Sammlung.

לָקוֹטָא *a. m.* Getreidesammler (bei der Nachlese).

לָקוּתָא *a. f.* 1. *c. s.* לָקוּתְהוֹן Dt 32, 32 (MS רָבוּתְהוֹן) Geschlagenwerden, Züchtigung; 2. Anomalität.

לָקַח *h.* 1. empfangen; 2. nehmen; 3. kaufen; 4. heiraten. *Ni.* 1. genommen werden; 2. gekauft werden; 3. geheiratet werden. *Hitp.* eingeschlossen sein.

לְקַח *a. Itpe.* geheiratet werden.

לֶקַח *h. m.* 1. Lehre; 2. Kauf.

לָקַט *h.* 1. Nachlese halten; 2. zusammenfalten. *Ni.* 1. eingesammelt werden; 2. glatt gemacht werden. *Pi.* 1. sammeln, auflesen; 2. Nachlese halten; 3. ausreissen (Haar). *Pu.* Nachlese gehalten werden. *Hi.* 1. auflesen lassen; 2. Nachlese halten lassen. *Hitp.* 1. einzeln aufgelesen werden; 2. gesammelt sein.

לְקַט *a.* 1. sammeln; 2. *pt. pass.* לְקִיט 1K 7, 19 zusammenfalten; 3. *inf.* מִלְקַט Ex 16, 26 auflesen. *Pu.* 1. *pf.* לַקִּיט Gn 47, 14, *ipf.* 2 *sg.* תְּלַקֵּט Lv 19, 9 einsammeln; 2. auflesen; 3. *pt. pl.* מְלַקְּטִין Est II 3, 8 geniessen. *Aph.* auflesen lassen.

לֶקֶט *h. m.* 1. Nachlese; 2. Zusammenfalten.

לַקְטָא *a. m.* 1. Lv 19, 9 Nachlese; 2. Inhalt des Kropfes eines Vogels.

לוקטא (EchR 1, 1) l. לֶפְטָא.

לקטיא, כְּפַר ל׳ לקיטיא Ortsname.

לְקוֹטֵינֶנְטוֹס *x. m.* (*locotenens*) Stellvertreter.

לֶקְטִיקָא *x. f.* (*lectica*) Sänfte.

לְקִיחָה *h. f.* 1. Nehmen, Ergreifen; 2. Hinwegnahme; 3. Kauf; 4. Heirat.

לְקִיט *h. m.* Sammler, Aufleser.
לְקִיטָא *a. m.* Getreidesammler (Armer).
לְקִיטָה *h. f.* Einsammeln.
לָקִישׁ männl. Personenname.
לַקִישָׁא (Ho 6, 3) *a. m.* 1. *ind.* לַקִישׁ Dt 11, 14 Spätregen; 2. *pl. d.* לַקִישַׁיָא Gn 30, 42 Spätling.
לַקִישׁוּתָא *a. f.*, *c.* לַקִישׁוּת Gn 30, 42 Spätwerfen (der Schafe).
לְקָן *x. m.* (λευκόν) Name einer Münze.
לוקן s. לוּקוּס II.
לְקִינָא, לְקוּנָא (Ri 6, 38, MS לְקְנָא), לַקְנָא *x. f.* (λεκάνη) Becken.
לקני (bChull 63[a])?
לְקוֹנָיָא *a. m.* (v. Λυκαονία) aus Lykaonien.
לְקִינִיתָא, לַקְנִיתָא *x. f.* (λεκάνη) Becken.
לְקוּנִיקוֹס *x. m.* (Λυκαονικός) lykaonischer Esel.
לוּקוֹס I *x. m.* (λύκος) Wolf.
לוּקוֹס II, לוּקִים *x.* (Λούκιος, Λουκᾶς) männl. Personenname.
לָקַק *h.* lecken. *Pi. Hi.* dass.
לָקְרָה *x.* (Λοκρός) männl. Personenname.
לָקַשׁ *h. Hi.* 1. spät thun; 2. verzögern, verspäten.
לְקַשׁ *a. Pa.* spät werfen (Junge). *Aph.* verspäten.

לורטיא l. לוּטְרְיָא.
לְרַע (Ez 1, 27) *a.* unten, unterhalb. מִלְּרַע Gn 1, 7 dass. S. רַע.
לָשׁוֹן *h. c., pl.* לְשׁוֹנוֹת 1. Zunge; 2. Sprache; 3. Ausdruck, Redeweise. ל׳ נָקִי decente Redeweise (Euphemismus). ל׳ הָרַע üble Nachrede. ל׳ רַבִּים, ל׳ יָחִיד Singular, Plural. ל׳ נְקֵבָה, ל׳ זָכָר Masculinum, Femininum; 4. Streifen, Zapfen.
לְשִׁישִׁית *h. f.* eine Pflanzenart.
לִשְׁכָּה *h. f., pl.* לְשָׁכוֹת 1. Kammer; 2. Schatzkammer.
לִשְׁכְּתָא *a. f., c.* לִשְׁכַּת Jer 35, 4 dass.
לְשָׁלוּשְׁתָא *a. f.* Rotz, Schaum.
לְשָׁלֶשֶׁת *h. f.* Auswurf.
לָשַׁן *h. Hi.* üble Nachrede führen.
לְשַׁן *a. Aph.* dass.
לִשָּׁנָא *a. m., ind.* לִשָּׁן Ex 4, 10 1. Zunge; 2. Sprache; 3. Redeweise, Ausdruck. ל׳ קַלִּילָא nachlässige Redeweise. ל׳ מְעַלְיָא Euphemismus. ל׳ בִישָׁא üble Nachrede. לִשָּׁן תְּלִיתַי Verläumdung.
לָתָא *a. m.* Schicksal (?).
לְתִיתָה *h. f.* Anfeuchten (des Getreides).
לֶתֶךְ *h. m.* ein Trockenmass (ein halbes Kor).
לָתַת *h.* anfeuchten (Getreide).
לְתַת *a.* dass.

מ

מ 1. dreizehnter Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 40.
מִ, מֵ *h. a.* 1. s. מִן; 2. als μή gedeutet.
מָ, מַ s. מָא, מָה.
מָא (Ex 32, 21) *a.* was? מָדֵין Lv 10, 17, מָא דָא Gn 3, 13 was denn? מָאִם Gn 18, 30 wie, wenn? vielleicht. לְמָא Gn 31, 27 warum? לְמָא דְנָן Gn 25, 32 warum denn? כַּמָּא Ct 4, 1 wie sehr? כְּמָא Gn 13, 16, כְּמָא דְ Gn 17, 23 wie. מָא דְ Ex 12, 16 das, was. מָא Gn 28, 17 o wie. S. auch מָה, מָאי, מָי.
מַאֲבָבָא *a. m.* Blühen, Treiben.
מְאֹד *h.* sehr. מְאֹד מְאֹד gar sehr.
מַאֲדִים *h. m.* der Planet Mars.
מֵאָה *h., pl.* מֵאוֹת hundert. מָאתַיִם zweihundert.
מְאָה (Lv 26, 7) *a., pl. d.* מָוָתָא Ex 18, 25, hundert. מָאתַן Nu 1, 35 (MS מָתַן) zweihundert. תְּלַת מְאָה Nu 1, 23, תְּלַת מָאוָן dreihundert.

מאום (jAbZ 44^d) 1. מַם, s. אִמָּאוּם.
מְאוּן (מֵיאוּן) *h. m.* Eheweigerung eines unmündig verheirateten Mädchens.
מאון. מי מ' (TosBabB V 6) (?).
מְאוּם *h. m.* Verächtlichkeit, Ekel.
מְאוּסָא *a. m.* dass.
מָאוֹר *h. m., pl.* מְאוֹרוֹת 1. Licht; 2. Leuchtkörper; 3. Lichtöffnung. מְאוֹר עֵינַיִם 1. Augenlicht; 2. blind.
מְאוֹרָע *h. m.* Ereignis, Begebenheit.
מֹאזְנַיִם *h. m. du.* 1. Wage; 2. Sternbild dieses Namens.
מָאזְנָוָן, מאזנין s. מוֹזַנְיָא.
מְאָחָא (Est II 1, 2, MS מוֹדָה) (?).
מאים. מי מ' (KohR 9, 13), s. מאון.
מַאי s. מַי.
מָאִין *a. m. pl. ind.* Wasser. S. מַיָּא.
מְאִיסָה *h. f.* Verachten.
מְאִיסוּתָא *a. f.* Verächtlichkeit.
מֵאִיר männl. Personenname.
מְאֵירָה s. מְאֵרָה.
מְאֵירְתָא (Dt 28, 20) *a. f.* Verwünschung.
מְאַךְ (Ri 19, 11) *a.* sinken, niedrig werden. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּמָאֵיךְ Jes 25, 5 (MS תַּמְאִיךְ) erniedrigen, beugen. *Hi. ipf.* 1 *sg.* אַמְאֵיךְ Jes 13, 11 (MS אַמְאִיךְ) dass.
מַאֲכוֹלֶת *h. f.* 1. Laus; 2. Holzwurm.
מַאֲכָל *h. m., pl.* מַאֲכָלוֹת Speise.
מַאֲכֶלֶת *h. f.* Schlachtmesser.
מְאַלְלָא *a. m., pl. c.* מְאַלְלֵי Nu 14, 6 Kundschafter.
מָאִם (Gn 18, 30) *a.* wie wenn? vielleicht.
מאמל s. מַמָּל.
מַאֲמָר *h. m., pl.* מַאֲמָרוֹת Wort, Rede.
מַאמְרָא *a. m., c.* מֵאמַר Ct 5, 13 (MS מֵימַר) dass. S. מֵימְרָא.
מַאן s. מַן.
מָאֵן *h. Pi.* מֵיאֵן sich weigern, insbes. die Ehe verweigern.
מָאנָא *a. m., pl. c.* מָאנֵי Dt 1, 41 (MS מָנֵי) Est II 9, 22 1. Gerät; 2. Gefäss; 3. Gewand.

מָאַס *h.* verachten. *pt. pass.* מָאוּס verächtlich, widerlich. *Ni.* verachtet, verächtlich werden.
מְאַס *a.* dass. *pt. pass.* מְאִיס widerlich. *Itpe.* verächtlich werden.
מַאַס *h. m.* Verachtung.
מְאַסָּא *a. m.* Arzt.
מְאִסַיָּא (EchR 3, 45) *a. m. pl.* Verächtliche.
מַאֲפֶה *h. m.* Gebackenes.
מְאַפְיָא *a. m., c.* מַאֲפֵי Lv 2, 4 dass.
מַאֲפֵל *h. m.* Dunkelheit.
מַאְפֵּלְיָה *h. f.* dass.
מָאְרָא *a. m.*, s. מָרָא.
מְאֵרָה *h. f.* 1. Verwünschung, Fluch; 2. Verwünschtes, Schlechtes.
מַאֲרוּפָה *h. f.* Hacke.
מָארֵי s. מָרָא, מָרֵי.
מַאֲרִיסָא *a. m.* Pächter.
מְאָרְעָא *a. m.* 1. Zeit; 2. Treffpunkt, Ziel. S. מְעָרְעָא.
מְאֻשְׁכָּן *h. m.* mit grossen Hoden versehen.
מְבְנַּי männl. Personenname.
מְבַהֲתָנָא *a. m.* Schande verursachend.
מְבוֹאָה *a. m.* Eingangsflur.
מְבוּג männl. Personenname (= מְבֻנַּי).
מָבוֹי *h. m., pl.* מְבוֹאוֹת Zugangsflur.
מַבּוּל *h. m.* Sintflut.
מַבּוּלָא (Hb 3, 6) *a. m.* dass.
מַבּוּעַ *h. m.* Quelle.
מַבּוּעָא *a. m., pl.* מַבּוּעִין Ex 15, 27, מַבּוּעָן dass.
מַבּוֹרָא *a. m.* Fährmann.
מִבְחֲרָא *a. m., c.* מִבְחַר Ex 15, 4 Ausgewähltes.
מְבִינָא (Jes 14, 22) *a. m.* Kehrbesen.
מְבַלְבְּלִיתָא *a. f.* vermischt (in Bezug auf die Farben).
מַבְלִינָא (Ct 3, 9) *a. m.* ein immergrüner Baum.
מַבְלַעְתָּא *a. f.* das obere Ende des Schlunds.
מְבָאנָה, מְבָנָא *a. m.* Kehrbesen.

מבסימא (jMaasr 52[a]) l. מַכְסִימָא.
מְבַסְּרָנָא *a. m.* Verächter.
מַבְעֶה *h. m.* wer die Feldfrucht eines andern nimmt, selbst oder durch sein Vieh.
מַבְעוּרָא *a. m., ind.* מַבְעוּר Jes 30, 14 Feuerstätte.
מַבְעִיר *h. m.* wer das Feld des andern durch sein Vieh schädigt.
מַבְּרָא *a. m.* Fähre.
מַבָּרָא *a. m.* Fährmann.
מַבְרַחַת *h. f.* eine Frau, die ihren Gatten vom Erbe ausschliesst.
מַבְרִי s. בְּרָא II.
מַבְרַכְתָּא *a. f.* 1. Karawane; 2. Ortsname (?).
מְבַשְׁקְרָנָא *a. m.* das Erkennen.
מְבָת s. מוּבָאת.
מְבָתָא (Gn 42, 27) *a. f.* 1. Übernachten; 2. Nachtherberge.
מְבָתוּתָא (Jes 1, 8) *a. f.* dass.
מַגֹּב *h. m.* eine Art Wurfschaufel (wohl mit Busch am Ende zur Scheidung von Körnern und groben Strohstücken).
מִגְבָּה *h. f.* 1. Einforderung (einer Schuld); 2. Einsammlung (von Almosen).
מגבי l. מַבְגֵּי.
מַגְבְּיָא *a. m.* Alaun.
מַגְבִּילָה männl. Personenname.
מַגְבִּית *h. f.* Einsammlung (von Almosen).
מַגְבִּיתָא (2 K 23, 25) *a. f.* Eintreibung (von Steuern).
מָגָג *h. m.* eine Schilf- oder Binsenart.
מָגַג *h.* zerfliessen machen, auflösen. *Hitpal.* הִתְמַגְמֵג zerfliessen.
מְגָגָא *a. m.* Saft, Auflösung.
מֶגֶד *h. m.* gute Frucht.
מִגְדָּא *a. m.* 1. dass.; 2. Kostbarkeit.
מְגִדּוֹנִי *h. m.* aus Megiddo.
מִגְדָּל *h. m.* 1. *pl.* מִגְדָּלִים, מִגְדָּלוֹת Turm; 2. Schrank; 3. Ortsname.
מִגְדְּלָא (Gn 11, 4) *a. m.* 1. Turm; 2. Ortsname (auch מַגְדְּלָא).
מִגְדְּלָאָה *a. m.* aus Magdala.
מְגַדֶּלֶת *h. f.* Amme.
מְגַדְּנָא, מִגְדְּנָא, מַגְדְּנָא *a. m., pl.* מִגְדְּנִין Dt 33, 14 1. Kostbarkeiten; 2. Früchte.
מְגַדְּתָא *a. f., c.* מְגַדַּת Ho 11, 4 (MS מְגָדַת) Leitung.
מְגוּ s. גַּוָּא.
מַגּוֹב s. מַגֹּב.
מַגּוֹד *h. m.* Ausbreiter (Holzstange?).
מְגוּסָא *a. m., pl.* מְגוּסִין Ez 13, 19 (MS מְגוּסִן) Speise. S. מְגִיסָא.
מְגוּפָה *h. f.* 1. Verschluss, Deckel; 2. verschlossenes Gefäss (?).
מְגוּפְתָּא *a. f., c.* מְגוּפַת Nu 3, 15 dass.
מָגוֹר *h. m.* 1. Nachbarschaft; 2. Behälter (?).
מגורא l. מְגִירָא.
מְגוּרָה I *h. f.* Nachbarschaft.
מְגוּרָה II *h. f.* 1. Magazin, Behälter; 2. Fach.
כְּפַר מְ׳, מְגוּרִי Ortsname.
מְגוּרֶת s. מְגוּרָה II.
מגורתא l. מְגִירְתָא.
מָגוֹשׁ *x. m.* Magier.
מָגוֹשָׁא *x. m.* dass.
מְגַזִּיתָא (?) *a. f.* Messer zum Wollscheeren.
מְגְזְרָא *a. m., pl. c.* מְגְזְרֵי 2 S 12, 31 Axt.
מְגָזְתָא *a. f., c.* מְגָזַת Nu 21, 12, *pl. d.* מְגָזָתָא 1 S 14, 4 Furt.
מַגִּיב s. מַגֹּב.
מְגִיגָה *h. f.* Zerfliessenmachen.
מַגִּיד *h. m.* Prediger.
מגיזא s. מְזִיגָא.
מגיזתא (מְגִזְתָא?) *a. f., c.* מְגִיזַת Nu 21, 12 (MS מְגָזַת) 1. Furt; 2. Pass; 3. s. מְגִסְתָא.
מְגִיסָא *a. m.* Speise.
מְגִיסְתָא *a. f.* Überhebung.
מְגִירָא *a. m., pl. c. s.* מְגִירוֹהִי Dt 1, 7 Nachbar.
מְגִירוּתָא *a. f.* Nachbarschaft.
מְגִירְתָא *a. f.* Nachbarin.
מַגָּל *h. m.* 1. Sichel; 2. krummes Messer.

מַגְּלָא (Dt 16, 9) *a. m.* Sichel.
מִגְלָא *a. m.* Sekret, Eiter.
מַגְלֵב *h. m., pl.* מַגְלָבִים 1. Peitsche; 2. Peitschenhieb.
מַגְלְבָא *a. m.* dass.
מְגִלָּה *h. f.* 1. Buchrolle; 2. Schrift; 3. das Estherbuch; 4. Name eines Talmudtraktates. מְגִלַּת תַּעֲנִית Verzeichnis der Tage, an welchen nicht zu fasten.
מַגְלוֹנָאָה s. מְלוֹגְנָאָה.
מַגְלְיָנָא *a. m.* der ins Exil führt.
מְגְלְסָא *x. m.* (μοχλός), *pl. d.* מְגְלְסַיָּא 1 K 7, 50 Riegel.
מְגִלְּתָא *a. f., c.* מְגִלַּת Jer 36, 2 Buchrolle.
מַגְמַג s. מָגַג.
מָגְמָר, מֻגְמָר *h. m., pl.* מֻגְמָרוֹת Räucherwerk.
מוגמרין .דין מ׳ (jKeth 33[b]) l. דִּיאָטַגְמָתִין, s. דִּיאָטַגְמָא.
מַגָּן (Nu 11, 5, Est II 1, 1) *a.* umsonst. עַל מַגָּן dass. לְמַגָּנָא Ex 20, 7 zu Nichtigem.
מָגֵן *h. m., pl.* מָגִנִּים Schild. מָגֵן אַבְרָהָם Bez. der ersten Benediktion des Achtzehngebets.
מְגִנָּא *a. m., pl.* מְגִנִּין 1 K 10, 17 (MS מָגְנִין) dass.
מְגְנָא *a. m., pl. d.* מְגְנַיָּא Est II 1, 9 Lagerstatt.
מגני (bPes 107[a]) l. מְגָנֵי, s. מְגְנָא.
מְגַנְיָא *a. m.* hässlich. S. גְּנָא II.
מַגְנְיָה. בֵּית מ׳ Ortsname.
מגנימין s. במגנימין.
מַגְּנוֹן *x. m.* (μάγγανον), *pl.* מַגְּנִיּוֹת (מאגניות) 1. Maschine, künstliche Vorrichtung; 2. Schriftzeichen.
מָגֵם, מָגִים *x. m.* (μαγίς) Schüssel.
מְגִסְטָא *x. m.* (μέγιστος) Grosser.
מְגִסְטָר *x. m.* (μαγιστρός) Haushofmeister.
מְגִסְטְרִינָא, מְגִסְטְרָנָא *x. m.* (μαγιστριανός), *pl.* מְגִסְטְרָנֵי Est II 9, 3 (nicht MS) Vornehmer.

מְגִסַּת männl. Personenname.
מְגִסְתָּא (Nu 7, 85) *x. f.* (μαγίς), *pl. d.* מְגִסַּיָּא Nu 4, 7 Schüssel.
מַגָּע *h. m., pl.* מַגָּעוֹת Berührung.
מַגְעוֹרִיתָא *a. f.* Drohen, Schreien.
מַגֵּף *h. m.* Verschliesser.
מַגֵּפָה *h. f.* 1. Plage; 2. Wunde.
מְגַפַּיִן, מְגַפַּיִם *h. m.* Beinschienen.
מַגֵּפְתָּא *a. f.* Plage.
מְגַר *a. Pa.* 1. *ipf.* יְמַגַּר Gn 49, 17 niederwerfen, stürzen; 2. vernichten. *Itpa.* vernichtet werden.
מוגראות (MidrTeh 12, 1)?.
מַגְרֶדֶת *h. f.* Instrument zum Abkratzen der Haut.
מַגְרַדְתָּא *a. f.* dass.
מְגֵרָה *h. f.* Säge.
מַגְרוֹפִית *h. f.* Gerät zum Zusammenscharren.
מַגְרוֹפִיתָא *a. f., pl. d.* מַגְרוֹפְיָתָא Nu 4, 14 dass.
מְגְרֶמֶת *h. f.* ein Tier, bei dessen Schlachtung das Messer „abgelenkt" wurde.
מְגְרַמְתָּא (falsch מַגְרַמְתָּא) *a. f.* dass.
מָגִירוֹס, מַגְרוֹס *x. m.* (μάγειρος), *pl.* מַגְרוֹסִין, מַגְרִיסִין Koch.
מָגִירְיוֹן *x. m.* (μαγειρεῖον) Küche.
מַגְרֵף *h. m.* Gerät zum Zusammenscharren.
מַגְרֵפָה *h. f.* 1. dass.; 2. eine Art Orgel.
מגררת l. מַגְרֶדֶת.
מגררתא l. מַגְרַדְתָּא.
מִגְרָשׁ *h. m.* Weidebezirk einer Ortschaft.
מִד *a.* 1. Dt 9, 28 da, weil; 2. Gn 48, 15 seit; 3. von dem Ausspruch des.
מַדָּא *a. m.* Ehrenkleid.
מָדָאָה *a. m.* Meder.
מַדַּאְתָּא *a. f.* Tribut.
מַדְבּוּרָא *a. m.* Leiter, Führer (?). מ׳ דְנוּרָא Leuchte.
מַדְבְּחָא (Ex 27, 1) *a. m.* Altar.

מְדְבָּךְ *h. m.* Steinschicht.

מַדְבְּקָא *a. m., c.* מַדְבַּק 1 K 7, 29, MS מְדַבַּק 1. Verband; 2. Fuge; 3. *pl. c.* מַדְבְּקֵי Ez 13, 18 Gelenk.

מְדַבֵּר *h. m.* 1. Redner; 2. der vordere Teil der Zunge.

מִדְבָּר *h. m., pl.* מִדְבָּרוֹת Wüste.

מַדְבְּרָא (Ex 3, 1) *a. m., pl.* מַדְבְּרִין, מַדְבְּרָן Ct 2, 14 (MS מַדְבְּרָא) dass.

מְדַבְּרָא *a. m., pl. c.* מְדַבְּרֵי Ct 1, 8 Leiter, Führer.

מִדְבָּרִי *h. m.* zur Wüste gehörig.

מִדְבָּרִיּוֹת *h. f. pl.* Weidevieh.

מְדַבְּרָנָא (Est II 4, 1, MS מְדַבְּרַנָא) *a. m.* Leiter.

מְדַבְּרָנוּתָא *a. m.* Aufführung, Verhalten.

מְדַבֶּרֶת *h. f.* Ausspruch, Rede.

מְדַבַּרְתָּא *a. f.* dass.

מַדְבֶּשְׁתָּא Ortsname.

מָדַד *h.* messen. *Ni.* gemessen werden. *Pi.* ausstrecken.

מִדָּה *h. f.* 1. Mass; 2. Strafmass; 3. Norm; 4. Schriftdeutungsart; 5. den Schriftdeutungsarten entsprechende Auslegung; 6. Art und Weise; 7. Eigenschaft. מִדַּת הַדִּין *a.* das strenge Recht; *b.* Civilprozess (in Geldangelegenheiten). מִדּוֹת Name eines Mischnatraktats.

מַדְוָא *a. m., c. s.* מַדְוַנָא Est II 6, 1 (MS מְדָוֹנַנָא) Schmerz, Kummer.

מַדְוֶה *h. m.* Blutfluss (der Menstruierenden).

מָדוֹךְ *h. m.* Stössel.

מְדוֹכָא *a. m.* Mörser.

מְדוֹכָה *h. f.* 1. Mörser; 2. Sessel.

מְדוֹכְיָא *a. m.* dass.

מְדוֹכְתָא (Nu 11, 8) *a. f.* Mörser.

מְדוֹלָא *a. m.* Schöpfen.

מדוני (jPea 17[d]) l. מְרוֹנִי.

מָדוֹר *h. m., pl.* מְדוֹרוֹת, מְדוֹרִים Wohnstätte.

מְדוֹרָא *a. m., c.* מְדוֹר Dt 33, 27, *c. s.* מְדוֹרַהּ Jes 30, 33 dass.

מְדוּרָה *h. f.* Holzstoss.

מדורי (bBech 44[b]) s. מִדְרָא.

מְדוּרְתָא *a. f.* Holzstoss.

מַדְוַרְתָּא *a. f.* Peitsche.

מְדוּשָׁא *a. m.* Polieren.

מָדַי Medien.

מִדַּי (Est II 2, 9) *a.* 1. etwas. כָּל מִדַּי alles. לָא מִדַּי nichts; 2. etwa?

מוֹדְיָא *x. m.* (μόδιος), *pl.* מוֹדִיּוֹת Modius (Getreidemass).

מְדִידָה *h. f.* Messen.

מָדַיִי *h. m.* Meder.

מָדֵין (Lv 10, 17) *a.* was denn? warum?

מִדְיָן *h. m.* Streit.

מִדְיָן Midian.

מִדְיָנִי *h. m.* Midianiter.

מִדְיָנָאָה (Nu 10, 29) *a. m., f. d.* מִדְיַנֵיתָא Nu 25, 6 Midianiter.

מְדִינָה *h. f.* 1. Bezirk, Land; 2. Grossstadt.

מְדִינְתָּא (Gn 23, 16, MS מְדִינָה) *a. f.* 1. *ind.* מְדִינָא Jes 10, 13 Land; 2. Grossstadt.

מְדֵירָא (Jes 30, 24, MS מַדְרְיָא) *a. m.* Wurfschaufel.

מַדְכּוּתָא (Est II 3, 8, MS מְדוֹרְתָא) *a. f.* Reinigung.

מִדְלָא, מְדְלָא (= מָא-דְ-לְ) *a. m.* Besitztum.

מַדְלָא I *a. m.* Hütte des Feldhüters.

מַדְלָא II *a. m.* Absorbieren (?).

מודלה (jSchebi 33[c]) l. מוּדְלָעָה.

מְדְלָעָה, מִדְלָעָה *h. m.* Kürbisfeld.

מִדֵּם *a.* etwas.

מִדְמְכָא *a. m.* Schlafen.

מַדְּנָא *a. m.* 1. Knoten; 2. Bündel.

מַדְנְחָא (Gn 13, 14), מִדְנְחָא *a. m.* Aufgang (der Sonne), Osten.

מַדָּע *h. m.* Erkenntnis.

מַדְּעָא I *a. m., ind.* מַדַּע Ex 31, 3, 1 S 25, 22 1. Erkenntnis; 2. Verstand.

מַדְּעָא II *a. m., pl. m.* מַדְּעַן (!) Dt 1, 13. 15 bekannt.

מְדַעַם (Nu 22, 38) *a.* etwas. כָּל מִדַּעַם Dt 23, 10 irgendetwas. לָא—מִדַּעַם Gn 22, 12 nichts.

מַדָּף *h. m.* 1. Flugbrett der Bienen; 2. Vogelfalle (?).

מִדְּף *h. m., pl.* מִדְּפוֹת 1. eigentl. Duft (Verunreinigung ohne unmittelbare Berührung); 2. in diesem Grade der Unreinheit befindlicher Gegenstand.

מְדַק *h. m.* dünn.

מֶדֶר *h. m.* Erde, Lehm.

מָדַר *h. Hi.* abschüssig machen.

מְדָרָא *a. m.* Wohnung.

מִדְרָא *a. m.* 1. Abfluss; 2. bJom 23[a] l. מַרְדָּא (?).

מַדְרֵגָה *h. f.* Stufe.

מַדְרוֹכִיתָא (1 S 14, 4) *a. f.* Name eines Felsabhangs.

מִדְרוֹן *h. m.* Abhang.

מַדְרוֹנָא *a. m., ind.* מַדְרוֹן Mi 1, 4 dass.

מַדְרְיָא (Jes 30, 24) *a. m.* Wurfschaufel.

מִדְרָס *h. m., pl.* מִדְרָסוֹת 1. Druck (als verunreinigend); 2. durch Druck verunreinigter Gegenstand.

מדרקא l. מָרְדְקָא.

מדרתא (jBer 6[a]) l. מָרְדְתָא, s. מָרְדָא.

מִדְרָשׁ *h. m., pl.* מִדְרָשׁוֹת 1. Schriftforschung (besonders juridische); 2. Schriftdeutung; 3. Vortrag von Schriftdeutung; 4. Sammlung von Schriftdeutungen. בֵּית הַמִּדְרָשׁ Lehrhaus.

מַדְרָשָׁא (Ct 2, 4), מִדְרָשָׁא *a. m., c.* מִדְרַשׁ Koh 7, 5 dass.

מְדֻשָּׁה *h. f.* Gedroschenes.

מִדְּתָא *a. f., c.* מִדַּת Koh 10, 8 1. Art und Weise; 2. Eigenschaft.

מָה *h.* 1. was? בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים worauf bezieht sich dies? לָמָּה, מִשּׁוּם מָה weshalb? מָה נַפְשָׁךְ was ist deine Meinung? מָה — אַף was (bedeutet)? — auch; 2. wie; 3. etwas. מָה שֶׁ das, was.

מָה *a.* 1. was? מָה אֲנַן קָיְמִין wobei stehen wir? 2. wie? לְמָה weshalb?

כְּמָה (Gn 47, 8, MS כַּמָּה) 1. wie viel? 2. viele; 3. wie. S. מָא.

מָהָא, מָהָה *h., pt.* מָהוּהַ abgenützt. *Ni.* abgenützt werden. *Pi.* auflösen.

מְהָא *a. Itpe.* aufgelöst, verdünnt werden.

מהגניות (jKeth 25[b]) (?).

מַהֲדוּרָא *a. m.* Wiederholung.

מַהֲדוֹרָא *a. m.* Hausierer.

מַהוּ *h.* was ist es? wie?

מַהוּ (Est II 2, 7) *a.* 1. dass.; 2. einige.

מְהוֹלָא *a. m.* Beschneider.

מְהוּלְתָּא I s. מְהוּלְתָּא.

מְהוּלְתָּא II *a. f., pl.* מְהוּלָן, מְהוּלִין Sieb.

מְהוּמָה *h. f.* Verwirrung.

מְהוּמְתָא *a. f.* dass.

מָהַט *h.* schneuzen (einen Docht).

מַהִי *a.* was ist?

מָהִיר Name einer Gegend.

מְהִירוּת *h. f.* Eile.

מָהַל *h.* beschneiden.

מְהַל *a.* 1. beschneiden; 2. (den Wein) verfälschen.

מַהֲלָךְ *h. m.* Weg, Reise.

מַהְלְכָא *a. m., c.* מַהְלַךְ Gn 31, 23 dass.

מְהַלְתָא (Ex 4, 25, MS מְהוּלְתָא, Ez 16, 16, MS מְהָלְתָא) 1. Beschneidung; 2. beschnittenes Glied.

מַהֲמוֹר *h. m., pl.* מַהֲמוֹרוֹת Tiefe, Grund.

מַהֲמוֹרָא *a. m.* dass.

מַהָן *a.* 1. von hier ab; 2. (jEr 23[a]) l. מַהוּ.

מַהְפֵּיכְתָא (Dt 29, 22, MS הֲפֵיכְתָא) *a. f.* Umkehrung (v. Sodom).

מַהְפְּכָנָא *a. m.* Verderbter.

מָהַר *h. Pi.* 1. eilig sein; 2. eilen lassen.

מַהֵר *h.* eilig.

מָהֳרָא *a. m., pl. c.* מוֹהֲרֵי Ex 22, 16 Brautpreis.

מְהֵרָה *h.* בִּמְ' eilig, bald.

מַהְרְקָא *x. m.* Verzeichnis.

מוֹאָב Volksname.

מוֹאֲבָאָה *a. m., f. d.* מוֹאֲבִיתָא Ru 4, 5

(MS מוֹאֲבִיתָא), *pl. d.* מוֹאֲבָאֵי Gn 19,37 Moabiter.
מוֹאָבִי *h. m.* dass.
מוּבָאת *h. f.* hereingebracht, gleichgemacht (?).
מוֹבְדָנָא *a. m.* Untergang.
מוֹבְלָא *a. m.* Last.
מוֹבִלְתָּא *a. f.* dass.
מוֹג *h. m.* Weiches.
מוּג *a. Aph.* zerfliessen machen. *Pal. Itpal.* zerfliessen.
מוֹגֶרֶת *h. f.* Magazin.
מוּד (= עֲמַד) *a.* tauchen.
מוֹדִים Bezeichnung der vorletzten Benediktion im Achtzehngebet.
מוֹדִיעִית, מוֹדִיעִים Ortsname.
מוֹדְנָא *a. m., pl.* מוֹאדְנִין Koh 2, 8 (MS מוֹזְנָנִן), מוֹדְנָנִן Wagschale, Wage.
מוֹדָע *h. m.* Merkmal.
מוֹדָעָא *a. f. ind.* Protesterklärung.
מוֹדָעִי *h. m.* aus Modiim.
מוֹדַעַת *h. f.* Freund.
מוֹהֲבִיתָא *a. f.* Gabe.
מוֹהַבְתָּא *a. f.* dass.
מוֹהֵי absichtliche Veränderung von מוֹמֵי.
מוֹהַל *h. m.* Saft.
מוֹהַר *h. m., pl.* מוֹהֲרִיּוֹת Brautpreis.
מוֹהֲרָא *a. m.* dass. S. מְהָרָא.
מוהרין (?) *x.* ein persisches Fest.
מוהרנקי l. מוֹהַרְקָנִי *x. m.* persisches Sonnenfest am Herbstanfang.
מוּוָל (= מוּבָל) s. יָבַל.
מוֹזָא I *a. m.* Spreu.
מוֹזָא II *a. m.* eine Hand voll.
מוֹזָלָא *a. m.* Garn.
מוֹזַנְיָא *a. m., pl.* מוֹזְנָנִן Lv 19, 36, *d.* מוֹזְנַיָּא Jes 40, 12 Wagschale.
מוֹזְפוּתָא *a. f.* Schuld.
מוֹזְפָנָא *a. m.* Gläubiger.
מוֹחַ *h. m.* Gehirn.
מוֹחָא *a. m., c. s.* מוֹחָךְ Dt 28, 35 dass.
מוֹחְיָא *a. m.* dass.
מוֹחַל s. מוֹהַל.

מוֹחֵק *h. m.* Radierer (das eine Ende des Schreibgriffels).
מוֹט *h.* wanken. *Ni.* dass. *Hi.* wanken machen. *Hitp.* wanken, sinken. *Pilp.* מְטַמֵט dass.
מוּט *a., ipf.* 3 *sg. f.* תְּמוּט Lv 25, 35 wanken. *Aph.* sinken machen, wägen. *Itpe.* gewogen werden. *Itpal.* wanken, sinken.
מוֹט *h. m.* grössere Tragstange.
מוּטָב *h. m.* 1. gut; 2. besser.
מוֹטָה *h. f.* kleinere Tragstange.
מוטניא (BerR 44) l. מְלַכְיָא.
מוֹי (Ct 8, 7, MS מֹוַי) *a. m.* Wasser. S. מַיָּא.
מוּךְ *h.* sinken. *Ni. pt.* נָמוֹךְ niedrig. *Hi.* sinken machen.
מוּךְ *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* מָכוּ (Ri 5, 4, MS מַכּוּ) sinken; 2. niederlegen. *Aph.* 1. niedrig machen; 2. unterbreiten. S. מְכַךְ.
מוֹךְ *h. m.* Werg, Faser.
מוֹכֵס *h. m.* Zolleinnehmer.
מוֹכְסָא *a. m., pl.* מוֹכְסִין Ri 5, 11 dass.
מוּל *h.* gegenüber. מוּל פָּנִים gegenüber der Vorderseite.
מוּל *h.* 1. beschneiden. *pt.* מוּל beschnitten; 2. einen Saum machen. *Ni.* נִמּוֹל beschnitten werden.
מוּל *a., Itpal.* אִתְמוֹלַל abgeschnitten werden.
מוֹלָא *a. m.* Vermögen.
מולגיה (VajR 12) l. מְלָגְמָא.
מוֹלָד *h. m.* Geburt. מוֹלַד לְבָנָה Erscheinen des Neumonds.
מוֹלְדָא *a. m.* 1. Erscheinen des Neumonds; 2. männl. Personenname.
מוֹלַדְתָּא *a. f.* Hebamme.
מוֹלִיד *h. m.* Erzeuger.
מוליי s. מְלְיָא (?).
מוֹלֶךְ Name eines kanaanitischen Gottes.
מוּם *h. f.* 1. Makel, Fehler; 2. etwas.
מוּם *h. Ho.* הוּמַם Makel bekommen.
מוּמָא (Lv 21, 17) *a. m.* Makel.

מוּמִיתָא *a. f.* Kopflaus (?).
מוּמָר *h. m.* Apostat (Censurlesart für מְשֻׁמָּד).
מוּמָתָא (Nu 5, 21) *a. f.*, *ind.* מוּמֵי Nu 5, 21, *c. s.* מוּמָתִיךְ Jos 2, 17 Praet. Eid.
מוֹן (Est II 7, 5, MS מַן) *a.* wer?
מוּנִינֵי *a. m. pl.* Fischbrühe (?).
מוּסָף *h. m.* 1. Ansatz; 2. Zugabopfer der Feiertage; 3. das dem Zugabopfer entsprechende Gebet.
מוּסָפָא *a. m.* 1. Zugabopfer; 2. Zugabopfergebet.
מוּסָר *h. m.* Zucht.
מוֹסֵרָה *h. f.* Strick, Fessel.
מוּעָד *h. m.* bezeugt — ein dem Besitzer als gefährlich bekanntes Haustier.
מוֹעֵד *h. m.*, *pl.* מוֹעֲדִים, מוֹעֲדוֹת 1. festgesetzte Zeit; 2. Fest. חוֹל הַמּוֹעֵד Wochentag des Festes. מוֹעֵד קָטָן 1. Halbfeiertag; 2. Name eines Talmudtraktats. סֵדֶר מוֹעֵד der die Festtage behandelnde Teil des Talmud.
מוֹעֲדָא *a. m.*, *pl. d.* מוֹעֲדַיָּא Lv 23, 2 Fest. חָלָּא דְמוֹעֲדָא Wochentag des Festes. בְּרֵיהּ דְמוֹעֲדָא der Tag nach dem Fest.
מוּעֲדָא *a. m.* wankend.
מוּעָט s. מְעַט.
מוֹפֵת *h. m.* Wunder.
מוֹפְתָא (Dt 13, 3) *a. m.* dass.
מוּץ *a.* saugen.
מוֹץ *h. m.* Spreu.
מוֹצָא (Ho 13, 3) *a. m.* dass.
מוֹצָא *h. m.* Ausgang. מוֹצָאֵי שַׁבָּת Nacht nach Vollendung des Sabbat.
מוֹצָא Ortsname.
מוּצָק *h. m.* Mittelpunkt.
מוק *a. Pa.* מַיֵּק verhöhnen. *Aph.*, *pt. f.* מְמִיקָא 2 K 19, 21 (MS מְעִיקָא) dass.
מוק *x. m.* eine Art Stiefel.
מוקא *x. m.*, *pl.* מוקין Est II 8, 15 dass.
מוֹקֵד *h. m.* Feuer, Feuerplatz.
מוֹקְדָא *a. m.* 1. dass.; 2. l. מוֹקְרָא.

מוֹקְמָנָא *a. m.* Zustand.
מוֹקְמְתָא *a. f.* 1. Standort; 2. Kampfplatz (?).
מוֹקְרָא I (Koh 12, 6) *a. m.* 1. Mark; 2. Gehirn; 3. Hirnschale.
מוֹקְרָא II *a. m.* Ehre.
מוֹקֵשׁ *h. m.* Fallstrick.
מור *h. Hi.* vertauschen. *Ho.* vertauscht werden.
מור *a. Aph.* dass.
מור (= אֲמוֹר) s. אֲמַר.
מוֹר *h. m.*, *pl.* מוֹרוֹת Myrrhe, Harz von *Balsamodendron Myrrha.*
מוֹרָא (Ex 30, 23, MS מֵירָא) *a. m.* dass.
מוֹרָא *h. m.* Ehrfurcht.
מוֹרָאָה *a. m.* dass.
מוֹרַג, מוֹרָג *h. m.*, *pl.* מוֹרִגִּים Dreschschlitten.
מוֹרְגָא *a. m.*, *ind.* מוֹרַג Jes 41, 15, *pl. c.* מוֹרְגֵי Jes 28, 27 dass., *d.* מוֹרְגַיָּא 2 S 24, 22.
מוֹרָד *h. m.*, *pl.* מוֹרָדוֹת Senkung, Abhang.
מוֹרָה *h. f.* Rasiermesser.
מוֹרָט *h. m.* Kahlköpfiger.
מוֹרְיָא (?) *a. m.* ein Bestandteil von Räucherwerk.
מוֹרִיג *h. m.* Gaumen.
מוֹרִיגָא *a. m.*, *c. s.* מוֹרִיגֵיהּ Thr 4, 4 (MS מוֹרְגֵיהּ) dass.
מוֹרִיָּה Stätte des Tempels von Jerusalem.
מוֹרְיָנָא *a. m.* Gesetzlehrer.
מוריפת ein Zauberwort.
מוֹרִיקָא (Ct 4, 14) *a. m.* Saflor (*Carthamus tinctorius*).
מוריקא (bBabM 47^b) l. מָרוּקָא.
מוֹרִיקָאָה *a. m.* Saflorpflanzer.
מוֹרָיְתָא *a. f.* Rechtslehre.
מוּרָם s. רום.
מורן (BabB I, 6) (?).
מַוְרָן *x. m.* (μαῦρος) der Schwarze (eine Fischart).
מוֹרָנָא I *a. m.* Made.

מוֹרָנָא II *a. m., pl.* מוֹרָנִין Jes 41, 19 Kornelbaum (*Cornus mas*).

מוֹרָנִית *h. f.* 1. Stab (aus Kornelholz); 2. Speer.

מוֹרָנִיתָא *a. f.* 1. *pl.* מוֹרָנִין Jes 60, 13 (MS מוֹרָנִין) Kornelbaum; 2. Stab davon; 3. 1 S 13, 22 Speer.

מורע (jJom 45ᶜ) l. כָּל רָע.

מוֹרְתָא *a. f.* Myrrhe.

מוש *h.* weichen. *Ni. pt. pl.* נְמוּשׁוֹת Nachleser.

מוש *a., pf. c. s.* מָשֵׁיהּ Gn 27, 22 betasten, fühlen. *Aph. imp. c. s.* אֲמִישַׁנִי Jo 16, 26 betasten lassen.

מוֹשָׁב *h. m., pl.* מוֹשָׁבוֹת Sitz.

מוֹשִׁיעַ *h. m.* Helfer.

מות *h.* sterben. *Hi.* töten. *Ho.* getötet werden.

מות *a.* s. מִית.

מָוֶת *h. m.* Tod.

מוֹתָא (Ex 9, 3) *a. m.* dass.

מוֹתְבָא *a. m., c.* מוֹתַב Ex 12, 40 1. Sitz; 2. Wohnen; 3. Wohnort.

מוֹתָבוּתָא *a. f.* Lage.

מוֹתְבָנָא *a. m.* 1. *pl.* מוֹתְבָנִין Est II 1, 2 (MS מוֹתְבִין) Sitz; 2. *pl. c. s.* מוֹתְבָנֵיהוֹן Ex 10, 23 Wohnort.

מוֹתָן *h. m.* Seuche.

מוֹתָנָא (Nu 17, 15) *a. m.* dass.

מוֹתָר *h. m., pl.* מוֹתָרוֹת Überrest.

מוֹתְרָא *a. m.* 1. Ex 16, 23 Überrest; 2. *ind.* מוֹתַר Koh 2, 13 Vorzug.

מִזְבֵּחַ *h. m., pl.* מִזְבְּחוֹת Altar.

מַזְבְּלָא *a. m.* Matte.

מְזַבְּנָא *a. m.* Verkäufer.

מְזַבְּנְנָא (Jes 24, 2) *a. m.* dass.

מָזַג *h.* mischen. *Ni.* gemischt werden. *Pi.* mischen.

מְזַג *a., pt. pl.* מָזְגִין Est II 1, 7 mischen. *Pa. pt. pl.* מְמַזְגִין Jes 65, 11 dass. *Aph.* dass.

מְזָג Volksname.

מֶזֶג *h. m.* 1. Mischwein; 2. Temperament.

מִזְגָא *a. m.* 1. Mischwein; 2. Mischbecher.

מָזְגָא. בַּת מָזְגָא חַמְרָא eine Vogelart.

מְזָגָא Ortsname.

מַזֶּה *h.* was ist dies?

מַזֶּה *h. m.* Sprengender (Priester).

מַזּוּ *h.* was ist dies?

מָזוֹגָא (Est II 1, 8) *a. m.* Weinmischer, Mundschenk.

מְזָוֶדָה *h. f.* Behältnis für Reisekost.

מְזוּזָה *h. f.* 1. Thürpfoste; 2. Pfostenschrift (enthaltend Dt 6, 4—9 u. 11, 13—21).

מְזוּזִיתָא *a. f., ind.* מְזוּזִי 1 S 1, 9 (fehlt MS) Thürpfoste.

מְזוּזְתָא (Ex 21, 6) *a. f.* 1. dass.; 2. Ct 8, 3 Pfostenschrift.

מָזוֹן *h. m., pl.* מְזוֹנוֹת Speise, Nahrung.

מְזוֹנָא *a. m., ind.* מְזוֹן Dt 24, 6 (MS מָזוֹן) dass.

מְזוֹנִיתָא *a. f.* dass.

מָזוֹפָא *a. m.* Gläubiger.

מְזוֹפִיתָא *a. f.* Darlehn.

מַזּוֹפִיתָא (Dt 28, 20) *a. f.* Drohung.

מָזוֹר *h. m.* Verband.

מְזוֹרָה *h. f.* Pressbalken. S. auch מְזָוֶדָה.

מָזַז *h. Hitpalp.* weich werden.

מְזַז *a. Itpalp.* dass.

מַזְחִילָה *h. f.* Ablaufsrinne (f. d. Dachwasser).

מְזִי Ortsname.

מַזְיָא *a. m.* Haar.

מְזִיגָא (?) Ortsname. S. מְגִיזָה.

מְזִיגָה *h. f.* Mischung.

מֵזִיד *h. m.* 1. aufwallend; 2. mutwillig.

מַזִּיק *h. m.* 1. schädigend; 2. böser Geist.

מַזִּיקָא *a. m., pl.* מַזִּיקֵי Koh 2, 5 böser Geist.

מְזִיקְתָא (1 K 18, 32, MS מְזִקְתָא) *a. f.* Graben.

מְזַיְעָא *a. m.* Dämon (eigentl. der zittern macht).

מַזָּל *h. m.* 1. *pl.* מַזָּלוֹת Sternbild, bes. des Tierkreises; 2. Planet; 3. Schicksal.
מַזָּלָא *a. m., pl. d.* מַזָּלַיָּא Koh 7, 15, מַזָּלָתָא 2 K 23, 5 dass.
מַזְלָא s. מַדְלָא II.
מָזְלָא *a. m.* Vermögen.
מַזְלֵג *h. m.* Gabel.
מַזְמוּטִין *h. m. pl.* Belustigung.
מִזְמוֹר *h. m., pl.* מִזְמוֹרִים Psalm.
מִזְמוֹרָא *a. m.* dass.
מַזְמְנָא *a. m.* Zeit.
מְזַמְּנָא *a. m.* Einladender.
מוזמסיא s. קלמוזמסיא.
מְזַמְּרָא *a. m., pl. d.* מְזַמְּרַיָּא 1 K 7, 50 Lichtputze.
מְזִמְּתָא *a. f., pl. c. s.* מְזִמָּתְהוֹן Thr 3, 60 Anschlag.
מזונן (Kel XVI 1) l. מָזוֹן.
מְזָפוּתָא *a. f.* Darlehn.
מַזְקַפְתָּא *a. f.* Aufwärtsstellung (der Haare beim Striegeln gegen den Strich).
מָזַר I *h.* verdorben sein (v. Eiern).
מָזַר II *h.* spinnen. *Pi.* dass.
מַזָּר *h. m., pl.* מַזָּרוֹת Sternbild.
מִזְרֶה *h. m.* Wurfschaufel.
מִזְרָח *h. m.* Osten.
מִזְרָחִי *h. m.* östlich.
מְזָרִים *h. m. pl.* Sternbild (?).
מִזְרָן s. מִיזְרָן.
מִזְרָק *h. m.* Schwenkschale.
מִזְרְקָא *a. m.* 1. *pl. d.* מִזְרְקַיָּא Ex 38, 3 Schwenkschale; 2. Blutgefäss des Halses.
מְחָא I (Ex 7, 20) *a.* 1. schlagen; 2. Brei machen. *Pa. ipf.* יְמַחֵא בִידֵיהּ Koh 8, 4 (MS יְמַחֵא) verwehren, verhindern. *Itpe. ipf.* יִתְמְחֵי Ex 22, 1; 2 S 11, 15 geschlagen werden.
מְחָא II *a., inf.* מִמְחָא Ex 17, 14 wegwischen. *Pa.* als erprobt hinstellen. *Itpe.* 1. *pt. f.* מִתְמַחְיָא 2 K 21, 13 weggewischt werden; 2. erprobt erfunden sein; 3. verdünnt werden.

מְחָא III *a., pt.* מָחֵי Ex 28, 32, *pl.* מָחַן Jes 19, 9 weben.
מְחָא (Jes 19, 10, MS מַהָא) l. מַהָא, s. מַיָּא.
מַחָאָה *h. f.* Einspruch.
מַחֲבֵא *h. m.* Schlupfwinkel.
מְחַבֵּא *h. m.* Durchsucher.
מַחֲבוֹאָה *h. f., pl.* מַחֲבוֹאֵי 1. Schlupfwinkel; 2. verborgene Sünde.
מַחְבּוֹטָא (Jes 28, 27), מַחַבְּטָא *a. m.* Stock.
מְחַבֵּל *h. m.* Verderber.
מְחַבְּלָנָא *a. m.* dass.
מְחַבֶּלְתָּא *a. f.* Gebärerin.
מַחֲבַת *h. f.* Pfanne (zum Backen der חֲבִתִּים im Tempel).
מַחְגֹּר *h. m.* Halsseil (des Zugochsen)?
מְחַגְּרָא *a. m.* lahm (?).
מָחָה I *h. Pi.* מִחָה (auch mit בְּיַד) verwehren.
מָחָה II *h.* wegwischen, auflösen. *Ni.* aufgelöst werden. *Pi.* 1. ausreiben, abkratzen; 2. zerreiben, auflösen. *Hi.* 1. auflösen; 2. beauftragen, Auftrag geben. *Ho. pt.* מֻמְחָה erprobt.
מָחוֹג *h. m.* Zeichengebung.
מָחוֹז *h. m.* 1. Stadt; 2. Ortsname.
מָחוֹזָא *a. m., pl. c. s.* מָחוֹזוֹהִי Nu 22, 39 1. Marktort; 2. Stadt; 3. Bezirk; 4. Ortsname.
מָחוֹזָאָה *a. m.* 1. *pl. d.* מָחוֹזָאֵי Est II 8, 13 Bezirkshaupt; 2. aus Machoza.
מָחוֹזִי *h. m.* dass.
מָחוֹזְנָאָה *a. m.* dass.
מחוי *h. m.* Abreiben.
מְחַוְיָא *a. m., ind.* מְחַוֵּי Ho 3, 4 Orakelmittel.
מחויאתא (bBabB 39b) l. מְחָיְתָא.
מָחוֹךְ *h. m.* 1. Ausgelassenheit; 2. lascive Putzsache.
מָחוֹכָא *a. m., ind.* מָחוֹךְ Nu 31, 50 dass.
מָחוֹל *h. m.* 1. Kreis; 2. Reigen.
מְחוֹלָה *h. f.* dass.

מְחַוְּנִיתָא *a. f.* Anzeigen. בַּר מ' Anzeiger der Feldgrenzen.
מְחוּסָא *a. m.* Huld.
מחוסי (GnJI 16, 5 Ar.) l. חֲמָסִי, s. חָמָס?
מָחוֹק *h. m.* Abstreicher.
מְחֻוָּר s. חָוַר.
מְחְוְרָא *a. m., ind.* מִחְוַר Lv 13, 3 Weisses.
מחורי s. מוהרנקי.
מְחַוַּרְתָּא s. חָוַר.
מְחוּשׁ *h. m.* 1. Leiden; 2. Leidender; 3. Zweifel.
מַחוֹתִיתָא *a. f.* 1. *c.* מַחוֹתִית Jes 15, 5 Abhang; 2. Niedergang.
מַחְזוֹרָא *a. m.* 1. Wiederholung; 2. Cyklus von Sonne und Mond.
מַחְזוֹרִיתָא *a. f.* Rückkehr.
מִחְזְיָא *a. m., ind.* מִחְזֵי Lv 13, 32 Anblick.
מַחְזִירָא s. מַחְזוֹרָא.
מַחֲזִית *h. f.* Spiegel (?).
מִחְזִיתָא *a. f., pl. c.* מִחְזְיַת Ex 38, 8 dass.
מְחַח *a.* einen Brei machen (?).
מָחַט I *h.* schneuzen (den Docht).
מָחַט II *h.* Fehlgeburt haben.
מַחַט *h. f., pl.* מְחָטִים Nadel.
מְחַטָּא *a. m., pl.* מְחַטִּין, *d.* מְחַטַּיָּא Jes 3, 22 (MS מַחְכַּיָּא) dass.
מַחֲטָבָה *h. f.* Fällen (von Bäumen).
מְחָטְפָּא *a. m., pl.* מְחָטְפִין Est II 6, 11 eine Pferdezierat.
מַחְטְרָא *a. m.* Züchtigung mit dem Stock.
מְחַי *x.* (μοίχα) buhle!
מָחְיָא *a. m., ind.* מָחֵי Ex 28, 32 Weber.
מְחִיָּה *h. f.* Vertilgung.
מִחְיָה *h. f.* 1. Unterhalt; 2. Geheiltes; 3. מחית (BerR 7) l. מַחַיַּת, s. חַיָּה.
מְחַיְלָא (?) *a. m.* Bündel.
מְחִילָה *h. m.* Verzeihung.
מְחִיצָּה *h. f.* 1. Scheidewand; 2. Abteilung.
מְחִיצוּתָא *a. f.* dass.
מְחִיצְתָא *a. f., pl. d.* מְחִיצַיָּא Ez 41, 6, *c.* מְחִיצַּת Ez 41, 26 (MS מְחִיצַת) dass. S. מְחִצְּתָא.
מְחִיקָה *h. f.* 1. Auswischen; 2. Abreiben.
מְחִיר *h. m.* Kaufpreis.
מְחִיתָא *a. f.* Gewebe.
מְחָיָתָא *a. f.* Einspruch.
מְחַךְ (?) *a.* lachen.
מַחְכָּא (?) *a. m., pl. d.* מַחְכַּיָּא Jes 3, 22 lascive Zierat. S. מְחַטָּא.
מָחַל *h.* 1. erlassen; 2. verzeihen. *Ni.* 1. erlassen werden; 2. verziehen werden.
מְחַל *a.* dass.
מַחֲלָה *h. f.* Krankheit.
מְחִלָּה *h. f., pl.* מְחִלּוֹת, מְחִלִּים Höhlung.
מַחֲלוֹקֶת *h. f., pl.* מַחֲלוֹקוֹת 1. Trennung; 2. Streit.
מַחֲלוֹקְתָא *a. f.* Abteilung.
מְחַלְיָתָא *a. f.* Süssigkeit.
מַחֲלָף *h. m., pl.* מַחֲלָפִים Messer.
מַחֲלָץ *h. m.* Vorrichtung zum Ziehen einer Walze.
מַחְלְצָא *a. m.* dass.
מַחְלַת Name eines weibl. Dämons.
מְחִלְּתָא *a. f., pl. c.* מְחִלֵּי Jes 2, 19 Höhlung.
מַחְמַדְתָּא *a. f.* Kostbarkeit.
מִחְמְיָא *a. m.* Anblick.
מַחְמְעָא *a. m.* Gesäuertes.
מַחְמְצָן *h. m.* Gährbassin des Walkers.
מֵחֲמַת s. חֵמַת.
מַחֲנֶה *h. m., pl.* מַחֲנוֹת Lager.
מְחָסָא *a. m., c. s.* מְחָסֵיהּ Jes 63, 9 Erbarmen.
מַחְסוּמִית *h. f.* Schneide.
מַחְסוֹר *h. m.* 1. Bedarf; 2. Mangel.
מַחְסוֹרָא *a. m.* dass.
מַחְסוֹרִיתָא *a. f.* Mangelhaftigkeit.
מְחַסְיָא. מָתָא מ' Ortsname.
מַחְפּוֹרֶת *h. f.* 1. Grube; 2. Ausgegrabenes.
מַחְפּוֹרְתָא *a. f., pl.* מַחְפּוֹרִין Ze 2, 9 dass.

מַחְפְּרָנָא *a. m.* Schande bereitend.
מַחְפֶּרֶת *h. f.* (?).
מַחַץ *h. m.* Schöpfgefäss.
מָחַץ *h.* zerschmettern.
מַחְצָב *h. m.* Steinbruch.
מַחְצְבָא *a. m., pl. d.* מַחְצְבַיָּא Ri 3, 19 dass.
מֶחֱצָה *h. f.* Hälfte.
מַחֲצֶלֶת *h. f., pl.* מַחֲצָלוֹת Matte.
מַחְצַלְתָּא *a. f.* dass.
מְחַצְּרָא *a. m.* Trompetenbläser.
מְחִצְתָא (1 K 6, 6) *a. f.*, *c.* מְחִצַּת 1 K 6, 15 Abteilung, Gemach. S. מְחִיצְתָא.
מָחַק *h.* 1. wegwischen, austilgen; 2. abstreichen, abschaben. *Ni.* abgerieben, weggetilgt werden. *Pi.* abreiben, abschaben.
מְחַק *a., ipf.* יִמְחוֹק Nu 5, 23 wegwischen. *Pa.* dass. *Itpe.* weggewischt, weggetilgt werden.
מֶחָק *h. m., pl.* מְחָקִים radierte Stelle.
מָחָק *h. m.* Abstreicher.
מַחְקָא *a. m.* 1. radierte Stelle; 2. Abstreichung; 3. Papyrusschreibmaterial (?).
מָחָר *h. m.* morgen.
מַחְרָא *a. m., ind.* מְחַר Dt 6, 20, לִמְחַר morgen. מַחְרָא דִמְחַר übermorgen.
מַחֲרוֹז *h. m., pl.* מַחֲרוֹזוֹת Schnur.
מַחֲרוֹכָא *a. m.* Brandwunde.
מַחֲרֵישָׁה *h. f.* 1. Pflugschar; 2. Kamm (?).
מַחֲרֶשֶׁת Ortsname.
מָחֳרָת *h. f.* morgen. מָחֳרָתַיִם übermorgen.
מְחַרְתָּא Ortsname.
מַחֲשָׁבָה, מַחֲשֶׁבֶת *h. f., pl.* מַחֲשָׁבוֹת 1. Gedanke, Nachdenken; 2. Absicht. בַּעַל מַחֲשָׁבוֹת ränkevoll.
מַחְשַׁבְתָּא *a. f., pl. c.* מַחְשְׁבָת Gn 6, 5, *c. s.* מַחְשְׁבָתֵיהּ Jer 49, 20 dass.
מחתותיין (KohR 12, 5) l. מַחוֹתִיָּין, s. מַחוֹתִיתָא.
מַחֲתָא I (?) *a. m.* Senkung.
מַחֲתָא II (Ct 4, 7) *a. f.* Fehlerhaftes.
מַחֲתָא *a. f., ind.* מַחָא Ex 8, 15, *c.* מַחַת Dt 28, 59, *pl.* מַחָן Dt 28, 59, מַחָוָן, מַחֲתִין 1. Schlag, Plage; 2. Wunde.
מַחְתָּה *h. f.* Kohlenpfanne.
מַחְתִּיתָא (Nu 17, 11) *a. f., pl. d.* מַחְתְּיָתָא Nu 4, 14 dass.
מַחֲתָנָא (Jos 7, 5) *a. m.* Abhang.
מַחְתֶּרֶת *h. f.* 1. Einbruch, Durchbruch; 2. Öffnung.
מַחְתַּרְתָּא (Ex 22, 1) *a. f.* dass.
מְטָא *a., pt.* מָטֵי Nu 34, 8 1. gelangen, ankommen; 2. reichen, treffen; 3. eintreffen. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַמְטִיאוּ Lv 9, 13 bringen, führen. *Itpe. ipf.* 1 *sg.* אֶתְמְטֵי Nu 23, 15 sich wohin begeben.
מְטַאֲטְאָה *a. m.* Besen.
מִטְבָּחִים *h. m. pl.* Schlachten. בֵּית הַמ' Schlachthof.
מַטְבְּחַיָּא *a. m. pl.* dass. בֵּית מ' Schlachthof.
מַטְבֵּעַ *h. m., pl.* מַטְבֵּעוֹת 1. Münze; 2. Formel, Typus.
מַטְבְּעָא (Est II 3, 9, nicht MS) *a. m.* dass.
מְטָה *h. f.* Knöchel am Flügelende.
מִטָּה *h. f.* 1. Ruhebett, Bettstelle; 2. Bahre.
מַטָּה *h.* 1. unten; 2. euphem. f. oben.
מַטֶּה *h. m.* 1. Stab; 2. Stamm.
מִטְהֶרֶת *h. f.* Reinigungsgefäss (Becken).
מַטְוַיְאָתָא *a. f.* Spinne.
מְטוּטֶלֶת (מְטֻלְטֶלֶת) *h. f.* 1. Senkblei; 2. Schuppe (?); 3. Stück Zeug.
מִטּוּל (Est II 1, 8) *a., c. s.* מִטּוּלְתֵיהּ, מִטּוּלְכוֹן wegen. מִטּוּל כֵּן (Est II 1, 7), מִטּוּל הָכֵי (Ct 4, 13) deswegen. מִטּוּל דְּ Est II 1, 7 weil, damit. מִטּוּל מָא Est II 3, 2 weshalb?
מַטּוּלָא *a. m.* 1. *ind.* מַטּוּל Nu 4, 15 Last; 2. *ind.* מַטּוּל Dt 10, 11 Zug.
מָטוּתָא *a. f.* Bitte. בְּמָטוּתָא, בְּמָטוּ bitte!
מִטְחָן *h. m.* Ölmühle.
מַטַּחְתָּא *a. f.* Lende (?).

מִיטַטּוֹר, מְטַטְרוֹן, מֵיטַטְרוֹן *x. m.* (μητάτωρ) 1. Abstecker des Lagers; 2. Gesandter; 3. Bezeichnung eines bestimmten Engels.

מְטַכְסָא, מֵיטַכְסָא *x. m.* (μέταξα), *pl.* מְטַכְסִין 1. Rohseide; 2. rohseidenes Gewand; 3. l. טַכְסָא.

מַטְלָא *a. m., ind.* מַטַּל 1 S 17, 6 Stange.

מַטְלָא *a. m., c.* מַטַּל Ma 1, 1 Soc 59, 2 K 9, 25 Ausspruch.

מַטְלוּלָא *a. m.* Bedachung.

מַטְלוֹנִית *h. f.* 1. Lappen; 2. Streifen.

מַטְלוּתָא *a. f.* 1. Schwere; 2. Werfen.

מִטַּלְטְלִין *h. m. pl.* bewegliches Gut.

מְטַלְטְלִין *a. m. pl.* dass.

מטליא, מיטליא l. הֶמְסַלְיָא.

מַטְלִיָּה *h. f.* 1. Lappen; 2. Streifen.

מַטְלִית *h. f., pl.* מַטְלִיּוֹת dass.

מַטַלַלְתָּא *a. f.* 1. Bedachung; 2. Hütte, bes. Festhütte.

מְטַלּוֹן *x. m.* (μέταλλον) Bergwerk (als Strafort).

מַטְלָנָא *a. m.* 1. *pl. c.* מַטְלָנֵי Nu 33, 1 Zug, Reise; 2. Last.

מַטְלָנִית *h. f.* Lappen.

מַטְלַעְתָּא *a. f.* Hinken.

מְטֶלֶת *h. f.* Lappen.

מְטַלְתָּא *a. f., c.* מְטַלַּת Lv 23, 43, *pl.* מְטַלָּן Gn 33, 17, *d.* מְטַלַּיָּא Lv 23, 42 1. Bedachung; 2. Hütte, bes. Festhütte.

מִטְמוּט *h. m.* Gebrauch von מוט.

מַטְמוֹן *h. m., pl.* מַטְמוֹנִים Schlupfwinkel, Bergungsort.

מַטְמוֹנֶת *h. f., pl.* מַטְמוֹנִיּוֹת 1. dass.; 2. Schatz.

מַטְמוֹעַ *h. m.* Sonnenuntergang.

מַטְמוֹעָא *a. m.* dass.

מטמועיתא l. מַטְעֲמִיתָא.

מַטְמוֹרָא *a. m., pl.* מַטְמוֹרִין Jer 41, 8 Schatz.

מַטְמוֹרִיתָא *a. f., pl. d.* מַטְמוֹרְיָתָא 1 S 23, 23 Versteck.

מְטַמְטַם s. מוט.

מַטְמְעָא *a. m., pl.* מַטְמְעֵי שִׁמְשָׁא Sonnenuntergang.

מַטָּן *h.* unten.

מַטָּע *h. m.* Pflanzung.

מַטָּעָה *h. f.* dass.

מַטְעִיתָא *a. f., ind.* מַטְעֲיָא Lv 21, 7 Verführerin, Hure.

מַטְעֲמָא I *a. m.* Speise.

מַטְעֲמָא II *a. m., f.* מַטְעֲמָא Hb 1, 16 schmackhaft.

מַטְעֲמִיתָא *a. f.* Kosten.

מַטְעֶמֶת *h. f.* dass.

מִטְפַּחַת *h. f.* Umhüllung, Tuch.

מַטְפִּיתָא *a. f.* Tropfen.

מטופרסא s. מטרופסא.

מְטַקְסָא s. מְטַכְסָא.

מָטָר *h. m.* Regen.

מָטַר *h. Hi.* regnen lassen.

מְטַר *a., Aph. pf.* אַמְטַר Gn 19, 24 dass.

מִטְרָא (Gn 2, 5) *a. m.* Regen.

מַטְרְדָא *a. m.* Jagdspiess.

מַטְרְדוּתָא *a. f.* dass.

מִטְרְדֵי *x.* Name eines persischen Festes.

מַטְרֵיד *h. m.* Jagdspiess.

מֵיטְרִין *x. f.* (μήτρα) Gebärmutter.

מַטְרוֹנָא, מַטְרוֹנָה *x. f., pl.* מַטְרוֹנוֹת (ματρῶνα) vornehme Frau.

מַטְרוֹנִית *x. f., pl.* מַטְרוֹנִיּוֹת dass.

מַטְרוֹנִיתָא *x. f., pl.* מַטְרוֹנְיָן dass.

מטרנייאת (Siphr. Dt 204) l. טָרְמֶנְטָאוֹת, s. טָרְמֶנְטָא.

מטרסאות l. טָרְמֶנְטָאוֹת, s. טָרְמֶנְטָא.

מֶטְרוֹפוֹלִין, מֶטְרפֹּלִין *x. f.* (μητρόπολις) Hauptstadt.

מטרופסא (?) *x. m.* Vergeltung.

מַטְרְקָא *a. m.* Peitsche.

מֶטְרְתָא *x. f.* (μετρητής) ein Mass.

מַטַּרְתָּא (Dt 18, 8) *a. f.* 1. Wache; 2. Wachtmannschaft; 3. Gewahrsam; 4. Nachtwache; 5. Beobachtung.

מִי *h.* 1. wer? 2. jemand. מִי שֶׁ der, welcher.

מָי *a.* denn?

מִי = מִ, s. מִן.

מַי, מַאי I (= מָא הִיא) *a.* was ist es?
מַי, מַאי II (= מָא דֵין) *a.* was? אֲמַאי weshalb? מַאי דְ das, was.
מַיָּא (Gn 16, 7) *a. m. pl., ind.* מַיִין Dt 8, 7, *c. s.* מוֹהִי Nu 20, 8, מַהָא, מֵימֵיהוֹן Ex 7, 19, מֵיהוֹן Wasser.
מֵיאוּן s. מְאוּן.
מֵיאוּם s. מְאוּם.
מַיָּשָׁא s. מַיְשָׁא.
מיבלא l. מוּבְלָא.
מִיָּד *h.* sofort.
מִיַּד *a.* dass.
מֵידְבָא Ortsname.
מִיהָא, מִיהַת *a.* jedenfalls.
מִיהוּ *a.* allein, aber.
מיות gedeutet als מֵאוֹת, s. מֵאָה.
מִיזְרָן *h. m.* Gurt.
מֵיחָא *a. m.* Mehlbrei (?).
מֵיחַם *h. m.* Wärmgerät.
מַיִט *h. m.* Wanken.
מֵיטָב *h. m.* Bestes.
מֵיטְבָא *a. m.* dass.
מִיכָאֵל Engelname.
מִיכָה I *h. f.* Gebrauch von מוּךְ.
מִיכָה II männl. Personenname.
מיכיילן l. מְכִילָן, s. מְכִילְתָא.
מֵיכְלָא (Gn 40, 17) *a. m.* 1. Speise; 2. l. מְכִילָא, s. מְכִילְתָא.
מֵיכַלְתָּא, מֵיכְלְתָּא, מֵיכְלוּתָא *a. f.* dass.
מֵילָא *a.* 'מִמ von selbst.
מְיַלֶּדֶת *h. f.* Hebamme.
מִילָה *h. f.* 1. Beschneidung; 2. beschnittenes Glied.
מִילְוָתָא *a. f. pl.* eine Lathyrusart.
מִילְתָא *a.f., ind.* מִילָא Ct 3, 8 Beschneidung.
מַיִם *h. m. pl.* 1. Wasser; 2. Flüssigkeit, Saft.
מַיְמוּם, מֵיוּמַס *x. m.* (μαιουμᾶς) Fest von Majuma, Hafenstadt von Gaza.
מיימים (BerR 45 Ar) l. חַמּוּם.
מֵימְרָא (Gn 3, 8) *a. m.* 1. Wort, Rede; 2. Person. לְמֵימַר das will sagen.
מִין *h. m., pl.* מִינִין 1. Gattung, Art; 2. Häretiker. כְּמִין ähnlich wie.

מִינָא *a. m.* 1. *pl. c.* מִינֵי Koh 2, 5 Gattung; 2. Häretiker.
מִינָאָה *a. m.* Häretiker.
מינאי l. מְנָאֵי, s. מַנָיָא.
מַיְנוּקָא *a. m.* Kind, Knabe.
מַיְנוּקְתָא *a. f.* Mädchen.
מִינוּת *h. f.* Häresie.
מֵינִיקָה *h. f.* Säugamme.
מֵינִיקוּת *h. f.* Säugen.
מֵינִיקוּתָא *a. f.* dass.
מֵינִיקִית s. מֵינֶקֶת.
מֵינְסָא *a. m., ind.* מֵינַס Jes 10, 1 Bedrückung.
מְיַנְקָא (Est II 8, 15, MS מְיַיְנְקָא) l. מַנְיָקָא.
מֵינְקוּתָא *a. f.* Säugen.
מֵינֶקֶת *h. f.* 1. Sauger (zum Entnehmen von Flüssigkeiten aus Geräten); 2. Säugamme.
מֵינְקְתָּא *a. f., pl. d.* מֵינְקָתָא Gn 33, 13 Säugende, Säugamme.
מֵיסְנָא *a. m.* Arzt.
מֵיסְרָא *a. m.* Bündel.
מֵיסַרְתָּא *a. f.* dass.
מֵיעָלָא s. מַעֲלָא.
מֵיעֲלָא *a. m.* Eingehen. מֵיעַל שִׁמְשָׁא Dt 23, 12 Sonnenuntergang.
מֵיקֵר *h. m.* 1. kühlend, abkühlend; 2. sich abkühlend.
מִיץ *h. m.* Saft.
מִיצָה *h. f.* Knoten (eines Stengels).
מֵירָא (Ex 30, 23) *a. m.* Myrrhe.
מֵירוּג *h. m.* teilweises Einheimsen der Gartenfrüchte.
מֵירוּחַ *h. m.* Abstreichen, Glattmachen.
מֵירוֹן Ortsname.
מֵירוּק *h. m.* 1. Abreibung, Politur; 2. Coitus.
מֵירוּר *h. m.* Bittermachen.
מַיְרֵי l. s. אֲרָא; 2. GnJI 12, 6, MS מייירי, *pt. Aph.* v. אֲרַר Fluch aussprechen.
מֵירְתָא *a. f., ind.* מֵירַת Jes 49, 26 (MS מְרִית) Most.

מֵישׁ *h. m.* 1. Zürgelbaum (*Celtis*); 2. die Frucht dieses Baums.

מֵישָׁא Ortsname.

מֵיָשָׁא männl. Personenname.

מֵישְׁדָא *a. m.*, *c.* מֵישַׁד Lv 4, 12 (MS מֵישַׁר) Ausgiessen.

מִישׁוֹר *h. m.* Ebene.

מֵישָׁן Ortsname.

מֵישָׁנִי *h. m.* aus Meschan.

מֵישָׁר *h. m.* 1. Ebene, Fläche; 2. Beet.

מֵישְׁרָא (Gn 35, 8) *a. m.* Ebene, Fläche. S. מִשְׁרְיָא.

מֵישָׁרָא *a. m.* Beet.

מִית (Gn 5, 20) *a.*, *ipf.* יְמוּת Ex 21, 18, *pt.* מָאֵית Gn 50, 5, מָיֵית sterben. *Aph. ipf.* 2 *sg.* תְּמִית Gn 42, 37 töten.

מִיתָא (Dt 25, 5) *a. m.* Toter, Leiche.

מִיתָה *h. f.* Sterben, Tod. *pl.* מִיתוֹת Todesarten.

מֵיְתָבוּתָא *a. f.* Bewohnen.

מִיתוּתָא *a. f.* Tod.

מִיתָנָא *a. m.* Verstorbener.

מֵיתָר *h. m.* Seil.

מָךְ *h. m.* niedrig, gebeugt.

מְכָא *a.*, *pt.* מָכֵי 1. niedrig; 2. abgenützt; 3. kraftlos. *Pa. Aph.* senken. *Itpe.* gebeugt werden.

מַכְבֵּד *h. m.*, *pl.* מַכְבֵּדוֹת 1. Palmzweig; 2. Kehrbesen.

מַכְבַּנְתָּא *a. f.* Halsband.

מַכְבֵּר *h. m.*, *pl.* מַכְבֵּרוֹת Sieb.

מַכְבֵּר Ortsname.

מַכְבֵּשׁ *h. m.* Presse.

מִכְּדִי *a.* (= מִן כַּד הִיא) da.

מִכְּדַי *h.* mehr als genug.

מַכָּה *h. f.* 1. Schlag; 2. Plage; 3. Wunde. *pl.* מַכּוֹת Name eines talmud. Traktats.

מִכְוָה *h. f.* Brandwunde.

מְכוּלָא *a. m.*, *pl.* מְכוּלִין 2 K 23, 7 Vorhang (?).

מְכַוֵּן (?) *h. m.* Instrument zum Geraderichten.

מָכוֹן *h. m.* 1. Wohnstätte; 2. Bezeichnung des sechsten Himmels.

מְכוֹנָה *h. f.* 1. dass.; 2. Behälter, Zwinger.

מְכוֹנְתָּא *a. f.*, *c.* מְכוֹנַת Ri 5, 11 Aufenthaltsort.

מַכְוֵּר Ortsname.

מַכּוֹשׁ *h. m.* 1. Schlägel; 2. Klöppel; 3. Schlag.

מַכּוֹשָׁא *a. m.* dass.

מַכּוֹשָׁה *h. f.* Schlägel.

מָכוּת *h. f.* 1. Gebeugt sein; 2. Armut.

מָכוּתָא *a. f.* eine Art Boot.

מִכְחוֹל *h. m.* Augenschminkstift.

מַכְחָלָא *a. m.* dass.

מַכְחַלְתָּא *a. f.* dass.

מַכִּיכָא *a. m.* 1. *ind.* מַכִּיךְ Lv 13, 20 niedrig; 2. *pl.* מַכִּיכִין Jes 57, 15 gebeugt.

מַכִּיכוּתָא (Est II 2, 20; Koh 10, 6, MS מְכוֹכְתָא) *a. f.* Gebeugtheit.

מְכִילְתָא *a. f.* 1. *ind.* מְכִילָא Dt 25, 14 Mass; 2. Schale, Becken; 3. Eigenschaft; 4. Auslegungsnorm; 5. normgemässe Gesetzesdeutung; 6. Name eines Midrasch zu Exodus.

מְכִירָה *h. f.* Verkaufen.

מָכַךְ *h. Hi.* beugen. *Ni. Hitpal.* zerdrückt werden.

מְכַךְ *a.* 1. *pf.* 3 *pl. f.* מַכָּא Hb 3, 6 niedrig werden; 2. niedrig machen. *Pa. inf.* מַכָּכָא Ct 2, 6 niederdrücken. *Itpa.* niedergedrückt werden.

מַכְּכָא *a. m.*, *pl.* מַכְּכִין Am 6, 7 (מְכָכִין 2 S 17, 28) Polster.

מכל (Mech. Mischp. 13) l. מִכֹּל.

מְכַלֶּה *h. m.* 1. Verderber; 2. Name eines Engels.

מַכְלַלְתָּא Ortsname.

מִכְמוֹרֶת *h. f.* Fischernetz.

מִכְמָס Ortsname.

מִכְמָר *h. m.* Netz.

מִכְמְרָא *a. m.* Warmmachen.

מוּכְנִי, מוּכְנָה *x. f.* (μηχανή), *c. s.* מוּכְנוֹי Est II 1, 2 (MS מְכוֹנַיֵּ) Räderwerk.

מִכְנָם (מְכְנָם?) *h. m.* 1. Einheimsen; 2. Eingeheimstes.
מִכְנְסָא *a. m., pl.* מִכְנְסִין Lv 6, 3 Beinkleider.
מִכְנָסַיִם *h. m. du.* dass.
מַכְנַשְׁתָּא *a. f.* Zusammenfegen.
מָכַס *h.* verzollen.
מֶכֶס *h. m., pl.* מִכְסָאוֹת Grenzzoll.
מִכְסָא *a. m.* dass.
מָכְסָא *a. m.* Zolleinnehmer.
מָכְסָא *a. m.* (μύξα) Frucht von *Cordia Myxa*.
מִכְסֶה *h. m., pl.* מִכְסָאוֹת Decke.
מכסיוטינוס l. טַכְסְיוֹטִינוֹס.
מַכְסִימָא *x.* (*Maximus*) männl. Personenname.
מַכְסַן *a. Pass.* אִתְמַכְסַן gezüchtigt werden. S. כְּסַן.
מַכְסָנָא *a. m.* Züchtiger.
מַכְסָנוּתָא, מַכְסָנִיתָא *a. f.* Züchtigung.
מוכססין l. מוּכְסִין, s. מָכְסָא.
מכסירין (Jelamd. Nu 23, 10 Ar)?
מכפה (jSukk 53[b]) l. מִקְפָּה.
מַכְּפֵלָה = מָה כְּפֵלָה, s. כָּפַל II.
מַכְפֵּלָה *h. f.* Doppelhöhle.
מָכַר *h.* verkaufen. *Ni.* verkauft werden.
מְכַר *a.* verloben. *Itpa.* verlobt werden.
מֶכֶר *h. m.* Verkauf.
מַכָּר *h. m.* Bekannter.
מַכָּרָא *a. m., c. s.* מַכָּרֵיהּ 2 K 12, 6 dass.
מכרין (jChall 58[a])?
מָכֵירִין *x. m.* (μαχαίριον) Messer.
מִכְשׁוֹל *h. m.* Anstoss.
מַכְשִׁירִין *h. m. pl.* 1. was tauglich macht; 2. was fähig macht; 3. Name eines talmudischen Traktats.
מְכַשֵּׁף *h. m.* Zauberer.
מַכְשָׁף (?) *a. m.* Zauberei.
מְכַשֵּׁפָה *h. f.* Zauberin.
מִכְתָּב *h. m.* 1. Buchstabe; 2. Inschrift, Annonce.
מַכְתֵּב *h. m.* Griffel.
מַכְתְּבָא *a. m.* dass.
מִכְתָּבָא *a. m.* Schrift.

מכתותא (bSabb 110[b]) s. בַּתְוָתָא (?).
מכתם (TosSabb XVII 8) l. מִכְתָּב.
מַכְתֵּשׁ *h. m.* 1. Mörser; 2. Mundhöhle; 3. ein Folterwerkzeug.
מַכְתָּשָׁא *a. m., pl. c.* מַכְתָּשֵׁי Dt 28, 61 Plage, Wunde.
מַכְתֶּשֶׁת *h. f.* 1. Mörser; 2. Vertiefung.
מָל *h. m.* zerreibbar.
מִיל *x. m.* (μίλιον), *pl.* מִילִין 1. Meile (nahezu 1,5 Kilom,); 2. Meilenstein.
מִילָא *x. m.* dass.
מֵילָא *x. f.* (μηλωτή) Wolle. S. מֵילַת.
מוּלָא *x. f.* (*mula*), *pl.* מוּלָאוֹת, מוּלִים (?) Maultier.
מָלֵא *h.* voll sein. *Pi.* füllen. *Hitp.* voll werden.
מְלָא *a., inf.* מִלְאָה Ex 18, 18 füllen. *Pa.* 1. *imp.* מַלִּי Gn 44, 1 dass; 2. ersetzen; 3. מ׳ עַל לֵב Gn 34, 3 trösten. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִתְמְלִיאַת Gn 6, 11 gefüllt, voll werden.
מָלֵא *h. m.* voll.
מְלֹא s. מְלוֹא.
מִילָא (מִילָה) *x. m.* 1. (μίλιον) Kessel; 2. s. מֵילָה.
מוּלָאָה *x. m.* maultierartig (?).
מְלָאָה *a. m., c. s.* מְלָאֵהּ Dt 33, 16 Füllung, Fülle.
מְלֵאָה *h. f.* 1. Fülle; 2. Vollkommenheit; 3. Erstlingsgabe.
מְלָאִי I *h. m.* 1. *pl.* מְלָאִין Waare; 2. männl. Personenname.
מְלָאִי II *h. m.* Granne. S. מְלָעִין.
מַלְאָךְ *h. m.* Engel.
מַלְאֲכָא *a. m., pl. d.* מַלְאֲכַיָּא Gn 19, 1 dass.
מְלָאכָה, מְלֶאכֶת *h. f., pl.* מְלָאכוֹת Arbeit.
מַלְאָכוּת *h. f.* Engelsgestalt.
מְלָאֲתָה (Nu 18, 27) *a. f.* Erstlingsgabe vom Wein.
מַלְבּוּשׁ *h. m.* Kleid.
מַלְבֵּן *h. m., pl.* מַלְבֵּנוֹת 1. Form; 2. Rahmen; 3. Viereck.
מַלְבְּנָא *a. m.* viereckiges Stück.

מלבינתא (NuJI 33, 20 MS) l. מִלְּבִינְתָּא, s. לְבֵינְתָּא.
מלבניקי (jSabb 8[a]) l. מְלַכְנִיקֵי, s. מְלַכְנִיקָא.
מַלְבֶּשְׁתָּא (Nu 32, 3, MS דִּיבֹן) Ortsname.
מָלַג *h. m.* abrupfen.
מְלַג *a. m.* dass.
מְלוֹגָא *x. m.* (μολγός?) Sack.
מולגייה l. מְלוּגְמָא.
מְלִיגָאלָה *x. f.* (μελίγαλα) Honigmilch.
מְלוּגְמָא *x. f.* (μάλαγμα), *pl.* מְלוּגְמִיּוֹת 1. Wundpflaster; 2. Labung.
מַלְגֵּז *h. m.* Gabel. S. מַזְלֵג.
מִלָּה *h. f.* Wort.
מֵילָה *x. f.* (μελία), *pl.* מֵילִין Esche (*Fraxinus*). מֵי מֵילִין Saft der Eschenrinde.
מְלוֹא *h. m.* 1. Füllung, Inhalt; 2. Raum. מְלֹא עֵינַיִם soweit der Blick reicht.
מִלּוּא *h. m.* 1. dass.; 2. *pl.* מִלּוּאִים Füllung der Hände (Priesterweihe).
מְלוֹג *h. m.* 1. Abrupfung; 2. Nutzniessung. נִכְסֵי מ׳ Heirats- oder Erbgut der Frau.
מְלוֹגְנָאָה *a. m.* aus Meloga (?).
מִלְוָה *h. f.* Darlehn, Schuld.
מַלְוֶה *h. m.* Gläubiger.
מַלּוּחַ *h. m.* eine Salzpflanze (*Atriplex halimus*).
מַלּוּחָא *a. m., pl.* מַלּוּחִין Ze 2, 9 (MS מְלוּחִין) dass.
מִלּוּט *h. m.* Rettung.
מִלּוּי *h. m.* Füllen.
מַלְוִיתָא *a. f.* 1. Geleit; 2. Grabgeleit.
מלויתהון (VajR 21) l. מלייתהון, s. מַלְיְתָא.
מַלּוּךְ männl. Personenname.
מְלוּכָא *a. m.* Berater.
מְלוּכָה *h. f.* Herrschaft.
מִלּוּלָא (Jes 6, 4) *a. m., ind.* מִלּוּל Ex 4, 10 Rede.
מַלְוָן. בֵּית מ׳ Ortsname.
מָלוֹן *h. m.* Herberge.
מָלוֹשׁ *h. m.* Kneten.
מלווזמא (bBer 53[b])?
מָלַח *h.* salzen, einsalzen. *Pu. pt.* מְמֻלָּח scharfsinnig. *Ho.* gesalzt werden.
מְלַח I *a., ipf.* 2 *sg.* תִּמְלַח Lv 2, 13 salzen. *Itpe. pf.* אִתְמְלַח Ez 16, 4 gesalzt werden.
מְלַח II *a. Pa.* ein Schiff führen.
מַלָּח *h. m.* Schiffer.
מֶלַח *h. m.* Salz.
מִלְחָא (Lv 2, 13) *a. m.* dass.
מַלָּחָא I *a. m.* Salzhändler.
מַלָּחָא II *a. m.* Schiffer.
מִלְחָא. מִגְדַּל מ׳ Ortsname.
מִלְחַיָּא Ortsname.
מִלְחָמָה *h. f.* Krieg.
מְלֵחֶת *h. f.* Salz.
מְלַחְתָּא *a. f.* Salzgrube.
מָלַט *h. Pi.* retten. *Ni. Hitp.* gerettet werden, entkommen.
מְלַט *a. Itpe.* gerettet werden.
מלטוכים l. מַלְטוּמִים, s. מֶלְטוּמְיָא.
מלטטין (bBabK 67[a]) l. מְלַטְּרִין, s. מְלַתְרָא.
מַלְטִיתָא *a. f.* Wurmfrass.
מֶלְטוּמְיָא, מֶלְטַמְיָא *x. f.* (μελίτωμα), *pl.* מֶלְטוּמִין Honigkuchen.
מלטוסין, מלטסין l. מְלַטְּרִין, s. מְלַתְרָא.
מלאי, מולאי s. מָלְיָא.
מילי. מ׳ מילה s. מֵילִימֵילָה.
מַלְיָא I *a. m., ind.* מְלֵי Dt 33, 23 (MS מָלֵי), *pl. m.* מְלַן Dt 6, 11, *f.* מַלְיָן Gn 41, 22 voll.
מַלְיָא II, מְלְיָא *a. m., ind.* מְלֵי Ex 9, 8 1. Füllung; 2. Erhöhung.
מְלִיאָה s. מְלֵאָה.
מָלִיחַ *h. m.* 1. eingesalzen; 2. Eingesalzenes.
מְלִילָה *h. f.* reife Getreideähre, deren Körner man ausreibt (Reibähre).
מְלִילְתָּא *a. f., pl.* מְלִילָן Dt 23, 26 (MS דְּמַלְיָן) dass.
מולים s. מוּלָא.
מוליון l. לוּלְיוֹן od. מוּקְיוֹן.
מְלֵיסָא s. מִלְסָא.

מְלִיצָה *h. f.* Gleichnisrede.
מְלִיקָה *h. f.* Einkneipung (des Halses des Opfervogels).
מוּלְיָר, מוּלְיָאר *x. m.* (μιλιάριον) Kochgerät.
מלישות (Tos. Neg. IV 10) l. תְּלִישׁוּת.
מוּלִיתָא *x. f.* (*mula*), *pl.* מוּלְיָן, מוּלָוָן Maultier.
מְלֵיתָא (Nu 18, 27, MS מְלְאֲתָא) *a. f.* 1. Füllung; 2. Erstlingsgabe von Wein.
מַלְיְתָא (2 S 5, 9, MS מְלֵיתָא), מְלִיְתָא *a. f.* 1. Füllung; 2. Füllort; 3. Wall.
מַלָּךְ *h.* was liegt dir daran? חֶשְׁבּוֹנוֹת שֶׁל מַלָּךְ Berechnungen von Gleichgiltigem.
מָלַךְ *h.* König sein, herrschen. *Hi.* zum König machen. *Ni.* 1. sich beraten; 2. mit sich zu Rate gehen, den Sinn ändern.
מְלַךְ *a.* 1. *pf.* מְלַךְ Jes 14, 27 beschliessen; 2. *ipf.* 1 *sg. c. s.* אֶמְלְכִנָּךְ Nu 24, 14 raten; 3. *inf.* מִמְלַךְ Gn 37, 9 König sein, herrschen. *Pa.* beraten. *Aph.* 1. *pf.* 3 *sg. f. c. s.* אַמְלְכְתֵּיהּ Jos 15, 18 (MS מְלִכְתֵּיהּ) beraten; 2. *pf.* 2 *sg.* אַמְלֵיכְתָּא 1 K 3, 7 zum König machen. *Itpe. pf.* אִתְמְלֵיךְ 1 K 12, 6, *pt. pl.* מִתְמַלְכִין Nu 23, 19 1. sich beraten; 2. mit sich zu Rate gehen.
מֶלֶךְ *h. m.* König. בַּת מ׳ Dämon einer Augenkrankheit.
מַלְכָּא (Ex 1, 8) *a. m.*, *ind.* מֶלֶךְ Mi 2, 13, *pl.* מַלְכִין Ex 1, 8 König.
מַלְכָא (2 S 15, 12, MS מְלוֹכָא) *a. m.* Berater.
מִלְכָּא, מַלְכָּא (Jer 49, 7) *a. m.*, *ind.* מְלַךְ Jes 14, 27, *pl.* מַלְכִין Jes 25, 1 Rat.
מַלְכָּה *h. m.* Königin.
מַלְכוּת *h. f.*, *pl.* מַלְכִיּוֹת 1. Herrschaft, Regierung, Reich. מ׳ שָׁמַיִם Gottesherrschaft. הַמַּלְכוּת die röm. Regierung; 2. Erwähnung der Gottesherrschaft; 3. Gebet mit Erwähnung der Gottesherrschaft.
מַלְכוּתָא (Gn 49, 10) *a. f.*, *pl.* מַלְכְוָן Gn 25, 23 Herrschaft, Regierung, Reich.
מַלְכִּיו, מַלְכִּיָא männl. Personenname.
מַלְכִיָא *x. f.* (μαλακία) Trübsinn, Krankheit.
מַלְכָּנָא, מִלְכָּנָא *a. m.* Rat.
מַלְכְנִיקֵי *x. f.* (μολοχή) Corchorus(Jute)-stengel.
מַלְכְּתָא (1 K 11, 19) *a. f.* Königin.
מִלְכְּתָא *a. f.* Rat.
מלכתנותא (Spr 11, 14) l. מִלְכָּנוּתָא *a. f.* dass.
מָלַל I *h.* 1. zerreiben; 2. einrühren; 3. heften, säumen. *Ni.* gerieben werden.
מָלַל II *h. Pi.* reden. *Pilp.* murren.
מְלַל *a.*, *Pa. pf.* מַלֵּיל Nu 12, 2 reden. *Itpa.* 1. *pf.* אִתְמַלַּל Gn 16, 13 geredet werden; 2. *pt.* sich unterreden.
מְלָל *h. m.* Naht, Saum.
מִלְלָא I *a. m.* 1. Glühkohle; 2. Metallerz.
מִלְּלָא II *a. m.*, *c.* מְלַל Est II 7, 10 (nicht MS) Wort.
מַלָּלָא *a. m.* Kundschafter.
מַלָּלוּתָא *a. f.* Reden.
מַלְמַד *h. m.* Ochsenstecken.
מִלְמוּל Krume.
מִלְמוּלָא *a. m.* dass.
מִלְמֵל s. מָלַל.
מֵילִימֵילָה *x. f.* (μελίμηλα) Quitte (*Cydonia vulgaris*).
מַלְמְלָה *x. m.* Musselin.
מִילִין *x. m.* (μίλιον) Kessel.
מֵילָן *x. m.*, *pl.* מִלָנִין (μέλαν) Schwärze, Tinte.
מֵילָנִי *x. m.* (μέλαινα) schwarz, unglücklich.
מלניא l. מַלְכְיָא.
מְלַנְיָה *x. f.* (μελάνη) Schwärze, Tinte.
מְלְסָא, מְלִיסָא (2 S 5, 9) *x. m.* Topf.

מְלָעִין *h. m. pl.* Granne (der Ähre).

מַלְפָּא *a. m., pl.* מַלְפִין Jes 50, 4 Lehrer.

מֶלְפְּפוֹן s. מֶלְפְּפוֹן.

מַלְפָנָא *a. m.* Lehrer.

מֶילְפְּפוֹן, מֶלְפְּפוֹן *x. m.* (μηλοπέπων), *pl.* מֶלָפְפוֹנוֹת Zuckermelone (*Cucumis Melo*).

מֵילָפְפוֹנָא *a. m.* dass.

מָלַק *h.* einkneipen (den Hals des Opfervogels). *Ni.* eingekneipt werden.

מְלַק *a., ipf.* יִמְלוֹק Lv 1, 15 dass.

מַלְקוֹט *h. m.* Sack (der die Excremente des dreschenden Ochsen aufnimmt).

מַלְקוֹשׁ *h. m.* Spätregen.

מַלְקוֹשָׁא (Dt 32, 2) *a. m.* dass.

מַלְקוּת *h. f., pl.* מַלְקִיּוֹת Bestrafung (mit 40 weniger einem Geisselhieb).

מַלְקוּתָא *a. f., c.* מַלְקוּת 2 S 7, 14 dass.

מֶלְקָחַיִם *h. f. du.* Zange.

מֶלְקַחַת *h. f.* dass.

מַלְקֵט *h. m.* Kneipzange.

מַלְקְטָא *a. m.* Lichtputze.

מַלְקֶטֶת *h. f.* Kneipzange.

מילרייא, מילרין *x. m., pl.* (?) eine Art römischer Volksbelustigung.

מַלְשִׁין *h. m.* Verleumder.

מַלְשִׁינָא *a. m.* dass.

מַלְשִׁינוּתָא *a. f.* Verleumdung.

מְלַת (?) *h. f.* Ohrläppchen (?).

מֵילַת *x. f.* 1. (μηλωτή) Wolle; 2. s. מֵילָה.

מֵילְתָא *x. f.* (μηλωτή), *ind.* מֵילָא Gn 49, 11, מֵילַת Thr 2, 21, *pl.* מֵילְתִין Wolle.

מוּלְתָא *a. f., pl.* מוּלָוָן, מוּלְיָן Maultier.

מִלְּתָא *a. f.* 1. *pl.* מִלִּין Nu 23, 19, Dt 22, 14 Wort; 2. Sache, Ding.

מֶלְתָּחָה *x. f.* (*bibl.*) Kleiderkammer.

מְלַתְרָא, מְלַתְרָה *x. f.* (μέλαθρον), *pl.* מְלַתְרִיּוֹת Querbalken.

מֵם *h. m., pl.* מֵמִין Name des Buchstaben מ.

מָמוֹן *h. m., pl.* מָמוֹנוֹת Geld, Vermögen.

מָמוֹנָא *a. m., ind.* מָמוֹן Ex 21, 30 dass.

מְמוֹתָא *a. m.* Tod.

מְמְזוּר *h. m.* Gesponnenes.

מַמְזֵירָא (Dt 23, 3), מַמְזְרָא *a. m.* Bastard (Kind verbotener Vermischung).

מַמְזֵר *h. m.* dass.

מַמְזֵרוּת *h. f.* 1. Erzeugung von Bastarden; 2. Rechtsstellung von Bastarden.

מַמְזֵרִי *h. m.* zu den Bastarden gehörend.

מַמְזֶרֶת *h. f.* weibl. Bastard.

מַמְזַרְתָּא *a. f.* dass.

מְמְחֶה *h. m.* bewährt.

מומייקה (jSabb 8[b]) l. מוּנְיָקָה.

מְמַיְּקָנָא *a. m.* spottend.

מְמַיְּקָנוּתָא *a. f.* Spott.

מִמְכָּר *h. m.* Verkauf.

ממכתא l. מַכִּיכְתָא, s. מַכִּיכָא.

מַמָּל *h. m.* 1. Rollstein der Ölpresse; 2. männl. Eigenname.

מַמְלָא *a. m.* 1. Metallerz; 2. Ortsname.

מְמוּלָאָה s. מוּלָאָה.

מַמְלְלָא *a. m., ind.* מַמְלַל Ex 4, 10 Rede.

מְמֻנֶּה *h. m.* Vorgesetzter.

מוּמוּס, מוּמָס *x. m.* (μῖμος), *pl.* מוּמְסִין Geberdenkünstler, Possenreisser.

מִמְסָךְ *h. m.* Mischung.

מַמְצִיָא Ortsname.

מִמְקָק *h. m.* Wurmfrass.

מַמְרֵא *h. m.* 1. widerspenstig. זָקֵן מַמְרֵא ein der Majorität sich nicht unterwerfender Rechtslehrer; 2. männl. Personenname.

מַמְרוּ *a. f.* Heilmittelpflanze.

מימרס (SchirR 7, 9) l. מִימָדָס *x. f. pl.* (μιμάδες) Schauspielerinnen.

מַמָּשׁ *h. m.* 1. Wesentliches; 2. eigentlich; 3. wirklich.

מַמָּשָׁא *a. m.* dass.

מִמְשָׁל *h. m., pl.* מִמְשָׁלוֹת 1. Sprüchwort; 2. Fabel.

מֶמְשָׁלָה *h. f.* Herrschaft.

מְמַשְׁמְשָׁנִית *h. f.* alles betastend.

מְמָתָא *a. m., c.* מְמַת Ez 28, 8 Tod.

מַמְתַּקִּים *h. m. pl.* Süssigkeiten.
מִן *h., c. s.* מִמְּךָ, מִמֶּנִּי 1. von; 2. aus; 3. (nach Kompar.) als. מִנַּיִן woher? מִשּׁוּם, מִפְּנֵי, מֵחֲמַת wegen. מִלְּ (*c. inf.*) sodass nicht. מִשֶּׁ 1. von da an, wo; 2. nachdem. מִכְּשֶׁ von dem Zeitpunkt an, wo. מִתּוֹךְ שֶׁ, מִשּׁוּם שֶׁ weil. מֵאַחַר שֶׁ 1. in Folge davon, dass; 2. nachdem.
מִן *a., c. s.* מִנִּי, מִנָּךְ Ex 8, 7 dass. מִן קֳדָם Gn 27, 30 von vor. מִן אֲחוֹרֵי, מִן חוֹרֵי von hinter. מִבָּתַר Nu 14, 43, מִן בָּתַר dass. מִבֵּין Nu 7, 89 von zwischen. מִקֳּבִיל Lv 5, 8 gegenüber. מִן בְּגִין, מִן בִּגְלַל wegen. מֵעַל Gn 4, 14 von auf. מֵעִלָּוֵי לְ Ex 28, 27 oberhalb von. מִתְּחוֹת Ex 18, 10 von unter. מִלְּרַע לְ Gn 1, 7 unterhalb von. מְנָא, מְנָן (Gn 29, 4) von wo? מִדְּ, מִן דְּ Gn 48, 15 1. nachdem, als; 2. weil. מִנֵּיהּ וּבֵיהּ מִן דְּהוּ nachdem er, als er. מִנֵּיהּ וּבֵיהּ von ihm selbst. מִדְּאִיתָךְ Nu 22, 30 von jeher (seit du existierst). מִכֵּיוָן דְּ 1. nachdem; 2. weil. מִן גַּב דְּ, מִגּוֹ דְּ, מִן בְּגִין דְּ, מִן בִּגְלַל דְּ, מֵאַחַר דְּ, מִשּׁוּם דְּ weil. מִן בִּגְלַל דְּ damit.
מַן (Gn 3, 11), מַאן *a.* 1. wer? מַנִּי, מַנּוּ wer ist er, sie? 2. jemand. מַן דְּ Ex 24, 14 wer; der, welcher. כָּל מַן דְּ jeder, der. מַאן דְּהוּ wer es auch sei.
מָן *a.* was?
מָן *h. m.* 1. Portion; 2. Manna.
מַנָּא (Ex 16, 15) *a. m.* Manna.
מְנָא *a.* woher? מְנָלַן woher haben wir? מְנָהָנֵי woher diese?
מָנָא, מָאנָא *a. m., pl. c.* מָנֵי Dt 1, 41 1. Gerät; 2. Gefäss; 3. Gewand; 4. insbes. Pflug.
מָנָא männl. Eigenname.
מְנָא s. מַנְיָא.
מְנָא (Nu 1, 44) *a.* zählen, berechnen. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּמַנֵּי Dt 17, 15 bestimmen, einsetzen. *Aph.* hinzuzählen. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְמְנוּן Gn 13, 16 gezählt werden. *Itpa.* eingesetzt werden.
מְנָאִין *a. m. pl.* Vorgesetzte.
מְנַבְּז männl. Personenname.
מְנַגְּדָנָא *a. m.* einer, der geisselt.
מַנְגָּנוֹן *x. m.* (μάγγανον), *pl.* (*hebr.*) מַנְגָּנָאוֹת, מַנְגָּנִיּוֹת, (*aram.*) *d.* מַנְגָּנַיָּא Est II 1, 2 1. Maschine, künstliche Vorrichtung; 2. Schriftzeichen; 3. Wunder; 4. Zauberei. S. מַגָּנוֹן.
מוֹנְגְנוֹס *x. m.* (μονογενής) eingeboren.
מַנְגָּנִיקוֹן *x. m.* (μαγγανικόν) Kunstwerk.
מִנְדָּה *h. f.* Steuer.
מַנְדּוּ. כְּפַר מ׳ Ortsname.
מַנְדְּעָא (Koh 1, 17) *a. m.* Wissen, Erkenntnis.
מַנְדְּעוּתָא *a. f., c. s.* מַנְדְּעוּתְהוֹן Koh 9, 11 (nicht MS) dass.
מַנְדַּעְתָּא *a. f.* dass.
מִנְדְּרוֹן *h. m.* Abhang.
מָנֶה *h. m., pl.* מָנִים Mine (Münzeinheit [= 100 Silberdenare], Gewicht).
מָנָה *h. f.* Portion, Anteil.
מָנָה *h.* zählen, berechnen. *Ni.* gezählt werden. *Pi.* einsetzen (bes. zum Rechtslehrer). *Pu. pt.* eingesetzt. *Hi.* Anteil geben. *Ho.* hinzugerechnet werden. *Hitp.* 1. eingesetzt werden; 2. zugeteilt erhalten.
מִנְהָג *h. m.* Brauch, Sitte.
מִנְהָגָא (Ru 4, 7) *a. m.* dass.
מַנְהוּמִיתָא *a. f.* Brüllen.
מַנְהֲרָא *a. m.* Tageslicht.
מנהרותא (bNed 38[b] Ar.) l. מַנְהֲרוּתָא.
מַנּוּ (= מַן הוּא) *a.* wer ist?
מַנּוֹבִיתָא *a. m.* Stellvertreter.
מָנוֹד *h. m.* Schütteln (des Kopfes).
מָנוֹחַ *h. m.* Ruhe.
מְנוּחָה *h. f.* dass.
מִנּוּי *h. m.* Ernennung (bes. zum Rechtslehrer).
מִנּוּיָא *a. m.* 1. dass.; 2. Beauftragung.
מְנַוְּלָא *a. m.* hässlich.
מנוולין (BerR 5) l. מַנְטִילִין.

מָנוֹן *h. m.* Herr, Befehlshaber (?).
מנונא (DtJII 8, 3) l. מְזוֹנָא.
מָנוֹס *h. m.* Flucht.
מְנוּסָה *h. f.* Zufluchtsort.
מְנוֹרָה *h. f.* Leuchter.
מְנַזְקְנָא absichtliche Veränderung von מְנַזְּרְנָא s. נְזַר.
מְנָחָא *a. m., ind.* מְנָח Gn 8, 9 1. Ruheplatz; 2. Neigen (des Tags).
מִנְחָה *h. f.* 1. Speisopfer; 2. Nachmittagsopfer; 3. Zeit des Nachmittagsopfers.
מְנַחֵם männl. Personenname.
מִנְחָרוּתָא *a. f.* Tüchtigkeit.
מְנַחֵשׁ *h. m.* Zeichendeuter.
מְנַחְשָׁא *a. m., ind.* מְנַחֵישׁ Dt 18, 10 dass.
מִנְחָתָא (Lv 2, 1) *a. f.* 1. *pl. c. s.* מִנְחָוָתְכוֹן Nu 29, 39 Speisopfer; 2. Nachmittagsopfer; 3. Zeit desselben.
מוֹנֵיטָא, מוֹנֵיטָה, מוֹנֵיטוֹן *x. f.* (*moneta*) 1. Münze, Geld; 2. Münzstätte; 3. Prägung; 4. Ruf; 5. Macht.
מַנְטִילִין *x. m.* (μαντίλιον) Handtuch.
מִנְטְרָא *a. m.* 1. Bewachung.
מַנְטְרָא *x. m.* Leibrock (des Hohenpriesters).
מנטרומין l. סֵימַנְטוֹרִין, s. סֵימַנְטוֹר.
מַנִּי (= מַן אִיהוּ) *a.* wer ist?
מַנְיָא (Ez 45, 12) *a. m., ind.* מְנֵי Ez 45, 12, *pl.* מְנָן 1 K. 10, 17, Jes 7, 23, Jer 32, 9 (MS מָנֵן) Mine (Geldwert [= 100 Silberdenare], Gewicht).
מְנִיוֹמִי männl. Personenname.
מִנְיָמִין männl. Personenname.
מִנַּיִן *h.* 1. woher? 2. bes. aus welcher Schriftstelle? 3. woraus?
מִנְיָן *h. m.* 1. Zahl; 2. Zählung, Abstimmung.
מִנְיָנָא *a. m., ind.* מִנְיָן Gn 34, 30 dass.
מַנִיף *h. m.* Fächer.
מוֹנְיָק, מוֹנְיָקָה *x. m.* (μανιάκιον), *pl.* מוֹנְיָקִיּוֹת Halsband, Armband.

מַנִיקָה s. מֵינִיקָה.
מְנַיָּשָׁא männl. Personenname.
מִנִּית Ortsname.
מְנִיכָא *x. m.* (μανιάκης), *pl.* מְנִיכִין Halsband, Armband.
מַנְכָּיָה *h. f.* Abzug, Verminderung.
מְנָלַן *a.* woher haben wir?
מְנוֹמָכוֹס *x. m.* (μονομάχος) Gladiator.
מנמנמי (NuJI 26, 9 Ar., MS מערעי) l. מְזַמְּנֵי, s. זְמַן.
מְנָן (Gn 29, 4) *a.* woher? אֵי מְנָן Jos 2, 4 Praet. woher.
מְנַסְּיָא männl. Personenname.
מנסקי. מ' פסקאות (SiphreNu 45) l. כְּמִין סְקִיפְּסְטָאוֹת, s. סְקִיפְּסְטֵי.
מָנַע *h.* zurückhalten. *Ni.* sich abhalten lassen. *Hi.* auseinanderhalten.
מְנַע (Gn 30, 2) *a.* zurückhalten. *Itpe. ipf.* יִתְמְנַע Ex 5, 11 zurückgehalten werden.
מַנְעוּל *h. m.* Schloss, Verschluss.
מִנְעָל *h. m., pl.* מִנְעָלִים, מִנְעָלוֹת Schuh.
מְנָפָה *h. f.* Fächer.
מנפוה (PesR 17) l. מְנָפִים.
מָנְפּוֹל *x. m.* (μονοπώλης) privilegierter Händler oder Handwerker.
מְנָפִים (Μέμφις) Ortsname.
מנצפך die Finalbuchstaben im hebr. Alphabet.
מְנַקְּדוּתָא *a. f.* Reinlichkeit.
מְנַקְטָא *a. m.* Halter (ein Schmuckband).
מְנַקִּיּוֹת *h. f. pl.* Röhren.
מנקרותא (bAbZ 30[a]) l. מְנַקְּדוּתָא.
מְנָרְתָא (Ex 25, 31) *a. f.* Leuchter.
מְנַשֶּׁה männl. Personenname.
מְנַשְּׁיָא männl. Personenname.
מְנָת *h. f.* 1. Anteil; 2. Abgabe; 3. Bedingung. בִּמְנָת לְ, שֶׁ, עַל מְנָת לְ, שֶׁ, unter der Bedingung, dass. עַל מְנָת לְ um zu. בִּמְנָת כֵּן, עַל מְנָת כֵּן 1. unter dieser Bedingung; 2. trotzdem.

מְנָתָא *a. f.* 1. 2 S 6, 19, *pl. c. s.* מְנָוָתְהָא Est II 2, 9 (MS מָנוּתָא) Anteil, Portion; 2. Abgabe; 3. Bedingung. בִּמְנָת דְּ, עַל מְנָת דְּ unter der Bedingung, dass. עַל מְנָת כֵּן unter dieser Bedingung.

מִנְתָּא, מִנְתָּה *x. f.* (μίνθα) Minze (*Mentha sativa*).

מַס *h. m.* Steuer, Tribut.

מִסָּא *a. m., pl.* מִסִּין Gn 49, 15 dass.

מְסָא *a., pt. pass. f.* מְסְיָא Nu 5, 21, *inf.* מִמְסָא 2 S 17, 10 zerfliessen, schwinden. *Pa. Aph. inf.* אַמְסָאָה Nu 5, 22 schwinden machen. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְמְסוּן Lv 26, 39 erweicht werden, schwinden. *Ittaph.* אִתְּימְסִי dass.

מַסָּא *a. m.* Brodschieber (für den Backofen).

מִסָּא *x. m.* (μίσσος) Gericht, Gang.

מְסָאֲבָא *a. m., ind.* מְסָאַב Lv 5, 2 verunreinigt, unrein. S. סְאַב.

מְסָאָה *a. m.* Zerfliessen.

מְסָאנָא *a. m.* 1. Schuh, s. מְסָנָא; 2. jDem 21[d] 1. מְסַנָּא, s. מְסַנְּתָא.

מַסָּאסָא s. מַסָּסָא.

מַסָּאתָא *a. f.* Wage.

מֵסַב *h. m.* Polster (beim Essen).

מִסְּבָא *a. m.* Nehmen. מִסַּב אַפִּין Bevorzugung. מִסַּב וּמִתַּן, *c. s.* מִסַּבְהוֹן וּמִתַּנְהוֹן Jes 9, 4 Nehmen und Geben (Handel).

מְסִבָּה *h. f.* 1. Tafelrunde, Mahl; 2. Wendeltreppe.

מְסֻבָּה *h.* (auch *a.*) *m.* Tischgenoss, Gast.

מְסַבִּיתָא *a. f.* Weinschenkerin.

מַסְבֵּךְ *h. m.* dichter Busch (von Gesträuch).

מְסִבְּלָא *a. m.* Last.

מסבסלה (jSabb 10[a]) 1. מְסַבֵּס לַהּ, s. סְבַס.

מִסְבְּעָא *a. m., ind.* מִסְבַּע Lv 25, 19 Sättigung.

מְסִבְּתָא (Ez 41, 7) *a. f.* Wendeltreppe.

מִסְגְּיָא *a. m., ind.* מִסְגֵּי Gn 30, 30 (MS סְגֵי) Menge.

מִסְגָּנָא *a. m., c.* מִסְגָּן Jes 5, 24 (MS מִסְגֵּי) Grösse.

מַסְגֵּר *h. m.* Verschluss, Schloss.

מַסְגְּרָא *a. m.* 1. dass.; 2. Kerker.

מִסְגֶּרֶת *h. f.* Rand.

מִסָּה *x. m.* (μίσσος) Gericht, Gang.

מַסָּה *h. f.* Versuchung.

מְסָה *x.* (v. μέσον) halb sein.

מָסָה *h.* zerfliessen. *Ni.* vergehen. *Pi.* vergehen machen. *Hi.* zerfliessen machen.

מְסַהֲדָא *a. m.* Zeuge.

מֶסֶו *h. m.* Labmagen.

מסוגין (jBabB 13[b])?

מַסְוָא *a. m., pl.* מַסְוִין Verhüllung, Schleier.

מַסְוֶה *h. m.* dass.

מַסּוֹי *h. m.* Last.

מְסוֹכְרָיָא *a. m.* Verschluss, Stöpsel.

מְסוּעָה *h. f.* Feuerbrand.

מְסוּפָּה s. מְסֵיפַּס.

מַסּוֹקִיתָא *a. f., c.* מַסּוֹקִית Jer 48, 5 1. Aufstieg, Aufsteigen; 2. Stufe.

מַסּוֹקְתָא (?) *a. f.* Hinaufsteigen.

מָסוֹר *h. m., pl.* מָסוֹרוֹת Auslieferer, Denunciant.

מָסוֹרֶת *h. f.* 1. Überlieferung, Tradition; 2. insbes. Überlieferung des Schrifttextes.

מָסוֹרְתָא *a. f.* dass.

מְסוּתָא *a. f.* Bad.

מִסְחָא *a. m., pl. d.* מִסְחַיָּא Est II 1, 3 (MS מַסְחֲרַיָּא). S. מַסְחֲרָא.

מַסְחוּתָא *a. f.* Bad.

מַסְחֵיט *h. m.* Ausquetscher.

מַסְחְפָּא (1 S 17, 6) *a. m.* Visier (am Helm) (?).

מַסְחֲרָא *a. m., pl. d.* מַסְחֲרַיָּא Est II 1, 3 Veranstalter von Trauermahlzeiten.

מַסְחַתָּא *a. f.* 1. Wage; 2. Fleischladen.

מַסְטוּבָא, מַסְטוֹבִיתָא *x. f.* Estrade, Plattform, gemauerter Sitz.

מַסְטָוָה x. f., pl. מַסְטְוָאוֹת dass.
מסטונא (Jes 30, 11, MS אַסְטוּנָא), l. אַסְטוּנָא, s. סְטָא.
מִסְטוֹר h. m. Schlag.
מַסְטִיכֵי x. f. (μαστίχη) Mastix.
מִסְטֵירִין (falsch מסטורין) x. m. 1. (μυστήριον) Geheimnis; 2. BerR 50 l. מַסְטֵי דִין.
מסטרני l. מְגִסְטְרָנֵי, s. מְגִסְטְרָנָא.
מִסְטֵירִיקוֹן x. m. (μυστηρικόν) geheim.
מוּסְיָא x. f. (Μυσία) Moesien.
מְסִיבוּתָא a. f. Alter.
מסייפא l. מְסִפְיָא.
מְסִיָּה h. f. Verzagen.
מָסִיק h. m. Olivenlese (-abstreifen).
מַסִּיק h. m. Erheber von Steuern.
מַסִּיקָא a. m. dass.
מְסִיקָה h. f. Olivenlesen (-abstreifen).
מַסֵּיקִיתָא a. f., c. מַסֵּיקִית Jes 15, 5 Aufstieg.
מְסִירָה h. f. 1. Übergabe; 2. Aushebung.
מַסִּית h. m. Steinhauer.
מֵסִית h. m. Verlockender (zum Götzendienst). S. סוּת.
מָסַךְ I h. (Wein) mischen.
מָסַךְ II h. (Metall) giessen.
מֶסֶךְ h. m. Mischtrank.
מָסָךְ h. m. Vorhang.
מַסֵּכָה I h. f. Gussbild.
מַסֵּכָה II h. f. Gewebe.
מִסְכֵּינָא (Dt 15, 11) a. m. arm.
מִסְכֵּינוּתָא a. f., ind. מִסְכֵּינוּ Dt 8, 9 Armut.
מוּסְכּוֹן (מוּסְכִּין), מוּסְךְ x. m. (μόσχος) Moschus.
מִסְכֵּן h. m. arm.
מִסְכֵּן h. arm machen. Pass. arm werden.
מַסְכֵּן a., pt. מְמַסְכֵּן 1 S 2, 7 arm machen. Pass. pf. 3 pl. אִתְמַסְכַּנוּ 1 S 2, 5, ipf. יִתְמַסְכַּן Lv 25, 47 arm werden.
מְסֻכָּן h. m. gefährlich erkrankt.

מְסַכְסֶכֶת s. סָכַךְ.
מַסֶּכֶת h. f. 1. Gewebe; 2. Lehrsatz; 3. pl. מַסְּכְתִּיּוֹת Lehrabschnitt (Traktat).
מַסֶּכְתָּא a. f. Lehrabschnitt.
מסולייא, מסוליים, s. סוֹלְיָם.
מְסַלְסְלָא a. m. (arab.) Kamm.
מְסָמָה h. f. אֶבֶן מ׳ Stein mit Absatz.
מְסֵימָס, מְסָמָס x. m. 1. (σημίσσιον) ein halber Ass (der 48. Teil eines Silberdenars); 2. l. סֵיסַם.
מְסָמֵס s. מָסַס.
מַסְמָס s. מְסַס.
מַסְמָסָה h. f. Erweichung, Fäulnis.
מַסְמַסְתָּא (Ez 43, 14, MS מְסָמְתָא) a. f. Absatz, Terrasse.
מַסְמֵר h. m., pl. מַסְמְרִים, מַסְמְרוֹת Nagel.
מְסֻמָּר h. m. benagelt.
מַסְמְרָא a. m., pl. מַסְמְרִין Jes 41, 7 Nagel.
מְסַמְּרָא a. m. benagelt.
מְסָמְתָא (Ez 43, 14) a. f. Absatz, Terrasse.
מֵיסוֹן (falsch מיסוון) x. m. (μέσον) Mitte.
מְסָנָא (Gn 14, 23) a. m. Schuh.
מְסַנְנָא (Jes 13, 12), מְסַנְּנָא a. m. geläutert.
מְסַנֶּנֶת h. f. 1. Seiher; 2. Geseihtes.
מְסֻנְקָן h. m. gestopft (?).
מְסַנְתָּא a. f. Korb.
מָסַס h. Ni. 1. zerfliessen; 2. verzagen. Hi. zerfliessen machen. Pilp. 1. stärken; 2. pt. pass. מְסֻמָס f. מְמֻסְמָס zerflossen, erweicht. Hitpalp. zerfliessen.
מְסַס a. Itpe. verzagen. Palp. 1. zerfliessen machen, Durchfall verursachen; 2. zerdrücken; 3. stärken. Itpalp. 1. verzagen; 2. zerdrückt werden.
מַסָּסָא a. m. Ochsenstecken.
מָסוֹסָא x. m. (ὄμασος) Magen.
מְסוֹסְטוּלָא x. m. (μεσόστυλον) Raum zwischen zwei Säulen.
מַסָּע h. m., pl. מַסָּעוֹת 1. Wanderung, Reise; 2. Station.

מַסַּע s. נְסַע.
מַסָּעָה h. f. Feuerbrand.
מִסְפֵּד h. m. Klage.
מִסְפְּדָא a. m., ind. מִסְפַּד Gn 50, 10 dass.
מַסְפּוֹרֶת s. מַסְפֶּרֶת.
מִסְפּוֹטַמְיָא x. f. (Μεσοποταμία) Mesopotamien.
מִסְפְּיָא a. m. Scheu.
מְסִיפָס x. m. (sepes?) Zaun.
מִסְפֵּק h. m. Zweifel, Verdacht.
מִסְפָּר h. m. 1. Zahl; 2. zählbar, wenig.
מַסְפְּרָא a. m., ind. מַסְפַּר Nu 8, 7 Scheermesser.
מִסְפָּרַיִם h. m. du. Scheere.
מַסְפֶּרֶת h. f. Scheermesser.
מָסַק h. abstreifen (Oliven).
מַסָּקָא a. m. Anhöhe.
מוּסִיקִין x. m. pl. (μουσικός) Sänger.
מוּסְקוֹן x. m. (μόσχος) Moschus.
מַסְקְנָא (Nu 34, 4, MS מַסְּקַנָא) a. m. 1. Aufstieg; 2. Anhöhe; 3. Treppe; 4. Ausgang, Ende.
מַסַּקְתָּא a. f. Hinaufsteigen.
מַסָּר h. m. Säge.
מְסַר I a., pt. מָסַר Jes 44, 13 sägen, zersägen. Pa. pt. pass. pl. f. מְמַסְּרָן 1 K 7, 9 (MS מְסַמְּרָן) dass.
מָסַר h. 1. übergeben, überliefern; 2. lehren; 3. ausliefern. Ni. überliefert werden.
מְסַר II (Gn 39, 8) a. dass. Itpe. pf. אִתְמְסַר Ex 21, 13 überliefert werden.
מַסָּרָא (Jes 10, 15) a. m., pl. מַסָּרִין 1 K 7, 9, מְסָרִין 2 S 12, 31 Säge.
מְסַרְבִּי Familienname.
מְסַרְבְּנָא (Jes 65, 2, MS סָרְבְּנָא) a. m. widerspenstig.
מְסרדי (bAbZ 11b) s. מוטרדי.
מְסַרְהֲבָא a. m. voreilig, verwegen.
מְסַרְהֲבָאִית a. voreilig.
מְסַרְהֲוָא a. m. voreilig, verwegen.
מַסְרוֹךְ h. m. Gurt (des Kamels).
מַסְרוּלָה h. f. Name eines Krauts.
מַסְרוֹק h. m. Kamm.
מַסְרוֹקָא a. m. dass.
מַסְרֵיתָא (Lv 2, 5) a. f. Pfanne.
מַסְרֵךְ h. m. Gurt (des Lasttiers).
מַסְרֵק h. m., pl. מַסְרְקוֹת 1. Kamm; 2. gezähnter Ansatz, Krone.
מַסְרְקָא a. m. dass.
מַסְרֵת h. f. Pfanne.
מְסָרְתָא (Jes 30, 11), מַסַּרְתָּא a. f., c. מָסְרַת Mi 6, 4 Überlieferung.
מִסַּת h. so viel als.
מִסַּת (Ex 36, 5) a. genug. c. s. מִסַּתְהוֹן Jer 49, 9 (MS מִסָּתְהוֹן) genug für sie. כְּמִסַּת 1. Lv 12, 8 nach Massgabe; 2. genug.
מַסְתּוֹרִיתָא a. f. Garnwinde (Spule?).
מִסְתְּיָא a. m. 1. Genüge; 2. genug.
מִסְתְּיוֹסִים x. m. (μίσθωσις) Verpachtung.
מוּסְתָּקָא x. m. irdener Krug.
מִסְתָּר h. m. Geheimnis.
מִסְתְּרָא a. m. dass.
מִסְתֵּירִין x. m. (μυστήριον) Geheimnis.
מְעָא s. מְעַתָא.
מְעָא a. m., pl. מְעִין Nu 5, 22, Jes 48, 8, מְעַיִן 1. Eingeweide; 2. Mutterschoss; 3. Leib.
מַעְבְּדָא a. m. 1. Handlung; 2. Bearbeitung.
מַעְבְּדָנוּתָא a. f. Erwerbung.
מְעֻבֶּה h. m. dichtgedrängt, dick.
מַעְבּוֹרֶת h. f. Fähre.
מַעֲבָט h. m. Kelterkufe.
מעביות (EchR 4, 19) l. מַחֲבִיּוֹת, s. מַחֲבָא (?).
מַעֲבֵר h. m. Getreidegabel.
מַעְבְּרָא, מַעֲבְרָא a. m. 1. c. מַעֲבַר Gn 32, 23 Furt; 2. Fähre; 3. c. מַעֲבַר Jes 30, 32 Vorübergehen.
מַעֲבָרָה h. f. Furt.
מַעֲבַרְתָּא a. f. 1. Furt; 2. Teilung; 3. Durchgangsstelle.
מַעְגִּיל h. m. Walze.
מַעְגִּילָה h. f. dass.
מַעְגָּל h. m. Umringung.

מְעַדְיָא (Ex 21, 22) *a. f. ind.* schwanger. S. עֲדָא.

מַעֲדָן I *h. m.*, *pl.* מַעֲדַנִּים Knoten.

מַעֲדָן II *h. m.*, *pl.* מַעֲדַנִּים Leckerbissen.

מַעְדֵּר *h. m.* 1. Gäthacke; 2. Pflugschar.

מַעְדְּרָא *a. m.*, *ind.* מַעְדֵּר Jes 7, 25 dass.

מָעָה *h. f.* 1. Körnchen; 2. *pl.* מָעִין eine best. Münze (der 6. Teil eines Silberdenars, der 24. Teil eines Sela); 3. Münze, *pl.* מָעוֹת Geld; 4. ein Gewicht.

מֵעֶה *h. m.*, *pl.* מֵעִים, מֵעַיִם 1. Leib; 2. Inneres. בְּנֵי מ' Eingeweide.

מִעוּט *h. m.* 1. Anschliessung; 2. Minderheit; 3. Wenigstes, Minimum.

מְעוּטָא *a. m.* dass.

מְעוּיִין *h. m. pl.* ein Küchenkraut.

מְעוֹכָא s. מְחוֹכָא.

מָעוֹן *h. m.* 1. Wohnung, Aufenthaltsort, bes. Gotteswohnung, Tempel; 2. Name eines Himmels; 3. Ortsname.

מְעוֹנָאָה *a. m.* aus Maon.

מְעוֹנִי *h. m.* dass.

מְעוֹנְנָא s. מְעָנְנָא.

מְעַזְיָא (Ex 35, 26) *a. m.*, *ind.* מְעַזֵּי Ex 25, 4 Ziegenhaar.

מַעֲזִיבָה *h. f.* Estrich (auch auf dem Dach).

מַעֲזִילָא *a. m.* Spinner.

מֶעְזְלָא *a. m.* Spindel.

מֶעְזְלָא *a. m.* Gespinnst.

מָעַט *h.*, *pt. p.* מָעוּט gering, klein. *Pi.* 1. verringern; 2. ausschliessen. *Pu. pt.* מְמֻעָט wenig. *Hi.* wenig machen. *Hitp.* 1. verringert werden; 2. ausgeschlossen werden.

מְעַט (= מְמֻעָט) *h. m.* wenig. לְשׁוֹן מ' 1. verkleinernde Ausdrucksweise; 2. weniger umfassender Ausdruck.

מְעַט *a. Pa.* ausschliessen. *Itpe.* verringert werden.

מְעַט *h.* wenig.

מַעֲטָן *h. m.* Olivenhaufe.

מַעְטְנָא *a. m.* dass.

מַעֲטָפֶת *h. f.* Mantel.

מְעִיל *h. m.* Oberkleid.

מְעִילָא *a. m.*, *c.* מְעִיל Ex 28, 3 dass.

מְעִילָה *h. f.* 1. Veruntreuung; 2. Treulosigkeit; 3. Name eines talmudischen Traktats.

מַעְיָן *h. m.*, *pl.* מַעְיָנוֹת 1. Quell; 2. Ausfluss; 3. Zeugungskraft; 4. Leib; 5. männl. Personenname.

מַעְיְנָא *a. m.* 1. Quell; 2. Stuhlgang.

מַעְיָנָא *a. m.* Leib, Inneres.

מְעִיסָה *h. f.* Mehlbrei.

מְעִיקָא (Jes 51, 13, MS מְעִיקָא) *a. m.* Bedränger.

מְעִיקְתָא *a. f.* Bedrängnis.

מָעַךְ *h.* zerdrücken, zerquetschen. *Pi.* 1. zerdrücken, drücken; 2. dämpfen (v. d. Stimme). *Hitp.* zerdrückt, gedrückt werden.

מְעַךְ *a.* dass. *Pa.* dass.

מָעַל *h.* 1. veruntreuen; 2. Heiliges bestimmungswidrig verwenden.

מְעַל *a.* dass.

מַעַל I *h. m.* Veruntreuung.

מַעַל II Schriftauslegung nach Paronomasie.

מֵעָלָא *a. m.* Eingang. מֵעָלֵי שִׁמְשָׁא Sonnenuntergang. מֵעָלֵי שַׁבְּתָא Rüsttag des Sabbats (Freitag).

מַעֲלֶה *h. m.* 1. מ' עָשָׁן Rauch aufsteigen lassend, Name einer Pflanze; מַעֲלֵה אֲדֻמִּים Ortsname.

מַעֲלָה *h. f.* 1. Stufe; 2. Bevorzugung, höherer Grad.

מַעֲלָה *h.* oben. לְמַעֲלָה oben, weiterhin.

מְעֻלֶּה *h. m.* vorzüglich.

מְעַלְיָא *a. m.*, *pl.* מְעַלְּיֵי Thr 4, 9 (MS מַעַלְיֵי) dass.

מְעַלְּיוּתָא *a. f.* Vorzüglichkeit, Verbesserung.

מַעֲלָל *h. m.* That.

מַעֲלְלָא *a. m.* dass.

מַעֲלְלָא *a. m.* Eingang.
מַעֲלָן *h.* oben. לְמַעֲלָן dass.
מַעֲלָנָא (Nu 4, 26, MS מַעֲלָנָא) *a. m.* 1. Eingang; 2. *pl. c.* מַעֲלָנֵי Dt 11, 30 Untergang (der Sonne).
מַעֲלַת. מ׳ מָרָא Ortsname.
מְעֻמָּד *h. m.* stehend.
מַעֲמָד *h. m., pl.* מַעֲמָדוֹת 1. Aufstehen; 2. Anwesenheit; 3. Anwesende (beim Opfer in Folge bes. Einrichtung).
מַעֲמִיד *h. m.* 1. Haupt, was hält, unterstützt; 2. Gestell, Stütze.
מַעֲמָק *h. m.* Tiefe.
מַעֲמַקָּא *a. m., pl. c.* מַעֲמַקֵּי Gn 49, 25 dass.
מַעֲנָה *h. f.* Furche.
מַעֲנֶה *h. m.* Antwort.
מְעָנְנָא *a. m., ind.* מְעָנֵין Dt 18, 10, *pl.* מְעָנְנִין Ri 9, 37 Wolkendeuter.
מַעְסְרָא (Dt 26, 12) *a. m.* Zehnter.
מַעֲפוֹרֶת *h. f., pl.* מַעֲפְרָאוֹת 1. Hülle; 2. Mantel.
מַעְפֵּר *h. m.* eine Art Getreidegabel.
מַעֲפְּרָיָא *a. m.* der Mann des Mantels (?).
מַעֲפֶּרֶת *h. f.* Hülle.
מַעֲפַּרְתָּא *a. f., ind.* מַעְפְּרָא 1 K 20, 38 dass.
מַעֲצָד *h. m.* Beil.
מַעֲצַרְתָּא (Nu 18, 27) *a. f., pl. d.* מַעְצְרַיָּא Jes 16, 10 Kelter.
מַעֲקֶה *h. m.* Geländer.
מַעֲקוֹצִיתָא *a. f.* Stich.
מַעֲרָב *h. m.* Westen.
מַעַרְבָא (Gn 28, 14) *a. m.* 1. dass.; 2. (von Babylonien aus) Palästina.
מַעֲרְבָאָה (Jes 23, 4; Dt 11, 24, MS מַעֲרָבָאָה) *a. m.* 1. westlich; 2. Westländer.
מַעֲרָבִי *h. m.* dass.
מְעַרְבְּלָא *a. m.* Strudel.
מְעָרָה *h. f.* Höhle.
מַעֲרוֹךְ *h. m.* Formbrett (für Brot).
מַעֲרוֹכָא *a. m.* dass.
מַעֲרוֹקָא *a. m.* Flüchtling.

מַעֲרָךְ *h. m.* Anordnung.
מַעֲרָכָה *h. f.* Holzstoss (zum Brennen).
מְעָרְעָא *a. m.,* 1. *ind.* מְעָרַע Ex 12, 16 bestimmte Zeit; 2. Zusammenkunftsort (?).
מְעָרְקָא *a. m., pl. d.* מְעָרְקַיָּא Jer 48, 19 Flüchtling.
מְעָרְתָא (Gn 23, 20) *a. f.* Höhle.
מַעֲשֶׂה *h. m., pl.* מַעֲשִׂים 1. Handlung; 2. Praxis, Wirklichkeit; 3. Ereignis; 4. Erzählung.
מַעֲשֵׂר *h. m., pl.* מַעַשְׂרוֹת Zehnter. *pl.* מַעַשְׂרוֹת Name eines talmud. Traktats. מַעֲשֵׂר שֵׁנִי 1. zweiter Zehnt; 2. Name eines talmud. Traktats.
מַעְשְׂרָא *a. m.* dass. S. מַעְסְרָא.
מַעְשְׁנָא *a. m.* Stärkung.
מָעֲתָא *a. f., ind.* מָעָא 1 S 2, 36 (MS מְעָא), *pl.* מָעִין Ex 30, 13, מָעָן 1. eine Münze (der 6. Teil eines Silberdenars, der 24. Teil eines Sela); 2. Geld.
מַפְגִּיעַ *h. m.* ein Insekt (?).
מְפַגְּרוּתָא *a. f., c. s.* מְפַגְּרוּתִיךְ Jes 49, 19 Verwüstung.
מַפָּה *x. m.* (μάππα) 1. Tuch; 2. Fahnentuch.
מַפּוּחַ *h. m.* Blasebalg.
מַפּוּחָא *a. m.* dass.
מַפּוֹלֶת *h. f.* 1. Einsturz; 2. Ruine; 3. Wurf.
מפוקים (KohR 8, 11)?
מַפַּח *h. m.* Verhauchung. מַפַּח נֶפֶשׁ Verdruss, Verzweiflung.
מפח (TosBabB II 17) 1. מְפוּיֶּחֶת, s. פּוּחַ.
מַפְּחָא *a. m.* 1. *c.* מַפַּח Thr 5, 10 Hauch; 2. מַפַּח נַפַּשׁ Verhauchen der Seele, Verdruss.
מַפַּחְתָּא *a. f., c.* (נְפַשׁ) מַפַּחַת Dt 28, 66, Jes 17, 11 Verhauchen (der Seele).
מַפְטִיר *h. m.* 1. der die Gemeinde entlässt; 2. der die הַפְטָרָה im Gottesdienst vorträgt.
מִפְטְרָא *a. m.* Entlassung.
מְפַטַּרְתָּא *a. f.* Geschiedene.

מפכרתא (bBabB 67[b]) l. מַפְרַכְתָּא.
מֻפְלָא *h. m.* 1. wunderbar; 2. vorzüglich; 3. ein Minderjähriger, der ein Gelübde deutlich ausdrücken kann.
מַפָּלָה *h. f.* 1. Fall; 2. Sturz.
מַפַּלְתָּא *a. f.*, *c.* מַפְּלַת Ez 31, 13 1. dass.; 2. Ruine; 3. Einsturz.
מִפְנְיָא *a. m.*, *c.* (רַמְשָׁא) מִפְנֵי Dt 23, 12 Einbruch (des Abends).
מִפַּנְקוּתָא *a. f.*, *ind.* מִפַּנְקוּ Dt 28, 56 Bequemlichkeit, Wohlleben.
מֹפִּים (Jer 2, 16) *x.* (Μέμφις) Memphis.
מַפְסוֹעִיתָא *a. f.*, *c.* מַפְסוֹעִית Jer 47, 3 Schreiten.
מַפְסֶלֶת, מַפְסְלִית *h. f.* Hobel; 2. Meissel (?).
מַפְסַלְתָּא *a. f.* dass.
מַפָּץ *h. m.*, *pl.* מַפָּצִים Matte.
מַפָּצָא *a. m.* dass.
מִפְקָא *a. m.* Ausgang. מִפְּקַהּ דְשַׁתָּא Ex 34, 22 Jahresausgang. מִפְּקֵי שַׁבְּתָא Sabbatsausgang (nach Schluss des Sabbats).
מַפְּקָנָא *a. m.* 1. Ausgang; 2. *pl. c. s.* מַפְּקָנֵיהוֹן Nu 33, 2 Auszug; 3. Entleerung.
מַפְּקָנוּתָא *a. f.* 1. *c.* מַפְּקָנוּת Ex 21, 7 (MS מַפְּקָנַת) Ausgehen; 2. Hervorgehen; 3. Ausgabe.
מַפַּקְתָּא *a. f.*, *c. s.* מַפַּקְתָּךְ Dt 23, 14 Excrement. בֵּי מ׳ Öffnung des Mastdarms.
מַפְרוֹכָה *h. m.* Stein der Ölpresse.
מִפְרוֹנָא (?) *x. m.* (φερνή), *pl. c.* מִפְרוֹנֵי ExJI 22, 16 (MS מיפרני) Brautpreis.
מַפְרְחִיתָא *a. f.* Quaste (?).
מַפְרֵיכָה s. מַפְרוֹכָה.
מַפְּרִים *x. m.* (v. πόρος) klug.
מַפְרַכְתָּא *a. f.* Stein der Ölpresse.
מַפְרֵעַ *h.* לְמ׳ in aufgelöster Ordnung.
מַפְרַעְתָּא *a. f.* Öffnung.
מִפְרָק *h. m.* Gelenk.
מַפְרֶקֶת *h. f.* Genick.
מַפְשׁוֹטִיתָא *a. f.* Sichhinstrecken.
מִפְתָּח *h. m.* Eingang.

מַפְתֵּחַ *h. m.*, *pl.* מַפְתְּחוֹת Schlüssel.
מְפַתֵּחַ *h. m.* Graveur.
מַפְתְּחָא I *a. m.*, *c.* מַפְתַּח Ez 29, 21 Öffnen.
מַפְתְּחָא II *a. m.*, *c.* מַפְתַּח Jes 22, 22 Schlüssel.
מִפְתָּן *h. m.*, *pl.* מִפְתָּנוֹת Schwelle.
מָצָא *h.* finden. *pt. pass.* מָצוּי 1. vorhanden; 2. häufig. *Ni.* 1. gefunden werden; 2. sich finden, sich ergeben. אִם תִּמָּצֵא לוֹמַר wenn du sagen willst. כְּשֶׁתִּמָּצֵא לוֹמַר so dass du sagen musst. *Hi.* 1. treffen lassen; 2. zukommen lassen.
מְצָא I *a.* vermögen, können. *Itpe.* אִמְּצִי dass. *Aph.* finden lassen.
מְצָא II *a.* 1. auspressen; 2. saugen. *Pa.* säugen. *Itpe. ipf.* יִתְמְצֵי Lv 1, 15 ausgepresst werden.
מִצְבָא *a. m.*, *c.* מִצַּב Jes 5, 2 Pflanzen, Pflanzung.
מַצֵּבָה *h. f.* Standbild.
מַצָּבָה *h. f.* Aufstellung.
מְצָבִיתָא s. מְצוֹבִיתָא.
מַצְּבַתָּא *a. f.*, *c.* מַצְּבַת Mi 1, 6 (MS נִצְּבַת) Pflanzung.
מְצָדְתָא (Ex 27, 4) *a. f.* 1. *pl.* מְצָדָן, מְצָדְתָן Jes 19, 8 (MS מְצָדַן), Koh 7, 26 Netz; 2. *c.* מְצָדַת 1 S 24, 1, *pl. c.* מְצָדֵי Ez 7, 7, *d.* מְצָדְתָא Jer 48, 41 Festung.
מָצָה *h.* auspressen. *Pi.* 1. dass.; 2. gründlich erörtern. *Hitp.* 1. ausgepresst werden; 2. völlig zu Ende gebracht sein.
מַצָּה *h. f.* 1. ungesäuertes Brot; 2. rohes Fell.
מַצּוּבָה (?) *h. f.* 1. Gestell, Aufstellung (?); 2. פִּי מ׳ Ortsname.
מְצוֹבִיתָא *a. f.* 1. Stäbchen des Webkamms (?); 2. Rohrstab.
מַצּוֹגָא *a. m.* Ranke.
מְצוּדָה *h. f.* 1. Netz; 2. Fangapparat; 3. Warte.

מצודניות (Tos. Bech V 3) l. מְצוֹרָנִיּוֹת, s. מְצוֹרָן.

מְצוּדְתָא *a. f.* 1. *pl.* מְצוּדִין Koh 9, 14 (MS מְצָדְתָן) Netz; 2. *pl. d.* מְצוּדָתָא Ri 6, 2 (MS מְצָדָתָא) Festung.

מִצְוָה *h. f.* 1. Gebot; 2. Gebotsvollziehung.

מִצּוּי *h. m.* 1. Auspressen; 2. ganze Vollendung.

מַצּוֹיָנָא *a. m.* Streitsüchtiger (?).

מְצוּלָה *h. f.* Tiefe.

מַצּוֹלֶת *h. f.* Abfall.

מְצוּלְתָא *a. f.* Tiefe.

מְצוּעָא *a. m.* Mitte.

מִצּוּפָה *h. f.* Warte (?).

מָצוֹצָא *a. m.* ein Tier (Sauger).

מָצוּק *h. m.* Säule (Bez. der Frommen).

מְצוֹרָן *h. m.* fliessend, triefend.

מְצוֹרָע *h. m.* Aussätziger.

מְצוֹרְעָא *a. m.* dass.

מַצּוּת *h. f.* Streit.

מִצְוְתָא *a. f.* 1. Gebot; 2. Befehligung; 3. Gebotsvollziehung; 4. Almosen.

מַצּוּתָא (Gn 13, 7) *a. f.* Streit.

מֵצַח *h. m.* Stirn.

מִצְחָא *a. m.* dass.

מוצטבא l. מַצְטְכָא.

מַצְטְכָא, מַצְטְכָא *x. f.* (μαστίχη) Mastix.

מִצְטְרָא *x. m.* (μυστρίον) Löffel, Kelle.

מַצָּיָא *a. m.* Streitsüchtiger.

מציא Zauberwort.

מְצִיאָה *h. f.* 1. Finden; 2. Fund.

מְצִיאֲתָא *a. f.* Fund.

מציבות (Tos. Kel. BabM I, 7) l. מְצַפִּית.

מְצִיָּה *h. f.* Auspressung.

מְצִיעָא *a. m.* 1. *ind.* מְצִיעַ Nu 35, 5 Mitte; 2. mittelster.

מְצִיעָאָה (Ex 26, 28) *a. m., f. d.* מְצִיעֲיתָא 1 K 6, 6 mittelster.

מְצִיעוּתָא *a. f.* Mitte.

מְצִיצָא *a. m.* blinselnd (?).

מֵצִיק *h. m.* Bedrücker.

מְצִיקָא *a. m.* Gewaltiger.

מְצִלָּה *h. f.* Schelle.

מְצַלְצְלָא *a. m.* Kastagnette.

מְצִלְתָא *a. f., c.* מְצִלַּת 1 S 13, 21 Gabel.

מִצְמְחָא *a. m.* Erblühen, Aufgehen.

מִצְמַץ s. מָצַץ.

מִצְנֶפֶת *h. f.* priesterl. Kopfbedeckung.

מִצְנַפְתָּא (Ex 28, 37) *a. f.* dass.

מַצָּע *h. m., pl.* מַצָּעוֹת Polster, Lagerstatt.

מָצַע *h. Pi.* 1. die Mitte nehmen; 2. in die Mitte stellen. *Pu.* in die Mitte gestellt werden. *Hitp.* sich in die Mitte stellen.

מְצַע *a.* in der Mitte sein. *Pa.* 1. halbieren; 2. in die Mitte stellen. *pt. pass.* מְמַצַּע in der Mitte befindlich.

מִצְעָא *a. m.* Mitte.

מַצְּעָא *a. m.* Polster.

מִצְעָאָה *a. m.* mittelster.

מצעד (Tos. Kel. BabB I 7) l. מַעֲצָד.

מִצְעַד *h. m.* Schritt.

מצעיא (Spr 29, 13)?

מִצְעָר *h. m.* gering.

מִצְפָּה Ortsname.

מַצְפְּיָא (Jos 11, 3) Ortsname.

מְצַפִּית *h. f.* metallnes Mundstück (eines Instruments).

מָצַץ *h.* 1. aussaugen; 2. einsaugen. *Pilp.* 1. aussaugen; 2. durchspähen.

מְצַץ *a.* saugen; 2. ausdrücken.

מָצַק (?) *h.* giessen.

מָצַר I *h.* spinnen.

מְצַר I *a.* dass.

מָצַר II *h.* als Grenze angeben.

מְצַר II *a.* dass. *Itpe.* sich recken (?).

מֵצַר I *h. m., pl.* מְצָרִים 1. Enge; 2. Grenze.

מֵצַר II *h. m.* 1. verdriesslich; 2. beschränkt.

מִצְרָא I *a. m.* Grenze. בַּר מ׳ Grenznachbar.

מִצְרָא II *a. m.* Seilbrücke.

מִצְרָאָה (Ex 2, 14) *a. m.* Ägypter, ägyptisch.

מִצְרִי I *h. m.* dass.

מִצְרִי II *h. m.* aus Reisern geflochten.

מִצְרָנָא *a. m.* Grenze.

מִצְרָנָאָה *a. m.* an der Grenze befindlich.

מִצְתוּתָא *h. f.* Vernehmen.

מַקָּבָא *a. m., pl.* מַקָּבִין Jer 10, 4 Hammer.

מַקְבִּי (Meg. Ant. Or. 2377), מַקָּבִי männl. Personenname.

מַקְבִּיל *h. m.* gewinnend (auf Tradition begründet?).

מְקַבְּלָנָא *a. m.* der für sich gewinnt.

מְקַבְּלָנוּתָא *a. f.* Gewinnen.

מַקָּבָן *h. m.* hammerförmig.

מַקֶּבֶת *h. f.* Hammer.

מַקֵּדָה s. מַקֵּידָה.

מַקְדֵּחַ *h. m.* Bohrer.

מַקְדּוֹן (Est II 1, 2, MS מַקְרוּן), מְקְדּוֹן *x. m.* (Μακεδών) 1. Macedonier; 2. macedonisch.

מַקְדּוֹנָא, מְקְדּוֹנָא *x. m., pl.* מַקְדּוֹנִין Est II 8, 15 (MS מַקְרוֹנִין) dass.

מַקְדּוֹנָאָה *x. m., pl. d.* מַקְדּוֹנָאֵי 1 S 2, 4 (MS יַוְנָאֵי) Macedonier.

מַקְדּוֹנְיָא *x. f.* (Μακεδονία) Macedonien.

מִקְדָּשׁ *h. m.* Heiligtum, Tempel.

מַקְדְּשָׁא, מְקְדְּשָׁא *a. m., ind.* מַקְדַּשׁ Ex 25, 8 dass.

מְקַדֶּשְׁתָּא (Gn 38, 21) *a. f.* Heiligtums-dirne.

מַקּוֹבָא *a. m., pl.* מַקּוֹבִין Jes 44, 12 Hammer.

מִקְוֶה *h. m., pl.* מִקְוָאוֹת, מִקְוֹת Wasser-bassin, rituelles Bad. *pl.* מִקְוָאוֹת Name eines Mischnatraktats.

מִקְוְיָא *a. m.* 1. *ind.* מִקְוֵי 1 K 10, 28 Schar; 2. *pl. d.* מִקְוַיָּא Jes 22, 11 Wassersammlung, Teich.

מָקוֹם *h. m.* 1. Ort, Stelle; 2. הַמָּקוֹם Bezeichnung für Gott.

מקומא l. מְקִימָא, s. מְקִימְתָא.

מַקּוֹף *h. m.* Einfassung.

מָקוֹר *h. m.* Quelle.

מַקּוֹר *h. m.* Meissel (zum Schärfen des Mühlsteins).

מַקּוֹרָא *a. m.* Schnabel.

מַקּוֹשָׁא *a. m.* Klopfer (an eine Metall-platte zum Versammeln der Ge-meinde?)

מקות. מ' פנסין (KohR 1, 10) l. קְסְלוּפַנְסִין, s. קְסִילוּפָנוֹס.

מְקַוְּזָא, מְקַוְזָא *a. m.* Verschnittener.

מַקְוָנָא *a. m.* eine Baumart.

מַקָּזְתָא *a. f.* Aderlass.

מִקָּח *h. m.* 1. Nehmen; 2. Einkauf, Kauf.

מִקְטָא *a. m.* in der Hand Gehaltenes.

מַקְטְיָא (Jes 1, 8, MS מְקַטְיָא) *a. m.* Gurkenfeld. בַּר מ' männl. Personen-name.

מִקְטוֹרָה, מִקְטוֹרִין *x. m.* (*amictorium*) Brustbinde.

מַקֵּידָה *h. f.* Scherbe, zerbrochenes Thongefäss.

מוּקִיוֹן *x.* (*Maccus*) Name des röm. Possen-reissers.

מְקִימָא *a. m., c. s.* מְקִימָךְ Dt 6, 7 Auf-stehen.

מְקִימְתָא *a. f.* Gegenstand.

מַקֵּל *h. m., pl.* מַקְלוֹת Stab.

מִקְלֶה *h. m.* 1. Brennen; 2. Herd. מִקְלָה Thr 2, 10 (MS מְקְלֶה) dass.

מַקְלוֹט *h. m.* Sack (zum Auffangen der Exkremente von Tieren). S. מַלְקוּט.

מקילופין (NuJI 6, 4), l. מִקְּלוּפִין, s. קְלוּפָא.

מִקְלָט *h. m.* Zuflucht.

מַקְלַיעֲתָא *a. f.* Zopf.

מָקְלוֹן (מקולין, מקולים) *x. m.* (μάκελλον) 1. Fleischladen; 2. Laden.

מַקְלַעַה *h. f.* Geflecht.

מְקָמָא *a. m., c.* מְקָם 1 K 10, 5 Stand.

מְקָמְתָא *a. f.* 1. Besitz; 2. Sache; 3. Kampfplatz (?).

מִקְנֶה *h. m.* Viehbesitz.

מַקְנִיתָא *a. f.* Bündel von Rohr (?).

מוּקוֹס *x. m.* (μωκός), *pl.* מוּקְסִין, מוּקְסוֹת Beinkleid.

מֻקָּף *h. m.* Umringtes, Naheliegendes.

מִקְפָּה *h. f.* Geronnenes, Brei.
מַקְפְּנָא *a. m., pl. c. s.* מַקְפְּנֵיכוֹן Nu 33, 55 Umringung.
מִקְצָה *h. m.* 1. gesonderter Raum; 2. Vorrat; 3. zu einem bestimmten Gebrauche Bestimmtes; 4. ausser Gebrauch stehend; 5. Feigenmesser.
מַקְצוֹעַ *h. m., pl.* מַקְצוֹעוֹת Feigenmesser (?).
מִקְצוֹעַ *h. m.* 1. Ecke; 2. Eckstein; 3. abgesonderter Raum; 4. Vorrat.
מִקְצָת *h. f.* 1. Teil; 2. einiges.
מִקְצָתָא *a. f., c.* מִקְצָת Gn 47, 2 Teil.
מָקַק *h. Ni.* faulen, verderben. *Hi.* faulen machen. *Hitpalp.* mürbe werden (durch Leiden).
מְקַק I *a. Itpalp.* 1. verfaulen; 2. verschmachten.
מְקַק II *a. Itpa.* 1. *pf.* אִתְמַקַּק 1 K 17, 21, 2 K 4, 35 sich schütteln (?). *Itpalp.* dass (?).
מַקָּקָא *a. m.* Bücherwurm (?).
מְקָקָא *a. m.* Schütteln.
מְקַר (Jes 25, 5) *a. m. ind.* kühlend.
מְקָרָא *a. m.* Gehirn (?).
מִקְרָא *h. m., pl.* מִקְרָאוֹת 1. Ruf; 2. Lesung, Rezitation; 3. heilige Schrift; 4. Schriftstelle, Bibelvers; 5. Schriftstudium.
מְקֻרְזָל *h. m.* gerundet.
מַקְרְיָא *a. m.* Bibellehrer.
מִקְרִיל (?) *h. m.* auf die Bibel begründet (?).
מַקְרוֹלַפְּרוֹם, מַקְרוֹאֲלַפְּרוֹם *x. m.* (μακροέλαφρος) schlank und schnell.
מַקְרִין *x.* (*Macrianus*) Name eines röm. Kaisers.
מַקְרָן *h. m.* gehörnt.
מוקירוס s. מַקְרִין.
מַקְרוֹם *x. m.* (μακρός) gross.
מַקְרַעְתָּא (?) *a. m.* Lappen, Fetzen.
מַקְרֶצֶת *h. f.* Teigstück.
מְקַרְקְעָא *a. m.* unbewegliches Gut.
מְקַרְתָּא *a. f., c.* מְקַרַת 1 K 7, 2 (MS מְקֵידַת) Kühlung.

מַקְשָׁאָה *a. m.* der Einwände zu machen liebt.
מִקְשָׁה, מִקְשָׁה *h. f., pl.* מִקְשָׁאוֹת, מִקְשָׁיוֹת, מִקְשָׁאִין Gurkenfeld.
מַקְשֶׁה *h. m.* Einwand machend.
מַקְשְׁיָא I (Jes 1, 8, MS מַקְטְיָא) *a. m.* Gurkenfeld.
מַקְשְׁיָא II *a. m.* Einwand machend. S. קְשָׁא.
מקשיצתהון (DtJII 29, 6) l. מַשְׁקִיצָתְהוֹן, s. מַשְׁקִיצְתָא.
מַר 1. s. אֲמַר; 2. s. מַרָא.
מַר *h. m.* 1. bitter; 2. ein bitteres Kraut.
מָר *a.* בְּמָר in Vertauschung, anstatt.
מָרָא *h.* s. מָרָה II.
מְרָא I *a. Aph.* zornig machen. *Itpe.* 1. aufsätzig werden; 2. zornig werden.
מְרָא II *a. Aph. pt. pl.* מַמְרַן Sach 12, 10 bitter machen.
מָרָא *a. m., ind.* מָר, *c.* מָרֵי Ex 15, 3, מָרָא, מָר, *c. s.* מָרֵיהּ, מָרוֹהִי Ex 21, 24, *pl.* [מָרָנָן] *c.* מָרֵי Gn 4, 20 Herr.
מַרָא, מַרָּה *x. f.* (μάῤῥον), *pl.* מַרִּין Grabscheit.
מוֹרָא *x. m.* (μωρός), *pl.* מוֹרִים thöricht, dumm.
מֻרְאָה *h. f.* Kropf (des Vogels).
מַרְאֶה *h. m.* 1. Aussehen. *pl.* מַרְאוֹת Arten des Aussehens; 2. Betrachten.
מַרְאָה *h. f.* Spiegel.
מַרְאִית *h. f.* 1. Anblick; 2. Aussehen.
מְרָאנָא s. מוֹרָנָא.
מְרַאֲשׁוֹת *h. f. pl.* Kopfende.
מרבג l. מִדְבָּךְ.
מְרֻבֶּה *h. m.* 1. viel; 2. מ׳ בְגָדִים der mit mehreren Gewändern Versehene (der Hohepriester).
מַרְבּוֹעִיתָא *a. f., c. s.* מַרְבּוֹעִיתֵיהּ Lagerstatt.
מַרְבְּיָנָא *a. m.* 1. Zögling, Kind; 2. Spross.
מְרַבְּיָנָא *a. m.* Erzieher.
מְרַבְּיָנִיתָא *a. f.* Erzieherin, Amme.

מַרְבִּית I, מֶרְבִּית *h. f.*, *pl.* מַרְבִּיּוֹת, מֶרְבִּיּוֹת Spross, Zweig.

מַרְבִּית II *h. f.* Bewässerung.

מַרְבִּית III *h. f.* Schicht, Lage.

מַרְבִּיתָא *a. f.* Spross, Zweig.

מְרַבְּיָתָא *a. f.* Erzieherin, Amme.

מַרְבִּיצֵי (GnJII 14, 14) l. מַרְבְּיָנֵי, s. מַרְבְּיָנָא.

מרבך l. מְדַבָּךְ.

מַרְבָּעָה *h. f.* Bewässerung.

מַרְבָּעוּתָא *a. f.*, *c. s.* מַרְבָּעוּתֵיהּ Est II 1, 3 (MS מַרְבַּעְתָּא) Lagerstatt.

מַרְבַּעְתָּא *a. f.* dass.

מְרַג *a.*, *pf.* 3 *pl. c. s.* מַרְגוּהִי 2 S 6, 6 herabstossen. *Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְמְרַיג Dt 19, 5 gestossen werden.

מַרְגּוּאָן Ortsname.

מַרְגּוֹעָא *a. m.* Ruhe.

מַרְגְּזָא *a. m.*, *pl.* מַרְגְּזִין eine Art Messer.

מרגזאות s. מוגראות.

מַרְגְּזָנָא *a. m.* aufbrausend.

מַרְגְּלָא *x. m.* (μαργέλλιον), *pl.* מַרְגְּלָן Thr 4, 1, מַרְגְּלִין Jes 54, 12 (MS מַרְגּוֹלְיָן) Edelstein.

מַרְגְּלָא *a. m.* Gewohnheitsspruch.

מַרְגְּלוֹת *h. f. pl.* Fussende.

מַרְגָּלִיטִים *x. m.* (μαργαρῖτις) Edelstein.

מַרְגְּלִית *x. f.* (μαργέλλιον), *pl.* מַרְגְּלִיּוֹת 1. Perle; 2. Edelstein.

מַרְגְּלִיתָא, מַרְגּוֹלִיתָא *x. f.*, *pl.* מַרְגַּלְיָן, מַרְגּוֹלְיָן Jes 54, 12, *c. s.* מַרְגַּלְיָתָהָא Ho 2, 15 dass.

מַרְגְּלָתָא *a. f. pl.* Fussende.

מָרַגְנָא *x. m.* (μάραγνα), *pl.* מָרַגְנִין 1 K 12, 11 (MS מוֹרַגְנִין) Peitsche.

מַרְגָּנִיתָא *x. f.* (μαργαρῖτις) 1. Perle; 2. Köstliches.

מרגנין (Tos. Ohal. XVIII 12)?

מַרְגֵּשׁ *h. m.*, *pl.* מַרְגְּשׁוֹת Lärm.

מָרַד I *h.* widerspenstig sein, sich empören. *Hi.* widerspenstig machen.

מָרַד II *h.* fliessen, eitern.

מְרַד I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* מְרַדוּ Gn 14, 4 widerspenstig sein, sich empören; 2. überdrüssig werden. *Itpe.* dass.

מֶרֶד *h. m.* Widerspenstigkeit, Empörung.

מִרְדָּא (2 K 11, 14) *a. m.* dass.

מָרָדָא *a. m.*, *pl.* מָרָדִין Ex 20, 5 widerspenstig, rebellisch.

מרדא (Jes 17, 6, MS מְרָדָא) l. מְרָוָא (?).

מַרְדָּא *a. m.* Name eines Vogels.

מַרְדָּא (?) *a. m.* Peitsche.

מַרְדֶּה *h. m.* Brotschieber.

מרדה l. מִדְרָה, s. מִדְרָא.

מַרְדּוּ Name eines Vogels.

מַרְדּוּת *h. f.* Züchtigung. מַכַּת מַרְדּוּת Züchtigungsgeisselung (im Gesetze nicht angeordnet).

מַרְדּוּתָא (1 S 20, 30) *a. f.*, *c.* מַרְדּוּת 2 S 7, 14 dass.

מַרְדְּיָא *a. m.* Pflug.

מָרְדְּיָא *a. m.* Staken (zur Bewegung eines Boots).

מַרְדֵּין *x. m.* Tod, Mord.

מְרְדִּיתָא *a. f.* Furche.

מָרְדְּכַי männl. Personenname.

מרדכיתיה (ExJI 21, 19, MS מורניתיה), l. מוֹרָנִיתֵיהּ, s. מוֹרָנִיתָא.

מַרְדֵּעַ *h. m.*, *pl.* מַרְדְּעִים, מַרְדֵּעוֹת Ochsenstecken (beim Pflügen).

מַרְדַּעַת *h. f.* Decke.

מַרְדַּעְתָּא *a. f.* dass.

מְרְדְּקָא *x. m.* tot, abgestorben.

מורה *x. m.* (μωρός) thöricht.

מָרָה I *h. f.* 1. Bitterkeit; 2. Galle; 3. Gift.

מָרָה II *h. f.* Widerspenstigkeit.

מָרָה I *h.* rebellisch, widerspenstig sein. *Hi.* 1. widerspenstig sein; 2. erzürnen, erregen.

מָרָה II *h. Hi.* mästen.

מַרְהַבְיָא *a. m.* Übermut.

מַרְוָא *a. m.* eine Pflanze (*Origanum Maru*).

מְרַוָּא (Na 3, 14, MS מַרְוָא) *a. m.* Angefeuchtetes (?). S. מַרְוְתָא.

מָרוֹד *h. m.* rebellisch, Rebell.

מָרוֹדָא *a. m.* 1. *ind.* מָרוֹד Dt 21, 18, Jes 48, 8 dass.; 2. *ind.* מָרוֹד Gn 16, 12 Wildesel.

מְרוֹדָא *a. m., ind.* מְרוֹד Nu 14, 18, *c. s.* מְרוֹדְהָא Thr 1, 5 (MS מָרוֹדְהָא) Widerspenstigkeit.

מְרוֹדָן *h. m.* fliessend, triefend.

מָרוֹחַ *h. m.* zerrieben.

מְרוֹטָה *h. m.* Glatzkopf.

מְרַוְיָא (Jer 46, 16) *a. m., ind.* מְרַוֵי Lv 10, 9 berauschend, Berauschendes.

מַרְוִית s. מַרְבִּית II.

מָרוֹם *h. m.* 1. Höhe; 2. Himmel.

מְרוֹמָא (Mi 6, 6, Ct 2, 9) *a. m.* dass.

מרון. כבני מרון (RhS I 2) l. כִּבְנוּמְרוֹן, s. נוּמְרוֹן.

מֵרוֹן 1. Ortsname; 2. s. מַרְיוֹן.

מֵרוֹנָאָה *a. m.* Einwohner von Meron.

מֵרוֹנִי *h. m.* dass.

מְרוּעָא (Jes 47, 2, Ho 11, 7) *a. m.* Krankheit.

מְרוּצָה I *h. f.* Laufen.

מְרוּצָה II *h. f.* Unterdrückung.

מָרוֹקָא I *a. m.* Abreiber (aus Thon?).

מָרוֹקָא II *a. m.* safranfarben (?).

מָרוֹר *h. m.* 1. bitter; 2. bitteres Kraut.

מְרוֹרָא *a. m.* 1. *c.* מְרוֹר 1 S 15, 32 (MS מָרִיר) Bitterkeit; 2. bitteres Kraut.

מְרוֹרָה *h. f.* 1. Bitteres; 2. Gift.

מְרוֹשָׁא (?) *a. m.* Becken.

מָרוּת *h. f.* 1. Herrschaft.

מַרְוָתָא (1 S 9, 17) *a. f., c.* מַרְוַת Ex 18, 10 dass.

מָרוּתָא *a. f.* dass.

מַרְזֵב *h. m.* 1. Ablaufsrinne; 2. eine Art, den Mantel zu tragen.

מַרְזְבָא *a. m.* Rinne.

מַרְזְבְלָא s. מַזְבְּלָא.

מַרְזְבָנָא *x. m.* Präfekt.

מַרְזוֹב *h. m., pl.* מַרְזוֹבוֹת Hammer.

מַרְזוֹחַ s. מַרְזֵיחַ.

מַרְזוֹפָא *a. m.* Hammer.

מַרְזְחָא (Jer 16, 5) *a. m.* 1. Trauermahl; 2. Gelage; 3. Veranstalter von Trauermahlen (?).

מַרְזֵיבָא *a. m., pl.* מַרְזֵיבִין Koh 2, 8 Ablaufrinne.

מַרְזֵיחַ *h. m.* 1. Trauermahl; 2. Gelage.

מַרְזֵיחָא s. מַרְזְחָא.

מרוזמא, מורזמא (?).

מַרְזַפְתָּא *a. f.* Hammer.

מָרַח *h. Pi.* 1. reiben, zerreiben; 2. abreiben, glätten. *Ni.* 1. zerrieben werden; 2. geglättet werden. *Pu. Hitpa.* geglättet werden.

מְרַח *a. Pa.* glätten.

מְרַחֲמָא *a. m., pl. c. s.* מְרַחֲמוֹהִי Gn 26, 26 (MS מַרַחֲמוֹהִי) Freund.

מְרַחֲמָנָא *a. m., pl.* מְרַחֲמָנֵי Est II 1, 3 barmherzig.

מֶרְחָץ *h. m., pl.* מֶרְחֲצָאוֹת 1. Baden; 2. Bad.

מֶרְחָק *h. m.* Entfernung.

מְרַחֲקָא *a. m., ind.* מְרַחַק Dt 27, 15 verabscheut.

מַרְחֶשְׁוָן (Koh 11, 3, MS מְרַחְשְׁוָן) Name des achten jüdischen Monats.

מַרְחֶשֶׁת *h. f.* 1. Tiegel, Topf; 2. Ortsname.

מָרַט *h.* ausraufen. *Ni.* ausgerauft, kahl werden. *Pi.* ausraufen. *Pu. pt.* ausgerauft, kahl.

מְרַט *a.* 1. raufen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִמְרְטוּן Lv 21, 5 kahl machen, enthaaren. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְמְרֵיט Ez 29, 18 kahl gemacht werden; 2. sich kahl machen. *Pal.* מַרְטֵט 1. ganz kahl machen; 2. ganz ablösen. *Itpalp.* kahl gemacht werden.

מְרָטָא *a. m., ind.* מְרַט Lv 21, 5, Jes 15, 2 Glatze.

מְרָטָא *a. m.* Ausgerupftes.

מַרְטוּטָא *a. m.* 1. Charpie, Fetzen; 2. Mantel.

מִרְטוֹם *h. m.* gerupfter Vogel.

מַרְטִיסָה *x. f.* eingesalzener Fisch (?).

מוֹרְטָנִי *h. m.* aus Mauretanien.

מוֹרְטַנְיָא *x. f.* (*Mauretania*) Mauretanien in Nordafrika.

מוֹרִיטִינוֹס (GnJI 10, 7, MS מווריטינוס) *x.* (*Mauretinos*) Stammvater der Mauretanier.

מרטקא (bJom 77ª) l. מַמְרְקָא.
מְרְטְקָא s. מְרְדְּקָא.
מָרֵי s. מָרָא.
מָרִי, מָרְיָא männl. Personenname.
מְרִיא h. m. Dämon.
מְרִיבַג (Ct 5, 14, nicht MS) Name eines Edelsteins.
מְרִיבָה h. f. Streit.
מְרִיגַז Zauberwort.
מרידא l. מָרוֹדָא.
מְרִידָה h. f. Widerspenstigkeit.
מָרִיחָא a. m. übermütig.
מַרְיוֹטָאָה x. m. (Μαρεώτις) Einwohner von Mareotis.
מָרְיוֹן h. m. Aufständischer.
מִרְיָם weibl. Personenname.
מְרֵימָה (?) h. f. Anhöhe.
מָרֵימָר (מָרֵי מָר) männl. Personenname.
מַרְיוֹן (Μαρίων) männl. Personenname.
מריינוס (Siphra zu Lv 22, 29) l. טְרָיָנוֹס.
מוּרְיֵים, מוּרְיָסָא x. m. (*muries*) Fischbrühe.
מְרִיעָא a. m., pl. d. מְרִיעַיָּא Ez 34, 4 krank.
מְרֵיעוּת h. f. Geselligkeit.
מְרִיצָה h. f. Steinhammer (?).
מְרִיקָה h. f. Abwaschung (Abreibung).
מָרֵיקָה h. f. eine Art Thon.
מָרִירָא a. m., pl. מָרִירִין Ex 15, 23 bitter.
מְרִירָא a. m., ind. מְרִיר Ez 3, 14 (MS מְרָר) Bitterkeit.
מְרִירָה h. f. 1. Bitterkeit; 2. Bitteres.
מְרִירוּת h. f. Bitteres.
מָרִירוּתָא a. f., ind. מָרִירוּ Nu 5, 24 Bitterkeit.
מְרִירִי Name eines Dämons.
מְרֵירְתָא a. f. 1. c. s. מְרֵירְתָךְ Koh 12, 6 (MS מְרָרְתָךְ) Galle; 2. Gift.
מָרֵישׁ h. m., pl. מָרֵישׁוֹת Balken.
מָרֵישָׁא (Hb 2, 11) a. m. dass.
מְרִיתָא a. m., ind. מְרִית Jes 49, 26, Am 9, 13, Jo 1, 5 Most.
מָרַךְ h. Hitp. zerfliessen.

מְרַךְ a. Itpe. ipf. 3 f. sg. תִּתְמְרֵיךְ Dt 19, 5 (MS תִּתְמְרֵיג) gestossen werden
מֹרֶךְ h. m. Zerfliessen.
מֶרְכָּב h. m. Sattel.
מַרְכְּבָא (Lv 15, 9) a. m. dass.
מֶרְכָּבָה h. f. 1. Wagen; 2. der Gotteswagen (in der Vision Ezechiels).
מַרְכְּבָנָא a. m., c. s. מַרְכְּבָנֵיהּ 1 K 22, 34 Wagenlenker.
מַרְכַּבְתָּא a. f. 1. pl. c. מַרְכְּבָת Hab 3, 8 Wagen; 2. Sattel.
מַרְכּוֹב s. מַרְכּוֹף.
מַרְכּוֹל x. m. Priesteroberer (ein Tempelbeamter).
מַרְכּוֹף h. m. Gestell (eines Instruments) (?).
מְרְכְּיָא a. m., pl. מְרְכְּוָן (?) 1. Tränktrog; 2. Trinkgefäss (?).
מַרְכָּל s. מַרְכּוֹל.
מרום 1. l. הֶמֵּרוֹם; 2. s. מְרוֹם.
מִרְמָה h. f. Trug.
מרמהון, מרמהין l. מַרְמָהוּז x. m. Majoran (*Origanum Majorana*).
מַרְמְטָא, מַרְמוֹטָא (?).
מִרְמָס h. m. Getretenes.
מרמוצי (KohR 6, 12)?
מְרַמְּצָתָא a. f., pl. d. מְרַמְּצָתָא Ex 28, 13 Fassung (von Edelsteinen).
מַרְמַירָא, מַרְמְרָא x. m. (μάρμαρος), pl. מַרְמְרִין Thr 3, 9 (nicht im MS) Marmorstein.
מרון s. מורן.
מָרִינָה s. מָרִינוֹס.
מורנוס (PesR 21) l. טוֹרְנוֹס.
מָרִינוֹס (Μαρῖνος) männl. Personenname.
מְרוֹס x. m. (ἥμερος) zahm.
מוֹרוֹס x. m. (μωρός) thöricht.
מָרַס h. Pi. 1. zerreiben, zerdrücken; 2. zerrühren.
מְרַס a. 1. pt. pass. מְרִיס Lv 21, 20 zerdrücken; 2. zerrühren.
מְרְסָא a. m. Geschwür.
מֻרְסָן h. m. eine Art Kleie.
מְרְסְתָא a. f. Unterdrückung.

מְרַסִינְטוֹן *x. m.* (μυρσινᾶτον) Myrthenöl.

מְרַע (1 K 14, 1) *a.*, *pf.* 2 *sg.* מְרַעְתָּא Jes 14, 10 erkranken, krank sein. *Pa. pt. pass.* 1. krank gemacht; 2. *f.* מְמָרְעָא Jer 14, 17 bösartig. *Aph. pf.* אַמְרַע Dt 29, 21 krank machen. *Itpe. pf.* אִתְמְרַע 1 K 14, 1 (MS מְרַע) krank werden. *Itpa. pf.* אִתְמָרַע 2 S 13, 6 sich krank machen, sich krank stellen.

מְרַע *h. m.* שְׁכִיב מ׳ gefährlich krank.

מַרְעָא I *a. m.*, *pl.* מַרְעִין Ex 23, 25 Krankheit.

מַרְעָא II *a. m.*, *ind.* מְרַע Gn 48, 1 krank.

מִרְעָא (?) *a. m.* Weideplatz.

מִרְעֶה *h. m.* Weide.

מַרְעוּתָא *a. f.* Krankheit.

מַרְעֲיָא *a. m.* Mist.

מַרְעֵילָא s. מַרְעֲלָא.

מַרְעִית *h. f.* Weideplatz.

מַרְעִיתָא I *a. f.*, *ind.* מַרְעֵי Est II 4, 1 (MS מַרְעֵי) dass.

מַרְעִיתָא II *a. f.* 1. Krankheit; 2. *c.* מַרְעִית Ct 2, 5 (MS מַרְעִית) krank; 3. Koh 5, 12 (MS מַרְעוּתָא) schlimm.

מַרְעֲלָא *a. m.* Sack (zum Beladen des Esels).

מַרְחֶשֶׁת s. מַרְעֶשֶׁת.

מַרְפֵּא *h. m.* Heilung.

מְרַפֵּא *h. m.* Arzt.

מַרְפִּיתָא (?) *a. m.* eine Fruchtart.

מרפים l. מְנְפִּים.

מִרְפָּס *h. m.* Getretenes.

מַרְפֶּסֶת *h. f.* Terrasse, Oberstock.

מַרְפֵּק *h. m.* Ellbogen.

מַרְפְּקָא *a. m.*, *pl. c.* מַרְפְּקֵי Ez 13, 18 (MS מַדְבְּקֵי) dass.

מָרַץ *h. Ni.* eilig sein.

מרצומי (Koh 6, 12)?

מַרְצֵעַ *h. m.* Pfriemen.

מַרְצְעָא *a. m.* (Ex 21, 6) 1. dass.; 2. Riemen.

מַרְצוּף *x. m.* (μαρσύπιον) Sack.

מָרַק *h.* abreiben, abwaschen. *Ni.* gereinigt werden. *Pi.* 1. glätten; 2. tilgen, entfernen; 3. vollenden. *Ho.* entfernt werden.

מְרַק *a.* 1. *imp. pl.* מְרִיקוּ Jes 21, 5 abreiben; 2. tilgen. *Pa.* 1. glatt machen; 2. tilgen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְמְרֵיק Lv 6, 21 abgewaschen werden; 2. bestrichen werden. *Itpa. pt. f.* מִתְמָרְקָא Ct 3, 6 bestrichen werden.

מָרְקָא *a. m.* verdünnt (?).

מָרֵקָה *h. f.* 1. eine Art Thon; 2. jBez 60^d l. מְרַקַּח.

מַרְקוֹעָא *a. m.* 1. Fetzen; 2. Brotkuchen (?).

מרקוש s. תַּרְקוֹשׁ.

מֶרְקָח *h. m.* Salbe.

מֶרְקַחַת *h. f.* dass.

מַרְקַחְתָּא *a. f.* dass.

מֶרְקוּלִים *x.* (*Mercurius*) Herme.

מַרְקְעָא s. מַרְקוֹעָא.

מָרַר *h. Hi.* הֵימַר bitter machen, Leiden verursachen. *Hitp.* bitter werden. *Hitpalp.* sich erbittern.

מְרַר *a.* 1. *pf.* מַר Jes 38, 17 bitter sein; 2. *pf.* 3 *f. sg.* מַרַת 1 S 30, 6 betrübt sein. *Pa. ipf.* 2 *pl.* תְּמָרְרוּן Ru 1, 13 (nicht MS) betrüben. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.* אַמְרְרוּ Ex 1, 14 (MS אַמַּרוּ) bitter machen; 2. betrüben, erbittern. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְמָרַרוּ Gn 49, 23 sich erbittern, streiten. *Palp.* betrüben.

מֶרֶר *h. m.* Bitterkeit.

מְרָרָא (Jes 38, 17, Jer 2, 19) *a. m.*, *ind.* מְרָר Nu 25, 24, Ez 3, 14 1. Bitterkeit; 2. Bitteres. *pl.* מְרָרִין Ex 12, 8 bittere Kräuter. בִּמְרָר Ez 21, 11 bitterlich.

מְרָרִיתָא *a. f.* bitteres Kraut.

מְרָרְתָא *a. f.* 1. *c. s.* מְרָרַתְהוֹן Dt 32, 32 (MS מְרָרוּתְהוֹן) Bitterkeit, Bosheit; 2. *c. s.* מְרָרְתָךְ Koh 12, 6 Galle.

מְרְשָׁא *a. m.* Spitze.

מַרְשׁוּתָא *a. f.* Mörser.

מַרְשְׁיָא *a. m.* Name einer Bohnenart.
מַרְתָא s. מַירְתָא u. מְרִיתָא.
מָרְתָא *a. f.* 1. *c.* מָרַת 1 K 17, 17 Herrin; 2. weibl. Personenname.
מְרְרְתָא *a. f.*, *c.* מְרַרַת Dt 32, 33 Galle.
מַרְתּוּקָא *a. m.* 1. Faustschlag; 2. Faust.
מַרְתְּחָא *a. m.* Topf, Tiegel.
מַרְתֵּיפָא *a. m.* Vorratsraum.
מָרְתְּכָא *x. m.* Abgestorbenes.
מַרְתֵּף *h. m.* Vorratsraum.
מַרְתֵּק *h. m.* Faustschlag.
מַשָּׂא *h. m.*, *pl.* מַשָּׂאוֹת 1. Tragen; 2. Nehmen. מַשָּׂא וּמַתָּן Handel, Verkehr.
מַשּׂוֹא *h. m.* 1. Last; 2. Obliegenheit. מַשּׂוֹא פָּנִים Bevorzugung.
מַשּׂוֹאָה *h. f.* Feuersignal.
מַשּׂוֹי *h. m.* Last.
מְשׂוּרָה *h. f.* ein Mass.
מִשְׁטָר *h. m.* Schlag.
מְשִׂימָה *h. f.* Einsetzung.
מְשֻׂכָּה *h. f.* Umzäunung.
מְשָׁא *a.* 1. *pf. c. s.* מַשְׁיֵיהּ Gn 27, 22 (MS מַשֵׁיהּ) betasten; 2. abwaschen. *Aph.* auswaschen.
מֵשָׁא Ortsname.
מִשְׁאָלָה *h. f.* Bitte.
מִשְׁאָרָא *a. m.* Rest.
מִשְׁאֶרֶת I *h. f.* dass.
מִשְׁאֶרֶת II *h. f.* Backtrog.
מַשְׁבָא *a. m.*, *c.* מַשַּׁב Jer 6, 29 Blasebalg.
מְשַׁבְּקָא *a. m.* der Scheidung vollzogen hat.
מְשַׁבַּקְתָּא *a. f.* Geschiedene.
מַשְׁבֵּר *h. m.* Gebährstuhl.
מְשַׁבַּשְׁתָּא *a. f.* verwirrter, fehlerhafter Lehrsatz.
משג. משיגא (jSchek 50[c]) l. מְשַׁוְּגָא, s. שְׁוַג.
מְשַׁדַּרְתָּא *a. f.* Senden.
מֹשֶׁה männl. Personenname.
מַשֶּׁהוּ *h.*, *pl.* מַשֶּׁהוּיִין ein wenig.
מְשׁוֹאָה *h. f.* Wüste.
משובן (bBech 44[b]) l. מְשֻׁעְבָּז.
מָשׁוֹחַ *h. m.*, *pl.* מָשׁוֹחוֹת Feldmesser.
מָשׁוֹחָאָה *a. m.* dass.
מָשׁוֹט *h. m.* Steuerruder.
מָשׁוֹטָא *a. m.*, *ind.* מָשׁוֹט Ez 27, 29 dass.
מָשׁוּךְ *h. m.* der eine neue Vorhaut erzeugt hat.
מַשׁוֹפִיתָא *a. f.* Blasen.
מְשַׁוַּרְתָּא *a. f.* Springen.
מָשׁוֹשׁ *h. m.*, *pl.* מָשׁוֹשׁוֹת tastend, langsam herbeikommend.
מָשַׁח I *h.* salben. *Ni.* gesalbt werden.
מְשַׁח I *a.*, *pf.* 2 *sg.* מְשַׁחְתָּא Gn 31, 13 dass. *Itpe. pt. pl.* מִתְמַשְׁחִין Am 6, 6 sich salben.
מָשַׁח II *h. Hi.* ausmessen, zeichnen.
מְשַׁח II *a.*, *pf.* 3 *pl.* יִמְשְׁחוּן Dt 21, 2 messen.
מִשְׁחָא I (Ex 29, 7) *a. m.* Öl.
מִשְׁחָא II *a. m.*, *ind.* מְשַׁח Mi 2, 5 Messen.
מְשַׁחֲבִיב (Jes 34, 4)?
מָשְׁחָה *h. f.* Salbung.
מִשְׁחָה *h. f.* 1. dass.; 2. Öl.
מַשְׁחֶזֶת *h. f.* Gerät zum Schleifen.
מַשְׁחִית Name eines Engels.
מושחן (jJeb 9[d])?
מִשְׁחָנָא *a. m.* 1. *pl.* מִשְׁחָנִין Est II 6, 11 Öl; 2. Kien.
מִשְׁחֲתָא (Ex 26, 8) *a. f.* Mass, Länge.
מִשְׁטָח *h. m.* Platz zum Ausbreiten.
מַשְׁטְחָא *a. m.*, *pl.* מַשְׁטְחִין Nu 11, 32 dass.
מִשְׁטְחָא, מַשְׁטְחָא *a. m.*, *c.* מַשְׁטַח 2 K 18, 17 Ausbreiten.
מְשֵׁיזְבָא (Gn 14, 14) *a. m.*, *ind.* מְשֵׁיזֵב Dt 3, 3 Entronnener.
מְשֵׁיזָבְתָא (Ob 17, MS שֵׁיזָבָא) *a. f.* Rettung.
מָשִׁיחַ *h. m.* 1. gesalbt. כּוֹהֵן מָשִׁיחַ Hoherpriester; 2. Messias.
מְשִׁיחָא *a. m.* 1. 1 S 24, 6 Gesalbter 2. Gn 49, 10 Messias.
מְשִׁיחָה I *h. f.* Salbung.

מְשִׁיחָה II *h. f.* Seil, Schnur.
מְשִׁיחוּת *h. f.* Hohepriesterwürde.
מְשִׁיחְתָא *a. f.* Seil, Schnur.
מֵשִׁיט *h. m.* Griff.
מְשִׁיכָה *h. f.* 1. Ansichnehmen; 2. Ziehen.
מְשִׁילָא *a. m.* Bitte.
מְשִׁיפָה *h. f.* Salbe.
מְשִׁיתָא Beiname einer Person.
מָשַׁךְ *h. m.* 1. ziehen. מָשַׁךְ לֵב erquicken. *pt. pass.* מָשׁוּךְ einer, dessen Vorhaut — nach der Beschneidung — wieder vorgezogen wurde; 2. an sich ziehen, ergreifen; 3. wegziehen. *Ni.* 1. sich ziehen; 2. sich hinziehen. *Hi.* 1. leiten; 2. an sich ziehen; 3. langziehen.
מְשַׁךְ *a.* 1. ziehen; 2. sich hinziehen, sich ausdehnen; 3. an sich ziehen. *Itpe.* 1. sich ziehen lassen, angezogen werden; 2. sich entziehen.
מְשָׁכָא (?) *a. m.* Ausdehnung.
מַשְׁכָּא (Lv 13, 22), מְשְׁכָּא *a. m., ind.* מְשַׁךְ Nu 31, 20 1. Haut; 2. Fell.
מִשְׁכָּב *h. m., pl.* מִשְׁכָּבוֹת 1. Lager; 2. Beischlaf.
מִשְׁכְּבָא (Lv 15, 4) *a. m.* dass. *pl.* מִשְׁכְּבִין, *c.* מִשְׁכְּבֵי Nu 31, 17 Beischlaf.
מַשְׁכּוֹכִית *h. f.* Leithammel.
מַשְׁכּוֹכִיתָא *a. f.* dass.
מַשְׁכּוֹן *h. m., pl.* מַשְׁכּוֹנוֹת Pfand.
מִשְׁכּוֹנָא (Ex 22, 25) *a. m.* dass.
מְשְׁכִּי. כְּרַךְ מ׳ Ortsname.
מַשְׁכִּלְתָּא *a. f.* Becken.
מִשְׁכֵּן *h.* pfänden. *Pass.* gepfändet werden.
מַשְׁכֵּן *a.* dass. *Pass.* gepfändet werden.
מִשְׁכָּן *h. m.* 1. Wohnung; 2. Stiftszelt.
מַשְׁכְּנָא (Ex 26, 1) *a. m., c.* מַשְׁכַּן Lv 1, 1 Wohnung; 2. Zelt.
מַשְׁכָּנוּתָא *a. f.* Verpfändung.
מְשְׁכָּנִי Ortsname.
מַשְׁכַּנְתָּא *a. f.* 1. Verpfändung; 2. Verpfändungsurkunde.
מָשַׁל *h.* 1. vergleichen. מָשַׁל מָשָׁל ein Gleichnis anwenden; 2. herrschen. *Ni.* verglichen werden. *Hi.* zum Herrscher machen.
מָשָׁל *h. m.* 1. Gleichnis; 2. Sinnspruch; 3. allegorische Erklärung.
מְשֻׁלַּחַת *h. f.* Geschiedene, geschieden Gewesene.
מִשְׁלַחַת *h. f.* 1. Sendung; 2. Loslassen.
מַשְׁלְיָא (1 S 2, 13, MS מְשֵׁילְיָא) *a. m., pl.* מְשִׁילִין, מַשְׁלִין Gabel.
מַשְׁלִית *h. f.* Haken.
מְשֻׁמָּד *h. m.* Abtrünniger (vom Gesetz).
מְשַׁמְּדָא *a. m.* dass.
מְשֻׁמָּדוּת *h. f.* Abtrünnigkeit.
מֶשְׁמָהִיג Ortsname.
מַשְׁמוֹטָא *a. m.* Räuber.
מִשְׁמוּשׁ *h. m.* Fühlbares.
מַשְׁמְטָא *a. m., c.* מַשְׁמֵט Ze 2, 9 Schlupfwinkel.
מִשְׁמָע *h. m., pl.* מִשְׁמָעוֹת 1. Hören, Vernehmen; 2. Wortsinn; 3. Erweisung aus dem Wortlaut; 4. Gehorchen.
מִשְׁמְעָא *a. m.* 1. *c.* מִשְׁמַע Jes 11, 3 Hören; 2. Gehör, Ohr.
מִשְׁמַעְתָּא *a. f.* 1. *c. s.* מִשְׁמַעְתָּךְ 1 S 22, 14 Leibwache; 2. Rechtstradition.
מִשְׁמָר *h. m., pl.* מִשְׁמָרוֹת Wachtmannschaft (im Tempel).
מִשְׁמָרָה *h. f., pl.* מִשְׁמָרוֹת Nachtwache.
מִשְׁמֶרֶת *h. f.* Vorbeugungsmassregel.
מַשְׁמֶרֶת *h. f.* Seiher.
מִשְׁמֵשׁ s. מָשַׁשׁ.
מַשְׁמֵשׁ s. מְשַׁשׁ.
מַשְׁמָשׁ *h. m.* Substanz, Wesen.
מְשַׁמְשָׁנָא *a. m., c. s.* מְשַׁמְשָׁנֵיהּ Nu 11, 28 Diener.
מַשְׁמְשָׁנִית *h. f.* alles bestastend.
מִשְׁנָה (Ct 5, 10) *h. f.* 1. Studium (bez. Lehren) der Rechtstradition; 2. traditionelles Recht; 3. Sammlung der Rechtssätze; 4. der einzelne Rechtssatz.
מִשְׁנֶה *h. m.* 1. Wiederholung. מִשְׁנֵה תוֹרָה Deuteronomium; 2. Vizekönig.

מַשְׁנֶה *h. m.* Mischnalehrer
מְשַׁנְּיוּתָא (falsch משנוייתא) *a. f.* Verschieden sein (Schielen).
מִשְׁנִית *h. f.* Fels, Felswand.
מִשְׁנִיתָא *a. f.* dass.
מְשֻׁעְבָּז *h. m.* mit langen Hoden versehen.
מִשְׁעֶנֶת *h. f.* Stab.
מִשְׁפָּחָה *h. f.* Familie.
מִשְׁפָּט *h. m.* 1. Recht; 2. Bestrafung.
משפי (BerR 38) l. מִסְתְּיָא.
מַשְׁפֵּךְ *h. m., pl.* מַשְׁפְּכִים Trichter.
מַשְׁפְּכָא *a. m., c.* מַשְׁפַּךְ Dt 3, 17 Ergiessung, Wasserablauf.
מַשְׁפֶּלֶת *h. f.* Korb.
מִשְׁפָּשׁ *h. m.* Öffnung.
מֻשְׁק *x. m.* (μόσχος) Moschus.
מִשְׁקְדָא (?) *a. m.* Schale.
מַשְׁקֶה *h. m.* Getränk, Flüssigkeit.
מִשְׁקוֹל *h. m.* Gewicht.
מִשְׁקוֹלֶת *h. f.* Bleilot.
מַשְׁקוֹלְתָא (Jes 44, 13) *a. f.* dass.
מַשְׁקוֹף *h. m.* Schwelle.
מַשְׁקוֹפִיתָא *a. f., ind.* מַשְׁקוֹפִי Ex 21, 25 Schlag.
מַשְׁקְיָא *a. m.* 1. Lv 11, 34 Getränk; 2. Est II 9, 22 Trinkgelage.
מַשְׁקִיצְתָא *a. f.* Greuel (Götze).
מִשְׁקָל *h. m., pl.* מִשְׁקָלוֹת Gewicht.
מוּשְׁקוֹן *x. m.* (μόσχος) Moschus.
משקרא s. מִשְׁקְדָא.
מֵשָׁר s. מֵישָׁר.
מֵשָׁרָא s. מֵישָׁרָא.
מִשְׁרָה *h. f.* 1. Eintunken; 2. Waschteich.
מִשְׁרוּנְיָא Ortsname.
מַשְׁרוֹעִיתָא (1 S 14, 4) *a. f., pl.* מַשְׁרוֹעָן Jer 23, 12 steiler Abhang.
מִשְׁרְיָא *a. m., ind.* מִשְׁרֵי Dt 1, 33, *c. s.* מַשְׁרַנָא 2 K 6, 8 Aufenthaltsort.
מַשְׁרִיתָא (Nu 11, 32), מִשְׁרִיְתָא *a. f., ind.* מַשְׁרִי Gn 32, 2, *pl.* מַשְׁרְיָן Gn 32, 10 1. Lager; 2. Trupp.
מִשְׁרְשְׁיָא männl. Personenname.

מַשֶּׁרֶת *h. f.* Mittel zum Ausreissen des Haars.
מְשָׁרֵת *h. m.* Diener.
מָשַׁשׁ *h. Pilp.* 1. betasten; 2. prüfen; 3. daherschreiten.
מְשַׁשׁ *a. Pa. pf.* 2 *sg.* מַשֵּׁישְׁתָּא Gn 31, 34 betasten. *Palp. ipf.* 1 *pl.* נְמַשְׁמֵשׁ Jes 59, 10 (MS נְמַשֵּׁישׁ) tasten, betasten.
מְשָׁשָׁא (Thr 2, 14, MS מַשָּׁשָׁא) *a. m.* Wesentliches, Wirkliches.
משׁשתן (KohR 7, 19)?
מִשְׁתְּאֲלָא *a. m., ind.* מִשְׁתְּאֵיל Jes 3, 2 Orakelbefrager.
מִשְׁתֶּה *h. m.* 1. *pl.* מִשְׁתָּאוֹת Trinkgelage, Mahl; 2. Hochzeit.
מַשְׁתּוּיָא *a. m.* Grundfeste.
מַשְׁתּוּקָא *a. m.* Schweigen.
מִשְׁתּוּתָא *a. f.* Mahl, Hochzeitsmahl.
מַשְׁתּוּתָא *a. f.* Fundament, Grundfeste.
מַשְׁתַּיי (EchR Peth) *a. m. pl.* sechs machend, zu sechsen (?).
מִשְׁתְּיָא (1 S 25, 36) *a. m.* 1. *c. s.* מִשְׁתְּיָךְ Ex 23, 25 Getränk; 2. *ind.* מִשְׁתֵּי Gn 26, 30 Trinkgelage, Mahl.
מַשְׁתִּית *h. f.* Fundament, Grundfeste.
מִשְׁתִּיתָא s. מִשְׁתּוּתָא.
מַשְׁתִּיתָא (Ri 16, 13) *a. f.* Gewebe.
משתמיהה (jEr 26[d]) l. מַשְׁתֵּימָה *a. m.* Heber.
מֵת *h. m.* tot, Toter. מ' מִצְוָה Toter, mit dessen Bestattung man sich befassen muss.
מָתָא *a. f., pl.* מָתָן Ortschaft, Stadt.
מַתְאִים *h. m.* Verzweigung.
מַתְאִימָה *h. f.* Doppelzahn, Backzahn (?).
מַתְבֵּן *h. m.* Aufbewahrungsort für Häcksel.
מַתְבְּרָא (Ex 1, 16) *a. m.* Geburtsstuhl.
מִתְבְּרָא *a. m.* Brandung.
מָתַג *h. Pi.* zäumen.
מֶתֶג *h. m.* Zaum.
מִתְגָּא *a. m.* dass.
מתגרא (KohR 3, 14, Ausg. Pes. המתגדר) l. mit MS D. חַמְתָא דְגָדֵר.

מְתוֹבְתָא *a. f.*, *c.* מְתוֹבַת Ri 5, 11 Aufenthalt.
מְתוּחַ *h. m.* Spannen, Ausspannen.
מְתְוְיָא (מְתַּוְיָא) *a. m.*, *c. s.* מְתְוְיֵיהּ Ct 7, 11 (MS מְתְוֵיהּ) Sehnsucht.
מְתוֹךְ *h.* מ׳ שֶׁ da, weil.
מתוכילתא s. מַתְכַּלְתָּא.
מָתוֹלָא *a. m.* Gleichnisdichter.
מָתוֹן s. מָתַן.
מַתּוֹן männl. u. weibl. Personenname.
מְתוּנָא *a. m.* feucht.
מָתוֹק *h. m.* 1. süss; 2. feuchter Boden.
מָתַח *h.* spannen, ausspannen. *Ni.* 1. ausgespannt werden; 2. sich spannen. *Pi.* dass. *Hitp.* sich spannen.
מְתַח (Thr 2, 4) *a.*, *pt.* מָתַח Mi 2, 5 spannen, ausspannen. *Pa. Aph.* dass. *Itpe.* ausgespannt werden.
מְתְחָא *a. m.* 1. Ausspannung; 2. Pflock; 3. Bogensehne.
מַתְחָלָא *a. m.* Blütenscheide der Dattel.
מְתַחְתָּא *a. f.* Ausdehnung, Länge.
מיתוי (jOrl 61[a]) l. מִיתוֹן.
מָתַי *h.* wann?
מַתַּי, מַתְּיָא, מַתְּיָה männl. Personenname.
מְתִיבְתָּא I *a. f.*, *c. s.* מְתִיבְתִּיךְ Ct 7, 3 Rechtsschule.
מְתִיבְתָּא II *a. f.* Einwand.
מְתִינָה *h. f.* Überlegung.
מְתִינוּת *h. f.* Langsamkeit.
מְתִיקָא *a. m.*, *pl. f.* מְתִיקָן Ct 2, 5 süss.
מְתִיקָה *h. f.* Süssigkeit.
מַתְּכָא (1 K 7, 16) *a. m.* 1. Metallguss; 2. *ind.* מַתַּךְ 1 K 7, 16 gegossenes Bild.
מַתְכּוֹנֶת *h. f.* Betrag, Mass.
מַתְּכוּת *h. f.* Guss.
מַתְּכוּתָא *a. f.* dass.
מתאכלי (bBabB 86[a])?
מְתַכְלְתָא, מַתְכַּלְתָּא *a. f.* 1. Becken; 2. Gericht.
מַתֶּכֶת *h. f.* Guss, Metall.

מַתַּכְתָּא *a. f.* 1. *ind.* מַתְּכָא Ex 32, 4 Metallguss; 2. *ind.* מַתְּכָא Dt 9, 12, Ri 17, 3 gegossenes Bild.
מְתַל *a.* 1. vergleichen. *pt. pass.* מְתִיל Koh 12, 2 ähnlich; 2. *ipf.* 3 *pl.* יְמַתְּלוּן Ez 12, 23 Gleichnisrede führen. *Aph. pt.* מַמְתֵּיל Ez 21, 5 Gleichnisrede führen. *Itpe.* ähnlich werden, gleichen.
מַתְלָא *a. m.*, *c. s.* מַתְלֵיהּ Nu 23, 7 Gleichnis, Sinnspruch.
מְתָלָא *a. m.* 1. *ind.* מְתַל Dt 28, 37 Spottrede; 2. Ausrede, Einwand.
מַתָּלָא *a. m.*, *pl. d.* מַתָּלַיָּא Nu 21, 27 Gleichnisdichter.
מַתְלוּתָא *a. f.* Sinnspruch.
מָתַן I *h.*, *pt. pass.* מָתוּן langsam, vorsichtig. *Hi.* 1. warten; 2. vorsichtig sein.
מְתַן I *a.* warten, erwarten. *pt. pass. pl.* מְתִינִין Ct 5, 12 vorsichtig. *Aph.* dass.
מָתַן II *h.* feucht werden, weich werden. *Hi.* dass.
מְתַן II *a.* feucht sein.
מִיתוֹן *x. m.* (μίτος) Faden.
מַתָּן *h. m.* Geben.
מַתְּנָא *a. m.* 1. Gabe; 2. männl. Personenname.
מְתְנָא, מִתְנָא *a. m.* Strick.
מַתָּנָה *h. f.* 1. Gabe; 2. Abgabe.
מַתְנְיָא *a. m.* Mischnalehrer.
מָתְנַיָּא *a. m. pl.* Hüfte.
מַתַּנְיָה männl. Personenname.
מָתְנַיִם *h. m. du.* Hüfte.
מַתְנְיָנָא *a. m.* Mischnalehrer.
מַתְנִיתָא *a. f.* 1. traditionelles Recht; 2. Sammlung desselben.
מַתְנַן (Nu 21, 33) Ortsname.
מַתְּנַתְּא *a. f.*, *pl. c. s.* מַתְּנָתְכוֹן Nu 18, 29 1. Gabe; 2. Abgabe.
מְתִיסְטֵים *x. m.* (μεθυστής) Trunkenbold.
מָתַק *h.* 1. süss werden, süss sein; 2. saugen, schlürfen. *Pi.* 1. süss machen; 2. beruhigen; 3. saugen. *Hi.*

süss machen. *Hitp.* 1. süss werden; 2. beruhigt werden.

מְתַק *a.* saugen. *Itpe.* süss werden.

מַתְקוֹלְתָּא *a. f.* 1. *c.* מַתְקוֹלֶת 2 K 21, 13 Gewicht; 2. Bleilot.

מַתְקְלָא *a. m., ind.* מַתְקַל Jes 8, 14 Anstoss.

מַתְקָלָא (Lv 19, 35) *a. m.* Gewicht.

מְתַקַּנְתָּא *a. f.* wohlgeordnete Tradition.

מֻתָּר *h. m.* erlaubt.

מַתָּרָא *a. m.* Schürholz.

מְתֻרְגְּמָן *h. m.* Dolmetscher.

מְתֻרְגְּמָנָא *a. m., ind.* מְתֻרְגְּמָן Gn 42, 23 dass.

מַתְּרוּתָא *a. f., c.* מַתְּרוּת Nu 6, 3 (MS מַתְּרוּת) Einweichung (?).

מְתָרַכְתָּא *a. f., ind.* מְתָרְכָא Lv 21, 7 Verstossene, Geschiedene.

מְתוֹרִין, מֵיתוֹרִין *x. m.* (μεθόριον) Grenzgebiet.

מְתָרַצְתָּא *a. f.* recht geordneter Lehrsatz.

מִתְמַרְמָרוּתָא (?) *a. f.* Verwerfung (?).

מְתְשָׁע *h. m.* Zahl von neunen.

נ

נ 1. vierzehnter Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 50.

נָא (= אֲנָא) *a.* ich.

נָא *h.* ich bitte! doch.

נָא *h. m.* 1. halbgar; 2. halbgebrannt.

נאגא (EchR 4, 8) l. גָּאגָא (γαγάτης) schwarzer Agtstein (?).

נָאגָנָא s. נָגָנָא.

נָאָה *h. Pi.* schmücken. *Hitp.* 1. sich schmücken; 2. sich vergnügen.

נָאֶה *h. m.* 1. schön; 2. geziemend.

נָאָה *h. f.* Vorzüglichkeit.

נָאוֶה *h. m.* schön.

נְאוֹסָה Ortsname.

נְאוּף *h. m.* Ehebruch, Unzucht.

נְאוּץ *h. m.* Schmähung.

נְאוּצָא s. נֵיאוּצָא.

נָאוֹת s. נָוֶה.

נָאמָאָה *x. a.* Bewohner des Nomos Neut in Ägypten.

נָאלָא s. נָלָא.

נֶאֱמָן *h. m.* zuverlässig, insbes. in bezug auf die Entrichtung von Hebe und Zehnten.

נָאנֵי s. נָנֵי.

נָאַף *h., pt.* נוֹאֵף Ehebrecher, Unzüchtiger. *Pi.* ehebrechen, Unzucht treiben. *Hi.* zum Ehebruch verhelfen.

נְאַף *a. Pa. pt. pl.* מְנָאֲפִין Thr 2, 15 ehebrechen.

נאפון (jSabb 11[d]) l. כאפון, s. אָפּוֹן.

נָאַץ *h. Pi.* schmähen. *Hitpa.* geschmäht werden.

נְאַק s. נְהַק.

נְאָקָה *h. f.* Stöhnen.

נָאקָה s. נָקָה.

נָאקְתָא s. נָקְתָא.

נאתה s. נַעְתָּא.

נבא s. אִנְבָּא.

נָבָא *h. Pi. Hitp.* weissagen.

נְבָא *a. Itpa. pt. pl.* מִתְנַבַּן Nu 11, 25 dass.

נְבַג *a.* hervorkommen.

נִבְגָּא *a. m.* Trieb, Zweig.

נַבְגָּא *x. m.* kleines Gefäss. S. אַנְבַּג.

נוּבְדִיקוֹס s. לוּבְדִיקוֹס.

נָבָה *h. Pi.* aufflammen machen.

נְבוֹ 1. Name eines Berges; 2. Name einer Gottheit.

נְבוּאָה *h. f.* Weissagung, Prophetie.

נְבוּאֲתָא, נְבוּתָא *a. f., ind.* נְבוּאָה Gn 15, 1 dass.

נָבוּב *h. m.* hohl.

נְבוּז *x. m.* Herrschaft.

נִבּוּל *h. m.* 1. Hässlichmachen. נִבּוּל הַפֶּה hässliche Rede; 2. Kakophemie für Verehrung eines Götzen.

נְבוֹלָא *a. m.* verworfener Mensch.

נְבוּרָיָא. כְּפַר נ׳ Ortsname.

נִבְזָא *a. m.* Loos.

נְבוּזְבַזְתָּאךְ *x. m.* Diener der Oberherrschaft, Statthalter.

נְבִזְבְּתָא *x. f., pl.* נְבִזְבְּן Jer 40, 5 (MS מְנִיזְבָן), נְבִזְבְּיָן Geschenk.

נָבַח *h.* bellen.

נְבַח *a., inf.* מִבַּח Ex 11, 7, Jes 56, 10 dass. *Pa.* 1. dass.; 2. dumpf tönen.

נִבְחָן Name eines Götzen.

נְבָט (Jes 60, 7) Name einer Landschaft.

נָבַט *h. Pi.* einen Blick thun. *Hi.* 1. blicken; 2. sichtbar machen.

נְבַט *a.* emporkommen.

נְבָטִי *h. m.* Nabatäer.

נַבְטָיָה *a. m.* dass.

נָבִיא *h. m.* Prophet.

נְבִיָּא (Gn 20, 7) *a. m.* dass.

נְבִיאָה *h. m.* Prophetin.

נְבִיאוּת *h. f.* Prophetie.

נְבִיאוּתָא *a. f., c.* נְבִיאוּת Ex 14, 31 dass.

נְבִיאֲתָא (Ex 15, 20) *a. f.* Prophetin.

נְבִיָּה *h. f.* Laub.

נְבָיוֹת Ortsname.

נְבִיּוּתָא *a. f.* Prophetie.

נְבִילְתָא, נְבֵילְתָא *a. f., ind.* נְבִילָא Lv 7, 24, *c.* נְבִלַת Lv 5, 2, *c. s.* נְבִילְתָךְ Dt 28, 26 Leichnam, Aas.

נְבִירוֹ (?) Ortsname.

נָבֵל I *h.* welken und abfallen (vom Laub). *Pi.* abwerfen. *Hitp.* zur נְבֵלָה werden.

נָבַל II *h. Pi.* schänden. נִבֵּל פִּיו hässliche Reden führen. *Hitp.* sich verächtlich machen.

נְבַל *a.* verächtlich werden. *Pa. pt.* מְנַבֵּיל Am 6, 8 schänden, verächtlich machen.

נֶבֶל, נֵבֶל *h. m.* 1. Lederflasche; 2. Harfe.

נִבְלָא (Gn 4, 21) *a. m.* dass.

נַבְלָא *a. m.* Webstuhl.

נְבֵלָה *h. f.* 1. Leichnam, Aas; 2. Tier, dessen Fleisch durch nichtrituelle Schlachtung unbrauchbar wurde.

נְבָלָה *h. f.* 1. Hässliches, Obscönität; 2. Untergang.

נַבְלוּת *h. f.* dass.

נְבַלָּתָה Ortsname.

נִבְלְתָּא I *a. f.* Hässliches.

נִבְלְתָּא II *a. f., ind.* נִבְלָא Jes 34, 4 (MS נָבְלָא) abfallende Feige.

נָבַע *h.* sprudeln. *Hi.* 1. sprudeln lassen; 2. sprechen.

נְבַע *a.* 1. dass.; 2. aufbrausen; 3. sprechen. *Aph.* 1. sprudeln lassen; 2. sprechen.

נִבְעָה (?) *h. f.* Pflanzenname. S. נַנְעָה.

נָבַר *h.* wühlen.

נְבַר s. נוֹבַר.

נְבָרָא *a. m.* Bast am Grunde der Palmzweige.

נַבְרְזָא s. נַפְרְזָא.

ניבריות (jErub 23[a]) l. עֵירוּבוֹ (?).

ניבריא (Hi 18, 9) l. בִּיבַרְיָא.

נִבְרֶכֶת *h. f.* Teich.

ניבריקוס (jKil 31[c]) l. נוּבְדִּיקוֹס.

נִבְרֶשֶׁת *h. f.* Leuchter.

נַבְרַשְׁתָּא (Ze 1, 12) *a. f.* dass.

נֶגֶב *h. m.* 1. trockner Boden; 2. Ortsname.

נָגַב I *h.* trocken sein. *pt. pass.* נָגוּב trocken. *Pi.* 1. trocknen; 2. abreiben. *Hitp.* trocken werden.

נָגַב II *h. Hi.* nach Süden gehen.

נְגַב, נְגוּב, נְגִיב *a., pf.* 3 *pl.* נְגוּבוּ Gn 8, 13 trocken werden. *Pa. inf.* נַגָּבָא Ct 1, 9 trocken machen. *Itpe.* trocken werden.

נִגְבָּא *a. m.* Trockenheit.

נֶגֶד *h.* כְּנֶגֶד 1. gegenüber; 2. entsprechend.

נָגַד I *h. Pi.* geisseln.

נָגַד II *h. Hi.* ansagen, bezeugen. *Ho.* bezeugt werden.

נְגַד *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* נְגַדוּ Gn 37, 28 ziehen, hinziehen, wegziehen; 2. wegraffen; 3. Gn 39, 21 ausbreiten; 4. *inf.* מִנְגַּד Ct 7, 5 geisseln; 5. *pt. pl.* נָגְדִין Dt 33, 22 fliessen; 6. *pt. pl.* נָגְדִין Jes 30, 24 dahinwandern, gehen; 7. *pf.* 3 *pl.* נְגַדוּ Jer 6, 4 schwinden. *Pa.* geisseln. *Aph.* geisseln lassen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְנְגֵיד Jes 34, 11 gezogen werden; 2. *pf.* 3 *pl. f.* אִתְנְגִידוּ Jos 4, 19 sich herausziehen; 3. gegeisselt werden; 4. *pf.* אִתְנְגִיד Gn 35, 29 davonziehen, sterben; 5. *imp. pl.* אִתְנְגִידוּ Ex 12, 21 ausziehen; 6. weggerafft werden; 7. *pt. pl. m.* מִתְנַגְדִין Jes 44, 3 sich ergiessen.

נִגְדָא I *a. m.* Geisselung.

נִגְדָא II *a. m.* 1. *pl.* נִגְדִין Jes 41, 18 Steppe (?); 2. *pl.* נִגְדִין Jes 44, 4, נַגְדִין Jes 30, 25 Fluss; 3. Zug, Ziehen.

נִגְדָא l. נִגְרָא.

נָגְדָא, **נַגָּדָא** *a. m.* 1. Zieher, Schlepper; 2. Führer; 3. Geissel; 4. männl. Personenname.

נָגַדְתָּא *a. f.* Leithammel.

נָגַהּ *h. Hi.* 1. scheinen lassen; 2. korrigieren. *Ho. pt.* מֻגָּהּ korrigiert.

נְגַהּ *a.* dunkel werden.

נָגְהָא, **נְגָהָא** (Jes 14, 12) *a. m.* Planet Venus (eigentl. Glanz). *pl.* נָגְהֵי 1. Morgenlicht; 2. Anbruch des Kalendertags (Abend).

נִגְהֲקָא *x. m.* Vorderseite.

נִגּוּב *h. m.* Trocknen.

נְגוּבָא *a. m.* trocken.

נָגוֹד *h. m.* Führer.

נָגוֹדָא *a. m., pl.* נָגוֹדִין Ri 2, 16 dass.

נְגוּדָא *a. m.* Zweigende.

נָגוֹטָא *a. m.* Becher.

נִגּוּן *h. m.* Melodie, Musik.

נִגּוּנָא *a. m., c.* נִגּוּן Ez 26, 13 dass.

נִגְוָתָא *a. f. pl., ind.* נִגְוָן Gn 25, 3 1. Inseln, Küstenländer; 2. Inselbewohner.

נָגַח *h.* stossen. *Pi.* dass. *Hi.* stossen machen. *Hitp.* einander stossen.

נְגַח *a., ipf.* יִגַּח Ex 21, 28 dass. *Pa.* dass. *Aph.* s. גּוּחַ.

נַגְּחָא *a. m., ind.* נַגָּח Ex 21, 29 stössig.

נַגְחָן *h. m., f.* נַגְחָנִית stössig.

נְגְחָנָא, **נַגְחָנָא** *a. m.* dass.

נְגִיבָא *a. m.* trocken.

נָגִיד I *h. m.* hinfällig, sterbend.

נָגִיד II *h. m.* Fürst, Führer.

נְגִידָא *a. m.* 1. *ind.* נְגִיד Ex 25, 18 getrieben (von Metallarbeit); 2. Strömung; 3. *c.* נְגִיד Ru 1, 1 (MS נָגוֹדֵי!) Leitung; 4. *pl. d.* נְגִידַיָּא Ru 1, 1 (MS נָגוֹדַיָּא) Leiter; 5. l. נַגִּירָא.

נגידותא s. נְגִירוּתָא.

נְגִידְתָא *a. f.* Beschwörung.

נְגִיחָה *h. f.* Stossen.

נְגִינָה *h. f.* 1. Musik; 2. (später) Accent.

נְגִינְתָא *a. f.* Saiteninstrument.

נְגִיפָה *h. f.* Stossen.

נַגִּירָא *a. m.* lang.

נְגִירוּתָא *a. f.* Länge.

נְגִישָׁא *a. m.* stössig.

נְגִישָׁה *h. f.* 1. Nahen; 2. Gebrauch von נָגַשׁ.

נִיגְמֵי, **נִיגְמֵי** **פוּגְנָן** (Est II 3, 13) s. בוגני.

נָגַן *h. Pi.* spielen (auf Saiten).

נְגַן *a. Pa. pt.* מְנַגֵּין 2 K 3, 15 dass.

נְגָנָא, **נְגָאנָא** *a. m.* Mulde, Vertiefung.

נִיגְנֵי s. בוגני.

נַגְנִינַר Ortsname.

נָגַס *h.* essen.

נְגַס *a.* dass.

נִגְסְטְרִי *x. m.* (ὀνυχιστήριον) Nagelscheere. S. גְּנוֹסְטְרָא.

נָגַע *h.* 1. berühren; 2. eintreffen; 3. נוֹגֵעַ בְּעֵדוּתוֹ er hat Interesse an seinem Zeugnis. *Pu. pt.* מְנֻגָּע aussätzig. *Hi.* 1. eintreffen, erreichen; 2. betreffen; 3. eintreffen. *Ho.* in Berührung kommen. *Hitpa.* behaftet sein.

נְגַע *a.* berühren. *Pa. pt. pass.* מְנַגַּע aussätzig. *Aph.* berühren machen. *Itpa. pf.* אִתְנַגַּע Jes 6, 1 aussätzig werden.

נֶגַע *h. m.* Aussatz. *pl.* נְגָעִים Name eines Talmud-Traktats.

נִגְעָה *h. f.* 1. Nachteil (?); 2. l. נִגְעָה.

נָגַף *h.* stossen. *Ni.* gestossen werden. *Hitp.* sich stossen.

נְגַף *a., ipf.* יִגּוֹף Ex 21, 35 dass. *Pa.* dass. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יִתְנַגְּפָן Jer 13, 16 sich stossen.

נֶגֶף *h. m.* Plage.

נָגַר *h. Pi.* sägen.

נְגַר *a.* 1. lang sein; 2. *pt. pl.* נָגְרִין Jes 8, 6 (MS נָגְדִין) fliessen; 3. *pt.* נָגֵיר Jes 10, 15 (MS נָגֵיד) sägen. *Pa. pf.* 3 *sg. f.* נַגֶּרֶת Jon 2, 7 (MS נִגְּדַת) verriegeln.

נֶגֶר *h. m.* Riegel.

נַגָּר *h. m.* Tischler, Zimmermann.

נֶגֶר *h. m.* Wasserkanal.

נֶגֶר (Est II 3, 1) männl. Personenname.

נִגְרָא *a. m.* Riegel.

נִגְרָא *a. m.* 1. Kanal; 2. Gang, Schritt.

נָגְרָא *a. m.* Länge.

נַגָּרָא *a. m.* 1. Jes 44, 13 *ind.* נַגָּר Ex 35, 35 Tischler, Zimmermann; 2. Meister, Künstler; 3. נַגַּר טוּרָא Lv 11, 19 Wiedehopf.

נַגָּרוּת *h. f.* Zimmerarbeit.

נַגָּרוּתָא *a. f., c.* נַגָּרוּת Ex 31, 5 Kunstfertigkeit.

נַגָּרִי männl. Personenname.

נָגַשׂ *h.* drängen. *pt.* נוֹגֵשׂ Aufseher.

נָגַשׁ *h. Ni.* nahen. *Hi.* herbeibringen.

נַגְשָׁנָא *a. m.* stössig.

נְדָא I (2 K 9, 33) *a.* 1. spritzen; 2. aussprengen, verbreiten. *Aph.* 1. *ipf.* 3 *sg.* יַדֵּי Lv 6, 20 sprengen; 2. werfen. *Ittaph. ipf.* יִתַּדֵּי Nu 31, 23 gesprengt werden.

נְדָא II *a.* 1. sich abtrennen; 2. verbannt sein. *Pa.* 1. *pf.* נַדִּי Est II 6, 1, *f.* fernhalten; 2. in den Bann legen.

נָדַב *h.* 1. freiwillig thun; 2. einen bestimmten Gegenstand geloben. *Ni.* gelobt werden. *Hitp.* dass.

נְדַב *a. Pa. pt. pl.* מְנַדְּבִין Jes 13, 2 freiwillig thun. *Itpa.* einen bestimmten Gegenstand geloben.

נְדָבָה männl. Personenname.

נְדָבָה *h. f.* 1. freiwillige Gabe; 2. freiwilliges Opfer.

נִדְבוּתָא *a. f.* Freiwilligkeit.

נִדְבָּךְ *x. m., pl.* נִדְבָּכִין, נִדְבָּכוֹת 1. Steinreihe; 2. Steinplatte; 3. Mauer; 4. männl. Personenname.

נִדְבָּכָא *x. m., ind.* נִדְבָּךְ Hag 2, 15 dass.

נִדְבָּכָה *x. f.* Name eines heidn. Festes.

נְדַבְתָּא (Lv 7, 16) *a. f., c.* נִדְבַּת Dt 16, 10 freiwillige Gabe (Opfer).

נָדַד *h.* 1. erschüttern; 2. lose sein; 3. fliehen. *Pi.* weichen machen. *Hitp.* erschüttert werden. *Pilp.* schütteln. *Hitpalp.* sich bewegen.

נְדַד *a., pf.* 3 *f. sg.* נַדַּת Est II 6, 1 weichen, sich entfernen. *Pa. Aph. pt.* מַנִּיד Dt 28, 26 verscheuchen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִתְנַדְּדוּ Est II 6, 1 (nicht MS) sich bewegen; 2. sich entfernen.

נְדִידְתָא *a. f.* Weichen.

נָדָה *h. Pi.* in den Bann thun. *Pu. pt.* מְנֻדֶּה Gebannter. *Hitpa.* in den Bann gethan werden.

נִדָּה *h. f.* 1. Menstruation (bez. Beobachtung derselben); 2. Menstruierende; 3. Name eines Talmudtraktats.

נִדּוּי *h. m.* 1. Absonderung; 2. Bann.

נִדּוּיָא *a. m.* Bann.

נְדוֹנָא *a. m.* Heuschreckenart.

נְדוּנְיָא *a. m.* Aussteuer.

נָדַח *h. Hi.* verführen (zum Götzendienst). *Ni. Ho.* 1. verführt werden; 2. verstossen werden.

נְדַח *a., inf. c. s.* מִדְּחָהּ 2 K 4, 27

Soc 59 wegstossen. *Itpa.* weggestossen werden.

נדידא s. נְדִירָא.

נַדְיָן *h. m.* 1. Walkerbassin; 2. Heuschreckenart.

נוּדְיָן *h. m.* Olivenart.

נְדִירָא *a. m., pl. d.* נְדִירָיָּא (jSabb 7a)?

נַדָּל *h. m.* Tausendfuss.

נַדָּלָא *a. m.* dass.

נִדְמֶה *h. m.* ähnlich Gestaltetes (Missgeburt, bei welcher ein Tier einer anderen Tiergattung ähnelt).

נָדָן *h. m.* Scheide.

נְדָנָא, נִדְנָא *a. m., c.* נִדְנַהּ 1 S 17, 51 (MS לְדָנַהּ) dass.

נִדְנֵד s. נָדַד.

נִדְנוּד *h. m.* 1. Umherirren; 2. Annäherung.

נָדַף *h.* duften.

נְדַף *a., pt.* נָדֵיף Ct 4, 10 dass. *Itpe.* wehen.

נָדַר I *h. Hi.* abschüssig machen.

נָדַר II *h.* geloben. *Ni.* gelobt werden. *Hi.* ein Gelübde auferlegen. *Ho.* durch ein Gelübde gebunden werden.

נְדַר I *a. Pa. pf.* נַדַּר Gn 29, 3 (MS גַּנְדַּר) herabwälzen. *Aph.* dass.

נְדַר II *a., ipf.* יִדַּר Nu 30, 3 geloben. *Aph.* ein Gelübde auferlegen.

נֶדֶר, נֵדֶר *h. m.* Gelübde, Gelübdeopfer. *pl.* נְדָרִים Name eines Talmudtraktats.

נִדְרָא (Lv 7, 16) *a. m.* dass.

נַדָּר, נַדְרָן *h. m., f.* נַדָּרִית, נַדְרָנִית im Übermass Gelübde aussprechend.

נדרשיר l. נַרְדְּשִׁיר.

נִדְּתָא *a. f., c. s.* נִדָּתְהוֹן Est II 3, 8 1. Menstruation; 2. Menstruierende.

נָה *a.* wir.

נְהָא *a. Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְנְהִיאוּ 1 S 7, 2 sich sammeln, sich anschliessen.

נָהַג *h.* 1. führen; 2. üben, als Brauch haben. *Hi.* 1. treiben; 2. leiten; 3. als Brauch einführen. *Hitp.* 1. geführt werden; 3. sich führen.

נְהַג *a.* 1. führen; 2. *pf.* 3 *pl.* נְהַגוּ Thr 1, 8 üben, als Brauch haben. *Itpa. pt. f.* מִתְנַהֲגָא Ru 7, 7 bräuchlich sein.

נְהוּג *h. m.* Leitung.

נְהוּמִיתָא *a. f.* 1. *ind.* נְהוּמִי Jes 5, 29 (MS נֵיהוּמֵי) Knurren; 2. Brausen.

נַהֲוַנְדְּ Ortsname.

נְהוֹרָא (Gn 1, 16) *a. m.* 1. Licht; 2. Augenlicht. סַגִּיא נְהוֹרָא blind.

נְהוֹרַי männl. und weibl. Personenname.

נְהוֹרִיתָא *a. f.* 1. Blindheit; 2. weibl. Personenname.

נְהֵי *a.* (*ipf.* v. הֲוָה) es sei. נְהֵי דְ wenn auch.

נְהִי *h. m.* Klage.

נְהִילַי männl. Personename.

נְהִימָה *h. f.* Girren.

נְהִיקָא *a. m.* Schreien (des Esels).

נְהִירָא männl. Personenname.

נָהַל *h. Pi.* leiten.

נְהַל *a.* sieben.

נָהַם *h.* 1. brüllen (v. Löwen); 2. girren (v. d. Taube). *Pi.* dass.

נְהַם *a.* 1. *ipf.* יִנְהוֹם Jes 5, 29 dass.; 2. girren; 3. stöhnen. *Pa. pf.* 1 *sg.* נַהֵימִית Jes 38, 13, *pt. pl.* מְנַהֲמִין Jes 8, 19 1. dass.; 2. murmeln. *Itpa. ipf.* 2 *pl.* תִּתְנַהֲמוּן Ez 24, 23 (MS תְּנַהֲמוּן) erstöhnen.

נַהֲמָא *a. m.* 1. Brod; 2. Beiwohnung.

נְהָמָה *h. f.* 1. Stöhnen; 2. Brausen.

נַהֲמוּתָא *a. f.* dass.

נְהָמְתָא *a. f., c. s.* נְהֲמַתְהוֹן Sac 11, 3 (MS נִיהוּמַתְהוֹן) dass.

נֶהְפְּכָנוּתָא *a. f.* Verkehrtheit.

נָהַק *h.* schreien (v. Esel).

נְהַק *a.* dass. *Pa.* dass.

נָהַר *h. Hi.* erleuchten.

נְהַר I (Gn 44, 3) *a.* hell werden, leuchten. *pt. pass.* נָהִיר 1. leuchtend, heiter; 2. sich erinnernd. *Pa. pt. pl.* מְנַהֲרִין Ct 5, 12 leuchten, erleuchten. *Aph. ipf.* יַנְהַר Nu 6, 25 1. dass.; 2. heiter

blicken; 3. sich erinnern. *Itpe. ipf.* 2 *f. sg.* תִּתְנַהֲרִין Jes 60, 5 hell werden, erleuchtet werden.

נְהַר II *a. Itpa.* als Strom fliessen.

נָהָר *h. m., pl.* נְהָרִים, נְהָרוֹת Strom.

נַהֲרָא (Gn 2, 13) *a. m., pl. d.* נַהֲרַיָּא Ex 8, 1 dass.

נְהָרָא *a. m.* Licht.

נְהַרְבֵּל Ortsname.

נְהַרְבְּלָאָה *a. m.* aus Neharbel.

נְהַרְדְּעָא Ortsname.

נְהַרְדְּעָאָה *a. m.* aus Nehardea.

נו. החן נו 1. הָהְנוּ dieses ist. הי די נו 1. הֵידֵינוּ welcher ist?

נוֹא Ortsname.

נֹאוֹ, נוֹאִי *h. m.* Schönheit, Zierde.

נוֹאיָא *a. m., ind.* נוֹאִי Thr 2, 15 (MS יָאוּת) dass.

נוֹב Ortsname.

נוּב *h. Hi.* sich bewegen.

נוֹבָא *a. m., ind.* נוֹב Hos 8, 7 Frucht.

נוֹבֶלֶת *h. f.* 1. vor der Reife abgefallene Frucht; 2. unvollkommenes Gegenstück.

נוּבַר *a.* wühlen.

נוֹגַהּ *h. m.* Planet Venus.

נוּד *h.* sich bewegen. *Ho.* weggenommen sein.

נוּד *a.* 1. *pt.* נָאִיד 1 K 14, 15 sich bewegen, schwanken; 2. bedauern (Kopf schütteln). *Aph.* 1. *pt.* מָנִיד Lv 26, 6 aufscheuchen; 2. *ipf.* יָנִיד Ze 2, 5 schütteln. *Itpe.* weggescheucht werden.

נוֹד *h. m., pl.* נוֹדוֹת Schlauch.

נוֹדָא (1 S 19, 13) *a. m.* dass.

נָוָה *h. Ni.* sich schmücken. *Pi. Hi.* 1. schmücken; 2. preisen. *Hitp.* sich schmücken, eitel sein.

נָוֶה I *h. m.* schön.

נָוֶה II *h. m.* 1. Wohnung; 2. *pl.* נְאוֹת Trift; 3. Ortsname.

נָוָה *h. f.* Wohnung.

נוֹהַג *h. m.* Brauch. בְּנוֹהַג in der Regel.

נִוּוּל *h. m.* Verunstaltung, Schändung.

נִוּוּלָא *a. m., c.* נִוּוּל Thr 3, 51 (MS נִיזוּל) dass.

נוּז *h.* zwirnen (?).

נוּז *a.* dass.

נוּחַ *h.* 1. ruhen; 2. ruhig sein. *Ni. pf.* נִנּוֹחַ ruhig werden, sich erholen. *Hi.* 1. *pf.* הֵנִיחַ beruhigen; 2. *pf.* הִנִּיחַ 1. hinlegen; 2. lassen; 3. zurücklassen. *Ho. pf.* הֻנַּח hingelegt werden.

נוּחַ *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* נָחַת Gn 8, 4 zur Ruhe kommen, sich niederlassen. נ׳ נַפְשֵׁיהּ sterben; 2. *pf.* נָח Gn 2, 2 ruhen. *Aph.* 1. *ipf.* יְנִיחַ Dt 25, 19 Ruhe verschaffen, beruhigen; 2. *ipf.* 1 *sg.* אֲנִיחַ Ez 24, 13 ruhen lassen; 3. *pf.* אַנַּח, *imp.* אַנַּח (!) Ex 32, 10 lassen. *Itpe. pf.* אִתְנָח, אִנָּח 1. annehmbar sein. תִּנַּח es mag auf sich beruhen; 2. hingelegt werden. *Itpa.* beruhigt werden, sich erholen.

נוֹחַ *h. m.* 1. beruhigt; 2. sanft; 3. gut; 4. Ruhe.

נוּט *a. Aph.* aufschrecken.

נַוְטָא *x. m.* (ναύτης), *pl.* נַוְטִין Schiffer.

נַוְטָאָה *a. m.* Nabatäer.

נְוָטָאָה *a. m.* Bewohner des Nomos Neut in Ägypten.

נְוָטִי *h. m.* dass.

נוֹי *h. m.* Schönheit.

נְוָי Ortsname.

נוּךְ *h. m.* Ohrknorpel.

נָוַל *h.* hässlich werden. *Pi.* verunstalten. *Pu. pt.* verunstaltet.

נְוַל I *a.* hässlich, unansehnlich werden. *Pa.* verunstalten. *Itpe.* hässlich werden.

נְוַל II *a.* weben.

נַוְלָא *a. m.* 1. *c.* נְוַל Jes 38, 12 (MS נְחַל) Gewebe; 2. Webstuhl; 3. Personenname (?).

נַוְלָא *a. m.* Weber.

נוֹלָד *h. m.* 1. soeben Entstandenes; 2. erst später Kommendes.

נְוָלִיתָא *a. f.*, *ind.* נְוָלִי Est II 8, 15 Misthaufen.

נוּם I *h.* sagen.

נוּם II *h. Hitpalp.* הִתְנַמְנֵם einschlummern.

נוּם *a.* schlummern. *Palp. Itpalp.* dass.

נוּמִיתָא *a. f.* Schlummer.

נוּן Buchstabe Nun.

נוּנָא *a. m.*, *pl. c.* נוּנֵי Ex 7, 21 Fisch.

נוונא (bGitt 69ᵇ) l, נַוְנָא.

נַוְנָה *h. Pass.* הִתְנַוְנָה hinschwinden.

נַוְנֵי *a. Itpa.* dass.

נוּס *h.* fliehen.

נַוְס *x. m.* (ναός) Tempel.

נוּעַ *h. Pilp.* schütteln.

נוּעַ *a.* sich bewegen. *Palp.* schütteln.

נוּף *h. Hi.* הֵנִיף 1. schwingen; 2. wedeln (mit dem Fächer). *Pilp.* hin- und herbewegen. *Hitpalp.* hin- und herbewegt werden. *Hitpal.* 1. sich emporschwingen; 2. sich hin- und herbewegen.

נוּף *a.* sich hin- und herbewegen. *Aph. imp. pl.* אֲנִיפוּ Jes 13, 2 schwingen. *Itpal.* sich hin- und herbewegen.

נוֹף Ortsname (Memphis).

נוֹף *h. m.* Wipfel.

נוֹפָא *a. m.*, *c. s.* נוֹפֵיהּ 2 K 19, 30 dass.

נוֹפֶךְ *h. m.* ein Edelstein.

נוֹפֶת *h. f.* 1. Honigseim; 2. Mehlstaub.

נוּץ *h. Hi.* 1. blühen; 2. glänzen; 3. sprossen machen.

נוּץ *a.* blühen. *Aph.* 1. *pf.* אֲנֵיץ Nu 17, 23 blühen; 2. glänzen.

נוֹצָה *h. f.* 1. Gefieder; 2. Haar.

נוֹצָה *h. f.* Mist.

נוֹצִיצְיָא *a. m.* Schwungfeder.

נוֹצְרִי *h. m.* Nazarener, Christ.

נוֹקֵד *h. m.* 1. Hirt; 2. Lamm.

נוקל. ההן נ' (jJeb 11ᵃ) l. הָהֲנוּ קַל.

נור s. נִיר.

נוּרָא (Lv 19, 6) *a. m.* Feuer.

נוּרָה *h. f.* Hahnenfuss (*Ranunculus*).

נוּרִי männl. Personenname.

נוּרִיתָא *a. f.* Hahnenfuss (*Ranunculus*).

נְוָתִי *h. m.* Nabatäer.

נוֹתָר *h. m.* Übriggebliebenes, insbes. über die vorgeschriebene Zeit zurückgebliebenes Opferfleisch.

נָזָה *h. Hi.* sprengen. *Ho.* gesprengt werden.

נְזַהּ *a.* brüllen, anschreien.

נִזְהָא *a. m.* Anschreien.

נְזוּפָא *a. m.*, *c.* נְזוּף Koh 7, 5 (MS טָב) Tadel.

נָזַז *h.* schwanken. *Ho.* dass. (?).

נָזַח *h.* wackeln. *Hi.* bewegen. *Ho.* wanken.

נַזְיָא *a. m.* Korn (einer Schote).

נָזִיד *h. m.* Gericht, Speise.

נְזִיהוּתָא *a. f.* Anschreien.

נזיוה (NuJI 5, 28, MS וזיוה) l. וְזִיוַהּ, s. זִיוָא.

נָזִיחַ Entstellung von נָזִיר.

נְזִיפָה *h. f.* Verweis.

נְזִיפוּתָא (Koh 10, 12) *a. f.* Verweis, Drohung.

נָזִיק Entstellung von נָזִיר.

נֶזֶק *h. m.* Beschädigung. *pl.* נְזִיקִין Name einer Mischnaordnung und eines Talmudtraktats.

נָזִיר *h. m.* 1. Nasiräer; 2. enthaltsam.

נְזִירָא (Nu 6, 13) *a. m.* 1. dass.; 2. männl. Personenname.

נְזִירָה *h. f.* Enthaltsamkeit.

נְזִירוּת *h. f.* 1. dass.; 2. Nasirat.

נְזִירוּתָא *a. f.*, *ind.* נְזִירוּ Nu 6, 2 Nasirat.

נַזְיָתָא *a. f.* 1. Brauen; 2. Braubottich.

נָזַל *h.* fliessen. *Pi. Hi.* fliessen lassen.

נְזַל *a.* fliessen.

נַזְלָא *a. m.* fliessendes Wasser.

נֶזֶם *h. m.* Ohrring.

נָזַף I *h.* drohen, Verweis geben.

נְזַף I (Gn 37, 10) *a.* dass. *Itpe.* Verweis erhalten.

נָזַק II *h. Hi.* beschädigen. *Ni. Ho.* beschädigt werden.

נְזַק II *a.* Schaden leiden. *Pa. pt. pl.* מְנַזְּקִין Jer 12, 14 (MS מַנְזְקִין) schädigen.

Aph. ipf. יַנְזִיק Gn 26, 11 dass. *Itpe.* *Ittaph.* beschädigt werden.
נֶזֶק, נֵזֶק *h. m.* Schaden, Beschädigung.
נִזְקָא (Ex 24, 11) *a. m.* dass.
נָזַר *h.* ein Nasirat geloben. *Ni.* 1. sich weihen; 2. entsagen. *Hi.* 1. sich absagen; 2. ein Nasirat auflegen.
נְזַר *a.* 1. *ipf.* יִזַּר Nu 6, 3 sich enthalten; 2. *ipf.* יִזַּר Nu 6, 12 sich weihen. *Pa.* ein Nasirat geloben. *Itpe.* sich enthalten.
נֵזֶר *h. m.* 1. Nasirgelübde; 2. Haar des Nasir.
נִזְרָא *a. m., c. s.* נִזְרֵיהּ Nu 6, 4 1. Weihe des Nasir; 2. Haar des Nasir; 3. langes Haar.
נֹחַ männl. Personenname. בְּנֵי נ׳ die Noachiden, alle Menschen.
נַחְבִּי männl. Personenname.
נָחָה *h.* leiten.
נַחוּם männl. Personenname.
נִחוּם *h. m.* Tröstung.
נִחוּמָא *a. m.* 1. *pl.* נִחוּמִין Sach 1, 13 dass.; 2. männl. Personenname.
נְחוּמִי männl. Personenname.
נְחוּנְיָא, נְחוּנְיָה, נְחוּנְיוֹן männl. Personenname.
נִחוּשׁ *h. m.* Wahrsagen, Zaubern.
נְחוֹשֶׁת *h. f.* 1. Kupfer; 2. Boden, unterster Teil.
נָחוֹתָא *a. m.* Herabsteigender. נָחוֹת יַמָּא Seefahrer.
נָחִיל *h. m.* Schwarm, bes. Bienenschwarm.
נְחִילָא *a. m.* dass.
נְחִילָה *h. f.* Erbteil.
נְחִיצָה *h. f.* Antreibung, Drängen.
נָחִיר *h. m.* Öffnung.
נְחִירָא *a. m.* Nasenloch, Nase.
נְחִירָה *h. f.* 1. Tötung durch Stich; 2. Bluterguss.
נְחִיתְתָא *a. f.* Herabkommen.
נָחַל *h.* in Besitz nehmen. *Hi.* zum Besitz geben.
נַחַל *h. m.* Bachthal, Thalbach.
נַחְלָא (Nu 13, 23) *a. m.* dass.
נַחֲלָה *h. f.* 1. Erbschaft; 2. Erbe.
נִחַם *h. Pi.* trösten. *Ni. Hitp.* 1. sich trösten; 2. bereuen.
נְחַם *a. Pa. pf.* נַחֵים Gn 50, 21 dass. *Itpa. pf.* אִתְנַחַם Gn 24. 67, 2S 13, 39 getröstet werden, sich trösten.
נֶחָמָה *h. f.* Tröstung.
נְחֶמְיָה männl. Personenname.
נַחְמָם *h. m.* Bader.
נַחֲמָנִי, נַחֲמָן männl. Personenname.
נֶחָמְתָא, נְחָמְתָא *a. f., pl. d.* נְחָמָתָא 2 S 23, 1 Tröstung.
נַחְנָא (Thr 5, 7, MS אֲנַחְנָא) *a.* wir.
נָחַר I *h.* 1. durchbohren, durch Stich töten; 2. aus einer Öffnung fliessen lassen. *Pi.* durchbohren.
נָחַר II *h. Pi.* schnauben, anschnauben.
נְחַר I *a.* durch Stich töten.
נְחַר II *a.* schnauben, anschnauben.
נְחַרְתָּא *a. f.* Schnauben, Wut.
נָחַשׁ *h., pt.* נוֹחֵשׁ Wahrsager. *Pi.* wahrsagen, als Omen betrachten.
נְחַשׁ I *a. Pa. ipf.* 2 *pl.* תְּנַחֲשׁוּן Lv 17, 26 1. wahrsagen; 2. beobachten.
נְחַשׁ II *a. Aph.* verkupfern.
נָחָשׁ *h. m.* 1. Schlange; 2. eine Augenkrankheit; 3. Teil einer Zwiebel.
נַחַשׁ *h. m.* 1. Wahrsagerei; 2. Vorbedeutung.
נַחְשָׁא I *a. m.* dass.
נַחְשָׁא II männl. Personenname.
נְחָשָׁא (Gn 4, 22) *a. m.* Kupfer, Erz.
נַחָשָׁא *a. m., pl. d.* נַחָשַׁיָּא Wahrsager, Zauberer.
נַחְשׁוֹל *h. m.* stürmisches Meer.
נַחְשׁוֹלָא *a. m., ind.* נַחְשׁוֹל Jon 1, 4 dass.
נַחְשִׁירְכָן (Gn 25, 27) *x. m.* Jäger.
נְחֻשְׁתָּן (2 K 18, 4) Bezeichnung eines Schlangenidols im Tempel.
נְחַת (Gn 12, 10) *a.* herabsteigen. *Aph. pf.* אַחֵית Gn 2, 5 1. herabkommen lassen; 2. niederlegen, niedersetzen.

Itpe. herabkommen. *Ittaph. pf.* אִתַּחַת Gn 39, 1 herabgebracht werden, herabgestürzt werden.

נַחַת *h. f.* 1. Sichniederlassen; 2. Gemächlichkeit, Sanftmut. בְּנַחַת 1. bequem; 2. ruhig. נַחַת רוּחַ Gefallen.

נַחְתּוֹם *h. m.* Bäcker.

נַחְתּוֹמָא (Gn 40, 1) *a. m.* dass.

נַחְתּוֹמְרָא *a. m.* Bäckerladen.

נַחְתְּתָא *a. f., c.* נַחְתַּת Ex 16, 13 (MS נָחֲתַת) Herabfallen.

נְטָא *a.* sich neigen. *Aph.* neigen machen, zuschreiben.

נָטָה *h.* 1. sich neigen; 2. spannen; 3. beugen. *Hi.* 1. neigen machen, beugen; 2. entscheiden. *Ho. pt.* מֻטֶּה geneigt.

נָטוֹזָא männl. Personenname.

נְטוֹלָא s. נַטְלָא.

נְטוּף *h. m.* Überfluss.

נָטוֹף *h. m.* tropfend.

נְטוֹפָא (Ex 30, 34) *a. m.* wohlriechendes Harz.

נְטוֹפָה. בֵּית נ׳ Ortsname.

נְטוֹפִיתָא, נְטוֹפְתָא *a. f.* Tropfen.

נְטוֹפָתִי *h. m.* aus Netopha.

נָטוֹרָא *a. m.* 1. Wächter; 2. Beobachter.

נָטוֹשׁ *h. m.* Fortgegangener, Flüchtling.

נוֹטִי *x. m. pl.* (*notus*) bekannt.

נְטִיָּה *h. f.* Ausspannen.

נְטִילָא *a. m.* schwer.

נְטִילָה *h. f.* 1. Nehmen. נְטִילַת יָדַיִם das Waschen der Hände, vor und nach der Mahlzeit. נ׳ רְשׁוּת das Nehmen der Erlaubnis; 2. Abnehmen. נְטִילַת נְשָׁמָה Tötung.

נְטִילוּתָא *a. f.* Händewaschen.

נְטִיעָה *h. f.* 1. Pflanzen, Pflanzung; 2. Pflanze; 3. Aufspannen.

נְטִירָא *a. m., ind.* נְטִיר Ex 12, 42 beobachtet, zu beobachten.

נְטִירָה *h. f.* Bewahren, Nachtragen.

נְטִירוּתָא *a. f.* Bewachung.

נְטִישָׁה *h. f.* Verlassen, Aufgeben.

נָטַל *h.* 1. nehmen, wegnehmen; 2. die Hände waschen (auch mit יָדָיו). *Ni.* 1. genommen werden; 2. gewaschen werden. *Hi.* 1. werfen, legen, giessen. הִטִּיל מַיִם Wasser lassen; 2. entwickeln; 3. versehen. הִטִּיל שָׁלוֹם Frieden stiften. *Ho. pt.* מֻטָּל 1. gelegt; 2. versehen.

נְטַל *a.* 1. *imp.* טוֹל Ex 14, 16 aufheben; 2. *pf.* נְטַל Nu 23, 7 erheben, anheben (einen Spruch); 3. *inf.* מִטַּל Ex 25, 14 tragen; 4. *ipf.* 1 *pl.* נִטּוֹל Gn 33, 12 ziehen; 5. *ipf.* 2 *pl.* תִּטְּלוּן Gn 45, 19 nehmen. *Pa.* 1. *pt. c. s.* מְנַטֵּילְהוֹן Ex 32, 11 tragen; 2. *pt. pass. d.* מְנַטְּלָא Jes 57, 15 erheben. *Aph.* 1. *pf.* אַטֵּיל Ex 15, 22 ziehen lassen; 2. legen; 3. werfen, schleudern; 4. wegnehmen. *Itpe.* 1. genommen werden; 2. *pf.* אִתְנְטֵיל 2 K 9, 25 erhoben (ausgesprochen) werden. *Itpa.* 1. *ipf.* יִתְנַטַּל Nu 24, 7 erhoben werden; 2. *ipf.* יִתְנַטַּל Nu 23, 24 sich erheben.

נַטְלָא *a. m.* Schwere.

נַטְלָא *x. m.* (ἀντλίον) Becken. Vgl. אַנְטַל.

נִטְלֵיתָא (Hi 14, 30) l. מַלְטִיתָא.

נוֹטִימִי *x. m.* (*notissimus*) das Bekannteste.

נָטַע *h.* 1. pflanzen; 2. einschlagen (von Zeltpflöcken), errichten (ein Zelt). *Ni.* bepflanzt werden.

נֶטַע *h. m.* Pflanzung.

נָטַף *h.* 1. tropfen; 2. tropfen lassen; 3. herabhängen. *Ni.* 1. überfliessen, ablaufen; 2. Überfluss erhalten. *Pi.* triefen. *Hi.* tropfen lassen.

נְטַף *a.* 1. tropfen; 2. senken (?). *Pa. Aph.* tropfen lassen.

נָטֵף *h. m.* herabhängend.

נִטְפָא *a. m.* Tropfendes.

נְטָפָא *a. m.* wohlriechendes Harz.

ניטפאות (MidrTeh 48) l. נִימְפָּאוֹת, s. נִמְפִּיוֹן.

נַטְפִּיק *x. m.* Naphtasalbe.

נָטַר *h.* 1. bewachen; 2. nachtragen.

נְטַר a. 1. pt. pl. נָטְרִין Nu 3, 38 bewachen; 2. pf. נְטַר Gn 27,41 bewahren, aufbewahren; 3. pt. נָטַר Gn 3, 15 nachtragen; 4. pt. pl. נְטַרוּ Dt 33, 9 beobachten, innehalten; 5. erwarten. *Pa.* bewachen. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְנְטַר Ho 12, 14 bewacht werden; 2. bewahrt werden; 3. *ipf.* 3 *pl.* יִתְנַטְרוּן Jer 3, 5 nachgetragen werden.

נָטְרָא (1 S 28, 2) *a. m.* Wächter.

נַטְרוֹנָא *a. m.* Beschützer.

נִטְרוֹן *x. m.* (νίτρον) Natron.

נוֹטָרִין *x. m. pl.* 1. (νοτάριος) Notar, Schreiber; 2. (*notoria* sc. *epistola*) Anklageschrift.

נוֹטָרִיקוֹן *x. m.* (νοταρικόν) Andeutung von Wörtern durch ihre Anfangsbuchstaben.

נָטַשׁ *h.* 1. ausstrecken; 2. verlassen. *Pi.* verlassen. *Ni. Pu.* gelöst sein.

נְטַשׁ *a.* 1. verlassen; 2. wegbringen; 3. s. נְשַׁט.

נִטְשָׁא *a. m.* Mist.

נִיא *h. m.* Schönheit, Aussehen (?).

ניאב (jNaz 51c) l. שָׁאוֹב.

ניאוב (BemR 10) l. שָׁאוֹב.

נִיב *h. m.* נִיב שְׂפָתַיִם Oberlippe.

נִיבָא *a. m.* 1: *pl. c. s.* נִיבוֹהִי Jo 1, 6 Hauzahn; 2. Sehne (?).

נִיהוּ *a. m., f.* נִיהִי er ist. *pl.* נִינְהוּ sie sind.

נֵיהוּמִיתָא *a. f., ind.* נֵיהוּמֵי Jes 5, 29 (MS נֵיהוּמֵי) Knurren.

נֵיהוֹרָא *a. m., ind.* נֵיהוֹר Gn 6, 16 1. Licht; 2. Lichtöffnung.

נִיהֲלִי *a.* mir. נִיהֲלָךְ, נִיהֲלֵיהּ, נִיהֲלַן, נִיהֲלַיְהוּ dir, ihm, uns, ihnen.

ניו s. נוֹי.

נִיוֹטָאָה *a. m.* Bewohner des ägyptischen Bezirks Neut.

נִיוֹלִי männl. Personenname.

נִיוֹמָא *a. m.* Schläfer.

נִיוֹמְתָא *a. f.* Schlummer.

נִיחַ *h. m.* Ruhe.

נִיחָא (Est II 3, 8) *a. m.* 1. sanft; 2. angenehm, gut; 3. annehmbar; 4. Annehmlichkeit.

נְיָחָא (2 S 14, 17) *a. m.* 1. Ruhe; 2. Gemächlichkeit. בִּנְיָח Gn 33, 14 langsam; 3. Beruhigung; 4. gut.

נְיָחָה *h. f.* 1. Ruhe; 2. Beruhigung.

נִיחוּתָא (EstII 8,13) *a. f.* 1. Beruhigung; 2. Sanftmut.

נִימָא *a. m.* schlafend.

נימא (jNaz 51c) l. נוֹמָה, s. נָמָה.

נִין *h. m.* Sprössling.

נִינְהוּ *a.* sie sind.

נִינְוֵה Ortsname.

נייניו (Mech. Ex 15, 2 Ausg. Konst.) l. אַנְוּוֹ, s. נָוָה (?).

נִיסָה *h. f.* Flucht.

נִיסָן Monatsname.

נִיעַ *h. m.* Schleim.

נִיעָא (נִיעָא) *a. m.* Brust.

נֵיעוֹר s. עוּר.

נִיעוּר *h. m.* Ausschütteln.

נֵיץ s. נֵץ.

נִיצוֹץ *h. m.* 1. *pl.* נִיצוֹצוֹת Funke; 2. Tropfen.

נִיצוֹצָא *a. m., c.* נִיצוֹץ Jes 1, 31 Funke.

נִיצוֹר männl. Personenname.

נִיקָא *x. m.* eine Münze.

נִיר *h. m., pl.* נִירוֹת Papier, Pergament.

נִיר *h.* urbar machen. *Polal. pt.* מְנוֹנָר urbar gemacht.

נִיר I *h. m.* 1. Urbarmachen; 2. Neubruch.

נִיר II *h. m.* Webschaft.

נִיר *a., inf.* מְנָר 1 S 8, 12 urbar machen.

נִירָא I *a. m., c. s.* נִירֵיהּ 1 S 8, 12 Neubruch.

נִירָא II *a. m.* 1. Nu 19, 2 Joch; 2. Webschaft. בֵּית נִירָא Schaftvorrichtung am Webstuhl.

נֵירוֹק *h. m.* flüssig.

נְכָא *a. Pa.* abziehen. *Aph.* schädigen. *Itpe.* Schaden leiden.

נֶכֶד *h. m.* Nachkommenschaft.

נָכָה *h. Pi.* abziehen. *Hi.* schlagen. *Ho. pt.* מֻכֶּה geschlagen.
נָכֶה *h. m.* נְכֵה רַגְלַיִם lahm.
נְכוֹלָא s. נְכִילָא.
נָכוֹן *h. m.* 1. fest; 2. bereit.
נָכוֹסָא *a. m.* Schlächter.
נִכּוּשׁ *h. m.* Gäten.
נַכְזְרָיָא *a. m.* grausam.
נַכְזְרָיוּתָא *a. f.* Grausamkeit.
נְכַי *h. m.* Abzug, Abgezogenes.
נכייה (jKidd 66a)?
נְכָיָה *h. f.* Abzug.
נַכְיָא *a. m.* dass.
נְכַיְתָא *a. f.* dass.
נְכֵיל *a.* hinterlistig sein. *Pa.* 1. *pf. pl.* נַכִּילוּ Nu 25, 18 arglistig planen; 2. hintergehen.
נְכִילָא *a. m., ind.* נְכִיל Jer 17, 9 hinterlistig.
נְכִילוּתָא *a. f., ind.* נְכִילוּ Ex 21, 14 Hinterlist.
נְכִיתָה *h. f.* Biss.
נִכְלָא *a. m., ind.* נְכַל Ma 1, 14, Hos 12, 8 Soc 59, *pl.* נִכְלִין Mi 6, 12 Hinterlist, Ränke.
נַכְלָא *a. m.* hinterlistig.
נָכַס *h.* schlachten.
נְכַס *a. m., ipf.* 2 *sg.* תִּכּוֹס Dt 17, 1 schlachten. *Pa.* dass. *Itpe. ipf.* יִתְנְכֵיס Lv 19, 6 geschlachtet werden.
נֶכֶס *h. m., pl.* נְכָסִים Besitz, Güter.
נִכְסָא *a. m., pl. d.* נִכְסַיָּא Dt 8, 17 1. dass.; 2. Viehheerden.
נִכְסְתָא (Gn 31, 54) *a. f.* 1. Schlachtung; 2. Schlachtvieh, Opfer. נִכְסַת קֻדְשַׁיָּא Lv 3, 1 Mahlopfer.
נִכְפֶּה *h. m.* epileptisch (besessen).
נָכַר I *h. Hi.* 1. kennen, erkennen; 2. bekannt machen; 3. beiwohnen. *Ni. Ho.* erkannt werden.
נָכַר II *h. Pi.* als fremd behandeln.
נְכַר I *a. Aph.* erkennen. *Itpa.* erkannt werden.
נְכַר II *a. Pa.* als fremd behandeln.
נֻכְרָאָה *a. m., ind.* נוּכְרַי Dt 17, 15, *f. d.* נוּכְרֵיתָא Lv 10, 1 fremd, nichtjüdisch.
נָכְרִי *h. m., f.* נָכְרִית dass.
נָכַשׁ *h. Pi.* gäten. *Hi.* 1. schlagen; 2. beissen; 3. beissen lassen.
נְכַשׁ *a. Pa.* 1. beissen; 2. gäten. *Aph.* schlagen.
נְכַת, נְכֵית *a., pt.* נָכֵית Nu 21, 9 beissen. *Pa. pf.* 3 *pl.* נַכִּיתוּ Nu 21, 6 dass. *Aph.* beissen lassen. *Itpe. ipf.* יִתְנְכֵית Nu 21, 8 gebissen werden.
נִכְתְּמָא *a. m.* Deckel.
נֶכְתְּתָא *a. f.* Wucher.
נָלָא, נָאלָא *a. m.* Alpdrücken.
נִילוֹס (Sac 14, 16, MS נִינוֹס) *x.* (Νεῖλος) Nil.
נֵימָא *x. f.* (νῆμα), *pl.* נֵימִין Koh 4, 12 (MS נִימִין) 1. Faden; 2. Saite, Sehne; 3. Blutegel; 4. Haar.
נָמָה *h.* sprechen.
נָמוּךְ *h. m.* 1. niedrig; 2. gebeugt.
נְמוֹרָא *a. m., ind.* נְמוֹר Gn 30, 32 gesprenkelt.
נַמְטָא *x. m.* Decke.
נַמִּי *a.* auch.
נוֹמִי, נָמֵי *x. f.* (νομή) Geschwür.
נְמִיגָה *h. f.* Zerfliessen.
נְמִיָּה *h. f.* Marder.
נְמִיסָה *h. f.* Zerfliessen, Mutloswerden.
נְמִירֵי Ortsname.
נָמַךְ *h. Hi.* beugen, erniedrigen.
נָמֵל *x. m.* (λιμήν) Hafen.
נְמָלָה *h. f., pl.* נְמָלִין Ameise.
נִמְנוּמָא *a. m.* Schlummergerät.
נִמְנֵם s. נוּם II.
נַמְנֵם s. נוּם.
נִימוֹס I, נִימוֹסָא, נוּמְסָא (1 S 2, 13) *x. m.* (νόμος), *pl. c. s.* נִמוֹסֵיהוֹן Lv 18, 3 1. Gesetz, Befehl; 2. Art und Weise, Brauch; 3. Zeichen (?).
נִימוֹס II *x. m.* (vgl. νομάς) Weidetier (?).
נִימוֹס III männl. Personenname. S. אֶבְנִימוֹס.

נָמֵס *h. m.* verfault.

נִימוֹסוּת *x. f.* (νόμος) Gesetz.

נמסיות l. דֵּימְסִיּוֹת, s. דֵּימוֹסְיָא.

נימסים (AbRNath 31) (?).

נִמְפֵּי *x. f.* (νύμφη) Braut, junge Frau.

נִמְפִּיוֹן *x. m.* (νυμφαῖον) Laufbrunnen.

נֶמֶק *h. m.*, *pl.* נְמָקִים Faulfleck.

נִימוֹקוֹן *x. m.* (νομικός) Gesetzkundiger.

נָמֵר *h. m.* 1. Pardel; 2. Ortsname.

נִמֵּר *h. Pi.* dem Pardelfell ähnlich, d. h. fleckig machen, etwas stellenweis thun. *Pu. pt.* מְנֻמָּר gesprenkelt.

נִמְרָא (Jes 11, 6) *a. m.*, *pl.* נִמְרִין Ct 4, 8 (MS נְמוֹרִים) Pardel.

נִמְרִי *h. m.* aus Nimrin.

נִמְרִין. בֵּית נ' Ortsname.

נִמְרִיר *h. m.* Pardelartig.

נוּמֵירוֹן *x. f.* (νούμερος) Soldatentrupp.

נְמוֹרְקִין *x. m. pl.* Kissen.

נימורת (jPes 31[b]) l. נוּמֵירוֹן.

נַן *a.* wir.

נינגי s. נִיגְנֵי.

נַנִּי, נַנִּי männl. Personenname.

נָנִי, נָאנַאי *x. f.* Mutter.

נִינְיָא *x. f.* (λινέα) Hanfseil.

נִינְיָא *x. m.* Fenchelmerke (*Ammi*).

נַנָּס, נַנּוֹס *x. m.* (νάννος), *f.* נַנֶּסֶת 1. Zwerg; 2. zwergförmig, klein; 3. männl. Personenname.

נַנָּסָא, נַנּוֹסָא *x. m.* dass.

נַנְעָא, נַנְעָה *a. m.* Minze (*mentha*).

נִינְפֵי (Ct 4, 8) *x. f.* 1. (νύμφη) Braut; 2. junge Frau; 3. Schwiegertochter.

נֵס *h. m.*, *pl.* נִסִּין 1. Flagge; 2. Wunder.

נִסָּא *a. m.*, *pl.* נִסִּין Ex 17, 15 1. Wunder; 2. Erhebung, Erhabenheit; 3. männl. Personenname.

נֵיסָא (Jes 20, 6, MS נִיסָא) *x. m.* (νῆσος) Insel.

נָסָא *h. Ni.* sich verheiraten. *Hi.* signalisieren.

נְסָא I *a.* erheben. *Pa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* נַסִּיאַת Dt 28, 56 erheben; 2. *pf.* 3 *pl.* נַסִּיאוּ Nu 14, 22 versuchen, prüfen. *Aph.* prüfen. *Itpa.* 1. erhoben werden; 2. *pf.* אִתְנַסִּי Est II 5, 1 (fehlt im MS) geprüft werden.

נְסָא II *a.* nehmen.

נְסַב, נְסֵיב (Gn 17, 36) *a.* 1. nehmen; 2. holen; 3. Gn 4, 19 heiraten; 4. נְסַב אַפִּין, *ipf.* יִסַּב אַפֵּי Gn 32, 21 (MS אַפָּי *paus.*) gnädig aufnehmen, bevorzugen; 5. נְסַב וִיהַב unterhandeln. *Aph.* 1. bringen; 2. *pf.* 3 *pl. c. s.* אַסְבוּהִי Sach 3, 5 (MS אַסְבּוּהִי) verheiraten; 3. versetzen. *Itpe.* 1. *pt.* מִתְנְסֵיב Nu 35, 18 genommen werden; 2. אִתְנְסֵיב אַפִּין gnädig aufgenommen werden; 3. אִתְנְסֵיב נְפַשׁ Ruhe bekommen; 4. sich verheiraten; 5. verheiratet werden.

נִסְבָּא (Ez 17, 5) *a. m.* Setzling.

נִסְבְּתָא *a. f.* Gabe.

נִסָּה *h. Pi.* 1. erheben; 2. prüfen. *Hitp.* geprüft werden.

נָסוֹחָא *a. m.* Vertreiber.

נִסּוּךְ *h. m.* Libation.

נִסּוּכָא (Nu 4, 7) *a. m.* dass.

נְסוֹרֶת *h. f.* Sägespäne, Sägemehl.

נְסוֹרְתָא *a. f.* eine Pflanze.

נָסַח *h. Hi.* entfernen. הִסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִן nicht denken an.

נְסַח *a.*, *pf.* 3 *sg. c. s.* נַסְחֵיהּ Ri 14, 9 entfernen. *Pa. Aph.* dass. אַסַּח דַּעְתֵּיהּ מִן nicht denken an. *Itpe.* entfernt werden.

נֻסְחָא *arab. f.* Exemplar, Kopie.

נִסְחָנָא *a. m.* männliche Dattelblüte.

נְסִיָא *a. m.* Fürst.

נְסִיבָא *a. m.*, *c.* נְסֵיב Nu 31, 41, *c. s.* נְסִיבְהוֹן Nu 31, 40 Abgabe.

נְסִיבְתָא *a. f.* Gabe.

נְסִיוּבָא *a. m.* Buttermilch (od. Molke).

נִסָּיוֹן *h. m.*, *pl.* נִסְיוֹנוֹת Prüfung, Versuchung.

נִסְיוֹנָא *a. m.*, *pl.* נִסְיוֹנִין Est II 5, 1 dass.

נְסִיּוּתָא *a. f.* 1. Fürstenwürde; 2. Familie des Fürsten.

נַסִיוֹטָאָה *a. m.* (νησιώτης) Inselbewohner (?).

נָסִיךְ *h. m.* Fürst.

נְסִיכָה *h. f.* Spenden.

נָסִים *x. m.* (νόσος) Betrübnis.

נְסִיסָא *x. m.* 1. *pl.* נְסִיסִין Gn 40, 6 missmutig; 2. *ind.* נְסִים Koh 5, 16 (MS נִכְסִין) Missmut, Betrübnis; 3. Leid.

נְסִיעָה *h. f.* Fortziehen.

נִסֵּיתָא (Ex 17, 7) Ortsname.

נָסַךְ *h.* schmelzen. *Pi.* spenden, eine Libation machen. *Ni. Hitp.* gespendet werden.

נְסַךְ *a., pt. pl.* נָסְכִין Ct 4, 15 (MS מְנַסְּכִין) spenden. *Pa. pf.* נַסֵּיךְ Gn 35, 14 dass. *Itpa. pf.* אִתְנַסַּךְ Nu 28, 7 gespendet werden.

נֶסֶךְ *h. m.* Spende, bes. götzendienerische (Libation).

נִסְכָּא I *a. m., c. s.* נִסְכֵּיהּ Nu 28, 7 dass.

נִסְכָּא II *a. m.* Weben (?).

נִסְכָּא III *a. m.* gegossenes Metall (?), vgl. אֲנִסְכָּא.

ניסל 1. בִּיסַל *x. m.* (*bisellium*) Sessel.

נִסְנָא *a. m.* männliche Dattelblüte.

נְסַס *x.* (vgl. νόσος) missmutig werden. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּנָסֵּים 2 K 4, 28 unruhig machen. *Itpa. ipf.* 2 *pl.* תִּתְנָסְסוּן Gn 45, 5 sich beunruhigen.

נָסַע *h.* fortziehen, ziehen. *Hi.* fortnehmen, entfernen. הִסִּיעַ דַּעְתּוֹ מִן nicht denken an. *Ho.* entfernt werden.

נְסַע *a.* dass. *Aph.* entfernen. אַסַּע דַעְתֵּיהּ מִן nicht denken an.

נֶסַע *h. m.* Zug, Wanderung.

נָסַק *h. Hi.* 1. erheben, s. מַסִּיק; 2. zu einem Schluss kommen; 3. anzünden, heizen. *Ni. Ho.* geheizt werden.

נְסַק *a.* (für *pf.* s. סְלַק), *ipf.* 1 *sg.* אֶסַּק Ex 32, 30 hinaufsteigen, hinaufgehen. *Aph. pf.* אַסֵּיק Gn 8, 20 1. hinaufsteigen lassen, hinaufbringen, darbringen; 2. aufbringen; 3. hervorbringen; 4. heilen; 5. heizen; 6. vollenden; 7. benennen; 8. zu fordern haben; 9. steigern. *Ittaph.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתַּסַּק Lv 6, 15 dargebracht werden; 2. verbrannt werden.

נָסַר *h.* sägen. *Pi.* dass. *Ni.* gesägt werden.

נְסַר *a.* dass. *Pa.* dass.

נֶסֶר *h. m.* 1. Brett; 2. Platte.

נִסְרָא *a. m.* 1. *pl.* נִסְרִין 1 K 6, 15 dass.; 2. *pl. c. s.* נִסְרוֹי Est II 3, 8 (nicht MS)?

נְעָא (Nu 17, 23, MS יְעָא) *a.* Blüten treiben. *Aph. ipf.* יַנְעֵי Nu 17, 20 dass.

נָעָא *a. m.* Brust.

נַעֲוָא *a. m., pl. c. s.* נַעֲווֹהִי Gn 49, 12 Keltertrog.

נַעֲוָה *h. f.* dass.

נְעוּרִים *h. m. pl.* Jugend.

נְעֹרֶת *h. f.* 1. Werg; 2. Abfall.

נְעוֹרְתָא *a. f., c.* נְעוֹרֶת Jes 1, 31 (MS נָעֹרֶת, Cod. Soc. 59 נְעוֹרֶת) dass.

נְעִילָה *h. f.* 1. Verschliessen; 2. Verschlussgebet am Versöhntag; 3. Anziehen (vom Schuh).

נָעִים *h. m.* 1. lieblich; 2. Ortsname.

נְעִימָא *a. m.* dass.

נְעִימָה *h. f.* 1. Gesang, Ton; 2. Geschmack.

נְעִימְתָא *a. f.* 1. *c.* נְעִימַת Est II 1, 2 Lieblichkeit; 2. Gesang.

נָעִיץ *h. m.* Loch.

נָעַל *h.* 1. verschliessen; 2. anziehen (vom Schuh). *Ni.* verschlossen werden. *Hi.* anziehen (vom Schuh).

נְעַל *a.* anziehen (vom Schuh). *Aph.* beschuhen.

נַעַל *h. m.* Schuh.

נַעֲלָא (LvJI 11, 22, MS נפולא) *a. m.* Heuschreckenart.

נָעַם *h. Hi.* 1. freundlich sein; 2. lieblich ertönen lassen, singen.
נַעֲמָה weibl. Personenname.
נַעֲמִית *h. f.* Strauss.
נַעֲמִיתָא *a. f.* בַּת נ׳ Lv 11, 16, *pl.* בְּנָת נַעֲמִין (l. נַעֲמָיָן) Jes 43, 20, *d.* נַעֲמִיוֹתָא Thr 4, 3 l. נַעֲמִיָּתָא dass.
נַעֲמָן 1. männl. Personenname; 2. Name eines Planeten.
נִעְנוּעַ *h. m.* Schütten.
נַעְנָא, נַעֲנַע *a. m.* Minze (*Mentha*).
נִעְנַע s. נוּעַ.
נָעַץ *h.* hineinstecken, stecken. *Ni.* hineingesteckt werden.
נְעַץ *a., pt. pass.* נְעִיץ Gn 28, 12 dass.
נַעֲצוּץ *h. m.* Dorn.
נַעֲצוּצָא *a. m., pl. d.* נַעֲצוּצַיָּא Jes 7, 19 dass.
נָעַר I *h.* schreien (v. Esel).
נָעַר II *h. Pi.* antreiben. *Ni.* 1. sich aufmachen; 2. munter werden. *Hi.* wach erhalten.
נָעַר III *h.* schütteln. *Pi.* 1. abschütteln, ausschütteln; 2. schwingen (v. Flachs); 3. umrühren. *Ni. Pu.* 1. ausgeschüttelt werden, ausgeleert werden; 2. geschwungen werden (v. Flachs). *Hitp.* sich entfernen.
נְעַר I *a.* wach sein.
נְעַר II *a. Pa.* 1. schütteln; 2. ausleeren.
נַעַר *h. m.* 1. Knabe; 2. Diener.
נַעֲרָה *h. f.* Mädchen (v. 12 bis 12 1/2 Jahren).
נַעֲרוּת *h. f.* 1. Jugend; 2. Alter des Mädchens v. 12—12 1/2 Jahren.
נַעֲרוּתָא *a. f.* Schreien (des Esels).
נַעֲרָן Ortsname.
נַעֲתָא *a. f.* Geschwulst.
נְפָא *a. Pa.* sieben.
נָפָה *h. Pi.* dass. *Pu. pt.* מְנֻפָּה gesiebt.
נָפָה *h. f.* Sieb.
נִפּוּחַ *h. m.* Anfachen.
נִפּוּל *h. m.* 1. Abfallen; 2. Niederfallen; 3. Herabgefallenes; 4. eine Heuschreckenart.
נִפּוּלָא *a. m.* eine Heuschreckenart.
נָפַח *h.* 1. blasen; 2. aufblasen. *Ni.* anschwellen. *Pi.* 1. aufblasen; 2. wegblasen. *Pu.* angefacht werden.
נְפַח *a.* 1. (Gn 2, 7) blasen; 2. *pt. pass. pl.* נְפִיחִין Nu 5, 21 aufblasen; 3. *pt.* נָפַח Jes 54, 16 Soc 59 anfachen; 4. *ipf.* 3 *pl.* יִפְּחוּן Nu 5, 27 anschwellen; 5. verhauchen. *Pa.* 1. anblasen; 2. wegblasen; 3. anschwellen. *Aph.* 1. *inf.* אַפָּחָא Nu 5, 22 aufblasen; 2. *inf.* אַפָּחָא 1 S 2, 33 verhauchen machen; 2. anfachen (?). *Itpe.* 1. angefacht werden; 2. anschwellen. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִתְנַפְּחוּן Koh 12, 5 anschwellen. *Ittaph.* dass.
נֹפַח *h. m.* 1. Aufgeblasensein; 2. grosser Umfang.
נַפָּח *h. m.* Schmied.
נַפָּחָא (Jes 54, 16 Soc 59) *a. m., pl.* נַפָּחִין Jer 6, 29 dass.
נִפְחָא *a. m.* grosser Umfang.
נָפַט *h. Pi.* schlagen (Baumwolle od. Wolle).
נַפְט *x. m.* Naphta.
נִפְטָא, נַפְטָא (Est II 1, 3) *x. m.* dass.
נַפְטוֹיָא *a. m.* Naphtahändler.
נִפְטָיִם (Νεόφυτος?) männl. Personenname.
נַפְיָא *a. m., pl.* נַפְּיָן 1. Sieb; 2. eine Fischart.
נִיפְיוֹרָא *x. m.* ein Hofbeamter.
נְפִיחָה *h. f.* 1. Blasen, Anblasen; 2. Atemzug.
נָפִיל *h. m.* Riese. בֶּן הַנְּפִילִים 1. Dämon; 2. Salamanderart.
נְפִילָא I *a. m.* 1. Riese; 2. *pl. c. s.* נְפִילֵיהוֹן Jes 13, 10 Orion.
נְפִילָא II *a. m.* Frühgeburt.
נְפִילָה *h. f.* 1. Fallen; 2. Aussaat, Saatkorn.
נְפִיצָה *h. f.* Zerschmettern.

נפיקא (VajR 26; Ausg. Konst., Ven. פניקא) l. פְּנִיקָא.

נְפִישָׁא a. m., pl. נְפִישִׁין Est II 6, 10 viel, gross.

נְפִיתָא a. f. Sieb.

נָפַל h. 1. fallen; 2. anheimfallen; 3. sich ereignen. *Ni.* daneben fallen. *Hi.* 1. zu Fall bringen; 2. abortieren. *Hitp.* sich niederwerfen.

נְפַל a., ipf. יִפּוֹל Ex 21, 18 1. fallen, niederfallen; 2. einfallen. *Aph.* 1. *ipf.* יַפִּיל Ex 21, 27 fallen machen, werfen; 2. abortieren. *Itpe.* einfallen.

נֵפֶל h. m. Frühgeburt.

נִפְלָא a. m. 1. dass.; 2. s. נְפִילָא.

נִפְלָאוֹת h. f. pl. Wunder.

נִפְלָה h. f. 1. Abfall; 2. Aussaat.

נִפְלֵי x. f. (νεφέλη) Wolke (?).

נֵיפּוֹלִין,נֵיפּוֹלְיָה (Νεάπολις) Nablus (Sichem).

נִפְנֵף s. נוף.

נָפַס h. *Pi.* schlagen (Baumwolle od. Wolle).

נְפַס a. *Pa.* dass.

נָפּוּס x. m. (*napus*) eine Art Rettich (*Raphanus sativus*).

נַפָּסָא a. m. Wollschläger.

נָפַע h. einflössen. *Hi.* einhauchen.

נְפַע a., *Pa. pt.* מְנַפַּע Jer 23, 29 zerschmettern. *Itpa.* platzen.

נָפַף h. *Pi.* treiben lassen.

נְפַף a. *Pa.* schwingen.

נְפָפְתָא, נְפָפִיתָא a. f. Schwinge.

נָפַץ h. auswerfen, ausleeren. *Pi.* schwingen (Flachs).

נְפַץ a. 1. *pf.* 3 *sg. f.* נְפַצַת Gn 24, 20 ausleeren; 2. Ri 6, 38, *pt.* נָפֵיץ Jes 44, 13 abschütteln; 3. *pf.* 3 *pl.* נְפַצוּ Ri 7, 19 zerspringen. *Pa.* 1. *pt. pass. pl. f.* מְנַפְּצָן Jes 27, 9 zerschmettern; 2. ausschütteln; 3. schwingen (Flachs). *Aph.* losreissen. *Itpa. imp. sg. f.* אִתְנַפַּצִי Jes 52, 2 sich abschütteln.

נָפּוּץ x. m. (*napus*) eine Art Rettich.

נַפְצָא a. m. Ausleerung.

נַפָּצָא a. m. Flachsschwinger.

נָפַק h. ausgehen.

נְפַק (Gn 8, 7) a., *ipf.* יִפּוֹק Ex 21, 2 herausgehen, hervorgehen. נְפַק יְדֵי חוֹבָה seine Pflicht thun. נְפַק מִן בֵּין sich unterscheiden. נְפַק מִן לְ angehen, Bedeutung haben für. *pt.* נָפֵיק 1 S 23, 22 durchtrieben (?). נָפֵיק בְּ ähnlich. *Aph.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אַפֵּיקַת Gn 1, 12 hervorgehen machen; 2. herausbringen, herausziehen; 3. hervorbringen. *Ittaph. ipf.* יִתַּפַּק Ex 22, 5 herausgeführt werden.

נָפְקָא a. m. 1. Ausgehender. נָפֵיק בַּר Hurer; 2. Angebot.

נִפְקָא a. m. 1. Excrement; 2. Gesims, Vorsprung (?).

נַפְקוּתָא a. f. Aufwand, Ausgabe.

נִפְקְתָּא a. f., pl. d. נַפְקָתָא 1 K 6, 6 (MS נָפְקָתָא) Gesims.

נָפְקְתָּא a. f. נָפְקַת בָּרָא Gn 34, 31 Hure.

נִפָּר Ortsname.

ניפורא s. נִיפְיוֹרָא.

נַפְרְזָא x. m. Leopard (?).

נְפַשׁ a., *pf.* 3 *pl.* נְפִישׁוּ Ex 1, 7 viel werden, viel sein. *Aph. pf.* אַפֵּישׁ Gn 17, 6 viel machen, vermehren.

נָפֵשׁ h. m. aufatmend, ruhend.

נֶפֶשׁ h. f. 1. Seele. נֶפֶשׁ רָעָה Missgunst; 2. Leben. דִּינֵי נְפָשׁוֹת Kriminalprozesse; 3. Person; 4. Aufmerksamkeit, Gedanke; 5. Absicht. אִם נַפְשְׁךָ לוֹמַר wenn du zu sagen gedenkst; 6. Begierde; 7. Grabmal; 8. innerster od. wesentlicher Teil eines Dings.

נַפְשָׁא (Gn 1, 20) a. f., c. נְפַשׁ Dt 27, 25, pl. c. נַפְשָׁת Lv 21, 11 1. Seele. נְפַשׁ בִּישָׁא Missgunst; 2. Leben; 3. Person. נַפְשֵׁיהּ, נַפְשָׁךְ, נַפְשִׁי Nu 31, 53 sich selbst; 4. Grabmal; 5. Aufatmung.

נִפְשָׁא a. m. leerer Raum, Leere.

נַפְּתָאָה a. m. Nabatäer.

נַפְתּוּחָאָה *a. m., pl. d.* נַפְתּוּחָאֵי Gn 10, 13 aus dem Norden Ägyptens (?).

נֵץ *h. m.* 1. Blüte; 2. Raubvogel. בֶּן נֵץ ein Engel. נֵץ הֶחָלָב Vogelmilch (*Ornithogalum*) (?).

נֵיץ s. הַנֵּץ.

נִצָּא *a. m., ind.* נֵיץ Gn 40, 10 Blüte.

נַצָּא (Lv 11, 16) *a. m.* (auch בַּר נ') ein Raubvogel (Habicht).

נְצָא I *a., pt. pl. m.* נָצַן Gn 41, 23 mager sein.

נְצָא II (Gn 31, 36) *a.* zanken. *Pa. inf.* נַצָּאָה Koh 3, 7 (MS נְצָאָה) dass. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְנְצִיאוּ Lv 24, 10 sich zanken.

נְצָא *a. m.,* s. נִצְיָא.

נַצָּאָה *a. m.* Zänker.

נְצַב *a.* 1. Gn 9, 20 pflanzen; 2. einsetzen. *Pa. pt. pass. f.* מְנַצְּבָא Jer 2, 7 dass. *Aph. inf.* אַנְצָבָא 1 S 13, 21 (MS אַנְצָא) einsetzen. *Itpe.* eingesetzt sein.

נִצְבָּא *a. m., c. s.* נִצְבֵּיהּ Ez 17, 5 Setzling.

נִצְבְתָא *a. f., ind.* נִצְבָּא Gn 21, 33 Pflanzung.

נָצָה *h. Hitp.* sich zanken.

נִצּוּחַ *h. m.* Lobpreis.

נָצוֹחַ *h. m.* Sieger.

נָצוֹחָא *a. m.* dass.

נִצּוּי *h. m.* Zanken.

נְצוּלָה *h. f.* Abgefallenes.

נְצוֹלֶת *h. f.* Abfall.

נִצּוֹק *h. m.* Strahl (einer Flüssigkeit).

נָצוֹרָא *a. m., pl.* נָצוֹרִין Jes 44, 13 Klammer (?).

נָצַח *h.* siegen. *Ni.* besiegt werden. *Pi.* 1. besiegen; 2. preisen.

נְצַח *a.* 1. *pt.* נָצַח Est II 1, 3 aufschiessen; 2. *pt. pl.* נָצְחִין Ex 32, 18 siegen. *Pa. pt. pl.* מְנַצְּחִין Ct 4, 4 besiegen. *Aph.* spielen (?). *Itpe.* 1. *pf.* אִתְנְצַח Ez 19, 11 sich hervorthun; 2. besiegt werden.

נַצֵּחַ *h. m.* siegreich.

נֶצַח *h. m.* Dauer.

נִצָּחוֹן *h. m.* 1. Sieg; 2. Preis.

נַצְחָנָא *a. m.* siegreich.

נִצְחָנָא (Ri 7, 18) *a. m., c.* נִצְחָן Dt 33, 29 Sieg.

נִצְחָנָה Ortsname.

נִצְחָנוּתָא *a. f.* Siegen.

נַצְיָא *a. m.* 1. Blühen; 2. Spross, Gewächs.

נִצְיָא *a. m.* Graben.

נְצִיב *h. m.* 1. Bürger; 2. Posten.

נְצִיבָא *a. m.* 1. Setzling; 2. Pflanzung.

נְצִיבִין (Ez 27, 23) Ortsname.

נִצְיָנָא *a. m.* Graben.

נָצַל *h.* zergehen. *Ni.* entrinnen. *Pi.* berauben. *Hi.* 1. retten; 2. schützen. *Ho.* gerettet werden.

נְצַל *a.* retten. *Aph. ipf.* יַצֵּיל Jes 31, 5 (MS יַצִּיל) dass. *Ittaph.* gerettet werden.

נָצָל *h. m.* Zerfliessendes, Fäulnis.

נצמין (Jes 44, 13) l. mit MS נָצוֹרִין, s. נָצוֹרָא.

נִצְנָא *a. m., pl. d.* נִצְנַיָּא 1 K 6, 6 Blüte.

נִצְנֵץ s. נָצַץ.

נַצְנַץ s. נְצַץ.

נְצַע *a.* hineinstecken.

נְצַף *a., pf.* 1 *sg.* נְצֵיפִית Jes 38, 14, *ipf.* 3 *pl. f.* יִנְצְפָן Jes 29, 4 zirpen. *Pa. pt.* מְנַצֵּיף Jes 38, 14 dass.

נִצְפָּה *h. f.* Kappernbusch (*Capparis spinosa*).

נָצַץ *h.* blühen. *Pilp.* 1. glänzen, erglänzen; 2. sprossen, sich ausbreiten. S. נוּץ.

נְצַץ *a.* blühen. *Palp. pt. pl. f.* מְנַצְנְצָן Ez 1, 7 glänzen. S. נוּץ.

נִצָּצָא *a. m.* בַּר נ' ein Raubvogel (Habicht).

נָצַר *h.* 1. bewahren; 1. beobachten.

נְצַר *a.* zirpen.

נֵצֶר I *h. m.* Grille.

נֵצֶר II *h. m.* 1. Rute; 2. männl. Eigenname.

נִצְרָא *a. m.* 1. Rute, Schoss; 2. Korb aus Ruten.

נצרפי. בֵּי נ׳ christliches (?) Versammlungshaus.

נָצְרַת Ortsname.

נְקָא s. נְקִי.

נָקַב *h.* 1. durchbohren, durchdringen; 2. lästern. *Ni.* durchbohrt werden. *Pi.* anbohren.

נְקַב (2 K 12, 10) *a.* durchbohren. *Pa.* dass. *Itpe.* durchbohrt werden.

נֶקֶב *h. m.* Loch. בֵּית הַנֶּקֶב hintere Öffnung am Beinkleid. צָרִיךְ לִנְקָבָיו er muss seine Notdurft verrichten.

נִקְבָּא, נְקָבָא *a. m., pl.* נִקְבִין Ez 28, 13 dass.

נְקֵבָה *h. f.* 1. Weib, Weibchen; 2. weiblich.

נְקָבָה *h. f., pl.* נְקָבִין 1. Durchlöcherung; 2. Öffnung, בֵּית נְקָבָה After. צָרִיךְ לִנְקָבָיו er muss seine Notdurft verrichten.

נְקֵבוּת *h. f.* Weiblichkeit, Weibliches.

נְקַבְתָּא *a. f., pl.* נְקָבֵי 1. dass.; 2. Höhlung.

נְקֻבְתָּא (Lv 27, 4) *a. f.* 1. Weib, Weibchen; 2. weiblich.

נָקַד I *h.* 1. stechen, beunruhigen; 2. Punkte machen. *Ni.* Punkte bekommen, gesprenkelt werden.

נָקַד II *h.* glänzen. *Pi. Hi.* reinigen.

נְקַד *a.* rein sein. *Itpe. Itpa. inf.* אִתְנַקָּדָא Ez 16, 4 gereinigt werden.

נְקֻדָּה *h. f.* Punkt.

נקדוד 1. נַקְרוֹס.

נַקְדֵּימוֹן (Νικόδημος) männl. Personenname.

נָקָה *h. f.* Kamelweibchen.

נָקָה *h. Pi.* 1. rein machen; 2. unbestraft lassen. *Pu. pt.* מְנֻקֶּה rein.

נָקֹד *h. m.* gesprenkelt.

נִקּוּד *h. m.* 1. Punkt; 2. kleine Brotart.

נִקּוּטָאִין *a. m. pl.* Leute gemischter Herkunft.

נִקּוּי *h. m.* Reinigung.

נְקוֹסָא männl. Personenname.

נִקּוּף *h. m.* 1. Olivennachlese; 2. Verwundung.

נִקּוּפָא *a. m.* Verwundung.

נָקוֹר *h. m., pl.* נָקוֹרוֹת Schärfer (von Mühlsteinen).

נִקּוּר *h. m.* 1. Ausstechen; 2. Benagen; 3. Benagtes; 4. Ausgraben.

נִקּוּרָא *a. m.* 1. Benagen; 2. Benagtes.

נִקּוּשָׁא *a. m., c.* נִקּוּשׁ Jer 46, 22 Klopfen, Zusammenschlagen.

נָקַז *h. Hi.* zur Ader lassen.

נְקַז *a. Aph.* 1. dass.; 2. abziehen.

נָקַט I *h. Pi.* reichen.

נָקַט II *h.* 1. sich verdriessen, sich ekeln; 2. Verdruss erregen.

נְקַט *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* נְקָטַת Est II 6, 1 ergreifen; 2. halten. *Pa.* 1. reichen; 2. sammeln. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.* אַנְקִיטוּ Est II 4, 16 (nicht MS) reichen; 2. auflesen, nehmen; 3. halten.

נִקִּיטָא *x. m.* (νικητής) Sieger.

נִקְטְמוֹן *x. m.* (ὄνος κατ᾽ ὦμον) Eselsfigur.

נַקַּי männl. Personenname.

נְקִי *a. Pa. pt. pl. m.* מְנַקַּן Jes 1, 25 reinigen. *Itpa.* gereinigt werden.

נָקִי I *h. m.* 1. rein; 2. klar; 3. hell. לָשׁוֹן נְקִיָּה Euphemismus.

נָקִי II *h. m.* Lamm.

נַקְיָא *a. m.* 1. rein; 2. *ind.* נְקִי 1 K 15, 22 ledig, frei.

נָקִיד Engelname.

נְקִידָא *a. m.* rein, klar.

נִקְיוֹן s. נִיקוֹן.

נִקָּיוֹן *h. m.* Reinheit, Klarheit.

נְקִיּוּת *h. f.* 1. dass.; 2. Straflosigkeit.

נָקִיט *h. m.* sich ekelnd.

נְקִימָה *h. f.* 1. Rächen; 2. Bestrafung.

נִיקְלָוֹס, נִקְלְבַּס *x. m.* (vgl. Νικόλαος) eine Art Datteln.

נִיקְלוֹגוֹס *x. m.* (δικολόγος) Anwalt.
נָקִיק *h. m.* Felsenspalt.
נקירא s. נְקִידָא.
נְקִירָה *h. m.* Picken.
נְקִירְתָא *a. f.* Schlucht.
נִקְלָה, נַקְלֵי *x. f.* (ἀνάκωλος) Untergewand.
נִקְלִיטִין *x. m. pl.* (ἀνάκλιτον) Bettstange.
נָקַם *h.* sich rächen.
נְקַם *a., ipf. 2 sg.* תִּקּוֹם Lv 19, 18 dass. *Itpa.* Rache zu erfahren bekommen.
נְקָמָה *h. f.* Rache.
נִיקוֹמָכֵי (Νικόμαχος) männl. Personenname.
נַקְמָן *h. m.* rachsüchtig.
נִקְמְתָא *a. f., pl. c. s.* נִקְמָתְהוֹן Thr 3, 60 Rache.
נִיקוֹן *x. m.* (νίκων) Mauerbrecher.
נקוניא s. נוּקְנִיקָא.
נוּקְנִיקָא *x. f.* (λουκάνικα) Fleischwurst.
נִיקָנוֹר (Νικάνωρ) männl. Personenname.
נָקִים männl. Personenname.
נֶקַע *h. m.* Vertiefung.
נָקַף I *h.* 1. stossen, schlagen; 2. beunruhigen. *Pi.* 1. stossen; 2. Oliven nachlesen; 3. abhauen. *Hi.* 1. aneinanderstossen lassen; 2. vergleichen. *Ho.* aneinandergebracht werden.
נָקַף II *h. Ni.* rund gemacht sein. *Hi.* 1. rundmachen; 2. rund gehen lassen; 3. umringen; 4. unter Kredit verkaufen. *Ho.* 1. rund gemacht sein; 2. ummauert sein.
נֶקֶף *h. m.* 1. Schlag; 2. Verwundung.
נְקַף I *a., pt. pass. f.* נְקִיפָא Dt 21, 6 stossen, schlagen, erschlagen. *Pa.* dass. *Aph.* 1. dass.; 2. vergleichen. *Itpe. pt. f.* מִתְנַקְפָא Est II 4, 13 (nicht MS) sich stossen.
נְקַף II *a. Aph.* 1. *pf.* 2 *pl.* אַקִּיפְתּוּן Dt 2, 3 umringen; 2. *ipf.* 2 *pl.* תַּקְּפוּן Lv 19, 27 rund machen; 3. unter Kredit verkaufen.

נַקְפִּי *h. m.* der liebt, gegen Kredit zu leihen (?).
נִקְפְּתָא *a. f.* Thalsenkung.
נִקְצָא *a. m.* Stück.
נָקַר *h.* 1. ausstechen; 2. anpicken; 3. benagen; 4. schärfen (den Mühlstein). *Ni.* benagt werden. *Pi.* 1. picken; 2. nagen. S. נָקַד II.
נְקַר *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* נַקַרוּ Ri 16, 21 ausstechen; 2. durchstecken; 3. picken; 4. nagen. *Pa.* 1. nagen; 2. schärfen (den Mühlstein). S. נְקַד.
נֶקֶר *h. m.* 1. Picken; 2. Nagen.
נִקְרָא *a. m.* 1. Ausgepicktes; 2. Höhlung; 3. Fetzen.
נִקְרָה *h. f.* 1. Ausgemeisseltes; 2. Ausgepicktes.
נִקְרְתָא *a. f.* Höhlung.
נַקְרָן, נִקְרָן *h. m.* tadelsüchtig, Splitterrichter.
נַקְרָנָא *a. m.* dass.
נקרים (jBer 3[c]) l. נַקְרוֹס *x. m.* (νεωκόρος, νακόρος) Tempeldiener.
נָקַשׁ *h.* schlagen, stossen. *Hi.* 1. klopfen; 2. vergleichen. *Ho.* verglichen werden.
נְקַשׁ *a., pf.* 3 *sg. f.* נְקַשַׁת Ri 4, 21, *pt. pl. f.* נָקְשָׁן Est II 6, 10 schlagen, klopfen. *Pa.* dass. *Aph.* 1. dass.; 2. vergleichen. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְנַקְשׁוּן Koh 12, 3 aneinanderschlagen. *Ittaph.* verglichen werden.
נִקְשָׁא *a. m.* Klopfen.
נִקְשָׁה *h. f.* Verdorbenes.
נָקְתָא *a. f.* weibliches Kamel.
נֵר *h. m., pl.* נֵרוֹת Lampe.
נָרָא *x. m.* Saft vom Granatapfelbaum.
נַרְגָא *a. m., pl.* נַרְגִין Est II 1, 3 (MS נָגְדִין) Beil.
נרגזין (Midr Teh 78) l. בַּר גַּזִּין, s. גַּזָּא.
נֵרְגַל Name eines Götzen.
נִרְגָּל *h. m.* Ohrenbläser.
נַרְגִּילָא *x. m.* Kokosnuss.
נֵרְדְּ *x. m.* Narde.
נַרְדָּא (Ct 1, 12) *x. m.* dass.

נַרְדִּינוֹן *x. m.* (νάρδινον) Nardenöl.
נַרְדְּשִׁיר *x. m.* Brettspiel (Triktrak).
נַרְוַד (?) Ortsname.
נַרְמַק *x. m.* weicher Schuh.
נֵירוֹן (Νέρων) männl. Personenname.
נֵירוֹנִית *x. f.* neronisch.
נָרוֹם *x.* Name eines pers. Festes.
נַרְקִים (Ct 2, 1, MS נַרְגִּים), נַרְקוֹם *x. m.* (νάρκισσος) Narzisse.
נְרַשׁ Ortsname.
נַרְשָׁאָה *a. m.* aus Nerasch.
נַרְתֵּיק *x. m.* (ναρθήκιον) 1. Büchse; 2. Scheide, Futteral.
נַרְתֵּיקָא, נַרְתְּקָא *x. m.* 1. dass.; 2. *c.* נַרְתֵּיק Ru 4, 7 Handschuh.
נָשָׂא *h.* 1. heben, tragen. נ' פָּנִים Rücksicht nehmen, bevorzugen; 2. nehmen. נ' עָוֹן Sünde vergeben; 3. heiraten. *pt. pass.* נָשׂוּי verheiratet. *Ni.* 1. erhoben werden; 2. verheiratet werden. *Hi.* 1. wegnehmen, wegtragen; 2. signalisieren; 3. verheiraten; 4. bringen, hingeben; 5. lenken, führen. *Hitp.* sich erheben.
נְשָׂא s. נְסָא.
נִשּׂוּאִין *h. m. pl.* Heimführung der Braut, Heirat.
נִשּׂוּאִין *a. m. pl.* dass.
נָשִׂיא *h. m.* Fürst, bes. das Haupt des palästinischen Juden nach der Zerstörung Jerusalems.
נְשִׂיאָה, נְשִׂיָּא *a. m.* dass.
נְשִׂיאָה *h. f.* 1. Erheben. נְשִׂיאַת רֹאשׁ Kopfzählung; 2. Aufladen.
נְשִׂיאוּת *h. f.* 1. Erhebung; 2. Würde; 3. Fürstenwürde; 4. Familie des Fürsten.
נְשִׂיאוּתָא, נְשִׂיוּתָא *a. f.* dass.
נִשְׁתְּרוּפִיתָא (?) *a. f.* Fliessen, Flüssigsein.
נָשָׁא *x. m.* Depilatorium.
נָשָׁא *a. m.* בַּר נָשָׁא, *pl.* בְּנֵי נָשָׁא Mensch.
נְשָׁא *a.* vergessen. *Itpe. ipf.* 2 *sg.* תִּתְנְשֵׁי Dt 9, 7 dass. *Aph.* 1. *pf. c. s.* אַנְשְׁיַנִי Gn 41, 51 in Vergessenheit geraten lassen, vergessen; 2. vergessen machen.
נְשָׁא *a. f.* (*sg.* gewöhnl. אִתְּתָא), *pl. d.* נְשַׁיָּא Frau. בֵּי נְשָׁא Haus der Eltern der Frau.
נָשַׁב *h.* wehen. *Pi. Hi.* 1. dass.; 2. wehen lassen.
נְשַׁב *a.*, *pf.* 3 *sg. f.* נְשַׁבַת Jes 40, 7, *pt. pl.* נָשְׁבִין Dt 32, 2 dass. *Pa. pt. f.* מְנַשְּׁבָא Gn 1, 2 dass. *Aph.* wehen lassen.
נֶשֶׁב *h. m.* Netz.
נִשְׁבָּא *a. m.* dass.
נִישְׁדוּר *x. m.* Ammoniak.
נָשֶׁה *h. m.* גִּיד הַנּ' Spannader.
נָשָׁה *h.* 1. vergessen; 2. leihen. *Hi.* vergessen machen.
נְשׁוֹבֶת *h. f.* Spreu.
נָשׁוֹרָא *a. m.* Krume.
נְשַׁט *a.* abziehen, enthäuten.
נַשְׁיָא *a. m.* גִּידָא דְנ' Gn 32, 32 Spannader.
נְשִׁיכָה *h. f.* Beissen.
נְשִׁילָה *h. f.* Abfallen.
נָשִׁים *h. f. pl.* Frauen.
נְשִׁימָה *h. f.* Atemzug.
נְשִׁיפָה *h. f.* Blasen.
נְשִׁיקָה *h. f.* 1. Küssen, Kuss; 2. geschlechtl. Berührung.
נְשִׁיקוּת *h. f.* Küssen, Anhänglichkeit.
נְשִׁיקְיָא Ortsname.
נְשִׁיקְתָא *a. f.* Kuss.
נְשִׁירָה *h. f.* Abfallen.
נָשַׁךְ *h.* 1. beissen; 2. ausleihen gegen Rückgabe mit Zuschuss; 3. aneinanderstossen. *Pi.* beissen. *Pu.* gebissen werden. *Hi.* 1. beissen lassen; 2. aneinanderstossen lassen; 3. Zins zahlen (?).
נֶשֶׁךְ *h. m.* Zinsnahme.
נַשְׁכָּן נַשְׁכָּנִית *h. m., f.* bissig.
נָשַׁל *h.* abfallen. *Ni.* dass. *Pi. Hi.* abfallen lassen, herabwerfen, abhauen.
נְשַׁל *a. Aph.* herauswerfen.

נָשַׁם *h.* atmen.
נְשַׁם *a. Pa.* aufatmen. *Itpe.* genesen. *Itpat.* אִנַּשְׁתַּם (?) atmen.
נֶשֶׁם *h. m.* Salbe, welche das Wachstum der Haare hindert.
נִשְׁמָא *a. m.* Atemzug.
נְשָׁמָה *h. f.* Lebenshauch, Seele.
נִשְׁמְתָא (Gn 2, 7) *a. f.*, *pl.* נִשְׁמָן dass.
נָשַׁף I *h.* blasen.
נָשַׁף II *h.* gleiten.
נְשַׁף I *a.* blasen. *Itpe.* angeweht werden.
נְשַׁף II *a.* gleiten. *Itpat.* אִנַּשְׁתַּף dass.
נֶשֶׁף *h. m.* Dämmerung (morgens und abends).
נִשְׁפָּא *a. m.* dass.
נָשַׁק *h.* 1. küssen; 2. berühren. *Pi.* küssen. *Pu.* sich berühren. *Hi.* berühren lassen.
נְשַׁק, נְשֵׁיק (Gn 29, 11) *a.* 1. küssen; 2. berühren. *Pa. inf.* נַשָּׁקָא Gn 31, 28 küssen.
נֵשֶׁק *h. m.* Rüstung, Waffen.
נִשְׁקֵי (bGitt 43[b]) *x. m. pl.* eingebranntes Zeichen.
נְשִׁקְתָא *a. f.* Kuss.
נָשַׁר *h.* abfallen, herunterfallen. *Pi.* abreissen. *Hi.* fallen lassen, abwerfen.
נְשַׁר *a.* dass. *Aph.* fallen lassen.
נָשֵׁר *h. m.* Herabfallendes.
נֶשֶׁר *h. m.* Adler (Geier).
נִשְׁרָא *a. m.* 1. Dt 14, 12 dass.; 2. Name einer Gottheit.
נְשָׁרָא *a. m.* Abfallendes.
נַשְׁרִיתָא (MidrTeh 78, 45) eine Vogelart (?).
נשתות (jEr. 25[a]) ?
נַשְׁתִּי. מנשתיה (bSabb 134[a]) l. מְנַשְּׁתַּם s. נְשַׁם.
נַשְׁתֵּיק *x. m.* (ναρθήκιον) Behältnis.
נְתַב *a.* wehen. *Pa.* dass. *Aph.* wehen lassen.
נִתְבְּרָא (?) Name eines heidnischen Fests. S. נִדְבָּכָה.
נִתּוּחַ *h. m.* Zerlegen.

נָתַז *h. Ni.* 1. abspringen; 2. spritzen. *Pi.* 1. springen; 2. springen machen. *Hi.* 1. springen machen; 2. abschlagen; 3. deutlich aussprechen. *Ho.* abgeschlagen werden.
נְתַז *a.*, *pt. pl. f.* נָתְזָן Dt 1, 44 abspringen. *Pa.* umherspringen machen. *Aph.* abschlagen.
נִתְזָה männl. Personenname.
נִתְזוֹאֵי (?) männl. Personenname.
נָתַח *h. Pi.* zerlegen.
נְתַח *a. Pa.* wegreissen.
נֶתַח *h. m.* Stück.
נָתִיב *h. m.* Pfad.
נְתִיבְתָא *a. f.* dass.
נָתִין *h. m.* Heiligtumssklave.
נְתִינָא *a. m.* 1. dass.; 2. männl. Personenname.
נְתִינָאָה *a. m.* Heiligtumssklave.
נְתִינָה *h. f.* 1. Geben; 2. Anlegen.
נְתִינוּת *h. f.* Gebot betreffend die Heiligtumssklaven.
נְתִינִי *h. m.* Heiligtumssklave.
נְתִיצָה *h. f.* Niederreissen.
נְתִיקָה *h. f.* 1. Losreissen; 2. Aufreissen.
נָתַךְ *h. Hi.* 1. schmelzen; 2. giessen. *Ni. Ho.* sich auflösen, schmelzen.
נְתַךְ I *a. Pa. Aph. ipf.* 2 *sg. m.* תַּתִּיךְ Ex 25, 12 1. schmelzen; 2. giessen.
נְתַךְ II *a.* schaden.
נְתַל *a.* geben.
נָתַן *h.* 1. geben; 2. an die Hand geben, ergeben; 3. legen, anlegen; 4. richten. *Ni. Ho.* 1. gegeben werden; 2. gelegt werden.
נְתַן *a.*, nur *impf.* יִתֵּין Ex 21, 4 u. *inf.* מִתַּן Dt 15, 10 dass.
נָתָן männl. Personenname.
נָתַץ *h.* niederreissen. *Ni. Ho.* niedergerissen werden.
נָתַק *h.* 1. losreissen, ausreissen; 2. von sich geben. *Ni.* 1. losgerissen werden; 2. sich lösen, sich wandeln;

3. haarkrank werden. *Pi.* 1. losreissen; 2. protestieren.

נְתַק *a. Pa.* 1. losreissen; 2. auflösen, verändern. *Aph. imp. c. s.* אַתִּיקְנוּן Jer 12, 3 (MS אַתְקֵינִינּוּן) dass. *Itpa. pf.* אִתְנַתַּק Koh 4, 12 1. abgelöst werden, weggenommen werden; 2. verändert werden.

נֶתֶק *h. m.* Haarschwund.

נִתְקָא (Lv 13, 30) dass.

נָתַר *h. Hi.* 1. lösen, losmachen; 2. erlauben; 3. preisgeben; 4. wegwerfen, exilieren. *Ni. Ho.* 1. losgemacht werden; 2. erlaubt werden.

נְתַר *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִתְּרוּן Dt 28, 40 (MS יִתְּרָן) abfallen; 2. *ipf.* יִתַּר Lv 13, 41 ausfallen. *Pa.* 1. *pt.* מְנַתַּר Jes 1, 30 (MS מִתַּר) fallen lassen, abwerfen; 2. fallen. *Aph. ipf.* 2 *pl.* תַּתִּירוּן Ru 2, 16 (MS תְּיַתְּרוּן) fallen lassen, abwerfen.

נֶתֶר *h. m.* Natron.

נִתְרָא *a. m.* 1. Jer 2, 22 dass.; 2. Abfall.

נָתַשׁ *h. Ni.* sich losreissen. *Hi.* 1. ausreissen; 2. schwächen.

נְתַשׁ *a.* ausreissen.

ס

ס der 15. Buchstabe des hebr. Alphabets. ס' als Zahlzeichen = 60.

סָאַב *h. Pu. pt.* מְסוֹאָב verunreinigt. *Hithp.* unrein werden.

סְאַב I *a. Pa. ipf.* יְסָאֵיב Lv 13, 3 1. unrein machen; 2. für unrein erklären; 3. *pf.* סָאֵיב Gn 34, 13 schänden. *pt. pass.* מְסָאַב Lv 13, 11 unrein. *Itpa. pf.* אִסְתָּאַב Nu 6, 12 1. verunreinigt werden, sich verunreinigen; 2. für unrein erklärt werden.

סְאַב II s. סִיב.

סְאָה *h. f., pl.* סְאִין, סְאוֹת Mass (dritter Teil des Epha) für Trockenes und Flüssiges. בֵּית סְאָה ein Feld, welches mit einem Sea besät wird.

סְאוֹבָא *a. m.* Unreinheit.

סְאוֹר *h. m.* 1. Sauerteig; 2. schlechte Gesinnung.

סאט s. סוט.

סָאמָא *x. m.* (ἄσημος) Silber.

סָאסָא *a. m.* Granne.

סָאתָא (Jes 27, 8) *a. f.* 1. *ind.* סְאָה 2 K 7, 1, *pl.* סְאִין Ex 16, 36, סָאוָן Gn 18, 6, סָוִין Mass für Trockenes und Flüssiges; 2. ein Gewicht.

סאתא (EchR 1, 15) l. סְחוּתָא.

סַב (= נְסַב) *a.* nehmen.

סָבָא (Gn 44, 20) *a. m.* 1. alt, Greis; 2. Gelehrter; 3. Grossvater; 4. männl. Personenname; 5. כְּפַר ס' Ortsname.

סָבָא *h.* saufen.

סְבָא *a., pt.* סָבֵי Dt 21, 20 dass. *Pa.* ausschänken. *Aph.* zu kosten geben.

סֹב *h. m., pl.* סֻבִּין feinere Kleie (?).

סָבַב *h.* umhergehen. *Ni.* sich wenden. *Pi.* 1. umringen; 2. herumgehen; 3. herumtragen; 4. umringen lassen. *Hi.* 1. zu Tische liegen; 2. zu Tische liegen lassen; 3. sich wenden. *Ho.* übertragen werden. *Po.* umringen. *Pu.* 1. ringsum gestellt sein; 2. zu Tische liegen.

סְבַב *a. Aph.* herumgehen.

סִבָּה *h. f.* 1. Gebrauch von סבב; 2. (später) Ursache.

סַבְהֲלוֹם (Ex 28, 18) *x. m.* ein Edelstein.

סָבוֹיְתָא, סָבְוָאֲתָא *a. f.* Schenkwirtin.

סִבּוּךְ *h. m.* Verflechten.

סַבּוֹלָאָה *a. m.* Lastträger.

סְבוּרָא I *a. m., c. s.* סְבוּרֵהּ Ez 19, 5 Hoffnung.

סְבוּרָא II *a. m.* Aderlass.
סָבוֹרָא, סָבוֹרָאָה *a. m.* 1. einer, der Ansichten hat; 2. (später) Bezeichnung der letzten Generationen der Lehrer im Talmud.
סָבוּתָא *a. f.* Greisenalter.
סַבְּטָא, סַבַּטְיָא (Σαββάτιος) männl. Personenname.
סַבַּטְיוֹן *x.* (σαββατεῖον) Name eines Flusses.
סְבִיכָא *a. m.* Dickicht.
סְבִילָה *h. f.* Gebrauch des Stammes סבל.
סְבִיסְק *x. m.* Alraun.
סְבִיעָא *a. m.* satt.
סָבַךְ *h. Pi.* verflechten, verwickeln. *Ni. Pu. Ho. Hitp.* verflochten sein, sich verwickeln.
סְבַךְ *a.* verflechten. *Pa.* umgarnen.
סְבָךְ *h. m.* Netz.
סַבָּךְ *h. m.* Netzverfertiger.
סְבָכָא, סִבְּכָא *a. m., pl. d.* סִבְּכַיָּא Jes 3, 18 Netz (Kopfbedeckung der Frauen).
סִבְכְּא *a. m., pl. d.* סִבְכַיָּא Jes 7, 20 Gestrüpp, Zweig.
סְבָכָה *h. f.* 1. Netz; 2. eine Kopfbedeckung der Frauen.
סִבְכֵּי, סְבְכֵּי Name eines Sees (Hule).
סְבַכְתָּא *a. f.* 1. Netz; 2. eine Kopfbedeckung der Frauen.
סָבַל *h.* tragen, ertragen. *Pu.* beladen sein.
סְבַל I *a., pt.* סָבֵיל Gn 4, 23 dass.
סְבַל II *x.* (vgl. סִבְלוֹנוֹת) *Pa.* Ehepfand geben.
סַבָּל *h. m.* Lastträger.
סִבְלָה *h. f.* Last, Arbeit.
סִבְלוֹן *h. m.* Tragen.
סִבְּלוֹנוֹת *x. f. pl.* (σύμβολα) Ehepfand (bei der Verlobung der Braut übergeben).
סִבּוֹלֶת *x. f.* (συμβολή) Beitrag zu einer gemeinsamen Mahlzeit.
סְבַלְתָּא (Ri 12, 6) *a. f.* Ähre.
סְבָנָא, סַבְנִיתָא, סְבְנִיתָא, סְבִינְתָא *x. f.* (σάβανον) Leintuch.

סְבַם *a. Pa.* aufhäufen.
סְבַסְטֵי (Σεβαστή) Ortsname (Samarien).
סְבַסְטוֹס *x. m.* (σεβαστός) Ehrwürdiger, Fürst (Beiname von röm. Kaisern).
סְבַע *a., ipf.* 2 *sg.* תִּסְבַּע Ex 15, 9 satt sein. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲסַבַּע Jer 31, 14, *Aph. ipf.* 3 *sg.* יַסְבַּע Jes 58, 11 (MS יְסַבַּע) satt machen, sättigen.
סַבְעָא *a. m., c.* סְבַע Dt 33, 23 satt.
סִבְעָא (Gn 41, 29), סְבָעָא *a. m.* Sättigung, Fülle.
סְבָקִין *x. m. pl.* (*sebacei*) Talglichter.
סָבַר *h.* 1. meinen. *pt. pass.* סָבוּר meinend; 2. vertrauen. *Hi.* 1. klar machen; 2. הִסְבִּיר פָּנִים freundlich sein.
סְבַר I *a.* 1. *pt.* סָבַר Lv 19, 32 verstehen; 2. *pf.* 1 *sg.* סְבַרִית Gn 48, 11 (MS סַבַּרִית) meinen. *pt. pass.* סְבִיר 1. Gn 37, 8 meinend; 2. gedenkend; 3. *pt. pl.* סָבְרִין Thr 3, 25 (MS מְסַבְּרִין) hoffen. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* סַבַּרִית Gn 49, 18 hoffen. *Aph.* 1. hoffen; 2. hoffen machen; 3. אַסְבַּר אַפִּין freundlich sein, sich jemd. zuwenden; 4. aufklären. *Itpa.* 1. hoffen; 2. einleuchten; 3. *pt.* מסתבר GnJII 49, 17, l. מְסְתְּחַר mit cod. Vat., s. סְחַר.
סְבַר II *a. Po.* 1. *pf. c. s.* סוֹבְרָךְ Dt 1, 31 aufladen, tragen; 2. *inf.* סוֹבָרָא Dt 1, 9 ertragen; 3. *inf. c. s.* סוֹבָרוּתָךְ 1 K 17, 4 verpflegen; 4. *pt.* מְסוֹבַר 2 S 23, 4 (MS מְסַבַּר) hoffen. *Itpo. pt. pl.* מִסְתּוֹבְרִין Ez 39, 9 sich versorgen.
סְבַר III *a. Pa. Po.* zur Ader lassen.
סֵבֶר *h. m.* 1. Hoffnung; 2. בְּסֵבֶר פָּנִים freundlich.
סִבְרָא, סְבְרָא *a. m.* 1. *ind.* סְבַר Ru 1, 12 (fehlt im MS) Hoffnung; 2. *c.* סְבַר Gn 31, 2, ס׳ אַפִּין Miene, Angesicht.
סַבָּרָא *a. m., ind.* סַבַּר Lv 19, 32 (MS סָבַר) Kundiger.
סְבָרָא *a. m.* 1. Ct 5, 11 (MS סִבְרָא)

Verstand; 2. vernünftige Ansicht, Meinung; 3. Vernunftgrund.

סְבָרוֹן *h. m.* Hoffnung.

סַבְרוּתָא *a. f.* 1. 1 K 3, 11 Verstand; 2. Hoffnung.

סברוסי l. אַבְרוֹסִי.

סְבַרְתָּא *a. f.* Hoffnung.

סְבֵירְיָנִית *x. f.* (*Severianus*) severianisch.

סְבְרִיקִין *x. m.* (σουβρικός) Obergewand.

סְגָא I *a.* gehen. *Aph. pt. pl.* מַסְגַן Jer 8, 6, *Itpe.* dass.

סְגָא II s. סְגִי I.

סְגֵד, סְגֵיד (Gn 24, 26) *a.*, *ipf.* 2 *sg.* תִּסְגוֹד Ex 20, 5 sich niederwerfen.

סִגְדָּא *a. m.* Götzenbild.

סִגְדוּתָא *a. f.* dass.

סִגְדְּתָא *a. f.*, *ind.* סִגְדָּא Lv 26, 1 Götzendienst.

סְגוּדָא *a. m.* Verehrung.

סִגּוּיָא *a. m.*, *pl. c. s.* סִגּוּיֵיהוֹן Jes 5, 13 Menge.

סגוינא l. סַגְיָנָא.

סְגוֹלָא *a. m.* Traube.

סִגּוּף *h. m.* Pein, Elend.

סִגּוּפָא (Jes 41, 17) *a. m.* dass.

סְגוֹרָא *a. m.* Verschluss.

סְגוּתָא *a. f.* Menge.

סְגִי I (Lv 13, 39) *a.* 1. grösser werden; 2. mehr werden; 3. viel sein; 4. genügen. *Pa. imp.* סַגִּי Nu 14, 17 gross machen. *Aph. pf.* אַסְגִּי Dt 1, 10 1. viel machen; 2. mehr machen; 3. gross machen; 4. viel haben. *Itpe.* sich vermehren.

סְגִי II *a.*, *pf. c. s.* סגיתיה Est II 3, 3 (MS סַגִּיר יָתֵיהּ) l. סְגַר יָתֵיהּ.

סַגִּי *a.* 1. (Nu 16, 3) genug; 2. sehr, viel. S. סַגִּיאָה.

סַגְיָא, סְגְיָא I *a. m.* 1. *ind.* סְגֵי Gn 32, 12 Menge. לִסְגֵי Gn 30, 30 gar sehr; 2. Mehrzahl.

סְגְיָא II *a. m.* Gang, Lauf.

סגיא (NuJII 22, 24) l. סְיָגָא.

סַגִּיאָה *a. m.*, *ind.* סַגִּיא, סַגִּי Nu 32, 1, *pl.* סַגִּיאִין Nu 21, 15 1. viel; 2. gross.

סְגִיאוּתָא I *a. f.*, *c.* סְגִיאוּת Lv 11, 42 (MS סַגְיוּת) Menge, Fülle.

סְגִיאוּתָא (?) II *a. f.*, *c.* סְגִיאוּת Mi 7, 4 (MS סִיוּגַת) Umzäunung.

סְגִידוּתָא *a. f.* Verehrung.

סַגְיוּתָא *a. f.*, *c.* סַגְיוּת Lv 11, 42 Menge, Fülle.

סְגִילָא s. סִגְלָא.

סַגִּין *a.* viel, sehr.

סְגְיָנָא (?) *a. m.* Zweig.

סַגִּיעָא s. סַגִּיאָה.

סְגִיעוּתָא s. סְגִיאוּתָא I.

סְגִירָא *a. m.*, *ind.* סְגִיר Lv 13, 44 aussätzig.

סְגִירָה *h. f.* 1. Einschliessung; 2. Gebrauch von סגר.

סְגִירוּתָא *a. f.* Aussatz.

סָגַל *h. Pi.* aufhäufen, zurücklegen. *Pu.* zu eigen sein.

סְגַל I *a. Pa.* dass.

סִגְלָא *a. m.* Wurzel von Cyperus rotundus.

סגלגל. *pt.* מסגלגל (ExJI 26, 28) l. מִתְגַּלְגַּל, s. גְּלַל.

סְגַלְגַּל *h. m.* rund.

סְגַלְגְּלָא *a. m.*, *pl. f.* סְגַלְגְּלָן Ez 1, 7 dass.

סְגֻלָּה *h. f.* Besitztum.

סִגִלָּרְיָא *x. m. pl.* (*sigillaria*) Bilderfest.

סְגוֹלָרִין *x. m. pl.* (*saeculares*) Säcularfeier.

סְגֻלְּתָא *a. f.* Besitztum.

סִגְלִתָא *a. f.*, *pl.* סִגְלֵי eine Binsenart.

סִגְמָטִין *x. m. pl.* (σάγματα) Decken.

סגמוס l. סִגְמָטִין.

סָגָן *h. m.* Fürst. סְגַן הַכֹּהֲנִים Priesterhaupt (nach dem Hohenpriester).

סִגְנָא *a. m.*, *c.* סְגַן Jer 52, 24 dass.

סִגְנָה. כְּפַר ס׳ Ortsname.

סוגנוי (GnJI 27, 28, MS סוגעי) l. סוּגְעֵי, s. סְגְעָא.

סִגְנָיָה *a. m.* aus Kephar Segana.

סְגָנִיּוֹת *x. f. pl.* Korb.

סִגְנוֹם, סִגְנוֹן *x. m.* (σίγνον) 1. Zeichen; 2. Losungswort; 3. Fahne.

סִגְנוֹרִים *x. m. pl.* (*signarii*) Fahnenträger.

סָגוֹם *x. m.* (σάγος) Stoff, Zeug.

סָגָם s. שְׁגַשׁ.

סְגַע *a.* 1. viel sein; 2. sich mehren. *Aph.* 1. vermehren; 2. viel haben.

סְגְעָא *a. m.* Menge.

סְגְעֲתָא *a. f.* dass.

סָגַף *h., pt. pass.* סָגוּף gequält. *Pi.* quälen. *Hitp.* sich quälen.

סְגַף *a.* quälen. *Pa. inf.* סַגָּפָא Nu 30, 14 dass. *Itpa. inf.* אִסְתַּגָּפָא Koh 1, 13 gequält werden.

סָגַר *h.* schliessen. *Ni.* geschlossen sein. *Hi.* ausliefern, verraten. *Ho. pt.* מֻסְגָּר eingeschlossen.

סְגַר *a., pt. pass. f.* סְגִירָא Ct 1, 9 umschliessen. *Aph. ipf. c. s.* יַסְגְּרְנֵּיהּ Lv 13, 5 1. zuschliessen; 2. einschliessen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תִּסְתְּגַר Nu 13, 14 eingeschlossen werden; 2. verschlossen werden; 3. aussätzig werden.

סָגָר *h. m.* Schloss.

סגרגר (Ps 1, 3) l. מְגַרְגֵּר, s. גַּרְגֵּר.

סוגרון (BemR 8 Ausg. Konst.) ?

סִגְּרוֹן Engelname.

סגריות l. סְנְדְּיוֹת.

סַגְרִיר *h. m.* Regenguss.

סַגְרִירָא *a. m.* dass.

סגרים (Tos. Bech V 12) l. זַגְּדּוֹם.

סַד *h. m.* Block (zum Fesseln).

סַדָּא *a. m.* dass.

סַדָּאָה *a. m.* Verfertiger von Blöcken.

סֶדָּה *x. f.* (*esseda*) Wagen.

סְדוֹם Ortsname.

סְדוֹמִי *h. m.* aus Sodom.

סִדּוּק *h. m.* 1. Rissigsein; 2. Rissiges.

סִדּוּר *h. m.* 1. Ordnen; 2. Ordnung; 3. Reihenfolge; 4. Hinsetzen; 5. Portion; 6. Abschätzung; 7. ein Teil der Mühle.

סִדּוּרָא *a. m., ind.* סִדּוּר Nu 28, 2 1. Ordnen; 2. Ordnung; 3. Reihenfolge.

סְדָיָא *a. m.* בֵּי ס׳ 1. Kopfkissen; 2. zu Häupten.

סָדִין *h. m.* 1. leinenes Tuch; 2. leinenes Gewand.

סְדִינָא *a. m., pl.* סְדִינִין Thr 2, 20 dass.

סַדְיָנָא s. סַדָּנָא.

סָדַם *h., pt. pl.* סודמין jBabB 13[c] (?).

סַדָּן *x. m.* 1. Holzblock, Stumpf; 2. Ambos; 3. Töpferscheibe.

סַדָּנָא *x. m.* 1. Baumstumpf; 2. Mittelstück im Mühlstein; 3. Jer 18, 3 (MS סְדָנָא) Töpferscheibe; 4. Masse; 5. (auch סְדָנָא) Instrument bei der Verfertigung von Dattelwein (?).

סְדָנָא *x. m.* (*esseda*) Wagen.

סודנים (Tos. Kel. BabB VII, 10) l. צִידוֹנִים, s. צִידוֹנִי.

סדסים (Siphre Dt 234), l. בּוּרְסִין.

סָדַק *h.* spalten. *Ni.* 1. gespalten werden; 2. beschnitten werden. *Pi.* spalten, zerreissen.

סְדַק *a.* 1. *pt. pass.* סְדִיק Lv 11, 7 spalten. *Pa.* 1. spalten; 2. *pf. c. s.* סַדֵּיקְנוּן 2K 2, 12 (MS סְדַקְנוּן) zerreissen.

סֶדֶק *h. m.* 1. Spalt; 2. Fetzen.

סִדְקָא *a. m., pl.* סִדְקִין 1 K 11, 30 Fetzen, Lappen.

סִידְקִי *x. f.* (σιτικός) 1. Getreidemarkt (Getreidechan); 2. Getreidehändler.

סִדְקִית *x. f.* Getreidehändlerin.

סִדְקִית *h. f.* spitzig.

סדקארים l. סְרְקָרִים.

סָדַר *h.* 1. ordnen; 2. aneinanderreihen. *Pi.* 1. ordnen; 2. eine Abschätzung vornehmen (behufs Belassung der notwendigsten Utensilien). *Pu.* geordnet sein. *Hi.* 1. ordnen; 2. die Reihenfolge feststellen.

סְדַר *a.* ordnen. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* סַדַּרִית Nu 23, 4 dass.; 2. forträumen; 3. eine Abschätzung vornehmen. *Aph. ipf.*

2 sg. תַּסְדַּר Ex 21, 1 in Ordnung vorlegen. *Itpa.* geordnet werden.

סוּדָר *x. m.* (σουδάριον) Tuch.

סֵדֶר (bJom 85[a]) l. סָרָד.

סֵדֶר *h. m.* 1. Ordnung; 2. Reihenfolge; 3. Lektionsabschnitt; 4. Erklärung eines Lektionsabschnitts; 5. Lehrstück.

סִדְרָא (Ex 28, 17) *a. m.* 1. Ordnung; 2. Reihe; 3. Lektionsabschnitt; 4. Erklärung eines Lektionsabschnitts; 5. Lehrstück; 6. Lehrhaus.

סוּדָרָא (Ru 3, 15, MS סְדוּרָא!), סוּדָרִין *x. m.* (σουδάριον) Tuch.

סדרונניא l. סְרוֹנְגָיָא.

סַדְרָן, סִדְרָן *h. m.* Ordner (von Traditionen).

סַדְרָנָא *a. m.* dass.

סָהַד *h. Pi.* mit Zeugen versehen.

סְהַד *a. Pa. Aph. ipf.* 2 sg. תַּסְהֵיד Dt 5, 18 1. Zeugnis ablegen; 2. zum Zeugen aufrufen; 3. bezeugen. *Ittaph. pf.* אִתַּסְהַד Ex 21, 29 bezeugt werden.

סָהֲדָא (Dt 19, 18) *a. m., ind.* סָהִיד Lv 5, 1 Zeuge.

סַהֲדָא (?) *a. m.* Zeugnis.

סָהֲדוּתָא (Ex 31, 18) *a. f.* 1. Zeugnis; 2. *pl. d.* סָהִידְוָתָא Dt 6, 20 Bezeugung; 3. Beweis.

סַהַר *h. m.* runde Einfriedigung (f. Tiere).

סֵיהֲרָא, סַהֲרָא (Gn 37, 9) *a. m.* Mond.

סַהֲרוֹן *h. m.* mondförmige Zierrat (?).

סַהֲרוֹנָא *a. m., pl. d.* סַהֲרוֹנַיָּא Ri 8, 26 dass.

סַהֲרָנָא *a. m.* dass.

סוֹא *h. m.* Korb.

סוֹאֲבָא *a. m.* Unreinheit.

סוֹאֲבוּתָא *a. f.* dass.

סוֹאַבְתָּא *a. f., c.* סוֹאֲבַת Lv 5, 3, *c. s.* סְאוֹבְתֵיהּ Lv 5, 3, *pl. c.* סוֹאֲבָת Koh 9, 8 1. Unreinheit; 2. Unreines.

סְוָאר s. סְוָר.

סוב s. סוּף.

סוֹבֵב *h. m.* 1. Rand; 2. Reifen.

סוֹבְבָא (Ex 27, 5, MS סוֹבֵיבָא) *a. m.* dass.

סוֹבִּין *h. m. pl.* Ränder (?).

סוֹבִין *h. m.* Schwert.

סוֹבְרָא I *a. m.* Last.

סוֹבְרָא II *a. m.* Hoffnung.

סוּג I *h.* umfriedigen, umzäunen. *Pi.* dass. *Pu. pt.* eingefriedigt.

סוּג II *h. Hi.* הִסִּיג verrücken.

סוּג *a., pt. pl.* סָיְגִין Ho 2, 8 umzäunen. *Pa. pf.* 3 *pl.* סַיְּגוּ Ct 7, 3 (MS סָיְגָן) als Umzäunung ziehen.

סוּג *h. m.* Korb (Kasten?).

סוּגָא *a. m.* ein Vogel.

סוּגָה *h. f.* Umfriedigung.

סוּגַר *h. m.* Verschluss (Kette?).

סוּד *h.* tünchen. *Pi.* dass.

סוּד *a., ipf.* 2 sg. תְּסוּד Dt 27, 2 dass.

סוֹד I *h. m.* Fundament.

סוֹד II *h. m.* 1. Geheimnis; 2. Rat.

סוֹדָנִי *h. m.* Schwätzer (?).

סוּחַ *h.* sagen. *Hi.* 1. sprechen; 2. erzählen.

סוּחַ *a.* sagen, anreden.

סוּחָא *a. m.* Geschwätz.

סוּחִיתָא (Jes 5, 25, MS סְחָוְתָא) *a. f.* Unrat.

סַוָּחִי *h. m.* Schwimmer.

סוֹחֵר *h. m.* 1. Händler; 2. Bettler.

סוּט *h. Hi.* bewegen, erschüttern. *Ni.* bewegt werden.

סוּט I *a., pf.* סָט Thr 2, 8 bewegen. *Aph. pf.* אַיְסִיט dass. *Itpe.* scheu werden.

סוּט II *a., pf.* סָט Koh 2, 15 (MS סְטָא) abtrünnig sein.

סוטדה s. סְטָדָה.

סוֹטָה *h. f.* 1. die des Ehebruchs Verdächtige; 2. Name eines talmud. Traktats.

סְוִי *a.* begehren. *Aph.* sich sehnsüchtig wenden.

סוֹי *h. m.* Korb.

סְוִירָא (Prov 23, 29)?

סוּךְ I *h.* bestreichen, salben. *Ni.* gesalbt werden. *Hi. pt.* מֵסִיךְ l. מֵנִיק, s. יָנַק.
סוּךְ II *h. Pal.* 1. anstossen; 2. ansengen.
סוּךְ *a., ipf.* 2 *sg.* תְּסוּךְ Dt 28, 40 Ausg. Merx (Cod. Soc. 84 Lücke) bestreichen, salben. *Itpe. ipf.* 3 *sg.* יִתְּסַךְ Ex 30, 32 gestrichen werden.
סוֹךְ *h. m.* Zweig, Busch.
סוֹכָא *a. m., c. s.* סוֹכֵיה Ez 31, 3 dass.
סוֹכָה *h. f.* dass.
סוֹכוֹ Ortsname.
סוֹכָיָה *a. m.* aus Socho.
סוֹכַר. עֵין ס׳ Name einer Quelle.
סוֹכְתָא *a. f., ind.* סוֹכָא Jes 17, 6 Zweig.
סוֹל *h. m.* Stachel, Gerte.
סוֹלָא *a. m., ind.* סוֹל NuJI 19, 2 dass.
סוּלָאנָא *a. m.* Schlacke.
סוֹלֶת *h. f., pl.* סְלָתוֹת 1. Feinmehl; 2. Gebäck davon.
סוֹלְתָא (Gn 18, 6, MS סוּלְתָא) *a. f., ind.* סוֹלֶת Ex 29, 2 dass.
סוּם I *h. Pi.* 1. kennzeichnen; 2. genau bezeichnen; 3. bestimmen; 4. endigen. *Hitp.* 1. genau bezeichnet werden; 2. beendigt werden.
סוּם II *h. Ni.* blind werden.
סוּם I *a., ipf.* 2 *sg.* תְּסִים Lv 19, 14 1. legen; 2. setzen; 3. anlegen. *Pa.* 1. anlegen; 2. anzeichnen, genau bemerken; 3. schliessen. *Aph.* vorlegen. *Itpa.* 1. genau bezeichnet werden; 2. geschlossen werden.
סוּם II *a.* erblinden. *Pa. pf.* 3 *pl.* סַיְמוּ Ct 5, 7 (MS סַמִּיוּ) blind machen.
סוּמָא *h. m., pl.* סוּמִין Blinder.
סוּמָא *a. m., pl.* סוּמַן Jes 29, 18 (MS סָמַן) dass.
סוּמָה *h. f.* Blinde.
סוֹמֶךְ *h. m.* Ring oder Schlinge am Joch, worin die Pflugdeichsel hängt.
סוּמְתָא *a. f.* Mal.
סְוָנָא *a. m., c.* סְוַן Mi 7, 10 (MS סִין) Kot.
סְוָס Name eines Krauts.
סוס. אסיסני (bPes 4[a]) s. אסיסנא.
סוּס *h. m.* Pferd.
סוּסָא *a. m., pl. c. s.* סוּסוֹהִי 2 K 5, 9 Soc 59 dass.
סוּסְבַל *h. m.* eine Heuschreckenart.
סוּסָה *h. f., pl.* סוּסִיוֹת Stute.
סְבַסְטֵי (Σεβαστή) Ortsname (Samaria).
סוּסְיָא I (Ex 15, 1) *a. m., pl.* סוּסָוָן Gn 49, 17, סוּסָוָתָן Pferd.
סוּסְיָא II (Jes 38, 14) *a. m.* Schwalbe(?).
סוּסִיתָה, סוּסִיתָא Ortsname.
סוּעַ *a., ipf.* יְסוּעַ Lv 14, 42 (MS יְשׁוּעַ), s. שׁוּעַ.
סוּעַרְנָא s. סַעֲרְנָא.
סוּף *h.* vernichten. *Pi.* dass. *Pu. pt. f.* מְסֻיָּפָה Spätfeige. *Hitp.* bis zuletzt gelassen werden. *Pal.* völlig vertilgen.
סוּף *a.* 1. *ipf.* יְסוּף Lv 26, 20 ein Ende nehmen, schwinden; 2. vernichten; 3. *pf.* סָף Thr 4, 11 vollenden. *Pa.* 1. vernichten; 2. *pt. pl.* מְסַיְּפִין 1 K 14, 10 (MS מְסִיפִין) schwinden; 3. ein Ende machen. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אֲסֵיף Dt 32, 22, אֲסִיף Ze 1, 3 vernichten.
סוּף *h. m.* Schilf (nur in יַם סוּף Schilfmeer).
סוֹף *h. m.* Ende. לֹא סוֹף דָּבָר — אֶלָּא nicht nur — sondern auch. סוֹפֵי תְאֵנִים die letzten Feigen.
סוֹפָא (Gn 49, 9) *a. m.* dass. סוֹפֵי קַיְטָא Mi 7, 1 (MS סָיָפֵי ק׳) die letzten (Feigen) des Sommers.
סוּפָא *a. m., ind.* סוּף Dt 1, 1 Schilf (nur in יַם סוּף).
סוֹפָה *h. f.* Ende.
סוּפִין *h. m.* Schwert.
סוּפִינָא *a. m., c. s.* סוּפִנֵיה 2 S 21, 16 dass.
סוֹפַפְתָא Ortsname.
סוֹפֵר *h. m.* 1. Schreiber; 2. Bibellehrer; 3. Gelehrter; 4. Gelehrter

der Zeit Esras. *pl.* סוֹפְרִים Name eines talmud. Traktats.

סָוָר *h. m.* geschichteter Haufe.

סָוַר *h.* aufhäufen.

סוּר *h.* 1. abweichen; 2. weichen. *Hi.* 1. entfernen; 2. abtrünnig machen. *Ho.* beseitigt werden.

סוּר *a.* untersuchen. *Pa.* dass.

סֹור *h. m.* 1. Sauerteig; 2. Gischt; 3. schlimme Natur; 4. Bösartiger.

סוּר Name eines Tempelthors.

סוּרָא *a. m.* Name eines Krauts.

סוּרָא Ortsname.

סוּרָאָה *a. m.* aus Sura.

סוֹרֵג *h. m.* Gitter.

סוּרִיאֵל Engelname.

סוֹרֵיגָא *a. m.* Gitter.

סוֹרֶם *h. m.* eine Pflanze (?).

סַוְרִיקִין s. סֻבְרִיקִין.

סוּרְתָא Ortsname.

סוּת *h. Hi.* verlocken, locken. *Ni.* verlockt werden.

סוּת *h. m.* Verlockung.

סוּת *h. m., pl.* סוּתוֹת Kleid.

סְחָא *a.* 1. *ipf.* יִסְחֵי Lv 14, 8 (MS יַסְחֵי) schwimmen; 2. baden. *Aph. imp. pl.* אַסְחוֹ Gn 18, 4 baden, waschen.

סָחוּ *h. m.* Schwimmen.

סַחְוָא (Ez 47, 5) *a. m.* dass.

סְחוּי *h. m.* dass.

סְחוּם (falsch סחום) *h. m.* Ohrknorpel.

סְחוּפָא *a. m.* Umstossen.

סְחוֹר *a.* סְחוֹר סְחוֹר Lv 8, 15 rings herum.

סְחוֹרָה *h. f.* 1. Handel; 2. Ware; 3. männl. Personenname.

סְחוֹרְתָא (Gn 34, 10) *a. f.* 1. Handel; 2. Ware.

סְחוּתָא (Zeph 1, 17) *a. f.* Unrat.

סָחַט *h.* auspressen.

סְחַט *a.* dass.

סָחְיָא *a. m.* Schwimmer.

סְחִיטָה *h. f.* Auspressen.

סַחְיָנָא *a. m.* Schwimmer.

סְחִיתָא (Ze 1, 17, MS סְחוּתָא) *a. f.* Unrat.

סְחַן *a. Aph.* umfassen.

סָחַף *h.* 1. niederwerfen, verheeren; 2. zerren. *Hitp.* verheert werden.

סְחַף *a.* 1. niederreissen; 2. stürzen; 3. antreiben. *Pa.* stürzen, umkehren. *Itpe.* 1. *pf.* אִסְתְּחַף Est II 6, 12 gestürzt werden; 2. verheert werden.

סָחַק *h.* 1. lachen, scherzen; 2. *pt.* סוֹחֵק reichlich. *Pi.* verlachen.

סָחַר *h., pt.* סוֹחֵר Hausierer, herumziehender Händler.

סְחַר *a.* 1. *ipf.* יִסְחַר Nu 34, 4 (MS יַסְחַר) im Kreise herumgehen; 2. Handel treiben; 3. umringen. *Pa. pt. pl.* מְסַחְרִין Thr 1, 6 (MS מְסַתַּחְרִין) umhergehen. *Aph.* 1. *pf.* אַסְחַר Ex 13, 18 wenden lassen, führen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תַּסְחַר Nu 36, 7 sich wenden, wandern; 3. *pf.* 3 *pl.* אַסְחַרוּ Gn 37, 25 sich zur Mahlzeit lagern; 4. *ipf.* 2 *pl.* תַּסְחֲרוּן Jos 6, 3 umringen. *Itpe.* 1. *pf.* אִסְתְּחַר Gn 42, 24 sich wenden; 2. *imp.* אִסְתְּחַר Gn 27, 19 sich zur Mahlzeit lagern.

סַחְרָן *h. m.* Händler.

סַחְרָנָא *a. m., pl.* סַחְרָנִין, 1. *c. s.* סַחְרָנֵיכוֹן Lv 25, 44 Umgebung; 2. Nachbarschaft.

סַחְרָנוּתָא *a. f., c.* סַחְרָנוּת Ex 7, 24 um — herum.

סְחַרְתָּא *a. f.* 1. *c. s.* סַחְרַתְהוֹן Ez 32, 22 (MS סַחְרָנוּתְהוֹן) Umgebung; 2. Ortsname.

סַט *h. m.* Biegung (zwischen Griff und Sichel).

סְטָא (Gn 30, 1) *a.* 1. abweichen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּסְטֵי Nu 5, 12 untreu werden. *Aph.* 1. *inf. c. s.* אַסְטָיוּתַהּ Nu 22, 23 ablenken; 2. *pt. pass.* מַסְטֵי Jes 58, 6 Soc 59 beugen (das Recht).

סְטִיבַס *x. m.* (στιβάς) Ruhebett.

סִטְרָא weibl. Personenname.

סְטָדִין *x. m.* (στάδιον) Rennbahn.
סָטָה *h.* 1. abweichen; 2. treulos sein.
סְטוּמְתָא *a. f.* Siegel.
סְטוּתָא *a. f., c. s.* סְטוּתֵיהּ Koh 2, 15 Abweichung.
סְטַטְיוֹנָר *x. m.* (στατιονάριος) Wachsoldat.
סַטְיָא, סָטְיָא (Dt 19, 16) *a. m.* Abfall.
סְטָיו (סְטִיו?) *x. m.* (στοά, στοιά) 1. Säulenhalle; 2. Fussboden.
סיטיון (Tos. Kel. BabM II) l. סְטִיוֹן, s. סְטָיו.
סָטִיף *h. m.* mit rissiger Haut (?).
סָטִיתָא *a. f.* Treulose.
סְטַכְטוֹן *x. m.* (στακτόν) Myrrhenöl.
סְטַכְתְּ *x. m.* (στακτή) dass.
סטיכם l. סְטִיבַם.
סְטְלָא *x. f.* (σίτλα) Wassereimer.
סְטַם *a.* siegeln.
סָטַן *h.* anfeinden. *Hi.* anfeinden, verklagen.
סְטַן *a.* dass. *Aph.* 1. *inf.* אַסְטָנָא Sac 3, 1 verklagen; 2. verführen.
סִיטוֹן *x. m.* (σιτώνης), *pl.* סִיטוֹנוֹת Getreidehändler.
סָטָן *h. m.* Widersacher, Satan.
סָטָנָא *a. m., ind.* סָטָן Nu 22, 22 dass.
סוּטִינָא *x. m.* (σατίνη), *c. s.* סיטוניהון Jes 21, 8 (MS סִיטוּעֲהוֹן), l. סוּטִינֵיהוֹן Streitwagen.
סִטְנָה (Gn 26, 21, MS שִׂטְנָה) Name eines Brunnens.
סיטנו (Tanch Schoph. 2) l. שׁוּטְרוֹ, s. שׁוֹטֵר.
סיטס l. טִיטָס.
סָטִים *x. m.* (ἰσάτις) Waid (eine Farbpflanze).
סִיטוּסִימָה *x. f.* (σιτισμός) Nahrung.
סָטַף *h. Ho. pt.* zerrissen, geplatzt (von überreifen Früchten).
סוטר l. סוּסְרָטֵי.
סָטַר *h.* mit der flachen Hand schlagen. *Pi.* dass.

סְטַר I *a.* zerstören.
סְטַר II *a. Aph.* ausbreiten.
סִטְרָא *a. m., c.* סְטַר Ex 13, 20 1. Seite; 2. Rand.
סִטְרָא *a. m.* Lohn.
סִטְרָאָה *a. m.* etwas Anderes.
סְטְרָטֵיגוֹס *x. m.* (στρατηγός) Befehlshaber (*comes militum*).
סְטְרָטְיוֹט *x. m.* (στρατιώτης) Soldat.
סטריות (Tanch Pikk. 3) l. סְטַדְיוֹת, s. סְטָדִין.
סטרמוסין (KohR 3, 9) l. mit Ausg. Pes. סְטְרוֹמָטִין.
סְטְרוֹמָטִין *x. m. pl.* (στρώματα) Bettpolster.
סְטְרְנַלְיָא, סְטְרְנַרְיָא *x. f.* (Σατουρνάλια) römisches Fest.
סִיאָה I *h. f.* eine Ysopart.
סִיאָה II *h. f.* Versammlung.
סִיאוֹר *h. m.* 1. Sauerteig; 2. böse Natur.
סֵיאוֹרָא *a. m.* Sauerteig.
סֵיאָר s. שְׂאֹר.
סִיב I (Gn 27, 1) *a., pf.* 1 *sg.* סֵיבִית Gn 18, 12 alt sein. *Itpe.* alt werden.
סִיב. סייבת (BerR 78) l. סַיַּפְתְּ s. סוּף.
סִיב *h. m.* Faser, Bast.
סִיבָא I *a. m.* dass.
סִיבָא II *a. m., ind.* סִיב Gn 25, 8 1. alt; 2. Greis; 3. angesehener Mann; 4. Gelehrter.
סַיְבָא *a. m.* schmutzig.
סֵיבָא *a. m., c. s.* סֵיבֵיהּ 1 K 14, 4 Greisenalter.
סֵיבוּת *h. f.* graues Haar.
סֵיבוּתָא *a. f.* 1. *ind.* סֵיבוּ Gn 15, 15 Greisenalter; 2. graues Haupt.
סֵיבְתָא *a. f.* 1. *c. s.* סֵיבְתִי Gn 44, 29 graues Haupt; 2. graues Haar; 3. Greisenalter. *pl.* סֵיבָתִין Gn 44, 20 dass.; 3. Würde eines Gelehrten.
סִיג *h. m.* 1. Schlacke; 2. unedles Metall; 3. Blütenstaub (?).

סִיג *h.* s. סוּג.
סִיג *a.* s. סוּג.
סְיָג *h. m.* Einfriedigung, Umzäunung.
סְיָגָא *a. m., ind.* סְיָג Mi 7, 4 (MS סִיָג) dass.
סִיגָא *a. m.* Zweig (?).
סִיד *h.* s. סוּד.
סִיד *a.* s. סוּד.
סִיד *h. m.* 1. Kalk; 2. eine Art Schminke.
סַיָּד *h. m.* Tüncher.
סִידָא (Dt 27, 2) *a. m.* Kalk.
סִיוָאָה (?) *a. m.* aus Siwa (?).
סִיוּגְתָא *a. m., c.* סִיוּגַת Mi 7, 4 Einfriedigung.
סִיּוּד *h. m.* Tünchen.
סִיוּטָא *a. m.* Erschütterung, Schrecken.
סִיּוּם *h. m.* Schluss.
סִיּוּמָא *a. m.* dass.
סִיוָן (Est II 8, 9) Name des 3. Monats.
סִיּוּעַ *h. m.* Hilfe.
סִיּוּעָא *a. m.* dass.
סִיּוּפָא *a. m., pl. c.* סִיּוּפֵי Am 8, 2 Spätling, Spätfeigen.
סְיָח *h. m.* männl. Eselsfüllen.
סַיָּחָא *a. m.* Schwimmer.
סְיָחָה *h. f.* weibl. Eselsfüllen.
סִיחָה *h. f.* Rede.
סִיחוֹן männl. Personenname.
סִיט *h. m.* 1. ein Längenmass (Entfernung der Spitze des Daumens und des Zeigefingers?); 2. s. סֵט.
סַיְטָנָא (?) *a. m.* der abzuweichen pflegt.
סיטנא. כסיטנא (Tos. Kel. BabM II) l. כִּסּוּי טָנָא.
סִיטוּסִימָה *x. f.* (σιτισμός) Nahrung.
סִיכָה *h. f.* Salben.
סימא (ExJI 32, 20) l. סוּמְא, s. סוּמְתָא.
סִימָה *h. f.* Schatz.
סִימוּנָא *a. m.* eine Rohrart.
סִימְנָא *a. m.* Schatz.
סִימְתָא *a. f., pl.* סִימָן Gn 43, 23 dass.
סְיָנָא I *a. m., c.* סְיָן Jes 10, 6 Kot.
סְיָנָא II *a. m.* Hut.

סֵינָא *a. m., c. s.* סֵינֵיהּ Dt 25, 9 Schuh, Sandale.
סְיָנְקִי *h. m.* aus Sijan.
סִיס *h. m.* Faser.
סִיסָא *a. m., pl. d.* סִיסַיָּא NuJI 15, 38 dass.
סִיסְיָא *a. m.* Unzufriedenheit.
סִיסִין I *x. f.* ein Heilmittel (*Matricaria Chamomilla*).
סִיסִין II Ortsname.
סֵיסַם *x. m.* Ebenholz.
סִיסְנָא *a. m.* Dattelrispe (?).
סִיסְרָא männl. Personenname.
סִיַּע *h. Pi.* helfen, unterstützen.
סִיַּע *a. Pa. pf.* 3 *f. sg.* סִיְּעָא Koh 2, 9 dass. *Itpa.* 1. *pt. pl.* מִסְתַּיְּעִין Mi 4, 14 sich zusammenscharen; 2. Hilfe erhalten, gelingen.
סִיעָא *a. m.* Gesellschaft.
סְיָעָא *a. m., c. s.* סְיָעֲנָא Thr 4, 17 (nicht im MS) Hilfe.
סִיעֲדָא (Lv 26, 37, MS תְּקוּמָה) *a. m.* Hilfe.
סִיעָה *h. f.* Schar, Gesellschaft, Genossenschaft.
סִיעֲתָא *a. f., pl.* סִיעָן Nu 24, 24 dass.
סַיַּעְתָּא *a. f.* Hilfe.
סַיִף *h. m.* Schwert.
סֵיפָא, סַיְפָא I *a. m., c. s.* סֵיפָךְ Gn 27, 3 dass.
סֵיפָא II *a. m.* Ende.
סִיפָא *x. m.* Apfel.
סְיָפָא *a. m.* 1. *pl. c.* סְיָפֵי Dt 4, 32 Ende; 2. *pl. c.* סְיָפֵי Mi 7, 1 Spätfrucht.
סַיָּפָא *a. m.* Schwertträger.
סְיָפָה *h. f.* Spätfeige.
סיקיא (ExJII 7, 19) l. קִיסַיָּא mit Cod. Vat., s. קִיסָא.
סִיר *h. m.* Topf.
סִירָא I *a. m.* Panzer.
סִירָא II männl. Personenname.
סַיָּרָא *a. m.* Untersucher, Spion.
סִירָא, סִירָה I *h. f.* Dornbusch.

סִירָה II *h. f.* Einfriedigung.
סֵירוּב *h. m.* Ablehnung.
סֵירוּג *h. m.* 1. Flechten; 2. Weise des Flechtens (mit Überspringung des Mittelgliedes).
סֵירוּחַ *h. m.* Übelriechendes.
סֵירוּי *h. m.* Versündigung.
סֵירוּס *h. m.* 1. Kastrieren; 2. Umkehren (der Ordnung).
סֵירוּף *h. m.* Verbrennen.
סִירְתָא *a. f., pl.* סִירִין Jes 34, 13, סִירָן, סִירְיָן Dornbusch.
סִיתָא (Lv 22, 28) *a. f.* Mutterschaf.
סַךְ *x. m.* (κάσις) Bruder.
סְכָא *a. m.* Summe, Zahl.
סְכָא I *a.* summieren.
סְכָא II *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* סְכֵיתֵיהּ Nu 24, 17 schauen; 2. hoffen. *Pa. pt. c. pron.* מְסַכֵּינָא Hb 2, 1 (MS מְסַכֵּינָא), *pl.* מְסַכַּן Jes 47, 13 (MS מְסַכַּן) ausschauen, erwarten. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִסְתַּכִּיאוּ Gn 18, 16 ausschauen; 2. hoffen, lauern.
סָכָה *h.* schauen.
סֻכָּה *h. f.* 1. Hütte: 2. Festhütte.
סַכְוָאָה (Jes 21, 6, MS סְכוֹאָה) *a. m.* Späher, Wächter.
סִכּוּי *h. m.* Hoffnung.
סִכּוּיָא *a. m.* dass.
סִכּוּךְ *h. m.* 1. Bedecken; 2. Bedachung.
סְכוֹכִית I *h. f.* Glas.
סְכוֹכִית II *h. f.* überhängend, hervorragend.
סְכוּלָא *a. m.* 1. Verstand; 2. Verständiges.
סְכוּם *h. m.* 1. Zahl, Summe; 2. Zählung.
סְכוּמָא *a. m.* dass.
סִכּוּן *h. m.* Gefährdung.
סִכּוּף *h. m.* Qual, Elend.
סִכּוּת (Am 5, 26) Name einer Gottheit.
ס׳ בְּנוֹת (2 K 17, 30) dass. .סֻכּוֹת
סָכוּתָא *a. f.* 1. Nu 23, 14 Umschau; 2. Gn 31, 49 Warte; 3. Thr 4, 17 (nicht MS) Hoffnung; 4. Ortsname.

סַכֵּי *h. m.* סַכֵּי שֶׁמֶשׁ blinzelnd (eigentl. Sonne schauend).
סַכְיָא *a. m.* 1. Schauer; 2. KohR 9, 18 l. mit Ausg. Pes. סָבָא.
סִכְיוֹנָא *h. m.* Hoffnung.
סַכִּין *h. m.* Messer.
סַכִּינָא (Gn 22, 6) *a. m.* dass.
סָכַךְ I *h. Pi. Po.* 1. decken, bedecken; 2. eine Bedachung machen. *Pu.* bedacht sein. *Hi.* dass. הֵיסֵךְ רַגְלָיו seine Notdurft verrichten. *Hitp. Hitpo.* bedeckt werden.
סָכַךְ II *h. Hi.* flechten, weben. *Pilp.* umschnüren, in ein Netz stecken.
סְכַךְ *a.* flechten. *Pa.* dass. S. auch סְבַךְ.
סְכָךְ *h. m.* Bedeckung, Bedachung.
סְכָכָא *a. m.* dass.
סְכָכָה *h. f.* dass.
סָכַל *h. Hitp.* 1. betrachten; 2. nachdenken.
סְכַל I *a. Aph.* 1. belehren; 2. einsichtig sein. *Itpa. inf.* אִסְתַּכָּלָא Gn 3, 6 einsichtig werden; 2. *pt.* מִסְתַּכַּל Nu 21, 9 betrachten.
סְכַל II *a. Aph. pf.* 2 *sg.* אַסְכֵּילְתָּא Gn 31, 28 thöricht handeln. *Itpa. pf.* 1 *sg.* אִסְתַּכֵּילִית 2 S 24, 10 thöricht sein.
סַכְלָא *a. m.* thöricht, Thor.
סָכְלָא *a. m.* Einsicht.
סַכְלְנוּתָא *a. f.* dass.
סְכוֹלַסְטִיקָא *x. m.* (σχολαστικός) Advokat.
סָכְלְתָנָא *a. m., ind.* סָכְלְתָן Gn 41, 33 verständig.
סָכְלְתָנוּתָא *a. f., ind.* סָכְלְתָנוּ Ex 31, 3 Einsicht.
סָכַם *h.* summieren. *Hi.* 1. übereinstimmen; 2. meinen.
סְכַם *a.* 1. summieren; 2. zustimmen. *Aph. pt.* מַסְכִּים Ct 8, 13 zustimmen, übereinstimmen. *Itpe.* beschlossen werden.
סַכְמוּתָא *a. f.* Beschluss, Bestimmung.
סָכַן *h. Pi.* gefährden. *Pu. pt.* gefährdet. *Hitp.* in Gefahr geraten, gefährdet sein.

סְכַן *a.* in Gefahr geraten. *Pa. pt. pass. f.* מְסַכְּנָא 2 S 22, 5 gefährden. *Aph.* Gefahr verursachen. *Itpa.* in Gefahr geraten.
סְכְנָא Ortsname.
סַכָּנָה *h. f.* Gefahr. סַכָּנַת נְפָשׁוֹת Lebensgefahr.
סְכַנְיָא Ortsname.
סִכְנִין, סִכְנֵי Ortsname.
סכניתא l. סַבְנִיתָא.
סַכַּנְתָּא *a. f., c.* סַכְּנַת Thr 5, 9 (MS סַכָּנַת) Gefahr.
סכום s. סָגוֹם.
סִכְסָא *a. m.* dumm.
סַכְסִיתָא (?) *a. f.* Koralle.
סִכְסֵךְ I s. סוּךְ II.
סִכְסֵךְ II s. סָכַךְ II.
סַכְסְנָא *a. m.* dumm.
סָכַף *h.* quälen. *Pi. Hi.* dass.
סְכַף *a.* dass.
סָכַר I *Ni.* verstopft werden. *Hitp.* eingeengt werden (?).
סְכַר *a. Pa.* 1. verstopfen; 2. l. סְבַר. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִסְתְּכַרוּ Gn 8, 2 verstopft werden. *Itpa.* dass.
סַכָּר *h. m.* Verstopfer (von Wasserläufen für den Fischfang).
סִכְּרָא (Jes 19, 10), סִכְרָא *a. m.* 1. Verstopfung, Schleuse; 2. Verschluss, Schloss.
סִכְרָא Ortsname.
סִכְּתָא (Dt 23, 14) *a. f., pl.* סִכִּין 1. Pflock; 2. Dorn; 3. Pflugschaar; 4. Münzstempel.
סַל *h. m.* Korb.
סַלָּא (Gn 40, 17) *a. m.* dass.
סָלָא *h. Pi. Hi.* in die Höhe bringen.
סְלָא *a. Aph.* verachten, verwerfen.
סֶלָא *x, f.* (*sella*) Sessel.
סְלָא s. סַלְתָא.
סְלָאנָא *a. m.* Schlacke.
סַלְבּוּנָא *a. m.* ein Teil der weibl. Kleidung.
סַלְגִּיתָא, סְלִגִיתָא *a. f.* Korb.

סלגורין l. סַנְלָרִין.
סָלַד *h.* zurückspringen, zurückzucken. *Pi.* Unzucht treiben.
סְלָו s. סְלָיו.
סְלָוָא *a. m., pl. d.* סְלָוַיָּא Ct 2, 2 Dorn.
סְלֶוְכְיָא s. סְלֶוְקְיָא.
סִלּוֹן *h. m.* Dorn.
סִילְוָנִי (Σιλουανός) männl. Personenname.
סִלּוּק *h. m.* 1. Entfernen; 2. Aufhören; 3. Tod.
סְלֶוְקְיָא (Σελεύκεια) Ortsname.
סְלוּתָא *a. f.* Unrat.
סָלַח *h.* verzeihen. *Ni.* verziehen werden.
סְלַח *a., pt.* סָלַח Ex 34, 7 verzeihen. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תְּסַלְּחוּן Nu 18, 1 Verzeihung erwirken; 2. *inf.* סַלָּחָא Jes 55, 7 verzeihen.
סלטא l. סַלְתָא.
סיליי s. כִּילְיי.
סְלָיו *h. m.* Wachtel.
סְלָיו (Ex 16, 13, MS סְלָו) *a. m.* dass.
סְלִיוֹן (?).
סְלִיחָה *h. f.* 1. Verzeihung; 2. Sühnritus.
סְלִיחוּתָא *a. f., c.* סְלִיחוּת Jer 8, 15 Verzeihung.
סְלִיחְתָא *a. f., c.* סְלִיחַת Jer 14, 19 (MS סְלִיחוּת) dass.
סָלִיל *h. m.* 1. Spule (im Weberschiffchen); 2. dünnes Rohr.
סְלִילָה *h. f.* Körbchen.
סוּלְיָם, סוּלְיָסָה *x. m. pl.* (*solea*) Sandale.
סוּלְיַם *x., pt.* מְסוּלְיָם nur mit Sohle versehen.
סוליתא s. סוּלְיַם.
סִלְיְתָא *a. f.* Nachgeburt.
סִלְכָּא (?) männl. Personenname.
סָלַל I *h.* springen. *Ni.* sich erheben. *Pi. Po.* Unzucht treiben. *Pilp.* erheben. *pt. pass.* מְסֻלְסָל bevorzugt.
סָלַל II *h. Pilp.* kräuseln, Locken machen.
סֻלָּם *h. m., pl.* סֻלָּמוֹת 1. Leiter. סֻלָּמָה

שֶׁל צוֹר tyrische Leiter (Küstenstrich bei Tyrus); 2. ein Kleidungsstück des Weibes; 3. Stufe.
סֻלְּמָא (Gn 28, 12, MS סוּלְּמָא) *a. m.* dass.
סַלְמַי männl. Personenname.
סָלָמַנְדְּרָא *x. f.* (σαλαμάνδρα) Salamander.
סָלְמִנְטוֹן *x. m.* (vgl. ἕλμινθος) Kornwurm. תסלמנטון LvJI 26, 10 MS, l. מְסֻלְמְנָטוֹן vom Kornwurm gefressen.
סִילוֹן *x. m.* (σωλήν), *pl.* סִילוֹנוֹת 1. Rinne, Rohr; 2. Strahl.
סִילוֹן *x. m.* (σελλίον) Sessel.
סִילָנִי (Σιλανός) männl. Personenname.
סִלְסוּל I *h. m.* Vorzug, Auszeichnung.
סִלְסוּל II *h. m.* Kräuseln (des Haars).
סַלְסְלָא *a. m., pl.* סַלְסְלִין Jer 6, 9 hochhängender Zweig.
סַלְסָלָה *h. f.* feingewebter Stoff.
סַלְסִלָּה *h. f.* Korb.
סֶלַע *h. m.* 1. Fels, Stein; 2. ein Gewicht; 3. eine Münze (= 4 Denare). ס׳ צוֹרִי tyrischer Sela. ס׳ מְדִינָה Provinzialsela (der 8. Teil des Wertes des tyrischen Sela); 4. Geld; 5. Schuppe (?).
סִלְעָא *a. m., pl.* סַלְעִין Gn 20, 16 eine Münze (s. oben).
סָלְעָם *h. m.* Heuschreckenart.
סַלְעֵם *a., pt. pass. f.* מְסַלְעֲמָא Na 3, 11 verderben. *Pass. ipf.* 3 *pl.* יִסְתַּלְעֲמוּן Ob 16 Soc 59 vernichtet werden.
סַלְעֲמוּתָא *a. f.* Vernichtung.
סָלַף *h. Pi.* verdrehen.
סְלַף *a.* dass. *Itpe.* אִסְתְּלֵיף Est II 6, 10 (MS אִסְתְּלַף) sich verdrehen.
סַלְפִּיד, סַלְפִּידָם, סַלְפִּינְגַּס *x. m.* (σάλπιγξ) Trompete.
סַלְפִּיתָא *x. f.* (σάλπη) eine Fischart.
סְלִיקָא, סְלִיק (Σελεύκεια) Ortsname.
סִלֵּק *h.* beseitigen (?). *Pi.* 1. beseitigen, entfernen; 2. aufheben. *Pu.* entfernt sein, ausbleiben. *Hitp.* 1. sich entfernen; 2. sterben.

סְלֵק I, סְלֵיק (Gn 19, 28) *a.* 1. *imp.* סַק Dt 32, 49, *ipf.* 1 *sg.* אֶסַּק Ex 32, 30 aufsteigen. סְלַק דַּעְתֵּיה meinen; 2. begegnen; 3. gelingen; 4. heilen. *Pa. pf.* 2 *sg.* 1. סַלֵּיקְתָּא Gn 49, 9 entfernen; 2. *imp.* סַלֵּיק Ri 3, 19 aufhören; 3. entlassen. *Aph. pf.* אַסֵּיק Lv 9, 17 aufsteigen lassen, darbringen. *Itpa. pf.* אִסְתַּלַּק Gn 12, 8 sich entfernen. S. נְסַק.
סְלַק II s. שְׁלַק.
סִלְקָא *a. m.* Mangold (*Beta vulgaris*).
סַלְקוּתָא *a. f.* Speisesack (?).
סלקטרין s. דלקטר.
סילקי. בס׳ jBabM 11ª l. בָּסִילְקֵי *x. f.* (βασιλική sc. ὁδός) Landstrasse.
סלקי 1. l. פִּילְקֵי; 2. l. כַּלְקֵי.
סְלִיקְיָא (Σελεύκεια) Ortsname.
סַלְקַנְדְּרִית, סַלְקַנְדִּית *x. f.* (*sal conditum*) Würzsalz.
סְלִיקוֹס 1. (Σέλευκος) männl. Personenname; 2. s. סְלִיקְיָא.
סְלִיקוּסְתָּא *x. f.* (vgl. φάκελος) Bouquet.
סְלִיקָרְאוּת *x. f.* (vgl. σηρικάριος) Seidenweberei.
סְלִירָא *x. m.* (σελλάριον) Sessel.
סְלָרִין *x. m.* (σαλάριον) Lohn.
סֹלֶת *h. f.* feines Mehl.
סָלַת *h. Pi.* feines Mehl machen, aussieben. *Pa.* ausgesiebt sein.
סַלָּת *h. m.* Feinmehlbereiter.
סְלַת *a. Pa.* kleinmachen.
סִלְתָּא I *a. f.* Dornrute.
סִלְתָּא II *a. m.* Späne.
סִלְתָּא, סַלְתָּא *a. f.* Korb.
סִלְתָּא *a. f.* Kehricht (?).
סִלְתָּא s. סוּלְתָא.
סַלְתָּנִית, סַלְתָּנִית *h. f.* eine Fischart.
סַלְתָּנִיתָא *a. f.* dass.
סַם I *h. m.* 1. Pulver, Spezerei; 2. Medizin; 3. Gift.
סַם II *x. m.* (σμῆμα) Lampenruss.
סַמָּא *a. m.* 1. Pulver; 2. Medizin. ס׳ דְּמִלְּתָא, ס׳ דְּכֻלָּא Hauptsache. 3. Gift; 4. männl. Personenname.

סִימָא I *x. m.* (ἄσημον) Silber.

סִימָא II *x. m., pl.* סִימָון (Jer 4, 21, MS סִימָון) (σημαῖα) 1. Feldzeichen; 2. Bildsäule.

סְמָא *a., pt. pl.* סָמַן Ze 1, 17 (MS סְמַן) blind sein. *Pa.* 1. blind machen; 2. wegwischen, streichen. *Itpe. pf.* 3 *pl. f.* אִסְתַּמְיָן Est II 5, 1 erblinden.

סַמָּאֵל Name des Anklägerengels.

סְמָאלָא s. *a. m., c. s.* סְמָאלֵיהּ Jon 4, 11 (Soc 59 סְמָלֵיהּ) links. S. סְמָלָא.

סַמְבַּטְיוֹן (Σαββάτιον) Name eines Flusses.

סְמְבַּק *x. m.* (*sebaceus*) Talglicht.

סְמִידָא *x. m.* (σεμίδαλις) Feinmehl.

סמדאה l. סַמְרָאָה.

סְמָדַר *h. m.* Blüte.

סְמָדְרָא *a. m., ind.* סְמָדַר Jes 18, 5 dass.

סמדרקום l. סְמַרְדְּקוֹם.

סְמִידְתָא *x. f.* (σεμίδαλις) Blütenstaub.

סמה (jKeth 31[d]) l. סֵינָה, s. סֵינָא.

סָמָה *h., pt. pass.* סָמוּי 1. blind; 2. unsichtbar gemacht. *Ni.* 1. erblinden; 2. geblendet werden. *Pi.* 1. blenden; 2. als blind ausgeben. *Hitp.* blind werden.

סִמּוּי *h. m.* Blenden.

סָמוֹךְ *h. m., pl.* סָמוֹכוֹת Stütze.

סְמוּכִין *h. m. pl.* Auslegung einer Schriftstelle nach dem unmittelbar daneben Genannten.

סְמוֹקָא (Gn 25, 30) *a. m.* rot.

סָמוֹקָא *a. m., ind.* סָמוֹק Gn 25, 25 dass.

סְמוֹקִיַד männl. Personenname.

סְמוֹקְרָא *a. m.* rot.

סָמוּתָא *a. f.* Blindheit.

סְמְטָא *a. m.* Geschwür.

סִימְטָא *x. f.* (*semita*), *pl.* סִימְטִיּוֹת 1. Pfad; 2. Gasse.

סִימַי (Σίμων) männl. Personenname.

סַמְיָא *a. m.* 1. *pl.* סְמַן Jes 42, 16 Soc 59 blind; 2. männl. Personenname.

סַמְיוּת *h. f.* Blindheit.

סַמְיוּתָא (Dt 28, 28, MS סָמְיוּתָא) *a. f.* dass.

סְמִיכָה *h. f.* 1. Anlehnung; 2. Aneinanderrücken; 3. Handaufstemmung (beim Opfer, bei der Ordination).

סְמִיכוּתָא *a. f.* dass.

סְמְיוֹן *x. m.* (σημεῖον) Zeichen.

סָמֶךְ Name des 15. Buchstabens im hebr. Alphabet.

סָמַךְ *h.* 1. stützen; 2. anlehnen; 3. dicht machen; 4. nach dem daneben Genannten auslegen; 5. die Hand aufstemmen (beim Opfer, bei der Ordination). *pt. pass.* סָמוּךְ 1. nahe; 2. stark, fest. *Ni.* 1. angelehnt werden; 2. ordiniert werden. *Pi.* stützen. *Hi.* festmachen. *Hitp.* sich lehnen.

סְמַךְ *a., ipf.* יִסְמוֹךְ Ex 29, 10 1. stützen; 2. sich stützen; 3. nahe bringen; 4. ordinieren. *pt. pass.* סְמִיךְ 1. *pl.* סְמִיכִין Nu 2, 12 nahe; 2. stark, fest. *Pa.* 1. fest machen; 2. Sicherung geben. *Aph.* 1. eine Stütze beibringen; 2. festmachen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִסְתְּמִיכוּ Gn 18, 4 sich stützen.

סָמְכָא *a. m.* 1. Ex 38, 27 Unterlage; 2. Est II 1, 4 Lager.

סְמָכָא *a. m.* 1. *ind.* סְמָךְ Gn 2, 18 Stütze; 2. Zuverlässigkeit.

סְמְכָּא *a. m., c. s.* סְמְכֵּיהּ Jer 52, 21 Dicke.

סַמְכוּ Name eines Sees (Hule).

סְמְכְוָתָא *x. f. pl.* (συμμαχία?), *ind.* סְמְכָון Ez 17, 23 Hilfstruppen.

סְמְכָּנָא *a. m., c. s.* סְמְכָּנִי 2 S 22, 3 Stütze.

סְמָכוֹס (Σύμμαχος) männl. Personenname.

סָמָל *h. m., pl.* סְמָלִים abgetragene Kleider (?).

סֶמֶל *h. m.* Bild.

סְמָלָא (Nu 20, 17) *a. m.* linke Hand.

סִמְלוֹן *h. m.* Jochzapfen (?).

סַמְלְיוֹן männl. Personenname.

סְמִלַק *x. m.* (σμῖλαξ) Taxus (?).

סְמָמִית *h. f.* Eidechse.

סְמָמִיתָא *a. f.* dass.
סַמְמָן *h. m.* 1. Pulver; 2. Farbstoff.
סַמְמָנָא *a. m., pl.* סַמְמָנִין Jer 46, 11 (MS סְמָמְנִין) dass.
סַמְמָנִית *h. f.* dass.
סַמָּן *h. m.* dass.
סִימוֹן (Σίμων) männl. Personenname.
סַמֵּן *x.* (vgl. סֵימָן) *Pi.* bezeichnen. *Pu. pt.* gezeichnet.
סַמֵּן *x. Pa.* Zeichen (Omen) geben. *Itpa.* mit Zeichen versehen sein.
סֵימָן *x. m.* (σημεῖον?), *pl.* סֵימָנִין 1. Zeichen; 2. Kennzeichen; 3. Halsgefässe des zu schlachtenden Tieres (Luftröhre und Speiseröhre); 4. Vorzeichen; 5. Siegel; 6. *pl.* סֵימָנִיּוֹת diakritisches Zeichen.
סֵימָנָא *x. m., pl.* סֵימָנִין dass.
סוּמָנָא *x. m.* (σημεῖον), *pl.* סוּמָנִין Jes 28, 25 (MS סִימָנִין) Grenzzeichen.
סַמָּנָא *a. m.* 1. Pulver; 2. Farbstoff.
סֵימַנְטוֹר *x. m.* (σημάντωρ) Anführer.
סֵימַנְטֵירִין *x. m.* (σημαντήριον) Siegel.
סִימוֹנְיָא (Σιμωνιάς) Ortsname.
סמניירא (jSabb 8ᵇ) l. סִמְלוֹנְיוֹ, s. סִמְלוֹן.
סמנים, סמנום l. אֲמָנוֹס.
סמס (jSchek 48ᵈ) l. מְמַסְמֵס, s. מְסַס.
סֵימִס *x. m.* (*semis*) 1. ein halber As; 2. ein Halbwisser.
סֵימִיסְרִיקוֹן *x. m.* (σημισηρικόν) halbseiden.
סמפוליינא l. סַמְפִּירִינָא.
סִמְפּוֹן I *x. m.* (σίφων), *pl.* סִמְפּוֹנוֹת 1. Röhre; 2. Blutader.
סִמְפּוֹן II *x. m.* (συμφωνία) Doppelflöte.
סִמְפּוֹן III *x. m.* (σύμφωνον), *pl.* סִמְפּוֹנוֹת 1. Vertrag; 2. Vertragsdokument; 3. Codicill; 4. stillschweigende Voraussetzung.
סוּמְפּוֹנְיָא, סוּמְפּוֹנְיָה *x. f.* (συμφωνία) Doppelflöte.
סמפניא (Midr. Teh. 12)?
סַמְפּוּרָא *a. m., pl.* סַמְפּוּרִין Jes 41, 15 (so MS Lond.; Soc 59 סְמְפּוּרִין) Spitze.
סַמְפִּירִינָא, סַמְפּוּרִינוֹן, סַמְפִּירִינוֹן *x. m.* (σαπφείρινον) Saphir.
סְמַק *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִסְמְקוּן Gn 49, 12 rot sein; 2. rot werden. *Pa.* 1. *pt. pass. pl.* מְסַמְּקֵי Ex 26, 14 rot machen; 2. beschämen; 3. *pf.* 3 *pl.* סַמִּיקוּ Thr 4, 7 rot werden. *Aph.* rot werden.
סִמְקָא (Gn 25, 30) *a. m.* rot.
סָמְקָא *a. m., ind.* סָמֹק Lv 13, 30 dass.
סַמְקִי Ortsname.
סָמְקִי männl. Personenname.
סומקינו (PesR 29) l. וּמַקְרִיבוֹ.
סָמְקָנָא *a. m., ind.* סָמְקָן Ex 28, 17 ein roter Edelstein.
סִמְקָנוּתָא *a. f.* Röte.
סַמְקְרָיָא *a. m.* bräunlich, rötlich.
סָמַר *h. Pi.* 1. Nägel einschlagen; 2. annageln. *Pu. pt.* mit Nägeln beschlagen.
סְמַר I *a. Pa.* dass.
סְמַר II *a. Itpe. imp.* אִסְתְּמַר Ex 23, 21 sich hüten, sich in Acht nehmen.
סַמְרָאָה *a. m.* Bewohner eines ägyptischen Bezirks.
סַמַרְדָּקוֹס *x. m.* (σαμάρδακος) Gaukler.
סְמַרְטוּט *h. m.* Lappen.
סְמַרְטוּטָא *a. m.* dass.
סמרטי s. סַרְמָטִי.
סמרטיה l. סַרְמַטְיָא.
סְמָרְטִיקִי *x. f.* (Σαμαρειτική) Samarien.
סמרמורת s. צְמַרְמוֹרֶת.
סְמָרוֹן *x.* (σήμερον) heute.
סמרוסי l. אַבְרוֹסִי.
סַמְתִּירָא, סַמְתּוֹרָא *a. m.* 1. blutstillendes Mittel; 2. Pflaster, Schminke.
סַמְתַּר *a.* ein blutstillendes Mittel auflegen.
סַמְתּוֹרָא s. סַמְתְּרָא.
סִין s. סִינִין.
סְנָא *h. m.* Dornstrauch.
סְנָא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* סְנוֹ Gn 37, 8 hassen; 2. hässlich sein. *Pa. pt.* מְסַנֵּא Hasser.

סְנָאָה männl. Personenname.

סְנָאָה *a. m.* Hass.

סָנְאָה *a. m., pl. c. s.* סָנְאוֹהִי Dt 7, 10 Hasser, Feind.

סִנְאֲתָא *a. f., ind.* סִנְאָה Nu 35, 20 Hass, Feindschaft.

סְנְבָּא (?) *x. m.* (σύμβασις) Zufall.

סנבוטין l. סַבְרִיקִין.

סַנְבַּטְיוֹן (Σαββάτιον) Flussname.

סִנְבּוֹל *x. m.* (συμβολή) Beitrag zu gemeinsamer Mahlzeit.

סִנַּבְרַי Ortsname.

סִנְגְּלָרִין *x. m. pl.* (σιγγουλάριοι) Gardereiter.

סְנֵיגוֹר *x. m.* (συνήγορος) Anwalt, Verteidiger.

סְנֵיגוֹרָא männl. Personenname.

סְנֵיגוֹרְיָא *x. f.* (συνηγορία) Verteidigung.

סניגורים (jSanh 28[d]) l. סִנְגְּלָרִין.

סְנֵיגְרוֹן *x. m.* 1. (συνήγορος) Verteidiger, Verteidigung; 2. l. כְּסִיגָרוֹן.

סְנֵיגוֹרִיתָא *x. f.* Verteidigerin.

סְנֵיגוֹרֶת *x. f.* dass.

סִינוֹדְיָא *x. f.* (συνοδία) Begleitung.

סַנְדִּיּוֹת *h. f. pl.* Artischocken (?).

סַנְדָּל *x. m.* (σάνδαλον) 1. Sandale; 2. Fussbeschlag; 3. Untergestell; 4. ein Fisch; 5. eine Missgeburt in Gestalt dieses Fisches.

סַנְדְּלָא *x. m.; pl.* סַנְדְּלִין Jes 11, 15 Sandale.

סנדלפון, סנדלבון l. סַנְדַּלְכּוֹן *x. m.* (vgl. Σαρδονύχιον) ein Edelstein.

סַנְדְּלְפוֹן (Συνάδελφος) Engelname.

סַנְדְּלָר *x. m.* (σανδαλάριος) Sandalenverfertiger.

סַנְדִּיקוֹם, סַנְדִּיקְנוֹם *x. m.* (σύντεκνος) Gevatter.

סונדוקרוס l. סִינְקַתֶדְרוֹס.

סַנְהֶדְרִי *x. f.* (συνέδριον), *pl. hebr.* סַנְהֶדְרִיּוֹת, סַנְהֶדְרָאוֹת, *aram.* סַנְהֶדְרִין Tribunal, Kollegium.

סַנְדְּרִיאוֹם *x. m.* (ἀνδρεῖος) tapfer.

סַנְדְּרָנָא *x. m.* (vgl. συνέδριον) Mitglied des Tribunals.

סְנֶה *h. m., pl.* סְנָאִין, סְנָיִין Brombeerstrauch (*Rubus*).

סַנְהֶדְרִי, סַנְהֶדְרִין (Ct 4, 1) *x. f.* (συνέδριον), *pl. hebr.* סַנְהֶדְרִיּוֹת, *aram.* סַנְהֶדְרָיָן Tribunal, Kollegium.

סַנּוֹא *h. m.* Hasser.

סְנוּאֲתָא (Dt 21, 15) *a. f.* gehasste (Frau).

סְנוֹנִית *h. f.* Schwalbe.

סְנוֹנִיתָא (Jer 8, 7) *a. f.* dass.

סְנוּקָא *a. m.* Mangel (?).

סְנוּקֶרֶת *h. f.* Faustschlag.

סַנְוַר *a.* blenden.

סַנְוֵרִים *h. m. pl.* Blindheit.

סַנְוַרְתָּא *x. f.* Helm.

סְנוּתָא, סִנְוְתָא *a. f.* Hass, Feindschaft.

סַנְוְתָאָה *a. m.* Nabatäer.

סָנַט *h.* schmähen.

סַנְטֵיר *h. m.* Wächter.

סַנְטֵירָא *a. m.* dass.

סוּנְטְמָא *x. f.* (σύνθημα) Einrichtung.

סִינְטוֹמוֹס *x.* (συντόμως) kurzweg.

סִנְטַר *h. m.* (vgl. סִטְרָא) Seite, Hüfte.

סַנְטֵר *h.* nachtragen.

סְנָטוֹר, סְנָטוֹרָא *x. m.* (σενάτωρ) Ratsherr.

סַנְטָרוּתָא *a. f.* Besoldung des Wächters.

סְנָטוֹרְיָה *x. m. pl.* (*senatoria*) Senatorenkleidung.

סַנְטַרְיוּתָא *a. f.* Wächteramt.

סנטרוק (Sed. Ol. R. 30) l. נִיקְטוֹר (?).

סַנְיָא I *a. m.* Brombeerstrauch (*Rubus*).

סַנְיָא II *a. m.* 1. hässlich, schlecht; 2. Schlechtigkeit.

סַנְיָא *a. m.* ein Darm (eigentl. Sieb)?

סִנְיאֲתָא (Koh 9, 1, MS סִנְאֲתָא) *a. f.* Hass, Feindschaft.

סַנְיוּתָא *a. f.* dass.

סִינִין *x. m. pl.* (σανίς) Brett (?).

סָנִיף *h. m.* 1. Ansatz, Gestell; 2. Ergänzung.

סְנִיפָא *a. m.* dass.

סִינְוָרָאָה *a. m.* aus Syene stammend.
סָנַן *h.* läutern. *Pi.* seihen. *Pu.* läutern. *Hitp.* geläutert werden.
סְנַן *a.* dass. *Pa.* dass.
סנסין l. סָגְסִין, s. סָגוֹם.
סַנְסַן *h. m.* 1. Dattelrispe; 2. männl. Personenname.
סַנְסַנָּא *a. m.* dass.
סָנַף *h.* zusammennehmen.
סְנַף *a. Itpa.* zusammenkommen.
סִינְפּוֹן s. סִימְפּוֹן II.
סְנַפִּר *h. m.* Flosse, Flossfeder.
סַנְפִּירִינוֹן s. סַמְפִּירִינוֹן.
סְנַפְתָּא Ortsname.
סָנַק *h.* drücken. *Pi.* dass.
סְנַק *a. Pa.* erdrücken (?).
סונקטרין l. סוּנְקָתֶדְרוֹן.
סִנְקְלֵיטוֹן, סִנְקְלֵיטוֹס *x. m.* (σύγκλητος) Ratsherr.
סִנְקְלֵיטִין *x. m.* (vgl. σύγκλητος) Rat.
סִנְקְלֵיטִיקוֹס *x. m.* (συγκλητικός) Ratsherr.
סנקלטורי l. סִקְלְטוֹרֵי, s. סִקְלְטוֹר.
סנקנירקים l. סִנְקְלֵיטִקִין, s. סִנְקְלֵיטִיקוֹס.
סוּנְקָתֶדְרוֹן, סִנְקָתֶדְרוֹס *x. m.* (συγκάθεδρος) Beisitzer (eines Gerichtshofs).
סְנָר *h. m.* Leibgurt.
סינרא l. סִכְּרָא.
סוּנֵיתָא *x. f.* (συνήθεια) Gewohnheit.
סָס *h. m.* Holzwurm.
סָסָא I *a. m.* 1. dass.; 2. Motte.
סָסָא II *a. m.* Granne.
סָסְגוֹנָא (Nu 4, 6) *x. m.* Rotgefärbtes.
סָסְגוֹנִיתָא *x. f.* Röteln (?). S. סִסְכִּינְתָא.
סִסִּין, סִסִּי, סִסַּי (Σόσσιος) männl. Personenname.
סִסְכִּינְתָא *x. f.* eine Krankheit.
סִסְמָא *x. m. pl.* (σύσσημα) verabredete Zeichen.
סַסְמְגוּר *x. m.* eine Art Ceder oder Fichte.
סוֹסְרָטָא, סוֹסְרָטֵי (Σώστρατος) männl. Personenname.
סִיסְרְנוֹן *x. m.* (σίσυρνον) zottiger Rock.

סָעַד *h.* 1. stützen; 2. speisen. *Pi.* helfen.
סְעַד *a.* 1. *imp. pl.* סְעוּדוּ Gn 18, 5 stützen, stärken; 2. speisen. *Pa. imp. pl.* סָעֲדוּ Ct 2, 5 (MS סְעוּדוּ) helfen. *Itpa. inf.* 3 *pl.* יִסְתַּעֲדוּן Jes 5, 6 gestützt werden.
סַעַד *h. m.* Stütze, Hilfe.
סַעֲדָא *a. m.* 1. *c.* סְעֵיד Lv 26, 26 dass.; 2. *c. s.* סַעֲדִיךְ Ru 2, 14 (fehlt im MS) Speise.
סָעֲדָא *a. m., pl. c. s.* סָעֲדוֹהִי Lv 20, 5 Helfer.
סְעֻדָּה *h. f.* Mahlzeit.
סַעֲדָנָא *a. m., c.* סַעֲדָן Ri 5, 23 (MS סְעוּדַן) Hilfe.
סְעֻדְּתָא (2S 11, 8, MS סְעוֹדְתָא) Mahlzeit.
סַעֲדְתָּא *a. f.* Stütze, Stärkung.
סְעוּרָא (Nu 16, 29) *a. m.* Heimsuchung.
סְעוֹרָם männl. Personenname.
סְעוּרָנָא *a. m., c.* סְעוּרָן Mi 7, 4 (MS סְעוּרַן) Heimsuchung.
סְעוּתָא *a. f.* Unrat.
סַעַל (?) *h. m.* Medizin.
סָעַר I *h.* heimsuchen.
סָעַר II *h. Pi. Hi.* wegwehen. *Pu.* weggeweht sein.
סְעַר I *a., inf.* מִסְעַר 1K 9, 12 (MS מִסְעַר!) nachsehen, untersuchen. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אַסְעַר Lv 26, 16 heimsuchen. *Itpe. ipf.* 3 *sg.* יִסְתְּעַר Nu 16, 29 heimgesucht werden.
סְעַר II *a. Itpe. pf.* אִסְתְּעַר 2K 6, 11 beunruhigt werden.
סַעֲרָא (Lv 13, 10) *a. m.* Haar.
סְעָרָא (Nu 16, 29) *a. m.* Heimsuchung.
סְעָרָה *h. f.* Sturmwind.
סַעֲרָה *h. f.* Haar.
סְעָרָנָא (Ho 9, 7) *a. m.* Heimsuchung.
סַעֲרָנָא *a. m., ind.* סַעֲרָן Gn 27, 11 behaart.
סְעָרְתָא *a. f., pl.* סְעָרִין Nu 5, 15 Gerste.

סַף *h.* *m.* 1. Schwelle; 2. Becken; 3. l. סַם.

סִפָּא *a.* *m.*, *pl.* *d.* סִפַּיָּא Ex 12, 7 1. Schwelle; 2. Pfoste.

סְפָא *a.* 1. *inf.* מִסְפֵּי Ex 27, 3 sammeln; 2. reichen; 3. zuerteilen; 4. umkommen. *Aph.* reichen. *Itpe.* sich fürchten.

סְפָא *a.* *m.*, *pl.* סְפָיִין Steinlage.

סְפוֹג *x.* *m.* (σπόγγος) 1. Schwamm; 2. Lappen; 3. lockeres Gebäck.

סָפַג *x.* (vgl. σπόγγος) 1. einsaugen; 2. abtrocknen; 3. an sich ziehen, sich zuziehen. *Pi.* *Hi.* dass. *Hitp.* 1. abgetrocknet werden; 2. sich abtrocknen.

סָפָג *x.* *m.* Abtrocknen.

סְפוֹגְנִין *x.* *m.* *pl.* lockeres Backwerk.

סְפוֹגָנִית *x.* *f.* locker gebacken.

סָפַד *h.* Totenklage anstellen. *Ni.* beklagt werden. *Hi.* Klagefeier abhalten.

סְפַד *a.*, *pf.* 3 *pl.* סְפַדוּ Gn 50, 10 dass. *Aph.* *pf.* אַסְפֵּיד Thr 1, 18 (MS הַסְפִּידוּ) 1. Totenklage anstimmen; 2. Klagefeier abhalten; 3. an die Brust schlagen (als Ausdruck der Klage).

סִפְדָּא (Est II 4, 3, fehlt im MS) *a.* *m.* Klage.

סָפְדָא *a.* *m.*, *pl.* *d.* סָפְדַיָּא Koh 12, 5 Klagesänger.

סַפְדָן *h.* *m.* dass.

סַפְדָנָא *a.* *m.* dass.

סָפָה *h.* 1. zerteilen; 2. teilnehmen; 3. wegraffen. *Ni.* weggerafft werden.

סָפָה *h.* *f.*, *pl.* סְפָיוֹת Rand.

סִפְוָא *a.* *f.* Lippe.

סִפּוּג *x.* *m.* (vgl. σπόγγος) Abtrocknen.

סִפְוָנִיּוֹת (?) *h.* *f.* *pl.* spät reifende Trauben.

סִפּוּף *h.* *m.* Spätfrucht (?).

סִפּוּק I *h.* *m.* 1. Vermögen, Kraft; 2. Vorrat.

סִפּוּק II *h.* *m.* 1. Zusammenschlagen der Hände; 2. Vereinigung.

סִפּוּקָא *a.* *m.* 1. *c.* סִפּוּק Jer 31, 1 (MS סוּפִיק) Darreichung; 2. Überfluss.

סִפּוּר *h.* *m.* 1. Erzählung; 2. *pl.* Aufzählung.

סִפּוּרָא *a.* *m.* Haarschneiden.

סְפוֹרָה *h.* *f.* Zahl.

סִפּוּרְיָא Ortsname.

סָפוֹת l. סְפָיוֹת, s. סָפָה.

סָפַח I *h.* *Pi.* 1. sich vereinigen. *Hitp.* sich anschliessen.

סָפַח II s. סָחַף.

סָפָח *h.* *m.* Nachwuchs (auf dem Brachfeld).

סַפַּחַת *h.* *f.* Grind.

סִפְטָא *x.* *m.* Schachtel.

סְפָטָן *x.* *m.* (σπαθίον) ein kleines Schwert.

סיפי. סיפנים 'ס l. אַפְּסִינְתִּין.

סַפְיָא *a.* *m.* Furcht.

סִפְידָא (Est II 6, 11, MS הַסְפְּדָא) Klage.

סָפִיחַ *h.* *m.* Nachwuchs (auf dem Brachfelde).

סְפִינָה *h.* *f.* Schiff.

סופינום (?).

סְפִינְתָּא *a.* *f.*, *pl.* סְפִינָן Dt 28, 68 Schiff.

סָפֵיקָא *a.* *m.* 1. Zweifelhaftes; 2. Zweifel.

סְפִיקָא *a.* *m.* Vermögen, Fähigkeit.

סְפִיקָה *h.* *f.* dass.

סַפִּיר *h.* *m.* 1. Saphir; 2. eine Bohnenart (*Phaseolus Mungo*?).

סְפִירָא *a.* *m.* Abgeschorenes (?).

סְפִירָה *h.* *f.* 1. Zählung; 2. Schreiben.

סְפִירוּת *h.* *f.* Schreiben.

סֵפֶל *h.* *m.* 1. Schale, Becken; 2. l. סַפְסַל.

סִפְלָא *a.* *m.* dass.

סְפָלָא *a.* *m.* Kern.

סְפְלֵינִי *x.* *m.* (σπλήνιον) Pflaster.

סִפְמָא *a.* *m.*, *ind.* סְפָם Lv 13, 45 (MS שְׂפָם) Lippenbart (Schnurrbart?).

סָפַן *h.* achten.

סְפַן I *a.*, *pf.* 1 *sg.* סְפַנִית Est II 7, 10 (nicht MS) dass.

סְפַן II *a.* befruchtet werden (?).

סְפַן III *a. Itpe. ipf.* יִסְתְּפֵן LvJI 6, 21 gereinigt werden.

סַפָּן *h. m.* Schiffer.

סָפוֹן *x. m.* (σάπων) Seife.

סְפָנָא (?) *a. m.* verborgener Ort.

סַפָּנָא *a. m., pl. d.* סַפָּנַיָּא Jo 1, 5 Schiffer.

סופני (Tos. BabK VIII 18) l. סוּבְּכֵי.

סִפּוֹנְיָא s. סוּמְפּוֹנְיָא.

סִפְסוּף *h. m.* Spätfeige.

סִפְסוּפָה Ortsname (?).

סוֹפִסְטוֹס, סוֹפִסְטָה *x. m.* (σοφιστής) Gelehrter.

סַפְסִירָא *x. m.* Makler.

סַפְסִירוּתָא *x. f.* Makeln.

סַפְסָל *x. m.* (συψέλλιον) Bank, Sessel.

סַפְסָלָא *x. m.* dass.

סִפְסֵף 1. s. סוּף; 2. s. סָפַף.

סִיפּוּסְקָא *x. m.* Kleie.

סַפְסָר *x. m.* Makler.

סַפְסֵירָא *x. m.* (vgl. σαμψήρα) Schwert.

סָפַף *h. Pilp.* versengen.

סָפַק I *h. Pi.* 1. verabreichen, liefern; 2. verbinden. *Hi.* 1. liefern; 2. Raum geben; 3. genügende Zeit haben. *Hitpa.* 1. versehen werden; 2. sich versehen.

סָפַק II *h. Pi.* (die Hände) zusammenschlagen.

סָפַק III *h. Hitp.* in Zweifel sein.

סְפַק I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* סְפִיקוּ Thr 2, 11 überfliessen; 2. *pf.* 3 *pl.* סְפִיקוּ Gn 24, 22 genug thun, genug sein, hinreichen; 3. darreichen. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יְסַפְּקוּן Gn 24, 19 genug haben; 2. genug geben, liefern. *Aph.* 1. genug geben, liefern; 2. *ipf.* יַסְפֵּיק Sac 10, 10 (MS יְסוֹפֵק) genügen. *Po. pf.* סוֹפִיק Dt 2, 7 genug geben, liefern. *Itpa. inf.* אִסְתַּפָּקָא Koh 4, 16 l. mit MS אִסְתַּקְפָא, s. סְקַף.

סְפַק II *a., pf.* 3 *pl.* סְפַקוּ Thr 2, 15 (MS סְפִיקוּ!) (die Hände) zusammenschlagen.

סַפֵּק III *a. Pa.* 1. Zweifel veranlassen; 2. Zweifel erheben. *pt. pass. f.* מְסַפְּקָא Thr 5, 3 (nicht MS) zweifelhaft.

סֵפֶק *h. m.* Genüge.

סָפֵק *h. m., pl.* סְפֵקוֹת 1. Zweifelhaftes; 2. Zweifel.

סָפֵקָא *a. m.* dass.

סיפקא s. סִיפּוּסְקָא.

סופקא l. פִּיתְקָא.

ספקטור l. סְקִפְּטוֹר.

סְפֶקְלָא, סְפֵיקוּלָא *x. f.* (σπέκουλα) 1. Anhöhe, Warte; 2. Scharfrichterdienst; 3. Todesstrafe.

סְפֶקְלָטוֹר, סְפֵיקְלָטוֹרָא *x. m.* (σπεκουλάτωρ) Scharfrichter.

ספקלי (KohR 9, 18) l. סְפֵיקוּלָא (?).

ספיקליא (jBer 13c) l. סְפֶקְלַרְיָא (?).

סְפֶקְלַרְיָא *x. f.* (σπεκλάριον) Spiegel.

סִפְקָנָא *a. m.* Genüge.

ספיקריא s. ספיקליא.

סָפַר I *h.* 1. schreiben; 2. zählen. *Ni.* gezählt werden. *Pi.* erzählen.

סָפַר II *h. Pi.* scheeren, abschneiden. *Hitp.* sich scheeren lassen.

סְפַר *a. Pa. pf.* סַפַּר Gn 41, 14 scheeren.

סַפָּר I *h. m.* Kinderlehrer.

סַפָּר II *h. m.* Haarschneider, Barbier.

סְפָר *h. m.* Grenze.

סְפָר *h. m.* Zählen.

סֵפֶר *h. m.* 1. Schriftstück; 2. Buch.

סִפְרָא (Ex 17, 4) *a. m., ind.* סְפַר Gn 5, 1 1. dass.; 2. Name der schulmässigen Erklärung des Leviticus; 3. *pl.* סִפְרֵי Name der schulmässigen Erklärung von Num. und Deut.

סְפִירָא *x. f.* (σφαῖρα) Ball.

סְפִירָא *x. f.* (σπεῖρα) Abteilung Soldaten.

סִפְרָא *a. m., c.* סְפַר Gn 49, 13 (MS סְפָר) Ufer, Küste.

סָפְרָא (Dt 33, 21) *a. m.* 1. Schreiber; 2. Bibellehrer; 3. Gelehrter; 4. männl. Personenname.

סַפָּרָא (EstII 6, 11) *a. m.* Haarschneider, Barbier.

סְפַרְגּוֹס *x. m.* (σφραγίς) Siegel.
סַפְרוּתָא *a. f.* Amt des Kinderlehrers.
סַפְּרְכִיתָא *a. f.* Verderben.
סַפְרָנָא *a. m.* Schreiber.
סַפִּירִינוֹן *x. m.* (σαπφείρινος) Sapphir.
סַפְּרְקִין s. סַבְרִיקִין.
סָפַת *h.* ein Stück nehmen, stückweise nehmen.
סִפְּתָא (Ex 26, 4) *a. f.*, *pl.* סִפְּוָן Lv 5, 4, *c.* סִפְּתֵי Mal 2, 7 Soc 59 1. Lippe; 2. Rand.
סִפְּתְקָא *x. m.* stark.
סיציליא (Midr. Teh 9) l. סְלִיקְיָא.
סַק *h. m.* Gewand aus grobem Stoff.
סַקָּא I *a. m.*, *c. s.* סַקֵּיהּ Gn 42, 35 1. Gewand aus grobem Stoff; 2. Sack.
סַקָּא II s. סַקִּי.
סַקָּאָה (Dt 28, 42) *a. m.* ein Insekt.
סְקַב *a. Pa.* drücken.
סְקָבָא *a. m.* Drücken, Gedränge.
סַקְבָא *x. m.* (vgl. *scabies*) aussätzig.
סקבטרין l. קְסִיטֵרִין, s. אָגְסִיטֵירִין.
סַקְבֵּל s. קְבַל.
סַקְבְּנָא *x. m.* (vgl. *scabies*) aussätzig.
סקבם l. סְטִיבַם.
סְקַד *a. Pa.* antreiben (?).
סקיווי. ס' פטריי (KohR 9, 18) l. סְקְרֵיטָרֵי.
סְקוּלָא *a. m.* Ungemach.
סְקוּפָּא *a. m.*, *pl. d.* סְקוּפַּיָּא 2 K 18, 16 Schwelle (Unter- und Oberschwelle).
סְקוּפָּה *h. f.* dass.
סְקוּפְתָא (1 S 5, 4) *a. f.* 1. dass.; 2. Pfosten.
סְקוּרָא *a. m.* rote Farbe.
סקות. כמו ס' (Tanch. Mischp.) l. כְּמוּסְקוֹת, s. נְסַק.
סְקוּטֶלָּא *x. f.* (σκουτέλλα) Schüssel.
סקוטרק (Sophr XIII 6) l. קֶנְטְרָא.
סַקִּי *h. m.* 1. Sackarbeiter; 2. ein Insekt.
סְקִילָה *h. f.* Steinigung.
סִיקִיָּרָא *x. m.* (*siciarius*) Wurstmacher.
סְקִירָה *h. f.* Schauen, Blick.
סָקַל *h.* steinigen. *Ni.* gesteinigt werden. *Pi.* entsteinen.
סְקַל *a.* dass.
סְקְלָא *a. m.* Ungemach.
סְקִילָא *x. f.* (σκάλα) Leiter.
סְקְלָא *a. m.*, *pl.* סְקְלֵי Polieren.
סְקְלֵיטִין *x. m.* (σήκρητον) geheimes Gemach.
סְנְקְלֵיטוֹר s. סְקְלֵיטוֹר.
סַקְלוּנְקִית *x. f.* Faustschlag.
סקילום l. סְלִיקוּם.
סְקֵימְיוֹן *x. m.* (ξένιον) Gastgeschenk (?).
סְקוּנְדָּרָא *x. m.* Spielmarke (?).
סקנתודרין l. סְנְקַתֶדְרוֹן.
סֵיקוֹס *x. m.* (σηκός) Maass.
סיקוסים (BerR 41)?
סְקַסָּנָאָה *a. m.* aus Sakassana.
סָקִיסְתָּן Landschaft in Persien.
סָקַף *h. Hitp.* 1. zustossen; 2. zustossen lassen.
סְקַף *a.*, *pf. c. s.* סְקַפְנוּן Nu 24, 10 (MS שְׁקַפְנוּן) zusammenschlagen. *Pa.* 1. dass.; 2. übertragen. *Itpa. inf.* אִסְתַּקָּפָא Gn 43, 17 1. herfallen über jmd.; 2. sich ereignen, zustossen; 3. zustossen lassen.
סקופוטי l. סְקִיפְּטֵי.
סְקֵיפְּטֵי *x. f.* (σκεπαστή) Sänfte.
סְקֵיפְּטוֹר *x. m.* (ἐσκέπτωρ) Protokollführer.
סְקִיפַנְטִים *x. m.* (συκοφάντης) falscher Ankläger.
סְקֵיפַס *x. m.* gekrümmt (?).
סְקֵיפַסְטֵי *x. f.* (σκεπαστή) Sänfte.
סָקַר I *h.* rot färben. *Pi.* schminken.
סָקַר II *h. Ni.* angeschaut werden.
סָקַר III *h. Ni.* stürzen, springen.
סְקַר I *a.* schauen.
סְקַר II *a. Pa. pt.* מְסַקַּר DtJI 8, 5, l. מְסַקֵּד, s. סְקַד.
סִיקָר, סִיקָרָא *x. m.* (σικάριος) 1. Räuber; 2. Geraubtes.
סִקְרָא *a. m.* rote Farbe.
סֵיקוּרָא *x. m.* (*securis*) Beil.
סְקְרֵידוֹן *x. m.* (σήκρητον) geheimer Beschluss.

סְקַרְדִיקִין *x. m. pl.* (*scordisci*) eine Art Schuhe.
סְקַרְטְיָא *x. f.* (*scortea*) Leder, Fell.
סְקַרְטָרֵי *x. m. pl.* (σηκρητάριοι) Schreiber.
סַקְרָנִית *h. f.* umhergaffend.
סִיקְרִיקוֹן I *x. m.* (σαχαρικηνός) Zuckerwerk.
סִיקְרִיקוֹן II *x. m.* (σικαρικόν) Räuberwesen, bes. das darauf bezügliche Gesetz.
סִקַרְתָּא *a. f.* eine rote Farbe.
סר. סר אפים s. סְרָאפִּים.
סָרָא *a. m.* Fürst.
סְרָא s. סְרִי.
סָרַב *h. Pi.* 1. sich weigern, ablehnen; 2. in jemd. dringen.
סְרַב I *a. Pa. pf.* סָרֵיב Nu 20, 21 1. sich weigern; 2. widerspenstig sein.
סְרַב II *a.* krümmen. *Pa. pf.* סָרֵיב Thr 3, 11 krumm machen.
סָרְבָא *a. m.*, *pl.* סָרְבִין Jes 1, 6 Soc 59 widerspenstig.
סרביטין s. סַבְרִיקִין.
סוריבטין l. סוּרִיסְמִין.
סִרְבֵּל *h. Pass. pt.* מְסֻרְבָּל eingehüllt, beleibt sein.
סַרְבֵּל *a.*, *pt. pass. pl.* מְסָרְבְּלִין Na 2, 5 einhüllen, beleibt machen.
סַרְבָּל *x. m.* 1. Mantel; 2. Beinkleid.
סַרְבָּלָא *x. m.* dass.
סַרְבָּלָא *x. m.* (σύρβουλον) Schuhzeug.
סַרְבָּן *h. m.* 1. widerspenstig; 2. zudringlich; 3. Widerspenstigkeit.
סָרְבָנָא (Nu 17, 25) *a. m.* dass.
סָרְבָנוּתָא *a. f.*, *c. s.* סָרְבָנוּתָךְ Dt 31, 27 Widerspenstigkeit.
סַרְבֵּק *a.*, *pt. pl. f.* מְסַרְבְּקָן Jes 3, 16 zwinkern.
סָרַג *h. Pi.* 1. mit Flechtwerk versehen; 2. wie bei Flechtwerk verfahren (mit Abwechslung, Unterbrechung); 3. umflechten. *Hitp.* überflochten sein.
סְרַג *a.* umflechten. *Pa.* satteln.
סָרָג *h. m.* Flechtarbeiter.
סִרְגּוּל *h. m.* Liniieren.
סַרְגִּיד *h. m.* Zapfen, Zahn (am Schlüssel).
סִרְגֵּל *h.* liniieren.
סַרְגֵּל *a.* 1. dass.; 2. genau abpassen.
סַרְגְּלָא *x. f.*, *pl.* סַרְגְּלִין (σαράγαρον) Wagen.
סָרָד *h. m.* Flechtarbeiter.
סְרָדָא (Ex 38, 4) *a. m.* 1. Geflecht; 2. Vorhang.
סַרְדוּתָא *a. f.* Flechtwerk, Geflecht.
סְרַדְיוֹט *x. m.* (στρατιώτης), *pl.* סְרַדְיוֹטוֹת 1. Soldat; 2. Feldherr.
סָרָה *h. f.* Abweichen.
סָרָה *h. Hi.* verderben, unwirksam machen.
סִרְהֵב *h.* aufdringen.
סַרְהֵב *a.* 1. *imp.* סַרְהֵיב Est II 6, 10 beeilen; 2. drängen. *Pass.* sich beeilen.
סַרְהֲבָנָא *a. m.* widerspenstig.
סָרְהֲבָנוּתָא *a. f.* Widerspenstigkeit.
סַרְהוֹבָא *a. m.* 1. eilig; 2. Eile.
סַרְהוֹבְיָא *a. m.* Eile.
סרוד l. סָרִיד.
סרודה l. סְרִידָה.
סְרוּחָא *a. m.*, *c. s.* סְרוּחֵיהּ Jo 2, 20, l. mit MS סְרוּתֵיהּ, s. סְרוּתָא.
סַרְוָיָא *a. m.* aus Sarwa.
סְרוֹכָא *a. m.*, *ind.* סְרוֹךְ Thr 3, 39 (MS סְרֵיךְ) Verdrehung.
סָרוֹק *h. m.* Hechler, Kämmer.
סְרוֹקִיתָא *a. f.* Hecheln, Kämmen (?).
סְרוּתָא *a. f.*, *c.* סְרוּת Am 4, 10 Gestank.
סָרַח *h.* 1. herabhängen; 2. verletzen; 3. verderben; 4. sündigen; 5. stinken. *pt. pass.* סָרוּחַ 1. herabhängend; 2. Übelthäter; 3. verwesend, verdorben; 4. stinkend. *Ni.* stinkend werden, verwesen. *Hi.* 1. verletzen; 2. stinkend machen; 3. stinkend werden.
סְרַח *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּסְרַח Ex 26, 12 herabhängen lassen; 2. verwesen; 3. *pf.* 1 *sg.* סְרַחִית 2 S 24, 17 sündigen. *Pa.* herabhängen lassen. *Aph.* stinkend machen.

סֶרַח weibl. Personenname.
סִרְחָא (Ex 26, 12) *a. m.* Herabhängendes.
סִרְחָא *a. m.* übler Geruch.
סֵרָחוֹן (סִרְחוֹן) *h. m.* 1. Verwesung; 2. Übelthat, Sünde.
סִרְחָן *h. m.* Übelthat, Sünde.
סַרְחָן *h. m.* Sünder.
סִרְחָנָא *a. m., ind.* סִרְחָן Gn 39, 23 Übelthat, Sünde.
סִרְחָנוּתָא *a. f.* dass.
סִרְחָנְתָא *a. f.* dass.
סָרַט *h.* einritzen. *Pi.* 1. zerkratzen; 2. tätowieren. *Ni. Hitp.* zerkratzt werden.
סְרַט *a. Pa. pt.* מְסָרֵיט 1 S 21, 14 kritzeln.
סֶרֶט *h. m.* Abgerissenes (?).
סִרְטָא *a. m.* Einschnitt.
סַרְטָבָא Ortsname.
סִרְטוּט *h. m.* Liniieren.
סְרַטְיָא *x. f.* (στρâτα), *pl.* סְרַטְיוֹת, *aram.* סְרַטְיָן Strasse.
סַרְטָן *h. m.* Krebs (das Sternbild).
סִרְטוֹן *x. m.* (συρτόν) Schlämmung.
סרטנה (Jelammed. Ar.)?
סְרֵי *a.* zehn (in den Zahlwörtern von 11—19).
סְרִי *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* סְרִיאוּ Ex 8, 10 stinken; 2. schlecht werden, verderben. *Aph.* 1. stinkend machen; 2. *pf.* 3 *pl.* אַסְרִיו Ct 1, 12 (MS אַסְרִיוּ) schlecht machen, verderben. *Itpe.* 1. verdorben werden; 2. Verderben anrichten.
סְרִי *h. m.* 1. Stinkendes; 2. Sünde.
סַרְיָא *a. m.* 1. stinkend; 2. schlecht.
סוּרְיָא *x. f.* (Συρία) Syrien.
סוריבטין l. סוּרְסְטִין.
סָרִיג *h. m.* Gitter.
סְרִיגָא *a. m.* Geflecht, Netz.
סְרִיגָה *h. f.* 1. Geflecht; 2. Gitter.
סְרִיגוּת *h. f.* Abwechslung.
סְרִיגְתָא *a. f.* 1. *pl. d.* סְרִיגָתָא Jer 48, 44 Geflecht, Netz; 2. Gitter.
סָרִיד *h. m.* Geflecht.
סְרִידָה *h. f.* dass.
סִרְיוֹן (Dt 3, 9) Name eines Berges.
סְרִיוּת *h. f.* Übelriechendes.
סַרְיוּתָא *a. f.* dass.
סְרִיטָה *h. f.* Einritzen.
סְרִיכָא *a. m.* Anklammern.
סִרְיָנָא *a. m., pl. d.* סִרְיָנַיָּא Jer 46, 4 Panzer.
סָרִיס *h. m.* Eunuch.
סָרִיסָא (Jes 56, 3, MS סָרִיסָאָה) *a. m.* dass.
סָרִיק *h. m.* Gehaltloser, Taugenichts.
סְרִיקָא *a. m.* 1. *pl. c.* סְרִיקֵי Koh 12, 11 leer; 2. Taugenichts.
סְרִיָקָא s. שְׁרִיָקָא.
סְרִיקָה *h. f.* Hecheln, Kämmen.
סְרִיקוּתָא I *a. f.* Kamm.
סְרִיקוּתָא II *a. f.* Leerheit.
סְרִיקִין *h. m. pl.* ein Gebäck.
סְרִיקְתָא *a. f.* Leerheit.
סְרַךְ I *a.* anhängen, haften. *Pa. Itpe.* dass.
סְרַךְ II (Thr 3, 9) *a.* verdrehen, verkehren. *Pa. inf.* סָרָכָא Thr 3, 36 (MS סָרָבָא) dass.
סֶרֶךְ *h. m.* 1. Anhaftung; 2. Nachahmung, Gewohnheit.
סִרְכָּא I *a. m.* 1. dass.; 2. Anhaftendes.
סִרְכָּא II *a. m., ind.* סְרֵיךְ Thr 3, 59 Verdrehung.
סרכא (SchirR 1, 6) l. סַדְנָא.
סָרְכָא *x. m., pl. c. s.* סָרְכוֹהִי Ex 5, 6 Befehlshaber, Fürst.
סַרְכּוֹנָא *a. m.* Verdrehung.
סַרְכָּנָא *x. m.* Befehlshaber, Fürst.
סַרְמְטִי *h. m.* (vgl. Σαρματία) Sarmat.
סַרְמַטְיָא *x. f.* (Σαρματία) Name eines Landes.
סרמיטין l. סַמִיפִּין, s. סַימִס.
סרמיסין, סרימיסין l. טְרִימִיפִּין, s. טְרִימְסָא.
סוּרְמְקִי männl. Personenname.
סֵירוֹן *x. m.* (σάρον) Unrat.
סַרְנָא *a. m.* Achse.

סְרוּנְגְּיָא, סְרוּנְגִּין Ortsname.
סַרְנוּקָא *v. m.* Ersticken.
סִירוֹנִית *x. f.* (Σειρήν) mythische Seejungfrau.
סְרוּנְכִּי *h. m.* Erstickung.
סַרְנֵק *a.* ersticken lassen.
סָרַס *h. Pi.* 1. castrieren; 2. (einen Bibeltext) umstellen, verstellen. *Pu.* umgestellt werden. *Hitp.* 1. castriert werden; 2. umgestellt werden; 3. zerstört werden.
סָרַס *a. Pa.* dass. *Itpa.* zum Beischlaf unfähig werden.
סַרְסוֹר *h. m.* Makler, Unterhändler.
סַרְסוֹרָא *a. m.* dass.
סוּרְסְטִין *x.* (συριστί) auf syrisch.
סוּרְסִי *h. m.* (σύρος) syrisch.
סוּרְסָיָא *a. m.* dass.
סַרְסְיָא *a. m.* Bedienter.
סוּרְסִין *x. m.* ein Gebäck.
סִרְסֵר *h.* makeln, Unterhändler sein.
סַרְסֵר *a.* dass.
סִרְסָרוּת *h. f.* Unterhandel, Vermittelung.
סָרָף *h. m.* Harz.
סָרַף *h. Pi.* mit Harz bestreichen.
סְרָפָא, סִרְפָּא *a. m., pl. d.* סִרְפַיָּא Ez 1, 8 Seraph.
סרפיגם l. סַלְפִּגְגַּם.
סַרְפּוּנָה (?) *x. f.* Name einer Bohnenart.
סְרָאפִּס, סְרָפִּס (Σάραπις) Name einer Gottheit.
סָרָק *x. m.* (συρικόν) rote Farbe, Schminke.
סרק. סרקון (jTaan 64[b]) l. סִקְרִין, s. סִיקֵר.
סָרַק I *x. Pi.* (vgl. συρικόν) rot färben.
סָרַק II *h.* 1. kämmen; 2. hecheln.
סָרַק III *h., pt. pass.* סָרוּק 1. leer, unfruchtbar; 2. unnütz.
סְרַק I *a., pt. pass. pl.* סְרִיקִין Jes 19, 9 (MS סָרְקִין) 1. kämmen; 2. hecheln. *Pa.* dass.
סְרַק II *a.,* s. סְרִיקָא. *Pa.* ausleeren.
סרק l. סְדַק.
סְרָק *h. m.* Leerheit, Unfruchtbarkeit. אִילָן ס׳ Baum ohne essbare Frucht.

סַרְקָא *a. m., ind.* סְרָק Ct 2, 3 dass.
סִרְקָאָה *a. m.* Saracene.
סֵירִיקָא Ortsname.
סֵירִיקִי *x. f.* (σηρική) Seidenweberei.
סירקי l. סִידְקִי.
סַרְקִי *h. m.* Saracene.
סרקי (EchR 1, 15) l. סִלְתָא.
סַרְקִיתָא *a. f.* Kamm.
סֵירִיקוֹן *x. m.* (σηρικόν) seiden.
סְרָקָאנֵי (Ὀστρακάνη) Ortsname.
סָרַר *h.* widerspenstig sein.
סְרָרוּת *h. f.* Würde, Amt.
סְרָרוּתָא *a. f., c. s.* סְרָרוּתְהוֹן Koh 11, 3 1. Herrschaft; 2. herrisches Wesen.
סָרְתָא *a. f.* Gerste.
סָתָא (Jes 27, 8) *a. f.* Sea. S. סָאתָא.
סתי (EchR 1, 15) l. סְחוּתָא.
סתידראות (Ab. R. Nath. 31)?
סְתָו *h. m.* Winter.
סִתְוָא (Gn 8, 22) *a. m.* dass.
סְתּוּם *h. m.* Verschluss.
סְתוּמָה *h. f.* Abschnitt ohne neuen Zeilenanfang.
סְתָוָנִית *h. f.* Winterfrucht.
סַתּוֹר *h. m.* Zerstörer.
סַתּוֹרָא *a. m.* dass.
סַתּוֹרִיתָא *a. f.* Zerstörung.
סִתּוּת *h. m.* 1. Behauen; 2. Hauschutt.
סְתִימָה *h. f.* Verschliessen, Verstopfen.
סְתִימְתָּאָה *a. m.* Autor einer anonymen Tradition.
סְתִירָה I *h. f.* Verbergen.
סְתִירָה II *h. f.* Zerstören.
סָתַם *h.* 1. verschliessen, verstopfen; 2. verbergen, unbestimmt lassen. *pt. pass.* סָתוּם ohne nähere Bezeichnung, anonym. *Pi.* dass. *Ni. Hitp.* verschlossen werden, verstopft werden.
סְתַם *a.* 1. *pt. pass. pl. f.* סְתִימָן Ez 41, 16 verschliessen; 2. anonym mitteilen. *Pa.* 1. verstopfen; 2. verbergen. *Itpa.* 1. *pf.* אִסְתַּתַּים (!) Thr 3, 8 verschlossen werden; 2. hinfällig werden.

סְתָם *h. m.* 1. verschliessend; 2. unbekannt, unbestimmt; 3. anonym.
סְתָמָא *a. m.* 1. schlechtweg, ohne weitere Hinzufügung; 2. anonym.
סָתַק *a.* spalten.
סִתְקְתָא *a. f.* Spalt.
סָתַר I *h. Pi.* verheimlichen. *Hi.* verbergen. *Hitp.* sich verbergen.
סָתַר II *h.* 1. niederreissen, umstossen; 2. auflösen; 3. widersprechen. *Hitp.* sich auflösen.
סְתַר I *a. Pa. pt. pl. f.* מְסַתְּרָן Jes 65, 16 verbergen. *Itpa. pt.* מִסְתַּתַּר Koh 7, 12 sich verbergen.
סְתַר II *a., ipf.* 2 *pl.* תִּסְתְּרוּן Dt 7, 5 (MS תְּתָרְעוּן), *inf.* מִסְתַּר Jer 1, 19 zerstören, niederreissen. *Pa.* auflösen, verwirren. *Itpa.* niedergerissen werden.
סֵתֶר *h. m.* 1. Verborgenheit; 2. Geheimnis.
סִתְרָא (Dt 13, 7) *a. m.* dass.
סִתְרָה *h. f.* Verborgenes.
סִתְרִיאֵל männl. Personenname.
סָתַת *h. Pi.* behauen.
סַתָּת *h. m.* Steinmetz.

ע

ע 1. der 16. Buchstabe des hebräischen Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 70.
עָאל s. עֲלַל.
עָאנָא s. עָנָא.
עָאתָא *a. f.* Unheil.
עָב I *h. m.* 1. dick; 2. dicht.
עָב II *h. m.* 1. Wolke; 2. Ledersack.
עָב s. עוֹב.
עִבָּא I *a. m.* Gezweig.
עִבָּא II *a. m.* 1. Schoss; 2. Busen (auch des Gewandes).
עָבַב *h. Pi.* dicht machen.
עֲבָבִית *h. f.* Fieberschauer.
עֲבָבִיתָא *a. f.* dass.
עָבַד *h.* 1. dienen, Dienst thun; 2. verehren (von einer Gottheit). *Ni.* 1. verehrt werden; 2. gegerbt werden; 3. ausgeführt werden. *Pi.* bearbeiten, bes. gerben. *Hi.* arbeiten lassen. *Hitp.* ausgeführt werden.
עֲבַד (Gn 1, 7) *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אַעֲבֵיד Ex 32, 10 thun, machen, verrichten; 2. *inf.* מֶעֱבַד Ex 31, 4 arbeiten, verarbeiten, zurichten; 3. *pt.* עָבֵיד Gn 1, 11 hervorbringen; 4. einsetzen; 5. sich befinden; 6. sich verhalten. *Pa.* 1. *pt. f.* מְעַבְּדָא Gn 49, 15 hervorbringen; 2. bearbeiten. *Itpe.* אִתְעֲבֵיד, אִיעֲבַד, *ipf.* יִתְעֲבֵיד Gn 29, 26 1. gethan werden, gemacht werden; 2. werden; 3. *pf.* 3 *pl. f.* אִתְעֲבִידָא Dt 33, 17 geschehen. *Schaph.* s. שַׁעְבֵּד.
עֶבֶד *h. m.* Sklave, Knecht.
עַבְדָּא *a. m., ind.* עֶבֶד Gn 9, 25 1. dass.; 2. Anbeter.
עֲבָדָא s. עוּבָדָא.
עֲבָדָה *h. f.* der zur Entwickelung einer Pflanze nötige Raum.
עַבְדוּת *h. f.* Knechtschaft.
עַבְדוּתָא (Ex 13, 3) *a. f.* dass.
עַבְדָן *h. m.* Gerber.
עַבְדַּקְנָא *a. m.* dickbärtiger.
עָבָה *h. Ni.* dick werden. *Pi.* dicht machen. *Pu. pt.* dicht gedrängt. *Hi.* dicht werden.
עִבּוּד *h. m.* Bearbeiten, Gerben.
עֲבוֹדָה *h. f.* 1. Dienst; 2. Feldarbeit; 3. Opferdienst, Tempeldienst. ע' זָרָה Götzendienst, Götze; 4. Opferdienst-einkommen; 5. Bezeichnung einer Bitte im Achtzehngebet.
עבוז l. עֲכוּז.
עָבוּט s. עָבִיט.

עֲבוּט *h. m.* Pfand.
עַבּוּפָא *a. m., ind.* עַבּוּף Dt 12, 2 dichtbelaubt.
עַבּוּפִיָא *a. m.* dass.
עִבּוּר *h. m.* 1. Reise; 2. Schwängerung, Schwangerschaft; 3. Einschaltung, Intercalation. חֹדֶשׁ הָעִ' Schaltmonat; 4. Einverleibtes; 5. Schwinden; 6. Ergehen.
עֲבוּר I, עֲבוּר *h. m.* Getreide.
עֲבוּר II *h.* בַּעֲ' wegen, um — willen.
עִבּוּרָא *a. m.* 1. Schwängerung. *pl.* עִבּוּרִין Schwangerschaft; 2. *c.* עִבּוּר 1 S 20, 27 Einschaltung, Intercalation.
עֲבוּרָא (Gn 44, 1), עֲבוּרָא *a. m., c.* עֲבוּר Gn 27, 28, עֲבוּר Dt 23, 20 Getreide.
עָבוּרָא *a. m.* 1. Reisender; 2. Übertragender.
עֲבוֹת *h. m., pl.* עֲבוֹתוֹת 1. Zugseil; 2. Lenkseil.
עָבוֹת *h. m.* dichtbelaubt.
עֲבַט *a. Itpe.* gepfändet werden.
עָבָט *h. m.* Traubenbehälter.
עֳבִי *h. m.* 1. Dicke; 2. dicke Stelle; 3. dick; 4. Ledersack.
עַבְיָא *a. m.* dick.
עַבְיָא *a. m.* 1. *c.* עוֹבִי 1 K 7, 46 Dichtheit, Dicke; 2. Bedeckung.
עֲבִידָה *h. f.* Handlung.
עֲבִידְתָא *a. f.* 1. Lv 11, 32 Arbeit, Geschäft; 2. Waare; 3. Dienst.
עָבִיט *h. m.* 1. Traubenbehälter; 2. Kamelsattel; 3. Behälter für Urin.
עֲבִיטָא *a. m.* Kamelsattel.
עֲבִיצָא *a. m.* süsse Mehlspeise.
עביר l. עָכִיר.
עֲבִירָה *h. f.* Durchgehen.
עֲבֵירָה *h. f.* 1. Übertretung, Sünde; 2. insbes. Buhlerei.
עֲבֵירְתָא *a. f., c.* עֲבֵירַת Dt 23, 15 dass.
עבוסטי l. סְבַסְטֵי.
עֲבַץ *a.* erblassen.
עֲבָצָא (Nu 31, 22, MS אֲבָצָא) *a. m.* Zinn.

עָבַר *h.* 1. vorübergehen; 2. hingehen; 3. vergangen sein. לְשֶׁעָבַר in der Vergangenheit; 4. vorangehen; 5. übertreten. *Ni.* übertreten werden. *Pi.* 1. überschreiten; 2. trächtig, schwanger werden; 3. einverleiben; 4. einschalten, interkalieren; 5. ergehen lassen. *Pu.* 1. beseitigt werden; 2. *pt.* schwanger; 3. *pt.* interkaliert. שָׁנָה מְעֻבֶּרֶת Schaltjahr. *Hi.* 1. vorübergehen; 2. vorüberführen; 3. beseitigen, entfernen. *Hitp.* 1. geschwängert werden, schwanger sein; 2. interkaliert werden; 3. einverleibt werden.
עֲבַר (Gn 33, 3) *a., ipf.* יֶעְבַּר Dt 24, 5 1. vorübergehen; 2. einhergehen; 3. überschreiten, übersetzen; 4. überkommen, treffen; 5. übertreten. *Pa.* 1. übergehen; 2. hinüberführen; 3. beseitigen; 4. schwanger werden; 5. schwängern; 6. *pt. pl.* מְעַבְּרִין Ct 7, 5 interkalieren. שַׁתָּא מְעַבַּרְתָּא Schaltjahr. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַעְבַּרוּ Ex 36, 6 1. vorüberführen, vorbeigehen lassen; 2. darbringen; 3. durchgehen lassen; 4. wandern lassen; 5. übertragen. *Itpe. inf.* אִתְעֲבָרָא Ez 47, 5 durchschritten werden. *Itpa.* 1. geschwängert werden; 2. besänftigt werden.
עֵבֶר *h. m.* 1. Seite; 2. מֵעֵבֶר לְ jenseits.
עִבְרָא (Ex 28, 26) 1. Seite, Gegend. מִתְּרֵין עִבְרֵיהוֹן Ex 32, 15 von beiden Seiten; 2. לְעֵיבֶר Dt 30, 13, מֵעִבְרָא לְ Nu 34, 5 jenseits.
עַבְרָא (Ex 26, 28) *a. m.* Riegel.
עִבְרָאָה I (Gn 14, 13) *a. m.* Hebräer.
עִבְרָאָה II *a. m., pl. d.* עִבְרָאֵי Nu 27, 12 jenseitige Gegend.
עִבָּרָה *h. f.* Schwangere.
עֶבְרָה *h. f.* Zorn.
עֲבָרָה *h. f.* 1. Durchgehen; 2. Vorübergehen; 3. Aufhören.

עֲבָרָה s. עֲבִירָה.
עִבְרִי h. m. 1. Hebräer, Israelit; 2. hebräisch.
עֲבַרְיָן h. m. Übertreter.
עֲבַרְיָנָא a. m. dass.
עִבְרִית h. f. 1. hebräisch; 2. hebräische Sprache.
עֻבֶּרֶת h. f. Schwangere.
עֻבְּשׁ h. m. Mispel (?).
עֲגְבָאָה s. עֲגִיבָאָה.
עֲגָבָה h. f. Hinterbacke.
עָגוֹל s. עָגִיל.
עָגוֹל h. m., f. עֲגֻלָּה rund.
עִגּוּל h. m. 1. Kreis; 2. Laib, runde Masse; 3. Pressstein der Kelter.
עִגּוּלָא a. m. 1. Kreis; 2. Laib, runde Masse.
עִגּוּנָא a. m. Eheverhinderung (einer Frau, bei welcher der Tod des Gatten wahrscheinlich, aber nicht hinreichend bewiesen ist).
עֲגִיבָאָה a. m., pl. d. עֲגִיבָאֵי Ez 47, 16 eine Völkerschaft.
עָגִיל h. m. 1. Kreis; 2. männl. Personenname.
עֲגִילָא a. m., pl. עֲגִילִין Ez 23, 24 Schild.
עֲגִישָׁא a. m. stössig.
עָגַל h. einen Kreis ziehen. *Ni.* rund werden. *Pi.* 1. rollen, wälzen; 2. einen Kreis ziehen. *Hi.* abrunden. *Hitp.* 1. sich wälzen; 2. rund werden.
עֲגַל a. rund sein. *Pa.* 1. rund machen; 2. umwickeln. *Itpe.* rund sein.
עֵגֶל h. m. Kalb.
עֲגַל a. בַּע׳, בַּעֲגַלָא Est II 1, 1 alsbald, in Eile.
עִגְלָא (Ex 32, 24) a. m., ind. עֲגַל Lv 9, 3 Kalb. עֵין עִגְלָא Ex 28, 19 ein Edelstein.
עֲגַלְגּוּלֶת h. f. rund.
עֶגְלָה h. f. Kalbe.
עֶגְלָה Ortsname.
עֲגָלָה h. f. 1. Wagen; 2. ein Sternbild im Tierkreis.

עֲגַלְתָּא I (Dt 21, 4) a. f. weibl. Kalb.
עֲגַלְתָּא II a. f. 1. pl. עֲגָלָן Gn 45, 19 Wagen; 2. ein Sternbild im Tierkreis; 3. Becken.
עָגַם h., pt. pass. עָגוּם 1. gelähmt; 2. betrübt.
עֲגַם a., pt. pass. pl. f. עֲגִימָן Ru 1, 13 (fehlt im MS) betrübt.
עָגְמָה h. f. Betrübnis.
עוֹגִין x. m. (ὄγκινος) Anker.
עָגַן h. 1. einschliessen, zurückhalten; 2. eine Frau verhindern, eine neue Ehe einzugehen.
עֲגַן a., ipf. 3 pl. יַעֲגְנוּן Jes 24, 22 (MS יְגוּנוּנוּן), pt. pass. pl. עֲגִינִין Jes 42, 7 einschliessen, zurückhalten. *Pa.* einschliessen (eine Frau verhindern, eine neue Ehe einzugehen). *Itpe.* eingeschlossen werden (an Eingehung einer neuen Ehe gehindert werden).
עֲגָנָא (Jes 24, 22, MS עִגְּנָא) a. m., c. s. עֲגָנְהוֹן Jes 42, 22 Einschliessung. בֵּית ע׳ Kerker.
עַגָּס h. m. Birne (*Pirus communis*).
עִגְעֵג h. wälzen.
עַגְעֵג a. dass.
עֲגָרוֹן s. אַגְרוֹן.
עִגְתָּא a. f., pl. אִגִּין Kuchen.
עַד h. bis. עַד אֵימָתַי bis wann? עַד הֵיכָן bis wohin? עַד כָּאן bis hierher. עַד שֶׁ 1. als schon; 2. bis; 3. anstatt dass. עַד שֶׁלֹּא 1. als noch nicht; 2. bevor, ehe. עַד כְּדֵי שֶׁ bis. עַד כְּדֵי שֶׁלֹּא so lange noch nicht, ehe.
עַד (Lv 23, 16) a. bis. מִן — עַד Ex 22, 3 von — bis. עַד לָא Gn 2, 5 noch nicht. עַד כְּעַן Gn 43, 28, עַד כַּדּוּן, עַד אִמַּתִי bis jetzt. עַד הָאִדְּנָא, עַד הַשְׁתָּא Ex 10, 3 wie lange? עַד כָּא Gn 22, 5 hierher. עַד דְּ 1. Gn 29, 9 während; 2. Gn 29, 8 bis; 3. Nu 35, 12 ehe. עַד מָא Nu 24, 22 bis. עַד לָא Gn 45, 28, עַד דְּלָא ehe.
עַד h. m. Beute.

עֵד *h. m.* 1. Zeuge; 2. Tuch zur Feststellung der Menstruation (wohl mit absichtlichem Anklang an עִדִּים).
עֲדָא *a. f.* diese, das.
עֲדָא (Gn 15, 17) *a.* 1. vorübergehen, hindurchgehen; 2. *ipf.* יֶעְדֵּי Gn 49, 10 sich entfernen, weichen; 3. *inf.* מֶעְדֵּי Jes 10, 6 wegnehmen, erbeuten, plündern. *Pa.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* עַדִּיאַת Gn 4, 1 schwanger werden; 2. entfernen; 3. erbeuten. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּעְדֵּי Gn 27, 40 wegnehmen, entfernen; 2. aufheben; 3. schwanger werden. *Ittaph.* אִתַּעֲדָא Lv 4, 31 entfernt werden.
עֲדָאָה (Nu 31, 11) *a. m.*, *ind.* עֲדֵי Dt 20, 14, Jes 33, 23 Beute.
עַדְבָא (Lv 16, 8) 1. Los; 2. Anteil.
עָדַד (?) *h.* zerreissen (?).
עדד s. עֲדַר.
עָדָה *h. Hi.* wegnehmen. *Ho.* weggenommen werden.
עֵדָה I *h. f.* 1. Versammlung; 2. Gemeinde.
עֵדָה II *h. f.* Zeugnis.
עַדְוָא *a. m.*, *c. s.* עַדְוֵיהּ Ct 8, 11 Anteil. S. עַדְבָא.
עִדּוּי *h. m.* Empfängnis, Schwangerschaft.
עִדּוּיָא *a. m.*, auch *pl.* עִדּוּיִין, *c. s.* עִדּוּיַיכִי Gn 3, 16 dass.
עִדּוּנִים *h. m. pl.* 1. Wohlleben; 2. Geschmeidigkeit.
עִדּוּר *h. m.* Behacken, Aushacken.
עֵדוּת *h. f.* 1. *pl.* עֵדְיוֹת Zeugnis; 2. *pl.* Name eines talmud. Traktats; 3. Zeichen der Jungfrauschaft.
עֲדִי männl. Personenname.
עֲדִי *h. m.* Schmuck.
עֲדֵי s. עֲדָאָה.
עֲדֵי *a. m. pl.* (?) diese.
עֲדֵי *h. a.* מִבַּלְעֲדֵי ohne, ausser.
עֲדַיִן *h.* noch immer.
עֲדַיִן *a.* dass.

עדיין (Gn JII 6, 6) l. nach JI עֲדַיִן = אֲדַיִן, s. דִּין.
עֲדִיָנָא *a. m.* Deckel.
עָדִיף *h. m.* freigebig.
עֲדִיפָא *a. m.* vorzüglicher, besser.
עֲדִירָה *h. f.* Umhacken.
עֲדִישָׁא weibl. Personenname.
עֲדִיתָא *a. f.* 1. *c.* עֲדִית Thr 2, 2 Schmuck; 2. Beute.
עֲדִיתָא (Lv 13, 6) *a. f.*, *ind.* עֲדְיָא (!) Lv 13, 2 Schorf.
עָדָל *h. m.* Pfefferkraut (*Lepidium latifolium*).
עַדְלָא *a. m.* dass.
עֲדֻלָּמָאָה (Gn 38, 20) *a. m.* aus Adullam.
עדילרין s. עַרְדְּלִין.
עָדַן *h. Pi.* 1. schmiegen, geschmeidig machen; 2. anmutig machen; 3. ergötzen. *Pu. pt.* wohlgepflegt. *Hi.* anmutig machen. *Hitp.* 1. geschmeidig werden; 2. sich ergötzen.
עֵדֶן *h.* Ortsname. גַּן עֵדֶן Paradies, Ort der Seligen.
עֵדֶן (Gn 2, 8) *a.* Ortsname. גִּנְּתָא דְעֵדֶן Jo 2, 3 Paradies, Ort der Seligen.
עִדָּן *h. m.*, *pl.* עִדָּנִין Menstruation.
עִדָּנָא (Gn 38, 1) *a. m.* Zeit. עִדָּן בְּעִדָּן Gn 24, 55 ein Jahr. כְּעִדָּן Gn 18, 14 übers Jahr. הָעִדָּנָא jetzt.
עָדַף *h.* überschiessen, mehr sein. *Hi.* mehr thun.
עֲדַף *a.*, *pt. pass.* עֲדִיף besser, vorzüglicher.
עֻדְפָּא *a. m.* 1. Mehrbetrag; 2. Vorzug.
עֲדַק *a. Pa.* andrücken.
עָדָק *h. m.* Wulst.
עדקין (bSanh 11[a]) l. דַּעְדְּקִין, s. דַּעְדְּקָא.
עַדְקִין (Ez 27, 19, MS viell. עַרְקִין) l. עַרְקִין, s. עַרְקָא.
עָדַר I *h.* 1. hacken; 2. aushacken, jäten. *Pi.* hacken, behacken. *Ni.* gehackt werden.
עָדַר II *h. Ni.* wegbleiben.
עֲדַר I *a.* aufhacken, picken. *Pa.* dass.

עֲדַר II *a.* helfen. *Itpe.* Hilfe erhalten.
עֵדֶר *h. m., pl.* עֲדָרִים, עֲדָרוֹת 1. Herde; 2. Schar; 3. Hürde. מִגְדַּל עֵדֶר Ortsname.
עֶדְרָא (Gn 32, 16) *a. m.* dass.
עודרא l. עוּדְדָא.
עִדְרִסְקָא *x. f.* (ὑδρίσκη) kleiner Krug.
עֲדָשָׁה *h. f., pl.* עֲדָשִׁין 1. Linse; 2. Becken; 3. Wagschale; 4. die Unterlage für den Rollstein der Ölpresse.
עֵדְתָא *a. f.* Gemeinde, Versammlung.
עֲוָא I *a. Pa.* schreien, lärmen.
עֲוָא II *a.* abweichen. *Aph.* sich vergehen. *Itpe.* Unrecht erfahren.
עַוָּאָה *a. m., pl. d.* עַוָּאֵי Dt 2, 23 Iwwiter.
עוֹב *h. m., pl.* עֳבִים Balken.
עוֹבִי 1. s. עֳבִי; 2. s. אֲבְיָא.
עוֹבָדָא (Ex 32, 16) *a. m., ind.* עוֹבַד Ex 28, 6 1. That, Werk; 2. Ereignis.
עוֹבָדְתָא (Gn 33, 14 Sab., MS עֲבִידְתָא) *a. f.* Erarbeitetes.
עוֹבֵר *h. m.* Reisender.
עוֹבָר *h. m.* Fötus, Embryo.
עוֹבָרָא (Ct 7, 3, MS עֻבְרָא) *a. m.* dass.
עוֹבַרְתָּא I (Nu 13, 23) *a. f., pl.* עוֹבְרָן Ez 17, 6 *c. s.* עִבְּרָתֵיהּ Ho 14, 6 Soc 59 Zweig.
עוֹבַרְתָּא II (Gn 33, 14, MS עֲבִידְתָא) *a. f.* Zug.
עוֹבַרְתָּא *a. f.* Zorn.
עוּג *h.* einen Kreis ziehen.
עוּגָה *h. f.* 1. Kreis; 2. *pl.* עֻגוֹת auf Kohlen gebackner Kuchen; 3. *pl.* עוּגִיּוֹת Bewässerungsgraben.
עוּגִיתָא *a. f., c.* עוּגִית Ez 17, 7 Bewässerungsgraben.
עוּגֶל *h. m.* Becken.
עוּד *h. Hi.* 1. bezeugen; 2. als stössig erklären. *Ho. pt.* מוּעָד als stössig erklärt. *Pil.* aufrichten.
עוֹד *h.* noch. וְלֹא עוֹד אֶלָּא nicht nur, sondern auch. מִבְּעוֹד während.
עוֹד (Gn 7, 4) *a.* 1. noch. לָא — עוֹד Gn 17, 5 nicht mehr; 2. Gn 4, 25 wieder. בְּעוֹד דְּ während noch.
עוּדְדָא *a. m.* Flock Wolle.
עודה (jJeb 3[c]) l. עֵירָה, s. עָרָה.
עוּדָה *h. f.* Gurtband.
עוֹדֶף *h. m.* Überschuss.
עָוָה *h.* verkehrt handeln. *Pi.* verkehren, zerstören.
עָוּוֹת *h. m.* Beugen, Krümmen.
עוֹז I *h. m.* Stärke.
עוֹז II *h. m.* eine Adlerart.
עִוְיָא *a. m.* 1. Schlange; 2. männl. Personenname.
עֲוָיָא *a. m., pl.* עֲוָיָן Lv 22, 16 Vergehung.
עֲוִילָא *a. m.* Knabe (*arab.*).
עֲוִירָא *a. m.* 1. Ex 4, 11 blind; 2. Blindheit; 3. männl. Personenname.
עֲוִית *h. f.* Krampf.
עוֹל *h. m., pl.* עֻלִּין Joch.
עוֹל (= עֲלַל) *a., pt.* עָאֵיל Thr 1, 4, עָיֵיל 1. hereingehen; 2. eintreten. *Pa.* hineinbringen. *Itpa.* sich hineinbegeben. S. עֲלַל.
עָוַל *h. Pi.* unrecht handeln.
עָוֶל *h. m.* Unrecht.
עַוְלָא (Dt 32, 4) *a. m.* dass.
עַוָּלָא *a. m., pl. d.* עַוָּלַיָּא Ze 3, 5 (MS עוּלַיָּא) gottlos.
עוּלָא *a. m.* Säugling.
עוּלָה *h. f.* Mädchen.
עַוְלָה *h. f.* Unrecht, Übelthat.
עוֹלָה *h. f.* Brandopfer.
עוֹלָל *h. m.* Kind.
עוֹלֶלֶת, עוֹלֵלָה *h. f.* Nachlese (im Weinberg).
עוֹלַלְתָּא *a. f., pl.* עוֹלְלָן Ob 5 dass.
עוֹלָם *h. m., pl.* עוֹלָמִים, עוֹלָמוֹת 1. Aeon, Periode; 2. Weltzeit; 3. Welt; 4. Ewigkeit. לְעוֹלָם 1. stets, auf immer; 2. immerhin. מֵעוֹלָם jemals.
עוֹלָמִית *h.* auf ewig, für immer.
עַוְלְתָא *a. f.* Gottlosigkeit, Ungerechtigkeit.
עוֹמֶס *h. m.* Last.
עוֹמֶק *h. m.* Tiefe.

עֹומֶר I *h. m.* 1. Garbe; 2. Erstlingsgarbe.
עֹומֶר II *h. m.* ein Hohlmass (1/10 Epha).
עָוֹן *h. m., pl.* עֲוֹנוֹת Sünde. עָוֹן גִּלָּיוֹן Verdrehung von εὐαγγέλιον.
עוֹנֶג *h. m.* Ergötzen.
עוֹנָה I *h. f.* 1. der 24. Teil einer Stunde; 2. zwölf Stunden; 3. Zeit, bestimmte Zeit; 4. eheliche Pflicht; 5. l. עֵינָה.
עוֹנָה II *h. f.* Faden, Strick.
עוֹנִי (עֳנִי) *h. m.* Armut.
עֲוַנְיָא Ortsname.
עוֹנִיתָא s. אוֹנִיתָא.
עוֹנֶשׁ *h. m.* 1. Strafe; 2. Verbrechen.
עוֹנְתָא I *a. f.* 1. Zeit, Stunde; 2. *c. s.* עוֹנְתַהּ Ex 21, 10 (MS עֲנְתַהּ) eheliche Pflicht.
עוֹנְתָא II *a. f., pl. c. s.* עוֹנָתֵיהּ Ho 10, 10, l. עֵינָתֵיהּ, s. עֵינָא.
עוּף I *h.* 1. fliegen; 2. flackern. *Pil.* flattern.
עוּף II *h.* erschöpft sein.
עוּף I *a., ipf.* 3 *sg.* תֵּיעוּף Dt 4, 17 (nicht im MS) fliegen.
עוּף II *a.* 1. doppelt sein; 2. *ipf.* 2 *sg.* תֵּיעוּף (wie von עֲפַף) Ex 26, 9, *pt. pass.* עֲיף Ex 28, 16 doppelt legen. *Pa.* doppelt legen, verdoppeln. S. עֲפַף.
עוֹף *h. m.* 1. *pl.* עוֹפוֹת Vogel; 2. Geflügel.
עוֹפָא (Ze 1, 10) l. mit MS עוּפְלָא.
עוֹפֶל ein Stadtteil von Jerusalem.
עוֹפֶר *h. m.* Jüngling.
עוֹפֶרֶת *h. f.* Blei.
עוּץ *a., pf.* 3 *pl.* עֲצוּ Est II 7, 9 raten.
עוּק *a., pf.* 3 *sg. f.* עָקַת Gn 32, 7, 1 *sg.* עָקִית Gn 27,46 1. eng sein; 2. bedrängt sein; 3. Angst haben. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַעִיקוּ Gn 49, 23 1. bedrängen; 2. quälen; 3. Angst haben. *Itpe. Itpa.* bedrängt sein.
עָוֹק *h. m.* Sprosse.
עוּקָה *h. f.* 1. Grube; 2. Schlund.
עוֹקֶץ *h. m.* 1. Spitze; 2. Stachel; 3. Stiel; 4. Brustwarze; 5. Ende des Rückgrats. *pl.* עֻקְצִין Name eines talmud. Traktats. עוֹקֶץ עַקְרָב eine Pflanze.
עוּר *h., pt.* עֵר wach, munter. *Ni.* 1. wachen, erwachen; 2. rege sein. *Hi.* reizen. *Ho.* gereizt werden. *Pil.* 1. wecken; 2. Totenklage anregen. *Hitpal.* erweckt werden. *Pilp.* 1. drängen; 2. Totenklage anregen. *Hitpalp.* aufgeregt werden.
עוּר *a., pt. f.* עָיְרָה Ct 5, 2 wecken. *pt.* עֵיר wach. *Aph.* 1. *pf. c. s.* אַעֲרַנִי Sac 4, 1 Soc 59 wecken; 2. wach sein. *Pal.* (*Pāl.*) *ipf.* יְעָרֵר Jes 9, 11 rege machen, wecken. *Itpe.* אִתְּעִיר, אִתְּעַר 1. *pf.* אִתְּעַר Gn 41, 7 erwachen; 2. sich erregen. *Ittaph. pf.* 3 *pl.* אִתָּעֲרוּ Ct 7, 10 (MS אִתְּעֲרוּ) erweckt werden. *Palp.* 1. hin- und herwerfen; 2. wackeln.
עָוַר *h. Pi.* blind machen.
עֲוַר *a. Pa. pt.* מְעַוֵּר Ex 23, 8 blind machen. *Itpa.* erblinden.
עִוֵּר *h. m.* blind.
עוֹר *h. m., pl.* עוֹרוֹת Fell.
עוּרָא *a. m.* Spreu.
עוֹרֵב *h. m.* Rabe.
עוֹרְבָא (Gn 8, 7) *a. m.* dass.
עוֹרַבְתָּא *a. f.* Rabenweibchen.
בֵּי ע׳ .עוֹרַבְתִּי Familienname.
עִוָּרוֹן *h. m.* Blindheit.
עוֹרֶף *h. m.* 1. Nacken; 2. Rückseite.
עוֹשֶׁף *h. m.* breite Schneide der Zimmeraxt.
עוֹשֶׁק *h. m.* Erpressung, Übervorteilung.
עוֹשֶׁר *h. m.* Reichtum.
עֲוָת männl. Personenname.
עוּת *h. Ni.* sich freuen (?).
עָוַת *h. Pi.* 1. verkrümmen; 2. verderben. *Hitp.* 1. gekrümmt werden; 2. verdorben werden.

עֲוַת *a. Pa.* 1. krümmen, beugen; 2. *pt. pass. d.* מְעַוְּתָא Est 1, 1 (nicht MS) verderben.
עַוְתָא *a. m.* 1. krümmen; 2. Verderbtes.
עַוְתָא *a. m.* Verdorbener.
עַוְתָּנָא (?) *a. m.* dass.
עַוְתָנַי. כְּפַר ע׳ Ortsname.
עַז *h. m.* stark, hart. עַז פָּנִים frech, schamlos.
עֵז *h. m., pl.* עִזִּים Ziege.
עִזָּא *a. m.* 1. *ind.* עֵז Lv 22, 7, *pl.* עִזִּין Gn 15, 19 dass; 2. עִזָּא דְקַרְקְסָא Dreschschlitten.
עֲזָא *a. m.* eine Adlerart.
עֲזָא, עֲזָאֵל Name eines gefallenen Engels.
עֲזָאזֵל (Lv 13, 8, Abänderung von עֲזָזֵאל) dass.
עָזַב *h.* verlassen. *Pi.* verlassen machen. *Hi.* Entlassung bewirken. *Ni. Hitp.* verlassen werden.
עֲזַב *a.* dass.
עִזְגַּדָּא *x. m.* Bote.
עִזָּה *h. f.* Ziege.
עֲזָה, עֲזָּה Name eines gefallenen Engels.
עֲזוּבָה weibl. Personenname.
עִזּוּז *h. m.* gewaltig.
עַזּוּת *h. f.* Härte, Hartes. ע׳ פָּנִים Frechheit, Schamlosigkeit.
עָזַז *h. Hi.* stark machen. הֵעֵז פָּנִים frech sein. *Hitp.* stark werden.
עֲזַז *a. Itpa.* stark werden.
עֲזָזֵיל s. עֲזָאזֵל.
עֻזִּי männl. Personenname (= עֲזַרְיָה).
עָזְיָא (Lv 11, 13), עֲזְיָא *a. m.* eine Adlerart.
עֻזִּיאֵל männl. Personenname.
עֲזִיבָה *h. f.* 1. Überlassen; 2. Verlassen.
עֲזִיבְתָא *a. f.* Zuvermeidendes, Hässliches.
עַזִּיזָא *a. m., pl. c.* עַזִּיזֵי Jes 7, 18 stark.
עֲזִיזוּתָא *a. f.* Härte. עֲזִיזוּת לִבָּא Starrsinn.
עֲזִיזְתָא *a. f.* dass.

עֲזִילָא *a. m., ind.* עֲזִיל Ex 35, 25 Gespinnst.
עֲזִיקָה *h. f.* bearbeitetes Feld (?).
עֲזַל *a., pt. f.* עָזְלָא Ex 35, 25 spinnen.
עָזְלָא *a. m.* Gespinnst.
עֲזַם *a. Aph.* abkneipen.
עָזַק I *h.* aufbrechen, aufhacken.
עָזַק II *h.* festhalten.
עָזֶק I *h. m.* Wulst.
עָזֶק II *h. m.* behackter Boden (?).
עֲזָקָה *h. f.* dass. (?).
עִזְקְתָא *a. f.* 1. *pl.* עִזְקָן, *d.* עִזְקָתָא Ex 25, 14, עִזְקִין Ring; 2. *pl. d.* עִזְקַיָּא Jer 40, 1 Fessel; 3. Öffnung des Mastdarms.
עָזַר *h.* helfen.
עֵזֶר *h. m.* 1. Hilfe; 2. Gehilfe.
עֶזְרָא männl. Personenname.
עֻזְרָד l. עֻזְרָר.
עַזְרָד l. עַזְרָר.
עֶזְרָה *h. f.* Hilfe.
עֲזָרָה *h. f.* Heiligtumshof.
עֲזַרְיָה männl. Personenname.
עֻזְרָר *h. m.* Mispelart (*Crataegus Azarolus*).
עַזְרָר *h. m.* eine Schilfart.
עֲזַרְתָּא *a. f., c.* עֲזַרַת 1 S 3, 3, *pl. c. s.* עַזְרָתֵי Sac 3, 7 Soc 59 (Paus.) Heiligtumshof.
עַטָא s. עִיטָא.
עָטָה *h.* umhüllen.
עִטּוּף *h. m.* Verhüllen.
עִטּוּר I *h. m.* Bekränzen, Schmücken.
עִטּוּר II *h. m.* Entfernen, Trennen.
עִטּוּשׁ *h. m.* Niesen.
עֲטוּשְׁיָא *a. m.* aus Atuscha.
עֲטִי *h. m.* Verderben (?).
עַטְיָן männl. Personenname.
עֲטִין *h. m.* zum Mürbewerden hingelegte Olive.
עֲטִיף *h. m.* 1. Hülle, Umhüllung; 2. Gewand.
עֲטִיפָה I *h. f.* dass.
עֲטִיפָה II *h. f.* Verschmachten.

עֲטִירָא *a. m.* rauchend.
עֲטִישָׁה *h. f.* Niesen.
עטל (männl. Personenname) l. עֲגִיל (?).
עַטְלָא *a. m.* träge.
עַטְלוּתָא *a. f.* Trägheit.
עַטְלִיז *x. m.* (κατάλυσις) Karawanserei.
עֲטַלֵּיפָא (Lv 11, 19) *a. m.* Fledermaus.
עֲטַלֵּף *h. m.* dass.
עִטְמָא, עַטְמָא *a. m., c. s.* עִטְמֵיהּ Est II 1, 2 Schenkel, Lende.
עָטַן *h.* Oliven aufhäufen (damit sie mürbe werden).
עטעמה (jSanh 20[c]) l. מַטְעֲמָא, s. טְעַם.
עָטַף I *h.* umnehmen, sich einhüllen. *Hitp.* sich einhüllen.
עָטַף II *h.* matt werden, verschmachten. *Hitp.* dass.
עֲטַף *a., pt.* עָטֵיף 1 S 28, 14 umhüllen, verhüllen. *Pa. pf. c. s.* עַטְפַנִי Jes 61, 10 (MS עַטְפַנִי) verhüllen. *Itpa. ipf.* יִתְעַטַּף Lv 13, 45 sich einhüllen.
עֲטָף *h. m.* Hülle, Umhüllung.
עִטְפָּא *a. m.* 1. *c. s.* עִטְפֵּיהּ Ex 4, 6 Busen des Gewandes; 2. *c.* עֲטֵיף Thr 2, 12 Busen des Menschen.
עָטַר *h.* umkränzen, schmücken. *Pi.* 1. dass.; 2. krönen. *Hitp.* 1. geschmückt werden; 2. sich krönen, schmücken.
עֲטַר I *a.* umringen. *Pa.* bekränzen, schmücken. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְעַטַּרוּ Jo 2, 22 (MS אִתְעֲטַרוּ) geschmückt sein.
עֲטַר II *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* עֲטַרוּ 1 S 9, 7 aufhören; 2. entlassen; 3. abweichen. *Pa.* entfernen.
עֲטַר III *a.* rauchen.
עִטְרָא *a. m.* Trennung.
עֲטָרָה *h. f.* 1. Kranz; 2. Krone; 3. Gesims; 4. Einfassung; 5. Eichel des männlichen Gliedes; 5. Ring um die Warze der weiblichen Brust.
עֲטָרוֹת. ע׳ דְּבוֹרָה (Ri 4, 5) Ortsname.
עִטְרָן *h. m.* Theer.

עַטְרָנָא *a. m.* dass.
עָטַשׁ *h.* 1. niesen; 2. Wind gehen lassen. *Pi. Hitp.* dass.
עֲטַשׁ *a.* dass.
עִיָּא männl. Personenname (= חִיָּא).
עֵיבָא (Ex 19, 9) *a. m.* 1. Dunkel; 2. dunkle Wolke.
עַיָּבָא *a. m.* schuldig (= חַיָּבָא).
עַיְבָא *a. m.* Leiden (= כֵּיבָא).
עֵיבֶר s. עִבְרָא.
עֵיד *h. m.* Fest.
עֵידָא *a. m.* dass.
עִידִית *h. f.* 1. normal, gut; 2. l. עִירִית.
עִיּוּן *h. m.* Beachten, Berechnung.
עִיּוֹן Ortsname.
עִיוּקָא *a. m., ind.* עִיוּק Jes 30, 6 (MS עֲיָק) Bedrängnis.
עיט (Tos Kil V) l. פִּיף.
עַיִט *h. m.* Raubvogel.
עֵיטָא *a. m., ind.* עֵיט Jer 17, 1 Griffel.
עֵיטִיתָא *a. f.* Rat.
עֵיטְתָא *a. f., ind.* עֵיטָא Koh 11, 3 dass.
עֵיל *a.* oben. לְעֵיל oben. מִלְּעֵיל, מֵעֵיל von oben, oben. עֵיל מִן Gn 22, 9, לְעֵיל מִן oberhalb von. עֵיל מִן Dt 28, 43 höher als.
עֵילָא *a.* לְעֵילָא nach oben. לְעֵילָא לְעֵילָא Dt 28, 43 immer aufwärts. מִלְּעֵילָא Dt 5, 8 von oben. וּלְעֵילָא Nu 1, 3 und darüber. לְעֵילָא מִן oberhalb von.
עִילָא, עֵילָא *a. m., ind.* עֵיל Sac 9, 9, *pl.* עֵילֵי Gn 32, 15 (MS עֲלֵי) Eselsfüllen.
עֵילְתָא, עֵילִיתָא (für עֲלִיְתָא, עַלְתָּא) *a. f.* Frevel. S. auch עַלְתָא.
עֵילָם Volksname.
עֵילָמָאָה *a. m., pl. d.* עֵילָמָאֵי Jes 22, 6 aus Elam.
עֵילָמִי *h. m.* dass.
עֵילָמִית *h.* auf elamisch.
עים. עיימך (jJeb 6[c]) l. עִמָּךְ, s. עִם.
עיימא. אהן עיימא (jAbZ 40[d]) l. אֲהָן דְּעֵינָא.
עֵימָה *h. f.* Wocken (des Spinners).

עַיִן *h. f., du.* עֵינַיִם 1. Auge. בְּעַיִן עַיִן grade gegenüber; 2. Blick. טוֹב עַיִן uneigennützig, wohlwollend. ע׳ טוֹבָה, ע׳ יָפָה Wohlwollen. ע׳ רָעָה (auch nur הָעַיִן) neidischer Blick, Übelwollen. צַר עַיִן eigennützig, missgünstig. ע׳ צָרָה Missgunst; 3. Aussehen. בְּעֵינָן in ihrem ursprünglichen Zustand. כְּעֵין, מֵעֵין nach Art von; 4. runde Öffnung, Ring (an Geräten); 5. *pl.* עֲיָנוֹת Quelle; 6. Name des 16. Buchstaben im hebr. Alphabet.

עֵינָא (Ex 22, 2), עֵינָא *a. m., pl.* עֵינִין Dt 29, 3 1. Auge; 2. Blick. עֵינָא בִישָׁא (auch nur עֵינָא) neidischer Blick, Übelwollen. פָּרָשׁוּת עֵינַיִם Gn 38, 14 Wegscheide; 3. Aussehen, ursprünglicher Zustand. כְּעֵין Dt 33, 28 nach Art von; 4. *pl.* עֵינָן runde Öffnung (an Geräten); 5. *pl.* עֵינָוָן Dt 8, 7, עֵינָן Quelle.

עַיֵּן *h. Pi.* 1. betrachten, nachdenken; 2. genau wiegen.

עַיֵּן *a. Pa.* betrachten, nachdenken.

עֵינְבּוֹל Ortsname.

עֵינָה *h. f.* 1. Auge; 2. Quelle (?).

עֵינוֹשׁ Ortsname.

עֵינוּתָא *a. f.* Quelle.

עינותא (Spr 7, 8) l. פִּנִּיתָא.

עֵינְנָא *a. m.* grossäugig.

עֵיסָּה s. עִסָּה.

עֵסֶק (Gn 26, 20) Name eines Brunnens.

עָיֵף *h. m.* 1. ermüdet; 2. sich mühend.

עִיפָא (Gn 24, 65) *a. m.* Schleier.

עִיפָא männl. Personenname.

עֵיצְתָא (Est II 1, 15) *a. f., ind.* עֵיצָא Dt 32, 28 1. Rat; 2. Plan.

עַיְקָא *a. m., c.* עֵיק Ex 6, 9 Bedrängnis, Angst.

עַיְקָא *a. m.* Bedrücker.

עַיְקָא *a. m., f. c.* עָיְקַת Jes 54, 6 bedrängt.

עִיקָה *h. f.* Bedrängnis.

עִיקְתָא *a. f.* dass.

עֵר *h. m.* wach.

עִיר *h. f., pl.* עֲיָרוֹת Stadt.

עִירָא *a. m.* wach.

עֵירָא *a. m., ind.* עֵיר Sac 9, 9 (MS עֵיל) Eselsfüllen.

עֵירַבְרְבָא *a. m., pl.* עֵירַבְרְבִין Nu 11, 4 Mischvolk.

עִירָה *h. f.* Wollflocke.

עֵירוּב *h. m.* Vermengung. ע׳ פָּרָשִׁיּוֹת Vermengung von Schriftstellen. ע׳ תְּחוּמִין Vermischung der Sabbatsgebiete. ע׳ חֲצֵרוֹת V. der Häuser eines Hofes. ע׳ תַּבְשִׁילִין V. der Speisen zweier Tage. *pl.* עֵירוּבִין Name eines talmud. Traktats.

עֵירוּבָא I *a. m.* 1. dass.; 2. *pl.* עֵירוּבִין Dt 22, 9 Mischgattung.

עֵירוּבָא II *a. m., pl.* עֵירוּבֵי שִׁמְשָׁא Sonnenuntergang.

עֵירוּי *h. m.* Ausgiessen.

עֵירוֹנִי *h. m.* Kleinstädter.

עֵירוּעָא *a. m., ind.* עֵירוּעַ 1 S 6, 9 Zufall.

עֵירוּקָא *a. m.* Flucht.

עֵירוּר *h. m.* Erwähnung eines Toten in Verbindung mit anderen.

עִירִי Ortsname.

עִירִית *h. f.* ein Futterkraut.

עִירָנִי *h. m.* Kleinstädter.

עירניה? (jBabB 16[d]), vgl. אוּדְיָנָא.

עִירָנִית (bEr 53[b])?

עִירְנִיתָא *a. f.* Bast?

עיררה (jEr 26[d])?

עִיתְלוּ (?) Ortsname.

עִכֵּב *h. Pi.* 1. verhindern; 2. warten. *Hitp.* 1. verhindert werden; 2. verweilen.

עַכֵּב *a. Pa. pf.* 3 *sg. f.* עַכֵּיבַת Jes 34, 16 verhindern, aufhalten. *Itpa. pt.* מִתְעַכַּב Nu 11, 23 sich verweilen.

עַכָּבָה *h. f.* 1. Verhinderung; 2. Verbleiben; 3. Überbleibsel.

עַכָּבוֹנִית *h. f.* eine Distelart (*Cynara*).

עַכָּבִית *h. f.* dass.

עַכָּבִיתָא *a. f.* Spinne.

עַכְּבָנִיתָא *a. f.* eine Distelart (*Cynara*).
עַכְבָּר *h. m.* Maus.
עַכְבְּרָא *a. m.* 1. *pl. c.* עַכְבְּרֵי 1 S 6, 4 dass.; 2. Ortsname.
עַכְבְּרִין, עַכְבְּרַיָּא Ortsname.
עַכְבַּרְתָּא *a. f.* Maus.
עַכּוֹ Ortsname.
עִכּוּב *h. m.* 1. Verhinderung; 2. notwendige Bedingung.
עִכּוּבָא *a. m.* 1. dass.; 2. Hinhaltung.
עַכּוֹבִיתָא I (Jes 59, 5) *a. f.* Spinne.
עַכּוֹבִיתָא II (Jer 17, 6) *a. f.* eine Distelart (*Cynara*).
עִכּוּז *h. m.* Hinterteil.
עִכּוּל *h. m.* Angebranntes.
עכור (BerR 71) l. כִּיעוּר.
עכו״ם Abbreviatur für 1. עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת Gestirndienst; 2. עוֹבֵד כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת Sterndiener — aus Censurrücksichten in jüngeren Drucken besonders für עֲבוֹדָה זָרָה und גּוֹי, גּוֹיִם, גּוֹיָה.
עַכָּיָא *a. m.* aus Akko.
עָכִיר (?) *h. m.* ein Gerät der Ölpresse.
עֲכִירָה *h. f.* Aufrühren.
עָכַל *h. Pu. pt.* angebrannt. *Hitpa.* verzehrt werden.
עֲכַל *a. Pa.* verzehren. *Itpa.* verzehrt werden.
עַכְלָא *a. m.* ein Hohlmass (1/20 eines Kab).
עכליה (jAbZ 39c) l. פְּנַלְיָה.
עַכְמַי männl. Personenname.
עָכַן *x. Pi.* umwinden (?).
עֶכֶן, עֲכִין *x. m.* (ἔχιδνα) Otter, Natter.
עֶכְנָא, עֲכִינָא *x. m.* (ἔχιδνα) dass.
עֶכְנַאי, עֲכִינַאי männl. Personenname.
עֶכֶס *x. m.* (ἔχις) Otter, Natter.
עכסילו (BerR 98)?
עָכַר *h.* trüben. *pt. pass.* עָכוּר 1. trübe; 2. unglücklich. *Ni.* trübe werden.
עֲכַר *a.* 1. trüben; 2. *pf.* 2 *pl.* עֲכַרְתּוּן Gn 34, 30 betrüben. *pt. pass.* עֲכִיר 1. trübe; 2. unglücklich. *Itpe.* in's Unglück gestürzt werden.
עַכְשְׁבוֹנִיתָא *a. f.* ein Geschwür.
עַכְשׁוּב *h. m.* eine Spinnenart (?).
עַכְשָׁיו (= עַד כְּשֶׁהוּא, vgl. *a.* עַד כַּדּוּן) *h.* jetzt.
עַכְשְׁמוֹנִיתָא s. עַכְשְׁבוֹנִיתָא.
עַל *h.* 1. auf, über. עָלֶיךָ es liegt dir ob; 2. gemäss. בְּעַל פֶּה mündlich. בְּעַל כָּרְחוֹ gezwungen; 3. gegen; 4. zu, für; 5. wegen. עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה um wie viel mehr. עַל גַּבֵּי, עַל גַּב 1. auf, über; 2. neben, bei; 3. vermittelst, durch; 4. wegen. עַל יַד, עַל יְדֵי 1. durch; 2. anstatt, für; 3. bei, mit. עַל שׁוּם wegen. עַל שֶׁ, עַל שׁוּם שֶׁ weil. עַל מְנָת שֶׁ unter der Bedingung, dass. אַף עַל פִּי שֶׁ obgleich.
עַל (Gn 18, 24) *a.* dass. מֵעַל Gn 4, 14 von. מֵעַל לְ Gn 1, 7 oberhalb. עַל מָה Dt 29, 23 weshalb? עַל כֵּין Ex 20, 11 deshalb. עֲלֵיהוֹן Jer 8, 12 ihnen liegt es ob. עַל חַד תְּרֵין Ex 22, 3 doppelt; 2. עַל שׁוּם wegen. עַל עֵסֶק Ex 18, 8 um willen. עַל יְדֵי 1. wegen; 2. *c. s.* עַל יְדֵיכוֹן Ma 1, 11 durch; 3. für. עַל פּוּם gemäss. *c. s.* בְּעַל כָּרְחָךְ 1 S 2, 16 trotz. עַל דְּ Dt 29, 22, עַל יְדֵי דְ, עַל פּוּם דְּ עַל עֵסֶק דְּ Dt 23, 5 weil. Lv 27, 8 nach Massgabe dessen, dass. עַל מְנָת דְּ unter der Bedingung, dass. אַף עַל גַּב דְּ obgleich.
עֲלָא *a., pt. pl. c.* עוֹלֵי Koh 3, 11 (*hebr.*), s. עֲלָה. *Aph.* 1. abschätzen; 2. aufwiegen. *Itpa.* 1. erhaben sein; 2. erleichtert werden.
עִלָּא männl. Personenname.
עִלָּאָה (Gn 14, 18) *a. m., ind.* עִלַּי Dt 28, 1 1. oberer, oberster; 2. hoch, höchster.
עָלַב *h.* bedrücken. *pt. pass.* עָלוּב unglücklich. *Ni.* sich bedrücken lassen.
עֲלַב *a., pt. pass.* עֲלִיב bedrückt, unglücklich. *Itpe. ipf.* 2 *sg.* תִּתְעֲלֵיב 1 K 12, 7 sich demütigen.

עַלְבּוֹן *h. m.* Bedrückung, Demütigung.
עַלְבָּנָא *a. m., ind.* עוֹלְבָּן Ze 3, 12 dass.
עָלָה *h.* 1. hinaufsteigen. ע׳ עַל דַּעַת in den Sinn kommen. עוֹלֶה וְיֹרֵד von verschiedener Höhe (bald hoch, bald tief); 2. angerechnet werden; 3. wachsen; 4. verschwinden. *Pi.* erhöhen, erheben. *Pu. pt.* vorzüglich. *Hi.* 1. hinaufbringen, erhöhen. לֹא מַעֲלִין וְלֹא מוֹרִידִין man beachtet nicht; 2. hervorbringen. הֶעֱלָה חֵמָה zornig werden. ה׳ חֵן wohlgefällig sein. ה׳ אֲרוּכָה heilen; 3. anrechnen, kreditieren; 4. aufheben, aufgehen lassen; 5. entfernen. *Hitp.* 1. erhoben werden; 2. gesteigert werden.
עָלֶה *h. m., pl.* עָלִין Blatt.
עִלָּה *h. f.* 1. Anlass; 2. Vorwand; 3. Ränke.
עִלָּוֵי *a., c. s.* עִלָּוָךְ Ex 18, 14 auf, über. מֵעִלָּוֵי Nu 16, 26 von.
עַלְוֵי *x. m.* Aloë (*Aloë vulgaris*).
עִלּוּי *h. m.* 1. Erhebung; 2. Abschätzung, Wert.
עִלּוּיָא *a. m.* 1. Erhebung, Verbesserung; 2. Wert.
עֲלוּלִיתָא *a. f.* Einrede.
עֲלוּמַיָּא *a. m. pl., ind.* עֲלוּמִין Jes 54, 6 Jugend.
עֲלוּקָה *h. f.* Blutegel.
עֲלוּקְתָא *a. f.* dass.
עֲלָטָה *h. f.* Finsternis.
עֵלִי männl. Personenname.
עֱלִי *h. m.* Stössel.
עַלְיָא *a. m.* Blatt.
עֲלִיָּה *h. f.* 1. Hinaufsteigen; 2. hohe Stellung; 3. Oberstock; 4. Vorzüglichstes; 5. Aufgehenlassen, Aufheben; 6. ein Teil der weibl. Scham.
עֶלְיוֹן *h. m.* 1. oberer; 2. höchster; 3. obenerwähnt.
עַלְיוּתָא *a. f.* Höhe.
עַלִּיז *h. m.* lärmend, übermütig.
עֲלִיזָה *h. f.* Lärmen.

עָלִיל *h. m.* augenscheinlich. בְּע׳ deutlich.
עֲלִילָה *h. f.* 1. Handeln; 2. Ränke.
עֲלִילוּת *h. f.* Wirklichkeit.
עֲלִילוּתָא *a. f.* 1. Handeln; 2. Ränke.
עֲלִימָא *a. m.* stark.
עֻלֵּימָא (Nu 4, 27) *a. m.* 1. Jüngling; 2. Knecht.
עֻלֵּימוּתָא *a. f., ind.* עֻלֵּימוּ Gn 18, 12 1. Jugendkraft; 2. Jugendzeit.
עֲלִימוּתָא *a. f.* Stärke.
עֻלֵּימְתָא *a. f.* 1. *c. s.* עֻלֵּימְתֵיהּ Jo 1, 8 Jugend. *pl.* עֻלֵּימִין Jes 54, 6 (MS עֲלוּמִין) dass.; 2. Gn 24, 16 Jungfrau, Magd.
עֲלִיסָה *h. f.* Frohlocken.
עֲלִיצָה *h. f.* dass.
עִלִּיתָא (Ri 3, 23) *a. f.* Oberstock.
עַלִּיתָא s. אַלִּיתָא II.
עָלַל I *h.* thätig sein. *pt. pass.* עָלוּל gewöhnt, pflegend. *Hitp.* misshandeln.
עָלַל II *h.* hineingehen.
עֲלַל I *a. Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּעַלֵּיל Dt 24, 21 Nachlese halten.
עֲלַל II *a., pf.* עַל Gn 7, 13, *f.* עַלַּת Gn 18, 21, *ipf.* 2 *sg.* תֵּיעוֹל Gn 6, 18 1. hineingehen, hineinkommen; 2. kommen; 3. untergehen (v. d. Sonne); 4. beiwohnen. *Pa.* s. עוּל. *Aph. pf.* אַעֵיל Ex 40, 21 1. hineinbringen; 2. bringen. *Ittaph. pf.* אִתָּעַל Lv 16, 27 1. hereingebracht werden; 2. gebracht werden.
עֲלָלָא (Jes 30, 23) *a. m.* Ernteertrag, Getreide.
עֲלַלְתָּא (Lv 25, 22) *a. f.* dass.
עָלַם *h.* verhüllen. *Hi.* verheimlichen. *Ni. Pu. Ho. Hitp.* 1. verborgen sein; 2. entschwinden.
עֲלַם *a., imp. sg.* עֲלִים Jos 1, 6 (MS עֵילַם) mannhaft sein. *Pa.* 1. *imp. sg.* עַלֵּם Dt 31, 23 (MS אֵילַם) Mannhaftigkeit beweisen; 2. stark machen. *Itpa.* 1. stark werden; 2. überwältigen.

עָלֵם. בְּעָלֵם (= בְּהֶעָלֵם) bei Verborgenbleiben.
עֶלֶם *h. m.* Jüngling.
עָלְמָא (Gn 9, 12) *a. m.* 1. *ind.* עָלַם Gn 9, 16 Ewigkeit. לְעָלַם Ex 21, 6 auf immer. בְּעָלְמָא blos. בֵּית עָלַם Grab, Friedhof; 2. Vorzeit; 3. Weltzeit; 4. Welt. כָּלֵי עָלְמָא jedermann.
עַלְמָה *h. f.* Mädchen, Jungfrau.
עָלְמִין Ortsname.
עָלְמַת (2 S 3, 16) dass.
עָלְעָא (Gn 2, 22) *a. m.* Rippe.
עָלְעוֹל *h. m.* Sturm.
עַלְעוּלָא (Jes 29, 6) *a. m.* dass.
עַלְעוּלִיתָא *a. f.* dass.
עָלְעִיתָא (Est II 1, 16) l. mit MS עָלְתָא.
עָלְעַל *h.* 1. treiben, wegwehen; 2. flügge werden (?).
עַלְעַל *a.* wegwehen.
עָלַף I *h. Pu.* verhüllt sein.
עָלַף II *h. Pu.* ohnmächtig werden. *Hitp.* הִתְעַלְּפָה, הִתְעַלֵּף 1. erschlaffen; 2. ohnmächtig werden.
עֲלַף *a.* erschlaffen.
עָלַץ *h.* sich vergnügen.
עֲלֻקָה *h. f.* Blutegel.
עֲלַקְתָא *a. f.* dass.
עֻלְשִׁין *h. m. pl.* eine Endivienart.
עָלְשִׁין (Ct 2, 9) *a. m. pl.* dass.
עָלְתִין *a. m. pl.* dass.
עַלְתָא *a. f., ind.* עֲלַת Weinschöpfer (?).
עִלְּתָא (Est II 1, 16) *a. f.* 1. *ind.* עִלָּא Ru 4, 22 Ursache; 2. Vorwand.
עֲלָתָא (Lv 6, 2) *a. f., ind.* עֲלָא Jes 40, 16 Soc 59, *pl.* עֲלָוָן Gn 8, 20 Brandopfer, Ganzopfer.
עִם *h.* mit, bei. מֵעִם von.
עִם (Dt 20, 9) *a.* dass. מֵעִם, *c. s.* מֵעִמָּךְ Ex 8, 25 von.
עַם *h. m.* Volk. עַם הָאָרֶץ Ungelehrter.
עמא (EstR Peth.) ?
עַמָּא (Lv 13, 6) *a. m., pl. d.* עַמְמַיָּא Dt 32, 8 Volk. כָּל עַמָּא jedermann.
עַמָּא דְאַרְעָא Ct 6, 5 die Ungelehrten.
בַּר עַמְמִין Dt 29, 21 Nichtjude.
עֲמָא (Lv 13, 6) *a.* 1. dunkel sein, dunkel werden; 2. *pt.* עֲמֵי Jes 42, 3 glimmen; 3. matt, schwach sein; 4. *pf.* 1 *pl.* עֲמֵינָא Jes 59, 11 betrübt sein.
עֶמָּאוּם Ortsname (Ἐμμαοῦς).
עָמַד I *h.* 1. stehen; 2. auftreten; 3. stehen bleiben; 4. stumpf werden; 5. gerinnen; 6. kosten. *Hi.* 1. hinstellen; 2. aufstellen, erzeugen; 3. gerinnen lassen; 4. הֶעֱמִיד עַל עַצְמוֹ an sich halten. *Pu. pt.* מְעֻמָּד stehend.
עָמַד II *h.* schätzen, annehmen. S. אָמַד.
עֹמֶד *h. m.* Abschätzung.
עֹמֶד *h. m.* (viell. Anspielung an *syr.* עֲמָדָא Taufe) s. עֲמִידָא.
עֲמִידָא *x. m.* (ἀμίς) Nachtgeschirr.
עמרא (jSabb 11[d]) l. עֲמִילָא.
עָמְדָה *h. f.* Stehen.
עֲמָדָה *h. f.* Hinstellen.
עֻמָּה *h.* nur mit *Suff.* לְעֻמָּתִי 1. neben; 2. entsprechend.
עָמָה *h.* schwach werden. *Hi.* schwächen.
עַמּוּד *h. m.* 1. Pfeiler, Säule; 2. Stab der Schriftrolle; 3. Mittelstück; 4. Strahl; 5. Pult; 6. ע׳ הַשַּׁחַר Morgengrauen.
עַמּוּדָא *a. m., pl. d.* עַמּוּדַיָּא Ex 27, 10 1. Pfeiler, Säule; 2. Strahl; 3. Schaft; 4. עַמּוּד קְרִיצְתָא Morgengrauen; 5. Ortsname.
עמום s. עִמְעוּם.
עַמּוֹנָאָה *a. m., pl. d.* עַמּוֹנָאֵי Dt 23, 4 Ammoniter.
עַמּוֹנִי *h. m.* 1. dass.; 2. ammonitisch.
עָמוֹק *h. m., f.* עֲמֻקָּה 1. tief; 2. hoch.
עִמּוּר I *h. m.* Arbeitenlassen.
עִמּוּר II *h. m.* Garbenbinden.
עַמּוֹרָאָה *a. m.* Wollhändler.
עֲמִטְּתָא *a. f.* Finsternis.
עַמְיָא *a. m.* Dunkelheit.
עֲמִידָה *h. f.* 1. Stehen; 2. Aufstellen; 3. Bestand; 4. Bezeichnung des Achtzehngebets.

עֲמִילָא *a. m.* arbeitsam.
עֲמִיסָה *h. f.* Aufladen.
עֲמִיקָא *a. m.* 1. *ind.* עֲמִיק Lv 13, 3 tief, hoch; 2. *ind.* עֲמִיק Ex 4, 10 unverständlich.
עֲמִיקָא *a. m., c.* עֲמִיק Lv 13, 43 Tiefe, Höhe.
עֲמִיקִי. כְּפַר ע׳ Ortsname.
עָמִיר *h. m.* Grünfutter.
עָמִירָא (Am 2, 13) *a. m.* dass.
עָמַל *h.* sich mühen, arbeiten. *Pi.* müde machen. *Hitp.* körperliche Übung machen.
עֲמַל *a., pf.* 2 *sg.* עֲמַלְתָּא Jon 4, 10 dass.
עָמָל *h. m.* 1. Bemühung, Arbeit; 2. Arbeitsertrag.
עָמֵל *h. m.* sich mühend, arbeitend.
עָמִיל *x. m.* (ἄμυλος) Kuchen von Stärkemehl.
עַמְלָא *a. m., ind.* עֲמַל Gn 3, 17 1. Mühe, Arbeit; 2. Mühsal; 3. Ertrag.
עֲמִילָה *x. f.* (ἄμυλον) Stärkemehl.
עָמַם *h.* dunkel werden, glimmen. *Pi.* 1. dunkel werden; 2. verdunkeln. *Hitp.* verdunkeln, unterdrücken. *Pilp.* unentschieden lassen.
עֲמַם *a. Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְעַמְמוּן Koh 12, 2 dunkel werden. *Palp. pf.* עַמְעֵם Jes 6, 10 (MS טַמְטֵים) verdunkeln.
עַמְמָא *a. m.* Nichtjude. S. עַמָּא.
עֲמָמִי *h. m.* Nichtjude.
עַמְמָאִיתָא (Est II 2, 9, fehlt im MS) *a. f.* nichtjüdisch.
עָמַס *h.* aufladen, belasten. *Pu. pt.* מְעֻמָּס belastet.
עֲמַס *a.* zusammendrücken.
עֶמָּסוֹנִי *x. m.* aus Emmaus (s. עֶמָּאוּס)?
עֶמָּסוֹנַיָא *x. m.* dass.
עִמְעוּם *h. m.* Verdunkelung (Abweichung vom Recht).
עמעום 1. עֶמָּעוּם.
עֶמָּעוּם Ortsname (Ἐμμαοῦς).
עָמַץ *h. Pi.* zudrücken (die Augen). *Hitp.* sich schliessen.

עֲמַץ *a.* dass.
עָמַק *h. Hi.* 1. tief machen; 2. tief werden.
עֲמַק *a. Aph. inf.* אַעֲמָקָא Jes 30, 33 (MS עַמְקָא) tief machen.
עֵמֶק *h. m.* 1. Tiefland, Ebene; 2. Ortsname.
עַמְקָא (Jes 30, 33) *a. m.* Tiefe.
עֻמְקָא I *a. m.* 1. *pl. d.* עֻמְקַיָּא Ex 15, 5 dass.; 2. *c.* עוֹמֶק Lv 12, 28 Hautmal.
עֻמְקָא II *a. m.* Verkehrtheit, Tücke.
עָמְקָא (Lv 13, 2) *a. m.* Mal, Hautfleck.
עִמְקָאָה *a. m.* Thalbewohner.
עֲמָקוּתָא *a. f., c.* עֲמָקוּת Ho 7, 16 Verkehrtheit, Tücke.
עֲמָקִי *h. m.* 1. aus Emek; 2. aus dem Tiefland (?).
עֲמַקְיָן (Am 6, 4, andere Lesart עימקוון), viell. *pl.* v. *a. f.* עִמְקוּתָא Tiefes (worein man tief sinkt).
עִמְקָן *h. m.* verkehrt, tückisch.
עִמְקָנָא *a. m.* dass.
עָמַר I *h. Pi.* Garben binden.
עָמַר II *h.* (*bibl.*) *Hitp.* jemand als Sklaven benützen.
עֲמַר I *a. Pa.* Garben binden.
עֲמַר II *a.* wohnen.
עַמְרָא (Lv 13,47) *a. m.* Wolle. ע׳ גֻּפְנָא Baumwolle (*Gossypium vitifolium*).
עֻמְרָא I (Dt 24, 19) *a. m.* 1. Garbe; 2. Erstlingsgarbe.
עֻמְרָא II (Ex 16, 36) *a. m.* ein Hohlmass (1/10 vom Epha).
עַמְרָנִיתָא *a. f.* Wolliges.
עַמְּתוּ Ortsname.
עַמְּתָן Ortsname (= חַמְּתָן).
עָנָא (Lv 1, 2) *a. m.*, auch *pl.* עָנִין Kleinvieh.
עֲנָא I *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg. c. s.* תַּעֲנֵינָךְ Dt 20, 11 (MS תַּעֲנִנָךְ), 2 *sg. c. s.* תַּעֲנֵינוּן 1 K 12, 7 antworten, respondieren; 2. erhören. *Itpe.* 1. *pt.* מִתְעֲנֵי Ex 19, 19 geantwortet werden; 2. erhört werden.

עֲנָא II *a. Pa. ipf.* 3 *pl.* יְעַנּוֹן Gn 15, 13 1. quälen; 2. *pf. c. s.* עַנְּיָהּ Gn 34, 2 notzüchtigen; 3. *ipf.* 2 *pl.* תְּעַנּוֹן Lv 16, 31 kasteien. *Itpe.* verarmen. *Itpa.* 1. gequält werden; 2. genotzüchtigt werden; 3. *ipf.* יִתְעַנֵּי Lv 23, 29 sich kasteien, fasten; 4. *pt.* מתעני jSchebi 34^{c} l. מִתְפַּנֵּי, s. פְּנָא.

עֲנָא III *a. Pa. pt. f.* מְעַנְּיָא Ex 15, 21 (MS מְעַנְיָא) singen.

עֲנָא IV *a. Pa.* säumen, verzögern, *Itpa.* sich versäumen, hinziehen.

עָנַב *h.* anschlingen (durch eine Schleife).

עֲנַב *a.* dass. *Itpe.* angeschlungen werden.

עֵנָב *h. m.* 1. *pl.* עֲנָבִים Weintraube; 2. eine Augenkrankheit.

עִנְבָא *a. m., pl.* עִנְבִין Gn 40, 10 dass.

עֲנָבָה *h. f., pl.* עֲנָבִים, עֲנָבוֹת 1. Traube; 2. Körnerrispe.

עֶנְבּוֹל *x. m.* (ἔμβολον) Klöppel.

עֲנַבְתָּא *a. f.* 1. Weintraube; 2. eine Augenkrankheit.

עֲנָבְתָא *a. f., pl.* עֲנָבִין Ex 26, 4 Schleife, Schlinge.

עִנֵּג *h. Pi.* 1. geschmeidig machen; 2. zum Vergnügen machen; 3. sich ergötzen. *Hitp.* 1. Vergnügen haben; 2. an Wohlleben gewöhnt sein.

עֲנַג *a. Pa.* 1. zum Vergnügen machen; 2. sich ergötzen.

עָנָה I *h.* antworten, respondieren. *Ni.* 1. erhört werden; 2. einen Ausspruch thun.

עָנָה II *h. Ni.* 1. gequält werden; 2. sich demütigen. *Pi.* quälen. *Pu.* gequält werden. *Hi.* verarmen. *Hitp.* 1. leiden; 2. sich kasteien.

עָנָה III *h. Pi.* singen.

עָנָו *h. m.* sanft.

עֲנוּבְתָא s. עֲנַבְתָּא.

עִנּוּג *h. m.* 1. Ergötzen; 2. Ergötzliches; 3. Melodie.

עֲנָוָה I *h. f.* 1. Sanftmut; 2. Demut.

עֲנָוָה II s. עֲנָבָה.

עִנּוּי I *h. m.* 1. Quälerei; 2. Kasteiung.

עִנּוּי II *h. m.* eine Art Totenklage.

עִנּוּי III *h. m.* Verzögerung.

עִנּוּיָא I *a. m., c.* עִנּוּי Thr 3, 19 (MS עֲנָיֵי) Elend.

עִנּוּיָא II (Jer 9, 19, MS עֲנוּיָא) *a. m.* Klagelied.

עִנּוּן *h. m.* Wolkendeuterei.

עֲנְוָנָא *a. m.* 1. sanftmütig; 2. demütig.

עִנּוֹנִיתָא *a. f.* ein Lappen der Lunge.

ענוף l. עֲבוּף, s. עֲבוּפָא.

עינותא l. עוֹנִיתָא.

עַנְוְתָן *h. m.* 1. sanftmütig; 2. demütig.

עַנְוְתָנָא *a. m., ind.* עַנְוְתָן Nu 12, 3 dass.

עַנְוְתָנוּת *h. f.* 1. Sanftmut; 2. Demut.

עַנְוְתָנוּתָא (Ze 2, 3) *a. f.* dass.

עָנִי *h. m.* 1. arm; 2. elend.

עַנְיָא (Dt 29, 14) *a. m., pl. ind.* עֲנָיֵי Dt 16, 3 dass.

עַנְיָא *a. m., ind.* עוֹנִי Dt 16, 3 (MS עֲנָיֵי) Armut.

עֲנִיבָא (?) *a. m.* ע׳ דְפִילָא eine Pflanze.

עֲנִיבָה *h. f.* Anschlingen.

עֲנִיָּה *h. f.* Anstimmen.

עָנָיו s. עָנָו.

עֲנִיּוּת *h. f.* Armut.

עַנְיוּתָא *a. f.* dass.

עִנְיָן *h. m., pl.* עִנְיָנוֹת 1. Angelegenheit; 2. Inhalt; 3. Sache; 4. Art und Weise.

עִנְיָנָא *a. m., pl.* עִנְיָנִין Ct 1, 11 1. Angelegenheit; 2. Verabredung; 3. Wesen; 4. Art.

עֲנָנִי männl. Personenname.

עֲנִיץ *h. m.* Bündel.

עֲנִיתָא *a. f., c. s.* עֲנִיתֵיהּ Mi 2, 4 (MS עִינִיתֵיהּ) Klagelied.

עַנְיְתָא s. עַנְתָּא.

עֲנָמָאָה *a. m., pl.* עֲנָמָאֵי Gn 10, 13 eine Völkerschaft.

עָנָן *h. m.* Wolke, Gewölk.

עָנָן männl. Personenname.

עָנַן h. *Pu. pt.* מְעֻנָּן bewölkt. *Po.* עוֹנֵן Wolken deuten.

עַנֵּן a. *Pa. inf. c. s.* עֲנָנוּתִי Gn 9, 14 (MS עֲנָנוּתִי) Wolken zusammenziehen. *Pā. pt.* מְעָנֵין Dt 18, 10 Wolken deuten.

עֲנָנָא (Gn 9, 14) *a. m.* Wolke, Gewölk.

עָנְנָא *a. m., pl.* עָנְנִין Jes 2, 6 (Ausg. Ven. 1517 עָנְנִין) Wolkendeuter.

עָנָף *h. m.* Zweig.

עַנְפָּא *a. m., ind.* עֲנַף Ez 17, 8 (MS עֲנַף!) Zweig.

עָנַק *h.* bezwingen. *Hi.* aufladen, ausstatten.

עֲנָק *h. m.* Aufladung, Ausstattung.

עֲנָק *h. m.* Halskette.

עֻנְקָא *a. m.* Hals.

עִנְקָא, עֻנְקָא *a. m., pl. d.* עִנְקַיָּא Jes 3, 19 Halskette.

עִנְקוּקְלָה *h. f.* unreife Weinbeeren.

עוּנְקְלָא *x. m.* (ἀγκύλη), *pl.* עוּנְקְלִין Ez 40, 43 (MS אוּנְקְלִין) Haken.

עִנְקְמוֹן *x. m.* (*encomma*) Militärmass.

עִנְקְתָא *a. f.* Hals.

עָנַשׁ *h.* strafen. *Ni.* bestraft werden.

עֲנַשׁ *a.* strafen. *Itpe.* bestraft werden.

עֲנָשָׁא *a. m.* Strafe.

עֲנָת Ortsname.

עֲנְתָא *a. f.* 1. Zeit; 2. *c. s.* עֲנְתַהּ Ex 21, 10 eheliche Pflicht.

עֲנָּתָא *a. m.* Lasterhafter.

עוֹנִיתָא *x. f.* (ὠνή) Kaufbrief.

עַנְתוּנְדְרָיָא *a. m.* aus Antandros.

עַנְתוֹתָיָא *a. m.* aus Anathot.

עַנְתֹּתִי *h. m.* Gothe.

עַנְתָנָיָא *a. m.* aus Anat (?).

עֲסָא *a. Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* עַסִּיאוּ Thr 2, 16 zusammenpressen; 2. pressen, drücken.

עִסְבָּא (Gn 1, 29) *a. m.* Kraut.

עָסָה *h. Pi.* pressen, zwingen.

עִסָּה *h. f.* 1. Teig; 2. Gemenge, Mischfamilie.

עֲסָוֹם *x. m.* Name eines Krauts.

עִסּוּק *h. m.* 1. Verfahren; 2. Ausführung.

עֲסוּרִיתָא *a. f.* 1. *pl. d.* עֲסוּרְיָתָא Ex 18, 21 Dekade; 2. Einteilung in Zehntel.

עֲסָיָא s. אַסְיָא.

עָסִיס *h. m.* Most.

עֲסִיסָא *a. m.* dass.

עֲסִיסִית s. עֲסָסִית.

עֲסִירָאָה (Nu 7, 66) *a. m.* zehnter.

עֲסֶלָא s. אֲסֶלָא.

עֲסָסִיּוֹת Ortsname.

עֲסָסִית *h. f.* eine Art Mehl oder Körner (?).

עָסַק *h.* sich beschäftigen. *pt.* עָסִיק beschäftigt. *Hi.* beschäftigen. *Hitp.* 1. sich beschäftigen; 2. als tägliche Kost verwenden; 3. ohne Absicht handeln; 4. streiten.

עֲסַק *a.* 1. *inf.* מִעְסַק Koh 6, 8 sich beschäftigen. *pt. pass.* אֲסִיקָא Ct 1, 15 beschäftigt. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִתְעַסַּקוּ Dt 32, 14 dass.; 2. Gn 26, 20 streiten.

עסק. נעסק (Spr 7, 18) l. נֶעֱפַק, s. עֲפַק.

עֵסֶק *h. m.* 1. Geschäft; 2. Angelegenheit; 3. Streit.

עִסְקָא *a. m., ind.* עֵיסֶק Gn 21, 11 1. Geschäft, Beschäftigung; 2. Angelegenheit; 3. Habe; 4. Gegenstand; 5. עַל עֵיסֶק Ex 18, 8 wegen. עַל עֵיסֶק דְּ Dt 23, 5 weil.

עַסְקָן *h. m.* 1. geschäftig; 2. sich beschäftigend.

עֲסַר *a. Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּעַסַּר Dt 14, 22 verzehnten.

עֲסַר (Gn 5, 14) *a. m., f.* עַסְרָא (Ex 27, 12) zehn. *m.* תְּלָת עֲסַר, *f.* תְּלַת עַסְרֵי dreizehn. *pl.* עַסְרִין Nu 1, 22 zwanzig.

עִסְרוֹנָא (Nu 28, 21) *a. m.* ein Getreidemass ($^{1}/_{10}$ eines Epha).

עֲפָא I *a.* sich mühen.

עֲפָא II *a. Pa. pt. pass.* מְעַפֵּי Ho 4, 13 eingehüllt, dicht.

עִפּוּי *h. m.* Ermüdung (?).

עֲפוּשָׁא *a. m.* Schimmeln.
עֲפִיָא *a. m., c. s.* עֲפִיֵיהּ Ct 1, 16 (MS עוּפֵיהּ), עֲפִיהָא Ct 2, 2 Laub.
עֲפִין *x. m.* (ἀφύη) eine Fischart.
עפייץ (Spr 21, 25) l. עֲפִין, s. עֲפָא I.
עָפַל *h. Hi.* vermessen, leichtsinnig sein.
עָפְלָא (Ze 1, 10) *a. m.* ein Stadtteil in Jerusalem.
עַפְעַפַּיִם *h. m. du.* Augenwimpern.
עָפַף *h.* umfliegen.
עֲפַף *a. Pā.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יְעַפְּפוּן Jes 2, 4 schmieden (?); 2. *pt. pass. f.* מְעַפְּפָא 1 K 19, 6 doppelt zusammenlegen.
עָפֵץ *h. m.* Gallapfel.
עַפְצָא *a. m.* dass.
עֲפַץ *a.* mit Gallapfel behandeln.
עֲפַק *a.* umarmen.
עָפַר *h. Hitp.* sich mit Staub bewerfen.
עָפָר *h. m., pl.* עֲפָרוֹת Staub, Erde.
עַפְרָא *a. m., c.* עֲפַר Lv 14, 15 dass.
עַפְרוּרִית *h. f.* Staub.
עַפְרוּתִין *a. f. pl.* Staub (?).
עֲפָרַיִם, עֲפָרַיָא Ortsname.
עַפְרָנָא *a. m., ind.* עַפְרָן Ct 5, 15 (nicht im MS) l. זַעֲפְרָן, s. זַעְפְּרָנָא.
עָפַשׁ *h. Pi.* schimmelig werden. *Hitp.* dass.
עֲפַשׁ *a. Itpe.* dass.
עֵץ *h. m.* 1. Baum; 2. Holz. *pl.* עֵצִים Holzstücke. עֵץ שֶׁמֶן ein harziger Baum. עֵץ פָּרוּר Kochlöffel.
עֲצָא I *a.* 1. bedrücken; 2. erpressen, rechtswidrig vorenthalten.
עֲצָא II *a.* holzig sein.
עָצַב I *h. Pi.* strecken, einrenken.
עָצַב II *h. Hi.* betrüben. *Hitp.* betrübt werden.
עֲצַב *a., pt. pass.* עֲצִיב betrübt. *Itpe.* sich betrüben.
עָצֵב *h. m.* betrübt. טֶפַח עָצֵב knappe Handbreite.
עֶצֶב *h. m.* Betrübnis, Mühsal.
עִצְבָא *a. m.* dass.
עַצְבָה *h. f.* knappe Handbreite.
עִצְבָה *h. f.* lederne Satteldecke.
עִצָּבוֹן *h. m., pl.* עִצְּבוֹנוֹת Mühsal, Schmerz.
עיצבונית (BerR 63) l. עַכְבוֹנִית (?).
עֲצַבִּים *h. m. pl.* Götzenbilder.
עִצְבְּתָא *a. f.* lederne Satteldecke.
עֵצָה I *h. f.* Rat, Plan.
עֵצָה II *h. f.* 1. Stoppeln von Hülsenfrüchten; 2. Stauden.
עָצֶה *h. m.* Schwanzbein.
עָצוּם *h. m.* mächtig.
עִצּוּם *h. m.* 1. Macht; 2. Zusicherung (Hoffnungsvertrag); 3. עִצּוּמוֹ שֶׁל יוֹם der Tag selbst.
עֲצוּמָה *h. f.* Besitz, Gut.
עצוצא l. עֲצִיצָא.
עִצּוּר *h. m.* Verschliessen.
עִצּוּרָא *a. m.* 1. *ind.* עִצּוּר Jes 16, 10 Keltern; 2. *pl.* עִצּוּרִין Nu 6, 4 Trester.
עָצוֹרָא *a. m.* 1. *ind.* עָצוֹר (GnJI 49, 11), *pl.* עָצוֹרִין Jes 16, 10 Kelterer; 2. Presser.
עֲצוּתָא *a. f.* Backtrog, Backschüssel.
עִצְיָא (LvJI 5, 23) *a. m.* Erpresstes.
עִצְיָא *a. m.* Schwanzbein.
עֲצִיבָא *a. m.* betrübt.
עֲצִיבָה *h. f.* Betrübtsein.
עֲצִיבוּת *h. f.* Betrübnis.
עָצִיץ *h. m.* thönerner Topf.
עֲצִיצָא *a. m.* dass.
עֲצִירָה *h. f.* Verschliessen.
עָצַל *h. Hitp.* vernachlässigen, verabsäumen.
עֲצַל *a. Itpe.* dass.
עָצֵל *h. m.* nachlässig, träge.
עַצְלוּת *h. f.* Nachlässigkeit, Trägheit.
עַצְלָן *h. m.* träge.
עָצַם I *h.* stark werden. *Hitp.* 1. heftig streiten; 2. einen Vertrag schliessen.
עָצַם II *h.* schliessen (die Augen). *Hi.* dass. S. עָמַץ.
עֶצֶם *h. m., pl.* עֲצָמוֹת 1. Knochen; 2. עַצְמִי ich selbst. לְעַצְמִי für mich allein; 3. Besitz, Gut.
עצמוני l. עַכְבוֹנִית.

עֲצַר *h.* 1. zurückhalten; 2. von Arbeit freihalten. *Ni.* 1. zurückgehalten werden; 2. sich versammeln. *Pi.* 1. zurückhalten; 2. versammeln.
עֲצַר *a., pf.* 1 *sg.* עֲצָרִית Gn 40, 11 1. pressen; 2. keltern; 3. zurückhalten.
עִצְרָא *a. m.* Saft.
עֲצֶּרֶת *h. f.* 1. Schlusstag (eines Festes); 2. Pfingstfest.
עֲצַרְתָּא *a. f.* 1. *pl. c. s.* עֲצְרָתְכוֹן Nu 28, 26 Pfingstfest; 2. *pl.* עַצְרִין Kelter.
עצתא (Spr 16, 33) l. עֲנָתָא.
עֲצְתָא s. עֵיצְתָא.
עֲקָא (?) *a.* bedrängen.
עָקָא *a. m.* 1. *ind.* עָק Nu 22, 26 eng; 2. Bedrängnis.
עָקַב *h.* 1. auf dem Fusse folgen; 2. an der Ferse fassen, die Geltung nehmen.
עֲקַב *a.* spät kommen. *Pa.* aufspüren.
עָקָב *h. m.* ein Ding, welches den Regen abhalten soll. S. עָקֵב.
עָקֵב *h. m., pl.* עֲקֵיבִין, עֲקֵיבוֹת 1. Ferse; 2. Unterbein; 3. Fersenstück (an der Sandale); 4. Endteil.
עִקְבָא (Gn 25, 26) *a. m.* 1. Ferse; 2. *pl. c.* עִקְבֵי Jes 10, 32 (MS עֵיקְבֵי) Huf, Klaue; 3. Ende; 4. Folge.
עָקְבָא männl. Personenname (עֲקַבְיָה).
עָקְבָה *h. f.* Überbleibsel. S. עֲכָּבָה.
עֲקַבְיָא männl. Personenname.
עֲקַבְתָּא *a. f.* Hinterteil.
עָקַד *h.* fesseln (durch Anbinden des Unterschenkels an den Oberschenkel beim Vorderfuss). *Ni.* gefesselt werden. *Pi. Hi.* gefesselt legen.
עֲקַד *a.* 1. Gn 22, 9 fesseln (s. o.); 2. auf die Knie fallen. *Itpe. pf.* אִתְעֲקַד Mi 7, 20 Soc 59 gefesselt werden.
עָקָה *h. f.* Bedrängnis.
עָקוֹב *h. m.* 1. ein freier Platz; 2. s. עָקֵב.
עָקוֹד *h. m.* geringelt.
עָקוֹל s. עָקֵל.

עָקוּלָא *a. m.* Krümmung, Bucht.
עָקוֹם *h. m.* krumm.
עָקּוּם *h. m.* Krümmung.
עָקוּמָא *a. m.* Tücke.
עָקּוּר *h. m.* 1. Ausreissen; 2. Töten.
עָקוֹשׁ 1. s. עָקֵשׁ; 2. gekrümmt; 3. männl. Personenname.
עָקִיב s. עָקֵב.
עֲקִיבָא *a. m.* Ferse.
עֲקִיבָא männl. Personenname (עֲקַבְיָה).
עֲקֵידָה *h. f.* Fesselung.
עֲקִידוּתָא *a. f., c.* עֲקִידוּת Mi 7, 20 dass.
עֲקִידְתָא *a. f., c.* עֲקִידַת Ct 1, 13 Soc 59 dass.
עֲקִימָא *a. m.* krumm, verkehrt.
עֲקִימָה *h. f.* Krümmung.
עֲקִימוּתָא *a. f., c.* עֲקִימוּת Ho 7, 16 (MS עֲמְקוּת) Tücke, Verkehrtheit.
עֲקִיסָה s. עֲקִיצָה.
עֲקִיפִין *h. m. pl.* 1. Umwege; 2. Ränke.
עֲקִיצָה *h. f.* 1. Stich; 2. Abschneiden am Stiel.
עֲקִיקָא *a. m., ind.* עֲקִיק Ct 5, 14 (nicht im MS) Achat.
עֲקִירָא *a. m.* kastriert.
עֲקִירָה *h. f.* 1. Ausreissen; 2. Wegnehmen; 3. Ausrotten.
עָקַל *h. Pu. pt.* מְעֻקָּל gekrümmt.
עָקֵל *h. m.* krummbeinig.
עֶקֶל *h. m.* 1. geflochtene Einfassung der Oliven beim Pressen; 2. der unterste Schiffsraum.
עִקְלָא *a. m.* Armring.
עֲקַלְגַּס *x. m.* (*caliga*) Halbstiefel.
עִקְּלָן *h. m.* krummbeinig.
עֲקִילַס *x.* männl. Personenname (Ἀκύλας).
עֲקַלְקַלּוֹת *h. f. pl.* Tücke.
עֲקַלָּתוֹן *h. m.* gewunden, hinterlistig.
עָקַם *h.* krümmen. *Pi.* dass. *Pu. pt.* מְעֻקָּם gekrümmt. *Hitp.* sich winden, tückisch sein.
עֲקַם *a.* 1. sich krümmen; 2. tückisch sein. *Pa. pf.* 3 *pl.* עַקִּימוּ Jes 59, 8 krümmen.

עֲקְמָא a. m. verkehrt, tückisch.
עֲקְמוּמִית h. f. 1. Krümmung; 2. Tücke.
עֲקְמוּמִיתָא a. f. 1. Krümmung; 2. c. עֲקְמוּמִית Thr 2, 19 (nicht im MS) Tücke.
עֲקְמוֹן h. m. Tücke.
עוקמין l. עֲנְקְמוֹן.
עַקְמָן h. m. tückisch.
עֲקְמָנָא a. m. dass.
עֲקְמָנוּת h. f. Krümmung, Tücke.
עֲקְמָנוּתָא a. f. Tücke.
עֲקְמְתָא a. f. dass.
עֲקַם s. עֲקַץ.
עֲקַף h. 1. umgehen; 2. hinterlistig sein.
עֲקַף a. Itpe. überlisten.
עקיפים l. קְמְפוֹן (?).
עֲקַץ h. 1. die Frucht am Stiel abschneiden; 2. stechen; 3. sticheln. Ni. einen Stich fühlen.
עֲקַץ a. stechen.
עֹקֶץ s. עוֹקֶץ.
עֲקְצָא a. m. 1. Spitze; 2. Schwanzende; 3. Stachel; 4. Winkel.
עָקַר h. 1. ausreissen; 2. wegnehmen; 3. unfruchtbar, impotent machen. Ni. 1. ausgerissen werden; 2. vernichtet werden; 3. unfruchtbar gemacht werden. Pi. 1. ausreissen, losreissen; 2. die Sehnen der Hinterfüsse eines Pferdes zerschneiden. Hi. unfruchtbar machen. Hitp. unfruchtbar werden.
עֲקַר a., pf. 3 pl. עֲקַרוּ 2 K 3, 25 1. ausreissen; 2. zu Grunde richten. Pa. 1. ipf. 2 sg. תְּעַקַּר Jos 11, 6 die Sehnen der Hinterfüsse eines Pferdes zerschneiden; 2. ausreissen; 3. wegnehmen. Itpe. pf. 3 sg. f. אִתְעֲקֶרֶת Ez 19, 12 1. losgerissen werden; 2. vernichtet werden; 3. unfruchtbar, impotent werden. Itpa. gelähmt werden (vom Pferde).
עָקָר h. m. impotent, unfruchtbar.
עִקָּר h. m. 1. Wurzel; 2. Medizin; 3. Hauptsache. כָּל עִקָּר ganz und gar.
עִקָּרָא a. m., pl. d. עִקָּרַיָּא Mi 6, 2 (MS עִקְרַיָּא) 1. Wurzel; 2. Grund; 3. Hauptsache. מֵעִקָּרָא anfänglich.
עֲקָרָא a. m., ind. עֲקַר Dt 7, 14 impotent, unfruchtbar.
עַקְרָב h. m. 1. Skorpion; 2. ein Sternbild des Tierkreises; 3. ein Eisen am Balken der Ölpresse; 4. ein Teil des Gebisses des Pferdes.
עַקְרַבָּא a. m., pl. עַקְרַבִּין Dt 8, 15 Skorpion. מַסְקָנָא דְעַקְרַבִּין Nu 34, 4 Name einer Örtlichkeit.
עַקְרַבָּה Ortsname.
עַקְרְבָן, עַקְרְבַל h. m. Ceterach (Ceterach off.).
עָקַשׁ h. verdrehen.
עַקָּשׁ h. m. ein Ding zum Abhalten des Regens. S. עָקָב.
עִקֵּשׁ männl. Personenname.
עֲקַשְׁיָא männl. Personenname.
עַקְשָׁן h. m. mit gekrümmten Händen (?).
עָקְתָא a. f., c. עָקַת Gn 42, 21, pl. עָקָן Lv 10, 14 (עָקְתִין) Bedrängnis, Drangsal.
עֵר h. m. wach.
עָר h. m. Dränger.
עָרָא I a. m. dass.
עָרָא II a. m., pl. עָרֵי, עָרַיֵי Lorbeer (Laurus nobilis).
עָרָא III a. m., ind. עָר Lv 11, 13 ein Raubvogel.
עֲרָא I a. Aph. pt. pl. מַעְרַן Koh 11, 3 (MS מְעָרַע) ausleeren.
עֲרָא II a. Itpe. 1. sich anhängen; 2. hängen bleiben.
עֲרַאי s. עֲרַי.
עָרַב I h. sich verbürgen. Pi. 1. vermengen; 2. Gebiete ideell vereinigen. Pu. pt. מְעוֹרָב 1. gemengt; 2. als Bürge genommen. Hitp. vermengt werden.

עָרֵב II *h.* angenehm sein. *Pi.* Vergnügen bereiten. *Pu. pt.* angenehm. *Hi.* angenehm machen.

עָרַב III *h. Pu. pt.* מְעוֹרָב. מ׳ שֶׁמֶשׁ ein Unreiner, der noch den Sonnenuntergang abzuwarten hat, um rein zu werden. *Hi.* 1. abends thun; 2. sich zum Abend neigen, untergehen (v. d. Sonne); 3. es Abend werden lassen.

עֲרַב I *a.* sich verbürgen. *Pa.* 1. *pf. c. s.* עָרֵיבְנוּן Gn 30, 40 vermengen; 2. *pt. pass.* מְעָרַב Gn 44, 32 verbürgt, Bürge; 3. Gebiete ideell vereinigen. *Itpa.* 1. *inf.* אִתְעָרָבָא Jos 23, 7 sich vermengen; 2. sich einlassen; 3. vermengt werden.

עֲרַב II *a. Pa. pt. pass.* מְעָרַב Ct 2, 14 angenehm.

עֲרַב III *a.* sich zum Abend neigen, untergehen (v. d. Sonne). *Itpe.* dass.

עֵרֶב *h. m.* 1. Einschlag des Gewebes; 2. Breite. שְׁתִי וָעֵרֶב Kette und Einschlag, kreuz und quer.

עֶרֶב *h. m.* 1. *pl.* עֲרָבִין Abend. בֵּין הָעַרְבַּיִם am Spätnachmittag; 2. Rüsttag. ע׳ שַׁבָּת Freitag. ע׳ שְׁבִיעִית das Jahr vor dem Sabbatjahr.

עֲרָב 1. Jer 25, 24 Arabien; 2. Ortsname.

עָרֵב I *h. m.* Bürge.

עָרֵב II *h. m.* angenehm.

עַרְבָּא (Lv 12, 48) *a. m.* Einschlag.

עָרְבָא *a. m.* Bürge.

עָרְבָּא s. עוֹרְבָא.

עַרְבָאָה *a. m., ind.* עַרְבַי Jes 13, 20 Araber.

עַרְבָּאָה *a. m., pl.* עַרְבָּאִין Ct 1, 9 Mischling.

עִרְבֵּב *h.* verwirren, stören.

עַרְבֵּב *a.* 1. dass.; 2. verwischen. *Pass.* 1. verwirrt werden; 2. vermischt werden.

עֲרָבָה I *h. f.* Pappelweide (*Populus Euphratica*).

עֲרָבָה II *h. f.* Wüste, Steppe.

עֲרֵבָה s. עֲרֵיבָה.

עַרְבּוּ Ortsname.

עִרְבּוּב *h. m.* Verwirrung, Unordnung.

עִרְבּוּבְּא, עִרְבּוּבָא, עַרְבּוּבְיָא *a. m.* 1. dass.; 2. Gemisch.

עִרְבּוּבִיתָא *a. f.* dass.

עִרְבּוּלָא *a. m., c. s.* עִרְבּוּלְהוֹן Mi 7, 4 Verwirrung.

עֵרָבוֹן *h. m.* 1. Unterpfand; 2. Anhängsel.

עַרְבּוֹנָא *a. m.* dass.

עֲרֻבּוּת *h. f.* Bürgschaft.

עַרְבוּתָא *a. f.* dass.

עֲרָבוֹת *h. f. pl.* 1. Name des siebenten Himmels; 2. Ortsname.

עֲרָבִי *h. m., f.* עֲרָבִית Araber.

עֲרַבְיָא *x. f.* Arabien (Ἀραβία).

עַרְבִּית *h. f.* 1. Abend; 2. abends.

עָרְבִּית *h. f.* rabenartig.

עַרְבֵּל *a., pt. pass. pl.* מְעַרְבְּלִין Ex 14, 3 verwirren, stören. *Pass. pt. pl. f.* מִתְעַרְבְּלָן Jo 1, 18 verwirrt werden, gestört werden.

עַרְבְּלָא (Am 9, 9) *a. m.* Getreidesieb.

עַרְבְּלָאָה *a. m., pl.* עַרְבְּלָאִין Ct 1, 9 (MS עַרְבָּאִין) Mischling.

עַרְבָּנוּתָא *a. f.* Bürgschaft.

עֲרַבְרַב s. עֵירַבְרַב.

עֲרַבְתָּא *a. f.* 1. *pl.* עַרְבִין Lv 23, 40 Pappelweide; 2. (auch עֲרָבְתָּא) Weidenfest (7. Tag des Hüttenfestes).

עֲרָבְתָּא *a. f.* 1. Rüsttag; 2. Freitag.

עֲרָבְתָא *a. f.* Bürgschaft.

עָרַג *h.* schreien (v. Hirsch).

עַרְגֵּל *a.* wälzen.

עָרַד *h.* wegtreiben.

עֲרָדָא *a. m., ind.* עֲרַד Wildesel.

ערדבלא l. עִדְרָבְלָא, s. אִדְרַבְלָא.

עַרְדְּלָא *a. m.* Trüffel (*suber*).

עַרְדְּלִין *x. m. pl.* (ἀρτάριον) Strümpfe.

ערדסקא l. אִדְרִסְקָא.

עַרְדִּסְקוּס Ortsname.

עָרְדְּעָנָא *a. m., pl. d.* עָרְדְּעָנַיָּא Ex 8, 1 Frosch.

עָרָה I *h. Pi.* ausleeren, giessen.
עָרָה II *h. Pi.* anschliessen (auch von beginnender geschlechtlicher Berührung). *Pu. pt.* 1. angeschlossen; 2. anhangend. *Hi.* 1. anschliessen; 2. verbinden. *Ho.* hängen bleiben. *Hitp.* sich anschliessen.
עָרוֹב *h. m.* Gemenge.
עָרוֹבָא (Ex 8, 20) *a. m.* dass.
עֲרוּגָה *h. f.* 1. Beet; 2. Rückseite der Lunge.
עֲרוּגִית *h. f.* Beet.
עָרוֹד *h. m.* 1. *pl.* עָרוֹדוֹת Wildesel; 2. eine Art Eidechse.
עָרוֹדָא *a. m.* Wildesel.
עָרוֹדְתָא *a. f., ind.* עָרוֹדָא Jer 2, 24 (MS עָרְדָּא) Wildeselin.
עֶרְוָה *h. f., pl.* עֲרָיוֹת 1. Blösse, Scham; 2. Unzucht, verbotene Verbindung; 3. zur Ehe verbotene Frau.
עָרוּם *h. m.* 1. klug; 2. listig.
עָרוֹם *h. m., f.* עֲרֻמָּה nackt.
עָרוֹן *h. m.* Lorbeer (?).
עָרוֹקָא *a. m.* Flüchtling.
עַרְזִילָא *a. m.* Gazelle.
עִרְטֵל *h.* entblössen. *Hitp.* sich entblössen.
עַרְטֵל *a.* dass. *Pass. imp.* אִתְעַרְטַל Hb 2, 16 entblösst werden.
עַרְטִלָּא *a. m.* nackt.
עַרְטִלָּאָה *a. m., ind.* עַרְטִלַּי Gn 3, 10 dass.
עַרְטְלָיוּתָא (Dt 28, 48) *a. f.* Nacktheit.
עַרְטְלָיָנָא *a. m.* nackt.
עֲרַי *h. m.* 1. nebensächlich, gelegentlich; 2. *pl.* עֲרָיִין ein Anhängsel der Pflugschar.
עֲרַי *a. m.* dass.
עַרְיָא *a. m.* eine Adlerart.
עֲרִיבָה *h. f.* 1. Trog; 2. Boot.
עֶרְיָה *h. f.* Blösse, Schamteile. S. עֶרְוָה.
עֲרָיָה *h. f.* Anschliessen.
עֲרִיכָא *a. m.* Brotkuchen.

עֲרִיכָה *h. f.* 1. Ordnen; 2. Formen (des Brotkuchens vor dem Backen); 3. Holzstoss.
עֲרִיכוּת *h. f.* Ordnung, Wohlgesetztsein.
עֲרִימָא *a. m., ind.* עָרִים Gn 3, 1 (MS חָכִים), 1 S 23, 23 1. klug; 2. listig.
עֲרֵימָה *h. f.* Getreidehaufen.
עֲרִימוּתָא *a. f., c. s.* עֲרִימוּתֵיהּ 1 K 2, 5 Schlauheit.
עֲרֵימְתָא (Ru 3, 7) *a. f.* Getreidehaufen.
עָרִים I *h. m.* Weinstöcke mit Spalier.
עָרִים II *h. m.* Pächter. S. אָרִים.
עֲרִיסָא s. עַרְסָא.
עֲרִיסָה *h. f.* 1. Wiege; 2. Trog.
עֲרִיסוּת *h. f.* Pachten. S. אֲרִיסוּת.
עֲרִיפָה *h. f.* Brechen des Genicks.
עָרִיץ *h. m.* Bedrücker.
עֲרִיקָא *a. m., ind.* עָרִיק Jes 10, 18 flüchtig.
עֲרִירִי *h. m.* kinderlos.
עֶרְיְתָא (Lv 20, 20) *a. f.* Blösse, Scham.
עָרַךְ *h.* 1. zurechtmachen, ordnen. עוֹרֵךְ הַדַּיָּנִין Anwalt; 2. den Brotkuchen formen. *Hi.* abschätzen. *Ni.* abgeschätzt werden.
עֲרַךְ *a., pt.* עָרֵיךְ Jes 41, 25 herrichten, formen. *Itpe.* eingearbeitet werden (in einen Brotkuchen).
עֵרֶךְ *h. m.* 1. Ordnung; 2. Schätzung. *pl.* עֲרָכִין Name eines talmud. Traktats.
עַרְכָּאָה *x. f.* (vgl. ἀρχή) Obrigkeit.
עַרְכֵּי *x. f.* (ἀρχή, bez. ἀρχεῖον), *pl.* עַרְכָּאִין, עַרְכָּאוֹת 1. Regierungsgebäude; 2. Regierungsamt.
ערכל. *Pass. pt. pl. f.* מתערכלות BerR 31 (Ausg. Konst. u. JalkSch. מתערטלות) l. מִתְעַרְקְלוֹת, s. עַרְקֵל.
עָרַל *h.* 1. mit einer Haut überziehen; 2. zur Vorhaut (für den Genuss verboten) machen.
ערל l. עָדַל.
עָרֵל *h. m.* unbeschnitten.
עַרְלָא *a. m., ind.* עֲרַל Gn 17, 14 dass.

עָרְלָאָה *a. m.* dass.

עָרְלָה *h. f.* 1. Vorhaut; 2. Nichtgenuss von Baumfrüchten während der ersten drei Jahre eines neugepflanzten Baumes; 3. ein Fruchtbaum während dieser Periode; 4. Frucht von solchen Bäumen; 5. Name eines talmud. Traktats.

עַרְלוּת *h. f.* 1. Nichtbeschneidung; 2. Unbeschnittensein.

עָרְלְתָא *a. f.*, *c.* עָרְלַת Ex 4, 25 Vorhaut.

עָרַם I *h.* aufhäufen.

עָרַם II *h. Hi.* 1. verständigen; 2. listig verfahren.

עֲרַם *a. Aph.* listig verfahren. *Itpe.* 1. klug werden; 2. hinterlistig verfahren.

עָרְמָה *h. f.* Schlauheit, List.

עֲרֵמָה s. עֲרֵימָה.

עַרְמוּמִית *h. f.* Schlauheit.

עַרְמוֹן *h. m.* Platane (*Platanus orientalis*).

עַרְמוֹנָא *a. m.* eine Schlangenart.

עַרְמוּת *h. f.* Hinterlist, Schlauheit.

עַרְמוּתָא *a. f.*, *c. s.* עַרְמוּתֵיהּ 1 K 2, 5 (MS עֲרִימוּתֵיהּ) dass.

עָרְמְתָא *a. f.* Haufe.

עֶרֶנִית *x. f.* Beiname einer Art Schüssel (vgl. *hirnea* Krug).

עָרַס I *h. Pi.* zusammenrühren. *Pu. pt.* מְעוֹרָס eingerührt. *Hitp.* eingerührt sein.

עָרַס II *h. Pi.* auf Spalier ziehen.

עָרַס III *h. Pi.* pachten. S. אָרַס.

עֶרֶס *h. m., pl.* עֲרָסוֹת Lager, Bett.

עַרְסָא I *a. m., pl.* עַרְסָן, עַרְסָיָן Häuserreihe.

עַרְסָא II (Gn 48, 2) *a. m., pl.* עַרְסָן, *c. s.* עַרְסָתָךְ Ex 7, 28, עַרְסָיָן 1. Bett, Lager; 2. Bahre.

עִרְסֵל. *Pass. pt. pl. f.* מתערסלות (BerR 31, Ausg. Ven. 1545), l. מִתְעַרְקְלוֹת, s. עִרְקֵל.

עַרְסְלָא (Jes 24, 20) *a. m.* Wächterhütte.

עֲרַע *a. Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* עָרְעוּ Gn 32, 1 begegnen, treffen; 2. *ipf.* 2 *pf.* תְּעָרְעוּן Lv 23, 4 begehen; 3. *inf.* עָרָעָא Nu 10, 2 eintreffen lassen, sammeln. *Itpa. inf.* אִתְעָרָעָא 2 S 1, 6 sich einstellen, eintreffen.

עִרְעוּר *h. m.* Einspruch.

ערעין s. עֲרֵי.

עַרְעִיתָא (Koh 9, 11) *a. f.* Zufall, Begegnis.

עָרְעִיתָא (Ex 23, 28) *a. f.* Wespe (?).

עִרְעֵר I s. עוּר.

עִרְעֵר II s. עָרַר.

עִרְעֵר III *h.* gurgeln.

עַרְעָר *h. m.* entblösst.

עִרְעָר *h. m.* Einspruch.

עַרְעָרָא *a. m.* dass.

ערערין s. עֲרֵי.

עָרַף *h.* 1. das Genick brechen; 2. sich beugen; 3. von hinten beiwohnen; 4. wechseln. *Ni.* gebrochen werden (vom Genick).

עֲרַף *a.* dass.

עָרְפָּא *a. m.* Nacken.

עַרְפְּדָא (LvJI 11, 19; DtJI 14, 18) *a. m.* eine Art Fledermaus.

עַרְפִּילָא (2 S 22, 12) *a. m.* dunkle Wolke.

עֲרָפִין Entstellung von עֲרָכִין.

עֲרָפֶל *h. m.* dunkle Wolke.

עָרַץ *h. Hiph.* als furchtbar preisen.

עַרְצוּבְיָא *a. m.* eine Heuschreckenart.

עֲרָצִין Entstellung von עֲרָכִין.

עָרַק *h.* anziehen.

עֲרַק *a.*, *ipf.* 1 *pl.* נִעְרוֹק Ex 14, 25 fliehen. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יְעָרְקוּן Dt 32, 30 in die Flucht schlagen. *pt. pass. pl. d.* מְעָרְקַיָּא Jer 48, 19 Flüchtling; 2. flüchten, in Sicherheit bringen. בֵּית עֲירוֹקֵי Am 2, 14 Soc 59 Zufluchtsort. *Aph.* in die Flucht schlagen.

עָרָק *x. m.* (ἄρκα) Kasten.

עַרְקָא I *x. m.* dass. S. עַדְקָא.

עַרְקָא II *a. m.* Buxbaum (*Buxus sempervirens*)?

עַרְקָאָה *h. m., pl. d.* עַרְקָאֵי Gn 10, 17 ein Volksstamm.

ערקבל, ערקבן 1. עַקְרְבָל, עַקְרְבָן.

עַרְקוּב *h. m.* Kniekehle, Kniegelenk.

עַרְקוּמָא *a. m.* Kniekehle.

עֲרָקִין Entstellung von חֵרֶם.

עַרְקֵל *a.* verdrehen.

עַרְקָמָא *a. m.* Bucht.

עַרְקַת. ע׳ לִבְנָה Ortsname.

עַרְקְתָא I *a. f.* Blutegel.

עַרְקְתָא II *a. f., c.* עַרְקַת Gn 14, 23 Riemen.

עָרַר I *h. Pilp.* entblössen. *Hitpalp.* entblösst werden.

עָרַר II *h. Pi.* Einwand erheben. *Pilp.* dass.

עֲרַר I *a. Palp.* entblössen.

עֲרַר II *a. Pa.* Einwand erheben.

עָרָר *h. m.* 1. Einwand; 2. l. גְּרָר.

עֲרָרָא *a. m., ind.* עֲרָר DtJI 22, 14 dass.

עֶרֶשׂ *h. m.* Lager, Bett.

עֲשָׂא *a. Pa.* veranlassen, zwingen.

עֵשֶׂב *h. m.* Kraut.

עִשְׂבָּא *a. m.* dass. S. עִסְבָּא.

עָשָׂה *h.* 1. thun, machen. *imp.* עֲשֵׂה (positives) Gebot, לֹא תַעֲשֶׂה Verbot des mos. Gesetzes; 2. berechnen; 3. verarbeiten. *Ni.* 1. gemacht werden, geschehen. נַעֲשָׂה כְּ es ist, als ob; 2. berechnet werden. *Pi.* zwingen. *Pu.* gezwungen werden. *Hi.* veranlassen.

עֵשָׂו 1. männl. Personenname; 2. Emblem für Edom oder Rom.

עִשּׂוּי *h. m.* Zwang.

עִשּׂוּר *h. m.* 1. Verzehnten; 2. Zehnt.

עִשּׂוּרָא *a. m.* dass.

עִשּׂוֹרִיתָא *a. f.* Dekade. S. עִסּוֹרִיתָא.

עֲשִׂיָּה *h. f.* 1. Thun, Handlung; 2. Gebrauch von עשה.

עֲשִׂירָאָה *a. m.* zehnter.

עֶשֶׂר *h. m., f.* עֲשָׂרָה, עֲשֶׂרֶת zehn. עֶשְׂרִים zwanzig. *pl.* עֲשָׂרִיּוֹת s. עֲשֶׂרֶת.

עֲשַׂר *a. m., f.* עַשְׂרָה zehn. חַד עֲשַׂר, חֲדָא עֲשְׂרֵי elf. *pl.* עֶשְׂרִין zwanzig. S. עֲסַר.

עָשַׂר *h. Pi.* verzehnten. *Ni. Hitp.* verzehntet werden.

עֲשַׂר *a. Pa.* verzehnten. S. עֲסַר.

עִשָּׂרוֹן *h. m.* ein Zehntel Epha.

עֶשְׂרוֹנָא s. עֶסְרוֹנָא.

עֲשֶׂרֶת *h. f., pl.* עֲשָׂרִיּוֹת Dekade.

עֲשַׂרְתֵּי *a. f.* die zehn.

עָשׁ I *h. m.* Sternbild des grossen Bären.

עָשׁ II *h. m.* Motte.

עֲשָׁא (Jes 50, 9) *a. m.* dass.

עִשּׁוּן *h. m.* Räuchern.

עֻשְׁנָא *a. m.* 1. Stärke; 2. Burg; 3. Vorrat.

עֻשְׁנִית *h. f.* fester Grund.

עַשִּׁינָא *a. m.* mächtig.

עֲשִׁינִית s. עֻשׁוֹנִית.

עֲשִׁיקָא *a. m.* 1. teuer; 2. verkehrt, tückisch (?).

עָשִׁיר *h. m.* reich.

עֲשִׁירוּת *h. f.* Reichtum.

עָשַׁן *h. Pi.* beräuchern. *Pu. pt.* מְעֻשָּׁן räucherig geworden, geräuchert. *Hitp.* räucherig werden.

עֲשַׁן *a.* stark, mächtig sein. *Pa. Aph.* stark machen. *Itpa.* sich stark zeigen, stark werden.

עֻשְׁנָא *a. m.* Macht.

עֻשְׁפָּא *a. m., c. s.* עֻשְׁפֵּיהּ 1 S 13, 20 (MS עֻשָׁפֵּיהּ) Zimmeraxt.

עֲשַׁק (Lv 5, 21) *a.* bedrücken, übervorteilen.

עֻשְׁקָא (Lv 5, 23) *a. m.* Bedrückung, Übervorteilung.

עָשַׁר *h. Pi.* reich machen. *Hi.* 1. dass.; 2. reich werden. *Hitp.* reich werden.

עֲשַׁשׁ *h. Itpe.* Kraftübungen machen.

עֲשָׁשִׁית *h. f.* 1. Barre, Klumpen; 2. Glasklumpen; 3. Glaslampe.

עֲשָׁשִׁיתָא (Ct 5, 14) *a. f.* Glaslampe.
עֲשַׁת *a. Itpa. pf.* 2 *pl.* אִתְעַשְׁתּוּן Ho 10, 13 ersinnen.
עֶשֶׁת *h. m., pl.* עֲשָׁתוֹת Barre, Klumpen.
עֶשְׁתּוֹנָא *a. m., pl.* עֶשְׁתּוֹנִין Jer 11, 19 Gedanke, Sinnen.
עַשְׁתּוֹר männl. Personenname.
עַשְׁתְּרוֹת. עַ׳ קַרְנַיִם Ortsname.
עֵת *h. f., pl.* עִתִּים Zeit. מֵעֵת לָעֵת 24 Stunden. עִתִּים zuweilen. עִתּוֹתֵי עֶרֶב Abendzeit.
עִתָּא (?) *a m.* dass.
עַתָּא *a. f.* Ungerechtigkeit.
עתארותהון (Hi 3, 7) l. אִתְעָרוּתְהוֹן, s. עור.
עָתַד *h. Pu. pt.* bereitgestellt.
עַתַד *a. Pa.* 1. *pf. c. s.* עַתְּדַנִי Thr 3, 12, *pt. pass.* מְעַתַּד Gn 28, 13 hinstellen, aufstellen; 2. bereiten. *Itpa. pf.* אִתְעַתַּד Nu 22, 22 1. sich hinstellen; 2. hingestellt werden, bestimmt werden.
עַתָּה *h.* jetzt. מֵעַתָּה 1. von jetzt; 2. von hier, demnach.
עַתּוּד *h. m.* Ziegenbock.
עִתּוּר *h. m.* Reichtum.
עָתִיד *h. m.* 1. Zukunft. הֶעָתִיד לָבֹא die messianische Zukunft; 2. zukünftig. עָתִיד לְ er wird künftig.

עֲתִידָא *a. m., ind.* עֲתִיד Dt 32, 35 1. bereit, bestimmt; 2. zukünftig. עֲתִיד לְ Koh 9, 12 er wird künftig.
עַתִּיק *h. m.* alt.
עַתִּיקָא I, עֲתִּיקָא *a. m., ind.* עַתִּיק Nu 6, 3 dass.
עַתִּיקָא II *x. m., pl. d.* עַתִּיקַיָּא Ez 41, 16 (MS אַתִּיקַיָּא) (?).
עַתִּירָא *a. m., pl. c.* עַתִּירֵי Koh 10, 6 reich.
עֲתִירָה *h. f.* 1. Beten; 2. s. חֲתִירָה.
עַתִּירוּתָא *a. f.* Reichtum.
עֲתִירְתָא *a. f.* Durchbohren.
עָתַק *h. Hi.* 1. entfernen; 2. (*später*) abschreiben, übersetzen. *Ni. Ho.* versetzt werden.
עֲתַק (Thr 3, 4, MS עַתַּק) *a.* altern. *Itpa. ipf.* 2 *pl.* תִּתְעַתְּקוּן Dt 4, 25 lange verweilen, alt werden.
עֲתַר (Dt 32, 15) *a.* reich sein, reich werden. *Pa. pf.* 1 *sg.* עַתַּרִית Gn 14, 23, *Aph.* reich machen. *Itpa.* 1. reich werden; 2. reich sein.
עֶתֶר *h. m.* zweizinkige Getreidegabel.
עַתְרָא *a. m.* dass.
עֻתְרָא *a. m., ind.* עוֹתַר Dt 32, 13 Reichtum.

פ

פ 1. der siebzehnte Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 80.
פֵּאָה *h. f.* 1. Rand, Ecke; 2. Schläfehaar; 3. Haarlocke; 4. Bartende; 5. Ackerecke (die den Armen zu überlassen ist); 6. Einfassung, Spalier; 7. Name eines Mischnatraktats.
פָּאוֹט s. פָּעוֹט.
פָּאחָא s. פָּחָא.
פְּאֵר *h. m.* Kopfputz. *pl.* פְּאֵרוֹת Perlen (?).

פֵּאֵר *h. Pi.* verherrlichen. *Hitp.* 1. verherrlicht werden; 2. sich als vornehm zeigen.
פְּאֵרָא *a. m.* Perlen (?).
פָּארֵי *a. m. pl.* Kleie.
פָּאתָא (Lv 19, 9, MS פָּתָא) *a. f.* 1. Rand; 2. Haarecke; 3. Ackerecke. S. פֵּאָה.
פָּאבִי *x.* Beiname einer Person (Φαβί, *Fabius*?).
פַּג *h. m.* Kinnlade. בֵּית הַפּ׳ Zaum, Halfter.

פְּגָא *a. m.* 1. dass.; 2. Gebiss.

פַּגָּה *h. f.*, *pl.* פַּגִּים 1. unreife Frucht; 2. unreife Feigen; 3. reifende weibliche Brust. בֵּית פַּגֵּי Ortsname.

פְּגוֹז *h. m.* Wurfgeschoss.

פְּגוֹזָא *a. m.*, *pl. c. s.* פְּגוֹזוֹהִי Ez 26, 9 dass.

פגוטיה s. פנוטיה.

פִּגּוּל *h. m.* Gräuel, bes. über die festgesetzte Frist zum Genuss bestimmte Opfergabe.

פִּגּוּלָא *a. m.* 1. *ind.* פִּגּוּל Jes 65, 4, *c.* פִּגּוּל 1 S 17, 46 (MS פֶּגֶר) dass.

פָּגוּם *h. m.* 1. schartig; 2. Einbuchtung, Ausbuchtung; 3. schadhaft, mit Makel behaftet.

פִּגּוּרָא *a. m.*, *c.* פִּגּוּר Lv 26, 30, Jes 24, 12, Ez 6, 13 Zerstörung, Niederreissung.

פְּגָז *h. m.*, *pl.* פְּגָזוֹת Wurfgeschoss.

פְּגַח *a.* begegnen.

פגי (SchirR 3, 4) l. פָּרְנֵי.

פִּיגֵי *x. f.* (πήγη), *pl.* פִּיגִין Quelle.

פָּגְיוֹן *x. m.* (*pugio*) Dolch.

פְּגִימָה *h. f.* 1. Scharte; 2. Verletzung, Schadhaftigkeit; 3. konkave Seite (eines Bogens).

פגיין (SchirR 1, 9) l. סַגִּין, s. סַגִּי.

פְּגִינוּתָא, פְּגִינְתָא *a. f.* Geschrei.

פְּגִיעָה *h. f.* 1. Begegnen; 2. Gebrauch von פגע.

פְּגִיעֲתָא *a. f.* Flehen.

פִּגֵּל *h. Pi.* ein Opfer über die festgesetzte Frist hinaus zum Genuss bestimmen und dadurch verwerflich machen. *Hitp.* auf diese Weise verwerflich gemacht werden.

פַּגֵּל *a. Pa.* dass. *Itpa.* verwerflich gemacht werden.

פִּגְלָא *a. m.* Rettig (*Raphanus sativus*).

פַּגְלְגוּלָה *h. f.* kleine Rettigart (?).

פִּיגָם, פִּיגוּם *x. m.* (πήγανον) Raute (*Ruta chalepensis*).

פָּגַם *h.* 1. schädigen, verletzen; 2. vermindern, verringern. *Ni.* verletzt werden.

פְּגַם *a.* dass. *Itpe.* verletzt werden, schartig werden.

פְּגָם *h. m.* 1. Verderbnis; 2. Verletzung, Makel; 3. Entschädigung für Verletzung.

פִּיגְמָא, פִּיגָם, פְּגָים *x. m.* (πῆγμα) Gerüst.

פְּגָמָא *a. m.* 1. Verletzung (der Ehre); 2. Abnahme (des Mondes).

פִּגְמָא *a. m.* 1. Einbuchtung, Scharte; 2. Verletzung.

פיגמטא l. פְּרַגְמָטָא.

פִּגְמְתָא *a. f.*, *c.* פִּגְמַת 1 S 13, 21 Scharte.

פָּגַן *h. Hi.* schreien.

פְּגַן (Koh 1, 12) *a.* dass. *Aph.* dass.

פָּגָן, פָּגָנָא *x. m.* (πάγανος) gewöhnlicher Bürger.

פַּגְנוּת *h. f.* Flehen.

פוּגְנֵי s. בוגני.

פָּגָנִיקָא *x. m. pl.* (παγανικά) bürgerliche Kleidung.

פָּגַע *h.* 1. treffen. *pt. pass.* פָּגוּעַ besessen (wahnsinnig); 2. angehen. *Ni.* 1. betroffen werden; 2. besessen werden. *Hi.* 1. angehen, bitten; 2. leiden (?).

פְּגַע *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּפְגַּע Ex 23, 4 Merx (MS Soc. תְּעָרַע) dass.; 2. angehen. *Aph.* angehen. *Itpe.* treffen.

פֶּגַע I *h. m.* 1. Begegnis, Unheil; 2. böser Dämon.

פֶּגַע II *h. m.* Pflaume (?).

פִּגְעָא *a. m.*, *ind.* פְּגַע 1 K 5, 18 (MS פְּגַע) Begegnis, Unheil.

פַּגְעָה *h. f.*, *pl.* פַּגְעִין Coloquinte (?).

פִּגֵּר *h. Pi.* zerstören, niederreissen.

פַּגַּר *a. Pa.* 1. *inf.* פַּגָּרָא Ex 23, 24 zerstören, niederreissen; 2. stören; 3. müssig gehen. *Aph.* zerstören, verletzen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *pl. f.* יִתְפַּגְּרָן Am 9, 1 zerstört werden; 2. müssig gehen, sich der Arbeit enthalten.

פָּגַר *h. m.* Halfter, Gebiss.

פֶּגֶר *h. m.* Leichnam.

פִּגְרָא *a. m., pl. c. s.* פִּגְרֵיכוֹן Nu 14, 32 dass.

פַּגְרָא *a. m.* Schadenersatz.

פָּגַשׁ *h. Ni. Hitp.* zusammentreffen, kämpfen.

פָּגָשׁ *h. m.* Wurfgeschoss. כְּפַר פ׳ Ortsname.

פַּדָּא 1. s. פַּנְדָּא; 2. männl. Personenname (פְּדָיָה).

1 פְּדָגוֹג, פְּדָגוֹגָא *x. m.* (παιδαγωγός) Erzieher.

פְּדָגוֹגְתָא *x. f.* Erzieherin.

3 פּוֹדַגְרָא *x. f.* (ποδάγρα) Fusslähmung, Gicht.

פּוֹדַגְרִיטוֹס, פְּדַגְרִיטָא *x. m.* (vgl. ποδαγρός) dass.

פודגרים l. פּוֹדַגְרוֹס *x. m.* (ποδαγρός) gichtleidend.

פָּדָה *h.* 1. einlösen, loskaufen; 2. erlösen. *Ni.* eingelöst werden.

פְּדוֹעָא *a. m.* Beil.

פְּדוּת *h. f.* Erlösung.

פְּדַחַת *h. f.* Stirn.

פְּדַחְתָּא *a. f.* dass.

6 פְּדַיָּא *x. m. pl.* (παῖδες) Kinder.

פְּדִיָּה *h. f.* 1. Einlösung; 2. Gebrauch von פדה.

פְּדָיָה männl. Personenname.

פִּדְיוֹן *h. m.* Lösegeld.

פדאמא l. פּוֹרְמָא.

פדמועה s. פַּרְמוּעָה.

פַּדְנָא *a. m.* 1. Joch; 2. *c.* פַּדַּן 1 K 19, 21 Gespann; 3. Pflug.

פָּדַע *h.* verwunden.

פְּדַע *a., pf.* 3 *sg. c. s.* פַּדְעֵיהּ 1 K 20, 37 (MS פַּדְעַיהּ) dass.

פִּדְעָא (Ex 21, 25) *a. m.* Verwundung.

פְּדַעְתָּא *a. f.* dass.

פְּדִיפְּטִי s. קָקוֹ.

7 פְּדוֹפְסָלָה *x. m.* (ποδόψελλον) Knöchelring.

פָּדֶר *h. m.* Schmeer.

פִּדְרָא *a. m.* Mist.

פדרנית l. פַּרְדָּנִית.

פְּדָת männl. Personenname.

פֶּה *h. m., c.* פִּי, *pl.* פִּיּוֹת, פִּיפִיּוֹת 1. Mund, Maul; 2. Schneide; 3. Muttermund; 4. Öffnung; 5. Buchstabe Pe. בְּעַל פֶּה mündlich. לְפִי gemäss. לְפִי שֶׁ weil. לְפִיכָךְ demgemäss. עַל פִּי wegen. עַל פִּי כֵן deshalb. אַף עַל פִּי שֶׁ obgleich. אַף עַל פִּי כֵן trotzdem.

פָּה *a. m.* ein Insekt.

פְּהָא *a.* herumirren.

פִּהוּק *h. m.* Gähnen.

פְּהִי *h. m.* Umherlaufen.

פָּהַק *h. Pi.* den Mund aufsperren, gähnen.

פּוּאָה *h. f.* Färberröte, Krapp (*Rubia tinctorum*).

פּוּג *h.* schwinden, sich verlieren. *Hi.* 1. dass.; 2. abschwächen, verlieren; 3. abkühlen.

פּוּג *a.* 1. *pt. pl. f.* פָּיְגָן Gn 45, 16 matt werden, wirkungslos sein; 2. erkalten. *Pa. inf.* פַּיָּגָא Thr 3, 4 matt, wirkungslos machen. *Aph. ipf.* 2 *sg. f.* תְּפִיגִין 1 S 1, 14 abkühlen. *Itpal.* sich erholen, sich ergötzen.

פּוּגָא männl. Personenname.

פוגה s. פִּיגָה.

פּוּחַ I *h.* blasen. פ׳ נֶפֶשׁ פ׳ jemds. Seele ausblasen, d. h. entmutigen. *Hi.* 1. Blähungen haben; 2. aufregen.

פּוּחַ II *h. Pi.* פִּיחַ mit Farbe anstreichen (?).

פּוּחַ *a.* 1. blasen, hauchen; 2. s. פּוּג.

פּוּחָא *a. m.* Hauch, Wind.

פּוּחֵר *h. m.* Töpfer.

פּוּחַת *h. m.* ein Werkzeug.

פּוּחָתָא *a. f.* Hauch.

פּוּטִיתָא *a. f.* Wels.

פּוּךְ *h. m.* Augenschminke.

פוכיאיה (1 S 14, 16) l. mit Ausg. Ven. 1518 סְכָוָאַיָּא, s. סַכְוָאָה.

פּוּל (?) *h. m.* בַּעַל הַפּ׳ ein Tempelbeamter.

פּוֹל *h. m.* Bohne (*Faba vulgaris*).

פּוּל I *a.*, *pt. pass.* פִּיל Lv 14, 21 übergiessen.

פּוּל II *a. Pa.* spalten.

פּוֹלָא (2 S 17, 28, MS פּוֹלְיָא) *a. m.* Bohne.

פּוּלָא *x. m.* Bote.

פיוולא (BerR 36) l. פֵּינוּלָא, s. פֵּינַלְיָא.

פּוֹלֵחַ *h. m.* Diener.

פולוסטות. הפ' (jBez 62[d], Ausg. Ven. חפול סוטות) l. חֲפֵי לסוטות.

פּוּם (Ru 2, 7) wohl, etwa.

פּוּם *h. m.* Öffnung.

פּוּמָא (Gn 29, 3) *a. m.*, *c.* פּוּם Gn 42, 27 1. Mund; 2. Mündung, Öffnung, Eingang; 3. Schneide. כְּפוּם Lv 25, 52, לְפוּם Ex 16, 18, עַל פּוּם gemäss, nach Massgabe. לְפוּם דְּ עַל פּוּם דְּ Lv 27, 8, nach Massgabe dessen, dass; weil. לְפוּם כֵּן demgemäss, deshalb. פּוּם חִירָתָא Nu 33, 7 Ortsname. פּוּם נַהֲרָא Ortsname.

פּוּמְבְּדִיתָא Ortsname.

פּוּמְבְּדִיתָאָה *a. m.* aus Pombedita.

פּוּמְבִּיָנָא *a. m.* Saum (?).

פּוּן (Gn 26, 10) *a.* etwa, wohl.

פּוּנָה *h. f.* Wendung.

פוניין. בפ' (jSchebi 39[a]) l. כְּפְנְיָן, s. כְּפְנִיתָא.

פּוּס I *h. Hi.* 1. bezahlen; 2. entscheiden; 3. losen.

פּוּס II *x.* (vgl. πεῖσις) *Hi.* besänftigen. S. פִּיַּס.

פּוּס I *a.* 1. bezahlen; 2. *pf.* 3 *pl.* פְּסוּ Ho 4, 8 (MS פְּסוּ) sich entweihen (?). *Aph. inf.* אַפָּסָא Ma 2, 10 Soc 59 אַפָּסָא, *pt. pl.* מַפְסִין Ze 3, 4 (MS מַפְסִין) entweihen. S. פְּסַס.

פּוּס II *x.* s. פִּיַּס.

פווסרום (jBer 13[c])?

פּוּעַ *h. Hi.* einhauchen.

פּוּעַ *a.*, *pf.* 3 *sg. f.* פַּעַת Ri 5, 26 zerschlagen.

פּוּעִירָא männl. Personenname.

פּוֹעַל *h. m.* Werk.

פּוֹעֵל *h. m.* Arbeiter.

פּוֹעֲלָא I *a. m.* dass.

פּוּעֲלָא II *a. m.* 1. Arbeit; 2. Arbeitsertrag, Besitz.

פּוּעֲתָא *a. f.* Beule.

פופידתא (bErub 60[a]) wohl zu streichen.

פּוּץ *h.* sich ausbreiten. *Pal.* ausgehen. S. פָּצַץ.

פּוּק I *h. Hi.* herausgehen lassen.

פּוּק II *h. Pilp.* 1. erschüttern, schwankend machen; 2. lose machen; 3. schwanken. *Pulp. pt.* schwankend. *Hitpalp.* erschüttert werden.

פּוּק *a. Palp.* schwankend machen, rütteln. *Itpalp.* erschüttert werden.

פּוּקֵי *a.* בַּפ' (= בְּאַפּוּקֵי) am Ausgang. בַּפ' שַׁבְּתָא an Sabbatausgang, d. h. am Abend nach Sabbat.

פּוּר *x. m.* Los. *pl.* פּוּרִים Losfest.

פּוּרָא *x. m.* dass. *pl. d.* פּוּרַיָּא Est II 9, 26 (MS פּוּרִים) Losfest.

פורא l. פֵּירָא.

פורייתא (NuJII 19, 15) l. גּוּפִיתָא *a. f.* Deckel.

פּוּרְתָּא (2 K 4, 2, Soc 59 in marg. פּוּרְתָּא) *a. f.* ein wenig. פּוּרְתָּא פּוּרְתָּא allmählich.

פּוּרְתָּא (Est II 9, 26) *a. f.* Unheil.

פּוּשׁ *h.* aufatmen.

פּוּשׁ I *a.* übrig bleiben.

פּוּשׁ II *a.*, *pf.* 3 *pl. f.* פָּשָׁן Ct 6, 11 (MS פָּשַׁן), *pt. pl.* פָּיְשִׁין Ct 1, 16 (MS פָּשְׁיָן) sich vermehren.

פות. הַפ' (Tos. Kel BabM II, 12) l. סְפוּת.

פּוּתָא *h. f.* Färberröte, Krapp.

פּוֹתֶה *h. m.* Weite.

פּוֹתֶה, פּוֹתֶת *h. f.* Thürangelloch in der Schwelle.

פּוֹתַח *h. m.* Öffnung.

פּוֹתַחַת *h. f.* Schloss.

פּוֹתִי *h. m.* Weite.

פַּז *h. m.* gediegenes Gold.

פָּזָא *a. m.* dass.

פְּזוּזָא *a. m.* aus gediegenem Gold.
פִּזּוּר *h. m.* Zerstreuung.
פָּזַז I *h.* 1. eilfertig sein; 2. klirren. *Pi.* dass.
פָּזַז II *h. Ho. pt.* מוּפָז gediegenes Gold.
פַּזִּי, פַּזַּי männl. Personenname.
פְּזִיזָא *a. m.* übereilt.
פְּזִיזוּתָא *a. f.* Übereilung.
פָּזִיחַ absichtliche Abänderung von נָזִיר.
פָּזַל *h.* sich bewegen (?).
פְּזַם *x.* (vgl. ψαλμός) psalmodieren.
פִּזְמָא *x. m.* (ψαλμός) Lobgesang.
פֻּזְמְקָא *x. m.* eine Art Schuhe.
פזמקיקון, פזמריקון l. פַּטְרִיקוֹן.
פָּזַר *h.* zerstreuen. *Pi.* dass. *Ni. Hitp.* sich zerstreuen, zerstreut werden.
פְּזַר *a. Pa.* dass.
פַּזְרָא *a. m.* Stock.
פַּח I *h. m., pl.* פַּחִין. פַּחֵי נֶפֶשׁ Verdruss.
פַּח II *h. m.* Fangnetz.
פַּחָא I *a. m., pl.* פַּחִין Geringheit. בַּר פ׳ geringer Mensch.
פְּחָא *a.* 1. schreien, gackern; 2. אפחין (jSanh 20^b) l. אַפְּרְחוּן, s. פְּרַח.
פָּחַד *h.* sich fürchten. *Pi.* erschrecken. *Ni. Pu. Hitp.* sich ängstigen.
פְּחַד *a., pt.* פָּחֵיד Dt 28, 66 (MS תָּוֵה) sich fürchten. *Pa.* dass.
פַּחֲדָא *a. m.* Furcht.
פַּחְדָּה *h. f.* dass.
פַּחְדּוּת *h. f.* dass.
פַּחְדִּין (Lv 21, 20) *a. m. pl.* Hoden.
פֶּחָה *h. m.* Statthalter.
פֶּחָה *a. m., pl.* פַּחֲוָן, *d.* פַּחֲוָאתָא Meg. Ant. dass.
פַּחוּרָה männl. Personenname (Töpfer).
פָּחוּרְתָא *a. f.* Töpferei.
פָּחוּת *h. m.* 1. wenig, gering; 2. weniger; 3. s. פּוֹחֵת.
פחותיה (Pes. 95^b) l. סְחוּתֵיהּ, s. סְחוּתָא.
פָּחַז *h.* überschäumen, ausgelassen sein.
פְּחַז *a.* 1. dass.; 2. anschwellen.
פָּחָז *h. m.* Ausgelassener.
פַּחַז *h. m.* Ausgelassenheit.
פַּחֲזוּת *h. f.* dass.
פָּחַח *h., pt.* פּוֹחֵחַ zerlumpt gekleidet sein.
פַּחֲחָא *a. m., ind.* פְּחַח Jes 20, 2 zerlumpt.
פְּחִימָא (Est II, 3, 3, MS פְּהֵימָא) *a. m.* gleich.
פְּחִיתָא *a. m.* 1. weniger; 2. schadhaft; 3. gering.
פְּחִיתָה *h. f.* Aushöhlung.
פָּחָל Ortsname.
פְּחָלֶץ (פְּחָלִין?) *h. m.* weites Geflecht (für Kamellasten).
פָּחַם *h. Pi.* schwärzen. *Pu. pt.* מְפֻחָם geschwärzt. *Ni. Hitp.* geschwärzt werden.
פֶּחָם *h. m.* 1. Holzkohle; 2. Russ (?).
פְּחַם *a. m.* gleich sein.
פֶּחָמִי *h. m.* Kohlenbrenner, Schmied.
פָּחַס *h.* zusammenquetschen.
פְּחַס *a.* dass.
פַּחָרָא I (Jes 45, 9) *a. m.* 1. Thon; 2. Thonscherbe.
פַּחָרָא II (Jes 29, 16) *a. m.* Töpfer.
פְּחַשׁ s. פְּחַם.
פָּחַת *h.* 1. aushöhlen; 2. verringern, verkürzen. *Ni.* 1. durchbrochen werden; 2. verringert, verkürzt werden. *Pi.* 1. verringern; 2. geringer werden. *Hi.* 1. abnützen; 2. schadhaft werden.
פְּחַת *a.* verringern. *Pa.* dass. *Itpe.* 1. schadhaft werden; 2. weniger werden. S. פְּחִיתָא.
פַּחַת *h. m.* 1. Grube; 2. Loch; 3. Zerbrochenes.
פְּחָת *h. m.* Verringerung, Minderwert.
פְּחָתָא *a. m.* 1. Verringerung, Minderwert; 2. Niedrigkeit.
פַּחְתָּא *a. f., pl.* פַּחְתִּין Lv 14, 37 Fanggrube.
פְּטָא. 1. פטית (GenJII 49, 22) l. mit MS Par. פְּכַרַת, s. פְּכַר; 2. מפטיא (bSabb 140^b)?

פַּטָּא männl. Personenname.
פּוֹטָא x. m. (φῶς), pl. פּוֹטִיּוֹת Licht.
פטגריטום l. פּוֹדַגְרִיטוֹם.
פִּטְדָה h. f. ein Edelstein.
פְּטוֹטֶרֶת x. m. (vgl. πετυρίτης) Kleienhaftes, weisser Überzug.
פִּטּוּם h. m. Bereitung von Spezereien.
פִּטּוּמָא a. m. dass.
פְּטוּמָה (פִּטּוּמָה?) h. f. Spitze, Warze.
פְּטוּר h. m. 1. Befreiung, Lösung; 2. Straflosigkeit.
פְּטוּרָא a. m. 1. pl. פְּטוּרִין Dt 24, 1 Entlassung. גַּט פ׳ Scheidebrief; 2. pl. פְּטוּרִין Auswurf (?).
פִּטְפֵּט h. Pilp. 1. schnattern, schwatzen; 2. unterdrücken (?).
פַּטְפֵּט a. Palp. dass.
פַּטְפְּטָן h. m. schwatzhaft.
פַּטְפְּטָנָא a. m. dass.
פִּטְפּוּטַיָּא a. m. pl. Geschwätz.
פטטרכא (VajR 3, Ausg. Konst. פטריטבא) s. פַּטְרוֹכָא.
פַּטְיָא x. f. (ὑπατεία) Ära.
פַּטִּיט h. m. Schwätzer.
פַּטִּים h. m. parfümiert.
פַּטִּימָא a. m., pl. f. פַּטִּימָן Gn 41, 2 fett, gemästet.
פְּטִימָא weibl. Personenname.
פַּטִּירָא a. m. 1. Ex 12, 8 ungesäuert; 2. ungemischt; 3. erstgeboren.
פְּטִירָה h. f. 1. Verscheiden, Sterben; 2. Entlassung.
פַּטִּישׁ h. m. Hammer.
פַּטִּישָׁא (Jes 41, 7) a. m. dass.
פְּטִישָׁא a. m. Beinkleid.
פָּטֵל x. m. (πάτελλα) Schüssel (?).
פְּטַלְיָה x. f. (πάτελλα), pl. פְּטַלְיָאוֹת Korb.
פֵּיטָלוֹן x. m. (πέταλον) Goldplatte.
פְּטִילוֹם, פְּטוֹלִין (EchR 5, 18 פיטליילום) Ortsname (Ποτίολοι).
פְּטַלְקִין, פְּטִלִיקִי, פְּטִלִיק x. m. (vgl. πάτελλα) Schüssel.
פָּטַם h., pt. pass. gemästet. Ni. sich mästen; 2. Spezereien mengen. Pu. mit Spezereien gemengt sein.
פְּטַם a. Pa. 1. pt. pass. מְפַטַּם Jes 30, 24 mästen; 2. besänftigen. Itpa. 1. pf. אִתְפַּטִּים Ri 6, 25 gemästet werden; 2. aufschwellen.
פַּטָּם h. m. 1. Viehmäster; 2. Spezereiverfertiger.
פַּטָּם h. m. Mastochs.
פִּטְמָא a. m. 1. Jer 5, 27 Mästung; 2. Fett; 3. fettes Tier.
פְּטוֹמָא x. m. (πτῶμα) Leichnam.
פִּטְמָה h. f. Spitze.
פְּטִימְתָא x. f., pl. פַּטִּימָן Est II 3, 8 Ausg. Ven. 1592, l. פְּטִימָן (σπιθαμή) Spanne (?).
פְּטַנַג x. m. ein Kraut (Polei?).
פּוֹטִינָן, פּוֹטִינוֹם x. m. (φωτεινός) glänzend.
פִּיטַס, פִּיטוֹס x. m. (πίθος), pl. פִּיטָסוֹת grosser Thonbehälter.
פִּטְפּוּט h. m. Spitze (auf dem Kochherd, zum Daraufsetzen des Topfes).
פִּטְפֵּט s. פָּטַט.
פִּטְפְּטָנִית h. f. geschwätzig.
פִּטְקָא x. m. (πιττάκιον) 1. Tafel, Schreibtafel; 2. Los, Geschick.
פטיקלין l. פְּטִילְקִין.
פָּטַר h. 1. durchbrechen; 2. sich verabschieden; 3. entlassen; 4. befreien (von einer Pflicht). pt. pass. פָּטוּר 1. entbunden; 2. nicht straffällig. Ni. 1. sich verabschieden; 2. verscheiden, sterben; 3. befreit sein. Hi. 1. entlassen, verabschieden; 2. im Gottesdienst die Schlusslektion (aus den Propheten) lesen; 3. aufsperren.
פְּטַר a. 1. sich verabschieden; 2. ipf. 3 sg. יִפְטַר Gn 43, 13 entlassen, fortschicken; 3. freilassen. Pa. ipf. 3 sg. יְפַטִּיר Koh 7, 26 (MS יִפְטוֹר) entlassen. Aph. 1. dass.; 2. sich verabschieden; 3. eine Gedächtnisrede halten; 4. im Gottesdienst die Schlusslektion (aus den Propheten) lesen. Itpe. 1. pf. 3 pl.

אִתְפְּטַרוּ Gn 44, 3 verabschiedet, entlassen werden; 2. verscheiden; 3. befreit sein.

פֶּטֶר *h. m.* Erstgeborener.

פִּטְרָא *x. m.* (πέτρα) Stein, Fels.

פַּטְרָא *a. m., pl.* פַּטְרָיוֹת eine Art Pilze.

פִּיטִירָא *x. m.* (πιτυρίς) kleienfarbige Olive.

פַּטְרוֹבוּלֵי *x.f.* (πατροβουλή) Ortsmagistrat.

פַּטְרוֹבוּלֵי *x. m. pl.* (πατρόβουλοι) Ratsherren.

פטרגום l. פּוֹדַגְרוֹס.

פַּטְרוֹזָא *x. m.* mageres Lamm.

פַּטְרִיתָא *a. f.* Abschied.

פַּטְרוֹכָא *x. m.* (πρωκτός) Mastdarm.

פיטרון (SchemR 15) l. תֵּיטְרוֹן.

פּוֹטֵירִין. פ׳ דִּפְלוֹ l. דִּפְלוֹפוֹטֵירִין *x. m.* (διπλοποτήριον) Doppelbecher.

פַּטְרוֹן *x. m.* (πάτρων) Patron, Beschützer.

פַּטְרוֹנָה *x. f.* (*patrona*) Patronin, Beschützerin.

פֶּטְרוֹס, פֶּטְרַס männl. Personenname (Πέτρος).

פֶּטְרוֹסְלִינוֹן *x.m.* (πετροσέλινον) Petersilie.

פִּיטְרוֹפּוֹס *x. m.* (ἐπίτροπος) Vormund.

פַּטְרִיקִי männl. Personenname (Πατρίκιος).

פַּטְרִיקוֹן *x. m.* (πατρικόν) väterliches Erbteil.

פטשין (Tanch. Tazria' 9) l. פָּסְטִין.

פֵּי Buchstabe Pe.

פִּי s. פֶּה.

פיאבי s. פָּאבֵי.

פִּיגָה Flussname.

פִּיד *h. m.* 1. Picken; 2. Unglück.

פָּיָה *h. Pu. pt.* מְפֻיָּה mit Krapp gefärbt.

פַּיְהִי (Est II 3, 8) *a. m.* Umherlaufen.

פִּיוֹט *h. m.* Unvernünftiger, Kind.

פִּיוּט *x. m.* (vgl. ποιητής) Dichtung.

פיילא l. פִּלָּא.

פִּיּוּס *x. m.* (vgl. πεῖσις) Besänftigung.

פִּיּוּסָא *x. m.* dass.

פַּיּוּתָא *a. f.* Schönheit.

פִּיחַ *h. m.* Russ, Staub.

פִּיחָא *a. m., ind.* פִּיחַ Ex 9, 8 dass.

פִּיחָה *h. f.* 1. Blasen, Blähung; 2. Ermässigung, Nachlass; 3. Verhauchen, Elend.

פָּיַט *x.* (vgl. ποιητής) *Pi.* פַּיֵּט dichten.

פַּיְטָן, פַּיְטָנָא *x. m.* (vgl. ποιητής) Dichter.

פִּיל *h. m.* 1. Elephant; 2. Elfenbein.

פִּילָא I *a. m., ind.* פִּיל 1 K 10, 22 dass.

פִּילָא II *a. m.*, s. פּוּל I.

פִּילָא III *a. m.* Ritz, Spalte.

פִּיָלָא, פִּיָלֵי (Jes 51, 17, MS פִּיילֵי) *x. f.* (φιάλη), *pl.* פִּיָלִין, פִּיָלָן Am 6, 6 (MS פֵּילָן) Trinkschale.

פיילי. פ׳ פּוּטִירִין (KohR 5, 8) l. דִּפְלוֹפוּטֵירִין.

פִּיָלָרָא (KohR 3, 9) *x. m.* (vgl. φιάλη) Trinkschalenverfertiger (?).

פִּיָלְתָא *x. f.* (φιάλη), *pl.* פִּיָלָן Trinkschale.

פינות (jBikk 65^a) l. mit Ausg. Ven. פּוּנוֹת, s. פּוּנָה.

פיונטייה (jSanh. 30^c)?

פָּיַס *x.* (vgl. πεῖσις) *Pi.* besänftigen, beruhigen, freundlich zureden. *Hitp.* 1. sich besänftigen lassen; 2. besänftigt werden, befriedigt sein.

פְּיַס *x. Pa.* 1. *pf.* פַּיֵּים 1 S 24, 8 besänftigen; 2. anflehen. *Itpa.* sich besänftigen lassen.

פַּיִס *h. m., pl.* פְּיָסוֹת 1. Los; 2. Scholle.

פַּיְסָא (Est II 3, 7, nicht MS) *a. m.* Los.

פַּיְסָא *x. m.* (vgl. πεῖσις) Besänftigung, gütliche Beilegung.

פִּיסָא (פַּיְסָא?) *a. m.* Scholle.

פִּיסוֹן *h. m.* Maurer.

פַּיְסוֹנָא *x. m.* Bitte, Wunsch.

פִּיעוּר *h. m.* Ausleerung.

פִּיקָא männl. Personenname.

פִּיקָה *h. f., pl.* פִּיקִין 1. Knorpel; 2. Wulst, Pfropfen; 3. Wirtel (an der Spindel); 4. Wanken.

פֵּיר *h. m.* Graben, Grube.

פֵּירָא I *a. m.* dass.

פֵּירָא II *a. m., pl.* פֵּירִין Gn 1, 11 Frucht.
פֵּירָה *h. f.*, s. פְּרִי.
פֵּירוּג männl. Personenname.
פֵּירוּגָא *a. m.* Ersatz, Bezahlung.
פֵּירוּי *h. m.* Fruchtbarkeit.
פירוכין (GnJII 37, 7, MS Paris. כרוכין) l. פֵּירוּכִין Garben. S. כְּרִיכָא.
פֵּירוֹכִיתָא *a. f.* Graupe.
פֵּירוּכְתָא *a. f., pl.* פֵּירוּכָן Lv 2, 14 dass.
פֵּירוּעַ *h. m.* Entblössung.
פֵּירוּעָא *a. m.* 1. *c.* פֵּירוּעַ Nu 6, 5 Wachsenlassen des Haars; 2. freiwachsendes Haar.
פֵּירוּק *h. m.* Abbrechen.
פֵּירוּקָא *a. m.* Auflösung, Widerlegung.
פֵּירוּר *h. m.* 1. Zerbröckeln; 2. Zerbröckeltes, Brocken; 3. Mehlbrei.
פֵּירוּרָא *a. m.* Mehlbrei, Kleister.
פֵּירוּשׁ *h. m.* 1. genaue Angabe. בְּפֵ' ausdrücklich, genau; 2. Erläuterung, Erklärung.
פֵּירוּשָׁא *h. m.* 1. *c.* פֵּירוּשׁ Nu 30, 9 deutliche Aussprache, Ausspruch; 2. genaue Angabe; 3. *c.* פֵּירוּשׁ Ct 5, 11 Erläuterung.
פֵּירָעוֹן *h. m.* 1. Zahlung; 2. Vergeltung, Strafe.
פִּישׁוֹן 1. männl. Personenname; 2. Gn 2, 11 Flussname.
פִּישׁוֹנָא *a. m.* eine Bohnenart.
פישין (jMaasSch 55[b]) l. פִּי שִׁין.
פַּךְ *h. m., pl.* פַּכִּים Flasche.
פַּכָּא *a. m.* Pfoste.
פָּכוֹרָא *a. m.* 1. Zerstörer; 2. männl. Personenname.
פִּכַּח *h. Pi.* schwinden machen.
פְּכַח *a. Pa.* 1. dass.; 2. schwinden.
פַּכְחוּתָא *a. f.* etwas Schwaches, Dünnes.
פִּכֵּךְ *h. Pilp.* rieseln.
פַּכְסָמָא *x. m.* (παξαμᾶς) Zwieback.
פַּכְסַם männl. Personenname.
פִּכְפֵּךְ s. פָּכַךְ.
פִּכֵּר *h. Pi.* niederreissen, zerstören.
פְּכַר I *a. Pa. inf.* פַּכּוֹרָא Koh 3, 3 (MS סַתָּרָא) dass. *Itpa.* niedergerissen werden.
פְּכַר II *a.* falten (von den Händen). *Itpe.* verstrickt werden.
פָּלָא *h. Ni. pt.* נִפְלָא wunderbar. *Pi.* durchsuchen. *Hi.* 1. deutlich aussprechen; 2. untersuchen; 3. verspotten; 4. wunderbar, unverständlich sein. *Ho. pt.* מֻפְלָא 1. wunderbar; 2. vorzüglichster; 3. ein Minderjähriger, welcher ein Gelübde deutlich aussprechen kann. S. פָּלָה.
פְּלָא *a.* spalten, öffnen. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּפַלֵּי Dt 24, 20 durchsuchen; 2. *pf.* 1 *sg.* פַּלֵּיתִי wegräumen, entfernen. *Aph.* 1. Spalten haben; 2. verspotten, lächerlich machen; 3. *pt.* מַפְלֵי Jes 9, 5 wunderbar machen.
פֶּלֶא *h. m., pl.* פְּלָאִים, פְּלָאוֹת Wunder.
פַּלְּא männl. Personenname.
פִּלָּא *x. m.* (φύλλον) ein Gewürz (*Laurus Melabathrum*).
פְּלֵאָה *x. f.* (παλαιά) alt.
פִּלְאָה *a. m.* Wunder.
פְּלָאִי Name eines Engels.
פִּלְאֲתָא *a. f.* Rätsel.
פִּלְבֵּל (?) *x.* (βλεφαρίζω?) blinseln.
פָּלַג *h. Hi.* 1. sich entfernen; 2. entfernen, ablenken; 3. unbeachtet lassen, achtlos sein; 4. überschreiten, übertreffen. *Ho. pt.* 1. entfernt; 2. hervorragend. *Hitp.* sich teilen.
פְּלַג *a.* 1. Nu 31, 42 teilen; 2. abweichend sein; 3. Teil erhalten. *pt. pass.* פְּלִיג 1. geteilt; 2. abweichend; 3. *pl.* פְּלִיגִין Ho 11, 7 zweifelhaft. *Pa.* 1. *pf.* פַּלֵּיג Gn 15, 10, *ipf.* 3 *pl.* יְפַלְּגוּן Ex 21, 35 teilen; 2. zerteilen, austeilen; 3. ablenken. *Aph.* 1. teilen; 2. ablenken. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְפְּלֵיג Gn 14, 15 sich teilen; 2. sich trennen; 3. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְפְּלֵיג Nu 26, 53 geteilt werden; 4. zugeteilt werden;

5. *pf.* אִתְפְּלֵיג Nu 16, 1 abweichender Meinung sein; 6. sich auszeichnen. *Itpa.* dass.

פְּלֶג *h. m.* 1. Hälfte; 2. Zuteilung.

פַּלְגָא (Ex 25, 10) *a. m.*, *ind.* פְּלֵג Gn 15, 10 1. Teil; 2. Hälfte, halb.

פַּלְגָאָה *a. m.* streitsüchtig.

פִּלְגוֹגוֹן *x. m.* (φιλολογῶν) sich unterhaltend.

פְּלֻגָּה *h. f.* Teilung.

פְּלַגָּה *h. f.* Abteilung.

פְּלֻגָּה *h. f.* Streit.

פַּלְגוּתָא (Nu 31, 36) *a. f.* 1. Hälfte; 2. Geteiltheit, Unschlüssigkeit; 3. *c. s.* פַּלְגוּתֵיהּ Gn 49, 23 Streit.

פְּלַגְלֵיסָא (Thr 3, 12) *x. m.* Zielscheibe. S. פַּלְגֵּיסָא.

פֵּילָגוֹס *x. m.* (πέλαγος) Meer.

פלגס l. פְּלוֹנָס.

פַּלְגָּס *x. m.* (πάλλαξ) halbreifer Widder.

פַּלְגִּיסָא *x. m.* dass.

פַּלְגֵּיסָא (1 S 20, 20, MS פְּלַגְלֵיסָא) *x. m.* Zielscheibe.

פִּלֶגֶשׁ *x. f.* (πάλλαξ), *pl.* פִּלַגְשִׁים Kebsweib.

פְּלֻגְתָּא *a. f.* 1. Abteilung; 2. Unterschied; 3. Nu 17, 14 Streit; 4. Meinungsverschiedenheit, abweichende Ansicht; 5. Ortsname.

פַּלְדּוֹס, פַּלְדֵּיסָא *x. m.* (*bardaicus*?), *pl.* פַּלְדֵּיסִין Ri 14, 12 eine Art Mantel.

פָּלָה *h.* durchsuchen. *Pi.* dass. S. פָּלָא.

פַּלְהֶדְרִין *x. m.* (πρόεδροι, πάρεδροι) Mitglieder eines Richterkollegs.

פִּלּוּג *h. m.* Teilung.

פִּלּוּגָא *a. m.*, *c.* פִּלּוּג Gn 14, 7 1. Teilung; 2. Zuteilung.

פְּלוּגָא *a. m.*, *ind.* פְּלוּג 2 S 6, 19 Teil, Portion.

פְּלוּגְתָּא s. פְּלֻגְתָּא.

פְּלֶוְטָא *x. m.* (βουλευτής) Ratsherr.

פִּלּוּל *h. m.* Bezeichnung für Beten.

פְּלוֹנִי *h. m.*, *f.* פְּלוֹנִית ein gewisser.

פָּלַח *h.* 1. bearbeiten; 2. dienen. *pt.* פּוֹלֵחַ 1. Diener; 2. Feldarbeiter.

פְּלַח *a.* 1. durchbrechen; 2. *ipf.* 2 *sg.* תִּפְלַח Ex 20, 9 arbeiten; 3. *inf.* מִפְלַח Gn 3, 23 bearbeiten; 4. *imp.* פְּלַח Gn 17, 1 dienen; 5. *ipf.* יִפְלְחוּן בְּ Gn 15, 14 arbeiten lassen. *Pa.* (?) *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.* אַפְלְחוּ Ex 1, 13 arbeiten lassen; 2. *pt. pl. c.* מַפְלְחֵי Jes 32, 17 betreiben. *Itpe.* 1. durchbrechen; 2. *pf.* אִתְפְּלַח Dt 21, 3 gearbeitet werden; 3. *ipf.* יִתְפְּלַח Dt 21, 4 bearbeitet werden.

פֶּלַח *h. m.* 1. Stück, Laib; 2. Mühlstein.

פִּלְחָא *a. m.* 1. Teil, Portion; 2. Mühlstein.

פָּלְחָא *a. m.* 1. *ind.* פְּלַח Gn 4, 2 Arbeiter; 2. *pl. c. s.* פָּלְחֵיהוֹן Ze 1, 4 Diener.

פָּלְחָן *h. m.* Gottesdienst.

פָּלְחָנָא (Ex 1, 11) *a. m.* 1. Arbeit; 2. Dienst; 3. Gottesdienst.

פָּלְחָנוּתָא *a. f.*, *c.* פָּלְחָנוּת Koh 5, 8 Bearbeitung.

פָּלַט I *h.* auswerfen, ausspeien.

פָּלַט II *h.* entrinnen. *Ni.* dass. *Pi.* entfernen.

פְּלַט I (Jon 2, 1) *a.* ausspeien. *Pa.* hervorbringen.

פְּלַט II *a.*, *pf.* 3 *pl.* פְּלַטוּן Est II 6, 13 (nicht im MS) entkommen. *Pa.* entfernen.

פילטא l. פּוֹלִיְטָא, s. פּוֹלִיטוֹן.

פַּלְטָא männl. Personenname.

פַּלְטוֹן männl. Personenname.

פְּלַטְיָא männl. Personenname.

פלטיא (Tanch. Zaw 3) l. פְּלָנִיטָא.

פְּלַטְיָא *x. f.* (πλατεῖα), *pl.* פְּלַטְיוֹת Platz, Strasse.

פַּלְטִיּוֹן männl. Personenname.

פְּלַטְיוּתָא, פְּלַטִיתָא *x. f.* (πλατεῖα), *pl.* פְּלַטְיָן, פְּלַטְיָן, *d.* פְּלִיטָאתָא (Ct 3, 2, MS פְּלִיטַאתָא) 1. dass.; 2. Ortsname; 3. grosse Menge.

פִּילוֹטִימְיָא *x. f.* (φιλοτιμία) Freigebigkeit, öffentliche Schenkung.

פּוֹלִיטוֹמְנוֹן *x. m.* (πολιτευόμενος) Stadtrat (decurio).

פלטין (Thr 4, 1, MS פַּלְטוֹרִין) l. פְּטָלוֹן.

פַּלְטִין (Est II 2, 16) *x. f.* (παλάτιον) Palast.

פְּלָטִינֵי, פְּלָטִינָי *x. m. pl.* (παλατῖνοι) Palastbeamte.

פְּלָטָנוֹס Ortsname (Entstellung von Νεάπολις?).

פּוֹלִיטִיקִין *x. m. pl.* (πολιτικοί) Bürger.

פּוֹלִיטוֹר *x. m.* (πωλητήριον) Marktplatz.

פְּלָטֵר I, פְּלָטֵרָא *x. m.* (πρατήρ) Brotverkäufer.

פְּלָטֵר II *x. m.* (πρατήριον) Bäckerladen.

פַּלְטוֹרִין, פְּלָטְרָה, פְּלָטוֹרָא, פְּלָטוֹר *x. m.* od. *f.* (πραιτώριον) Regierungsgebäude.

פַּלְטוֹרָא *x. m.* (πρατήρ), *pl.* פַּלְטוֹרִין Händler.

פְּלֵיטוֹרִין, פְּלָטֵירָה *x. m.* (vgl. πρατήριον, πωλητήριον) Ware.

פּוֹלִיטְרִיכוֹן *x. m.* (πολύτριχον) Frauenhaar (*Adiantum Capillus Veneris*).

פְּלַטְמְתָא Ortsname.

פַּלְמְתָא *a. f.* Auswurf.

פְּלִי *x.* (πολύ) viel.

פִּילֵי *x. f.* (πύλη), *pl.* פִּילִין, פִּילְוָן Thor.

פַּלְיָא *x. f.* (παλαιά) alt.

פּוּלְיָא *x. f.* (Ἀπουλία) Apulien.

פְּלָיָא männl. Personenname.

פְּלִיאָה *h. f.* Wunderbares.

פְּלִינָא *a. m.* טוּרָא פ׳ Jos 11, 17 Praet. Name eines Berges.

פְּלִיגָה *h. f.* Streit.

פָּלִיט *h. m.* entronnen, gerettet.

פְּלֵיטָה *h. f.* Überrest.

פּוֹלְיָטוֹן *x. m.* (φολιᾶτον) wohlriechende Salbe.

פְּלִיטִית weibl. Personenname.

פְּלֵיטְתָא *a. f.* Überrest.

פְּלִילָה *h. f.* Rechtssache.

פִּילְיוֹן I *x. m.* (πυλεών) Portal, Thorgebäude.

פִּילְיוֹן II *x. m.* (πιλίον) Filzhut.

פְּלִיוֹן, פֵּילְיוֹם (?) *x. m.* (φελόνης, φελόνιον) Mantel.

פָּלְיְתָא *a. f.* Sucherin, Lauserin. פָּלְיַת חִוְיָא Schlangenlauserin (ein Käfer).

פֶּלֶךְ *h. m.* 1. Kreis, Bezirk; 2. Spindel.

פְּלַךְ *a.* spinnen.

פִּלְכָּא *a. m.* 1. c. פֶּלֶךְ Dt 4, 3 Bezirk; 2. Spindel.

פִּלְכְּיָה *a. m.* Gespinnst.

פְּלְכִּין *x. m.* (πελεκύς) Beil.

פָּלַל I *h. Pi.* beten. *Hitp.* dass. *Pilp.* 1. suchen, untersuchen; 2. scharfsinnig erörtern, disputieren.

פָּלַל II s. פִּלְפֵּל.

פְּלַל I *a. Palp.* disputieren.

פְּלַל II s. פַּלְפֵּל.

פְּלַלְגּוּלָה (jKil 27ᵃ) eine kleine Zwiebelart.

פלוליה (jNed 40ᵇ) ein Kraut.

פלוינא (jPes 30ᵃ)?

פָּלַם *x.* (vgl. πήλωμα) *Pu.* mit Schlamm bedeckt sein.

פְּלַם *x. Pa.* mit Schlamm bedecken.

פֵּילוֹמָא *x. f.* (πήλωμα) Schlamm.

פְּלוּמָא *x. f.* (πλουμίον) Flaum.

פְּלֵימוֹ männl. Personenname (Παλαίμων).

פַּלְמוּדָא *x. m.* (πηλαμύς) eine Art Thunfisch.

פַּלְמִיטוֹס *x. m.* (ἐπιμελητής) Verwalter, Besorger.

פַּלְמָטוֹר *x. m.* (διπλωματάριος) Sekretär. S. פַּלְמַנְטוֹר.

פְּלוֹמְטְרִין *x. m.* (διπλωματάριον) Behältnis.

פלמיא l. פְּמַלְיָא.

פַּלְמַנְטוֹר *x. m.* (φρουμεντάριος) Fourier.

פּוֹלְמוֹס, פּוֹלְמוֹסָא *x. m.* (πόλεμος), *pl.* פּוֹלְמוֹסִין, פּוֹלְמוֹסִיּוֹת 1. Krieg; 2. Krieger.

פלמוסטוס l. פַּלְמִיטוֹס.

פְּלוּמוֹפִּילוֹן *x. m.* (πριμόπιλος) der erste Centurio einer Legion.

פְּלוּמִיקָא *x. m. pl.* (πλουμάκια) Flaumkissen.

פּוֹלֵימַרְכָּא, פּוֹלֵימַרְכּוֹס *x. m.* (πολέμαρχος), *pl.* פּוֹלֵימַרְכִּין (Est II 8, 7, MS פּוֹלֵי מַלְכִין) Feldherr.

פִּילוֹן *x. m.* (πυλών) Portal, Thorgebäude.

פְּלוֹן *x. m.* (φύλλον) Parfüm von Laurus Malabathrum.

פְּלָנֵיטָא *x. m.* (πλάνης) Planet.

פלנדרסין l. פְּרֶנְדִּיסִין.

פלני (Tanch. Zaw 3) l. פְּלָנֵים.

פְּלָנְיָא *a. m.*, *ind.* פְּלָן, פְּלָנִי, *f. d.* פְּלָנִיתָא ein gewisser.

פלניא (bNed 55^b) l. פְּמְלַנְיָא.

פְּלוֹנֵס *x. m.* (φαιλόνης) Mantel.

פְּלָנֵים *x. m.* (πλάνης) Planet.

פִּילוֹנִקְיָא *x. f.* (φιλονεικία) Zank.

פְּלַס *x.* (vgl. πάλσις) *Pa.* wegschleudern (?).

פולס s. אֱלְיוֹפוּלִים.

פְּלֹס (falsch פִּילַס Ez 4, 10) *x. m.* (φόλλις) 1. ein Gewicht; 2. eine Münze.

פילוס l. פּוּלוֹס männl. Personenname (*Apulus*?)

פְּלְסָא *x. m.* (πάλσις, vgl. παλτὸν πῦρ = Blitz) Schleuderung.

פְּלְסָא s. פְּלֹס.

פְּלוּסָא I (Πηλούσιον) Ortsname.

פְּלוּסָא II *x. m.* pelusischer Stoff.

פלסגר (Tos. Ter. VII, 16) Glosse (φλάσκα, Flasche)?

פוליסוטות. הפ׳ (jBez. 62^d, Ausg. Ven. חפול סוטות) l. חָפֵי לְסוּטוֹת.

פְּלַסְטוֹן *x. m.* (πλαστόν) gefälscht, falsch.

פְּלַסְטִינֵי *x. f.* (Παλαιστίνη) Palästina.

פְּלַסְטֵיר *x. m.* (πλαστήρ) 1. Fälscher, Betrüger; 2. betrügerisch.

פְּלַסְטְרוֹן *x. m.* (vgl. πλαστήρ) gefälscht, falsch.

פְּלוּסְלוֹס *x. m.* (φασίολος) eine Bohnenart.

פלוסלוס (?) männl. Personenname (l. פִּילוֹסוֹפוֹס?).

פַּלְסָמוֹן *x. m.* (βάλσαμον) Balsam.

פִּילַסּוֹן *x. m.* (φυλάσσων) Beschützer.

פְּלוּסִין (Πηλούσιον) Ortsname.

פִּילוֹסוֹפָא, פִּילוֹסוֹפוֹס *x. m.* (φιλόσοφος) 1. Philosoph; 2. heidnischer Gelehrter; 3. Häretiker; 4. männl. Personenname.

פלוסיקא l. פְּלוּמִיקָא.

פִּלְפּוּל *h. m.* Disputation, scharfsinnige Erörterung.

פִּלְפּוּלָא *a. m.* dass.

פִּילִפִּי männl. Personenname (Φίλιππος).

פִּלְפֵּל I s. פָּלַל.

פַּלְפֵּל I s. פָּלַל.

פַּלְפֵּל II *h.* streuen.

פַּלְפֵּל II *a.*, *pt. pass.* מְפַלְפַּל Est II 4, 16 (fehlt im MS) bestreuen. *Pass. pf.* אִתְפַּלְפַּל Est II 4, 1 sich bestreuen.

פִּלְפֵּל *h. m.*, *pl.* פִּלְפְּלִין Pfeffer.

פִּלְפְּלָא *a. m.*, *pl.* פִּלְפְּלִין dass.

פִּלְפְּלָן *h. m.* der scharfsinnig erörtert.

פִּלְפֶּלֶת *h. f.* Pfeffer.

פִּלְפֶּלְתָּא *a. f.* dass.

פּוֹלִיפּוֹס *x. m.* (πολύπους) Gewächs in der Nase.

פָּלַץ *h. Hitp.* erbeben.

פְּלַצּוֹר *x. m.* (πρεσσόριον) Fangschlinge.

פָּלַק *x.* (vgl. πελεκίζω) den Kopf abschlagen, köpfen.

פַּלְקָא *x. m.* (vgl. πελεκύς) Beilhieb.

פלקטא. אפקלטורין פ׳ (EchR 1, 1) l. mit MS Rom. אֲפִיקוֹלִיטוֹן.

פִּילְקֵי *x. f.* (φυλακή), *pl.* פִּילְקִיּוֹת Wache, Gefängnis.

פִּילְקִין, פִּילְקִים *x. m.* (πελεκύς) Beil.

פַּלְקְתָא *x. m.* (πάλλαξ) Kebsweib.

פְּלָר *x. m.* (φολλάριον) eine Münze.

פָּלַשׁ *h. Pi.* 1. aufsuchen; 2. durchgraben; 3. öffnen. *Pu. pt.* 1. geöffnet; 2. durchgezogen. *Hitp.* sich wälzen.

פְּלַשׁ *a. Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִתְפַּלְּשׁוּן Mi 1, 10 (nicht im MS) sich wälzen.

פְּלֶשֶׁת *h. f.* Philistäa.

פְּלִשְׁתָּאָה *a. m.*, *pl. d.* פְּלִשְׁתָּאֵי Ex 13, 17 Philister.

פְּלִשְׁתִּי *h. m.* dass.

פּוֹמְבִּי *x. f.* (πομπή) 1. öffentlicher Aufzug; 2. Öffentlichkeit.

פּוֹמְבּוֹן *x. m.* (πομπεῖον) dass.

פָּמוֹט *x. m., pl.* פָּמוֹטוֹת eine Art Leuchter.

פָּמְיָס, פַּמְיַאס (Ct 5, 4) Ortsname (Πανέας).

פֵּימַלְיָא, פָּמַלְיָא (Ct 1, 15) *x. f.* 1. (*familia*) Dienerschaft; 2. l. פֶּמְלַנְיָא.

פומיליום (Siphre Dt 355) l. פִּימְלֵיטִים (ἐπιμελήτης) Verwalter.

פֶּמְלַנְיָא *x. m. pl.* (φεμινάλια) Beinkleider.

פּוֹמְפֵּי *x. f.* (πομπή) 1. öffentlicher Aufzug; 2. Öffentlichkeit.

פין (Kel XI 4) l. חַפִּין, s. חָף.

פֶּן *h.* (*bibl.*) damit nicht.

פְּנָא *a.* 1. *pt. pass.* פְּנֵי Dt 29, 17 sich wenden; 2. weggehen. לְמִפְנֵי רַמְשָׁא Gn 24, 63 wenn der Abend sich neigt; 3. die Notdurft verrichten. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* פַּנֵּיתִי Gn 24, 31 ausräumen, aufräumen; 2. wegschaffen; 3. befreien; 4. die Notdurft verrichten. *Aph.* 1. *inf.* אַפְנָאָה 2 S 3, 27 (MS אַפְנְיֵיהּ) wenden; 2. sich Zeit nehmen; 3. für die Erklärung freigeben. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְפְּנֵי Ex 2, 12 sich wenden; 2. zu Ende sein. *Itpa.* Notdurft verrichten.

פַּנְגְּיוֹת *x. f.* (vgl. φέναξ) Täuschung.

פַּנְגּוֹם, פַּנְגַּם *x. m.* (φέναξ) Betrüger (?).

פַּנְגָּר männl. Personenname.

פַּנְדָּא *a. m.* 1. Blatt, Eisen (eines Werkzeugs); 2. Hieb.

פַּנְדָּא männl. Personenname.

פֻּנְדָּה *x. f.* (*funda*), *pl.* פֻּנְדְּיוֹת Geldbeutel.

פֻּנְדְּיוֹן *x. m.* (*dupondius*) eine Münze.

פֻּנְדָּק I *x. m.* (ποντικόν sc. κάρυον), *pl.* פֻּנְדְּקָאוֹת, פֻּנְדְּקִין Haselnuss.

פֻּנְדָּק II, פֻּנְדּוֹק, פֻּנְדְּקָא *x. m.* (πανδόκιον), *pl.* פֻּנְדְּקָאוֹת, פֻּנְדְּקִין Herberge, Wirtshaus.

פֻּנְדְּקָאָה *x. m.* (πάνδοκος) Gastwirt.

פֻּנְדְּקִי *x. m.* dass.

פֻּנְדְּקִית *x. f.* Gastwirtin.

פֻּנְדְּקִיתָא (Jos 2, 1) *x. f.* dass.

פֻּנְדְּקָרִין *x. m. pl.* (πόντικον κάρυον) Haselnuss.

פַּנְדּוּר, פַּנְדּוּרָא *x. f.* (πανδοῦρα) ein Saiteninstrument (Mandoline).

פַּנְדֵּירָא (Est II 7, 9, MS פַּנְדּוּרָא) männl. Personenname (Πάνθηρ).

פָּנָה *h.* 1. sich wenden; 2. weggehen; 3. die Notdurft verrichten. *Ni.* 1. sich wenden; 2. verscheiden; 3. Musse haben; 4. Notdurft verrichten. *Pi.* 1. wenden; 2. forträumen; 3. befreien, loslassen. *Ho. pt.* מֻפְנֶה 1. ledig, unverheiratet; 2. für die Erklärung offenstehend. *Hitp.* 1. entfernt werden; 2. befreit werden.

פִּנָּה *h. f.* 1. Ecke; 2. l. פּוּנָה.

פְּנוּטְיָה (jDem 22^c) Ortsname (?).

פָּנוּי *h. m.* 1. leer; 2. ledig, unverheiratet.

פִּנּוּי *h. m.* Ausräumen, Reinigen.

פנויתא s. פַּנְיוּתָא.

פִּנּוּכָא (Ri 5, 22) *a. m.* Jagen.

פִּנּוּקָא *a. m.* Verzärtelung.

פַּנְחָיָא *x. m.* Schutz.

פַּנְטִי I männl. Personenname (Παντίας).

פַּנְטִי II *x.* (vgl. ἀπάντησις) לַפּ׳ (= לְאַפַּנְטִי) entgegen.

פַּנְטִיגוֹן, פֶּנְטִיגוֹן *x. m.* (πεντάγωνον) 1. fünfeckig; 2. fünffach.

פַּנְטוֹן (?) *x. m. pl.* (πάντων) aller (?).

פַּנְטוֹס *x.* (πάντως) auf alle Weise.

פּוֹנְטוֹס kleinasiatische Landschaft (Πόντος).

פַּנְטְסָה *x. m.* (ἀπάντησις) Erwiderung.

פַּנְטַסְכִּינָאָה *a. m.* Bewohner des Distrikts Πεντάσχοινος in Egypten.

פֶּנְטָפוֹלִיטָאָה *x. m.* (Πενταπολῖται) Bewohner der Πεντάπολις in Nordafrika.

פֶּנְטָקָקָא männl. Personenname (Πεντάκακος, Παντόκακος?).

פַּנְטֵירִי s. פַּנְתֵּירִי.

פְּנַי h. m. 1. Leere; 2. Musse; 3. Innerstes.

פַּנְיָא I a. m. 1. Gn 49, 27 Vesperzeit, Abend; 2. ind. פְּנַי Koh 2, 10 (MS פְּנָאי) Musse; 3. Flussname.

פַּנְיָא II a. m., ind. פְּנַי Dt 24, 5 (MS פְּנִי) frei, ledig.

פְּנְיָא a. m. Abtritt.

פְּנִיָּה h. f. Wendung.

פַּנְיוּתָא a. f. Musse.

פָּנִים h. m. f. pl. 1. Gesicht. פ׳ שֶׁל מַטָּה Scham. גִּלּוּי פ׳ Frechheit. גִּלָּה פ׳ בְּ frech behandeln; 2. Vorderseite; 3. Schein; 4. Person; 5. Sinn, Auslegungsweise. לְפָנִים 1. vorher; 2. zum Schein. לִפְנֵי vor. מִפְּנֵי wegen. מִפְּנֵי שֶׁ weil. בִּפְנֵי 1. in Gegenwart von; 2. zur Zeit von.

פְּנִים h. m. Inneres, bes. Inneres des Tempels. בִּפְנִים drinnen. לִפְנִים nach innen. לִפְנֵי וְלִפְנִים im allerinnersten. לִפְנִים מִן innerhalb.

פְּנִימִי h. m. innerer.

פַּנְיָס Ortsname (Πανέας).

פִּנִּיתָא a. f. Ecke.

פְּנַק a. Pa. pt. מְפַנֵּק Ri 5, 22 jagen, galoppieren.

פִּינַךְ, פִּינְכָא x. m. (πίναξ) Schüssel.

פְּנַלְיָה x. f. (φενόλιον) Mantel.

פְּנֵימוֹן (?) männl. Personenname (Παλαίμων?).

פִּינּוֹן x. m. (πίννινον) Steckmuschelwolle.

פָּנָס x. m. (φανός) Laterne.

פַּנְסָא x. m. dass.

פֵּינַס x. m. (φαινόλης) Mantel.

פינוסין (Midr. Till. 19, 2) l. פִּסְטִין.

פינסור (Tanch. Schopht.) l. קוּסְטוֹד x. m. (κούστως) Wächter (?).

פִּנֵּק h. Pi. verzärteln. Pu. pt. verweichlicht.

פְּנַק a. Pa. pt. pass. מְפַנַּק Dt 28, 54 dass. Itpa. ipf. 3 pl. יִתְפַּנְקוּן Dt 31, 20 sich gütlich thun.

פְּנִיקְטִין (?) x. m. pl. (πάννυκτος) Nachtfest (?).

פִּנְקִי männl. Personenname.

פְּנִיקְיָא x. f. Phönizien (*Phoenicia*).

פּוּנְקְלִין x. m. (πανούκλιον) Spulfaden.

פִּנְקָס x. m. (πίναξ), pl. פִּינְקְסָיוֹת 1. Tafel; 2. Buch.

פִּנְקְסָא x. m., c. פִּנְקַס Ez 9, 2 dass.

פַּנְקְרִים x. m. (vgl. πανκαρπός) eine Art Fruchtkuchen.

פּוֹנֶרְיָה x. f. (πονηρία) Bosheit.

פנרתא (Est II 1, 3, MS פִּירָא) l. mit Cod. Kiss. (Ausg. M. David) פּוּרְמְתָא.

פַּנְתָא a. m. Oberleder.

פַּנְתֵּירִי (Ex 28, 20) x. m. (vgl. πάνθηρ) ein Edelstein.

פַּנְתֵּירִין x. m. 1. (πάνθηρ) Panther; 2. s. פַּנְתֵּירִי.

פָּס männl. Personenname.

פַּס I h. m., pl. פַּסִּין, פִּסִּין 1. Stück; 2. Bruchstück; 3. Steuer.

פַּס II h. m. 1. Fläche von Hand und Fuss; 2. Scheidewand, Barriere.

פִּסָּא I a. m. 1. Stück; 2. Bissen; 3. Los.

פִּסָּא II a. m. Grabscheit. S. פִּסְתָא.

פּוּסָּא x. f. (*fossa*) Graben.

פְּסָא a. schreiten.

פִּסֵּג h. Pi. 1. teilen, abreissen; 2. hindurchbrechen.

פְּסַג a. 1. teilen; 2. endigen; 3. hindurchbrechen; 4. entwischen. Pa. Aph. zerteilen.

פִּסְגָּא a. m., pl. פִּסְגִין, פִּסְגָן Stück.

פִּסְגָּה h. f. dass.

פָּסַד h. verderben. Ni. Schaden haben, verlieren. Hi. 1. dass.; 2. beschädigen.

פְּסַד a. 1. verderben; 2. schädigen, zu Grunde richten. Aph. 1. Schaden haben; 2. schädigen.

פסריות (Jelammed. Wajjeze) l. בֵּי סַדְיוֹת s. סַדְיָא.

פָּסָה *h.* sich ausbreiten.

פִּסָּה *h. f.* 1. Handteller; 2. Fusssohle.

פְּסוּגָא *a. m.* Stück.

פָּסוּל *h. m.* 1. untauglich; 2. illegitim.

פְּסוּל *h. m.* 1. Untauglichkeit, Makel; 2. Untaugliches, Abfall.

פְּסוּלָא *a. m.* 1. Jes 51, 1 Weggeworfenes, Schutt; 2. Jes 1, 22 (Soc 59 פָּסוּלָא) Schlacke; 3. 2 S 22, 27 (Soc 59 פָּסוּלָא) Auswurf.

פְּסוּלָא *a. m.* makelhaft.

פִּסּוּל *h. m.* 1. Aushauen, Abhauen; 2. Ausgehauenes.

פְּסוּלָא *a. m.* 1. Untauglicher; 2. Verworfener.

פְּסוֹלֶת *h. f.* 1. Abfall; 2. Auswurf, Verworfenes.

פָּסוּק *h. m.* 1. Bibelvers; 2. (später) Bibel.

פִּסּוּק *h. m.* 1. Abteilung; 2. Spreizung; 3. Unterbrechung; 4. Festsetzung.

פְּסוּקָא *a. m.* Bibelvers.

פְּסוּקָה s. פִּסְקָה.

פסוורום s. פוּסרום.

פָּסַח *h.* überspringen. *Ni.* lahm werden.

פִּסֵּחַ *h. m.* lahm.

פֶּסַח *h. m.* 1. Pesachlamm; 2. Pesachfest. *pl.* פְּסָחִים Bez. eines talmud. Traktats. פֶּסַח דּוֹרוֹת das Pesach aller Zeiten (im Unterschied von פ' מִצְרַיִם das ägyptische Pesach). פ' רִאשׁוֹן erstes Pesach (am 14. Nisan). פ' שֵׁנִי Nachpesach (am 14. Ijjār). עֶרֶב פ' der Tag vor dem Pesach.

פִּסְחָא (Nu 9, 2) *a. m.* dass. פ' זְעֵירָא Nachpesach.

פִּסְטַלִיוֹת *x. f. pl.* (ἐπιστύλια) Architrav.

פַּסְטִילוֹס *x. m.* (πάστιλος) Kügelchen.

פִּסְטְמָא *x. f.* (πίστωμα) Beglaubigung.

פִּסָּטוֹן *x. m.* (φοσσᾶτον) 1. Graben; 2. Armee.

פִּסְטִים, פִּסְטִין *x. f.* (πίστις) Treu und Glauben.

פִּסְטְקָא *x. m.* (πιστάκια) Pistacie.

פסיטירין (KohR 2, 6) l. בְּמִסְטֵירִין, s. מִסְטֵירִין.

פַּסְיָאִית *x.* (vgl. פְּיַס) besänftigend.

פְּסִיגָה *h. f., pl.* פְּסִיגִין 1. Zweig; 2. Blütenstiel.

פְּסִידָא *a. m.* Schaden.

פִּסָּיוֹן *h. m.* Ausbreitung.

פְּסִיוֹנָא *a. m.* dass.

פְּסִיחָה *h. f.* Gebrauch von פסח.

פָּסִיל *h. m.* Götzenbild.

פְּסִילָא *a. m.* 1. dass.; 2. untauglich, verworfen.

פְּסִילָה I *h. f.* Meissel (?).

פְּסִילָה II *h. f.* Abfall.

פַּסִּים *h. m.* Pfoste.

פַּסְיוֹן *x. m.* (φασιανός) Fasan.

פַּסְיָנָא *x. m.* dass.

פְּסִיסָא männl. Personenname.

פְּסִיסָה, פְּסִיסִית *h. f.* Zaun, Scheidewand.

פְּסִיעָא *a. m.* hervorstehend.

פְּסִיעָה *h. f.* Schritt.

פְּסִיעֲתָא *a. f.* dass. S. פִּסְעֲתָא.

פְּסִיקָא *a. m.* 1. Teil; 2. Almosensammlung.

פְּסִיקָה *h. f.* 1. Graben; 2. Abgetrenntes.

פסיקוליה. כפ' (jPea 15c) l. כְּדִפְסַקוּ לֵיהּ.

פְּסִיקְיָא Ortsname.

פְּסִיקְתָא *a. f.* 1. Festsetzung; 2. Abschnitt; 3. Name von Sammlungen von haggadischen Auslegungen der Schriftabschnitte für die Festtage und einige Sabbate.

פְּסַךְ *a. Pa. pt. pl.* מְפַסְּכִין Jes 33, 12 abschneiden.

פְּסַכְתֵּר *x. m.* (ψυκτήρ) Kessel.

פְּסַכְתֵּירָא *x. m., pl. d.* פְּסַכְתֵּירְוָתָא Ex 28, 3 Kessel, Kochtopf.

פָּסַל *h.* 1. aushauen; 2. untauglich machen; 3. für untauglich erklären. *Ni.* 1. ausgehauen werden; 2. untauglich werden. *Pi.* behauen. *Hi.* verächtlich machen.

פְּסַל *a.* 1. Ex 34, 4 aushauen, behauen; 2. für untauglich erklären. *Pa.* behauen.

Aph. untauglich machen. *Itpe.* 1. *pf.* 2 *pl.* אִתְפְּסִילְתּוּן Jes 51, 1 ausgehauen werden; 2. für untauglich erklärt werden, untauglich werden.

פָּסָל *h. m.* eine Art Hacke.

פֶּסֶל *h. m.* Bild, Götzenbild.

פַּסָּל *x. m.* (πάσσαλος) 1. Pflock; 2. Latte.

פִּסְלָא *x. m.* dass.

פְּסֵלוּת *h. f.* 1. (gesetzliche) Untauglichkeit; 2. Makelhaftigkeit.

פְּסִילְיָא *x. m.* (φασίολος) eine Bohnenart.

פסליון (Jalk Ps. 10, 5) l. פְּפְלְיוֹן (?).

פַּסְלָן Ortsname.

פְּסֵלוֹם, פְּסֵלוֹסָא *x. m.* (ψελλός), *pl.* פְּסֵלִים Stammler.

פְּסַלְקָא *x. f.*, *pl.* פְּסַלְקָאוֹת eine Bohnenart (?).

פְּסִילְתָּא *x. f.* dass.

פְּסַנְטוֹר *x. m.* (ὀψωνάτωρ) Einkäufer für die Küche.

פְּסַנְטֵרִין *x. m.* (φαλτήριον) Cither.

פְּסַנְתְּתוֹן *x. m.* (ἀψινθίτης) Wermutwein.

פָּסַס I *h.* 1. zerteilen; 2. schaufeln; 3. schwinden. *Ni.* zerteilt werden. *Hi.* verteilen, auflösen. *Pilp.* 1. zerreissen; 2. trennen, auflösen; 3. zuteilen. S. פּוּס.

פָּסַס II *h. Pilp.* sengen.

פְּסַס I *a. Palp.* auflösen. S. פּוּס.

פְּסַס II *a. Palp.* sengen.

פסים l. פְּסְטִם.

פָּסַע *h.* schreiten, überschreiten. *Pi. Hi.* 1. einherschreiten; 2. weite Stiche machen.

פְּסַע *a.*, *pt.* פָּסַע 2 S 20, 8 schreiten. *Pa.* dass.

פְּסִיעֲתָא, פְּסַעְתָּא *a. f.*, *pl. c. s.* פַּסְעֲתֵיהּ Jer 10, 22 Schritt.

פְּסִיפוֹן s. פְּסֵיפַס.

פְּסֵיפַס (1 K 5, 31, MS פְּסִילָן) *x. m.* (ψῆφος) 1. Stein; 2. Stein im Brettspiel; 3. Mosaik; 4. Verhängnis, Beschluss; 5. l. פִּסְפֵּס.

פִּסְפֵּס I *h. m.* Luke, Pförtchen.

פִּסְפֵּס II *h. m.* Pfosten, Barriere.

פִּסְפֵּס s. פָּסַס.

פַּסְפֵּס s. פָּסַס.

פְּסֵיפֵס *x. m.* (ψηφίστης) Rechner.

פיספסאי. פ׳ פיסיאו Pesikt. 131ᵃ (wohl ὅπως ἐποίησαν ἐποίησα) wie sie handelten, handelte ich.

פָּסַק *h.* 1. teilen; 2. aufhören; 3. bestimmen, festsetzen. פָּסַק דְּבָרִים l. פָּתַק דְּבָרִים. *Ni.* geteilt sein, zerrissen sein. *Pi. Hi.* 1. trennen; 2. unterbrechen. *Hitp.* 1. getrennt sein; 2. schielen.

פְּסַק *a.* 1. *pt. pass.* פְּסִיק Dt 23, 2 abschneiden, spalten; 2. Nu 11, 33 aufhören; 3. bestimmen, festsetzen; 4. פ׳ סִדְרָא die Haphtara verlesen; 5. einen Bibelvers sagen; 6. (später) für rechtsgiltig erklären. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲפַסֵּיק Hos 2, 6 trennen. *Aph.* 1. trennen; 2. *ipf.* 3 *sg.* יַפְסִיק Jes 53, 3 aufhören lassen, ein Ende machen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְפְּסֵיק Jes 5, 27 gespalten, zerrissen werden; 2. die Schlussmahlzeit halten.

פֶּסֶק *h. m.* 1. Stück, Bruchteil; 2. Trennungsaccent.

פִּסְקָא *a. m.* 1. Stück, Teil; 2. Abschnitt; 3. Scheidung; 4. Kollekte.

פוסקא l. פִּתְקָא.

פְּסָקָא *a. m.* 1. Zerschneiden; 4. Festsetzung.

פַּסָּקָא Beiname eines Mannes.

פְּסִקָּה *h. f.* Spaltung, Gespalten sein.

פִּסְקָה *h. f.* 1. Abteilung; 2. Kollekte.

פִּסְקוֹן *h. m.*, *f.* פִּסְקוֹנִית 1. bestimmend, urteilend; 2. Beiname Gabriels.

פְּסַקְטֵר *x. m.* (ψυκτήρ) Kessel.

פְּסִיקְיָא, פְּסִיקְיָה *x. m.* (φασκία), *pl. d.* פְּסִיקַיָּא Jes 3, 24 Binde, Gürtel.

פִּסְקִית *h. f.* Abteilung.

פִּסְקְלָא (2 S 23, 8, MS פוסקלא) *x. m.* (φάσκαλος) Bündel.

פִּסְקָן (?) *h. m.* Abschnitt.
פִּסְקִין *x. m.* (πισκίνη), *pl.* פִּסְקִינוּם, פִּסְקִינָיוֹת Fischteich.
פסקינון l. פִּקְסִינוֹן.
פִּסְקַת Ortsname.
פִּסְקְתָא *a. f.* Teil, Abteilung.
פִּסַקְתֵּר *x. m.* (ψυκτήρ) Kessel.
פִּסְתָא, פַּסְתָא *a. m.* 1. *c.* פַּסַּת 1 K 18, 44 Soc 59 Handfläche, Fussfläche; 2. Bissen; 3. Brot; 4. Fülle (?).
פִּסְתָא *x. f.* Seite (eines Buches).
פִּסְתְּיוֹן *x. m.* (ψιάθιον) Matratze.
פסתיין l. פִּסְתְּיוֹן.
פִּסְתְּקָא *x. m.* (πιστάκια) Pistacie.
פסתרא l. פִּסַכְתַּרָא.
פְּעָא *a.*, *pt. pl.* פָּעַיִן Est II 1, 2 (MS פָּעֲיִין) 1. blöken; 2. schreien.
פָּעָה *h.* schreien. *Hi.* blöken.
פָּעוֹט *h. m.*, *pl.* פָּעוֹטוֹת Unvernünftiger, Kind.
פְּעוּר s. פֵּיעוּר.
פְּעוֹר (Nu 25, 3) moabitische Gottheit.
פְּעִיָּה *h. f.* Schrei.
פְּעִירָה *h. f.* Ausleerung.
פָּעִיתָא *a. f.* Schreierin.
פָּעַל *h.* arbeiten.
פְּעַל *a.* s. פּוּעֲלָא, פָּעֲלָא.
פָּעֲלָא *a. m.* Arbeiter.
פְּעֻלָּה *h. f.* 1. Arbeit; 2. Lohn.
פַּעֲלוּתָא *a. f.* Arbeit.
פעליונם (BemR 4) l. פַּפְּלוֹנִים, s. פַּפְּלוֹן.
פְּעֻלְּתָא *a. f.* Arbeit.
פָּעַם *h. Pi.* stossen, stören. *Ni.* gestört werden.
פַּעַם *h. f.*, *pl.* פְּעָמוֹת 1. Tritt; 2. Mal. שֶׁ פַּעַם zuweilen.
פועמים (EchR 1, 16, Ausg. Pes. פומעום) l. פַּמַּיִם.
פָּעַע *h. Pilp.* 1. zerschlagen, spalten; 2. eindringen, durchdringen.
פְּעַע I *a.*, *pf.* 3 *sg. f.* פַּעַת Ri 5, 26 zerschlagen. *Palp.* dass.
פְּעַע II *a. Palp.* finster machen.
פַּעְפּוּעָא *a. m.* Dunkelheit.

פַּעְפּוּעִין *h. m. pl.* Cardamom (*Amomum Cardamomum*)?
פִּעְפַּע s. פָּעַע.
פַּעְפַּע s. פְּעַע.
פָּעַר *h.* 1. aufsperren; 2. Ausleerung haben. *Pi.* dass.
פְּעַר *a.* Ausleerung haben. *Pa.* dass.
פִּיף, פִּיפָה *x. f.* (παρυφή) Saum.
פַּפָּא *x. m.* 1. männl. Personenname (Πάππας, Πάππος); 2. Vater. נְהַר פַּפָּא Ortsname.
פַּפָּאָה *a. m.* aus Pappa.
פַּפִּי männl. Personenname (Πάππας, Πάππος).
פַּפִּיַס männl. Personenname (Παπίας).
פַּפְּיָר, פִּיפְיָר, פִּיפְיָרָא *x. m.* (πάπυρος) 1. Papyrosrohr; 2. Papyroskorb.
פִּיפְיוֹרָא *x. m.* 1. (παπίας) kaiserl. Palasthüter; 2. (später) Papst (πάπας, mit absichtl. Entstellung zu πάπυρος).
פִּיפְיָרוֹת *x. f. pl.* (πάπυρος) 1. Papyruskorb; 2. Papyrusgeflecht, Papyrusspalier.
פַּפִּילְיוֹן *x. m.* (παπιλεών), *pl.* פַּפִּלְיוֹנִין, פַּפִּלְיוֹנוֹת Zelt.
פֶּפְלוֹן *x. m.* (πέπλον) Prachtmantel.
פִּפּוּלְסָמוֹן *x. m.* (ὀποβάλσαμον) Balsam.
פִּיפְנֵי, פַּפּוּנְיָא Ortsname (Ἐπιφάνεια).
פַּפּוּנָאָה, פַּפּוּנָא *a. m.* aus Paphunia.
פַּפּוֹס männl. Personenname (Πάππος).
פופסדם (jBer 13[c]) s. פּוּסרוּם.
פפוסיא (MidrSchem 5, 6)?
פיפקין (RutR 1, 17) l. פַּפִּילְיוֹן.
פִּיפּוֹר *x. m.* 1. (πάπυρος) Papyrusrohr; 2. *pl. d.* פיפורייא DtJI 26, 3, MS פיפיירייא, s. פִּיפְיָר.
פיפורין (BerR 74) l. פּוֹרְפּוּרִין.
פְּצָא *a.* 1. retten; 2. öffnen; 3. offenstehen. *Pa.* befreien, retten. *Itpe.* gerettet werden.
פְּצוּלָא *a. m.* gespaltene (Datteln).
פְּצַח *a. Pa.* hell machen.
פַּצְחָא *a. m.*, *pl. d.* פַּצְחַיָּא Lv 25, 36 offener Platz, Dorf.
פִּצְטַלְיוֹת s. פִּסְטַלְיוֹת.

פַּצְטְלִין s. פַּסְטִילוֹם.

פְּצִידָא *a. m.* 1. *pl.* פְּצִידִין 2 K 3, 16 Wasserlauf; 2. Fundort; 3. s. פַּרְצִידָא.

פְּצִיחַ (Dt 2, 23, MS רְפִיחַ) Ortsname.

פְּצִיחָא *a. m., pl. c. s.* פְּצִיחֵיהוֹן Jos 13, 23 (Praet. פַּצְחֵיהוֹן) 1. offen; 2. offener Platz, Dorf.

פַּצִּיחָא *a. m.* 1. *pl.* פַּצִּיחִין Gn 31, 10 hellfarbig; 2. heiter, klar.

פְּצִיחָאָה *a. m.* Bewohner eines freien Platzes, Dörfler.

פַּצִּים *h. m.* Pfoste, Balken.

פַּצִּימָא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl. d.* פַּצִּימַיָּא Est II 6, 1 (nicht MS) Kolumne (im Buch).

פְּצִיעָה *h. f.* 1. Zerquetschung; 2. Verwundung.

פָּצַל *h. Ni.* sich spalten. *Pi.* spalten. *Pu. pt.* gespalten. *Hi.* sich spalten.

פְּצַל *a.* spalten. *Itpe.* sich spalten.

פְּצַם *a., pt.* פָּצֵים Jer 22, 14 ausbrechen.

פוצמו (RutR Peth.) l. mit MS D. תְּחוּמוֹ, s. תְּחוּם.

פָּצַע *h.* 1. quetschen, zerquetschen; 2. spalten; 3. verwunden. *Ni.* gequetscht werden. *Pi.* zerquetschen. *Hi.* 1. spalten; 2. sich verbreiten.

פְּצַע *a., pf.* 3 *sg. f.* פְּצַעַת Ri 5, 26 (so Soc 59 in marg.; MS פַּעַת) 1. zerschlagen; 2. spalten. *Pa.* dass.

פֶּצַע *h. m.* 1. Wunde; 2. Übel.

פִּצְעָא *a. m.* dass.

פִּצְעִיל *h. m.* gespaltene Dattel.

פִּצְעִית (?) *h. f.* dass.

פָּצַץ *h. Hitpo.* zerschmettert werden.

פְּצַר *a., pt.* פָּצַר 1 S 15, 23 (MS בָּצַר) verringern (?).

פִּצְתָא, פַּצְתָא *a. f., pl.* פִּצִּין 1. Los; 2. *pl.* פַּצִּין Jer 36, 23 Kolumne (eines Buches).

פַּקָּא Ortsname.

פָּקַד *h.* 1. aufsuchen; 2. mustern; 3. in Verwahrung geben; 4. vermissen; 5. beiwohnen; 6. verordnen. *Ni.* aufgesucht werden, heimgesucht werden. *Pi.* befehlen. *Hi.* 1. in Verwahrung geben; 2. verwahren. *Hitp.* 1. heimgesucht werden; 2. beauftragt werden.

פְּקַד *a.* aufbewahren. *Pa.* 1. *pf.* פַּקֵּיד Gn 2, 16 anordnen, befehlen; 2. beauftragen. *Aph.* 1. in Verwahrung geben; 2. anordnen. *Itpe.* aufbewahrt werden. *Itpa.* 1. *pf.* אִתְפַּקַּד Nu 3, 16 angeordnet werden. *Ittaph. pf.* אִתַּפְקַד Lv 5, 23 (MS viell. אִתְפַּקַּד) in Verwahrung gegeben werden.

פִּקָּדָה *h. f.* Aufbewahrung.

פִּקָּדוֹן *h. m., pl.* פִּקְדוֹנוֹת aufbewahrtes Gut, Depositum.

פִּקְדוֹנָא (Lv 5, 21, MS פִּקְדָנָא) *a. m.* dass.

פִּקְדָנָא *a. m.* 1. Lv 5, 21 dass.; 2. Anordnung.

פִּקַדְתָּא *a. f.* Anordnung, letztwillige Verfügung.

פִּקּוּד *h. m.* 1. Beauftragung; 2. *pl.* פִּקּוּדִים Musterung. חוֹמֶשׁ פ׳ das vierte Buch Mosis.

פִּקּוּדָא *a. m.* 1. *pl. d.* פִּקּוּדַיָּא Lv 27, 34 Gebot; 2. *pl.* פִּקּוּדִין Musterung.

פְּקוֹדָאָה *a. m., pl. d.* פְּקוֹדָאֵי Ez 23, 23 eine Völkerschaft.

פִּקּוּחַ *h. m.* Fürsorge. פ׳ נֶפֶשׁ Lebensrettung.

פָּקוֹלִי *h. m.* Flachsschäler (?).

פְּקוּלִין s. פְּקָלִין.

פִּקּוּסָא *x. m.* (vgl. πέκος) Entfernung des Flaums.

פַּקּוּעָא *a. m.* Coloquinte (*Citrullus Colocynthis*).

פְּקוּעָה *h. f.* 1. Spalt; 2. aufgeschlitztes Tier.

פַּקּוּעָה *h. f.* Coloquinte.

פְּקוּעֲתָא *a. f.* Knäuel.

פְּקוֹקֶלֶת *h. f.* Verzweigung.

פְּקוֹקַלְתָּא *a. f.* dass.

פְּקוֹקֶרֶת *h. f.* dass.

פְּקוּתָא *a. f., c. s.* פְּקוּתֵיהּ 1 S 4, 18 der untere Teil des Halses.

פָּקַח *h. Pi.* 1. öffnen, offen legen; 2. Fürsorge treffen. *Ni. Hitpa.* geöffnet werden (von Ohr oder Mund).

פְּקַח *a.* 1. öffnen; 2. sehend machen. *Pa.* 1. *inf.* פַּקָּחָא Koh 3, 5 offen legen; 2. verständig machen. *Itpe.* nüchtern werden.

פִּקֵּחַ *h. m., f.* פִּקַּחַת 1. sehend; 2. hörend; 3. einsichtig.

פַּקְטֵז *x.* (vgl. ἀποκοτταβισμός?) auswerfen.

פוּקְטֵי (?) *x. f.* Lampe (?).

פִּקְטַיָּא *x. m. pl.* (πηκτός) Bodensatz, Hefe.

פִּקְטִים *x. m. pl.* dass.

פִּקְטַן *x., ipf.* יפקטן Hi 21, 10 Ausg. Ven. 1518, l. mit Ar. יְפַקְטֵז, s. פַּקְטֵז.

פיקטני (Tos. BabB 5, 3) l. טוּרְטָנֵי.

פקי. בְּפִקֵּי (= בְּאַפּוּקֵי) im Ausgang. S. נְפַק.

פָּקִיד *h. m.* Beamter, Fürst.

פְּקִידָה *h. f.* 1. Untersuchung; 2. Anordnung; 3. Gebrauch von פקד.

פִּיקְיָלָא *x. m.* (φακιόλιον) Kopfbinde.

פָּקִיעַ *h. m.* 1. Docht; 2. Geissel; 3. Bündel.

פְּקִיעָא *a. m.* 1. bekannt, verbreitet; 2. kundig.

פְּקִיעָה *h. f., pl.* פְּקִיעֲיוֹת Knäuel, Kugel.

פְּקִיעִין Ortsname.

פָּקַל *h. Pi.* abschälen.

פִּקְלָא *a. m.* Samenkapsel vom Flachs.

פקלטורין (EchR 1,1, Ausg.Pes. אפקלטודין) 1. פִּקְלְטוֹן *x. m.* (ποικιλτόν) buntes Gewand.

פֻּקְלִין *h. m. pl.* Samenkapsel vom Flachs.

פָּקַם *h.* am Gebiss ziehen. *Pi.* dass.

פִּיקָם *x. m.* (φῦκος) rote Schminke (für die Wangen).

פָּקַם I *x.* (vgl. φῦκος) schminken.

פָּקַם II *x.* (πέκω) kämmen.

פָּקַם III *x.* (vgl. πέκος) *Pi.* 1. den Flaum verlieren; 2. den Flaum entfernen.

פָּקַם IV *h.* aufsperren.

פָּקַם *x.* (vgl. φῦκος) schminken.

פִּיקָם, פִּיקוֹם *x. m.* (πέκος) feiner Flaum.

פִּקּוֹם (Sac 14, 10) Name eines Turms (Ἱππικός).

פקוסים (?) *h. m. pl.* Name einer ägyptischen Völkerschaft.

פִּקְסוּסָא *x. m.* (πέκος) Flaum, Fäserchen.

פִּקְסִים s. פִּיקָם.

פִּקִּיסְנָא *x. m.* Düngermischung (?).

פִּקְסִינוֹן, פִּקְסִינָא *x. m.* (πύξινον) Buchsbaum.

פָּקַע *h.* platzen, zerspringen; 2. abspringen; 3. spalten; 4. aufhören. *Pi.* spalten. *Hi.* 1. auftrennen; 2. zerschleissen; 3. brechen (den Marktpreis); 4. befreien (von einer Pflicht).

פְּקַע *a.* 1. sich spalten, platzen; 2. *pt. pl.* פָּקְעִין EstII 1, 2 knarren, krachen; 3. aufhören. *Pa. pt.* מְפַקַּע EstII 1, 2 (MS מְפַקַּע) knarren lassen. *Aph.* 1. auflösen; 2. wegnehmen; 3. bekannt machen. *Itpe. pf.* אִתְפְּקַע EstII 3, 7 (nicht MS) durchbrochen werden.

פֶּקַע *h. m.* 1. Riss, Spalt; 2. Platzen, Springen; 3. Abgesprungenes.

פִּקְעָא *a. m.* Knoten, Hämorroide.

פְּקַעַת, פִּקְעִית *h. f., pl.* פְּקָעִיוֹת Knäuel.

פַּקַּעְתָּא *a. f., pl. c.* פַּקְעֵי 2 K 4, 39 (MS פַּקְעֵי) Coloquinte (*Citrullus Colocynthis*).

פִּקְעָתָא *a. f.* Herumgehen, Müssiggang.

פִּקְפּוּקִין *h. m. pl.* Verstopfung.

פִּקְפּוּקְתָא *a. f.* Schwankendmachen, Erschütterung.

פִּקְפֵּק s. פוּק und פָּקַק I.

פִּקְפֵּק s. פוּק.

פָּקַק I *h.* verstopfen. *Pi.* dass. *Hitp.* verstopft werden. *Pilp.* verstopfen. *Hitpalp.* verstopft werden.

פָּקַק II *h. Hitp.* erschüttert werden.

פְּקַק *a.* verstopfen. *Itpe.* verstopft werden.

פְּקָק *h. m.* 1. Verstopfung, Verschluss, Stöpsel; 2. Knoten.

פָּקַר *h.* zügellos werden. *Pi.* sich preisgeben. *Hi.* 1. freigeben, als herrenlos erklären; 2. preisgeben. *Ho. pt.* freigegeben.

פְּקַר *a.* dass. *Aph.* 1. freigeben, als besitzerlos erklären; 2. preisgeben. *Itpe.* 1. sich respektlos benehmen; 2. sich preisgeben.

פִּקְרִין *a. m. pl.* בֵּי פ' After.

פִּקְרִין, פִּקְרִין *x. m.* (φακιόλιον) Kopfbinde, Binde.

פּוּקָרִית *x. f.* (ποκάριον) Wollflocke.

פקרום s. פְּרָקְרוֹם.

פַּקְרִים *x. f.* (ἐπικάρσιον) Hemd.

פְּקַרְסוּת *x. f.* dass.

פַּקְתָּא *a. f.* Thal.

פקתא (EstR 1, 8) l. mit Ausg. Pes. אַנְפְּקָא.

פַּר *h. m.* Ochse.

פֶּרֶא *h. m.* Wildesel.

פְּרָא I *a.* sprossen, treiben.

פְּרָא II *a.* laufen.

פרא (?) *a. m.* Name eines Fisches.

פְּרַא I *x.* (πέρα) 1. über, darüber hinaus; 2. weniger.

פְּרָא II *x.* (παρά) 1. nach; 2. für, neben.

פַּרְאֶדְרוֹן *x. m.* (πάρεδρος) Tischgenosse.

פראירתין (jJom 38[c]) l. פַּלְהֶדְרִין.

פרוביגרון (BerR 64) l. כְּרִיסַרְגְּרוֹן.

פרביטא (BerR 63) l. mit Ausg. Konst. פַּרְכִיטָא.

פְּרִיבָטָה *x. m.* (*privata*), *pl.* פְּרִיבָטִין, פְּרִיבָטִיּוֹת Privatbad.

פְּרְבִּי *x. f.* (φορβειά) Halfter.

פְּרוֹבַטְיָא *x. m. f.* (πρόβατα) Schafe.

פַּרְבָּר *x. m.* Name eines Hofes am Tempel.

פָּרַג *h. Hi.* schiessen (v. Kraut)?

פְּרַג I *a.* tauschen, bezahlen. *Pa.* dass.

פְּרַג II *a. Itpe.* sich ergötzen.

פֶּרֶג *h. m., pl.* פְּרָגִים Hirse (*Panicum mileaceum*).

פַּרְגּוֹד, פַּרְגּוֹדָא, פַּרְגְּדָא *x. m.* (vgl. παραγαύδιον) 1. *pl.* פַּרְגְּדִיּוֹת verbrämter Mantel; 2. Vorhang; 3. Verhüllung der göttlichen Thronstätte.

פרגזיות l. פַּרְגְּדִיּוֹת, s. פַּרְגּוֹד.

פרגזתא l. פַּרְגַּדְתָּא, s. פַּרְגּוֹד?

פְּרַגְיָא (?) *h. m.* Schiessen (von Kraut).

פַּרְגִּית *h. f.* Hühnchen.

פַּרְגִּיתָא *a. f.* dass.

פְּרוּגִיתָא *x. f.* (Φρυγία) Phrygien?

פֶּרְגֵּל, פֶּרְגּוֹל *x. m.* (περίγρα) Zirkel.

פְּרַגֵּל, פְּרָגוֹל, פְּרָגֶלִּין *x. m.* (φραγέλλιον) Geissel, Prügel.

פְּרַגְמָטְוֹטָא, פְּרַגְמָטְוֹטִים *x. m.* (πραγματευτής) Geschäftsmann.

פְּרַגְמַטְיָא (Koh 5, 9) *x. f.* (πραγματεία) 1. Geschäft, Handel; 2. Ware.

פְּרַגְמָטִיתָא *x. f.* Händlerin.

פראגון (Midr. Teh. 12, 5) l. פְּרָגֶלִּין.

פרוגינון (EstR Anf.) l. כְּרִיסַגְּירוֹן.

פְּרוּגְנַן s. פַּרְגְּנָן.

פְּרְגּוֹס *x. m.* (πύργος) Turm.

פראגר (Tos. Ter. III 16) l. פֶּרֶד.

פַּרְגָּרָא *x. m.* Anhängsel an Zwiebeln (Samenzwiebeln).

פְּרֵיגוֹרִי männl. Personenname (Παρήγορος).

פרגריטא (DebR 2) l. פְּדַגְרִיטָא.

פָּרַד *h.* 1. trennen, sondern; 2. zerteilen. *Ni.* sich trennen. *Pi.* 1. trennen; 2. die Körner (einer Frucht) sondern. *Hi.* 1. trennen; 2. abhauen. *Hitp.* 1. sich zerstreuen; 2. gesondert sein (v. d. Körnern).

פְּרַד *a.* dass. *Pa. imp. pl.* פָּרְדוּ Jes 58, 6 zerstreuen, in die Flucht treiben. *Aph. pt. pass.* מַפְרַד Jes 13, 14 (MS מַפְרִיד) in die Flucht treiben. *Itpe.* 1. getrennt sein, sich trennen; 2. fliehen; 3. verderben.

פֶּרֶד I *h. m.* Granatapfelkörner.

פֶּרֶד II *h. m.* Maultier.

פַּרְדִיגְמָטָא *x. m. pl.* (παραδείγματα) Exempel, abschreckendes Beispiel.

פִּרְדָּה *h. f.* weibliches Maultier.

פַּרְדוֹכְסוֹס *x.* (παραδόξως) auffallend, übermässig.

פרדכשא s. פרדשכא.

פַּרְדָּכְתָּא *x. m.* Müssiggänger.

פַּרְדָּלִס *x. m.* (πάρδαλις) Pardel.

פרדימס (VajR 19) l. פְּרוֹדוֹמָס *x. m.* (πρόδομος) Vorhalle (?).

פַּרְדָּן *h. m., f.* פַּרְדָּנִית Herumläufer.

פַּרְדֵּס *x. m., pl.* פַּרְדֵּסוֹת Baumgarten.

פַּרְדֵּיסָא *x. m., pl.* פַּרְדֵּיסִין Ri 4, 5, Koh 2, 5 (MS פַּרְדּוֹסִין) dass.

פַּרְדִּסְקָא I, פַּרְדַּסְקִין *x. m.* (πυργίσκος), *pl.* פַּרְדִּסְקָאוֹת, פַּרְדִּסְקִין 1. Wandschrank, Nische; 2. Schrank.

פרדסקא II, *x. m., pl.* פרדסקאות, פרדסקים, l. עֲדִרְסְקָא.

פרדיסקי (BerR 94, Ausg. Konst. כרדיסקי) l. פְּרַסְתְּקָא, s. פְּרַסְדְּקֵי.

פראדורן (SchemR 33) l. פַּרְאֶדְרוֹן.

פַּרְדַּשְׁכָּא (פַּרְשַׁדְכָּא) *x. m.* vornehm.

פַּרְדָּשְׁנָא *x. m.* Geschenk.

פְּרוּדָתְקָא *x. f., pl.* פְּרוּדָתַקְיָן Est II 6, 10 (MS פְּרוּדַתְקְיָן) Erlass.

פָּרָה *h. f.* 1. Kuh, bes. die rote Kuh (zur Herstellung der reinigenden Asche); 2. talmud. Traktat.

פָּרָה *h.* fruchtbar sein. *Hi.* 1. fruchtbar machen; 2. Zuschuss versprechen.

פּוּרָה *x. f.* (πήρα) Reisesack.

פַּרְהֲבָא *x. m.* dichte Wolle.

פרהגבנא, פרהגונא, פרהגנא *x. m.* ein Regierungsbeamter. S. פרהנג.

פַּרְהֲדְיָא (?) *x. f.* Mühle.

פַּרְהֶדְרִין *x. m.* (προέδριον) Gerichtskolleg.

פַּרְהֵז *x. m.* vorsichtig.

פַּרְהַנְג s. פרהגנא.

פַּרְהֶסְיָא *x. f.* (παῤῥησία) Öffentlichkeit. בְּפ' öffentlich.

פרוא *x. f., pl.* פֵּרָוָן Jes 49, 22 (Soc 59 פְּרָוָן), wohl Plural zu פּוֹרְיָא.

פַּרְוָא *a. m.* Name eines Vogels.

פַּרְוָאָה *a. m.* aus Parwa (?).

פרווכטה l. פְּרִיזְבָּטָה.

פַּרְוָה männl. Personenname.

פָּרוּז *h. m.* Bewohner eines offnen Ortes.

פָּרוּחָא *a. m.* 1. ein fliegendes Insekt; 2. flatterndes Haar.

פְּרוּטָה *h. f.* 1. eine kleine Kupfermünze; 2. Geld.

פרוטטה l. פְּרוּטָה.

פְּרוּטִית *h. f.* eine Art Maultier.

פְּרוּטְרוּט *h. m.* 1. einzeln; 2. genaue Zahl.

פרוויטות (BerR 37) ägyptische Völkerschaft.

פַּרְוִילָא *x. m.* Stadtbezirk.

פַּרְוַיִם Name eines Landes.

פָּרוֹכֶת s. פָּרֹכֶת.

פָּרוּכְתָּא s. פָּרֻכְתָּא.

פרומא s. פַּרְזוּמָא.

פָּרוֹמָאָה *a. m.* Einbrecher.

פַּרְוָנְקָא *x. m.* Briefbote.

פְּרוּס *h. m.* 1. Stück; 2. Hälfte; 3. Brot.

פְּרוּסָה *h. f.* 1. Stück; 2. Stück Brot; 3. Brot.

פָּרוֹקָא *a. m.* 1. Ru 4, 3 Einlöser; 2. Erlöser.

פָּרוּר *h. m.* Topf.

פַּרְוָר *x. m.* 1. Vorstadt; 2. Vorhof; 3. Bezirk.

פַּרְוָרָא *x. m., pl. d.* פַּרְוָרַיָּא Ez 27, 28 (MS פְּרֹוַיָּא) dass.

פָּרוּשׁ *h. m.* 1. abgesondert; 2. Pharisäer.

פַּרְוְתָא *x. f.* Bezirk (?).

פָּרַז *h., pt. pass.* פָּרוּז Bewohner eines offnen Ortes. *Hi.* 1. die Grenze überschreiten; 2. ausstrecken (?).

פִּירוֹז *x. m.* 1. פ' אנדרפתא Name eines Vogels; 2. männl. Personenname.

פְּרוֹזְבֶּוֹטִי *x. m.* (vgl. πρεσβευτής) für die Gesandten bestimmt.

פְּרוֹזְבֶּוֹטִים *x. m.* (πρεσβευτής), *pl.* פְּרָזְבְּטִין 1. Gesandter; 2. Propraetor.

פְּרוֹזְבַּטְיָא s. פְּרוֹזְבֶּוֹטִי.

פְּרוֹזְבְיוֹן (SchirR 1, 2, vgl. πρεσβεῖον) *x. m.* Gesandter.

פְּרוֹזְבּוֹל *x. m.* (προσβολή) Erklärung in Bezug auf die Einziehung von Schulden im Sabbathjahr.

פְּרוֹזְבּוֹלָא *x. m.* dass.

פְּרוֹזְבּוֹלֵי *x. f.* (προσβολή für προβολή) Anklage.

פְּרוֹזְבִּין *x. m.* (πρεσβεῖον) Gesandtschaft.

פְּרוּזַג (Ct 5, 14, MS שְׁבוֹ) *x. m.* Türkis.

פְּרוֹזְדָּאוֹת *x. f. pl.* (*praesidia*) Besatzung.

פְּרוֹזְדוֹד *x. m.* (προστάς) 1. Vorzimmer; 2. weibliche Scham.

פְּרְוְדְּוָן (Ru 4, 20) *x. f. pl.* (*praesidia*) Besatzung.

פְּרוֹזְדִּגְמָא *x. f.* (πρόσταγμα) Anordnung, Edikt.

פְּרוֹזְדַּק, **פְּרוֹזְדִּיקִי** *x.* männl. Personenname (Προσδόκιος).

פרוזדור l. **פְּרוֹזְדוֹד**.

פַּרְזֵל *a. pass.* rasen.

פַּרְזְלָא *a. m.* Eisen. טוּר פ׳ Name eines Berges.

פַּרְזֵם (?) *x.* auspressen (?).

פַּרְזוֹמָא I (?) *x. m.* eine Art Bier.

פַּרְזוֹמָא II *x. f.* (περίζωμα), *pl.* **פַּרְזוֹמָאוֹת**, **פְּרִיזוֹמְטָא** Gurt, Schurz.

פַּרְזַק männl. Personenname.

פָּרַח I *h.* 1. fliegen; 2. davonfliegen. *Hi.* 1. fliegen lassen; 2. fliegen.

פָּרַח II *h.* blühen. *Hi.* 1. blühen lassen; 2. aufblühen; 3. vorragen lassen.

פָּרַח III *h.* ausbrechen (von Geschwüren).

פְּרַח I *a.* 1. *pt.* **פָּרַח** Gn 1, 21 fliegen; 2. davonfliegen; 3. laufen. *Pa. Aph.* 1. *pf.* **אַפְרַח** Nu 11, 31 fliegen lassen; 2. wegjagen.

פְּרַח II *a.* blühen. *Aph. pf.* 3 *f. sg.* **אַפְרַחַת** Gn 40, 10 dass.

פֶּרַח *h. m.* 1. Blume. פ׳ לָבָן eine aromatische Pflanze; 2. Säulenkapitäl; 3. kelchförmiges oberes Ende von Leuchtern; 4. Jüngling; 4. junger Vogel.

פָּרְחָא *a. m.* 1. Jo 4, 1 (MS **פַּרְחָא**) die geflügelte Heuschrecke; 2. Durchreisender.

פַּרְחָא *a. m.* 1. Blüte; 2. junger Vogel; 3. Kapperstrauch (*Capparis spinosa*); 4. Kapperfrucht.

פִּרְחָא *a. m.* פ׳ דְלִבָּא Herzklopfen.

פרחבילא s. **פֶּרַח לָבָן**.

פַּרְחִיתָא *a. f.* fliegender Vogel.

פְּרַחְתָּא *a. f.* Vögel.

פָּרַט *h.* 1. aufsperren; 2. spalten; 3. absondern, einzeln nehmen; 4. besonders hervorheben; 5. wechseln (von Geld). *Ni.* 1. sich zerstreuen; 2. einzeln aufgezählt werden. *Pu. pt.* abgetrennt.

פְּרַט *a.* 1. *pt. pl.* **פָּרְטִין** Est II 3, 8 durchbrechen, trennen; 2. einzeln aufzählen; 3. verspotten.

פֶּרֶט *h. m.* Einzelnes (abgefallene Weinbeeren).

פְּרָט *h. m.* 1. Einzelnes, Spezielles; 2. פ׳ לְ mit Ausschliessung von.

פְּרָטָא *a. m.* dass.

פִּרְטָא *a. m.* Einzelnes (abgefallene Weinbeeren).

פִּירָטָא *x. m.* (πειρατής) Seeräuber.

פַּרְטָא männl. Personenname.

פְּרוֹטְגַמְיָא *x. f.* (vgl. πρὸ τοῦ γάμου) Vorfeier der Hochzeit.

פְּרוֹטָאטָא *x. m.* (πρώτατος) Vornehmer.

פְּרוֹטִי *x. m.* (πρῶτος) erster.

פְּרוֹטֵי *x. f.* (πρώτη) erste.

פְּרוֹטוֹמֵי *x. f.* (προτομή) Büste.

פרטום (Siphre Dt 353 Ausg. Ven.), l. **פְּרָטָם**, s. **פְּרָט**.

פְּרוֹטוֹמָכוֹס *x. m.* (πρωτόμαχος) Kämpfer in der vordersten Reihe.

פרטסקא l. **עֲדְרַסְקָא**.

פּוּרְטַעֲנָה *h. f.* Floh.

פרוטיקאטור (SchemR 37 Ausg. Konst.) l. **פְּרוֹטִקְטוֹר** *x. m.* (προτίκτωρ) Leibgardist.

פְּרָטֵירָא *x. m.* (πρατήριον) Bäckerladen.

פַּרְטְתָא *a. f.* Körnchen (des Granatapfels).

פורטיתא (bSanh 96[b]) l. פַּטְרִיתָא.
פּוֹרְטְתָא (Est II 1, 3 MS Kiss.) *x. f.* (*porta*) Thür.
פְּרִי *h. m., pl.* פֵּירוֹת 1. Frucht; 2. Brut; 3. Zinsen.
פָּאֲרֵי *a. m. pl.* Kleie.
פָּרְיָא *a. m.* Läufer (kleines Kind)?
פּוֹרְיָא I *x. f.* (φορεῖον), *pl.* פּוֹרְיָן Lager, Bettstelle.
פּוֹרְיָא II *x. f.* (ὀπώρη) Baumfrucht, Obst.
פָּרִיגָא *a. m., pl.* פָּרִיגִין Hühnchen.
פְּרִידָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* פְּרִידוֹהִי Jes 48, 19 Stein, Kiesel; 2. Brustbeere; 3. männl. Personenname.
פְּרִידָה *h. f.* 1. Stückchen; 2. Beere, Körnchen; 3. einzelne Taube.
פְּרִידַי männl. Personenname.
פָּרִידְתָא *a. f.* Herumläuferin.
פְּרִיָּה *h. f.* Fruchtbarkeit.
פְּרִיוֹנָא *a. m.* Garten.
פְּרִיחָה I *h. f.* Fliegen.
פְּרִיחָה II *h. f.* Ausbrechen (von Geschwüren).
פְּרִיטָא *a. m.* Münze, Kleingeld.
פְּרִיטָה *h. f., pl.* פְּרִיטוֹת Geld.
פְּרִיכָה *h. f.* Zermalmen.
פְּרִימָא *a. m.* Zerstücktes.
פְּרִימָה *h. f.* Zerreissen, Spalten.
פְּרְיוֹם *x. m.* (φόρημα) Sänfte.
פּוֹרְיוֹמָא *x. m.* dass.
פּוֹרְיוֹן *x. m.* (φορεῖον) dass.
פְּרְיָנָא (Ct 1, 16, MS פְּרְיַאנָא), פּוֹרְיָנָא *x. m.* dass.
פְּרִיסָא *a. m.* Vorhang.
פְּרִיסוּתָא *a. f.* Decke.
פְּרִיעַ *a.* בִּפְ׳ Dt 7, 22 eilig, rasch.
פְּרִיעָא *a. m.* Zahlung.
פְּרִיעָה *h. f.* 1. Entblössen (des Haupts); 2. insbes. Entblössen der Eichel bei der Beschneidung (durch Aufreissen und Zurückschlagen der inneren Vorhaut nach dem Abschneiden der äusseren); 3. Bezahlung; 4. Gebrauch von פרע.

פְּרְיָפְרִין *x. m. pl.* (φορειαφόροι) Sänftenträger.
פָּרִיץ *h. m.* 1. zügellos; 2. entartet; 3. Gewaltiger.
פְּרִיצָא *a. m.* 1. *pl.* פְּרִיצִין Est II 3, 8 (Ausg. Dav. חֲצוּפִין) Riss, Loch; 2. ausgelassen.
פְּרִיצוּתָא *a. f.* Ausgelassenheit.
פָּרִיקָא *a. m., ind.* פָּרִיק Ex 15, 2, *c. s.* פָּרִיקֵיהּ Lv 25, 25 1. Auslöser; 2. *c. s.* פָּרִיקִי Est II 6, 11 Erlöser.
פְּרִיקָה *h. f.* 1. Ablösen; 2. Abladen.
פְּרִיקְתָא *a. f., c.* פְּרִיקַת Dt 33, 29 (MS פִּרְקַת) Genick.
פרירי l. פְּרִידַי.
פְּרִישְׁתָא *a. f.* Ausbreitung.
פְּרִישׁ *h. m.* Quitte (*Cydonia vulgaris*).
פָּרֵישׁ (Dt 27, 8) *a.* deutlich.
פְּרִישָׁא *a. m.* 1. abgesondert; 2. Gn 49, 26 hervorragend; 3. *pl. f.* פְּרִישָׁן Ex 33, 16 Wunderthat; 4. männl. Personenname.
פְּרִישָׁה *h. f.* Absonderung.
פְּרִישׁוּת *h. f.* 1. dass.; 2. Abschied.
פְּרִישׁוּתָא *a. f.* Wunderthat.
פּוֹרְיְתָא *x. f.* (φορεῖον) Bettstelle.
פָּרַךְ *h.* zerreiben. *Ni.* 1. abgekratzt werden; 2. zerbröckeln. *Pi.* 1. zermalmen; 2. abreiben. *Hi.* zerbrechen. *Hitp.* zermalmt werden.
פְּרַךְ I *a.* 1. zerbröckeln, zermalmen; 2. *pt. pass.* פְּרִיךְ Thr 4, 8 (MS נְגִיב) vertrocknen; 3. widerlegen. *Pa.* 1. zerbröckeln, zerreiben; 2. *inf.* פָּרָכָא Koh 3, 3 (MS סַתָּרָא) zerstören; 3. widerlegen. *Itpe.* 1. zerbröckelt werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אִתְפְּרִיכוּ Jes 24, 7 verdorren; 3. widerlegt werden. *Itpa.* zerstört werden (?).
פְּרַךְ II *a. Pa. pt. pl.* מפרכין GnJII 37, 7, l. mit MS Paris. מְכָרְכִין, s. כְּרַךְ. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יתפרכן jChag. 77[c], l. יִתְכָּרְכָן, s. כְּרַךְ.
פֶּרֶךְ *h. m.* 1. Zerbrechlichkeit; 2. Gewalt, Misshandlung.

פָּרֶךְ *h. m.* Eisenstab im Kochapparat.

פִּרְכָּא *a. m.* Widerlegung.

פרכדיגמא (Par I 3) l. פַּרְכָרַגְמָא.

פַּרְכְּוָאָה *a. m., pl. d.* פַּרְכְּוָאֵי Thr 4, 21 (nicht MS) aus פַּרְכְּוֵי stammend.

פַּרְכְּוֵי? (GnJII 10, 3) Name eines Landes (Βαρκή?).

פִּרְכּוּס I *x. m.* (vgl. φῦκος) Aufputzen, Schminken.

פִּרְכּוּס II *x. m.* (vgl. φρίξις) Zucken, Zappeln.

פִּרְכּוּסָא *x. m.* dass.

פַּרְכִיטָא *x. m.* (παραχύτης) Badediener.

פרכוטם (EchR 3, 6, MS Vat. מְגִירוֹס) l. כַּרְכְּוֹטֵם *x. m.* (καρυκευτής) Kunstkoch.

פרכייא (jAbZ 44[b]) l. פַּרְוָר.

פַּרְכִּיל, פַּרְכִּיר *h. m.* Rebe.

פרוכימטום (Ar Jelammd.) l. פְּרוֹטוֹמָכוֹס.

פרכונם (KohR 1, 8, MS D. מְתַבַּל) s. פרכוטם.

פִּרְכֵּס I *x.* (vgl. φῦκος) putzen, schminken.

פִּרְכֵּס II *x.* (vgl. φρίξις) zappeln, zucken, ausschlagen.

פַּרְכֵּס *x.* dass.

פְּרוּכְסִין *x. m.* (πρᾶξις) Geschäftsführung.

פַּרְכָרַגְמָא *x. m.* (παραχάραγμα) ausser Kurs gesetzte Münze.

פְּרָאכוֹרִין, פְּרִיכוֹרִין *x. m.* (περίχωρος) Gebiet.

פָּרֹכֶת *h. f.* Vorhang.

פָּרָכְתָּא (Ex 26, 31) *a. f.* dass.

פורכתי (GnJI 37, 7) l. כּוּרְכְּתִי von כּוּרְכְּתָא, s. כְּרִיכְתָא.

פִּירוּלִין (falsch פראלוקין) *x. m.* (βηρύλλιον) ein Edelstein.

פָּרַם *h.* spalten, aufschlitzen. *Ni.* gespalten, aufgeschlitzt sein. *Pu. pt.* aufgerissen, geschlitzt.

פְּרַם *a.* 1. spalten; 2. zerstückeln. *Itpe.* zerstückelt werden.

פַּרְמָא *a. m.* Kleingeschnittenes.

פּוּרְמָא (falsch פראמא) *x. m.* (*forma*) Larve.

פַּרְמָא *x. f.* (πάρμη) Schild.

פְּרוּמְבְּיָא *x. f.* (φορβειά) Halfter.

פַּרְמוּטִין *x. m. pl.* (*parmatus*) Beschildete.

פרמועה (jKil 27[a]) *x. f.* eine Bohnenart (?).

פרמותה s. פרמועה.

פרומלוכוס l. פּוֹלֵימַרְכּוֹס.

פַּרְמוּסְקָא (?) *x. m.* ein Beamter.

פַּרְמָקוֹס *x. m.* (φαρμακός) Zauberer.

פַּרְמַשְׁתָּא (Est II 3, 1) männl. Personenname.

פַּרְמָשְׁתַּק *x. m.* männliches Glied.

פָּרָן, פָּרוֹן *x. m.* (φάρος) Leuchtturm (?).

פִּירָן Ortsname.

פָּרַן *x.* (vgl. φερνή) *Hi.* 1. Mitgift geben; 2. Kosten aufwenden (?).

פְּרַן *x. Aph.* dass.

פֶּרֶן, פּוֹרֶן *x. m.* (φερνή) Mitgift.

פֶּרְנָא, פְּרְנָא I *x. m.* dass.

פְּרְנָא II *x. m.* (φοῦρνος) Backofen.

פָּרְנָא *x. f.* (πόρνη) Buhlerin.

פַּרְנְגָן (Est II 5, 1, MS פְּרוּגְנַן) *x. m.* Brokat.

פַּרְנְדָא *x. m.* ein farbiger Stoff.

פְּרֶנְדִּיסִין Ortsname (Βρεντέσιον, Brindisium).

פַּרְנוּסָא *x. m.* (vgl. πρόνοος), *c.* פַּרְנוּס 1 K 5, 25 Ernährung, Unterhalt.

פִּרְנוּק *h. m.* Ergötzen.

פַּרְנוּקָא *a. m.* dass.

פרניטום (Est II 1, 3, MS פַּרְסְטְנוּס) männl. Personenname.

פֶּרְנֵי *x. f.* (φερνή) Mitgift.

פָּרְנֵי *x. f.* (πόρνη) Hure.

פְּרְנֵי *x. f.* (φοῦρνος) Backofen.

פורנים (Siphre Dt 320) l. פַּרְדְּנִים, s. פַּרְדָּן.

פְּרְנִיתָא *x. f.* (φοῦρνος) Backofen.

פַּרְנָךְ männl. Personenname.

פירנס (BerR 68 Ausg. Konst.; JalckSch I 119 פורנס) l. טורוס (?) *x. m.* (*torus*) Polster.

פַּרְנֵס *x.* (vgl. πρόνοος) 1. ernähren, versorgen; 2. beschaffen; 3. bearbeiten. *Pass.* ernährt werden.

פַּרְנֵס *x.*, *inf.* פַּרְנָסָא 2 S 7, 7 dass. *Pass. ipf.* יִתְפַּרְנֵס 2 S 9, 10 ernährt, verpflegt werden.

פַּרְנָס *x. m.* Versorger, Vorsteher.

פַּרְנָסָא *a. m.*, *ind.* פַּרְנָס Ez 34, 5 dass.

פַּרְנָסָה *x. f.* 1. Ernährung, Unterhalt; 2. Bedarf.

פַּרְנָסוּת *h. f.* Gemeindeamt.

פַּרְנָסוּתָא *x. f.*, *c. s.* פַּרְנָסוּתָךְ Koh 11, 1 Unterhalt, Versorgung.

פַּרְנָסְתָא *x. f.*, *ind.* פַּרְנָסָא Gn 15, 2 dass.

פִּרְנֵק *h. Pass.* sich ergötzen.

פַּרְנֵק *a.* ergötzen. *Pass.* sich ergötzen.

פריינקא (DtJI 28, 56) l. פַּרְנוּקָא.

פַּרְנְקָא *a. m.* altes Kleidungsstück.

פָּרַס I *h.* 1. teilen; 2. brechen (das Brot mit der dazu gehörenden Benediktion). *Ni.* geteilt werden. *Hi.* den Huf gespalten haben. *Hitp.* geteilt werden.

פָּרַס II *h.* 1. ausbreiten; 2. die zum Schema gehörenden Benediktionen rezitieren. *Pi.* Menstruation haben. *Hi.* ausstrecken.

פְּרַס I *a.* 1. 2 K 4, 39, *pt. pl.* פָּרְסִין Est II 3, 8 (MS פָּרְטִין) teilen, spalten; 2. das Brod brechen (unter der dazu gehörenden Benediktion); 3. *ipf.* יִפְרוֹס Lv 27, 9 abschätzen.

פְּרַס (Ex 40, 19) II *a.* ausbreiten, ausspannen. *Pa. pt. f.* מְפָרְסָא Thr 1, 17 (MS פָּרְשָׂא) dass. *Aph.* 1. *pt.* מַפְרֵים Jes 25, 11 (MS מְפָרֵישׁ) dass.; 2. ausstrecken.

פְּרַס III *x.* (vgl. παῤῥησία), *pt. pass.* פְּרִים Est II 4, 8 bekannt machen. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִתְפְּרַסַת Est II 8, 14 bekannt gemacht werden, bekannt werden.

פְּרַס *h. m.* 1. Hälfte; 2. halbe Mine; 3. Stück Brot; 4. Portion, Zuteilung (in Geld oder Naturalien); 5. Stücke (von Totengebeinen). בֵּית הַפּ׳ Beinstätte (Platz, der Totengebeine enthält).

פָּרָס *h. m.* 1. Vorhang; 2. Netz.

פְּרוּס (Est II 3, 1) männl. Personenname (*Varus*?).

פָּרַס 1. Persien; 2. Censurlesart für רוֹמִי, אֱדוֹם u. s. w.

פּוֹרְסָא *x. m.* (ἔφορος) Aufseher.

פְּרָסָא I *a. m.* 1. Nu 3, 25 Vorhang; 2. Netz.

פְּרָסָא II *a. m.*, *ind.* פְּרַס 2 S 8, 2 Portion (in Geld oder Naturalien).

פְּרָסָא *a. m.* Entziehung. פּ׳ דִּדְמָא Aderlass.

פְּרָסָא *x. m.* (vgl. παῤῥησία) Bekanntmachung.

פַּרְסָא *x. m.*, *pl.* פַּרְסִין Jes 10, 32 Parasange (persische Meile).

פַּרְסָאָה *a. m.*, *pl. d.* פַּרְסָאֵי Ez 27, 10; 38, 5) Perser.

פְּרוֹסְבֶּוְטֵי *x. f.* (vgl. πρεσβεύτης) Botschaft.

פְּרוֹסְבֶּוְטִים s. פְּרוֹזְבֶּוְטִים.

פְּרוֹסְבּוֹל s. פְּרוֹזְבּוֹל.

פְּרוֹסְבּוֹלָא s. פְּרוֹזְבּוֹלָא.

פְּרוֹסְבּוֹלֵי *x. f.* (προσβολή für προβολή) Anklage.

פְּרוֹסְדָא 1 K 7, 7 (MS פַּרְדֵּיסָא!) *x. m.* (προστάς) Vorhalle.

פְּרוֹסְדָּאוֹת s. פְּרוֹזְדָּאוֹת.

פְּרוֹסְדַּגְמָא s. פְּרוֹזְדַּגְמָא.

פְּרוֹסְדְּקָא *x. m.* eine Art Gefäss (?).

פרוסדור l. פְּרוֹסְדּוֹד s. פְּרוֹסְדּוֹד.

פַּרְסָה *h. f.* gespaltene Klaue.

פַּרְסָה *x. f.*, *pl.* פַּרְסָאוֹת Parasange (persische Meile).

פַּרְסוּם *h. m.* (vgl. παῤῥησία) Öffentlichkeit.

פַּרְסוֹמֵי (*inf.* v. פַּרְסֵם) *x. f.* (vgl. παῤῥησία) 1. Bekanntmachen; 2. Aufdecken.

פְּרִיוֹסְטַגְמָא s. פְּרוֹזְדַּגְמָא.

פְּרוֹסְטְיָה *x. f.* (προστατεία) Patronat.

פַּרְסְטְנוּס (Est II 1, 3, Or. 2377 פְּרַסְטַנִים) männl. Personenname (Προσθένης?).

פרסטקא l. פַּרְדִּסְקָא.

פרסטקולין, פרוסטוקטולין (jSabb 7[d] Ar., Ausg. Ven. פרוש טוק טקלין)?

פרוסטקוסרין (MidrTeh 17 Anf.) l. פְּרוֹקָסְטוֹרִין *x. m. pl.* (*pro quaestore*) Steuereinnehmer.

פַּרְסִי *a.* (vgl. παῤῥησία) bekannt machen.

פַּרְסִי *h. m.* Perser.

פַּרְסְכְנָא *a. m.* ausgebreitet (?).

פִּרְסֵם *x.* (vgl. παῤῥησία) 1. bekannt machen; 2. preisgeben. *Pass.* 1. bekannt sein; 2. preisgegeben werden.

פַּרְסֵם *x., inf.* פַּרְסָמָא Koh 12, 14 bekannt machen, offenbar machen. *Pass. inf.* אִתְפַּרְסָמָא Koh 12, 13 offenbar werden.

פֻּרְסָנָא *a. m., c.* פֻּרְסַן Lv 27, 2 (MS פּוּרְסַן) 1. Abschätzung; 2. Wert.

פַּרְסָנִית *h. f.* Herumläuferin.

פְּרָסוֹף *x. m.* (*praesopus*) Vorgesetzter.

פרספא, פראסיפא. דיפראסיפא (BerR 65) s. דִּיפְרוֹסְפָּא?

פְּרוֹסְפָּא *x. m.* (πρόσωπον) Gesicht.

פֶּרְסֵק *x. m.* (περσικά) 1. Pfirsich; 2. Pfirsichbaum (*Amygdalus persica*).

פֶּרְסִיקָא *x. m.* dass.

פּוּרְסִישַׁנְגַּר *x. m.* Oberrichter (?).

פְּרִסְתְּא *x. f., pl. c. s.* פְּרִסְתְּוָתְהָא Ri 5, 29 (MS פְּרִסְתְּוָיָתְהָא) Dienerin.

פַּרְסְתָא *a. f.* 1. Lv 11, 4 gespaltene Klaue; 2. *c.* פַּרְסַת Dt 28, 35 Fusssohle.

פַּרְסְתָן *h. m.* grossklauig.

פְּרִסְתְּקָא *x. m.* Diener.

פָּרַע I *h.* 1. entblössen; 2. die Eichel entblössen (bei der Beschneidung, s. פְּרִיעָה); 3. sich entblössen (zur Verrichtung der Notdurft); 4. bezahlen; 5. einfordern. *Ni.* 1. sich entblössen; 2. sich bezahlen lassen; 3. נִפְרַע מִן einfordern. *Pi.* entblössen. *Pu. pt.* entblösst. *Hitp.* sich bezahlt machen.

פָּרַע II *h.* das Haar frei wachsen lassen.

פְּרַע I *a.* 1. *ipf.* יִפְרַע Nu 5, 18 entblössen; 2. bezahlen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְפְּרַע מִן Gn 4, 15 vergolten werden; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִתְפַּרְעוּן מִן Lv 26, 25 sich bezahlt machen von, einfordern.

פְּרַע II *a., pt. pass.* פְּרִיעַ Lv 13, 45 das Haar frei wachsen lassen.

פְּרַע III *a. Aph.* aufblühen lassen.

פֶּרַע *h. m.* 1. langes Haar; 2. Dickicht.

פְּרָעָה *h. f.* 1. Hervorstehendes; 2. Vergeltung.

פַּרְעוֹשׁ *h. m.* Floh.

פֻּרְעָנָא *a. m.* 1. Bezahlung; 2. *pl.* פֻּרְעָנִין Dt 16, 18 Züchtiger, Büttel.

פֻּרְעָנוּת *h. f.* 1. Vergeltung, Bestrafung; 2. Unglücksfall.

פֻּרְעָנוּתָא (Lv 26,25), פּוּרְעָנוּתָא (Dt 32,41) *a. f.* 1. Vergeltung, Strafe; 2. Bezahlung.

פְּרַף *x.* (vgl. πόρπη) befestigen, anheften.

פֻּרְפָּא *x. m.* (πόρπη), *pl.* פֻּרְפִּין Ex 26, 6 Haken, Spange.

פִּרְפּוּר *h. m.* Todeszuckung.

פַּרְפְּחִינָא *a. m.* Portulak (*Portulaca oleracea*).

פַּרְפִּיסָא *a. m.* mit Erde gefüllter Korb.

פַּרְפַּנְדָא *x. f.* (vgl. *funda*) Nebenbeutel (?).

פְּרוֹפְסִיטוֹס *x. m.* (πραιπόσιτος) Befehlshaber.

פרופסלה (jSchabb 8[b]) l. פְּדוֹפְסָלָה.

פִּרְפֵּר s. פָּרַר.

פַּרְפֵּר s. פְּרַר.

פָּרְפּוּרָא *x. f.* (πορφύρα) 1. Purpurkleid; 2. Purpurtinte.

פָּרְפּוּרְיָא *x. f.* (πορφύρειον) dass.

פָּרְפּוּרְיוֹן *x. m.* dass.

פַּרְפְּרִיתָא *a. f.* Zukost.

פְּרָאפּוּרְנוֹן, פְּרַפּוּרְנוֹן *x. m.* (παράφερνα) Zugabe zur Mitgift.

פַּרְפֶּרֶת *h. f., pl.* פַּרְפְּרָאוֹת 1. Zukost; 2. Nebensache.

פָּרַץ *h.* 1. durchbrechen; 2. zunehmen;

3. ausarten. *Ni.* 1. durchbrochen werden; 2. zunehmen; 3. ausarten. *Hi.* bitten. *Hitp.* ausarten.

פְּרַץ (2 K 14, 13, MS פְּרַט) *a.* 1. *pt. pl.* פָּרְצִין Est II 3, 8 (MS פָּרְטִין) durchbrechen; 2. ausarten.

פִּרְצָא *a. m.* Riss, Loch, Öffnung.

פִּרְצָה *h. f.* 1. dass.; 2. Unglücksfall; 3. Zunahme; 4. Ausgelassenheit.

פִּרְצְמַקָא s. פִּרְסְתְקָא.

פַּרְצִידָא I *a. m.* Wasserlauf.

פַּרְצִידָא II *a. m.* Kern, Samenkorn.

פִּרְצֵם s. פִּרְסֵם.

פְּרְצָמָא *a. m.* Wein aus Trestern.

פְּרָצֶנְתָּא *a. f., pl.* פְּרְצְנִין Nu 6, 4 Traubenkern (Trester).

פַּרְצוּף *x. m.* (πρόσωπον), *pl.* פַּרְצוּפִים, פַּרְצוּפוֹת 1. Gesicht; 2. Gestalt; 3. Bild.

פַּרְצוּפָא *x. m., pl.* פַּרְצוּפֵיהוֹן Thr 4, 7 (in marg.) dass.

פָּרַק *h.* 1. lösen, abladen; 2. entfernen. *Ni.* 1. entfernt werden; 2. sich verrenken. *Pi.* 1. ablösen, entfernen; 2. auseinandernehmen. *Pu. pt.* 1. abgeladen; 2. abgebrochen. *Hitp.* 1. gelöst werden; 2. auseinandergenommen werden; 3. lose sein; 4. nachlassen.

פְּרַק *a.* 1. *ipf.* יִפְרוֹק Lv 25, 25 einlösen; 2. *pf.* 2 *sg.* פְּרַקְתָּא Ex 15, 13 erlösen; 3. ablösen; 4. sich lösen. *Pa.* 1. *imp. pl.* פָּרִיקוּ Ex 32, 2 abnehmen; 2. *ipf.* יְפָרֵיק Lv 1, 17 zerreissen, trennen; 3. widerlegen. *Aph.* abfallen machen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אִתְפְּרֵיקַת Lv 19, 20 eingelöst werden; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְפְּרֵיק Jes 1, 27 erlöst werden; 3. wanken, einstürzen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *pl. f.* יִתְפָּרְקָן Jes 54, 10 Soc 59 wanken; 2. sich bewegen.

פֶּרֶק *h. m.* 1. Gelenk; 2. Glied, Stück; 3. Abschnitt; 4. Zeitabschnitt, bestimmte Zeit; 5. Reifealter; 6. Ladung; 7. פרק אונסין l. פְּרְקוֹנְסִין.

פִּרְקָא *a. m.* 1. Gelenk; 2. Abschnitt; 3. Lehrvortrag; 4. Zeitabschnitt; 5. Reifealter.

פַּרְקֵד *a.* *Pass.* אִתְפַּרְקֵיד 1. auf den Rücken fallen; 2. sich rückwärts wenden.

פִּרְקְדָלָא *a. m.* Schlag auf den Rücken.

פַּרְקְדָן *h. m.* auf dem Rücken liegend.

פֶּרְקְדָן *h. m.* Platterbse (*Lathyrus sativus*).

פְּרַקְדּוֹס *x. m.* (πλακουντάριος?) Kuchenbäcker.

פְּרַקְדִים *x. m.* (vgl. πλακούντηρον?) Kuchen.

פִּרְקוֹן *h. m.* Auslösung.

פִּרְקוֹנָא *a. m.* dass.

פִּרְקוּם *x. m.* (vgl. φῦκος) Ausputz.

פרוקטו (jAbZ 39c) l. טְרוֹפְקֵי *x. m.* (τροπική) Tag der Sonnenwende.

פַּרְקְטוֹנָא *x. m.* Kanal, Graben.

פַּרְקְטָנָא *x. m., pl.* פַּרְקְטָנִין Ct 7, 5; Koh 2, 6 (MS פַּרַקְטְמִין) dass.

פְּרוֹקְלָא *x.* männl. Personenname (Πρόκλος).

פרקולא l. סְפֵיקוּלָא.

פְּרַקְלֵיט *x. m.* (παράκλητος) Anwalt, Fürsprecher.

פְּרַקְלֵיטָא *x. m.* dass.

פְּרַקְלֵימִין *x. m. pl.* (περικνήμιον) Beinschiene, Gamasche.

פרקלינין l. פְּרַקְלֵימִין.

פְּרוֹקְלוֹס männl. Personenname (Πρόκλος).

פְּרַקְמַטְיָא s. פְּרַגְמַטְיָא.

פְּרַקְמַטִיתָא s. פְּרַגְמַטִיתָא.

פרקמוס l. פַּרְמְקוֹס.

פּוּרְקָנָא *a. m.* 1. *c.* פּוּרְקַן Ex 21, 30 (MS פֻּרְקַן) Auslösung; 2. *c. s.* פּוּרְקָנָךְ Gn 49, 18 Erlösung.

פּוּרְקָנוּתָא *a. f.* Erlösung.

פרקונים s. פרכונים.

פְּרְקוֹנְסִין Name einer Insel (Προκόννησος).

פִּרְקֵם *x.* (vgl. φῦκος) putzen.
פרקים l. פַּקְרִים.
פרקסים (jAbZ 39[d]) l. פִּרְקוּס.
פְּרוֹקְפֵּי, פְּרוֹקוֹפֵּי *x. f.* (προκοπή), *pl.* פְּרוֹקוֹפָאוֹת Auszeichnung.
פִּרְקְתָא *a. f., c.* פִּרְקַת Dt 33, 29 Genick.
פָּרַר I *h. Pi.* zerbröckeln. *Hi.* 1. brechen; 2. für ungiltig erklären; 3. treulos sein. *Ho. pt.* ungiltig. *Pilp.* 1. zerbröckeln; 2. zerrühren.
פָּרַר II *h. Pilp.* zucken, sich hin- und herbewegen, sich wälzen.
פְּרַר I *a. Aph.* ungiltig machen. *Itpa.* zerrühren. *Itpalp.* zerbröckelt werden.
פְּרַר II *a. Palp.* zucken, sich hin- und herbewegen, sich wälzen. *pt.* מְפַרְפַּר GnJI 42, 21 Ar.; MS מְפַיֵּם.
פָּרַשׂ *h.* 1. ausbreiten; 2. die Benediktionen vor und nach dem Schema vortragen. *Pi.* ausbreiten. S. פָּרַם.
פְּרַשׂ *a., pf.* 3 *pl.* פְּרַשׂוּ Ri 8, 25 (פְּרַסוּ Praet.), *pt. f.* פָּרְשָׂא Thr 1, 17 ausbreiten. *Pa. pt.* מְפָרֵישׂ Jes 25, 11 dass.
פָּרַשׁ *h.* 1. sich absondern; 2. sich entfernen; 3. bestimmt aussprechen. *Pi.* 1. dass.; 2. sich einschiffen; 3. genau angeben; 4. deutlich aussprechen, erklären. *Ni.* getrennt werden. *Pu. pt.* מְפוֹרָשׁ 1. genau (ausdrücklich) angegeben; 2. erklärt, deutlich; 3. wunderbar. *Hi.* 1. absondern; 2. trennen. *Ho. pt.* מֻפְרָשׁ wunderbar. *Hitp.* ausdrücklich genannt werden, ausgesprochen werden.
פְּרַשׁ *a.* 1. absondern; 2. *pt.* פָּרֵישׁ Jer 23, 28 scheiden; 3. sich absondern. S. פְּרִישָׁא. *Pa.* 1. *pt. pass.* מְפָרַשׁ Ri 13, 18, *pt. pass. f.* מְפָרְשָׁא Dt 30, 11 absondern, trennen; 2. unterscheiden; 3. sich trennen; 4. sich einschiffen; 5. *inf.* פָּרָשָׁא Lv 22, 21, *ipf.* יְפָרֵישׁ Lv 27, 2 deutlich, genau angeben; 6. *pf.* פָּרֵישׁ Dt 1, 7 erklären. *Aph.* 1. *pf.* אַפְרֵישׁ Gn 30, 40 absondern, fernhalten, scheiden; 2. *ipf.* יַפְרֵישׁ Dt 28, 59 ausgezeichnet machen. *Itpa.* 1. *ipf.* יִתְפָּרַשׁ Dt 17, 8 abgesondert sein, sich trennen; 2. *pf.* 3 *pl.* אִתְפָּרַשׁוּ Nu 1, 17 ausdrücklich genannt werden; 3. erklärt werden; 4. klar sein. *Ittaph. pf.* אִתַּפְרַשׁ Ex 29, 27 abgesondert werden.
פָּרָשׁ *h. m.* Reiter.
פָּרָשָׁא *a. m., pl. c. s.* פָּרָשׁוֹהִי Ex 14, 17 dass.
פְּרָשָׁא *a. m., c.* פְּרָשׁ Ri 3, 31, *c. s.* פְּרָשֵׁיהּ 1 S 13, 20 (MS פָּרָשֵׁיהּ) Ochsenstachel.
פִּרְשָׁא *a. m.* Unrat.
פַּרְשֶׁגֶנָא *x. m., c.* פַּרְשֶׁגֶן Jos 8, 32 Praet., Dt 17, 18 (MS פַּתְשֶׁגֶן) Abschrift.
פָּרָשָׁה *h. f., pl.* פָּרָשִׁיּוֹת 1. Abschnitt; 2. wöchentliche Gesetzeslektion; 3. Verzweigung. פָּרָשַׁת דְּרָכִים Kreuzweg.
פַּרְשׁוּנְיָא Ortsname.
פָּרָשׁוּתָא *a. m., c.* פָּרָשׁוּת Gn 38, 14 Trennung. פ׳ עֵינַיִם Gn 38, 14 Ortsname. פ׳ אוֹרְחָא Ri 5, 16 (Soc 59 als Korrektur) Kreuzweg.
פִּרְשָׁע (?) *h. m.* Buchsbaum. S. אֶשְׁכְּרוֹעַ.
פָּרַשְׁתָּא *a. f.* 1. פָּרָשַׁת אוֹרְחָא Koh 10, 8 Scheideweg (MS פָּרָשַׁת אֹרְחָא); 2. *pl.* פָּרַשְׁיָן Abschnitt, bes. wöchentliche Gesetzeslektion.
פַּרְשַׁתְבִּינָא männl. Personenname (?).
פָּרַת *h. Pi.* durchhecheln, schmähen.
פְּרַת I *a. Pa.* durchhecheln, schmähen.
פְּרַת II *a. Pa. pt.* מְפָרֵית Jes 14, 29 (MS מְפָרֵית) verwunden, beissen. *Itpe.* getrennt werden.
פְּרָת 1. Gn 2, 14 Euphrat; 2. Ortsname.
פַּרְתָּא *a. m.* Exkrement, Mist.
פִּרְתָא *a. m., c. s.* פִּרְתֵּיהּ Ct 7, 3 (MS פְּרְתֵּיהּ) Nabel.
פָּרְתָא *a. f.* Kuh.

פּוּרְתָּא *x. f.* (πήρη) Reisesack.

פְּרוֹתִיזְמְיָא *x. f.* (προθεσμία) vorher bestimmter Tag.

פַּרְתְּיָאָה *a. m., pl.* פַּרְתְּיָאִין Est I 8, 15 (Est II MS פַּרְתָּאִיין) parthisch.

פַּרְתּוֹנָאָה *x. m., pl. d.* פַּרְתּוֹנָאֵי Est II 6, 9 Vornehmer.

פְּשַׂג s. פְּסַג.

פְּשְׂיוֹן s. פִּסְיוֹן.

פָּשׁוּט *h. m.* 1. gerade; 2. einfach; 3. flach; 4. nachgeboren (nicht erstgeboren), mit einfachem Erbrecht.

פִּשּׁוּט *h. m.* Ausstrecken.

פְּשׁוּט *h. m.* einfacher Sinn.

פְּשׁוּטָא *a. m.* 1. einfacher Sinn, Wortsinn; 2. Mischnarepetition; 3. flaches Blech.

פְּשׁוּרָא *a. m.* lau.

פְּשׁוֹרָא *a. m.* Unebenheit (?).

פְּשׁוֹשָׁא *a. m.* eine Art Vogel.

פָּשַׁח *h.* abreissen. *Ni.* 1. abgerissen werden; 2. sich spalten.

פְּשַׁח *a.* dass. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְפַשְּׁחִין Est II 3, 8 (MS מְפַשְׁחִין!) dass.; 2. *pf.* פַּשַּׁח 1 S 15, 33 zerreissen. *Itpe.* 1. abgerissen werden; 2. sich spalten.

פָּשַׁט *h.* 1. ausstrecken; 2. ausziehen; 3. sich verbreiten; 4. einfach rezitieren (Psalmen, Mischna). *Pi.* 1. ausstrecken; 2. abnehmen. *Pu. pt.* ausgestreckt. *Hitp.* sich ausstrecken, sich dehnen.

פְּשַׁט *a.* 1. *pt. pass. f.* פְּשִׁיטָא Est II 5, 1 strecken, ausstrecken; 2. hinstrecken, 3. sich ausstrecken; 4. grade machen; 5. erklären; 6. einfach rezitieren.

פְּשָׁטָא *a. m.* einfacher Wortsinn.

פְּשְׁטִינָא *a. m.* ein Kraut.

פְּשִׁיחָא *a. m.* abgerissener Zweig (?).

פְּשִׁיטָא I *a. m.* 1. Est II 1, 5 grade; 2. einfach, klar.

פְּשִׁיטָא II *a. m.* eine kleine Münze.

פְּשִׁיטָה *h. f.* 1. Ausstrecken; 2. Ausziehen.

פְּשִׁיטוּת *h. f.* das (einfache) Erbrecht des nachgeborenen Sohnes.

פְּשִׁיטוּתָא *a. f.* dass.

פְּשִׁיעָה *h. f.* Verschuldung, Fahrlässigkeit.

פְּשִׁיעוּתָא *a. f.* dass.

פשיש (EchR 1, 1 Ausg. Pes.; MS D. פשיטא) l. mit Ausg. Ven. פְּטִישׁ, s. פְּטִישָׁא.

פְּשִׁישְׁנָא s. פְּשְׁטִינָא.

פְּשְׁכָּא (Ex 25, 25) *a. m.* Handbreite.

פָּשַׁל *h. Hi.* 1. knoten; 2. zusammenfalten, zusammendrehen; 3. wenden, drehen; 4. zurückwerfen. *Ho. pt.* zurückgeworfen.

פָּשַׁע *h.* 1. freveln, sich vergehen; 2. treulos handeln; 3. fahrlässig sein. *Hi.* sündigen machen.

פְּשַׁע *a.* dass.

פֶּשַׁע *h. m.* Vergehung.

פִּשְׁפּוּשָׁא *h. m.* 1. Untersuchung; 2. Schlupfwinkel.

פשיפס s. פְּסֵיפַס.

פִּשְׁפֵּשׁ s. פִּשֵּׁשׁ.

פִּשְׁפֵּשׁ s. פִּשֵּׁשׁ.

פִּשְׁפָּשׁ I *h. m.* 1. Öffnung zum Durchschlüpfen; 2. Luke; 3. Nische; 4. Wanze.

פִּשְׁפָּשׁ II *h. m.* Schmelzen.

פשפש s. פִּסְפַּס.

פִּשְׁפְּשָׁא männl. Personenname (Σπεύσιππος?).

פִּשְׁקָא s. פִּשְׁכָּא.

פִּשְׁקַנְצָא *x. m.* Rabe.

פָּשַׁר *h.* 1. schmelzen; 2. *pt.* פּוֹשֵׁר, פָּשׁוּר lau; 2. einen Vergleich eingehen. *Pi.* 1. losmachen; 2. lau machen, mildern; 3. einen Vergleich herstellen. *Ni.* 1. lau werden; 2. sich auflösen, zerfallen. *Hi.* 1. lau machen; 2. sich vergleichen. *Hitp.* sich vergleichen.

פְּשַׁר *a.* 1. *pt.* פָּשַׁר Ex 16, 21 sich auflösen, schmelzen; 2. lösen (einen Zauber); 3. *pt.* פָּשַׁר Gn 41, 15 deuten; 4. *pt.* פָּשַׁר Lv 11, 7 wiederkäuen; 5. *pt.* פָּשַׁר Ex 16, 21 sich auflösen. *Pa.* 1. losmachen; 2. be-

zahlen; 3. *pt.* מְפַשַּׁר Gn 41, 15 deuten. *Itpa.* bezahlen.

פִּשְׁרָא *a. m.* 1. Lv 11, 7 Wiederkäuen; 2. *pl.* פִּשְׁרֵי Est II 3, 8, פּוּשְׁרֵי Koh 2, 8 laues Wasser; *c. s.* פִּשְׁרֵיהּ Ri 7, 15 Deutung.

פָּשְׁרָא *a. m., ind.* פָּשַׁר Gn 40, 8 Traumdeuter.

פְּשָׁרָה *h. f.* Vergleich, Kompromiss.

פשרוניא s. פַּרְשׁוּנְיָא.

פַּשְׁרוּתָא *a. f.* Vergleich.

פִּשְׁרָנָא *a. m., c.* פִּשְׁרָן Gn 40, 8 (MS פִּשְׁרַן) Deutung.

פִּשֵּׁשׁ I *h. Pilp.* schmelzen.

פִּשֵּׁשׁ II *h. Pilp.* untersuchen, durchsuchen.

פִּשֵּׁשׁ *a. Palp.* dass.

פִּשְׁתִּים *h. f. pl.* Flachs, Leinen.

פַּשְׁתְּכְנָא s. פַּרְשַׁתְבִינָא.

פִּשְׁתָּן *a. m.* Flachs.

פִּשְׁתָּנִי *h. m.* Flachsarbeiter.

פַּת *h. m.* 1. Brot; 2. Stück.

פִּתָּא (Gn 18, 5) *a. m.* 1. Stück Brot, Laib Brot; 2. Brot.

פְּתָא *a., ipf.* יִפְתֵּי Jes 60, 5 (Soc 59 יַפְתֵּי) weit sein. *Pa.* verführen. *Aph. pf.* אַפְתִּי Gn 26, 22 weit machen, erweitern.

פָּתָא (Lv 19, 9) *a. m.* äusserstes Ende, Rand. S. פָּאתָא.

פְּתָאָה *a. m.* 1. *c. s.* פְּתָאֵהּ Dt 13, 17, *pl. c.* פְּתָיֵי Est II 6, 9, פְּתָוָן Ct 3, 2 (MS סִתְוָן) offener Platz; 2. Weite.

פִּתְאוֹם *h.* plötzlich.

פַּתְאוּתָא *a. f.* offener Platz.

פִּתָגָא *x. m.* Gewand.

פִּתְגָמָא (Gn 18, 15) *x. m.* 1. Wort; 2. Sache; 3. *ind.* פִּתְגָם Dt 24, 5 etwas; 4. לְפִתְגַם דְּחָרֶב Dt 13, 16 nach Kriegsrecht (?).

פִּתְגְתָא Ortsname.

פָּתָה *h.* 1. zahm sein; 2. überreden. *Pi.* 1. überreden, verlocken; 2. täuschen. *Pu.* verlockt werden. *Hitp.* 1. weit werden; 2. sich überreden lassen; 3. verlockt werden; 4. anlocken.

פִּתּוּחַ *h. m.* Skulptur.

פִּתּוּחָא *a. m., c.* פִּתּוּחַ Ze 2, 14 (MS פִּיתוּחַ!) dass.

פְּתוּחָה *h. f.* Abschnitt, der mit einer neuen Linie beginnt.

פָּתוּי *h. m.* breit, flach.

פִּתּוּי *h. m.* 1. Überredung; 2. Verführung; 3. Recht bezüglich der Verführung einer Jungfrau.

פִּתּוּלָא *a. m.* List.

פתוור (Est II 3, 3) l. mit MS פַּכְרֵיהּ, s. פְּכַר.

פָּתוֹרָא *a. m.* Traumdeuter.

פָּתוּרָא (Ex 23, 23) *a. m.* Tisch.

פָּתוּרָאָה *a. m.* Geldwechsler.

פתותא s. פִּתְּתָא.

פָּתַח *h.* 1. öffnen; 2. beginnen; 3. die Möglichkeit geben; 4. einen Ausweg verschaffen. *Ni.* 1. geöffnet sein; 2. sehend werden. *Pi.* 1. öffnen; 2. eingraben; 3. zum ersten Mal pflügen. *Hitp.* 1. sich öffnen; 2. graviert werden.

פְּתַח *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּפְתַּח Dt 15, 11 öffnen; 2. beginnen, einleiten; 3. einen Ausweg ergreifen; 4. einen Ausweg verschaffen. *Pa.* 1. *inf.* פַּתָּחָא Jes 42, 7 öffnen; 2. *pt. pass.* מְפַתַּח sehend. *Aph.* öffnen. *Itpe. pf.* 3 *pl. f.* אִתְפְּתַחָא Gn 7, 11 geöffnet werden. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יִתְפַּתְּחָן Gn 3, 5 sehend werden.

פֶּתַח *h. m.* 1. Öffnung; 2. Thür; 3. weibliche Scham; 4. Ausweg; 5. Ausgangspunkt.

פִּתֵּחַ *h. m.* sehend.

פַּתָּח *h. m.* Steinmetz.

פִּתְחָא *a. m.* 1. *c. s.* פִּתְחֵהּ Ez 40, 38 (MS פְּתִיחָא) Öffnung, Thür; 2. Einleitung.

פִּתְחוֹן *h. m.* פִּתְחוֹן פֶּה Gelegenheit zum Reden, Entschuldigungsgrund.

פְּתְיָא I (Ex 3, 8) *a. m.* weit.
פְּתְיָא II *a. m.* 1. Weite. פְּתֵי רַמְשָׁא gegen Abend; 2. פְּתֵי יַרְכָא Gn 32, 33 Hüftgelenk; 3. Topf (?).
פְּתְיָא III *x. m.* Kind.
פְּתְיָא (Ex 26, 2) *a. m.* Breite.
פְּתְיוּתָא *a. f.* 1. *c.* פְּתְיוּת Gn 34, 31 Weite; 2. freier Platz.
פְּתִיחַ *h. m.* das erste Pflügen.
פְּתִיחָא *a. m.* 1. offen; 2. Ex 4, 11 sehend; 3. Eröffnung des Gerichtsverfahrens (Vorladung?).
פְּתִיחָה *h. f.* 1. Öffnen; 2. Einleitung; 3. Verschaffung eines Auswegs; 4. Gebrauch von פתח.
פְּתִיחְתָא *a. f.* Einleitung.
פְּתִיל *h. m.* 1. umwundene Schnur; 2. Umschnürung.
פְּתִילָה *h. f.* 1. Docht; 2. Stange.
פְּתִילְתָא *a. f.* Docht.
פְּתִין *h. m.* ein bautechnischer Ausdruck (Riegel in der Mauer).
פְּתִית *h. m.* Stück.
פְּתִיתָה *h. f.* Zerbrocken.
פָּתַךְ *h.* vermischen, zusammenrühren.
פְּתַךְ *a.* dass.
פְּתְכָא *a. m.* Mischung.
פַּתְכִּיתָא *a. f.* Gemischtes.
פַּתְכְּמְרִין (Ez 13, 18, MS פַּת כּוּמָרִין) vgl. syr. פתכא bunter Stoff (?).
פְּתַכְרָא *x. m., c. s.* פְּתַכְרֵיהּ Jes 8, 21 Götzenbild.
פָּתַל *h.* 1. umwickeln; 2. verdrehen, verderben. *Pi.* umwickeln. *Pu. pt.* verdorben.
פְּתַל *a. Pa.* verdrehen, verderben.
פַּתְלָן *h. m.* verdreht, verkehrt.
פַּתְלָנָא *a. m.* dass.
פְּתַלְתּוֹל *h. m.* dass.
פִּיתוֹם *x. m.* (πύθων) Bauchredner.
פתמנאי (DtJII 32, 33) l. mit MS Lips. פְּתְנַיָא, s. פִּתְנָא.

פתן (TosKelBabB IV 8) l. כַּתָּן.
פֶּתֶן *h. m.* Otter.
פִּתְנָא (Gn 49, 17) *a. m.* dass.
פַּתּוֹנָאָה *x. m., pl. d.* פַּתּוֹנָאֵי Est II 6, 9 (MS פַּרְתּוֹנָאֵי) Vornehmer.
פּוּתְנַג *x. m.* ein Kraut (Polei?).
פִּיתוֹם, פִּיתָם *x. m.* (πίθος) grosser Krug.
פֶּתַע *h.* plötzlich.
פְּתְפּוּת *h. m.* Zerbrochenes.
פְּתְפֵּת s. פָּתַת.
פָּתַק *h.* aufbrechen, losslassen. *Pi.* dass. *Ni.* losgelassen werden.
פְּתַק *a.* schleudern, werfen.
פִּתַּק *x. m.* (πιττάκιον) 1. Schreibtafel; 2. Los, Geschick.
פִּתְקָא *x. m.* dass.
פִּתְקָא (Est II 1, 8) *x. m.* Flasche, Krug.
פתקא (bChull 31[a]) l. פַּקְתָּא.
פָּתַר *h.* deuten. *Ni.* gedeutet werden.
פְּתַר *a.* 1. dass.; 2. erklären; 3. *pt. pass. pl.* פְּתִירֵי Abgetragenes, Lumpen. *Pa.* auflösen, erweichen.
פִּתְרָא *a. m.* 1. Deutung; 2. Erklärung.
פִּיתָרָא *x. m.* (πιθάριον) grosser Krug.
פִּתְרוֹן *h. m.* Deutung.
פִּתְרוֹנָא *a. m.* dass.
פַּתְרוֹן *x. m.* (*patera*) Schale (?).
פַּתְרָנָא *a. m.* mager.
פַּתְרָנוּתָא *a. f.* Magerkeit.
פַּתְרוֹס (Jes 11, 11) Name eines Landes.
פַּתְרוּסָאָה *a. m., pl. d.* פַּתְרוּסָאֵי Gn 10, 14 Bewohner von Pathros.
פַּתְשַׁגְנָא *x. m., c.* פַּתְשַׁגַן Dt 17, 18 Abschrift.
פַּתְשַׁגַר (Est II 7, 10, MS תִּנְיָן) *x. m.* Zweiter (nächst dem König).
פָּתַת *h.* zerbrocken. *Pilp.* zerschlagen. *Hitpalp.* sich zerschlagen.
פְּתְתָא, פִּתְּתָא *a. m.* 1. Stück Brot; 2. Brot.

צ

צ 1. der achtzehnte Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlenwert = 90.

צָאָה *a. m.* schmutzig.

צָאָה *h. Pi.* als Schmutz behandeln.

צֹאן *h. f.* Kleinvieh. צ׳ בַּרְזֶל eisernes Gut, für dessen vollen Wert der Inhaber demjenigen, der es ihm übergeben hat, haftbar bleibt.

צֶאֱצָאִים *h. m. pl.* Sprösslinge.

צָאתָא *a. f.* Schmutz, Schlechtigkeit.

צָב I *h. m.* eine Eidechsenart.

צָב II *h. m.* עֶגְלַת צָב gedeckter Wagen.

צַבָּא (Lv 11, 29) *a. m.* Eidechsenart.

צִבָּא *a. m., pl.* צִבִּין Jes 49, 22 gedeckter Wagen.

צָבָא *h. m.* 1. Heerschar. *pl.* צְבָאוֹת als Bestandteil des Gottesnamens auch im Targum, z. B. Jer 5, 14; 2. Dienst.

צְבָא, צְבִי (Ex 2, 21) *a., ipf.* יִצְבֵּי Ex 22, 17, *pt.* צָבֵי Ru 3, 12 wollen, wünschen.

צָבָה *h.* anschwellen. *Ni.* dass. *Pi.* anschwellen machen.

צָבוּעַ *h. m.* Hyäne.

צְבוֹעִים Ortsname.

צִבּוּר *h. m.* 1. Haufen; 2. Gesamtheit. שְׁלִיחַ צ׳ der Abgeordnete der Gesamtheit (der Vorbeter); 3. Gemeinde.

צִבּוּרָא *a. m.* 1. Gesamtheit; 2. Gemeinde.

צְבוּרָא *a. m., pl. c.* צְבוּרֵי Koh 1, 7 Behälter.

צְבוּתָא *a. f.* Wille.

צִבְחַד *a. m.* ein wenig. S. צִיבְחַד.

צבחר (Jes 10, 25) l. צִבְחַד.

צָבַט *h.* anfassen.

צְבִי I *h. m.* Pracht, Schmuck.

צְבִי II *h. m., pl.* צְבָאִים, צְבָיִים Gazelle.

צְבִיָּה *h. f.* Gazellenweibchen.

צִבְיוֹן *h. m.* Wille, Verlangen.

צִבְיוֹנָא *a. m., c. s.* צִבְיוֹנֵיהּ Est II 3, 3 dass.

צְבִיטָה *h. f.* Anfassen. בֵּית הַצ׳ Henkel

צְבִינָא *h. m.* Wille.

צְבִיעָה I *h. f.* Färben.

צְבִיעָה II *h. f.* Anfassen. בֵּית הַצ׳ Henkel.

צְבִירָה *h. f.* Aufhäufung.

צְבִיתָא *a. f.* Schmuckgegenstand.

צְבִיתָה *h. f.* Zange.

צָבַע I *h.* färben. *pt. pass.* צָבוּעַ scheinheilig.

צָבַע II *h.* anfassen. *Hi.* die Finger vorstrecken.

צְבַע I *a.* 1. eintauchen; 2. färben; 3. benetzen. *Pa. ipf.* יְצַבַּע Lv 13, 6 eintauchen. *Itpa. ipf.* יִצְטַבַּע Lv 13, 58 eingetaucht werden.

צְבַע II *a. Pa. pf.* צַבַּע Est II 2, 7 ziehen (vom Los).

צֶבַע *h. m.* Farbe.

צַבָּע *h. m.* Färber.

צַבָּעָא *a. m.* dass. מִגְדַּל צַבָּעַיָּא Ortsname.

צִבְעָא I *a. m.* Farbe. צְבַע זְהוֹרִי Ex 25, 4 Karmesinfarbe.

צִבְעָא II *a. f.* 1. Finger; 2. Zehe.

צִבְעוֹן *h. m.* 1. Farbe; 2. farbig.

צִבְעוֹנָא *a. m., pl.* צִבְעוֹנִין Ri 5, 30 (MS צִבְעֳנִין) farbig.

צִבְעֳנָא *a. m., pl.* צִבְעֳנִין Gn 49, 11 dass.

צָבַר *h.* 1. aufhäufen, sammeln; 2. schütten. *Ni. Ho.* gesammelt werden.

צְבַר *a., pf.* 3 *pl.* צְבַרוּ 2 S 20, 15 aufhäufen, aufschütten.

צֶבֶר *h. m.* Haufe.

ציבריא (Pes. Rabb. 16) l. בַּרְבָּרְיָא.

צָבַת *h.* verbinden, sich gesellen.

צְבַת *a.* sich gesellen. *Pa.* 1. darreichen; 2. bereiten. *Itpa.* sich gesellen.

צֶבֶת I *h. m.* 1. Schwade; 2. Gebund, Bündel.

צָבַת II *h. f.* Zange.
צִבְתָּא I *a. m.* Verbindung, Gesellschaft.
צִבְתָּא II (צִבְּתָא?) *a. f., pl. c. s.* צֵיבְתַהָא Ex 37, 23 Zange.
צִבְתָּא III *a. f.* Schmücken.
צִבְתָּא IV s. צֵיבְתָא.
צַד *h. m.* 1. *pl.* צְדָדִין, צִדִּים Seite. מִן הַצַּד *a.* vom Geringsten; *b.* indirekt; 2. Art. כֵּיצַד, כְּאֵי זֶה צַד auf welche Weise? לִצְדָדִין auf die eine oder die andere Weise; 3. Umstand.
צְדָא I s. צְדִי.
צְדָא II *a.* 1. lauern; 2. fangen. *Itpe.* gefangen werden.
צְדָא III *a. Aph. Itpa.* spotten.
צָדַד *h. Pi.* nach der Seite richten. *Ni.* entfernt werden. *Pu. pt.* seitwärts gewandt.
צְדַד I *a. Pa.* sich nach der Seite richten. *Aph.* dass.
צְדַד II *a.* den Blick heften.
צִדְדָא *a. m.* Seite.
צְדָדִין s. צַד.
צָדָה I *h.* auflauern. *Pi.* dass.
צָדָה II *h.* 1. zerstören; 2. bange sein.
צָדוֹק männl. Personenname.
צִדּוּק *h. m.* Anerkennung als gerecht.
צְדוּקָא Ortsname.
צְדוּקָה *h. f.* Sadduzäerin.
צְדוּקִי *h. m.* Sadduzäer.
צְדוּתָא *a. f.,* 1. *ind.* צְדוּ Jer 9, 10 Soc 59 Verödung, Verheerung; 2. *ind.* צְדוּ Dt 28, 37 Entsetzen; 3. Besorgnis.
צַדוּתָא s. צֵידוּתָא.
צָדֵי Buchstabenname.
צְדִי *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* צְדִיאַת Lv 26, 34 verödet, verheert sein; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִצְדּוֹן Lv 26, 32 sich entsetzen; 3. bange sein. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* צַדִּיאוּ Nu 21, 30 verheeren; 2. in Schrecken setzen. *Aph.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אַצְדֵּי Lv 26, 31 (MS אֲצַדֵּי) verheeren; 2. *ipf.* 1 *sg. c. s.* אַצְדֵּינָךְ Mi 6, 13 (Merx) in Schrecken setzen. *Itpe.* 1. *inf.* אִצְטְדָאָה Jer 2, 12 verheert werden, zerstört werden; 2. sich entsetzen.
צַדְיָא *a. m.* 1. *f.* צַדְיָא Gn 1, 2 öde; 2. eine Eidechsenart; 3. eine Heuschreckenart.
צדיא (GnJII 10, 9) l. mit MS Paris. צֵידָא.
צְדִידָא (2 K 9, 30) *a. m.* Augenschminke.
צְדִיָּה *h. f.* Gebrauch von צדה.
צְדִיוּתָא, צַדְיוּתָא (Jer 48, 18) *a. f., c. s.* צַדְיוּתֵיהּ Jes 49, 19 Verheerung.
צַדִּיק *h. m., f.* צַדֶּקֶת 1. gerecht; 2. fromm.
צַדִּיקָא *a. m., pl. d.* צַדִּיקַיָּא Gn 49, 11, Ct 7, 13 dass.
צֶדַע *h. m.* 1. Schläfe; 2. Schläfehaar.
צִדְעָא *a. m., c. s.* צִדְעֵיהּ Ri 4, 21 dass.
צָדַק *h.* gerecht sein, als gerecht erklärt werden. *Pi.* 1. für gerecht erklären, als gerecht anerkennen, freisprechen; 2. milde handeln (nicht nach strengem Recht). *Pu.* gerecht sein. *Hi.* 1. für gerecht erklären; 2. gerecht machen; 3. milde behandeln. *Ho.* mit Recht bestimmt sein. *Hitp.* sich rechtfertigen.
צְדַק *a.* 1. gerecht sein; 2. *inf.* מִצְדַּק Koh 7, 22 Ausg. Ven. 1525 als gerecht anerkennen. *Aph.* Recht verschaffen.
צֶדֶק *h. m.* 1. Gerechtigkeit; 2. Recht; 3. der Planet Jupiter.
צִדְקָא *a. m.* Gerechtigkeit, Frömmigkeit.
צְדָקָה *h. f.* 1. Milde, Barmherzigkeit; 2. Mildthätigkeit, Almosen.
צִדְקוּתָא *a. f., ind.* צִדְקוּ Koh 2, 21 Gerechtigkeit, Frömmigkeit.
צַדְקָן *h. m., f.* צַדְקָנִית fromm, mildthätig.
צִדְקְתָא *a. f.* 1. *ind.* צִדְקָא Jer 23, 5 Gerechtigkeit, Frömmigkeit; 2. *d.* צִדְקְתָא Gn 18, 19, Koh 5, 9 Mildthätigkeit, Almosen.
צִדְרָא *x. m.* ein Stoff von grobem Gewebe.

צַדְרְוָיָא *a. m.* Verkäufer von grobem Stoff.

צַדְרִיתָא *x. f.* ein Stück groben Stoffes.

צְהָא s. צְהִי.

צָהַב *h.* 1. glänzen; 2. rot sein; 3. zornig sein; 4. zanken. *Hi.* 1. glänzen; 2. sich erzürnen, heftig klagen. *Ho. pt.* glänzend.

צְהַב *a., pt. pass.* צְהִיב zankend. *Aph.* 1. *pt. f.* מַצְהֲבָא 1 S 1, 6 erzürnen; 2. zanken.

צָהוֹב *h. m.* 1. glänzend; 2. hellrot; 3. zänkisch.

צִהוּב *h. m.* 1. Glänzen; 2. Röte.

צַהֲוָנָא (Dt 32, 10) *a. m.* Durst, Dürre.

צְהוֹרָא (?) *a. m.* Glanz.

צְהוּתָא (Dt 28, 48) *a. f.* Durst, Dürre.

צְהִי (Ex 17, 3) *a.* dürsten. *Aph.* dürsten lassen.

צַהְיָא *a. m.* 1. Durst; 2. Dürre.

צְהִיבָה *h. f.* Zorn.

צָהַל I *h. Hi.* 1. glänzen; 2. erleuchten.

צָהַל II *h. Pi.* wiehern.

צְהַל I *a.* glänzen.

צְהַל II *a.* jauchzen.

צָהֳלָה *h. f.* 1. Jauchzen; 2. Wiehern.

צָהַר *h. Hi.* glänzend machen.

צְהַר *a.* klar sein.

צַהֲרָא *a. m.* heller Fleck.

צִהֲרָא *a. m.* Oel (?).

צָהֳרַיִם *h. m. du.* Mittag.

צְוָא I *a.* verdorren. *Pa.* dürr machen.

צְוָא II *a. Pa.* schreien.

צוֹאָה *h. f.* Schmutz.

צְוָאָה (Ez 39, 15 de Lag.) *a. m.* Denkmal.

צַוָּאָה *h. f.* 1. Anordnung; 2. (später) Testament.

צוֹאִי *h. m.* schmutzig.

צַוָּאר *h. m.* Hals.

צַוְּארָא *a. m., ind.* צַוַּאר Jes 10, 32 Soc 59 Hals. S. צַוְרָא.

צובה (jEr 22[c]) l. חֲצוּבָה.

צוֹבַע *h. m.* Farbe.

צוּד *h.* 1. jagen; 2. fangen. *Ni.* gefangen werden.

צוּד *a.* 1. *pf.* צָד Gn 27, 33, *ipf.* יְצוּד Lv 17, 13 jagen; 2. fischen; 3. nachstellen; 4. erreichen. *Pa.* dass. *Itpe.* אִתְּצִיד, אִתְּצָד 1. gefangen werden; 2. *pf.* 3 *f.* אִתְּצָדַת Jer 50, 24 (MS אִיתְּצָדַת) nachgestellt werden.

צוּדָנִיתָא *a. f.* Trauermahl.

צָוָה *h. Pi.* 1. anordnen, befehlen; 2. beauftragen. *Pu. pt.* befohlen. *Hitp.* anbefohlen werden.

צִוּוּי *h. m.* 1. Befehl; 2. Gebrauch von צוה.

צָוַח *h.* 1. schreien; 2. sich beschweren. *Pi.* dass. *Hi.* schreien lassen.

צְוַח *a.* 1. Gn 27, 34 dass.; 2. einladen; 3. nennen. *Pa. pt. pl.* מְצַוְּחִין Ex 5, 8 (MS מַצְוְחִין) dass. *Aph.* 1. *pt. f.* מַצְוְחָא 2 K 4, 1 dass.; 2. schreien machen.

צְוָחָה *h. f.* Schrei, Ruf.

צַוַחְתָּא (Ex 12, 30) *a. f., ind.* צְוָחָא Gn 27, 34 Geschrei.

צוֹזִי *h. m.* schmutzig.

צוּם *h.* fasten.

צוּם *a., pf.* צָם 2 S 12, 16 dass. *Pa.* dass.

צוֹם *h. m., pl.* צוֹמוֹת Fasten, Fasttag.

צוֹמָא (Jo 2, 12) *a. m., pl.* צוֹמִין, צוֹמָן dass. צ׳ רַבָּא Versöhnungstag.

צומות (jPea 16[a]) l. צְמוּת, s. צְמוּתָא.

צוֹמֶת *h. m.* Knotenpunkt.

צוֹנֵן *h. m.* kalt.

צוֹנְנָא *a. m.* dass.

צוֹעָה *h. f.* Schale, Schüssel.

צוֹעֵר *h. m.* Knabe.

צוּף *h.* 1. obenauf fliessen; 2. zerfliessen; 3. schwimmen. *Hi.* darüberhinfliessen lassen; 2. überschwemmen; 3. fortschwemmen.

צוּף *a. Itpa. pt. f.* מִצְטַיְּפָא NuJII 21, 20 l. mit MS Paris. מִצְטַפְּיָא, s. צְפָא.

צוֹפֶה *h. m.* Seher.

צוֹפָה *h. f., pl.* צוֹפִים Flocke (?).

צוֹפִים 1. Ortsname; 2. s. צָפָה I.

צוץ I *h. Pi.* mit Quasten (Schaufäden) versehen. *Pu.* mit Quasten versehen sein. *Hi.* 1. erblühen; 2. aufblühen lassen. *Ho.* hervorgebracht werden.

צוץ II *h. Hi.* blicken, hinschauen.

צוץ III *h. Pi.* piepen.

צוץ I *a. Aph.* 1. sprossen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תְּצִיץ Koh 12, 5 (MS תֵּיצִיץ) hervorragen.

צוץ II *a. Aph.* hinschauen.

צוץ III *a. Pa.* 1. piepen; 2. zischen.

צְוָצִי *h.* piepen.

צַוְצִי *a.* dass.

צוּצִיָּנָא *a. m.* mit Haarschopf versehen.

צוּצִיתָא *a. f.* 1. Strahl; 2. Haarlocke; 3. Schwanz.

צוּצֶלֶת *h. f., pl.* צוּצְלִין Ringeltaube.

צוּצַלְתָּא *a. f.* dass.

צוק I *h.* giessen.

צוק II *h. Hi.* ängstigen.

צוק *a.* sich ängsten. *Aph.* sich grämen.

צוֹק *h. m.* 1. Schlucht, Abgrund; 2. Name einer Örtlichkeit.

צוּקְתָא *a. f.* Drangsal.

צוּר I *h. m.* 1. Felsen; 2. Bezeichnung Gottes.

צוּר II *h. m.* Palmbast (?).

צוּר I *h.* wickeln.

צוּר II *h.* 1. bilden, formen; 2. malen, sticken. *Pa.* sticken. *Pu.* gestickt werden.

צוּר I *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּצוּר Dt 14, 25 einwickeln, zusammenwickeln; 2. *ipf.* 2 *sg.* תְּצוּר Dt 2, 19 belagern. *Pa.* falten.

צוּר II *a.* 1. *pf.* צָר Ex 32, 4 formen, bilden; 2. malen. *Pa.* 1. *pt. pass. pl.* מְצַיְּרִין Ex 25, 38 mit Bildwerk versehen, sticken; 2. malen. *Itpe. Itpa.* geformt werden.

צוֹר Stadtname (Tyrus).

צוּרָא *a. m.* Palmbast (?).

צַוְּרָא (Gn 45, 14), צַוְרָא *a. m.* Hals.

צוֹרָאָה *a. m., ind.* צוֹרַי 1 K 7, 14 (Soc 59 צוֹרִי) aus Tyrus.

צוֹרְבָא *a. m.* Angesengter (Beiname junger Gelehrter)?

צוּרָה *h. f.* 1. Form, Aussehen; 2. Gestalt; 3. Bild; 4. Ansehen.

צוֹרִי *h. m.* aus Tyrus.

צוֹרֶךְ *h. m.* 1. Bedürfnis; 2. Notdurft; 3. Coitus; 4. Nötiges.

צורוניתא (bSabb 136[a]) l. צוּדָנִיתָא.

צוֹרָן Ortsname.

צַוְרָנָא *a. m.* Haufen.

צוֹרֵף *h. m.* Löter, Schmied.

צוּרְתָא *a. f.* 1. *c.* צוּרַת Ex 26, 1 Form, Gestalt; 2. Bild; 3. Figur.

צָוַת *h.* sich verbinden. *Hitp.* verbunden sein.

צות *h. Hi.* hören. *Pal.* herumhören (?).

צות *a., pt. pl.* צָיְתִין Ct 8, 13 1. hören; 2. gehorchen. *Pa.* gehorchen machen (?). *Aph.* 1. *pf.* אַצֵּית Dt 1, 45 hören; 2. *pf.* אַצֵּית Nu 13, 30 hören machen.

צְוָתָא *a. m.* Gesellschaft.

צַוְתָּנִית *h. f.* Horcherin.

צַח *h. m.* 1. hell; 2. Klarheit.

צְחָא s. צְחִי.

צַחְוָנָא (Dt 8, 15) *a. m.* Dürre.

צְחוֹק *h. m.* Lachen.

צָחוֹר *h. m.* weiss, hell.

צְחוּתָא (Ex 17, 3, MS צְהוּתָא) *a. f.* Durst, Dürre.

צָחַח I *h. Pilp.* 1. glätten; 2. polieren; 3. hell sein; 4. klar reden.

צָחַח II *h. Pilp.* zerschneiden.

צָחַח *a., pt. pass. pl.* צְחִיחִין Ct 5, 14 glänzen. *Palp. imp. pl.* צַחְצַחוּ Jer 46, 4 polieren.

צְחִי (Ex 17, 3, Ri 15, 18, MS stets צְהִי) dürsten. *Aph. ipf.* 1 *sg. c. s.* אַצְחֵינוּן Jes 48, 21 (MS אַצְהֵינוּן) dürsten lassen.

צַחְיָא (Jer 48, 18, MS צְדִיוּתָא) *a. m.* Dürre.

צַחְיוּתָא *a. f.* Durst.

צַחֲנָה *h. f.* 1. Stinkendes; 2. ein Gericht von kleinen Fischen.

צַחֲנְתָא *a. f.* 1. *c. s.* צַחֲנַתְהוֹן Ez 23, 20 Stinkendes; 2. Gericht aus kleinen Fischen.

צַחְצוּחַ *h. m.* 1. Glanz; 2. Glänzendes; 3. Tropfen.

צַחְצוּחָא *a. m.* 1. *c.* צַחְצוּחַ Na 3, 3 Glanz; 2. glänzend.

צַחְצוּחִית *h. f.* Tropfen.

צַחְצַח s. צָחַח.

צַחְצְחָא *a. m., pl. f.* צַחְצְחָן Jes 32, 4 deutlich, klar.

צָחַק *h. Pi.* scherzen, heiter sein.

צְחַק *a.* dass.

צְטָמָא *x. m.* (στόμωμα) Stahl.

צִטְרָא *a. m.* Seite.

צֵיאָתָא *a. f.* Schmutz.

צִיב *h. m.* Faser.

צִיבָא *a. m.* 1. dass.; 2. Ästchen, Zweig.

צִיבְחַד (Ru 2, 7, MS צִיב חַד) *a. m.* ein wenig.

צִיבְחַר l. צִיבְחַד.

צִיבְתָא *a. f.* Zweig, Ästchen.

צַיִד *h. m.* Unterhalt.

צֵיד *a.* bei. לְצֵיד Ex 19, 15 zu, bei.

צַיָּד *h. m.* 1. Jäger; 2. Fischer; 3. Vogelsteller.

צַיָּדָא *a. m., pl.* צַיָּדִין Jes 33, 21 dass.

צֵידָא *a. m.* 1. *c. s.* צֵידֵיהּ Gn 27, 30 Jagd; 2. Gn 27, 3 Jagdbeute, Wildpret; 3. Nachstellen.

צידא. צידיהון (LvJI 11, 11) l. mit MS צִירֵיהוֹן, s. צִירָא I.

צֵידָה I *h. f.* Jagen, Fangen.

צֵידָה II *h. f.* Reisekost.

צִידוֹן Ortsname.

צִידוֹנָאָה *a. m., pl. d.* צִידוֹנָאֵי Dt 3, 9 aus Sidon.

צִידוֹנִי *h. m.* dass.

צֵידוּתָא *a. f.* Speise.

צַיְדָן Ortsname.

צַיְדְנָאָה *a. m.* aus Zajdan.

צַיְדָנִי *h. m.* Fänger, Schmeichler.

צַיְדְתָא Ortsname.

צִיּוּן *h. m.* 1. Kenntlichmachen (der Grabstätten); 2. Grabmal; 3. Merkmal.

צִיּוּנָא (2 K 23, 17) *a. m.* dass.

צִיּוּר *h. m.* Bildwerk.

צִיּוּרָא *a. m.* 1. Malerei, Bildwerk; 2. *ind.* צִיּוּר Ex 27, 16 (MS צִיָּר) Stickerei; 3. *pl.* צִיּוּרִין Ri 5, 10 mit Stickerei verzierter Stoff.

ציח. כצ׳ (Jes 18, 4 Ar., MS פְּצִיַּח), l. פְּצִיחַ.

צִיחִין *h. m.* Gericht aus kleinen Fischen (?), vgl. צַחֲנָה.

צִיל *a.* klar sein. *Itpe.* klar werden.

צִילָא *a. m.* klar.

צִילוּתָא *a. f.* Klarheit.

צַיְמָנִית *h. f.* Fasterin.

צִיֵּן *h. Pi.* 1. kenntlich machen; 2. auszeichnen. *Pu. pt.* 1. kenntlich gemacht; 2. ausgezeichnet. *Hitp.* sich auszeichnen.

צַיֵּן *a. Pa.* kenntlich machen.

צִינוֹק *h. m.* Gebund.

צִינוֹקָא (Jer 29, 26) *a. m.* Halseisen.

צִיפָּה s. צוּפָּה.

צִיץ *h. m.* 1. Blume; 2. Stirnblech des Hohenpriesters; 3. Troddel; 4. Faser.

צִיצָא I *a. m.* 1. Ex 28, 36 Stirnblech des Hohenpriesters; 2. Platte; 3. Est II 1, 2 (nicht MS) ein Edelstein; 4. *pl.* צִיצִין Lv 11, 9 Flosse; 5. Flügel (?); 6. *pl.* ציצין NuJI 24, 24 (MS ציען), l. סִיעָן, s. סִיעֲתָא.

צִיצָא (Lv 11, 16) II *a. m.* eine Raubvogelart.

צִיצָה *h. f.* 1. Blüte; 2. Schaufädenquaste.

צִיצִי *a. m.* Piepen.

צִיצִית *h. f., pl.* צִיצִיּוֹת 1. Haarlocke; 2. Schaufädenquaste.

צִיצִיתָא *a. f.* 1. *c.* צִיצִית Ct 5, 2 (MS צִיצַת) Haarlocke; 2. Schaufädenquaste.

צִיקִין *h. m. pl.* Zuthat (zu Speisen).
צַיְקָן *h. m.* geizig.
צִיָּר Ortsname.
צִיר I *h. m.* Wehen (der Gebärenden).
צִיר II *h. m.* Saft.
צִיר III *h. m.* Thürzapfen.
צִיר IV *h. m.* Bote.
צַיָּר *h. m.* 1. Künstler; 2. Maler; 3. Sticker.
צַיָּרָא *a. m.*, *ind.* צַיָּר Ex 26, 36 Sticker.
צִירָא I *a. m.* Saft.
צִירָא II *a. m.* 1. *pl. c. s.* צִירוֹהִי Ex 26, 19 Zapfen; 2. Thürzapfen.
צִיָרָא *a. m.* 1. Dt 28, 53 Bedrängnis; 2. Dt 20, 19 Einengung, Belagerung.
צײרא (LvJI 11, 17) l. צַדְיָא?
צֵירוּף *h. m.* 1. Vereinen; 2. Läuterung.
צִירָן *h. m.*, *f.* צִירָנִית triefend.
צִירָנָא *a. m.* dass.
צִירְתָא I *a. f.* Angst.
צִירְתָא II *a. f.* Thürzapfen.
צֵית *a.* לְצֵית Ex 9, 8, עַל צֵית Ex 9, 22 gegen hin. עַד צֵית Gn 11, 4 bis zu.
צַיְתָא *a. m.* Hören.
צַיְתָנִית *h. f.* Horcherin.
צַיְתוֹרָא (EchR 1, 5 MS) *x. m.* (σαθρός) hinfällig.
צֵל *h. m.* Schatten.
צִלָּא *a. m.* dass.
צְלָא I *a.* 1. neigen; 2. abweichen; 3. *pt. pl.* צָלַן Ho 9, 8 auslegen (von Schlingen). *Pa. imp.* צַלִּי Nu 21, 7 beten. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּצְלֵי Dt 24, 17 neigen, beugen; 2. entfernen. *Itpe. ipf.* יִצְטְלֵי Jes 40, 20 wanken.
צְלָא II *a.* rösten.
צַלָּא *a. m.* Fell.
צַלָּאָה *a. m.*, *pl. d.* צוּלָּאֵי Mi 1, 5 (MS צוּלַּאי) l. צַלָּאֵי (?) Lederhändler.
צָלַב *h.* henken, kreuzigen. *Ni.* gehenkt werden.
צְלַב, צְלֵיב *a.*, *pf.* 1 *pl.* צְלֵיבְנַן Est II 8, 13, *ipf.* יִצְלוֹב Gn 40, 19 dass. *Itpe. pf.* אִצְטְלִיב Dt 21, 24 gehenkt werden.
צְלַבְחָא (צְלַבְרָא?) *a. m.* Aal.
צְלָה *h. f.* Schatten.
צָלָה *h.* rösten. *Ni.* geröstet werden.
צִלְהֵב *h.*, *pt. pass.* מְצֻלְהָב glänzend.
צַלְהֵב *a.* 1. glühen; 2. erglühen machen, anzünden. *pt. pass.* מְצַלְהַב Ez 1, 7 glühend, feuerrot.
צִלְהוֹבָא *a. m.*, *c.* צַלְהוֹב Na 3, 3 Flamme.
צְלוּב *h. m.* Pfahl, Kreuz.
צְלוּבָא *a. m.* Gehenkter.
צְלוּחָא *a. m.* Stück.
צְלוֹחִית *h. f.* Flasche.
צְלוֹחִיתָא *a. f.*, *ind.* צְלוֹחִית Ex 16, 33 dass.
צָלוּל *h. m.* klar.
צְלוֹלִיבָא *a. m.* Ricinus.
צְלוּתָא s. צִילוּתָא.
צְלוֹתָא *a. f.*, *pl.* צַלְוָן (צְלוֹתִין) 1. *ind.* צְלוֹ Gn 18, 22, *c. s.* צְלוֹתִי Dt 10, 10 Gebet; 2. *ind.* צְלוֹ Gn 14, 22 Schwur, Gelübde.
צָלַח *h.* Erfolg haben. *Hi.* 1. dass.; 2. gelingen; 3. gelingen lassen. *Ho.* gedeihen.
צְלַח *a.* 1. spalten; 2. *ipf.* יִצְלַח Jos 1, 7, Jer 23, 5 (MS an beiden Stellen יַצְלַח) Erfolg haben. *Pa. pf.* צַלַּח Gn 22, 3 spalten. *Aph.* 1. *pt.* מַצְלַח Gn 39, 2 Erfolg haben; 2. gelingen, gedeihen; 3. *pf.* אַצְלַח Gn 24, 21 gelingen lassen.
צִלְחָא *a. m.* Stück.
צִלְחְתָא *a. f.* einseitiger Kopfschmerz, Migräne.
צָלִי *h. m.* geröstetes Fleisch.
צְלִיבָא (Dt 21, 23) *a. m.* Schandpfahl, Kreuz.
צְלִיבָה *h. f.* Henken, Kreuzigen.
צְלִיבְתָא *a. f.*, *c.* צְלִיבַת Thr 5, 13 (MS צְלֵיבַת) dass.
צְלִיָּה *h. f.* Rösten.
צָלִיל *h. m.* leer.
צְלִילָא *a. m.* 1. klar; 2. leer.
צַלְיָן *a. f. pl.* 1. eine Art Datteln (viell. zu lesen פַּצִּילִין); 2. Est II 5, 1 Ausg. Dav., l. צַלְוָן, s. צְלוֹתָא.

צְלִינִית *h. f.* Beterin.
צָלַל I *h.* versinken. *Hitp.* dass.
צָלַל II *h.* 1. klar sein; 2. sich klären. *pt. pass.* צָלוּל klar. *Ni.* klar werden. *Pi.* 1. klar machen, klären; 2. klar werden.
צָלַל III *h. Hi.* Schatten werfen.
צָלַל IV *h. Pilp.* klirren, klatschen.
צְלַל I *a.* klar werden.
צְלַל II *a.* 1. *ipf.* 3 *pl. f.* יֵיצְלָן 1 S 3, 11 gellen; 2. *pf.* 3 *pl. f.* צַלָּא Hb 3, 16 Soc 59 zusammenschlagen. *Palp.* dass.
צְלַלְפּוֹנִית weiblicher Personenname (vgl. צַלְפּוֹנִי).
צְלַם *a. Pa.* mit Bildwerk versehen.
צֶלֶם *h. m.* 1. Ebenbild; 2. Statue; 3. Götzenbild.
צַלְמָא *a. m.* 1. *c.* צֶלֶם Gn 1, 27, צֵילָם Dt 4, 25, *pl. c. s.* צַלְמֵיהוֹן Dt 7, 5 dass.; 2. jKil 30[d] l. צַנְמָא.
צַלְמוֹן, צַלְמוֹנָה Ortsname.
צַלְמוֹנִית *h. f.* ein Einzelner (eigentl. Figürchen).
צַלְמָוֶת *h. f.* 1. Finsternis; 2. Hölle.
צַלְמָנָא *a. m., pl. d.* צַלְמָנַיָּא Gn 31, 19 Götzenbild.
צָלַע *h.* hinken, straucheln. *Pi.* dass.
צֶלַע *h. m.* Straucheln, Fall.
צֵלָע I, צַלְעָה *h. f., pl.* צְלָעוֹת 1. Rippe; 2. Seitengemach.
צֵלַע II (Jos 18, 28, MS צֶלַע) Ortsname.
צַלְעָה *a. m.* Lederhändler.
צָלַף *h. Hi.* zum Schlag ausholen.
צְלַף *a. Aph.* dass.
צָלָף *h. m.* Kaperstrauch (*Capparis spinosa*).
צַלְפּוֹנִי Ortsname.
צְלַפְחָא s. צְלַבְחָא.
צִלְצוֹל *h. m.* 1. Binde, Band (Riemen?); 2. schmaler Gürtel.
צִלְצוֹלָא *a. m.* dass.
צִלְצַל *h. m.* Pauke, Becken.
צִלְצָל *h. m.* Lederdecke (?).

צַלְצְלָא *a. m.* 1. *pl.* צַלְצְלִין 1 S 10, 5, צַלְצְלָן Pauke, Becken; 2. s. צוּצַלְתָּא.
צְלַק *a.* spalten. *Itpe.* gespalten werden.
צַלֶּקֶת *h. f.* Narbe (Vertiefung).
צַלְקְתָא *a. f.* dass.
צַלְתָּא (bBech 21[b]) Ortsname (?).
צָמֵא *h.* dürsten. *Hi.* verdürsten lassen.
צְמָא I *a.* abschneiden. *Pa.* dass.
צְמָא II *a. Pa.* erhören.
צָמֵא *h. m.* durstig.
צָמָא *h. m.* Durst.
צִמְאָה *h. f.* dass.
צִמָּאוֹן *h. m.* dass.
צָמַד *h.* 1. anschirren; 2. anordnen. *Ni.* verbunden werden.
צְמַד *a.* 1. zusammenhalten; 2. *pf.* 2 *pl.* צַמַּדְתּוּן Ez 34, 4 Soc 59 verbinden; 3. *pt. pass. pl.* צְמִידִין 1 K 19, 19 anschirren; 4. ordnen; 5. gewöhnen. *Itpe.* wiederhergestellt werden.
צֶמֶד *h. m.* 1. Joch; 2. Gespann.
צִמְדָּא *a. m.* dass.
צִמּוּחָא *a. m.* 1. *c.* צִמּוּחַ Am 7, 1 Sprossen; 2. *ind.* צִמּוּחַ Jes 40, 31 Spross.
צִמּוּק *h. m.* Rosine.
צִמּוּקָא *a. m., pl.* צִמּוּקִין Na 3, 12 dass.
צִמּוּתָא *a. m.* 1. Einberufung; 2. Versammlung.
צָמַח *h.* sprossen. *Ni. Pi.* dass. *Hi.* 1. dass.; 2. sprossen lassen, hervorbringen.
צְמַח (Gn 2, 5) *a.* dass. *Pa.* 1. *inf.* צַמָּחָא Ri 16, 22 dass.; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תְּצַמַּח Dt 29, 22 sprossen lassen. *Aph.* 1. *pf.* אַצְמַח Ex 10, 5 sprossen; 2. *pf.* אַצְמַח Gn 2, 9 sprossen lassen.
צָמַח, צָמֵחַ *h. m.* mit kleinen Ohren versehen (?).
צֶמַח *h. m.* 1. Spross; 2. Blase, Bläschen (am Körper); 3. Name des Messias; 4. כְּפַר צ׳ Ortsname.
צִמְחָא *a. m.* 1. *c. s.* צִמְחַהּ Gn 19, 25 Spross; 2. Bläschen; 3. *pl.* צִמְחָן Samenzwiebeln.

צִמְחוֹן *h. m., pl.* צִמְחוֹנִין, צִמְחוֹנוֹת Spross, Schoss.
צִמְחוֹנָא *a. m.* dass.
צַמְיָא *a. m.* צ׳ קָיְטָא Bezeichnung einer frühreifen Fruchtart.
צָמִיד *h. m.* 1. Zubindung (eines Gefässes), Deckel; 2. Schaar; 3. gewöhnt; 4. Armband.
צְמִידָא *a. m.* gewöhnt.
צְמִירְתָא *a. f.* 1. Blasenstein; 2. hitzig.
צְמִית *h. m.* Verfall.
צְמִיתָא *a. f.* Hören.
צֶמֶל *h. m.* Geschlechtsreife.
צָמַם *h. Hi.* zusammenbinden. *Pilp.* 1. drängen, drücken; 2. genau bestimmen; 3. knapp bemessen.
צְמַם *a. Palp.* 1. drängen; 2. verschleiern. *Itpalp.* 1. knapp bemessen sein; 2. verschleiert sein.
צִמֵּם, צָמָם *h. m.* mit schwammigen Ohren behaftet.
צִמֵּעַ *h. m.* mit herabhängenden Ohren behaftet.
צִמְצְמִי weibl. Personenname.
צָמַק *h.* zusammenschrumpfen. *Pi.* 1. zusammenschrumpfen lassen; 2. einkochen. *Pu. Hitp.* zusammenschrumpfen.
צְמַק *a.* zusammenschrumpfen. *Pa.* einkochen.
צֶמֶר *h. m.* Wolle. צ׳ גֶּפֶן Baumwolle.
צַמָּר *h. m.* Wollhändler.
צְמַר *a. Pa.* erhitzen. *Pealal* צְמַרְמַר Schauer empfinden.
צִמְרָא *a. m.* Hitze, Erhitzung, Fieber.
צְמָרָאָה *a. m., pl. d.* צְמָרָאֵי Gn 10, 18 Zamräer.
צְמָרִי *h. m.* dass.
צְמַרְמוֹרָא *a. m.* Fieberschauer.
צְמַרְמוֹרֶת *h. f.* dass.
צָמַת *h.* 1. zusammenziehen; 2. sich zusammenziehen, gequetscht sein. *Pi.* sammeln, versammeln. *Pu. pt.* 1. zurückhaltend, züchtig; 2. verbündet, versammelt.

צְמַת *a.* zusammenziehen. *Pa.* versammeln. *Itpa.* sich versammeln.
צַנָּא I *a. m.* Korb.
צַנָּא II (1 S 14, 4, MS שְׁנָא) *a. m.* Fels.
צִנַּבְרָאָה *a. m.* aus Zinnabraj.
צִנַּבְרִי Ortsname.
צִנָּה I *h. f.* 1. Fels; 2. *pl.* צִנִּים eine Baumart mit hartem Holz (Steinpalme?).
צִנָּה II *h. f.* 1. Kälte; 2. *pl.* צִנִּים Eisscholle.
צִנָּה III *h. f.* Schild.
צְנוֹן *h. m.* eine Rettigart mit runder Frucht.
צָנוּעַ *h. m.* züchtig, fromm.
צִנּוֹר *h. m., pl.* צִנּוֹרוֹת 1. Rinne, Rohr; 2. Zapfenloch (in der Thürschwelle); 3. weibl. Scham; 4. Wasserstrahl. Speichel; 5. Haken.
צִנּוֹרָא *a. m.* 1. *pl. c.* צִנּוֹרֵי Koh 1, 7 (MS צִבּוּרֵי) Rinne, Kanal; 2. Zapfenloch; 3. Speichel; 4. Haken.
צִנּוֹרִית *h. f.* Haken.
צִנּוֹרִיתָא *a. f.* Gabel.
צִנּוֹרְתָא *a. f., pl. d.* צִנּוֹרְיָתָא Nu 14, 14 dass.
צְנִינָא *a. m.* 1. unfruchtbar; 2. kalt.
צְנִיעָא *a. m., ind.* צְנִיעַ Mi 6, 8 züchtig, demütig, fromm.
צְנִיעוּת *h. f.* 1. Züchtigkeit; 2. Bescheidenheit; 3. Verborgenes.
צְנִיעוּתָא *a. f.* 1. Züchtigkeit; 2. Verbergung.
צְנִיפָא (Est II 1, 3, MS צְנוֹפָא) *a. m.* 1. Schrei (eines Vogels); 2. wiehernd.
צִנִּית I *h. f.* Korb.
צִנִּית II *h. f.* Verhärtung (am Fuss).
צִנִּיתָא *a. f.* eine Baumart mit hartem Holz (Steinpalme?).
צָנַם *h., pt. pass.* צָנוּם hart.
צְנָם *h. m.* Fels.
צַנָּמָא *a. m.* dass.
צָנַן *h.* 1. kalt werden, kalt sein; 2. geschlechtliche Erregung verlieren. *pt.*

צוֹנֵן kalt. *pl.* צוֹנְּין kaltes Wasser. *Ni.* geschlechtliche Erregung verlieren. *Pi.* 1. kalt machen, abkühlen; 2. den Geschlechtstrieb nehmen. *Pu.* *Hitp.* abgekühlt werden, kalt werden.

צְנַן *a.* dass. *Itpe.* kalt sein.

צננא (bNaz 22[b]) l. צַנְפָּא.

צָנַע *h.* verwahren. *Pi.* zurückhalten. *Hi.* 1. dass.; 2. verborgen halten. *Ho.* *pt.* wohlverwahrt, sauber.

צְנַע *a.*, *pt. pass.* צְנִיעָא 1. verwahrt; 2. *pl. f.* צְנִיעָן Ru 4, 1 züchtig, demütig; 3. heimlich. *Pa.* sich verbergen heissen. *Aph. ipf.* 2 *sg. c. s.* תַּצְנְעִנּוּן Nu 17, 19 verwahren. *Itpe. pf.* אִצְטְנַע Ct 8, 2 (MS אִצְטַבַּע) 1. verwahrt werden; 2. sich verbergen.

צְנְעָא *a. m.* Verborgenheit. בִּצְנְעָא Koh 12, 13 heimlich.

צִנְעָה *h. f.* dass. בְּצ׳ heimlich.

צָנַף *h.* wiehern.

צְנַף *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִצְנְפוּן Jes 13, 22 (MS יְנָצְפוּן) schreien (von verschiedenen Tieren).

צַנְפָּא *a. m.* 1. (Jes 17, 6, MS צַנְּפָּא) Wipfel; 2. *pl.* צַנְפָּן Zipfel.

צִנְּתָא I *a. f.* Kälte.

צִנְּתָא II *a. f.* Baumart mit hartem Holz (Steinpalme?).

צַנְתְּרָא *a. m.*, *pl.* צַנְתְּרִין Est II 1, 2 Röhre.

צָעָא *a. f.*, *pl.* צָעִין Schüssel.

צְעָא. *pt. pl.* צעי (Spr 3, 20) l. רַסוּ, s. רְסַס.

צָעַד *h.* schreiten. *Hi.* schreiten lassen.

צְעִידָה *h. f.* Schritt.

צָעִיר *h. m.* 1. gering; 2. jung.

צַעֲצוּעִים *h. m. pl.* (*bibl.*) Bildwerk.

צָעַק *h.* schreien, klagen. *pt.* צוֹעֵק Ankläger. *Ni.* angeklagt werden. *pt.* נִצְעָק Angeklagter.

צְעַק, צְעֵיק *a.*, *pf.* 3 *pl.* צְעִיקוּ Ri 4, 3 schreien.

צְעָקָה *h. f.* Anklage.

צָעַר *h.*, *pt.* צוֹעֵר klein, gering. *Pi.* quälen. *Hi.* als gering betrachten. *Ho.* als gering betrachtet werden. *Hitp.* 1. sich grämen; 2. sich quälen.

צְעַר *a.* *Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּצַעַר Est II 2, 5 geringschätzen, beschimpfen; 2. *pt.* מְצַעַר Koh 7, 19 Ausg. Ven. 1525 quälen. *Itpa.* 1. *ipf.* יִצְטַעַר Koh 10, 9 sich grämen, sich betrüben; 2. gequält werden.

צַעַר *h. m.* 1. Schmerz; 2. צ׳ בַּעֲלֵי חַיִּים Tierquälerei; 3. Mühsal; 4. Schmerzensgeld.

צַעֲרָא *a. m.* 1. *ind.* צְעַר Gn 3, 16 Schmerz; 2. Schande.

צַעֲרוּתָא *a. f.* Betrübnis.

צְפָא *a.* *Itp.* ausschauen.

צַפָּא *a. m.* Reihe.

צִפָּא *a. m.* Überzug.

צָפַד *h.* zusammenziehen.

צִפְדּוּנָא, צִפְדָּנָא *a. m.* eine Krankheit.

צָפָה I *h.* 1. ausschauen, schauen. *pt.* צוֹפֶה Seher; 2. voraussehen. *Pi.* hoffen, erwarten.

צָפָה II *h.* *Pi.* überziehen. *Pu.* *pt.* überzogen.

צִפָּה *h. f.* dünne Platte, Blech (?).

צִפּוּחָא *a. m.*, *c.* צִפּוּחַ Ez 25, 6 Übermut.

צִפּוּי *h. m.* Überzug.

צָפוֹן *h. m.* Norden.

צְפוֹן. בַּעַל צ׳ (Nu 33, 7) Ortsname.

צִפּוּנָא (Ex 26, 20) *a. m.* Norden.

צְפוֹנִי *h. m.* nördlich.

צִפּוֹר *h. m.* 1. Vogel; 2. s. צִפַּר.

צִפּוֹרָא s. צִפְּרָא.

צִפּוֹרָאָה *a. m.* aus Zippori.

צִפּוֹרִי I, צִפּוֹרִין Ortsname.

צִפּוֹרִי II *h. m.* aus Zippori.

צפורי (bBer 8[a]) vgl. פְּטוּרֵי.

צִפּוֹרֶן *h. m. f.* 1. Fingernagel; 2. Grabeisen; 3. eine Spezerei (Teufelsklaue).

צִפּוֹרָנִי *h. m.* aus Zippori.

צִפּוֹרֶת *h. f.* צ׳ כְּרָמִים eine Heuschreckenart.

צִפּוֹרְתָּא *a. f.* Nachtigall (?).
צַפַּחַת *h. f.* ?
צפידנא s. צִפְּדָּנָא.
צַפִּיחִית s. צַפַּחַת.
צְפִיָּה *h. f.* Abfliessen.
צְפִירָא (Lv 16, 9) I *a. m.* Ziegenbock.
צְפִירָא II *a. m.* Geflecht (s. aber סְפִירָא).
צְפִירָה *h. f.* 1. Rundung, geflochtener Rand; 2. Umweg (?).
צְפִירְתָּא *a. f.* Ziege.
צְפִיתָא *a. f.* Leuchter.
צָפוֹן *x. m.* (σάπων) Seife.
צָפַן *h.* verbergen. *Hi.* offenbaren (?).
צָפַן *x.* (vgl. σάπων) *Hi.* einseifen.
צָפְנַת weibl. Personenname.
צִפְעוֹן *h. m.* giftige Schlange.
צָפַף I *h., pt. pass.* צָפוּף gedrängt. *Pilp.* sich drängen. *Hitpalp.* dass.
צָפַף II *h. Pilp.* zwitschern.
צְפַף I *a. Palp. pt. pass.* selten. *Itpalp.* 1. sich drängen; 2. knapp haben.
צְפַף II *a. Palp.* zwitschern.
צַפְצָפָה *h. f.* eine Weidenart.
צְפַר I *a.* pfeifen.
צְפַר II *a.* flechten.
צֹפֶר *h. m.* Rand. צ׳ נֶפֶשׁ Zwerchfell (?).
צַפְרָא (Gn 19, 27) *a. m.* Morgen.
צְפָרָא I *a. m.* Pfiff.
צְפָרָא II *a. m.* 1. Geflecht; 2. Rundung.
צִפְּרָא *a. m., ind.* צִפַּר Dt 4, 17 Vogel.
צְפַרְדֵּעַ *h. m.* Frosch.
צַפְרִירָא *a. m.* 1. Morgenzeit; 2. *pl.* צַפְרִירֵי Ct 4, 6 (MS נַפְרִירֵי) Morgendämon.
צִפַּרְתָּא *a. f.* 1. kleiner Vogel; 2. Nachtigall (?).
צְפַת Ortsname.
צִפְתָּא *a. f., ind.* צְפָא Jer 31, 11 Kummer.
צִפְתָּא *a. f.* Decke, Matte.
צוּצְרָא s. כְּצוּצְרָא.
צוּצְרְיָא Ortsname.
צַר I *h. m.* Feind.
צַר II *h. m.* 1. eng. צ׳ עַיִן missgünstig; 2. Angst.
צְרָא *a. m.* Zweig.

צְרָא (Est II 4, 1, MS עֲדָא) *a.* 1. zerreissen; 2. spalten. *Pa.* dass. *Itpe.* zerrissen werden, zerrissen sein.
צְרַב I *a.* verbinden. *Pa.* dass.
צְרַב II *a. Pa. inf.* צָרָבָא Jes 6, 13 anbrennen, versengen.
צָרֶבֶת *h. f.* 1. Brandnarbe; 2. Vertiefung.
צַרְדָּא *a. m.* 1. eine Vogelart; 2. l. צְדָרָא.
צְרָדָה *h. f.* 1. Schnipsen (mit den Fingern); 2. Betäubung (?).
צָרוֹב *h. m.* Goldschmied.
צָרָה I *h. f.* Nebenfrau.
צָרָה II *h. f.* Not, Leiden.
צְרוֹךְ s. צָרְכָא.
צְרוֹר *h. m.* 1. Knoten; 2. Beutel; *pl.* צְרוֹרוֹת Kiesel.
צְרוֹרְיָה Ortsname.
צָרַח *h.* schreien.
צְרַח *a.* dass. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יִצְטָרְחָן Nu 24, 24 l. יִסְתַּתְּרָן (?), s. סְתַר.
צִרְחָא *a. m.* Unruhe.
צֳרִי *h. m.* ein wohlriechendes Harz.
צִרְיָא *a. m.* Höhlung, Spalt.
צָרִיד *h. m.* ungemischt, trocken.
צְרִידָא *a. m.* 1. dass.; 2. l. צְדִידָא.
צְרֵידָה Ortsname.
צְרִיחָא *a. m., c.* צְרִיחַ Ri 9, 46 Warte (?).
צָרִיךְ *h. m.* 1. nötig, erforderlich; 2. benötigt, erfordernd.
צְרִיכָא *a. m.* 1. *ind.* צְרִיךְ Gn 16, 12 dass.; 2. fraglich (der Klarstellung bedürftig).
צְרִיכוּתָא *a. f.* Mangel.
צָרִיף I *h. m.* Alaun.
צָרִיף II *h. m.* Geflecht (als Zelt). גַּנּוֹת צְרִיפִין Ortsname.
צְרִיפָא *a. m.* 1. dass.; 2. Ortsname.
צְרִיפְתָּא (Jer 2, 22, MS בּוֹרִיתָא) *a. f.* Alaun.
צְרִירָא *a. m.* 1. Bündel; 2. 2 K 9, 30 l. mit MS צְדִידָא.
צָרַךְ *h.* 1. nötig haben; 2. genötigt sein. *Ni.* dass. *Hi.* für benötigt erklären, verpflichten. *Ho.* 1. genötigt

sein, bedürfen; 2. als nötig befunden werden.

צְרַךְ *a.* 1. nötig haben, bedürfen; 2. genötigt sein, müssen. *Aph.* für benötigt erklären, verpflichten. *Itpe. ipf.* 2 *sg. f.* תִּצְטַרְכִין Jes 60, 19 1. genötigt sein; 2. nötig haben.

צָרְכָּא *a. m.* 1. *c.* צוֹרֶךְ Koh 2, 5, *pl. c. s.* צָרְכָךְ Dt 2, 7 Bedürfnis; 2. Notdurft; 3. Notwendiges, Nötiges; 4. *ind.* צְרוֹךְ Dt 32, 17 Wert, Nutzen.

צָרַם *h.* 1. abreissen; 2. reissen.

צָרַע *h. Hitp.* aussätzig werden.

צְרַע *a. Itp.* dass.

צִרְעָה *h. f., pl.* צְרָעִים, צִרְעִיּוֹת Horniss.

צָרַעַת *h. f.* Aussatz.

צַרְעַתָא, צָרַעֲתָא *a. f.* dass.

צָרַף *h.* 1. läutern; 2. löten. *Pi.* 1. läutern; 2. vereinigen; 3. festigen; 4. Kleingeld in Grossgeld wechseln. *Hitp.* vereinigt werden, verbunden werden.

צְרַף *a.* 1. *pt.* צָרִיף Jer 9, 6 läutern; 2. vereinigen. *Pa.* 1. *pt.* מְצָרֵיף Ma 3, 3 läutern; 2. vereinigen. *Itpa.* 1. vereinigt werden; 2. sich verbinden.

צָרְפָא *a. m.* Schmelztiegel.

צַרְפָא *x.* Name eines Gottes (Σεράπις).

צָרְפִית *h. f.* aus Zarphat.

צָרְפַת (Ob 20) Ortsname.

צַרְצוּר *h. m.* 1. Krug, Flasche; 2. eine Heuschreckenart.

צַרְצוּרָא *a. m.* eine Vogelart.

צַרְצְרָא *a. m.* 1. dass.; 2. Grille.

צָרַר *h.* 1. einwickeln; 2. zusammenwickeln; 3. binden, zusammenbinden. *Ni.* zusammengepresst sein.

צְרַר *a.* 1. *pt. pass.* צְרִיר Ex 12, 34 einwickeln; 2. *pf.* צַר Ex 32, 4 pressen. *Pa. pt. pass. pl.* מְצָרְרִין Jos 9, 4 zusammenbinden.

צְרָרָא *a. m.* 1. *c.* צְרָר Gn 42, 35 Bündel, Beutel; 2. Geld; 3. Stein.

צְרֵרָיָה Ortsname.

צָרְתָא *a. f.* Nebenfrau.

צְתְרָא *x. m.* (σαθρός) hinfällig.

צירתא (DtJI 28, 22) 1. mit MS צִירְתָא.

צַתְרָה, צַתְרִיתָא *a. f.* Saturei.

צְתַת *a. Pa.* anzünden (?).

k 1896
m 369

ק

ק 1. der neunzehnte Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen 100; 3. als Präfix (= קָא) קָתָנֵי er lehrt. קָאמַר er sagt.

קָא (Est II 5, 1, nicht im MS) = קָאֵים, s. קוּם.

קָאֵי (Est II 8, 15, MS קָאֵיי) = קָאֵים, s. קוּם.

קאיהי. נכיח ק' (bBabB 68[b]) l. נִגְהַקְיֵהוּ, s. נִגְהַקָא.

קָאַת *h. f.* Pelikan.

קָאתָא (Lv 11, 18, MS קָתָא) *a. f.* dass.

קַב *h. m.* 1. ein Hohlmass. *du.* קַבַּיִם Doppelkab; 2. eine Holzkappe für amputierte Beine.

קַבָּא (2 K 6, 25) *a. m.* dass.

קַבָּאָה (?) *a. m.* dass.

קֵבָה *h. f.* 1. der faltige Magen der Wiederkäuer; 2. Labmagen.

קֻבָּה *h. f.* 1. Wölbung; 2. Zelt; 3. Bordell.

קָבָה *h. Pi.* mit Holzkappe versehen (ein amputiertes Bein).

קִבּוּל *h. m.* 1. Annehmen, Aufnehmen; 2. Auffangen.

קִבּוּלָא *a. m.* dass.

קְבוֹלֶת *h. f.* Übernahme.

קָבוּסֵי s. קָפוּסֵי.

קִבּוּץ *h. m.* 1. Versammeln; 2. Angesammeltes.

קִבּוּרָא *a. m.* 1. Knäuel; 2. Blütenknäuel der Palme; 3. s. קְבָר.

קְבוּרָה *h. f.* Begräbnis.

קָבוֹרָאָה *a. m.* Totengräber.

קִבּוֹרֶת *h. f.* Erhöhung (am Arm).

קְבוּרְתָא (Gn 35, 20) *a. f.* Begräbnis.

קוּבְטֵי *x. f.* (κοπτή), *pl.* קוּבְטָיוֹת ein gewürztes Gebäck.

קוּבִיטוֹן, קוּבִיטִין *x. m.* (ἀκκούβιτον) Sopha.

קְבוּטִין *x. m.* (κιβώτιον) Kasten.

קָבוּטָל, קָבוּטָר männl. Personenname (*Capitolius*?).

קוּבְטָרָא *x. m.* (κιβωτάριος) Kistenmacher.

קוּבְטֵירָה *x. f.* Geflecht, Seil.

קַבְיָא *a. m.* ein Hohlgefäss.

קוּבְיָא *x. f.* (κυβεία) Würfelspiel.

קֳבֵיל (Gn 28, 17) *a.* vor, gegenüber. לָקֳבֵיל Ex 28, 27, *c. s.* לְקִבְלָךְ Gn 33, 12, מִקֳּבֵיל Lv 5, 8 (l. כִּלְקֳבֵיל), כָּל קֳבֵיל dass. כָּל קֳבֵיל דְּ dementsprechend, wie.

קְבִילְתָא *a. f., c. s.* קְבִילְתֵיהּ Ex 22, 22 Klage, Anklage.

קוּבְיוּסְטוּס *x. m.* (κυβευτής) Würfelspieler.

קוּבְיוּסְטֵיסָא *x. m.* dass.

קְבִיעָא *a. m.* Bestimmung, Festsetzung.

קְבִיעוּתָא *a. f.* dass.

קְבִיצָה *h. f.* Sammeln.

קָבַל *h.* klagen, sich beklagen. *Pi.* 1. empfangen, erhalten; 2. annehmen; 3. auf sich nehmen. *Pu. pt.* beliebt. *Hi.* (auch mit פָּנִים) Höflichkeit erweisen, besuchen. *Hitp.* 1. angenommen werden; 2. aufgefangen werden; 3. empfangen.

קְבַל I *a.* 1. *ipf.* יִקְבַּל Ex 22, 22 klagen, sich beklagen; 2. (mit אַפִּין) höflich behandeln, besuchen. *Pa.* 1. *ipf.* יְקַבֵּיל Lv 20, 17 erhalten, empfangen; 2. aufnehmen; 3. *pf.* 2 *sg.* קַבֵּילְתָּא Gn 3, 17 annehmen, willig aufnehmen; 4. übernehmen; 5. klagen. *Itpa. pf.* אִתְקַבַּל Dt 33, 21 aufgenommen werden, angenommen werden. *Istaf.* entgegenkommen.

קְבַל II *a., ipf.* יִקְבַּל Jes 13, 10 finster werden. *Aph. pt.* מַקְבֵּיל Am 5, 8 (MS מַקְבִּיל) verfinstern.

קֳבֵל *h.* gegenüber, widerspenstig.

קֳבֵל *a.* s. קֳבֵיל.

קַבְלָא (Gn 15, 17) *a. m., ind.* קְבַל Ex 10, 22 Dunkelheit, Finsternis.

קַבְלָא *a. m.* 1. *ind.* קְבַל Koh 5, 15 Auffassen; 2. Gegenmittel.

קַבָּלָה *h. f.* 1. Auffangen; 2. Empfangen; 3. Empfangenes, Überlieferung; 4. Propheten und Hagiographen; 5. (später) Geheimlehre, Mystik.

קַבָּלוּתָא *a. f.* Annahme.

קבלי l. קִבְלֵי.

קבילין, קבולין l. קִבְלִין.

קובליים (jJom 39[d]) l. קוּבְלְיָם.

קַבְּלָן *h. m.* 1. Übernehmer (einer Verpflichtung); 2. Empfänger; 3. Hehler.

קַבְּלָנָא *a. m.* 1. Übernehmer (von Gütern); 2. Überlieferer.

קַבְּלָנָא *a. m.* Entgegennahme (Beantwortung).

קַבְּלָנוּת *h. f.* 1. Übernahme (einer Verpflichtung); 2. Annahme (einer Arbeit).

קַבֶּלֶת s. קְבוֹלֶת.

קַבַּלְתָּא *a. f., c.* קַבַּלַת Koh 5, 15 (MS קְבַל) Aufnehmen, Fassen.

קַבְנָאָה *a. m.* Umwallung (?). Vgl. אֲקוּנְבָאָה.

קְבַס *x.* (vgl. κοτταβίζω) *Pa.* Erbrechen erregen.

קבסי l. קְפוּסֵי.

קוֹבִיסִין? (jTaan 68[a]) männl. Personenname.

קיבוסת. לו ק׳ (jSanh 30[b]) l. לוקיבוסת (?) *x. m.* (λογοκλέπτης) Plagiator.

קָבַע I *h.* festsetzen. *pt. pass.* קָבוּעַ 1. feststehend; 2. fest bestimmt; 3. am Ort haftend. *Ni.* 1. bestimmt werden; 2. festgesetzt werden. *Pi.* befestigen. *Pu. pt.* besetzt.

קָבַע II *h.* berauben.

קְבַע I *a.* 1. *ipf.* 2 *m. sg. c. s.* תִּקְבְּעִנּוּן Dt 6, 9 befestigen; 2. festsetzen. *Pa. pt. pass. pl.* מְקַבְּעִין EstII 8, 15 besetzen. *Itpe.* eingesetzt werden.

קְבַע II *a.* berauben.

קֶבַע *h. m.* 1. Festsetzung; 2. Festgesetztes.

קַבְעָא s. קוֹבְעָא.

קִבְעָא *a. m.* 1. Festsetzung; 2. Stellung, Platz.

קְבִעְתָּא *a. f.* dass.

קָבַץ *h. Pi.* sammeln. *Ni. Hitp.* versammelt sein.

קֶבֶץ *h. m.* Zusammenfügung.

קִיבָר *x. m.* (κιβαρός) 1. grobes Mehl; 2. daraus gebackenes Brot.

קָבַר *h.* 1. begraben; 2. verwahren. *Ni.* begraben werden. *Pi.* begraben.

קְבַר I *a.* 1. *pt. pass.* קְבִיר Dt 33, 21 begraben. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְקַבְּרִין Nu 33, 4 begraben. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִתְקְבֵרַת Gn 35, 8 begraben werden.

קְבַר II *a.* anschwellen.

קֶבֶר *h. m., pl.* קְבָרִים, קְבָרוֹת Grab.

קִבְרָא (Nu 19, 18) *a. m.* dass. בַּת קִבְרַיָּא ein Vogel.

קַבְרִיָּא, קַבְרִיאֵל Flussname.

קַבְרִין *h. m.* Name eines Vogels (?).

קַבְּרְנִיט *x. m.* 1. (κυβερνήτης) Steuermann; 2. bSot 13[a] l. פִּלְטוֹרִין (?).

קַבְּרְנִיטָא *x. m.* dass.

קֻבְּתָא (Nu 25, 8) *a. f., pl.* קֻבֵּי 1. Gewölbe; 2. Bordell; 3. Zelt.

קְבוֹתִין s. קְבוּטִין.

קָדַד *h.* schneiden, ausschneiden. *Pi.* 1. durchschneiden; 2. eindringen. *Ni.* ausgeschnitten sein.

קְדַד *a.* dass.

קִדָּה (Ez 27, 19) *h. f.* 1. Mutterzimmt (*Laurus Cassia*); 2. ק׳ לְבָנָה Costus (?).

קַדּוֹחָא *a. m.* Durchlöcherer (von Perlen).

קִדּוּמָא *a. m.* 1. Gn 25, 6 Osten; 2. *ind.* קִדּוּם Gn 41, 6 Ostwind; 3. Morgen.

קָדוֹשׁ (EstII 5, 1) *h. m.* heilig. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא Gottesbezeichnung.

קִדּוּשׁ *h. m.* 1. Heiligung; 2. Benediktion zur Weihe eines Tages; 3. auch *pl.* Trauung. *pl.* Name eines talmud. Traktats; 4. Ankündigung (von Neumond oder Jobeljahr); 5. priesterliche Waschung von Händen und Füssen; 6. Bereitung des Reinigungswassers (durch Einschütten der Asche von der roten Kuh).

קִדּוּשָׁא *a. m.* 1. Benediktion zur Weihe eines Tages; 2. Trauung; 3. *ind.* קִדּוּשׁ Ex 40, 30 priesterliche Waschung von Händen und Füssen; 4. Recitieren von Bibelstellen mit קדש.

קִדּוּשָׁה s. קְדֻשָּׁה.

קָדַח *h.* 1. bohren, durchbohren; 2. sich entzünden. *Hi.* 1. durchlöchern; 2. anbrennen lassen; 3. הִקְדִּיחַ תַּבְשִׁילוֹ (seine Speise anbrennen lassen) spöttischer Ausdruck für heidnisches Opfer.

קְדַח *a.* 1. durchbohren, durchlöchern; 2. sich entzünden; 3. aufsprossen. *Aph.* durchgraben.

קֶדַח *h. m.* Entzündung.

קִדְחָא *a. m.* dass.

קַדַּחְתָּא (Dt 28, 22) *a. f.* Fieber.

קַדְיָא (Lv 11, 17) *a. m.* eine Vogelart.

קְדִידָה *h. f.* Ausschneiden.

קְדִיחְתָא, קְדִיחוּתָא *a. f.* Entzündung.

קָדִים *h. m.* Ostwind.

קְדִימָה *h. f.* Vorangehendes.

קוֹדִייקוֹס l. קִינִיקוֹס.

קְדֵירָה s. קְדֵרָה.

קְדֵירְתָא s. קִדְרָא.

קַדִּישָׁא *a. m.* 1. *ind.* קַדִּישׁ Lv 11, 44 heilig; 2. Name eines Gebets.

קְדָלָא *a. m.*, *ind.* קְדָל Ex 23, 27 Nacken.

קָדַם *h.* 1. vorangehen; 2. früher thun. *Pi.* zuvorkommen. *Hi.* 1. dass.; 2. im voraus thun. *Ho. pt.* früher.

קְדַם *a.* (mit אַפִּין) besuchen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl. c. s.* קַדְּמוּנִי 2 S 22, 6 (Soc 59 קַדְּמוּנִי) entgegentreten. *inf. c.* לְקַדָּמוּת Ex 19, 17 entgegen; 2. vorangehen; 3. *ipf.* 2 *pl.* תְּקַדְּמוּן Gn 19, 2 (MS תַּקְדְּמוּן) früh thun. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.* אַקְדִּימוּ Gn 26, 31 früh thun; 2. zuvorkommen; 3. aufsuchen.

קֶדֶם *h. m.* Vorzeit.

קודם (SchirR 6, 4) l. קִירוֹס.

קֳדָם (Gn 29, 26) *a.*, *c. s.* קֳדָמַי Gn 30, 30 vor. מִן קֳדָם Gn 27, 30 von vor. לִקְדָם Ex 24, 2 vor hin. קֳדָם דְּ Gn 13, 10 (MS קֳדָם *c. inf.*) מִן קֳדָם דְּ ehe. מִן קֳדָם דְּ Ex 19, 18 dementsprechend, dass.

קַדְמָא *a. m.* 1. *ind.* קְדָם Jes 23, 7 Vorzeit; 2. *pl.* קַדְמִין *a.* Gn 1, 1 Anfang, Vorzeit. מִלְּקַדְמִין Gn 3, 15 ehedem.; *b.* vorhergehende Zeit. מֵאֶתְמָלֵי וּמִדְּקַדְמוֹהִי Gn 31, 2 (MS קַמּוֹהִי) gestern und vorgestern; *c.* Ostseite. מִלְּקַדְמִין Gn 3, 24 östlich.

קַדְמָאָה *a. m.* 1. Gn 25, 25, *ind.* קַדְמַאי Ex 12, 2 erster. *f. d.* בְּקַדְמֵיתָא Nu 10, 13 zuerst; 2. vorderer. *f. d.* בְּקַדְמֵיתָא Gn 11, 2 östlich; 3. *pl. d.* קַדְמָאֵי Lv 26, 45 (MS ohne Vocalisation) früherer. *f. d.* בְּקַדְמֵיתָא Gn 13, 4 ehemals.

קַדְמוֹנָאָה *a. m.* alter. *pl. d.* קַדְמוֹנָאֵי Gn 15, 19 eine Völkerschaft.

קַדְמוֹנִי *h. m.* uranfänglicher, alter.

קַדְמוּת s. קְדַם.

קַדְמוּת (Gn 33, 2, Lv 5, 8) *a.* zuerst.

קַדְמוּתָא *a. f.* 1. erstes Mal; 2. früherer Zustand.

קַדְמְתָא *a. f.* 1. Morgen; 2. מִן קַדְמַת דְּנָא Koh 1, 9, מִלְּקַדְמַת דְּנָא Ez 38, 17 Soc 59 ehedem.

קְדַן s. קְדָה.

קדיקה l. לְקְדִיקָה, s. לְקְטִיקָא.

קָדְקֹד *h. m.* 1. Scheitel; 2. höchste Stelle.

קָדְקְדָא *a. m.* dass.

קָדַר I *h. Hi.* sich verfinstern.

קָדַר II *h.* s. קָדַד.

קְדַר I *a.* finster werden. *pt. pass.* geschwärzt. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְקַדַּרוּ Ct 1, 5 schwarz werden.

קְדַר II *a.* s. קְדַד.

קְדֵר *h. m.* 1. Kochtopf; 2. Unterleib.

קַדָּר *h. m.* Topfhändler.

קִדְרָא (Nu 11, 8) *a. m.* Kochtopf.

קְדֵרָה *h. f.* 1. Kochtopf; 2. Schädel.

קדריה. פרסקיה 'ק (jKil 28[a]) l. קְרִיוֹפְּרַסְקָה.

קַדְרִיוּנְטֵס *x. m.* (κοδράντης) eine Münze (= 2 λεπτά).

קֶדְרִינוֹן *x. m.* (κέδρινον) aus Cedernholz.

קֶדְרוֹס (Gn 6, 15) *x. m.* Ceder (Kiefer?).

קְדִירְתָא (Ct 1, 6, MS קְדִירְתָא) *a. f.* schwarz.

קָדַשׁ *h.* heilig sein. *Pi.* 1. heiligen, weihen; 2. den Monat ankündigen; 3. trauen; 4. verheiraten; 5. verboten machen; 6. Hände und Füsse waschen (v. d. Priestern); 7. das Reinigungswasser bereiten. *Pu. pt.* 1. getraut; 2. geweiht. *Hi.* weihen. *Ho. pt.* geweiht. *Hitp.* 1. geheiligt werden; 2. verboten werden.

קְדַשׁ *a. Pa.* 1. *pf. c. s.* קַדְּשֵׁיהּ Ex 20, 11 heiligen, für heilig erklären, heilig halten; 2. trauen, eine Frau nehmen; 3. *pt. pl.* מְקַדְּשִׁין Ex 40, 30 Hände und Füsse waschen (v. d. Priestern); 4. die Weihebenediktion sprechen; 5. den Monat ankündigen. *Aph. ipf.* יַקְדִּישׁ Lv 27, 14 weihen. *Itpa.* 1. *ipf.* יִתְקַדַּשׁ Ex 29, 21 geheiligt werden; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִתְקַדְּשׁוּן Ex 19, 22 sich heiligen; 3. sich trauen lassen.

קֹדֶשׁ *h. m.* 1. Heiligkeit. כְּתָבֵי הַקֹּדֶשׁ 1. Hagiographen; 2. Heiliges. קָדָשִׁים Heiliges niederen Grades. קֹדֶשׁ קָדָשִׁים Hochheiliges.

קֻדְשָׁא *a. m.* 1. Heiligkeit. לְבוּשֵׁי קֻדְשָׁא Ex 28, 2 heilige Kleider; 2. Heiligtum. קוּדֶשׁ קֻדְשַׁיָּא Ex 26, 33 Allerheiligstes; 3. קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא Est II 5, 1 Gottesbezeichnung.

קֻדְשָׁא *a. m.* 1. Gn 24, 22 Ohrring; 2. Name eines Fisches.

קְדֻשָּׁה *h. f.* 1. Heiligkeit; 2. Heiligung; 3. Name der dritten Benediktion des Achtzehngebets; 4. Weihebenediktion.

קְדָשִׁין Ortsname.

קְדֻשְׁתָא *a. f., c.* קְדוּשַּׁת Lv 21, 9 Heiligkeit.

קְהָא I *a.* 1. *pf.* 3 *pl. f.* קְהָאָה 1 K 14, 4 (MS קְמָה) stumpf werden; 2. erschlaffen; 3. Menstruum haben; 4. herb sein.

קְהָא (?) II *a. Aph.* versammeln.

קָהָה I *h.* 1. stumpf werden; 2. sich ekeln. *Pi.* verwerfen. *Hi.* stumpf machen. *Hitp.* stumpf werden.

קָהָה (?) II *h. Hitp.* sich vereinigen.

קֵהֶה *h. m.* 1. erschlafft; 2. dunkel.

קַהְיְתָא (?) *a. f.* Versammlung.

קָהַל *h. Hi.* versammeln. *Hitp.* sich versammeln.

קָהָל *h. m.* Gemeinde.

קְהָלָא (Nu 20, 4) *a. m.* dass.

קְהִלָּה *h. f.* 1. dass.; 2. Versammlung.

קַהְרְמָנָא *x. m.* Vorgesetzter.

קו׳ *ipf.* 2 *sg. f.* (v. קום) תֵּיקוּ (תִּקוּ) es bleibt stehen. 1 *pl.* נֵיקוּ (נְקוּ) wir stehen.

קַו *h. m.* Zone, Schicht.

קַוָּא, קִוָּא *a. m., pl.* קִוִּין Jes 59, 5 Faden.

קוֹא s. קִיא.

קְוָא *a.* 1. *Aph.* versammeln; 2. s. קְהָא.

קַוָּאָה *a. m.* Fadenmacher, Spinner.

קוֹבִיסִין s. unter קב׳.

קוֹבְעָא *a. m., pl.* כּוֹבְעִין Ex 28, 40 helmähnliche Kopfbedeckung.

קוֹבַעְיָא Ortsname.

קוֹבַעְתָּא *a. f.* Befestigung (?).

קוּד *h. m.* Holzgefäss.

קוּדָא *a. m.* dass.

קוֹדֶם *h.* ק׳ לְ vor. ק׳ שֶׁ ehe.

קוֹדֶשׁ s. קֹדֶשׁ.

קָוָה I *h.* sammeln. *Hi.* 1. dass.; 2. als Tauchbad benützen.

קָוָה II *h. Pi.* hoffen.

קִוְהָא *a. m.* Herbes.

קִוּוּי I *h. m.* Ansammlung.

קִוּוּי II *h. m.* Hoffnung.

קוּזִית männl. Personenname.

קָוְתָא *a. m., pl.* קָוְתִין Sac 1, 8 (MS קְחְתִין) eine Farbe von Pferden.

קַוְטָא *a. m.* Herde.

קוּטִית *h. f.* ein Mass.

קוֹטֶן *h. m.* 1. Kindheit; 2. der Kleinste.

קוֹל *h. m., pl.* קוֹלוֹת 1. Stimme; 2. Schall. בַּת קוֹל 1. Widerhall; 2. Gottesstimme.

קוֹלָן *h. m.* lärmend.

קוּלָא (Am 3, 5) *a. m.* Falle, Klappnetz.

קוֹלֶב *h. m.* 1. Axt; 2. Haken.

קוּם *h. Pa.* 1. bestätigen; 2. erfüllen. *Hitp.* 1. bestätigt werden; 2. bestehen; 3. sich erfüllen.

קוּם *a., pf.* קָם Ex 20, 18 stehen. *pt. pass.* קִים *a.* feststehend, gewiss; *b.* zukommend; 2. *pf.* קָם Gn 22, 3 aufstehen; 3. *ipf.* 3 *pl.* יְקוּמוּן Nu 30, 12 bestehen bleiben; 4. abgestanden werden. *Pa.* 1. *pf.* קַיֵּים Nu 30, 15 bestätigen; 2. Dt 32, 8 feststellen; 3. *inf.* קַיָּמָא Dt 8, 18 erfüllen; 4. *inf.* קַיָּמָא Gn 6, 19 erhalten; 5. *ipf.* 2 *sg.* תְּקַיֵּים Dt 6, 13 schwören; 6. *pf.* קַיֵּים Gn 50, 5 schwören lassen; 7. Gn 28, 30 geloben. *Aph.* 1. *pf.* אֲקִים Ex 40, 18, אוֹקִים aufstellen, hinstellen; 2. *ipf.* 1 *sg.* אֲקִים Dt 18, 18 einsetzen; 3. aufrechterhalten. *Pal. ipf.* 3 *pl.* יְקוֹמְמוּן Jes 61, 4 (MS יְקָמְמוּן) aufrichten.

Itpa. 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְקַיַּם Gn 19, 20 erhalten bleiben, leben bleiben; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְקַיַּם Gn 26, 28 bestätigt werden; 3. *pt.* מִתְקַיַּם Nu 23, 19 sich erfüllen. *Ittaph. pf.* אִתָּקַם Ex 40, 17, אִתּוֹקַם aufgestellt werden.

קוֹם *h. m.* Molke.

קוֹמָא *a. m.* dass.

קוֹמָה *h. f.* 1. Statur; 2. Manneslänge.

קוֹמָנִיתָא *a. f.* Schimmel (am Brot).

קוֹמֶץ *h. m.* 1. eine Hand voll; 2. soviel mit den Mittelfingern gefasst werden kann.

קוֹמְתָא (Est II 1, 3) *a. f., ind.* קוֹמָא Jes 10, 33 Statur.

קוֹנָח, קוֹנָם, קוֹנָס absichtliche Veränderungen von קָרְבָּן.

קוֹנִיתָא *a. f.* ein Kraut.

קוֹנָמָא absichtl. Veränderung v. קָרְבָּן.

קוֹנְעָה *h. f.* Bezeichnung der Gattin (eigentl. ein Kleidungsstück der Frauen?).

קוֹס *h. m.* Becher.

קוֹסָא s. קַסְטָא.

קְוַיסְטוֹר *x. m.* (κυαίστωρ) Quaestor.

קוסי. ק' פרפיראן (EchR 2, 22) l. קוֹסִיטְרַפִּיזִין.

קוֹסֵם *h. m.* Wahrsager.

קַוְסָרָא *x. m.* (καυσάριος) gebrechlich.

קוֹסֶת *h. f.* Wölbung (?).

קוֹעָא *a. m.* Kehle.

קוֹעָאָה *a. m., pl. d.* קוֹעָאֵי Ez 23, 23 eine Völkerschaft.

קועד. *ipf.* 3 *pl.* נקועדון (Spr 10, 30) l. נֶעֶמְרוּן, s. עֲמַר.

קוֹף I Buchstabenname.

קוֹף II *h. m.* Affe.

קוֹפָא *a. m., pl.* קוֹפִין 1 K 10, 22 dass.

קוֹפָא *a. m.* 1. Stange; 2. Weinstock (auf Stangen?); 3. Nadelöhr; 4. s. כִּפָּה.

קוֹפָאָה *a. m.* Weinstock. בֵּית קוֹפָאֵי 1. Ortsname; 2. Familienname.

קוּפָּה I (קֻפָּה?) *h. f.* Bodensatz, Geronnenes.

קוּפָּה II s. קֻפָּה.

קוּפְתָא s. קֻפְּתָא.

קוּפִּינָא *a. m.* die Stielöffnung des Hackeneisens.

קוּץ *h.* abschneiden.

קוּץ I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* קָצוּ Nu 13, 23 abschneiden; 2. bestimmen. *Pa.* abziehen.

קוּץ II *a., ipf.* 2 *pl.* תְּקוּצוּן Lv 26, 15 Überdruss haben.

קוֹץ *h. m.* 1. Dorn; 2. Fadenende; 3. Stückchen; 4. Häkchen.

קָוֵץ *h., pt. pass.* קָווּץ stachlig. *Pi.* Dornen entfernen. *Hitp.* von Dornen gereinigt werden.

קַוָּץ *h. m.* vollhaarig.

קוֹצָה I *h. f.* Häkchen.

קוֹצָה II *h. f.* Färberröte, Krapp (?).

קְוֻצּוֹת *h. f. pl.* Locken.

קוֹצָם s. קוֹצָה II.

קוֹק *h. m.* Pelikan.

קוֹקוֹ Quaken.

קוּקְיָא *a. m.* eine Vogelart.

קַוְקְיָא *a. m.* Blöker, Schaf.

קַוְקִין *x. m. pl.* Kohlenpfanne (?).

קוּקִיתָא *a. f.* eine Vogelart.

קוּקְלְתָּא s. קִיקְלְתָּא.

קוּקְנָא *a. m.* Wurm.

קוּקְנִיתָא *a. f.* Flasche, Krug.

קוּר *a.* kühlen.

קוֹר I *h. m.* Palmkohl (Gipfeltrieb der Palme).

קוֹר II *h. m.* Kälte.

קוֹרָא I *a. m.* Palmkohl.

קוֹרָא II (Gn 8, 22) *a. m.* Kälte.

קוֹרֵא *h. m.* 1. Rebhuhn; 2. Thürklopfer (?).

קוֹרְאָה (1 S 26, 20, MS קוֹרָאָה) *a. m.* Rebhuhn.

קוֹרָה I *h. f.* Abkühlung. קוֹרַת רוּחַ Erquickung.

קוֹרָה II *h. f.* 1. Balken, Gebälk; 2. Köcher.

קוֹרֶט *h. m.* 1. Stückchen; 2. Tropfen.

קוֹרִין *h. m.* Pressbalken (der Olivenpresse)?

קוֹרָנִית *h. f.* Thymian.

קוֹרָנִיתָא *a. f.* dass.

קוֹשְׁט *h. m.* Kostwurz (*Costus speciosus*).

קוֹשִׁי *h. m.* 1. Anstrengung, Mühe; 2. Verhärtung.

קְזָא *a. m.* Baumwollenkorn.

קְזְדוֹר *x. m.* (κυαίστωρ) Quaestor.

קְזַן *a. Pa.* abrechnen.

קְזָזָה *h. m.* Krume, Stückchen.

קִזַי *h. m.* Abrechner.

קוֹזְמִין *x. m.* (κόσμιον) Schmucksache.

קוֹזְמִיקוֹן *x. m.* (κοσμικόν) die Welt betreffend.

קוֹזְמוֹקְרָטוֹר *x. m.* (κοσμοκράτωρ) Weltherrscher.

קוֹזְמָרִין *x. m.* (κοσμάριον) Schmuck.

קְזְקְזְתָא *a. f.* Schröpfkopf.

קְחְתָא *a. m., pl.* קְחְתִין Sac 1, 9 eine Farbe von Pferden. S. קְוָתָא.

קִטָּא I *a. m.* Katze (?).

קִטָּא II *a. m.* Stück.

קְטָא I *a.* gewinnen.

קְטָא II *a.* abreissen.

קֶטֶב Name eines Dämons (Verderben).

קִטְבָּא dass.

קַטָאבָא *x.* (κατάβα) steige hinab.

קְטְבִי *h. m.* eine Art Olivenpresse.

קַטָבְלֵיטוֹן *x. m.* (καταβλητόν) Schuldzahlung.

קַטָבוֹלְיָא, קַטָבוֹלָא *x. f.* (καταβολή) Polster.

קַטֵיגוֹר *x. m.* (κατήγωρ) Ankläger.

קַטֵיגוֹרָא *x. m.* dass.

קַטֵיגוֹרְיָא *x. f.* (κατηγορία) Anklage.

קַטָדִיקִי *x. f.* (καταδίκη) Verurteilung, Bestrafung.

קַטָאדִיקוֹס *x. m.* 1. dass.; 2. (κατάδικος) Verurteilter.

קָטָה *h.* abhacken.

קִיטָה *x. f.* (κοίτη), *pl.* קִטָיוֹת 1. Lager; 2. Teppich.

קְטָה *h. f.* Spalt.

קְטוֹלָא *a. m., ind.* קְטוֹל Jes 22, 5 Töten.

קָטוֹלָא (Nu 35, 16) *a. m.* Mörder.

קְטוֹלָא *a. m., ind.* קְטוֹל Gn 46, 6 Töten, Tötung.

קְטוּנְתָא Beiname eines Mannes.

קְטוֹעָא *a. m.* Holzhacker.

קִטוּף *h. m.* 1. Abpflücken; 2. Abreissen.

קִטוּפָא *a. m., c.* קְטוּף Ct 2, 12 Wegraffung.

קָטוֹפָא *a. m., pl.* קָטוֹפִין Ob 5 Winzer.

קְטוֹפָא *a. m.* abgepflückte Traube.

קִטוֹר (Est II 1, 3) Ortsname.

קִטוֹרָא *a. m.* 1. Knoten; 2. Gurt.

קְטוּרָה weibl. Personenname.

קַטוּתָא *a. f.* Stück.

קְטִזְמָה *x. m.* (κτίσμα) Werk.

קוֹטִיזְמִי *x. f.* (καταζημία) Schaden.

קִטֵט *h. Pilp.* dünnschlagen.

קְטַט I *a.* zanken. *Itpo. pf.* 3 *pl.* אִתְקוֹטַטוּ Thr 4, 15 (MS נְצוֹ) dass.

קְטַט II *a. Pa.* kleinmachen.

קְטָטָה *h. f.* Zank, Streit.

קִיטֵי s. קִיטָה.

קַטַיָּא *a. m. pl.* Gurke (*Cucumus Chate, C. sativus*).

קְטִילְתָא *a. f., c.* קְטִילַת Ru 1, 17 (Lücke im MS) Tötung.

קַטִינָא *a. m.* 1. klein, kurz; 2. männl. Personenname.

קְטִינוּתָא *a. f.* Jugendzeit.

קְטִיפָא *a. m.* abgepflückte Traube.

קְטִיפָה *h. f.* 1. Abpflücken; 2. Überwurf.

קַטִיתָא *a. f.* Stück.

קְטַל *a.* 1. *inf.* מִקְטַל Nu 35, 30 töten; 2. abhauen. *Pa. inf.* קַטָלָא Ex 17, 3 töten, morden. *Itpe. inf.* אִתְקְטָלָא Ex 21, 15 getötet werden.

קְטָלָא (Lv 20, 9) *a. m.* Tötung, Todesstrafe.

קַטֶלָא, קָטֶלָה *x. f.* (κατέλλα) Halskette.

קַטָלִיזָא, קַטָלִזוֹן *x. m.* (κατάλυσις) Bazar, Chan.

קִטְלִיזְקִי (קִטְלְיָאקִי)? *x. f.* eine Arte Kiste.

קִטְלִית *x. f.* (κοτύλη) Hüftgelenk.

קַטָלֶפְטָא *x.* (κατὰ λεπτά) im Détail.
קַתָלִיקוֹס s. קַתָלִיקוֹס.
קָטַם I *h.* abreissen. *Ni.* abgerissen werden.
קָטַם II *h.* mit Asche verdecken.
קְטַם I *a.* abreissen.
קְטַם II *a.* zu Asche werden.
קִטְמָא (Lv 1, 16) *a. m.* 1. Asche; 2. *pl.* קטמי DtJII 25, 11 l. קִטְנֵי, s. קִטְנָא.
קטמום (jTaan 69[a]) l. הטמום, s. טִימוֹס.
קִטְמָנָא *a. m.*, *pl.* קִטְמָנִין Sac 6, 3 aschfarben.
קָטֹן *h. Hi.* klein machen.
קָטָן *h. m.*, *f.* קְטַנָּה, *pl.* קְטַנִּים 1. klein; 2. Kind; 3. unmündig (Knabe bis nach vollendetem 13. Jahr, Mädchen bis nach vollend. 12. Jahr); 4. *pl.* Harnröhre.
קִיטוֹן *x. m.* (κοιτών), *pl.* קִיטוֹנִיּוֹת Schlafzimmer, Kammer.
קִטוֹנָא (Ct 3, 4) *x. m.* dass.
קִטְנָא *a. m.* 1. das schwächere Ende; 2. Schweif; 3. בֵּית קִטְנִין Schamglied.
קַטְנוּת *h. f.* 1. Kleinheit; 2. Jugend; 3. Kleingläubigkeit.
קַטְנוּתָא *a. f.* Jugend.
קַטַנְטִין *x. m.* (κτάντης) Mörder.
קוּטְנִים *h. m. pl.* eine Art Hülsenfrucht.
קִטְנִין *a. m. pl.* Hülsenfrüchte.
קִטְנִית *h. f.*, *pl.* קִטְנִיּוֹת Hülsenfrucht.
קְטִיסִין *x. m. pl.* ?
קְטִסְפָּאָה *a. m.* aus Ktesiphon.
קְטִסְפּוֹן Ortsname.
קָטַע *h.* abhauen. *Pu. pt.* verstümmelt, verkürzt.
קְטַע (Thr 1, 10 Ven. 1517) *a.* 1. dass.; 2. verkürzen. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְקַטְעוּן Koh 8, 13 (Ven. 1517 אִתְקְטְעִין) verkürzt werden.
קִטֵּעַ *h. m.* Verstümmelter.
קֶטַע *h. m.* 1. Stück; 2. Abteilung.
קִטְעָא *a. m.* Schnitt.
קַטָּעָא *a. m.* Holzhacker.

קָטַף *h.*, *pt. pass.* kurz abgerissen. *Ni.* kurz abgerissen werden. *Pi.* 1. pflücken; 2. abreissen; 3. um sich greifen (v. Feuer). *Pu. pt.* seiner Fähigkeit beraubt.
קְטַף *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּקְטוֹף Lv 25, 5 pflücken; 2. hinwegreissen. *pt. pass.* seiner Fähigkeit beraubt. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אִתְקְטִיפַת Jer 48, 25 hinweggerafft werden; 2. hinweggerissen werden.
קְטָף *h. m.* 1. Balsam; 2. Balsambaum.
קַטְפָא *a. m.*, *ind.* קְטַף Gn 37, 25 dass.
קִטָּפָא (Lv 26, 5) *a. m.* Weinlese.
קַטָפְרֵים *x. m.* (καταφερής) abschüssig.
קַטָפְרָם *x. f. pl.* (καταφοράς) Schläge.
קַטָפְרַקְטוֹס *x. m.* (καταφρακτός) bepanzert.
קטיקטון (VajR 15) l. קַטָרִיטוֹן.
קָטַר *h.* dampfen, duften. *Pi. Hi.* räuchern.
קְטַר I *a. Aph. pf. ipf.* יַקְטַר Ex 30, 7 als Dampf aufsteigen lassen.
קְטַר II *a.*, *pf.* 3 *sg. f.* קְטַרַת Gn 38, 28 binden, knüpfen. *Pa. pt. pl. f.* מְקַטְּרָן Ez 46, 22 verbinden.
קִטְרָא I *a. m.* 1. Rauch; 2. Nebel.
קִטְרָא II *a. m.* 1. *pl. c.* קִטְרֵי Jes 7, 18, Verband; 2. *pl. c.* קִטְרֵי Est II 6, 10 Gelenk; 3. Verknüpfung, Verknotung; 4. Knoten.
קְטָרֵב *h. m.* ein Pflock am Joch.
קַטְרְבָא *a. m.* dass.
קִטְרֵג *x.* (κατηγορέω) anklagen. *Pass.* angeklagt werden.
קַטְרֵג *x.* dass.
קטריגון (Midr. Teh 17, 3) l. קַטָדִיקֵי.
קִטְרוֹן I Ortsname.
קִטְרוֹן II *h. m.* eine Art Walnuss.
קַטָרִיטוֹן *x. m.* (vgl. κατάρροος) Katarrh, Fluss.
קִטְרָטוֹן *x. m.* (κιτρᾶτον) eine Medizin.
קִטְרוֹן *x. m.* (κεντυρίων) Hauptmann.
קטורין. כל ק' l. כַּלְקְטוּרִין.

קַטְרַקְטוֹן *x. m.* (καταῤῥάκτης) Fallthüre.
קטריקי l. קַטְדִיקֵי.
קְטָרְתָּא (Lv 16, 13, MS קְטוּרְתָּא) *a. f., c.* קְטוֹרֶת Ex 30, 1 Räucherwerk.
קִיא *h. Hi.* speien.
קֵיבָה s. קֵבָה.
קֵיבְתָא (Dt 18, 3) *a. f.* der rauhe Magen der Wiederkäuer.
קֵידָא (Am 6, 10) l. mit MS יְקִידָא.
קִידָה *h. f.* Prosternation.
קִיהָה *h. f.* Schleife.
קִיּוּם *h. m.* 1. Erhaltung; 2. Bestätigung.
קִיּוּמָא *a. m.* 1. Erhaltung; 2. Bestätigung; 3. *ind.* קִיּוּם Nu 30, 11 Gelübde; 4. *ind.* קִיּוּם Lv 5, 4 Eid.
קְיוּמְתָא *a. f.* 1. *c.* קְיוּמַת Nu 30, 14 Schwur.
קִיחָה *h. f.* 1. Gebrauch von קח; 2. s. קִיהָה.
קֵיטָא (Gn 8, 22), קַיְטָא *a. m.* Sommer.
קייטא 1. Tos Sanh V 1 l. קְטָא, s. קְטָא II; 2. jTaan 69[a] l. קְטָא, s. קְטָא I (?); 3. Neg XI 7 l. קִיטָא, s. קִיטָה.
קַיָּטָא *a. m.* Feigentrockner.
קִילָא *a. m.* leicht.
קִילוֹנִי *h. m.* Rufer.
קַיָּם *h. m.* 1. beständig; 2. lebend; 3. giltig.
קַיָּמָא *a. m., ind.* קַיָּם Dt 32, 40 1. bestehend, beständig; 2. *pl.* קַיָּמִין Dt 9, 4 lebend. קַיָּם אֲנָא Nu 14, 28 so wahr ich lebe.
קְיָמָא *a. m.* 1. *ind.* קְיָם Gn 9, 13 Abkommen, Vertrag; 2. *ind.* קְיָם Nu 30, 3 Eid; 3. *ind.* קְיָם Gn 28, 20 Gelübde; 4. *pl. d.* קְיָמַיָּא Ex 18, 16 Satzung; 5. *pl. c. s.* קְיָמוֹהִי Dt 28, 54 Bund.
קִימָה *h. f.* 1. Aufstehen; 2. Aufstellen.
קיין (bBech 44[b]) l. קִיק.
קֵינָאָה (Ri 17, 4) *a. m.* Metallarbeiter, Schmied.
קִינָה *h. f.* Klagelied.
קֵינִי Ortsname.

קיינך (jSanh 27[b]) absichtliche Veränderung v. קַנְיָךְ, s. קַנְיָא.
קֵיסָא *a. m., pl.* קֵיסִין Koh 12, 9 Ven. 1517 1. Holz; 2. Baum; 3. Holzstück.
קייסטור l. קְוַיסְטוֹר.
קֵיסִינָאָה *a. m.* hölzern.
קֵיסָם *h. m.* 1. Splitter, Span; 2. Ortsname.
קֵיסָמָא *a. m.* Span.
קֵיסָמִית *h. f.* dass.
קֵיִף Beiname einer Person (Wahrsager).
קִיפָּה (קִפָּה) *h. f.* Bodensatz. S. קוּפָּה.
קִיץ *h. Pi.* 1. den Sommer zubringen lassen; 2. als Nachkost (für den Altar) verwenden. *Hi.* wecken.
קַיִץ *h. m.* 1. Sommer; 2. Nachkost (für den Altar).
קַיָּץ *h. m.* Feigentrockner.
קִיצָּה (קִצָּה?) *h. f., pl.* קִיצִּין bestimmte Zeit.
קַיְצוֹן *h. m.* sommerlich.
קִיצּוּתָא (קִצּוּתָא?) *a. f.* 1. bestimmte Zeit; 2. bestimmte Summe.
קִיק I *h. m.* Pelikan.
קִיק II *h. m.* mit langen Hoden.
קִיק III *h. m.* Ricinus (*Ricinus communis*).
קִיקָיוֹן (Jon 4, 6) *h. m.* dass.
קִיקִלְתָּא (Jer 19, 7, MS קִלְקִלְתָּא) *a. f.* Mist, Kot.
קִיר *h. m.* Rand.
קַיָּרָא *a. m.* Pechhändler.
קֵירוּב *h. m.* 1. Nähe; 2. Berührung; 3. Freundlichkeit.
קֵירוּד *h. m.* Striegeln.
קֵירוּי *h. m.* Gebälk, Bedachung.
קִישׁ (קִשׁ, schallnachahmend) vom Klirren einer Münze.
קִישַׁן *h. m.* mit nach innen gekrümmten Beinen behaftet.
קִכְלִי *x. f.* (κίχλη) Drossel.
קַל *h. m.* 1. leicht. קַל וָחוֹמֶר Schluss *a minori ad majus*; 2. gering; 3. nachlässig behandelt; 4. rasch.
קְלָא *a. m.* Erdscholle.

קָלָא *a. m., c.* קָל Gn 3, 8 1. Stimme; 2. Schall. בְּרַת קָלָא Hall (göttliche Stimme).
קָלָא *a. m.* Erleichterung.
קולא 1. VajR 15 l. קורא; 2. VajR 37 l. קוֹלָב.
קָלָא (קָלָא) *x. f.* (κέλλα), *pl.* קָלִין Celle.
קָלָא *x. m.* (κόλλα) Leim.
קלא. ק׳ פנדר (BerR 50) l. קַלְאפַנְדַּר.
קָלָא I *a., pt. pl.* קָלַן Nu 21, 6 sengen, verbrennen.
קְלָא II *a., ipf.* יִקְלֵי Dt 25, 3 (MS יֵיקַל) verächtlich werden. *Aph. ipf.* יַקְלֵי Dt 27, 16 verächtlich machen.
קַלָּא *h. m.* Röster (von Ähren).
קְלָאִילָן *x. m.* (κελάϊνον) blauschillernd.
קוֹלָב *x. m.* (κολόβιον) eine Art Unterkleid.
קַלְבָא *a. m.* eine Art Harz.
קוֹלְבוֹן *x. m.* (κόλλυβον), *pl.* קוֹלְבוֹנוֹת Aufgeld, Agio.
קוֹלְבָן *x. m.* (κολοβός) kurzfüssig.
קְלַבְּנְטָרִין *x. m.* (κραββατάριον) Ruhepolster.
קָלְבּוֹס (?) *x. m.* (κολόβιον) eine Art Unterkleid. S. קוֹלָב.
קלבסים (PethEch Ar.) l. קְלַרְסִים s. קְלֵירוֹס.
קְלֵיבוֹסֶת *x. f.* (κωλήπιον ὀστέον) Hüftbein.
קְלֵיבְסְתָּא *x. f.* dass.
קְלוּבְקָרִין *x. m.* (κερβικάριον) Polster.
קְלַבְרִיָּא Name einer Landschaft (Καλαβρία).
קַלְגַּס *x. m.* (καλιγᾶτος) gemeiner Soldat.
קְלַגְרִיפוֹן (viell. פְּלַגְרִיפוֹן) *x. m.* (vgl. *pala* u. ἀγρεῖφνα) ein Ofengerät zum Scharren und Anspiessen.
קָלַד *x. Itpa.* eingeschlossen werden.
קלידיקוס (Mech Ex 17, 14) l. קְלֵיַרְכּוֹס, s. כְּלְיַרְכִּין.
קָלָה I *h.* sich verunreinigen. *Pi.* dass.
קָלָה II *h.* verbrennen.
קַלָּה männl. Personenname.

קְלֶווֹן *x.* (κελεύων) befehlend.
קִלּוּחַ *h. m.* 1. Ausströmung; 2. Strahl.
קִלּוּחָא *a. m.* dass.
קוֹלְוָיָא (Ez 27, 17) l. קוֹלְוָיָא *x. m.* (κόλβια, κόλλυβα) Näschereien.
קְלוֹמִית l. קְרוֹמִית.
קָלוֹן *h. m.* 1. Schande; 2. Unzucht; 3. Bordell.
קְלוֹנִית *h. f.* Bordell.
קִלּוּס *x. m.* (vgl. καλῶς) 1. Loben, Preisen; 2. Tanzen.
קִלּוּסָא *x. m.* dass.
קְלֶוְסִים *x. f.* (κέλευσις) Befehl.
קְלוּעַ (1 K 14, 3) l. mit MS זְלוּעַ, s. זְלוּעָא.
קִלּוּף *h. m.* Abgeschältes, Rinde.
קִלּוּפָא *a. m., c.* קִלּוּף Gn 30, 37 Abschälen.
קַלּוּת *h. f.* ק׳ ראש Leichtsinn.
קַלּוּתָא *a. f.* Geringschätzung.
קָלַח *h.* 1. sich ergiessen; 2. giessen. *Pi.* 1. giessen, ergiessen; 2. sich ergiessen, herbeiströmen.
קְלַח *a. Pa.* abwerfen.
קֶלַח *h. m.* 1. Strahl; 2. *pl.* קְלָחִים, קְלָחוֹת Stengel (eines Krauts).
קִלְחָא *a. m.* Stengel.
קאלוחסין (SchemR 43) l. קָאלְפְּרָסִין *x.* (καλὴ πρᾶσις) Verkauf unter Garantie.
קַלַּחַת *h. f.* Kessel.
קָלַט *h.* 1. annehmen, einziehen. *pt. pass.* קָלוּט eingezogen, d. h. ohne Auswüchse (Klauen). 2. auffangen; 3. (einen Mörder) in die Freistadt aufnehmen; 4. angehen (vom Pfropfreis).
קְלַט *a.* 1. annehmen; 2. einziehen; 3. in die Freistadt aufnehmen. *Itpe.* eingesaugt werden.
קִלְטָא *a. m.* Annahme.
קוֹלוֹטוֹס *x. m.* (κηλήτης) mit Hodenbruch behaftet.
קְלַטוֹר *x. m.* (κουράτωρ) ein Hofbeamter.

קְלַטֵּירָה (jMeg 73[d]) *x. m.* (κλιντήρ) Lehnsitz.

קַלִּי *a.* 1. ein wenig; 2. קַלִּי קַלִּי langsam.

קָלִי *h. m.* 1. Rösten; 2. *pl.* קְלָיוֹת geröstetes Getreide.

קַלְיָא (2 S 17, 28) I *a. m.*, *c.* קְלֵי Lv 23, 14 geröstetes Getreide.

קַלְיָא, קָלְיָא II *a. m.* 1. vegetabilisches Laugensalz (Alkali); 2. Salzpflanze.

קַלְיָא (Nu 21, 8) III *a. m.* giftige Otter.

קְלֵיאוֹפַּטְרָא weibl. Personenname (Κλεοπάτρα).

קְלִיט *h. m.* Eingesogenes, Verschlungenes.

קַלִּיל *a.* 1. ein wenig; 2. Jo 4, 4 in kurzer Zeit. קַלִּיל קַלִּיל allmählich.

קַלִּילָא *a. m.* 1. leicht; 2. *ind. f.* קַלִּילָא Jer 2, 23 rasch; 3. *ind.* קַלִּיל Nu 21, 5 gering.

קַלִּילוּתָא *a. f.* 1. Wenigkeit; 2. *ind.* קַלִּילוּ Sac 5, 7 Leichtigkeit, Schnelligkeit.

קְלֵין *x. m.* (χέλειον) Schildkrötenschale.

קוֹלְיַס I *x. m.* (κολιός) Grünspecht.

קוֹלְיַס II *x. m.* (κολίας) eine Art Thunfisch.

קְלִיעָה *h. f.* Geflecht.

קְלִיעֲתָא *a. f.* 1. dass.; 2. *pl.* קְלִיעָן 1 K 6, 29 (Ausg. Ven. 1517 קְלִיעָן) Verzierung (Skulptur).

קְלִיפָא *a. m.* 1. Schale; 2. Grind, Schorf.

קְלִיפָּה *h. f.* 1. Abschälen; 2. Schale, Haut; 3. *pl.* קְלִיפִּין Schuppe.

קְלִית *h. f.* Krug.

קוֹלִית *x. f.* (κωλῆ) Hüftknochen.

קַלַל *h.* קַלֵּנִי, קַלִּינִי? es ist mir leicht (euphemist. für: es ist mir schwer). *Pi.* fluchen. *Hi.* 1. leicht machen; 2. הֵיקַל ראשו leichtfertig sein. *Hitp.* verflucht werden. *Pilp.* verderben. *Hitpalp.* 1. verdorben werden; 2. sich verunreinigen.

קַלַל *a.* 1. *pf.* 1 *sg.* קַלִּית Gn 16, 5, *ipf.* יֵיקַל Dt 25, 3 gering sein; 2. *pf.* 3 *pl.* קַלּוּ Gn 8, 8 abnehmen. *Pa.* 1. erleichtern; 2. eilen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּקִּיל Ex 22, 27 (MS תְּקִיל) geringschätzen, schmähen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יֵיקְלוּן Ex 18, 22 erleichtern. *Itpe. pf.* אִתְּקַל Thr 1, 14 (MS אִתַּקְלִי *Ittaph.* v. קְלָא) verringert werden. *Palp.* 1. *pt.* מְקַלְקֵיל Ex 23, 8 verderben; 2. verunreinigen. *Itpalp. pf.* 3 *sg. f.* אִתְקַלְקַלַת Jer 49, 7 verdorben werden.

קולל l. קוֹלָר.

קָלָל *h. m.* Krug.

קַלְלָא *a. m.* dass.

קְלָלָה *h. f.* Fluch.

קְלַם *a.* abschneiden.

קוּלְמוּז s. קוּלְמוֹס.

קוּלְמוֹמְסַיָּא (Jes 3, 20) *x. m. pl.* (καλαμίς?) eine Putzsache der Frauen.

קַלְמִין *x. m.* (καλάμιον) Rohr.

קאלמין (BerR 50) l. קְלָמִין *x. m.* (χλαμύδιον) Amtsmantel.

קְלַמַּנְטָרִין *x. m.* (κραββατάριον) Ruhebett.

קוּלְמוֹס *x. m.* (κάλαμος) 1. Rohr; 2. Schreibrohr, Feder.

קוּלְמוֹסָא *x. m.*, *ind.* קְלָמַס Ri 5, 14 dass.

קַלְמָרִין *x. m.* (καλαμάριον) Schreibzeug.

קַלְמְתָא (Ex 8, 12) *a. f.*, *pl.* קַלְמִין Läuse.

קָלוֹן *x. m.* (καλόν) schön.

קוֹלוֹן. אַבָּא ק' männl. Personenname.

קֵילוֹן *x. m.* (κήλων) eine Schöpfvorrichtung.

קְלָנָא *a. m.* 1. Dt 22, 1 Schändlichkeit, Schande; 2. *c. s.* קְלָנַהּ Lv 20, 18 Scham, Blösse.

קְלָנְבוֹ Ortsname.

קָלֶנְדָּא, קָלֶנְדַּס *x. m.* (Καλάνδαι) Kalenden.

קְלָנְיָא *x. f.* (κολωνία) 1. Kolonie; 2. frei (?).

קְלָאנִין, קְלָנִין *x. m. pl.* (vgl. κολωνία) Schaaren, Haufen (?).

קְלָנִיתָא *a. f.* eine Vogelart.

קְלוֹנִימוֹס männl. Personenname (Καλώνυμος).

קַלֵּינִינְפֵּי (falsch קלונינפי) *x. f.* (καλὴ νύμφη) schöne Braut.

קְלִנְתְּיָא (falsch קלוניתא) *x. f.* (Κορίνθιος) korinthisch.

קָאלוֹס *x.* (καλῶς) schön.

קָלַס *x.* (vgl. καλῶς) *Pi.* 1. loben, preisen; 2. tanzen. *Hitp.* gelobt werden.

קְלַס *x. Pa.* 1. *pt.* מְקַלֵּס Ct 4, 7 Ven. 1525 preisen; 2. tanzen.

קוֹלַס *x. m.* (κορύς?), *pl.* קוֹלָסִין, קוֹלְסוֹת 1. Helm; 2. helmartige Kopfbedeckung.

קָלַס *x.* (κορύσσω) *Pu. pt.* מְקֻלָּס behelmt (von besonderer Zurüstung eines Spiessbratens).

קילוס männl. Personenname.

קוֹלוֹס *x. m.* (vgl. κωλική) Kolik.

קוֹלָס *x. m.* (καυλός) Kohl.

קוֹלְסָא I *x. m.* (vgl. καυλός) Kohlhändler.

קוֹלְסָא II *x. m.* (κορύς) 1. *ind.* קוֹלַס 1 S 17, 5 Ven. 1517, *pl.* קוּלְסִין Ez 38, 5 Soc 59 Helm; 2. helmartige Kopfbedeckung.

קְלִסְטְנָרָא, קְלִסְטְנָרִי *x. m.* (*quaestionarius*) Scharfrichter.

קלסטר s. קַרְסְטַל.

קְלַסְטֵּיר *x. m.* (χαρακτῆρ) Gesichtszüge, Antlitz.

קְלוּסְטְרָא *x. m.* (κλεῖστρον) Verschluss.

קְלַסְטְרָא s. קְלִסְטְנָרָא.

קְלִיסְיָא Ortsname.

קלסים (EchR Peth) l. קְלֵירְסִים, s. קְלֵירוֹס.

קוּלְסִיתָא *x. f.* (vgl. κορύς) helmartige Kopfbedeckung.

קלוסנטר s. קוּסְטְנָר.

קְלוּסְקָא, קְלוּסְקִין *x. f.* (κόλλιξ) 1. eine Art Brot; 2. Olivenmasse.

קְלוּסְקוֹס *x. m.* (γλωσσόκομον) Kasten.

קלסריקין l. קוּסְטְנָר.

קָלַע *h.* flechten. *Pi.* 1. dass.; 2. schleudern.

קְלַע *a.* flechten. *Aph. pf. c. s.* אַקְלְעָא 1 S 17, 49 Ven. 1517 schleudern. *Itpe.* eintreffen.

קֶלַע *h. m.* 1. Segel; 2. Vorhang; 3. ideelle Grenze des heiligen Bezirks im Tempel; 4. Schleuder; 5. Zelle.

קִלְעָא *a. m.* 1. *ind.* קְלַע Jes 33, 23 Segel; 2. *d.* קִלְעָא Ri 20, 16, 1 S 17, 50 Schleuder; 3. Zelle, Gemach.

קַלְעָא *a. m., pl. d.* קַלָּעַיָּא 2 K 3, 25 Schleuderer.

קַלְעִילִין *h. m. pl.* eine Hülsenfrucht.

קָלַף *h.* abschälen. *Pi.* dass. *Ni.* 1. abgeschält werden; 2. abgelöst werden.

קְלַף *a.* dass. *Pa. pf.* קַלֵּיף Gn 30, 37, *pt. pass.* מְקַלַּף Jo 1, 7 dass. *Itpe.* abgezogen werden.

קְלָף *h. m.* eine Art Pergament (die Haarseite des gespaltenen Leders).

קַלְפָּא, קְלָפָּא *a. m.* 1. *pl.* קַלְפִּין Gn 30, 37 Schale; 2. *pl.* קַלְפִּין Lv 11, 9 Schuppe; 3. Schorf.

קְלָפָא *a. m.* Pergamentblatt.

קוּלְפָּא *x. m.* (vgl. κόλαφος) 1. Werkzeug zum Schlagen; 2. Schlag.

קְלוֹפַּטְרָא weibl. Personenname (Κλεοπάτρα).

קַלְפֵּי *x. f.* (κάλπη), *pl.* קַלְפִּיּוֹת Urne.

קַלְפִּיתָא *a. f.* Grind, Schorf.

קַלְפּוֹנָא *x. m.* (καλλίφωνον) ein Instrument.

קַלְאפֶּנְדַּר, קַלְפֶּנְדַּר männl. Personenname (σκολοπένδρα, Tausendfuss).

קְלוּפְּסִין *x. m. pl.* (κολυμβάς) Speiseoliven.

קְלִצְטוֹנִירִי s. קְלִסְטְנָרִי.

קְלַק *a.* werfen. *Pa.* dass.

קִלְקָאָה *x. m.* (vgl. Κιλικία) Cilicier.

קִלְקוּל *h. m.* 1. Verderbnis; 2. Verdorbenes.

קִלְקוּלָא *a. m.* 1. Verderbnis; 2. Verdorbenheit.

קִלְקִי I *x. m.* 1. (vgl. Κιλικία) Cilicier; 2. (κιλίκιον) Ziegenhaarstoff.

קִלְקִי II *x. m.* (κίκινος, *cincinnus*) gekräuseltes Haar.

קִילִיקְיָא *x. f.* Cilicien (Κιλικία).

קִלְקֵל s. קָלַל.

קַלְקֵל s. קְלַל.

קִלְקְלָא s. קִנְקְלָא.

קַלְקָלָה *h. f.* 1. Verderbnis, Sünde; 2. Niedergang; 3. Notzüchtigung.

קְלוֹקְלִין s. קְנְקְלִין.

קִלְקִלְתָּא *a. f.* 1. Jer 19, 2 Mist; 2. MidrTeh 75, 4 l. קְנְקַנְתָּא.

קַלְקַנְתּוֹם *x. m.* (χάλκανθος) Kupfervitriolwasser.

קוֹלְקָס *x. m.* (κολοκασία) die aegyptische Bohne (*Colocasia antiquorum*).

קְלְוֹקְרוֹן *x. m.* (κερβικάριον) Polster.

קוֹלָר, קוֹלָרִין (Ez 19, 9, MS קוֹלָרִין) *x. m.* (κολλάριον) 1. Halseisen, Kette; 2. Trupp.

קְלוֹר, קְלוֹרִין *x. m.* (κολλύριον) 1. Augensalbe; 2. eine Art Brot.

קְלָרִין, קְלוֹרִין *x. m.* (κελλάριον) Vorratskammer.

קַלְרָה Ortsname (Καλλιῤῥόη).

קְלוֹרִית *x. f.* (κολλύριον) 1. Augensalbe; 2. eine Art Brot.

קְלוֹרִיתָא *a. f.* Augensalbe.

קְלֵירוֹס *x. m.* (κλῆρος) Los.

קְלַשׁ *a., pt. pass.* קְלִישׁ 1. dünn; 2. schwach, dürftig. *Pa. Aph.* 1. dünn machen; 2. schwächen. *Itpe.* dürftig werden.

קְלְשָׁא *a. m.* Dünnes.

קְלְשׁוֹנָא *a. m., pl.* קְלְשׁוֹנִין Koh 12, 11 zugespitztes Eisen.

קַלַת *x. m.* (κάλαθος) der konkave Stein der Eselmühle.

קִלְתָא *a. f.* Leichtes.

קְלְתָא *a. f., c. s.* קוֹלְתַהּ Gn 24, 45, *pl.* קוֹלִין 2 K 12, 14, קוֹלָן 2 S 17, 28 Krug.

קְלָתָה *x. f.* (κάλαθος) Korb.

קַלְתּוֹת *x. f.* (κάλαθος) Herdeinfassung.

קַמָּא. מָאי דְקָ׳ was liegt da vor? S. קַמֵּי.

קוֹמָא *x. m.* (κόμμι) Gummi.

קוֹמָא *x. m.* (κόμης) ein Hofbeamter.

קַמָּאָה *a. m., f. d.* קַמָּיְתָא Est II 1, 8 (MS קַמַּיְתָא) erster.

קְמָאָה *a. m.* ein wenig.

קְמוּאֵל Name eines Engels.

קִמּוֹס *h. m.* eine Pflanze.

קָמוּרָא *a. m.* Gürtel.

קָמַז *h. Ni.* 1. sich zusammenziehen; 2. sich hineinziehen.

קֶמַח *h. m.* 1. Mehl; 2. Weinkahm.

קְמַח *a.* mit Mehl bestreichen. *Aph.* zu Mehl machen.

קַמְחָא (Gn 18, 6) *a. m., c.* קֶמַח Nu 5, 15 Mehl.

קַמְחוּנְיָא Ortsname.

קַמְחִית weibl. Personenname.

קָמַט *h.* 1. zusammenlegen; 2. fesseln. *Pu.* 1. sich drängen; 2. zusammengelegt sein.

קְמַט *a.* 1. zusammenziehen, zurückhalten. *pt. pass.* קְמִיט hartleibig; 2. fesseln. *Pa.* zusammenziehen.

קֶמֶט *h. m.* Falte, Runzel.

קֹמֶט *h. m.* 1. dass.; 2. Vertiefung.

קַמְטוֹן *x. m.* (*comes*) ein Beamter.

קוֹמִיטָטוֹן *x. m.* (κομιτᾶτον) Hofstaat.

קומטומרוסין l. קוֹמֶנְטָרִיסִין.

קַמְטְרָא *x. m.* (κάμτρα), *pl. d.* קַמְטְרַיָּא 2 K 10, 22 (MS קַמַטְרַיָּא) Truhe.

קַמְטְרָיָא *x. m.* Kistenverfertiger.

קַמֵּי, קָמֵי *a.* vor. מֵאֶתְמָלֵי וּמִדְּקַמּוֹהִי Gn 31, 6 mit gestern und vorgestern.

קוֹמֵי *x. f.* (κόμη) Haupthaar.

קוֹמְיָאטוֹן *x. m.* (κομμεᾶτον) Beurlaubung.

קָמִיעַ *h. m.* Amulet.

קְמִיעָא *x. m.* dass.

קְמִיצָה *h. f.* 1. Nehmen mit den drei Mittelfingern; 2. der vierte Finger.

קִימוֹלְיָא *x. f.* (κιμωλία) eine weisse Thonart.

קִימֶלְיָא *x. m. pl.* (κειμήλια) Kleinodien.

קָמִין *x. m.* (κάμινος) Ofen.

קוֹמֶנְטָרֵיסִין *x. m. pl.* (κομενταρήσιος) Archivar.

קוֹמֶנְטָרִיסִין *x. m. pl.* (κομεντάριος) Anklageprotokoll.

קִימוֹנְיָא *x. f.* (*Gemoniae, sc. scalae*) Örtlichkeit in Rom, wohin die Leichen Hingerichteter geschleift wurden.

קוֹמִים *x. m.* (κόμης) ein Hofbeamter.

קוּמּוֹס *x. m.* (κόμμι) Gummi.

קָמַע *h.* anbinden.

קִמְעָא *a.* ein wenig. קִמְעָא קִמְעָא 1. allmählich, nach und nach; 2. langsam.

קַמְפּוֹן, קָמְפּוֹן *x. m.* (κάμπος) öffentlicher Platz, Spielplatz.

קוֹמְפְּרוֹמִסִּין *x. m. pl.* (*compromissa*) Verabredung.

קָמַץ *h.* mit den Mittelfingern abnehmen. *Hi.* dass. *Ni.* (auf diese Weise) abgenommen werden. *Pi.* 1. abnehmen; 2. aufklauben; 3. zusammenscharren.

קְמַץ *a.* 1. *ipf.* יִקְמוֹץ Lv 2, 2 mit den Mittelfingern abnehmen; 2. schliessen (vom Auge).

קֻמְצָא *a. m.* 1. *c. s.* קֻמְצֵיהּ Lv 2, 2 eine Hand voll.

קַמָּצָא (2 S 18, 17, MS כּוּמְצָא) *a. m.* Grube.

קַמְצָא, קִמְצָא *a. m.* 1. *pl.* קַמְצִין Nu 13, 34 Heuschrecke; 2. männl. Personenname.

קְמִצוּץ *h. m.* zusammengepresst.

קַמְצָן *h. m.* habgierig.

קַמְצָר männl. Personenname.

קוּמְקוּם, קוּמְקְמוּס *x. m.* (κουκκούμιον) Kessel.

קוּמְקְמָא, קוּמְקְמוּסָא *x. m., pl.* קוּמְקְמֵי Est II 1, 2 (MS מְקוּקַם) dass.

קַמְקְמָא *a. m.* eine Schlangenart.

קָמַר *x.* (vgl. καμάριον) wölben.

קְמַר *a. Pa. pf.* 3 *pl.* קַמַּרוּ Thr 2, 10 (nicht MS) gürten.

קַמְרוּטוֹן, קַמְרוּטָא (falsch קמרסטא) *x. m.* (καμαρωτόν) Gewölbtes.

קַמְרוֹן *x. m.* (καμάριον) Wölbung.

קָמְתָא *a. f.* 1. *ind.* קָמָא Ex 22, 5 stehendes Getreide; 2. *ind.* קָמָא Gn 28, 18 Standsäule; 2. männl. Glied.

קֵן *h. m.* 1. Nest; 2. Taubenpaar; 3. Kammer. *pl.* קִנִּים Name eines Mischnatraktats.

קוּנָא *x. f.* (κῶνος) Kegel.

קְנָא I *a. m.* Geräusch.

קִנָּא II *a. m., c. s.* קִנֵּיהּ Dt 32, 11 Vogelnest, Bienenstock.

קָנָא *h. Pi.* 1. eifersüchtig machen; 2. Eifersucht zeigen. *Hitp.* eifersüchtig sein, beneiden.

קְנָא I *a., pt.* קָנְאָה Est II 2, 19 (nicht MS) eifersüchtig sein. *Pa.* 1. *ipf.* יְקַנֵּי Nu 5, 14 dass.; 2. *pf.* קַנִּי Nu 25, 11 eifern. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַקְנִיאוּ Dt 32, 16 Eifersucht erregen. *Itpa.* eifersüchtig werden.

קְנָא (Gn 47, 22) II *a.* erwerben, kaufen. *Aph.* 1. in Besitz geben; 2. *pf. c. s.* אַקְנְיַנִי Sac 13, 5 als Sklaven erwerben.

קַנָּא *h. m.* 1. eifervoll; 2. Eiferer (Zelot).

קַנָּאָה *a. m., ind.* קַנָּא Dt 4, 24, קַנִּי dass.

קִנְאָה *h. f.* Eifersucht, Neid.

קַנְאָנָא *a. m.* eifervoll.

קִנְאֲתָא (Nu 5, 15) *a. f.* 1. Eifersucht; 2. Eifer.

קָנַב *h. Pi.* abreissen, abschneiden.

קְנַב *a. Pa.* dass.

קנביטון l. קוּבִיטוֹן.

קונבי l. קוּנְבֵי.

קַנְבּוּס, קַנְבֹּס *x. m.* (κάνναβις) Hanf.

קְנוּבְקָאוֹת *x. f. pl.* ein Gebäck.

קִינֵיגִי *x. m.* (κυνηγός) Jäger.

קִינֵיגְיָא (Est II 1, 2, nicht MS) *x. f.* (κυνηγία) Jagd.

קִינֵיגִין *x. m.* (κυνήγιον) dass.

קוֹנְדָא *x. m.* (κονδός) kurz.

קוֹנְדִיטוֹן *x. m.* (κονδῖτον) Würzwein.

קַנְדִי Zauberwort.

קַנְדֵּילָא *x. m.* (κανδῆλα) Kerze.

קוֹנְדָּס *x. m.* (κοντός) Stange.

קנדקי (Est II 1, 14, MS הַנְדְּקִי) l. הִנְדְּקִי.

קונדיריקין l. קוֹרְדִיקִין.

קָנָה *h.* 1. erwerben, kaufen; 2. verpflichten. *Ni.* erworben werden, gekauft werden. *Hi.* in Besitz geben.

קָנֶה *h. m.* 1. Rohr; 2. Stengel; 3. Stange, Röhre; 4. Luftröhre; 5. Saum.

קְנְוָא *a. m.* absichtl. Veränderung von קְנָיָא.

קְנוּבְתָא *a. f.* Abgeschnittenes.

קְנוּחַ *h. m.* Nachtisch.

קִנּוּי *h. m.* Kundgebung von Eifersucht.

קְנוּמָא *a. m.* (für קְיוּמָא) 1. Schwur; 2. Gelübde.

קְנוֹקֶנֶת *h. f.* 1. Ader; 2. Ranke.

קְנִזָּאָה *a. m., pl. d.* קְנִזָּאֵי Gn 15, 19 eine Völkerschaft.

קָנַח *h. Pi.* abwischen. *Hitp.* abgewischt werden.

קְנַח *a. Pa.* dass.

קָנַט *h. Hi.* kränken.

קְנַט *a.* 1. Ekel empfinden; 2. kränken. *Aph. imp. sg. f.* תַּקְנִיטִי Ru 1, 16 (Lücke im MS) kränken.

קונטא. אוגדיי ק׳ l. אוֹגְדוֹיֵקוֹנְטָא.

קוֹנְטַבְרָא *x. f.* (*cantabrum*) Name eines Feldzeichens.

קְנְטוּרִין *x. m.* (vgl. κεντρόω) Vorwurf, Kränkung.

קוֹנְטִיטוֹן *x. m.* (κονδῖτον) Würzwein.

קֶנְטֵינָר I *x. m.* (κεντηνάριος) Centner.

קֶנְטֵינָר II *x. m.* Vorhof (?).

קוֹנְטוֹס *x. m.* (κοντός) Stange.

קַנְטֵר *x.* (κεντρόω) Vorwürfe machen, kränken.

קַנְטֵר *x.* dass.

קֶנְטֵירָא *x. m.* (κεντηνάριος) Centner.

קֶנְטְרָא *x. m.* (κέντρον) Bleilot.

קֶנְטַוְרִין *x. m. pl.* (Κένταυροι) Centauren.

קוּנְטְרוֹן, קֶנְטְרְיָן *x. m.* (κεντυρίων) Hauptmann.

קַנְטְרָן *x. m.* 1. streitsüchtig; 2. s. קִטְרוֹן.

קוּנְטְרָן (jSabb 10[c]) *x. f. pl.* (?).

קונטרונין (Tos BabB V 12) l. קַדְרְיוּנְטִיין, s. קַדְרְיוּנְטַס.

קונטרונק, קונטרנק (bKidd 12[a]) l. קַדְרְיוּנְטַס.

קונטרים s. קַדְרְיוּנְטַס.

קוֹנְטְרִיסִין *x. m. pl.* (κομεντάριος) Anklageprotokoll.

קַנְטְרוֹפּוֹס *x. m.* (κυνάνθρωπος) von Hundswut befallen.

קונטריקוס männl. Personenname.

קְנָיָא I Ortsname.

קַנְיָא (Gn 41, 5) II *a. m.* 1. Schilfrohr; 2. Stengel; 3. Messrohr; 4. *pl.* קַנִין Ex 25, 32 Leuchterarm; 5. Röhre.

קָנְיָא *a. m.* 1. Besitzer; 2. Schöpfer.

קוֹנְיָא *x. f.* (κονία) Kalkstaub.

קְנִיבָה *h. f.* 1. Abputzen; 2. Abgeschnittenes.

קְנִיבְתָא *a. f.* Abgeschnittenes.

קִנְיָן *h. m.* 1. Erwerbung; 2. Besitz, Besitzrecht; 3. Besitzergreifung.

קִנְיָנָא *a. m.* 1. *c.* קִנְיַן Lv 22, 11 (MS קִנְיַן) Erwerb; 2. *c. s.* קִנְיָנֵיהּ Gn 14, 19 Besitz.

קוֹנְכֵי *x. f.* (κόγχη) Muschel, Schale.

קוֹנְכִיתָא *x. f.* dass.

קַנְכֵירֵי (Ex 28, 19), קַנְכֵירִין *x. m.* (κεγχρίτης) ein Edelstein.

קנכתירין l. קְלַכְטֵירִין, s. כְּלַקְטֵירִין.

קַנֵּם *a. Pa.* die Formel קוֹנָם anwenden.

קִנָּמָא *a. m.* Zimmt.

קִנָּמוֹן *h. m.* dass.

קִנְמָנָא *a. m., c.* קִנְמָן Ex 30, 23 dass.

קִנֵּן *h. Pi.* nisten.

קַנֵּן *a. Pa. ipf.* 3 *sg. f.* תְּקַנֵּין Jes 34, 15 dass.

קָנוּן *x. m.* (κανοῦν) Rohrkorb.

קִינוֹנְיָא *x. f.* (κοινωνία) Übereinkommen.

קָנַס *x.* (vgl. κῆνσος) Strafe verhängen.

קְנַס *x.* dass. *Pa.* dass. *Itpa.* zu Strafe verurteilt werden.

קְנָס *x. m.* (κῆνσος) 1. Strafe; 2. Geldstrafe.

קְנְסָא *x. m.* dass.

קִנְסָא *x. m.* (κῆνσος) Verzeichnis.

קִנְסָא *a. m.* Holz, Span.

קְאנוּסִין *x. m. pl.* (?).

קנסון (EstR 1, 1) l. קְנָסִין, s. קִנְסָא.

קֵינְסוֹר *x. m.* (κήνσωρ) Censor.

קַנְסוֹרָם *x. m.* (κόθορνος) Stiefel.

קִינוֹף *x. m.* (κωνωπεῖον) Bett mit Fliegennetz.

קָנוֹפָא *x. m., pl.* קָנוֹפִין 2 S 16, 22 dass.

קַנְפּוֹן s. קַמְפּוֹן.

קַנְקוֹל, קַנְקַל x. m. (κιγκλίς, κάγκελλον) 1. Gitter, Schranke; 2. Gitterfenster; 3. gitterförmiges Gerät; 4. s. קֶלָא.

קַנְקֶלָּא x. m. dass.

קַנְקֶלְּטוֹן x. m. (καγκελλωτόν) Gitterwerk.

קַנְקַן h. m. 1. Krug, Flasche; 2. Pflugsterze.

קַנְקַנָּא a. m. dass.

קַנְקַנִּיתָא a. f. ein Musikinstrument.

קַנְקַנְתָּא a. f. Flasche.

קַנְקַנְתּוֹם s. קַלְקַנְתּוֹם.

קִינִיקוֹס x. m. (κυνικός) von der Hundswut befallen.

קִינָרִס x. m. (κινάρα) Artischocke (*Cynara scolymus*).

קוֹנְשׁוֹבְרִינִין x. m. pl. (*consobrinus*) Vettern.

קַנְשְׁקַנִין x. m. eine Art Becher.

קַנֶת h. f. Griff, Stiel.

קַנְתָּא a. f. dass.

קַנְתֵּל x. m. (κανθήλια) Saumsattel.

קַנְתָּן h. m., f. קַנְתָּנִית eifersüchtig.

קַנְתֵּינָר x. m. Vorhof (?).

קַנְתֵּר x. (κεντρόω) Vorwürfe machen, kränken. *Pass.* gekränkt werden.

קַנְתֵּר x. dass.

קַנְתְּרִין x. m. pl. (vgl. κεντρόω) Vorwürfe, Kränkungen.

קַנְתְּרָן x. m. streitsüchtig.

קַסְגַּלְגַּס männl. Personenname (Γάϊος Καλιγούλας).

קַסִּיד, קַסְדָּא, קַסִּידָא a. m. (κασσίς) Helm.

קַסְדּוֹר x. m. (κυαίστωρ) Quaestor.

קַסְוָה h. f. Schale.

קָסוֹמָא a. m. Zauberer.

קַסְוְתָא a. f., pl. d. קַסְוָתָא Ex 37, 16 Schale.

קַסְט, קַסְטָא, קִסְטָא x. m. (ξεστής) 1. ein Mass; 2. Krug.

קַסְטָא (?) x. m. Ort.

קַסְטוֹדְיָא x. f. (κουστωδία) Wache.

קַסְטוֹדְיָנוֹס x. m. (κουστωδιανός) Wächter.

קַסְטִיטֵירִיוֹן x. m. (κασσίτερος) Zinn.

קַסְטְיָא s. קַסְדָּא.

קַסְטֵלִין x. m. (καστέλλιον) 1. Kastell; 2. Wasserturm.

קוֹסְטַנְטִינָא Konstantinopel (Κωνσταντινούπολις).

קוֹסְטַנְטִינוֹס männl. Personenname (Κωνσταντινός).

קוּסְטֵינָר x. m. (κυαιστιωνάριος) Scharfrichter.

קוּסְטוֹר x. m. (κυαίστωρ) Quaestor.

קַסְטְרָא x. m. (κάστρα) 1. pl. קַסְטְרָאוֹת Lager, Festung; 2. Ortsname.

קסטוריא l. קַסְטוֹדְיָא.

קַסְטְרוֹן s. קַסְטְרָא.

קסטורינוס l. קַסְטוֹדְיָנוֹס.

קוֹסִיטְרַפֵּיזִין x. m. pl. (κοσσοτράπεζοι) Schmarotzer.

קַסְיָה h. f. 1. Handschuh; 2. Deckel.

קסיוהא (Midr Teh 75, 4) l. mit Buber קִיוְהָא.

קיסים (BerR 99) l. קַסִּידִים, s. קַסִּיד.

קְסִלוֹפָנוֹס x. m. (ξυλοφανός) Fackel (?).

קָסַם h., pt. קוֹסֵם Zauberer, Wahrsager. *Pi.* zaubern, wahrsagen.

קְסַם a., pt. קָסֵים Dt 18, 10 zaubern, wahrsagen.

קִסְמָא a. m. 1. pl. קִסְמִין Dt 18, 10 Zauberei; 2. Ausspruch; 3. männl. Personenname.

קַסָּמָא a. m., pl. d. קַסָּמַיָּא Dt 18, 14 Zauberer, Wahrsager.

קסומא (Hb 3, 17) a. m. (κήνσωμα) Steuer.

קסנטור l. קַסְטֵנָר.

קָסַס h. säuern. pt. קוֹסֵס säuernder Wein.

קִסּוֹס x. m. (κισσός) Epheu.

קִסּוֹסָא x. m. dass.

קְסָסָה h. f. Erdscholle.

קסוסטבן (jBabM 10ᶜ) l. קִסִיסְטָן, s. קִסִיסְטָא.

קסוסנון (jKeth 26ᶜ) Ortsname.

קַסְקַס h. m. Steinchen (?).

קֵיסַר x. m. (Καῖσαρ) Caesar, Kaiser.

קַסְרִי männl. Personenname.

קֵיסָרִי *h. m.* aus Caesarea.

קֵיסָרָיָה *a. m.* dass.

קֵיסָרְיוֹן Ortsname (Καισάρεια sc. Φιλίππου).

קֵיסְרִין, קֵיסָרִי Ortsname (Καισάρεια).

קֵיסָרְנָא *a. m.* aus Caesarea.

קַסְרְקִיטוֹן *x. m.* (ἐξέρκιτος) Kriegsheer.

קְעִילָה 1. Ortsname; 2. s. קִלְעָא.

קְעִילִי *h. m.* aus Keʿīla.

קַעֲקַע I *h.* lärmen.

קַעֲקַע II *h.* 1. tätowieren; 2. niederreissen, ausrotten. *Pass.* ausgerottet werden.

קַעֲקַע *h. m.* Tätowierung.

קְעָרָה *h. f.* Schüssel.

קָפָא *h.* 1. *pt. pass.* קָפוּי obenauf schwimmend; 2. dick werden, Satz bilden. *Pi.* oben abnehmen. *Hi.* gerinnen machen.

קְפָא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* קְפוֹ Ex 15, 8 aufsteigen. *Aph.* aufsteigen machen. *Itpe.* aufsteigen.

קַפָּא 1. Name des 10. Buchstaben im griech. Alphabet (κάππα); 2. Zahlwert = 20.

קִפָּא *a. m.* Aufstossen (vom Magen).

קָפַד *h. Hi.* 1. genau nehmen; 2. ärgerlich werden.

קְפַד *a.* genau nehmen. *pt. pass.* קְפִיד genau nehmend. *Aph.* erzürnen. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְקְפַד Mi 2, 7 Merx, zusammenschrumpfen; 2. ärgerlich werden.

קוּפָד *x. m.* (κοπάδιον) 1. Stück Fleisch; 2. Fleisch.

קִפֹּד *h. m.* Igel.

קִפְּדָא (Jes 34, 15), קֻפְּדָא *a. m.* dass.

קוּפָּדָא *x. m.* (κοπάδιον) 1. Stück Fleisch; 2. Fleisch.

קפדא (NuJII 25, 8)?

קַפְּדָן, קַפְדָּן *h. m.* aufbrausend.

קַפְּדָנָא *a. m.* dass.

קַפְּדָנוּת *h. f.* Aufbrausen.

קַפּוּדְקִיָא *x. f.* Kappadocien (Καππαδοκία).

קַפּוּדְקָיָא *a. m.* aus Kappadocien.

קֻפָּה *h. f.* Gefäss, Korb.

קֻפָּה s. קֻפָּא.

קִפּוֹדָא *a. m., pl.* קִפּוֹדִין Jes 34, 11 Ven 1517 Igel.

קִפּוּי *h. m.* Bodensatz (Schaum?).

קִפּוּל *h. m.* Zusammenfalten.

קִפּוּלָא *a. m.* Abkratzen.

קַפּוֹלְאָה *a. m.* Grabender.

קִפּוֹנִית *h. f.* ein Seefisch.

קְפּוֹסִי männl. Personenname.

קִפּוֹף *h. m.* 1. Eule; 2. Meerkatze (?).

קְפּוֹפָא (Lv 11, 17) Eule.

קִפּוּץ *h. m.* Springen.

קִפּוֹצִי männl. Personenname.

קָפַז *h.* springen, hüpfen.

קְפַז (Ct 2, 8, MS מְטָא) *a.* dass.

קַפִּיזָא *x. m.* ein kleines Mass.

קָפַח *h.* 1. schlagen; 2. unterdrücken. *Pi.* 1. dass.; 2. vergewaltigen, beeinträchtigen; 3. verstümmeln. *Pu. pt.* vergewaltigt, verstümmelt.

קְפַח *a., pt. pl.* קָפְחִין Ho 7, 1 schlagen, verwunden. *Pa.* 1. dass.; 2. überwinden.

קִפֵּחַ *h. m.* schmächtig.

קַפְּטָאוֹת *x. f. pl.* (κοπτή) ein gewürztes Gebäck.

קַפִּיטוֹלִין *x. m.* (Καπετώλιον) in Rom.

קַפּוּטְקָאָה *a. m., pl. d.* קַפּוּטְקָאֵי Gn 10, 14 Kappadocier.

קַפּוּטְקִיָא *x. f.* Kappadocien (Καππαδοκία).

קפיטורין l. פִּטּוּרִין.

קִפְיָא *a. m.* 1. Haufen, Menge; 2. Zubehör.

קְפִידָא *a. m.* Genaunehmen.

קְפִידוּתָא *a. f., c.* קְפִידוּת Jes 59, 1 Schlaffwerden.

קְפִיפָה *h. f.* Korb.

קְפִיץ *h. m.* Sprung.

קְפִיצָא *a. m.* dass.

קְפִיצָה *h. f.* 1. Zusammenziehung; 2. Überspringung.

קָפַל I *h.* zusammenfalten. *Pi. Hi.* dass. *Pu. Ho. pt.* zusammengefaltet. *Hitp.* sammengefaltet werden.

קָפַל II *h. Pi.* abkratzen.

קְפַל I *a. Pa.* zusammenfalten. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְקַפַּלוּ Jes 38, 12 zusammengefaltet werden.

קְפַל II *a.* scharren. *Itpe.* abgelöst werden.

קֵפֶל *h. m.* Falte (?).

קיפל, קיפלא s. קִבְלֵי.

קוּפְּלָא *x. f.* (*copula*), *pl.* קוּפְּלָאוֹת Kette.

קִפְלָא *x. f.* (κεφαλίς), *pl.* קִפְלִיּוֹת Kapitäl.

קָפֵילָא *x. m.* (κάπηλος) Gastwirt.

קפלאות s. כִּפָּלָא.

קַפְלוֹט, קַפְלוֹטָא *x. f.* (κεφαλωτόν) Lauch (*Allium capitatum*).

קְפַלְטִין, קְפִילִיטָא *x. m.* (κεφαλίς) eine Kopfbedeckung (Kopfbinde?).

קָפֵילִין, קָפֵילְיָא *x. m.* (καπήλιον) Wirtshaus.

קִיפְלוֹס *x. m.* (κεφαλίς) Kapitäl.

קַפְלַרְיָא Ortsname.

קוּפָּנָא *x. m.* (κόπανον) Schlägel.

קַפֶּנְדַּרְיָא *x. f.* (*compendiaria*) Abschneideweg.

קיפונוס männl. Personenname (Κωπώνιος).

קָפַס *h.* springen.

קוֹפִיס *x. m.* (κοπίς) Hackmesser.

קַפְסָא, קוּפְסָא *x. f.* (κάψα) Kasten.

קפסולין l. קַפְטוֹלִין, s. קָפִיטוֹלִין.

קָפַץ *h.* 1. zusammenziehen, schliessen; 2. springen; 3. überfallen; 4. überspringen. *Pi.* springen, hüpfen. *Hi.* springen lassen.

קְפַץ *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּקְפּוֹץ Dt 15, 7 zusammenziehen, schliessen; 2. springen. *Pa. inf.* קַפָּצָא Lv 11, 21 springen. *Itpe.* springen.

קֶפֶץ *h. m.* Zusammenschluss.

קַפְצָה s. קַפְסָא.

קפיקלטור l. סְפֶקְלָטוֹר.

קַפָּר, קַפָּרָא Beiname einer Person.

קַפְרְאוֹת s. קַרְפָּאוֹת.

קַפְּרִים, קַפְּרָס *x. m.* (κάππαρις) Kapernstrauch (*Capparis spinosa*).

קִיפְּרוֹס Name einer Insel (Κύπρος).

קָפַשׁ *h.* wegschnappen.

קֶפֶשׁ (?) *h. m.* ein Kleidungsstück.

קִפְּתָא *a. f.*, *pl.* קִפִּין Behältnis, Korb.

קֵץ *h. m.*, *pl.* קִצִּין Ende, Endzeit.

קִצָּא (Gn 6, 13) *a. m.* dass.

קְצָא *a.* abbrechen. *Itpe.* 1. getrennt sein; 2. abgesondert sein.

קָצַב *h.*, *pt. pass.* קָצוּב bestimmt. *Pi.* hacken.

קַצָּב *h. m.* Fleischer.

קֶצֶב *h. m.* Festsetzung.

קִצְבָּה *h. f.* 1. bestimmtes Mass; 2. Taxe.

קַצְדּוֹר s. קַסְדּוֹר.

קָצָה *h.* abtrennen. *Ho.* abgesondert sein.

קָצוֹעַ *h. m.* Abschneider.

קִצּוּעַ *h. m.* Abschneiden.

קְצוּפָה *h. f.* Trauer.

קְצוּצָא *a. m.* Eunuch (?).

קְצוֹצָא *a. m.* Eidechsenart (?).

קְצוּצָה *h. m.* abgeschnittenes Stück.

קְצוּצִין *h. m. pl.* Schoten.

קְצוֹצִיתָא *a. f.* abgeschnittenes Stück.

קִצְוְתָא *a. f.* Festsetzung.

קֶצַח *h. m.* Schwarzkümmel (*Nigella sativa*).

קַצְחָא (Jes 28, 25) *a. m.* dass.

קַצְטְרָא s. קַסְטְרָא.

קַצְיָא *a. m.* 1. Stück; 2. männl. Personenname (viell. besser Ländername קַצְפְיָא = Κασπία).

קָצִין *h. m.* Fürst.

קְצִיעָה *h. f.* 1. Zerteilung (von Feigenmasse); 2. Zerteiltes (von Feigenmasse); 3. Abteilung; 4. Cassia (*Laurus Cassia*); 5. *pl.* קציעות jNed 38ᵃ l. קְצוּעוֹת, s. קָצוֹעַ.

קְצִיעֲתָא (Ex 30, 24) *a. f.* Cassia (*Laurus Cassia*).

קְצִיפָה *h. f.* Zürnen.

קְצִיצָה *h. f.* 1. Abschneiden, Abhauen;

2. Abgeschnittenes (von Feigenmasse); 3. Abteilung; 4. Absonderung (vom Besitz); 5. Festsetzung.

קְצִיצְתָא *a. f., ind.* קְצִיצָא Est II 1, 3 Mass.

קָצִיר *h. m.* Ernte.

קְצִירָא *a. m.* krank.

קְצִירָה *h. f.* Ernten.

קַצְיְתָא *a. f.* Stück.

קָצַע *h.* 1. abnehmen; 2. ablösen (von Feigenmasse). *Pi.* abtrennen.

קָצַף *h. Hi.* zürnen machen.

קֶצֶף Name eines Engels (Zorn).

קִצָּפוֹן *h. m.* Zürnen.

קָצַץ *h.* 1. abschneiden, abhauen; 2. festsetzen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. festgesetzt werden. *Pi.* abschneiden, abhauen.

קְצַץ *a.* 1. *inf.* מִקַּץ Dt 19, 5 abschneiden, abhauen; 2. festsetzen. *Pa. pf.* 3 *pl.* קַצִּיצוּ Ex 39, 3, *ipf.* 2 *pl.* תְּקַצְּצוּן Ex 34, 13 abschneiden, abhauen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְקְצִיצוּ Jes 46, 2 abgehauen werden.

קַצָּץ *h. m.* Abschneider.

קְצָץ *h. m.* 1. abgeschnittenes Stück; 2. Schote.

קְצָצָא *a. m.* Schote.

קְצָצָה *h. f.* 1. Holzschlag; 2. Abschneidung (vom Besitz durch eine besondere Handlung); 3. Schnitt.

קְצַצְתָּא *a. f.* abgeschnittenes Stück.

קָצַר *h.* ernten. *Pi.* kurz machen. *Hitp.* verkürzt werden.

קְצַר *a. Pa.* kurz machen. *Itpe. pf.* אִתְקְצַר 2 K 19, 26 verkürzt werden.

קַצָּר *h. m.* Walker.

קָצֵר *h. m.* 1. kurz; 2. gering.

קִצְרָא (Est II 7, 9) *a. m.* dass.

קַצָּרָא, קְצָרָא (1 K 1, 9 Soc 59) *a. m., pl.* קַצָּרַיָּא 1 S 13, 21 Walker.

קַצְרָה *x. f.* (κάστρα) Kastell, Burg.

קַצְרִין Ortsname.

קַצְרִית *h. f.* Melancholie (?).

קַצְרָן *h. m.* Kürzer.

קַצַרְקִיטוֹן s. קְסַרְקִיטוֹן.

קְצָתָא *a. m., ind.* קְצָת Nu 22, 41 Teil.

קָקָא *a. m.* 1. Pelikan; 2. l. קוּעָא.

קַקָּבָטוֹן *x. m.* (vgl. κακκάβη) im Kochtopf bereitet.

קאקגריסין l. קַקְפְּרָסִין *x.* (κακὴ πρᾶσις) Verkauf ohne Garantie.

קְקוּזְתָא männl. Personenname.

קָקוּלָא *a. m.* Cardamom (*Amomum Cardamomum*).

קיקלא, קוקלא l. קִיקְלָא, s. קִיקְלְתָא.

קקים* (SchirR 3, 4) l. קְתִיס *x.* (κάθιζε) setze dich.

קַקוּפְדִיפְּטִי *x. m. pl.* (κακοπαιδευτοί) schlecht erzogen.

קוּקְרָא *x. m.* (κούκουρον) Köcher (?).

קַר *h. m.* 1. kalt; 2. Quellwasser.

קִירָא, קֵיר *x. f.* (κηρός) 1. Wachs; 2. Pech.

קָרָא *a. m.* Flaschenkürbis (*Lagenaria vulgaris*).

קָרָא *h.* 1. lesen, rezitieren; 2. krähen. *Hi.* 1. dass.; 2. lesen lassen.

קְרָא I *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶקְרֵי Ex 2, 7 rufen; 2. *pf.* קְרָא Gn 2, 20 nennen; 3. *pt.* קָרֵי Dt 17, 19 lesen, rezitieren; 4. krähen (v. Hahn). *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְקְרֵי Gn 17, 5 genannt werden; 2. gerufen werden. *Aph.* lesen lassen. *pt.* מַקְרֵי Bibellehrer.

קְרָא II *a. Itpe.* zufällig thun.

קְרָא *h. m.* Bibelvers.

קָרָא *h. m.* Bibelkundiger.

קָרָאָה *a. m.* dass.

קֵירָאָה *x. m.* (vgl. κηρός) 1. Wachshändler; 2. Pechhändler.

קָרַב *h.* 1. nahen; 2. dargebracht werden, geopfert werden; 3. anrücken. *Pi.* 1. nahebringen; 2. darbringen, opfern; 3. vorbeten; 4. sich nähern. *Hi.* aufnehmen. *Hitp.* dargebracht werden.

קְרֵב, קְרִיב (Gn 12, 11) *a.* 1. nahen; 2. *ipf.* יִקְרַב Nu 19, 11 berühren. *Pa.*

1. *pf.* קָרֵיב Gn 48, 10 nahebringen; 2. versöhnen; 3. *ipf.* יְקָרֵיב Lv 1, 14 darbringen, opfern; 4. vorbeten. *Aph. pt.* מַקְרֵיב Ma 2, 12 (MS מְקָרֵיב) darbringen, opfern. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְקָרַב Dt 25, 9 sich nähern, herantreten; 2. freundlich sein; 3. verwandt sein.

קֶרֶב *h. m., du.* קְרָבַיִם Eingeweide.

קְרָב *h. m.* Krieg.

קְרָבָא (Dt 20, 2) *a. m.* dass.

קִרְבָּא *a. m., pl.* קִרְבִין Eingeweide.

קְרָבָא *a. m.* Annäherung.

קִרְבָה *h. f.* 1. dass.; 2. Nähe.

קְרַבִּיטִין *x. m.* (κράββατος) Ruhebett.

קרבן (Tos Kel BabB V, 17) ?

קָרְבָּן *h. m., pl.* קָרְבָּנוֹת Opfer.

קָרְבְּנָא *a. m.* 1. Lv 21, 1 dass.; 2. Hos 12, 2 Soc 59 Geschenk.

קַרְפַּס *x. m.* (κάρπασος) Baumwolle.

קְרָבְתָא *a. f.* Krieg.

קָרַד *h. Pi.* striegeln.

קְרַד (קְרַר?) *a.* sich festsetzen (?).

קַרְדָא *x. m.* (κρότων) Zecke.

קַרְדוּ (Gn 8, 4, MS קַרְדוֹ) Ortsname.

קַרְדוּיִי *h. m.* aus Kardu.

קַרְדוֹם *h. m.* Axt.

קירדי s. קדריה.

קוּרְדֵימָא (?).

קָרְדִּינָא *x. m.* (vgl. *Gordianus*) gordianisch.

קרדיונטס l. קַדְרִיוֹנְטַס.

קָרְדְּיָקוֹס *x. m.* (καρδιακός) 1. melancholisch; 2. Melancholie.

קִרְדֵּם *h.* behauen.

קרדן (EchR 1, 16) l. mit Ausg. Pes. קֶרֶן.

קַרְדוּנְיָא *x. f.* Name einer Landschaft (*Cardunia*).

קַרְדְּנָיָא *a. m.* aus Cardunia.

קַרְדִּים (falsch קַרְדּוֹם) *x. m.* (χάρτης) Schriftstück, Blatt.

קִרְדֵּם *x.* (vgl. κρήτη) mit Kreide abreiben (?).

קַרְדְּקִין, קַרְדְּקִים, קַרְדְּקִיּוֹת *x. f. pl.* (*corticea*) Rindenschuhe.

קָרְדִּיקְיָנִי *x. m.* (vgl. *Gordianus*) gordianisch.

קָרָה I *h. Hitp.* Pollution haben.

קָרָה II *h. Pi.* bedachen. *Pu.* bedacht sein.

קִרְוָא (Ho 11, 9, Soc 59 קִרְיָא) *x. f. ind., pl.* קִרְוִין Dt 9, 1 Ortschaft. S. קִרְיְתָא, קַרְתָּא.

קַרְוָא *a. m.* Flaschenkürbis (*Lagenaria vulgaris*).

קָרוֹב *h. m.* 1. nahe; 2. verwandt.

קָרוֹבָא *a. m.* Vorbeter.

קְרוֹחָא *a. m.* 1. kahlköpfig; 2. fleckig.

קְרוּחִים (?) Ortsname.

קָרוֹיָא *a. m.* Bibellehrer.

קִרְוָיָה *h. f.* Flaschenkürbis.

קרויה s. קִרְיָה.

קְרוּם *h. m.* Kruste, Haut.

קְרוּמִים *h. m. pl.*, s. קוּרְמָא.

קְרוֹמִית *h. f.* Schale.

קָרוֹצָא *a. m.* Kneifender.

קְרוּקְתָא, קְרוּקִיתָא *a. f.* Frosch.

קְרוֹשָׁא *a. m.* Frost.

קְרוֹשִׁיתָא *a. m.* ein Gebäck.

קֵירוּתָא *x. f.* (κηρός) Wachs.

קְרוֹז *x. m.* (κρωσσός) Krug.

קָרַזֵל *h., pt. pass.* מְקֻרְזָל zusammengeballt.

קָרַח *h. Hi.* kahl werden. *Ho.* kahl sein.

קְרַח *a.* kahl werden.

קֵרֵחַ *h. m.* kahlköpfig.

קָרְחָא *a. m.* 1. *ind.* קָרֵיחַ Lv 13, 40 (MS קְרִיחַ) dass.; 2. Weber (?).

קַרְחָא *a. m.* Eis.

קָרְחָה *h. f.* 1. Glatze; 2. kahle Stelle.

קַרְחוּתָא *a. f., c. s.* קַרְחוּתֵיהּ Lv 13, 42 dass.

קָרְחַיִם (?) Ortsname.

קַרְחִינָא Ortsname.

קַרְחִינָאָה *a. m.* aus Karchina.

קָרְחָן *h. m.* kahlköpfig.

קָרְחְתָא *a. f.* Glatze.

קְרַט *x.* (ἀκρατίζομαι) *Aph.* frühstücken.
קְרָטָא *a. m.* 1. Stückchen; 2. klein.
קַרְטָא *a. m.* eine kleine Münze.
קַרְטוּב, קְרָטוּב *x. m.* ein kleines Mass.
קַרְטַבְלָא *x. m.* (καταβολή) Unterlage, Polster.
קַרְטָגֵנַי Karthago, Stadtname (Καρτάγενα).
קִרְטוּם *h. m.* Abpflücken.
קַרְטֵט *a.* in kleine Stückchen teilen.
קַרְטַל *x. m.* (κάρταλλος) Korb.
קַרְטַלִּיתָא *x. f.* dass.
קִרְטֵם *h.* abpflücken.
קִרְטְמָא *a. m.* Safflor (Samen von *Carthamus tinctorius*).
קִרְטְמָנָא *a. m.* Necker.
קַרְטוֹן *x. m.* 1. (κόρτις) Kohorte, Trupp; 2. l. קִטְרוֹן.
קִרְטֵם *x.* (vgl. κρήτη) mit Kreide abreiben (?).
קְרִיטֵים *x. m.* (κριτής) Richter.
קַרְטֵים, קַרְטְסָא *x. m.* (χάρτης) Schriftstück, Blatt.
קִרְטְסָא *x. m., pl. d.* קִרְטֵסַיָּא Jes 3, 23 wohl zu lesen קַרְפְּסַיָּא, s. קַרְפְּסָא.
קְרָטֵיסִים, קְרָטֵיסִין *x. m. pl.* (vgl. κράτησις) 1. Verordnung; 2. Fest der Erlangung der Herrschaft.
קִרְטֵע *h.* springen, hüpfen.
קַרְטַע *a.* dass.
קַרְטְפָנָא *x. m.* Sprung, Riss.
קַרְטִיקוֹן *x. m.* (κρητικόν) Kreide.
קוּרְטוֹרָא *x. m.* Schatz.
קְרִי *h. m.* 1. Zufall; 2. Pollution. בַּעַל קְרִי der Pollution gehabt hat.
קִירִי *x.* (κύριε) Herr.
קֵירִי *x. m.* (καίριος) auf bestimmte Zeit (?).
קִרְיָא I *a. m.* 1. Zufall; 2. *c.* קְרִי Dt 23, 11 Pollution.
קַרְיָא II, קוּרְיָא *x. m.* (κύριος) 1. Herr; 2. männl. Personenname.
קַרְיָא III *x. m.* Wurm (?).
קִרְיָא *a. m., ind.* קְרֵי Gn 47, 21 Ortschaft.
קְרָיָא I *a. m.* Dörfler.
קְרָיָא II *a. m.* 1. Bibelvers; 2. Bibel.
קָרָיָא *a. m.* Bibelkundiger.
קְרִיאָה *h. f.* 1. Rufen; 2. Lesen, Rezitieren.
קְרִיבָא *a. m.* 1. *f.* קְרִיבָא Gn 19, 20 nahe; 2. *pl.* קְרִיבִין Dt 13, 8 verwandt.
קְרִיבָה *h. f.* Nahen.
קְרִיבוּת *h. f.* 1. Annäherung; 2. Verwandtschaft.
קְרִיבוּתָא *a. f.* Gebrauch von קרב.
קְרִיָּה *h. f.* 1. Rufen; 2. Lesen, Rezitieren; 3. *pl.* קְרוּיוֹת Verlesung.
קָרְיָה *h. m., pl.* קָרְיוֹת Dörfler, Dummkopf, S. קָרְיָא I.
קָרְיוֹת *x. f. pl.,* s. קָרוֹן.
קִרְיוּתָא *a. f., c.* קִרְיוּת Dt 23, 11 (MS קְרֵי) Pollution.
קְרִיחָא *a. m., ind.* קְרִיחַ Lv 13, 40 kahlköpfig.
קוּרְיוֹטֵי, קוּרְיוֹטָה *x. f.* (καρυωτός) 1. eine Dattelart; 2. Dattelhonig.
קְרִימָה *h. f.* Krustenbildung.
קְרִין *x. m.* (κηρίον) Wachskerze.
קַרְיָנָא *a. m.* bibelkundig.
כְּפַר ק׳. קְרִיָנוּס Ortsname (vgl. κουρεῖον Barbierstube).
קוּרְיַם *x. m.* (καῖρος) Litzen (am Webstuhl).
קוּרְיוֹס männl. Personenname (Κύριος).
קוּרְיוֹסִי *x. m. pl.* (κουριῶσοι) Späher.
קְרִיעָה *h. f.* 1. Spalten; 2. Zerreissen (des Kleides in der Trauer).
קַרְיוֹפְּרְסִיקָה *x. m.* (καρυοπέρσικα) eine Art Nussbaum.
קְרִיצָא *a. m.* Morgendämmerung.
קְרִיצָה *h. f.* Zusammenkneifen.
קְרִיצְתָא (Ru 3, 14, Ven 1525 קְרִיצְתָא) *a. f.* Morgendämmerung.
קְרִירָא *a. m.* 1. *ind.* קְרִיר Na 3, 17 (MS קְרִיר) kalt; 2. Abkühlung, Enttäuschung (?).
קְרִירוּתָא *a. f.* Kälte.
קָרִית *h. f.* Balken.
קְרִיתָא *a. f.* dass.

קְרִיתָא *x. f.* s. קָרוֹן (?).

קִרְיְתָא *a. f., ind.* קִרְיָא Ho 11, 9 Soc 59, *c.* קִרְיַת Nu 24, 19, *pl.* קִרְיָן Ortschaft. S. קַרְתָּא, קִרְיָא.

קָרוּכִין *x. m.* (καρρούχιον) Wagen.

קוּרָלִין *x. m.* (κοράλλιον) Koralle.

קָרַם *h.* überziehen, eine Haut bilden. *Hi.* Haut bilden.

קְרַם (Ez 37, 8 Soc 59) *a., ipf.* 1 *sg.* אֶקְרוֹם Ez 37, 6 dass.

קירום (EstR 1, 13) l. mit Ausg. Pes. קֵירוּס.

קְרָמָא *a. m.* 1. Haut, Kruste; 2. Teppich, Tapete.

קירומא (jSabb 14ª) l. קֵירוּסָה.

קוּרְמָא *a. m.* eine Pflanze (*Avicennia officinalis?*).

קַרְמִיד *x. m.* (κεραμίς) Dachziegel.

קַרְמוּלִין *h. m. pl.* eine Art Gurke (*Luffa?*).

קְרוֹמָטְסִין (SchemR 38) *x. m.* (vgl. χρῶμα, χρώματος) ein Edelstein.

קַרְמִיוֹן Flussname.

קַרְמִית *h. f.* eine Pflanze (Mohn?).

קַרְמָנָאָה *a. m.* aus Karman stammend.

קֶרֶן *h. f., du.* קַרְנַיִם, *pl.* קְרָנוֹת 1. Horn; 2. Ecke, Spitze; 3. Strahl; 4. Kapital; 5. Stärke.

קָרַן *h. Hi.* ein Horn hervorbringen.

קְרַן (jKidd 64ª) l. קְרַץ.

קָרוֹן *x. m.* (κάρρον), *pl.* קְרוֹנִין, קְרוֹנוֹת Wagen.

קַרְנָא *a. m.* 1. *c.* קֶרֶן Jos 6, 5, *pl. c. s.* קַרְנוֹהִי Ex 38, 2 Horn; 2. Schröpfkopf; 3. *pl. c. s.* קַרְנָתֵיה Ex 27, 2 Ecke; 4. *c.* קֶרֶן Lv 23, 28 (MS כְּרַן) Macht; 5. Kapital.

קָרִינָא *x. m.* (κάροινον) süsser Wein (aus gekochtem Most).

קְרוּנָה *x. f.* (κρήνη) Quelle.

קַרְנְזוּלָא *a. m.* Diagonale.

קרינטון (jKil 30ª) l. קְרִינוֹן.

קִירֵינֵי (Am 1, 5, MS קֵירִינֵי) *x. f.* Name eines Landes (Κυρήνη).

קְרִינוֹן *x. m.* (κρίνον) Lilie (Anemone).

קָרְנוֹס *x. m.* (vgl. κορύνη) 1. Hammer; 2. Hammerschlag.

קֻרְנָסָא (Jes 41, 7) *x. m.* 1. dass.; 2. Fühlhorn.

קורניסין (BerR 72 Ven. 1545) l. קֵירוּסִין, s. קֵירוּס.

קרנסין (BerR 58 Ven. 1545; Konst. 1512 קנסרין) l. קְלֵירְסִין, s. קְלֵירוּס.

קרנת (GnJII 21, 15) l. קִרְיָא.

קְרוּנִתָּא (1 K 7, 16) *x. f.* (κορωνίς), *pl.* קְרוּנְתָּן 1 K 7, 16 Soc 59 Kapitäl.

קֵירַס *x. m.* (καιρός), *pl.* קֵירְסִין (falsch קורסין) rechte Zeit.

קִירִיס *x. m.* (κύριος) Herr.

קֵירוּס I *x. m.* (καίριος) tötliche Wunde (?).

קֵירוּס II *x. m.* (καῖρος) Litze (am Webstuhl).

קָרַס *h. Hi.* 1. hart werden; 2. sauer werden.

קְרַס *a., pt. pass.* קְרִיס hart geworden. *Aph.* sauer werden.

קַרְסֹל *h. m., du.* קַרְסֻלַּיִם, *pl.* קַרְסֻלּוֹת Fussgelenk, Knöchel.

קִרְסוּם *h. m.* Abschneiden.

קַרְסְטַל *x. m.* (κάρταλος) Korb.

קְרוּסְטָלִינוֹן *x. m.* (κρυστάλλινον) Krystall.

קְרוּסְטְמִיל *x. m.* (*crustuminum*) eine Art Birne.

קריסטור l. קֻוסְטוֹר.

קַרְסָיָא *a. m.* Saueres.

קורסיות, קורסין l. קוּרְיוֹסִי.

קַרְסְלָא I *a. m.* 1. *pl.* קַרְסְלִין Ez 47, 3 (Ven. 1517 קַרְסוּלִין) Fussgelenk, Knöchel; 2. *pl.* קַרְסְלִין Lv 11, 21 Sprunggelenk; 3. *pl. c.* קַרְסוּלֵי Ri 1, 6 Praet. Daumen, grosse Zehe.

קַרְסְלָא II *a. m., pl.* קַרְסְלִין Ho 9, 6 Dornstrauch.

קְרִסוֹלַכְנוֹן *x. m.* (χρυσολάχανον) Gartenmelde (*Atriplex hortensis*).

קִרְסֵם *h.* 1. beschneiden; 2. abfressen. *Pass.* abgeschnitten werden.

קַרְסֵם *a.* abfressen.

קְרַסְמָא *a. m.* Hieb.
קְרַסֵף s. קְרַצֵּף.
קְרַסְפְּדָא, קְרַסְפְּדַי, קְרַסְפִּי männl. Personenname.
קָרַע *h.* zerreissen. *Pi.* 1. ritzen; 2. vernichten. *Ni. Hitp.* aufgerissen werden.
קְרַע *a. Pa.* dass.
קֶרַע *h. m.* 1. Zerreissen; 2. Riss; 3. Fetzen.
קְרָעָא *a. m.* dass.
קַרְפָּא *x. m.* s. קַרְפְּדָא.
קַרְפְּדָא *x. m.* (κάλπις) ein Weingefäss.
קַרְפְּדַי *x. m.* Maulwurf (?).
קְרַפִּיטָא *x. m.* (κράβατος) Ruhesitz.
קורפסא l. קְרַפְּתָא.
קַרְפְּסָא (Est II 8, 15) *a. m.* (κάρπασος) feines Linnen.
קַרְפְּסִינוֹן *x. m.* (καρπάσινον) aus feinem Linnen.
קַרְפָּף, קַרְפִּיף *x. m.* Bereich.
קַרְפִּיפָא *x. m.* dass.
קַרְפְּתָא *a. f.* Lampe.
קָרַץ *h.* 1. abschneiden, abkneifen; 2. zusammenkneifen. *Pi.* zusammenkneifen. *Ni.* abgeschnitten werden.
קְרַץ I *a.* kneifen.
קְרַץ II *a.* morgens thun, früh aufstehn.
קֶרֶץ *h. m.* 1. Teigstück; 2. Stück.
קַרְצָא *a. m.* Stück. אֲכַל קַרְצִין, אֲכַל קַרְצָא Lv 19, 16 verleumden.
קַרְצְבָא (?) *a. m.* Dornstrauch.
קַרְצוֹל *h. m.* Knöchel. S. קַרְסוֹל.
קַרְצוֹם (?) Ortsname. S. קְרְיָנוֹם.
קַרְצוּף *h. m.* Striegeln.
קַרְצְטִיוֹנָא *x. m.* (χαριστίων) Wage.
קַרְצְטַל s. קַרְסְטַל.
קרציון l. קְסַרְיוֹן.
קַרְצִין *h. m. pl.* Locken.
קַרְצִית *h. f.* ein Insekt.
קַרְצְלָא s. קַרְסְלָא.
קֵרְצֵף *h.* kratzen, striegeln.
קַרְצֵף *a.* dass.
קְרַק (Est II 6, 10, MS קְרְיָן) Ortsname (Χάραξ).

קורקא l. קוּרְדְּקָא.
קֻרְקְבָן *h. m.* 1. Kropf des Vogels; 2. Magen.
קֻרְקְבָנָא *a. m.* dass.
קַרְקוּזָאָה *a. m.* aus Karkuza.
קרקומא s. כַּרְקוּמָא.
קִרְקוּר *h. m.* Quaken.
קַרְקוּרָא *a. m.* Krächzer.
קרקומניקא l. כִּירוֹמָנִיקָא.
קרוקין l. קְרוּכִין.
קַרְקָנָא *a. m.* Tanz.
קוּרְקָנוֹת *x. f. pl.* (vgl. κηρύκιον) Heroldsstab.
קַרְקוּנְיָא Ortsname.
קוּרְקָס I *x. m.* (κρίκος) Ring.
קוּרְקָס II *x. m.* (κώρυκος) Ledersack.
קַרְקַס, קְרִיקַס *x. m.* (κολοκασία) eine Bohnenart (*Colocasia antiquorum*).
קִרְקַס, קִרְקְסָא, קִרְקְסָא *x. m.* (κίρκος), *pl. h.* קִרְקְסָאוֹת, *a.* קִרְקְסָן, קִרְקְסָן Cirkus.
קוּרְקְסָא *x. m.* (κρίκος), *pl.* קִירְקְסָן 1. Scheibe am Dreschschlitten; 2. Dreschschlitten.
קִרְקֶסְיוֹן Ortsname (Κιρκήσιον).
קַרְקַע *h. m.* 1. Erdboden; 2. *pl.* קַרְקָעוֹת Grundeigentum, Grundstück.
קַרְקָעָא *a. m.* dass.
קַרְקָעִית *h. f.* Boden.
קַרְקַפָּא *a. m.* 1. Schädel, Kopf; 2. Kopfzahl.
קַרְקֶפֶל *a. m.* (vgl. קַרְקַפָּא und κέφαλος) Schädel.
קַרְקַפְּתָא *a. f.* dass.
קִרְקֵר I *h.* gackern, schreien.
קַרְקֵר II *h.* 1. niederreissen; 2. zerren.
קַרְקֵר *a., pt. pl.* מְקַרְקְרִין Est II 1, 2 krähen, brüllen.
קַרְקָרָה, קַרְקֶרֶת *h. f.* Boden (eines Gefässes).
קַרְקְשָׁא s. קַרְקְסָא.
קִרְקֵשׁ *h.* 1. schütteln; 2. klingeln, klappern.
קַרְקֵשׁ *a.* dass.
קַרְקָשׁ *h. m.* Klingel, Klapper.

קַרְקַשְׁתָּא *a. f.*, *pl.* קַרְקְשִׁין dass.
קָרַר *h. Hi.* 1. abkühlen; 2. kalt sein. *Hitp.* sich beruhigen.
קְרַר *a.* kalt sein. *Pa. pt. pass.* מְקוֹרַר kalt. *Aph.* 1. *pt.* מַקַּר Jes 32, 2 kühlen; 2. kalt sein. *Itpa.* sich abkühlen.
קָרָר *x. m.* (*carrarius*) Wagenlenker, Fuhrmann.
קְרִירְטוֹן (jSabb 14c) *x. m.* (ἀκορίτης) Kalmuswein (?).
קָרַשׁ *h.* 1. gerinnen; 2. sich zusammenziehen. *Hi.* gerinnen lassen.
קְרַשׁ *a.* 1. gerinnen; 2. fest werden; 3. gerinnen machen. *Aph. Itpe.* gerinnen.
קֶרֶשׁ I *h. m.* Einhorn (Antilopenart).
קֶרֶשׁ II *h. m.* Brett, Bohle.
קַרְשָׁא *a. m.* dass.
קַרְשִׁינְתָּא *a. f.*, *pl.* קַרְשִׁינִין Erdkloss.
קַרְתָּא (Gn 34, 25) *a. f.*, *pl. d.* קִרְוַיָּא Nu 13, 28 Stadt, Kleinstadt.
קַרְתָּגֵינָא Karthago (Καρτάγενα).
קַרְתִּיגְנָאָה *a. m.* aus Karthago.
קַרְתּוּיָא *a. m.* aus Kartu (?).
קַרְתּוּיִי *h. m.* dass.
קַרְתָּנִי *h. m.* Kleinstädter.
קַרְתִּיסָיָא *a. m.* Beiname eines Mannes.
קַשְׂוָה s. קַסְוָה.
קַשְׂוָתָא s. קַסְוָתָא.
קוֹשְׁטַנְטִינָא (Thr 4, 2, nicht MS), קוֹשְׁטַנְטִינֵי Konstantinopel (Κωνσταντινούπολις).
קְשִׂיטָה *h. f.* 1. eine Münze; 2. ein Gewicht; 3. Lamm.
קַשְׂקֶשֶׂת *h. f.*, *pl.* קַשְׂקַשִּׂים Schuppe.
קַשׁ *h. m.* 1. Stroh, dürre Halme; 2. Borste; 3. Härchen.
קַשָּׁא (Ex 15, 7) I *a. m.* Stroh, dürre Halme.
קַשָּׁא II *a. m.* Ältester, Vornehmer.
קְשָׁא, קְשֵׁי *a.*, *ipf.* יִקְשֵׁי Dt 15, 18 schwer sein. *Pa.* 1. schwer machen, Einwände erheben; 2. *pf.* 3 *sg. f.* קַשִּׁיאַת Gn 35, 16 schwer haben. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אַקְשֵׁי Ex 7, 3 hart machen, verstocken; 2. *pf.* אַקְשִׁי Ex 13, 15 sich verstocken; 3. Einwände erheben. *Itpa.* 1. schwer sein; 2. Einwände erheben; 3. Einwände erhoben werden.
קַשְׁבָּא *a. m.* 1. Dattel; 2. Dattelpalme.
קָשָׁה *h. Pi. Hitp.* schwer haben. *Hi.* hart machen, Erektion veranlassen.
קָשֶׁה *h. m.* hart, schwer.
קִשּׁוּט *h. m.* Putz.
קִשּׁוּטָא *a. m.*, *c.* קִשּׁוּט Jes 49, 18 dass.
קִשּׁוּי *h. m.* Geburtsnot.
קִשּׁוּיָא *a. m.* Einwand.
קִשּׁוּר *h. m.* 1. Zusammenbinden; 2. Vereinigen.
קִשּׁוּרָא *a. m.* dass.
קַשּׁוֹשֶׁת *h. f.* Strohhalm.
קִשּׁוּת I *h. f.*, *pl.* קִשּׁוּאִים Gurke.
קִשּׁוּת II *h. f.* Ähnlichkeit.
קָשַׁט I *h.* schiessen.
קָשַׁט II *h. Pi.* putzen. *Hi.* herrichten. *Hitp.* sich putzen.
קְשַׁט I *a. Itpe.* geschossen werden.
קְשַׁט II *a. Pa.* 1. *pt. pass.* מְקַשַּׁט Ho 6, 3 putzen; 2. geraderichten. *Itpa. pt. f.* מִתְקַשְּׁטָא Jes 61, 10 sich putzen.
קַשָּׁט *h. m.* Bogenschütze.
קַשְׁטָא I (Dt 1, 16) *a. m.*, *ind.* קְשׁוֹט Gn 24, 48 Wahrheit, Gradheit, Recht. בְּקַשְׁטָא Gn 42, 21 in Wahrheit.
קַשְׁטָא II (Est II 1, 3, MS קַשִּׁיטִין) *a. m.* Bogen.
קַשְׁטָא III (Ps 61, 4) l. קַשְׁקָא.
קַשְׁטָנִית *h. f.* Bohrer, der durch einen Bogen bewegt wird.
קַשְׁיָא (Ex 1, 14) *a. m.* 1. *ind.* קְשֵׁי Ex 6, 9, *pl. f.* קַשְׁיָן Gn 42, 7 hart, schwer, schwierig.
קֻשְׁיָא *a. m.* Einwand.
קַשְׁיוּת *h. f.* 1. Härte; 2. Starrsinn; 3. Erektion.
קַשְׁיוּתָא *a. f.*, *ind.* קַשְׁיוּ Ex 1, 13 dass.

קַשִּׁיטָא *a. m., ind.* קַשִּׁיט Dt 32, 4 redlich, wahrhaft, gerecht.
קַשִּׁיטוּתָא *a. f., c.* קַשִּׁיטוּת Gn 20, 5 Redlichkeit, Gradheit.
קְשִׁירָה *h. f.* Zusammenbinden.
קַשִּׁישׁ *h. m.* Strohhalm.
קַשִּׁישָׁא *a. m.* 1. *ind.* קַשִּׁישׁ 1 K 2, 22 alt; 2. Greis; 3. Ältester, Vornehmer.
קַשִּׁישׁוּתָא *a. f.* Greisenalter.
קַשְׁיָתָא *a. f.* 1. Hartes; 2. Kern; 3. Einwand.
קוּשְׁקָא *x. m.* Ausbau.
קִשְׁקוּשׁ *h. m.* Behacken.
קִשְׁקוּשָׁא *a. m.* dass.
קִשְׁקַר männl. Personenname.
קִשְׁקֵשׁ *h.* 1. klingeln; 2. schütteln; 3. behacken. *Pass.* sich schütteln.
קַשְׁקֵשׁ *a.* 1. schütteln; 2. behacken.
קַשְׁקַשִּׁין *h. m. pl.* Streu.
קָשַׁר *h.* 1. knüpfen, verknüpfen; 2. beschliessen. *Pi.* zusammenbinden. *Pu. Ho.* zusammengebunden werden. *Ni. Hitp.* 1. sich zusammenziehen; 2. sich anhängen.
קֶשֶׁר *h. m.* 1. Knoten; 2. Gelenk; 3. Zusammenziehung, Kruste; 4. Ordnung, Verband.
קַשַּׁרְתָּא *a. f.* Gürtel.
קָשַׁשׁ *h. Po.* Reiser sammeln.
קְשַׁשׁ *a., pf.* 1 *sg.* קַשִּׁית 1 S 12, 2 altern. *Pa.* dass. *Po.* Reiser sammeln. *Hitpo.* sich stark machen.

קֶשֶׁת *h. f.* 1. Bogen; 2. Regenbogen; 3. männl. Glied.
קְשַׁת (Ez 21, 26 Ven. 1517) *a.* schiessen. *Aph. ipf.* יַקְשִׁית 2 K 19, 32 dass.
קַשָּׁת *h. m.* 1. Bogenschütze; 2. ein Sternbild des Tierkreises.
קַשָּׁתָא (Gn 21, 20) *a. m.* dass.
קַשְׁתָּא *a. f.* 1. Gn 21, 16, *pl.* קַשְׁתָּן, *c.* קַשְׁתַּת 1 S 2, 4 Soc 59, קַשְׁוָן Bogen; 2. Gn 9, 13 Regenbogen; 3. ein Darm; 4. Ortsname.
קַשְׁתָּיָא *a. m.* dass.
קַשְׁתָּנִית *h. f.* Bohrer, der durch einen Bogen bewegt wird.
קָתָא (Lv 11, 18) *a. f.* Pelikan.
קַתָּא *a. f.* Stiel, Griff.
קוּתבי l. קוּטְבֵי.
קָתֶדְרָא *x. f.* (καθέδρα), *pl.* קָתֶדְרָאוֹת Lehnstuhl.
קָתֶדְרִין *x. m.* (καθέδριον) dass.
קַתְלָא *a. m.* Kloss (?).
קָתָלִיקוֹס, קָתָלִיקָא, קָתָלִיכוֹס *x. m.* (καθολικός) Oberbeamter.
קִיתוֹן *x. m.* (κώθων), *pl.* קִיתוֹנִיּוֹת Trinkgeschirr.
קִיתוֹנָא *x. m.* dass.
קַתְּרָא *a. m.* Fels.
קַתְּרוֹס männl. Personenname (vgl. Καvθηρᾶς).
קֶתְרוֹס *x. m.* (κέδρος) Ceder, Kiefer.
קִתְרוֹס (Jes 5, 12, MS קַתְרוֹס) *x. m.* (κίθαρις) Cither.

ר

ר 1. der zwanzigste Buchstabe im hebr. Alphabet; 2. Zahlwert = 200.
ריאגיסו. הר׳ (Midr. Teh. 34) l. mit Ausg. Konst. אגיסו, s. אֲגִים.
רַאֲגְתָּא *a. f.* Liebkosung.
רָאָה *h.* 1. sehen. רָאָה קֶרִי Pollution haben. רָאָה דָם Menstruation haben; 2. billigen. *pt. pass.* רָאוּי 1. geeignet; 2. zu erwarten. *Ni.* 1. gesehen werden; 2. einleuchten. *Hi.* 1. zeigen, anzeigen. הֶרְאָה פָּנִים besuchen. *Ho.* הָרְאָה פָּנִים Besuch abgestattet werden.

רָאִי (רְאִי) I *h. m.* 1. Ansehen; 2. Eigentümlichkeit, Merkmal.
רָאִי II *h. m.* Exkrement.
רְאִיָּה *h. f.* 1. Sehen; 2. Erscheinen im Tempel; 3. das dabei darzubringende Opfer; 4. Pollution; 5. Menstruation.
רְאָיָה I *h. f.* Beweis.
רְאָיָה II männl. Personenname.
רַאָיוֹן *h. m.* 1. Erscheinen im Tempel; 2. das dabei darzubringende Opfer.
רְאֵם *a., ipf.* יִרְאַם Jes 52, 13 erhaben sein. S. רום.
רְאֵם *h. m.* Wildochse.
רְאֵמָא *a. m.* dass.
רָאוּמָטִיקוֹס *x. m.* (ῥευματικός) rheumatisch.
רְאֵמָנָא *a. m.* Wildochse.
רְאָעֲתָא? (Est II 9, 31, MS תַּעֲנִיתָא) *a. f.* Schreien.
רֹאשׁ *h. m., pl.* רָאשִׁים 1. Kopf. רֹאשׁ תּוֹר Ausläufer eines Feldes, einem Ochsenkopf ähnlich; 2. Oberhaupt; 3. Anfang. רֹאשׁ הַשָּׁנָה *a.* Neujahr; *b.* Name eines talmudischen Traktats; 4. Kapital.
רֵאשָׁא *a. m.* Kopf.
רִאשׁוֹן *h. m.* erster. רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן einer nach dem andern. בָּרִאשׁוֹנָה am Anfang.
רֵאשִׁית *h. f.* 1. Anfang; 2. Würde.
רֵאשִׁיתָא s. רֵישִׁיתָא.
רַב *h. m.* 1. gross; 2. Herr; 3. *pl.* רַבּוֹת Lehrer; 4. viel. רַבִּי *a.* palästin. Bezeichnung des Gelehrten; *b.* Bezeichnung des Nasi Jehuda I. רַב *a.* babylon. Bezeichnung des Gelehrten; *b.* Bezeichnung von Abba Arika.
רַבָּא (רְבָא) *a. m.* 1. *f. d.* רַבְּתָא Gn 10, 12, רַבְּתִי, *pl.* רַבְרְבִין Gn 12, 17 gross; 2. Gn 25, 23 der ältere; 3. Gn 37, 36, Ex 18, 1 Vorgesetzter, Oberer; 4. *c. s.* רִבְּהוֹן Gn 4, 20, *pl.* רַבְּנָן Meister, Lehrer.
רָבָא (n. d. übl. Aussprache) (= רַב אַבָּא) Bezeichnung von Abba, Sohn v. Josef bar Chama.
רִבָּא *a. m.* Mehrheit.
רְבָא I *a.* 1. Gn 21, 8, 3 *pl.* רְבִיאוּ Gn 25, 27 gross werden, wachsen; 2. Gn 26, 13 vornehm werden. *Pa.* 1. *ipf.* יְרַבֵּי Nu 6, 5 wachsen lassen, hervorbringen; 2. *pf.* רַבִּי Jes 49, 21 Soc 59 grossziehen; 3. *ipf.* 1 *sg.* אֲרַבֵּי Gn 12, 2 gross machen; 4. *pf.* רַבִּי Lv 8, 10 in eine Würde einsetzen; 5. *ipf.* 2 *sg.* תְּרַבֵּי Dt 23, 20 Zins geben. *Itpa.* 1. grossgezogen werden; 2. *ipf.* יִתְרַבָּא Lv 21, 10 gross gemacht werden; 3. *pf.* 3 *pl.* אִתְרַבִּיאוּ Nu 3, 3 eingesetzt werden; 4. *pt.* מִתְרַבֵּי Dt 23, 20 als Zins gezahlt werden.
רְבָא II *a., pt.* רָבֵי Gn 21, 20 schiessen.
רְבָא III s. אֲרַב.
רָבַב *h.* verdichten (?). *Pi. pt. f.* מרבבת Jalk. II 988 (Ct 4, 16), Ausg. Salon. מרכבת?
רְבַב *a.* gross sein. *Itpalp. pf.* אִתְרַבְרַב, אִתְרָרַב 1. *pt. pl.* מִתְרַבְרְבִין Nu 16, 3, *inf.* אִתְרַבְרָבָא Ez 5, 15; *pt.* מִתְרָרַב 1 K 1, 5 Soc 59, *c. pron.* מִתְרָרַבְתְּ Nu 16, 13, *ipf.* 1 *pl.* נִתְרוֹרַב Est II 8, 13 (MS מִתְרָרַב) gross thun; 2. *pf.* אִתְרָרַב Ho 12, 4 sich gross beweisen.
רֶבֶב *h. m.* 1. Fett (Talg?); 2. Fettfleck.
רַבַּבָּהוּ = רַב אַבָּהוּ.
רִבַּבְתָּא *a. f., c.* רִבְבַת Ez 16, 7 (MS רִבְוָת) Myriade. S. רִבּוֹתָא.
רָבַג *h.* schichten (?).
רֶבֶד *h. m.* Ritz, Riss.
רִבְדָּא *a. m.* Stich, Ritz.
רַבָּה (= רַב אַבָּא) männl. Personenname, Bezeichnung von Abba bar Nachmani.
רָבָה *h.* viel werden. *Pi.* vermehren, hinzufügen. *Pu. pt.* 1. grösser, vermehrt. מְרֻבֶּה בְגָדִים der mit mehr Gewändern Versehene (der Hohepriester); 2. häufiger. *Hi.* viel machen, vermehren. *Hitp.* geweiht werden.
רִבּוֹא *h. m.* Myriade.

רְבוֹא *a. f.* s. רִבּוֹתָא.
רְבוּבָה I (?) *h. f.* Höhlung, Loch.
רְבוּבָה II (?) *h. f.*, viell. דִּבּוּבָה *h. f.* Topftrommel (mit nur einem Trommelfell).
רִבּוּי *h. m.* 1. Vermehrung; 2. Vielmachen der Gewänder (zur Weihe des Hohenpriesters); 3. Hinzufügung.
רִבּוּיָא *a. m.* Hinzufügung.
רִבּוֹן *h. m.* Herr.
רִבּוֹנָא *a. m.*, *c.* רִבּוֹן Ex 23, 17 dass.
רִבּוֹנְתָא *a. f.*, *c. s.* רִבּוֹנְתִי Gn 16, 8 Herrin.
רִבּוּעַ *h. m.* Viereck, Quadrat.
רִבּוּעָא *a. m.* dass.
רְבוּתָא I *a. f.* 1. Dt 32, 3 Herrlichkeit; 2. *c.* רְבוּת Ex 30, 25 Würde; 3. *ind.* רְבוּ Nu 18, 8 Auszeichnung.
רְבוּתָא II s. רְבִיתָא.
רַבּוּתָא, רַבְוָתָא s. רַבְיוּתָא.
רִבּוֹתָא (Lv 26, 8) *a. f.*, *pl. ind.* רִבְּוָן Gn 24, 60 Myriade.
רָבְיָא (Gn 21, 8) *a. m.*, *ind.* רְבֵי Gn 37, 1 Knabe.
רְבְיָא *a. m.* Samen von Trigonella Foenum Graecum (?).
רְבִיָּה *h. f.* 1. Mehrung; 2. Grösse.
רַבְיוּתָא *a. f.*, *c. s.* רַבְיוּתֵיהּ Gn 43, 32 Jugend.
רְבִיכָה *h. f.* Eingerührtes.
רְבִיכְתָא *a. f.*, *ind.* רְבִיכָא Lv 6, 14 dass.
רַבִּין = רַב אָבִין. רַבִּינָא = רַב אֲבִינָא.
רָבִיעַ *h. m.* Viertel.
רְבִיעָא *a. m.* dass.
רְבִיעָאָה (Nu 7, 30) *a. m.*, *f. d.* רְבִיעִיתָא Lv 19, 24 vierter.
רְבִיעָה *h. f.* 1. Begattung (der Tiere); 2. Frühregen.
רְבִיעוּתָא *a. f.* Lagern.
רְבִיעִי *h. m.* vierter.
רְבִיעִין (2 S 6, 5) *a. m. pl.* ein Musikinstrument.
רְבִיעִית I *h. f.* Lager, Schar.
רְבִיעִית II *h. f.* 1. vierte; 2. Viertel eines Log; 3. Mittwoch; 4. ein Musikinstrument.
רְבִיעֲתָא *a. f.* Frühregen.
רְבִיצָה *h. f.* Lagern, Liegen.
רִבִּית *h. f.*, *pl.* רִבִּיּוֹת Zins.
רִבִּיתָא (Lv 25, 36) *a. f.* dass.
רִבְיְתָא (Ru 2, 5, MS רָבְיְתָא), רְבִיתָא I *a. f.* Mädchen.
רְבִיתָא II *a. f.* Aneinanderliegen.
רְבִיתָא III Flussname.
רְבַל *a. Itpe.* gesiebt werden.
רַבַּמִּי = רַב אַמִּי.
רַבָּן *h. m.* Meister, Lehrer.
רַבָּנָא *a. m.* 1. *pl. c.* רַבָּנֵי Gn 47, 6 Oberer; 2. Lehrer. רַבָּנַן unsre Lehrer.
רַבָּנוּת *h. f.* 1. Herrschaft, Hoheit; 2. herrisches Wesen.
רַבָּנוּתָא (Koh 6, 3) *a. f.* dass.
רַבָּנַי männl. Personenname.
רַבַּפִּי = רַב אַפִּי, רַבַּפָּא = רַב אַפָּא.
רָבַע I *h.* 1. begatten; 2. befruchten. *Ni.* begattet werden. *Pi.* befruchten.
רָבַע II *h. Pi.* viereckig machen. *Pu. pt.* viereckig.
רְבַע I *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* רְבַעַת Nu 22, 27 sich lagern; 2. begatten. *Aph.* 1. lagern lassen, sich hinlegen lassen; 2. begatten lassen, paaren.
רְבַע II *a. Pa.* in vier Teile teilen. *pt. pass.* מְרַבַּע Ex 27, 1 viereckig.
רֶבַע s. רוֹבַע.
רְבְעָא *a. m.* Est II 4, 1 (MS רְבִיעַיתָא) Viertel.
רִבְעָא *a. m.* Viertel.
רִבְעָה *h. f.*, *du.* רִבְעָתַיִם vierfach.
רַבְעוּתָא I *a. f.* Lagern.
רַבְעוּתָא II *a. f.*, *c.* רַבְעוּת Ex 29, 40 Viertel.
רְבָעִי *h. m.* vom vierten Jahre.
רִבְעֲתָא I *a. f.* Lager.
רִבְעֲתָא II *a. f.*, *c.* רִבְעַת 2 K 6, 25 Ven. 1517 Viertel.
רָבַץ *h.* lagern. *Pi.* 1. lagern lassen; 2. besprengen. *Hi.* lagern lassen.

רְבַץ a. *Pa.* besprengen.
רִבְצַל h. m. Gewürzbeutel.
רַבְצָן h. m. der liebt, sich hinzulegen.
רִבְקָא (Jer 50, 11) a. m. Mästung.
רִבְקָה h. f. Koppelung (von Rindern für das Dreschen).
רַבְרֵב s. רְבַב.
רַבְרְבוּתָא a. f. Grossthun.
רַבְרְבִין s. רַבָּא.
רַבְרְבָנָא a. m., pl. c. s. רַבְרְבָנוֹהִי Gn 40, 2, רַבְרְבָנַהָא Thr 2, 9 Oberster, Grosser.
רַבְרְבָנוּתָא a. f. Grossthun.
רַבְּתָא a. f. Amme.
רַבְּתָנָא (2 K 18, 19) a. m. grossmächtig.
רָגָב Ortsname.
רִגְבָּא a. m. Erdscholle.
רְגַג a., ipf. 2 sg. תֵּירוֹג Dt 5, 20 (MS תִּירוֹג) gelüsten, begehren. *Pa.* dass. *pt. pass.* מְרַגַּג Gn 2, 9 begehrenswert. *Itpa. Palp. Itpalp.* dass.
רְגָגָא (Ez 24, 16, MS רַגָּגָא) a. m. 1. Begehren, Lust; 2. Begehrtes.
רְגוּגָא a. m. 1. Begehren; 2. pl. c. s. רְגוּגַיהָא Thr 1, 10 Begehrtes.
רְגוֹלָא a. m., ind. רְגוֹל Gn 30, 42 am Fuss gefleckt.
רָגוֹמָא a. m., pl. d. רָגוֹמַיָּא Thr 1, 18 Schütze.
רְגוּמָנָא (?) a. m. Steinigung.
רְגוֹעִיתָא weibl. Personenname (vgl. *bibl.* הִרְגִּיעַ ruhen).
רְגוֹשָׁא a. m. Lärm, Geräusch.
רְגוּשָׁא a. m., ind. רְגוּשׁ Jes 22, 5 Unruhe.
רָגַז h. *Hi.* erzürnen.
רְגֵז, רְגַז a. 1. pf. רְגֵיז Gn 40, 2 zürnen; 2. zittern. *Aph.* 1. pf. אַרְגֵּיז Lv 24, 11 erzürnen; 2. zittern machen. *Itpe.* erzittern.
רָגְזָא (Dt 9, 19) a. m., ind. רְגַז Dt 9, 20, רְגֵיז Koh 7, 3 (MS רְגוֹז), רגוז Zorn.
רַגְזָן h. m. jähzornig, aufbrausend.

רַגְזָנָא a. m. dass.
רַגְזָנוּת h. f. Zorn, Jähzorn.
רְגַזְתָּא, רְגָזְתָּא, רְגוֹזְתָּא a. f. Zorn.
רַגְיָא a. m. 1. eine Münze; 2. ein Gewicht.
רְגִיגָא a. m., ind. רְגִיג Jer 51, 7 begehrenswert, köstlich.
רְגִיגְתָא a. f. Begehren.
רְגִיוֹן Name eines mythischen Feuerstroms.
רָגִיל h. m. 1. behend; 2. geübt, gewöhnt.
רְגִילָא a. m., pl. רְגִילִין Thr 2, 21 geübt, gewöhnt.
רְגִילָה h. f. Portulak (*Portulaca odoracea*).
רְגִימְתָא a. f., c. רְגִימַת Ru 1, 17 (Lücke im MS) Steinigung.
רְגִיעָה h. f. Vertrag.
רְגִישְׁתָא a. f. Empfinden, Merken.
רָגַל h., pt. pass. רָגוּל gefesselt (durch Zusammenbinden des Unterbeins und Schenkels). *Hi.* 1. gewöhnen; 2. Samenerguss herbeiführen (durch Beiwohnung); 3. das Fell eines Tiers von den Füssen her abziehen. *Hitp.* sich gewöhnen.
רְגַל a. *Aph.* 1. gewöhnen, verleiten; 2. nach unten beugen. *Itpa.* sich gewöhnen.
רֶגֶל h. f. 1. Fuss, Bein. מֵי רַגְלַיִם Urin. רַגְלַיִם לַדָּבָר die Sache hat einen Anhaltspunkt; 2. Wallfahrtsfest.
רִגְלָא a. f. 1. Dt 19, 21, ind. רְגַל Dt 2, 5, רֶגֶל Gn 33, 14, pl. רַגְלִין Lv 11, 23 Fuss, Bein; 2. Unterbein. בְּרִגְלֵיהּ, רִגְלֵיהּ um — willen; 3. pl. רִגְלָאִין (!) Koh 3, 11 Ven. 1517 Wallfahrtsfest; 4. s. דִּגְלָא.
רגלא (bAbZ 22[b]) l. דַּגָּלָא.
רִגְלָאָה (Ex 12, 37) a. m. Fusssoldat.
רִגְלוּתָיָה a. m. niedrig gestellter.
רַגְלִית h. f. auf der Erde kriechender Weinstock. S. רוֹגְלִית.
רָגַם h. m. steinigen.

רְגַם *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִרְגְּמוּן Lv 24, 16 steinigen; 2. schiessen. *Pa. pt.* מְרַגֵּים 2 S 16, 6 werfen.

רִגְמָא *a. m.* Wurfstein.

רָגַן *h. Pi.* murren.

רְגַן *a. Itpa.* verleumden.

רָגַע *h. Hi.* sich hinundherbewegen, sich rühren.

רֶגַע *h. m.* Augenblick.

רִגְעָא (Koh 9, 12, nicht MS) *a. m.* dass.

רְגַף *a. Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִתְרְגֵיפַת Jes 1, 2 erschüttert werden.

רָגַשׁ *h. Hi.* fühlen, merken. *Ho. pt.* wahrgenommen. *Hitpa.* herbeiströmen.

רְגַשׁ *a.* 1. unruhig sein; 2. rauschen; 3. merken. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּרְגֵּישׁ Jos 7, 3 beunruhigen; 2. bewegen; 3. spüren, merken. *Itpe. pf.* אִתְרְגֵישׁ Ri 5, 5 Soc 59 in marg., 3 *sg. f.* אִתְרְגוֹשַׁת (!) 2 S 22, 8 beunruhigt werden, erschüttert werden.

רִגְשָׁא *a. m.* Lärm.

רִגְּתָא *a. f.* Verlangen.

רָדָא *a. m.* frisch (?).

רְדָא I *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּרְדֵּי Dt 22, 7 pflügen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִרְדּוֹן Lv 26, 17 herrschen; 3. *inf.* מִרְדֵּי Lv 26, 18 züchtigen; 4. fliessen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְרְדֵי Am 6, 2 gepflügt werden; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְרְדוֹן Lv 26, 23, *imp. sg. f.* אִתְרְדָא Jer 6, 8 gezüchtigt werden.

רְדָא II *a. Pa.* Brot aus dem Backofen nehmen.

רדאה s. הַרְדָּאָה.

רָדַד *h. Pi.* plattschlagen, breiten. *Pu. pt.* 1. plattgeschlagen; 2. ausgebreitet.

רְדַד *a.* 1. *pt. pass. pl.* רְדִידִין Nu 17, 3 (MS רַדִּידִין) plattschlagen; 2. ausbreiten. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* רַדִּידוּ Ex 29, 3 plattschlagen; 2. hinstrecken. *Itpa.* plattgedrückt sein.

רָדָד *h. m.* Tuch.

רַדְדָא *a. m.* glatte Seite eines Stoffs.

רָדָה I *h.* 1. mächtig werden; 2. züchtigen. *Pi.* züchtigen.

רָדָה II *h.* 1. Brot aus dem Backofen nehmen; 2. Honig aus dem Bienenhaus nehmen.

רָדָה III *h. Pi* ausbreiten.

רְדוּפָא *a. m.* Ranke (?).

רְדוּפִין *h. m. pl.* Sehnsucht.

רְדָוְתָא *x. f.* (*rheda*) Wagen.

רְדְיָא *a. m.* 1. Pflügen; 2. Name eines Engels.

רָדְיָא *a. m.* Pflüger.

רְדִיָּה I *h. f.* Herrschaft.

רְדִיָּה II *h. f.* Nehmen des Brots aus dem Ofen.

רדיוני (bNidd 67[a])?

רדים l. רוֹדִים *h. m. pl.* Pflüger.

רְדִינִין (Est II 6, 10, MS דְּרֵינִין)?

רַדְיָנִית *h. f.* zum Pflügen tauglich.

רְדִיפָא männl. Personenname.

רְדִיפָה *h. f.* Verfolgung.

רָדַם *h., pt. pass.* betäubt. *Ni.* im Betäubungsschlaf liegen.

רְדַם *a., pt. pass. pl.* רְדִימִין Jes 15, 1 dass.

רֶדְמֵילוֹן *x. m.* (ῥοδόμηλον) Marmelade von Quitten und Rosen.

רוֹדוֹס Ortsname (Ἄραδος).

רְדוֹסָאָה *a. m.* aus Arados.

דרוסה l. הֶרְדֵּס.

רָדַף *h.* 1. verfolgen; 2. vertreiben; 3. rasch fliessen; 4. antreiben. *Ni.* verfolgt werden. *Pi.* erstreben.

רְדַף *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּרְדּוֹף Dt 16, 20 verfolgen; 2. erstreben.

רָדְתָא (Lv 2, 7) *a. f.* Pfanne.

רָהַב *h. Hi.* stolz machen. *Siph.* s. סִרְהֵב.

רְהֵיב *a.* sich überheben, stolz thun. *Saph.* s. סַרְהֵב.

רַהֲבָא *a. m.* Übermut.

רָהֲבָה = רַב אַהֲבָה.

רָהוֹטָא *a. m.* Läufer.

רְהַט *a., pf.* 3 *sg. f.* רְהַטַת Gn 24, 20,

pt. רָהֵיט Jer 51, 31 laufen. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* אַרְהֲטוּהִי Gn 41, 14 laufen lassen.

רַהֲטָא *a. m., pl. d.* רַהֲטַיָּא Ri 5, 28 Praet. Läufer.

רַהֲטָא, רִהְטָא *a. m.* 1. *d.* רַהֲטָא 2 S 18, 27 Laufen; 2. ein Brei.

רַהֲטוֹן (?) *x. m.* Soldatenabteilung.

רַהֲטוֹנָא *a. m.* Läufer.

רָהֲטַיָּא (Gn 30, 38, MS רָטַיָּא) *a. m. pl.* Tränkrinnen.

רְהָטִים *h. m. pl.* dass.

רהיטני *x. f.* Kneipzange.

רָהִיט *h. m.* Hauptbalken.

רָהַן *h. Hi.* verpfänden. *Ho.* verpfändet werden.

רהון s. הַרְהוֹן.

רְוָא, רְוִי (Gn 9, 21) *a.* sich satt trinken, sich berauschen. *Pa.* 1. *pt.* מְרַוֵּי Jes 55, 10 reichlich tränken; 2. *pt.* מְרַוֵּי Lv 10, 9 berauschen. *Aph. pf. c. s.* אַרְוְיַנִי Thr 3, 15 reichlich tränken. *Itpe. inf.* אִתְרְוָאָה Jes 5, 22 sich berauschen.

רַוָא s. רֵיוָא.

רוֹב *h. m.* Mehrheit.

רובא (1 K 14, 18) l. mit MS דּוּכָא.

רוֹבֶה *h. m.* Jüngling.

רוֹבָה *h. f.* 1. Hinzufügung; 2. ein süsser Brei.

רוֹבֶד *h. m.* Terrasse, Pflaster.

רוֹבְדָא *a. m.* dass.

רוֹבְיָא *a. m., pl.* רוֹבִין Thr 5, 12 (MS רַבְרְבָנִין) Jüngling.

רוֹבַע *h. m.* Viertel, insbes. ein Viertel Kab.

רוֹגְלִית *h. f.* 1. am Boden kriechender Weinstock; 2. Gang, Lauf.

רוֹגְנַג Flussname.

רוֹדָה *h. m.* Instrument zum Herausnehmen des Brots aus dem Backofen.

רָוָה *h. Pi.* reichlich tränken. *Hitp.* getränkt werden.

רְוַז *a.* frohlocken.

רוֹזֵן *h. m.* Vornehmer.

רָוַח *h.* sich ausweiten, sich verbreiten. *Pu. pt.* weitläufig. *Hi.* sich erleichtert fühlen; 2. Gewinn haben.

רְוַח *a.* 1. sich erweitern; 2. sinken (vom Preise); 3. *imp.* רְוַח Jes 49, 20 Platz machen; 4. sich erleichtert fühlen. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְרַוְּחִין Jer 22, 14 weit machen; 2. aufschwellen. *Aph.* 1. *inf.* אַרְוָחוּתַנִי Thr 3, 56 (MS רַוְחָתִי) weit machen; 2. *pt. pass.* מַרְוַח 1 S 20, 25 Soc 59 leer; 3. gewinnen; 4. gewinnen lassen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְרְוָחוּ Gn 20, 17 genesen.

רוּחַ *h. Hi.* riechen.

רוּחַ *a. Aph. pf.* אֲרַח Gn 27, 27, אָרִיחַ dass.

רָוֵחַ *h. m.* geräumig, weit.

רֶוַח *h. m.* 1. weiter Raum; 2. Zeitraum; 3. Verlängerung.

רוּחַ *h. f., pl.* רוּחוֹת 1. Wind; 2. Luft; 3. Windrichtung, Seite; 4. Geist, Gemüt.

רוּחָא *a. m. f.* 1. Gn 8, 1 Wind; 2. *pl.* רוּחִין, רוּחָן Windrichtung; 3. *pl. d.* רוּחַיָּא Nu 16, 22, רוּחָתָא Geist, Gemüt.

רַוְחָא *a. m.* 1. Gn 32, 16 Raum, Platz; 2. *pl. c.* רַוְחֵי Nu 35, 4 freier Raum; 3. *ind.* רְוַח Ex 9, 28 Befreiung; 4. Gewinn.

רְוָחָה *h. f.* 1. Weite; 2. Wohlbefinden.

רְוַחְתָּא *a. f.* Weite, weiter Raum.

רוֹטֶב *h. m.* 1. frische Dattel; 2. Brühe.

רָוְיָא (Jer 19, 14, Jo 1, 5), רַוָּיָא *a. m.* trunken, Betrunkener.

רְוָיָה *h. f.* Berauschung.

רַוְיוּתָא *a. f., ind.* רַוְיו Mi 2, 11 Rauschtrank.

רַוְיָתָא *a. f.* 1. Rausch; 2. Ho 4, 11 (MS רְוַיְתָא) Rauschtrank.

רוֹכֵל *h. m.* Hausierer.

רוֹכְלָא *a. m.* dass.

רוֹכְלָה *h. f.* Umherziehen.

רוּם *h.* sich erheben. *Pal.* erheben, erhöhen.

רוּם *a.*, *ipf.* יֵירַם Dt 8, 14 dass., s. רְאַם. *Aph.* 1. *pf.* אֲרֵים Ex 7, 20, *ipf.* יְרִים Lv 23, 11 erheben, aufheben; 2. abhauen. *Itpe.* 1. *inf.* אִתְּרָמָא Ez 1, 19 Soc 59 sich erheben; 2. *pf.* אִתְּרִים abgehauen werden. *Ittaph. pf.* 3 *f. sg.* אִתְּרַמַת Gn 7, 17 erhoben werden, sich erheben. *Pal. pf.* רוֹמֵם, רָמֵים, *pt. pass.* מְרָמַם Dt 26, 8 erheben. *Itpal.* erhoben werden, sich erheben. *Palp.* רוֹרֵם, רָרֵם erheben. *Itpalp.* sich erheben.

רוּמָא (Dt 33, 17) *a. m.* 1. Höhe; 2. Hoheit.

רוּמָה Ortsname.

רֵאוּמָטִיקוֹס *x. m.* (ῥευματικός) rheumatisch.

רוֹמֵמוּת *h. f.* Hoheit, Erhabenheit.

רוֹמְמוּתָא *a. f.* dass.

רוֹנָנִית I *h. f.* mürrisch.

רוֹנָנִית II *h. f.* Zanksucht.

רוּס *h. m.* Längenmass (Stadium).

רוּעַ *h. Hi.* Lärm blasen.

רוֹפֵא *h. m.* 1. Arzt; 2. Beschneider.

רוּץ *h.* laufen.

רוֹצֵחַ *h. m.* Mörder.

רוּק I *h. Hi.* 1. ausleeren; 2. bewaffnen (?)

רוּק II *h.* ausspeien. S. רָקַק.

רוּק I *a. Aph.* 1. *pf.* אֲרֵיק Gn 35, 14 ausleeren; 2. ausgiessen. *Ittaph. ipf.* יִתְּרַק Lv 21, 10 ausgegossen werden.

רוּק II s. רְקַק.

רוֹק *h. m.* Speichel.

רַוָּק *h. m.* Junggesell, Unverheirateter.

רַוָּקָא *a. m.*, *pl.* רַוָּקֵי Jes 40, 30 dass.

רוֹקָא *a. m.* Speichel.

רְוָקָא *a. m.* 1. Seihtuch; 2. Wasser zum Weinseihen.

רוֹקֵן *h.* übertragen. *Pass.* 1. ausgeleert werden; 2. übertragen werden.

רוֹקֵן *a.*, *pf.* 3 *pl.* רוֹקִינוּ Ex 12, 36 1. ausleeren; 2. hinauswerfen; 3. entziehen. *Pass. pf.* 3 *f. sg.* אִתְרוֹקֵינַת Thr 1, 1 ausgeleert werden.

רוֹקָעִיתָא weibl. Personenname.

רוֹר Ortsname.

רוֹשֶׁם *h. m.* Zeichen, Merkmal.

רָזָא *x. m.*, *c. s.* רָזְהוֹן Gn 49, 6 Geheimnis. בְּרָז Ri 9, 31 Praet. insgeheim.

רוּזָא *x. m.* ein kleines Mass.

רְזָא *a. Aph.* 1. schlimm machen; 2. heftig sein.

רַזְבוֹנִית s. אַרְזְבוֹנִית.

רוֹזְגַר *x. m.* Tagelöhner.

רָזַח *h. Pu. pt.* leidtragend.

רַזְיָא *a. m.* heftig.

רָזִיאֵל (Koh 10, 12) Name eines Engels.

רָזִיחַ absichtl. Veränderung v. נָזִיר.

רזים (jMoK 80[c]) l. אֲרָזִים, vgl. אַרְזָא II.

רוֹזִינְקָא *x. m.* ein kleines Mass.

רָזַק s. רָסַק.

רָחַב *h. Hi.* 1. sich erweitern; 2. erheitern. *Hitp.* sich erweitern.

רָחָב *h. m.* 1. freigebig; 2. habgierig.

רַחְבָא *a. m.* habgierig.

רְחָבָה *h. f.* offener Platz.

רחבה l. רַהֲבָה.

רְחוֹב *h. m.* offener Platz.

רְחוֹבָא (Gn 19, 2) *a. m.* dass.

רַחְוִינָה (?) *h. f.* ein Hausgerät.

רָחוּם *h. m.* Liebling.

רְחוּמִי männl. Personenname.

רְחוּמְתָא (Dt 21, 16) *a. f.* Geliebte.

רחוץ (jSabb 11[d]) l. רהון.

רָחוֹק *h. m.* entfernt, weit.

רִחוּק *h. m.* 1. Entfernung; 2. etwas, wovon man sich fernhält, Greuel.

רִחוּקָא *a. m.* 1. *c.* רִחוּק Lv 12, 2 Absonderung; 2. *ind.* רִחוּק Jes 1, 14 Greuel.

רִחוּשׁ *h. m.* Bewegung.

רָחוֹשׁ *h. m.* Kochtopf.

רִחוּשָׁא *a. m.*, *ind.* רִחוּשׁ (Ez 27, 17, MS דִּיחוּשׁ) Balsamöl (?).

רִחְיָא (Ex 11, 5) *a. m.*, *pl.* רִחְיָן Mühle.

רַחֲלָא רְחֵילָא s.
רֵחַיִם *h. m. du.* Mühle.
רְחִימָא (Dt 32, 12) *a. m.* Geliebter, Freund.
רְחִימְתָּא (Koh 9, 1; Ven. 1517 רְחִימְתָּא) *a. f.* Liebe.
רחיף s. סְפִיחַ.
רְחִיצָה *h. f.* Waschen.
רַחִיקָא *a. m., f. ind.* רַחִיקָא Nu 9, 10 fern, weit. מֵרַחִיק Gn 22, 4 von fern.
רְחִישָׁה I *h. f.* Bewegung.
רְחִישָׁה II *h. f.* Gezweig.
רְחִישׁוּתָא *a. f.* dass.
רָחֵל *h. f., pl.* רְחֵלוֹת Mutterschaf.
רַחֲלָא *a. f., pl.* רַחֲלִין Dt 14, 4 dass.
רָחַם *h. Pi.* 1. sich erbarmen; 2. lieben machen.
רְחַם, רְחֵים (Gn 25, 28) *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּרְחַם Dt 6, 5 lieben; 2. sich erbarmen. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּרַחֵם Dt 7, 2; 13, 9 sich erbarmen; 2. Gn 24, 67; 29, 32 Dt 7, 13 (versch. Formen, aber MS Soc überall Peal) lieben. *Itpa. ipf.* יִתְרַחַם Gn 43, 28 Erbarmen erzeigt werden.
רֶחֶם *h. m.* Mutterleib. *pl.* רַחֲמִים Barmherzigkeit, Erbarmen.
רַחְמָא *a. m.* 1. Mutterleib; 2. *ind.* רְחֵים Ct 7, 7 Liebe. *pl.* רַחֲמִין Gn 6, 8 Barmherzigkeit.
רָחֲמָא *a. m., pl. c. s.* רָחֲמוֹהִי Gn 26, 26 Freund.
רַחֲמוּתָא *a. f., ind.* רַחֲמוּ Ez 23, 17 Liebe.
רַחְמָן *h. m.* barmherzig.
רַחְמָנָא (Ex 34, 6) *a. m.* 1. dass.; 2. Bezeichnung Gottes.
רַחְמָנוּת *h. f.* Barmherzigkeit.
רַחְמְתָא *a. f., ind.* רַחֲמָא Ho 11, 4, *c.* רַחֲמַת Ho 11, 8 Soc 59 Liebe.
רָחַץ *h.* waschen. *Pi.* dass. *Pu. pt.* gewaschen.
רְחַץ, רְחֵיץ *a.* vertrauen. *pt. pass. pl.* רְחִיצִין Dt 32, 37 vertrauend. *Aph. ipf.* יַרְחֵיץ 2 K 18, 30 vertrauen machen. *Itpe. ipf.* יִתְרְחֵיץ Jer 17, 5 vertrauen.
רְחְצָנָא *a. m.* 1. *ind.* רְחְצָן Gn 34, 25 Sicherheit; 2. Zufluchtsort.
רָחַק *h.* sich entfernen, fern sein. *Pi. Hi.* entfernen.
רְחַק *a.* dass. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תְּרַחֲקוּן Ex 8, 24 entfernen; 2. *pt. pass.* מְרַחַק Dt 7, 25 verabscheuen, verwerfen. *Aph.* 1. *pf.* אַרְחֵיק Ex 33, 7 entfernen; 2. sich entfernen. *Itpa.* 1. *ipf.* יִתְרַחַק Dt 12, 21 entfernt sein; 2. *imp. sg. f.* אִתְרַחֲקִי Jes 54, 4 Soc 59 sich entfernen; 3. *pf.* 3 *sg. f.* אִתְרַחֲקַת Jes 62, 12 Soc 59 verworfen werden.
רְחְקָא *a. m.* Ferne.
רָחַשׁ *h.* sich bewegen. *Pi.* dass. *Hi.* 1. bewegen; 2. Würmer hervorbringen.
רְחַשׁ *a., ipf.* 3 *pl.* יִרְחֲשׁוּן Gn 1, 20 sich bewegen, wimmeln. *Aph.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תַּרְחֵישׁ Lv 20, 25 wimmeln lassen; 2. entstehen lassen. *Itpe. pf.* אִתְרְחִישׁ Koh 4, 13 sich ereignen.
רֶחֶשׂ *h. m.* Kriechtier, Gewürm.
רִחְשָׁא (Gn 1, 26) *a. m., ind.* רְחֵישׁ Lv 5, 2 dass.
רַחְשׁוּשָׁא (?) *a. m.* Bewegung.
רְחְשִׁיתָא weibl. Personenname.
רַחַת *h. f.* Holzschaufel (zum Worfeln).
רחתת (jBer 14[b]) l. דְּאָתַת, s. אָתָא.
רָטֹב *h., pt. pass.* saftig. *Hi.* 1. saftig werden, ergrünen; 2. grünen lassen.
רְטַב *a. Aph.* 1. feucht werden; 2. befeuchten.
רֶטֶב *h. m.* frische Dattel.
רִטְבָּא *a. m.* 1. Flüssigkeit; 2. *c.* רְטַב Jes 65, 4 (MS רְטַף) Saft, Brühe; 3. Fett.
רָטָה *h.* auswinden.
רְטוּב *h. m.* Gerät für den Vogelfang.
רָטוֹנָא *a. m., pl. c.* רָטוֹנֵי Dt 18, 11 (MS רָטַין) Murmler (von Zaubersprüchen).

רָטוּשׁ *h. m.* Ausgewanderter.
רָטַט *h. Pi.* hüpfen.
רְטַט *a. Pa.* zittern machen. *Itpa. pf.* 3 *sg. f.* אִתְרַטְּטָא Est II 5, 4 (nicht im MS) zittern.
רָטַיָּא (Gn 30, 38) *a. m. pl.* Tränkrinnen.
רַטִּיבָא *a. m.* 1. *pl.* רַטִּיבִין Nu 6, 3 feucht, saftig; 2. frisch; 3. junges Gras.
רְטִיבִי männl. Personenname.
רְטִיָּה *h. f.* Verband, Pflaster.
רֶטֶל *x. m.* (λίτρα) Pfund.
רָטָן *h. m.* Läufer.
רְטַן *a., pt.* רָטַין Dt 18, 11 murmeln (Zauberformeln).
רַטְנָא *a. m., ind.* רְטַן Dt 18, 11 Murmeln (von Zauberformeln).
רָטְנָנִית *h. f.* Murren.
רָטַע *h. Hi.* zittern.
רַטְפָּא *a. m., c.* רְטַף Jes 65, 4 Brühe. S. רְטְבָא.
רְטַשׁ *a.* 1. *ipf.* 1 *sg. c. s.* אָרְטוֹשִׁנּוּן Lv 26, 44 verstossen; 2. verlassen; 3. ausbreiten. *Pa. pf. c. s.* רַטְּשַׁנָא Ri 6, 13 (MS *Pe.* רַטְשַׁנָא), *ipf.* 1 *sg. c. s.* אֲרַטְּשִׁנָּךְ Ez 29, 5 (Soc 59 *Pe.* אָרְטְשִׁנָּךְ) verstossen. *Aph. ipf.* 2 *sg. c. s.* תַּרְטְשִׁנָּהּ Ex 23, 11 (MS *Pe.* תִּרְטְשִׁנָּהּ) verlassen, liegen lassen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְרְטֵישׁ Lv 26, 43 verlassen werden; 2. hingeworfen, verstossen werden; 3. sich zerstreuen.
רֵיאָה *h. f.* Lunge.
רִיב *h. m., pl.* רִיבוֹת Streit.
רִיבָה *h. f.* Mädchen.
רִיבְתָא *a. f.* dass.
רִידָא *a. m.* Herrschaft.
רִידָה *h. f.* Hinabsinken.
רֵיוָא (Gn 29, 17) *a. m., ind.* רֵיו Dt 21, 11 Aussehen.
רִיחַ *h.* riechen. S. רוּחַ.
רֵיחַ *h. m., pl.* רֵיחוֹת Geruch. רֵיחַ עֶרְוָה etwas einer unerlaubten Verbindung Ähnliches.
רֵיחָא *a. m.* 1. Gn 27, 27 dass.; 2. bMeg 27ᵇ l. רִתָּא.
רֵיחוּתָא *a. f.* Mühle.
רֵיחַיִם s. רֵחַיִם.
רֵיחָנָא *a. m.* Wohlgeruch, Spezerei.
רֵיחְתָּנָא *a. m.* wohlriechend.
רִים *a.* erheben. S. רוּם.
רֵימָא (Dt 14, 5) *a. m.* Wildochse.
רִימִין *h. m. pl.* eine Art Zizyphus.
רֵימָנָא *a. m.* Wildochse (Antilope?).
רֵים *h. m.* 1. ein Längenmass (Stadium); 2. Rennbahn.
רִים *h. m.* רִים עַיִן Augenwimper.
רֵיסָא *a. m.* בֵּית ר' Gn 14, 17 Rennbahn.
רִיסָא *a. m., pl. c.* רִיסֵי Koh 12, 2 (MS רֵיסֵי) Wimper (des Auges).
רִיעַ *h.* sich gesellen.
רֵיעַ *h. m.* Freund, Genosse.
ריע 1. (EchR 1, 1) l. mit MS Lond. רְעָיָא, s. רְעָא; 2. l. רְעִיעַ, s. רְעַע.
רֵיעוּת *h. f.* Freundschaft.
רֵיעוּתָא *a. f.* Schadhaftigkeit.
רֵיעָיָא *a. m.* Unrat.
ריפין s. רִפָּפוֹת.
רִיפַּע Ortsname.
רִיפְתָא *a. f., pl.* רִיפִּין Brot.
רִיצָה *h. f.* Lauf.
רֵיקָא *a. m.* leer, Dummkopf.
רֵיקָן *h. m., f.* רֵיקָנִית leer.
רֵיקָנָא *a. m., ind.* רֵיקָן Gn 37, 24 dass.
רֵיקָנוּת *h. f.* Leerheit, Nichtigkeit.
רֵיקָנוּתָא *a. f., ind.* רֵיקָנוּ Lv 26, 20, Jes 30, 7 dass.
רִיר *h. m.* 1. Speichel; 2. Flüssigkeit.
רִיר (Lv 15, 3) *a.* Schleim absondern.
רִירָא *a. m.* 1. *c. s.* רִירֵיהּ 1 S 21, 14 Speichel; 2. Flüssigkeit.
רֵישׁ Name des Buchstaben ר.
רֵישָׁא I *a. m.* 1. *c. s.* רֵישִׁי Gn 40, 16 Kopf; 2. *pl.* רֵישִׁין Dt 1, 13 Oberhaupt; 3. *c. s.* רֵישַׁהּ Dt 11, 12 Anfang.

רֵישָׁא II *a. m.*, *c.* רֵישׁ Dt 32, 33 Gift.
רֵישְׁבָא (= רֵישׁ בֵּית אַבָּא) *a. m.* Familienhaupt (?). S. רִשְׁבָּא.
רֵישִׁיתָא *a. f.*, *c. s.* רֵישִׁיתְהוֹן Nu 18, 12 Erstling.
רֵישָׁנָא *a. m.* Machthaber.
רַךְ *h. m.* 1. gelinde; 2. fein, dünn.
רַכָּא, רֵיכָא *x. m.* König.
רָכַב *h.* reiten. *Hi.* 1. reiten lassen; 2. pfropfen; 3. befruchten. *Ho. pt.* 1. reitend; 2. gepfropft.
רְכַב, רְכֵיב *a.* 1. *pf.* 2 *sg.* רְכֵיבְתְּ Nu 22, 30 reiten; 2. *ipf.* יִרְכּוֹב Lv 15, 9 fahren; 3. sitzen. *Aph. pf.* אַרְכֵּיב Gn 41, 43 1. reiten lassen, fahren lassen; 2. *ipf.* 2 *sg.* תַּרְכֵּיב Lv 19, 19 begatten lassen; 3. pfropfen.
רֶכֶב *h. m.* 1. der obere Mühlstein; 2. zum Wurzelschlagen auf die Erde gelegter Stamm (?).
רִכְבָּא (Dt 24, 6; MS *c. s.* רָכְבַהּ) *a. m.* 1. der obere Mühlstein; 2. zum Wurzelschlagen auf die Erde gelegter Stamm (?).
רַכָּבָא (2 K 9, 17) *a. m.* Reiter.
רִכְבָּנָא *a. m.*, *pl.* רִכְבָּנִין Ct 6, 8 (Or. 1302) Reiter.
רְכוּבָא I *a. m.*, *pl.* רְכוּבִין Dt 28, 35, רְכוּבָן Knie.
רְכוּבָא II *a. m.*, *c. s.* רְכוּבַהּ Est II 1, 3 (MS רְכוּבַּהּ) Wagen.
רְכוּבָה *h. f.*, *pf.* רְכוּבִין 1. Knie; 2. knieförmige Biegung; 3. Stoss mit dem Knie.
רִכּוּךְ *h. m.* leichte Speise.
רִכּוּכָא *a. m.* Zartheit, Sanftmut.
רִכּוּן *h. m.* Niederdrücken.
רִכּוּנָא *a. m.* dass.
רַכִּיכָא *a. m.* 1. *pl.* רַכִּיכִין Gn 33, 13 zart, weich; 2. *pf. f.* רַכִּיכָן Lv 2, 14 dünn, fein.
רַכִּיכוּתָא *a. f.*, *ind.* רַכִּיכוּ Dt 28, 56 Zartheit.
רְכִילוּת *h. f.* Verleumdung.

רְכִים Flussname.
רְכַךְ *a. Pa.* weich machen. *Itpe. Itpa. pf.* אִתְרַכִּיךְ (!) Ru 3, 8 weich werden.
רָכַן *h. Pi.* niederdrücken. *Hi.* 1. dass.; 2. neigen, beugen.
רְכַן *a.* neigen, sich neigen. *Pa.* niederdrücken. *Aph.* 1. dass.; 2. *pf.* אַרְכֵּין 2 S 22, 10 Soc 59, *imp. sg. f.* אַרְכִּינִי Gn 24, 14 neigen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אִתְרְכֵינַת Gn 24, 64 sich neigen; 2. verstossen werden.
רָכַם *h.* befestigen. *Pi.* 1. stampfen; 2. stampfen lassen.
רְכַם *Itpe.* verloren gehen.
רֶכֶם *h. m.* Steinschutt.
רִכְסָא, רַכְסָא *a. m.* 1. Steinschutt, Estrich; 2. s. רִכְשָׁא.
רִכְפָּא *a. m.* eine Farbpflanze.
רִכְפָּה *h. f.* dass.
רִכְפְּתָא *a. f.* 1. *c.* רִכְפַּת Jer 51, 16 Zusammenfügung; 2. Masse, Menge.
רִכְשָׁא (Mi 1, 13) *a. m.* eine Pferdeart.
רָם *h. m.* hoch, erhaben.
רָמָא *a. m.*, *pl. d.* רָמַיָּא Dt 12, 2 dass.
רְמָא I *a.* 1. Ex 15, 1 werfen, schleudern; 2. sich werfen; 3. Einwand erheben. *Pa. Aph.* 1. *pt. pl.* מַרְמַן Ri 20, 16 (MS מְדַמַּן, auch Praet.) dass; 2. fallen machen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְרְמֵי Gn 49, 17, *pl.* יִתְרְמוֹן Jer 50, 30 geworfen werden, fallen; 2. eintreffen, sich ereignen.
רְמָא II *a. Pa.* betrügen.
רוֹמָא Rom (Ῥώμη).
רוֹמָאָה *x. m.*, *pl. d.* רוֹמָאֵי Nu 24, 24, Hb 3, 17 Soc 59 Römer, römisch.
רַמָּאָה *a. m.* Betrüger.
רַמָּאוּת *h. f.* Betrug.
רָמָה *h. Pi.* betrügen. *Pu. pt.* trügerisch.
רִמּוֹן *h. m.* 1. Granatapfel; 2. Granatapfelbaum (*Punica Granatum*).
רִמּוֹנָא *a. m.*, *pl. c.* רִמּוֹנֵי Ex 28, 33 dass.
רִמּוּצָא *a. m.* Einfassung.

רָמוּתָא *a. f.*, *c.* רָמוּת Jer 48, 29 Hochmut.

רָמַז *h.* 1. Zeichen geben; 2. andeuten. *Ni.* Zeichen gegeben werden.

רְמַז *a.*, *inf.* מִרְמַז Jes 58, 10 (MS מֵירְמָז, auch Soc 59) dass. *Pa.* dass.

רֶמֶז *h. m.* Zeichen, Andeutung.

רְמְחָא (Nu 25, 7) *a. m.* Lanze.

רוֹמֵי (Mi 7, 8, Est II 1, 1) Rom (Ῥώμη).

רוֹמִי *x. m.* Römer, römisch.

רַמִּי (= רַב אַמִּי) männl. Personenname.

רַמָּיָא *a. m.* Betrüger.

רְמְיָא *a. m.* Einwand.

רַמְיָא *a. m.* verwerflich.

רַמָּיוּת *h. f.* Betrug.

רַמָּיוּתָא *a. f.* dass.

רְמִיזָה *h. f.* Zeichengeben.

רַמָּךְ *x. m.* eine Art Maultier (das dem Pferde ähnliche?).

רַמָּכָא *x. m.*, *pl. d.* רַמָּכַיָּא Est II 8, 10 dass.

רַמְכָּא *x. m.* Herde (?).

רוֹמוּלוֹס männl. Personenname (Ῥωμύλος).

רָמַם *h.*, *pt.* רָמֵם hoch. *Pi.* erhöhen. S. רוּם.

רְמָנָא (Ct 7, 13, MS רמּוֹנָא) *a. m.* 1. Granatapfel; 2. Granatapfelbaum; 3. Wange.

רוֹמַנְיָא Ortsname (Ῥωμανία).

רוֹמָנוֹס männl. Personenname (Ῥωμανός).

רָמַס *h.* treten, niedertreten. *Pi.* dass.

רְמַס *a.* dass.

רוֹמוֹס männl. Personenname (Ῥῶμος).

רֶמֶס *h. m.* Kriechtier.

רֶמֶץ *h. m.* heisse Asche.

רָמַץ *h.* in heisse Asche legen.

רְמַץ I *a. Pa.* Zeichen geben.

רְמַץ II *a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּרַמֵּיץ Ex 28, 39 gemustert weben (?); 2. *pt. pass. pl. f.* מְרַמְּצָן Ex 28, 4 einfassen.

רַמְצָא I *a. m.* glühende Asche (?).

רַמְצָא II *a. m.* Haken (?).

רַמְשָׁא (Lv 23, 32), רְמְשָׁא *a. m.*, *ind.* רְמַשׁ Gn 1, 8 Abend.

רַמְשִׁית, רְמְשִׁית *a.* abends, gestern abend.

רָמְתָא (Nu 23, 14) *a. f.* Höhe, Anhöhe.

רְנָא *a.* 1. meinen; 2. Sorge tragen.

רונגר l. רוֹזְגַּר.

רִנָּה *h. f.* 1. Jubel; 2. Gebrauch von רנן.

רִנּוּן *h. m.* Gesang.

רִנּוּנָא *a. m.* Meinung, Gesinnung.

רָנַן *h. Pi.* murren.

רְנַן I *a.*, *pt. pl.* רָנְנִין 1 S 2, 24 (MS רָדְנִין) sinnen. *Pa.* dass.

רְנַן II *a. Pa.* 1. jubeln; 2. murren.

רְנָנָה I *h. f.* üble Nachrede.

רְנָנָה II *h. f.* Jubel, Gesang.

רְנַנְתָּא I *a. f.* 1. *c.* רַנְנַת Ez 36, 3 (MS רְדְנַת) Sinnen; 2. üble Nachrede.

רְנַנְתָּא II *a. f.* Gesang, Spiel.

רונקי l. רוּקְנֵי.

רִים s. אָרֶם.

רְפָא I *a. m.* Spalt.

רְפָא II *a. m.* Tropfen.

רְסוּקָא *a. m.* 1. Brocken; 2. Fetzen.

רְסִיסָא I *a. m.*, *pl. c.* רְסִיסֵי Dt 32, 2 Tropfen.

רְסִיסָא II *a. m.* 1. Spalt; 2. ein musikalisches Instrument.

רְסִיסִין *h. m. pl.* zerschlagene Stücke.

רִסְנָא *a. m.*, *c. s.* רִסְנֵיהּ Est II 6, 1 (nicht MS) Zaum.

רָסַס *h.*, *pt. pass.* zerstossen. *Pi.* zerstossen, zerschlagen. *Pu. Hitp.* zerschlagen werden.

רְסַס I *a.*, *pt. pass.* רְסִיס Lv 22, 24 dass. *Itpe.* zerstossen werden.

רְסַס II *a.* träufeln, besprengen. *Pa. pt. f.* מְרַסְסָא Jes 1, 6 triefen, eitern.

רְסְפַּק s. דִּסְפַּק.

רָסַק *h. Pi.* zerstückeln.

רְסַק *a. Pa.* dass.

רִסְקָא *a. m.* 1. Fetzen; 2. Est II 6, 10 l. רִסְתְּקָא.

ריסיקוס, ריסקוס l. דְּיוֹסְקוֹס.

רסתנא s. דִּסְתְּנָא.

רַסְתָּק männl. Personenname.
רַסְתָּקָא (Est II 6, 10, MS רַסְתְּקָא) *x. m.* Bezirk.
רַע, רָע *h. m.* böse.
רַע *a.* לְרַע Ez 1, 27 unten, unterhalb. מִלְּרַע Gn 1, 7 dass.
רְעָא I *a. pt.* רָעֵי Gn 37, 2 weiden, hüten; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִרְעוֹן Ex 34, 3 abweiden.
רְעָא II *a., pt. pl.* רָעַן Nu 23, 23 gern haben, begehren, wollen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְרְעֵי Lv 1,4 wohlgefällig aufgenommen werden; 2. *pf.* 3 *sg. f.* אִתְרְעִיאַת Gn 34, 3 Wohlgefallen finden.
רְעָא III *a. Itpe.* schadhaft werden.
רָעֵב *h. Hi.* hungern lassen.
רַעֲבוֹן *h. m.* Hunger.
רַעַבְתָּן *h. m.* heisshungrig, gefrässig.
רַעַבְתָּנוּתָא *a. f.* Gefrässigkeit.
רָעַד *h. Hi.* schütteln.
רְעַד *a.* zittern. *Pa.* 1. zittern machen; 2. *ipf.* 3 *pl. c. s.* יְרָעֲדוּנּוּן Na 3, 12 (MS יְדַעֲדוּנּוּן) schütteln. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְרְעֲדוּ Est II 1, 2 zittern.
רְעָדָה *h. f.* 1. Zittern; 2. *pl.* רְעָדוֹת Par XI 2 (?).
רועדיהון (LvJI 11, 11) l. mit MS רוּטְבֵיהוֹן s. רְטְבָּא.
רַעֲוָא (Gn 24, 42) *a. m.* Wohlgefallen, Wille.
רֵעוּת *h. f.* Freundschaft.
רְעוּתָא I *a. f., c.* רְעוּת Dt 12, 15 Wohlgefallen, Begehren.
רְעוּתָא II *a. f., c. s.* רְעוּתַהּ Est II 1, 19 (MS חֲבִירְתָּא) Freundin, Genossin.
רְעוּתָא s. רֵיעוּתָא.
רְעִי I *h. m.* Unrat, Stuhlgang.
רְעִי II *h. m.* Weidevieh.
רָעֲיָא (Jes 40, 11) *a. m., c.* רָעֵי Gn 4, 2, *pl. d.* רָעֲיָא Ex 2, 17, רָעֲוָתָא, *c. s.* רָעֲוָתִי Gn 13, 8 Hirte.
רְעְיָא (Gn 47, 4) *a. m.* 1. Weide, Futter; 2. Hütung; 3. s. רֵיעֲיָא.
רְעִיָּה *h. f.* Weiden.
רַעְיוֹנָא, רַעֲיָנָא *a. m.* Gesinnung, Gedanke.
רָעִיתָא (Gn 29, 9) *a. f.* Hirtin.
רָעַל *h., pt. pass.* verschleiert.
רְעַל *a., pt. pl. f.* רָעֲלָן Jes 35, 3 beben.
רְעָלָה *h. f.* lose Latte.
רָעַם *h. Hi.* lärmen, donnern. *Hitp.* murren.
רְעַם I, רְעֵים *a.* lärmen. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַרְעִימוּ Nu 14, 36 unzufrieden machen. *Itpa. pf.* אִתְרָעַם Nu 21, 5 murren.
רְעַם II *a. Aph.* erheben. *Itpa.* grossthun. S. רְאַם.
רַעֲמָא *a. m., c.* רְעַם Jes 29, 6 Donner.
רָעַע I *h., pt. pass.* רָעוּעַ schadhaft, zerbrochen. *Pu. pt.* schadhaft. *Pilp. pf.* רְעַרַע schütteln. *Hitpo. Hitpalp.* 1. erschüttert werden; 2. schadhaft werden.
רָעַע II *h. Hi.* Böses zufügen.
רְעַע *a., pf.* 3 *sg. f.* רַעַת Ri 9, 53, *pt. pass.* רְעִיעַ Dt 28, 33, Jes 42, 3 Soc 59 zerschmettern, zerbrechen. *Pa.* dass. *Itpe.* erschüttert sein.
רְעָפִים *h. m. pl.* Glühsteine.
רְעַץ s. דְּעַץ.
רַעַץ s. דַּעַץ.
רָעַשׁ *h. Hi.* erschüttern, schütteln.
רְעַשׁ, רְעִישׁ (! Est II 3, 3) toben, stürmen.
רָפָא *h. Pi.* heilen. *Hitp.* geheilt werden.
רְפָא *a.* schwach sein, schwankend sein. *Aph.* 1. lassen; 2. lose machen. *Itpe. Itpa.* 1. *imp. pl.* אִתְרַפּוֹ Hb 1, 5 geduldig sein; 2. nachlässig sein.
רפאיות l. דִּפְרָיוֹת.
רָפָה *h.* 1. nachlassen; 2. lose sein. *Pi.* 1. losmachen; 2. schwankend machen. *Pu. pt.* schwankend.
רְפוּאָה *h. f.* Heilung.
רִפּוּי *h. m.* dass.
רָפוֹקָא *a. m.* Hackender.
רְפַח *a.* angeschwollen sein.
רָפַט *h. Pu. pt.* lose sitzend. *Hitp.* beben, wackeln.
רְפַט *a. Itpe.* lose werden, entzwei gehen.

רוּפֵּיטוֹן *x. m.* (ῥοφητόν) schlürfbar, weich.
רִפְיוֹן *h. m.* 1. Erschlaffung; 2. Vernachlässigung; 3. Schwebe.
רְפִיחַ (Dt 2, 23), רְפִיעַ Ortsname.
רוּפִילָא *x. m.* (*rufilus*), *pl.* רוּפִילִין Ru 1, 2 Militärtribun?
רָפַס *h.* 1. treten; 2. weich sein. *Ni.* 1. getreten werden; 2. getrübt werden; 3. s. טִרְפֵּס.
רְפַס *a., pf.* 2 *sg.* רַפַסְתָּא Ez 25, 6 treten, stampfen. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יִתְרַפְּסָן Koh 12, 4 (MS יִתְרַפְּסוּן) sich niedersenken.
רוּפוּס männl. Personenname (Ῥοῦφος).
רפוסא s. רוּפִילָא.
רַפְסָא *a. m.* Erschütterung.
רַפְסוּדָה *h. f.* Fussbank.
רִפְסְתָא *a. f.* 1. *c.* רִפְסַת Ez 26, 10 Stampfen; 2. Erschütterung.
רָפַף *h. Po.* schwanken. *Pilp.* hin und her bewegen. *Hitpalp.* 1. lose werden; 2. hin und her schwanken.
רְפַף *a. Pa.* erschüttern. *Itpa.* erschüttert werden.
רְפָפוֹת *h. f. pl.* eine Art Gitter.
רָפַק *h. Hitp.* 1. zerschlagen werden; 2. s. פְּרַקֵד.
רְפַק *a.* behacken.
רִפְקָא *a. m.* Behacken.
רָפַשׂ *h.* treten. *Hi.* unterwerfen.
רְפַשׂ *a.* dass. *Pa.* dass.
רֶפֶשׂ *h. m.* Tritt.
רִפְשָׂא *a. m.* dass.
רֶפֶשׁ *h. m.* Schlamm, Kot.
רֶפֶת *h. f.* Stall.
רִפְתָא s. רִיפְתָא.
רְצָא *a. Pa.* begütigen. *Aph.* 1. sich freundlich verhalten; 2. aufzählen; 3. vortragen.
רְצַד *a.* belauern.
רָצָה *h.* wollen. *Pi.* begütigen, sühnen. *Hi.* 1. zählen; 2. vortragen. *Ho.* gesühnt sein. *Hitp.* 1. besänftigt sein; 2. einwilligen.

רִצּוּי *h. m.* Besänftigung, Sühnung.
רָצוֹן *a. m.* 1. Wohlgefallen; 2. Wille, Absicht.
רְצוּעָה *h. f.* 1. Band; 2. Riemen.
רְצוּעֲתָא *a. f.* dass.
רָצוֹצָא *a. m.* Küchlein.
רָצַח *h.* morden.
רְצַח *a. Pa.* dass.
רָצְחָן *h. m.* Mörder.
רְצִיחָה *h. f.* 1. Morden; 2. Hinrichtung.
רְצִינְתָא *a. f.* Fäulnis.
רְצִיעָה *h. f.* Durchbohrung.
רָצִיצָא s. רָצוֹצָא.
רָצַם *h.* zerdrücken. *Ni.* gedrückt werden. S. רָצַף.
רָצַע *h.* 1. durchbohren; 2. mit Riemen schlagen.
רַצְעָן, רָצְעָן *h. m.* 1. Schuhmacher; 2. Geissler.
רְצְעָנָא *a. m.* dass.
רָצַף *h.* 1. zerdrücken; 2. eng aneinanderreihen.
רְצַף *a.* 1. festdrücken; 2. eng aneinanderreihen; 3. sich auf das Pflaster werfen.
רִצְפָּה *h. f.* Pflaster.
רְצְפִית, רִצְפּוּת *h. f.* ein Staub auf Pflanzen (?).
רִצְפְּתָא *a. f., c.* רִצְפַּת 2 K 16, 17 (MS רִצְפַּת) Pflaster.
רָצַץ *h.* 1. zerschmettern, zerdrücken; 2. niederdrücken. *Pi. Hi.* dass.
רְצַץ *a. Pa. pf.* רַצֵּץ Thr 3, 16 dass.
רַק 1. *h.* nur; 2. *h. m.* rohes ungebeiztes Fell.
רְקָא *a. m., ind.* רוֹק Jes 50, 6 Speichel.
רָקַב *h.* faulen, verderben. *Hi.* 1. dass.; 2. verderben machen.
רָקָב *h. m.* Verwestes (von einem Leichnam).
רִקְבָּא *a. m.* 1. Jes 40, 20 Wurmfrass; 2. Jes 51, 8 Mottenfrass.
רַקְבָא (Ho 5, 12, MS רִקְבָא) *a. m.* Wurmfrass.
רִקְבָּא (Gn 21, 14) *a. m.* Schlauch.

רִקְבָּא *h. f., pl.* רִקְבָּאוֹת dass.
רַקְבּוּבִיתָא *a. f.* 1. Morschheit; 2. Motte.
רִקָּבוֹן *h. m., pl.* רִקְבוֹנוֹת Faules.
רַקְבִּיבִית *h. f.* dass.
רָקַד *h. Pi.* tanzen. *Hi.* Mehl sieben.
רְקַד *a. Pa. pt.* מְרַקֵּיד 2 S 6, 16 tanzen.
רָקְדָא *a. m.* Tänzer.
רַקְדָנָא *a. m., pl.* רַקְדָנִין 2 K 11, 13 (MS רָדְנִין) tanzend.
רִקּוּד *h. m.* Tanz.
רִקּוּם *h. m.* Formung, Ausbildung.
רִקּוּעַ *h. m.* Platte, Blech.
רְקוֹעָא *a. m., ind.* רְקוֹעַ Gn 30, 32 grossfleckig.
רָקִיעַ *h. m.* 1. Himmelsgewölbe; 2. Bezeichnung des zweiten Himmels.
רְקִיעָא *a. m.* 1. Gn 1, 6 Himmelsgewölbe; 2. *pl. c.* רְקִיעֵי Ez 13, 18 Decke.
רָקִיק *a. m.* dünner Kuchen.
רְקִיקָה *h.* Ausspeien.
רָקַם *h.* sticken. *Pi.* 1. ausbilden, formen; 2. sich formen. *Pu.* 1. gestickt werden; 2. geformt werden.
רֶקֶם *h. m.* 1. Kunstarbeit; 2. Ortsname.
רְקַם (Dt 1, 19) Ortsname.
רִקְמָא (רִקְמָא) *a. m., ind.* רְקַם Ez 27, 16 Ven. 1517 bunter Stoff.
רִקְמְתָא *a. f., pl. c. s.* רִקְמָתַיהּ Jer 13, 22 bunter Fleck.
רוּקָנֵי *x. f.* (ῥυκάνη) Hobel.
רָקַע *h. Hi.* ausbreiten.
רְקַע *a., pt. pass.* berühmt. *Pa. pt. pass. pl.* מְרַקְּעִין Jos 9, 5 flicken. *Aph.* ausspannen.
רָקַק *h.* speien.
רְקַק *a., ipf.* יְרוֹק Lv 15, 8 dass.
רָקָק *h. m.* 1. seichte Stelle, Untiefe; 2. Pfütze.
רְקָקָא *a. m.* dass.
רַקַּת Ortsname.
רַקְּתָא *a. f.* 1. Ufer; 2. s. דַּקְּתָא.
רְקָתָא *a. f.* Stück Zeug.
רָרַב s. רְבַב.

רָשׁ *h. m.* arm.
רְשָׁא *a.* 1. Erlaubnis haben; 2. *pt.* רָשֵׁי Dt 24, 11 ausleihen. *Aph.* 1. *pt. pass. pl.* מַרְשַׁן Ex 19, 13 erlauben; 2. *ipf.* 2 *sg.* תַּרְשֵׁי Dt 24, 10 ausleihen; 3. *ipf.* יַרְשֵׁי 1 K 8, 31 (MS יִרְשֵׁי) auferlegen.
רָשָׁא (Jes 24, 2 Ven. 1517) *a. m.* Schuldner.
רַשָּׁאָה *a. m., ind.* רַשַּׁי Ru 4, 4 (Ven. 1525 רַשָּׁאֵי!) berechtigt, mit Erlaubnis versehen.
רִשְׁבָּא *a. m.* Vogelfänger (?).
רָשָׁה *h. Hi.* 1. erlauben; 2. bevollmächtigen. *Ho.* erlaubt sein.
רָשׁוּם s. רָשַׁם.
רִשּׁוּם *h. m.* Zeichen, Mal.
רִשּׁוּמָא *a. m., pl.* רִשּׁוּמִין Jes 10, 1 (Ven. 1517 רִשְׁמִין) Aufzeichnung, Schrift.
רְשׁוּמָה *h. f.* Andeutung (der Deutung bedürftige Bibelstelle).
רָשׁוֹן *h. m.* eine Heuschreckenart.
רָשׁוֹנָא (Lv 11, 22) *a. m.* dass.
רשושא l. דְּשׁוֹשָׁא.
רְשׁוּשִׁין *h. m. pl.* Schollen.
רְשׁוּת *h. f.* 1. Erlaubnis; 2. Bevollmächtigung; 3. Gewalt; 4. Bezirk, Gebiet.
רָשׁוּת (wohl = רְשׁוּת) *h. f.* 1. Obrigkeit; 2. höchste Gewalt.
רְשׁוּתָא *a. f.* 1. *ind.* רְשׁוּ Dt 12, 17 Erlaubnis; 2. Bevollmächtigung; 3. Gewalt, Macht; 4. *ind.* רְשׁוּ Dt 15, 2 Darlehen. מָרֵי רְשׁוּ *a.* Gläubiger; *b.* Schuldner; 5. Bezirk, Gebiet.
רַשַּׁי *h. m.* 1. berechtigt, mit Erlaubnis versehen; 2. verpflichtet.
רָשְׁיָא (Ex 22, 24, 2 K 4, 1) *a. m.* Gläubiger.
רַשִּׁיעָא (Est II 6, 1) *a. m.* Gottloser.
רָשַׁל *h. Pi.* schwächen. *Pu.* herabhängen. *Hitp.* erschlaffen.
רְשַׁל *a., pt. pl. f.* רָשְׁלָן Jes 35, 3 er-

schlaffen. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּרַשֵּׁיל Jos 10, 6 (MS *Aph.* תַּרְשֵׁיל) erschlaffen lassen. *Itpa. pf.* 3 *pl. f.* אִתְרַשַּׁלָא 2 S 4, 1 unthätig sein, nachlässig werden.

רָשַׁם *h.* 1. vorzeichnen; 2. Zeichen machen; 3. andeuten; 4. aufzeichnen.

רְשַׁם *a., ipf.* 2 *sg.* תִּרְשׁוֹם Ez 9, 4 ein Zeichen machen; 2. aufzeichnen. *Pa. pt.* מְרַשְּׁמִין Ri 5, 14 dass. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְרְשִׁימוּ Ez 27, 35 bezeichnet werden.

רִשְׁמָא *a. m.* 1. *c.* רוֹשֶׁם Lv 13, 23 Mal, Zeichen; 2. Kennzeichen, Spur; 3. Gepräge.

רְשַׁן *a. Pa. ipf.* 1 *sg.* אירשין (?) ExJI 34, 26 Ven. 1591 vernichten.

רָשַׁע *h. Hi.* als schuldig erklären.

רְשַׁע *a. Aph. ipf.* יַרְשַׁע Dt 18, 20 gottlos handeln. *Itpe. ipf.* 2 *pl.* תִּתְרַשְׁעוּן Jes 28, 22 gottlos sein.

רָשָׁע *h. m.* Frevler, Bösewicht.

רִשְׁעָא *a. m., ind.* רְשַׁע Dt 18, 22 Bosheit, Frevel.

רְשָׁעָה *h. f., pl.* רְשָׁעִיּוֹת Frevlerin.

רִשְׁעָה *h. f., pl.* רִשְׁעָיוֹת dass.

רִשְׁעוּתָא *a. f.* dass.

רֶשֶׁף *h. m.* (*bibl.*) Flamme.

רִשְׁפָּא *a. m.* dass.

רִשְׁקָא *a. m.* 1. Beiname von כֻּרְכְּמָא (Safran); 2. *ind.* רְשַׁק Ct 4, 14 Narde (?).

רְשָׁשִׁין s. רְשׁוּשִׁין.

רֶשֶׁת *h. f.* Netz.

רִתָּא *a. m.* Knoten (?).

רָתָה *h., pt. pass.* רָתוּי nachsichtig, gütig. *Pi.* milde verfahren.

רִתּוּת *h. m.* Zittern.

רָתַח *h., pt.* רוֹתֵחַ 1. siedend; 2. heiss. *Pu. pt.* dass. *Hi.* 1. heiss machen; 2. schäumen machen; 3. heiss werden.

רְתַח *a.* 1. sieden, heiss werden; 2. *inf.* מִרְתַּח Koh 7, 9 erglühen, aufbrausen. *Pa. Aph.* 1. brodeln machen; 2. erhitzen; 3. *pt.* מַרְתַּח Koh 7, 9 (Ven. 1525 מִרְתַּח) aufbrausen.

רְתָחִין *a. m. pl.* siedendes Wasser.

רִתְחָא *a. m.* 1. Ho 10, 7 Schäumen; 2. Aufbrausen, Zorn.

רַתְחָן, רָתְחָן *h. m.* 1. aufbrausend; 2. brodelnd.

רַתְחָנָא *a. m.* dass.

רִתְיוֹן *h. m.* Milde.

רְתִיחָה *h. f.* Schaum.

רְתֵיתָא (Ex 15, 15) *a. m.* Zittern.

רָתַךְ *h. Pi.* giessen (von Metall).

רְתִכָּא (Gn 41, 43) *a. m., ind.* רְתַךְ Jes 21, 7 Ven. 1517, *pl.* רְתִכִּין Ex 14, 7 Wagen.

רתכאות l. דִּרְכָּאוֹת.

ריתיכום l. דִּיתִיכוֹם.

רֹתֶם *h. m.* Ginster (*Genista Raetam*).

רַתְמָא (1 K 19, 4) *a. m.* dass.

רָאתָן *x. m.* (vgl. ῥυάς) Triefkrankheit.

רָתַע *h. Ni. Hi.* zittern, beben.

רְתַע *a., pf.* 1 *sg.* רְתַעִית Ct 2, 5 Ven. 1525 dass. *Aph.* 1. *pf.* אַרְתַּע Thr 2, 3 (MS אֲתֵיב) zurückbeben machen; 2. erbeben. *Itpe. pt.* מִרְתַּע Est II 1, 3 (MS מִתַרְתֵּיעַ) wallen.

רָתַף *h. Pi.* aufspeichern.

רָתַק *h.* anklopfen. *Hi.* dass.

רִתְקָא *a. m.* Umzäunung.

רָתַת *h.* zittern, sich fürchten. *Pi.* dass.

רְתַת *a.* dass. *Pa.* zittern machen. *Aph.* zittern.

רֶתֶת *h. m.* Zittern.

שׂ

שׂ s. שׁ.
שְׂאוֹר *h. m.* 1. Sauerteig; 2. Gährungssaft; 3. böser Trieb.
שְׂבִיעָה *h. f.* Sättigung.
שְׂבָכָה *h. f.* Haarnetz.
שָׂבַע *h. Hi.* sättigen. *Pu. pt.* gesättigt.
שְׂבַע *a. Pa.* dass. S. סְבַע.
שַׂבְעָא s. סַבְעָא.
שָׂבְעָא *a. m.* Sättigung.
שְׂבָם (Nu 32, 3, MS סְבָם) Ortsname.
שְׂגַב *a. Pa.* stark machen.
שְׂדַד *a. Pa.* pflügen (zum 2ten, 3ten u. s. w. Mal).
שָׂדֶה *h. m. f.* Feld.
שדרגנין (SchemR 38 Ausg. Konst.) 1. שַׂרְדַּנְגִּין *x. m.* (σαρδονύχιον) ein Edelstein.
שֶׂה *h. m.* 1. Lamm; 2. (gedeutet) σέ dich.
שְׂהַד *a.* zeugen. *Aph.* dass. S. סְהַד.
שָׂהֲדָא *a. m.* Zeuge.
שָׂהֲדוּתָא *a. f.* Zeugnis.
שַׂהַר *h. m.* 1. Rundung; 2. Korb.
שׂוּחַ s. שִׂיחַ.
שׂוֹךְ *h. m.* Zweig.
שׂוֹכָא *a. m.* dass.
שׂוֹכָה *h. f.* dass.
שׂוּם *a.* legen, setzen. *Itpe. ipf.* יִתְּשָׂם Hg 2, 15 (MS יִתְּסָם) gelegt werden. S. סוּם.
שׂוּמָה *h. f.* Gebrauch von שׂוּם.
שׂוֹנֵא *h. m.* Feind. שׂוֹנְאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל euphem. für Israel.
שְׂחוֹק *h. m.* Lachen, Scherzen.
שָׂחְיָנָא *a. m.* Schwimmer.
שְׂחִיקָה *h. f.* Gebrauch von שחק.
שָׂחַק *h.* lachen. טֶפַח שׂוֹחֵק Handbreite mit gespreizten Fingern. *Pi.* dass. *Hi.* ausgelassen machen.
שְׂטָא *a.* irren.
שָׂטַם *h. Ni.* befeindet werden.
שְׂטַם *a.* befeinden.
שְׂטַן s. סְטַן.
שָׂטָן *h. m.* Satan.
שִׂטְנָא, שָׂטָנָא *a. m.* dass. S. סָטָנָא.
שִׂטְנָה (Gn 26, 21) Name eines Brunnens.
שֵׂיָא *a. m.* Schaf.
שֵׂיאוֹר *h. m.* Sauerteig.
שֵׂיבָה *h. f.* Greisenalter.
שִׂיחַ *h.* reden, sprechen.
שִׂיחַ *a.* dass.
שִׂיחַ *h. m.* Gewächs.
שִׂיחָה *h. f.* Gespräch.
שִׂימָה I *h. f.* Legen.
שִׂימָה II *h. f.* Schatz.
שִׂירוּף *h. m.* Verbrennung.
שִׂישָׂה *h. f.* 1. Sichfreuen; 2. Gebrauch von שׂוּשׂ.
שִׂיתָא (Lv 22, 28, MS סִיתָא) *a. f.* weibliches Schaf.
שֶׂכְוִי *x. m.* Hahn.
שֶׂכְוִיָּה *x. f.* Henne.
שִׂכְוִין (?) *h. m. pl.* Decken.
שִׂכּוּלָא *a. m.* Verständiges.
שָׂכִיר *h. m.* Tagelöhner.
שְׂכִירוּת *h. f.* Miete.
שְׂכַל *a. Aph.* 1. verständig sein; 2. verständig machen. S. סְכַל.
שָׂכְלָא *a. m.* Einsicht, Verstand.
שָׂכְלְתָנָא *a. m.* verständig.
שָׂכָר *h. m.* Lohn.
שָׂכַר *h., pt.* שׂוֹכֵר Mieter. *Ni.* belohnt werden. *Hi.* vermieten. *Hitp.* gewinnen.
שָׂלַט *h.* zurückzucken.
שַׂלְקָנְדִּית s. סַלְקָנְדִּית.
שְׂמֹאל *h. m.* Linke.
שָׂמַאל *h. Hi.* 1. links setzen, bei Seite setzen; 2. Ungünstiges reden.
שְׂמָאלָא *a. m.* Linke. S. סְמָאלָא.
שְׂמָאלִיתָא *a. f.* dass.
שָׂמַח *h.* fröhlich sein.
שָׂמֵחַ *h. m.* fröhlich.

שִׂמְחָה *h. f.* 1. Freude; 2. Hochzeit. *pl.* שְׂמָחוֹת Name eines talmud. Traktats (für אֵבֶל רַבָּתִי).

שַׂמְלַי männl. Personenname.

שְׂמָמִיתָא *a. f.* eine Eidechsenart.

שְׂמֵירוֹן *x.* (σήμερον) heute.

שָׂנֵא *h.* hassen.

שְׂנָא s. סְנָא.

שָׂנְאָה *a. m.* Feind. S. סָנְאָה.

שִׂנְאָה *h. f.* Feindschaft, Hass.

שִׂנְאוּתָא *a. f.* dass.

שְׂנֵיגוֹר s. סְנֵיגוֹר.

שְׂאסָא s. סְאסָא.

שְׂעוֹרָה *h. f.* 1. *pl.* שְׂעוֹרִים Gerste; 2. Ähre.

שְׂעוֹרְתָא *a. f.* dass.

שָׂעִיר *h. m.* 1. Ziegenbock; 2. eine Art Dämonen.

שֵׂעִיר 1. Landesname (Edom); 2. verhüllte Bezeichnung von Rom.

שֵׂעָר *h. m.* Haar.

שָׂעַר *h. Hi.* haarig sein, haarig werden.

שַׂעֲרָא *a. m.* Haar. S. סַעֲרָא.

שַׂעֲרָה *h. f.* 1. Haar; 2. Halm.

שַׂעֲרָנָא s. סַעֲרָנָא.

שְׂעַרְתָא s. סְעַרְתָא.

שָׂפָה *h. f.* 1. *du.* שְׂפָתַיִם, *pl.* שְׂפָתוֹת Lippe; 2. Rand.

שְׂפָמָא *a. m., ind.* שְׂפָם Lv 14, 45 Lippenbart (Schnurrbart?).

שְׂפַק s. סְפַק II.

שִׂפְתָא s. סִפְתָא.

שַׂק *h. m.* 1. Ziegenhaarstoff; 2. Sack.

שַׂקָּא *a. m., pl.* שַׂקִּין Est II 5, 1 dass. S. סַקָּא.

שָׂקַר *h. Pi.* schminken.

שִׂקְרָא *a. m.* rote Farbe.

שַׂר *h. m.* Fürst.

שָׂרָא *a. m.* dass.

שְׂרַג I *a.* ordnen.

שְׂרַג II *a. Itpa.* sich verstricken. S. סְרַג.

שַׂרְגָּא *a. m.* Reihe.

שרגיון s. סוגרון.

שָׂרַד *h. Pi.* übriglassen.

שרדגנין (SchemR 20, Ausg. Konst. שדרגנין) l. סַרְדַּנְגִין *x. m.* (σαρδονύχιον) ein Edelstein.

שָׂרַט *h.* kritzeln. *Pi.* zerkratzen.

שִׂרְטוּט *h. m.* Liniieren.

שִׂרְטֵט *h.* liniieren.

שִׂרְטוֹן *x. m.* (σύρτις) Sandbank.

שָׂרִיד *h. m.* Übriggebliebener.

שְׂרִידָא *a. m.* dass.

שְׂרִיטָה *h. f.* 1. Kritzelei; 2. Einschnitt.

שְׂרֵיפָה *h. f.* Verbrennung.

שְׂרָכָא (שַׂרְכָּא) *a. m.* Verflechtung, üppiger Wuchs.

שְׂרַע *a., pt. pass.* שְׂרִיעַ Lv 21, 18 (MS סְרִיעַ) lang vorstrecken.

שָׂרַף I *h.* verbrennen.

שָׂרַף II *h.* schlürfen.

שְׂרַף I *a., ipf.* 1 *pl. c. s.* נִשְׂרוֹפִנּוּן Gn 11, 3 (MS נוֹקִידִנּוּן) brennen.

שְׂרַף II *a.* schlürfen. *Itpe.* flüssig werden.

שָׂרָף I *h. m.* Seraph (eine Engelart).

שָׂרָף II *h. m.* Saft.

שָׂרָפָא *a. m.* 1. *pl. d.* שָׂרָפַיָּא Sac 3, 7 (MS סְרָפַיָּא) Seraph; 2. brennend.

שִׂרְפָּא *a. m.* Balsam.

שִׂרְפָה *h. f.* Blutfluss.

שְׂרָרָה *h. f.* Herrschaft.

שׁ

ש 1. der einundzwanzigste Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 300.

שֶׁ *h.* 1. welcher; 2. dass; 3. damit; 4. weil. S. שֶׁל.

שָׁאַב *h.* 1. schöpfen; 2. anziehen, ein-

ziehen; 3. empfangen. אֶבֶן שׁוֹאֶבֶת Magnet.

שְׁאַב *a.* anziehen. אַבְנָא שָׁאֵיבְתָא Magnet.

שְׁאַב Ortsname.

שְׁאָבְתָא *a. f.* Schöpfen.

שָׁאוּב *h. m.* Schöpfgerät.

שָׁאוּל männl. Personenname.

שְׁאוֹל *h. f.* Unterwelt, Totenreich.

שְׁאוֹלָא *a. m., ind.* שְׁאוֹל Nu 16, 30 dass.

שְׁאִיבָה *h. f.* Schöpfen.

שְׁאֵלָה *h. f.* 1. Frage. שְׁאֵלַת שָׁלוֹם Gruss; 2. Nachfrage wegen Auflösung eines Gelübdes; 3. Entleihen.

שְׁאֵילְתָא *a. f.* 1. Frage; 2. Bitte; 3. Nu 11, 4 Verlangen.

שָׁאַל *h.* 1. fragen. ש׳ בִּשְׁלוֹם begrüssen; 2. begehren, bitten; 3. entleihen. *Ni.* 1. gefragt werden; 2. sich erbitten. נִשְׁאַל עַל נֶדֶר die Auflösung eines Gelübdes nachsuchen. *Hi.* ausleihen (von Gegenständen).

שְׁאַל *a.* 1. *pf.* שְׁאֵיל Gn 32, 29 fragen; 2. *pf.* 2 *sg.* שְׁאֵילְתָא Dt 13, 16 begehren, bitten; 3. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁאֲלוּן Ex 11, 2 entleihen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* שַׁאִילוּ Nu 11, 34 begehren. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* אַשְׁאִילוּנוּן Ex 12, 36 ausleihen. *Itpe.* 1. *pt.* מִשְׁתְּאֵיל Jes 3, 2 befragt werden; 2. sich erkundigen; 3. *inf.* אִשְׁתְּאָלָא 1 S 20, 6 sich ausbitten; 4. *inf.* אִשְׁתְּאָלָא Ez 14, 2 (MS מִשְׁתְּאָלָא) sich erbitten lassen. S. שְׁיַל.

שְׁאֵלָה s. שְׁאֵלָה.

שַׁאֲמַם s. שַׁעֲמַם.

שְׁאַף I *a.* schnappen, lechzen.

שְׁאַף II *a.* 1. schöpfen; 2. entziehen.

שָׁאַר *h. Pi. pf.* שַׁיֵּר übriglassen, zurücklassen. *Pu. pt.* מְשׁוֹאָר übriggelassen. *Hitp.* הִשְׁתַּיֵּר zurückbleiben.

שְׁאַר I *a. Pa. pf.* שַׁיַּר übriglassen. *Pali.* dass. *Aph. ipf.* יַשְׁאַר Dt 28, 54 dass. *Itpe.* 1. *pf.* אִשְׁתְּאַר Gn 7, 23 übrigbleiben; 2. *pf.* 3 *pl.* אִשְׁתְּאַרוּ Nu 11, 26 zurückbleiben. *Itpa. pf.* אִשְׁתַּיַּר übrigbleiben.

שְׁאַר II *a. Pa.* Beete machen.

שְׁאָר *h. m.* Rest.

שְׁאָרָא (Gn 45, 7) *a. m.* dass.

שְׁאָרוּתָא *a. f., c.* שְׁאָרוּת Koh 3, 19 (MS שְׁאָר) Vorzug.

שֵׁב *h.* (*imp.* v. יָשַׁב) bleibe unthätig, unterlasse.

שֵׁב, שְׁבַ *a.* sieben.

שַׁבָּא I, שְׁבָא *a. m.* 1. Sabbat; 2. Woche. חַד בְּשַׁבָּא Est II 3, 7 Ven. 1592 Sonntag. S. שַׁבְּתָא.

שַׁבָּא II *a. m., pl.* שַׁבְּבִין Ex 35, 22, Nu 31, 50 (MS שַׁבִּין) Ring.

שְׁבָא *a. m.* Span.

שְׁבָא (Nu 21, 1) *a.* gefangen führen. *Itpe. pf.* אִשְׁתְּבִי Gn 14, 14 gefangen geführt werden.

שָׁבַב *h. Pi.* behauen.

שְׁבְדָא Ortsname.

שָׁבָה *h.* gefangen führen. *Ni.* gefangen weggeführt werden.

שַׁבְהוֹרָא *a. m.* 1. Glanz; 2. Ruhm.

שַׁבְהַר *a.* glänzend machen. *Pass.* 1. glänzen; 2. sich rühmen.

שִׁבּוּחָא *a. m.* Lobpreis.

שִׁבּוּטָא *a. m.* eine Art Fisch.

שִׁבּוֹלֶת *h. f.* 1. Ähre. ש׳ שׁוּעָל eine Grasart (*Aegilops*). ש׳ נֵרְדְּ Narde; 2. Strömung.

שָׁבוּעַ *h. m.* 1. Woche; 2. Jahrsiebent.

שְׁבוּעָה *h. f.* Eid, Schwur.

שְׁבוּעֲתָא (Ri 21, 5) *a. f.* dass.

שְׁבוּעֲתָא (Lv 23, 16) *a. f., pl.* שָׁבוּעָן Lv 23, 15, שָׁבוּעִין Dt 16, 9 Woche. חַגָּא דְשָׁבוּעַיָּא Dt 16, 10 Wochenfest, Pfingsten.

שִׁבּוּקָא *a. m.* Erlass, Nachlass.

שִׁבּוּקָא *a. m.* Erlass, Verzeihung.

שְׁבוּקָה absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.

שִׁבּוּקִין *h. m. pl.* Entlassung.

שִׁבּוּר *h. m.* Zerbrechen.

שִׁבּוּשׁ *h. m.* Verwirrung.

שְׁבוּת *h. m.* Feiern, Feiertagsruhe.
שְׁבוּתָה absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.
שַׁבְזָא *a. m., ind.* שְׁבַז Jes 5, 24 Moder.
שַׁבְזֵיז (Ex 28, 18) *x. m.* ein Edelstein.
שָׁבַח *h.* sich verbessern. *Pi.* rühmen, preisen. *Pu. pt.* vorzüglich. *Hi.* verbessern. *Hitp.* besser werden.
שְׁבַח *a. Pa. pf.* שַׁבַּח Ex 15, 1 rühmen, preisen. *Aph.* dass. *Itpa.* 1. gerühmt werden; 2. *pt. f.* מִשְׁתַּבְּחָא Jer 49, 4 sich rühmen.
שֶׁבַח *h. m.* 1. Verbesserung; 2. Lobpreis.
שִׁבְחָא, שְׁבָחָא (Est II 8, 15) *a. m.* dass.
שְׁבַחְתָּא *a. f.* Lobpreis.
שְׁבָט (Sac 1, 7) Name des elften Monats.
שָׁבַט *h.* schlagen.
שְׁבַט *a.* dass.
שֵׁבֶט *h. m.* 1. Stab; 2. Volksstamm.
שִׁבְטָא, שִׁבְטָא *a. m.* 1. Stab; 2. *d.* שִׁבְטָא Nu 18, 2, *c.* שֵׁיבֶט Dt 29, 7 Volksstamm.
שַׁבָּיָא *a. m.* Gefangenführender.
שִׁבְיָא I *a. m.* 1. Dt 28, 41 Gefangenschaft; 2. Dt 21, 11, *ind.* שְׁבִי Dt 30, 3 (MS שְׁבֵי, fehlt in Ausg. Sab.) Gefangenenschar.
שִׁבְיָא II *a. m., f. pl. c.* שִׁבְיָת Gn 31, 26 Gefangener.
שְׁבִיבָא *a. m.* Flamme.
שִׁבְיוֹן männl. Personenname.
שְׁבֵיט Name eines Sterns.
שְׁבִיל *h. m.* 1. Pfad; 2. בִּשְׁבִיל um — willen, wegen. בִּשְׁבִיל שֶׁ *a.* damit; *b.* weil.
שְׁבִילָא *a. m.* 1. Gn 49, 17 Pfad; 2. בִּשְׁבִיל לְ um zu.
שְׁבִים *h. m.* ein Kopfputz der Frauen.
שְׁבִיסָא *a. m., pl. d.* שְׁבִיסַיָּא Jes 3, 18 (MS שְׁבִיסַיָּא) dass.
שְׁבִיעָאָה (Nu 7, 48) *a. m., f. d.* שְׁבִיעֵיתָא Lv 25, 4 siebenter.

שְׁבִיעִי *h. m.* dass.
שָׁבִיץ s. שָׁבִים.
שְׁבִיקוּתָא *a. f.* Verzeihung.
שְׁבִירָה *h. f.* Zerbrechen.
שִׁבְיְתָא (Thr 1, 5 Ven. 1517) *a. f.* Gefangenschaft.
שְׁבִיתָה *h. f.* 1. Sabbatsruhe; 2. Verordnungen über dieselbe.
שַׁבְּלוּל *h. m.* Schnecke.
שַׁבְלוּלָא, שַׁבְּלוּלְיָא *a. m.* dass.
שַׁבְלוּלִיתָא, שַׁבְלִילְתָא *a. f.* Fönugrec (*Trigonella Foenum graecum*).
שִׁבַּלְתָּא, שׁוּבַלְתָּא *a. f.* 1. *pl. d.* שְׁבְלַיָּא Gn 41, 24 Ähre; 2. *pl.* שְׁבְלִין Zweig; 3. *d.* שׁוּבַלְתָּא Ri 12, 6 Strom.
שְׁבַן *a., pf.* 1 *sg.* שבנית jAbZ 39[d] (Ausg. Ven. שכנית) l. תַּקֵּנִית, s. תְּקַן (?).
שַׁבְסַר *a. m., f.* שַׁבְסְרֵי siebzehn.
שְׁבַסְרָאָה *a. m.* siebzehnter.
שֶׁבַע *h. m., f.* שִׁבְעָה sieben. בְּנוֹת שֶׁבַע eine Feigenart.
שְׁבַע (Gn 47, 28) *a. m., f.* שִׁבְעָה Nu 23, 1, שְׁבְעָה sieben. שְׁבַע עֲסְרֵי Gn 37, 2; שְׁבְעַת עֲסְרָא Gn 7, 11 siebzehn. *pl.* שִׁבְעִין Gn 5, 31, שְׁבְעִין siebzig.
שָׁבַע *h. Ni.* schwören. *Hi.* schwören lassen, beschwören. *Ho. pt.* beschworen.
שְׁבַע *a. Itpe. pf.* אִשְׁתְּבַע Lv 5, 22 schwören. *Aph. pf.* 1 *sg.* אַשְׁבַּעִית Ct 2, 7 (MS אַשְׁבֵּעִית), *pt.* מַשְׁבַּע Ct 8, 4 beschwören.
שְׁבְעָא *a. m.* Siebent.
שָׁבַץ *h. Pi.* mit Mustern versehen.
שְׁבַק *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁבּוֹק Ex 23, 5 fahren lassen; 2. *ipf.* 3 *sg. c. s.* יִשְׁבְּקִנָּךְ Dt 4, 31 verlassen; 3. *pf. c. s.* שַׁבְקֵיהּ Ri 15, 1 Praet., *pf.* 2 *pl. f.* שְׁבַקְתִּין Ex 2, 20 zulassen; 4. *imp.* שְׁבוֹק Nu 14, 19 erlassen, verzeihen; 5. übriglassen, hinterlassen. *Pa.* entlassen, scheiden (die Gattin). *Itpe.* 1. gelassen werden; 2. verlassen werden;

3. *ipf.* יִשְׁתְּבִיק Lv 4, 20 erlassen werden, verziehen werden.

שִׁבְקָא *a. m., pl. c. s.* שִׁבְקָךְ Lv 25, 5 Ranke.

שָׁבַר *h.* 1. zerbrechen. *pt. pass.* שָׁבוּר mit gebrochenen Gliedmassen; 2. quittieren; 3. widerlegen. *Ni.* annulliert werden.

שֶׁבֶר *h. m.* 1. Zerbrechen; 2. Zerbrochenes, Bruchstück; 3. Zerknirschung; 4. *pl.* שְׁבָרִים gebrochener Ton (Tremolo).

שָׁבוּר 1. Name eines persischen Königs; 2. Bezeichnung Samuels.

שַׁבְרָא *a. m.* einfältiger.

שַׁבָּרָא *a. m.* Peganum Harmala.

שִׁבָּרוֹן *h. m.* Getreidepreis.

שַׁבְרוּתָא *a. f.* Einfalt.

שַׁבְרִירֵי *a. m. pl.* 1. Glanz; 2. *d.* שַׁבְרִירַיָּא Gn 19, 11 (MS שַׁבְרָרַיָּא) Blindheit.

שַׁבְרִירִי *h. m.* 1. ein Seetier; 2. Name des Dämons der Blindheit.

שָׁבַשׁ *h. Pu. pt.* verwirrt, in Unordnung gebracht.

שְׁבַשׁ *a. Pa.* 1. verwickeln; 2. *pf.* 2 *sg. c. s.* שַׁבֵּישְׁתַּנִי Jer 20, 7 überreden, berücken; 3. Ranken treiben. *Itpa.* 1. *pf.* 1 *sg.* אִשְׁתַּבַּשִׁית Jer 20, 7 berückt werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אִשְׁתַּבַּשׁוּ Thr 1, 14 verwickelt werden; 3. sich irren.

שִׁבְשָׁא *a. m., pl.* שִׁבְשִׁין Gn 40, 10, Thr 1, 14 Ranke.

שַׁבָּשָׁא *a. m.* der Ranken abschneidet (Weingärtner).

שִׁבְשֵׁב *h.* Zweige nehmen.

שַׁבְשֵׁב *a.* 1. dass.; 2. Zweige treiben.

שַׁבְשֶׁבֶת *h. f.* Zweig.

שַׁבְשׁוּשִׁין *h. m. pl.* Ranken.

שִׁבְשְׁתָּא *a. f.* 1. Ez 15, 2 (MS שְׁבִישְׁתָּא) Ranke, Zweig; 2. Strahl.

שָׁבַת *h.* 1. Sabbatruhe halten; 2. den Sabbat feiern; 3. den Sabbatvortrag halten.

שְׁבַת *a., pf.* 3 *pl.* שְׁבַתוּ Ex 16, 30 dass.

שֶׁבֶת I *h. f.* Dill (*Anethum graveolens*).

שֶׁבֶת II *h. f.* 1. Versäumniss; 2. Entschädigung für Versäumnis.

שַׁבָּת *h. f.* 1. Sabbat; 2. Woche. עֶרֶב שַׁבָּת Freitag. מוֹצָאֵי שַׁבָּת Sonnabendabend. אֶחָד בַּשַּׁבָּת, אַחַר שַׁבָּת Sonntag.

שַׁבְּתָא (Ex 16, 23) *a. f., ind.* שַׁבָּא Ex 31, 15, *pl. d.* שַׁבַּיָּא Ex 31, 12, *c. s.* שַׁבַּהָא Ho 2, 13 Soc 59 dass.

שִׁבְתָּא *a. m.* Versäumniskosten.

שְׁבָתָא (Ex 31, 15, MS שַׁבָּתָא) *a. m.* Feiern.

שִׁבְתָּא *a. f.* Name eines Dämons.

שַׁבְּתַי 1. männl. Personenname; 2. Name des Planeten Saturn.

שָׁגָא, שָׁאגָא *a. m., pl.* שָׁאגֵי Ct 1, 17 (MS שַׁאגֵי) eine Wachholderart.

שְׁגָא I *a.* erschrecken.

שְׁגָא II *a.* 1. Nu 31, 49 fehlen; 2. irren. *Aph.* 1. *pt. pl.* מַשְׁגַּן Ri 20, 16 (MS מַשְׁגַן; *Praet.* מְשַׁגַּן) verfehlen; 2. irreführen.

שְׁגָגָה *h. f.* Irrtum.

שִׁגְגְתָא *a. f.* dass.

שִׁגְדָּא *a. m., pl.* שִׁגְדִין Nu 17, 23 1. Mandel; 2. Mandelbaum (*Amygdalus communis*).

שִׁגְדּוֹנָא *a. m.* Hüftschmerz.

שִׁגּוּשָׁא *a. m., ind.* שִׁגּוּשׁ Dt 7, 23 Verwirrung, Tumult.

שָׁגוֹשָׁא *h. m.* Aufrührer.

שִׁגּוּשְׁיָא (Dt 28, 20) *a. m.* Verwirrung, Tumult.

שְׁגוּשְׁתָּא *a. f.* (Est II 6, 1, nicht MS) dass.

שָׁגַח *h. Hi.* beachten, sich um etwas kümmern.

שְׁגַח *a. Aph.* 1. *pf.* אַשְׁגַּח Ct 2, 9 schauen; 2. sich um etw. kümmern, Rücksicht nehmen.

שְׁגִישְׁתָּא *a. f.* Verwirrung, Tumult.

שִׁגְלוֹן *h. f., pl.* שִׁגְלוֹנוֹת Beischläferin.

שָׁגַם h. *Pi.* verbinden, zusammenfügen.
שְׁגָמִין h. *m. pl.* Zapfen (?).
שְׁגְמִין a. *m. pl.* dass.
שָׁגַר h. laufen. *Pi.* senden. *Hi.* überspringen.
שְׁגַר a. 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִשְׁגַר Jer 13, 17 (MS תִשַׁגַר) vergiessen; 2. *pt. pl.* שָׁגְרִין Ez 39, 9 heizen, Feuer anlegen. *Pa.* 1. *pl. pass. f.* מְשַׁגְּרָא Dt 28, 26 hinwerfen, werfen; 2. senden. *Aph.* überspringen.
שָׁגָר h. *m.* Ausflug.
שְׁגַר (Est II 3, 1) männl. Personenname.
שִׁגְרָא a. *m.* Trester.
שִׁגְרוֹנָא a. *m.* 1. Ausläufer; 2. s. שִׁגְדוֹנָא.
שַׁגְרִיר (?) *x. m.* Sekretär.
שָׁגַשׁ h. wühlen.
שְׁגַשׁ a. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲשַׁגֵּישׁ Ex 23, 27 verwirren. *Itpe. pf.* אִשְׁתְּגֵשׁ Est II 6, 10 verwirrt werden. *Itpa.* 1. dass.; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּגְּשׁוּן Jer 25, 16 rasen.
שַׁגְשֵׁג a., *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּגְשְׁגוּן Jer 25, 16 (MS יִשְׁתַּגְּשׁוּן) rasen.
שֵׁד h. *m.* Dämon.
שְׁדָא I a. 1. *pt.* שָׁדֵי 1 S 20, 20 Soc 59 werfen, schiessen; 2. *inf.* מֵישַׁד Lv 4, 12 (MS ursprüngl. מֵישַׁר) ausgiessen; 3. ablegen; 4. *pt.* שָׁדֵי Jes 10, 14 (MS שָׁרֵי) wegwerfen. *Pa. pf.* שַׁדִּי Ex 15, 1 (MS רְמָא) werfen. *Aph.* 1. *pt.* מַשְׁדֵּי 2 S 16, 13 bewerfen; 2. vergiessen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִשְׁתְּדֵי Ex 19, 13 geworfen werden, geschleudert werden; 2. vergossen werden; 3. *pt.* מִשְׁתְּדֵי Dt 28, 49 rasch fliegen.
שְׁדָא II a., *pt. pass.* שַׁדְיָא Ez 27, 19 Ar. (MS שְׁיָרָן) spinnen.
שִׁדָּא a. *m.* 1. Lv 1, 11 Seite; 2. *c. s.* שִׁדַּהּ Ex 37, 17 Schaft (des Leuchters).
שָׁדַד h. *Ni.* vergewaltigt werden.
שִׁדָּה h. *f.* Kiste.
שָׁדוֹכָא a. *m.* ruhig.
שְׁדוֹכְיָא (Ez 16, 49) a. *m.* Ruhe.
שִׁדּוּכִים h. *m. pl.* Anhalten (wegen Heirat).
שִׁדּוּכִין a. *m. pl.* dass.
שַׁדַּי (Gn 17, 1) Gottesbezeichnung.
שַׁדְיָא a. *m.* Ostwind.
שְׁדִיכָא a. *m.* ruhig.
שֵׁדְיָן h. *m.* dämonisch.
שָׁדַךְ h. *Pi.* wegen Heirat anhalten.
שְׁדַךְ, שְׁדוּךְ a., *pf.* 3 *sg. f.* שְׁדוֹכַת Jes 14, 7 ruhig sein, beruhigt sein. *Pa.* 1. beruhigen; 2. wegen Heirat anhalten. *Aph.* beruhigen. *Itpe.* sich beruhigen.
שָׁדְכָא a. *m.* 1. müssig; 2. unfruchtbar.
שדכא s. שְׁרָכָא.
שָׁדַל h. *Pi.* gut zureden, überreden. *Hitp.* 1. sich bestreben; 2. überredet werden.
שְׁדַל a. *Pa. ipf.* יְשַׁדֵּיל Ex 22, 15 überreden. *Itpa.* 1. *pf.* אִשְׁתַּדַּל Gn 32, 24 sich bemühen; 2. sich zu verschaffen wissen.
שָׁדַף h. *Ni. Hitp.* vom Brand betroffen werden (Getreide).
שְׁדַף a. *Itpe.* 1. *pf.* אִשְׁתְּדִיף 1 K 18, 27 verfolgt werden; 2. vom Brand betroffen werden.
שִׁדָּפוֹן h. *m.* Brand des Getreides.
שִׁדְפּוֹנָא, שִׁדְפָּנָא (Dt 28, 22), שִׁדְפָּנָא a. *m.* dass.
שָׁדַר h. *Hitp.* sich anstrengen.
שְׁדַר I a. *Pa.* ringen. *Itpa. inf.* אִשְׁתַּדּוּר Ct 6, 1 widersetzlich sein.
שְׁדַר II a. *Pa. pf.* שַׁדַּר Gn 38, 20 senden. *Itpa.* gesandt werden.
שִׁדְרָא, שָׁדְרָא a. *m.* Garn.
שִׁדְרָה h. *f.* 1. Spindel (in der Ähre, im Palmzweig); 2. Rückgrat.
שִׁדַּרְתָּא a. *f.*, *pl.* שִׁדְרִין 1. Rückgrat; 2. hohe Stelle.
שִׁדְתָא a. *f.* Kasten.
שְׁהָא a. 1. *pt.* שָׁהֵי Gn 24, 21, *imp. pl.* שְׁהוֹ Hb 1, 5 starren, erstarrt sein;

2. verweilen. *Aph.* hinhalten. *Itpe.* sich verweilen.

שָׁהָה *h.* 1. verweilen, bleiben; 2. innehalten. *Hi.* 1. zurückhalten; 2. zögern. *Hitp.* sich verweilen, säumen.

שָׁהוּת *h. f.* geraume Zeit.

שָׁהוּתָא *a. f.* dass.

שַׁהֲוָתָא *a. f. pl.* Wüstenei.

שְׁהְיָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁהֵי (Est II 3, 8, MS שֵׁיהֵי) Verweilen; 2. Mal.

שְׁהִיָּה *h. f.* 1. Verweilen; 2. Innehalten.

שְׁהַר *a.* wach sein.

שְׁוָא *h. m.* Lügenhaftigkeit.

שְׁוָא s. שַׁבָּא II.

שְׁוָא I *a. Pa. pf.* 3 *pl.* שַׁוִּיאוּ Gn 43, 31, *imp. sg.* שַׁו Nu 21, 8 legen, setzen, machen. *Pa.* billig kaufen. *Aph.* vergleichen. *Itpa.* 1. *pt.* מִשְׁתַּוֵּי (Ez 1, 15, MS מִשְׁתְּוֵי) gesetzt werden; 2. gleichgemacht werden, gleich sein.

שְׁוָא II *a. Itpe. pt.* מִשְׁתְּוֵי Jes 66, 2 unruhig sein.

שׁוֹאֵבָה *h. f.* Schöpfen. בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה Bezeichnung der Nachtfeier im Tempel am Hüttenfest.

שׁוּב *h.* 1. umkehren; 2. Busse thun. *Hi.* 1. zurückbringen; 2. erquicken; 3. widerlegen.

שׁוּב *h.* 1. ferner; 2. noch.

שׁוֹבָבִית *h. f.* Herumtreiberin.

שׁוֹבֵךְ *h. m.* 1. Taubenschlag; 2. männl. Personenname.

שׁוֹבְכָא, שׁוֹבְכָּא *a. m., c. s.* שׁוֹבְכַּהּ Ho 11, 11, *pl. c. s.* שׁוֹבְכֵּיהוֹן Jes 60, 8 Taubenschlag.

שׁוֹבַע *h. m.* Siebent.

שׁוֹבֵר *h. m.* Quittung.

שׁוֹדָא *a. m.* Begünstigung.

שׁוֹדְנִי *h. m.* der zu schiessen liebt (?).

שָׁוֶה *h. m.* 1. gleich; 2. wert.

שָׁוָה *h. Hi.* gleichmachen, gleichstellen.

שְׁוַה *a., imp. pl.* שְׁוַהוּ Hb 1, 5 (MS שְׁהוֹ) erstarren.

שְׁוּוָיָא *a. m., c. s.* שְׁוּוַיי Gn 49, 4 (MS שְׁוָיֵי) Lager, Polster.

שׁוּזָה *h. f.* zum Bespringen bereites weibliches Tier (läufig).

שׁוּחַ *h.* sich bücken.

שׁוּחַ I *a.* dass.

שׁוּחַ II *a.* zerfliessen, verschwinden.

שׁוּחַ. בְּנוֹת ש׳ eine Feigenart.

שְׁוַח I *a.* grünen, treiben.

שְׁוַח II *a.* vernichten.

שׁוּחָא, שְׁוָחָא *a. m.* Grube.

שַׁוְחָתָא *a. f.* Vernichtung.

שׁוּט *h.* 1. umherschweifen; 2. schwimmen; 3. abreiben, bestreichen.

שׁוּט I *a., pt. pl.* שָׁיְטִין Nu 11, 8 umherschweifen; 2. *pt. pl.* שָׁיְטִין Jon 1, 13 Soc 59 schwimmen, rudern; 3. bestreichen. *Pal.* umherstreifen.

שׁוּט II *a., pf.* שָׁט Gn 25, 34 verachten. *Aph. pf.* 2 *m. sg.* אֲשֵׁיטְתָּנִי 2 S 12, 10 dass. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְשָׁטוּן 1 S 2, 30 verachtet werden.

שׁוֹט *h. m.* Geissel.

שׁוֹטָא *a. m.* dass.

שׁוֹטֶה *h. m.* 1. Thor; 2. Wahnsinniger; 3. Beiname von יַרְבּוֹ.

שׁוֹטִיתָא (Ri 6, 21) *a. f.* 1. Stab; 2. Reis.

שְׁוִי *h. m.* Wert.

שְׁוְיָא I *a. m., ind.* שְׁוֵי Jes 16, 6 (MS שְׁוִי), *f.* שְׁוְיָא Gn 23, 15 Sab. (im MS nicht vokalisiert) 1. gleich, entsprechend; 2. wert; 3. preiswert, billig.

שְׁוְיָא II *a. m.* 1. *ind.* שְׁוֵי Gn 15, 10 Gleichheit, Mitte; 2. *ind.* שְׁוֵי Est II 3, 8 (MS שְׁוִי) Wert.

שְׁוָיָא (1 S 20, 25) *a. m., c. s.* שְׁוָיֵי Gn 49, 4, *pl.* שְׁוָיִין Am 2, 8 (MS שְׁוָיִין) Lager, Polster.

שַׁוְיוּתָא I *a. f., ind.* שַׁוְיוּ Est II 3, 8 (MS שְׁוִי) Wert.

שַׁוְיוּתָא II *a. f.* Wahnsinn.

שְׁוִירִי Ortsname.

שׁוּךְ *a.* 1. verwandt sein; 2. angängig sein; 3. gehörig sein; 4. sich wenden.

שֻׁוכְתָּא *a. f.* Dorn.
שְׁוֹלְיָא *a. m.* Lehrling.
שׁוּלִים *h. m. pl.* Boden (eines Gefässes).
שׁוּלְלַיָּא (Mi 1, 8) l. mit MS שֵׁישְׁלָא, s. שֵׁישְׁלְתָּא.
שְׁוֹלְנֵי, שְׁוָאלָאנֵי weibl. Personenname.
שׁוּם *h.* abschätzen. *Ni.* abgeschätzt werden.
שׁוּם *a.* dass.
שׁוּם *h. m.* 1. Name; 2. מִשּׁוּם wegen. מִשּׁוּם שֶׁ weil.
שׁוּם *a. m.* s. שְׁמָא.
שׁוּם *h. m.* Knoblauch (*Allium sativum*).
שׁוּם. ש' טַמְיָא Ortsname.
שׁוּם *h. m.* 1. Abschätzung; 2. Abgeschätztes.
שׁוּמָא *a. m.* dass.
שׁוּמָה *h. f.* Mal (am Körper).
שׁוּמֵירָה *h. f.* Wächterhütte.
שׁוּמָנִית *h. f.* eine Knoblauchart.
שׁוּמֵר *h. m.* 1. Hüter, Wächter; 2. Aufbewahrer.
שׁוּמְרָה s. שׁוּמֵירָה.
שׁוּמְרוֹן (2 K 7, 1) Ortsname (Samarien).
שׁוּמְרוֹנָאָה *a. m., pl. d.* שׁוּמְרוֹנָאֵי 2 K 17, 29 (Ven. 1517 שְׁמְרוֹנָאֵי) Samaritaner.
שׁוּמְתָא *a. f.* 1. Mal, Fleck; 2. Ende.
שׁוּנִית *h. f.* Klippe, Fels.
שׁוּנִיתָא *a. f.* dass.
שׁוּנַמִּיתָא (2 K 4, 25 Soc 59) *a. f.* Sunamitin.
שְׁוֹסְקֵאל Spottname für יְחֶזְקֵאל.
שְׁוֹסְקֵי *x. m. pl.* Spiessbraten.
שׁוּעַ *h.* glätten.
שׁוּעַ *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* יְשׁוּעַ Lv 14, 42 tünchen; 3. verpichen. *Pa.* 1. glätten; 2. verputzen; 3. glatt werden. *Itpe. pf.* אִתְּשַׁע Lv 14, 43 getüncht werden.
שׁוּעָא *a. m.* Fels.
שׁוּעָא *a. m.* glücklich.
שׁוּעִיתָא *a. f.* 1. *c.* שׁוּעִית Ri 7, 15 Praet., Rede, Erzählung; 2. *ind.* שׁוּעֵי Dt 28, 37 Spottrede.

שׁוּעָל *h. m.* Fuchs.
שׁוּעֵר *h. m.* Thorhüter, Pförtner.
שׁוּף *h.* 1. reiben, abreiben; 2. polieren; 3. zerreiben. *Ni.* zerrieben werden.
שׁוּף *a.* 1. *pf.* 1 *sg.* שַׁפִּית Dt 9, 21 zerreiben; 2. abreiben; 3. *ipf.* 2 *sg.* תְּשׁוּף Dt 28, 40 einreiben, salben; 3. weichen. *Pa.* einreiben.
שׁוּף *a., pt.* שָׁאֵיף Koh 1, 5 wehen. *Pa.* anfachen.
שׁוּף *h. m.* glatt.
שׁוּפָה *h. f.* Hüfte (?).
שׁוּפֵט *h. m.* Richter.
שׁוּפִי *h. m.* 1. Leichtigkeit; 2. Ruhe.
שׁוּפִין *h. m.* Feile.
שׁוּפִינָא (Dt 9, 21) *a. m.* dass.
שׁוּפַע *h. m.* Überfluss.
שׁוּפָר *h. m., pl.* שׁוּפָרוֹת 1. Horn (zum Blasen); 2. Urne mit enger Öffnung.
שׁוּפָרָא (Ex 19, 13) *a. m.* dass.
שׁוּפְתָא *a. f.* Zerriebenes.
שְׁוֹצָרָא *a. m.* Beifuss (*Artemisia*).
שׁוּק *h. Hitpal.* gelüsten, begehren.
שׁוּק *a., inf.* מְשׁוֹק Ps 74, 3 Ven. 1517, l. מְשׁוֹח, s. שׁוּח II.
שׁוּק *h. m.* Schenkel.
שׁוּק I *h. m., pl.* שׁוּקִיּוֹת Begehren.
שׁוּק II *h. m., pl.* שְׁוָקִים Strasse.
שׁוּקָא I *a. m.* Begierde.
שׁוּקָא II (Gn 9, 22) *a. m., pl.* שׁוּקִין 2 S 22, 43, שׁוּקָאִין 1. Strasse; 2. Markt.
שׁוּקָא (Ex 29, 22, MS שָׁקָא) *a. m.* Schenkel.
שׁוּקָה *h. m.* Trinkgeschirr.
שׁוּקִי *h. m.* Berieselung.
שׁוּקֶת *h. f.* Tränktrog.
שְׁוַר *a., ipf.* יְשְׁוַר Am 3, 5 hüpfen. *Pa.* 1. *pf.* שַׁוַּר Ct 2, 8 Ven. 1525 springen; 2. springen machen.
שׁוּר s. שְׁרָא.
שׁוּר *h. m., pl.* שְׁוָרִים Stier. שׁוּר בָּר Wildochs.
שׁוּר *h. m.* Mauer.
שׁוּרָא *a. m., c.* שׁוּר Gn 49, 6 dass.

שׁוּרָא *a. m., c. s.* שׁוּרֵיהּ Ez 16, 4 (MS שׁוּרֵיהּ) Nabel.
שַׁוָּרָא *a. m.* Springer.
שׁוּרָה *h. f.* 1. Reihe, Linie; 2. Recht. שׁוּרַת הַדִּין das strikte Recht.
שׁוֹרֶשׁ *h. m.* Wurzel.
שׁוּרְתָא *a. f.* Reihe, Linie.
שׁוּשׁ Ortsname.
שׁוּשָׁא *a. m.* Süssholz (*Glycyrrhiza*).
שׁוֹשְׁבִין *h. m.* Hochzeitskamerad.
שׁוֹשְׁבִינָא *a. m., c. s.* שׁוֹשְׁבִינֵיהּ Ri 14, 20 dass.
שׁוֹשְׁבִינוּת *h. f.* Hochzeitskameradschaft.
שׁוֹשְׁבִינוּתָא *a. f.* dass.
שׁוֹשַׁבְתָּא *a. f.* Zweig.
שׁוֹשְׁטָא *a. m.* Führer (eines Bären).
שׁוֹשִׁיבָא *a. m.* eine Heuschreckenart.
שׁוֹשַׁלְתָּא *a. f., pl.* שׁוֹשְׁלָן, שׁוֹשְׁלִין 1. Kette; 2. Familie. S. שִׁישַׁלְתָּא.
שׁוּשְׁמָא *a. m.* Sesam (*Sesamum orientale*).
שׁוּשְׁמָנָא *a. m.* Ameise.
שׁוּשַׁן Ortsname (Susa).
שׁוֹשַׁנָּא *a. m., c. s.* שׁוֹשַׁנֵּהּ Nu 8, 4, *pl. c. s.* שׁוֹשַׁנַּהָא Ex 25, 31 lilien(kelch)-förmige Zierrat.
שׁוֹשַׁנָּה *h. f.* 1. kelchförmige Blüte; 2. Iris, Anemone, Lilie; 3. Kopf eines Nagels.
שׁוֹשַׁנְתָּא (1 K 7, 26 Soc 59) *a. f.* dass.
שׁוֹשְׁפָּא *a. m., c. s.* שׁוֹשְׁפָּךְ Gn 38, 18, *pl. d.* שׁוֹשְׁפַּיָּא Jes 3, 22 Mantel.
שׁוּשְׁתְּרֵי Ortsname.
שׁוּתָא I *a. f.* Rede, Gespräch.
שׁוּתָא II *a. f.* Gespinst.
שׁוּתָא III *a. f.* Polster.
שׁוּתָא IV *a. f.* Trieb (von Gewächsen).
שותיו (jTer 47[d]) l. שׁוּתָיו, s. שָׁתָה.
שׁוּתַר *a. Pass.* übrigbleiben.
שֵׁזַב s. שֵׁיזַב.
שְׁזַג *a.* waschen. *Pa.* dass. *Itpe.* gewaschen werden.
שְׁזוּגָא *a. m.* 1. Waschen; 2. Waschwasser.
שְׁזוּרִי *h. m.* aus Schesar. S. שֵׁזָּרִי.

שְׁזִירָא *a. m.* Faden.
שָׁזַף *h.* verbrennen, bräunen.
שַׁזְפָּר männl. Personenname.
שָׁזַר *h.* zwirnen.
שְׁזַר *a., pt. pass.* שְׁזִיר Ex 26, 1 dass.
שְׁזָרָא *a. m.* Faden.
שִׁזְרָה *h. f.* 1. Rückgrat; 2. Spindel (vom Palmzweig).
שִׁזְרְתָּא, שַׁזַּרְתָּא (Lv 3, 9) *a. f.* Rückgrat.
שְׁחָא, שְׁחִי *a.* sich beugen.
שַׁחְבֵּיב *a., pt.* מְשַׁחְבֵּיב Jes 34, 4 (MS מְשַׁחֲבִיב) zerfliessen.
שְׁחַד *a., pf.* 2 *sg.* שְׁחַידְתְּ Ez 16, 33 bestechen.
שֻׁחְדָא *a. m.* 1. Ex 23, 8 Bestechung; 2. Begünstigung.
שָׁחָה *h.* sich bücken.
שַׁחֲוָא *a. m.* Grube.
שְׁחוֹלֶת, שְׁחוֹלִית *h. f.* Abfall.
שְׁחוּמָא *a. m., ind.* שְׁחוּם Gn 30, 32 schwärzlich.
שָׁחוּץ *h. m.* stolz, eitel.
שָׁחוֹר I *h. m.* eine Art Scheere.
שָׁחוֹר II *h. m.* schwarz.
שְׁחוֹר *h. m.* Russ.
שַׁחֲוַר s. שַׁחֲרָנָא.
שָׁחַז *h., pt. pass.* mit aufgebundenem Schweif. *Hi.* wetzen, schleifen.
שְׁחַז *a.* schleifen.
שָׁחַח *h.* sich bücken.
שָׁחַט *h.* 1. (durch Halsschnitt) schlachten; 2. töten. *Ni.* geschlachtet werden. *Hi.* schlachten lassen.
שְׁחַט *a.* dass. *Itpe.* geschlachtet werden.
שֶׁחִי *h. m.* Achselhöhle, Achsel. בֵּית הַשֶּׁחִי 1. dass.; 2. Ärmel.
שִׁחְיָא *a. m.* 1. dass. בֵּי שִׁחְיָא dass.; 2. Bücken.
שְׁחִיטָה *h. f.* Schlachten.
שְׁחִימָא *a. m.* schwärzlich.
שְׁחִין *h. m.* Geschwür.
שְׁחִינָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁחִין Ex 9, 9 Geschwür; 2. Hitze. S. שִׁחְנָא.

שְׁחִיקָה *h. f.* 1. Zerreibung; 2. Zerriebenes.
שְׁחִיקוּתָא *a. f., c. s.* שְׁחִיקוּתֵיהּ Lv 13, 55 Abgenütztes.
שְׁחִיתָה *h. f.* Grube.
שְׁחִיתְתָא *a. f., ind.* שְׁחִיתָא Ru 4, 22 Verderbtes, Schlechtes.
שָׁחַל *h., pt. pass.* שָׁחוּל 1. herabhängend; 2. mit herabhängenden Gliedmassen. *Pu. pt.* lang herabhängend. *Hi.* 1. herabgleiten lassen; 2. hindurchgleiten lassen, einfädeln. *Ho.* seine Herkunft haben.
שְׁחַל *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שְׁחַלְתֵּיהּ Ex 2, 10 herausziehen; 2. sich herausziehen.
שִׁחְלָא *a. m.* 1. Ausfluss; 2. Eierstock; 3. Trächtigkeit.
שַׁחְלָא *a. m.* Löwe.
שְׁחָלִים *h. m. pl.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*).
שְׁחָלִין s. תַּחְלֵי.
שַׁחְלָנִית *h. f.* eine Heuschreckenart.
שְׁחֵלֶת *h. f.* Räucherklaue (*Unguis odoratus*).
שְׁחַם *a.* schwärzen.
שָׁחֲמָא *a. m.* schwärzlich.
שׁחְמָא *a. m.* dunkler Fleck.
שְׁחַמְתִּית *h. f.* schwärzlich, dunkel.
שָׁחַן *h.* mit Wärme versehen. *Pi.* erhitzen.
שְׁחַן, שְׁחֵין *a.* 1. *pt.* שָׁחֵין 1 K 1, 1 Soc 59, Koh 4, 11 warm werden; 2. heizen. *Pa.* 1. erwärmen; 2. *pt.* מְשַׁחֵין Jer 17, 11 (MS *Aph.* מַשְׁחֵין) brüten. *Itpa.* sich erwärmen.
שִׁחְנָא *a. m.* 1. Lv 13, 18 Geschwür; 2. Erhitzung.
שִׁחְנָא *x. m.* Stadthaupt (?).
שָׁחַף *h., pt. pass.* שָׁחוּף 1. geschwächt; 2. impotent. *Ni.* schwindsüchtig sein.
שְׁחַף *a.* schleichen. *pt.* שָׁחֵיף Koh 1, 5, l. mit MS שָׁאֵיף. *Pa.* 1. fliessen lassen; 2. bewegen, drücken.

שַׁחְפָּא *a. m.* 1. Lv 11, 16 Seemöve; 2. dürres Rohr (?).
שַׁחְפּוּתָא, שַׁחַפְתָּא (Lv 26, 16) *a. f.* Schwindsucht.
שָׁחַץ *h. Pi.* stolzieren. *Hitp.* sich überheben.
שָׁחָץ *h. m.* 1. stolz, eitel; 2. eingebildeter Tropf.
שַׁחַץ *h. m.* Stolz, Eingebildetheit.
שַׁחְצָא *a. m.* Löwe.
שַׁחְצִית *h. f.* Prahlerei.
שַׁחְצָן *h. m.* stolz, eitel.
שָׁחַק *h.* zerreiben. *Pu. pt.* abgenützt.
שְׁחַק *a., ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁחוֹק Ex 30, 36 zerreiben, zermalmen. *Aph.* Zermalmung anwünschen.
שַׁחַק *h. m.* 1. *pl.* שְׁחָקִים Bezeichnung des dritten Himmels; 2. *pl.* שְׁחָקִים abgenützte Kleider.
שַׁחְקָא *a. m.* 1. Himmel; 2. Mühsal.
שַׁחְקְתָא *a. f., pl. ind.* שַׁחְקָן Jer 38, 11 abgenützte Kleider.
שָׁחַר I *h. Hi.* herabfallen lassen.
שָׁחַר II *h. Hi.* schwarz werden.
שְׁחַר I *a., pt.* שָׁחַר Jes 8, 20 suchen. *Pa. pt. pl.* מְשַׁחֲרִין Jes 29, 20 Ven. 1517 morgens thun.
שְׁחַר II *a. Aph.* schwarz werden.
שְׁחַר III *a. Pa. pf.* 1 *sg.* שַׁחֲרִית Nu 16, 15 frohnen lassen.
שַׁחַר *h. m.* Morgengrauen, Morgen.
שַׁחְרָא *a. m.* dass.
שִׁחְרוּר *h. m.* Freilassung (eines Sklaven).
שִׁחְרוּרָא *a. m.* dass.
שִׁחְרוּרָא *a. m.* geschwärzt.
שַׁחֲרוּרִית *h. f.* Schwärze.
שַׁחֲרוּרִיתָא *a. f.* dass.
שַׁחֲרוּת *h. f.* dass.
שַׁחֲרִית *h. f.* Morgenzeit.
שְׁחַרְחָרוּת *h. f.* Schwärze, Hässlichkeit.
שַׁחְרָנָא *a. m.* Frohnvogt (?).
שִׁחְרֵר *h.* freilassen (einen Sklaven). *Pass.* freigelassen werden.
שַׁחְרַר *a.* dass. *Pass.* freigelassen werden.

שָׁחַת *h. Hi.* 1. verderben; 2. verderbt handeln.
שְׁחַת *a.* verstümmeln.
שַׁחַת *h. m.* Grünfutter.
שַׁחֲתָא *a. m.* Grube.
שִׁחֲתָא (Am 7, 1, MS שִׁיחֲתָא) *a. m.* Grünfutter.
שִׁחְאתָא *a. f.* Achselhöhle.
שט. *c. s.* שטן (jBabM 11[d]) l. שְׁטָפָן, s. שְׁטַף.
שְׁטָא *a. Itpa. pt.* מִשְׁתַּטֵּי Dt 28, 34 wahnsinnig werden, unsinnig handeln.
שָׁטָה *h. Ni.* wahnsinnig werden. *Pi.* zum Narren haben. *Hitp.* wahnsinnig werden.
שִׁטָּה I *h. f.* 1. Schotendorn (*Mimosa nilotica*); 2. Ortsname.
שִׁטָּה II *h. f.* 1. *pl.* שִׁטִּין Reihe, Zeile; 2. Deutung.
שִׁטּוּף *h. m.* Abspülen.
שָׁטוֹפָא *a. m., ind.* שָׁטוֹף Jer 12, 5 strömend.
שְׁטוּת *h. f.* 1. Wahnsinn; 2. Thorheit.
שְׁטוּתָא (Koh 2, 13), שִׁטּוּתָא *a. f.* dass.
שָׁטוּתָא *a. f.* Verachtung.
שָׁטַח *h.* ausbreiten. *Hitp.* sich breiten. sich strecken.
שְׁטַח *a., pf.* 3 *pl.* שְׁטַחוּ Nu 11, 32 ausbreiten. *Aph.* dass. *Itpa. pf.* 1 *sg.* אִשְׁתַּטַּחִית Dt 9, 18 sich ausstrecken, sich hinwerfen.
שָׁטַח männl. Personenname.
שָׁטְיָא *a. m., ind.* שָׁטֵי 1 S 21, 15 1. wahnsinnig; 2. thöricht; 3. wild.
שַׁטְיוּתָא I *a. f.* Thorheit.
שַׁטְיוּתָא II *a. f.* Verachtung.
שָׁטִיחַ *h. m.* Decke.
שְׁטִיחָא *a. m., pl.* שְׁטִיחִין Nu 11, 32 (MS מַשְׁטְחִין) Schicht.
שְׁטִיפָה *h. f.* Abspülen.
שָׁטַף *h.* 1. überschwemmen; 2. wegschwemmen; 3. abspülen; 4. heftig werden. *Ni. Ho.* weggeschwemmt werden. *Hitp.* sich abspülen.

שְׁטַף *a.* 1. *pt. pl.* שָׁטְפִין Jes 33, 21 schwemmen, überschwemmen; 2. *pf.* שְׁטֵיף Lv 15, 11 abspülen. *Itpe. ipf.* יִשְׁתְּטֵיף Lv 6, 21 abgespült werden.
שֶׁטֶף I *h. m.* 1. Guss; 2. Abspülung.
שֶׁטֶף II *h. m.* Fell (?).
שִׁטְפָּא I *a. m.* 1. Strömung; 2. Menge; 3. Übermut.
שִׁטְפָּא II *a. m.* Haar.
שְׁטַר *a.* 1. bestreichen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁטְרוּן Jes 38, 21 auflegen.
שְׁטָר *a. m.* 1. *pl.* שְׁטָרִין, שְׁטָרוֹת Schriftstück; 2. Verzeichnis. (später) לִשְׁטָרוֹת Ära der Dokumente (seleucid. Ära).
שְׁטָרָא (Jer 32, 10) *a. m.* dass.
שִׁטְרָא *a. m.* Bahn (eines Gestirns).
שִׁטְּתָא I *a. f., pl.* שִׁטִּין Ex 25, 10 Schotendorn (*Mimosa nilotica*).
שִׁטְּתָא II *a. f., pl.* שִׁטִּין Ct 1, 11 Reihe.
שיא (bSabb 67[a]) = שַׁיַּע, s. שׁוּעַ.
שֵׁיבָבָא *a. m., c. s.* שֵׁיבָבֵיהּ Ex 12, 4 Nachbar.
שֵׁיבָבוּתָא *a. f.* Nachbarschaft.
שֵׁיבָבְתָא *a. f., c. s.* שֵׁיבָבְתַהּ Ex 3, 22 Nachbarin.
שִׁיבָה *h. f.* Zurückkehren.
שֵׁיד *h. m.* Dämon.
שֵׁידָא *a. m., pl.* שֵׁידִין Dt 32, 17 dass.
שֵׁידָה *h. f.* Dämonin.
שֵׁידְתָא *a. f.* dass.
שִׁיוּטָא *a. m.* Schwimmen.
שְׁיוֹלָא *a. f.* Unterwelt.
שיופנד (TosBech V 4) s. שְׁפְנָד.
שִׁיוּר *h. m.* Rest.
שִׁיוּרָא *a. m.* dass.
שֵׁיזֵיב, שֵׁיזִיב *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֲשֵׁיזֵיב Ex 6, 6 entrinnen lassen; 2. *inf.* שֵׁיזָבָא Nu 35, 12 entrinnen. *Pass. ipf.* יִשְׁתֵּיזַב Dt 23, 16 gerettet werden, entrinnen.
שֵׁיזָבוּתָא (Nu 35, 6) *a. f.* Rettung.
שֵׁיזְבִי männl. Personenname.
שֵׁיזָבְתָא *a. f.* 1. *ind.* שֵׁיזָבָא Gn 45, 7 gerettete Schaar; 2. *ind.* שֵׁיזָבָא Ob 20 Soc 59 Rettung.

שֵׁיזָפִין *h. m. pl.* Judendorn (*Rhamnus Zizyphus*).
שֵׁיזָרִי *h. m.* aus Schesar.
שִׁיחַ *h. m.* Grube, Cisterne.
שֵׁיחָא, שֵׁיחָא *a. m., pl. c.* שִׁיחֵי Sac 14, 10 (MS שִׁיחֵי) dass.
שִׁיחוֹר *h. m.* ausgeglühte Kohle.
שִׁיחוּרָא *a. m., pl.* שִׁיחוּרִין Jes 44, 12 dass.
שַׁיָּט *h. m.* Schwimmer.
שַׁיָּטָא (Jes 25, 11) dass.
שְׁיָטָא *a. m.* Umhergehen, Wanderung.
שֵׁיָיךְ s. שׁוּךְ.
שַׁיְכָא *a. m.* Spalt (?).
שְׁיַל *a. Pa.* 1. verlangen; 2. fragen; 3. entleihen; 4. ausleihen. *Aph.* ausleihen. *Itpe.* sich ausbitten (Auflösung eines Gelübdes nachsuchen).
שֵׁילָא, שֵׁילָה männl. Personenname.
שִׁילוֹחַ Name einer Quelle.
שִׁילוֹחָא *a. m., ind.* שִׁילוֹחַ Koh 2, 5 dass.
שִׁילִי Ortsname.
שֵׁילִין *h. m. pl.* Halskette (?).
שִׁימִי männl. Personenname.
שְׁיָן männl. Personenname (אַשְׁיָן).
שִׁין Name des 21. Buchstabens.
שֵׁינָא *a. m.* Urinieren.
שֵׁינָה *h. f.* Schlaf.
שִׁינְתָא (Gn 2, 21) *a. f.* dass.
שְׁיָעָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁיָע Nu 19, 15 Mörtel; 2. Spund.
שיעלון (jMaasr 51[b]) l. שׁוּעֲלוֹן, s. שְׁעָלָא.
שִׁיעֲתָא *a. f.* Rede.
שִׁיף *h. m.* geglättet, glatt.
שְׁיָפָא *a. m.* abgenützt.
שְׁיָפָא (Hb 2, 11) *a. m.* Holzstück.
שִׁיפָא *a. m.* ein Gefäss.
שִׁיפָה *h. f.* 1. Bast; 2. *pl.* שְׁיָפוֹת Bastdecke.
שִׁיפוֹן *h. m.* Hafer.
שִׁיץ *h. m.* schlechte kernlose Dattel.
שִׁיצָא I *a. m.* dass.
שִׁיצָא II *a. m.* Flosse.

שֵׁיצָאָה (Jes 10, 23) *a. f. ind.* Vertilgung. S. שֵׁיצָיוּתָא.
שֵׁיצִי *a.* 1. Gn 2, 2 vollenden; 2. Nu 7, 1 zu Ende bringen; 3. *c. s.* שֵׁיצַיֵּיהּ Dt 4, 3 vertilgen; 4. zu Ende gehen; 5. untergehen. *Pass.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶשְׁתֵּיצֵי Gn 34, 30 vertilgt werden; 2. beendigt werden, enden.
שֵׁיצְיָא *a. m.* Untergang.
שֵׁיצָיוּתָא (2 K 13, 19) *a. f.* dass.
שִׁיצְנִיתָא *a. f.* eine Weizenart (?).
שְׁיַר s. שְׁאַר.
שִׁיר *h. m.* Gesang.
שִׁיר *a.* singen.
שַׁיָּר *h. m.* Reisender.
שֵׁיר *h. m.* 1. Armring; 2. Halsband.
שֵׁירָא *a. m., pl.* שֵׁירִין Gn 24, 22, *c.* שֵׁירֵי Jes 3, 19 Armring, Knöchelring.
שְׁיָרָא *a. m.* Rest.
שִׁירָא *a. m., pl.* שִׁירִין Ct 1, 1 Lied.
שֵׁירָא *x. m., ind.* שֵׁיר Est II 8, 15 (MS שְׁיָר) Seide.
שֵׁירָאָה (Est II 6, 10) *x. m., pl.* שֵׁירָאִין Ex 27, 19 (MS שְׁיָרָן) 1. Seide; 2. seidener Stoff; 3. seidenes Kleid.
שִׁירָה *h. f.* Lied.
שְׁיָרָה *h. f.* Karavane.
שֵׁירוּיָא *a. m.* 1. *c.* שֵׁירוּי Thr 2, 19 Ven. 1517 Anfang; 2. Erstling.
שֵׁירוּת *h. m.* Dienst.
שֵׁירוּתָא *a. m., c.* שֵׁירוּת Est II 1, 2 Ven. 1592 dass.
שֵׁירוּתָא I *a. f., ind.* שֵׁירוּ Jer 2, 3 Anfang.
שֵׁירוּתָא II (Gn 43, 25) *a. f.* Mahl, Mahlzeit.
שֵׁירָיוּתָא *a. f., c.* שֵׁירָיוּת Dt 16, 9 Anfangen.
שֵׁירַיִם *h. m. du.* Rest.
שירן (NuJI 32, 3 Ven. 1591) l. שְׂבָם.
שִׁירְתָא (Ct 1, 1) *a. f.* Lied.
שְׁיָרְתָא *a. f., c.* שְׁיָרַת Gn 37, 25 Karavane.
שַׁיִשׁ *h. m.* Alabaster.

שִׁישָׁא, שֵׁישָׁא (Est II 1, 2) *a. m.* dass.
שִׁישָׁא *a. m.* Glasgefäss.
שִׁישָׁא männl. Personenname.
שִׁישׁוּרָא *a. m.* Strick (?).
שֵׁישֶׁלְתָּא *a. f.*, *ind.* שֵׁישְׁלָא Mi 1, 8, *pl.* שֵׁישְׁלָן Jes 40, 19 Kette.
שִׁית *h. m.* 1. Fundament; 2. ein Abzugskanal am Altar.
שִׁית (Ex 21, 2) *a. m.*, *f.* שִׁתָּא Ex 26, 22 sechs. שִׁית עֲסַרֵי Gn 46, 18, שִׁתַּת עֲסַר Nu 31, 46 sechzehn. *pl.* שִׁתִּין Gn 5, 15 sechzig.
שֵׁיתַיסַר *a. m.*, *f.* שֵׁיתְסַרֵי sechzehn.
שֵׁיתְסְרָאָה *a. m.* sechzehnter.
שָׁכַב *h.* 1. liegen; 2. schlafen; 3. beschlafen. *Ni.* beschlafen werden. *Hi.* beschlafen lassen.
שְׁכַב, שְׁכֵיב *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* שְׁכִיבוּ Gn 19, 4 sich legen; 2. *ipf.* יִשְׁכּוּב Ex 23, 26 liegen, schlafen; 3. *pf.* שְׁכֵיב Gn 26, 10 beschlafen. *Aph. pf. c. s.* אַשְׁכְּבֵיהּ 1 K 17, 19 legen. *Itpe. ipf.* 3 *pl. f.* יִשְׁתַּכְבָן Sac 14, 2 beschlafen werden.
שֶׁכֶב *h. m.* der untere Mühlstein.
שָׁכְבָא *a. m.* 1. Schlafender; 2. Verstorbener.
שַׁכְבְּנָא *a. m.* mit liegenden Augenbrauen.
שְׁכְבְתָּא *a. f.*, *c. s.* שְׁכְבְתָּךְ Lv 18, 20 Beilager.
שִׁכְבְתָא *a. f.*, *c.* שִׁכְבַת Lv 15, 16 Erguss (von Samen).
שִׁכּוּן l. שֶׁכֶּן, s. כֵּן.
שְׁכוּנָא *a. m.*, *pl.* שְׁכוּנִין Gn 25, 3, Ri 8, 11 Wohnstätte, Niederlassung.
שְׁכוּנָה *h. f.* 1. Niederlassung; 2. Nachbarschaft.
שְׁכוּנְתָא *a. f.* dass.
שִׁכּוֹר *h. m.* berauscht.
שָׁכַח *h.* vergessen. *Pi.* vergessen machen. *Hitp.* vergessen werden.
שְׁכַח *a.*, *inf.* מִשְׁכַּח Koh 1, 17, *ipf.* 3 *pl. c. s.* יִשְׁכְּחוּנָךְ Dt 4, 50 finden. *pt. pass.* שְׁכִיחַ antreffbar, sich befindend. *Aph. pf.* אַשְׁכַּח Gn 2, 20 finden. *Itpe. ipf.* יִשְׁתְּכַח Dt 17, 2 gefunden werden.
שִׁכְחָה *h. f.* 1. Vergessen; 2. vergessene Garbe (den Armen gehörig).
שַׁכְחָן *h. m.* vergesslich.
שַׁכְחַת männl. Personenname.
שְׁכִיבָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁכִיב Est II 6, 1 liegend; 2. krank; 3. Koh 3, 4 entschlafen.
שְׁכִיבָה *h. f.* Liegen.
שְׁכִיחָה *h. f.* Vergessen.
שְׁכִיכָה *h. f.* Beruhigung.
שְׁכִינָא, *pl. c. s.* שְׁכִינַיכִי 2 K 4, 3, l. mit MS שֵׁיבָבַכִי, s. שֵׁיבָבָא.
שְׁכִינָה *h. f.* die irdische Gegenwart (das Wohnen) Gottes.
שְׁכִינְתָא (Ex 17, 7) *a. f.* dass.
שָׁכַךְ *h. Pi.* befriedigen, beruhigen.
שָׁכַל *h. Pi.* gleiten lassen (?).
שְׁכְלִי *h. m.* eine Vogelart (?).
שִׁכְלוּל *h. m.* Vollendung.
שַׁכְלוּלָא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl. c.* שַׁכְלוּלֵי 2 S 22, 8 Grundfeste.
שִׁכְלֵל *h.* vollenden. *Pass.* vollendet werden.
שַׁכְלֵל *a.*, *ipf.* 2 *sg. c. s.* תְּשַׁכְלְלִנֵּהּ Gn 6, 16 dass. *Pass. pf.* 3 *pl.* אִשְׁתַּכְלַלוּ Gn 2, 1 vollendet werden.
שָׁכַם *h. Hi.* früh thun.
שִׁכְמִי *h. m.* 1. nach der Schulter benannt; 2. nach Sichem benannt.
שָׁכַן *h.* 1. sich niederlassen; 2. sich gesellen. *Hi.* wohnen lassen.
שָׁכֵן *h. m.*, *f.* שְׁכֵנָה Nachbar.
שְׁכֵין *a.* 1. *pf.* שְׁכֵין Ct 3, 10 (MS *Pa.* שַׁכֵּין) sich niederlassen; 2. sich setzen.
שִׁכְנָא, שְׁכִינָא *x. m.* (ἐπισκύνιον?) Stirnhaut über den Augen (?).
שִׁכְנָיָא (?) *x. m.* mit überhängender Stirnhaut (?).
שְׁכַנְיָה männl. Personenname.
שַׁכַּנְצִיב Ortsname.
שַׁכָּף *h. m.* Lederarbeiter.

שַׁכָּפָא *a. m.* Lederarbeiter.
שָׁכַר *h. Pi.* berauschen. *Hitp.* sich berauschen.
שֵׁכָר *h. m.* Rauschtrank.
שִׁכְרָא *a. m.* dass.
שְׁכַרְבָּזִי *x. m.* Falkenjagd.
שִׁכְּרוּת *h. f.* Trunkenheit.
שִׁרְשֵׁךְ *h.* schütteln, schwenken.
שַׁרְשֵׁךְ *a.* dass.
שְׁכִכְתָּא *a. f.* Besänftigung.
שֶׁל *h.* (= שֶׁ לְ, zur Umschreibung des Genetivs benützt) von. שֶׁלִּי, שֶׁלָּךְ mein, dein.
שְׁלָא I *a., pt.* שָׁלֵי, cf. שַׁלֵּינוּנָא Dt 14, 17 herausziehen.
שְׁלָא II, שְׁלִי *a.* 1. *pt. pl.* שָׁלַן Am 6, 1 sorglos sein; 2. vergessen; 3. irren. *Aph.* 1. *pf.* אַשְׁלִי Thr 2, 7 (MS שְׁבַק) verwerfen; 2. vergessen; 3. irre führen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתְּלוֹן Lv 4, 13 sich irren, fehlen; 2. vergessen; 3. vergessen werden.
שַׁלְאֲהוּתָא. *c. s.* שַׁלְאֲהוּתָךְ Thr 3, 65 l. mit MS שַׁלְהָאוּתָךְ, s. שַׁלְהָאוּתָא.
שָׁלַב *h. Pu.* zusammengeheftet sein.
שְׁלַב *a. Pa. pt. pass. pl.* מְשַׁלְּבִין Ex 26, 17 zusammengelegt sein, eingefasst sein.
שִׁלְבָא *a. m.* Schnauze (eines Gefässes).
שְׁלַבִּין, שְׁלַבִּיּוֹת *h. f. pl.* Leitersprossen.
שַׁלְבּוּקָא *a. m.* Blase.
שִׁלְבֵּק *h.* Blasen erzeugen.
שליברות (jSot 18ª) l. שֶׁל בְּרוֹת.
שַׁלְבֵּשׁ *a.* durchlaufen.
שֶׁלֶג *h. m.* Schnee.
שַׁלְגָּא *a. m.* Name einer Alkalipflanze.
שֶׁלֶד *h. m.* Leichnam.
שִׁלְדָּא *a. m.* 1. dass.; 2. Körper, Masse.
שְׁלֵה. *ipf.* יִשְׁלֵה Jes 10, 32, l. יַשְׁלֵים (MS in marg. יִשְׁלֵים), s. שְׁלַם.
שָׁלָה *h.* herausziehen. *Pi.* entfernen.
שַׁלְהָאוּתָא *a. f., c. s.* שַׁלְהָאוּתָךְ Thr 3, 65 Müdemachen.
שִׁלְהֵב *h., pt. pass.* מְשֻׁלְהָב brennend.
שַׁלְהֵב *a.* verbrennen. *Pass.* 1. *pt. f.* מִשְׁתַּלְהֲבָא Ex 9, 24 brennen; 2. verbrannt werden.
שַׁלְהָבִיתָא (Nu 21, 28) *a. f.* Flamme, Glut.
שַׁלְהֶבֶת *h. f.* dass.
שַׁלְהוֹבָא *a. m.* dass.
שַׁלְהוֹבִיתָא *a. f., c.* שַׁלְהוֹבִית Ex 3, 2 dass.
שַׁלְהֲוָא *a. m., pl. c.* שַׁלְהֲוֵי Jes 8, 23 (MS יִשְׁתַּלְהִי) Verschmachten.
שַׁלְהִי *a., pt. pass.* מְשַׁלְהֵי Gn 25, 29 müde machen, verschmachten lassen. *Pass. pf.* אִשְׁתַּלְהִי Gn 47, 13 verschmachten, ermüden.
שַׁלְהֲיָא I *a. m.* müde.
שַׁלְהֲיָא II *a. m.* Ruhe, Sicherheit.
שִׁלְהִין *a. m. pl.* Ende.
שִׁלּוּחַ *h. m.* 1. Entlassung; 2. Fortschickung.
שְׁלוּחָא *a. m.* Gesandter.
שִׁלּוּט *h. m.* Anfassen.
שַׁלְוִיתָא *a. f.* Ruhe.
שְׁלוּלָא *a. m.* Embryo.
שְׁלוּלִית *h. f.* Bewässerungskanal.
שָׁלוֹם *h. m.* 1. Wohlbefinden, Heil; 2. Friede; 3. weibl. Personenname.
שְׁלוֹמִי Ortsname.
שְׁלוֹנִי weibl. Personenname.
שְׁלוּקִים *h. m. pl.* Gekochtes.
שַׁלְוֵשׁ s. שַׁלְבֵּשׁ.
שַׁלְוְתָא *a. f., ind.* שַׁלְוָא Thr 1, 5 Ruhe.
שְׁלוּתָא (Dt 29, 18) *a. f., pl. d.* שָׁלְוָתָא Hb 3, 1 Soc 59 Versehen, Irrtum. בְּשָׁלוּ Lv 4, 20 versehentlich. בְּתְקֵיף שָׁלוּ Nu 6, 9 unversehens, plötzlich.
שָׁלַח *h.* senden. *Pi.* fortschicken. *Hitp.* fortgeschickt werden.
שְׁלַח *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שְׁלַחְתָּךְ Ex 3, 12 senden; 2. ablegen, ausziehen; 3. enthäuten; 4. sich ausstrecken. *Pa. pf.* שַׁלַּח Nu 22, 40 fortschicken, entlassen. *Aph.* 1. *pt.* מַשְׁלַח Ex 8, 17 loslassen; 2. *pf.* אַשְׁלַח Nu 20, 28 ausziehen; 3. *ipf.* יַשְׁלַח Lv 1, 6 abziehen, enthäuten. *Itpe. pf.* 1 *sg.*

אִשְׁתְּלוֹחֵיהוֹן Ri 5, 7, *inf. c. s.* אִשְׁתְּלָחִית Ez 1, 14 Soc 59 gesandt werden; 2. ausgezogen werden.
שֶׁלַח *h. m.* 1. abgezogenes Fell; 2. weichgewordene Olive; 3. Breite; 4. *pl.* שְׁלָחִין Berieselung.
שִׁלְחָא *a. m.* 1. Fell; 2. Waffe.
שַׁלָּחָא *a. m.* Fellzubereiter.
שַׁלְחוּפָא *a. m.* 1. Ersatz; 2. Vergeltung.
שֻׁלְחָן *h. m.* Tisch.
שֻׁלְחָנִי *h. m.* Geldwechsler.
שַׁלְחֵף *a.* 1. wechseln; 2. vertauschen. *Pass.* vertauscht werden.
שָׁלַט I *h.* 1. Macht haben; 2. Gewalt ausüben; 3. herrschen. *Pi.* beherrschen. *Hitp.* Vollmacht erhalten.
שָׁלַט II s. שֶׁלַט.
שְׁלַט *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁלוֹט Dt 15, 6 herrschen; 2. *inf.* מִשְׁלַט Lv 20, 16 vergewaltigen, beschlafen. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* אַשְׁלְטוּנָא Am 4, 1 Gewalt verleihen. *Itpa.* sich zum Herrscher machen.
שִׁלְטָא *a. m.* 1. *pl. d.* שִׁלְטַיָּא Jer 51, 11 Schild; 2. Flecken.
שִׁלְטוֹן *h. m.* 1. Machthaber, Herrscher; 2. Schild.
שִׁלְטוֹנָא *a. m.* 1. *ind.* שִׁלְטוֹן Gn 49, 9 Herrscher; 2. ein Schmuck der Frauen.
שׁוּלְטִיתָא (Ri 6, 21, MS שׁוּטִיתָא) Stab.
שָׁלְטָנָא *a. m.* 1. *ind.* שָׁלְטָן Gn 37, 8 Herrschaft; 2. Machthaber; 3. *ind.* שָׁלְטָן Ex 21, 20 Stab.
שָׁלְטָנוּת *h. f.* Herrschaft, Macht.
שָׁלְטָנוּתָא (Koh 6, 3) *a. f.* dass.
שָׁלְטְתָא *a. f.* Handhabe (?).
שִׁלְיָא I *a. m.* 1. 2 S 3, 27 Ruhe; 2. מִן שִׁלְיָא plötzlich, unverhofft; 3. plötzliches Verderben.
שִׁלְיָא II *a. m.* Bodensatz.
שְׁלְיָאִית *a.* ohne Arglist.
שְׁלִיבָא *a. m., pl. d.* שְׁלִיבַיָּא 1 K 7, 28 (MS שְׁלִיבַיָּא) Sprosse (einer Leiter).

שְׁלִיבָה *h. f., pl.* שְׁלִיבִין, שְׁלִיבוֹת dass.
שִׁלְיָה *h. f.* Nachgeburt.
שְׁלֵיוָא *a. m., ind. f.* שְׁלֵיוָא Jer 22, 21 ruhig.
שְׁלֵיוְתָא *a. f., ind.* שְׁלֵיוָא Ez 16, 49 Ruhe.
שַׁלְיוּתָא *a. f.* dass.
שָׁלִיחַ *h. m.* Bevollmächtigter. שְׁלִיחַ צִבּוּר Vorbeter.
שְׁלִיחוּת *h. f.* 1. Sendung, Botschaft; 2. Bevollmächtigung.
שְׁלִיחוּתָא (Est II 5, 8, nicht im MS) *a. f.* dass.
שַׁלִּיטָא (Koh 8, 4 Ven. 1517) *a. m.* mächtig, Machthaber.
שַׁלִּיטְיָא (Est II 1, 3, Ausg. Dav. שַׁלִּיטָא) *a. f.* Herrscherin.
שַׁלִּיטָנָא *a. m., pl. c. s.* שַׁלִּיטָנֵיהוֹן Est II 1, 3 (Ausg. Dav. שָׁלְטָנֵיהוֹן) Machthaber.
שְׁלִיטְתָא (Est II 1, 3, nicht im MS) *a. f.* Herrschaft, Reich.
שָׁלִיל *h. m.* Embryo.
שְׁלִילָא (Koh 6, 3) *a. m.* dass.
שְׁלִימָא s. שַׁלְמָא.
שְׁלִימוּתָא *a. f.* 1. Fülle, Vollzahl; 2. Vollkommenheit.
שָׁלִינוּנָא (Lv 11, 17) *a. m.* Reiher.
שָׁלִיף *h. m.* Transportsack.
שְׁלִיפָה *h. f.* Ausziehen.
שְׁלִיקָה *h. f.* Kochen, Sieden.
שְׁלִיקְתָא *a. f.* Gekochtes.
שָׁלִישׁ *h. m.* 1. Drittel; 2. Vertrauensmann.
שִׁלְיָת Ortsname.
שִׁלְיְתָא I *a. f.* Nachgeburt.
שִׁלְיְתָא II *a. f.* plötzlicher Untergang.
שָׁלָךְ *h. m.* Reiher.
שלכא l. שְׁלָבָא.
שלוכתי (bEr 53b)?
שָׁלַל *h.* 1. zusammenheften; 2. vereinigen; 3. sich sammeln.
שָׁלַל II *h. Hitp.* beraubt sein.

שֶׁלֶל *h. m.* 1. geheftete Stelle (am Kleide); 2. שֶׁל בֵּיצִים 'שׁ Eierstock.

שְׁלָלָא *a. m.* Beute.

שָׁלַם *h.* endigen. *Pi.* vergelten. *Hi.* 1. übergeben; 2. vollenden.

שְׁלַם, שְׁלֵים *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* שְׁלֵימַת Ex 39, 32 vollendet sein, endigen; 2. *pt. pl.* שָׁלְמִין Gn 34, 21 (MS שָׁלְמִנּוּן, Sab. שָׁלֵם אִינּוּן, l. שָׁלְמִנּוּן) friedlich leben. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְשַׁלְמִין Ex 20, 5 (MS *Aph.* מַשְׁלְמִין) vervollständigen; 2. *inf.* שַׁלָּמָא Ez 21, 36 vergelten, ersetzen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּשְׁלֵים Ex 28, 17 füllen, erfüllen; 2. *pf. c. s.* אַשְׁלֵימִנּוּן Dt 32, 30 ausliefern; 3. *ipf.* 3 *sg. f.* תַּשְׁלֵים Dt 20, 12 Frieden schliessen; 4. unversehrt bleiben. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּלְמוּן Jes 3, 10 vergolten werden, bezahlt werden, bestraft werden.

שָׁלֵם *h. m.* 1. ganz, unversehrt; 2. vollkommen.

שַׁלְמָא *a. m., ind.* שְׁלִים Gn 6, 9, *f.* שַׁלְמָא Lv 4, 28, *pl.* שַׁלְמִין Dt 25, 15 vollkommen, vollständig.

שְׁלָמָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁלָם Gn 43, 23 Wohlbefinden, Heil; 2. *ind.* שְׁלָם Dt 20, 10 Friede.

שַׁלְמָאָה *a. m., pl. d.* שַׁלְמָאֵי Gn 15, 19 eine Völkerschaft.

שַׁלְמוּתָא *a. f.* Vollkommenheit.

שלמיני (jSabb 8[b], Ausg. Ven. של מיני)?

שַׁלְמָן männl. Personenname.

שַׁלְמָנָא *a. m.* vollkommen.

שְׁלָמְצוֹ, שְׁלָמְצָה (für שְׁלָמְצִיּוֹן) weibl. Personenname.

שַׁלְמְתָא *a. f.* Vollkommenheit.

שלמתו l. שְׁלָמְצוֹ.

שַׁלָּנָא (Ri 5, 27, fehlt im MS u. bei Praet.) *a. m.* Plünderer (?).

שְׁלַנְיָא Ortsname.

שלעטוט (jAbZ 39[c])?

שָׁלַף *h.* ausziehen, abziehen.

שְׁלַף *a., ipf.* 1 *sg.* אֶשְׁלוֹף Ex 15, 9 ziehen, herausziehen, abziehen. *Pa. pf.* 3 *pl.* שַׁלִּיפוּ Lv 14, 43 losmachen, ablösen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִשְׁתְּלֵיף Dt 19, 5 sich herausziehen, sich lösen; 2. gezogen werden.

שֶׁלֶף *h. m.* 1. ungepflügtes Feld; 2. *pl.* Ende.

שְׁלְפּוּחָא *a. m.* Blase, Pustel.

שַׁלְפּוּחִית *h. f.* 1. Muttermund; 2. Kropf.

שַׁלְפּוּפָא *a. m.* Dattelknospe (?).

שַׁלְפּוּקָא *a. m.* Blase, Pustel.

שֶׁלְצִיּוֹן Ortsname (?).

שָׁלַק *h.* kochen, sieden. *Ni.* gekocht werden.

שְׁלַק *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* יִשְׁלוֹק 2K 19, 26 (MS שְׁלוּק) verbrennen.

שֶׁלֶק *h. m.* 1. Kochen; 2. *pl.* שְׁלָקוֹת Gekochtes; 3. בֶּן שְׁלָקוֹת männl. Personenname.

שַׁלְקוּקָא *a. m.* Härchen, Flaum.

שָׁלַשׁ *h. Pi.* in drei Teile teilen. *Pu. pt.* 1. dreifach; 2. dreijährig. *Hi.* einem Vertrauensmann übergeben.

שִׁלְשׁוּל *h. m.* 1. Herablassen; 2. Herabhängen; 3. Regenwurm.

שִׁלְשׁוּשִׁית *h. f.* ein Kraut. S. לְשִׁישִׁית.

שִׁלְשֵׁל *h.* 1. herablassen; 2. herabziehen; 3. herabhangen. *Pass.* herabgelassen werden.

שַׁלְשֵׁל *a., pf.* 3 *sg. f. c. s.* שַׁלְשֵׁילַתְנוּן Jos 2, 15 herablassen. *Pass.* in Ketten gelegt sein.

שַׁלְשֶׁלֶת *h. f.* Kette.

שִׁלְשַׁלְתָּא *a. f., pl.* שִׁלְשְׁלָן Ri 16, 21 (Praet. שֵׁישְׁלָן), שִׁלְשְׁלִין Jes 40, 19 (MS שֵׁישְׁלָן), שִׁלְשְׁוָן! EstII 1, 1 (MS שִׁלְשׁוּלִין), שַׁלְשְׁלִין Est II 1, 3 dass.

שֵׁם *h. m., pl.* שֵׁמוֹת 1. Name; 2. Rechtstitel. לְשֵׁם mit Rücksicht auf, im Gedanken an; 3. Grund; 4. Bezeichnung für Gott; 5. das Tetragramm; 6. Art. כְּשֵׁם שֶׁ wie; 7. männl. Personenname (Sem).

שְׁמָא (Gn 16, 13) *a. m., c.* שׁוּם Nu

25, 15, *c. s.* שִׁמְךָ Gn 17, 5, שׁוּמְהוֹן Gn 5, 2, *pl.* שְׁמָהָן Gn 2, 20 Name. עַל שׁוּם, מִשּׁוּם Est II 1, 2 wegen. מִשּׁוּם דְּ 1. im Namen von; 2. Est II 1, 2 weil.

שֶׁמָּא (= שֶׁלָּמָא) *h.* vielleicht.

שְׁמָאָה *a. m.* zerstört.

שַׁמְגַז Zauberwort.

שָׁמַד *h. Pi.* zum Abfall (vom Gesetz) zwingen. *Hitp.* abtrünnig werden.

שְׁמַד *a.* dass. *Itpa. ipf.* יִשְׁתַּמַּד Ex 12, 43 abtrünnig werden.

שְׁמָד *h. m.* Religionsverfolgung.

שְׁמָדָא, שְׁמָדָא *a. m.* dass.

שַׁמְדּוֹן Name eines Dämons.

שְׁמוּאֵל männl. Personenname.

שְׁמוֹדַע s. אִשְׁתְּמוֹדַע.

שִׁמּוּט *h. m.* Ziehen.

שָׁמוּט *h. m.* langgezogen.

שְׁמוּטָא *a. m.* dass.

שָׁמוֹטָא (Jo 1, 4) *a. m.* Name einer Heuschreckenart.

שָׁמוֹטְתָא *a. f., ind.* שָׁמוֹטָא Ez 23, 20 (MS שַׁמָּשָׁא) Buhlerin.

שמון (jOrl 61a) l. דְּאָמְרִין.

שְׁמוּעַ *h. m.* 1. Wortsinn; 2. tradierte Lehre; 3. männl. Personenname.

שִׁמּוּעַ *h. m.* Verkündigen.

שָׁמוֹעָא *a. m.* 1. hörend; 2. *pl. d.* שָׁמוֹעַיָּא 2 K 25, 11 (MS שְׁמִיעַיָּא) Höriger.

שְׁמוּעָה *h. f.* 1. Nachricht, Kunde; 2. tradierte Lehre, Tradition.

שְׁמוּעֲתָא *a. f.* 1. 1 S 2, 24 Nachricht; 2. Hören; 3. tradierte Lehre, Tradition.

שִׁמּוּר I *h. m.* 1. Beaufsichtigung; 2. Beobachtung.

שִׁמּוּר II *h. m.* Entfernen von Hefe (vom Wein).

שִׁמּוּשׁ *h. m.* Bedienung.

שִׁמּוּשָׁא *a. m., c. s.* שִׁמּוּשָׁךְ Gn 40, 13 Dienst.

שַׁמּוֹתִי *h. m.* Anhänger Schammaj's (?).

שֶׁמְחֲזַי Name eines gefallenen Engels.

שָׁמַט *h.* 1. losmachen, ablösen; 2. entschlüpfen lassen; 3. entschlüpfen. *Ni.* entgleiten, gleiten. *Pi.* 1. locker, weit machen; 2. erlassen (von Schuld); 2. brach liegen lassen. *Hi.* auslassen.

שְׁמַט *a.* 1. losmachen; 2. entgleiten; 3. *pf.* 3 *f. sg.* שְׁמַטַת Lv 26, 35 unbenützt bleiben. *Aph.* 1. *c. s.* תַּשְׁמְטִנַּהּ Ex 23, 10 (MS תְּשַׁמְטִנַּהּ) unbenützt lassen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תַּשְׁמֵיט Lv 26, 34 unbenützt bleiben; 3. *ipf.* יַשְׁמֵיט Dt 15, 2 erlassen (v. Schuld). *Itpe.* 1. lose werden; 2. sich entziehen.

שְׁמִטָּה *h. f.* Erlassjahr.

שַׁמְטוּטִין *h. m. pl.* Weinranken.

שְׁמִטְּתָא (Dt 15, 1) *a. f., pl. c. s.* שְׁמִטַּהָא Lv 26, 43 Erlass, Erlassjahr.

שַׁמַּי männl. Personenname (שְׁמַעְיָה).

שְׁמַיָּא *a. m. pl.* (nie *ind.*) 1. Gn 1, 1 Himmel; 2. Bezeichnung für Gott; 3. *c.* שְׁמֵי 1 K 6, 15 Ven. 1517 Höhe.

שָׁמַיִם *h. m. pl.* 1. Himmel; 2. Bezeichnung für Gott; 3. Höhe.

שָׁמִין *h. m.* 1. eine Münze; 2. s. שָׁמֵן.

שַׁמִּינָא *a. m., pl. c. s.* שַׁמִּינֵיהוֹן Gn 4, 4 fett.

שְׁמִינִי *h. m.* achter. שְׁמִינִי עֲצֶרֶת der achte Tag des Hüttenfestes.

שְׁמִיעָא (שְׁמִיעָא?) *a. m., pl. d.* שְׁמִיעַיָּא 2 K 25, 11 Höriger.

שְׁמִיעָה *h. f.* Hören.

שְׁמִיעֲתָא *a. f.* dass.

שָׁמִיר *h. m.* 1. Diamant; 2. ein wunderbares Mittel zum Schneiden der Steine.

שָׁמִירָא *a. m.* 1. Ez 3, 9 Diamant; 2. wunderbares Mittel zum Steinschneiden.

שְׁמִירָה *h. f.* 1. Beaufsichtigung; 2. Beobachtung; 3. Aufbewahrung; 4. Spättraube.

שְׁמִירָה, שְׁמִירָמוֹת, שְׁמִירָמִית, שְׁמִירַת weibl. Personenname.

שְׁמִירַעַם dass.

שַׁמְכָּא *a. m.* Zwiebel (*Allium Cepa*).
שָׁמַם *h.* 1. verheert werden, öde werden; 2. starr sein. *Hi.* verheeren. *Ho.* vertilgt werden. *Hitpo.* staunen.
שְׁמַם *a. Itpo.* 1. *pf.* אִשְׁתָּמַם 1 S 21, 14 geistesabwesend sein.
שָׁמֵם *h. m.* geistesabwesend.
שְׁמָמָה *h. f.* Verödung, Öde.
שָׁמַן *h. Pi.* abschätzen.
שָׁמֵן *h. Hi.* fett werden. *Hitp.* fest werden.
שְׁמַן, שְׁמֵין *a. Itpe.* fett werden.
שָׁמֵן *h. m.* fett.
שַׁמָּן männl. Personenname.
שְׁמָן *h. m.* Name.
שֶׁמֶן *h. m.* Öl.
שֻׁמְנָא (Ri 3, 22) *a. m.* Fett.
שַׁמְנָא *a. m., ind.* שְׁמַן Gn 18, 8, 2 S 17, 29 Dickmilch.
שְׁמֹנֶה *h. m., f.* שְׁמֹנָה acht. שְׁמֹנָה עָשָׂר, שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה achtzehn. שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה Achtzehngebet.
שַׁמְנוּנִיתָא *a. f.* Fettigkeit.
שֻׁמְנוּנִיתָא *a. f.* Fett.
שַׁמְנִינָא *a. m., pl. c. s.* שַׁמְנִינֵיהוֹן Gn 4, 4 (MS שַׁמִּינֵיהוֹן) fett.
שָׁמַע *h.* 1. hören; 2. verstehen. *Ni.* willfahren. *Pi.* verkünden. *Hi.* 1. dass.; 2. tönen lassen.
שְׁמַע *a., ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁמַע Dt 32, 1 hören; 2. bedienen; 3. entnehmen. *Pa. pt. pl.* מְשַׁמְּעִין 1 S 29, 5 ertönen lassen. *Aph.* 1. *pf. c. s.* אַשְׁמְעָךְ Dt 4, 36 verkünden; 2. ertönen lassen. *Itpe.* 1. *pf.* אִשְׁתְּמַע Gn 45, 16 gehört werden; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּמְעוּן Gn 49, 10 sich unterwerfen.
שְׁמַע (*imp.* v. שָׁמַע) Bezeichnung der täglichen Recitation von Gesetzesstücken (Dt 6, 4—8; 11, 13—21; Nu 15, 37—41).
שִׁמְעָא *a. m.* 1. *c.* שֵׁימַע Gn 29, 13 Ruf; 2. *c.* שֵׁימַע 2 S 22, 45 Soc 59 Hören.
שָׁמְעָא *a. m., c. s.* שָׁמְעֵיהּ Jos 6, 27 Praet., Ruf.
שַׁמָּעָא *a. m.* Diener.
שִׁמְעוֹן männl. Personenname.
שִׁמְעִי dass.
שְׁמַעְיָה dass.
שְׁמְעָנָא *a. m.* Ruf.
שְׁמַעְתְּתָא *a. f., pl.* שְׁמַעְתָּן (MS שְׁמַעְתַּן) traditionelle Lehre, Lehrtradition.
שומפוזין (SchemR 38 Ausg. Konst.) l. טוּמְפָּזִין *x. m.* (τοπάζιον) Topas.
שֵׁמֶץ *h. m.* Nachrede, übler Ruf.
שִׁמְצָא *a. m.* 1. übler Ruf; 2. Makel.
שָׁמַר I *h.* 1. beobachten; 2. erwarten. *Pi.* 1. beaufsichtigen; 2. verhüten. *Hitp.* verwahrt sein.
שָׁמַר II *h. Pi.* die Hefen beseitigen (vom Wein).
שְׁמַר *a. Itpa.* אִשְׁתַּמַּר Jes 7, 4, l. mit MS אִסְתְּמַר, s. סְמַר.
שֶׁמֶר *h. m.* Fenchel (*Anethum foeniculum*).
שֻׁמָּרָא *a. m.* dass.
שִׁמְרָא *a. m., c. s.* שִׁמְרֵיהּ Jer 48, 11 Hefe.
שָׁמְרָאָה *a. m.* Samaritaner.
שְׁמָרִים *h. m. pl.* Hefe.
שְׁמַרְקָע *x. m.* Trüffel.
שָׁמַשׁ *h. Pi.* 1. dienen, Dienst thun; 2. bedienen; 3. (auch mit מִטָּה) Beischlaf ausüben, beschlafen. *Hitp.* sich bedienen, benützen.
שְׁמַשׁ *a. Pa.* 1. *inf.* שַׁמָּשָׁא Ex 28, 1 dienen, Dienst thun; 2. *pf.* שַׁמֵּישׁ Gn 40, 4 bedienen; 3. Beischlaf ausüben, beschlafen. *Itpa.* sich bedienen.
שַׁמָּשׁ *h. m.* 1. Diener; 2. männl. Glied.
שֶׁמֶשׁ *h. m. f.* Sonne. בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת im Zwielicht (unmittelbar nach Sonnenuntergang).
שִׁמְשָׁא *a. m.* 1. Dt 4, 19 dass. בֵּי שִׁמְשֵׁי Freitag abends. בֵּין שִׁמְשַׁיָּא Lv 23, 5, בֵּין שִׁמְשְׁתָא im Zwielicht; 2. Fieberhitze.
שַׁמָּשָׁא *a. m., pl.* שַׁמָּשִׁין Jes 6, 2 Diener.
שִׁמְשׁוּךְ, שִׁמְשׁוּץ, שִׁמְשׁוּר absichtliche Veränderungen von שִׁמְשׁוֹן.

שֻׁמְשׁוּם *h.m.*,*pl.* שֻׁמְשְׁמִין Sesam (*Sesamum orientale*).

שִׁמְשַׁי, שִׁמְשַׁי (Est II 3, 7; 6, 1, nicht MS) männl. Personenname.

שֻׁמְשׁוֹק *h. m.* Majoran (*Origanum majorana*).

שֻׁמְשְׁמָא *a. m.* Sesam.

שֻׁמְשְׁמָנָא *a. m.* Ameise.

שַׁמָּשְׁתָּא *a. f.*, *pl.* שַׁמָּשָׁן 1 S 8, 13 Dienerin.

שְׁמַת *a.*, *pt. pass.* in den Bann gethan. *Pa.* in den Bann thun.

שַׁמַּתָּא *a. f.* 1. Ct 2, 16 (MS שְׁמַתָא, Ausg. Ven. 1525 שַׁמַתָּא) Bann; 2. Gebanntes.

שַׁמָּתִי *h. m.* Anhänger Schammaj's (?).

שַׁמְתִּית *h. f.* schwärzlich.

שֵׁן *h. f.* 1. Zahn. *du.* שִׁנַּיִם Zähne; 2. hervorstehende Teile in der weibl. Scham, im Mastdarm; 3. Zacke; 4. Felsen.

שִׁנָּא *a. m.* 1. Ex 21, 24, *c.* שֵׁן Dt 32, 24 Zahn; 2. *pl. c.* שִׁנֵּי Ob 3 Zacke, Spitze. שֵׁן דְּפִיל Elfenbein.

שְׁנָא *a. f.* s. שַׁתָּא.

שְׁנָא *a.* 1. Dt 34, 7 sich ändern; 2. לָא שְׁנָא es ist kein Unterschied. מָאי שְׁנָא was ist für ein Unterschied? 3. ungewöhnlich sein. *Pa.* 1. *pf.* שַׁנִּי Gn 41, 14 ändern, wechseln; 2. einen Unterschied aufzeigen (zur Auflösung eines scheinbaren Widerspruches); 3. *pt. pl.* מְשַׁנַּן Ri 20, 16 (MS מַשְׁנַן) l. מַשְׁנַן, s. שְׁנָא. *Aph. pf.* אַשְׁנִי Dt 32, 5 verändern. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִשְׁתַּנִּיו Dt 32, 5 (MS אִשְׁתַּנִּיו) sich verändern; 2. sich verstellen.

שְׁנָא *a. m.* s. בַּרְשַׁן.

שִׁנְדְּפִין (= שֵׁן דְּפִיל) *a. m.* Elfenbein.

שָׁנָה I *h.* 1. wiederholen; 2. Mischna recitieren. *Ni.* 1. wiederholt werden; 2. gelehrt werden. *Pi.* wiederholen. *Hi.* Mischna recitieren lassen.

שָׁנָה II *h. Pi.* ändern. *Pu. pt.* 1. geändert; 2. ungewöhnlich. *Hitp.* sich ändern.

שָׁנָה *h. f.* Jahr.

שִׁנּוּי *h. m.* Veränderung.

שְׁנוּיָא I *a. m.* Antwort.

שְׁנוּיָא II *a. m.*, *c.* שִׁנּוּי Jes 28, 11 Änderung.

שִׁנּוּן *h. m.* Einschärfung.

שְׁנוּנִית *h. f.* 1. Fels, Klippe; 2. eine Art Cassia.

שְׁנוּקָא *a. m.* 1. Erwürgen; 2. Beängstigung.

שְׁנוּתָא *a. f.* 1. *ind.* שְׁנוּ Ho 6, 10 (MS שְׁנוּ) Umgekehrtes; 2. Ungewöhnliches, Entsetzliches.

שְׁנוּתָא s. שׁוּנִיתָא.

שֵׁנִי *h. m.*, *f.* שְׁנִיָּה 1. zweiter; 2. zweiter Grad.

שָׁנְיָא *a. m.*, *ind.* שָׁנֵי, שָׁאנֵי, *pl.* שָׁנַיִן Est II 3, 8 (MS שָׁנְיִין) Anderes. לָא שָׁנְיָא es ist kein Unterschied.

שְׁנַן *a.*, *pt. pass.* geschärft. *Pa. imp. pl.* שַׁנִּינוּ Jer 51, 11 schärfen. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִשְׁתְּנִינַת Ez 21, 15 geschärft werden.

שִׁנְנָא (Ri 3, 22, Praet. שַׁנְנָא) *a. m.*, *c.* שְׁנַן Gn 3, 24 (MS שְׁנַן) Klinge.

שִׁנְנָא *a. m.* mit grossen Zähnen versehen.

שׁוּנָּנָא *x. m.* Alkali.

שְׁנָנִים *h. m. pl.* Felsen.

שְׁנַץ, שְׁנֵיץ *a.* 1. zusammengezogen sein; 2. *pt. pass.* zusammengezogen. *Pa.* zusammenziehen.

שֶׁנֶץ *h. m.* Zugschnur (zum Zusammenziehen).

שִׁנְצָא *x. m.* dass.

שָׁנַק *h. Pi.* erwürgen.

שְׁנַק *a. Pa.* 1. *pf.* שַׁנִּיק Ex 14, 27, *inf. c. s.* שַׁנָּקוּתְהוֹן Ct 1, 9 dass.; 2. *pf.* 2 *pl.* שַׁנֵּיקְתּוּן Ma 1, 13 quälen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִשְׁתַּנַּקוּ Ct 1, 9 erwürgt werden; 2. ersticken.

שֻׁנָּרָא (Est II 1, 2, MS שֻׁנָּארָא) *a. m.* Katze.

שְׁנְתָא s. שִׁינְתָא.
שְׁנָתוֹת h. f. pl. Zeichen, Kerben.
שָׁסָה h. Pi. hetzen.
שְׁסוּעַ h. m. 1. Zerreissen, Einreissen; 2. Zerrissenes (an den Klauen).
שָׁסַע h. Pu. pt. zerrissen.
שְׁסַע a. Pa. pf. c. s. שַׁסְּעָנִי Thr 3, 11 zerreissen.
שְׁסְקָא x. m. Mispel.
שְׁסְתַּג x. m. Lappen.
ש"ע, שע"ז, שע"ט s. Lex. d. Abbrev. s. v. שעטנז.
שְׁעָא I a. Pa. glatt machen.
שְׁעָא II a. Itpa. pf. אִשְׁתַּעִי Gn 24, 66, Ex 24, 3 erzählen.
שִׁעְבֵּד h., pt. pass. מְשֻׁעְבָּד 1. unterworfen; 2. mit Hypothek belastet. Pass. unterworfen sein.
שַׁעֲבֵד a. 1. pf. 3 pl. שַׁעֲבִידוּ Gn 12, 5 unterwerfen; 2. verpflichten. Pass. ipf. יִשְׁתַּעֲבֵד Gn 25, 23 unterworfen werden, sich unterwerfen.
שִׁעְבּוּד h. m. 1. Unterjochung, Dienst; 2. Belastung mit Hypothek.
שִׁעְבּוּדָא a. m. 1. c. s. שִׁעְבּוּדְהוֹן Ex 4, 31 Unterjochung, Dienst; 2. Verpflichtung.
שְׁעֻבָּז h. Pu. pt. mit langen Hoden.
שַׁעֲבְזָא a. m. Hode.
שָׁעָה h. f. 1. Zeit; 2. Stunde. שֵׁשׁ שָׁעוֹת sechs Uhr (Mittag). אֶבֶן הַשָּׁעוֹת Sonnenuhr.
שַׁעֲוָה h. f. Wachs.
שְׁעוּלָא a. m. 1. Jes 40, 12 hohle Hand; 2. Fusssohle.
שְׁעוּעִית h. f. eine Bohnenart.
שִׁעוּר h. m. Mass.
שְׁעוּרָא a. m. dass.
שְׁעוּתָא (Mi 1, 4, Merx שַׁעֲוָתָא) a. f. Wachs.
שַׁעַטְנֵיזָא (Lv 19, 19, Dt 22, 11) x. m. Mischgewebe.
שְׁעִיעָא a. m., ind. שְׁעִיעַ Gn 27, 11 glatt.

שְׁעִיעוּתָא a. f., c. שְׁעִיעוּת Gn 27, 16 Glätte.
שְׁעִיתָא (Mi 1, 4, Merx שַׁעֲוָתָא) a. f. Wachs.
שֹׁעַל h. m. Tiefe (?).
שְׁעָלָא a. m. hohle Hand. S. שְׁעוּלָא.
שַׁעַם h. m. Kork.
שִׁעְמוּם h. m. 1. Wahnsinn; 2. Wahnsinniger.
שִׁעְמוּמָא a. m. Wahnsinn.
שִׁעְמֵם h., pt. pass. מְשֻׁעְמָם verwirrt, wahnsinnig. Pass. verwirrt werden.
שַׁעֲמֵם a., pt. pl. מְשַׁעַמְמִין Ho 9, 7 verwirren. Pass. ipf. 3 pl. יִשְׁתַּעַמְמוּן Jer 4, 9 verwirrt werden.
שִׁעְמְמוּתָא a. f., c. שִׁעְמְמוּת Dt 28, 28 Irrsinn, Wahnsinn.
שְׁעַן a. Aph. ipf. 3 pl. יַשְׁעֲנוּן Jes 55, 12 klopfen (?).
שָׁעַע h. Pilp. ergötzen. Hitpalp. sich ergötzen.
שְׁעַע a. 1. pf. 3 pl. שַׁעֲעוּ Thr 4, 7 glatt sein; 2. pf. שַׁעַע Ez 13, 10 Ven. 1517 bestreichen; 3. überziehen; 4. schmeicheln. Itpe. pf. אִתְּשַׁע Lv 14, 43 bestrichen werden.
שַׁעֲפָא a. m., ind. שְׁעַף Gn 37, 25, שְׁעֵיף Jer 46, 11 Balsam.
שָׁעַר I h. Pi. Pförtnerdienst leisten.
שָׁעַר II h. Pi. 1. abschätzen, berechnen; 2. annehmen.
שְׁעַר a. Pa. pf. 3 pl. c. s. שַׁעֲרוּהִי Gn 26, 11 abschätzen, berechnen.
שַׁעַר I h. m. Thor.
שַׁעַר II h. m. Marktpreis.
שַׁעֲרָא a. m. 1. dass.; 2. pl. Zinsen.
שעשועית (jKil 27[a]) l. שְׁעוּעִית.
שְׁעַשֵׁע s. שָׁעַע.
שעשיעת (GnJII 33, 4) l. שְׁעִיעוּת, s. שְׁעִיעוּתָא.
שָׁעֲתָא (Ct 1, 14) a. f., ind. שָׁעָה Ex 33, 5, EstII 3, 3, pl. שָׁעֵן, שָׁעִין 1. kurze Zeit; 2. Zeit; 3. Stunde.
שף. ש' ויתיב l. שְׁפִיתִיב Ortsname.

שְׁפָא *a. m.* s. שְׁפְיָא.
שְׁפָא I *a.* zermalmen. *Pa.* dass.
שְׁפָא II *a.* 1. glätten; 2. abziehen, abgiessen. *Pa.* 1. glätten; 2. beruhigen.
שְׁפָא III *a.* abschüssig machen.
שְׁפָאָה *a. m.* Weinküfer.
שָׁפַד *h.* aufspiessen.
שְׁפַד *a.*, *pt. pass.* spitz. *Pa.* aufspiessen.
שָׁפָה *h.* 1. *pt. pass.* שָׁפוּי glatt; 2. ruhig sein. *pt. pass.* ruhig; 3. abgiessen. *Pi.* glätten, abhobeln. *Hitp.* beruhigt werden, vernünftig werden (von Wahnsinnigen).
שַׁפּוּד *h. m.* Bratspiess.
שַׁפּוּדָא *a. m.* dass.
שְׁפוּט I *h. m.* Beurteilung.
שְׁפוּט II *h. m.* Albernheit.
שִׁפּוּי I *h. m.* Abgehauenes, Abfall.
שִׁפּוּי II *h. m.* Abschüssiges.
שיפויין (ExJII 16, 31) l. אֲשִׁישִׁין, s. אֲשִׁישִׁיתָא.
שְׁפוֹכָא *a. m.*, *c.* שְׁפוֹךְ Nu 21, 15 (MS שְׁפִיךְ) Erguss.
שְׁפוֹכָאָה *a. m.* Weinküfer.
שִׁפּוּלָא *a. m.*, gewöhnl. *pl.* 1. *c. s.* שִׁפּוּלוֹהִי Ex 28, 33 Saum; 2. *c.* שִׁפּוּלֵי Ex 19, 17 Fuss (eines Berges).
שִׁפּוּלִין *h. m. pl.* 1. Saum; 2. שִׁפּוּלֵי מֵעַיִם weibliche Scham.
שִׁפּוּעַ *h. m.* 1. abschüssiger Teil; 2. Herabhängendes.
שִׁפּוּעָא *a. m.* 1. Schleppe; 2. Fuss (eines Berges).
שיפוף (jMoK 81b)?
שְׁפוֹפֶרֶת *h. f.* Röhre, Höhlung.
שִׁפּוּצָא *a. m.* Ausbesserung.
שִׁפּוּרָא *a. m.* 1. Horn (zum Blasen); 2. Behältnis für Geld.
שְׁפוּתָה absichtl. Veränderung von שְׁבוּעָה.
שִׁפְחָה *h. f.* Magd.
שִׁפְחוּת *h. f.* Magdstellung.
שָׁפַט *h.* richten.
שִׁפְטָא s. שִׁבְטָא.
שִׁפְטָנָא *a. m.* albern.

שַׁפָּיָא s. שַׁפָּאָה.
שְׁפָיָא *a. m.* Abgenütztes, Geringes.
שְׁפִיָא I *a. m.* ruhig.
שְׁפִיָא II, שְׁפְיָא *a. m.* Ruhe, Beruhigung.
שַׁפִּיוּת *h. f.* Vergleich.
שַׁפִּיוּתָא *a. f.* dass.
שְׁפִיחֲלָא männnl. Personenname.
שְׁפִיטָה *h. f.* Richten.
שְׁפִיכָה *h. f.* Ausgiessen.
שְׁפִיכוּת *h. f.* 1. Vergiessen; 2. Weggiessen.
שְׁפִיכוּתָא *a. f.* 1. Vergiessen; 2. Guss.
שְׁפֵילְתָּא (Dt 1, 7) *a. f.* Niederung.
שְׁפִיפוֹנָא *a. m.* eine Schlangenart.
שַׁפִּיר *a.* trefflich.
שְׁפִיר *h. m.* Hautblase (des Embryo).
שְׁפִירָא *a. m.* dass.
שַׁפִּירָא *a. m.*, *f. ind.* שַׁפִּירָא Gn 12, 14 schön.
שְׁפִירוּתָא *a. f.* 1. *c.* שְׁפִירוּת Dt 28, 47 Fröhlichkeit.
שְׁפִיתָה *h. f.* Ansetzen von Töpfen auf das Feuer.
שָׁפַךְ *h.* ausgiessen. *pt.* שׁוֹפְכִין Ausgusswasser. *Ni.* ausgegossen werden. *Pu. pt.* weggeschüttet.
שְׁפַךְ *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שְׁפַכְתֵּיהּ Ez 24, 7 vergiessen, ausgiessen; 2. wegschütten. *Itpe.* 1. *ipf.* יִשְׁתְּפֵיךְ Dt 19, 10 vergossen werden; 2. *ipf.* יִשְׁתְּפֵיךְ Dt 12, 27 ausgegossen werden; 3. *pt.* מִשְׁתְּפֵיךְ 1 K 13, 3 weggeschüttet werden.
שְׁפְכָא *a. m.* 1. Ausgussrohr; 2. *ind.* שְׁפִיךְ Nu 21, 15 Ausfluss.
שְׁפְכָנִי *h. m.* saftig (v. Oliven).
שָׁפֵל *h. Hi.* erniedrigen. *Ho.* erniedrigt werden. *Hitp.* sich vernachlässigen.
שְׁפַל, שְׁפֵיל *a.* sich beugen. *Aph. pt.* מַשְׁפִּיל 1 S 2, 7 erniedrigen, niederdrücken. *Itpe. inf.* אִשְׁתְּפָלָא 1 S 2, 36 sich beugen.
שָׁפָל *h. m.* 1. gebeugt; 2. demütig; 3. nachlässig.

שַׁפְלָא *a. m.* dass.
שִׁפְלָה *h. f.* Niederung.
שִׁפְלוּת *h. f.* 1. Erniedrigung; 2. Demut.
שַׁפְלוּתָא (Jer 49, 24) *a. f.* Erniedrigung.
שִׁפָּן Zauberwort.
שַׁפְנִינָא (Lv 12, 6) *a. m.* Turteltaube.
שְׁפְנָר (?) *h. m.* mit dünnem Gesäss.
שָׁפַע *h.* 1. reichlich fliessen, strömen; 2. reichlich sein; 3. herabhängen. *Pu. pt.* schräg, schief. *Hi.* 1. reichlich, im Überfluss geben; 2. überschiessen lassen, schräg machen. *Hitp. pt.* schief.
שְׁפַע *a.* reichlich fliessen, strömen. *Pa. pt. pass.* herabhängend. *Aph.* 1. reichlich geben; 2. herabhängen lassen.
שֶׁפַע *h. m.* Strom.
שִׁפְעָא *a. m., c.* שְׁפַע Jes 48, 18 dass.
שִׁפְעָה *h. f.* 1. Menge; 2. Mächtigkeit.
שָׁפַף *h., pt. pass.* niedergebeugt. *Pilp.* abreiben, glatt machen.
שְׁפַף *a., pf.* שָׁף Ex 32, 20 zerreiben, zermalmen. *Pa.* zermalmen. *Itpa.* zermalmt werden.
שְׁפַץ *a. Pa.* ausbessern.
שִׁפְצָא *a. m.* Ausbesserung.
שָׁפַר *h. Pi.* 1. schön machen; 2. putzen.
שְׁפַר (Lv 10, 20) *a.* gefallen. *Pa. inf. c. s.* שַׁפָּרוּתֵיה Ex 30, 7 (MS אַתְקָנוּתֵיה) putzen. *Aph.* schön machen, putzen. *Itpe. pt. f.* מִשְׁתַּפְּרָא Jer 2, 33 schön thun.
שֶׁפֶר *h. m.* Liebliches.
שִׁפְרָא *a. m.* 1. Est II 1, 3 Schönheit; 2. *c.* שְׁפַר Ex 22, 4, *c. s.* שִׁפְרֵיה Nu 18, 29 das Beste.
שְׁפַרְגַּז (Est II 6, 10, MS שִׁיפַּרְגָּן, Or 2377 שְׁפָרְגָן) Name eines Pferdes.
שׁוּפְרְזָא *x. m.* eine Art Trinkgefäss.
שְׁפַרְנוּנָא *a. m.* eine Fischart.
שְׁפַרְפָּרָא (Thr 2, 19) *a. m.* Morgengrauen.
שָׁפַשׁ *h. Pu. pt.* verwickelt (? s. פִּשְׁפָּשׁ).
שִׁפְשֵׁף s. שָׁפַף.

שַׁפְשָׁף *h. m.* Rute.
שָׁפַת *h.* auf den Herd setzen.
שְׁפִתָּא *a. m.* Griff.
שָׁצַף *h. Pi.* abtrennen.
שָׁצַת Ortsname.
שָׁקָא (Ex 29, 22) *a. m.* 1. Schenkel; 2. Bein, Fuss.
שְׁקָא I *a. Aph. pf.* אַשְׁקִי Gn 29, 10 tränken, zu trinken geben.
שְׁקָא II *a.* hinfallen.
שָׁקַד *h.* eifrig sein.
שְׁקַד *a.* wachen. *Itpe.* sich bestreben
שָׁקֵד *h. m.* 1. Mandel; 2. Mandelbaum.
שַׁקְדָן *h. m.* eifrig, strebsam.
שָׁקָה *h. Hi.* tränken, zu trinken geben.
שָׁקוּד *h. m.* strebsam, eifrig.
שִׁקּוּיָא *a. m.* Getränk.
שִׁקּוּל *h. m.* Abschätzung.
שַׁקּוֹלָא *a. m.* Lastträger.
שְׁקוּעַ *h. m.* 1. Vertiefung; 2. Einsenkung.
שִׁקּוּעָא *a. m.* Verdeckung.
שְׁקוּעָה absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.
שְׁקוּף *h. m.* 1. Schwelle; 2. Oberschwelle.
שְׁקוּפָא *a. m.* dass.
שִׁקּוּצָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* שִׁקּוּצָךְ Jer 4, 1 Greuel; 2. *pl. c. s.* שִׁקּוּצֵיהוֹן Dt 29, 16 (im MS beschädigt) Götze (Scheusal).
שִׁקּוּר *h. m.* Ableugnen.
שְׁקוֹר *h. m.* eine Art Krug.
שְׁקוּרָה absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.
שָׁקוּתָא *a. f.* 1. Trinken; 2. *c. s.* שָׁקוּתֵיה 1 K 10, 5 (MS שַׁקְיוּתֵיה) Getränk.
שְׁקוֹמִי *x. f.* eine Speise.
שָׁקַט *h., pt. pass.* gesenkt.
שְׁקַט *a., ipf.* יִשְׁקוֹט Ex 23, 12 ruhen. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אַשְׁקֵיט Jes 62, 1 ruhen lassen.
שֶׁקֶט *h. m.* Ruhe.
שָׁקְטָא *a. m., ind. f.* שַׁקְטָא Sac 1, 11 ruhig.
שָׁקְיָא (Gn 40, 5) *a. m.* Mundschenk.

שִׁקְיָא *a. m.* 1. Tränken. בֵּית שִׁקְיָא Gn 24, 20 Tränke; 2. Bewässerung. בֵּית שִׁקְיָא Gn 13, 10 bewässertes Feld; 3. *pl. d.* שִׁקְיַיָּא Jes 32, 20 (MS שִׁקְיָא) Bewässerungskanal.

שַׁקְיוּתָא *a. f.* 1. Getränk; 2. Bewässerung; 3. *c. s.* שַׁקְיוּתֵיהּ Gn 40, 21 Amt des Mundschenken.

שִׁקִּיטָנָא *a. m.* eine Vogelart.

שִׁקְיָנָא *a. m.* Getränk.

שְׁקִיעָה *h. f.* 1. Einsinken; 2. Untergang (der Sonne).

שְׁקִיעֲתָא *a. f.* 1. Vertiefung; 2. *pl.* שְׁקִיעִין hypothekarische Eintragung.

שָׁקִיף *h. m.* Felsspitze, Fels.

שְׁקִיפָא *a. m., c.* שְׁקִיף Ri 7, 25 (Praet. שְׁקִיף), Jes 10, 26 (MS שְׁקֵיף) dass.

שְׁקִיקוּת *h. f.* Begehrlichkeit.

שִׁקְיָתָא *a. f.* Tränktrog.

שָׁקִיתָא *a. f., pl.* שָׁקְיָן Koh 2, 5 Bewässerungsrinne (?).

שָׁקַל *h.* 1. wägen; 2. anrechnen, berechnen; 3. die Sekelsteuer entrichten. *pt. pass.* שָׁקוּל gleichgeschätzt. *Pi.* ins Gleichgewicht bringen. *Hi.* abwägen.

שְׁקַל I *a.* schätzen.

שְׁקַל II *a.* 1. *inf.* מִשְׁקַל Ex 23, 5 (MS מִשְׁבַּק) nehmen, abnehmen; 2. bringen; 3. heiraten; 4. שְׁקַל וּטְרָא, *pt. pl.* שָׁקְלִין וְטָרַן (Ven. 1525 שַׁקְלָן וְטָאַרן) verhandeln. *Itpe.* genommen werden.

שֶׁקֶל *h. m.* 1. ein Gewicht; 2. eine Münze; 3. die Halbsekelsteuer für den Tempel. *pl.* Name eines Talmudtraktats.

שִׁקְמָא *a. m., pl. d.* שִׁקְמַיָּא 1 K 10, 27, שִׁקְמָן Maulbeerfeigenbaum (*Ficus Sycomorus*).

שִׁקְמָה *h. f.* dass. בְּתוּלַת שִׁקְמָה noch unbehauene Sykomore. סַדָּן behauene Sykomore.

שִׁקְמוֹנָא Ortsname.

שִׁקְמוֹנִי *h. m.* aus Schikmona.

שָׁקַע *h.* 1. versinken; 2. sich einbiegen; 3. untergehen (v. d. Sonne). *Pi.* versenken. *Pu. pt.* 1. eingesenkt; 2. tiefliegend; 3. vermischt. *Hi.* untergehen lassen. *Hitp.* 1. tief hineinsinken; 2. sich vermischen; 3. in Vergessenheit geraten.

שְׁקַע *a.* 1. versinken; 2. *pt. pass.* tiefliegend; 3. herunterkommen. *Pa.* 1. einsenken; 2. *inf.* שַׁקָּעָא Ex 25, 7 einsetzen; 3. besetzen, bedecken. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִשְׁתְּקַעוּ Ex 15, 10 versinken; 2. überschwemmt werden.

שָׁקַף I *h.* schlagen. *Hi.* dass.

שָׁקַף II *h. Ni.* herabschauen. *Hi.* 1. betrachten, bedenken; 2. aufsteigen; 3. hochmachen.

שְׁקַף *a.* 1. *pf. c. s.* שְׁקַפְנּוּן Nu 24, 10 schlagen; 2. *pt.* שָׁקֵיף Lv 26, 36 rauschen; 3. *pt. pass. pl. f.* שְׁקִיפָן Gn 41, 6 treffen. *Pa. Aph.* 1. *ipf.* יַשְׁקֵיף 1 S 2, 10 schlagen; 2. zuschlagen.

שַׁקְפָּא *a. m.* Felsen. S. שְׁקִיפָא.

שָׁקְפָּא (Ex 12, 7) *a. m.* Schwelle.

שָׁקַץ *h. Pu. pt.* abscheulich.

שְׁקַץ *a. Pa.* 1. *inf.* שַׁקָּצָא Dt 7, 26 verabscheuen; 2. *ipf.* 2 *pl.* תְּשַׁקְּצוּן Lv 11, 43 abscheulich machen, verunreinigen.

שֶׁקֶץ *h. m.* Reptil (Greuel).

שִׁקְצָא (Lv 11, 10) *a. m.* Greuel.

שְׁקָק *h. m.* Strasse.

שְׁקָקָא *a. m.* dass.

שָׁקַר *h. Pi.* betrügen, lügen. *Hitp.* der Lüge überführt werden.

שְׁקַר *a. Pa. pf.* שַׁקַּר Jos 22, 19 Praet., *ipf.* 2 *sg.* תְּשַׁקַּר Gn 21, 23, 1 *pl.* נְשַׁקַּר Ma 2, 10 betrügen, lügen, treulos handeln.

שַׁקָּר *h. m.* Lügner.

שֶׁקֶר *h. m.* Lüge.

שִׁקְרָא (Ex 20, 7) *a. m., ind.* שְׁקַר 1 S 12, 3 dass.

שַׁקְּרָא *a. m., pl.* שַׁקָּרִין Ze 3, 4 (MS שְׁקָרִין) Lügner.

שַׁקְרָאָה *a. m.* Lügner.
שַׁקְרוֹרָאָה *a. m.* dass.
שַׁקְרָן *h. m.* dass.
שַׁקְרָנָא *a. m.* dass.
שִׁקְשֵׁק *h.* 1. befeuchten; 2. l. קִשְׁקֵשׁ.
שְׁקָתָא *a. f.* Strasse.
שְׁרָא *a.* 1. Gn 24, 32 lösen; 2. erlassen, erlauben; 3. Ex 10, 14, *pt.* שָׁרֵי Gn 14, 13, Ex 18, 5 (MS שְׁרֵי) *pt. pl.* שָׁרַן Nu 2, 17 lagern, wohnen; 4. (Trg. MS stets *Pa.*) einwilligen. *Pa.* 1. lösen; 2. *pf.* 3 *pl.* שָׁרִיאוּ Gn 6, 1 anfangen; 3. *pf.* שָׁרִי Jos 17, 12, Ri 1, 27. 35, 1. *pl.* שָׁרִינָא Jos 7, 7, *imp.* שָׁרִי Ri 19, 6 (alles bei Praet.) einwilligen. *Aph. pf. c. s.* אַשְׁרְיֵהּ Gn 2, 15 lagern lassen, wohnen lassen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִשְׁתְּרֵי Jes 5, 27 sich lösen; 2. erlaubt werden. *Itpa.* beginnen.
שָׁרַב *h. Hitp.* ausgedörrt werden.
שְׁרַב, שְׁרֵיב *a.* ausgedörrt werden. *Aph.* dass.
שָׁרָב *h. m.* Sonnenglut, Hitze.
שַׁרְבָא (Gn 31, 40), שְׁרָבָא *a. m.* dass.
שִׁרְבֵּב *h.* herabhängen lassen. *Pass.* herabhängen.
שַׁרְבֵּב *a.* 1. dass.; 2. *pf.* 3 *pl.* שַׁרְבִּיבוּ Jer 38, 6 herablassen. *Pass.* herabkommen.
שִׁרְבֵּט I *h.* geisseln (?).
שִׁרְבֵּט II *h.* in Blasen aufgehen lassen.
שַׁרְבֵּט *a.* steif machen.
שַׁרְבִיט *h. m.* 1. Stab; 2. Szepter; 3. Stiel.
שַׁרְבִיטָא *a. m.* 1. *pl.* שַׁרְבִיטִין 1 K 12, 11 Stab; 2. Ranke.
שְׁרְבִּינָא *a. m., pl.* שְׁרְבִּינֵי Ct 3, 9 Cypresse (*Cupressus sempervirens*).
שְׁרַבְרוּבִיתָא *a. f.* Dürre.
שְׁרַג *a.* 1. hüpfen; 2. gleiten; 3. s. שְׂרַג.
שְׁרָגָא *x. m.* Lampe.
שַׁרְגֵג *a.* überreden, verleiten. *Pass.* überredet werden.
שַׁרְגּוּשָׁא *x. m.* Löffel.
שַׁרְגִּיגָא *a. m.* leicht verführbar.
שָׁרָה *h.* 1. einweichen, auflösen; 2. erlauben; 3. lagern, wohnen. *pt. pass.* wohnend. *Ni.* aufgelöst werden. *Hi.* 1. wohnen lassen; 2. beköstigen lassen.
שָׁרוּבָא (Jes 35, 7, MS שַׁרְבָא) *a. m.* Dürres.
שִׁרְוָל *x. m.* Überärmel.
שָׁרוֹן Ortsname.
שְׁרוֹנָא (Jes 33, 9 Ven. 1517) *a. m.* dass. (die Saronsebene).
שָׁרוֹנִי *h. m.* aus Saron.
שְׁרַט *a., ipf.* 3 *pl.* יִשְׁרְטוּן Jes 38, 21, l. m. MS u. Ausg. Ven. 1517 יִשְׁטְרוּן, s. שְׁטַר.
שָׁרְיָא *a. m.* Erlaubender.
שְׁרִיבָא *a. m.* 1. heiss; 2. dürr.
שְׁרִיוּתָא (?) *a. f., c.* שַׁרְיוּת Dt 16, 9, Ho 1, 2 (MS שֵׁרָיוּת), *c. s.* שַׁרְיוּתָךְ 1 S 15, 17 (Soc 59 שֵׁירָיוּתָךְ) Anfang.
שְׁרִיחָא *a. m., f. d.* שְׁרִיחֲתָא Ho 7, 11 (MS שְׁרִיהֲתָא) ausgelassen.
שִׁרְיוֹנָא, שִׁרְיָנָא *a. m., ind.* שִׁרְיָן Ex 28, 32 Panzer.
שְׁרְיָקָא *a. m.* Streifen.
שְׁרִיקָא *a. m.* Abfluss.
שָׁרִירָא *a. m.* 1. fest; 2. feststehend.
שְׁרִירָאִית *a.* sicher.
שְׁרִירוּתָא *a. f.* Wahrheit.
שְׁרֵישׁ s. שְׁרְשָׁא.
שָׁרִיתָא *a. f., c. s.* שָׁרִיתִי Gn 17, 8, *pl.* שָׁרְוָן, שָׁרְיָן Balken.
שַׁרְכָּא *a. m.* (Est II 9, 16, MS סָרְכַיָּא) Rest.
שַׁרְכָּפָא *a. m.* Nest.
שַׁרְכַּפְתָּא *a. f.* dass.
שַׁרְנוּקָא s. שִׁנּוּקָא.
שַׁרְנֵק s. שְׁנַק.
שׁוּרְנְקָא (שְׁרְנָקָא) *a. m.* eine Vogelart.
שְׁרַע *a.* 1. herabhängen, herabfallen; 2. niederlegen; 3. ablassen.
שְׁרַעְתָּא *a. f.* Abhang, Böschung.
שְׁרַפְרָף *h. m.* Fussschemel.
שָׁרַץ *h. Hi.* Reptile hervorbringen.

שֶׁרֶץ *h. m.* Reptil.
שִׁרְצָא *a. m.* dass.
שְׁרְצִיפָּא *a. m.* eine Fussbekleidung.
שָׁרַק *h.* pfeifen, zischen.
שְׁרַק I *a., pf.* 3 *pl.* שְׁרַקוּ Thr 2, 15 dass.
שְׁרַק II *a.* 1. abgleiten; 2. bestreichen. *Itpe.* ausgleiten.
שָׂרָק *h. m.* Schminke.
שִׁרְקָא *a. m.* Abfluss.
שַׁרְקוֹקִיתָא *a. f.* Pfeife.
שְׁרַקְרָק *h. m.* eine Vogelart.
שְׁרַקְרָקָא *a. m.* dass.
שְׁרַר, שְׁרוֹר *a.* festgeschlossen sein. *Pa.* festmachen. *Itpe.* fest werden.
שֹׁרֶר *h. m.* Nabel.
שֵׁרֵשׁ *h. Pi.* entwurzeln. *Hi.* Wurzel schlagen. *Hitpa.* eingewurzelt werden.
שְׁרַשׁ *a. Pa.* 1. *inf.* שָׁרָשָׁא Koh 3, 2 entwurzeln; 2. Wurzel schlagen. *Aph.* Wurzel schlagen. *Itpe.* Gewinn bringen.
שְׁרְשָׁא, שִׁרְשָׁא *a. m., pl. c. s.* שְׁרְשׁוֹהִי Jes 53, 2 Wurzel.
שַׁרְשׁוּרָא *a. m.* Strick.
שַׁרְשִׁיפָּא *a. m.* Schemel.
שַׁרְשֶׁרֶת s. שַׁלְשֶׁלֶת.
שָׁרֵת *h. m.* Dienen, Dienst.
שַׁרְתּוּעַ *h. m.* Spiess, Spitze.
שֵׁשׁ *h. m., f.* שִׁשָּׁה sechs. *pl.* שִׁשִּׁים sechzig.
שָׁשִׁיתָא I *a. f.* Laterne.
שָׁשִׁיתָא II *a. f.* Kuchen.
שֵׁשַׁךְ männl. Personenname.
שֵׁשֶׁת dass.
שַׁתָּא (Lv 25, 50) *a. f., ind.* שְׁנָא Lv 25, 53, *pl. d.* שְׁנַיָּא Lv 25, 50 Jahr.
שְׁתָא I, שְׁתִי (Gn 9, 21), אִשְׁתִּי (Ex 34, 28, MS שְׁתִי) *a., pf.* 1 *sg.* שְׁתִיתִי Dt 9, 9, *imp. sg.* אֱשְׁתְּ trinken. *Itpe. ipf.* יִשְׁתְּתֵי Lv 11, 34 getrunken werden.
שְׁתָא II *a., pt.* שָׁתֵי Jes 19, 10 Soc 59, *ipf.* 2 *sg. f.* תִּשְׁתְּן Ri 16, 13 weben. *Aph.* 1. dass.; 2. befestigen.

שַׁתָּאָה *a. m.* Trinker.
שָׁתָה I *h.* trinken. *pt. pass.* שָׁתוּי betrunken.
שָׁתָה II *h. Ni. Ho.* gegründet werden.
שְׁתוֹיָא *a. m.* Trinker.
שְׁתּוּמָא *a. m.* Öffnung, Durchbohrung.
שִׁתּוּף *h. m.* Vereinigung, Verbindung.
שָׁתוּק *h. m.* schweigsam.
שְׁתוּקָא *a. m.* 1. dass.; 2. Schweigen.
שְׁתוּקִי *h. m., f.* שְׁתוּקִית Kind mit unbekanntem Vater.
שְׁתּוּתָא *a. m.* Sechstel.
שתותיים (Midr. Teh. 109 Ausg. Konst. 1512) l. גּוּנְתַּיִים, s. גּוּנְתִּי.
שְׁתִי *h. m.* Aufzug (des Gewebes).
שְׁתְיָא (Lv 13, 48) *a. m.* dass.
שָׁתְיָא (Koh 3, 11) *a. m.* Grund, Unterlage.
שְׁתִיָּה I *h. f.* Trinken.
שְׁתִיָּה II *h. f.* Grund, Unterlage. אֶבֶן שְׁתִיָּה Stein im Allerheiligsten des Tempels.
שְׁתִילָא *a. m., pl.* שְׁתִילִין Jer 31, 5 (Soc 59 wohl שִׁתְלִין) Steckling.
שְׁתַּיִם *h. f. du.* zwei.
שְׁתִימָה *h. f.* Öffnen.
שְׁתִיקָה *h. f.* Schweigen.
שְׁתִיקוּת *h. f.* dass.
שְׁתִיקוּתָא *a. f.* dass.
שְׁתִיתָא *a. f.* Speise aus gerösteten Ähren.
שְׁתִיתָאָה (Nu 7, 42) *a. m., f. d.* שְׁתִיתֵיתָא Ex 26, 9 sechster.
שָׁתַךְ *h. Pu.* sich mit Rost überziehen.
שְׁתַךְ *a.* rostig werden. *Pa.* 1. dass.; 2. beschädigen (?).
שָׁתַל *h.* einsetzen, pflanzen. *Ni. Ho.* gepflanzt werden.
שְׁתַל *a., pt. pass. f.* שְׁתִילָא Ez 17, 8 pflanzen.
שְׁתָל *a. m.* Setzling.
שַׁתָּלָא *a. m.* Gärtner.
שָׁתַם *h.* öffnen.
שְׁתַם *a.* dass.
שָׁתַן *h. Hi.* Urin lassen.

שְׁתַן *a. Aph.* Urin lassen.
שֶׁתֶן *h. m.* Urin.
שְׁתַם *a.* feststellen. *Itpe.* festgestellt werden.
שִׁתָּסָא *a. m.* Grund, Grundpfeiler.
שָׁתַף *h. Pi.* verbinden, zusammengesellen. *Hitp.* sich vereinigen, sich beteiligen.
שְׁתַף *a.* zugesellen. *Pa. pt. pl.* מְשַׁתְּפִין Ct 1, 7 (MS מְשַׁתַּתְּפִין) zugesellen. *Itpa.* 1. sich vereinigen; 2. sich beteiligen. *Itpo. pf.* אִשְׁתּוֹתַף Est II 3, 14 (nicht MS) sich vereinigen.
שֻׁתָּף *h. m.* Genosse.
שֻׁתָּפָא *a. m., pl.* שֻׁתָּפִין Jes 1, 23 Soc 59 dass.

שֻׁתָּפוּת *h. f.* 1. Genossenschaft; 2. Gemeinschaftlichkeit.
שֻׁתָּפוּתָא *a. f., c.* שֻׁתָּפוּת Lv 5, 21 Gemeinschaftlichkeit.
שֻׁתָּפְתָּא *a. f., c. s.* שֻׁתָּפְתָּךְ Ma 2, 14 Genossin.
שָׁתַק *h.* schweigen. *Pi.* schweigen lassen. *Hitp.* verstummen.
שְׁתַק, שְׁתֵיק (Lv 10, 3) *a.* schweigen, verstummen. *Pa.* 1. schweigen lassen; 2. *pt. pl. f.* מְשַׁתְּקָן Ez 1, 24 ruhen lassen. *Itpa.* verstummen.
שַׁתְקָאָה *a. m.* schweigend.
שְׁתַר *a. Pass.* אִשְׁתַּתַּר zurückbleiben.
שָׁתַת I *h.* langsam fliessen.
שָׁתַת II *h.*, s. שָׁתָה II.

Gk= 2216
Xm= 406

ת

ת 1. der zweiundzwanzigste Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 400.
תָּא *h. m.* Gemach.
תָּא *a., f.* תָּאִי, *pl.* תּוֹ, s. אֲתָא.
תָּאַב *h.* begehren. *Hi.* 1. dass.; 2. begehren lassen.
תְּאֵיב I *a.* zurückkehren. S. תּוּב.
תְּאֵיב II *a., pt. pl.* תָּאֵיבִין Ho 13, 5 (MS צְרִיכִין) begehren.
תִּיאֻבְתָּא *a. f., c. s.* תִּיאֻבְתִּיךְ Gn 3, 16 (MS תִּיוּבְתִּיךְ) Begehren.
תֵּיאוֹדוֹרוֹס männl. Personenname (Θεόδωρος).
תְּאוֹ *h. m.* Wildochse (?).
תַּאֲוָה *h. f.* Verlangen.
תְּאוֹמָה *h. f.* 1. Zwillingsschwester; 2. *pl.* Backzähne.
תְּאוֹמִים *h. m. pl.* 1. Zwillinge; 2. ein Sternbild des Tierkreises.
טְאוֹמְנִי männl. Personenname.
תְּאַטְרוֹן *x. m.* (θέατρον) Theater.
תְּאֵינְתָא *a. f.* s. תֵּינְתָא.

תָּאַם *h. Hi.* sich verdoppeln. *Pu.* doppelt sein. *Ho.* dazwischen gestellt werden.
תְּאֵנָה *h. f.* 1. Feige; 2. Feigenbaum.
תְּבָא *a. m.* Rumpf.
תְּבַב *a. Pa.* 1. *pf.* 2 *sg.* תַּבֵּיבְתָּא Ez 35, 5 überliefern; 2. hinziehen.
תְּבוּאָה *h. f.* Getreide.
תְּבוּסָה *h. f.* Vermischung.
תְּבוּרָא *a. m., c.* תְּבוּר Jes 30, 14 (MS תְּבָרָה) Zerbrechen.
תְּבִיעָה *h. f.* 1. Aufforderung; 2. Mahnung.
תְּבִירָא *a. m.* 1. Bruch; 2. *c. s.* תְּבִירֵיהּ Am 6, 6 (MS תְּבָרֵיהּ), תְּבִירְהוֹן Ob 12, 13 (Soc 59 תְּבָרְהוֹן) Verderben, Unglück.
תְּבִירוּתָא *a. f., c.* תְּבִירוּת Thr 3, 65 Zermalmung.
תֵּבֵל (1 S 2, 8) *h. f.* Welt.
תֶּבֶל *h. m.* 1. Würze; 2. Lieblichkeit.
תָּבַל *h. Pi.* würzen. *Pu. pt.* gewürzt.
תֶּבְלָא (Lv 20, 12) *a. m.* Schändlichkeit.
תַּבְלָא *a. m.* Gewürz.
תַּבְלוּל *h. m.* Vermischung.

תיבלטרין 1. פִּיבַלְטְרִין *x. m.* (φιβουλατώριον) Kleid mit Fransen (?).
תְּבְלְיָא *a. m.* Strick.
תְּבַלְלָא *a. m.* Schnecke.
תְּבַלְתָּא *a. f., pl.* תְּבְלִין Ähre.
תֶּבֶן *h. m.* Stroh, Häcksel.
תָּבַן *h. Ni.* als Stroh verwandt werden.
תְּבַן *a. Itpe.* mit Stroh bestreut werden.
תִּבְנָא (Ex 5, 7) *a. m., ind.* תְּבַן Ez 13, 10 Stroh, Häcksel.
תַּבְנִית *h. f.* Form, Modell.
תָּבַע *h.* 1. auffordern (zur Ehe); 2. einfordern. *Ni.* aufgefordert werden.
תְּבַע *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶתְבַּע Gn 9, 5 fordern; 2. mahnen; 3. auffordern (zur Ehe); 4. *inf.* מִתְבַּע Gn 25, 22 erbitten, nachsuchen; 5. *pf. c. s.* תַּבְעֵיהּ Lv 10, 16 suchen; 6. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְבְּעוּן Dt 12, 5 aufsuchen, besuchen. *Pa.* fordern. *Itpe.* untersucht werden.
תבקיון 1. תֵּבִיקוֹן *x. m.* (θηβαϊκόν) von Theben.
תְּבַר *a.* 1. *inf.* מִתְבַּר Gn 19, 9 zerbrechen; 2. abbrechen; 3. *pt. pass.* תְּבִיר Lv 22, 22 verletzen. *Pa. pf.* תַּבַּר Ex 9, 25 zerschmettern. *Itpe.* 1. *inf.* אִתְּבָרָא Jon 1, 4 Soc 59 zerbrochen werden; 2. *pf.* אִתְּבַר Ex 22, 9 verletzt werden; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּתַּבְרוּן Dt 20, 3 zusammenbrechen, sich ängsten. *Itpa. pt. pl.* מִתַּבְּרִין Ex 32, 18 zerschmettert werden.
תְּבָרָא *a. m.* 1. Lv 24, 20 Bruch, Zerbrechen; 2. Jes 51, 20 Soc 59 Verderben, Unglück; 3. Widerspruch.
תַּבָּרָא *a. m.* Zerschmetterer (ein Gerät).
תִּבְרָנִי s. טִבְרָנִי.
תִּבְרוֹשׁ Flussname (*Tiberis*).
תְּבִרְתָּא *a. f.* 1. Widerlegung; 2. Quittung.
תַּבְשִׁיל *h. m.* gekochte Speise, Gericht.
תַּבְשִׁילָא (Gn 25, 29) *a. m.* dass.
תָּגָא *a. m.* 1. Est II 2, 17 (MS תַּגָּא) Krone; 2. Verzierung auf Buchstaben.

תְּגְאַלְתָּא *a. f., ind.* תְּגְאָלָה Jes 4, 4 Besudelung.
תִּגְדָּא *a. m.* 1. Stab; 2. Szepter.
תַּגְלָא männl. Personenname.
תִּגְלַחַת *h. f.* Scheeren, Abschneiden.
תָּגַר *h. Pi.* in Sold nehmen, dingen.
תְּגַר *a. Itpa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּתַּגַּר Dt 21, 14 Handel treiben.
תִּגְּר *h. m.* Streit.
תַּגָּר *h. m.* Kaufmann, Händler.
תַּגָּרָא *a. m., ind.* תַּגָּר Gn 38, 2 dass.
תִּגְרָא (Sac 14, 21), תִּגָּרָא *a. m.* Handel.
תִּגְּרָא *a. m.* Streit.
תִּגְּרוּתָא *a. f.* Handel.
תִּגְרָנָא *a. m.* streitsüchtig.
תִּגְרְתָא *a. f.* Streit.
תַּדַּי männl. Personenname (Θευδᾶς).
תַּדַּיָּא *a. m. pl., ind.* תַּדִּין Ho 9, 14 Brüste (des Weibes).
תדיוטום ?
תָּדִיר *h. m.* beständig, dauernd.
תְּדִירָא *a. m., f.* תְּדִירָא Nu 4, 16 dass.
תְּדִירָא (Ex 28, 30) *a.* (auch 'בְּת) immer, beständig.
תַּדְמוֹר (1 K 9, 18) Ortsname (Palmyra).
תַּדְמוֹרָאָה *a. m.* Einwohner von Tadmor.
תַּדְמוֹרִי *h. m.* dass.
תּוֹדוֹס männl. Personenname (vgl. Θευδᾶς).
תּוֹדְרוֹס, תּוֹדוֹרוֹס dass. (Θεόδωρος).
תְּהָא I *a.* erstarrt sein, staunen.
תְּהָא II *a., pf.* 3 *f. sg.* תְּהָת Thr 1, 9 (Ven. 1517 תְּהַת) bereuen.
תְּהָא III *a.* riechen.
תָּהָה I *h.* erstarrt sein.
תָּהָה II *h.* bereuen.
תְּהוֹם *h. m. f.* Tiefe, Abgrund.
תְּהוֹמָא (Gn 1, 2) *a. m.* dass.
תְּהוּת *h. f.* Reue.
תְּהוּתָא *a. f.* dass.
תְּהִלִּים *h. m. pl.* Bezeichnung des Psalmbuchs.
תַּהְפּוּכְתָא *a. f.* Verkehrtheit.
תַּהְפְּכָנָא *a. m.* verkehrt.

תַּהְפְּכָנוּתָא *a. f.* 1. Verkehrtheit; 2. Umkehrung.
תּוּ (= תּוּב) *a.* ferner, weiter.
תו s. אֲתָא.
תָּו, תָּאו *h. m.* Zeichen, Mal.
תַּוָּא I (Ez 9, 4) *a. m.* dass.
תַּוָּא II (Ez 40, 7) *a. m.* Zimmer.
תְּוָא *a.* bereuen.
תּוֹאֲנָה *h. f.* Anlass (zu Schlimmem).
תּוֹאַר *h. m.* 1. Gestalt; 2. Schönheit.
תּוּב *a.* 1. *pf.* תָּב Gn 18, 33 zurückkehren; 2. *pf.* 3 *f. sg.* תָּבַת Ex 4, 7 wieder werden; 3. *ipf.* 1 *sg.* אֲתוּב Gn 30, 31 wieder thun. *Pa.* erwidern. *Aph.* 1. *pf.* אֲתֵיב Nu 25, 11, הֲתֵיב, אוֹתֵיב umkehren machen, wenden; 2. *ipf.* יְתִיב Nu 5, 7 vergelten; 3. *pf.* 3 *pl.* אֲתִיבוּ Nu 13, 26 erwidern; 4. Einwendung erheben. *Ittaph.* 1. *pf.* אִתְּתַב Gn 42, 28, אִתּוֹתַב zurückgegeben werden, zurückgebracht werden; 2. wiederhergestellt werden; 3. vergolten werden; 4. *pt.* מִתְּתַב Jes 53, 7 Antwort erhalten; 5. widerlegt werden.
תּוּב (Est II 1, 7) *a.* ferner, wieder.
תּוֹבָא *a. m., c. s.* תּוֹבֵיהּ Jes 19, 14 Auswurf.
תּוּבָא Ortsname.
תּוּבְיָה Flussname.
תּוּבָן *a.* ferner, wieder.
תּוֹבָרוֹת *h. f. pl.* Zugschnur (?).
תּוֹדָה männl. Personenname (s. תַּדַּי).
תּוֹדְתָא (Nu 7, 12) *a. f.* Dankopfer.
תָּוָה *h. Pi.* Zeichen machen.
תְּוַהּ (Gn 27, 33) *a.* 1. erschrecken, sich entsetzen; 2. unruhig sein.
תְּוַהּ *h. m.* Angst, Entsetzen.
תְּוְהָא (Gn 27, 33) I *a. m.* dass.
תְּוְהָא II *a. m.* Reue.
תַּוְהָא Flussname.
תּוֹהוּ *h. m.* Erstarrung, Öde.
תַּוְהוּת *h. f.* Reue.
תַּוְהוּתָא *a. f., c.* תַּוְהוּת Dt 28, 67 (MS תְּוְהַת) Entsetzen.
תּוֹחֶלֶת *h. f.* Hoffnung.

תְּוַי Flussname.
תַּוָּךְ Ortsname.
תָּוֶךְ *h. m.* Mitte.
תּוֹךְ *h. m.* 1. Innenseite, Inneres; 2. תּוֹךְ, בְּתוֹךְ während. תּוֹךְ כְּדֵי innerhalb der Dauer von; 3. מִתּוֹךְ infolge. מִתּוֹךְ שֶׁ da ja. מִתּוֹךְ כָּךְ deshalb.
תָּוַךְ *h. Pi.* die Mitte bilden.
תּוֹךְ schallnachahmendes Wort für das Geräusch von kochendem Gemüse.
תּוּךְ *a.* verletzen. *Itpe.* beschädigt werden.
תּוּכָא *a. m.* Schaden.
תּוֹכֵחָה *h. f.* Zurechtweisung.
תּוֹכֵחְתָא *a. f., ind.* תּוֹכֵיחָא Mi 6, 2 dass.
תּוֹלָדָה *h. f.* 1. Erzeugnis; 2. Unterart.
תּוֹלְדוּתָא *a. f., c. s.* תּוֹלְדוּתֵיהּ Est II 3, 3 (MS תּוֹלָדְתֵיהּ) Geburt.
תּוֹלַדְתָּא *a. f., pl. c.* תּוֹלְדָת Gn 5, 1 Entstehung; 2. Geschlecht.
תּוֹלָנָא, תּוֹלְעָנָא *a. m.* kermesfarben, purpurn.
תּוֹלַעַת *h. f.* Wurm.
תּוֹלַעְתָּא (Dt 28, 39) *a. f.* dass.
תּוּם *h. m.* Knoblauch (*Allium sativum*).
תּוּמָא *a. m., pl.* תּוּמֵי Nu 11, 5 dass.
תּוֹמֶן *h. m.* Achtelmass.
תּוֹמַנְתָּא *a. f.* dass.
תּוּמַרְתָּא s. תְּמַרְתָּא.
תּוֹן *a.* ihr (= אַתּוּן).
תַּוְנָא *a. m., pl. d.* תַּוְנַיָּא Dt 32, 25 Gemach, Kammer.
תּוֹסְפָאָה *a. m.* 1. Hinzufüger; 2. Tosephtakundiger (?).
תּוֹסֶפֶת, תּוֹסָפָה *h. f.* 1. Hinzufügung; 2. Hinzugefügtes; 3. Zusatztradition zur Mischna.
תּוֹסֶפְתָּא *a. f.* dass.
תּוֹעֵבָה *h. f.* Abscheu, Greuel.
תּוֹעֵיבְתָא *a. f., ind.* תּוֹעֵיבָא Lv 18, 22 dass.
תּוֹף *h. m., pl.* תֻּפִּים Pauke.
תּוֹפֶת Ortsname.

תּוֹצָאוֹת *h. f. pl.* Unterarten.
תּוֹקֶף *h. m.* 1. Macht; 2. Stärke.
תּוּר *h.* durchspähen.
תּוּר *a. Pa.* wecken.
תּוֹר I *h. m.* Stier, Ochs. רֹאשׁ תּוֹר Ausläufer eines Grundstücks.
תּוֹר II *h. m.* Turteltaube.
תּוֹרָא *a. m.* 1. *ind.* תּוֹר Lv 4, 3 Stier, Ochs; 2. 2 K 12, 10 l. mit MS חוֹרָא.
תּוֹרָא *a. m.* 1. Ex 28, 32 Schnur; 2. Rand.
תַּוָּרָא *a. m.* Ochsentreiber.
תּוֹרְבָּלָא (Dt 14, 5) *a. m.* Wildochs.
תּוֹרָה *h. f.* 1. Gesetz; 2. Gesetzrolle; 3. heilige Schrift.
תּוֹרִיתָא *a. f.* Gestalt, Form.
תּוֹרֶן *h. m.* Mastbaum.
תּוֹרְנִיתָא *a. f.* Cypresse.
תּוֹרֶף I *h. m.* Scham.
תּוֹרֶף II *h. m.* das Wesentliche eines Dokuments (die Ausfüllung des Formulars).
תּוֹרְתָא *a. f.* 1. Lv 22, 28 Kuh; 2. Personenname; 3. בֵּי תּוֹרְתָא Ortsname.
תּוֹרְתָיָא *a. m.* aus Be Torta.
תּוֹשָׁב *h. m.* 1. festsitzend; 2. גֵּר תּוֹשָׁב Beisass, auf israelitischem Gebiet wohnhafter Nichtisraelit.
תּוֹת *a.* 1. *c. s.* תּוֹתֵיהּ Est II 1, 2 (MS תּוּתֵיהּ) unter; 2. anstatt.
תּוּת *h. m.* 1. Maulbeere; 2. Maulbeerbaum.
תּוּתָא *a. m.* dass.
תּוֹתָב *h. m.* angesetzt. שֵׁן תּוֹתֶבֶת falscher Zahn.
תּוֹתָבָא *a. m.* 1. festsitzend; 2. *c. s.* תּוֹתָבֵיהּ Ex 22, 26 (MS תּוּתָבֵיהּ), *pl. c. s.* תּוֹתָבַנָא Jos 9, 13 Praet., Gewand; 3. *d.* תּוֹתָבָא Ex 12, 45 Beisasse.
תּוֹתָבוּתָא *a. f., c.* תּוֹתָבוּת Gn 37, 1 Fremdlingsaufenthalt.
תּוֹתָבְתָא I *a. f., c. s.* תּוֹתָבַתְכוֹן Ez 16, 3 (MS תּוֹתָבוּתְכוֹן) dass.

תּוֹתָבְתָא II *a. f.* 1. Busse; 2. Widerlegung.
תּוֹתֵי *a.* 1. unter; 2. anstatt.
תּוֹתָרָא *a. m.* 1. Fessel; 2. besudelte Schafwolle.
תּוֹתָרָן *h. m.* mit Schnupfen behaftet (?).
תְּזָוִית *h. f.* Verwirrung.
תזקיטא (KohR 7, 26, Ausg. Pes.) l. תַּזְקִיפָא *a. m.* Hinterhalt.
תָּחַב *h.* stecken, hineinstecken.
תַּחְבּוּלוֹת *h. f. pl.* ausgesonnener Scherz (Scheinkampf).
תְּחוּם *h. m.* 1. Grenze; 2. Gebiet.
תְּחוּמָא (Nu 34, 4) *a. m.* dass.
תְּחוֹת *a.* 1. *c. s.* תְּחוֹתוֹהִי Lv 15, 10 unter. מִתְּחוֹת Gn 1, 9 von unter; 2. *c. s.* תְּחוֹתַהּ Gn 2, 21 anstatt.
תַּחְוְתָא *a. f.* eine Vogelart.
תְּחוֹתֵי *a.* 1. unter; 2. anstatt. S. תְּחוֹת.
תָּחַח *h., pt.* תּוֹחֵחַ locker.
תְּחִיָּה *h. f.* Auferstehung.
תְּחִיְתָא, תְּחִיּוּתָא *a. f.* dass.
תָּחַל *h.* (v. תְּחִלָּה) *Hi.* anfangen.
תְּחַל *a. Aph.* dass.
תַּחְלָא *a. m.* unreife Dattel.
תַּחֲלוּאִים *h. m. pl.* Krankheit.
תַּחְלוּסָא s. תַּחְלֵי.
תַּחְלֵי *a. m. pl.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*).
תַּחְלִיפָא männl. Personenname.
תָּחַם *h. Pi.* begrenzen, die Grenzen bezeichnen.
תְּחַם *a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* תְּתַחֵים Ex 19, 12 dass.; 2. *pt. pass. pl. f.* מְתַחֲמָן Ex 28, 14 an den Enden anbringen.
תַּחְמַדְתָּא (Est II 1, 1, MS חֲמִידְתָא) *a. f.* Wohlgefallen.
תַּחְמוּדָא *a. m., pl. c.* תַּחְמוּדֵי Mi 7, 3 Gelüst.
תַּחְמוּדְתָא *a. f.* dass.
תַּחְנָה männl. Personenname.
תַּחֲנוּנִין (Est II 5, 1, MS תַּחֲנוּנִים) *a. m. pl.* Flehen.

תְּחַף s. תְּחַב.
תַּחְפַּנְחֵס (Jes 30, 4) Ortsname.
תַּחֲרוּת h. f. Streit.
תַּחֲרוּתָא (Hb 1, 3) a. f. dass.
תַּחַשׁ h. m. eine Tierart (von den Rabbinen nicht gekannt).
תַּחְשׁוֹן h. m. Quäler (?).
תַּחַת h. unter.
תַּחְתָּא a. לְתַחְתָּא Dt 28, 13 unten, herunter.
תַּחְתָּאָה (Jos 15, 19) a. m. unterer.
תַּחְתּוֹן h. m. dass. זְקַן הַתּ' Schamhaar.
תַּחְתּוֹנִיּוֹת h. f. pl. Unterleibsleiden.
תַּחְתִּית h. f. Untersatz.
תוֹטִינִי männl. Personenname.
תֵּי (= תְּהֵי) s. הֲוָה.
תְּיָא. וָתְיָא (= וְאָתְיָא) s. אֲתָא.
תֵּיאָבוֹן h. m. Begierde.
תְּיָה ,תִּיאָה h. f. Wurzel von Hahnenfuss (*Ranunculus*).
תֵּיבָה h. f. 1. Kasten, Lade; 2. Arche; 3. Wort.
תֵּיבוּתָא a. f. 1. Ex 2, 3 (MS תֵּיבְתָא) Kasten; 2. Gn 6, 14 (MS תֵּיבְתָא) Arche.
תֵּיבְתָא a. f., s. תֵּיבוּתָא.
תֵּיהָא a. m. בַּת תֵּיהָא Saugrohr (?).
תָּיו Name des 22. Buchstaben im hebr. Alphabet.
תְּיוּבָא a. m. Auswurf.
תְּיוּבְתָא a. f. 1. Ct 5, 5 Umkehr, Busse; 2. Jer 12, 5 Ven. 1517 Antwort; 3. Widerlegung; 4. pl. c. s. תְּיוּבְתְהוֹן Jer 5, 6 (Ven. 1517 תְּיוּבְתְּהוֹן) Entartung.
תִּיוּבְתָּא a. f., c. s. תִּיוּבְתִּיךְ Gn 3, 16 Begehren.
תְּיוֹם h. m. Zwilling.
תְּיוֹמָא a. m., pl. תְּיוֹמִין Gn 25, 14 dass.
תְּיוֹמֶת h. f. Zwilling.
תְּיוֹמְתָא a. f. dass.
תֵּיַטְרוֹן x. m. (θέατρον) Theater.
תֵּיל s. תְּלָא.
תִּינוֹק h. m. Knabe, Kind.
תִּינוֹקֶת h. f. Mädchen.
תֵּינַח 1. תְּנַח, s. נוּחַ.
תֵּינְתָא (Ri 9, 10 Praet.) a. f., pl. תֵּינִין Dt 8, 8 1. Feige; 2. Feigenbaum.
תֵּיקוּ (תִּקּוּ = תְּקוּם, ipf. 3 f. sg. v. קוּם) a. 1. es bleibt; 2. es bleibt unbeantwortet.
תְּיָקָא I (Dt 22, 8) a. m. Geländer.
תְּיָקָא II s. תֵּיקָא.
תְּיר h. m. wach.
תַּיָּר h. m. Späher, Kundschafter.
תַּיָּרָא a. m. dass.
תְּיָרָא a. m. Paar (Joch Ochsen).
תֵּירוּכִין (Thr 1, 1, nicht MS) a. m. pl. Verstossung.
תֵּירוּמָא a. m., pl. c. תֵּירוּמֵי Ez 27, 6 Balken.
תֵּירוּסָא x. m. Widerspenstigkeit.
תֵּירוּצָא a. m. Gradheit, Gerechtigkeit.
תִּירוֹשׁ h. m. Most.
תַּיִשׁ h. m. Ziegenbock.
תֵּיִשָׁא a. m., pl. d. תֵּישַׁיָּא Gn 30, 34 dass.
תַּיְשָׁה h. f. Ziege.
תְּיתוּרָא a. m. Brücke.
תַּכָּא a. m. Tisch.
תִּכְבּוֹסֶת h. f. Waschung.
תַּכְבְּרָא (1 S 25, 18) a. m. Braten mit Füllung.
תִּכָּה h. f., pl. תִּכִּין Stich.
תִּכְילְתָא (Ex 28, 28) a. f., ind. תַּכְלָא Ex 25, 4 1. purpurblaue Farbe; 2. purpurblauer Stoff.
תְּכֵיף a. בַּת' Nu 6, 9 1. plötzlich; 2. unversehens.
תְּכִיפָה h. f. 1. unmittelbare Aufeinanderfolge; 2. Verbindung.
תַּכָּכָא a. m. Zernager (Motte).
תְּכַל a. vertrauen.
תְּכֵיל ,תְּכוֹל a., pf. 1 sg. תְּכוֹלִית Gn 43, 14 (MS תְּכֵילִית), pt. f. תְּכְלָא Ex 23, 26 kinderlos werden, kinderlos sein. *Pa.* pt. f. מְתַכְּלָא 2 K 2, 19 kinderlos machen, töten. *Aph.* ipf. 2 sg. m.

תַּתְכֵּיל Dt 32, 25 dass.; 2. *pf.* 3 *pl.* אַתְכִּילוּ Gn 31, 38 Fehlgeburt haben.
תַּכְלָא (תִּכְלָא) *a. m.* Kinderlosigkeit.
תִּכְלָא I *a. m.* 1. Motte; 2. Verderbnis; 3. Schmerz.
תִּכְלָא II s. תבלטירין.
תִּכְלָא III *a. m.* Vertrauen, Sicherheit.
תַּכְלוּתָא *a. f., ind.* תַּכְלוּ Jes 47, 8 Kinderlosigkeit.
תַּכְלִית *h. f.* 1. Ende; 2. Endzweck.
תִּכְלָנָא *a. m.* Hoffnung.
תְּכֵלֶת *h. f.* 1. purpurblaue Farbe; 2. purpurblauer Stoff.
תוּכְמִידָא (PesR 23)?
תַּכַּן *a. Pa.* bereiten. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* אַתְכִּינוּנוּן Jes 48, 5 (MS אַתֵּיכוּנוּן) dass.
תְּכַם *a.* stampfen.
תַּכְסִים s. טַכְסִים.
תַּכְסִיתָא *a. f.* Hülle.
תכספית (?) *x. f.* Schaar.
תָּכַף *h.* 1. einander anschliessen; 2. nacheinander treffen. *Hi.* anschliessen.
תְּכַף *a.* dass.
תֶּכֶף *h. m.* תּ' לְ unmittelbar nach.
תַּכְרִיךְ *h. m.* 1. Bündel; 2. *pl.* Sterbekleid.
תַּכְרִיכָא *a. m.* 1. *pl.* תַּכְרִיכִין Ez 27, 16 Gewand; 2. *pl.* Sterbekleid.
תַּכְשִׁיט *h. m.* 1. Putz, Schmuck; 2. schönes Gewand.
תַּכְשִׁיטָא *a. m., pl.* תַּכְשִׁיטִין Ru 3, 3 dass.
תִּכְּתָא *a. f., pl. d.* תִּכַּיָּא Ex 28, 14 Kette.
תֵּל *h. m., pl.* תִּלִּים 1. Haufen; 2. Steinhaufen.
תִּלָּא *a. m.* 1. *ind.* תֵּיל Dt 13, 17 dass.; 2. תֵּל אַרְזָא Ortsname.
תָּאלָא *a. m.* eine Palmenart.
תְּלָא *a.* 1. *pt. pass. pl.* תְּלַן Dt 28, 66 hängen, aufhängen; 2. sich stützen; 3. erheben; 4. zwingen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִתְּלִיוּן Est II 2, 23 gehenkt werden; 2. hingehalten werden; 3. sich erheben.

תְּלָא. תּ' אִילָן *h. m.* Frettchen.
תַּלְבּוּשׁ (תַּלְבִּישׁ) Ortsname.
תַּלְגָּא *a. m.* 1. Schnee; 2. Erkältung.
תָּלָה *h.* 1. hängen, aufhängen; 2. anhängen, abhängig machen; 3. in der Schwebe halten. אָשָׁם תָּלוּי Schuldopfer wegen zweifelhafter Vergehung; 4. erheben. *Ni.* 1. gehenkt werden; 2. abhängig gemacht werden.
תְּלַהּ s. תְּלַח.
תִּלְהָא s. תִּלְחָא.
תְּלוּי *h. m.* Henkel.
תִּלּוּי *h. m.* Erhebung.
תָּלוּי *h. m.* Darübergeschriebenes.
תִּלּוּל *h. m.* Warze.
תְּלוּלִית *h. f.* Haufen.
תָּלוּת *h. f.* Darübergeschriebenes.
תְּלוּתָא *a. f.* Drängen.
תְּלַח *a.* sich spalten. *Itpe.* dass.
תִּלְחָא *a. m.* Stück.
תְּלִי *h. m.* Henkel.
תַּלְיָא *a. m.* Pflock.
תְּלִיָּה *h. f.* 1. Aufhängen; 2. Zweifel.
תִּלִּים *h. m. pl.* Psalmbuch.
תְּלֵיסַר *a. m., f.* תְּלֵיסְרֵי dreizehn.
תְּלִישָׁה *h. f.* Abreissen.
תְּלִיתָאָה (Gn 2, 14) *a. m., f. d.* תְּלִיתֵיתָא Nu 2, 24 dritter.
תְּלַל *a., pt. pass.* תְּלִיל erhaben.
תָּלַם *h. Hi.* Furchen ziehen.
תֶּלֶם *h. m.* Furche.
תַּלְמָא *a. m.* dass.
תַּלְמָא *x. m.* (τολμηρός) verwegen (?).
תַּלְמוּד *h. m.* 1. Belehrung. תַּלְמוּד לוֹמַר Belehrung (der Schrift) ist zu sagen; 2. Gesetzeslehre; 3. Gesetzesstudium; 4. Gesetzeskunde; 5. Erörterung der Mischna; 6. (später) Bezeichnung von Schriftwerken, welche diese Erörterung mitteilen.
תַּלְמוּדָא (Ct 1, 2) *a. m.* dass.
תַּלְמַי männl. Personenname.
תַּלְמִיד *h. m.* Schüler. תּ' חָכָם Gelehrter.

תַּלְמִידָא *a. m., pl. c.* תַּלְמִידֵי 2 K 2, 15 Schüler.
תַּלְמְיוֹן männl. Personenname.
תַּלְמְיוּתָא *a. m.* Furchenziehen (?).
תַּלְמִית (?) *h. f.* Furche.
תַּלְמוּסָא *x. m.* (τόλμησις) Kühnheit.
תּוּלַפִּין *x. m. pl.* (θάλασσαι) Meerpurpur (?).
תַּלַסִּים *x. m.* (θαλάσσιος) Seemann.
תְּלַשַּׂר (Jes 37, 12) Ortsname.
תָּלַע *h. Hi.* 1. wurmfrässig werden; 2. Würmer ablesen.
תְּלַע I *a. Aph.* dass.
תְּלַע II s. תְּלַת.
תְּלְעֲבָא (Jes 28, 11, MS תּוּלַעֲבָא) *a. m.* Spott.
תָּלַשׁ *h.* ausreissen, abreissen. *Ni.* losgerissen werden.
תְּלַשׁ *a., pt. pass.* תְּלִישׁ Ex 22, 31 dass. *Pa.* dass. *Itpe. ipf.* יִתְּלַשׁ Sac 14, 4 losgerissen werden.
תְּלָת (Gn 11, 15) *a. m., f.* תְּלָתָא drei. תְּלָתֵי die drei. תְּלָתִין Ex 26, 8 dreissig. תְּלָתָא dritter Wochentag (Dienstag).
תְּלַת *a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg. m.* תְּתַלֵּית Dt 19, 3 in drei Teile teilen; 2. *inf. c.* תַּלָּתוּת Gn 38, 24 zum dritten Male wiederholen.
תְּלְתָא, תַּלְתָּא *a. m.* 1. *d.* תַּלְתָּא 2 K 11, 5 Drittel; 2. dreijährig.
תִּלְתּוּל *h. m.* Warze.
תַּלְתוּתָא *a. f.* 1. *c.* תַּלְתוּת Nu 15, 6 Drittel; 2. Dreijährigkeit.
תַּלָּתוּתָא *a. f., c.* תַּלָּתוּת 1 S 20, 19 Verdreifachung. S. תְּלַת.
תלתכים (jMeg 74[a], Ausg. Ven. תלתסים) 1. תַּלַסִּים.
תַּלְתַּלִּים *h. m. pl.* Hügel.
תִּלְתָּן *h. m.* Fönugrec (*Trigonella Foenum graecum*).
תַּלְתְּסַר Ortsname.
תָּם *h. m.* 1. unschädlich (nicht als stössig bekanntes Tier); 2. unversehrt.
תַּם *a.* dort.
תֻּמָּא *a. m.* 1. *pl. c. s.* תֻּמֵּיהוֹן 2 S 15, 11 (Ven. 1517 תּוּמֵיהוֹן) Unschuld; 2. *pl. d.* תֻּמַּיָּא Ex 28, 30 Bestandteil des hohepriesterl. Loses.
תִּמָּא *a. m.* eine Vogelart.
תֶּמֶד *x. m.* (*temetum*) Tresterwein.
תִּמֵּד *x. Pi.* 1. Tresterwein aufgiessen; 2. mischen. *Ni.* gemischt werden.
תָּמַהּ *h.* sich wundern, staunen. *Hi.* Staunen erregen.
תְּמַהּ I *a., pf.* 3 *pl.* תְּמַהוּ Hb 3, 10, *ipf.* 3 *pl.* יִתְמְהוּן Ez 32, 10 Ven. 1517 dass. *Aph.* 1. *pt.* מַתְמַהּ Jer 12, 5 Ven. 1517 dass.; 2. als Frage hinstellen.
תְּמַהּ II *a. Pa.* verdünnen.
תִּמְהָא I *a. m., ind.* תְּמַהּ Est II 10, 1 Steuer (?).
תִּמְהָא II *a. m.* 1. *ind.* תִּימַהּ Jer 5, 30 Staunen, Verwunderung; 2. Wunder.
תִּמָּהוֹן *h. m.* Staunen.
תִּמְהֲתָא *a. f.* 1. Staunenerregendes; 2. s. תַּמְחֲתָא.
תִּמּוּז s. תְּמֵיר.
תַּמּוּז (Ct 1, 7) Name des vierten Monats.
תַּמּוּזָא *a. m.* 1. Ez 8, 14 Ven. 1517 Name eines Abgotts; 2. männl. Personenname.
תְּמָן (Jes 13, 21) *a. f. pl.* eine Tierart.
תְּמוּפָה, תְּמוּקָה absichtl. Veränderungen v. תְּמוּרָה.
תִּמּוּר *h. m.* Emporsteigen.
תִּמּוּרָא *a. m.* Wimper.
תְּמוּרָה *h. f.* 1. Vertauschung; 2. Name eines talmud. Traktats.
תִּמּוּרְתָא *a. f.* Wimper.
תַּמּוּת *h. f.* 1. Unschädlichkeit; 2. Unversehrtheit.
תְּמוּתָה *h. f.* sterbend.
תַּמְחוּי *h. m.* 1. Schüssel; 2. Sammelstelle für Naturalgaben an Arme; 3. *pl.* תַּמְחוּיוֹת Vertiefung am Joch für den Nacken der Ochsen.
תַּמְחֲתָא *a. f.* Abfall (von Bast).

תימיטינום l. דִּמִיטְיָנוֹס.
תָּמִיד h. m. 1. das tägliche Opfer im Tempel; 2. Name eines Mischnatraktats.
תְּמִידָא (Koh 10, 17) a. m. dass.
תָּמֵיהַּ h. m. staunend.
תְּמִיהָא a. m., f. תְּמִיהָא Est II 1, 3 (MS תְּמֵיהָא) dass.
תָּמִים h. m. makellos.
תְּמִימָא a. m. redlich.
תְּמִימוּת h. f. Redlichkeit.
תְּמִימוּתָא (Est II 8, 13) a. f. dass.
תְּמִינָאָה (Lv 9, 1) a. m., f. d. תְּמִינֵיתָא Lv 25, 22 achter.
תָּמֵיר h. m. mit ausgefallenen Wimpern.
תְּמַךְ a. Pa. festhalten.
תַּמְכָּה h. f. Möhre (*Daucus Carota*)?
תַּמְכְּתָא a. f., ind. תַּמְכָּה (Ct 2, 9, MS תַּמָּכָה) dass.
תְּמָלֵי (2 S 3, 17) a. gestern.
תמליון s. תַּלְמְיוֹן.
תֵּימֶלְיוֹס x. m. (θεμέλιος) Grundstein.
תימליוסים l. תֵּימֶלְיוֹסִים x. m. (θεμελίωσις) Fundament.
תִּמֵּם h. Pi. 1. vollkommen machen; 2. redlich verfahren.
תַּמָּן (Gn 2, 8) a. dort.
תַּמְנֵי (Gn 5, 4), תְּמָנֵי a. m., f. תְּמָנְיָא Nu 29, 19 acht. d. תּוּמַנְתֵּי die acht. תְּמָנַת עֲסַר Gn 14, 14 achtzehn. pl. תְּמָנַן Gn 35, 28 achtzig.
תַּמְנֵיסַר a. m. achtzehn.
תַּמְנֵיסְרָאָה a. m. achtzehnter.
תְּמְנְתָּא s. תּוּמַנְתָּא.
תִּמְנָת Ortsname.
תַּמְצִית h. f. Zurückgebliebenes, Rest.
תָּמַר h. Pi. emporsteigen.
תָּמָר h. m. 1. Dattel; 2. Dattelpalme.
תַּמְרָא a. m., ind. תְּמַר Ct 2, 12 (MS תָּמָר) dass.
תְּמָרָה h. f. 1. dass.; 2. Zweig.
תִּמֹּרָה (תְּמָרָה) h. f. Rauchsäule.
תַּמְרוּקָא a. m. Salben.
תַּמְרוּרִים h. m. pl. Bitterkeit.
תְּמַרְתָּא a. f. 1. Dattelpalme; 2. Dattel.

תְּנָא I a. 1. pf. תְּנָא 2 S 20, 10 (MS תְּנֵא) wiederholen, zum zweiten Mal thun; 2. als Rechtstradition mitteilen, lehren. תָּנֵי er lehrt; תְּנוּ רַבָּנַן unsere Lehrer lehrten; תַּנְיָא es ist gelehrt worden (Ausdrücke zur Einführung von Traditionen ausserhalb der Mischna). תְּנֵינַן, תְּנַן wir haben gelehrt (zur Einführung eines Mischnasatzes). *Pa.* erzählen, verkündigen. *Aph.* lehren. *Itpe. pf.* אִתְּנִי Gn 41, 32 (MS *Itpa.* אִתַּנִּי) wiederholt werden. *Itpa.* erzählt werden.
תְּנָא II a. *Pa.* verändern.
תְּנָא III a. *Aph.* verabreden.
תַּנָּא h. m. Traditionskundiger.
תַּנָּאָה a. m. dass.
תְּנָאָה a. m. 1. Bedingung; 2. Verabredung.
תְּנִבָּא a. m. Abspannung, Schwäche.
תָּנָה h. *Hi.* verabreden.
תָּנוֹיָא a. m. Traditionskundiger.
תְּנוּיָא a. m. 1. Traditionskunde; 2. Gespräch; 3. Spottrede.
תַּנּוּר h. m. Backofen.
תַּנּוּרָא a. m., ind. תַּנּוּר Gn 15, 17 dass.
תנח. אִתְּנַח s. אֲנַח.
תַּנְחוּם h. m. 1. pl. תַּנְחוּמִין Tröstung; 2. männl. Personenname.
תַּנְחוּמָא a. m. 1. pl. תַּנְחוּמִין Gn 50, 21 Tröstung; 2. männl. Personenname.
תַּנְחוּמְתָּא a. f., pl. c. s. תַּנְחוּמָתְהָא Jes 66, 11 (MS תַּנְחוּמַהָא) Tröstung.
תְּנַחְתָּא (Ez 2, 10) a. f. Seufzen.
תַּנְיָא s. תְּנָא I.
תַּנָּיָא s. תַּנָּאָה.
תַּנִּין h. m. grosse Schlange.
תַּנִּינָא a. m. 1. Ex 7, 9 dass.; 2. pl. d. תַּנִּינַיָּא Gn 1, 21 Seeungeheuer.
תִּנְיָנָא (Gn 2, 13) a. m., f. d. תִּנְיֵיתָא Ex 1, 15 zweiter.
תִּנְיָנוּת (Nu 10, 6) a. zum zweiten Mal.
תִּנְיָנוּתָא a. f. Wiederholung, zweites Mal.

תִּנְיָנִיתָא (Jes 42, 2, MS תִּנְיֵיתָא) *a. f.* ein zweites Mal.

תְּנַן *a. Pa. pf.* תַּנֵּן Ex 19, 18, *pt. m. pl. d.* מְתַנְּנַיָּא Jes 7, 4 rauchen.

תְּנָנָא, תַּנְנָא (Ex 19, 18) *a. m., ind.* תְּנָן! Gn 15, 17, Ri 20, 38 Praet., *c. s.* תַּנְנֵיהּ Ex 19, 18 Rauch.

תנופולין (EchR 1, 5) l. מֶטְרוֹפּוֹלִין.

תֵּיסַבְרָא, תֵּיסַוְרָא *x. m.* (θησαυρός), *pl. h.* תֵּיסַבְרָן, תֵּיסַבְרִיּוֹת, *a.* תֵּיסַבְרִין, תֵּיסַבְרִין Schatz.

תְּסִיל *h. m.* eine Taubenart.

תְּסִילָא *a. m.* dass.

תְּסִיסָה *h. f.* Gähren.

תָּסַס *h.* 1. gähren; 2. sprudeln.

תְּסַס *a.* dass.

תִּסְפּוֹרֶת *h. f.* Scheeren.

תִּסְפַּרְתָּא *a. f.* dass.

תַּסְקוּפָא *a. m.* 1. *pl. c.* תַּסְקוּפֵי Dt 22, 14 Ränke; 2. Schickung.

תִּסְקַפְתָּא *a. f., ind.* תִּסְקְפָא Ri 14, 4 Schickung, Geschick.

תְּעָא *a.* irren. *Aph.* irre führen.

תָּעַב I *h.* abscheulich sein. *Pi.* 1. verabscheuen; 2. für abscheulich erklären. *Pu.* verabscheut werden.

תָּעַב II s. תָּאַב.

תְּעַב *a. Aph. pf.* 2 *sg.* אַתְעֵיבְתְּ Ez 16, 52 abscheulich handeln.

תַּעֲבוּרָא *a. m., ind.* תַּעֲבוּר Jes 9, 18 Grimm.

תָּעָה *h.* irren.

תַּעֲלָא *a. m., pl.* תַּעֲלִין Thr 5, 18 Fuchs.

תַּעֲנוּג *h. m.* Vergnügen.

תַּעֲנִית *h. f.* 1. Fasten; 2. Name eines talmud. Traktats.

תַּעֲנִיתָא (Jes 58, 6 Soc 59) *a. f., ind.* תַּעֲנִי Jo 1, 14 (MS תַּעֲנֵי), *pl.* תַּעֲנְיָן Jes 58, 4 Soc 59 Fasten.

תַּעַר *h. m.* Rasiermesser.

תַּעֲרוֹבֶת *h. f.* 1. Vermischung; 2. Verwechselung.

תְּפָא *a., imp.* תְּפִי 2 K 4, 38 auf den Herd setzen.

תְּפָא (Ex 15, 20) *a. m.* Tamburin.

תַּפְדַּי männl. Personenname.

תַּפּוּחַ *h. m.* 1. Apfel; 2. runder Haufen.

תַּפּוּחָא *a. m., pl. c.* תַּפּוּחֵי Ct 2, 5 Apfel.

תָּפוּס *h. m.* Sattelbügel.

תְּפוּסָה s. תְּפִיסָה.

תָּפַח *h.* schwellen, aufgehen. *Ni.* anschwellen.

תְּפַח *a.* dass. *Itpe.* genesen.

תְּפִי *h. m.* Kanne.

תִּיפְיָא, תְּפָיָא *a. m.* Kochherd.

תֻּפִּינִים *h. m. pl.* (*bibl.*) eine Art Kuchen.

תְּפִינִין *a. m. pl., c.* תְּפִינֵי Lv 6, 14 dass.

תְּפִיסָה *h. f.* 1. Ergreifen, Angreifen; 2. Besitztum.

תְּפִירְתָּא *a. f.* Naht.

תְּפִישָׂה s. תְּפִיסָה.

תָּפַל I *h.* albern reden.

תָּפַל II s. טָפַל.

תְּפַל *a. Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתַּפַּלוּ Dt 1, 1 albern reden.

תָּפֵל I *h. m.* ungesalzen.

תָּפֵל II s. טָפֵל.

תַּפְלָא s. טַבְלָא.

תִּפְלָה *h. f.* 1. Albernheit; 2. Albernes.

תְּפִלָּה *h. f.* 1. Gebet; 2. *pl.* תְּפִלִּין beim Gebet anzulegende Kapsel mit Gesetzesabschnitten.

תַּפְלְגְתָּא *a. f.* Streit, Meinungsverschiedenheit.

תַּפְלוּת *h. f.* Albernheit.

תְּפִלְּתָא *a. f., pl.* תְּפִלִּין Ex 13, 16; Ct 8, 3 Gebetskapsel.

תַּפְנוּק *h. m.* Vergnügung.

תַּפְנוּקָא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl. c.* תַּפְנוּקֵי Gn 49, 20 Leckerbissen.

תַּפְנִים Ortsname.

תָּפַס *h.* 1. ergreifen; 2. in Besitz nehmen; 3. tadeln; 4. an etw. haften. *Ni.* ergriffen werden. *Hi.* haften lassen.

תְּפַס *a.*, *inf.* מִתְפּוֹס Est II 3, 8 (MS מַתְפּוֹס) ergreifen. *Itpe. pt.* מִתְּפֵס (Koh 11, 4, MS מִתְּפַס) ergriffen werden.

תְּפַף *a.* ausspeien.

תַּפְקִיד *h. m.* 1. Heimsuchung, Begattung; 2. Befehl.

תַּפְקִידָא *a. m.* Deposit, in Verwahrung Gegebenes.

תַּפְקִידְתָּא (Dt 6, 1) *a. f.* Befehl.

תַּפְקָן männl. Personenname.

תָּפַר *h.* zusammennähen.

תְּפַר *a.* dass.

תֶּפֶר *h. m.* Naht.

תָּפַשׂ s. תְּפַס.

תַּפְשִׁיחָא *a. m.* Abspalten.

תַּפְשִׁיטָא *a. m.* Bestimmtheit.

תָּפִית *x. m.* (τάπης) Teppich.

תוצינוש l. תִּיצִינוֹשׁ Name eines Flusses (*Ticinus*).

תֵּיק *x. m.* (θήκη) 1. Scheide; 3. Behältnis.

תֵּיקָא *x. m.* dass.

תֵּקִי? (Ct 8, 3) *x.* Oberschwelle.

תַּפְתִּיחָא *a. m.* rissiges Feld (?).

תִּקְוָה *h. f.* Mass.

תִּקוּלָא (Koh 9, 12, MS תַּקְלָא) *a. m.* Falle, Fallstrick.

תִּקוּלְתָא *a. f.* Verderben.

תְּקוּמָה *h. f.* Bestand. אֶבֶן ת' Stein zur Verhütung des Abortierens.

תְּקוּמְתָא *a. f.*, *ind.* תְּקוּמָה Lv 26, 37 dass.

תִּקּוּן *h. m.* 1. Verordnung, Einrichtung; 2. Verbesserung; 3. Ordnung.

תִּקּוּנָא *a. m.* 1. *c. s.* תִּקּוּנֵיהּ Ex 28, 8 Befestigung; 2. *c.* תִּקּוּן Ex 33, 6 Rüstung; 3. *pl. c.* תִּקּוּנֵי Dt 22, 5 Putz, Schmuck.

תְּקוֹעַ Ortsname.

תְּקוּפָה *h. f.* Sonnenwende.

תְּקוּפְתָא *a. f.*, *c.* תְּקוּפַת Ct 1, 7 dass.

תָּקִין (Gn 1, 31) *a.* recht.

תְּקִיעָה *h. f.* langanhaltender Stoss ins Horn.

תְּקִיעוּתָא *a. f.* Hornblasen.

תְּקִיעֲתָא *a. f.* 1. Benediktion mit Erwähnung des Hornblasens; 2. Tag des Hornblasens (Neujahr).

תַּקִּיפָא *a. m.* 1. *ind.* תַּקִּיף Dt 1, 28 mächtig, stark; 2. *c.* תַּקִּיף Dt 28, 50 hart.

תָּקַל *h. Ni.* straucheln.

תְּקַל I *a.*, *ipf.* יִתְקַל Jes 31, 3 (MS *Itpe.* יִתְּקֵיל) dass. *Pa.* dass. *Aph. pf.* 2 *pl.* אַתְקֵילְתּוּן Ma 2, 8 zu Fall bringen. *Itpe. ipf.* 2 *sg.* תִּתְּקֵיל Dt 7, 25 straucheln. *Itpa. ipf.* 2 *sg.* תִּתַּקַּל Dt 12, 30 (MS *Itpe.* תִּתְּקֵיל) zu Fall gebracht werden.

תְּקַל II *a.*, *ipf.* יִתְקוֹל Ex 22, 16 wägen, zuwägen. *Pa.* dass. *Itpe.* gewogen werden.

תִּקְלָא I, תַּקְלָא (Ex 10, 7, Lv 19, 14) *a. m.* 1. Anstoss, Fallstrick; 2. Verderben.

תִּקְלָא (Ex 38, 26) II *a. m.* Sekel (Gewicht u. Münze).

תְּקָלָה *h. f.* Anstoss, Verleitung zur Sünde.

תִּקַלְתָּא *a. f.*, *pl. c.* תַּקְלַת Jes 57, 14 Soc 59 Verderben.

תַּקְלוּתָא *a. f.*, *c. s.* תַּקְלוּתְכוֹן Jes 50, 11 (Soc 59 תַּקְלָתְכוֹן) dass.

תָּקַן *h. Pi.* 1. anordnen, verordnen; 2. ausbessern, zurechtstellen; 3. den Zehnten abscheiden. *Hi.* 1. verordnen; 2. rüsten; 3. ordnen.

תְּקַן *a. Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יְתַקְּנוּן Ex 16, 5, *pt. pass.* מְתַקַּן Dt 23, 13 zubereiten, herstellen; 2. *ipf.* 3 *sg.* יְתַקֵּין Dt 22, 5 (MS יְתַקֵּן) ordnen, schmücken; 3. *pt. pass.* מְתַקַּן Ri 16, 26 Praet., befestigen; 4. den Zehnten abscheiden. *Aph.* 1. *imp. sg.* אַתְקֵין Gn 43, 16 zubereiten, ordnen; 2. *inf.* אַתְקָנָא Nu 10, 33 bereiten, hinstellen; 3. anordnen. *Itpa.* 1. bereitet sein; 2. *pf.* 3 *sg. f.* אִתַּקְנַת 1 K 2, 12, *ipf.* יִתַּקַּן Jes 16, 5 befestigt sein; 3. *ipf.* יִתַּקַּן Dt 22, 5 sich schmücken; 4. sich bessern.

תִּקּוּן *h. m.* richtige Ordnung.

תְּקְנָא *a. m.* 1. *ind.* תְּקֵין Ex 18, 17, *pl.* תְּקְנִין Gn 24, 67, *d.* תְּקְנַיָּא Jos 21, 43 Praet., recht; 2. *ind.* תְּקֵין Gn 41, 32 fest.

תַּקָּנָה *h. f.* 1. Verordnung, Bestimmung; 2. Vorteil; 3. Ausbesserung, Besserung.

תַּקַּנְתָּא *a. f.* dass.

תָּקַע *h.* 1. stossen; 2. auf dem Horn blasen; 3. hineinblasen; 4. hineinstecken. *Ni.* 1. hineingesteckt werden; 2. in eine Lage gebracht werden. *Hi.* auf dem Horn blasen lassen.

תְּקַע *a.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְקְעוּן Nu 10, 5 ins Horn stossen; 2. schlagen. *Itpe. ipf.* יִתְּקַע Am 3, 6 Soc 59 geblasen werden.

תָּקַף *h.* sich bemächtigen.

תְּקֵיף *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* תְּקִיפוּ Gn 7, 19, *ipf.* יִתְקַף Gn 44, 18 stark werden; 2. *imp. sg.* תְּקַף Dt 12, 23 stark sein; 3. *pf.* תְּקֵיף Gn 47, 20 schwer sein; 4. *pf.* תְּקֵיף Gn 4, 5 zornig werden; 5. sauer werden. *Pa.* 1. *imp.* תַּקֵּיף Dt 1, 38 stark machen, stärken; 2. befestigen; 3. anstrengen; 4. festhalten. *Aph.* 1. *imp. sg.* אַתְקֵיף Ex 4, 4 ergreifen, festhalten; 2. fest anpacken; 3. stark machen; 4. hart machen. *Itpa.* 1. *pf.* אִתַּקַּף Gn 48, 2 sich stark machen, sich anstrengen; 2. *pf.* אִתַּקַּף Ex 7, 13 hart werden.

תְּקְפָּא (Nu 24, 8) *a. m.* 1. *ind.* תְּקוֹף Nu 24, 9 Macht, Stärke, Heftigkeit; 2. *pl. c.* תְּקְפֵי Dt 32, 13 fester Ort.

תַּקְרוֹבֶת *h. f.* Geschenk.

תִּקְרֻבְתָּא, תַּקְרֻבְתָּא (Gn 32, 20) *a. f., ind.* תִּקְרֻבָא Jer 51, 59 dass.

תִּקְרָה *h. f.* Gebälk.

תקרקים? (Siphre Dt 234) ein Kleidungsstück.

תַּקְשִׁיט s. תַּכְשִׁיט.

תְּרָא s. תּוֹרָא.

תְּרָא I *a. Aph.* verwarnen.

תְּרָא II *a.* einweichen, wässern. *Itpe.* eingeweicht werden.

תַּרְבָּא (Lv 3, 16) *a. m., c.* תְּרַב Lv 4, 8 Fett.

תרכוכות (EchR 1, 2 Ar.) 1. תַּרְבּוּסוֹת, s. תּוֹרִיבוֹס.

תַּרְבּוּ. בֵּי ת׳ Ortsname.

תַּרְבּוּת *h. f.* 1. Zucht; 2. Zähmung; 3. Art.

תַּרְבּוּתָא *a. f.* dass.

תְּרְבְּיָנָא (Nu 11, 12) *a. m.* Erzieher.

תְּרְבְּיָנְתָּא *a. f., c. s.* תְּרְבְּיָנְתֵיהּ (Ru 4, 16, MS תְּרְבְּיָנוּתֵיהּ) Erzieherin.

תַּרְבִּיצָא *a. m.* 1. Hof; 2. Akademie.

תַּרְבִּית *h. f.* Zins (Differenzgeschäft).

תּוֹרִיבוֹס *x. m.* (θόρυβος) Lärm.

תַּרְבָּץ *h. m.* 1. Hof; 2. Teil des Schlundes.

תַּרְבֵּץ *a.* den Hof in Ordnung bringen.

תַּרְבְּקָנָה Ortsname.

תרובתור (?) *h. m.* eine Kohlart.

תָּרַג *h. Hi.* 1. citronenfarbig machen; 2. mit Citronen füttern.

תַּרְגּוּם *h. m.* Übersetzung, insbes. die aram. Übersetzung bibl. Bücher.

תַּרְגּוּמָא *a. m.* dass.

תִּרְגֵּם *h.* übersetzen, bes. im Gottesdienst. *Pass.* übersetzt werden.

תַּרְגֵּם *a.* 1. *pt. pl.* מְתַרְגְּמִין Est II 3, 8 dass.; 2. erklären.

תְּרָגֵימָא s. טְרָגֵימָא.

תְּרְגְּמָנָא s. תְּרְגְּמִינָא.

תֻּרְגְּמָן *h. m.* Übersetzer, Dolmetscher.

תֻּרְגְּמָנָא *a. m.* 1. Est II 7, 5 dass.; 2. Übersetzung.

תְּרְגֵּסָא *x. m., pl.* תְּרְגֵּסִין 1 K 5, 23 Floss.

תַּרְדָּא *a. m.* Verrückter (s. תַּרְדִּין?).

תַּרְדָּה männl. Personenname (vgl. *Tiridates*).

תַּרְדְּיוֹן männl. Personenname.

תְּרָדִין *h. m. pl.* Mangold (*Beta vulgaris*).

תַּרְדִין *a. m. pl.* dass.

תַּרְדֵּמָה *h. f.* tiefer Schlaf.

תְּרָה *h. Hi.* warnen.

תְּרוּגָא *x. m.* Citronatcitrone (*Citrus medica cedra*).

תַּרְוָד *h. m.* Löffel.

תָּרוּט s. טָרוּט.

תַּרְוַי s. תְּרֵי.

תְּרוּמָה *h. f.* 1. Entfernung; 2. Priesterabgabe (vom Getreide); 3. *pl.* תְּרוּמוֹת Name eines Mischnatraktats.

תָּרוֹעָיָא *a. m.* Durchbrecher.

תְּרוּעָה *h. f.* Lärmblasen (mit dem Horn).

תְּרַז *h. Hi.* Ausleerung haben. *Ni.* entsetzt sein.

תְּרָזָא *a. m., ind.* תְּרַז Jes 44, 14 (MS תּוֹרָז) eine Baumart.

תְּרַח *a.* 1. *Itpa.* אִתְּתָּרַח (= אִתְאָחַר) warten; 2. *pt.* מתריח jBabM 10ᵈ, 1. mit Ausg. Ven. מְסָרִית, s. מְסַר.

תִּרְחָא männl. Personenname.

תְּרִיטָא *x. f.* (τρίτη) Drittel (ein Gewicht).

תרטיות l. טְאַטְרִיּוֹת, s. תְּאַטְרוֹן.

תרטימר s. טַרְטֵימַר.

תְּרֵי *a. m., f.* תַּרְתֵּי zwei. S. תְּרֵין.

תְּרַיָּא *a. m.* 1. die zwei; 2. der zweite Wochentag.

תְּרִיכוּתָא *a. f.* Vertreibung.

תְּרֵין (Ex 26, 38) *a. m., f.* תַּרְתֵּין Gn 32, 22 zwei. *c. s.* תַּרְוֵיהוֹן Gn 2, 35, *f.* תַּרְתֵּיהֵין Ez 23, 13 (Ven. 1517 תַּרְתְּהֶן). תְּרֵי עֲסַר Ex 15, 27, *f.* תַּרְתָּא עֶסְרֵי Gn 5, 8 zwölf.

תְּרַיַּסְקִי ein medisches Fest.

תְּרֵיסַר *a. m., f.* תְּרֵיסְרֵי zwölf.

תְּרֵיסְרָאָה *a. m.* zwölfter.

תְּרִיעֲתָא s. תִּרְעֲתָא.

תְּרִיצָא *a. m., pl.* תְּרִיצִין Ex 23, 8 grade, redlich.

תְּרִיצָאִית *a.* grade.

תְּרִיצוּת *a.* dass.

תְּרִיצוּתָא *a. f., c.* תְּרִיצוּת 1 K 3, 6 Redlichkeit, Gerechtigkeit.

תְּרִיצְתָא *a. f.* dass.

תֵּרְיָקָא, תֵּירְיָקֵי *x. f.* (θηριακή) ein Heilmittel.

תְּרַךְ *a. Pa. pf.* תָּרֵיךְ Gn 3, 24 vertreiben; 2. *imp.* תָּרֵיךְ Nu 23, 7 vertilgen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִתָּרַכוּ Ex 12, 39 vertrieben werden; 2. vertilgt werden.

תרכונתא s. טַרְכְּנוּתָא.

תַּרְכּוּס *h. m.* Untersatz.

תוריכוס l. תּוֹרִיבוֹס?

תְּרַם *h.* 1. entfernen; 2. die Priesterhebe entrichten.

תרמוד l. תַּדְמוֹר.

תרמודאה l. תַּדְמוֹרָאָה.

תְּרָמְיוֹת *x. f. pl.* (τούρμα) Reiterabteilung.

תַּרְמִיל, תְּרְמִיל *h. m.* Ranzen.

תַּרְמִילָא *a. m.* 1. *c. s.* תַּרְמִילֵיהּ 1 S 17, 40 (MS תְּרְמָלֵיהּ) dass.; 2. s. אַרְמִילוֹס.

תְּרְמָל *h. m.* dass.

תְּרְמַל *h.* Schoten bekommen.

תְּרְמוֹס *x. m.* (θέρμος) Lupine (*Lupinus termis*).

תְּרְמוֹסָא *x. m.* dass.

תְּרְמְסָר *x. m.* (*thermasarius*) Bademeister.

תְּרְמְסָרָא *x. m.* dass.

תרמצא l. טָרְמָנָא, s. טַרְמְנְטָא.

תְּרְנָא *a. m., c. s.* תְּרְנְהוֹן Jes 33, 23 Mastbaum.

תְּרוּנְגָא *x. m.* Citronatcitrone (*Citrus medica cedra*).

תַּרְנְגוֹל *x. m.* Hahn.

תְּרְנְגוֹלָא *x. m., c.* תְּרְנְגוֹל Est II 1, 3, *pl.* תְּרְנְגוֹלִין Est II 1, 3 dass. תְּרְנְגוֹל בָּרָא Wiedehopf.

תַּרְנְגוֹלֶת *x. f.* Henne.

תְּרְנְגוֹלְתָא *x. f.* dass.

תְּרוֹנוֹס *x. m.* (θρόνος) Stuhl.

תְּרוּנְתֵּק *x. m.* (τορνοθήκη) Behältnis für den Zirkel (?).

תְּרִים *x. m.* (θυρεός) 1. Schalter, Klappe (zum Verschluss des Kaufladens); 2. Schild.

תָּרַם *x. Hi.* Schild erheben, streiten.
תְּרַם *x. Aph.* 1. streiten; 2. rüsten.
תְּרִיסָא I (1 S 17, 7) *x. m.* (θυρεός) Schild.
תְּרִיסָא II *x. m.* (θυρίς) Fenster.
תַּרְסִי s. טַרְסִי.
תַּרְסִית, תְּרִיסִית *x. f.* ein Teil der Sandale.
תָּרַע *h. Hi.* Lärm blasen.
תְּרַע *a.* 1. Ri 6, 30 (MS *Pa.* תָּרַע) niederreissen; 2. verderben. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* תָּרַעוּ Gn 49, 6 niederreissen; 2. zerschlagen; 3. verderben. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אִתְּרַעַת Jer 39, 2 niedergerissen werden; 2. verderbt werden.
תַּרְעָא I *a. m., ind.* תְּרַע Ex 22, 39 Thür, Thor.
תַּרְעָא II *a. m.* Marktpreis.
תָּרָעָא *a. m., pl. d.* תָּרָעַיָּא 2 K 24, 14 (MS תַּרָעַיָּא) Thürhüter.
תַּרְעוֹמֶת *h. f.* Murren, Einrede.
תַּרְעִיתָא *a. f.* 1. Denken, Sinnen; 2. Ränke.
תְּרְעֲמוּתָא *a. f., c. s.* תְּרְעֲמוּתְהוֹן Nu 17, 25 (MS תְּרְעֲמָתְהוֹן) Murren.
תְּרְעַמְתָּא *a. f., pl. c.* תְּרְעֲמָת Ex 16, 12 dass.
תְּרְעֲתָא (1 K 11, 27) *a. f.* Riss, Einsturz.
תָּרַף *h. Hi.* verderben.
תְּרַף *a. Aph.* schändlich handeln.
תְּרְפָא *a. m.* בֵּית תּ׳ weibl. Scham.
תָּרְפָּה *h. f.* Verderben.
תַּרְפּוּת *h. f.* 1. Schande; 2. Bezeichnung des heidn. Jahrmarkts.
תַּרְפּוּתָא *a. f.* Verachtung.
תְּרַפְיָה *x. f.* (θεραπεία) Heilung.
תְּרַפְיוֹן *x. m.* dass.
תְּרַץ *a.* grade machen, grade richten. *Pa.* 1. sich aufrichten; 2. anordnen; 3. zurechtstellen.
תְּרִיצָא s. תְּרִיסָא.
תְּרָקָא s. תְּרָקִי.

תֶּרְקַב *x. m.* (τρίκαβος) Mass von drei Kab.
תְּרָקִי (Θράκη) Thracien.
תְּרַקְיָא s. טְרַקְיָא.
תֵּירָקִין *x. m. pl.* (θώραξ) Harnische.
תורקין (Spr 7, 6) l. תְּרִיסִין, s. תְּרִיסָא II (?).
תורקלינא s. טְרַקְלִינָא.
תַּרְקוּשׁ s. תַּרְכּוּס.
תרכא s. תַּרְדָּא.
תַּרְשִׁישׁ Ortsname.
תַּרְתֵּין s. תְּרֵין.
תַּרְתֵּיסְרֵי s. תְּרֵיסְרֵי.
תַּרְתֵּר *a.* werfen.
תֻּשְׁבַּחְתָּא *a. f.* 1. Ruhm; 2. Dt 31, 19 Lobgesang.
תִּשׁוּב (2 K 1, 8) Ortsname.
תְּשׁוּבָה *h. f.* 1. Busse; 2. Entgegnung.
תַּשְׁוִיתָא *a. f.* 1. Ex 43, 13 Estrich; 2. Teppich, Polster.
תְּשׁוּעַ *h. m.* Neuntel.
תְּשׁוּקָה *h. f.* Begierde.
תַּשׁוּתָא *a. f., c.* תַּשׁוּת Thr 1, 6 Schwäche.
תִּשְׁחוֹרֶת *h. f.* Regierungsbeamter.
תַּשָּׁיָה *h. f.* schwächlich.
תַּשִּׁיוּתָא *a. f.* Schwäche.
תְּשִׁיעָאָה (Nu 7, 60) *a. m., f. d.* תְּשִׁיעֵיתָא Lv 25, 22 neunter.
תַּשִּׁישׁ *h. m.* schwach.
תַּשִּׁישָׁא *a. m.* dass.
תַּשִּׁישׁוּת *h. f.* Schwäche.
תַּשְׁלוּם *h. m.* Ersatz.
תַּשְׁלוּמָא *a. m.* 1. Bezahlung; 2. Vergeltung.
תַּשְׁלוּמְתָא (2 S 19, 3) *a. f.* Belohnung.
תֻּשְׁלַחְתָּא *a. f., c. s.* תֻּשְׁלַחְתֵּיה Ri 5, 15 (MS תֻּשְׁלְחָתֵיהּ) Sendung.
תִּשְׁלְמִי *h. m.* eine Vogelart.
תֻּשְׁלַמְתָּא *a. f.* 1. *pl. c.* תֻּשְׁלְמָת Dt 32, 32 Vergeltung, Bestrafung; 2. Bezahlung.
תַּשְׁמִישׁ *h. m.* 1. Benützung; 2. (auch mit מִטָּה) Beiwohnung; 3. Gebrauchsgegenstand.

תַּשְׁמִישָׁא *a. m.* dass.

תַּשְׁמִישְׁתָּא *a. f.* dass.

תַּשְׁנִיק *h. m.* Erstickung.

תְּשְׁסְרָאָה *a. m.* neunzehnter.

תֵּשַׁע *h. m., f.* תִּשְׁעָה neun. *pl.* תִּשְׁעִין neunzig.

תְּשַׁע (Gn 11, 24) *a. m., f.* תִּשְׁעָה Nu 34, 31 dass. תְּשַׁע עֲסְרֵי Gn 11, 25 neunzehn. *pl.* תִּשְׁעִין Gn 5, 9 neunzig.

תִּשְׁרִי Name des siebenten Monats.

תָּשַׁשׁ *h.* schwach werden. *Hi.* schwach machen.

תְּשַׁשׁ *a.* dass. *Po.* schwächen. *Itpe.* 1. schwach werden; 2. erkranken.

תְּתָא *a. m.* unten.

תַּתָּאָה *a. m.* unterer.

תְּתוּבְתָּא *a. f.* 1. Busse; 2. Widerlegung.

תּוֹתַי männl. Personenname.

Gk = 2249
Jm = 413.

Ergänzungen und Berichtigungen.

1b F. אֲבָבִית l.: אבבית (BerR 19) l. אֲבָכִית, s. חֲבָכִית.

2a F. אֲבְדֵימוֹס l.: אֲבוּדְמָא, אֲבְדְמִי männl. Personenname (Ἀβουδέμμος).

אֶבְדֵימוֹס männl. Personenname (Εὔδημος).

S. v. אבודינא str.: Ἀβυδηνός.

אֲבוּז h. m. kurz und dick.

F. אבויין ff. l.: אֲבוּזִיתָא a. f. Eisen zum Reinigen der Pflugschar.

אבואנא l. אַבְוָנָא.

F. אֲבוּנָא l.: אַבּוּנָא.

S. v. אֲבוּם l.: 3. Schüssel.

2b אֶבָּטֵי x. m. (ἐμβατής) Modell.

Str. אַבֵּי ff.

S. v. אָבִיב str.: 3. Monatsname (Nisan).

S. v. אֲבִיבָא l.: 3. יַרְחָא דַאֲבִיבָא Ex 23, 15 Monat der Ähreureife.

3a S. v. אביו l.: (viell. zu lesen אֲבַיֵי).

אֲבַיֵי männl. Personenname.

F. אַבִּיק l.: אָבִיק. Str.: (ἄμβιξ).

F. אִיבִירָוִיתָא ff. l.: איביריתא l. בְּרִירוּתָא.

3b אבלונם Ortsname.

אבמסים l. אֶבְמָתֵים männl. Personenname (Εὐμαθής).

אבנגר l. אכנגר, s. כַּנְגַּר.

אַבְנִימוֹס männl. Personenname (Οἰνόμαος).

אבום l. אָבִים Name eines Gottes (Ἆπις).

אובצנא l. אוּכְצָנָא.

4a אֲבִירוּדֵימוֹס männl. Personenname (Εὐρύδημος).

אברוטי l. אַבְרוֹסִי.

F. איברייא ff. l.: אַבְרָיְתָא a. f. Leichenmahl.

Ordne: אַבְרָיְתָא, אברית, אֲבָרַאי, אברוטי, אַבְרְיָתָא.

4b אַבְרוֹסִי h. m. eine Olivenart.

אברוצי, אברושי l. אַבְרוֹסִי.

אַגְדָּא a. m. 1. ind. אֲגַד 2 S 3, 29 (MS אֲגַר) Stab.

אגודי l. אֲגוּרִי.

5a F. אֲגַדְתָּא l. אֱגַּדְתָּא.

אֲגוּף s. אָגָף.

אגופה (jGitt 48[d]) ?

אֲגוֹרִי h. m. eine Olivenart.

אגין 1. jSabb 5[b] l. חָנוּן; 2. שוור את השליך את עַצְמוֹ l. אגינו.

אַגְמָא a. m., pl. אֲגַמִּין Jes 42, 15 Soc 59.

5b l.: אָגָן, אַגָּן.

אַגְנִיטוֹס männl. Personenname (Ἀντώνιος?)

Str.: אָגַף h. verkleben.

אֲגַף (2 K 4, 33 Soc 59) a., pf. 3 sg. f. אֲגַפַּת 2 K 4, 5. 21 Soc 59 schliessen.

Str.: אָגַף ff.

S. v. אֲגַף h. c. l.: 1. Flügel; 2. Schulter; 3. Seite.

אָגָף h. m. Verschluss.

6a S. v. אֲגַר II l.: Itpa. 3. Gewinn haben.

S. v. אַגְרָא füge hinzu: Gewinn.

S. v. אֲגוּרָא füge hinzu: *pl.* אֲגוּרָיאוֹת.
Str. אוּגְרָא ff.
אַגְרָדֵימוֹס, אַגְרְדְמוֹס *x. m.* (vgl. ἀγορανόμος).
F. אַגְרוֹן ff. l.: אגרון l. אֲגוֹרִי.
אֲגוּרִי *x. m.* (γῦρις) Feinmehl.
S. v. אַגְרִיאוֹן str.: *pl.* אֲגִירְיָסִין ff.
F. אַגִירְיָסָא ff. l.: אַגִירְיָסָא *x. m.* (ἄγριος), *pl.* אֲגִירְיָסִין Jer 5, 8 wild.
6b F. אֲדְ־ l. אַדְ־.
אדיבון (SchirR 3, 6) l. אֵימֵירוֹן.
F. אֲדוֹרִי ff. l.: אדורי ein Götzenname.
Str.: אוּדְיָינִי, אוּדְיָנָא *x. f.* Sessel.
7a אדנדקי l. אַוְתֶּנְתִּיקִי *x. m. pl.* (αὐθεντικοί) selbständige.
7b S. v. אֲדָק l.: Wulst (?). S. עֲדַק.
אִדְּרָא II (Est II 7, 9), אִדְרָא *x. m.* (κέδρος) eine Cedernart.
אַדְרַבָּא *a.* im Gegenteil.
אַדְרָבָא *a.* gegenüber der Ansicht von Raba.
אַדְרִיכוּתָא *a. f., c. s.* אַדְרִיכוּתֵיהּ Jer 51, 32 Stampfen.
S. v. אַדְרְיָנוֹס l.: Ἀδριανός.
S. v. אַדְרְיָנִי l.: Ἀδριανός.
8a F. אוּדְרָךְ ff. l.: אוּרְדַּךְ, s. אוּרְדְּכָא.
F. אֲדַרְכָּן ff. l.: אדרכן l. אַרְדְּבָן.
S. v. אהדורי str.: l. wie Ausg. L. ff.
L.: s. אֲדוֹרִי.
8b Str. אַהֲלִי ff.
אהליא? Ortsname.
9a אוּדְיָנָא, אוּדְיָנִי *a. m.* Estrade (?).
F. אוֹהֲדָנָא l.: אוּהֲדָנָא, s. אֶתְדָנָא.
אוֹהַדְתָּא l. אוֹחַדְתָּא.
אֲוָזָא, אֲוַזָּא *a. m.* Gans.
Str. אוּזְיָא ff.
F. אוּחַדְתָּא ff. l.: אוֹחַדְתָּא *a. f.* 1. Schlinge; 2. Rätsel.
אוֹחֲרִי s. אוּחְרִי.
אוֹטֶם *h. m.* 1. Verstopfung; 2. verstopfender Gegenstand; 3. Grundlage.
Art. אֲוֵיר u. אֲוֵירָא stelle S. 10a hinter אוּר. Lies: אֲוֵיר *x. m.* 1. Luft; 2. Himmel; 3. Klima; 4. Wetter; 5. freier Raum.
9b אֻולָם s. אַבְלַם.
אוֹמָהָה s. אוֹמָתָא.
F. אוֹמֶן l. אָמָּן.
F. אוֹמְנָא l. אֻמָּנָא.
אונין l. אֲנָצִין, s. אָנִיץ.
10a Str. אוֹנִיתָא ff.
F. אוֹפְנָא l.: אוּפְנָא.
אֻוְרְדֵימוֹס männl. Personenname (Εὐρύδημος).
10b אוּרְיוֹן männl. Personenname.
אוֹרָיְתָא *a. f., ind.* אוֹרָאָה Ma 2, 7 Or 1474, אוֹרָיָה.
F. אַוְרָנַס l.: אוּרְנַס.
אורוס s. אַבְרוּסִי.
אוֹרָעִיתָא *a. f., pl.* אורעיה LvJI 11, 20 MS l. אוֹרָעַיָן Wespe.
11a Str. אוֹתְיָא ff.
F. אַוְתָן l.: אותן l. זִיוְתָן, s. זִיוְתְנָא.
S. v. אַזְהָרָה l.: Verwarnung. Str.: 2. Aufklärung.
Str. אֲזוֹרָה ff.
11b S. v. אִזְמֵל l.: 2. Meissel.
F. אָזֶן ff. l.: אֹזֶן s. אוֹזֶן.
אוזפיה (LvJI 11, 20, MS אוריעה, Ed. princ. אודעיה) l. אוֹרָעַיָן, s. אוֹרָעִיתָא.
12a S. v. אֲחָא l. אֲחוּהִי.
12b אֲחָדָא ff. zu stellen hinter אֲחַד.
אָחוּדָא *a. m.* אָחוּד עַיְנִין Gaukler.
אֲחוֹרִי (?) *a. f.* andere. S. אוּחְרִי.
אֲחוֹרֵי *h.* hinter.
Str. אֲחִיָּה ff.
13a בֵּית א׳ .אֲחִיזָה Handhabe.
S. v. אָחַר l.: 2. rücklings begatten.
לְאַחַר יָדוֹ .אַחַר mit umgekehrter Hand.
S. v. אַחֵר l.: דְּבַר א׳ 3. Coitus.
13b S. v. אַחֲרָיָא l.: 1. haftbar; 2. letzter; 3. anderer (?).
S. v. אַחְרָיוּת str.: 3. Bürgschaft leistend.
S. v. אטא. *pl.* אטין l.: l. אָבוּזָן, s. אָבוּזִיתָא.
F. אַטְבָּא l.: אַטְבָא.

14a אֲטוּנָא *a. m., pl. c. s.* אֲטוּנֵיהוֹן Ex 35, 18.
אֲטִיטַס männl. Personenname (Τίτος).
אִיטַלְיוֹן Personenname, aus Ἰταλία gebildet.
S. v. אַטְלֵים l.: (ἀτελής) abgabenfrei.
Str. אַטְלִיסִיתָא ff.
Str. אֹטֶם ff.
אֲטִימוֹס *x. m.* (ἄθυμος) entkräftet.
Str. אִיטָנִי, אִיטָן ff.
אַטִּינוֹס männl. Personenname (*Attianus*?).
F. אֲטַקְטָא ff. l.: אֲטַקְטְיָא *x. f.* (ἀτακτία) Unordnung, Wildheit.
14b אַי, אֵי. אֵי מִנָּן Jos 2, 4 Praet. woher?
15a אֵיטוּנָא *a. m.* Leinwand.
אֵיטָן *h. m.* eine Binsenart.
אֵיטָנִי *h. m.* Rohr (?).
S. v. אַיִל l.: אַיַל קַמְצָא.
אֵילָא s. אֱלָא.
F. אִיַם l.: אָיַם.
15b אִימָה *h. f.* Wocken (Stab zum Aufwickeln der Wolle beim Spinnen).
S. v. אִימְתָנָא füge hinzu: Volksname.
F. אִין l.: אָיִן.
Str. אִינְיָנִי ff.
S. v. איינים l.: l. אֲטִימוֹס.
אֵיסוּר *h. m.* Gefangenschaft.
F. איפוסיהן (MidrTill 87) l.: איפוסיהן (MidrTill 78, 17).
S. v. אִיצָא l.: Dornenreis.
F. אַיְקָא ff. l.: איקא s. אִקָּא.
16a אִירָא *a. m.* Wollflocke.
F. אַירוּנִית ff. l.: אירונית *x. f.* eine Art Topf.
L.: אַיְרִינוֹן *x. m.* (ἀερινόν) himmelblau.
F. אכוז l.: אָכוּז.
אַכְוָאנָא *x. m.* Tisch.
16b אַכְזַרְיוּתָא *a. f.* Grausamkeit, Strenge.
S. v. אֲכָיָה füge hinzu: (Ἀχαΐα).
17a S. v. אוֹכְלוֹסָא füge hinzu: *pl.* אָכְלוּסִין Est II 1, 3.
אַכְסַלְנוֹס *x. m.* (vgl. σαγάλινος) Teakholz (von *Tectona grandis*).
L.: אַכְסְלִין *x. m.* (βήξιλλον) Fähnchen.

17b S. v. אַכְסָנְיָא l.: אַכְסְנַאי פַּרְכָא (ξενοπάροχος) Quartiermeister.
F. אַכְסַנְיָא ff. l.: אַכְסַנְיָאI *x. f.* (ξενία) 1. Herberge, Quartier; 2. Gastmahl; 3. Gastfreundschaft; 4. Mietsverhältnis; 5. Fremde.
אַכְסַנְיָא II *x. f.* (ξενία) Wirtin.
L.: אֻכָּף *h. m.* Packsattel.
L.: אוּכְצָנָא *a. m.* Überanstrengung.
S. v. אִכְרוּם l.: Nah 2, 11 (f. Am 2, 11).
L.: אָכְרוּעַ *h. m.* Ricinus.
18b S. v. אַלְוָא l.: ἀλόη.
אִלּוּלֵי (Ez 4, 26, Koh 6, 6) *a.* wenn nicht.
אֱלֵיוְתְרוּפוֹלִים Ortsname (Ἐλευθερόπολις).
Str. אֵילְיוֹם ff.
19a Stelle אֵילְיוּפוֹלִים hinter אֱלַיסְטוֹן.
Str. אֱלֵיוְתְרוּפוֹלִים ff.
S. v. אליחרק l.: l. אֱלִירִיקֵי (?).
אֵילְיוֹס *x. m.* (ἥλιος) Sonne.
Str. אֲלִיסָא ff.
S. v. אוֹלְיָר str.: 2. s. אוֹלָרִין.
אוֹלְיָרִין *x. m. pl.* (ὁλόβηρος) Gewänder aus reiner Purpurwolle.
אֲלִיתָא *a. f.* Holzspan.
אֲלֶכְסַנְדְּרָא, אֲלֶכְסַנְדְּרִי, אֲלֶכְסַנְדְּרֵי männl. Personenname (Ἀλέξανδρος).
19b S. v. אֲלַםI l.: *imp. pl.* אֵילַמוּ Dt 31, 6.
אַלְמָא I *a. m.* Bekräftigung.
אַלְמָא II *a.* 1. also, folglich; 2. warum?
20a אֲלַנְקֵי, viell. בָּאלַנְקֵי.
אָלַס männl. Personenname (Οὐάλης).
F. אֲלְסִים ff. l.: אֲלִיסִים, אִלְסִים *x. m.* (ἄλσος) Wäldchen, Hain.
20b L.: אילופוסה l. אֲלוֹפִּסָא männl. Personenname (Ἀλόπιος).
L.: אלופסין l. אֲלוֹפְסוֹן *x. m.* (ὀλοφύζων) wehklagend.
F. אֲלְקְטֵי ff. l.: אַלְקְטָא *a. m.* Sommerhaus.
S. v. אֱלָרְיָא l.: ἱλάρια.
אולרייא (jSabb 8b) *x. m. pl.* (ὠράριον) Tuch, Schärpe.

F. אוּלָרִין ff. l.: אולרין s. אוֹלָיָרִין.
אִלִירִיקִי *x. f.* (Ἰλλυριακή) Illyrien.
21a אַמְבוֹנָא *x. m.* (ἄμβων) Anhöhe.
S. v. אֶמְבָּטָה l.: ἐμβάτη.
אֶמְבָּטֵי II *x. m.* (ἐμβάτης) Modell.
S. v. אַמְבָּטֵים l.: ἐμβάτης.
21b F. אֶמְדּוּתָא *a. f.* l.: אֶמְדוּת *h. f.* Str. אַמּוֹן ff.
S. v. אָמוֹרָא l.: *a. m.*
S. v. אָמוֹרָאָה l.: אָמוֹדָאָה.
22a S. v. אַמְטוּל l. אַמְטוּלְתִיךְ.
F. אֲמִיטַלְיָא ff. l.: אמיטליא s. מיטליא.
אימיקנטרון (KohR 2, 18), l. mit Ausg. Pes. אִמִּי קֶנְטְרוֹן.
אֶמָּן II *h. m., pl.* אֶמָּנִיּוֹת Erntestück (der von Einem Schnitter abzuerntende Teil des Feldes).
L.: אֻמָּנָא I *a. m.* 1. Handwerker, Künstler; 2. Handwerk (?).
אֶמָּנָא II *a. m.* Erntestück.
22b אומוֹנְיאָה *x. f.* (ὁμόνοια) Einigkeit (?).
23a St. אִמְרָאָה ff.
23b F. אַמְתָּלָא l.: אַמְתָּלָא. Füge hinzu: 2. Grund.
אֲנִגְרָא II *x. m.* eine Münze.
S. v. אַנְגְרְוָטָא l.: Aufseher über den Frohndienst.
S. v. אַנְגַּרְיָא l.: 1. Frohndienst.
אֲנִיגְרוֹן *x. m.* (ἐλαιόγαρον) Ölbrühe.
24a F. אַנְדִּיפָא ff. l.: אַנְדִּיפִי *x. m.* (νετώπιον) Schminke (?).
אנדרלומסיא *x. f.* (ἀνδροληψία?) Strafe.
24b Str. אַנְדְּרוֹנִיטִים ff.
S. v. אַנְטִיגְרָפֵי str.: 1. (ἀντίγραφον) Duplikat; 2.
S. v. אַנְטִידִיקוֹס str.: 1. Anwalt; 2.
F. אנטיכי ff. l.: אַנְטִיכִי *x. m.* antiochenisches Gefäss.
אַנְטְלִית *x. f.* (ἀγκύλη?) Schleife.
F. אַנְטְנָא ff. l.: אנטיניא *x. m. pl.* (vgl. *lintea*) Tücher.
F. אנטונס l.: אַנְטִינוֹס s. אֲטִיטוֹס.
Str. אַנְטִיפַּטְרִין.

F. אַנְטִיפַּטְרִי l.: אַנְטִיפַּטְרִין, אַנְטִיפַּטְרִית *x.* (wohl ἀφρόνιτρον) eine Natronart.
אַנְטִיפַּטְרוֹס männl. Personenname (Ἀντίπατρος).
25a אִנְיָנִי, אִנְיָא, אִנִּי männl. Personenname.
אֶנְקְלָא s. אִנְכְּלָא.
F. אֶנְלְגִין l.: אִינְלְגִין.
אינליפתין l. אֶפִּלֶפְּתִין *x. m.* (ἐπίληψις) epileptischer Anfall.
F. אינמרנון l.: אִינְמִרְנוֹן l. סְמִרְנִינוֹן *x. m.* (σμύρνινον) Myrrhenwein.
25b Str.: אוֹנִיתָא ff.
26a אֶנְפּוֹלִי *x. f.* (ἐμπολή?) Kasse.
S. v. אֶנְפִּילְיָא l.: *x. f.* (ἐμπίλιον).
S. v. אֶנְפִּילוֹן l.: (ἔμβολον).
F. אַנְפוֹרָא l. אַנְפוֹרָא.
S. v. אַנְפָּרוּת l.: Darbringung, erzwungene Schenkung.
אָנָץ *h. m.* Bündel.
F. אנקטם l.: אֶנְקַטְמִין (ὄνος κατ᾽ ὦμον) Eselsfigur.
אוּנְקְלִי *x. f.* 1. ein Arm voll, Gebund; 2. l. אֶנְפּוֹלִי.
26b F. אֶנְקְלוּמָא ff. l.: אֶנְקְלִימָא *x. f.* (ἔγκλημα) Beschwerde.
S. v. אנקלווסים l.: l. אֶנְקְלֶוְסִים *x. m.* (ἐγκέλευσις) Befehl.
F. אָנְתָּא ff. l.: אנתא?
27a F. אַסְדָּא l.: אֶסְּדָא *x. f.* (*esseda*) Wagen.
S. v. אִסּוּר str.: 1. Band, Kette.
S. v. אסורין l.: Geräte der Ölpresse.
F. אִסְטַגְיָא l.: אִסְטְגֵי.
27b F. אִסְטַגְנִינָא ff. l.: אִסְטַגְנִינִין *x. m. pl.* (στεγανογράφος) Astrologen.
S. v. אִסְטַגְנִינוּת füge hinzu: 2. Astronomie.
S. v. אִסְטְוָנָא füge hinzu: (στῦλος).
S. v. אסטטי l.: אסטטית l. אִסְטָסִית *x. f.*
אִסְטְיָא, אִסְטְיוֹן männl. Personenname (Ἀστεῖος).
Str.: אסטטני ff.
S. v. אִסְטַכְטוֹן l.: eine Art Myrrhenöl.
אִסְטְכִיוֹן *x. m.* (στίχιον) ein Kleidungsstück.

אִסְטְכָרִין *x. m.* (στιχάριον) Leibrock.
F. אִסְטְמָא ff. l.: אִסְטֶמָּא *x. m.* (στέμμα) Stirnband.
אִסְטְמָא I *x. m.* (στόμωμα) Stählen.
אִסְטְמָא II *x. m.* 1. (στόμα) Mund; 2. Zauberformel.
28a S. v. אִסְטַקְטוֹן l.: eine Art Myrrhenöl.
S. v. אִסְטְרוֹבִילוֹס l.: Στρώβιλος.
S. v. אִסְטְרוֹבִיל l.: 1. konischer unterer Stein der Eselmühle.
אסטריגוס l. אִסְטְרַטֵיגוֹס.
אסטרידא l. אִסְטְרְתְרָא *x. m. pl.* (τέρθρα) Ösen am Mastbaum für die Takelage.
אִסְטְרָט *x. m.* (στρατιώτης) Soldat, Offizier.
S. v. אִסְטְרָטָא str.: gepflasterte.
S. v. אִסְטְרָטֵיגָא l.: 3. 1 S 14, 15 Wachtposten.
S. v. אִסְטְרַטְיוֹט l.: Soldat, Offizier.
S. v. אסטרכין l.: l. אִסְטְכָרִין.
28b S. v. אִסְטְרַקְלִילָא str.: *x. m.* Beinschiene (?).
F. אָסְיָא l.: אַסְיָא. Füge hinzu: (Ἀσία).
S. v. אוּסְיָא füge hinzu: 3. Vermögen.
S. v. אֲסִירָא füge hinzu: 2. verboten.
S. v. אָסְכָלָא l.: אָסְכָלָה — — 2. (*scala*) Leiter (?).
S. v. אִסְכּוֹלֵי l.: 2. Palasttruppe (?).
Str. אִסְכּוֹלֵי ff.
S. v. אִסְכּוֹלַסְטִיקָא füge hinzu: 3. männl. Personenname.
29a S. v. אַסְלָא l.: אֲסָלָא, אֲסִלִין, אֲסָלָן.
F. אָסְפְּטְיָא ff. l.: אספטליה l. אִסְפְּלְטְיָה (falsch אספטיא) *x. f.* (ἰσοπολιτεία) bürgerl. Gleichberechtigung.
29b S. v. אִסְפַּמְיָא füge hinzu: 3. l. פַּמְיָא (Πανέας) Ortsname.
F. אִסְפָּנִי l.: אִסְפְּנִין, אִסְפְּנָן *x. m.* (vgl. Ἰσπανία) Spanier, spanisch (?).
S. v. אִסְפֵּיקוּלָא l.: Todesstrafe.
S. v. איספקסיטין l.: *x. m.* (vgl. *spectatissimus*) erhabener (?).
Stelle אַסְפַּרְגוֹס auf S. 30a hinter אִסְפַּרְגְלָא. L.: 2. mit Kohlkeim angesetzter Wein.
30a S. v. אִסְפְּרִיסָא l.: Hippodrom.
Stelle אִסְקוּפְתָּא ff. hinter אִסְקְפַּסְטֵי.
אִסְקוּטָא *x. f.* (σκοῦτον) Schild.
L.: אִסְקוּטָלָא *x. m.* (σκυτάλη) Schlag.
אִסְקוּטְלָא *x. m.* (σκουτέλλα) Schüssel.
L.: אסקיוסוזות (?) *x. f.* (vgl. σκευασία) Zubereitung.
אִסְקְפָּא *x. m.* (σκύφος) Kelch.
אִסְקוֹפָּה *x. f.* (σκοπός) Ziel (?).
F. אִסְקְרִיטָן ff. l.: אִסְקְרִיטָא *x. f.* 1. (ἐσχαρίτης) *pl.* אִסְקְרִיטָן Ex 16, 31 Herdgebackenes; 2. *pl.* אִסְקְרִיטָן Sac 4, 12 l. מִקְסוֹטֵירָן Ausgussrohr (μυξωτήρ).
30b S. v. אִסְקַדְיָא l.: 2. l. אִסְקֶדְיָא, s. אִסְכֶּדְיָא.
F. אסרדיוט l. אֲסַרְדְיוֹט. אִסְרַדְיוֹט.
אסרטי s. אִסְטְרָטֵיגָא.
31a S. v. איסתוננסין l.: (ἀστυνόμος) Polizeimeister (?).
S. v. אִסְתְּרוֹקָנִית l.: (vgl. Ὀστρακίνη) aus Ostracene.
F. אֲעַרְעָא l.: אערעא, s. אַרְעָא I.
S. v. אַפָּא füge hinzu: סְבַר אַפִּין בְּ berücksichtigen, נְסַב אַפִּין, אִשְׁתְּמוֹדַע die Person ansehen. עַל אַפֵּי auf.
31b S. v. אִפּוֹדְרוֹמִין l.: *x. m. pl.*
Str. אָפּוּמָא ff.
אפופים (Jalk Jer 265, Ausg. Sal. חפופים) l. סְכוּפִים, s. סָכַף.
F. אֲפוּזִינָא ff. l.: אפזיינא?
32a אפטט s. פִּטְפּוּט.
אֲפַטְנְיָא *x. f.* (φάτνη) Krippe.
S. v. אֲפִיָּה str.: 3. Kraut.
אפייה (jNed 40[b])?
32b אָפּוֹכֵי *x. f.* (ἐποχή) Termin.
S. v. אופיכיה l.: *x. f.* (ἀποχή) Zurückhaltung (?).
S. v. אִפְלוּטָס str.: Πλοῦτος, l.: Πιλᾶτος.
F. אֲפִילוֹן ff. l.: אֲפִילְיוֹן l. אָנְפִּילְיוֹן.
Str. אפילון ff.
אפיליות (bSabb 120[a]) l. אֲפִלְיוֹן.

33a אִיפוֹמְנֵימָא l. איפומניטא.

S. v. אפימוליא str.: l. אֲמִיטַלְיָא. L.: ?

Str. אֹפֶן ff., אוֹפַן ff., אֹפַנָּא ff.

S. v. אָפֶס l.: אָפֵּס männl. Personenname (Ἆπις).

אפסחתיה (Der ErR 8)?.

33b F. אֶיפְּסְטְלָאן x. m. l.: אֲפִסְטְלִין x. m. pl.

S. v. אָפְסָן l.: אפסין l. לְפִיסִין x. m. pl. (λεπίς) Schuppen.

S. v. אָפְסוּנִין l.: 2. Kost.

S. v. אַפְסְקִימָא l.: (σφήκωμα) Strick von Kokosbast.

S. v. אַפְסָר füge hinzu: (ψάλιον?).

S. v. אֲפִיפְיוֹרָא l.: 1. (παπίας) Palasthüter; 2. (später) (πάπας) Papst.

S. v. אֲפִיפְיָרוֹת l.: 1. Papyrosseile.

אפיפסרום (jTer 46b) Ortsname.

34a S. v. אֶפִּיקוֹלוֹס füge hinzu: (Ἀμφίκουλος).

אֶפִּיקוֹלִיטוֹן x. m. (ποικιλτόν) buntes Gewand.

אפקלטורין l. אֲפִּיקוֹלִיטוֹן.

S. v. אפיקומן l.: Tischlied (im babyl. Talm. nicht verstanden).

S. v. אַפִּקַרְסִין füge hinzu: (ἐπικάρσιον).

S. v. אַפַּקְשְׁיוֹן str.: (Πραξίων?).

34b S. v. אפרגים l.: אַפְּרָגֵים x. m. (ἀπραγής).

S. v. אפרטוטות l.: l. אִסְטְרַטְיוֹת, s. אִסְטְרַטְיָא.

אֶפֵּירֵיטוֹס x. m. (ὑπηρέτης) Diener.

אַפְרִיקִי h. m. aus Afrika.

35a F. אֶפְתֵּיסִים ff. l.: איפתיסים l. אִפְסִסְטוֹס x. m. (ὕψιστος) höchster.

F. אפתנתין ff. l.: אַפְתֶּנְתִּין x. m. (αὐθεντής) ursprünglich.

S. v. אִפּוּתֵיקִי l.: 2. Pfandurkunde.

Str. אֶצְאָר ff.

35b S. v. אִצְטְבָא l.: 1. Säulenhalle; 2. Balkon: 3. Steinbank.

F. אִצְטַדְיָא l.: אִצְטְדָיָא a. f. Zerstörung.

אִצְטְוָנִית x. f. (στοά) Säulenhalle.

S. v. אִצְטְלִית str.: אִצְטָלִים.

אִצְטָמָא s. אִסְטֶמָא.

S. v. אִצְטְרוֹבִיל l.: 1. s. אִסְטְרוֹבִיל; 2. männl. Personenname. Str.: x. m. ff.

אִצְטְרוֹבִילִי männl. Personenname (Στρόβιλος).

Str. אָצְקְדָא ff.

36a אִקָּא I a. m. eine Gazellenart.

אִקָּא II männl. Personenname.

S. v. אֲקוּבִיטוֹן l.: אַקוּבִיטוֹן x. m. (ἀκκούβιτον).

F. אָקוֹן ff. l.: אֲקוֹן x. m. (ὄγκινος) Fanggerät der Fischer. Stelle אֲקוֹן ff. hinter אקמתא.

F. אֲקוּפָּא ff. l.: אֲקוּפָּא x. m. (κόμβος) Knoten. Stelle אֲקוּפָּא ff. hinter אַקְסִילְלוֹאָן.

F. אַקְטִיסְפּוֹן ff. l.: אִקְטֵיסְפּוֹן Ortsname (Κτησιφῶν).

S. v. אַקְטוֹרָא l.: אוּקְטוֹר x. m. (ἀκτωρός) Küstenwächter.

S. v. אֹקְיָנוֹס füge hinzu: Meer.

36b S. v. אָקַן l.: präsumieren, annehmen (?).

S. v. אֲקוּנְבִּיָא l.: (κύμβη) Höhlung, Wölbung.

S. v. אַקְנָיְתָא str.: (von den Babyloniern festlich begangen).

אַקְנִיתָא a. f. babylonisches Fest.

S. v. אֲקַנְתָּא l.: Präsumtion.

Stelle אוּקְצָא ff. hinter אַקְפּוּתָא.

F. אָרָא ff. l.: אָרָא a. m. Lockvogel.

ארא 1. (Name eines Fisches) l. פרא; 2. c. s. אריהון. בתר א' SchirR 2, 17 l. בָּתְרֵיהוֹן, s. בָּתַר (?).

Str.: אִירָא ff.

S. v. אַרְאָנָא str.: ?

37a אָרְגִּיוֹן, אָרְגְּיָא x. m. (ὀργία) Gottesdienst.

37b אַרְגֶּנְטִין x. m. (ἀργέντιον) Silberzeug.

S. v. אַרְגֶּסְטֵים l.: ἀργέστης.

S. v. אוּרְדְּכָא str.: grosse Nadel.

38a אֲרוּנִית, אֶירוּנִית x. f. Beiname einer Art Schüssel (vgl. *hirnea*?).

אֲרוּרָא *a. m.* Bibelspruch, welcher אָרוּר enthält.

ארורא s. אדורי.

S. v. אֲרוּרְתָא str.: 2. Götzenbild.

S. v. אַרְזָא füge hinzu: *pl.* אַרְזִין (אֲרָזִין?) trocknes Land.

S. v. אַרְזְבוּנִית str.: ἐρυσίβη.

S. v. ארטסים füge hinzu: (?).

S. v. אִרְיָא füge hinzu: (viell. zu lesen *pt.* אָרְיָא).

39a Stelle אַרְיוֹם hinter אֲרִים.

S. v. אָרִיחַ l.: 2. eine Art Baustein (?).

S. v. אֲרִיכוּת l.: 2. mit אַף.

39b S. v. אַרְכּוּבָה l.: 3. gebogene Ranke.

S. v. אַרְכֵּי I l.: 2. Anfang.

40a אַרְכָּנוּת *x. f.* (vgl. ἄρχων) Archontenamt.

S. v. ארמא l.: מארמאין l. מִזְדַּמַּיִן, s. זְמָא.

אַרְמְנָאָה *a. m.* Armenier.

אֲרוֹמִי *h. m.* (vgl. Ῥώμη) Römer.

40b אַרְנוֹנָא (Ex 15, 16) Flussname.

S. v. אִרְנוֹנָא str.: 2. l. אֲרוֹן. Stelle אַרְנוֹנָא hinter אָרְנָטוֹם.

ארניא l. אָרְגְּיָא.

אִרְנָסָא *a. m.* Spinnwocken.

Str. אָרֶם ff., ארים ff., אִרְסָא ff.; l.:

אִירוֹם I *x. m.* (ἶρις) Schwertlilie.

אִירוֹם II *x. m.* ein Musikinstrument (Topftrommel).

אָרֶם *x. m.* (*virus*?) Gift.

אִרְסָא *x. m.* dass.

S. v. אורוסטון l.: Rosenwasser.

S. v. אֲרִסְטוֹן l.: 1. Frühmahl, Mahl.

41a F. אַרְסְקִינָס ff. l.: אֶרְסְקִינָס männl. Personenname (*Ursicinus*).

S. v. ארסקינון l.: l. סְמִסֵרִיקוֹן (σημισηρικόν) halbseidener Stoff.

41b Str. אוּרְעִיתָא ff., s. אוֹרָעִיתָא.

ארקולאין ff., אַרְקְלִין stelle hinter ארקבסא.

אֲרַר II *a.* Einwand erheben. S. עֲרַר.

F. אָרַשׁ ff. l.: אָרַשׁ *h.* sprechen.

S. v. אָרְתוּסְיָא l.: Ὀρθωσία.

F. אֲשׁוּר ff. l.: אשור *a.* (?).

אשטטיונו (BerR 66 Ausg. Konst.) l. אִסְטַטְיוֹנוֹ, s. אִסְטַטְיוֹן.

42a S. v. אַשְׁלַג str.: (*Leontice Leontopetalum*).

43a F. אֲשַׁרְתָא l.: אֲשֵׁירְתָא. Füge hinzu: *pl. c. s.* אֲשֵׁירֵיהוֹן Dt 7, 5.

Stelle אֲשֵׁירְתָא hinter אַשִּׁינָא.

Str. אִשְׁתַּדּוּר ff.

L.: אִשְׁתְּדָיוּתָא.

L.: אִשְׁתַּטִּית?

L.: אִשְׁתַּלְהוּתָא *a. f.* Schwachwerden.

43b אַתְּ *h. f.* du.

44a אוֹתְיָא *x. m.* (ὠτός) Ohreule (?).

אַתִּיקָא *a. m., pl. d.* אַתִּיקַיָּא Ez 41, 16 (?).

F. אַתְנִים ff. l.: אִתְּנִים *a.* (v. נְסִים) schwach werden.

44b S. v. אֶתְרוֹג l.: Citronatcitrone.

45b L.: בָּגָר.

S. v. בגרון str.: l. פַּלְטִין. L.: (βιγλῶν, v. βίγλαι) Wache.

46b F. בְּדִין ff. l.: בִּדִּין (Dt 18, 11, Jes 44, 25) verächtl. Bezeichnung einer Art Beschwörung (eigentl. Erdichtung).

S. v. בְּדִיקָה füge hinzu: 2. Kreuzverhör.

S. v. בְּדַל füge hinzu: 3. aufhören zu arbeiten.

47b S. v. בּוֹא füge hinzu: *Ho.* hereingebracht werden.

בּוּזָא (Est II 3, 1) männl. Personenname.

בוכיא 1. l. כּוּכְיָא; 2. l. בּוּבְיָא.

48b בורנית l. בִּירָנִית.

S. v. בָּזָה füge hinzu: *Pu.* verachtet werden.

49a בִּזְנָא, בִּזְנַי männl. Personenname.

F. בִּזְּתָא II l. בִּזְּתָא.

49b S. v. בְּחַר setze: *pt. pass.* ff. unter 2.; füge hinzu: *imp.* בְּחַר Ex 17, 9.

50a F. בִּיטִי ff. l.: ביטי (BerR 50) l. דַּיֵּיטִי.

F. בָּטִי ff. l.: בטי, באטי *x. m.* (βάτος) Roche.

בַּאטִי, בַּטִי männl. Personenname.

בוטי (bGitt 36^b) s. פְּרֶוְבָּוֹטִים.

S. v. בָּטַל füge hinzu: 4. unterbrechen.

50b S. v. בְּטָלָה füge hinzu: לב' umsonst, zwecklos.

51a S. v. בִּיָא str.: 1. (via) Strasse; 3. (οὐαί) wehe; 4. (βίος) Lebensunterhalt.

Str. בֵּיזְתָא ff.

51b S. v. בֵּין *h.* füge hinzu: 3. sei es — sei es.

S. v. בֵּיעוּרָא l.: Jes.

52a בֵּירָאָה *a. m.* aus Beraj.

בֵּירַי Ortsname.

F. בֵּירִיאֲתָא l.: ביריאתא l. בָּרִירוּתָא.

52b S. v. בִּיתָא l.: בֵּי Est II 6, 11.

S. v. בֵּיתוֹס l.: (Βοηθός).

בירתא (jPea 20^a) l. בּוֹרְתָא.

53a בְּכוֹרוּתָא (Dt 21, 17, MS בְּכֵירוּתָא) *a. f.* Erstgeburt.

S. v. בְּכָיִים l.: eine Baumart.

F. ביכאי ff. l.: בּוֹכַאי, s. בּוֹכְיָא.

Str. בוכיא ff.

S. v. בַּכִּירָא füge hinzu: 2. *ind.* בַּכִּיר Dt 11, 14 Frühregen.

בְּכִירָא *a. m.* Weberschiffchen.

S. v. בּוּכְנָא füge hinzu: 3. Stiel.

53b S. v. בּוּכַּרְיָא füge hinzu: (*Gnaphalium*).

בָּלְבִּית *x. f.* (βολβῖτις) Tintenfisch.

S. v. בּוּלְבּוֹס füge hinzu: 2. (φιβάλεως) eine Feigenart.

S. v. בלבקי l.: l. גְּלַבְקְיָא.

S. v. בְּלָאדִין l.: *x. m.* (*oblatio*?) Naturalverpflegung.

54a S. v. בלומיות l.: (vgl. πότος, πότισμα) Gelage.

S. v. בוּלֵי füge hinzu: 3. Ratsherr.

בולי 1. jAbZ 43^b Name eines Götzen; 2. jTaan 64^a l. בָּבְלָאֵי, s. בָּבְלָאָה.

בּוּלְוָטִי männl. Personenname.

S. v. בוליוטים füge hinzu: בּוּלְוָטָא.

בְּלִילָא *a. m., ind.* בְּלִיל Jes 30, 24 Ven 1525 Mengfutter.

Str. בֵּילוֹן ff.

54b S. v. בֵּילוֹן l.: 1. (βῆλον) *pl. h.* בֵּילָוֹת, *a.* בֵּילָוָן; 2. s. בִּלְיוֹנָא.

Str. בַּלָנְקֵי ff.

S. v. בַּלְנָרְיָא l.: (*balnearia*) Badewäsche.

S. v. בּוּלוֹס füge hinzu: בּוּלְסָא.

S. v. בַּלְסְטְרָא l.: בָּלְסְטְרָא *x. f.* (βαλίστρα).

55a S. v. בָּלַע *Hi.* füge hinzu: 5. mitanrechnen.

בִּלְעֲדֵי *h. a.* מִבַּ' ohne, ausser.

S. v. בלופסין l.: *x. m. pl.* (φιβάλεως) eine Feigenart.

S. v. בּוּלְרָא ff. l.: בוּלְרָא *x. m.* (φόλλερον) eine Münze (als Steuer).

55b S. v. בָּמָה l.: Höhe, illegitime Opferstätte.

S. v. באמי l.: l. בַּאמֵי.

F. בִּימִין ff. l.: בימין l. בָּאיִין.

S. v. בָּמְתָא füge hinzu: *pl. c. s.* בָּמָתְהוֹן Nu 33, 52.

בַּנָּא *x. m.* (βαλανεύς) Bader.

56a S. v. בְּנְיוֹם l.: (Βουνέας).

בְּנָרִיּוֹת *x. f. pl.* (βανιάριον) Badewäsche.

S. v. בַּנָּרִיתָא str.: Bademantel.

ביניתוס männl. Personenname.

בַּסָּא männl. Personenname (Βάσσος).

L.: בַּסָּאטָא.

56b S. v. בָּסִילֵיאוֹס füge hinzu: בָּסִלְגּוֹס.

בִּיסֵל, בִּיסֶלְיוֹן *x. m.* (*bisellium*) doppelsitziger Stuhl.

S. v. בָּסִילְיוֹן l.: *x. m. pl.* (βασιλέων) von Königen.

S. v. בָּסִילְקֵי füge hinzu: 2. Landstrasse.

בִּסְנָי, בִּסְנָא männl. Personenname.

57a S. v. בִּסַר I füge hinzu: *pt. pass. pl.* בְּסִירִין Ma 2, 9.

S. v. בְּסְרָא füge hinzu: בְּנֵי בִּסְרָא Ho 11, 9 Soc 59 Menschen.
S. v. בְּעָא füge hinzu: *pt.* בָּעֵי Gn 37, 16 suchen. *pt.* בָּעֵי Gn 31, 39 fordern. *ipf.* 2 *sg.* תִּבְעֵי Dt 4, 29 bitten.
57b בְּעֵד (בְּעַד) *h.* 1. für; 2. in betreff.
S. v. בְּעוּטָא l.: s. בֵּיעוּטָא.
S. v. בְּעוּרָא l.: s. בֵּיעוּרָא.
S. v. בְּעוּתָא l.: s. בֵּיעוּתָא.
58a S. v. בַּעַל l.: בֵּית הַבַּעַל Feld ohne künstliche Bewässerung (das nur vom Regen befeuchtet wird).
S. v. בַּעֲלְתָא füge hinzu: *c.* בַּעֲלַת Mi 7, 8.
58b S. v. בְּעַשׁ l.: *Aph.* für *Pa.*
59a S. v. בְּצַע l.: 1. zerreissen (das Brot); 2. spalten, trennen; 3. einen Vergleich zu Stande bringen.
S. v. בְּצַע l.: zerreissen. Unter *Pa.* l.: in Stücke teilen, zerstücken.
בְּצַרְתָּא (Ho 2, 5, Soc 59 בְּצְרָתָא) *a. f.* Regenmangel. S. בְּצוּרְתָּא.
59b F. בְּקָלְאַן l.: בקלאנין (SchirR 1, 3) l. קוֹלְנִין, s. קוֹלָן.
S. v. בַּקְלְסָא l.: (*baculus*).
S. v. בָּקַע füge hinzu: *Pu.* gespalten, aufgesprungen sein.
S. v. בִּקְעֲתָא füge hinzu: *pl.* בִּקְעָן Dt 8, 7.
60a S. v. בַּקָּר l.: Rinderhirt.
בָּר *x. m.* Erlaubnis.
בר (bSanh 98[a]) l. כָּאר.
60b S. v. בְּרָא II füge hinzu: אַבְרִי לְבֵיהּ עֲלוֹי לְ er hat den Mut zu.
S. v. בַּרְבְּרָאָה l.: 2. Berber, Nordafrikaner.
61a בַּרְבְּרָיָה s. בַּרְבְּרָאָה.
S. v. בַּרְדְּלָא l.: 2. (*mardalis*?) Marder.
בּוּרְדָּם *x. m.* eine Krankheit.
S. v. ברדיניקוס l.: l. בְּרָדָנִיקוֹס *x. m.* (βραδινός = ῥαδινός) schlank, schmächtig.
בורדקי l. כְּוָנְדְּקֵי, s. קָוָנְדְּקָא.

61b בּוּרְטִיגְוּנוֹן (?) *x. m.* (ὀρθόγραμμος?) gradlinig.
S. v. בּוּרְטְיָא l.: (βηρύττα).
62a S. v. בִּרְיְתָא l.: 2. Mensch. Str.: Trauermahlzeit.
בְּרְיְתָא II *a. f.* Trauermahl. S. הַבְרָיְתָא.
62b S. v. בְּרַךְ l.: 2. preisen.
בֶּרֶךְ *h. m.* Brut (von Tauben).
S. v. בִּרְכְתָא l.: בִּרְכְתָא, בִּרְכַּת.
F. בִּירוּלִין l.: בֵּירוּלִין.
S. v. ברנטין l.: s. לברנטין.
63a F. בּוּרְסִיוֹן ff. l.: בורסינין (jSabb 7[b]) l. בּוּרְסִינוֹן *x. m.* (βύρσινον) gegerbtes Fell.
F. בְּרוֹסְתִּי ff. l.: ברוסתי. ב׳ בייה (jNed 38[a]) l. בְּרוֹס תִּימְיָה *x.* πρὸς τίμια zur Auszeichnung.
S. v. בַּר קוֹרְיָאנֵי füge hinzu: viell. בַּרְטוֹרְיָאנֵי (*praetoriani*).
64a S. v. בָּשָׂר füge hinzu: בַּעַל ב׳ fettleibig.
64b S. v. בְּתוּלָה l.: 3. *pl.* die Holzschrauben, auf denen der Pressbalken der Ölpresse auf und niederbewegt wird.
S. v. בֵּית אוּנְיָקָא l.: (Βιθυνιακή).
S. v. בָּתַר füge hinzu: יוֹמָא דְבָתְרוֹהִי Gn 19, 34, Ex 18, 13 der folgende Tag. *c. s.* מִבָּתְרֵיהוֹן Ex 14, 19 von hinter. בָּתַר כֵּין Gn 38, 30, מִן בָּתַר כֵּן nachher.
S. v. בִּתְרָא füge hinzu: *pl. d.* בִּתְרַיָּא Mi 7, 20 Soc 59.
F. בֵּיתַר ff. l.: בֵּיתְתֵּר, בֵּיתֵּר Ortsname.
65a S. v. גַּב *h.* l.: 6. עַל גַּבֵּי, עַל גַּב *a*) auf, über; *b*) neben, bei; *c*) vermittelst, durch; *d*) wegen.
S. v. גַּב *a.* füge hinzu: *c. s.* גַּבִּיךְ 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.). לְגַבֵּי 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.). עַל גַּבֵּי Mi 7, 20 (Soc 59 nur עַל) auf.
65b S. v. גְּבַה *Hi.* l.: 2. aufheben, aufladen.

66a S. v. גַּבַּחַת str.: 2. glatte Aussenseite ff.
67a S. v. גּוּבְרָא füge hinzu: *ind.* גְּבַר Gn 40, 5 ein jeder.
F. גִּבְתָּא ff. l.: גִּבְתָּא *a. f.* 1. (Est II 1, 3, MS גִּבְתָּא) Rohr; 2. Ortsname.
67b גדיגד s. גּוּרְזְקִי.
68a S. v. גָּדֵירָא l.: Nu 22, 24.
68b S. v. גָּדַל II füge hinzu: *Pi.* zusammenbinden, zurechtmachen.
S. v. גָּדַע l.: abhauen, verstümmeln. *Pi.* dass.
S. v. גְּדַע l.: abhauen.
S. v. גָּדַף *Pi.* füge hinzu: 2. heftig anfahren.
S. v. גַּדְפָּא str.: 4. Ortsname.
גַּדְפִּי Ortsname.
S. v. גדרסן l.: s. גַּרְדִּינָא.
69a S. v. גַּו l.: Inneres, Mitte. לְגוֹ, בְּגוֹ in.
S. v. גַּוָּא l.: *c. s.* בְּגַוַּהּ Gn 18, 24.
69b S. v. גּוֹזָל füge hinzu: 2. Kind.
S. v. גְּוִיל l.: 2. starkes Pergament (von ungespaltenem Leder).
70a S. v. גְּוִיָּתָא füge hinzu: *pl. c.* גְּוִיַּת 1 S 2, 9.
S. v. גּוֹלֵל füge hinzu: viell. doch: Deckstein der Leiche (im Grabe).
S. v. גּוֹנַבָּא l.: (vgl. γαυνάκης).
70b S. v. גּוּף l.: verschliessen, verstopfen.
F. גּוּפֶן ff. l.: גופן l. גְּרָפָן *x. m.* (γραφικόν?) Schriftzug.
גּוּפִיתָא *a. f.* Deckel.
S. v. גּוּרָא füge hinzu: *c.* גּוּר Dt 33, 22.
71a S. v. גּוֹרֶן füge hinzu: 4. der Getreidehaufen auf der Tenne.
S. v. גַּזָּא II l.: (auch בַּר גַּזָּא).
גְּזִיּוֹת *h. m. pl.* abgeschorene Wolle.
S. v. גְּזִיזָא l.: 3. Scherbe.
72a S. v. גְּזַר l.: 2. *pf.* אִתְגְּזַר Gn 17, 26 beschnitten werden.
72b גְּיָא *x. f.* (γῆ) Erde.
S. v. גַּיידוּר l.: (γαίδαρον).
73a S. v. גַּיִן füge hinzu: מִן בְּגַיִן מָא weshalb?
גיפן s. גופן.
73b S. v. גִּירָא l.: Dt 32, 42.
S. v. גירקררין l.: eine Art Kalk.
גֵּירָרָה *h. f.* בֵּית ג' Kerker.
גיתי (bBabK 114[a]) l. גְּזָתָא *a. f.* Beraubung (?).
S. v. גַּל str.: 4. Schildkröte.
גַּל *h. m.* Schildkröte.
S. v. גַּלָּא l.: 3. Beiname einer Weidenart.
74a F. גַּלְבָּא *x. m.* l.: גַּלָּבָא *a. m.* Str.: (vgl. γλύφω).
S. v. גְּלָבָא l.: *a. m.* Str.: (vgl. γλύφω).
S. v. גַּלָּבָא l.: 4. Bildhauer.
S. v. גלבטינון str.: *x. m.* ff.
S. v. גְּלוּגְדְּקָא l.: (λεκτίκιον).
Stelle גּוּלְגְּיקִין hinter גְּלִיגַס.
S. v. גִּלְגֵּל l.: *Pass.* 1. sich rollen, sich wälzen; — 6. gerinnen.
74b גִּלְגְּלָא (Dt 11, 30) Ortsname.
S. v. גָּלָה *Hitp.* l.: 2. aufgedeckt sein.
S. v. גְּלָה l.: Stroh, dürres Gras.
75a S. v. גְּלוּלָא füge hinzu: *pl.* גְּלוּלִין Nu 23, 21.
F. גַּלְטוֹרִי ff. l.: גַּלְטוּרִי *x. f.* (*siglatura*?) Eingraben.
Str. גַּלִּי ff. S. גְּלָא.
75b S. v. גִּלָּיוֹן füge hinzu: 3. (vgl. εὐαγγέλιον) Evangelium.
S. v. גלכא l.: גַּלְבָּא.
76a S. v. גלנו l.: גַּלֵּנִי *x. f.* (γαλήνη).
S. v. גְּלוּסְקָא l.: (κόλλιξ, κολλίκιον) 1. dicke (aber feine) Brotsorte.
גִּלְעָדָאָה (Ri 11, 1 Praet.) *a. m.* Gileadit.
76b S. v. גְּלוּפְסָא l.: (κολυμβάς) in Salzlake eingemachte Olive.
S. v. גְּלוּפְקְרָא l.: (κερβικάριον) Polster

S. v. גְּלַקְטִינוֹן l.: (γαλάκτινος) milchfarben.
77a S. v. גִּימַטְרְיָא str.: (γραμματεία).
S. v. גְּמִיאָה l.: Einschlürfen, Schluck.
S. v. גְּמִירָא füge hinzu: 2. *ind.* גְּמִיר Dt 33, 10 Brandopfer.
77b S. v. גָּמִיקוֹן l.: (γαμικόν, γαμισκόν).
S. v. גְּמַר l.: Nu 21, 2.
78b S. v. גִּינְגִּידִין l.: eine Möhrenart (*Daucus Gingidium*).
79b Stelle גְּנִיסְתָא hinter גְּנִיסְיָא.
גְּנִיסָא *a.f.* (γένος) Geschlecht, Familie.
גְּנְתִּי *h. m.* Gete.
גְּנְתְּיָא *x. f.* (Γοτθία) Getien.
S. v. גְּסָא str.: 3. *pl.* Schätze.
גִּיסָא *x. m.* (γάζα) Schatz.
S. v. גִּסְסָא. 1. und 2. gehört zu גְּסָא; statt 3. ff. l.: גֵּיסְסָא II *x. m.* (γαισός), *pl.* גִּסְסִין 2 S 18, 14 Wurfspiess.
80a S. v. גּוּסְפָּנָא füge hinzu: (*capsus*).
80b S. v. גָּפַס l.: (vgl. γύψος) *Pi.*
גּוּפְתְּיָה Ägypten (Αἴγυπτος).
S. v. גּוּפְתְּתָה str.: גּוּפְתְּיָה.
S. v. גֵּץ l.: גֵּץ יְוַנִי.
גָּרָא (?) *a.m., pl.* גַּרִין Hos 12, 12 (Soc 59 יַגְּרִין) Haufe.
81a S. v. גֶּרֶג l.: *x. m.* (γύργαθος).
S. v. גּוּרְגָּא l.: *x. m.*
S. v. גַּרְגִּינָא l.: *x. m.* (vgl. γύργαθος) Korbmacher.
S. v. גַּרְגְּלִידָא l.: eine Art Rübe.
גַּרְגִּישְׁתָא (1 K 7, 46) *a. f.* Erdkloss, Scholle.
גּוּרְגָּנָא. טַבְלָא ג׳ *x. m.* eine Trommelart.
S. v. גִּרְגֵּר l.: 1. schlürfen; 2. beerenweis abpflücken; 3. beerenweis auslesen.
S. v. גַּרְגַּר str.: 2. zusammengeschrumpfte Olive.
81b גַּרְגְּתָנָא *x. m.* (vgl. γύργαθος) Korbmacher.
S. v. גָּרַד füge hinzu: *Hitp.* sich abkratzen.

S. v. גרדום l. גְּרָדוֹם.
Str. גַּרְדְּסָנָא ff.
82a Stelle גְּרוּמִי hinter גְּרָמָא. L.: (vgl. γρυμέα).
S. v. גְּרִיזְמְטָא l.: Nachtisch, Leckereien.
S. v. גּוּרְזְקִי füge hinzu: (vgl. ζωγρεῖον).
83a S. v. גְּרַמְסִין l.: (γράμμος).
גְּרוֹנְטִי männl. Personenname (Γερόντιος).
83b Str.: גֶּרָרָה ff.
F. גְּרָרְקִי ff. l.: גררקי l. גְּדָרִיקִי Gebiet von Gadara (Γαδαρική).
S. v. גְּרַשׁ II l.: 1. ziehen; 2. führen.
84b S. v. דַּאְצִיפָא l.: (viell. רְצִיפָא) *a. m.* eine Vogelart.
85a F. דִּיבְבָא ff. l.: דִּבְּבָא (Koh 10, 1) *a. m.*, *pl.* דִּבְּבַיָּא Jes 7, 18 Fliege.
דְּבָבְתָא *a. f.*, *c. s.* דְּבָבְתִי Mi 7, 10 Feindschaft.
דִּבְּבָא s. דְּבוּבָא.
86a Str.: דְּגָא ff.
S. v. דוגזר l.: רוֹזְגָּר.
S. v. דּוּגְמָא l.: 1. Beispiel, Exempel; 2. Merkmal, Marke; 3. Aussehen.
S. v. דִּגְמַטְרִין l.: דִּגְמָטְרִין, דִּגְמָטְרִין *x. m.* (δεικματήριον).
F. דּוּגְמָנָא ff. l.: דוגמניות MidrTeh 118, 12, l. דִּיטַגְמָאוֹת, s. דִּיטַגְמָא.
86b F. דִּיגְנוֹסִים ff. l.: דיגנוסים l. דִּיטַגְסִים.
F. דדיונא ff. l.: דדיוני l. רְדְיוֹנֵי, s. רְדְיוֹנָא.
S. v. דָּדִין füge hinzu: דָּדִינוֹן.
87a F. דַּהֲנַן l.: דַּהֲנַן.
S. v. דּוּהֲקָא l.: Tragstange.
דּוּגָא *a. m.* Tiegel.
דּוּגִיּוֹת *h. f. pl.* dass.
87b Str.: דּוּךְ ff.
F. דּוּמִיתָא l.: דּוּמִיתָא.
88a S. v. דּוּפֵק füge hinzu: doch wohl Bezeichnung des Seitensteins des Raumes für die Leiche im Grabe (viell. רוּפֵק Stützer).
89b דוחקא l. דּוּהֲקָא.
90a Str.: דִּיאַטַגְמָא ff.

S. v. דִּיד l.: דִּידִי 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.).
Str.: דִּידְכִי ff.
L.: דִּיהַ.
S. v. דיאו str.: l. דִּירוֹ (δεῦρο).
Alle Fremdwörter mit dem Anfange דִּיוֹ sind ohne Berücksichtigung des ו umzustellen.
Str.: דִּיוּרִין ff.
S. v. דִּיוֹזְגִי l.: Zweigespann.
F. דִּיוֹטְרִין ff. l.: דיוטרין l. דִּיַּנְטְרִין *x. m.* (δίαντρον) Doppelhöhle.
F. דיומן ff. l.: דיומן (?) *x. m.* (ζημία) Strafe.
דיומרין l. רֳדוֹמִירוֹן *x. m.* (ῥοδόμυρον) Rosenöl.
S. v. דִּיוֹסְטֵר l.: (ἱστάριον).
S. v. דִּיוֹסְטְרָא füge hinzu: (viell. δίστομος). Str.: zweiseitig.
L.: דְּיוֹסְפְּרָא.
S. v. דִּיוֹפְלִי l.: (διπλοῖ).
90b S. v. דִּיוֹקְנָא l.: (εἰκών).
דיורין (jSanh 26[b]) l. דִּינָרִין, s. דִּינָרָא.
S. v. דִּיִּיטַגְמָא l.: דִּיַאטִיגְמָא.
S. v. דַּיָּלָא füge hinzu: 2. Beamter.
91a S. v. דִּין *Ni.* füge hinzu: 3. beurteilt werden.
דִּינַי männl. Personenname.
S. v. דִּיוֹם l.: männl. Personenname (*Divus*?).
91b S. v. דִּיוּסִים str.: sonst Διόνυσος ff.
92b S. v. דוכסוסטוס l.: l. דִּיסְכִּיסְטוֹס *x. m.* (δίσχιστος) der innere Teil des gespaltenen Leders (von der Fleischseite).
93a S. v. דְּלָא l.: 3. Ex 21, 11, Am 2, 16 Soc 59 ohne.
דַּלְגַּי männl. Personenname.
S. v. דְּלוּבָא füge hinzu. S. דּוּלְבָּא.
93b S. v. דֵּילְטוֹרְיָא l.: (δηλατορία).
F. דַּלִּי l.: דַּלַּי.
S. v. דָּלִית l.: Zweig, Ranke.
S. v. דְּלָמָא l.: Ereignis, Geschichte.

94a S. v. דְּלַף l.: Traufen (durch das Dach im Hause).
S. v. דִּלְפָּה l.: בֵּית ד׳ Traufraum (zwischen Dach und Deckenverschalung).
דלפקי *x. m.* Verschnittener.
S. v. דָּם l.: 2. Menstruation; 3. Leben.
94b S. v. דְּמָא l.: *Itpe. Itpa.*
S. v. דַּמָּה, דְּמָא str.: (אֲבְדֵּימוֹס Εὔδημος).
דְּמִי männl. Personenname.
S. v. דָּמִים l.: *h. m. pl.*
95a S. v. דֵּימוֹס l.: 3. Gefängnis. Str.: (δημόσιος) ff.
דֵּימוֹס II *x. m.* (δημόσιος) öffentlich.
S. v. דימוס l.: Ortsname. Str.: l. דִּידִימוֹס.
S. v. דוֹמוֹס str.: falsch.
S. v. דֵּימוֹסְיָא l.: 5. öffentl. Platz.
S. v. דֵּימְסִית füge hinzu: (Emmaus).
95b דינידאה s. סִינְיָרָאָה.
96a S. v. דַּסָּא füge hinzu: דּוֹסַי.
S. v. דִּיסִיגְנִים l.: eine Marke (vgl. *duo signa*).
S. v. דִּסְקָרִין l.: 1. Schüssel; 2. Tischplatte.
S. v. דִּסְתּוּדָר l.: s. סוּדָר.
96b S. v. דֵּעָה füge hinzu: 4. Bewusstsein.
S. v. דְּעַץ füge hinzu: *Itpe.* gestochen werden.
F. דִּיפְלוֹן ff. l.: דִּיפְלוֹן *x. m.* (διπλοῦν) Verdoppelung.
97a S. v. דַּפְנֵי l.: (Δάφνη) bei Antiochien in Syrien.
S. v. דִּפְתְּרָא l.: 1. halbgebeiztes Leder (mit Salz und Mehl bearbeitet, aber nicht mit Galläpfeln; zweite Qualität); 2. Schriftstück, Verzeichnis.
97b S. v. דִּיקִי füge hinzu: 2. Strafe.
דִּקְלָרָא *a. m.* Korbmacher.
98a דוקני (Tos Kel BabM III 9) l. רוּקְנֵי.
S. v. דּוּקְנִיתָא füge hinzu: (?).
S. v. דּוּקֵינָר l.: ein Beamter.

S. v. דָּקָר füge hinzu: מֵי דְקָרִים ein Getränk.
F. דִּיקְרָטִים ff. l.: דִּירָקְטוֹם *x. m.* (διρέκτος) grade.
S. v. דּוּקְרָן l.: *x. m.* (δίκρανον) Gabelholz.
S. v. דּוּקְרָנָא l.: *x. m.*
F. דַּקְתָּא ff. l.: דַּקְתָא *a. f.* feine Wergflocken.
דרא (bPes 56[a]) l. רָדָא (?).
98b S. v. דַּרְגּוֹן l.: (דְּרַגּוֹן?) *x. m.* (δροῦγγος) Regiment.
S. v. דַּרְדַּנְיָא füge hinzu: Δαρδανία.
S. v. דָּרוֹ füge hinzu: (Δῶρος?).
Str.: דְּרוּסָא ff.
F. דּוֹרָטָא ff. l.: דורטא l. דּוֹמָטָא *x. m. pl.* (δόματα) Geschenke.
S. v. דְּרֵי l.: דְּרֵי (?).
דּוֹרַי männl. Personenname (Δῶρος).
99a S. v. דֶּרֶךְ füge hinzu: כְּדַרְכּוֹ wie gewöhnlich.
F. דּוּרְמוֹס l.: דורמוס s. דְּרוֹמוֹס.
99b דרניקוס l. רְדָנִיקוֹס.
דְּרוּסַי, דְּרוּסָא männl. Personenname (Δροῦσος).
דרוסתי s. דּוֹסְתַי.
F. דְּרָפַּתְקָא l.: דְּרִפַּתְקָא *x. m.* (δρύφακτος).
S. v. דְּרוּקָא l.: Regiment.
S. v. דּוּרְקְטֵי l.: (τρογητή).
100a דּוֹרְתַי männl. Personenname (Δωρόθεος).
S. v. דָּשָׁן l. (2 mal): Fettasche.
100b S. v. דְּשַׁשׁ füge hinzu: *Itpalp. pt.* מְדַשְׁדֵּשׁ Jes 19, 14 Soc 59 taumeln.
101a הָבוּ (Gn 11, 4) *a.* wohlan.
הֲבִינֵנוּ. תְּפִלַּת ה' Bezeichnung eines Gebets.
101b S. v. הַגָּדָה l.: 3. nichtrechtliche religiöse Belehrung.
102a S. v. הדו l. הודו (Jes 11, 11 Soc 59).
102b S. v. הַדָּחָה str.: 1. Abspülung. הֲדָחָה *h. f.* Abspülung.

103a S. v. הדוסטא str.: l. הַרוּסְטָא. L.: eine Art Schuhe.
103b Str.: הִדְרָנִיקוֹס ff.
F. הדרם l. הדרם.
S. v. הַהוּא füge hinzu: 2. ein gewisser.
104a S. v. הָוָא füge hinzu: הָוֵי folglich.
S. v. הוּגְנָא str.: *ind.*
S. v. הוֹדָאָה 4. l.: die zweite.
105b S. v. הִטְרִית l.: 2. eine Kürbisart.
S. v. הָאִי füge hinzu: הַאִיֵּי 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.).
הֵידֵינוּ, הַיְדֵינוּ (= הַיְדֵין הוּא) *a.* welcher ist?
S. v. הַיְכָא l.: worauf bezieht sich der Tradent, wenn er lehrt?
106a S. v. הִימֶנ־ l. הִמֶּנ־, הִמֶּנִּי. Stelle hinter הֲמַמְתָּא.
S. v. הֵימְנוּתָא l.: הֵימָנוּ.
Str.: הֵיפִּינוֹס ff.
106b S. v. הָכֵי füge hinzu: לְהָכֵי dazu.
107a F. הֲלָה l.: הַלָּה.
107b F. הִלְכָּךְ l.: הִלְכָךְ.
F. הֲלָלוּ l.: הַלָּלוּ.
108a F. הֶלְקְטֵי ff. l.: הַלְקְטָא *a. m.* Sommerhaus.
F. הֲמָטַלְיָא ff. l.: המטליא s. מטליא.
108b F. הֲמַמְתָּא l.: הֲמַמְתָּא.
S. v. הִימוּנָא l.: (ὑμέναιος) Hochzeitsgesang.
Stelle הימום ff. hinter הֲמוֹנוּתָא.
S. v. הַמְסַס l.: dritter Magen.
Str. הֲמֵירַם ff.
109a הֲמֵירוֹס, הֲמֵירַם männl. Personenname (Ὅμηρος).
S. v. הֲנָא füge hinzu: הָנֵי לִי es gefällt mir.
S. v. הֲנָאָה l.: Einrede.
S. v. הִנְדְּיָא l.: (Ἰνδίη).
109b S. v. הָנְהוּ l.: *a. m. pl.* 1. jene; 2. gewisse.
S. v. הֲנָיָה l.: 1. Nutzen; 2. Nutzniessung; 3. Annehmlichkeit.

110b S. v. הֲפִיכְתָא l.: Dt 29, 22.
111a S. v. הִפַּרְכָּא l.: 2. s. הִפַּרְכְּיָא.
S. v. הִפַּרְכּוֹס l.: 2. l. הִפּוֹדְרוֹמוֹס (ἱππόδρομος) Rennbahn.
S. v. הִפַּרְכְּיָא l.: ὑπαρχία.
S. v. הִפּוֹתִיקֵי l.: Unterpfand.
112a הרבית l. חֲכָכִית.
F. הַרְגֵּיז ff. l.: הרגיז l. עֲכוּז.
S. v. הַרְדְּסִיּוֹת l.: (vgl. הוֹרוֹדוֹס?).
Vertausche הַרְהוֹן mit הִרְהוֹן.
112b S. v. הִרְהוֹן l.: *h. m.* Pfand.
Str.: הִרְהֵן ff.
Str.: הֲרוֹסְטָא ff.
הַרְזְבוֹנִית s. אַרְזְבוֹנִית.
S. v. הַרְזֵק l.: verwahren.
S. v. הַרְזִיקֵי l.: Gewahrsam.
F. הֲרֵי II l.: הֲרֵי *h. m.* Eigentümlichkeit.
113a F. הֲרָנָא ff. l.: הרנא l. הַרְאָנָא *a. m.* Malve.
S. v. הַרְנוּנָא l.: 2. eine Parasitpflanze.
S. v. הרנירק l.: וִינְדִּקְטָרְיוֹם.
S. v. הָרַם l.: 3. s. תָּרַם.
S. v. הרוסן str.: *x. m.* ff. L.: l. חַרְסָן.
S. v. הָרַף l.: הָרֵף.
113b F. הֶרֶת ff. l.: הרת s. רֵת.
114b וִילָא s. וִילוֹן.
115a F. וַלְדָּנִית *a. f.* l.: וַלְדָּנִית *h. f.*
F. וָנִי, וְאֵנִי l. וָאנִי, וָנֵי.
S. v. וֶסֶת l.: *h. f.*; str.: (ἔθος).
S. v. וֶסְתָּא l.: *a. f.*
S. v. וֶסְתָּנִית l.: *h. f.*
S. v. וַרְדָּא str.: 3. Lappen der Lunge.
115b S. v. וֶשֶׁט l.: 1. Speiseröhre.
S. v. וֶשְׁטָא l.: Speiseröhre.
F. וָתִיק l.: וַתִּיק.
S. v. וֶתֶק l.: *x. m.* 1. (ἑκτική) Schwindsucht; 2. (ἑκτικός) schwindsüchtig.
S. v. וָתַר füge hinzu: *Ni.* vogelfrei werden.
116a S. v. זָב str.: 2. schwach.
F. זבוח l.: זִבּוּחַ.

S. v. זִבּוּנָא l.: 3. Ware.
S. v. זָבוֹרִית l.: זְבוֹרִית.
116b S. v. זֶבֶל l.: בֵּית הַזְּבָלִים.
זוּגָא männl. Personenname (Ζύγος).
117a Spaltentitel זגא l. זגג.
S. v. זַגְדָּן l.: mit ungleichen Augenbrauen.
Str. זדניז ff.
F. זְהוֹרָא ff. l.: זהורא s. זֵיהוּרָא.
117b S. v. זוֹ l.: dies ist.
118a S. v. זוּג füge hinzu: 5. grade Zahl.
Stelle זוּג ff., זוּגָא hinter זָג.
זיווד l. זְמַר, s. זָמַר.
F. זוּעַ l.: זווע l. זָיַע, s. זְיָעָא.
118b S. v. זוּט l.: *h. m.*
119a זור II *h. Ho.* ausgedrückt werden.
119b S. v. זור II str.: einwickeln, festhalten, L.: זַוֵּר.
זור III *a.* zurückhalten.
120a זֵיהוּרָא *a. m.* Bewahrtes, Schatz.
120b זְיָנְקִי s. סְיָנְקִי.
S. v. זֵיעָה füge hinzu: 2. Saft.
121a S. v. זְיָרָא l.: Kelterpresse.
S. v. זָכָה l.: 6. berechtigt sein.
121b S. v. זַכְרוּתָא l.: jAbZ 40[d].
122a זִלָּה *h. f.* Verächtlichkeit.
122b S. v. זְמָא l.: (vgl. ζημία).
זוֹמִי *x. f.* (ζωμός) Brühe.
S. v. זוֹמְלִסְטְרָא l.: (ζωμάρυστρον).
123a S. v. זָמַן *Pi.* l.: 2. zu gemeinsamem Tischgebet auffordern.
S. v. זְמַן *Pa.* l.: 5. zu gemeinsamem Tischgebet auffordern.
123b S. v. זָנַח str. bei *Pi.* und *Hi.*: reinigen.
124a זוֹנֵי *x. f.* (ζώνη) Gürtel.
Stelle ליזניה ff. vor זוֹנִין. L.: זניה לז׳ ff.
זוֹנִין *x. m.* (ζώνιον) Gürtel.
Str.: זוֹסְמָא ff.
S. v. זעטוט str.: (viell. aus ζητητής entstanden).
S. v. זַעֲטוּטָא l.: *a. m.* Str.: ein

aus jener Variante erschlossenes Wort).

124b Stelle זְפִירִין zu זִפְרָן ff.

S. v. זְפָק str.: *x. m.* ff. l.: *h. m.* Kropf.

S. v. זְפָקָא l.: *a. m.*

125a S. v. זְקִירָה l.: Springen.

S. v. זְקַף l.: 3. als Anleihe aufstellen.

S. v. זְקַף *Itpe.* l.: 2. gehängt werden, gehenkt werden.

125b S. v. זָקַק *Pa.* füge hinzu: *ipf.* יְזַקֵּיק Ma 3, 3 Soc 59.

126a S. v. זָרָה I füge hinzu: *Ni.* zerstreut werden.

F. זִרְזֵף l.: זַרְזִף.

127a F. זָרַר ff. l.: זרר *h.* 1. s. זָרָה; 2. s. זור II.

127b F. חֲבִי l.: חַבִּי.

128a S. v. חֲבִילָה 2. füge hinzu: *pl.* חֲבִילִין. 5. Haufe.

128b S. v. חָבַר füge hinzu: *Pu.* verbunden sein.

129a S. v. חֶבֶר l.: חֶבֶר עִיר Gemeindeverband.

F. חוּבָּשׁ ff. l.: חובש s. חַבּוּשׁ.

130a S. v. חַד füge hinzu: בְּחַד am ersten Monatstage.

S. v. חדודא l.: l. אָחוּדֵי עֲיָנִין.

131a F. חַדְתָּנָא l.: חַדְתָּנָא.

S. v. חוּב l.: 2. Nachteil bringen.

S. v. חוּב füge hinzu: הִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ sein Leben aufs Spiel setzen.

חוּבָאָה (Gn 20, 9, MS חוּבָא) s. חוֹבָא.

132a S. v. חוּל I füge hinzu: *Ho.* niedergelegt werden.

S. v. חוּל III füge hinzu: חוֹל הַמּוֹעֵד Halbfeiertag.

Str.: חוּלְסִית ff.

132b S. v. חוּס *a.* l.: *Aph.* Erbarmen üben.

133a Str.: חוּק *h.* ff.

L.: חוּק *a.* durchgraben. *Pa.* eingraben, gravieren.

חיור (bSanh 98ᵃ) l. הָוָר.

S. v. חוֹרִין l.: 1. frei; 2. ohne Hypothek.

134b S. v. חֲזַק füge hinzu: הֲוָה חֲזִיק רֵישֵׁיהּ er hatte Kopfschmerz.

135a S. v. חַזְרָר l.: Mispelart (*Crataegus Azarolus*).

S. v. חִטָּא l.: Reihe, Linie.

136a Str.: חֲטִיף ff.

S. v. חֲטַף l.: 2. eilig austeilen.

137a S. v. חֲיִפָּה l.: 1. bloss eingesalzene Tierhaut (dritte Qualität des Pergaments).

137b S. v. חִירָתָא l.: פּוּם.

F. חכבית ff. l.: חכבית l. חֲכָכִית.

138a Stelle חֲכִינָה ff., חֲכִינָּנָא ff., חֲכִינְתָא ff. hinter חָכְמְתָא.

S. v. חֲכַם füge hinzu: *Itpe.* erkannt werden.

F. חככית ff. l.: חֲכָכִית *h. f.* 1. zehrend; 2. Zehrfieber.

138b חכרית (jMoK 80ᵇ) l. הַכָּרִית, s. כָּרִית.

S. v. חוּלָּא füge hinzu: חֻלָּא דְמוֹעֲדָא Halbfeiertag.

139a L.: חֶלְבִּיץ.

L.: חֶלְבָּאנָא.

S. v. חֲלוּטִין l.: לַחֲלוּטִין Lv 25, 23.

140b F. חֲלִיפָּה ff. l.: חֲלִיפִין *h. m. pl.* 1. Austauschung; 2. frischer Trieb.

חֲלִיפוֹת *h. f. pl.* frischer Trieb.

141b חָלְסִית *h. f.* Kies.

חֲלָפוֹת *h. f. pl.* frischer Trieb.

S. v. חָלַץ füge hinzu: 4. verlassen.

142a S. v. חִלָּק l.: (ἄλιξ) Speltgraupe.

142b S. v. חָמָא l.: *a. m.*

143a Str.: חוּמָה ff.

חֲמוּדִין *a. m. pl.* Begehren.

Str.: חֲמוֹרֶת ff.

S. v. חֲמִיטַרְיָא l.: Vogelknöterich (*Polyganum aviculare*).

143b F. חַמִּינָא ff. l.: חמינא l. חַמִּימָא.

S. v. חָמַם *Hi.* füge hinzu: 2. ein heisses Bad bereiten. *Hitp.* 2. ein heisses Bad nehmen; 3. zornig werden.

144b חֲמָרֶת h. f. Eselkaravane.
F. חֲמָרְתָא ff. l.: חֲמָרְתָא a. f. Eselin.
חֲמַרְתָּא a. f. Eselkaravane.
S. v. חֶמְתָּא füge hinzu: 2. Gift.
145a S. v. חָנוּת l.: חֲנוּיוֹת.
145b S. v. חִנָּם l.: 2. grundlos.
146a S. v. חֲנִסְנְסָא l.: 2. verächtliche Bezeichnung der Sonnensäulen.
S. v. חָנַק füge hinzu: 2. sich ärgern.
147a חָסִיר s. חָסֵר.
147b S. v. חֲסַן I l.: 1. ipf. 3 pl. יַחְסְנוּן Am 2, 6 mächtig werden.
S. v. חָסֵר füge hinzu: Hitp. Verlust haben.
148a חפול. ח' סוטות (jBez 62[d]) l. חָפֵי לְסוּטוֹת?
149a חֲפַרְפְּרָא (JIIDt 14, 18 MS) a. m. eine Art Fledermaus.
149b S. v. חָצוֹת füge hinzu: 3. Mittag.
150a S. v. חֲקִירָה l.: 2. Verhör in Bezug auf Zeit und Ort.
חָקָק h. m. Vertiefung.
151a S. v. חַרְחוּר l.: 2. das zum Reinigen der Pflugschar dienende Ende des Ochsensteckens.
152a L.: חֲרִישָׁה I h. f. Pflügen.
L.: חֲרִישָׁה II h. f. 1. Schweigen; 2. Taubheit; Taubmachen.
L.: חֲרִישָׁה III h. f. Dickicht.
L.: חֲרִישׁוּתָא I a. f. Taubheit.
L.: חֲרִישׁוּתָא II a. f. Dickicht.
S. v. חָרַם Hi. l.: 2. bannen, in den Bann thun.
S. v. חֲרַם Aph. l.: 2. (auch Pa.?) bannen, in den Bann thun.
152b חרנית s. ארונית.
חַרְסָן h. m. Thongeschirr, Topf.
F. חֲרַפְּתָא ff. l.: חרפתא (JIIDt 14, 18) l. mit MS חֲפַרְפְּרָא.
153b S. v. חָשַׁב l.: 1. denken, beabsichtigen; 2. aufzeichnen.
155b S. v. חָתַת füge hinzu: Ni. sich demütigen.
156a S. v. טַאְנִים füge hinzu: (Τάνις).
156b S. v. טְבִיעוּת l.: Eindruck, den jemand bekommt.
157a S. v. טְבַל Pa. l.: 1. eintauchen; 2. einen Imbiss nehmen.
S. v. טַבְלָא l.: 3. Schreibtafel; 4. Tisch.
L.: טַבְלַי, טַבְלָא männl. Personenname (Τάβλος).
157b S. v. טִיבְרִינוֹס füge hinzu: טִיבְרִינִי (Τιβερῖνος).
F. טָגָא l. טֻגָא, טוֹגָא.
S. v. טִגְרוֹס l.: (τίγρις) Tiger.
158a S. v. טוֹהַר l.: 2. Fläche.
158b F. טָוָם l.: טָווֹם.
159b S. v. טָחַן l.: 1. mahlen; 2. reiben.
S. v. טֶטְרָמוּלִי l.: (τετράμουλον).
S. v. טֵיטְרוֹס l.: Seiher.
160a F. טֵיף ff. l.: טֵיף h. m. Stückchen.
S. v. טִיפָּא str.: 2. Tropfen.
160b F. טילוי ff. l.: טִלּוּי h. m. Kindischkeit.
161b S. v. טְלוֹפְּתָא l.: 2. Unterlage des Rollsteins der Ölmühle.
162a טמטום l. אַבְטוּמְטוּס.
163a F. טונם ff. l.: טוֹנֵם x. m. (δόναξ) Schilf (Arundo donax).
טוּנֵם Ortsname (Τύνης).
S. v. טָם füge hinzu: 2. Vorrichtung zum Fischfang.
163b S. v. טַעַם füge hinzu: 3. Sinnabschnitt; 4. (später) Accent.
S. v. טָעַן Ni. füge hinzu: 3. verpflichtet sein.
S. v. טְעַן füge hinzu: 4. aufheben; 5. bringen.
164b S. v. טָפַל füge hinzu: 3. pudern.
S. v. טָפַל l.: 2. Nebensache; 3. Kinder.
S. v. טְפֵלָה füge hinzu: 3. Nebensache.
S. v. טוּפוֹס l.: 3. Formel.
165b S. v. טוּרְבָּל l.: (τρίβολος).
טרבנת (jMeg 75[b]) Ortsname.
S. v. טַרְגָּא l.: (targa) Schild.
F. טַרְגּוֹל ff. l.: טַרְגּוֹל l. פַּרְגּוֹל.

166a S. v. טְרַח *Aph.* l.: 2. belästigen, drängen.
S. v. טָרוּט l.: (θυροειδής?).
טְרִיטָא *x. m.* (τρίτη) Drittel.
S. v. טרטיוטין l.: l. סַרְטְיוֹטִין, s. סְרַדְיוֹט.
S. v. טרטימר str.: (ταρτήμορον).
166b S. v. טוּרְיָא str.: τουρή; l. (*turris*?).
טְרִיָּה (gedeutet τρία) drei.
S. v. טִירְיוֹן str.: Tag der wilden Tiere ff. Vgl. τυραννία.
S. v. טריון l.: l. סֶסְטֶרְטִיּוֹן *x.* (*sestertium*) von Sestertien.
טְרִיחוּתָא *a. f.* Mühe.
S. v. טָרְכָא l.: Verleumder.
S. v. טִרְכָּא füge hinzu: (?).
167a S. v. טַרְכָּן l.: Verleumder.
S. v. טַרְכָּנוּתָא l.: Verleumdung.
S. v. טרכוש l.: *x. m.* eine Art Tisch. S. תרכוס.
S. v. טִרְמָא l.: Getränk aus Zerriebenem.
S. v. טְרוֹמֵיטָא l.: (τρομητά).
S. v. טִירוֹן l.: (τίρων).
167b Zu טַרְסָאָה 3. füge hinzu: (τορεύς?).
S. v. טרסקל füge hinzu: 2. (*craticulum*) Netzwerk.
168a טְרָאפְּלִים Ortsname (Τρίπολις).
168b F. טְרוֹקְטֵי ff. l.: טְרוֹקְטֵי *x. f.* (τρυγητή) 1. trockene Frucht.
S. v. טַרְקְיָא l.: Türkis.
S. v. טְרַקְלִילָא füge hinzu: (περικνήμιον).
F. טְרְקֶלָרִין ff. l.: טָרְקֶלָרִין *x. m.* (τορκελλάριον) Kelter.
S. v. טְרוֹקְסִימוֹן l.: (τρώξιμον). Str.: 1. roh essbar; 2.
170b S. v. יָד l.: עַל יְדֵי *a.* durch; *b.* anstatt, für; *c.* bei, mit; *d.* in Bezug auf. עַל יָד עַל יָד ratenweise, stückweise.
S. v. יְדָא füge hinzu: עַל יְדֵיכוֹן Ma 1, 11 Soc 59 durch.
172b S. v. יִחוּד l.: 2. Alleinsein zu zweien. בְּיִחוּד ausdrücklich.

174b S. v. יָם füge hinzu: 3. Unterlage des Rollsteins der Ölpresse.
175a S. v. יינס l.: l. יְוָנַס *x. m.* (ἔβενος) Ebenholz.
176b S. v. יָפֶה l.: נֶפֶשׁ יָפָה, דַּעַת יָפָה.
יָצַב *h. Ni.* נִצַּב stehen.
177b יָרֵא *h. m.* fürchtend. יְרֵא שָׁמַיִם Gottesfürchtiger.
S. v. יָרַד füge hinzu: יָרַד עִמּוֹ לְחַיָּיו jemanden bis aufs Blut peinigen.
S. v. ירדינון l.: l. וַרְדִּינוֹן (?).
178b S. v. יִרְסָא l.: *x. m.* (*virus*).
F. ירע ff. l.: יָרַע *h. Hi.* benachteiligen. *Ho.* benachteiligt sein.
182a Str.: כָּבְיָא ff.
185a כּוּבְיָא *a. m.* 1. Spinne; 2. Spinngewebe.
187b כֵּירוּבָא *a. m.* Garbe.
188b S. v. כַּלְבָּא füge hinzu: *pl. d.* כַּלָּבַיָּא (!) Ri 9, 48 Praet.
S. v. כַּלְבּוֹס II l.: 1. Zange; 2. zangenförmiger Nagel.
189b F. כְּלְיַרְכִּין (zweimal) l.: כְּלִיַרְכִּין.
190a F. כלונס l.: כְּלוֹנָס *x. m.* (κολόνα) Pfahl.
F. כלימים ff. l.: כלימים s. אַכְסְלִין.
191b F. כְּמְתָא l.: כְּמְתָא.
196b כָּאר *x. m.* Esel.
198b F. כַּרְכְּתָא l.: כַּרְכְּתָא.
כַּרְכְּתָא *a. f.* Bündel.
199b S. v. כְּרַסְפְּדֵי l.: (Κρισπίδης?).
209a S. v. לופר füge hinzu: (*rufilus*).
222a S. v. מטליא str.: l. המטליא. L.: *x. m.* ein Kraut.
227a S. v. מַלְכוּת l.: מַלְכְיוֹת.
239a S. v. מַקְרִין l.: (*Macrinus*).
269a S. v. סְבַלְתָּא füge hinzu: Praet. סְבוּלְתָּא. Str.: Ähre. L.: S. שִׁבַּלְתָּא.
F. סְבַלְתָּא ff. l.: סוּבַלְתָּא (Ri 12, 6 Or 1471).
270b סָגָן (BerR 50) *x. m.* (σάγιον) Soldatenmantel.
275a S. v. סָטָנָא füge hinzu: (סַטְנָא).
282b S. v. סִינִין str.: (σανίς) Brett. L.: Zapfen (viell. = שְׁנִין).

283a S. v. סוּנִיתָא füge hinzu: viell. סְנִיתָא, s. סַנְיָא.
299a S. v. עכליה l.: l. פִּבְלֵיהּ, s. פִּבְלָא.
307a עקון s. אקון.
312b פִּבְלָא *x. m.* (φίβλα) Agraffe, Schnalle.
321b F. פִּלְכְּיָה ff. l.: פילכיה (jDem 24ᵃ) l. פִּבְלֵיהּ, s. פִּבְלָא.
323b S. v. פֻּנְדְּקִית l.: 1. Wirtin; 2. Kupplerin.
331a F. פּוֹרָה ff. l.: פורה (jBabK 3ᵃ) l. פּוּרְוָה.

334a פרכא s. אַכְסְנַאי.
336a פַּרְסֵן *a. Pass.* besteuert werden, taxiert werden.
356b S. v. קוֹלָן füge hinzu: 2. Sänger.
380b S. v. רְדַף füge hinzu: *Itpe. ipf.* יִתְרְדֵיף Jes 17,13 (Ven. 1525 יִתְיְרַדִּיק) gejagt werden.
386a רְמַשׁ *a. Pa. pt. pl.* מְרַמְשִׁין Jes 5,11 (Ven. 1525 מְרַמְשִׁין) den Abend verbringen.
389a F. רְקָתָא l.: רְקָתָּא (= רְקַעְתָּא?).
394b S. v. שְׁבַלְתָּא 3. füge hinzu: Praet. שִׁבְּלְתָּא. L.: Strom (?).

NACHTRÄGE.

Eine nochmalige Durchmusterung des Onkelostargum nach Beginn des Druckes ergab mir folgende Nachlese:

אֲבִיבָא (Ex 23, 15) Monatsname.
אֲטוּנֵיהוֹן (Ex 35, 18) *pl. c. s.* Seil.
אִלּוּלֵי (Ex 4, 26) wenn nicht.
אֲנְתּוּסָאֵי (Gen 10, 17) *pl. d.* Völkerschaft.
אֲכַל. תֵּיכוֹל קוּרְצִין (Lv 19, 16) 2 *sg. m. ipf.* verleumden.
אַרְנוֹנָא (Ex 15, 16) Flussname.
אֲשֵׁירֵיהוֹן (Dt 7, 5) *pl. c. s.* Aschera.
בִּדִין (Dt 18, 11) *pl.* Beschwörung. S. u. zu S. 46.
בְּחַר (Ex 17, 9) *imp.* wählen.
בְּכוּרוּתָא (Dt 21, 17, MS בְּכֵירוּתָא) *f.* Erstgeburt.
בַּכִּיר (Dt 11, 14) *m.* Frühregen.
בָּמָתְהוֹן (Nu 33, 52) *pl. c. s.* Höhe.
מִבָּתְרֵיהוֹן (Ex 14, 19) *c. s.* von hinter.
בָּתַר (Lv 27, 18) nach. בָּתַר כֵּין (Gen 38, 30) nachher. יוֹמָא דְבָתְרוֹהִי (Gen 19, 34, Ex 18, 13) der folgende Tag.

גְּזַר. *Itpe. pf.* אִתְגְּזַר (Gen 17, 26) beschnitten werden.
גִּלְגָּלָא (Dt 11, 30) Ortsname.
גִּלּוּלִין (Nu 23, 21) *pl.* Götzenbild.
גְּמִיר (Dt 33, 10) *m. ind.* Brandopfer.
דְּבָרַת (Nu 31, 26) *c.* neben *d.* דְּבַרְתָּא (Nu 31, 27) Beute.
דְּלָא (Ex 21, 11) ohne.
הָבוּ (Gen 11, 4) wohlan!

Sonst zu notieren:

אֲדְרִיכוּתֵיהּ (Jer 51, 32) *f. c. s.* Stampfen.
בַּעֲלַת (Mi 7, 8) *f. c.* Herrin.
בִּתְרַיָּא (Mi 7, 20 Soc 59) *pl. d.* Stück.
גַּבִּיךְ (2K 4, 2 Soc 59 in marg.) *c. s.* bei. לְגַבֵּי (ebenda) zu. עַל גַּבֵּי (Mi 7, 20, Soc 59 nur עַל) auf.
גַּרָא *m., pl.* גַּרִין (Ho 12, 12, Soc 59 יְגָרִין) Haufen.
דְּבָבְתִי (Mi 7, 8) *f. c. s.* Feindschaft.

BERICHTIGUNGEN.

S. 5 f. אֲגַדְתָּא l. אֲגַּדְתָּא. — Tilge den Art. אֲגוּף; lies: אֲגוּף, אִגּוּף *h. m.* 1. Verschluss; 2. l. גּוּף. — Tilge den Art. אָגַף; l. אֲגַף (2K 4, 33 Soc 59) *a.* schliessen. — s. v. אֲגַף tilge: Thürflügel; f. Uferrand l. Ufer, Seite. Füge hinzu אֶגֶף *h. m.* Verschluss.
S. 9 f. אֲוֵירִין l. אֲוֵירִין. — s. v. אוּמָאָה f. Beschwörer l. Beschwörung.
S. 12 f. אֲחוּתִי l. אֲחוּהִי.
S. 14 s. v. אטטא f. אָטְטִין l. אֲטְטִין (?).
S. 19 tilge Art. אֲלִיסָא.
S. 23 tilge Art. אִמְרָאָה.
S. 27 s. v. אֲסוּרָא nach אֵיסוּרֵי füge hinzu: Thr 3, 17.
S. 31 s. v. אָפּוּמָא f. *m.* l. *f.*
S. 34 s. v. אֱפִּיקִירוֹס tilge JI.
S. 35 tilge Art. אֶצְקְדָא.
S. 41 s. v. אֲשׁוּר f. *h.* l. *a.*
S. 46 f. בִּדִין l. בִּדִין. — Bedeutung: 1. Erdichtung; 2. verächtliche Bezeichnung für eine Art Beschwörung.
S. 52 f. בֵּירִיאָתָא l.: ביריאתא l. בְּרִירוּתָא.
S. 58 s. v. בַּעַל f. befruchtet l. befeuchtet.
S. 90 f. דִּיהַּ l. דִּיהּ.
S. 93 f. דַּלַּי l. דַּלֵּי.
S. 102 s. v. הַדָּחָה tilge: 1. Abspülung; 2. — Füge hinzu: הֲדָחָה *h. f.* Abspülung.
S. 108 f. הַמַּמְתָּא l. הֲמַמְתָּא.
S. 112 f. הַרְוָחָא l. הַרְוָחָא.
S. 116 s. v. זבּוּנָא füge hinzu: 3. Ware.
S. 119 s. v. זור II streiche: einwickeln, festhalten. — Füge hinzu: זור III *a.* zurückhalten.
S. 127 s. v. זָרַר l.: זָרַר *h. Ni.* s. זָרָה I. *Ho.* zerdrückt werden.
S. 130 s. v. חרודא f. חָרוּדֵי עַיְינִין l. אָחוּדֵי עַיְינִין Gaukler.
S. 132 s. v. חוּם *a.* füge am Schluss hinzu: dass.
S. 133 tilge Art. חוּק *h.* — s. v. חוּק *a.* l.: durchgraben. *Pa.* ausgraben, gravieren.
S. 135 tilge Art. חִטָּא.
S. 144 s. v. חִמְתָּא füge hinzu: 2. Gift.

Druck von H. Itzkowski, Berlin N.

שלב"מ שיר לברית מילה.
שמ"ג שבעה מדורי גיהנם.
שמ"ה שני מאורות הגדולים (ס').
שמה"צ שחיטה מן הצואר.
שמס"ה שאלות מספר הנפש.
שמ"ע שנה מעוברת (ש"מ).
שנ"ל בנ"צ שנזכה לראות בנחמת ציון.
שנומ"א שחיטה נדה ומאכלות אסורות.
ש"ם שושן סודות (ס'), שני סימנין (ב"ס).
ש"ם דב"ר שאר ספרי דבי רב (שסד"ר).
שס"ה ל"ת שס"ה לא תעשה.
שע"ה שער עבודת האלהים.
שע"ח שיר על חנוכה.
שע"ק שערי קדושה (ס').
שע"ת שערי תורה (ש"ת).
שע"ת לר"י שערי תשובה לרבינו יונה.
ש"צ שיבת ציון, שירי ציון.
ש"ר וע"ר שעת רחמים ועת רצון.
שרש"ח שבת ראשון של חנוכה.
ש"ש שלחן שלמה (ס').
שש"מ שבת של מי.
שש"ע שכינה שורה עליו.
שש"ש שחרית של שבת.
ששש"ח שבת שני של חנוכה.
ש"ת שבעה תמרים (ס').

ת.

ת"א תולדות אדם (ס'), תורת אמת (ס').
תאב"ח תולדות אברהם בר חייא (ס').
תא"ה תורת אמונת הנוצרים.
תא"י תוצאות ארץ ישראל (ס').
תא"צ (ת"צ).
תב"ג תקע בשופר גדול (ת').
תב"י תשובת בית יהודה (תשב"י) (ס').
תג"י תולדות גדולי ישראל (ס').
תה"ק (תוה"ק).
תו"ב תפלות ובקשות.
תוגפ"ל תקופות וגמטריות פרפריות לחכמה.
תוה"מ תנא והדר מפרש.
תוה"ק תורת הקנאות (ס').
תוה"ש (תולה"ש).
תו"כ תנור וכירים.
תולהש"ל (תוה"ש) תולדות השלמים (?).
תו"ת תוספות ותשובות.
ת"ח תוספות חדשים, תורת חטאת (ס').
תח"ה תיקון חיבוט הקבר (תחה"ק) (ס').
תט"ה תורת טעמי המקרא (ס').
ת"י תולדות ישו (ס').
תכה"ש (תכ"ה).
ת"ל תימה לי.
תל"ה תורת לשון הקודש (ס').
תלע"ג תפלה לעצירת גשמים.
תל"ת תבוא לפניך תפלתנו (ת').
תמב"י תולדות מנשה בן ישראל (ס').
תמ"ל תניא מסייע ליה.
תפה"א ח"ש תשובת פרי הארץ חלק שני (ס') (תפה"א ח"ב).
ת"צ תאמי צביה (ס').
תקוגפ"ל (תוגפ"ל).
תק"ש תקון קריאת שמע, תקיעת שופר.
ת"ר תועפות ראם (ס').
תר"א תוכו רצוף אהבה (ס').
תר"י תלמידי רבנו יונה.
תריג"מ תרי"ג מצות.
תר"ל תוספות ראשון לציון.
ת"ש תקיעת שופר (תק"ש), תיקון שלמה (ס'), תקופת שמואל.
תש"מ תקון שלשה משמרות.
ת"ת תקון תשובה.
ת"ת ויהכ"מ תשובה תולה ויום הכפורים מכפר.
ת"ת בקמ"ש תלמוד תורה בקרית מאה שערים.

רדוי״א ראשית דעת ויראת אלהים (ס׳).
ר״ה רחובות הנהר (רה״נ) (ס׳), רביד הזהב (רה״ז), ריח השדה (רה״ש) (ס׳), רסיסי המליצה (רסה״מ) (ס׳).
רה״ב רודפיהם השלכת במצולות (שר של מצרים).
רה״ד רשעי הדור.
רו״י רנה וישועה (ס׳).
רו״מ רצה ומודים (ת׳).
רו״פ רוסלאנד ופולין, רוסי ופולאני.
רו״ת רמה ותולעה, רחמים ותחנונים.
ר״ח רוח חיים (ס׳), רוח חדשה (ס׳).
רח״ק ר׳ חסדאי קרקש.
ריא״ל ר׳ יצחק אבן לטיף.
ריח״ב ר׳ יאיר חיים בכרך.
ר״ל רעיוני לילה (ס׳), רמז לדבר.
רלב״ש ר׳ לוי בר שלמה.
רמ״ד ראש מר דדור (ס׳).
רמד״ב ר׳ מרדכי די ביטון.
רמח״ע רמ״ח עשין.
רמ״פ ר׳ משה פראבינציאלי (רמ״ף).
רמש״ג ר׳ מרדכי שמואל גירונדי.
ר״נ רפואת נשמה (ס׳).
ר״ס רשימת ספרים (ס׳).
ר״ע רוכב ערבות (ס׳).
רעב״מ ר׳ עזריה בן מנחם.
ר״פ רב פעלים (ס׳), ראש פנה (ס׳).
ר״ש רמת שמואל (ס׳).
רשב״ב ר׳ שמעון בן בתירה.
רש״ח ר׳ שבתי חיים.
רש״ס רוב שני סימנים (רב״ס).
רשעב״י רוב שלום עד בלי ירח.
ר״ת רזי תורה.

ש.

ש״א שומר אמונים (ס׳).
שא״א שיר אלף אלפין (ס׳).
שאב״מ שאין בהם ממש.
שא״י שער אהבת יי׳.
שאעמ״ל שאין עדים מצוים לקיימו.
ש״ב שדי בוכים (ס׳), שמות בנימין (ס׳), שירי בחינה (שה״ב), שערי בינה (ס׳), שיורי ברכה.
שבבמ״ת שבמשנה תורה.
שב״ע שתי בלא ערב.
שב״צ שירי בת ציון.
שב״ר שער בת רבים (ס׳).
שבש״ח שבת שני של חנוכה.
שבת״כ שבתורת כהנים.
ש״ג שרשרות גבלות (ס׳).
שגה״(כ) שתי גולת הכותרת (ס׳).
שג״ע שערי גן עדן (ס׳), שני גזרי עצים.
ש״ד שערי דעה (ס׳).
שד״ה שערי דקדוק הלשון (ס׳).
ש״ה שתי הלחם (שה״ל), שונה הלכות, שוגה הלכות, שולחן הפנים (שה״פ), שם הגדולים (שה״ג) (ס׳), שרביט הזהב (שה״ז) (ס׳), שמות הנרדפים (שה״נ), שרשרות העבותות (ס׳), שרשי הדת (שה״ד) (ס׳), שרשי התורה (שה״ת) (ס׳).
שה״ד שהמיר דתו, שרשי הדת.
שה״ז שרביט הזהב (ס׳).
שה״י שלשלת היוחסין.
שה״נ שמות הנרדפים (שמה״נ).
שה״ע שרשרות העבותות (ס׳).
שה״פ שולחן הפנים.
שה״ת מל״מ שהתלמוד מביא לידי מעשה.
שו״ת שירות ותשבחות.
שהח״מ שלשלת חכמי המשנה.
שחו״מ שעורין חציצין ומחיצין (הל״מ הלכה למשה מסיני).
ש״י שיר ידידות (ס׳), שם יעקב (ס׳).
שיה״ש שאר ימות השנה.
שיל״ס שמא יבא לידי סכנה, שיש להם סוף.
שיל״ר שלמה יהודה ליב ראפאפארט (שי״ר).
שי״ק שאו ידיכם קודש.
ש״כ שבירת כלים (ק׳), שברי כלי (ק׳).
שכ״א שאר כל אדם.
שכה״כ שכינה הכתוב.
ש״ל שי למורא (ס), שמן למאור (ס׳), שומרים לבוקר (ס׳); שושני לקט (ס׳).
של״א שברי לוחות און.

צה"מ צל המעלות (ס').
צה"ע צל העולם (ס').
צה"ת ציון הלא תשאלי (ת'), צוהר התיבה (ס').
צו"ר צדיק ורשע (ס'), צא וראה.
צי"ב צדיקים ילכו בם.
צי"ל צמח יי' לצבי (ס').
צ"ל צבי לצבי (צל"צ).
צמ"ז צפונית מזרחית.
צמ"ע צפונית מערבית.
צצ"מ צידת צבי מודה (ס').
צ"ק צאן קדשים (ס').
צ"ש צפורן שמיר (ס'), צירופי שמות.

ק.

ק' קונטרס, קבלה.
ק"א קול אלהים (ס'), קונטרס, אחרון, — אהרן.
קא"א קושט אמרי אמת.
קא"ק קול אומר קרא.
ק"ב קול בוכים (ס'), קול ברמה (ס').
קבה"מ קודם ביאת המשיח.
קב"נ קריאה בלי נקודות.
קדמש"ע קיצור דינים משלחן ערוך.
ק"ה קודש הילולים, קץ הפלאות (קה"פ) (ס').
קה"ח קול המון חוגג (ס'), קודם החופה.
קה"ם קסת הסופר (ס').
קה"ע קורות העתים.
קה"פ קודם הפסח.
קה"ש קודם השבת.
קו"ב קדיש וברכו.
קוה"י קורות הימים.
קו"ח קל וחומר (ק"ו).
קו"מ קל וחומר מפורש, קשת ומגן (ס').
קומו"ר קול ומראה וריח (קמו"ר).
קו"ם קל וחומר סתום.
ק"ח קרית חנה (ס'), קונה חזקה.
קחה"ב קודם חרבן הבית.
קחבה"מ קודם חרבן בית המקדש.
קח"ד קרית חנה דוד.
קחוק"כ קול חתן וקול כלה.
ק"ט קן טהור.

ק"י קפיצת יד, קופץ ידו, קבלת יסורין, קסת יונתן (ס').
ק"כ קערת כסף (ס').
קכהרא"ש קיצור כללי הרא"ש (אשר"י).
קלג"ד קורעין לו גזר דינו.
ק"ל כר"ל קיימא לן כריש לקיש.
ק"מ קרית מלך, קול מבשר.
קמ"ל קונטרס מה לך (ס').
קמו"ר (קומו"ר).
קמ"מ קונטרס מלחמת מצוה (ס').
קמ"ע קונטרס מנחת ערב.
קמ"ש קרית מאה שערים.
ק"נ קשת נחושה (ס').
ק"ע קורי עכביש, קול ענות (ס').
קעכמדא"ר קונטרס על כל מלתא דאמר רחמנא.
קע"ש קיצור ענין שחיטה.
ק"צ קופת צדקה.
ק"ש קול שחל (ס'), קול שמחה (ס'), — ששון (ס').
ק"ת קול תרועה (ס'), קרבן תענית.
קתכ"פ קונטרס תפלת כל פה (ס').
קת"נ קודם תפלת נעילה.
קת"ע קודם תפלת ערבית.
קת"ש קודם תפלת שחרית.

ר.

ר' ראיה, ראיות, ריש.
ר"א ראשי אבות (ס'), רוממות אל (ס'), רצוף אהבה (ס'), רשפי אש (ס'), רכב אליהו (ס'), רבבות אפרים (ס').
ראב"ח ר' אליעזר בן הרסום.
ראב"ש ר' אליהו בעל שם.
רא"ג ר' אברהם גדליה.
רא"ל רחמנא אידכר לן.
רא"ש ר' אברהם שלום.
ר"ב ראשית ביכורים (ס'), רפדוני בתפוחים (רב"ת) (ס').
רב"ם רוב ב' סימנים (רש"ס).
רב"ק ראשית ביכורי קציר.
ר"ד רנת דודים (ס').

עב׳ עברונות.
עבה״ג עד ביאת הגואל.
עבה״מ עד ביאת המשיח.
עבה״ש עוסקין בחיי שעה.
ע״ד עלילת דם, עדת דבורים (ס׳), עיר דוד (ס׳).
עד״ט עקרי דינים טראני.
עד״ע עתיקא דעתיקין (ק׳).
ע״ה עבודת הבורא (עה״ב).
עה״ג עצירת הגשמים.
עהח״מ עדים התומים מטה (עח״מ).
עה״ש עליו השלום, עליכם השלום (ע״ה).
עו״א (עזו״א).
עו״ג עובדי גלולים.
עו״מ עוברות ומניקות, ערמה ומרמה, עובד מאהבה.
עומ״א עובד מאהבה.
עומ״י עובד מיראה.
עועב״כ עד ועד בכלל.
ע״ז עין זיתים.
עזו״ע על זה ועל זה, עזא ועזא(ז)ל.
עט״ר עטרת ראשינו.
עי״מ עין משפט (ס׳).
עי״צ (ע״צ).
עכ״ג עבודת כהן גדול.
עכ״ח עיני כל חי (ס׳).
עכנ״ב עם כל נושאי כליו.
עלו״ל עיניו למטה ולבו למעלה (של״ה).
ע״מ עתים מזומנים.
עמ״י על משכבו ינוח.
עמלה״ח על מנת להחזיר.
ע״ע עצי עדן (ס׳), עקיצת עקרב (ס׳).
עעוע״א על עצים ועל אבנים.
עפ״ק עץ פרי קודש.
עפ״ר על פי רמז.
ע״צ עיט צבוע (ס׳).
ע״ק עשר קדושות.
ע״ר עסים רמונים (ס׳).
ע״ש עניני שבת (ערב שבועות).

פ.

פ׳ פאה, פיוט, פירוש, פירש, פרקי, פתיחה.
פא״ב פעם אחת ביובל (פאב״י).
פב״י פליטת בית יהודה (ס׳).
פב״ע פרצוף בפני עצמו (ק׳).
פ״ד פשר דבר (ס׳).
פ״ה פלח הרמון (ס׳) (פה״ר), פאר הדור (פה״ד), פאת השולחן (פה״ש) (ס׳), פדיון הבכורים (פה״ב), פתשגן הכתב (פה״כ).
פה״ב פי הבאר (ס׳), פדיון הבכור,—הבן.
פה״ד פאר הדור (פ״ה).
פהל״י פיגול היא לא ירצה.
פה״פ פא הפעל (ד׳).
פה״ש פני השכינה.
פ״ח פרישת חלה.
פחה״מ פתיחת חיבור המשנה.
פמ״י פירוש מנחת יעקב.
פמש״פ פחות משוה פרוטה.
פס״י פתיחת ספר יצירה.
פ״ע פוקח עורים (עברים) (ס׳), פי עוללים (ס׳), פרק עליון.
פעהש״פ פירוש על הגדה של פסח.
פ״צ פרי צדיק (ס׳).
פר׳ פרק, פרשה.
פ״ר פסיקתא רבתא (ס׳), פענח רזא (ס׳).
פראב״ע פירוש ר׳ אברהם בן עזרא.
פרא״מ פירוש ר׳ אליהו מזרחי.
פרד״ק פירוש רד״ק (פירד״ק).
פ״ש פני שכינה (פה״ש), פתחי שערים (ס׳), פרח שושן (ס׳).
פשג״נ פת של גוים נקיה.
פש״ד פשטא דקרא.
פש״צ פתחו שערי צדק (ס׳).
פ״ת פתיל תכלת (ס׳), פתח תקוה.
פ״ת ונ״צ פתחי תשובה ונחלת צבי (ס׳).
צ׳ ציון.

צ.

צב״ה צבי בארץ החיים (צבא״ה) (ס׳).
צ״ה צל העולם (צה״ע) (ס׳).

מש״ז מי שזכה.
משב״ן מטה שולחן כסא נר.
משל״ל משום לועג לרש.
מש״צ מיכאל שליח צבור (ס׳).
משקו״ח משלם קרן וחומש (מקו״ח).
משקוחו״א משלם קרן וחומש ואשם (מקוחו״א).
מש״ר ומש״ם מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא.
משרבע״ה (מרע״ה).
מש״ת מחברת שערי תפלה.
מת״ד מאמר תמים דעות (ס׳).
מת״ח מאמר תא חזי (ס׳).
מתנו״כ מקרא תורה נביאים וכתובים.

נ.

נ״א נביאים אחרונים. (נ״ב)
נא״ב נאדר בקודש (ס׳).
נא״ש נפתלי אילה שלוחה.
נאש״מ נברך אלהינו שאכלנו משלו.
נ״ב נאדר בקודש (נא״ב) (ס׳).
נבג״ע נשמתו בגן עדן.
נבמ״ב נודע ביהודה מהדורא תניינא.
נ״ז נעים זמירות.
נ״ח נתיבות חכמה (ס׳).
נ״ל נשמט להם.
נלו״ל נכנס לפני ולפנים.
נל״ז נעשה לזכרון.
נ״נ נטעי נעמנים (ס׳).
נ״ס נופך ספיר (ס׳).
נע״ז נחלת עין זיתים.
נע״ר נפלה עטרת ראשנו.
נ״צ נחמת ציון.
נרנח״י נפש רוח נשמה חיה יחידה (נרוי״ח).
נש״ש נטיעה של שמחה.

ס.

ס׳ סוגי, סוגת.
סא״ז סדר אליהו זוטא (ס׳).
סארו״ז סדר אליהו רבא וזוטא (ס׳).
סב״א סדר ברכות אחרונות.
סבאו״נ סדר ברכת אירוסין ונשואין.
סב״ט ספר ברכת טוב.
סגו״ח סדר גיטין וחליצה.
סדכ״ס סתימא דכל סתימין (ק׳).
סד״פ סיומא דפסקתא.
ס״ה סלע המחלקות (ס׳) (סה״מ).
סה״ח ספר החינוך.
סה״כ סדר הכונות, סך הכל.
סהע״ק ספר העקרים (סה״ע).
סה״צ (ס״צ).
סה״ק סדר הקריאה.
ס״ז ספר זכרונות (סה״ז), ספר זכרון, סדר זרעים, סמיכת זקנים.
ס״ח ספר חרדים, ספר חזקוני, סעודת חובה, סמיכת חכמים.
ס״ט סימני טרפות.
ס״י ספר יריאים, ספר יוסיפון.
סי״ק ספורי ימי קדם (ס׳).
סל״ש סדר ליל שמורים, ספר לבושי שרד.
סמ״מ ספר מגיד מישרים.
ס״ס ספק סכנה.
סס״נ ספק סכנת נפשות.
ס״ע סעודת עראי.
סע״ב סידור עבודת בורא (ס׳) (סעה״ב).
סע״ב ספר עברונות (ס״ע).
סעתה״ש סדר עבודת תמיד השחר.
ס״צ ספר צחות.
ס״ק סדר קריאה, סעודת קבע, סדר קדשים.
ס״ק לחוה״מ סדר קריאה לחול המועד.
סקשע״ה סדר קריאת שמע על המטה (סקשעה״מ).
סת״ש סידור תיקון שבת.

ע.

ע׳ עַד, עֵד.
ע״א עבותות אהבה (ס׳), עטרת אליהו (ס׳).
עאח״ז עד אחר זמנו.
עאה״ח עד אחר החג.
עאה״פ עד אחר הפסח.
ע״ב עדות ביעקב (ס׳) (עב״י), — ביהוסף (ס׳), — בישראל (ס׳).

מהתוה״מ מאמר התורה והמצוה (ס׳).
מו״מ משל ומליצה.
מו״ע מעתה ועד עולם.
מועוא״ע מושך עצמו ואחר עמו.
מ״ז מושב זקנים
מזא״ה מזכה את הרבים.
מ״ח מלא חפנים (ס׳), מקור חיים (ס׳), מיכאל חזן, משנת חכמים, — חסידים.
מט״א מטמא טומאת אוכלין.
מ״י מטה יוסף (ס׳), מליצת ישורון (ס׳), מתנת יד, מקוה ישראל (ס׳), מרכבת יחזקאל (ס׳).
מי״ה מאמר יקוו המים (ס׳).
מילע״מ מי יקום לי עם מרעים.
מי״ן מאמיני ישוע נוצרי.
מי״פ מישעיה פיק.
מי״ק מיושבי קרנות.
מ״כ משכיות כסף (ס׳), מראה כהן (ס׳).
מכ״א מכל אחד.
מכאו״א מכל אחד ואחד.
מכ״מ מכמה מינים.
מכמ״ש מכל מינים שהוא, מכל מקום שהוא.
מכ״נ מלא כף נחת (ס׳).
מכ״ש משום כבוד שבת.
מכש״ע מפני כבודן של עניים.
מ״ל משגב לדך, משנה למלך (ס׳).
מל״ז מלמד זכות.
מל״ח מלכא לעלמין חיי.
מל״ל (משל״ל).
מלנ״ל מנא ליה נפקא ליה.
ממ״א מופנה מצד אחד (ממצ״א).
ממ״ב מכל מרעין בישין.
ממב״צ מופנה מב׳ צדדין.
ממקומ״י מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון.
ממש״ה ממכון שבתו השגיח.
מ״נ משובב נתיבות (ס׳).
מנה״י מלכות נצח הוד יסוד (ק׳).
מנ״ז מנוול זה.
מ״ם מעולפת ספירים (ס׳).
מס״ג מסיג גבול.

מסה״ב מסילת הברזל.
מ״ע מחברת עמנואל (ס׳), מכתבי עברית (ס׳).
מע״א מוכת עץ אני.
מעא״ה מחללין עליו את השבת.
מעה״כ מראה עיני הכהן (ס׳).
מע״כ מחל על כבודו.
מע״ל מקשה עצמו לדעת.
מעמ״ל מתנה על מנת להחזיר.
מע״נ מפני עגמת נפש.
מע״ם מעולפת ספירים (מ״ס) (ס׳).
מע״ק מאמר עולם קטן (ס׳).
מע״ר מענה רך, (מרמ״ח מענה רך משיב חימה).
מעש״ת מעלבונה של תורה.
מ״פ מים פושרין.
מפה״כ מפני הכבוד.
מפה״מ מפי המתורגמן.
מפכש״ע (מכש״ע).
מפ״ל מאמר פרפראות לחכמה (ס׳).
מ״צ מאורעות צבי, מזרחית צפונית, מים צלולים.
מ״ק מאמר קדישין, משרי קטרין.
מק״ד מקיז דם (מ״ד).
מק״ה מאמר קידוש השם (ס׳).
מקה״ת מאמר קריאת התורה (ס׳).
מקו״ח משלם קרן וחומש.
מקוחו״א משלם קרן וחומש ואשם.
מ״ר מלא רצון, מים רותחין.
מר״י לר״י מריש ירחא לריש ירחא (מר״ח לר״ח).
מרכמ״ש מורא רבך כמורא שמים.
מרמ״י מה רבו מעשיך י״י.
מר״ש לר״ש מריש שתא לריש שתא.
מ״ש משלי שועלים (ס׳), מכתבים שונים, משפט שלמה (ס׳), מלכות שמים, מחלל שבת.
משאצל״ג מלאכה שאינה צריכה לגופה.
משב״ש מדי שבת בשבתו.
מש״ג מרדכי שמואל גיראנדי (רמש״ג).
משו״מ מתפלל שבע ומתודה.
משו״ק משלי שיר השירים וקהלת.

לב״ה לבנין הבית.
לב״ו לבוש בוץ וארגמן (ס׳).
ל״ה להט החרב (לה״ח), לשון הזהב (לה״ז) (ס׳), לוחות הברית (ס׳), לחם הפנים.
להא״ב לא הביט און ביעקב.
לה״פ לפני הפסח (לפה״פ).
להנ׳ להנוצרית.
לה״פ לחם הפנים.
לה״ש לקוטי הלכות שבת, לקוטי השרשים.
ל״ז לקוטי זוהר (לק״ז) (לקה״ז) (ס׳).
לז״ש לקוטי זעיר שם (ס׳).
ל״ח לוית חן (ס׳), לב חכמים (ס׳).
לח״ג לחר גיסא.
לח״ד לחם דמעה (ס׳).
לח״ז לחודש זה.
לחטאו״ל לחיים טובים ארוכים ולשלום.
לח״צ לקוטי חכם צבי (ס׳).
ליו׳ ליונתן.
ליי״ח לא יצא ידי חובתו.
לי״ס ליחידי סגולה.
ליקבה״ו (לשיקבה״ו).
לישש״ג ליום טוב שני של גליות.
לי״ת לידי תקלה.
למדש״ה לאו מלתא דשכיחא היא.
למשי״ח (משי״ח).
למע״ר למבצע על רפתא (ת׳).
למש״ה לפנים משורת הדין (למשה״ד), (לפמשה״ד).
ל״ע לשון ערומים (ס׳).
לע״ו לעולם ועד.
לע״מ לעבודת ממון, לעדות ממון.
לע״נ לעדות נפשות.
לע״ת לא עשה תשובה.
לפול״ב לפלוג ולתני בדידיה.
לק״א לקוטי אמרים (ס׳).
לק״ה לאו קושיא היא.
לק״י לקט יוסף (ס׳).
לק״ת לקוטי תורה (ס׳).
לרא״ש לעשות רצון אביו שבשמים.
ל״ש לחם שערים (ס׳).
לשג״ע (שג״ע).
לש״ח (ש״ח).
לש״מ לשם מצוה.
ל״ת לבוש תכלת (ס׳), לחמי תודה.
לתעה״ד לא תאכל על הדם (לתע״ה).
לת״ש לא תלבש שעטנז.

מ.

מ״א מגיד אמת (ס׳), מאורי אור (ס׳), מגיד אמונה (ס׳), מכתב אליהו (ס׳) משלי אגור (ס׳), משלי אפר, מנחת אהרן (ס׳).
מא״ב מדרש אגדת בראשית.
מא״ד (מ״ד).
מא״ז מהות איכות הזמן (של״ה).
מא״ק מעונה אלהי קדם.
מ״ב מסורה ברורה (ס׳), מקום ברוך (מק״ב), מהדורא בתרא (ס׳).
מב״א מטמא באוהל, מיתת בני אהרן.
מבי״ט משה בן יוסף טראני.
מבמו״מ מטמא במגע ומשא.
מב״ע מפתח בית עבר (ס׳).
מג״י מגד גרש ירחים (ס׳).
מ״ד מיין דוכרין (ק׳), מגדל דוד (ס׳), מקיז דם.
מד״א מאריה דאברהם (מ״ד).
מדה״ד למדה״ר מדת הדין למדת הרחמים.
מד״ל מאן דכר ליה.
מד״מ מאמר דרכי משה (ס׳).
מדעמ״צ מצודת דוד עם מצודת ציון.
מד״ר מזרחית דרומית.
מד״ש מאן דכר שמיה, מדיני שמים.
מדש״ג מדינה של גיהנם.
מד״ת מדרש תנחומא (ס׳).
מ״ה מסורות הברית (ס׳), מסגרת השולחן (ס׳), מאמר השכל (ס׳).
מה״ב מהדורא בתרא (ס׳).
מהיה״ד משום היסח הדעת.
מהרי״ף מורנו הרב ר׳ יחזקאל פייוועל.
מהרלב״ח מורנו הרב ר׳ לוי בן חביב.
מהר״ם ב״ב מורנו הרב רבי מאיר בר ברוך.
מה״ש מחצית השקל.
מה״ת מבוא התלמוד.

יל״ד יהודה ליב דוקעס.
יל״ה יסודי לשון הקודש (ילה״ק) (ס׳).
י״לח ילקוט חדש (ס׳).
יל״ש יחיאל ליכטענשטיין.
ילשה״ג יוצר לשבת הגדול.
ילשפה״ח יוצר לשבת פרשת החודש.
ילשפ״ז יוצר לשבת פרשת זכור.
ילשפ״פ יוצר לשבת פרשת פרה.
י״מ יואל משה (ס׳).
ימ״ב יהי מקורו ברוך.
ימב״מ יונה מצאה בו מנוח (ת׳).
ינמכ״ה יפה נוף משוש כל הארץ.
יסוש״ה (יוש״ה).
יעה״ע ידו על העליונה.
יעה״ת ידו על התחתונה.
י״צ יין צמוקים.
י״ק יושבי קרנות.
יר״ב יראתי בפצותי (ת׳).
יר״ל (יהר״ל).
יר״מ (יהר״מ).
יר״ק יהי רעוא קמיה, — קדמיה, ילקוט ראובני קטן (ס׳).
ירשבב״(א) יהי רצון שיבנה במהרה בימינו (אמן).
ישל״מ יאוש שלא מדעת (יש״מ).
יש״ת י״י שפתי תפתח (ופי״ת ופי יגיד תהלתך).

כ.

כ׳ כתב, כתבים.
כ״א כוונות האר״י ז״ל (ס׳).
כאיושחי״ל כי אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך.
כא״נ כף אחת נחת (ס׳).
כ״ד כיסוי דם.
כדפ״ל כדפירש לעיל.
כדת״ר כא״ת כל דתקון רבנן כעין אוריתא תקון (כד״ר כא״ת).
כהב״ז כל הקודם בהן זכה.
כהב״ס כל הדרכים בחזקת סכנה (כהדב״ס).
כהחהאה״פ כל החלומות הולכין אחר הפה.
כה״ל יו״י כל הרוצה ליטול יבוא ויטול.
כה״נ כללי הנקוד.
כהשב״ג כצאת השמש בגבורתו.
כו״כ (כרו״כ).
כו״פ כמהין ופטריות (כמו״פ).
כ״ז כפות זהב (ס׳).
כ״ח כלי חפץ, כלי חמדה (ס׳).
כ״ח נ״ח כרם חמד נטע חדש (ס׳).
כטו״ב כטובל ושרץ בידו (כטוש״ב).
כ״י כוס ישועות (ס׳), כונות ישרות (ס׳).
כיכ״א כן יאבדו כל אויביך.
כימ״ע כימי עולם (כי״ע).
כלבי״א כי לא בכח יגבר איש.
כל״ח כתב לחם חמודות.
כל״נ כל״י כי לו נאה כי לו יאה.
כמד״א כל מה דאפשר.
כמד״ר כללי מדרש רבה (ס׳).
כמה״ע כותבי מכתבי העתים.
כמשא״מ כל מקום שאתה מוצא.
כמש״ר כמוצא שלל רב.
כ״פ כלי פשתן, כוונות פשוטות (ס׳).
כפב״פ כמר פלוני בן פלוני.
כ״צ כל צרכי, — צרכיו.
כצהש״ב (כהשב״ג).
כצ״ש כל צרכי שבת.
כרו״כ כרים וכסתות.
כשבהמ״ז כוס של ברכת המזון (כשבה״מ).
כשב״ע כריתות שבערוה.
כשי״א כי שם י״י אקרא.

ל.

ל״א לב אהרן (ס׳), לוח ארש (ס׳), לקוטי אורות (ס׳), לחם אבירים (ס׳), לקח אליהו (ס׳).
לאב״ל לך אכול בשמחה לחמך.
לאה״ח לאחר החג.
לאה״י לבוש אדר היקר.
לאה״פ לאחר הפסח.
לא״ז לאחר זריקה.
לאחזמ״פ לאחר זמן פירעון.
לא״ט לאחר טבילה.
לא״י לבוש אבן יקרה (ס׳).

(ס׳) חשבון הנפש (חה״נ) (ס׳), חמדת הימים (חה״י) (ס׳).
חה״י חמדת הימים (ס׳).
חה״מ חבלי המשיח (ח״מ).
חה״נ חשבון הנפש (ס׳), חינוך הנערים.
חה״ע חשבון העבור.
חה״ק חילופי הקריאה.
ההר״ל חתיכה הראויה להתכבד (חה״ל).
חו״ב חורבן בית.
חוב״ש חורבן בית שני.
חו״מ חרב ומגן (ס׳).
חומ״ע (חמ״ע).
חוש״מ חולו של מועד.
חז״ל חזון למועד (ס׳).
ח״ט חיים טובים.
ח״י חלק יעקב (ס׳), חק יעקב (ס׳), חתימת יד, — ידי.
חיו״צ חי י״י וברוך צורי.
חיי״ם חולי יסורים ים מדבר.
ח״ל חסד לאברהם (ס׳).
ח״מ חומרי מתניתא (ס׳), (חכמי משנה), חברת מקרא (חה״מ).
חמא״ד חברת משכיל אל דל.
חמוה״ק חסורי מחסרא והכי קתני.
חמ״נ חד מנייהו נקט.
חמ״ע חומש מאור עינים (חומ״ע).
חמ״ש חמד משה צבי (ס׳).
חמשו״ל חמץ משש ולמעלה.
חנ״נ חרב נוקמת נקם (ס׳).
חעז״ב חייבים על זדונם כרת (ועש״ח ועל שגגתם חטאת).
חע״ש חבור עמודי שבע.
ח״פ חרב פיפיות (ס׳).
ח״צ חרבות צורים (ס׳).
ח״ק חזות קשה (ס׳).
ח״ש חלק שלמה (ס׳).
חשו״מ חברת ש״ס ומשניות.
ח״ת חמש תשובות (ס׳), חקל תפוחין (ס׳) (ק׳).
חת״ת חברת תלמוד תורה.

ט.

ט׳ טפח, טפחים, טיפה, טיפות, טבילה, טבילות, טור, טורים.
ט״א טור אודם (ס׳).
ט״ה טעון הזיה (הזאה).
טה״ק טהרת הקודש (ס׳).
טו״מ טבח ומכר.
טו״נ טמיר ונעלם.
ט״ז טעון זריקה.
טז״ד טעון זריקת דם.
טהפ״ח ממצ״ד טבא חדא פלפלא חריפתא ממלא צנא דקרי.
ט״כ טירת כסף (ס׳).

י.

י׳ יוצר, יוצרות.
י״א יורשין אחריו, יורשי אחרי, יד אברהם (ס׳), יד אבשלום (ס׳), יד אפרים (ס׳).
יב״ש יהושע אבן שואב.
יגת״ו יגדיל תורה ויאדיר (ית״ו).
יהבי״ח ישמח האב ביוצאי חלציו.
יה״ג ימות הגשמים (ימה״ג).
יה״ד יסודי הדת (יסה״ד).
יהו״ה ישמחו השמים ותגל הארץ.
יה״ח ימות החמה (ימה״ח), יחוסי החכמים (ס׳).
יהר״ל יהי רצון לפניך.
יהר״מ אוא״א (ירמאוא״א).
יה״ת יסודי התשובה.
יוא״ל יוסף אלמנצי.
יו״ב יכין ובועז.
יוש״ט יד ושם טוב (ס׳).
י״ח ידיעת חשבון (ס׳), יישר חילך.
יי״ח יישר חילך.
יי״כ יין כשר.
יימכ״ר יא״נ י״י ישמרך מכל רע ישמור את נפשך.
יי״צ (י״צ).
יי״ר ימין י״י רוממה.
יכב״ט ויבב״ט יכנס בכי טוב ויצא בכי טוב.
י״ל יצא לאור, יוצא לאור.

הקה״ח הלכות קידוש החודש.
הקו״כ הקרי וכתיב.
הק״ש הלכות קריאת שמע.
ה״ר הילולא רבא.
הרלנ״ט הראוי לנטילה.
ה״ש הלכות שבת, — שחיטה.
הש׳ השגות, השגה.
השו״ב השוחט ובודק, הלכות שחיטָה ובדיקה.
השו״ט הלכות שחיטה וטריפות.
השו״י הלכות שמיטה ויובל.
השטמ״ק השטה מקובצת (ס׳).
התוה״מ התורה והמצוה (ס׳).
התוה״פ התחיה והפדות (ס׳).
התריג״מ התרי״ג מצות.

ו.

ואבר״ח ואני ברוב חסדיך.
וא״ד ואין דוקא.
ובנ״י ובנוחה יאמר (ת׳).
ובעה״ח ובאתי על החתום.
והברי״ח והקורא בלי רשות ידקרנו חרב.
וה״ג וידוי הגדול.
וה״ר והוא רחום (ת׳).
ו״ל (וע״ל).
ולנ״ח ולוקח נפשות חכם.
ולר״ע ולר׳ עקיבה.
ול״ש ולא שנא.
ול״ת ולי תימה.
ומ״ר ומייתי ראיה, ומביא ראיה.
ומר״ל ומביא ראיה לדבריו.
ונלב״צ ונזכה לראות בנחמת ציון (ונלבנ״צ).
ונפ״ש ונשלמה פרים שפתינו.
ונ״ת ונתנה תוקף (ונת״ת) (ת׳).
ו״ע ווי העמודים (ס׳).
וע״ל ועד לחכמים (ו״ל) (ס׳).
ועע״ע וערלתם ערלתו ערלים.
וצי״ע וצדיק יסוד עולם (צי״ע).
ור״ל ורצוני לומר, וראיה לדבר.
ושע״י ושלום על ישראל.
ו״ת ו״ת ו״צ ותשובה ותפלה וצדקה.

ותמ״ל ותנא מסייע ליה.
ות״ע ותערב עליך (ת׳).

ז.

ז״ב זכרון בספר (ס׳).
ז״ד זריקת דם.
זהו׳ זהובים.
זועו״מ זקנות ועוברות ומניקות.
זו״ש זוהר שני.
זו״ת זוהר תנינא.
ז״ח זהרי חמה (ס׳).
זח״א זוהר חלק א׳.
זח״ב זוהר חלק ב׳.
זח״ג זוהר חלק ג׳.
זח״ה זאת חוקת התורה (זחה״ת).
ז״ט זוהר טוב (ס׳).
ז״י זכרון יעקב (ס׳).
זימה״ל זכור יי׳ מה היה לנו.
זל״א זכרון ליום אחרון (ס׳), זכור לאברהם (ס׳).
זליה״ש זמירות ליום השבת (זליוה״ש).
זלש״ש זוכה לשתי שלחנות.
ז״מ זבחי מתים.
ז״צ זבחי צדק (ס׳).
ז״ק זרע קודש (ס׳), ז׳ קרואין.
זק״ד זקוקין דנורא (זקד״נ) (ס׳).
ז״ר זבחי רצון (ס׳).
זת״ל וזת״ל זמן תורה לחוד וזמן תפלה לחוד.

ח.

חא״ה חידושי אנשי השם (ס׳).
חאה״ר חטא אדם הראשון (חאדה״ר).
חאה״ת חידושי אגדות התלמוד.
ח״ב חזור בך.
חב״א חילופי בן אשר.
חב״י חינוך בחירי יה (ס׳), — בית יהודה (ס׳).
חב״נ חילופי בן נפתלי.
חג״ח חברת גמילות חסד, — גומלי חסדים.
ח״ד חתן דמים.
חד״ר חרם דרבנן, חלוקא דרבנן.
ח״ה חילופי הקריאה, חוט השני (חה״ש),

בעהש״ט (בעה״ש).
בעוה״ת בעדים והתראה.
בע״ז בעלי עבודה זרה.
בעזה״ש (בעה״ש).
בעח״ד בעזרת חונן דלים.
בעמ״ח בעל משנת חסידים.
בע״נ בעשרה נסיונות.
בענ״ד בענין נזכר דנא.
בעצל״ד בעל צדה לדרך (בצל״ד).
בעש״ג בערכאות של גוים.
בע״ת ובלע״ת בין עשה תשובה ובין לא עשה תשובה.
ב״פ בן פלוני, — פלונית, בת פלוני, — פלונית, בן פקועה.
בפט״ש בן פקועה טעון שחיטה.
ב״צ בן ציון, בת ציון.
בק״מ בקשת מחילה.
בקש״א בקדושתו של אהרן.
בר״א ברכה אחרונה.
ברד״ר ברייתא דרבנן.
ברה״נ (בה״נ).
ברז״ל בלהה רחל זלפה לאה.
ב״ש בלי שינוי, בנין שלמה (ס׳), בכור שור (ס׳), באמונה שלימה (באמ״ש), בית שמואל (ס׳), ביתר שאת (בי״ש), ברית שלום (ס׳).
בש״ח בשבועה חמורה.
בשי״מ בשילהי מתניתין, — מסכתא.
בש״ש ותאעב״מ בעזרת שוכן שמים ותולה ארץ על בלימה.
בת״ם בית ספר.

ג.

ג״א גפן אדרת (ס׳).
גאנק״ר גברא אגברא קא רמית.
גא״י גור אריה יהודה (ס׳).
גא״פ גנזי אקספארד.
גב״פ גביהה בן פסיסה (גבב״פ).
ג״ד גירסא דווקנית.
גדו״ד גדולת דוד (ס׳).
גדו״ם (גד״מ).
גהא״ה גזרינן האי אטו האי.
גה״ג גירסת הגאון.
גהי׳ גיהנם (גיה׳).
גו״ף בני״ו גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי״י ואני (של״ה).
גז״ה גזירת השם, — המלך, — המקום.
גזלגל״ג גזירה לגזירה לא גזרינן.
גח״ט גמר חתימה טובה.
גיר״ש (גר״ש).
גלה״ע גליל העליון.
גמ״ה גזירת מלך היא. (sic leg. p. 23.)
גנב״כ רקב״ש. (sic leg. p. 24.)
ג״ע גוזרין עליו.
גפ״ע ג׳ פעמים עליונים (ק׳).
גפ״ת ג׳ פעמים תחתונים (ק׳). (sic leg. p. 24.)
גר״ש גירסת רבנו שמשון (גיר״ש), גירסא שלימה.

ד.

ד׳ דיני.
ד״א דרוסת איש (דר״א).
דא״א דאריך אנפין, דאברהם אבינו.
דְבְאֶ״ךָ דירה נאה בר קודש אשה נאה כלים נאים (של״ה).
דבג״ה דבגיד הנשה.
דברי״ת דבי ר׳ ישמעאל תני.
דדא״ל דיוקא דמתניתין אתא לאשמעינן.
דד״פ דפוס דיהרענפורט.
דה״ט דקדוקי הטעמים (ד״ה).
דהי״ש דת הישראלית.
דה״ת דרכי התלמוד.
דומ״ץ דרשן ומורה צדק, (דיין ומורה צדק).
דו״נ דכר ונוקבא (דו״כ falso p. 26).
דונ״ל דונש לברט.
דחבע״פ דיני חמץ בערב פסח.
ד״ט דבק טוב (ס׳).
ד״י דן יחידי, דת יהודית.
ד״ל דפוס לובלין.
דלכ״ז (דל״ז).
דלל״ב דלית ליה ברירה.
דלל״ש דרשה לליל שמורים (דל״ש).

בה״ז בגדי הזהב (ב״ז), ביאורי הזוהר.
בה״ח ברית החדשה.
בהכ״ם בית הכסא (בה״כ).
בהמ״ר בית המרחץ.
בהנו״א בשם (בעזרת) ה׳ נעשה ונצליח אמן.
בה״ע בית העדה.
בה״ק בעל הדרת קודש (בעה״ק).
בה״ש דמ״ש בין השמשות דמוצאי שבת.
בהשמ״ר בית השחיטה מרווח רווח.
ב״ו בית ועד (בו״ע, ביו״ע).
בו״כ בושה וכלימה.
ב״ז בגדי זהב, בנימין זאב.
בז״כ ברכת זוקף כפופים.
בז״ק בזוקף קטן (ד׳).
ב״ח ברית חדשה (בה״ח), בעל חטא.
בחב״ש בחד בשבא.
בח״ה בית חנוך הנערים (ביח״ה, בחה״נ).
ב״ח וה״א ביקור חולים והכנסת אורחים.
בחי״ש בחיי שעה (בח״ש).
בח״ס בחזקת סכנה.
בט״ד כצ״מ רצ״ת וכו׳. (mutatio lite-rarum).
ביא״ה בני ישראל את השבת.
ביה״ח (יה״ח).
ביה״כ בית הכנסת (בה״כ).
ביהכ״נ בית הכנסת.
ביהכ״ס בית הכסא.
ביה״ע (בה״ע).
ביהת״ת בית התלמוד תורה.
ביוא״י ביהרג ואל יעבור.
ביוה״ד ביום הדין (ביה״ד).
ביו״י בכל יום ויום (בכיו״י).
בי״ח בית חולים (ביה״ח).
ביח״ה בית חנוך הנערים (בחה״נ).
בים״ע בעל יסוד עולם.
בירה״ג בילקוט ראובני הגדול.
בי״ש ביתר שאת (ב״ש).
בכ״ג בכבוד גדול.
בכה״ע בכורי העתים (ס׳).
בכ״י בכתיבת יד (בכת״י).
בכי״ב בכתיבת יד שני (בכי״ש).

בכ״ב בכל כחו.
בכמד״א בכל מה דאפשר (בכמ״ד).
בכמ״ש בכל מקום שהוא.
בכמש״א בכל מה שאפשר.
בכמשא״מ (כמשא״מ).
בכ״פ בכלי פשתן.
ב״ל בגדי לבן.
בלה״ח בליל החיבור.
בלה״נ בלאו הכי נמי.
בל״י בית לחם יהודה (ס׳).
בל״פ בלשון פרס.
בל״צ בלשון צרפת.
בל״ש בלב שלם.
בל״ת בלי תכלית.
ב״מ בית מועד, — מחסה, בעל מדות, בעילת מצוה (בע״מ).
במד״א במה דאפשר.
במה״ר בית מדרש הרבנים.
במות״ר במקלו ותרמילו.
במ״ס בית מסחר ספרים.
במס״ה (במסה״ש).
בנה״ס בנעילת הסנדל (בנעה״ס).
בנז״ג בנזקי גוף, בין נזקי גוף, — נזק גוף.
בנז״מ בנזקי ממון, בנזק ממון.
בנ״ח א״ס בנקיטת חפץ אגב סודר (בנק״ח א״ס).
בנח״צ בנחמות ציון (ב״צ).
בנחצו״י בנחמות ציון וירושלים.
ב״ס ב׳ סימנים.
בסה״כ בסוד הכתוב (בס״ה).
בסוב״ג בסתר ובגלוי.
בס״ת ב׳ ספירות תחתוניות (ק׳).
בע׳ בעולם, בעונש, בשבעים.
ב״ע באר עשק (ס׳), בעל עבירה, בר עונשין.
בע״ה ובע״ד בעלמא הדין ובעלמא דאתי.
בעה״ח באתי על החתום.
בעה״נ בענין הנזכר.
בעהנו״נ בעזרת השם נתחיל ונגמור, — נעשה ונצליח, — נצא ונבוא.
בעה״ק בעל עבודת הקודש.

אל״י ונ״ע אם לא יגיד ונשא עונו.
אל״מ אלון מורה (ס׳), אורח לצדיק מישרים.
א״מ אבני מלואים (ס׳), אלון מורה (אל״מ) (ס׳), אברהם מפו, אמור מעתה, אלפי מנשה (ס׳).
אמ״ב אין מתענין בו, אמרי בינה (ס׳).
אמיו״כ אחר מוצאי יום כפור (אחמיו״כ).
אמעאה״ש אין מחללין עליו את השבת.
אמע״ר אש מים עפר רוח.
אמר״ע אש מים רוח עפר.
אמשב״ש אין מערבין שמחה בשמחה.
אמש״כ ארבע מאות שקל כסף (ס׳) (וויטאל).
אמ״ת אש מים תפארת (ק׳) (?), אחר מתן תורה (אחמ״ת).
א״נ אימת נוראותיך (ת׳) (ס׳), אימך נשאתי (ת׳), אין נשבעין, אין נופלין.
אס״ל אין סדר למשנה.
אס״ש אלכסנדר סענדר שור.
אע״פ שאר״ל אף על פי שאין ראיה לדבר (זכר לדבר) (זל״ד).
א״פ אבן פנה (ס׳), אקספארד.
אצב״ח אגרת צער בעלי חיים (ס׳).
אצו״מ אור צח ומצוחצח (ק׳).
אצלא״ע אין צריך לומר אתם עדי.
אק״ב אין קוברין בו.
אקה״ת אחר קריאת התורה.
אקי״ם אשר קדש ידיד מבטן (רשב״ם שבת עין יעקב פ״ח).
אק״ם אדם קדמאה סתימאה (ק׳).
א״ר אשלי רברבא, אפי רברבא (ס׳).
אר״ה אחר ראש השנה (אחר״ה).
אר״י אבי רכב ישראל.
א״ש אמונת שמואל (ס׳), אפריון שלמה (ס׳), אשמת שומרון (ס׳).
אש״ב אין שייך בו, ארי שבתורה (ס׳) (ארש״ב).
א״ש ד״ת אמת שלום דין תורה.
אש״ט אבני שיש טהור (ק׳).
אשי״מ אילן שענפיו מרובין (ס׳) (אשע״מ).
אש״ת ארני שפתי תפתח (ת׳).

אתד״ל אל תתנו דמי לו.
אס״ת אתקינו סעודתא (א״ס).
את״י אגרת תשועת ישראל (ס׳).
את״ל אתיתי לחננך (ת׳).
אתל״ת אנא תבוא לפניך תפלתנו.
את״מ אחר תפלת מנחה.
אתמ״פ אל תירא מפחד פתאום.
את״נ אחר תפלת נעילה (אחת״נ).
את״ע (אחת״ע).
אתר״ג אל תבואינו רגל גאוה.
את״ש אחר תפלת שחרית (אחת״ש).

ב.

ב׳ בחינה, בחינת, ברכה, ברכת.
ב״א ברכי אצולה (ת׳).
באד״ק (אד״ק).
באה״מ ביאור המלות.
באה״ת באגדות התלמוד (באגה״ת).
באמ״ח באר מים חיים (ס׳).
באמ״ש באמונה שלימה (בא״ש).
בא״נ ברכת אלהי נשמה.
בא״ש (באמ״ש).
בב״ד בבהמה דקה.
בבדא״א בברייתא דאברהם אבינו.
בבהמ״ב בברכה המשולשת בתורה.
בב״ז בבן זכר.
בב״ח בבשר חזיר.
בב״ש בני בלי שם.
בבשק״ו בן בנו של קל וחומר.
בג״ג וט״ט בתר גנבא גנוב וטעמא טעים.
בג״ע בג׳ עולמות.
בגע״מ בגן עדן מנוחתו (= בע״מ בעדן מנוחתו).
בד״א בדברים אחרים, בדיני אדם.
בדבה״פ (בדה״פ).
בדה״ב בדק הבית (בד״ה ב״ה).
בדכ״ה בדרך כל הארץ.
בד״מ בדרך משל.
בהגר״א ביאור הגאון ר׳ אליהו (מווילנא).
בהגרמ״ם בן הגאון ר׳ משה סופר.
בהו״ת בהספד ותענית.

Nachtrag.

א.

א׳ אות, אגרת.
א״א אבי אסף (ס׳), אגרת אזוב (ס׳), איסור אכילה.
אא״א אחר איסור אכילה, ארומם אלהי אבי.
אאאא״א אמר אויב ארדף אשיג אחלק.
אאאאא״א איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו.
אאור״ח ארך אפים ורב חסד.
אאו״ת אהבת אמנון ותמר.
אא״ח אחר אסרו חג.
אא״ב אגרת ארבע כוסות (ס׳).
אא״ע אם אינו ענין.
אאע״ל אם אינו ענין לפניו, — לכאן.
א״ב אדום בבל, אסור בהנאה (אב״ה).
אד״צ אגרת דורשי ציון.
אד״ק אדרא קדישא (ס׳).
אה״צ ארץ הצבי (א״צ).
או״ת אמנון ותמר.
א״ז אבני זכרון (ס׳), אליהו זוטא (ס׳), אפי זוטא (ס׳), אסיפת זקנים (ס׳), אות זכרון (ס׳), אחר זמן, — זמנו.
אזה״ק אור זרוע הקצר (אז״ק) (ס׳).
אזק״ש אחר זמן קריאת שמע.
אז״ת אחר זמן תפלה.
אחד״ס אסרו חג דסכות.
אחד״פ אסרו חג דפסח.
אחד״ש (אד״ש).
אחז״ת (אז״ת).
אחה״ס אחר הסוכות, אחר הסדר.
אחה״פ אחר הפסח.
אחה״ת אחר התפלה (אה״ת).
אחל״ל אורח חיים למעלה למשכיל.
אחל״מ (אח״ל).
אחמ״ת אחר מתן תורה (אמ״ת).
אח״ש אברהם חיים שור.
אחת״נ אחר תפלת נעילה (את״נ).
אחת״ע אחר תפלת ערבית (את״ע).
אחת״ש אחר תפלת שחרית (את״ש).
א״ט אינה טענה.
אט״ט אינו טעון טבילה.
אטנ״י איננו טעון נטילת ידים (אטנט״י).
אטקיו״ר אינו טעון קידוש ידים ורגלים.
א״י אפיקי יהודה (ס׳).
אי״ב אורך ימים בימינה.
איבובעו״כ אורך ימים בימינה ובשמאלה עושר וכבוד.
איו״ט אחר יום טוב (אחיו״ט).
איו״כ אחר יום כפור (איוה״כ).
איוכ״מ אין יום כפור מכפר (איוהכ״מ).
איושחי״ל אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך.
אי״ט (איו״ט).
אי״כ (א״כ).
אי״ר איכה רבתי (ס׳).
א״כ אומה כנדגלות (ס׳).
אככ״ח אוצר כל כלי חמדה (ס׳).
אכמ״נ אפילו כמלא נימה (אפכמ״נ).
א״ל אתא לידיה, אוי לי, — לו, איכא למפרך, אין לחוש (אל״ח).
אלו״ל את לבבך ואת לבב (שלי״ה).
אל״י אם לא יגיד.
אליב״ה אתהלך לפני י״י בארצות החיים.

תפה"ש תפלת השחר.
תפ"מ תשובת פני משה (ס׳).
תפ"ע (ת"ע).
תפעת"פ (דמפעדמ"פ) (ארבע מאות פרסא על ארבע מאות פרסא).
תפ"ש תפלת שחרית.
ת"צ תענית צבור.
תצל"מ תורה צוה לנו משה.
ת"ק תפלה קצרה, תנועה קטנה, — (קלה) (ר׳), תלישא קטנה (ר׳), תנא קמא, תנאו קיים.
תקב"ל תשובת קול בן לוי (ס׳).
תקדר"א תקופת דרב אדא (תדר"א).
תק"ט תקופת טבת.
תק"ל תנאי קודם למעשה.
תק"נ תקופת ניסן.
תק"ס תנא קמא סבר.
תק"ע תקון עיבור, תקנת עיבור.
תקר"א תקופת ר׳ אדא.
תק"ש תקוני שבת (ת"ש), תקיעת שופר.
תק"ת תקופת תשרי, — תמוז.
ת"ר תנו רבנן, תהום רבה (ק׳), תרגום רומי, תיפח רוחן (תי"ר).
תר"א (תקר"א).
תרב"א תשובת ר׳ ברוך אנגיל (ס׳).
תר"ג תקנת רבנו גרשון.
תר"ג מ"ה תקנת רבנו גרשון מאור הגולה.
תר"ו תיפח רוחן ונשמתן.
תרו"ק תרומה וקדשים.
תרי"ג מ׳ תרי"ג מצות (גרת"י).
תר"ל תרתי לריעתא, — לגריעותא.
תר"ת תקיעה תרועה תקיעה.
ת"ש תא שמע, תפלת שחרית (תפ"ש), תפלת שוא, תחום שבת (תח"ש), תקוני שבת (תק"ש), תכנת שבת (ת׳), תשובה שלימה (תש"ש), תקון שטרות, תענית שעות, תמורת שלמים, תוך שלשים (ת"ל), תבואת שור (תב"ש) (ס׳), תולעת שני (ס׳), תולדות שמשון (ס׳), תקון שובבים (ס׳).
תשבה"ע תמיד של בין הערבים.

תשב"י תשובת בית יהודה (ס׳).
תשב"כ תשובת בתי כהונה (ס׳), תורה שבכתב (תושב"כ).
תשבע"פ תורה שבעל פה (תושבע"פ).
תשב"ץ תשובת שמעון בר צמח (ס׳), תשובת שמשון בר צדוק, תשובות שאלות במשפטיך צדק (?).
תשב"ר תינוקות של בית רבן.
תשדו"ה תשלומי ד׳ וה׳ (ארבעה וחמשה).
תש"ה תשמיש המטה (ת"ה).
תשה"ד תשלום הדנש (ד׳).
תשהע"מ תעל שכבת הטל על מלונו.
תש"ו תכלה שנה וקללותיה (וקלקלותיה).
תשוב"ה תענית שק ואפר בכיה הספד.
תש"י תפילין של יד, תשובת שב יעקב (ס׳).
תשיכ"ע תשועת יי כהרף עין.
תש"ל תקוני שלמה לוריא.
תש"מ תקון שלש משמרות.
תשמ"ג תשובת מגן גבורים (ס׳) (תמ"ג).
תשמ"ש תשובת מגן שאול (ס׳).
תש"ע תנור של עכנאי, תפלת שמונה עשרה.
תש"ר תפילין של ראש.
תשר"ק (אותיות א"ב בסדר הפוך).
תשר"ת תקיעה שברים תרועה תקיעה.
תש"ש תמיד של שחר, תשובה שלימה, תקון שמירת שבת (ס׳).
תש"ת תרגום של תורה, תקיעה שברים תקיעה.
ת"ת תלמוד תורה, תלמיד תורה, תנא תונא, תקון תורה, תפארת (ק׳), תקוני תשובה (ס׳).
תתבל"ת תלא תניא בלא תניא (בדלא תניא).
תתו"צ תשובה תפלה וצדקה.
תתו"ש תלמוד תורה ושאילת שלום (יעב"ץ).
תתכ"כ תלמוד תורה כנגד כולם.
תתעד"א תלמוד תורה עם דרך ארץ.
תתק"ל תכון תפלתי קטורת לפניך.
תתר"ך שו"ת אלף ועשרים שאלות ותשובות (מהר"ם ראטענבורג).
תתש"ה תלי תלין של הלכות.
תתשכ"כ תלמוד תורה שקול כנגד כולם.

ת״ת תומת ישרים תנחם. (וסב״י וסלף בוגדים ישדם).
ת״ת מ״נ תורת יי׳ תמימה משיבת נפש.
ת״כ תורת כהנים, תקיעת כף, תניא כוותיה, תנאי כפול, תוספות כתובה, תקפו כהן (ס׳), תשלומי כפל.
תכ״א תכנת כל אלה (ת׳).
תכ״ד תוך כדי דבור, תניא כוותיה ד׳ —.
תכ״ד ה״ד תוך כדי דבור היכי דמי.
תכ״ד כד״ד תוך כדי דבור כדבור דמי.
תכ״ד לכד״ד תוך כדי דבור לאו כדבור דמי.
תכ״ה תחת כנפי השכינה, תכונות השמים (ס׳) (תכה״ש).
תכ״ע תשובת כהונת עולם (ס׳).
ת״ל תלמוד לומר, תהלה לאל, תיפוק ליה (תי״ל), תאוה לעינים (ס׳) (תא״ל), תרצה לידע, תרי לישני, תדע לך, תוך שלשים (ת״ש).
תל״א תפוס לשון אחרון.
תלדת״ר תנינא להא דתנו רבנן.
תלה״ר תקון ליל הושענא רבא.
תל״ח תרצה לחשוב, תפלה (תהלה) לאל חי.
תל״ט תרתי לטיבותא.
תל״ל תרתי למה לי.
תל״ע תלמוד לשון עברי (ס׳).
תל״ר תפוס לשון ראשון, תלמיד לפני רבו, תרתי לריעותא.
תל״ש תקון ליל שבועות.
תל״ת תענית לתעניתא, תקנתא לתקנתא (ס׳).
ת״מ תבורך מנשים, תפלת מוסף, תורת משה (תו״מ), תפלת מנחה, תוכחת מוסר (ס׳), תוכחת מגולה (ס׳), תביעת ממון.
תמ״א תשובת מטה אשר (ס׳).
תמ״ב תבורך מנשים באהל (מב״ת).
תמבע״א תהי מנוחתו בעדן אמן.
תמ״ג תשובת מגן גבורים (ס׳).
תמג״ת תענית מגילת תענית (יעב״ץ).
תמ״ד תאומים מאזנים דלי (ל׳).
תמ״כ תהי מנוחתו כבוד.
תמ״כ עוכ״י תהי מיתתו כפרה עליו ועל כל ישראל.

תמל״ת תפסת מרובה לא תפסת.
תמ״מ תשובת מגיד מראשית (ס׳), — משאת משה (ס׳).
תמ״נ תוציא מצרה נפשי.
תמ״ע תפלת מעריב.
תמ״צ תענית מיתת צדיקים.
תמ״ש תפלת מוצאי שבת, תשובת מגן שאול (ס׳).
ת״נ תענית נדחה, תנוח נפשי, תיבת נח, תפלת נעילה (תנ״ע).
תנאצב״ה תהי נפש אדוני צרורה בצרור החיים.
תנב״ה תהי נפשו בצרור החיים.
תנב״כ תשובת נחפה בכסף (ס׳).
תנבע״א תנוח נפשו בעדן אמן.
תנ״ה תניא נמי הכי.
תנח׳ תנחומא.
תני׳ תניא.
תנ״כ תניא כוותיה.
תנ״ך תורה נביאים כתובים.
תנ״ל תשובת נחלה ליהושע (ס׳).
תנ״ע תפלת נעילה.
תנצב״ה תהי נפשו צרורה בצרור החיים.
ת״ס תקון סופרים, תרגום סורי.
תס״ח תשובת סם חיים (ס׳).
ת״ע תפלת ערבית, תפלת עלינו, תמורת עולה, תורת עולה (ס׳), תפתה ערוך (ס׳), תרגום ע׳ (זקנים), תרי עשר, תני עלה, תקנת עיבור (תק״ע), ת׳ עלמין (ק׳).
תע״ב תבא עליו ברכה, תשובת עדות ביהוסף (ס׳).
תעב״י תעודה בישראל (ס׳) (תב״י).
תע״ד תפלת עוברי דרך.
תע״ח תעלומות חכמה (ת״ח).
תע״ל תפלת עלינו לשבת.
תע״ע תמה על עצמך.
תעש״ח תפלת ערבית של חול.
תעש״ש תפלת ערבית של שבת.
ת״פ ד׳ מאות פרסא.
תפדא״י ד׳ מאות פרסאות דארץ ישראל.
תפה״ד (תה״ד).

תה״ה תואר האדם המעלה (ס׳).
תהו״פ תנא הוא ופליג.
תה״ז תקוני הזוהר (ס׳), תואר הזמן (ס׳).
תה״ל תרומת הלשכה (ס׳).
תה״מ תבנית המשכן (ס׳) (ת״ה).
תה״ע תורת העולה (ס׳).
תהע״מ תעל הטל על מלונם.
תה״פ תואר הפעל (ד׳).
תה״ק תורת הקנאות (ס׳), תנא הכא קאי.
תה״ש תפלת השחר (ת״ה), תורף השטר (ת״ה), תולדות השמים (ס׳) (תו״ש).
תהש״ז תואר השם זכר (ד׳).
תהש״נ תור השם נקיבה (ד׳).
ת״ו תם ונשלם, (תחלה וסוף?), תבנה ותכונן (תו״ת).
תו׳ תוספות.
תוב״ב תבנה ותכונן במהרה בימינו.
תובי״ל תם ונשלם ברוך יי״ לעולם.
תוגב״א תורה וגדולה במקום אחד (תוגבמ״א).
תוה״ע תורת העולה.
תוה״ק תורתנו הקדושה.
תוהר״י תוספות הרב רבנו יונה.
תוה״ש תואר השם (ד׳) (תה״ש), תולדות השמים (ס׳) (תה״ש).
תוהש״ז, תוהש״נ (תהש״ז תהש״נ).
תו״ז תוך זמנו.
תו״י תם וישר (תוי״ש).
תוי״ט תוספות יום טוב.
תולה״ש תולדות השמים (ס׳).
תולע״י תולעת יעקב (ס׳).
תו״מ תרומות ומעשרות, תפארת ומלכות (ק׳), תורה ומצות, תזריע ומצורע, תורת משה (ת״מ), תיכף ומיד.
תומ״ט תורה ומעשים טובים.
תום׳ רי״ד תוספות ר׳ ישעיה דטראני.
תו״ע תופת ועדן (ס׳).
תו״ש תנא ושייר, תולדות שמים (תוה״ש) (ס׳), תוך שלשים (ת״ש), תוספת שבת.
תושאנ״ץ תוספות שאנץ (שמשון בן אלעזר שאנץ).
תושא״ת ת״ק תדיר ושאינו תדיר תדיר קודם.

תושב״כ תורה שבכתב.
תושבע״פ תורה שבעל פה.
תושלב״ע תם ונשלם שבח לאל בורא עולם.
תושלמ״ע תם ונשלם שבח לאל מלך עולם.
ת״ז תקוני זוהר (ס׳), תרי זמני, תקוני זבח, תפוחי זהב (ס׳).
תז״א תשובת זקן אהרן (ס׳), תשובת זרע אברהם (ס׳).
תז״ח תקוני זוהר חדש (ס׳).
ת״ח תלמיד חכם, תלמידי חכמים, תקון חצות (תק״ח), תא חזי, תפלת חובה, תענית חלום, תורת חטאת (ס׳). תשואות חן (ס׳), תוצאות חיים(ס׳), תורת חיים (ס׳), תעלומות חכמה (ס׳) (תע״ח), תקנת חכמים, תני חדא, תורת חכם (ס׳), תקונים חדשים (ס׳), תקלין חדתין (ס׳).
תח׳ תחנון, תחילה (תחי׳).
תחה״ש תקות חוט השני (תחוה״ש) (ס׳).
תחי׳ תחיה (ת׳).
תח״ל תקון חצות לילה.
תחצ״ל תענית חלום צריך למיסב (יעב״ץ).
תח״ש תחום שבת (תחו״ש).
תחשמע״ב תלמיד חכם שמחל על כבודו.
ת״י תרגום יונתן, — ירושלמי, תחת יד, — ידי, תענית יחיד, תפארת ישראל (ס׳), תפלת ישרים (ס׳), תקוני ישנים, תפיסת יד, תומת ישרים (ס׳), תוספת ישנים (תוס״י), תולדות יצחק (ס׳), תפארת יעקב (ס׳).
תי׳ תחיה (תחי׳).
תי״א תפיסת יד אמת (ס׳), תוספת יד אמת (?).
תיא״צ תענית יאהרצייט (תי״צ).
תיב״ח תוך י״ב חודש.
תיובת״א תשבי יבא ויגיד בפיו תירוץ אמת.
תי״ח תפלת שמונה עשרה.
תי״ל תשעה ירחי לידה, תיפוק ליה (ת״ל).
תי״צ תענית יאהרצייט (תיא״צ).
תיק״ו תשבי יתרץ קשיות ובעיות.
תי״ר תיפח רוחן.
תירו״ש תהי ראש, תהי רש.
תי״ש תריסר ירחי שתא.

תורה, שעת תפלה, שומע תפלה (ת׳), שלמא תנינא, שאול תחתיה, שירי תפארת (ס׳) (שת״פ), שני תנינא, שאלות תשובות (שו״ת) שיעור תקיעה.
שת׳ שתחיה.
שת״א שתרגם אונקלוס.
שתא״ר שתקות אנוש רמה.
שת״ה שתחיית המתים, שתי הלחם (שתה״ל).
שתו״מ שידה תיבה ומגדל.
שת״ז שם תואר זכר (ד׳).
שת״ח שימש תלמידי חכמים.
שת״י שתרגם יונתן, — ירושלמי.
שת״נ שם תואר נקיבה (ד׳).
שתע״ז שגגת תלמוד עולה זדון.
שת״ק . . של תקופת, **שתק״ת** תשרי, תמוז, **שתק״ט** טבת, **שתק״נ** ניסן.

ת

ת׳ תרגום, תלמוד, תקיעה, תמורה, תמורת, תורה, תורת, תימא, תענית, תשובות, תחת, תקון, תקוני, תולדות, תוספות, תוספי, תחינות, תפלות, ארבע מאות.
ת״א תרגום אונקלוס, — אחר, — אשכנז, — ארמי, תירוץ אחר, תניא אידך, תורת אדם (ס׳), תולדות אהרון (ס׳), תענית אסתר, — אבל, תמניא אפי.
תא׳ תאמר.
תאד״ש תואר השם (ד׳) (תה״ש).
תא״ו תולדות אדם וחוה (ס׳), תורת אדם וחוה.
תאוק״מ תענית אסתר וקריאת מגילה.
תא״י תשובת אוהל יוסף (ס׳).
תא״ל תתן אמת ליעקב (ס׳), תאוה לענים (ס׳) (ת״ל).
תא״מ תהלים איוב משלי, תיבות אלו מיותרות, — מוקפות.
תא״ר תקות אנוש רמה.
ת״ב תלמוד בבלי, תשעה באב, תעודה בישראל (תע״ב) (ס׳), תנאו בטל.
תב״ד תנאי בית דין.
תבה״ב תענית שני וחמשי ושני.
תב״כ כגב״נ תפלה בלי כונה כגוף בלא נשמה.
[**תבס״ל** תעלא בעידנא סגיד ליה (תעבס״ל)].
תבפוסב״א תחילתו בפשיעה וסופו באונס.
תב״צ תירוצו בצדו (תרב״צ).
תב״ש תבואת שור (ס׳) (ת״ש).
תב״ר תגף באבן רגליך.
ת״ג תקיעה גדולה, תנועה גדולה (ד׳), תלישא גדולה (ד׳), תרומה גדולה, תרי גווני.
תגו״פ תוספות גמרא ופוסקים (תג״פ), תוספות גמרא ופירוש.
ת״ד תשלום דגש (ד׳), תמים דעים (ס׳), תומר דבורה (ס׳), תקוני דיקנא (ק׳).
תד״א תנא דבי אליהו, תהלים דפוס א׳, תוך ד׳ אמות.
תדאש״ת תוך ד׳ אמות של תפלה.
תדב״א (**תד״א**).
תדמ״ל תנא דמסייע ליה.
תדר״א תקופת דר׳ אדא (תקדר״א).
תדר״י תנא דבי ר׳ ישמעאל, (דרי״ת דבי ר׳ ישמעאל תני).
ת״ה תחיית המתים, תפלת הדרך (תה״ד), תחת השם (תה״ש) (ד׳), תואר השם (ד׳), תשמיש המטה (תה״מ), תפלת השחר (תה״ש), תבנית המשכן (תה״מ) (ס׳), תרומת הדשן (ס׳), תא הרצים (ס׳), תורת האדם (ס׳), תקון הנפש (ס׳), תורת הבית (ס׳), תוכן הדברים (תה״ד), תורף השטר (תה״ש).
תה״א תורת האדם (ס׳), תולדת הארץ (ס׳).
תה״ב תורת הבית (ס׳).
תה״ג תשובות הגאונים (תשה״ג).
תה״ד תפלת הדרך (ת״ה), תרומת הדשן (ס׳) (ת״ה), תוכן הדברים.

שערי צדק (ס׳), שטר צוואה, שבתי צבי, שמש צדקה (ס׳), שמרהו צורו, שערי ציון (ס׳), שפתי צדיק (ס׳).
שצ״ו שמרהו צורו וגואלו.
שצ״ל שצריך לומר, — להוסיף, — להיות, — להתענות, — לעשות, — לתרץ.
שצל״ה שצריך לחזור.
שצלע״ל של צדיקים לעתיד לבא.
ש״צ מ״צ שליח צבור מורה צדק.
שצ״מ חנכ״ל שבתי צדק מאדים חמה נוגה כוכב לבנה.
ש״ק שבת קודש, של קודש, שמע קולינו (ת׳), שינת קבע, שתי קדושות, שבועה קמייתא, שמטת קרקע, שם קבוץ (ד׳), שבעה קרואים, שלשלת קבלה (שה״ק), שנוי קונה.
שקה״ה שקיעת החמה.
שקו״ט שקלא וטריא (ש״ו).
שקור״מ שקצים ורמשים.
שק״ז שם קבוץ זכר (ד׳).
שק״ל שפיר קשיא ליה.
שקעא״ה שקיבל עליו את הדין.
שק״ת שהרי קתני (קא תני).
ש״ר שמות רבה, שלום רב, שם רע, של ראש, שלש רגלים, שפע רב, שימושא רבא (ס׳), ששים רבוא, שפתי רעננות (ס׳), שיר רבא (שהש״ר), שערי רחמים (ס׳), שמן רוקח (ס׳).
שר״א שלום רב אקרא, שערי ר׳ אלפס.
שרוג״ר שוטה רשע וגס רוח.
שר״ח שבת ראש חודש.
שר״י שם רשעים ירקב.
שר״ל שיש ראיה לדבר, — לדבריו, שיש רגלים לדבר, שנתן רשות למשחית, שרצונו לומר.
שרצ״ל שרצונו לומר (שר״ל).
שרר״ל שרה רבקה רחל לאה (שררו״ל) ולאה.
שר״ת שראשי תיבות.
שר״ת י״ם שראשי תיבות עשר ספירות (יעב״ץ).
ש״ש שם שמים, שבת שובה, שים שלום, (ת׳), של שבת, — שחרית, שכינה שורה, שם שדי, שומר שכר, שכר שכיר, שאילת שלום, של שמים, שמואל שולם, שש שעות, שם של . . ., שתי שערות, שמונה שרצים, שנוי שם (שה״ש), של שחר, שיעור שחיטה, שמן ששון (ס׳), של שבועות, שטר שיחרור, שבולת שועל, שבועת שוא, — שקר, שטיינשניידער, שיעור שופר, שערי שמים (שע״ש), שום שכל (ס׳), שב שמעתתא.
שש״א ששם אמר, — אמרו.
ששא״כ שלוחו של אדם כמותו.
ששא״ר שחיטה שאינה ראויה.
ששא״ר לש״ש שחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה.
ששהא״ב שמונה שרצים האמורים בתורה.
שש״ב שכינה שרויה ביניהם.
ששה״ד שור של הדיוט.
ששה״ק שור של הקדש.
ששהקב״ה שמו של הקדוש ברוך הוא.
ששו״ע של שם ועבר.
ששוה״ש שומר שכר והשוכר.
ששוש״ש שלי שלי ושלך שלך.
שש״י שיר של יום.
ששכב״א שם של כ״ב אותיות (שבכבב״א).
שש״ל שם שמים לבטלה, שיעור של לולב, שדרו של לולב, שומר שמסר לשומר (ששמ״ל).
שש״מ שמחה של מצוה.
ששמב״א שם של מ״ב אותיות.
ששמ״ל שומר שמסר לשומר (שש״ל).
ששעב״א שם של ע״ב אותיות.
ששע״י שם שמים על ידו.
שש״ש שינה של שחרית, שר של שכחה.
ששגתע״ז ששגגת תלמוד עולה זדון.
ששששויש״צ מאהמה״ע שינה של שחרית ויין של צהרים מוציאין את האדם מן העולם.
שש״ת שיעור של תפילין.
ש״ת שערי תפלה (ס׳), שערי תשובה (ס׳), — תורה (ס׳), שור תם, שמא תאמר, שמחת

שנר״ל שנתן רשות למשחית.
שנתי״ם שמאל נר תדליק ימין מזוזה.
ש״ם ששה סדרים (סדרי משנה), של סוכות, של סופרים, שלוש סעודות, שטת סופרים, שטה סתומה(?).
שסד״ך שלמה סנחריב דריוש כורש(מגיל׳ י״א).
ש״ע שלחן ערוך, שמחה עצומה, שלום עליכם, של עולם, שמיני עצרת (שמ״ע), שמונה עשרה, שבילי עולם (שב״ע) (ס׳), שם עצם (שה״ע) (ד׳), שלוש עשרה (י״ג), שינת עראי, שחרורי עבדים, שבועת עדות, שוכן עד (ת׳), שושן עדות (ס׳).
שע״א שער עבודת אלהים (ס׳), שערי אורה (ס׳).
ש״ע או״ח שלחן ערוך אורח חיים.
שעא״ע שלחן ערוך אבן עזר.
שעב״א שם ע״ב אותיות (ששעב״א) (ק׳).
שע״ג שעל גבי.
שעג״מ שעל גבי מזבח.
שע״ד שערי דורא (ש״ד) (ס׳), שערי דמעה (ס׳).
שע״ה שלמה עליו השלום, שעם הארץ, שעמי הארץ.
שעה״ג שער הגלגולים (ס׳).
שעה״כ שעת הכושר (ש״ה).
שעה״מ שעל המטה.
שעה״נ של עיר הנדחת.
שעה״ת שעת התפלה.
שע״ז שם עצם זכר (ד׳).
שעה״מ שולחן ערוך חושן משפט (שעחו״מ).
שע״ט שערי טבילה.
שעטנ״ז שוע טווי ונוז (נדה ס״א ב׳).
שעטנ״ז ג״ץ (אותיות שיש תגין עליהן).
שע״י שעל ידי, — ידיו, — ידם, שלום על ישראל.
שעי״ד שעל ידי (שע״י), שלחן ערוך יורה דעה (שעיו״ד).
שעי״ז שעל ידי זה.
שעי״כ שעל ידי כן.
שע״כ שם עצם כללי (ד׳), שעובדי כוכבים, שעל כרחך.

שעכו״ם שעובדי כוכבים ומזלות.
שעכ״ז שעם כל זה, שעל כל זה, שם עצם כללי זכר (ד׳).
שעכ״פ שעל כל פנים.
שע״ל שחור על לבן.
שע״ל ז״ל שחור על לבן זכר לחרבן.
שעלכ״צ שעשה לי כל צרכי (שלכ״צ).
שע״מ שעת מיתה, שעל מנת.
שעמו(ק)״ש שוכן עד מרום וקדוש שמו (ת׳).
שעמשהתנ״ב שלוש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן (יג״מ).
שע״נ שם עצם נקבה (ד׳), שעשה נסים.
שענ״ל שעשה נסים לאבותינו.
שעע״ה שעלה עמוד השחר, שעבר עליו הפסח (שעעה״פ).
שעעה״פ שעבר עליו הפסח.
שע״פ שם עצם פרטי (ד׳).
שעפא״ח שעל פיהן אנו חיין (עפא״ח).
שע״צ שערי ציון (ס׳), שערי צדק (ש״צ) (ס׳).
שע״ר שעת רחמים.
שערוע״ר שעת רחמים ועת רצון.
שערש״ק שעושין רצונו של קונם, שערב שבת קדש.
שע״ש שערי שמים (ס׳), שלחן עצי שטים (ס׳).
שע״ת שערי תשובה (ש״ת) (ס׳).
ש״פ שושן פורים, שוה פרוטה, של פסח, של פורים, שאר פוסקים, שמץ פסול, שנה פשוטה, שמונה פרקים, (להרמב״ם), שמחת פורים.
שפ״א שפת אמת, שפת אשכנז.
שפ״ד שתין פולסי דנורא (שפד״נ) (ספד״נ).
שפה״ח שבת פרשת החדש.
שפ״ז שבת פרשת זכור.
שפ״ח שפתי חכמים (ס׳).
שפ״י שומר פתאים י״י.
שפי׳ שפירש, שפירושו.
שפ״ל שפירשתי לעיל, — לקמן.
שפ״נ שפרסה נדה.
שפ״ע שפת עבר.
שפ״פ שבת פרשת פרה.
ש״צ שליח צבור, של צדקה, של צבור,

שליט(א)״ם שיחיה לארך ימים טובים סלה.
שלכ״ד שלא כדרכה.
של״ל שלא לצורך.
של״מ שארי ליה מריה, שלא מדעת, שלוחי מצוה, שליח מצוה, שליח מיוחד.
שלמ״ה שבח לאל מלך העולם.
של״נ שלא נהגו, שלא נוצרת (ת׳), שלא נאמר, — נכתב, שלבו נוקפו.
של״פ שלא פירש, — פסק.
שלפ״ז שלפי זה.
שלש״ש שלא לשם שמים.
של״ר שלש רגלים (ש״ר), של ראש.
של״ש שלא לשמה, שלום לך שלום, שבת לפני שבועות, הירש מענדיל פינעלעש.
שלשא״כ שלוחו של אדם כמותו (ששא״כ).
של״ת שלא תאמר.
ש״מ שמע מניה, שליח מצוה, שליחי מצוה, שמענא מנא, שם מפורש (שה״מ), שלחן מלכים (ס׳), שם משמעון — משמואל (ס׳), שכיב מרע, שור מועד (שה״מ), שנוי מקום, שם משותף (ד׳), שנה מעוברת, שכר מצוה (שכ״מ), של מצוה, שבט מוסר (ס׳), שם מקרה (שה״מ) (ד׳), שם מופשט (ד׳), שבור מלכא, של מעלה, שטה מקובצת (שט״מ) (ס׳), שמן משחה (ס׳), שולמאן.
שמא״נ שליחי מצוה אינן נזוקין.
שמב״כ של מה בכך.
שמב״נ שבע מצות בני נח.
שמב״ע שכר מצוה בהאי עלמא.
שמדה״ד שמדת הדין.
שמדה״ר שמדת הרחמים.
שמד״ת שמדין תורה.
שמה״ד שמן הדין, שמדת הדין (שמדה״ד).
שמהדמ״מ שמדת הדין מכל מקום (יעב״ץ).
שמה״מ שמן המשחה.
שמה״ס שמן הסתם.
שמה״ש שמלאכי השרת.
שמו״ב שמטות ויובלות (שו״י).
שמו״ע (שמ״ע).
שמוע״נ שדרך מישך ועבד נגו.

שמו״ת שנים מקרא ואחד תרגום, שמוש תהלים.
שמ״ז שם מפשט זכר (ד׳), של מים זכים.
שמ״י שגיאות מי יבין.
שמ״כ שמיטת כספים.
שמ״ל שיר מזמור לדוד.
שמלדבכ״כ שמע מניה לדברים ככתבן (יעב״ץ).
שמ״מ שמכל מקום.
שמ״נ שם מפשט נקיבה (ד׳), שמסרו נפשם.
שמ״נ עק״ה שמסרו נפשם על קדושת השם.
שמ״ע שמונה עשרה, שחרית מנחה ערבית, שמצות עשה, של מנין עולם, שאו מרום עיניכם, שדי מלך עולם, — עליון, שמיני עצרת (ש״ע).
שמ״ע מה״ת שמצות עשה מן התורה.
שמ״פ (ש״פ).
שמצה״ד שמצד הדין (מצה״ד).
שמ״ק שמן משחת קודש.
שמק״ט שהוא מקבל טומאה.
שמש״א שתי מתנות שהן ארבע (במשה״ד).
שמש״ב שמתן שכרה בצידה (שמשב״צ).
שמ״ת שמתן תורה, שמוש תהלים (שמו״ת).
ש״נ שיחיה נצח, שבת נחמו, שמות נרדפים (ד׳), שוא נח (שנ״ח) (ד׳), שוא נע (שנ״ע) (ד׳).
שנ׳ שנאמר.
שנא׳ שנאמר.
שנא״ן שור נשר אריה אנוש (?).
שנ״ב שהכל נהיה בדברו (שהנ״ב), שנעשה בסים, שנכתב בצדה.
שנבכ״ט שנכפל בו כי טוב.
שנ״ה שבע נתיבות התורה.
שנ״ח שוא נח (ד׳).
שני״מ שומר נפשו ירחק מהם.
שנ״כ שנושאין כפיהם.
שנ״ל שנזכר לעיל, שנאמר לעיל, — למעלה, שניות לעריות (שנל״ע, ש״ל).
שנל״ע שנסתלק לעולמו, שניות לעריות (שנ״ל).
שנ״ע שוא נע (ד׳).

שערי דמעות (ס׳), שום דבר, שפתי דעת (ס׳), שערי דורא (ס׳) (שע״ד).
שד״א שבועה דאוריתא, שנוי דאוריתא.
שדב״ג שבעה דברים בגולם.
שד״ג שני דייני גזירות.
שד״ד שורא דדיינא.
שד״י שומר דלי יחידיו(?), שלמה דוד ישי, שומר דלתי ישראל.
שד״ח הגו״ע שהייה דרסה חלדה הגרמה ועיקור.
שד״ל שמואל דוד לוצאטו.
שדלו״ל שדרכן לילך ולהזיק.
שד״ת שם ד׳ תיבות (ששד״ת).
ש״ה שם המפורש (שה״מ), שיר היחוד, שבת הגדול (שה״ג), שלשלת הקבלה (שה״ק (ס׳), שיר המעלות (ת׳), שמן המשחה (ס׳), שירת הים, שיר השירים (שה״ש), שלשלת היוחסין (שהי״ח), שר הפנים (שה״פ).
שה״א שהרי אמרו.
שהא״ח שהרי אמרו חכמים.
שה״ב שער הבטחון (שהב״ט), שור הבר.
שהב״א שני הפכים בנושא אחד (שהבנ״א) (הגיון).
שה״ג שבת הגדול (ש״ה), שלטי הגבורים (ס׳), שם הגדולים (ס׳), שהזמן גרמה (שהז״ג), שם הגוף (ד׳), שלימות הגוף.
שהגל״פ שהגיעה לפרקה.
שהג״ש שהגזירה שוה.
שה״ד שולי הדף, שורת הדין.
שה״ה שהוא הדין.
שהה״ז שיפוע — שפולי הר הזיתים (שה״ז).
שה״ו שיעור הדם וערבה (שהו״ע).
שהז״ג שהזמן גרמא.
שה״ח שבת החודש.
שה״י שיר היחוד (ש״ה), שער היחוד.
שה״י פה״י שבת היום פסח היום (שיה״י פיה״י) (מגילה י״ג).
שה״כ שעת הכושר (שעה״כ).
שה״ל שהיה לו, שבלי הלקט (ס׳).
שה״מ שיר המעלות (ש״ה), שמן המשחה (ס׳), שער המזרח, שם המפורש (שמ״פ), שמן המור (ס׳), שם המספר (ד׳), שלמה המלך, שור המועד (ש״מ), שם המקרה (ד׳).
שה״מ וק״ל שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא.
שה״נ שור הנסקל (שהנ״ס), שמחת הנפש (ס׳).
שהנ״ב שהכל נהיה בדברו, שהתורה נדרשת בהן (שהתנ״ב).
שהסמ״ג (סמ״ג).
שה״ע שער העבודה, שם העצם (ד׳) (ש״ע), שנת העיבור (ל׳), שבועת העדות.
שהע״ה שלמה המלך עליו השלום.
שה״פ שער הפרישות, שר הפנים, שעת הפנאי, שער הפנה (ס׳), שבועת הפקדון.
שה״צ שמעון הצדיק.
שה״ק שער הקדושה, שמואל הקטן, שם הקודש, שלשלת הקבלה (ש״ה), של הקדש, שלוח הקן (של״ה).
שהק׳ שהקשה.
שהקב״ה (הקב״ה).
שה״ש שיר השירים, שנוי השם.
שהש״צ (ש״צ).
שהש״ר שיר השירים רבה.
שה״ת שער התשובה, שם התואר (ד׳), שעת התפלה (שעה״ת).
שהתנ״ב שהתורה נדרשת בהן.
ש״ו שתי וערב, שקלא וטריא (שו״ט), שריר וקיים (שו״ק), שמים וארץ (שו״א), שמטות ויובלות (שו״י).
שוא״ת שב ואל תעשה.
שו״ב שוחט ובודק, שחיטה ובדיקה, שומים ובצלים.
שובבי״ם ת״ת שמות וארא בא בשלח יתרו משפטים תרומה תצוה.
שוה״מ שור המועד.
שו״ז שם וזכר.
שו״ט שוחר טוב (ס׳).
שוי״ט שבת ויום טוב, שבתות וימים טובים.
שו״מ שומר ומציל, שם ומלכות, שפייער וואָרמס מיינץ, שחרית ומוסף.
שו״ע שכר ועונש, שתי וערב (ש״ו), שן ועין, שם ועבר, שולחן ערוך.

שא״ת שאמרה תורה, שהרי אמרה תורה.
שאת״כ שאין תוכו כברו.
שאת״ל שאם תמצא לומר (את״ל), שפת אמת תכון לעד.
ש״ב שואל בשלומו, — בשלום, שבועת בטוי, שאר בשרי, שבע ברכות, שפה ברורה (ס׳), שבת בראשית (שב״ר), שבוע בתרייתא, שטוף בזמה (שט״ב).
שב״א של בני אדם, שבני אדם, שני בני אהרן.
שבא״א שם בן ארבע אותיות (שבד״א).
שבא״ד שבתי בן אברהם דונולו.
שבא״י שבארץ ישראל.
שבא״ל שבין אדם לחבירו (שבאל״ח).
שבאל״מ שבין אדם למקום.
שבב״י שבבית יוסף.
שבב״ש שבברוך שאמר (יעב״ץ).
שבג״ע שבגן עדן.
שב״ד שליח בית דין, של בית דוד, שבן דוד.
שבד״א שם בן ד׳ אותיות (שבא״א).
שב״ה שמחת בית השואבה (שבה״ש), שמשון בלאך הלוי, שבית המקדש.
שבה״ג שבת הגדול (שה״ג).
שבה״ע של בין הערבים.
שב״ו שלמה בן ווירגא (רשו״ו).
שבו״מ שבור מלכא.
שב״ז שמעון בן זומא.
שב״ח שתיקה בדיקה חשיקה.
שבחוה״מ שבחול המועד.
שבחוהמש״ס שבחול המועד של סוכות.
שבחוהמש״פ שבחול המועד של פסח.
שבחו״ל (שבח״ל).
שבח״ל שבחוץ לארץ (שבחו״ל).
שבי״ח שבשמונה עשרה.
שביכל״ס שבין יום כפור לסוכות.
שבכב״א שם בן כ״ב אותיות (ששכב״א).
שבכ״מ שבכל מקום.
שבכת׳ שבכתב.
שב״מ שבט מוסר (ס׳) (ש״מ).
שבמ״א ואתת״א שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך.

שבמב״א שם בן מ״ב אותיות.
שבמיו״כ שבמוצאי יום כפור.
שבמ״ע שבמצות עשה.
שבמ״ש שבמוצאי שבת.
שב״נ שום בר נש.
שב״נ שב״ק ושבמו״מ שליש בנכסים שליש בקרקע ושליש במשא ומתן.
שב״ס שבעל ספר.
שבס׳ שבספר.
שבסה״י שבסדר היום.
שב״ע שמעון בן עזאי, שבילי עולם (ס׳).
שבע׳ שבעולם.
שבעב״א שם בן ע״ב אותיות.
שבע״ה שהוא בן עולם הבא (שבעו״ה).
שבעו״ה שבעונותינו הרבים (שבעונ״ה).
שבעו״ה א״א שבעונותינו הרבים אי אפשר (יעב״ץ).
שבע״פ שבעל פה.
שב״פ שגור בפיו (ש״ב).
שב״ץ שבתי צבי (השב״ץ).
שבק״ש שבקריאת שמע.
שב״ש שמעון בן שטח, שובו בנים שובבים.
ש״ב ש״ב וש״ב (שב״ת שב״מ ושב״ג) שליש בתורה שליש במשנה ושליש בגמרא.
שבישה״ע שבשנה העברה (שבשש״ע).
שבש״מ שבשעת מלאכה.
שבשש״ע שבשנה שעברה (שבעוה״ע).
שב״ת שינה בשבת תענוג, שבת בשבת תגמור, שבת בו תתעלה, שבן תורה, שטריימל במקום תפילין.
שבת׳ שבתורה.
שבת״כ שבתורת כהנים.
שב״ת שב״ג ושבמו״מ שליש בתורה שליש בגמרא ושליש במשא ומתן.
ש״ג של גוי, — גוים, של גלות, — גליות, של גיהנם, של גריסין, שלטי גבורים (ס׳).
שגב״פ שגור בפיו.
שג״ע של גן עדן, שני גזרי עצים, שער גן עדן (ס׳).
ש״ד שאר דברים (שא״ד), שם דבר, שרש דבר, שפיכות דם, שופך דם, שפיר דמי,

שאא״א שאי אתה אומר.
שאאא״א שאין אומרים אל ארך אפים.
שאא״ב שאין אומרים בו.
שאא״י שאין אתה יכול, — יודע.
שאאי״ל שאין אתה יכול לומר.
שאא״ל שאי אפשר לומר, — לתרץ וכ׳.
שאאלב״מ בכ״א שאי אפשר לב׳ מלכים בכתר אחד (יעב״ץ).
שאא״ע שאיסורם איסור עולם.
שאאר״ב שאי אתה רואה בו.
שאא״ת שאין אומרים תחנון.
שא״ב שאין בו.
שאב״א שאין בהם אחריות.
שאב״ב שאינו בן ברית.
שאבח״א שאין בו חשש איסור.
שאבח״כ שאין בו חסרון כיס.
שאב״י שאין בה ידיעה.
שאב״ל שאין בקיאין לשמה.
שאב״מ שאין בו מעשה.
שאבמנ״ט שאין בו משום נותן טעם.
שאב״ס שאין בה סכנה.
שאבק״ע שאין בה קום עשה.
שאבו״ח שאין בהם רוח חיים.
שאב״ת שאינו בן תורה, שאינם בני תורה.
שא״ד שאר דברים (ש״ד), — דרכים, שאין דרך.
שאדב״א שאין דרך בני אדם.
שאדה״ר שאדם הראשון.
שאדשב״א שאין דרכן של בני אדם (אדשב״א).
שא״ה שאינו הגון.
שאו״ד שאור ודבש.
שאוק״ש שאגת אריה וקול שחל (ס׳).
שא״ח שאמרו חכמים.
שאחז״ל שאמרו חכמינו זכרם לברכה.
שא״ט שאינו טעון.
שאט״ב שאינו טעון ברכה.
שאט״ט שאינו טעון טבילה.
שא״י שלומי אמוני ישראל (ת׳), שארית יוסף (ס׳).
שאי״ה שאר ימות השנה.

שאילי״ע (שילי״ע) שארית ישראל לא יעשו עולה.
שאי״ל שאינו יודע לשאול.
שא״כ שאם כן.
שאכה״ל שאם כן היה לו.
שאכמ״ל שאם כן מה לו.
שא״ל שאין לומר, — לברך, — להקשות — לתרץ, — להתענות (שאלה״ת), שאין לו, — להם, שאירע לו, — להם.
שאל״א שאין להם אחריות (שאב״א).
שאל״ד שאין לך דבר.
שאלחל״ה שאין לו (להם) חלק לעולם הבא (שלחלעוה״ב).
שאל״כ שאם לא כן.
שאל״ר שקר אין לו רגלים.
שאל״ש שאין להם שיעור.
שא״מ שאין מברכין, — מתענין, שאתה מוצא, שאינה מהוגנת (שאמ״ה).
שאמ״ה שאינה מהוגנת.
שאמו״ע שאינו מצוה ועושה.
שאמ״ט שאין מקבל טומאה (שאמק״מ).
שאמ״ק שאין מקבלין, שאין מקיפין.
שאמק״ט שאינו מקבל טומאה (שאמ״ט).
שאנ״כ שאין נושאין כפיהם.
שאנע״פ שאין נופלין על פניהם.
שאעמ״ל שאין עדים מצוים לקיימו.
שאע״פ שאף על פי, שאינו עושה פירות.
שאעפ״ז שאף על פי זה.
שאעפ״כ שאף על פי כן, — כך.
שאע״ק שאין עולם קיים.
שא״ע רש״מ שאין עושין רצונו של מקום.
שאעב״י שלום אקרא עד בלי ירח.
שא״פ שבת אחר פסח.
שא״צ שאין צריך, — צריכין, שוב אין צריך.
שאצ״ב שאין צריך ברכה, שוב אין צריך ברכה.
שאצ״ה שאין צריכין התראה.
שאצ״ל שאין צריך לומר.
שאצל״ב שאין צריך לברך.
שא״ק שנוי אינו קונה.
שא״ש שבת אחר שבועות, שאילת שלום.
שאש״מ שאין שיירות מצוות.

ר״ש ר׳ שמעון, ר׳ שמשון (משאנץ) (רש״מ), רב שלום, רפואה שלימה, ר׳ שלמה, רודף שלום.
רש״א ר׳ שמואל אליעזר. רב שלום אקרא.
רשא״ח רשות או חובה.
רשא״מ רוח שאינה מצויה.
רש״א עב״י רב שלום אקרא עד בלי ירח.
רשב״א ר׳ שמעון בן אלעזר, ר׳ שבתי בן אברהם, ר׳ שלמה בן אדרת, ר׳ שמשון בר אברהם.
רשבא״י רבותינו שבארץ ישראל.
רשב״ב רבותינו שבבבל.
רשב״ג ר׳ שמעון בן גמליאל, ר׳ שלמה בן גבירול.
רשב״ג ה״נ רבן שמעון בן גמליאל הנהרג.
רשבה״ת ר׳ שמשון (משאנץ) בעל התוספות.
רשב״ה ר׳ שמעון בן הלל.
רשב״ז ר׳ שמעון בן זומא.
רשב״ט ר׳ שמעון בר טוביה.
רשב״י ר׳ שמעון בן יוחאי.
רשבי״ם ר׳ שלמה בן יהושע מיימון.
רשב״ל ר׳ שמעון בן לוי. — בן לקיש.
רשב״ם ר׳ שמואל בר מאיר, ר׳ שלמה בן מלך.
רשב״ן ר׳ שמואל בר נחמני.
רשב״ע ר׳ שמעון בר עלאי. — בן עזאי.
רשב״פ ר׳ שמעון בן פזי.
רשב״ץ ר׳ שמעון בר צמח (תשב״ץ). — בר צדוק.

רשב״ש ר׳ שמעון בן שטח, ר׳ שלמה בן שמעון (בן צמח).
רשב״ת ר׳ שמואל אבן תיבון.
רש״ג ר׳ שרירא גאון.
רש״ד ר׳ שלמה דובנא, ר׳ שבתי דונולו.
רשד״ל ר׳ שמואל דוד לוצאטו (שד״ל).
רשד״ם ר׳ שמואל די מאדינא.
רשה״ם רשימת הספרים.
רשה״ש ר׳ שמעון השזורי.
רש״ו ר׳ שלמה ווירגא (רש״מ).
רשז״ה ר׳ שלמה זלמן הענא.
רש״ט ר׳ שם טוב.
רש״י ר׳ שלמה יצחקי, ראש שבטי ישראל.
רש״כ ר׳ שלום כהן, ר׳ שלמה כהן (מהרש״ך).
רשכב״ה רבן של כל בני הגולה (רב״ש כבה״ג).
רש״ל ר׳ שלמה לוריא (מהרש״ל).
רשל״ע (רש״ע) רבונו של עולם.
רש״מ ר׳ שלמה מלכו.
רשמ״ש רבינו שמשון משאנץ (בעל התוספות).
[רש״ץ ר׳ שמואל צרפתי].
רשר״ו ר׳ שלמה רופא ווירגא (רש״ו).
רש״ש ר׳ שמואל שטראשון.
רשש״ך ר׳ שמואל שאטטען כהן.
רש״ת רצועה של תפילין.
ר״ת רבנו תם (ר׳ יעקב בן מאיר), ראשי תיבות.
רת״ו רב תנא ופליג (רתו״פ).

ש

ש׳ שם, שמא, שורה, שעה, שנה, שער, שמואל, שלש מאות.
ש״א שמואל א׳, שטה אחרונה, שומר אמונים, (ס׳) שום אתתא, שאגת אריה (ס׳), שלום אמת (ס׳), שולחן ארבע (ס׳), שפת אמת (ס׳), שבילי אמונה (ס׳), שערי אורה (ס׳), שערי אפרים (ס׳), שבת אחים (ס׳), שאר אחרונים, שם אשה, שלום אקרא.
שא׳ שאלות, שאלה, שאפשר (שאפ׳), שאמר.
שא״א שאי אפשר, שאין אומרין, — אוכלין.

רמבה״נ ר׳ מאיר בעל הנס (רמבע״נ).
רמב״ח ר׳ מתיא בן חרש, ר׳ משה בן חסדא.
רמב״ט ר׳ מאיר בן טודרוס.
רמב״י ר׳ מנשה בן ישראל.
רמבי״ת ר׳ מאיר בן יוסף תאומים.
רמב״ם ר׳ משה בן מיימון (מיימוני).
רמבמ״ן ר׳ משה בן מנחם מענדלזאהן מדעסוי.
רמב״ן ר׳ משה בר נחמן.
רמב״ס ר׳ מנחם בן סרוק.
רמב״ע ר׳ משה בן עזרא.
רמבע״נ ר׳ מאיר בעל נס (בה״נ).
רמ״ג רצה מזה גובה, ר׳ משה גלנטי.
רמ״ד ר׳ משה דעסוי (מענדעלזאהן).
רמד״ל ר׳ משה די ליאן.
רמ״ה ר׳ משה הנקדן (רמה״נ), — הדרשן, (רמה״ד), ר׳ מאיר הלוי אבולאפיא.
רמור״מ ריש מתא וריש מתיבתא.
רמ״ז ר׳ מרדכי זאב, ר׳ משה זכות.
רמ״ח ר׳ משה חזן, ר׳ משה חגיז.
רמח״ל ר׳ משה חיים לוצאטו.
רמ״ט ר׳ משה טראני.
רמ״י ר׳ מרדכי יפה.
רמ״כ ר׳ משה כהן, ר׳ מאיר כהן.
רמ״ל ר׳ מאיר לובלין (מהר״ם).
רמ״מ ר׳ משה מקוצי.
רמ״נ ר׳ משה נרבוני.
רמנ״ז ר׳ מרדכי נאטאנזאן.
רמ״ס ר׳ משה סופר, ר׳ מאיר סבר.
רמ״ע ר׳ מנחם עזריה (מפאנו).
רמ״ק ר׳ משה קמחי.
רמ״ש ר׳ משה שטיינשניידר (רמש״ש), ר׳ מתתיהו שטראשון.
רמש״ג ר׳ מרדכי שמואל גיראנדי.
רמ״ת ראיה מחמת תשמיש.
ר״ן ר׳ נסים.
ר״נ ר׳ נחמיה, ר׳ נהוראי, ריחה נודף.
רנב״א אב״ה ר׳ נחוניה בן אלנתן איש כפר הבבלי.
רנב״ג ר׳ נחוניה בן גודגדא.
רנבה״ע ר׳ נתן בעל הערוך.
רנבהע״מ ר׳ נתן בעל הערוך מרומי.

רנגבה״ק ר׳ נחוניה בן הקנה.
רנב״י ר׳ נחמן בר יצחק, ר׳ נחמיה בן יוסף.
רנב״ר ר׳ נתן בן ראובן, ר׳ נסים בן ראובן.
רנ״ק ר׳ נפתלי קעללער, ר׳ נחמן קראכמאל.
ר״ס רבנן סבוראי, ר׳ ספרא, ריש סימן, ריש סדרא, רבנו סעדיה.
רס״ג ר׳ סעדיה גאון.
ר״ע ר׳ עקיבה, ר׳ עמרם, ר׳ עזריה, ר׳ עולא, רני עקרה, רע עין, רישא עילאי, רבי עמנואל (מחברת עמנואל).
רע״א ר׳ עקיבא אייגער. — אומר.
רע״ב ר׳ עובדיה ברטנורא (רעמ״ב).
רעב״י ר׳ עקיבא בן יוסף.
רע״ה רבי עליו השלום (יהודה הנשיא), רבה עוקר הרים.
רע״ט שמא״צ רע ערלה טמא שונא מכשול אבן צפוני (שמות השטן).
רע״מ ר׳ עובדיה מברטנורא (רעמ״ב), ר׳ עזריה מפאנו (?).
רעמ״א ר׳ עזריא מן אדומים.
רעמ״ב ר׳ עובדיה מברטנורא (רע״ב).
רע״ס ר׳ עקיבא סבר.
רע״פ ר׳ עזריה פיגו.
רעק״א ר׳ עקיבא אייגער.
ר״ער רעות רוח.
ר״פ ראש פרק, ראשי פרקים, ראש פסוק, ר׳ פריץ, רב פנינים (ס׳), ר׳ פלוני.
רפב״י ר׳ פנחס בן יאיר.
רפ״כ ר׳ פאלק כהן.
רפ״ק ריש פרק קמא.
רפ״ש רפואה שלימה (ר״ש).
ר״צ רודף צדקה.
רצ״ו ונז״י רודף צדקה וחסד ונעים זמירות ישראל (על מצבה).
רצו״מ רצה ומודים (ת׳).
ר״ק רצון קונו, — קונם, רואה קרי, ריבית קצוצה, רוח קנאה (ס׳).
רקב״ש רועים קייצים בורגנין שומרי פירות (סוכה ח׳ ב׳).
ר״ר רוח רעה (רו״ר), ריח רע.
רר״ק ראשון ראשון קודם.

ריב״ג ר׳ יצחק בר נתן, ר׳ יהודה בר נתן, ר׳ יהודה בן נחמן, ר׳ יוחנן בן נורי.
ריב״ס ר׳ יצחק בן סיד.
ריב״ע ר׳ יצחק בן עראמה (עקידת יצחק).
ריב״פ ר׳ ישמעאל בן פאבי, ר׳ יהושע בן פרחיה.
ריב״ץ ר׳ יחיאל בן צבי (הירש).
ריב״ק ר׳ יהושע בן קרחה.
ריבק״א ר׳ יהושע בן קרחה אומר.
ריב״ש ר׳ יצחק בן ששת, ר׳ ישראל בעל שם.
רי״ב שר״י ב״ב ר׳ ישמעאל בנו של ר׳ יוחנן בן ברוקא.
ריב״ת ר׳ יהודה בן תימא, ר׳ יהודה אבן תבון.
רי״ג ר׳ יוסף גיקטליא.
רי״ד ר׳ ישעיה דטראני.
ריד״ה ר׳ ידעיה הפניני (בדרשי).
ריד״מ ר׳ יהודה די מאדענא.
רי״ה ר׳ יהודה הלוי (ריה״ל), ר׳ יהודה הנשיא (ריה״נ).
ריה״ח ר׳ יהודה החייט (רי״ח).
ריה״כ ר׳ יוסי הכהן, — יונתן הכהן.
ריה״נ ר׳ יהודה הנשיא.
ריה״ס ר׳ יוחנן הסנדלר.
רי״ו ר׳ יעקב וייל, ר׳ יוסף וואזין (Voisin).
ריו״פ רכב ישראל ופרשיו.
רי״ח ר׳ יהודה חסיד, ר׳ יהודה חייט (החייט), — חיוג, ר׳ יחזקאל.
רי״ט ר׳ יוסף טראני.
ריטב״א ר׳ יום טוב בן אברהם.
ריטבמ״צ ר׳ יום טוב בן משה צהלון.
ריטבע״צ ר׳ יום טוב בן עקיבא צהלון.
ריט״ע ר׳ יוסף טוב עלם.
ריט״ץ (ריו״ט) ר׳ יום טוב צהלון.
ריכ״ג ר׳ ישמעאל כהן גדול (ריכה״ג).
רי״ל ר׳ יצחק לוריא (האריז״ל), ר׳ יעקב לוי (מהרי״ל).
רימ״ז ר׳ יחיאל מיכל זאכס.
רימ״ל ר׳ יהודה מעסיר ליאן.
רימ״ק ר׳ יעקב מקורביל (Corbeil).

רי״נ ר׳ יעקב נקדן, ר׳ יהודה נשיאה.
רי״ס ר׳ ייבא סבא, ר׳ יימר סבא (כתו׳ נ״ג).
רי״ע ר׳ יעקב עמדין (יעב״ץ).
רי״ף ר׳ יצחק אלפסי (בן יעקב), ר׳ יאשיה פנטו.
ריצב״א ר׳ יצחק בן אברהם.
ריצב״ח ר׳ יעקב צמח בן חיים.
ריצב״ט ר׳ יצחק בן טודרוס.
ריצ״ג (רי״ץ גאות) (ריב״ג).
רי״ק ר׳ יוסף קארו, ר׳ יוסף קולון, ר׳ יוסף קמחי.
ריק״ם ר׳ יוסף קמחי.
רי״ת ר׳ יונה תאומים, רוח י״י תניחנו.
רי״ש רגל ישרה (ס׳).
ריתב״ע רוח י״י תניחנו בגן עדן.
ר״כ ריש כלה, רישי כלה, ראשי כלות.
רכה״ע רבון כל העולמים.
ר״ל רצונו לומר, רצה לומר, ראוי לברכה, ראוי לחופה (רל״ח), ראוי לתקן, ריש לקיש, ר׳ לוי, ראשון לציון (רל״צ), רחמנא לצלן, ראשית למודים (ס׳), רחמנא לשיזבון, רגלים לדבר (רג״ל), רוב לילה, ראיה לדבר (רל״ד), ריח לבנון (רי״ל) (ס׳), ראויה להתכבד, רצה לישב.
רל״ב רחמנא לבא בעי.
רלב״ב ר׳ לוי בן בצלאל.
רלב״ג ר׳ לוי בן גרשון.
רלב״ח ר׳ לוי בן חביב.
רלב״ק ר׳ ליב בעל קבלה.
רל״ד ראיה לדבר, רמז לדבר (ר״ל), ר׳ ליב דוקעס.
רלמ״ד רחמנא לצלן מהאי דעתא.
רלמ״פ ר׳ לוי מפראג (מהר״ל).
ר״מ ריש מתיבתא, ר׳ משה (מקוצי) (רמ״מ), רעיא מהימנא, רוב מקומות, ריש מתא, ר׳ מאיר, רופא מומחא, — מופלא, ראש משפחה, רוח מצויה, רצון מלכים (ס׳).
רמ״א ר׳ משה איסרלס, ר׳ מאיר אומר, ר׳ משה אלשקר, ר׳ משה אלשיך.
רמב״א ועיה״ת רבות מחשבות בלב איש ועצת י״י היא תקום.

רוו"ה ר' וואלף היידענהיים.
רוו"ק ר' וואלף קויפמאן.
רו"מ רום מעלתו.
רו"ם רישא וסיפא, רחיצה וסיכה.
רו"ר רוח רעה.
רו"ש רב ושמואל.
רו"ת רגזו ואל תחטאו.
רז"ה ר' זרחיה הלוי.
רז"ל רבותינו זכרונם לברכה.
ר"ח ראש חודש, ראשית חכמה (ס'), ר' חסדא, רבנו חננאל, ר' חנינא, ר' חנניה, ר' חיים, ר' חייא, רב חסד.
רחאכ"ח ר' חלפתא איש כפר חנניה.
רחב"א ר' חנינא בן אנטיגנוס, — חייא בר אבא.
רחב"ג ר' חנינא בן גמליאל.
רחב"ד ר' חנינא בן דוסי.
רחב"ח ר' חנינא בן חכינאי.
רחב"ח ב"ג ר' חנניה בן חזקיה בן גריון.
רחב"ע ר' חנניה בן עקשיה, — עקביה, — עקיבא.
רחב"פ ר' חנינא בר פפא.
רחב"ת ר' חנניא בן תרדיון.
רח"ה רחב הזונה, ראשית חכמה הקצר (ס').
רח"ו ר' חיים וויטאל.
רחוי"ל רק חיים ושלום יוסיפו לך (רחושי"ל).
רחול"י רק חיים ושלום לך יאריך.
רחור"נ רבנו חננאל ורבנו נסים.
רחור"ע ר' חייא ורב אושעיא.
רח"י רגלי חסידיו ישמור.
רחי"א ראשית חכמה יראת יי.
רח"מ ר' חיים מיכל.
רחסה"כ ר' חנינא (חנניה) סגן הכהנים.
רח"ש ר' חיים שבתאי, רב חזן שמש.
ר"ט ר' טרפון, רייכסטהאלער.
רט"א ר' טרפון אומר.
רטב"א ר' טוביה בן אליעזר.
רטב"ל ר' טודרוס בן לוי.
רטור"ע ר' טרפון ור' עקיבא.
רטל"י רב טוב לבית ישראל.
רטק"ש רייכסטהאלער קייזערליך.

ר"י ר' יצחק, ר' יוסי, ר' יוסף, ר' יעקב, ר' יהודה, ר' ירוחם, ר' יונה, ר' ישמעאל, ריש ירחא, רבנו יונה, רגל ישרה (רי"ש), רוב יום.
רי"א ר' יצחק אבוהב, ר' יוסף אלבו, ר' ישראל איסרליין, ר' ישעיה אחרון (ריא"ח).
ריא"ז ר' יצחק אור זרוע (מווינא) (ריבא"ז), ר' ישעיה אחרון ז"ל.
ריא"ח ר' יהודה אבן חיוג.
ריאכ"ע ר' יעקב איש כפר עכו.
רי"ב ר' ישעיה ברלין.
ריב"א ר' יצחק בן אשר, ר' יעקב בן אליעזר, ר' יהודה בן אלעאי, ר' ישמעאל בן אלישע (כה"ג).
ריב"א בה"(ט) ר' יעקב בן אשר בעל הטורים.
ריבא"ז ר' יצחק בעל אור זרוע.
ריב"ב ר' יהודה בן בתירא, — בן בבא.
ריבב"א ר' יהודה בן בתירא אומר, — יצחק בר ברוך אומר.
ריב"ג ר' יונה בן גנאח, ר' יוסף בן גריון, ר' יצחק בן גיאות (רי"ץ גאות).
ריב"ד ר' יהודה בן דוד (חיוג).
ריב"ה ר' יעקב (בן אשר) בעל הטורים.
ריבה"ד ר' יצחק בן הר' דורבל (?).
ריב"ז ר' יוחנן בן זכאי, ר' יצחק בן זכריה.
ריב"ח ר' יוסי בן חלפתא, ר' יהושע בן חנניה.
ריב"ט ר' יוסף ברבי טובים, ר' יוסף בן טוביה, ר' יעקב בן טודרוס.
ריב"י ר' יצחק בן ישראל (יסוד עולם).
ריב"י א"י ר' יוסי בן יוחנן איש ירושלים.
ריב"י אכ"ה ר' יוסי בן יהודה איש כפר הבבלי.
ריב"י א"צ ר' יוסי בן יועזר איש צרדה.
ריבי"ץ ר' יעקב בן ישראל צהלון.
ריב"ל ר' יהושע בן לוי, ר' יצחק בער לעווינזאהן, ר' יוסף בן ליב.
ריב"מ ר' יוסף אבן מיגאש, ר' יצחק בן משה, ר' יוסף בן משולם.

ראברש״א ר׳ אלעזר ברבי שמעון אומר.

ראב״ש ר׳ אלעזר בן שמוע.

ראב״ש ריה״ג ר׳ אליעזר בנו של ר׳ יוסי הגלילי.

רא״ג ר׳ אברהם גייגער.

ראד״מ ר׳ אריה די מאדענא (ריד״ם).

רא״ה ר׳ אהרון הלוי, ר׳ אייזיק הירש.

ראה״ח רואה את החדש.

ראה״כ רודף אחר הכבוד.

ראה״מ ר׳ אלעזר המודעי.

ראה״ק ר׳ אלעזר הקפר, — הקליר.

רא״ו ר׳ אליהו ווידאש.

רא״ם ר׳ אליהו מזרחי, ר׳ אליעזר מגרמייזא (בעל הרוקח), ר׳ אליעזר ממיץ.

ראמ״ח ר׳ אליהו מנחם חלפון.

רא״ס ר׳ אייזק סאטאנאוו (רי״ס), ר׳ אלעזר ספרא.

רא״ע רחמה אללה עליה (בל׳ ערב).

רא״פ ר׳ אברהם פריצול.

רא״ר רבוי אחר רבוי.

רא״ש רבנו אשר (בן יחיאל) (אשר״י, ראב״י), ר׳ אהרון ששון.

ראשא״ח ראשי אברים שאינן חוזרין.

ר״ב ר׳ ברוך, רב בעל, רבנו ברטנורא.

רב״א רוב בני אדם.

רבב״ב ר׳ בבא בן בוטא.

רבב״ח רבה בר בר חנה.

רב״ג (רב״ח) רחמנים ביישנים גומלי חסדים.

רב״ד ראש בית דין.

ר״ב ט״ב ר׳ בעריש טראכענבערג.

רבי״ם רומיים בבלים יונים מדיים (רבי״ם קמים עלי, כי ברבי״ם היה עמדי).

ר״ב מ״ג ר׳ ברוך מגרמייזה.

רב״נ רבה בר נחמני.

רבצ״א ר׳ בצלאל אשכנזי.

רבש״כ בה״ג רבן של כל בני הגולה (רשכב״ה).

רבש״ע רבונו של עולם.

ר״ג ריש גלותא, רבן גמליאל, ריש גמרא, רשע גמור.

רגבשרי״ה ר׳ גמליאל בנו של ר׳ יהודה הנשיא.

רגה״ז רבן גמליאל הזקן.

רג״ל רגלים לדבר.

רגמ״ה רבנו גרשון מאור הגולה (ר״ג מאוה״ג).

ר״ד ראשית דבר, רבוניה דעלמא, ראשית דעת (ס׳).

רד״א ר׳ דוד אבודרהם, — אפפינהיים, ר׳ דוסי אומר.

רדאכ״י ר׳ דוסתאי איש כפר יתמה.

רדב״ה ר׳ דוסא בן הרכינס.

רדבה״א ר׳ דוסא בן הרכינס אומר.

רדב״ז ר׳ דוד בן זמרא, — בן זכאי.

רדבר״י ר׳ דוסתאי ברבי ינאי.

רד״ג ר׳ דוד גאנז (צמח דוד).

רדי״א ר׳ דון יצחק אברבנאל.

רד״ך רבוניה דעלמא כולא.

רדכ״ע רבוניה דכולי עלמא.

רדע״כ רבוניה דעלמא כולא.

רד״פ ר׳ דוד פרידלענדער.

רד״ק ר׳ דוד קמחי, ר׳ דוד קאססעל.

רד״ש רודף שלום.

ר״ה ראש השנה, ראש הקהל, רבינו הקדוש, רשות הרבים (רה״ר), רבון העולמים (רה״ע).

רהב״א ר׳ הונא בר אילעא.

רה״ג ר׳ האי גאון, רפואת הגוף (רפה״ג), ראש הגויה, ראשית הגז (ס׳).

רהוב״ד ר׳ הלל ובית דינו.

רה״ט רוח הטומאה.

רה״י רשות היחיד.

רה״מ רות המואביה, ראש המעמד.

רה״מ ונה״ע רות המואביה ונעמה העמונית.

רה״מ נ״ה רוח המקום נוחה הימנו.

רה״נ ורה״ג רפואת הנפש ורפואת הגוף.

רה״ס ר׳ המנונא סבא.

רה״ק ראש הקהל (ר״ה), רבינו הקדוש (ר״ה), רוח הקודש (רוה״ק), רובע הקב.

רה״ר רשות הרבים.

רו״ד רב ודיין.

רוה״ט (רה״ט).

רוה״ק רוח הקודש.

רוה״ק ש״ע רוח הקודש שורה עליו.

ק״ר קלות ראש, קשר רשעים, קרבן ראשית (ס׳), קורת רוח.
קרוב״ץ קול רנה וישועה באהלי צדיקים.
קרוי״ש קול רנה וישועה.
קר״ח קיצור ראשית חכמה (ס׳).
קר״ע שט״ן קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי.
ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך.
ערוב עבדך לטוב אל יעשקוני זדים.
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב.
טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי.
נדבות פי רצה נא י״י ומשפטיך למדני.
ק״ש קריאת שמע, קבלת שבת, קרבן שבת, קרבן שלמים, קהלת שלמה (קה״ש) (ס׳), קדיש שלם, קונה שביתה, קנאת שנאה.
קש״ב קופה של בשר.
קשב״ל קרבן שיר ברכה לינה (יומא ג׳ תוס׳).
קש״ה קרא שנה הלכה.
קשו״ש ת״ח קרא שנה ושימש תלמידי חכמים.
קש״ז קטן שעבר זמנו.
קש״י קונטרס שיח יצחק.
קש״ע קשוט עצמך, קיצור שולחן ערוך (ס׳).
קשע״ה קריאת שמע על המטה.
קש״ע ואח״כ קש״א קשוט עצמך ואחר כך קשוט אחרים.
קש״צ קופה של צדקה.
קש״ק קבלת שבת קודש, תקיעה שברים תקיעה.
קש״ש קופה של שרצים.
קששעה״מ קריאת שמע שעל המטה.
קש״ת קשר של תפילין, תקיעה שברים תרועה, קופה של תבן.
ק״ת קרבן תמיד, — תודה, קשר תפילין (קש״ת).

ר

ר׳ רב, רבי, רבן, רבנו, רבותינו, ראש, מאתים.
ר״א רבי אומר, — אמר, רב אמר, רוצה אני, ראשי אברים, ר׳ אליעזר, ר׳ אלעזר, ר׳ אלעי, אשי וכו׳, ראשית אונים (ס׳), ראש אמנה (ס׳).
רא״א ר׳ אליעזר אומר.
ראאב״ד ר׳ אבא אלעזר בן דולעאי.
ראב״א ר׳ אלישע בן אבויה, ר׳ אידי בר אבין.
ראב״ד ר׳ אברהם בן דוד, — דיאור, ראש — רב אב בית דין, ר׳ אלעזר בן דגלאי.
ראב״ה ר׳ אליעזר בן הורקנוס.
ראב״ח ר׳ אליהו בן חיים, ר׳ אלעזר בן חסמא.
ראב״י ר׳ אליעזר ברבי ינאי (ראבר״י), ר׳ אליעזר בן יהודה, — ברבי יעקב, ר׳ אשר בר יחיאל (אשר״י) (רא״ש).
ראביא״ב ר׳ אלעזר בן יהודה איש ברתותא.
ראבי״ה ר׳ אליעזר בן יוסי הגלילי, ר׳ אליעזר בן יואל הלוי, ר׳ אליהו בר יואל הלוי.
ראב״מ ר׳ אלעזר בן מתיא.
ראבמ״ו ר׳ אליהו בן משה וידאש.
ראבמ״פ ר׳ אברהם בן מרדכי פריצול.
ראב״ן ר׳ אליעזר בר נתן, ר׳ אליהו בר נתן.
ראב״ע ר׳ אלעזר בן ערך (ראבע״ר), ר׳ אלעזר בן עזריה, ר׳ אליעזר בן עקיבא, ר׳ אברהם בן עזרא.
ראבע״ר ר׳ אלעזר בן ערך.
ראב״פ ר׳ אליעזר בן פדת.
ראב״צ ר׳ אלעזר בן צדוק.
ראבצ״א ר׳ אלעזר בן צדוק אומר.
ראבר״ש ר׳ אלעזר ברבי שמעון (ראב״ש).

(קה״ח) (ס׳), קנה חכמה (ס׳), קרית חנה (ס׳), קבלת חכם.
קחב״ר קודם חרבן בית ראשון.
קחב״ש קודם חרבן בית שני.
קחה״ב קודם חרבן הבית.
קחמ״י קנקן חדש מלא ישן.
קח״ש קטינא חריך שקי (ר׳ זעירא).
ק״ט קורע טפח.
ק״י קול יעקב (ס׳), קול יהודה (ס׳), קדיש יתום, קרבן יחיד.
קי״ב קול י״י בכח (ס׳).
קיה״ח (קה״ח).
קיו״א קומה י״י ויפוצו אויביך.
קי״ו קידוש ידים ורגלים (קיו״ר).
קיוק״צ קרבן יחיד וקרבן צבור.
קיי״ל קיימא לן (קי״ל) (ק״ל).
קי״ל קדוש יאמר לו.
קינ״ה קידוש יין נר הבדלה (פס׳ ק״ב ב׳).
קי״ס קריעת ים סוף (קרי״ס).
קי״פ קונטרס יציב פתגם (יעב״ץ).
ק״כ קבוצת כסף (ס׳).
קכ״ד קודם כל דבר.
ק״ל קשה לי, קל להבין, קיימא לן (קיי״ל), קודם לכן, קודם לדבר.
קלבה״ש קרוב לבין השמשות.
קלב״מ (קלבד״מ) קים ליה בדרבה מיניה.
קל״ח קלעים לחצר (ס׳).
קלט״ב (קלת״ב).
קל״כ קודם לכן, — לכך (ק״ל).
קל״מ קרוב למלכות.
קל״ש ולקל״ל קדשה לשעתה ולא קדשה לעתיד לבא.
קלת״ב קינות לתשעה באב.
ק״מ קרבן מנחה, — מוסף, קדשי מזבח, קטב מרירי, קבלה מעשיית (קב״מ).
קמ״ו קול מראה ורית.
קמוק״מ קרח מכאן וקרח מכאן.
קמ״י קיצור מעבר יבק.
קמ״ל קא משמע לן, קמשמע לן, קא מבעיא ליה, קמבעיא ליה.
קמל״ב קריאת מגילה לבני כפרים (יעב״ץ).
קמ״מ קבורת מת מצוה.
קממד״ש קבורת מת מצוה דוחה שבת.
קממ״ו קול מבשר מבשר ואומר.
קמ״ר קרית מלך רב (ס׳).
קמ״ש קבלת מלכות שמים.
קמ״ת קודם מתן תורה.
ק״נ קרבן נתנאל.
קנד״ג יחזקאל שנים עשר דניאל מגלת אסתר.
קנ״ח קנה חכמה (ס׳).
קני״ה קידוש נר יין הבדלה.
קנ״ס קטנה נגינה סוף (סימני שוא נח) (ד׳), קינוח סעודה, קנין סודר.
ק״ס קרית ספר (ס׳), קנאת סופרים, קא סבר.
קס׳ קסבר, קא סברי.
קס״ד קא סלקא דעתך.
קס״ע קרבן סדר עבודה.
קסת״ח קנאת סופרים תרבה חכמה.
ק״ע קרבן עולה, קום עשה, קשה עורף, קרית עוז (ס׳), קבלה עיונית (קב״ע).
קע״ג קיצור עמודי גולה (ס׳).
קע״ו קרבן עולה ויורד.
קע״י קיצור עקידת יצחק, קהל עדת ישורון.
קעמ״ש קבלת עול מלכות שמים.
קע״ע קונטרס עקיצת עקרב.
ק״פ קרבן פסח, קרני פרה (ד׳).
קפ״א קפיצת ארץ (ק״א).
קפ״ד קראים פייטנים דרשנים.
קפ״ת קריאת פרשת תוכחה.
ק״צ קרבן צבור, קן צפור.
קצ״ח קצות חושן (ס׳) (קצה״ח).
קצנ״צ קיצור ציצית נובל צבי.
קצ״ע קצת צריך עיון.
ק״ק קהלה קדושה, קצת קשה, קרן קיימת, קול קורא (ס׳), קדשי קדשים, קדשים קלים, קרא קדרוש (קא דרש), קולי קולות.
קק״א קהלה קדושה אשכנזית, קורע קרע אחד.
קק״ד קרא קא דרש.
קק״ס קבול קנין סודר.
קק״ק קדוש קדוש קדוש.

ק

ק׳ קרי, קרא, קשה, קמא, קבין, קרבן, קדיש, קידוש, קיצר, קצוות, מאה.
ק״א קרבן אשם, קבר אבות, קפיצת ארץ, קרית ארבע (ס׳), קונטרס אחרון.
קא״ב קרא אסמכתא בעלמא, קיצור אבן בוחן (ס׳).
קא״ה קרוב אל השכל (קאה״ש).
קאה״ש קרוב אל השכל.
קאו״ו קרבן אשם ודאי ותלוי.
קא״י קוה אל יי׳.
קא״ל קאמר ליה, קא אמר ליה.
קא״ר קיצור אבן רש״ד, קאמר ר׳.
קא״ת (קאש״ת) קרבן אשם תלוי.
ק״ב מאה ברכות, קופת בשמים, קנה בינה (ס׳), קאצינעלענבאגען, קעניגסבערג.
קב״ה (קוב״ה) קודשא בריך הוא, קדשי בדק הבית (קבה״ב).
קב״ו קדשנו במצותיו וצונו, קבלה והולכה (קבו״ה).
קבו״ה קבלה והולכה (קב״ו).
קב״ל קול בן לוי (ס׳).
קב״מ קבלה מעשיית (ק״מ).
קב״נ קול ברמה נשמע.
קב״ע קבלה עיונית (ק״ע).
ק״ג קבוץ גליות, קנין גמור, קהלה גדולה.
קגא״ס קנין גמור אגב סודר.
קג״ה קא גרים הכי.
ק״ד קדיש דרבנן (קד״ר), קפיצת דם.
קד״ה קידוש השם, קודם החופה (ק״ה).
קדו״א קרח דתן ואבירם (קודו״א).
ק״ה קריאת הגבר (קה״ג), קריאת ההלל, קידוש היום (קה״י), קידוש הלבנה (קה״ל), קידוש החודש (קה״ח), קידוש השם (קה״ש), קריאת המגילה (קה״מ), קריאת התורה (קה״ת), קריאת הפרשה (קה״פ), קורא הדורות (ס׳).
קה״א קהילות אשכנז.
קה״ג קריאת הגבר, קנין הגוף (ק״ה).
קה״ז (ק״ז) קיצור הזוהר (ס׳).
קה״ח קידוש החודש, קודם החופה, קצות החשן (ס׳).
קה״י קידוש היום, קהלת יעקב.
קה״ל קידוש הלבנה (ק״ה).
קה״מ קריאת המגילה (ק״ה), קהלות מזרח.
קהמ״ש קבל האמת ממי שאמרו.
קה״ס קהלות ספרד.
קה״פ קריאת הפרשה, קהלות פולין.
קה״צ קרבן הצבור, קהלות צרפת.
קה״ר קופת הרוכלים.
קה״ש קידוש השם, קהלת שלמה (ס׳), — השבת (ק״ש).
קה״ת קריאת התורה, — התרנגול, קרבן התמיד.
ק״ו קל וחומר, קולא וחומרא (קו״ח), קב ונקי, קינה והגה.
קו׳ קושיא, קושיות.
ק״ו ב״ב שק״ו קל וחומר בן בנו של קל וחומר.
קוב״ה קודשא בריך הוא (קב״ה).
קו״ב שק״ו קל וחומר בנו של קל וחומר.
קו״ח קל וחומר (ק״ו), קרן וחומש.
קו״כ קרי וכתיב.
קו״מ קל וחומר מפרש.
קו״נ קב ונקי (ק״ו).
קו״ס קל וחומר סתום.
קו״ע קרח ועדתו.
קו״ף קרבן, מ״ם מעשר, דל״ת דמוע, טי״ת טבל, תי״ו תרומה, (יבמות קט״ו ב׳).
קו״ר קרן ורבית.
קו״ש קרחה ושריטה, קורא ושונה, קרא ושנה, (ושת״ח ושימש תלמידי חכמים).
קושט׳ קונסטאנטינאפל.
ק״ז קיצור זוהר (קה״ז) (ס׳).
ק״ח קרבן חטאת, קללת חנם, קמץ חטף (ד׳), קודם חצות, קודם חופה, קצות חשן

צורת הבית, צרור המור (ס'), צורת הפתח.
צה"ד צדוק הדין (צ"ה).
[צהה"ב ציני הר הברזל].
צה"כ צאת הככבים (צ"ה).
צה"מ צנצנת המן (צ"ה) (ס'), צרור המור (ס').
צה"ש צד השוה, צד השלילה.
צה"ת צוהר התבה (צ"ה) (ס').
צוב"ה (צב"ה).
צובו"מ צום ובכי ומספד.
צו"ג צורך גדול (צ"ג).
צו"ה צא והשוב.
צו"ל צא ולמד, צדיק וקדוש לברכה.
צו"מ צורת מטבע.
צו"צ צדקתך, וצדקתך, צדקתך (צדקתך צדק).
צו"ר צא וראה, צאינה וראינה (צאו"ר) (ס').
צור"מ צורבא מרבנן.
צח"מ צומח חי מדבר.
צ"ט צפרא טבא.
צי"ב צדיקים יבאו בו.
ציב"ד והב"מ צדיק י"י בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו.
צי"ב ופי"ב צדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם.
צ"י קבע"י צור ישראל קומה בעזרת ישראל.
צ"ל צריך לומר, — לפרש, — לתקן, — להיות, — לאכול, — לברך, — להוסיף, — ליזהר, — להמתין, — לחלק, — להשכים, — להתחיל, צריך להגדה, צפון לדרום, צידה לדרך (ס'), צדיק לברכה, צבי לצדיק (ס').
צלא"ע צריך לומר אתם עדי.
צלבה"ד צריך להפריד בין הדבקים (ק') (יעב"ץ).
צלה"א צריך להאריך.
צלה"ת צריך להתענות.
צל"ה ציון לנפש חיה (ס').
צל"י צריך ליטול ידיו, צדק לפניו יהלך.
צל"י וילד"פ צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו.
צל"כ צריך לכוין.
צלכ"כ צריך להתענות כל כך.
צלל"ש צריך להעלות לו שכר.
צל"ע צריך לי עיון, צריך להתפלל ערבית, צריך להמתין עד.
צלע"י צריך לעשות על ידי.
צלעכ"פ צריך לאכול על כל פנים (יעב"ץ).
צל"צ צבי לצדיק (ס').
צל"ת צדק לעולם תעמוד, צריך להיות תחתיו.
צ"מ צא מהן, צורת מטבע (צו"מ).
צמ"א צור משלו אכלנו (ת').
צמ"נ צדיק מצרה נחלץ.
צמ"ר צורבא מרבנן (צומ"ר).
צנ"ה ציץ נזר הקודש (ס').
צנ"י צריך נטילת ידים.
צנ"צ ציצת נובל צבי (ס').
צ"ע צריך עיון, צדק עולמים (ס').
צעב"ח צער בעל חיים.
צע"ג צריך עיון גדול.
צ"ע מ"ט צריך עיון מאי טעמא (יעב"ץ).
צ"פ צפירת פאר (ס').
צפו"ד צפונית ודרומית, צפון ודרום.
צפנ"ת פענ"ח צדיק פטפט נפש תאוה, פוטיפר ענה נפשו הנם.
צפ"ע צמר פשתים עור (של"ה).
צפ"ר צפוני רקנטי.
צפ"ת צבי פאר תפארתו.
צ"צ צדקתך צדק (צו"צ), צמח צדק (ס'), צמח צדיק.

פעת"א פירוש על תמניא אפי.
פעת"י ות"י פירוש על תרגום יונתן ותרגום ירושלמי.
פ"פ פראנקפורט, פתחון פה, פרשה פתוחה, פרשת פרה, פ"א פעל (ד').
פפ"א פרשת פרה אדומה.
פפד"א פראנקפורט דאדר.
פפד"מ פראנקפורט דמיין.
פפ"ח פדיון פטר חמור.
פפ"כ פתו פת כותי.
פפלע"א פתחון פה לעם ארץ (יעב"ץ).
פפלע"ע פתחון פה לעוברי עבירה.
פפ"מ פתח פתוח מצאתי.
פפ"ש פירוש פרק שירה.
פ"צ פרי צדק (ס'), פרחי צפון (ס').
פצע"ח פרי צדיק עץ חיים (ס').
פ"ק פרק קמא, פירוש קונטרס, פורים קטן, פה קהלתנו, פרחי קדם (ס'), פרט קטן, פסח קטן, פת קיבר.
פק"ה פרי קודש הלולים (ס').
פקו"נ פקוח נפש (פ"נ) (פק"נ).
פק"ל פרצה קוראה לגנב.
פק"נ פקוח נפש (פקו"נ).
פקנד"ש (פנד"ש).
פ"ר פגע רע, פגיעתן רע, פענח רזא (ס'), פרדס רמונים (ס'), פרשת רות.
פר"א (פדר"א) פרקי ר' אליעזר.

פרד"ס פשט רמז דרוש סוד.
פרד"ק פירוש רבי דוד קמחי (פירד"ק).
פר"ה פרי הארץ (ס'), פסקי ריקאנטי האחרונים (ס').
פר"ח פרי חדש (ס'), פירוש רבנו חננאל (פיר"ח).
פר"י פרפראות רבי יעקב.
פר"מ פאר רום מעלתו.
פרנ"ס פת רחמן נאמן סבלן.
פר"ס פירש ר' סעדיה.
פרס"ג פירוש ר' סעדיה גאון.
פרע"ב פירוש ר' עובדיה ברטינורא.
פר"צ (פ"צ).
פרשד"ם פסקי ר' שמעון די מאדענא.
פרש"ז פירש שדי זיו שכינתו (סוכה ה' א').
פרש"י פירוש ר' שלמה יצחקי.
פר"ת פירוש רבנו תם.
פ"ש פסח שני, פרק שירה, פרשת שקלים, פי שנים, פת שחרית, פעולת שכיר, פרק שלום, פרצוף שלם (ק'), פדיון שבוים, פני שלמה (ס'), פרח שושנים (ס').
פש"מ פסל של מיכה.
פ"ת פסקי תוספות, פתח תקוה (ס'), פתחי תשובה (ס').
פת"ל פן תמצא לומר.
פת"ק פתח תמורת קמץ (ד').

צ

צ' תשעים.
צא"ה צדיקי אומות העולם (צא"ע).
צא"ו צעיר אנכי ונבזה.
צאו"ר צאנה וראנה (צו"ר) (ס').
צא"ל צריך אתה לדעת, — לידע, — לפרש, — להבין.
צ"ב צריך ביאור, — בדיקה, צאן ברזל.
צב"א צריך בדיקה אחריו.
צב"ה צורת בית המקדש (ס').

צב"ח צער בעל חיים.
צב"י צדיק באמונתו יחיה.
צב"ש (צ"ש) צבי שבור.
צ"ג צום גדליה (צו"ג), צדיק גמור, צורך גדול (צו"ג).
צ"ד צמח דוד (ס'), צוף דבש (ס').
צ"ה צדוק הדין(צה"ד), צאת הככבים (צה"כ), צרור החיים (ס), צורת הפרצוף (צה"פ), צוהר התבה(ס') (צה"ת), צנצנת המן (ס'),

פהרמ״ר פסקי הלכות רבנו מנחם מרקנטי.
פה״ש פרק השלום, פאת השלחן (ס׳) (פ״ה).
פ״ו פריה ורביה (פו״ר), (פולישי).
פו״א פנים ואחור.
פו״י פודה ומציל ישראל.
פו״כ פרט וכלל.
פוכו״פ פרט וכלל ופרט.
פו״מ פרנס ומנהיג, פודה ומציל.
פו״ס פתוחות וסתומות.
פו״ר פריה ורביה, פרו ורבו, (פרייא ורבייא).
פ״ז פרשת זכור, פסיקתא זוטרתא, פטור זה (?).
פז״ר קש״ב פיים (לעצמו), זמן (לעצמו), רגל (לעצמו), קרבן (לעצמו), שיר (לעצמו), ברכה (לעצמו), (יומא ג׳, סוכה מ״ח).
פ״ח פתח חרטה, פוק חזי, פעל חוזר (ד׳), פנים חדשות (פנ״ח), פרי חדש (ס׳), פתרון חלומות (ס׳), פלפלא חריפתא (ס׳).
פ״ח מעד״ב פוק חזי מאי עמא דבר.
פח״נ פירוש חזון נחום.
פט״א פטירת אהרן.
פט״ב פעטערסבורג.
פט״מ פטירת משה.
פט״ר פטר רחם.
פ״י פושעי ישראל, פני יהושע, (ס׳), פחד יצחק, (ס׳), פעל יוצא (ד׳), פנת יקרת (ס׳), פני יצחק (ס׳), פנים יפות (ס׳), פורת יוסף (ס׳).
פי׳ בקו׳ פירוש בקונטרס.
פי״ל פעל יוצא לשלישי (ד׳).
פילב״פ פעל יוצא לשני פעולים (ד׳).
פירד״ק פירוש ר׳ דוד קמחי.
פיר״ח פירש רבנו חננאל (פר״ח).
פ״כ פת כותים, פרחי כהונה.
פ״כ ש״מ נ״א י״נ פותח כתב שלא מדעת נכתב אליו ישכנו נחש.
פ״ל פת לחם, פסח לעתיד, פסול לעדות (פס״ל), פרפראות לחכמה (ס׳) (פל״ח).
פל״א הפל״א: פותח לאגרת אחרים האדם פתן לנשוך אותו (?).
פלוכ״ה פלוני וכהן הוא.
פלש״פ פחות לשוה פרוטה.
פלש״צ פתחו לי שערי צדק.
פ״מ פסח מצרים, פרי מגדים (ס׳), פני משה (ס׳), פטירת משה (פט״מ), פועל ממש, פה מלא, פרקי משה (ס׳), פנים מאירות (ס׳).
פמב״ע פטומי מילי בעלמא.
פמג״ט פחות מג׳ טפחים.
פמ״ה פטור מן המצות (פמה״מ).
פמה״מ (פמ״ה).
פמה״ס פטור מן הסוכה.
פמה״צ פורש מן הצבור.
פמו״מ פסח מצה ומרור.
פמכ״ז פחות מכזית.
פמ״ש פירוש מה שכתב.
פמש״מ פמליא של מעלה.
פ״נ פלגא נזקא, פה נקבר, — נטמן, פתחי נדה (ס׳), פקוח נפש (פק״נ), פרוש נקפי, פירסה נדה.
פנד״ש פקוח נפש דוחה שבת.
פנ״מ פלגא נזקא ממונא.
פנ״ק פלגא נזקא קנסא.
פ״ס פרשה סתומה, פה ספון (פ״נ).
פס׳ (פסי׳) פסיקתא.
פס״ג פסיעה גסה (פ״ג).
פס״ד פסק דין (פ״ד).
פסדר״כ פסיקתא דר׳ כהנא.
פס״ה פסק הלכה.
פסהמ״ק פסולי המוקדשין.
פס״י פירוש ספר יצירה.
פסי״ם פוטיפר סוחרים ישמעאלים מדינים.
פסל״ע פסול לעדות (פ״ע).
פ״ם מש״ק פרוש ספרי משלי שיר השירים קהלת.
פ״ע פעל עומד, — עובר (ד׳), פסול עדות, פורק עול, פתח עינים (ס׳), פקיחת עין.
פע״ה פרי עץ הדר.
פע״ו (פעו״י).
פעו״י פעל עומד ויוצא (ד׳) (פע״ו).
פע״ח פרי עץ חיים (ס׳).
פעי״ה פה עיר הקודש.
פעשה״ש פירוש על שיר השירים.
פע״ת פורק עול תורה, פירוש על תורה.

שתצא נפשו (עשת״נ), עד שיצאה נשמתו (עשיי״נ), עד שלא נוצרתי.
ע״ש ס״ל ערב שבת סמוך לחשיכה.
עשע״ה ערב שבת עם חשיכה.
עש״ק ערב שבת קדש.
עשת״נ עד שתצא נפשו.
ע״ת על תנאי, עירובי תחומין (עת״ח) עירוב תבשילין, עיין תשובת, עפרות תבל (ס׳), עלי תרופה (ס׳), עגלא תילתא, עשה תשובה, עשרה תקנות.
עתאמהרז״ל עיין תשובת אבי מורי הרב זכרונו לברכה.
עת״ב עירוב תבשילין.
עת״ה עסקי תשמיש המטה.
עת״ח עירוב תחומין (עית״ח).
עת״י עיין תפלת ישרים (ס׳), — תומת ישרים (ס׳).
עתי״ט עיין תוספת יום טוב (עתי״ט).
עת״ע עין תחת עין.

פ

פ׳ פרק, פרשה, פסוק, פתוחה, פלוני, פעם *) פעמים, פשוטה (פש׳), פוסקים, פסקי, שמונים, פרצוף.
פ״א פעם אחת, פרק א׳, פירוש אחר, פה אחד, פרה אדומה, פרוטה אחרונה, פרקי אליהו, פרקי אבות, פי אריה (ס׳), פרא אדם, פרצוף אחד, פטירת אהרן (ס׳).
פא״א פירש אדוני אבי.
פאדר״נ פירש אבות דר׳ נתן (אבדר״נ).
פאה״ד פאר הדור.
פאה״ש פאת השולחן (ס׳) (פה״ש).
פא״מ פרק איזהו מקומן, פתח אוהל מועד (ס׳).
פא״פ פה אל פה, פנים אל פנים, פעם אחר פעם.
פב״א פנים באחור (ק׳).
פב״ג פלגש בגבעה (פלב״ג).
פב״ד פסק בית דין.
פבד״א והב״ש פטור בדיני אדם וחייב בדיני שמים.
פב״ה פרוד בין הדבקים (ק׳) (פבה״ד).
פב״י פליטת בית יהודה, פנחס בן יאיר.
פב״ע פרצוף בפני עצמו (ק׳).

*) פ׳ לפני אותיות השרש הוא פעם למשל פעם ב׳ אחר אותיות השרש הוא פעמים למשל ב׳ פעמים.

פב״פ פנים בפנים (ק׳), פלוני בן פלוני, פלונית בת פלונית.
פ״ג פתח גנובה (ד׳), פלוגתא גדולה, פסיעה גסה (פס״ג), פורץ גדר, פת גוים.
פג״ח פורץ גדר חכמים.
פגי״ן פורץ גדר ישכנו נחש.
פג״ע פתחי גן עדן.
פ״ד פתחא דספרא, פסק דין (פס״ד), פסח דורות, פסקא דספרא, פצוע דכה, פתח דברי (ס׳).
פד״ה פדיון הבן.
פד״ו פחד דרך ועון.
פד״ז פסוקי דזמרה (פסד״ז).
פ״ה פרשת החודש, פרנס החודש (פ״ח), פסוק הוא, פירוש הקונטרס, — הפסוק, — הכתוב, פרשת המן, פטיש החזק (פטה״ח), פיטום הקטורת, פרקי הלכות (ס׳), פסקי הלכות (ס׳), פאת השלחן (ס׳).
פה״א פותחין הארון.
פהא״ל פנחס הלוי איש הורוויטץ.
פה״ח פתרון החלומות (פ״ח).
פה״כ (פהי״כ) פרקי היכלות.
פה״מ עה״צ פרנס המתגאה על הצבור.
פהמ״ש פירוש המשניות (להרמב״ם).
פהע״ק פרשת העקידה.
פה״ר פריעת הראש, פלח הרמון (ס׳).

עצבש"א עינו צרה בשל אחרים.
עצ"ג עצירת גשמים (ע"ג).
עצה"ד על צד הדין.
עצה"ח על צד החיוב.
עצה"י על צד היושר.
עצהיו"ט על צד היותר טוב.
עצה"ל על צד הלצה.
עצה"מ על צד המליצה.
עצה"ם על צד הסוד.
עצה"ע על צד העתיד.
עצה"פ על צד הפלגה.
עצה"ר על צד הרמז.
עצה"ש על צד השאלה, — השלילה.
עצ"צ עיין צמח צדיק, — צמח צדק.
עצ"ש עצת שלום (ס').
ע"ק עם קדוש, עתיקא קדישא (ק'), עשרה קבין, עוד קשה (עו"ק), ערב קבלן, עיין קונטרס, עיבור קצוב (ס').
ע"ק בב"ה עיין קונטרס בנין בית הבחירה (יעב"ץ).
עק"ה על קידוש השם (עקדה"ש), על קדושת השם (עקד"ה), עוקר הרים, עד קריאת הגבר (עקה"ג), עקרי האמונה (ס').
עקה"ג עד קריאת הגבר.
עקה"צ על קרן הצבי.
עק"י עיין קול יהודה, — יעקב, עקדת יצחק.
עקי"פ עיין קונטרס יציב פתגם (יעב"ץ).
עק"ל עוד קשה לי.
עק"ע עם קשה עורף.
עק"ק עלית קיר קטנה (ס').
עקש"צ עיין קונטרס שמש צדקה (יעב"ץ).
ע"ר עת רצון, ערב רב, עולי רגלים, עולה רגל, עושה רושם, עמק רפאים (ס') (עמ"ר), עין רוגל (ס').
ער' ערך, ערוך (ס').
ער"ה ערב ראש השנה.
ערו' ערוך.
ער"ח ערב ראש חודש.
ער"ק עושים רצון קונם.
ער"ר על ראשון ראשון.
ערש"מ עושין רצונו של מקום.
ע"ש ערב שבת, עיין שם, עוד שם, על שם, עדות שקר, עד שקר, עיקר שכחתי, עם שלום, עד שאתה, עשר שמות, עונג שבת (ענ"ש), עיקר שהוא, על שולחן, עליו שלום, עמודי שש (ס'), עצת שלום (ס'), עלי שיח (ס'), עמודי שלמה (ס'), עמודי שש (ס').
עש"א עד שיבוא אליהו (עשי"א), עד שאתה (ע"ש), על שולחן אחד.
עש"ב עושה שלום במרומיו, עיין שם באריכות (עיש"ב).
עשב"א עיין שם באריכות (עש"ב).
עשבא"ג עיין שם באריכות גדול.
עשבאל"ח עבירות שבין אדם לחבירו.
עשבאל"מ עבירות שבין אדם למקום.
עשבב"י עיין שם בבית יוסף.
[עשב"י עיין שם בית יוסף].
עש"ג ערכאות של גוים, על שם גוזמא.
עש"ה על שם הכתוב, על שמע הכתוב, — הפסוק.
עשה"ד עשרת הדברות (ע"ה).
עש"ו עושה שמים וארץ.
עש"ח עשה שבתך חול.
עש"ח ואת"ל עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות.
עש"י עיין שאילת יעב"ץ.
עשי"א עד שיבא אליהו.
עשי"ג עד שיגמור.
עשיגב"ב עד שיגמור ב' ברכות.
עשיה"ת עשרת ימי התשובה (עי"ת).
עשיח"ב עד שיעלה חמור בסולם.
עשי"מ עד שידו מגעת.
עשי"נ עד שיצאה נשמתו.
עשי"ר עין שן יד רגל.
עש"כ עוד שם כתוב.
עשל"י עד שקרים לא ינקה.
עש"מ על שום מה, ערבית שחרית מנחה.
עש"נ (עטש"נ).
עש"נ עולם שנה נפש, עוד שם נאמר, עד

עסה״ק עד סוף הקונטרס.
עסה״ש עד סוף השנה.
עסו״מ עני סומא ומצורע (חשוב כמת).
עסכ״ה עד סוף כל הדורות.
עס״ע עיין סדר עבודה (עסה״ע).
עסע״ז עיין סדר עולם זוטא.
עסע״ר עיין סדר עולם רבא, עיין ספר עסיס רמונים.
עס״ק עד סוף קונטרס (עסה״ק).
ע״ע עבד עברי, על ענין, — עסק, — עסקי, עד עולם, על עצמו, עוברי עבירה, עד עתה, עיין עוד, עד עפר, עדן ערוך (ס׳), עמוד עבודה (ס׳), עלת עלתא, עידי עידיות, עד עכשיו, עמוד ענן (ע״ה), על עשה, עקיצת עקרב.
עע״א עובדי עבודת אלילים.
עעאו״ש על עסקי אכילה ושתיה.
עע״ג עבר עבירה גדולה, על עצירת גשמים (עעצ״ג), עובדי עבודת גלולים, עולה על גביהן, עומד על גביו.
עע״ד עומד על דעתו, עובר על דעת.
עעד״ח עובר על דברי חכמים.
עעד״ס עובר על דברי סופרים.
עעד״ת עובר על דברי תורה.
עעה״פ עבר עליו הפסח.
עעועל״ת על עשה ועל לא תעשה.
עע״ז עובדי עבודה זרה.
עע״י עיין עשר ידות.
עע״ל עיין עוד לקמן, — לעיל, — להלן.
עעל״ת עובר על לא תעשה.
עעמ״ש עיין עוד מה שאמר, — מה שכתבתי.
עעמש״ל עיין עוד מה שאמר למעלה.
עע״ע ענף עץ עבות.
עע״פ על עסקי פרנסה.
עע״צ על עסקי צבור.
עעצ״ג על עצירת גשמים (עע״ג).
ע״פ על פי (עפ״י), על פירוש, עשר פעמים, על פני, — פניהם, ערב פסח, (ער״פ), עזות פנים, עזי פנים, עקשות פה, על פיו, — פיהם, עיין פרק, — פירוש, עון פלילי, עירוב פרשיות (עי״פ).

עפ״א על פי אונס, על פי אחד, — אחרים, על פי אונקלוס, עד פרוטה אחרונה.
עפאא״כ על פניו אלא אם כן (יעב״ץ).
עפא״ח על פיהם אנו חיין.
ע״פ אש״ש ערב פסח אחר שש שעות.
עפב״ד על פי בית דין.
עפב״ע על פי שני עדים.
עפ״ג על פי גוזמא.
עפ״ד על פי דקדוק, על פי דרך, — דרכו.
עפדה״ס על פי דרך הסוד.
עפדה״ס והמ״י על פי דרך הסוד והמשכיל יבין.
עפד״ס על פי דרך סוד.
עפ״ה על פי הגבורה (עפה״ג), על פי הדבור (עפה״ד), על פי הקבלה (עפה״ק), על פי הדמיון (עפה״ד), על פי הדין, על פי הרוב, על פדיון הבן (עפ״ה).
עפה״מ על פני המים (עפ״מ).
עפ״ז על פי זה, על פירוש זה.
עפ״ח על פי חכמים, על פי חדה.
עפ״י על פי, על פי ישרים.
עפ״ל עז פנים לגיהנם (עפל״ג), שבעים פנים לתורה (עפל״ת).
עפ״מ על פי משל, — מומחה, על פני מים (עפה״מ).
עפמ״א על פי מנהג אשכנז.
עפמ״ה על פי מדרש הנעלם.
עפמ״ס על פי מנהג ספרד, — מסכת סופרים.
עפמ״ש על פי מה שכתבתי, — שכתב.
עפמשכ״ל על פי מה שכתבתי, — שכתב למעלה (עפמש״ל).
עפ״נ על פי נס.
עפ״ס על פי סוד.
עפס״ה על פי ספר הזוהר (עפסה״ז).
עפ״ע על פי עדים, על פי עצמו.
עפע״א על פי עד אחד.
עפש״ע על פי שני עדים.
ע״צ על צד, עין צרה, עינו צרה, עובדי צלמים, עטרת צבי (ס׳), עשה צרכיו.
עצב״ע עושה צדקה בכל עת.
עצב״(ש) עינו צרה בשלו.

על״ת עולה לתורה (עול״ת), על לא תעשה.
ע״מ על מנת, על משקל (ר׳), על מחצה, על משפט, עדי מכירה, על מדת, על מה, עול משוקץ, עשרה מאמרות, עשר מכות, עבודת המקדש (עמ״ק עהמ״ק), עברי מלוג, ערך מילין (ס׳), עונש ממון, — מלקות, על מלונם, ערי מקלט, עשרה מאמרות (ס׳), על מנין, עין משפט (ס׳).
עמ״א על משקל אחד, — אחר, עיין מגן אברהם.
עמ״ב עושה מעשה בראשית, עמק ברכה(ס׳).
עמב״ת עובר משום בל תלין, — בל תאחר.
עמד״א על מאי דאתמר, — דאמר (יעב״ץ).
עמ״ה עיין מהדורת עוג מלך הבשן (עמה״ב), עוקר מן השורש (עמה״ש), עמוד הענן (עהע״נ) (ע״ה).
עמה״ב עמק הברכה (ס׳), עמק הבכא (ס׳),
עמו״ק עיין מור וקציעה.
עמ״ז עיין מטת זהב.
עמ״ז ומשב״פ עושה מעשי זמרי ומבקש שכר כפנחס.
עמ״י עזרי מעם י״י, עיין מדרש ילקוט.
עמיב״ש על משכבו ינוח בשלום.
עמיל״ל עאש״ב על מי יש לנו להשען על אבינו שבשמים.
עמ״י עש״ו עזרי מעם י״י עושה שמים וארץ.
עמי״ש על משכבו ינוח שלום.
ע״ם יש״ו על משכבו יבוא שלום וינוח.
ע״ם יש״י על משכבו יבוא שלום ינוח.
עמ״כ עשר מכות (ע״מ), על מנת כן.
עמ״ל על מנת ללמוד.
עמל״פ על מנת לקבל פרס (ע״מ לק״פ).
עמל״ק על מנת לקבל, ערב מלוה לוקח קבלן.
עמלק״פ על מנת לקבל פרס.
עמל״ש עיין מהדורות לחם שמים (יעב״ץ).
עמל״ת ב״מ עובר משום לא תעשה כל מלאכה.
עמ״מ על מקרא מגילה, עושה משפט ממעונו.
עמ״נ על מה נחלקו.
עמ״ע על מצות עירוב, על מצות עשה.

עמ״צ על מצות ציצית.
עמ״ר עמק רפאים (ס׳).
עמר״א עפר מים רוח אש (אמר״ע).
עמ״ש עיין מה שכתב, — שכתבתי, — שכתבו (עמש״כ), עיין מה שמחלקין, על מה שכתב, — שכתבתי, עול מלכות שמים (עומ״ש), על משקל (ר׳).
עמ״ש ב״ד עיין מה שכתבתי בסייעתא דשמיא.
עמש״י על משכבו ינוח (עמי״ש).
עמש״ל עיין מה שכתבתי לעיל, — למעלה.
עמש״ע עיין מה שכתבתי עוד, — שאכתוב עוד.
עמ״ת על מצות תפילין.
ע״נ עשרה נסים, — נסיונות, עגמת נפש, עולת נדבה, עזרת נשים, ערבי נחל, עוללות נפתלי (ס׳), עונש נפשות, עינוי נפש.
ענ״ב על נהרות בבל (ת׳).
ענ״ג עדן נהר גן.
ענ״ד ענין נדבר דנא.
ענה״מ ענין המחייב.
ענה״ש ענין השולל, — השלילה.
ענט״י על נטילת ידים (ענ״י).
ענט״ל על נטילת לולב (ענ״ל).
ענ״י (ענט״י).
ענ״ל ענין נאמר למעלה, — נזכר למעלה, על נטילת לולב (ענט״ל).
ענ״צ עניני צדקה.
ענ״ש עניני שבת.
ע״ס עד סוף, עד סופו, על סוד, עט סופר (ס׳), עיטור סופרים (ס׳), עשר ספירות, ערב סוכות, עמק סוכות, (ס׳), על סדר, עניה סוערה, עם סגולה.
עסב״מ עשר ספירות בלימה (עסבל״מ).
עס״ד על סוף דעתו.
עס״ה עיין ספר הזהר (עסה״ז), עיין סדר העבודה, עד סוף הפרשה, — הפסוק, — הפרק, המאמר, — הענין, עיין ספר המצות (עסה״מ), עד סוף העולם, עד סוף הענין.
עסה״ע עד סוף הענין, — העולם, עיין סדר העבודה.

עי״ג עיר גבורים (ע״ג) (ס׳), על ידי גוי.
עי״ד עיין יורה דעה (עיו״ד), על ידי (ע״י).
עיה״כ ערב יום הכפורים (עיוה״כ).
עיה״צ עיר הצדק.
עיה״ק עיר הקודש (עה״ק).
עיה״ת עשרת ימי התשובה (עי״ת).
עיו״ח עם יוצאי חלציו, — חלציה.
עיו״ט ערב יום טוב (עי״ט).
עיוע״י על יד ועל יד.
עי״כ על ידי כך, ערב יום כפור (עיה״כ).
עי״ל עוד יש לומר, עיין לעיל, — להלן, — לקמן, עוד יש לבאר, — לפרש, — להקשות.
עיל״ד עוד יש לדקדק.
עיל״ת עוד יש לתרץ.
עי״מ על ידי מוקדם, — מיוחד, עד יום מותו, עיר מלוכה.
עי״נ על ידי נאמנים.
עי״ע על ידי עדים, על ידי ערב.
עיע״א על ידי עובדי אלילים.
עיעכו״ם על ידי עובדי כוכבים ומזלות.
עי״פ עירוב פרשיות (ע״פ).
עי״ק ת״ו עיר קדשנו תבנה ותכונן.
עי״ר עיין ילקוט ראובני (ס׳).
עי״ש על ידי שליח, עיין שם (עיי״ש), עיין ילקוט שמעוני (ס׳).
עיש״ב עיין שם באריכות (עש״ב) (עייש״ב).
עיש״מ על ידי שליח מיוחד.
עיש״צ על ידי שליח צבור.
עיש״ש עיסה של שבלת (עש״ש).
עי״ת עשרת ימי תשובה (עיה״ת), עיון תפלה.
ע״כ על כן, עד כאן, עבודת כוכבים, ערלת כרמים, על כרחו, — כרחך, עבד כנעני, על כסא, עצי כהנים (ס׳), עד כמה, ענוש כרת, עזרת כהנים, עד כותי.
עכ״א על כן אמרו, — אמר.
עכאו״א על כל אחד ואחד, — אחת ואחת, — איש ואיש.
עכ״ד עד כאן דבריו, על כולא דא.
עכ״ה על כל הארץ, — העולם, עד כאן הגהה, עד כסא הכבוד (עכה״כ), (עכה״ה).
עכ״ה וסכה״ם עלת כל העלות וסבת כל הסבות.

עכה״כ עד כסא הכבוד (עכ״ה).
עכה״ע עלת כל העלות.
עכו״ם עובדי כוכבים ומזלות (עכומ״ז).
עכומ״ז (עכו״ם).
עכומב״ד על כריתות ומיתת בית דין.
ע״כ וק״כ ר״כ וג״כ עז כנמר וקל כנשר רץ כצבי וגבור כארי.
עכ״ז על כל זה, עם כל זה.
עכי״ח עם כל יוצאי חלציו, — חלציה.
עכ״ל עד כאן לשונו.
עכל״ה עד כאן לשון המחבר.
עכלה״ז עד כאן לשון הזוהר.
עכל״פ עד כאן לא פליגי.
עכמ״נ עולם כמנהגו נוהג (עכ״נ).
עכמ״ה עד כאן מקום הספר.
עכס״ה עד כאן ספר הזהר.
עכ״ע על כל עונות, — עונותיו.
עכ״פ על כל פנים.
עכצא״ל על כרחך צריך אתה לומר.
עכת״ה עד כאן תוכן הדבר.
ע״ל עלינו לשבח (ת׳), עובר לסוחר (על״ס), עיין לעיל, — לקמן (עיי״ל), עולה לתורה, — לדוכן, עת לעשות, שבעים לשונות, עדות לישראל (על״י).
על״א עליהו אתמר.
עלא״ה עתיד ליתן את הדין.
על״ד עולה לדוכן (ע״ל).
עלדו״ח עתיד ליתן דין וחשבון.
על״ה עובר לפני התבה.
עלהד״א עיין לעיל הלכות דרך ארץ (יעב״ץ).
על״י עומד לפני י״י, עדות לישראל (ס׳).
על״כ עליהו כתיב.
עללי״י עת לעשות לי״י.
עלל״מ עבד לוה לאיש מלוה.
על״מ עליון לנו מלך, עדו לעד מקוים (?).
על״נ ערוך לנר (ס׳).
על״ס עובר לסוחר (ע״ל).
על״ר א״ז עין לא ראתה אלהים זולתיך.
על״ש עלינו לשבח (ע״ל) (ת׳), עתיד לקבל שכר (עלק״ש), עלתה לו שנתו.

עה״ס עזרא הסופר (ע״ה) (עזה״ס).
עה״ע על העבודה, עולם העליון, עמוד הענן (ע״ה).
עה״פ על הפסוק, על הפתח, עולם הפוך.
עה״צ על הצבור, על הצדיקים (ת׳).
עה״ק עיר הקודש, עין הקורא (ס׳) (ע״ה), עבודת הקודש (ע״ה), עולם הקטן (עוה״ק).
עה״ר עין הרע.
עה״ש עמוד השחר (ע״ה), עלות השחר (ע״ה), עשרת השבטים, עולם השפל (עוה״ש), עליו השלום (ע״ה), עמר השכחה (ס׳).
עהשי״מ עד היכן שידו מגעת.
עהש״ל עמי הארץ שאין להם (יעב״ץ).
עה״ת על התורה, עולם התחתון (עוה״ת), עולת התמיד.
עה״ת ועה״ע (עהוה״ע).
ע״ו עולם ועד.
עו״א עשרים וארבע, עובדי אלילים (ע״א).
עו״ב ערב ובוקר, עוסק בתורה, עבר ובטל.
עו״ב מה״ע עבר ובטל מן העולם.
עו״ג עובד גלולים.
עוה״ב עולם הבא.
עוה״ג עולם הגלגלים (עה״ג).
עוה״ז עולם הזה.
עוה״ש עולם השפל.
עוה״ת עולם התחתון.
עו״ט (ע״ט) עיקר וטפל.
עו״י עולה ויורד, עזי וזמרת יה.
עו״י ויל״ל עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה.
עול״ת עשה ולא תעשה.
עו״מ עול מלכות, ערמה ומרמה, עמון ומואב.
עו״מ ועד״א עול מלכות ועול דרך ארץ.
עומ״ש עול מלכות שמים (עמ״ש).
עונ״ג עונש גדול.
עונ״ק עונש קטן.
עו״ס עזרא וסייעתו (עזו״ס).
עוע״ב עד ועד בכלל.
עוע״צ עלי ועל צוארי.
עו״ש עבר ושנה.
עו״ת עול תורה.
ע״ז עבודה זרה, על זה, עם זה, עבר זמנו, עד זומם, עיין זוהר, עדים זוממין, עטרת זקנים (עט״ז) (ס׳).
עז״א על זה אמר, — אומר,
עזב״ק עבר זמנו בטל קרבנו.
עז״ג עזרת גוים (ע״ג).
ע״ז ג״ע ש״ד עבודה זרה גלוי עריות שפיכת דמים.
עז״ה על זה האופן, — הדרך, הדבר.
עזה״א על זה הוא אומר.
עזה״ד על זה הדרך, — הדבר.
ע״ז וע״ז על זה ועל זה.
עז״ח עיין זוהר חדש.
עז״ח שה״ש עיין זוהר חדש שיר השירים (יעב״ץ).
עז״נ על זה נאמר, — נכתב, עוד זה נקרא.
עז״ק עבר זמן קריאת שמע (עבז״ק).
עז״ת עבר זמן תפלה (עבז״ת).
ע״ח על חטא (ת׳), עץ חיים (ס׳), ערובי חצירות, עולת חובה, עם חשיכה, עבירה חמורה.
עח״א עיין חידושי אגדות.
עח״ג עיין חידושי גמרא.
עח״י עולם חסד יבנה.
עח״מ עדים חתומים מטה, עיין חשן משפט (עיח״מ).
ע״ט עוף טהור, עופות טהורים, על טעם, עין טובה, עצה טובה, עדיף טפי, עברי טייטש.
עטה״ט עטיפת הטלית.
עט״ז עטרת זקנים (ס׳), עטרת זהב (ס׳), עיין טורי זהב (עיט״ז).
עטי״ד עיין טור יורה דעה.
עט״מ עופות טמאים.
עטקמ״ל עצה טובה קא משמע לן.
עטש״נ עטיו של נחש (עש״נ).
ע״י עין יעקב (ס׳), עקידת יצחק, עתיק יומין (ק׳), עתיק יומיא (ק׳), עדת ישורון, — ישראל, על ידי, עדים ישרים, עשר ימים, — ידות, עין יפה, עשרה יוחסין, עזרת ישראל, עדי ישראל, עיון יעקב (ס׳), עולת יצחק (ס׳).
עי״א על ידי אחרים, — אחר, — אחד,
עיב׳ עיבור.

ענה״ק על גבי הקרקע.
ענ״ל עבודה זרה גזל לשון הרע.
ענ״מ על גבי מזבח.
ענ״ע עבירה גוררת עבירה, עגלה ערופה (ע״ע).
ענע״ח עיר גבורים עלה חכם.
ענ״ק (ענה״ק).
ענ״ת עבודה גמילות חסדים תורה.
ע״ד עשרה דברים, על דבר, — דברי, — דרך, — דבריו, — על דא, עניות דעתי, על דעת, — דעתך, עוברי דרך, — דרכים, עמא דבר, ערות דבר, ענין דנא.
עד״א על דרך אחד, — אחר, — אמת, על דא אסמך, על ד׳ אותיות, עול דרך ארץ.
עד״ג על דרך גוזמא.
עד״ד על ד׳ דרכים.
עד״ה על דרך האמת, — האמור — המדרש, על דעת, — עד״ה השאלה (עדה״ש), — הפוסקים, — הסוד (עדה״ס), — הקבלה (עדה״ק), הסוברים (עדה״ס).
עדה״י על דרך היושר, — הישר.
עדה״ס על דרך הסוד, — הסוברים.
עדה״פ על דרך, — על דעת הפוסקים.
עדה״צ על דרך הצווי.
עדה״ק על דרך הקבלה, על דרך הפלגה.
עדה״ש על דרך השאלה, — השלילה.
עד״ז על דרך זה.
עדל״ת עשה דוחה לא תעשה.
עד״מ על דרך משל, על דבר מה, עדות ממון.
עדמ״א עיין דרוש מכתב אלהים (יעב״ץ).
עד״נ עדות נפשות.
עד״ס על דרך סוד, — סגולה, — סברא (עדה״ס), עיין דברי סופרים.
עד״ע על דעת עצמו, ערבא דערבא.
עד״ק על דעת קונו.
עד״ר על דרך רמז.
עד״ש על דרך שאמר, — שכתב.
עדש״ה על דרך שאמר הכתוב (עדשאה״כ).
עדשו״ת על דרך שאלות ותשובות.
עד״ת על דברי תורה.
ע״ה עליו השלום, ענין הזה, עם הארץ, עמוד השחר, עלות השחר, עשרת הדברות, עמוד הענן, — האש, עמוד הימיני, עבודת הקודש (עה״ק), עיר הקודש, עבודת הבורא, עבודת השם (עה״ש), עד היכן, על הכל, עבדים היינו, עוקר הרים, עזרא הסופר (עה״ס), עיר הנדחת, עולם הפוך, עולם הנפשות (עה״נ), עמק המלך (ס׳), עולם הזה (עוה״ז), עולם הבא (עוה״ב), עין הקורא (ס׳), עם הכולל (עה״כ), עון הדור (עה״ד), עמוד הגולה, על החתום (עה״ח), עבדך הלוי, עד האידנא, עד היכא, ערוך הקצר (עה״ק) (ס׳), עמק הברכה (ס׳), עמק הבכא (ס׳), עולת הבוקר (ס׳), עולת התמיד, ערוגת הבושם (ס׳), על התורה (עה״ת), על הפסוק (עה״פ), על הנסים (עה״נ) (ת׳), — הנר, עמי הארץ, עמוד העולם, עמנו הייתם, עץ הדעת, עם האותיות.
עה״א על האחרונים, — האתרוגים.
עה״ב עולם הבא (עוה״ב), על הבשמים, ערוגת הבושם (ס׳), עמק הבכא (ע״ה) (ס׳), עמק הברכה (ס׳).
עה״ג על הגשמים, על הגפן, עולם הגלגלים (עוה״ג), עבודת הגרשוני (ס׳).
עה״ג ועפ״ה על הגפן ועל פרי הגפן.
עה״ד על הדרך, עץ הדעת (ס׳), עשרת הדברות (ע״ה), ענוי הדין, עוות הדין, עון הדור.
עה״ה על ההדס.
עהדט״ו (עהט״ו).
ע״ה וע״ה על התורה ועל העבודה.
עהו״ס עזרא הסופר וסייעתו.
עה״ח עץ החיים, על החתום.
עהח״מ עדים החתומים מטה.
עהט״ו עץ הדעת טוב ורע.
עה״כ על הכוס, עם הכולל (ע״ה).
עהכ״א עד היכן כבוד אב, עליו הכתוב אומר.
עה״ל עם הלכותיה.
עה״מ עשרה הרוגי מלכות, עיר המלוכה, — המקלט, על המחיה, ענין המחייב (ענה״מ).
עה״מ ועה״כ על המחיה ועל הכלכלה.
עהמ״ק עבודת המקדש.
עה״נ על הנסים (ע״ה), עיר הנדחת (ע״ה), עולם הנפשות (ע״ה).

ע

ע' עמוד, ענין, עבירה, ערך, עולם, עולמות, עיין, שבעים.
ע"א עמוד א', ענין אחד, — אחר, עד אחד, על אודות, עבודת — עובדי אלילים (עו"א), עוללות אפרים (ס'), ע' אומות (עא"ו), עקרי אמונה (ס'), עלית אליהו (ס').
עא"א על איזה אופן, עכשיו אני אומר, על אשת איש.
עאא"א על אלה אני אבכה (ת').
עאב"צ עד אנה בכיה בציון.
עאד"ל עביד אינש דינא לנפשיה.
עאכו"כ על אחת כמה וכמה.
עא"מ על אכילת מצה, — מרור.
ע"ב עמוד ב', עשרה בטלנין (עב"ט) (יב"ט), עינא בישא, עיניו בראשו, עמק ברכה (עה"ב) (ס'), עט ברזל (ס').
עב' עברונות
עב"א עיין ב' אלפים(?).
עבאל"י עובר באם לא יגיד (עבל"י).
עבב"י עיין בבית יוסף.
עבב"י וב"י עובר בבל יראה ובל ימצא.
עבב"ת עובר בבל תאחר, — בבל תלין.
עבב"ת פ"ש עובר בבל תלין פעולת שכיר.
עב"ד עד בלי די.
עבד"ת עוסק בדברי תורה.
עב"ה עבודת הבורא, — השם (עבה"ש).
עבהג"א עד ביאת הגואל אמן.
עבה"ק עבודת הקודש.
עב"ז שבעים ושנים זקנים, עבר זמנו (ע"ז).
עבז"ק (עז"ק) עבר זמן קריאת שמע.
עבז"ת עבר זמן תפלה.
עב"ח על ביעור חמץ (ת').
עב"ט עשרה בטבת.
עבט"ז עיין בטורי זהב.
עב"י עזרי בשם י"י, עזרנו בשם י"י, ענני במרחב יה.

עב"י וע"י כנ"ב על בית ישראל ועל עם י"י כי נפלו בחרב (ת').
עבי"ן טווי"ן ע"ב יתרונות מט"ו לט"ו (ק').
עב"ל עוסק בתורה לשמה (עבל"ש).
עבל"י (עבאל"י) עובר באם לא יגיד.
עבל"ת עובר בלא תעשה.
עבל"ת כ"ת עובר בלא תאכל כל תועבה.
עב"מ (עקב"מ) עקביה בן מהלאל.
עבמ"ע עבר במקום עתיד (ד').
עבס"פ (עב"פ).
עבע"מ עיין בעל עשרה מאמרות (יעב"ץ).
עב"פ עיין בספרי פוסקים (עבס"פ).
עבר' עברונות (סימני השנים).

בח"ג	פ'	ב'	ר"ה	חסירה	ג'	פסח	פשוטה.
בח"ה	מ'	ב'	"	חסירה	ה'	"	מעוברת.
בש"ה	פ'	ב'	"	שלימה	ה'	"	פשוטה.
בש"ז	מ'	ב'	"	שלימה	ז'	"	מעוברת.
גכ"ה	פ'	ג'	"	כסדרה	ה'	"	פשוטה.
גכ"ז	מ'	ג'	"	כסדרה	ז'	"	מעוברת.
הכ"ז	פ'	ה'	"	כסדרה	ז'	"	פשוטה.
הכ"א	מ'	ה'	"	כסדרה	א'	"	מעוברת.
הש"א	פ'	ה'	"	שלימה	א'	"	פשוטה.
הש"ג	מ'	ה'	"	שלימה	ג'	"	מעוברת.
זח"א	פ'	ז'	"	חסירה	א'	"	פשוטה.
זח"ג	מ'	ז'	"	חסירה	ג'	"	מעוברת.
זש"ג	פ'	ז'	"	שלימה	ג'	"	פשוטה.
זש"ה	מ'	ז'	"	שלימה	ה'	"	מעוברת.

עב"ר עיין בראשית רבא (ס').
עבשל"ש עוסק בתורה שלא לשמה.
עב"ת עיין בית תפלה (ס').
ע"ג על גב, — גבי, עמודי גולה (ס'), עבודה גדולה, עדות גוים, עמרם גאון, עיר גבורים (ס'), עורת גוים, עד גוי, עצירת גשמים (עצ"ג).
עג"א עיין ג' אלפים(?), עדן גן אלהים(ס').
עג"ד על ג' דברים.

סע"מ סעודת מצוה, ספר עשרה מאמרות.
סע"פ סעודת פורים.
סע"ר סדר עולם רבא (ס'), ספר עסיס רמונים.
סע"ש סמוך על שולחנו.
סעש"ל סוכת עור של לויתן.
ס"פ סוף פרק, — פסוק, — פרשה, — פרשת, סופי פסוקים, סעודת פורים (סע"פ).
ספ"א סוף פרק א', — פרשה א'.
ספ"ב סוף פרק ב', — בתרא.
ספד"א ספיקא דאורייתא.
ספדא"ל ספיקא דאורייתא לחומרא.
ספד"נ (שפד"נ).
ספ"ה סדר פדיון הבן (ספה"ב).
ספה"ק ספרי הקבלה.
ספ"י סבר פנים יפות.
ספ"מ סבר פנים מסבירות (ספמ"ס), ספר פני משה.
ספ"נ ספק פיקוח נפש.
ספס"ת סוף פרק סדר תענית (יעב"ץ).
ספ"צ ספר צחות (ס"צ).
ספ"ק סוף פרק קמא.
ספ"ר ספר רזיאל (ס"ר), ספר רוקח.
ס"ק סעיף קטן.
סק"ה ספר קורא הדורות, ספר קיצור העברונות.
סק"י סידור קול יעקב.
סק"מ סידור קרבן מנחה.
סק"פ סדר קרבן פסח.
סק"ש סדר קריאת שמע.
סקשע"ה ס' קריאת שמע על המטה.
ס"ר ספר רזיאל (ספ"ר), סבה ראשונה, ספר רוקח (ספ"ר), ששים רבוא (ש"ר), ספרא רבא, סימן רע, סברי רבנן.
סר"ה ספר רזיאל הגדול.
סר"ח ספר ראשית חכמה.
סר"י ספר רגל ישרה.
סרכי"ב סמיכות רבוי כנוי ידיעה בנין (ד').

סר"ל סביר רבי למימר, סימן רע לו.
סרנ"ב סמיכות רבוי נקבה כינוי (ד').
סר"ם סידור רבנו סעדיה (סשרס"ג).
סר"ע סידור ר' עמרם.
סרע"ג סידור ר' עמרם גאון.
ס"ש סכין שחיטה.
סש"א ספר שפת אמת, — שאגת אריה, — שערי אורה.
סשאמ"ל (סשמ"ל).
סשג"ע סידור שני גזרי עצים.
סשהו"ח סקילה שריפה הרג וחנק (סקשהו"ח).
סש"ט ספר שוחר טוב, — שוחר טוב.
סש"י ספר שם יעקב, — שארית ישראל, — שבט יהודה.
סש"ל סעודה של לויתן (סעש"ל), סליחות שומרים לבקר.
סש"מ ספר שבט מוסר.
סשמ"ל סעודה שאינה מספקת לבעליה (סשאמ"ל).
סש"ס ספר שושן סודות.
סש"צ ספר שערי צדק.
סש"ת ספר שערי תשובה.
ס"ת ספר תורה, ספרי תורות, סופי תיבות, סרכא תלויה, סתרי תורה, סוף תיבה, ספר תרומה, סדר תשליך (סדת"ש), סידור תפלות.
סת"ב סדר תשעה באב.
סת"ד ספר תומר דבורה.
סת"ה ספר תרומת הדשן (סתה"ד).
סתה"ג ספר תרומות הגדול.
סתו"מ ספרים תפילין ומזוזות.
סתזא"ז (סזא"ז).
סת"י סתם יינם, ספר תפארת ישראל.
סת"ר סוף, תוך, ראש.
סת"ש סדר תקון שבת, סידור תקון שבת.
סתתו"מ ספרי תורה תפילין ומזוזות.

סט"א סטרא אחרא (ק').
סט"ה ספר טעמי המצות.
ס"ט ומ"ט סימן טוב ומזל טוב.
סט"מ סופו טוב מאוד.
ס"ט פ"ב סאנקט פעטערסבורג.
ס"י ספר יצירה (סי"צ), ספר ישן, סימן יפה, סמיכת ידים, סתם יינם (סת"י), ספר יוחסין (סי"ח), סוד ישרים (ס'), ספורי ישראל (ס'), ספרי יראים.
סי"ל ספר יין לבנון, סוד י"י ליראיו, סימן יפה לבנים, סיג לחכמה, סיג לתורה (סיל"ת), סימן יפה לו.
סיל"ש סיג לחכמה שתיקה.
סיל"ת סיג לתורה.
סי"נ ספר ישן נושן.
סי"ע ספר יסוד עולם.
סי"צ ספר יצירה (ס"י).
ס"כ סדר כפרות, ספר כריתות.
סכה"ס סיבת כל הסיבות.
סכה"ק (כה"ק).
סכ"י ספר כלי יקר.
ס"ל סבירא ליה, סמיכא ליה, סח לי, סמוך למיתה, — לחשיכה (סל"ח), סמך לדבר.
סל"א ספר לוח ארז, — ארש.
סלבה"ש סמוך לבין השמשות.
סלב"ת סליחות לב' תנינא.
סל"ח ספר לחם חמודות, סמוך לחשיכה (ס"ל).
סליב"ט סליחות לעשרה בטבת.
סליו"כ סליחות ליום כפור.
סל"פ סמוך לפרקן.
סלשק"ה סמוך לשקיעת החמה (סמלשקה"ח).
ס"מ סעודת מצוה, ספר מאזנים (ספ"מ), סור מרע (ס'), סדר מועד, סתם משנה, סעודה מפסקת (סה"מ), סדר מעמדות (סמ"ע), ספק משקין, סגולת מלכים (ס').
סמ"ג ספר מצות גדול.
סמג"ל — לאוין.
סמג"ע — עשין.
סמ"ד ספר מאה דפין, סדר מעמדות (ס"מ).
סמ"ה סימנא מלתא היא, סעודת מלוה המלכה.

סמה"ט ספר משפטי הטעמים.
סמו"ט סור מרע ועשה טוב (אטלי"ס).
סמ"י סדר מלכי ישראל, סוף מלכות ישמעאל (?), ספר מלחמות י"י.
סמ"ל ספר מצרף לחכמה.
סמלשקה"ח סמוך לשקיעת החמה (סלשק"ה).
סמ"נ ספר מורה נבוכים.
סמ"ע ספר מגדל עוז, — מאירת עינים, סדר מעמדות, ספר מגלה עמוקות.
סמע"א סתם מקשן עם ארץ.
סמע"צ ספר מעין צדקה.
סמ"ק ספר מצות קטן.
ס"נ סימני נערות, סכנת נפשות (סכ"נ) — נפש, ספק נפשות, סימן נקיבה (ד'), סדר נזיקין, — נשים, ספק נדה.
סנ"ג סנהדריה גדולה.
סנד"ש סכנת נפשות דוחה שבת.
סנ"ו ספר נגיד ומצוה (יעב"ץ).
סנז"ה ספר נזר הקודש (סנזה"ק).
סנ"ח ספר נובלות חכמה.
סנ"י סדר נטילת ידים.
סנ"מ ספר נועם מגדים.
סנ"ע ספר נתיבות עולם.
סנ"ק סנהדריה קטנה.
סנ"ת ספר נר תמיד.
ס"ס סוף ספר, סוף סוף, ספק ספיקא, סוף סימן, ספרי ספרד, סתרי סתרים, סתם ספרא.
סס"ק סוף סוף קשיא.
סס"ת ספר סתרי תורה.
ס"ע סדר עולם, סוד עמוק, סליחות עונות, סובל עונות, ספירת עומר (סה"ע), סמוך עניים, ספק עבירה.
סע"א סוף עמוד א', ספר עוללות אפרים.
סע"ב סוף עמוד ב'.
סעג"ס סוכה על גבי סוכה.
סע"ד סעודה דלעתיד, סרטן עקרב דגים (ל').
סע"ה ספר עולת הבוקר (סעה"ב).
סעה"ת ספר עולות התמיד.
סע"ז סדר עולם זוטא.
סע"ל סעודת לויתן, ספר עלים לתרופה.

סג״ל סגן לויה.
סג״מ סגולת מלכים (ס״מ) (ס׳).
סג״נ סגי נהור (ס״נ).
סג״ר ספר גליא רזא.
ס״ד סלקא דעתך, סוף דבר, — דבור, סוף דף, — דרוש, סיעתא דשמיא, ספרא דצניעתא (סד״צ), סוכת דוד (ס׳), סרכא דבוקה.
סד״א סלקא דעתך אמינא.
סדאל״ח ספיקא דאוריתא לחומרא.
סד״ה סוף דבור המתחיל, סידור דרך החיים.
סדה״ח סידור דרך החיים.
סדה״י סדר היום (סה״י).
סדה״נ סוכת דוד הנופלת.
סדה״נ אא״י סוף דבר הכל נשמע את אלהים ירא.
סדו״ע סדום ועמורה.
סד״י ספר דרך ישרה.
סדל״ע סעודה דלעתיד.
סד״ס סבי דסורא.
סד״פ סבי דפומבדיתא.
סד״צ ספרא דצניעתא (ס׳).
סדק״פ סדר קרבן פסח (סק״פ).
סדרע״ג סידור ר׳ עמרם גאון.
סדת״ש סדר תשליך (ס״ת).
ס״ה סך הכל, סכום הכל, סימן המין, סם המות, סוגית הש״ס (סה״ש), סימן המשקל (ר׳), ספר הזוהר (סה״ז), סעודה המפסקת (סה״מ), סדר היום (סדה״י), ספירת העומר (סה״ע).
סהאוה״ד ספר האמונות והדעות.
סה״ב ספר הבהיר, ספר הבחור, סימן הבנין (ד׳), סעודת הבראה.
סה״ג ספר הגלגולים.
סה״ד סדר הדורות (ס׳), סוף הדבור.
סה״ה ספר ההרכבה (סהה״ר).
סה״ז ספר הזוהר (ס״ה), ספר הזכרונות, — הזכות.
סה״ח סדר הטבת חלום.
סה״י ספר הישר.
סה״כ ספר הכוזרי, ספר הכונות.

סה״מ סעודה המפסקת (ס״ה), סידורים, ספרים המדויקים, ספר המצות.
סהמה״ק ספר המאור הקטן.
סהמ״ו סרס המקרא ודרשהו (סהמו״ר).
סה״נ ספר הנקוד, סדר התרת נדרים (סהת״נ), ספר הנצחון.
סהנ״צ ספר הנצחון (סה״נ).
סה״ם ספר הסוד.
סה״ע סדר העבודה, ספר העקרים, — הערוך, ספר העיטור, — העברונות (סהע״ב), ספירת העומר.
סהע״ב ספר העברונות, — העיבור.
סה״ע ליו״כ סדר העבודה ליום כפור.
סה״פ ספר הפרחון, — הפרדס.
סה״צ ספר הצבא.
סה״ק ספרי הקודש, (ספר הקנה) — הקבלה, ספרים הקדושים.
סה״ק להראב״ד ספר הקבלה להראב״ד.
סה״ר ספר הרקמה, — הרוקח.
סה״ש ספר השוהם.
סהש״ס סוגית הש״ס.
סהש״פ סדר הגדה של פסח.
סה״ת ספרי התורות, ספר התגין, סוגיות התלמוד, ספר התחיה.
סו״ח סופר וחזן.
סו״ט סוד וסימן טוב (סוס״ט).
סו״ע סדום ועמורה (סדו״ע).
סו״פ סוף פרק, — פסוק.
סו״ש סוכת שלום (ס״ש) (ס׳).
ס״ז ספרי זוטא (ספ״ז), סמיכת זקנים, סדר זרעים.
סזא״ז סותרין זה את זה (סתז״אז).
ס״ז וע״ע סמיכת זקנים ועגלה ערופה (בשלשה).
סזלב״י ספר זכרון לבני ישראל.
ס״ח ספרים חצונים, ספר חסידים, סליחת חטאים, סכינא חריפא, סם חיים, סעודת חתנים.
סח״ל ספר חסד לאברהם.
סח״ק ספר חזות קשה.
ס״ט סופו טוב, ספק טומאה, ספק טריפה, סדר טהרות, סימן טוב.

נש״א נשיא אלהים, (נ״א) נשמת אדם (נ״א) (ס׳).
נשא״ז נדה שפחה אשת איש זונה.
נשאלא״(ה) נכסים שאין להם אחריות.
נשא״ש נגד שמיה אבד שמיה.
נש״ב חמשים שערי בינה.
נשג״ז נדה שפחה גויה זונה.
נשיב״א נכסים שיש בהם אחריות.
נש״מ נברך שאכלנו משלו.
נ״ש מ״ב נחלת שבעה מהדורא בתרא (ס׳).
נשמ״ר נבהר שם מעושר רב.
נש״ע נרו של עולם.
נש״ר נפתלי שבע רצון.

נש״ש נר של שבת.
נת׳ נתיב (נתי׳).
נ״ת נתינת תורה, נר תמיד, נורא תהלות (ס׳), נר תורה (ס׳).
נת״א נקודות תגין אותיות.
נת״ב ג״ע נפשו תנוח בגן עדן.
נתבגע״ת נפשו תנוח בגן עדן תמיד.
נתבמ״ד נתבקש במתיבתא דרקיע.
נתבש״מ (נבש״מ).
נת״ע (נ״ע) נתיבות עולם (ס׳).
נתצב״ה נפשו תהי צרורה בצרור החיים (תנצב״ה).

ס

ס׳ סימן, ספר, סדר, סדרא, סבה, סגנון, סוד, סעיף, ספירה, ספירות, סמיכה, סומכות, סוף, סופי, סברה, סעודה.
ס״א ספרים אחרים, ספר אחד, — אחר, סברה אחרת, סבה אחרת, סעודה א׳, סטרא אחרא (ק׳), סדרי אותיות, ספר אֵלים, סגנון אחר, סעודת אירוסין, סומכוס אומר, סופג ארבעים, ספק איסור, סוגיא אחרינא, סדר אליהו (ס׳).
סא״א ספרים אחרים אינו, סופג את ארבעים, ספק אשת איש, ספר אגודת אזוב.
סא״ב ספר אבן בוחן.
סא״ה ספר אלה הדברים (סאה״ד), ספר אור החיים.
סאו״ז (סא״ז).
סאו״נ סעודת אירוסין ונשואין.
סאו״ת ספר אורים ותומים.
סא״ז ספר אור זרוע (סאו״ז).
סא״ח ספר אורחות חיים.
סא״כ ספר ארבע כוסות.
סא״ל סוף אין לאחרותו, סוד אלהים ליראיו.
סא״ל סב״ל סג״ל סוף אדם למות, סוף בהמה לשחיטה, סוף גנב לתליה.

סא״מ ספר אימת מפגיע.
סא״נ ספר ארי נוהם.
סא״ע ספר ארחות עולם.
סא״ר סדר אליהו רבא.
סא״ש ספר אלה שמות.
סא״ת ספר ארבע תעניות.
ס״ב ספר בראשית, סימן ברכה, ספק ברכה, סדר ברכות, סתרי בראשית, סולת בלולה (ס׳).
סב״א סרח בת אשר.
סבא״י סמיכה בארץ ישראל.
סבג״ע סדור ב׳ גורי עצים.
סבד״ה ספר בדק הבית (סב״ה).
סב״כ סדר ברכת כהנים.
סב״ל ספק ברכה לבטלה.
סבל״ר ספר באר לחי רואי.
סב״מ סדר ברית מילה.
סב״ע ספר בעל עקידה(?).
ס״ג סימן גאולה, סוף גמרא, סוד גדול, סנהדרי גדולה, סעודה שלישית, סדר גאונים, סידור גדולים(?), סעדיה גאון.
סג״א ספר גור אריה.
סג״ב ספר גבול בנימין.
סגד״ב סגן הכהנים.

נל״ה נחי ל״ה (ד׳).
נלהעה״ב נשמתו לחיי העולם הבא.
נל״ז נעשה לזכרוני.
נל״כ נסתר למעלה כבודו.
נלכ״פ נתבאר למעלה כמה פעמים.
נל״ל נראה לי לסמוך.
נל״ע נשמתו לחיי עולם, נחזור לעניננו (נ״ל).
נלע״ד נראה לעניות דעתי, — לפי עניות דעתי.
נלע״ה נשמתו לחיי עולם הבא.
נל״פ נראה לי פירושו.
נלפ״ע נראה לפי ענינו.
נל״ק נוהגין לקרות (נהל״ק).
נל״ש נלקח לשמים.
נלשל״נ נוח לו שלא נברא.
נלש״מ נתבקש לישיבה של מעלה.
נ״מ נפקא מינה, — מניה, נכסי מלוג, נתיבות משפט (ס׳), נר מצוה (נמ״צ).
נ״מ ות״א נר מצוה ותורה אור.
נמ״ל נפקא מנה לדינא, נכסי מלוג (נ״מ).
נמ״ק נעריץ מכל קדושיו.
נ׳מ׳ר׳צ׳ת נואף הוא, מואבי הוא, רוצח הוא, צורר הוא, תועבה הוא (שבת ק״ב).
נ״נ נח נסתר (נ״ס), נח נראה (נ״ר) (ד׳), נבוכד נצר, נעשה נבילה, נח נפשיה, נח נפש, נוחו נפש (?), נחש נחושת.
נגב״כ נכרים נשים בהמה כותים.
נג״ו נהרא נהרא ופשטיה (ננו״פ).
ננ״ס נח נסתר (ד׳).
ננ״ר נח נראה (ד׳).
נס״ו נצח סלה ועד.
נסס״ל נזירא סחור סחור לכרמא.
נסת׳ נסתלק.
נ״ע נוחו עדן (נו״ע), נשמתו עדן, נר עליון, נאמן עדה, נתיבות עולם (ס׳), נחל עדנים (ס׳).
נע״ד נעילת דלת.
נעה״ח נוף עץ החיים (ס׳).
נע״ו נחי עי״ן ווא״ו (ד׳).
נע״ח נוף עץ חיים (ס׳).
נע״פ נופלין על פניהן.

נ״ע ש׳ מ״ה י״ה נחש עקלתון, שטן, מלאך המות, יצר הרע.
נ״פ נושא פנים, נשוא פנים, נבול פה, נכתב פה.
נפ׳ נפטר.
נפ״א נחי פ״א אל״ף (ד׳).
נפ״י נחי פ״א יו״ד (ד׳).
נפ״ש נוטל פי שנים.
נפתל״י נתקבלה פה תפלתי לפני י״י.
נ״צ נחלת צבי (ס׳), נופת צופים (ס׳), נשים צדקניות, נטילת צפרנים.
נצ״ב נכסי צאן ברזל.
נצב״ה נפשו צרורה בצרור החיים.
נצבח״א נפשו צרורה בצרור חיים אמן.
נצ״ו נצבים וילך.
נצטד״ק נכונים אנחנו, צדיקים אנחנו, טהורים אנחנו, דכים אנחנו, קדושים אנחנו.
נצ״ל נוח צדיק לברכה, נצטרך לבריות.
נצע״ה נפשו צרורה עם הצדיקים.
נצ״ר שו״ב נזק צער רפוי שבת ובושת.
נ״ק נחל קדומים (ס׳) (נח״ק), נחל קדרון (ס׳), נקיות קטנות, נטל קבלה (נט״ק).
נק׳ נקיות, נקרא.
נק״ה נקודות הכסף (נקה״כ) (ס׳).
נק״ח נקיטת חפץ.
נקי״ה נר קידוש יין הבדלה.
נ״ר נחת רוח, נתינת רשות, נביאים ראשונים.
נר״ו נטריה רחמנא ופרקיה.
נרו״ת נרו תמיד (יאיר).
נר״ח נשמת רוח חיים.
נר ישרא״ל נר יפה של רבי אברהם לוי.
נר״ל נראה לי (נ״ל), נתן רשות למשחית.
נר״נ נפש רוח נשמה.
נר״נ י״ח נפש רוח נשמה יחידה חיה.
נ״ש נוה שלום (ס׳), נוה שאנן (ס׳), נחלת שבעה (נח״ש), נזכר שם (נז״ש), נזק שלם (נז״ש), נמוקי שמואל (ס׳), נתינת שלום, נחלת שמעוני (ס׳), ניב שפתים (ס׳), נר שבת, נושא שכר, נטע שעשועים (ס׳).
נש׳ נשמת, נשמה.

נה"ב נחל הבשור (ס׳).
נה"ן נפתלי הירץ ווייזל.
נה"ח ניץ החמה.
נה"י נצח הוד יסוד (ק׳).
נהי"ק נר הבדלה יין קידוש.
נה"ל נחום הלבלר.
נה"נ נחש הנחושת.
נה"ע נאמן העדה (נ"ע).
נה"ק נזר הקודש (נז"ה) (ס׳), נחמן הכהן קראכמאל.
נה"ש נהורא השלם (ס׳).
נ"ו נגיד ומצוה (נו"מ) (ס׳).
נו׳ נוכח, נומער.
נוד"ב נודע ביהודה (נ"ב נו"ב) (ס׳).
נו"ה נצבים, וילך, האזינו.
נו"ט נבילה וטריפה (נבו"ט), נותן טעם (נ"ט).
נוט׳ נוטריקון.
נושו"ר נבילות וטריפות שקצים ורמשים.
נו"כ נביאים וכתובים.
נו"נ נעשה ונשמע, נע ונד, נדרים ונדבות, נעריצך ונקדישך (נעו"נ) (ת׳), נוקם ונוטר.
נו"ע נחש ועקרב, נחשים ועקרבים.
נ"ז נאמר זה, נחל זרד (נח"ז) (ס׳).
נז"ה נזר הקודש (ס׳) (נה"ק).
נז"י נעים זמירות ישראל.
נז"ל נזכר למעלה, — לעיל.
נז"ש נזכר שם, נזק שלם (נ"ש).
נ"ח נר חנוכה, נשמת חיים (ס׳), נובלות חכמה (ס׳), נקיטת חפץ (נק"ח).
נח"א (נ"א).
נח"ה נדה חלה הדלקה (חנ"ה), נחש הקדמוני (נחה"ק).
נחי"ת נסים עשית עמהם, חיים נתת להם, ים קרעת להם, תורה נתת להם.
נוראות עשית בשונאיהם, חרון אף שלחת בהם, ידך הולחמה אותם, תהומות כסית עליהם.
נפלאות עשית להם, חירות נתת להם, ימינך הושיע אותם, תלוי ראש נתת להם.
נביאים העמדת מהם, חסידים העמדת מהם, ישרים העמדת מהם, תמימים העמדת מהם.
(מדרש רבא פ׳ מסעי).

נח"ל נחזור לענינננו, נוצר חסד לאלפים, נוצר חסד ליראיו.
נח"צ נחלת צבי (ס׳).
נח"ר נחת רוח (נ"ר).
נח"ש נדוי חרם שמתא, נחלת שבעה (ס׳).
נ"ט נותן טעם (נו"ט).
נ"ט בבשנ"ט נותן טעם בן בנו של נותן טעם.
נ"ט בנ"ט נותן טעם בר נותן טעם.
נט"י נטילת ידים (נ"י).
נט"י דבה"כ נטילת ידים דבית הכסא.
נט"ל נותן טעם לדבר, — לדבריו.
נטל"פ נותן טעם לפגם.
נטל"ש נותן טעם לשבח.
נ"י נרו יאיר, נר ישראל, נשמה יתירה (ק׳), נצח ישראל (ס׳), נימוקי יוסף (ס׳), נחלת יעקב (ס׳), נפוצות יהודה (ס׳), נשים יקרות, נדחי, — נפוצי ישראל, נטילת ידים (נט"י), נצח ישראל (נצ"י) (ס׳).
ני"י נדחי ישראל יכנס.
ניג"א נר יי׳ נשמת אדם.
נ"י פ"ה ע"ה נר ישראל, פטיש החזק, עמוד הימני (נ"י ע"ה פ"ה).
נ"כ נשיאת כפים, נושא כתבים, נביאים כתובים, נאמר כאן, נוהג כבוד, נושאי כליו.
(נ"כ — ונ"ל) (נאמר כאן — ונאמר להלן).
נכ"ח נשמת כל חי (ת׳).
נכל"ש צמ"ח (שצ"מ חנכ"ל).
נ"ל נראה לי, נפקא לן, נזכר — נאמר למעלה, — להלן, נכתב למעלה, — לעיל, נוכל לומר, נראה לדרש, נראה לפרש, נשמט להם, נכון לדעת, — לדעתי, נבאר לקמן, — להלן, — למטה, נתבאר למעלה, ניחא ליה, נסתלק לעולמו (נסתל"ע), נחזור לענינננו (נח"ל), נפשי לשלמא, נחלה ליהושע (ס׳), נוח לו (נו"ל).
נל"א נחי ל"א (ד׳).
נלב"א נודה לשמך בתוך אמוני (ת׳).
נלבב"י נכון לבו בטוח ביי׳.
נלב"ע נפטר לבית עולמו, נסתלק לבית עולמו.
נל"ד נראה לדעת — לדעתי, — לפי דעת, — דעתי.

מתע״מ מתרעם על מדותיו (מתרע״מ).
מת״ר מי תהום רבה.
מת״ש מתן שכר, מתן שכרם (מ״ש).
מתשא״א מתלמידיו של אברהם אבינו.
מתש״ב מתן שכרה בצדה.
מתשל״ל (משל״ל).
מתשללב״ל (משללב״ל).

נ

נ׳ נוסה, נוסחא, נתיב, ן׳ (אבן), נקודות, נאפאלי, המשים.
נ״א נוסחא אחרינא, נוסח אחר, נר אלהים (ס׳), נפילת אפים, נשמת אדם (ס׳), נחל ארנון, — אשכול (ס״ס) (נח״א), נסוג אחור (ד׳), נא אדני, נתיב א׳, נביאים אחרונים, נחל איתן (ס׳) (נה״א), נשא אשה, נחלת אבות (ס׳), נשיא אלהים, נועם אלימלך (ס׳).
נא״ה נביאי אומות העולם.
נא״כ נאמר כאן.
נ״ב נשמתו בעדן, נכתב בצדה, — בגליון, נשמט בגליון, נוגע בעדות (נב״ע), נודע ביהודה (נוד״ב) (ס׳), נודע בשערים, נחפה בכסף (נב״כ).
נב״א נחוניא בן אלנתן.
נב״א אכ״ה נחוניא בן אלנתן איש כפר הבבלי.
נב״א וח״ל נוהג בארץ וחוץ לארץ.
נב״ג נפשו בגן עדן (נבג״ע), נקדימון בן גוריון.
נבגא״ת נפשו בגן אלהים תלין, — תתלונן (נבא״ת).
נב״ד נצח בינה דעת (ק׳).
נב״ה נפשו בצרור החיים (נבצ״ה), נכנס בעובי הקורה.
נב״ו נשב בדד ונבכה (ת׳).
נב״ו עאא״א נשב בדד ונבכה על אלה אני אבכה (ת׳).
נב״ט נפטר בשם טוב (נבש״ט).
נבט״ת נפשו בטוב תלין (נב״ת).
נב״י נפשו בחייו יברך.
נבי״א נפשו בגן יי״ אמן, נפשו בטוב יירש ארץ (?).
נב״כ נוהג בו כבוד, נחפה בכסף (נ״ב) (ס׳).
(נב״מ נחלה בלי מצרים).
נב״נ נביא בן נביא, נס בתוך נס.
נב״ם נעשה בסים.
נב״ע נחנו בדרך עולם, נשמתו בעדן, נשמתו בגן עדן.
נבע״ת נפשו בעדן תלין, — תנוח, — תתלונן.
נב״ק נערץ בסוד קדושים.
נבש״ט (נב״ט) נפטר בשם טוב.
נבש״מ נתבקש בישיבה של מעלה.
נבש״ת נתן בן שמואל תיבון, נפשו בצל שדי תתלונן.
נב״ת נפשו בטוב תלין (נבט״ת).
נב״ת וזי״א נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ.
נג״ד נגמר דינו (נ״ד).
נגה״ד נגמר הדין.
נגה״ט נגד הטבע.
נג״ע ר״ע נפילים, גבורים, ענקים, רפאים, עמלקים.
נ״ד נראה דעת, נגמר דינו (נג״ד), נצוצא דנורא, נפש דוד (ס׳).
נד״ה נאלמתי דומיה החשיתי.
נדו״א נדב ואביהוא.
נד״ה נגינה, דגש, חיריק (ד׳).
נד״ל כ״פ נתבאר דינו לעיל כמה פעמים.
(נדנ״א נחית דרגא נסיב אתתא.)
נד״ק נשים דעתן קלות.
נדק״ע נשים דעתן קלה עליהן.
נ״ה נמי הכי, נר הבדלה, נשמה הטהורה, נגמר הדין (נגה״ד), נעילת הסנדל (נעה״ס), נחום המדי, נצח הוד (ק׳), נסוך המים, — היין, נערה המאורשה (נעה״מ), נתאי הארבלי.

משו"פ משום פנים.
מש"ז משבצות זהב (ס') (מ"ז), משום זונות.
משז"ל מוציא שכבת זרע לבטלה (מז"ל).
מש"ז לש"ז מי ששנה זו לא שנה זו.
מש"ח מיתה של חיבה.
מש"ח ב"ה משחרב בית המקדש.
משח"ה מזמור שיר חנוכת הבית.
משחה"ל מזמור שיר חנוכת הבית לדוד.
מש"ט מדרש שוחר טוב, — שוחד טוב (ס'), (מדרש"ט).
מש"י מהולל שם יי'.
משי"ח מורי שיחיה.
משיל"ם מים שיש להם סוף, (אשתו מותרת).
מש"כ מה שכתוב כאן.
משכ"ל משכחת ליה (מ"ל) — לה, מה שכתבתי לעיל.
מש"ך תור"א קד"ש בכספ"א פס"ל במדבר"א של"ח בוכר"א (פס' ק"ד) משכו, שור, קדש, אם כסף, פסל (ראה אתה אומר), וידבר (במדבר), ויהי בשלח, כל הבכור (סימן הפרשיות מפסח).
מש"ל מה שנהגו לומר, — ליתן, מה שכתבתי לעיל, — לקמן (משכ"ל), מוציא שם לבטלה.
משל"ב מחאה שלא בפניו.
משל"ב ה"מ מחאה שלא בפניו הוה מחאה (משבה"מ).
משל"ב לה"מ מחאה שלא בפניו לא הוה מחאה.
משלה"ל מה שטענו לא הודה לו.
משלי"ה מזמור שיר ליום השבת (משל"ה).
משללב"ל מתוך שלא לשמה בא לשמה (מתשל"ל ב"ל).
משל"ר מי שלא ראה.
משל"ש משבת לשבת, מחלוקה שהיא לשם שמים.
מש"מ משנה מקום, מתנת שכיב מרע, משום שלום מלכות.
מש"מ מ"מ משנה מקום משנה מזל.
מש"נ מקום שנהגו, משובב נתיבות (ס') (מ"נ), מי שעשה נסים (משע"נ).

מש"ס משום סכנה.
מש"ע מלחמה של עמלק.
משע"ה משעלה עמוד השחר.
משע"ב (משאע"ב).
משע"נ (מש"נ).
משע"ע מה שעשוי עשוי.
מש"פ משום פנים.
מש"ק מוצאי שבת קודש, מחלוקה של קרח.
מש"ר מוציא שם רע, משום ראיה.
משרז"ל מה שאמרו רבותינו ז"ל.
משרמ"ה מדרש של ר' משה הדרשן (מדרשרמ"ה).
מששל"ל מוציא שם שמים לבטלה (מש"ל).
מששש"צ מתן שכרן של צדיקים.
מששש"צ ל"ל מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבוא.
משש"ק מערכה שניה של קטורת.
מש"ת מדבר שקר תרחק (מדש"ת), מולד של תוהו (ל'), מוצא שפתיך תשמור, משל תורה.
מ"ת מתן תורה, משנה תורה, מלמדי תינוקות (מל"ת), מעלת תפארתו, — תורתו, מאי תקנתיה, מגילת תענית (מג"ת), מכחישי תורה, מדרש תנחומא (מדר"ת), מרביץ תורה.
מת"א מתיר אסורים.
מת"ב(ר) מרביץ תורה ברבים, מקדיח תבשילו ברבים (מקתב"ר).
מתב"ו מתנת בשר ודם (מב"ו).
מתד"ה מתוך דבר הלכה.
מתדו"ה משלם תשלומי ד' וה'.
מת"ה מאמר תחית המתים (מתה"מ).
מתוע"ס מתחילה ועד סוף (מתו"ס).
מת"ח מתנת חנם, ממזר תלמיד חכם.
מת"ח קלכ"ג ע"א ממזר תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם ארץ.
מת"י מתחת יד, — ידי.
מת"כ משלם תשלומי כפל, מתורת כהנים.
מת"ל מה תלמוד לומר, מאן תנא להא.
מת"ל דת"ר מאן תנא להא דתנו רבנן.
מתני' מתניתא.
מת"ע מפני תקון עולם.

מק״ש למ״ד מקריאת שמע למאן דאמר (יעב״ץ).
מקת״מ משה קבל תורה מסיני.
מ״ר מלאכי רחמים, מים ראשונים, מורת רוח, מושכל ראשון, מדרש רבות (מדר״ר) — רות, מי רגלים, מים רותחין, מדת רחמים (מה״ר), מעשר ראשון, מעשה רוקח (ס׳).
מר׳ מרבנו.
מר״א מדרש ר׳ אליעזר (מדר״א), משנת ר׳ אושעיא (משר״א).
מראב״י משנת ר׳ אליעזר בן יעקב.
מר״ב מסעות ר׳ בנימין (ס׳).
מרדכ״י מר דכי.
מר״ה מראש השנה, מרשות הרבים (מרה״ר).
מרה״י מרשות היחיד.
מרה״י לרה״ר מרשות היחיד לרשות הרבים.
מרה״ר לרה״י מרשות הרבים לשות היחיד.
מרז״ל מאמר — מפרשים רבותינו זכרונם לברכה.
מר״ח משנת ר׳ חייא.
מר״ל מה רצונו לומר, מה רצה לומר.
מר״מ מה ראית מסתברא.
מרמ״י מה רבו מעשיך יי״.
מרמ״ע מלאכי רחמים משרתי עליון (ת׳).
מרע״ה משה רבנו עליו השלום.
מר״ר מרווה רווח.
מר״ת מראשי תיבות, מרבנו תם.
מ״ש מלכות שמים, מורא שמים, מי שברך, מה שנא, מאי שאני, מה שנוי, מנחת שי (ס׳), מה שאמר, — שכתב, — שכתבו, מה שנאמר, (מש״נ), משלי שועלים (ס׳), מגן שאול (ס׳), מרה שחורה, מצה שמורה, מוצאי שבת, מעשר שני (מע״ש), מאיר שפירא, מגיני שלמה (מג״ש) (ס׳), מוכה — מוכת שחין, מי שענה (ת׳), מכתב שלמה (ס׳), מה שנה, מסכת שמחות (אבל רבתי), מתן שכר, מולד שעבר (מש״ע (ל׳), מלכות שאול, מלכת שבא, משפטי שמואל (ס׳), מקבל שכר (מק״ש).

מש׳ משרש.
מש״א משיטה אחרונה, מה שאפשר.
משא״א מה שאי אפשר.
משאב״ל מפני שאין בקיאין לשמה.
משאיל״מ מתוך שאינו יכול לישבע משלם.
משא״כ מה שאם כן, מה שאין כן, — שאינו כאן, מה שאמרו כאן, מה שכתב אחר כך.
משא״כ לא״כ מה שאמר כאן לא אמר כאן.
משא״כ ע״ה מה שאם כן עם הארץ (יעב״ץ).
משאל״ם מים שאין להם סוף (אשתו אסורה).
משאמ״ו מי שאינו מצווה ועושה.
משאע״כ מי שאינו עושה כן.
מש״ב מי שברך (ת׳) (מ״ש), משום שיש בו (משי״ב), מרבין שלום בעולם, מתן שכרה בצדה.
מיש״ב ה״מ מחאה שלא בפניו הוה מחאה (משל״ב).
משבס״ד מה שכתבתי בסייעתא דשמיא.
משבס״ה מה שכתוב בספר הזוהר.
משב״ע מה שכתוב בערוך.
משבע״ש י״ב(ש) מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת.
משב״צ מתן שכרה בצדה (מש״ב).
מש״ג משלם גמול.
משדו״ה משלם ד׳ וה׳ (מתדו״ה).
משד״ל מה שדומה לו.
משד״ש מאי שייר דהאי שייר.
מש״ה משום הכי, משאמר הכתוב, מה שאמר —, מטטרון שר הפנים (מטש״ה), מהלך שבילי הדעת (ס׳), מדרש שיר השירים (מדרשה״ש), משורת הדין (משה״ד).
משה״ב משנה הבריות.
מש״ה ברלי״ב מי שקורא הכתב בלא רשות לא יבא בקהל.
משה״ד משורת הדין (מש״ה).
משה וכלב איתן (ד׳) (איתן משה וכלב).
משהז״ג מצוה שהזמן גרמא.
משה״ח משגיח החברה.
משה״ט משפטי הטעמים (ס׳).
משו״מ משכב ומושב (מו״מ).

משא פנים, מלכות פרס, מים פושרין (מנמת פניו).
מפ"א מפי אחרים, מפעם אחת, — ראשונה.
מפ"ב מגלה פנים בתורה.
מפבשל"ב מגלה פנים בתורה שלא כהלכה.
מפה"ג מפי הגבורה, מפתח הגמרא.
מפה"מ מפלג המנחה (יעב"ץ).
מפהמ"ת מפי המתרגמן.
מפ"ו מצות פריה ורביה (מפו"ר).
מפומק"ש משוי פנים ומקח שוחד (מפומ"ש).
מפ"ל מפורש לעיל.
מפח"ב מלבין פני חברו ברבים.
מפלכ"פ מפורש לעיל כמה פעמים (יעב"ץ).
מפלש"פ מפחות לשוה פרוטה.
מפ"ע מפי עצמו.
מפ"פ משום פתחון פה.
מפר"א מפרקי ר' אליעזר.
מפר"ת מפרש רבנו תם.
מפש"ג מפתו של גוי.
מפש"כ מפתו של כותי.
מפת"ח מטר פרנסה תחיה חיה.
מ"צ מורה צדק, משיח צדק, מצות ציצית, מצודת ציון (ס') (מצ"צ), מיתת צדיקים, מוכה צרעת, מאזני צדק (ס') (מא"צ), משום צער.
מצ"ד מצודת דוד (ס') (מ"ד).
מצ"ה מצד היושר (מצה"י).
מצה"ד מצד הדין.
מצהש"י מציאת השם יתעלה.
מצ"ו מצוה ועושה (מצו"ע).
מצו"ת מילה ציצית ותפילין.
מצ"ח מצות חליצה.
מצ"י מעוז צור ישועתי (ת').
מצ"ל מצרף לחכמה (ס'), מצות לא תעשה (מל"ת).
מצ"ע מצות עשה (מ"ע).
מצפ"ך יהו"ה (בא"ת ב"ש).
מצש"ת מוצא שפתיך תשמר (מש"ת).
מ"ק מדרש קהלת (מד"ק) (מדר"ק), מועד קטן, מחזור קטן, מר קשישא, מספר קטן, מקרא קודש, מסורה קטנה, מנחה קטנה, מדבר קדימות (ס'), מקום קבורת, — קבר, מאי קאמר, מאמר קדישין (ס').
מק"א מקום אחר, מאי קאמר (מ"ק), מאי קא אמר.
מק"ב מנין מאה ברכות.
מקב"ש מקולי בית שמאי.
מקב"ש ומחב"ה מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל.
מק"ה מקור הדין.
מקה"ג מקריאת הגבר.
מק"ה ובה"מ מקידוש היום וברכת המזון (יעב"ץ).
מקה"ש (מק"ה) מקדש השבת.
מק"ו מקל וחומר (מקו"ח).
מק"ו וגז"ש מקל וחומר וגזירה שוה (מק"ו וג"ש).
מקום נד"ד מתג, קלה, ו' אותיות (בג"ד כפ"ת), משרת, נסוג אחור, דומות, דגש (סימני שוא נע) (ד').
מקו"ם ג"ת נד"ד משרת, קלה, ו' אותיות, מתג, גדולה, תחלה, נסוג אחור, דומות, דגש (ד').
מק"ח מקור חיים.
מק"ט מקבל טומאה.
מקט"א מקטני אמונה.
מקי"א משומדים קראים יונים אפיקורסים.
מקי"ו מקדש ידיו ורגליו.
מק"ל מוציא קרי לבטלה.
מקל"ה(ר) מקבל לשון הרע.
מק"מ מאי קא מיירי, מקדש מלך (ס') (מ"מ).
מקמ"ל מאי קמשמע לן, — קא משמע לן, מאי קא מבעיא ליה, — לן.
מקמל"ת מאי קמשמע לן תנינא.
מק"ס מאי קא סבר, — קסבר, מקום סכנה (מ"ס).
מק"ע מאי קא עביד, — קעביד.
מקק"ל מאי קא קשיא ליה,—לך (הקק"ל).
מק"ר עב"כ מקרני ראמים עד ביצי כנים.
מק"ש מקבל שבת, מצות קריאת שמע, מקפח שכר, מקבל שכר (מ"ש).

מס"ת מוציאין ספר תורה (מוס"ת), מסתרי תורה, מסופי תבות.

מסתו"מ מוכר ספרים תפילין ומזוזות.

מ"ע מנוחתו עדן, מצות עשה (מע"ש), מעשר עני, מכתב עתי (מכ"ע), מראית עין, מתנות עניים, מנחת ערב, מוטל עליו, מוכת עין, מגלה עמוקות (ס'), מלך עליון, מטה עוז (ס'), מגדול עוז (ס'), מנהג עולם, מאור עינים (ס'), מאירת עינים (ס'), מחמת עצמו (מח"ע), מה ענין, מצות עירוב.

מע"א מעיר אחר, מענין אחר, מעבודת אלילים.

מעא"ק מעונה אלהי קדם (ת').

מע"ב מעשה בראשית (מ"ב), מעניש בראיה (מ"ב), משם ע"ב (ק').

מעבול"מ מעלין בקודש ולא מורידין (מבו"מ).

מע"ג מעל גבו, מעלה, — מעלי גרה, מעין גנים (ס').

מע"ד מעביר על דעת.

מעדי"ט מעדני יום טוב (ס').

מעדש"מ מעין דוגמא של מעלה.

מע"ה משה עליו השלום, מודה על האמת, מעלה עליו הכתוב, מעץ הדעת (מעה"ד), מראה עיני הכהן (ס').

מעה"ב מעין הברכה, מעין עולם הבא.

מעה"מ (מבעה"מ).

מעה"ס מעביר הסדרא.

מעהעה"ב מעין העולם הבא (מעה"ב).

מעה"פ מחזיר על הפתחים.

מעה"ק מעיר הקודש.

מעו' מעוברת.

מעומל"ת מצות עשה ומצות לא תעשה.

מעו"ע מעתה ועד עולם.

מעוע"ה מעתה ועד עולם הללויה.

מע"ז מעבודה זו, — זאת, — זרה.

מע"ח מאיר עיני חכמים (ס'), מעין חתום (ס').

מע"ט מעשים טובים.

מע"י מעבר יבק (ס'), מעשי ידי, מאיר עיני ישראל, מעגלי יצחק (ס').

מעי"א מעשה ידי אדם.

מעי"ח מעין שמונה עשרה.

מעי"ט מערב יום טוב.

מעי"כ מערב יום כפור.

מעי"ש מעיני ישועה (ס').

מע"כ מעלת כבוד, — כבודו, מחל על כבודו.

מעכ"ת מעלת כבוד תורתו—תפארתו (מכ"ת).

מע"ל מעת לעת (מעל"ע), מעבר לדף (מעל"ד), מעידן לעידן, מעשה לסתור, משה עלה למרום, מאבד עצמו לדעת (מאע"ל), מענה לשון (מ"ל) (ס'), מעבר לים.

מעלי"ל מעות לא יוכל לתקן.

מעל"ע מעת לעת (מע"ל), מעבר לעבר, מעיר לעיר.

מע"מ מעביר על מדותיו, מעמיד על מעותיו, מחצה על מחצה, מעדני מלך (ס') (מ"מ), מעשה מרכבה (מ"מ), מתרעם על מדותיו (מתע"מ).

מעמה"ת מצות עשה מן התורה (מעמ"ה).

מעמ"ל מתנה על מנת להחזיר.

מעמ"ס מעיקרא מאי סבר (מעקמ"ס).

מעמק"ס מעיקרא מאי קסבר.

מעמש"ב מתנה על מה שכתוב בתורה.

מע"נ מרכבות עמי נדיב (ס').

מע"ס מערב סוכות.

מעע"ה (מעהע"הב).

מעע"ז מעין עבודה זרה.

מע"פ מערב פסח, מעל פניו, מלוה על פה.

מע"צ מעל צוארו, מעט צרי (מ"צ) (ס'), מעגלי צדק (מ"צ) (ס').

מע"ק מעתיקא קדישא (ק').

מעקמ"ס (מעמ"ס).

מע"ר מעשה רוקח (ס').

מערו"ת מקום עפר רימה ותולעה.

מע"ש מערב שבת, מעשה שהיה.

מעשהז"ג מצות עשה שהזמן גרמה (מעשז"ג).

מעש"י ביצ"ו מגדול עוז שם יי' בו ירוץ צדיק ונשגב.

מע"ש לע"ש מערב שבת לערב שבת.

מעש"ק מערב שבת קודש, מצות עשה של קריאת (שמע).

מע"ת מתנה על תנאי.

מ"פ מנהג פולין, מצע פסוק, מי פירות,

ממו״ג הו״א מקרא משנה וגמרא הלכות ואגדות.
ממומ״ב מעשה מרכבה ומעשה בראשית.
ממ״ח מלח ממון חסר (חסר).
ממח״א ארבעים מלאכות חסר אחת.
ממ״כ ארבעים מכות.
ממכאה״פ מוציא מכח אל הפועל.
ממל״מ ממקום למקום.
ממ״מ ממלא מקומו, מתה מחמת מלאכה, מוקצה מחמת מצוה, — מיאוס, מקום מבועי מים, מחזה מול מחזה, מושב מבועי מים, מערכה מול מערכה.
ממ״נ ממה נפשך.
ממ״ע מקרא מגילה עדיף, מפני מראית עין, ממצות עשה, מוקצה מחמת עצמו.
ממע״ד מזבח מוריד עליו דמעות.
ממעשז״ג (מעשהז״ג).
ממפ״ו (מפ״ו).
ממ״ק מחיץ מתנים קמיו.
ממ״ק וממ״י מחיץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון.
ממ״ש ממה שנאמר (ממש״נ), — שאמר, ממשמע שנאמר (ממש״נ), ממה שכתוב, — שכתב, — שכתבתי (ממש״כ), משום מעשה שהיה, מכל מקום שהוא.
ממש״נ ממשמע שנאמר, ממה שנאמר.
מ״נ מוסר נפש, מסירת נפש, מה נפשך, מאי ניהו, מגילה נקראת, משיבת נפש (ס׳), מאן נימא, מאיר נתיב (ס׳), מורה נבוכים (ס׳), מהררי נמרים (ס׳), משובב נתיבות (מש״נ) (ס׳), מעשי נסים (ס׳), משיב נפש (ס׳), מיין נוקבין (ק׳).
מנ״א מנחם אבל, — אבלים, — אב, מנהג אשכנז (מ״א).
מנ״ד מלך נוצר דלים (?), מחנה נורא דירתו (?).
מנה״ז מורה נבוכי הזמן (ס׳).
מנה״מ מנא הני מילי, מנורת המאור (מה״מ) (ס׳).
מנו״א מנשה ואפרים.
מנו״ב מניה וביה.
מנוה״מ (מנה״מ).

מנומ״נ מה נאמר ומה נדבר.
מנ״ז מנורת זהב (ס׳), מיתת נזיפה.
מנ״ח מדליקין נר חנוכה.
מנ״ט מנותן טעם.
מנ״י מקבץ נדחי ישראל.
מנ״ל מנא לן, מנלן, — ליה, מאי נפקא לן, — ליה, מנא נפקא לן.
מנ״מ מאי נפקא מנה, — מניה.
מנ״ס מנהג ספרד.
מנ״פ מנהג פולין.
מנ״ק מה נורא קדושתו.
מנ״ש משלם נזק שלם.
מ״ס מר סביר, מוכר ספרים, משה סופר, מנהג ספרדים, — ספרד, מצות סוכה, מאי סברי, מסכת סופרים — סוכה, מלח סדומית, מדת סדום (מד״ס), מגילת סתרים (ס׳), ממתיק סוד, מדברי סופרים, מ׳ סאה.
מס׳ מסכת (מ׳), מספר, מסטרא.
מס״א מספרים אחרים, מספר אחר, מסטרא אחרא (ק׳).
מסא״י מסכת ארץ ישראל (מא״י).
מס״ג מסורה גדולה (מסה״ג).
מסד״א מסכת דרך ארץ (מד״א), מסלקא דעתך אמינא.
מס״ה מספר הזוהר (מסה״ז), מספר הקדושים (מסה״ק), מסורה הגדולה (מסה״ג), מסילת הלימוד (מסה״ל) (ס׳), מספר המורה, מסך הכל.
מסה״ג מסורה הגדולה.
מסה״מ מסורת המסורה (ס׳).
מסה״ע וע״ס מסוף העולם ועד סופו.
מס״ו מלאך סמאל ולילית (מסו״ל).
מסו״מ מסית ומדיח (מו״מ).
מסו״ע מלחמת סיחון ועוג.
מס״י מסילת ישרים (ס׳).
מס״ל מסורת סיג לתורה (מסל״ת), מאי סביר למימר, מסייע ליה (מ״ל).
מסל״ת מסורת סיג לתורה (מס״ל), מסיח לפי תומו.
מס״ק מסורה קטנה.
מס״ר מששים רבוא.

מכל׳ מכלול (ס׳).
מכלאש״ה מכלל לאו אתה שומע הין.
מכלע״ו מנוחתו כבוד לעולם ועד (מכל״ו).
מכ״מ מכל מקום, מחשבה כמעשה, מדה כנגד מדה, מכת מרדות.
מכמ״ע משאת כפי מנחת ערב.
מכ״ע מכתב עתי, מוציא כתב עתי.
מכ״פ מבואר כמה פעמים.
מכ״צ מוכה — מוכת צרעת.
מכ״ש מכל שכן, מכל שהוא, מכח שכל.
מכש״ת מעלת כבוד שם תפארת.
מכ״ת מעלת כבוד תורתו (תפארתו) (מעכ״ת).
מכת״ם מָך תָם.
מ״ל מנא לן, מה לי, — לו, — לכם, מי לימא, מה להלן (אף כאן), משל למלך, מושב לצים, מתקיף ליה, מבעי ליה, מסייע ליה, מותר לך, מיעוט לילה, מובא לעיל, מזמור לתודה (ת׳), מרפא לשון (ס׳), משכחת ליה, מענה לשון (ס׳), מסור לעיל.
מל׳ מלכות.
מל״א מלכים א׳.
מלאש״ה (מכלאש״ה).
מל״ב מלוה בריבית (מ״ב), מנה לי בידך.
מלבב״כ מבואר לעיל בברכת כהנים (יעב״ץ).
מלב״ו משל למלך בשר ודם (מלבו״ד).
מלבי״ם מאיר ליבוש בן יחיאל מיכל.
מלב״ק מאי לאו בהא קמיפלגי.
מל״ה מלכות הרשעה, מלת הקריאה (ד׳), מלכותו לעולמי העולמים (מלה״ע), משפט לשון הקודש (ס׳).
מלה״ד משל למה הדבר דומה.
מלה״כ מלשון הכתוב, מומר להכעים (מול״ה).
מלה״פ מלשון הפסוק.
מלה״ק מלשון הקודש, מלאכת הקדש, מלת הקריאה (מל״ה).
מלה״ש מלאכת השם, מלאכי השרת, מה לצד השוה שבהן (מלהש״ש).
מלה״ת מומר לכל התורה.
מלח״מ מלחמת מצוה.
מליב״ם מברכין לישב בסוכה.
מלכ״פ מבואר למעלה כמה פעמים.

מל״ל מאן לימא לן, מה לי לשקר (מלל״ש).
מלל״מ מהאי ליכא למשמע מיניה.
מלל״נ מצות לאו ליהנות נתנו.
מל״מ משנה למלך (ס׳).
מלמ״ח מלאכת מחשבת (ס׳).
מל״ע משום לפני עור, מלביש ערומים.
מלעי׳ מלעיל.
מלר׳ מלרע.
מל״ש בע״ה מובטח לו שהוא בן עולם הבא.
מל״ש לל״ש מליל שבת לליל שבת.
מל״ת מזמור לתודה (מ״ל) (ת׳), מצות לא תעשה (מצ״ל), מומר לתיאבון.
מל״ת כ״ת מלא תאכל כל תועבה (יעב״ץ).
מ״מ מכל מקום (מכ״מ), מקרא מלא, מראה מקום, מפני מה, מאי משמע, מעשה מרכבה, מת מצוה, מאמר מרדכי (ס׳), מלאכת מחשבת (ס׳), מקדש מלך (ס׳), משאת משה (מש״מ), מגיד מראשית, מסירת מודעה, מיתה משונה, מכת מרדות, מתי מדבר, מי מנוחות (ס׳), מחמת מוקצה, מגיד משנה (ס׳), מגיד מישרים (ס׳), מלה מורכבת (ד׳), מעשה משוגע, מלוה מלכה, משרת משה (ס׳), משוח מלחמה, מקום מנוחתו, מטה משה (מט״מ) (ס׳), מקרא מגילה (ממ״ג).
ממ״א ממין אחר, — אחר, ממקום אחד, — אחר, מגיד מראשית אחרית, ממלא מקום אבותיו, ממקרא אחד, — אחר.
ממא״ה מפני מה אמר הכתוב.
ממא״מ מצא מין את מינו.
ממא״ת מפני מה אמרה תורה.
ממ״ג מקרא מגילה.
ממ״ד ממאן דאמר.
ממד״ה ממדינת הים.
ממדל״מ ממדינה למדינה.
ממד״ש מצות מילה דוחה שבת.
ממ״ה(מ) מלך מלכי המלכים.
ממ״ה הקב״ה מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.
ממה״ל מראה מקום הוא לו.
ממה״ש ממלאכי השרת, ממחיצת השכינה.

מחע״ה מצוה חובה על הצבור.
מח״ש (מחה״ש).
מ״ט מאי טעמא, מה טעם, מה טיבו, מה טובו (ת׳), משמע טעמיה (טעמא), מקח טעות, מעשים טובים (מע״ט), מגלה טמירין (ס׳), מעשה טוביה (ס׳), מקבל טומאה (מק״ט), מרגליות טובות (ס׳).
מט״א מטעם אחר.
מטא״ה מאי טעמא אמרינן התם, מטמא את הידים.
מטב״א מטמא באוהל.
מט״ה מאי טעמא התם, מפני טורח הדרך.
מטה״מ מטעם המלך — הממשלה (מטעה״מ).
מט״ז מטעם זה, מטורי זהב (ס׳), מטות זהב (ס׳).
מט״ח מה טוב חלקינו.
מטח״ו מדרש טעמי חסרות ויתירות.
מט״ט מטטרון, מט״ט ש״ה(פ) מטטרון שר הפנים.
מטל״א מאי טעמא לא אמרינן.
מט״מ מטה משה (ס׳).
מט״ס מטיפה סרוחה.
מטעה״מ (מטה״מ).
מט״צ מפני טורח צבור (מט״ה).
מטשע״ז מה טיבו של עובר זה.
מ״י מנא ידעינן (מנ״י), מדרש ילקוט (זה ילקוט שמעוני)(מד״י), מתנת יד(ס׳), מלחמות י״י (ס׳), מעגלי יצחק (ס׳), מכלל יופי (ס׳), (מכ״י) מעבר יבק (ס׳), מליץ יושר, מלך ישראל, — יהודה, מעשה ידי, מה יפית (ת׳), מה ידידות (ת׳), מעשה יד, מיעוט יום (ק׳), מסלת ישרים (ס׳), מכירת יוסף, מעיני ישועה (ס׳), מלכות יון, — ישמעאל, מצות יבום, מי יתן, מדבר יהודה (ס׳), מפעלות י״י (ס׳).
מי״א מעשה ידי אדם (מעי״א).
מיב״ל מיבעיא ליה.
מיבמ״ע מצות י״י ברה מאירת עינים.
מיב״נ מימות יהושע בן נון.
מיגע״מ (מיע״מ).
מיד״כ מעלי יומא דכפורי.
מיה״ר מלכות יון הרשעה.
מיו״כ מיום כפור.
מ״י ומ״י מעשיך יקרבוך ומעשיך ירחקוך.
מיחכ״ר מיחזי כריבית.
מי״ט מלבושי יום טוב (ס׳), מר יהיב טעמא.
מיימ׳ מיימוני (רמב״ם).
מי״כ מי יעמוד כנגדו.
מיל״ך מוהל יורד לפני התיבה, מלאך יושב לפני הארון, מי יעלה לנו השמימה, משתה יעשה לכל הקרואים.
מיל״י מיד ליד.
מילע״מ מי יקום לי עם מרעים.
מימ״ל מהר יצא מצרה לרוחה.
מי״ס מים סוף.
מיע״מ מי יגלה עפר מעיניך (מיגע״מ).
מי״ש מיום שחרב (מיש״ח) (מיו״ש).
מיש״(ח) בה״מ מיום שחרב בית המקדש (מישב״ה).
מ״כ מנוחתו כבוד, מעלת כבודו, — כבוד, מצאתי כתוב, מי כתיב, מי כמוך (ת׳), מרכא כפולה (ד׳), מחשבה כמעשה (מח״כ) (מכ״מ), מתנות כהונה (ס׳), מסכת כלה (ס׳), מנחת כהן (ס׳), ממלכת כהנים (ס׳).
מכ׳ מכה.
מכ״א מכתב אליהו (מ״א) (ס׳), מכתוב אחר.
מכא״ה מי כמוך אב הרחמים (ת׳).
מכאה״פ מכה אל הפועל.
מכא״ח מכאן אמרו חכמים.
מכב״י מי כמוך באלים י״י.
מכ״ד מעשה כל דהו (מכד״ה).
מכ״ה מעלת כבודו הרמה, מאי כולי האי.
מכה״ד מצות כסוי הדם.
מכה״כ מלא כל הארץ כבודו (ת׳) (מכהא״כ).
מכה״ע מכתבי העתים.
מכו״א מכאן ואילך (מכוא״ל).
מכו״כ מכל וכל.
מכולה״ג מכאן ולהבא הוא גובה.
מכ״ז (מוכ״ז).
מכ״ט מכמה טעמים.
מכ״י מכירת יוסף (מ״י), מכלל יופי (ס׳) (מ״י).
מכי׳ מכילתא.

מ״ו מורי ורבי, (מו״ר) מורינו ורבינו, משה וישראל, מחזור ויטרי, (מו״ו).

מו״א מרדכי ואסתר.

מוא״מ מדה ואינה מדה.

מוב״ה ממזר ובן הנדה.

מוד״ה מודר הנאה.

מוהרי״י מורנו ורבנו הרב רבי יואל יפה.

מוהרי״ל (מהרי״ל).

מוהרי״ק (מהריק״א).

מוהר״נ — — נחמן מברסלוו.

מוהרשזח״ה — — שלמה זלמן חיים האלבערשטאם.

מו״ח מגיני ובו חסיתי, מורי ורבי חמי, מרדכי ווייסמאן חיות.

מוח״ב מורה חטאים בדרך.

מוי״ט מוצאי יום טוב.

מוי״כ מוצאי יום כפור.

מוכ״ז מוציא כתב זה.

מו״ל מוציא לאור, מוסמך למורנו (מוס״ל).

מו״מ משא ומתן, מקח וממכר, מגע ומשא, משכב ומושב, מסית ומדיח, מושך ומנהיג, מוקדם ומאוחר (מומ״א), מטות ומסעי (מ״מ).

מומ״מ מלך וממליך מלכים.

מוסל״מ (מו״ל).

מוס״ת מוציאין ספר תורה (מס״ת).

מו״צ מגן וצנה (ס׳), מורה צדק (מ״ץ).

מוצי״ט מוצאי יום טוב.

מוצ״ש מוצאי שבת.

מוצש״ק מוצאי שבת קודש.

מו״ק מור וקציעה (ס׳).

מורמ״א מורנו ורבנו ר׳ משה איסרלס.

מות׳ מותר.

מ״ז מולד זקן, מר זוטרא, מים זכים, משכב זכר, מנחת זכרון (ס׳), משבצות זהב (ס׳), מחק זה.

מזאה״ר מזכה את הרבים.

מזב״ח מחילה זכות ברכה חיים, מילה זמנה ביום ח׳.

מז״ג מזלו גרם, — גורם (מ״ג).

מז״ה מורי זקני הרב, מזיו השכינה, מזרע המלוכה, — המלכות.

מזה״ש מזג השוה.

מזו״ב מזל וברכה.

מזו״ח (מז״ח).

מזו״ת מזור ותרופה (ס׳).

מז״ח מזוהר חדש.

מז״ט מזל טוב.

מז״ל משכילינו זכרונם לברכה (משז״ל), מוציא זרע לבטלה.

מזלע״ה מזומן לחיי עולם הבא.

מז״מ מזבחי מתים.

מזעה״ג מזכירין על הגשמים.

מז״ק מזרע קדושים.

מזר״ח מצד זה רוח חיים.

מז״ש מלכיות זכרונות שופרות.

מ״ח מעשה חייא (ס׳), מיים חיים, מים חמים, מי חטאת, מה חזית, מלאכי חבלה, מלא חפניו, מגדל חננאל (ס׳), משותפי חמה (?), מצות חליצה, מצות חובה, מצות חופה.

מח׳ מחמת.

מח״א מחזירין אותו, מ׳ חסר אחת, מחמת אונס.

מח״ג מוריים חולתית גבינה.

מח״ה מלתא חדא היא, מחוט הסקרא (מחה״ס), מחצית השקל (מחה״ש).

מחה״ש מחצית השקל, מחוט השדרא.

מחו״ד מחשבה ודבור.

מחו״ל מחוץ לארץ (מח״ל), מחוץ למחנה, — לעירי.

מחי״ע מנוחתו חיי עד (מח״ע).

מח״כ משום חסרון כיס.

מחכ״מ מחשבה כמעשה (מכ״מ).

מח״ל משוך חסדך ליודעך, מחנה לויה, מחזיר למוטב, מחצר לחצר, משה חיים לוצאטו.

מחמו״ע מחנניה מישאל ועזריה.

מ״ח מיב״נ מוקפין חומה מימות יהושע בן נון.

מחמ״ע מחמת מעשה.

מחמ״ש מחמת מעשה שהיה.

מח״נ משלם חצי נזק (משח״נ).

מח״ס מחבר ספר.

מח״ע מנוחתו חיי עד (מחי״ע), מחמת עצמו.

מהנ״ב מצוה הנוהגת בארץ.
מהנה״ח ע״ם מהנץ החמה עד סופו (יעב״ץ).
מהנ״ע מדרש הנעלם (מה״נ, מ״ה).
מה״ס מן הסוכה, מן הספק, מן הסתם (מהס״ת), מהפכין הסדר, מהר סיני.
מה״ע מאי הוי עלה, מוסף הערוך (ס׳), מן העולם (מ״ה), מן העלייה, מכתבי העתים (מכה״ע).
מה״ע ועה״א מן העולם ועד העולם אמן.
מה״פ מהר פארן (ס׳), מבחר הפנינים (ס׳), מלשון המפסיק (?).
מהפ״ב מגדל הפורח באויר.
מה״צ מרדכי הצדיק, מראות הצובאות (ס׳), מן הצד.
מה״ק מזבח הקטרת, משל הקדמוני (ס׳), מנחת הקנאות (ס׳), מלת הקריאה (ד׳), מסורת הקבלה.
מהר״א מורנו הרב ר׳ אברהם, אליהו, אליעזר, אלעזר וגו׳.
מהרא״ז — — אברהם זכות.
מהרא״ט — — אייזק טירנא.
מהרא״י — — (מהרי״א?) ישראל איסרל.
מהרא״ל — — אפרים לוצאטו, אריה ליב.
מהרא״ם — — אליהו מזרחי.
מהראנ״ח — — אליהו ן׳ חיים.
מהרא״ק — — אהרן קלויזנער.
מהרב״י — — בית יוסף.
מהרדב״ז — — דוד בן זמרא.
מהרד״כ — — דוד כהן (מקארפו).
מהרז״ו — — זאב וואלף.
מהרח״ו — — חיים ויטאל.
מהרח״ש — — חיים שבתי.
מהר״י — — יצחק, יוסף, ישראל, יעקב, יהודה וכו׳.
מהרי״א — — יצחק אייזק (מזידיטשוב), יצחק אבוהב.
מהריב״ה, מהר״י בה״ט (מהריב״ט) — — יעקב בעל הטורים.
מהריב״ל — — יוסף בן לוי — בן ליב.
מהריב״ש — — יצחק בן ששת.
מהרי״ו — — יעקב ווייל.
מהרי״ח — — יעקב חגיז, יהודה חסיד.
מהריה״ל — — יחזקאל לאנדויא.
מהרי״ט — — יוסף טראני.
מהריט״ץ — — יום טוב צהלון.
מהרי״ל — — יצחק למפרנטי (פחד יצחק), יצחק לוריא, יעקב לוי (מולין).
מהרי״ם — — יעקב מאיר.
מהרי״ס — — יואל סירקיש (הבית חדש).
מהריעב״ץ — — יעקב בן צבי (יעב״ץ).
מהרי״ף — — יצחק אלפסי, יעקב פאלק, — פאלואק, יחזקאל פייוועל.
מהרי״ק — — יוסף קולין, יוסף קארו.
מהריק״א — — יוסף קארו.
מהריק״ש — — יעקב קאשטרו.
מהריש״ף — — ישעיה פיק.
מהר״ל — — ליפמאן (בעל הנצחון).
מהרלב״ח — — לוי בן חביב.
מהר״ל מפ׳ — — לוי (בן בצלאל) מפראג.
מהר״ם — — מאיר.
מהרמ״א — — משה איסרלס, משה אברהם.
מהרמא״ש — — משה אייזענשטאארט.
מהרמ״ט — — משה טראני.
מהרמ״ק — — משה קורדוארו, מענדל קלויזנער.
מהר״ן — — נחמן, נתן, נסים, נחמיה.
מהרפ״כ — — פאלק כהן.
מהרפ״ש — — פרץ שיחיה.
מהר״ץ — — צבי.
מהר״ר — — מורנו הרב רבי.
מהר״ש — — שלמה, שמעון וכו׳.
מהרש״א — — שמואל איידלש.
מהרשד״ם — — שמואל די מודינא.
מהרש״כ — — שלום כהן.
מהרש״ל — — שלמה לוריא.
מה״ש מחלל השבת (מחה״ש), מלחמות השם (ס׳), מזג השוה, מוסף השבת (מוסה״ש), מפעלות השם (ס׳).
מהש״ד מהשאר דברים.
מה״ת מן התורה, מהיכא תיתא, מהלכות תשובה.
מהתב״א מצות התלויות בארץ.

מדמ״ד מבין דבר מתוך דבר.
מדמ״ח מרבה דברים מרבה חטא.
מדנ׳ מדנחא.
מד״נ מדברי נביאים.
מד״ם מדברי סופרים, מדת סדום.
מד״צ מדברי צדיקים.
מד״צ ח״מ מן דומם צומח חי מדבר (יעב״ץ).
מד״ק מדרך קצרה, מדרש קהלת (מ״ק).
מדקא״ל מדקאמר ליה.
מדר׳ מדרש, מדרבנן.
מד״ר מדרש רבה (רבות), מר׳ רוחות.
מדר״א מדרש ר׳ אליהו, — אליעזר.
מדרי״א מדרש יהי אור.
מדרי״ה מדות דר׳ יוסי הגלילי.
מדר״נ מדות דר׳ נתן.
מדר״ק (מד״ק).
מדר״ש מדרש שמואל.
מדר״ת מדרש תדשא, — תנחומא.
מד״ש מפני דרכי שלום, מילה דוחה שבת, מלתא דלא שכיחא, מדרש שמואל (ס׳).
מדש״ג מדינה של גיהנם.
מדשה״ש מדרש שיר השירים.
מדש״ל ונ״ל מדבר שבא ללמד ונמצא למד.
מדשרמ״ה מדרש של ר׳ משה הדרשן (משרמ״ה).
מדש״ת מדבר שקר תרחק.
מד״ת מדברי תורה, מרין תורה.
מדת״ל לת״ל מאן דתני להא לא תני להא (מד״ל לת״ל).
מ״ה מלך העולם, מלאך המות (מה״מ), מאור הגולה, מן התורה (מה״ת), מעשי יי׳ (ס׳), מתג האמה (ס׳), מלכי האומות, מלאכי השרת (מה״ש), מעשי השם, מן הסתם (מה״ס), משמרת הבית (ס׳), מפי הגבורה (מפ״ה), מן ההכרח, מן המובחר (מה״מ), מדינת הים, משום הכי, מדת הדין (מה״ד), מדת העולם (מה״ע), מדת הרחמים (מה״ר), מקדש השבת (מקה״ש), מלך המשיח (מהמ״ש), מן הדין (מה״ד), מן השמים (מה״ש), מן השוק (מה״ש), מחיה המתים, מה העדות, מן הסברה, מחצית השקל (מה״ש), מבחר הפנינים (ס׳), מה העבודה, מן השכל, מן העולם (מה״ע), משיב הרוח (משה״ר) (ת׳), מודר הנאה (מה״נ), מורינו הרב.
מה״א מתג האמה (מתה״א) (ס׳).
מה״ב מצות התלויות בארץ (מהב״א).
מהב״ע מצוה הבאה בעבירה.
מהב״ח ממון המוטל בספק חולקין.
מהגר״א מורנו הגאון ר׳ אליהו (מווילנא).
מה״ד מהו דתימא, מתחיל הדבור, משה הדרשן, מדת הדין (מ״ה), מזה הדבור (מזה״ד).
מהד״ב מהדורא בתרא.
מהד״ק מהדורא קמא.
מ״ה ומ״ה מן הרקם ומן החגר. משיב הרוח ומוריד הגשם.
מהו״ם (מסהעו״ם).
מה״ז מורד הר הזתים, מעלה, — (מעה״ז), מזבח הזהב, מנורת הזהב (ס׳).
מה״ח מלת החבור (ד׳).
מה״ט מהאי טעמא.
מהטנ״ל מהאי טעמא ניחא ליה.
מהי״ח מלת היחס (ד׳).
מהיש״ר מורנו הרב יוסף שלמה רופא (יש״ר קאנדיא).
מה״כ מראה הכהן, מן הכלל, מעט הכמות (מעה״כ).
מה״כ ורה״א מעט הכמות ורב האיכות.
מה״ל מאיר הלוי לעטערים.
מהל״ח מן הסתם לא חיישינן.
מהלי״צ מקיש הויה ליציאה.
מהל״ל מאי הוה ליה למימר. מה היה לו לומר.
מה״מ מנא הני מילי, מלך המשיח (מ״ה), מלאך המות, מן המובחר (מ״ה), מחיה המתים (מחה״מ), מן ה׳ מינים, משום הפסד ממון (מהפ״מ), מרכבת המשנה (ס׳), מנורת המאור (מנה״מ) (ס׳), מלאך המליץ, מערת המכפלה (מעהמכ״פ).
מהמ״ב ממון המוטל בספק (מה״ב).
מה״מ דת״ר מנא הני מילי דתנו רבנן.
מה״נ מדרש הנעלם (מ״ה), מן הנמנע, מודר הנאה, מזבח הנחושת.

ישראל (מנב"י), מבני ישראל (מבנ"י), משום בל יראה.
מבי"א מתן בסתר יכפה אף.
מבי"ט משה בן יוסף (מ)טראני.
מב"כ מנוחתו בכבוד (מ"ב, מנב"כ).
מבל"ב מין במינו לא בטל (מבמל"ב).
מב"מ מין במינו, מזה בן מזה, מס' בבא מציעא.
מבמב"מ מין במינו במשהו.
מבנ"א מבני אדם (מב"א).
מב"ם מנחם בן סרוק.
מב"ע מבריאת עולם, מנוחתו בעדן (בגן עדן).
מבעה"כ מברכין על הכוס.
מבעה"מ מברך על המחיה (מעה"מ).
מבע"י מבעוד יום.
מב"פ מרגלא בפומיה (מ"ב).
מב"צ מבשר צדק.
מב"ק מס' בבא קמא.
מבקה"ק מבית קדשי הקדשים.
מבקו"מ מעלין בקודש ולא מורידין.
מב"ר מודיע ברבים, מעניש בראיה, מבעי רחמי.
מבר"א מר בר רב אשי.
מב"ש מיתה בידי שמים (מבי"ש), מלכות בית שאול.
מבש"כ מורה בתורה שלא כהלכה.
מבש"ל מוריקא בשרא שחור לבן.
מבש"ת מבשמחת תורה.
מב"ת מנשים באוהל תבורך, משום בל תלין (משב"ת).
מ"ג מחזור גדול, מספר גדול, מסורה גדולה, מעלה גרה (מע"ג), מסיג גבול, מזלו גרם, משלם גמול (מש"ג), מחמיר גדול, מעין גנים (ס'), מקראות גדולות (מק"ג), מגן גבורים (ס').
מג"א מגן אברהם (מ"א) (ס'), מגלת אסתר.
מג"ד מגן דוד (מ"ד).
מגו"מ מלחמות גוג ומגוג.
מגז"ש מגזירה שוה.
מג"ח לג"ח מג' חדשים לג' חדשים.
מג"י מג' ימים.

מג"ל מביא גאולה לעולם.
מג"מ מצוה גוררת מצוה.
מג"נ מגעולי נכרים (מגע"נ).
מג"ע מגדל עוז (ס'), מגילה עפה (ס'), מגלה עמוקות (מ"ע) (ס'), מנוחתו גן עדן.
מג"ש מגיני שלמה (ס'), מגזרה שוה.
מ"ד מאן דאמר, מאי דאיתמר, מאן דתני, מי דמי, מאי דכתיב, מהו דתימא, מלין דרבנן, מה דעתך, מרי דיכי, מרי דאברהם (מר"א), מצודת דוד (ס'), מצא דם.
מד"א מאן דאמר, מדבר אחר, מדרך ארץ, מלכותא דארעא, משום דרכי אמורי, מאי דאת אמר, מד' אמות, מפני דרכי אמורי, מסכת דרך ארץ, משום דבר אחר.
מדאב"א מיגו דאי בעי אמר.
מדאו' מדאוריתא (מדאור').
מדא"ז מסכת דרך ארץ זוטא.
מדא"ל מהו דאמר לעיל, — לקמן.
מדא"ר מסכת דרך ארץ רבה.
מד"ב מצא דם בתולים, מיגו דאי בעי.
מד"ג מאן דגרס.
מדדבה"מ מאן דאמר דברכת המזון (יעב"ץ).
מדד"ל מאן דליה דא ליה.
מדה"א מדברי האומר, מדברי הימים א'.
מדה"ד מדת הדין.
מדה"כ מוציא דבה הוא כסיל, מדרך הכתוב.
מדהלת"ה מאן דתני הא לא תני הא.
מדה"נ מדרש הנעלם (מדהנ"ע).
מדה"ר מדת הרחמים.
מדז"ל מיגו דזכי לנפשיה (זנ"ל זכי נמי לחבריה).
מד"ח מדברי חכמים, מתחיל דבור חדש.
מדחא"מ חנא"ש מיגו דחשיד אממונא חשיד נמי אשבועתא.
מדחכ"ה מרחציף כולי האי.
מד"י מימרא דיי', מדברי יחיד.
מדי"ת מדין תורה.
מדכ"ה מדכתב הכי.
מדכ"מ מדה כנגד מדה.
מד"ל לת"ל מאן דתני להא לא תני להא.
מדל"מ מרן דבשמיא לך מתחננן (ת').

מאב״י מנהג אבותינו בידינו, — אבותיהם בידיהם.
מאבי״ע (אבי״ע).
מאד״ה משה אדון הנביאים.
מאדה״ש מאדון השלום.
מאד״ם ר״ע מסכן, אביון, דל, מך, רש, עני.
מא״ה מאור הגדול, מאור הגולה, מלכי אומות העולם (מאה״ע), משה אדון הנביאים (מאד״ה).
מאהמ״ה(ע) מוציאין את האדם מן העולם.
מאה״פ מאין הפוגות.
מאה״צ מארץ הצבי (אה״צ).
מאה״ק מארץ הקדושה.
מאו״ז מאור זרוע.
מאו״מ מאכלים ומשקים, מאוכלין ומשקין.
מא״ח מים אחרונים חובה (ואט״ב ואין טעון ברכה).
מאחה״פ מאחורי הפרגוד.
מאח״ז מאחר זמן (מא״ז).
מא״י מארץ ישראל, מהולל אקרא י״י.
מאי״ב מעשי אבות ירשו בנים, — יעשו בנים.
מא״כ מי אל כמוך, מאין כמוך (ת׳), מכריע את כולם.
מאכ״ח מאמר אם כל חי.
מא״ל מאי איכפת ליה, מאי איכא למימר, מנא אמינא לה, מידי אחרינא לא, מודה אני לפניך (ת׳), מודים אנחנו לך (ת׳), (מכתב אליהו (מ״א) (ס׳), (מאבד עצמו לדעת) (מאע״ל), מאיש לאיש, מובטח אני לו.
מאל״ל מאי אית לך, — ליה למימר, מאי איכא ליה למימר.
מא״מ מיעוט אחר מיעוט, מוציאין אותו מידו, מה אני מקיים.
מאמ״ט מצא אשה מצא טוב.
מא״ס מאין סוף, מאכלות אסורות, מראה אבן ספיר (ס׳).
מא״ס בכ״ע מאין סוף בכתר עליון (ק׳) (יעב״ץ).
מאע״ל מאבד עצמו לדעת (מע״ל).
מאעש״נ מכין אותו עד שתצא נפשו.

מארז״ל מאמר רבותינו זכרונם לברכה.
מ״ב מעשה — מעשי בראשית (מעב״ר), מודה במקצת, מתן בסתר, מנוחתו בכבוד (מב״כ), מתחייב בנפשו, מלכות בבל, מעשר שני, מאמר שני, מאה ברכות, מרגלא בפומיה, מה בכך, מעשר בהמה, מכות בכורות, מתנת בריא, מודה בקנס, מורד במלכות, מדה בחבל, מדבר בעדו (ד׳), מה בינייהו, מעניש בראיה, מלוה ברבית, משאת בנימין (ס׳), מסעות בנימין (ס׳).
מב״א מבני אדם, מיתת בני אהרן (מבנ״א), מבקש אמונה, מבנין אב.
מבא״י מברוך אתה י״י (בא״י).
מב״ב מסכת בבא בתרא.
מבב״ל משמש בשתי לשונות.
מבב״פ משמש בשני פנים.
מבג״ע מנוחתו בגן עדן.
מבגע״א מנוחתו בגן עדן אמן.
מב״ד משיח בן דוד, מלכות בית דוד, מיתת בית דין, מאכל בן דרוסאי (מאב״ד).
מבה״א מבית האסורים.
מבה״ב מברכין שני וחמשי שני.
מבה״ג מבוא הגמרא = מבוא התלמוד.
מבה״ח מברכין החודש.
מבה״י מודה במקצת הטענה ישבע.
מבה״כ מבית הכנסת, מברכין הכוס.
מבהכ״ס מבית הכסא.
מבהמ״ד מבית המדרש.
מבהמ״ק מבית המקדש.
מבה״פ מבחר הפנינים (ס׳).
מבה״ת מבוא התלמוד.
מב״ו מלך בשר ודם (מבו״ד), מדת בשר ודם, מבשר ואומר, מורא בשר ודם, מתנת בשר ודם (מתב״ו).
מבואחכב״ע מודה בקנס ואחר כך באו עדים.
מבו״מ מעלין בקודש ולא מורידין.
מב״ח מדה בחבל.
מבח״א מעשה בחסיד אחד.
מב״ח ה״ח ה״י מדה בחבל הן חסר הן יתר.
מב״י משיח בן יוסף (משב״י), מנשה בן

לש״י לשם יתברך (לשי״ת).
לשיב״מ לאו שיש בו מעשה.
לשיה״מ (שיה״מ).
לשיקבה״ו(ש) לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכנתיה.
לשי״ש לפני שמש ינון שמו.
לש״כ לשם כריתות.
לש״ל לא שייך למימר, לא שני לן, לשון למודים (ס׳).
לש״מ לשמש מטתו, לשום מתנה.
לשמ״ר לילית שדים מזיקין רוחין.
לש״ר לבן של ראשונים.
לש״ש לשם שמים.
ל״ת לא תעשה, לא תשא, לא תוסיפו, — תוסיף, לא תענה, לא תחסום, לשון תכונה, לא תימא, לא תרצח.
לתבע״ש לא תענה ברעך עד שקר.
לת״ג לא תבשל גדי, לא תסיג גבול, לתנועה גדולה (ד׳).
לתגב״א לא תבשל גדי בחלב אמו.
לתג״ר לא תסיג גבול רעיך (ראשונים).

לת״ה לתחיית המתים (לתה״מ), לתרומת הדשן (ס׳) (לתה״ד).
לתה״ד לתרומת הדשן (ס׳).
לת״ו לתוהו ובוהו (לתו״ב).
לתול״ח ולמ״ט לתורה ולחופה ולמעשים טובים.
לת״ח (ת״ח).
לתכ״ת לא תאכל כל תועבה.
לת״ל לשון תורה לחוד.
לת״ל ולמ״ל לשון תורה לחוד ולשון משנה לחוד.
לת״ע לתפלת ערבית (לתפ״ע).
לתפ״מ לתפלת מנחה.
לתפ״נ לתפלת נעילה.
לתפ״ע (לת״ע).
לתפ״ר לא תקיפו פאת ראשכם.
לתפ״ש לא תלין פעולת שכיר.
לת״צ לתענית צבור.
לת״ק לתנועה קטנה (ד׳).
לת״ר לתרבות רעה.
לתש״ב לא תחסום שור בדישו.

מ

מ׳ מסכת (מס׳), מאמר, מנהג, מחזור, משנה, מרדכי, מלכים, מחמת, מרת.
מ״א מאמר א׳, מין אחד, — אחר, מָן אחד, מלכים א׳, משנה א׳, מנהג אשכנז (מנ״א), מדרש אגדה, מנהג אבותינו (מנ״א), מודה אני (ת׳), מים אחרונים, מדה אחרינא, מזה אמרו, מי אמרינן, מדרש איכה, — אחר, מקום אחד, — אחר, מלקות ארבעים, מנחם אב, מנחם אבלים, מעלה ארוכה, מלכות אדום, מגן אבות (ת׳), מעשה אלהינו (ת׳), מסכת אבות (מס״א), משקל אחד, מכתב אלהים (ס׳), משלי אגור (ס׳), מצח אהרן (ס׳), מגדנות אליעזר (ס׳), מצבת אבן (ס׳), משפט אמת (ס׳), משפטי אל (ס׳), מגן אברהם (ס׳) (מג״א), משנת אברהם (ס׳), מטה אשר (ס׳), מעשה אפוד (ס׳), מוסדי ארץ (ס׳), מענה אליהו (ס׳), מאיר איוב (ס׳), מחנה אלהים (ס׳), מתנת אלהים (ס׳), מכתב אליהו (ס׳), מחנה אפרים (ס׳).
מא״א מלתא אגב אורחא, מלכי אומת אדום, מאברהם אבינו, מאיש אחד, מאשת איש, מדרש אלה אזכרה.
מא״א קמ״ל מלתא אגב אורחא, — אורחיה קא משמע לן.
מא״ב מובטח אני בו, — בך, — בכם, מגן אבות בדברו (ת׳).
מאא״ם (מא״ם).
מאב״ד מאכל בן דרוסאי (מב״ד).

לפע״ב לפני עדים כשרים (לע״כ).
לפענ״ד נדלק״מ לפי עניות דעתי נראה דלא קשה מידי.
לפ״פ לפרשת פרה.
לפפש״מ לפי פשוטו של מקרא (לפש״מ).
לפ״ק לפרט קטן (לפרט ק׳).
לפקו״ע (בפקו״ע).
לפ״ר לפום ריהטא.
לפ״ש לפרשת שקלים.
לפר״ת לפירוש רבינו תם.
לפ״ש לפדיון שבוים, לפי שעה.
לפשא״מ (לשא״מ).
לפ״ת לפי תומו.
ל״צ לא צריך, — צריכא.
לצ״ג לצורך גדול.
לצ״ל לא צריך לומר, למה צריך למימר, לא צריכא ליה, למה צריך לומר, למאי צריכא למימרא.
לצ״מ לצורבא מרבנן, לצורך מצוה.
לצ״ע לצורך עצמו.
לצ״פ לצרכי פרנסה.
לצ״ק לא צריך קרא.
ל״ק לא קרי, לא קאמר, — קשיא, — קשה, לישנא קמא, לימא קרא, לא קנה, ליכתב קרא, לא קתני, ליקוטי קדמוניות (ס׳).
לק״א לא קרי אל״ף, לקבר אבות.
לק״ב לקושטא בעלמא.
לק״ה לא קרי הא, לא קרי הכי.
לקה״ת לקריאת התורה.
לק״ט לקבל טומאה, לקח טוב (ס׳) (ל״ט).
לק״י לקבר ישראל, לישועתך קויתי י״י.
לק״ל לא קיימא לן, לא קשיא לי.
ל״ק ל״ז ול״ז לא קנה לא זה ולא זה.
לק״מ לא קשיא מידי, לא קא מבעיא (קמבעיא).
לקמ״ל לא קמשמע לן, — קמבעיא לן, — ליה.
לק״ס לקנות סעודה, לקנין סודר (לקנ״ס).
לק״פ לקבל פרס.
לק״צ ליקוטי צבי (ס׳).
לק״ק לקהילה קדושה.
לקר״נ לקדוש רבנו נתנאל (?), לקרבן נתנאל.
לק״ש לקבל שכר, לשמוע קול שופר, ליקוטי שושנים (ס׳), לקט שכחה (ס׳).
לקש״ו לקט שכחה ופאה (לש״ו).
ל״ר לשון רבים (ד׳), לחם רב (ס׳).
לר״א ור״ש לר׳ אליעזר ור׳ שמעון (יעב״ץ).
לר״ד לרוחא דמלתא.
לר״ה לראש השנה (לרה״ש), לרשות הרבים (לרה״ר).
לרה״ש לראש השנה.
לרולי״ש לוה רשע ולא ישלם.
לר״ז לר׳ זירא.
לר״ז כר״ז לא ראי זה כראי זה.
לר״ח לראש חודש.
לר״ל לריש לקיש.
לר״מ לר׳ מאיר.
לר״ע לר׳ עקיבא.
ל״ש לא שייך, — שכיח, — שכיחא, לא שָנָה, — שְנָה, לא שנא, לוחות שניות, לקט שכחה (ס׳), ליל שמורים (לי״ש), לבושי שרד (ס׳).
לשא״ה לשבר את האוזן.
לשאב״ל לפי שאין בקיאין לשמה.
לשאב״מ לאו שאין בו מעשה.
לשא״ה ואה״ת לשמוע אל הרנה ואל התפלה.
לשא״מ לפי שאֵין מקום (לפשא״מ).
לש״ב לשכוי בינה (יעב״ץ).
לשב״ח לשם בן חורין.
לשב״כ אל״ע לאו שבכללות אין לוקין עליו.
לש״ה לשנה הבאה (לשה״ב), לשכת הגזית (לשה״ג), לשום הלואה.
לשה״ב לשנה הבאה בירושלים.
לשה״ג לשכת הגזית.
לשהו״א לא שביק היתרא ואכל איסורא.
לשה״ל לשום הלואה (לש״ה).
לשה״ר לשון הרע (לה״ר, לשהר״ע).
לש״ו לקט שכחה ופאה (לשו״פ, לקש״ו).
לשו״ש לששון ושמחה.
לש״ז לשון של זהורית.

ל״נ זפ״ה לכן נראה זה פירוש הכתוב, — הפסוק.
לני״ד לב נבון יבקש דעת.
לנ״כ לנשיאת כפים.
לנ״ל לא ניחא ליה, לכן נראה לי.
לנ״לכפ״ה לכן נראה לי כך פירוש הכתוב.
לנע״ל לשון נופל על לשון.
לנ״ק לביתך נאוה קודש.
ל״ס לידי סכנה (לי״ס).
לס״א לסטרא אחרא.
לסב״מ לספר ביציאת מצרים (לסבי״מ).
לסה״ט לפי סדר הטבע.
לס״ט לסימן טוב.
לס״י לחם סתרים ינעם.
לס״ל לא סגי ליה, לא סביר ליה.
לס״ת לספר תורה.
ל״ע לשון עבר, — עברי, — עתיד (ד׳), לפי ערכי, — ערך, לא עבר, לא עלינו, — עליכם, לחם עוני, לוחות עדות (ס׳), לפני עור.
לע׳ לערך.
לע״א לעבודת אלילים, לעם ארץ.
לע״ב לא עלתה בידו, לא עלה בידו.
לע״ד לעניות דעתי (לענ״ד), לפי עניות דעתי (לפענ״ד).
לע״ה לעולם הבא (לעוה״ב), לעם הארץ.
לע״ז לעבודה זרה, לשון עבודה זרה, — עם זר, לבוש עטרת זהב (ס׳).
לע״ט לב עין טחול.
לע״י לעמו ישראל, לעדת ישראל, לעין יעקב.
לעי״כ לערב יום כפור.
לעי״צ לזכר עולם יהי צדיק (לזעי״צ).
לע״כ לפני עדים כשרים (לפע״כ).
לעכו״מ לעובדי ככבים ומזלות.
לע״ל לעתיד לבא.
לעל״ט לא עלתה לו טבילה.
לע״ל ת״מ לפני עור לא תתן מכשול.
לענ׳ לענין.
לענ״ד לפי עניות (לעניות) דעתי.
לע״ס לערב סוכות.
לע״ע לעת עתה, לעת ערב, לעבד עברי.
לע״פ לערב פסח.
לער״ה לערב ראש השנה.
לע״ש לערב שבת, — שבועות.
לעט״ב לערב תשעה באב.
לעת״ל לעתיד לבא.
ל״פ לא פליגי, לפי פשוטו, — פירושו.
לפ״ג לפרט גדול.
לפ״ד לפי דעת, — דעתי, — דעתו, לפי דרך, — דרכו.
לפד״ה לפי דברי הכל.
לפד״ז לפי דרך זה.
לפ״ה לפרשת החודש (לפה״ח).
לפה״מ לפי המנהג, — המקום.
לפה״ע לפי הענין.
לפה״צ לפי הצורך.
ל״פ ול״י לא פחות ולא יותר.
ל״פ ול״נ לא פגע ולא נגע.
לפ״ז לפי זה, — זמנו, לפני זמנו, — זה, לפירוש זה, לפרשת זכור.
לפז״א לפי זה אמרו, — אמר.
לפ״ז ק״ו לפי זה קל וחומר (יעב״ץ).
לפי״ז (לפ״ז).
לפ״כ לפי כבודו.
לפי׳ לפירוש, לפיכך.
לפ״ל לית פליגי ליה.
לפ״מ לפי מנהג, — מנהגו.
לפמ״א לפי מנהג אַשכנז.
לפמאה״ק לפי מנהג ארץ הקדושה.
לפמ״ה לפי מנהג המקום.
לפמחוא״מ לפי מנהג חסידים ואנשי מעשה.
לפמ״ס לפי מנהג ספרד.
לפמ״צ לפי מנהג צרפת.
לפמ״ש לפי מה שכתבתי — שכתב (לפמש״כ), — שאמר, — שאמרתי (לפמש״א).
לפמש״ה לפנים משורת הדין (לפמשה״ד).
לפמש״ל לפי מה שכתבתי למעלה, — לעיל.
לפ״נ לפיקוח נפש.
לפנול״פ לפני ולפנים.
לפ״ע לפי ענין — ענינו, לפני עצמו.
לפע״ד לפי עניות דעתי (לפענ״ד).

לכ"ח לכף חובה.
לכ"י לכנסת ישראל (לכנ"י).
לככ"ע לא כתיב כל עיקר.
לכ"מ לכל מקום, לכאורה משמע.
לכנ"ל לכך נראה לי, לכן נראה לי (לנ"ל).
לכ"ע לכולי עלמא, לכל ענין, לכל עסק.
לכ"ש לא כל שכן, לכבוד שבת.
לכשו"ש לאו כל שעתא ושעתא (מ"נ מתרחש ניסא).
לכש"ק לכבוד שבת קודש.
לכ"ת לימא כתנאי.
ל"ל לית ליה, — לי, — להו, — לן, למה לי, — לן, — להו, — לך, ליכא למימר, לאו למימרא, לממר לך, לשון למודים (ס'), לא לבד.
לל"א לא לימא אינש.
לל"ב לית לן בה.
לל"ה לו לבדו הממשלה.
ללה"ג ללשכת הגזית.
לל"ח לשון לחם חמודות(?).
ללי"א לא לנצח ישכח אביון.
ללו"ל ללמוד וללמד.
ללכ"ב ולל"כ ב"א לא לכבודי ולא לכבוד בית אבא.
לל"ל לית ליה למימר, למה לו לומר.
לל"מ ליכא למשמע מניה, ליכא לאקשויי מידי.
ללמ"ד ליכא למאן דאמר.
לל"ק לית ליה קלא.
לל"ר לא ליכתב רחמנא.
ל"מ לשון מקרא, — משנה, לא משמע, — מבעיא, למדין מכאן, לבוש מלכות (ס'), לא משתבש, לא מצטרפי, לשון מזרחית, לא מצאתי, לא מצי, לא מהני, לב מרפא (ס').
למ"א למנהג אשכנז, למען אמתך (ל"א) (ת').
למ"ב למדבר בעדו (ד'), למעשר שני, למעשה בראשית (למע"ב), למען בריתך.
למב"ד למלכות בית דוד.
למב"ו למלך בשר ודם (למבו"ד).
למב"י למספר בני ישראל.
למ"ג למחזור גדול, למספר גדול.

למ"ד למאן דאמר, לית מאן דפליג.
למד"ב למדבר בעדו (ד') (למ"ב).
למד"ה למדינת הים (למ"ה), למדת הדין (למ"ה).
למ"ה למדת הדין (למה"ד), למדינת הים (למד"ה), למאי הלכתא, לאו מלתא היא, לפנים משורת הדין (לפמ"ה), למען השם (למה"ש), למלאכי השרת, לחם מן הארץ.
למה"ג למפרע הוא גובה.
למה"ד למה הדבר דומה, למאי הוא דומה, למדת הדין (למ"ה).
למהמ"ל למאי הלכתא מבעיא ליה.
למה"ש למען השם (למ"ה), למוצאי השבת (למצ"ש), למלאכי השרת.
למו"ב למזל וברכה.
למו"ל למזל ולברכה.
למו"מ (מו"מ).
למול"מ לא מעלה ולא מוריד.
למז"ט למזל טוב.
למז"ע (למ"ע).
למכ"ה למאי כולא האי.
למ"ל לימא מסייע ליה, לא משכחת ליה, לא מהני ליה, לשון משנה לחוד.
למ"מ למידין מכאן (ל"מ), לשון מעדני מלך.
לממהמ"ה קב"ה (ממה"מ הקב"ה).
למנ"מ למאי נפקא מנה.
למ"ס למנהג ספרד, — ספרדים, למוכר ספרים.
למ"ע למזכרת עולם (למז"ע), — עון, למכתב עתי, למצות עשה.
למע"ב למעשה בראשית (למ"ב).
למ"פ למנהג פולין.
למפה"ג (למה"ג).
למ"ק למחזור קטן, למנחה קטנה, למספר קטן, למועד קטן, למנין מאה.
למ"ש למה שכתב, — שכתבתי, למוצאי שבת, למנין שטרות, לפי מה שכתב (לפמ"ש).
למ"ת למתן תורה.
ל"נ לכו נרננה (ת'), לכך נאמר (לכ"נ), לי נראה, לא נהירא, לשון נקבה (לנ"ק) (ד').
לנו"נ לב נשבר ונדכה.

לול״ב ליפלוג וליתני בדידיה. (בדידה).
לולה״ה לברכה ולחיי עולם הבא.
לול״ו לעד ולעולם ועד.
לו״צ ל״ו צדיקים.
לו״ר לאה ורחל.
ל״ז לשון זכר(ד׳). לשון זה.
לז״א לזה אומר. לזאת אמר. — אמרו.
לזא״ה לזכות את הרבים.
לזא״ז לא זו אף זו.
לזאז״ק לא זו אף זו קתני.
לזול״ז לא זה ולא זה.
לז״ע לזכר עולם. לזכרון עולם.
לז״ע י״צ לזכר עולם יהיה צדיק (לעי״צ).
לזת״מ לשון זכרו תורת משה (ס׳)(?).
ל״ח לא חייש. — חששו. — חיישינן. לא חפץ. לכל חי. למדני חקיך. לחם חמודות(ס׳). לוית חן (ס׳). לב חכם (ס׳). לב חדש (ס׳).
לחה״פ לחם הפנים (ל״ה).
לחו״ג לחרפות וגדופים (לח״ו).
לחו״ל לחוץ לארץ.
לח״ל לחוץ לארץ (לחו״ל). לב חכם לימינו.
לח״מ לחם משנה (ס׳).
לח״ס לחם סתרים.
לחס״י לחם סתרים ינעם.
לח״ע לחיי עולם.
לחע״ה לחיי עולם הבא (לחעה״ב).
לח״ר לא חששו רבנן.
לח״ש לחם שמים (ס׳). לפום חריפתא שבשתא (לפח״ש).
ל״ט לקח טוב (ס׳). לוח טעיות. לב טוב(ס׳).
לטה״כ לטובת הכלל.
לטה״ק לטובת הקהילה.
לט״ל עכ״ה לשון ט״ל. עד כאן הגה״ה (?).
לט״מ ל״ט מלאכות.
ל״י לשון יחיד. לישנא יתירא. לא יצא. לא ירצה. ל׳ יום. לשון יונית. לא ידעתי.
לי״א לעולם יירשו ארץ. לברכה יהיה אמן. ליש אומרים.
ליא״צ ליאהר צייט (יא״צ).
לי״ב לא יבא בקהל.
לידול״ד לית דין ולית דיין.

לי״ה(צ) לך י״י הצדקה.
ליה״מ לימות המשיח (לימה״מ).
ליה״מ ולהעה״ב לימות המשיח ולחיי עולם הבא.
ליה״ש ליום השבת.
ליו״ח ליודעי חן (לי״ח).
ליו״כ (ליוה״כ לי״כ).
ליול״י לא יזכרו ולא יפקדו.
לי״ח לצאת ידי חובתו.
לי״כ ליום כפור (ליו״כ). לימא כתנאי.
ליל״מ לא יצלח לכל מלאכה.
ליל״ש לישרי לב שמחה.
לי״מ ליציאת מצרים (ליצ״מ).
לימ״נ לב יודע מרת נפשו.
לי״נ לידי נסיון.
לינ״ל לא יירא נכון לבו.
לי״ס לידי סכנה. — ספקא.
לי״ק לימא קרא. ליכתב קרא.
ליק״ז ליקוטי זוהר.
ליק״י לישועתך קויתי י״י.
לי״ש ליום טוב שני (ליט״ב). לצאת ידי שמים.
לישכ״ש ליום שכולו שבת.
לישש״ג ליום טוב שני של גליות (יוטש״ג).
לי״ת לא יתכן. לישרים תהלה (ס׳).
ל״כ לכן כתב. לא כתיב. לפי כבודו. לא כן.
לכ״א לכן אמר. לכל אחד. לכך אמרו.
לכא׳ לכאורה.
לכאו״א לכל אחד ואחד.
לכא״מ לכאורה משמע.
לכ״ב לנצח כבודו ברוך. לעולם כבודו בתחתוניות (?).
לכ״ג לכהן גדול.
לכגע״א לכהן גדול עם ארץ (לכגעה״א).
לכ״ה לכל העולם. — העמים. לא כך היה.
לכה״ד לכהן הדיוט.
לכה״פ לכל הפנים. — הפחות.
לכה״ק לכל הקרבנות. לכתבי הקדש.
לכו״ע (לכ״ע).
לכ״ז לכף זכות.

לב״ר לב׳ רשויות.
לב״ש לבית שמאי.
לב״ת לאו בזכותא תליא.
לב״ת ולב״ם לא בתחלה ולא בסוף.
לבתי״ש לבתר תריסר ירחי שתא.
ל״ג לשון גמרא, לאו גוונא, לא גרסינן, לא גזרו, לית גירסא, להך גיסא, לא גזרינן.
לג״א לשלשה אבות.
לג״ב ל״ג בעומר.
לג״ח לגמול חסד, לגמילות חסדים, לא גזרו חכמים, לג׳ חרשים.
לג״ע לגן עדן, לג׳ עולמות.
לג״פ לג׳ פסוקים, — פרקים, — פנים.
לג״ר לג׳ ראשונות.
ל״ד לאו דוקא, לפי דעת — דעתי, למבין די, לפי דרכו (לפ״ד), לפי דרך, לא דק, לא די, לא דַיָךְ, לכה דודי, לית דכוותיה, לא דמי.
לד׳ לדעת, לדוגמא, לדעתי, לדברי.
לד״א לדעת אחרים, לדבר אחר, לדעת אונקלוס, לדברי אחרים, לדעת אחרונים.
לדא״ע לדעת אבן עזרא.
לד״ב לדוגמא בעלמא.
לדבה״א לדברי בעל הגהות אשרי.
לד״ד לדור דורים, לדורי דורות (לדו״ד).
לד״ה לדברי הכל, לדעת הכל, לדברי האומר (לדה״א).
לד״ח לדברי חכמים.
לדחז״ל לדברי חכמינו ז״ל.
לדט״ז לדברי טורי זהב.
לד״י לדעת יונתן.
לד״כ לארבע כוסות.
לדכ״ה לא דק כולי האי.
לד״מ לדבר מצוה, לדיני ממונות.
לדמ״א לדברי מגן אברהם.
ל״ד מ״ט לא דק מכמה טעמים.
לד״נ לדברי נביאים, לדיני נפשות.
לד״ס לדברי סופרים.
לד״ע לדברי עצמו.
לדע׳ (לד׳) לדעת.
לד״ק לדעת קצת, לדעת קמחי.
לדק״מ לדעת קצת מפרשים, לפי דעת —.
ל״ה למען השם (למה״ש), למען הרחמים (למה״ר), לימא הכי, לוח השנה, לפני התיבה, לשון הוה (ד׳), לשנה הבאה (לש״ה), לחם הפנים (לחה״פ).
לה״א לבן הארמי (להא״ר), ליהודים היתה אורה (ליה״א).
לה״ב לשנה הבאה בירושלים (לשהב״י), למוד הוא בכך.
להב׳ להבדיל.
לה״ג לשכת הגזית (לשה״ג).
לה״ד למה הדבר דומה (למה״ד), לא הוה דוכתא.
להד״מ לא היו דברים מעולם.
לה״ה לא הוא הדין, לא הוה היקש, להר הבית.
לה״ז להר הזיתים.
להו״ל להוציא לאור.
להול״נ לא היה ולא נברא.
לה״ז כה״ז לא הרי זה כהרי זה.
לה״ח לעולם הוא חי (?), לעולם הוא חסיד (?), לקוי החמה.
להחה״מ להט החרב המתהפכת (לחהמ״ת).
לה״ט לוח הטעיות (הטעות).
לה״ל לקוי הלבנה.
להל״ל לא הוה ליה למימר, לא היה לו לומר.
להמה״ע (המה״ע).
לה״נ להקת הנביאים (ס׳).
לה״ס לבנת הספיר (ס׳).
לה״פ לולב הפסול.
לה״צ לפי הצורך (לפה״צ).
לה״ק לשון הקודש, להכי קתני.
להקב״ה הקב״ה).
לה״ר להושענא רבא, ליל הושענא רבא, לשון הרע (לשה״ר).
להשלו״ל להשמיד להרוג ולאבד.
לו׳ לומר.
לו״א לוח ארז (ס׳), לוח ארש (ס׳) (ל״א).
לוה״פ לוח הפעלים (ד׳).
לוח״ח לילית וחברתה חוצה.
לו״ל לפני ולפנים.

ל' לית, לשון, לישנא, ליכא, שלושים.

ל"א לשון אחר, לישנא אחרינא, לשון ארמי, לשון אשכנז, לב אבות, ליל א', לא אמר, — אמרו, — אמרינן, — אמרין, לוח ארש, — ארז (ס') (לו"א), לקט אמרים (ס'), למען אמתך (ת') (למ"א), לאו אורחא, לב אריה (ס').

לא"א לאדוני אבי, לאו אורח ארעא, לא אמרו אלא.

לאא"מ לאדוני אבי מורי.

לא"ג לאו אורח גברא, לאו גברא (ל"ג), לאידך גיסא.

לא"ד לאותו דבר (לאו"ד).

לא"ה לאותו האיש (לאו"ה).

לא"ה וא"ה לשמוע אל הרנה ואל התפלה (ת').

לא"ו לשם איום ונורא, לשמו אדר ומלוכה, לו אדר וגדולה, לראות אדם וחי (?).

לאו"א לאביו ואמו.

לאו"ד לאותו דבר.

לאול"מ לאות ולמופת.

לאו"פ לארחא ופרחא, לארחי ופרחי.

לא"ז לאחר זמן (לאח"ז).

לאחמ"כ לאחר מכאן (לאח"כ).

לאח"מ לאחר מיתה (לא"מ).

לא"י לאורך ימים, לארץ ישראל, לא אלמן ישראל, לבוש אור יקרות (ס'), להנחיל אוהבי יש.

לאי"ו לאורך ימים ושנים (לאיו"ש).

לאי"ש מו"ם ר"ע כיש"ו יתע"ם: לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילו ולו יקהת עמים.

לא"ל לא אמר ליה, לאו אורחא למידק, לאלתר לחיים, לא איכפת ליה, — לן, — להו.

לא"מ לאחר מיתה, — מותו, לאחר מכאן.

לאמל"ל לא אמרינן מה לו לשקר (מל"ל).

לאמ"מ לאחר מתן מעות.

לאמ"ת לאחר מתן תורה.

לא"ע ודאל"ת לא אתי עשה ודחי את לא תעשה.

ל"ב לא בטל.

לב"א לבני אדם (לבנ"א).

לב"ב לבני ביתו (לבנ"ב).

לבב"ת לבר בלי תבן.

לב"ד לבית דין.

לב"ה לבית הלל.

לבה"כ לבית הכנסת (לביה"כ).

לבהכ"ס לבית הכסא.

לבהמ"ד לבית המדרש (לביה"מ).

לבהמ"ק לבית המקדש (לביהמ"ק).

לבה"ק לבית הקברות (לביה"ק).

לבה"ש לבעל השטר (לבעה"ש).

לב"ו לבשר ודם (לבו"ד).

לב"ח (ב"ח).

לב"י לבני ישראל (לבנ"י).

לב"כ וב"מ לבתי כנסיות ובתי מדרשות (בכוב"מ).

לב"מ לבוש מלכות (ס'), ל"ב מדות.

לבמדרי"ה ל"ב מדות דר' יוסי הגלילי.

לב"נ לבן נח, לבר נש, ל"ב נתיבות.

לבנ"א לבני אדם.

לבנ"י לבני ישראל.

לב"ס לישב בסוכה.

לבסה"ז לבעל ספר הזוהר.

לב"ע לבריאת עולם, לבורא עליון, לבית עולמו, לבית עולם.

לבע"ד לבעל דין (לב"ד).

לבעה"ש (לבה"ש).

לבע"ח לבעל חוב, לבעל חובו, לבעלי חיים. (לב"ח).

לבע"ק לבעל קורא, לבעל קרי (לב"ק).

לב"צ לבני ציון, לראות בנחמת ציון.

לב"צ וי"ו לראות בנחמת ציון וירושלים.

לב"ק לבעל קורא (לבע"ק), לבעל קרי, לבוא בקהל.

לבקה"ק (לבק"ק) לבית קדשי הקדשים (— קדשים).

ל"ב קמ"י כ'ש'ד'י'י'ם' (בא"ת ב"ש).

כר״א כר׳ אליעזר.
כר״ג כרבן גמליאל, כריש גלותא.
כר״י כן רש״י ישן, כר׳ יהודה, — יוסי, — יצחק, — וכו׳.
כר״ל כריש לקיש.
כרמ״ל כר מלא, כרם אל.
כרע״מ (רע״מ).
כרפ״מ כבוד רום פאר מעלתו.
כרפ״ת כבוד רום פאר תפארתו.
(כרשב״ל: כר׳ שמעון בן לקיש).
כ״ש כל שכן, כל שהוא, כל שעה, כבוד שמו, כבוד שבת, כיבוד שבת, כל שעתא, כלי שני, כך שמעתי, כולה שלי, כלי שרת, כדי שחיטה, ככבי שֶׁבת, כלי שטף, כבוד שם.
כש׳ כשם.
כש״א כשאמר, כשם שאמר, כמו שאמר (כמ״ש).
כש״א כסא של אליהו.
כשא״א כל שכן אי אמרינן, כשאי אפשר, כשם שאי אפשר.
כשא״ה כסא של אליהו הנביא.
כשא״מ כלל שאחריו מעשה.
כשא״ע רש״מ כשאין עושין רצונו של מקום.
כש״ב כסף שטר ביאה, כוס של ברכה.
כ״ש בבת״ח כל שישנו בבל תאכל חמץ.
כשב״ד כשבעל דין (בע״ד).
כ״ש בהמ״ז כוס של ברכת המזון.
כשב״י כשבני ישראל (ערש״מ עושין רצונו של מקום).
כש״ד כל שדרכו, כללו של דבר.
כש״ה כמו שהתבאר, כשולי הקדירה (כשוה״ק).
כשה״ב כוס של הבדלה.
כש״ה מל״ה כשגגה היוצא מלפני השליט.
כשו״ש כל שעה ושעה, — שנה ושנה, — שעתא ושעתא, — שתא ושתא.
כש״ז (כשע״ז).
כש״ח כשיעור חלה, כך שנו חכמים.
כשח״ל כשחל להיות.
כש״ט כתר שם טוב.
כשי׳ כשיעור.
כשי״א הג״ל כי שם יי׳ אקרא הבו גודל לאלהינו.
כשל״ד אמא״מ כיון שנפל ליד דיין אין מוציאין אותו מידו.
כשל״ה כתב שני לוחות הברית (ס׳).
כשנר״ל כיון שניתן רשות למשחית (כשרל״מ).
כשנ״ע כשהוא נקשר עם (ד׳).
כשע״ז כיון שעבר זמנו.
כשפי׳ כשפירש, כשפרשתי.
כש״ק כוס של קידוש.
כש״ש כשם שאמר (כשש״א), כמו שכתבתי שם.
כש״ש איחו״מ כיון שהגיד שוב אין חוזר ומגיד.
כ״ת״ת כוס של תנחומין, כלפי שאמרה תורה, כבוד שם תפארתו.
כ״ת כתר תורה, כבוד תפארתו, כי תימא, כי תצא, כי תשא, כי תבוא, כוס תנחומין, כליל תכלת (ס׳) כוס תרעלה.
כת״א כן תרגם אונקלוס.
כתה״ק כתבי הקודש.
כתו״ק כתובה וקדושין.
כת״ח כל תלמיד חכם, כתר חכמה, כתקון חכמים.
כתחז״ל כתקון חכמינו ז״ל.
כתי״ח (תי״ה, תש״ע).
כת״כ כלי תוך כלי.
כ״ת כ״כ וכ״מ כתר תורה, כתר כהונה, וכתר מלכות.
כתק״ח כתקון חכמים (כת״ח).
כתק״ר כתקון ראשונים.
כתקרז״ל כתקון רבותינו זכרונם לברכה.
כתרג׳ כתרגומו (כתר׳).
כתש׳ כתשובת.

כמש״ד כמו שדרשו, — שדרש.
כמש״ה כמו שאמר הכתוב, כמו שאמרו החכמים.
כמשח״ה כל מקום שיש חלול השם.
כמשחז״ל כמו שאמרו חכמינו ז״ל.
כמש״כ כמשמעו של כתוב.
כמש״ל כמו שכתבתי לעיל, — למעלה, — לקמן, — להלן, כמו שנתבאר למעלה, כמו שאבאר לך.
כמש״ל בס״ד כמו שאכתוב לקמן בסיעתא דשמיא.
כמש״ל בעז״ה (בע״ה) כמו שאכתוב לקמן בעזרת השם.
כמש״מ כל מקום שאתה מוצא (כמשא״מ).
כמשנ״ל כמו שנוהגין לעשות, כמו שנאמר (שנתבאר) לעיל.
כמש״ע ק״ר כל מה שקנה עבד קנה רבו.
כמש״פ כמו שפירש, — שפרשתי.
כמש״ק כמו שקדם.
כמשרז״ל כמו שאמרו רבותנו ז״ל.
כמ״ת כבוד מעלת תורתו, — תפארתו.
כמת״י כמתנת ידו.
כ״נ כל נדרי (ת׳), כן נקרא, כך נאמר, כנור נעים (ס׳), כסף נבחר (ס׳).
כנ״א כנוסחא אחרינא, כנוסה אשכנז.
כנ״ה כינוי השם (ד׳).
כנה׳ כנהוג.
כנה״ג כנסת הגדולה.
כנו״ח כלה נאה וחסודה.
כנז״ש כנזכר שם.
כנ״י כנסת ישראל (כ״י), כנסת יחזקאל (ס׳).
כנ״כ כל נושאי כליו.
כנ״ל כן נראה לי, כנזכר למעלה, — לעיל, כבר נתבאר לעיל.
כנלע״ד כן נראה (לעניות) לפי עניות דעתי.
כס׳ כסדרה (ל׳).
כ״ס כי סליק, כ׳ סיון.
כס״נ כל ספק נפשות.
כס״נ ד״ש כל ספק נפשות דוחה שבת.
כס״פ כל סופי פסוקים, כל סוף פסוק.
כסתו״מ כותבי ספרים תפילין ומזוזות.

כ״ע כולי עלמא, כל ענין, — עסק, — עיקר, כח עליון, כפרת עון, — עונות, כתב עתי, כתר עליון, — עילאי, כבוד ענין(?), כל עונותיו, כהונת עולם (ס׳).
כע׳ כעתירת, כערך.
כע״א כעובדי אלילים.
כעא״א כעובי אצבע אגודל.
כע״ה כענין הנזכר (כעה״נ).
כע״ה יא״ה כי עוף השמים יוליך את הקול.
כע״ל כל עורב למינו.
כעל״פ כולי עלמא לא פליגי.
כעמ״ח ובאנ״א כי עמך מקור חיים ובאורך נראה אור.
כעע״א כאלו עובד עבודת אלילים.
כעע״ז כאלו עובד עבודה זרה.
כעשב״ע כל עבירות שבעולם.
כע״ת כל עצמותי תאמרנה.
כ״פ כך פירש, — פירושו, כך פסק, כן פוסקין, כל פנים, כי פליגי, כלי פז (ס׳).
כפ״א כך פסקו אחרונים.
כפבה״ג ש״ע כך פוסקין בהגהות שלחן ערוך (יעב״ץ).
כפ״ה כפי הרוב (כפה״ר).
כפו״פ כל פעם ופעם, כפתור ופרח (ס׳).
כפמה״מ כפי מנהג המקום.
כפרע״ב כך פירש ר׳ עובדיה ברטנורא.
כפש״א כפתחו של אולם.
כפש״ה כפתחו של היכל.
כ״צ כהן צדק, כל צרכי, — צרכיו, — צרכם, כן צריך.
כצה״ב כצאת השמש בגבורתו (כצהש״ב).
כצ״ל כן צריך להיות, — לומר, — לכתוב, — לבאר, — לפרש, — לתרץ.
כ״ק כלי קודש, כל קרי, — קרא, — קריא, כדי קליפה, כתובת קעקע.
כק״א כי קאמרינן.
כק״ה כקליפת השום (כק(ל)ה״ש).
כקה״ג כקנין הגוף.
כקי״ס כקריעת ים סוף (כקרי״ס).
כקש״ת כבוד קדושת שם תפארתו, — תורתו.
כ״ר כנף רננים (ס׳).

כייל"ח לעוה"ב כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא.
כיי"ע כיד יי' עלי.
כיכוטו"ב כיום כפור וחמשה עשר באב.
כי"ע כימי עולם.
כיעוכש"ק כימי עולם וכשנים קדמוניות.
כיעזב"ז כל ישראל ערבים זה בזה.
כי"ר כן יהי רצון.
כ"כ כל כך, כל כדנן, כן כתב, כמו כן, כך כתבתי, כבר כתבתי, כל כתבי, כלי כסף, כתוב כאן, כלאי כרם (כה"כ), כופרא כפרה, (כופרא ממונא), כתר כהונה, כתב כן.
ככגעה"א (כגעה"א).
ככה"ג ככהן הגדול.
ככ"ח ככלי חרס.
ככה"ע ככל העולם.
ככו"ז שב"ע כל כסף וזהב שבעולם.
ככ"ל כבר כתבתי למעלה.
ככ"ע בכולי עלמא.
כ"ל כל לשון, — לשנא, — לילה, ככבי לכת.
כלא"י כלאחר יד (כלאח"י).
כלב"א כלשון בני אדם.
כל"ה כדי לאכול הימנו.
כלה"ק כלי הקודש.
כלו' כלומר, כלום.
כלו"ל כל לילה ולילה.
כל"ז (כ"ז).
כל"ח כי לעולם חסדו, כתב לחם חמודות.
כל"י כהן לוי ישראל, כסאו — כתרו לעד יתרומם, כלי יקר (ס'), כבודו לישראל יכונה.
כלל"י כי לעולם לא ימוט.
כל"מ כלפי מעלה, כלי מתכות (כ"מ).
כל"מ עה"פ כלל מוסיף על הפרט.
כל"ע כלי עץ, — עור.
כלע"ז כומר לעבודה זרה.
כלשא"ה כדי לשבר את האוזן.
כל"ש צמח"ג (שצמחנכ"ל).
כלשה"ת כלפי שאמרה התורה.
כ"מ כבוד מנוחתו, כל מקום, כן מצאתי, כן משפט, כבוד מעלתו, כסף משנה (ס'), כתר מלכות, כל מי, כל מה, כלפי מעלה (כל"מ), כלי מתכות (כל"מ), כופרא ממונא (כופרא כפרה), כסף מזוקק (ס'), כן משמע — מוכח.
כמ"א כמגן אברהם, כמנהג אשכנז.
כמאב"ד כמאכל בן דרוסאי.
כמא"ה כבוד מעלת אדוני הרב.
כמבב"ש כן משמע בבאר שבע.
כמב"ה כבוד מנוחתו בעולם הבא.
כמבת"י כן מצאתי בתוספות ישנים.
כמ"ד כמאן דאמר.
כמד"א כמה דאת אמר.
כמדע"ר ל"ע כל מה דעביד רחמנא לטב עביד.
כמהה"ר כבוד מעלת הקודש הרב רבי.
כמהפ"ס כמהפכת סדום (וע' ועמורה).
כמהר"ר כבוד מעלת הרב רבי.
כמה"ש כמלאכי השרת.
כמוהר"ר כבוד מורנו ורבנו הרב רבי.
כמו"ר כבוד מורנו הרב.
כמ"ז כמר זוטרא.
כמז"ל כמאמרם זכרונם לברכה.
כמילש"(ש) כל מעשיך יהיו לשם שמים.
כמ"ל כל משאלות לבך.
כמלפ"מ כל מקום לפי מנהגו.
כמ"מ כהן משוח מלחמה, כתב מטה משה (ס').
כמ"נ כמלא נימא.
כמ"ס כמנהג ספרד.
כמ"פ כמנהג פולין, כמה פעמים (כ"פ).
כמפב"פ כמר פלוני בן פלוני (פב"פ).
כמ"צ כמנהג צרפת.
כמ"ר כל מום רע, כבוד מעלת רבי.
כמ"ש כמו שנאמר, — שכתוב, — שכתב, — שאמר, — שאמרו, כל מקום שכתב, — שאמר, — שכתוב, — שנאמר, כפי מה שאמר, כל מה שאפשר.
כמש' כמשמעו.
כמש"א כל מה שאפשר (כמ"ש).
כמ"ש בסה"ז כמו שמצאנו (שכתוב) בספר הזוהר (יעב"ץ).
כמ"ש בש"צ כמו שהוא בשערי ציון (יעב"ץ).
כמשב"מ כמו שהוא בכמה מקומות.

כה"ז כל הקודם זכה.
כה"ח כרכין המוקפין חומה (מיב"נ מימות יהושע בן נון).
כה"כ כסא הכבוד (כ"ה), כלאי הכרם (כלה"כ), כל התורה כולה.
כה"ל כהאי לשנא, כל הלילה, כל הראוי לבילה (כהל"ב).
כהל"ע כהא לחמא עניא.
כה"מ כבוד יי׳ ממקומו (?).
כהמ"ג כל המוסיף גורע.
כה"נ כל הנביאים, כן הנוסחה (כ"ה), כן הדעת נותנת, כן היא נוסחת, כל הנצרך.
כה"ם כן הסכים.
כה"ע כן העיקר, — הענין, כל העולם, כהרף עין, כבוד העמים (?), כה היתרא עדיף (כדה"ע), כוס חמישי עליו (?), כהונת עולם (ס׳) (כ"ע).
כהע"כ כל העולם כולו.
כה"פ כל הפוסקים, כת הפרושים.
כה"צ כל הצריך, כת הצדוקים.
כהצ"ל כלל הצריך לפרט.
כה"ק כל התחלות קשות, כתבי הקודש (כתה"ק), כף הקלע, כד הקמח (ס׳).
כהק"ז כל הקודם זכה.
כה"ר כסא הרחמים.
כהר"ר כבוד הרב רבי.
כה"ש כבוד השם.
כה"ת כבוד התורה, כתר הראש תפילין, כל הברואים תציל (?), כל התורה.
כהתי"ה כל הנשמה תהלל יה הללויה.
כו׳ כולי, כולהון.
כו"ד כורת דבורים.
כוד"ה כפל וד׳ ה׳.
כו"ז כוׄלו זכאי.
כוזו במוכסז כוזו יהוה אלהינו יהוה (בחילוף אותיות).
כוזמ"מ כסף וזהב מטהר ממזרים.
כו"ח כולו חייב.
כוח"ט כתיבה וחתימה טובה.
כו"כ כך וכך, כמה וכמה, כאן וכאן.
כו"מ ככבים ומזלות (כומ"ז), כרעים ומשתחוים.
כומ"ז כאן מקום זמה (שבת כ"ד).
כו"נ כיחה וניעה (כיחו וניעו).
כו"ע כרת ועריריׄ.
כו"פ כלל ופרט, כרתי ופליתי (ס׳), כפתור ופרח (ס׳).
כופו"כ כלל ופרט וכלל.
כו"ק כל ויעודין קדושים (?), כבודו ואמונתו קדוש, כתבין ולא קריין.
כ"ז כלי זהב, — זכוכית, — זין, כל זמן, כל זה, כלי זמר, כף זכות, כולו זכאי, כלאי זרעים.
כז׳ כזית.
כזשיער"ק כל זמן שישראל עושין רצון קונם.
כזשלע"ז כל זמן שלא עבר עליו זמנו.
כ"ח כל חמירא, כלי חרס, כולו חייב, כרם חמד (ס׳), כף חובה, כה חפיץ, כלי חמדה, כדי חלוקה.
כח׳ כחפיץ.
כח"ב כתר חכמה בינה (ק׳).
כחה"ש כחוט השערה (כחוה"ש).
כחו"ח כל חד וחד.
כח"י כבוד חכמים ינחלו.
כחקה"ג כחוקות הגוים (כחה"ג).
כ"ט כי טוב, כפוי — כפויי טובה.
כט"ד כטופסא דשטרי, כטרפא דאסא.
כט"ה כטופס השטר (כטה"ש).
כטו"ט כל טיפה וטיפה.
כ"י כתב יד, — ידי, כתבי יד, כנפי יונה (ס׳), כנסת ישראל (כנ"י), כלי יקר (ס׳), כליל יופי (ס׳), כוס ישועות, ככבי יצחק (ס׳).
כי"א כל ישראל אחים, — אחיהם, — אחינו, כיש אומרים.
כי"ב כיוצא בו, כמותו ירבו בישראל.
כיבב"א כיוצא בו במקום אחר.
כׄיב"נ כיהושע בן נון.
כיד"ה כתיבת ידך הנקייה.
כיה"ג כי האי גוונא (כה"ג).
כי"ח כל ישראל חברים (חכ"י).
כי"ט כיבוד יום טוב.
כי"י כתב יד ישן.
כייה"ע כיד ד׳ הטובה עליו.

כב״י כבית יוסף (ס׳), כוס ביד ה׳ (ס׳).
כבי׳ כביכול.
כב״כ כלי בתוך כלי.
כב״מ כבודו במקומו מונח.
כבנ״א כבני אדם.
כבס״ח כתבנו בספר חיים (כבס״הח).
כבסח״ט כתבנו בספר חיים טובים.
כב״ע כופר בעיקר (כוב״ע), כבבת עינו.
כב״ש כבית שמאי, כסף ביאה שטר, כבנין שלמה.
כב״ת כתוב בתורה.
כ״ג כהן גדול, כלל גדול, כח גברא, כהאי גוונא (כה״ג), כך גרסינן.
כג׳ כגון, כגוונא.
כג״ד כן גזר דינו, כגוונא דא.
כגה״ח כגרגר החרדל.
כגמב״ע כגלוי מלתא בעלמא.
כגעה״א כהן גדול עם הארץ (כגע״א).
כ״ד כדי דבור, כל דבר, כה דברי, כמא דתימר, כמא דאיתמר, כך דרשו, כל דהו, כסא דין, כמא דוכתא, כל דוכתא.
כד״א כמא דאת אמר, כמא דאמר, — דאיתמר (כ״ד). כה דברי אביך, — אמך, כד׳ אמות.
כדא׳ כדאמרינן, כדאיתמר.
כדא״ג כל דאלים גבר.
כדא״פ כדי אכילת פרס (כא״פ).
כדארז״ל כדאמרו רבותנו ז״ל.
כד״ב כה דברי בנך, — בתך.
כדב״א כדרך בני אדם.
כדב״ו כדרך בשר ודם.
כדבל״ק כדבעינן למימר לקמן.
כדב״ש כדבית שמאי.
כד״ד כדי דבור (כ״ד).
כד״ה כדברי האומר, כדבר האמור, כסא דהרסנא (ס׳) (כדה״ר).
כדה״ע כהא דהיתרא עדיף.
כדהע״ט כהא דהיתרא עדיף טפי.
כד״ו כדת ודין (כדו״ד).
כד״ח כדי חייו.
כד״מ כלל דיני מוקצה.
כדמ״ו כדת משה וישראל.
כדמט״ל כדמפרש טעמא לקמן.
כדמ״כ כד׳ מתנות כהונה.
כדמפ״ו כדמפרש ואזיל.
כד״נ כן דעתי נותנת.
כדנ״ל כדנפקא לן.
כד״ס כדברי סופרים.
כדס״ד כדסלקא דעתא.
כד״ע כה דברי עבדך.
כד״ע ה״ש כה דברי עבדך הדורש שלומך.
כדע״ע כיון דעל על.
כדפ״ה כדפירש הכא.
כדפי׳ כדפירש.
כדפר״ש׳י כדפירש רש״י.
כדקי״ל כדקיימא לן.
כד״ר כדי רביעית.
כדרל״ט כל דעביד רחמנא לטב (עביד).
כד״ש כדרך שאמרו, כדי שחיטה, ככבא דשביט (ס׳), כל דבר שורש.
כדש״א כדרך שאמר, — שאמרו.
כ״ה כהן הדיוט, כופר הכל, כי היך, כן הוא, כסא הכבוד, כסוי הדם, כולא האי, כתבי הקודש (כה״ק), כתיב הכא, כל הפוסקים (כה״פ), כן הנוסח (כה״נ), כנסת הגדולה (כנסה״ג), כל היכא.
כה״א כן הוא אומר, כך היה אומר, כל האומר.
כהאר״י כתבי הא׳ רבי יצחק.
כהאריז״ל כתבי הא׳ ר׳ יצחק זכרונו לברכה.
כ״ה בב״י כן היה בבני ישראל.
כ״ה בב״ר כן הוא בבראשית רבה.
כ״ה ב״ז כל המחזיק בה זכה.
כהבכה״ס כן הנוסח בכל הסידורים.
כ״ה בנכה״ס כן הוא בנוסח כל הסידורים.
כה(פ)במ״פ כל הפוסל במומו פוסל (כהב״פ).
כה״ג כהאי גוונא, כהן הגדול, כנסת הגדולה (כנה״ג), כל הקודם גובה (כהק״ג).
כהג״ד כהאי גוונא דתנן.
כה״ד כהאי דלעיל, כי ההוא דלעיל, כהן הדיוט (כ״ה), כל היכא דתני, כסא הדין.
כה״ו כולי האי ואולי.

ישט״ל יש שכר טוב לצדיקים.
ישי״מ יהי שם יי׳ מבורך.
יש״י ע״מ יבוא שלום ינוח על משכבו.
יש״י עמה״ן יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכחו.
ישב״ש יום שכולו שבת.
יש״ל יהי שמו לעולם, יפה שתיקה לחכמים (קל וחומר לטפשים).
יש״מ ישיבה של מעלה (יששי״מ), ישיבה של מטה (ישש״מ), יתרון שנה מעוברת (ל׳).
ישעכב״ו יתרומם שמו על כל ברכה ותהלה.
יש״פ יתרון שנה פשוטה (ל׳).
יש״צ ישמרם צורם (י״צ).
ישצ״ו ישמרהו צורו וגואלו.
יש״ר יהא שלמא רבא, יהא שמיה רבא, יוסף שלמה רופא, יחיה שנים רבות.

ישרא״ל יש ששים רבוא אותיות לתורה.
ישרו״א יחיה שנים רבות וטובות אמן.
יש״ש ים של שלמה (ס׳).
יששש״ג יום טוב שני של גליות.
יששש״מ ישיבה של מעלה (יש״מ), ישיבה של מטה (יש״מ).
י״ת יונתן תירגם, עשרה תבות, יפה תואר (יפ״ת) (ס׳).
ית׳ יתברך, יתבאר, יתיר.
יתו״י יתד תנועה ויתד (יותו״י).
יתוי״מ יפה תואר ויפה מראה (ס׳).
יתוי״ת יתברך ויתעלה.
ית״ק יתום קטן.
יתק״ק ישעיה תרי עשר קינות קהלת.
ית״ש יתברך שמו.
ית״ת יפה תלמוד תורה (עם דרך ארץ).

כ

כ׳ כתב, כן, כך, עשרים, כמו.
כ״א כל אחד, — איש, — אדם, כה אמר, כך אמרו, כיבוד אב, כלל אחד, כבוד אלהים, כף אחת (ס׳), כופין אותו, כתנות אור (ס׳).
כא״א כאיש אחד, כאשר אמר, — אמרו, כתוב אחד אמר, כתוב אחד אומר.
כאבהפ״מ כי אם בהפסד מרובה.
כאב״ע כל אחד בפני עצמו (כאבפ״ע).
כאה״ד כבוד אלהים הסתר דבר.
כאו״א כיבוד אב ואם, כל אחד ואחד, — איש ואיש.
כאו״ה כאומות העולם (כאוה״ע).
כאו״ל כל אומה ולשון.
כאחז״ל כך אמרו חכמינו זכרונם לברכה.
כא״י כארץ ישראל.
כאיושנ״ח י״ל כי אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך.
כאי״ל (תאכלנו) כבדא אדומה ירוקה לאזור (מראה תכלת), (אהל יצחק).

כ״א כ״ב כ״ג כולם אהובים, כולם ברורים, כולם גבורים.
כאל״מ כל אחד לפי מנהגו.
כאל״ש כל אשר לך שלום.
כאלשוי״ר כל אשר לך שלום וישע רב.
כאע״י כי אם על ידי.
כאע״ש ר״א כופין אותו עד שיאמר רוצה אני.
כארז״ל כך אמרו רבותינו זכרונם לברכה.
כארל״פ כי אתה רחום לכל פועל (ת׳).
כ״ב כל בו (ס׳), כלי ברזל, כוס שני.
כב׳ כביצה.
כב״א כבני אדם (כבנ״א).
כבא״י כבארץ ישראל.
כב״ב כל בני ביתו, כל בעלת בית.
כבב״א כיוצא בו במקום אחר (כיבב״א).
כב״ה כבית הלל, כבנין הורדוס, כלהי בהדדי.
כב״ו כבשר ודם, כמו בשר ודם, כדרך בשר ודם.
כ״ב וש״ב ומש״ב כתוב בתורה ושנוי בנביאים ומשולש בכתובים.

יע״ה ירום עליו הודו, יכוננה עד העולם, ינוח עליו השלום.
יע״ו יי׳ עוזי ומגיני.
יעו״י יעלה ויבא (ת׳).
יעויי״ש יעוין שם.
יע״ל יי׳ עזרתה לי.
יעל״א ישב עולם לפני אלהים.
יעל״ה ישב עולם לפני האלהים.
יעל״י יי׳ עוז לעמו יתן, (ויאע״ב יי׳ יברך את עמו בשלום).
יע״ל קג״ם יאוש (שלא מדעת) עד (זומם) לחי (העומד מאליו) קדושין (שאינן מסורין לביאה) גילוי (דעתא) מומר (לאכל נבילות) סימן (הלכות).
יעמב״ש ינוח על משכבו בשלום.
יעמ״ש ינוח על משכבו שלום.
יעע״ג ישראל עומד על גביו.
יע״ק ישראל עם קדוש.
יעק״ב ברוך יוצרך ברוך עושך ברוך קונך ברוך בוראך.
יע״ש יעוין שם, ירעה עד שיסתאב (יעשי״ס).
י״פ עשרת פעמים, יציב פתגם (ת׳), יקום פורקן (ת׳).
יפמ״ש יקום פורקן מן שמיא (ת׳).
יפ״ת יפת תואר, יפה תואר (ס׳).
י״צ ישמרם צורם, ישמרהו צורו.
יצא״א ב״ב יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך.
יצה״ט יצר הטוב.
יצה״ר יצר הרע.
יצ״ו ישמרהו צורו וגואלו, יבנה ציון וירושלים, יחיה צדיק וזרעו.
יצו״א ישמרהו צורו וגואלו אמן.
יצחק רבקה בפי ישרים תתרומם ובדברי צדיקים תתברך ובלשון חסידים תתקדש ובקרב קדושים תתהלל.
יצ״כ יום צום כפור.
יצ״מ יצאו מהם, יציאת מצרים (י״מ).
יצמ״ש ישמרהו צורו מאה שנים.
יצ״ע ישמרם צור עולמים.
יצע״ו ישמרם צור עולמים ויחיים.

יצ״ע מלאי״ם יי׳ צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה.
יצ״ש יציאות שבת.
יק״ב ייחוד קדושה ברכה.
יקזנ״ה יין קדוש זמן נר הבדלה.
יקנ״ה יין קדוש נר הבדלה.
יקנה״ז יין קדוש נר הבדלה זמן.
יקנהס״ז יין קדוש נר הבדלה סוכה זמן (פס׳ ק״ב).
י״ר יהי רצון (יה״ר), יהי רעוא, יום ראשון, ילקוט ראובני (ס׳) (יל״ר), יצחק רבקה.
יר״א ירחמהו אל, יהי רצוי אחיו, ירא אלהים (י״א).
יר״ה ירום הודו.
ירה״א יריעות האוהל (ס׳).
ירה״נ ירמיה הנביא (ירמה״נ).
ירו׳ ירושלמי.
יר״ט יראה ראתה נטתה (שבת ק״ה).
ירל״א יי׳ רועי לא אחסר (ת׳).
יר״מ יהי רצון מלפניך (ת׳).
יר״מ או״א יהי רצון מלפניך אלהי ואלהי אבותי (ת׳).
יר״ע יראו עינינו (ת׳).
ירע״ו יה רבון עלם ועלמיא (ת׳).
יר״ש ירא שמים, יראת שמים (י״ש), יריעות שלמה (ס׳).
ירש״פ יום ראשון של פסח (יאש״פ).
יר״ת יחדיו רוממו תהלה(?), ימתין רשע תשובתו(?).
י״ש ילקוט שמעוני (ס׳) (יל״ש), ימח שמו (ימ״ש), יראת שמים, ירא שמים (יר״ש), יבין שמועה (ס׳), יין שרף.
יש׳ ישראל (ישר׳).
יש״ב יצא שכרו בהפסדו, יעשה שלום במרומיו, יהי שלום במנוחתו, יעקב שמואל ביק(?).
ישה״נ ישעיה הנביא.
יש״ו ימח שמו וזכרו (ימש״ו), ישמרנו ויצילנו, יבא שילה ולו (יקהת עמים).
ישו״ז יתברך שמו ויתעלה זכרו.
יש״ח ישני חברון.

י״ל דאה״נ יש לתרץ דאין הכי נמי.
ילדמ״מ יש לתרץ דמכל מקום.
יל״ד ש״ל יש לנו די שאם לו (יעב״ץ).
יל״ה יאתה לו הגדולה, יש להקל (ילה״ק), יש להחמיר (ילה״ח), יש להבין, יוכל להיות (י״ל), יוצא לכל הדעות (ילכ״ה).
יל״ה ולחעה״ב יזכה לימות המשיח ולחיי עולם הבא.
ילול״א י״י לי ולא אירא.
יל״ח יצא לידי חובתו (יי״ח), יצא לחירות (י״ל), יש לו חזקה, י״י לעזרתי חושה (ת׳).
יל״י י״י לעד יתברך.
ילי״ב יום ליבשה (ת׳).
יל״י ב״א(ה) יתהלך לפני י״י בארצות החיים.
ילי״ל״י יד ליד לא ינקה.
יל״ם יש לו סימן.
יל״צ יום טוב ליפמאן צונץ.
יל״ר ילקוט ראובני (ס׳), ילמדנו רבנו.
יל״ש ילקוט שמעוני (ס׳), יפה לשכחה, יועיל לשכחה.
ילת״ר יצא לתרבות רעה.
י״מ יש מפרשים, — מקשין, — מתירין, — מוסיפין, — מתענין, ישמח משה (ת׳), ידי משה (ס׳), יפה מראה (ס׳), ישועות משיחו (ס׳), יציאת מצרים (יצ״מ), עשרה מאמרות, יום מיתת, יצאו מהם (יצ״מ).
ימאו״א יום מיתת אביו ואמו.
י״מ במ״ח ישמח משה במתנת חלקו (ימב״ח) (ת׳).
ימ״ג יסוד מלכות גבורה (ק׳).
ימג״ל י״י מלך גאות לבש (ת׳).
ימ״ה ימות השנה, יצא מן הכלל (ימה״כ).
ימה״מ ימות המשיח.
ימ״ו ישראל מאיר וואהלמאן.
ימוי״פ יש מתירין ויש פוסלין.
ימ״ח מח״ג יין, מוריים, חלב, מלח, חולתית, גבינה (ע״ז ל״ט).
ימכ״ר (שומר) ידו מעשות כל רע (ליסא קע״א).
ימ״נ יש מקומות נוהגין.
ימעשי״א יהא מונח עד שיבא אליהו.

ימ״ש יהיה מה שיהיה, ימח שמו, יוסף מוקיר שבתא.
ימש״ו ימח שמו וזכרו.
ימש״ע כמבו״ד יהי מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם.
ימש״ק ישעיה, משלי, שיר השירים, קהלת (ב״ב ט״ו).
ימש״ת יותר משל תורה.
י״נ יאיר נרו, יחיה נצח, ישוע נוצרי, ידיד נפש (ת׳), יצאה נשמתו, יפה נוף (ס׳), יין נסך (יי״נ), יש נוהגין, יאיר נתיב (ס׳), עשרה נסים. — נסיונות.
ינב״י ישראל נושע בי״י (ת׳).
ינב״י ת״ע ישראל נושע בי״י תשועת עולמים (ת׳).
ינה״ל יוסף נפתלי הירץ לוי.
ינה״ק יין נר הבדלה קידוש.
ינוי״ל י״י נתן וי״י לקח (ישי״מ יהי שם י״י מבורך).
ינח״ל יהי נא הסדך לנחמני.
ינ״ל יש נוהגין לומר, — להתענות.
ינע״מ ינוח על משכבו.
ינעמ״ב ינוח על משכבו בשלום.
י״ס עשר ספירות, ישיבת סוכה, יש ספרים, — סימנים, ים סוף.
יס״א יש ספרים אחרים, יסוד אש.
יסב״מ עשר ספירות בלי מה (עסב״מ).
יס״ג יש ספרים גורסין.
יס״ה יסוד הנקוד (יסה״נ) (ס׳).
יס״י יש ספרים ישנים.
יס״מ יש ספרים מדויקים, י׳ ספירות מקוריות (ק׳), יסוד מים.
יס״ע יסוד עולם (ס׳) (י״ע), יסוד עפר.
יסש״א יסורין של אהבה.
י״ע ימות עולם, יסוד עולם (ס׳), יורש עצר, יכוננה עליון.
יע״א יהי עוזה אלהים, יגן עליהם אלהים, יכוננה עליון אמן, ישמעאלים עובדי אלילים.
יעב״ח יעקב בן חיים.
יעב״ץ יעקב בן צבי (עמדין), (יעקב בן יצחק הלוי) (?).
יע״ד יערת דבש (ס׳).

יהשר״מ לע׳ ולעעי״ת יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך (ת׳).
יוא״ל יוסף אלמנצי.
יו״ב יעקב ובניו.
יו״ד יורה דעה (ס׳) (י״ד).
יוה״כ יום הכפורים (יו״כ, יה״כ), כי מלאכיו יצוה לך, יחיד ורבים הלכה כרבים.
יו״ט יום טוב, ימים טובים (י״ט).
יוט״א יום טוב ראשון.
יוט״ב יום טוב שני.
יו״ל יוצא לאור.
יו״ל ח״ע סא״נ יגדל ויחי לנצח חיי עד סלה אמן נצח (?).
יו״נ יוצא ונכנס (יונ״כ).
יו״ר יצחק ורבקה.
יושא״י יודע שאינו יודע.
יוש״ה יסוד ושורש העבודה (ס׳).
יו״ת יתד ותנועה (ד׳).
י״ז יראה זרע, יתעלה זכרו, שבעה עשר.
יזי״י יראה זרע יאריך ימים.
יזיי״א יראה זרע יאריך ימים אמן.
יז״ל יהי זכרו לעד.
יז״ת שבעה עשר בתמוז (יזב״ת).
י״ח שמנה עשרה, יהי חלקי, ידי חובתן, יום חול (יו״ח), ילקוט חדש (ס׳), ירא חטא (יר״ח), יוצאי חלציו, — חלציה, יאי חולקיה, יד חרוצים (ס׳), ישני חברון.
יח״א י״ח אזכרות.
יחב״א יהי חלקו בחיים אמן.
יח״ב יע״מ יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם.
יח״ו יושב חביונו וסתרו (?).
יחיעכי״ל יהי חסדך י״י עלינו כאשר יחלנו לך.
יחל״ע יפול חבלו לחיי עולמים.
יחל״צ ית״ו י״י חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר.
י״ט יש טעם, יום טוב (יו״ט), יצר טוב (יצ״ט).
יטאש״פ יום טוב אחרון של פסח.
יטבש״ג יום טוב שני של גליות.
יט״ל יש טעם לדבר, — לדבריו, יום טוב ליפמאן.

יט״ש יום טוב שני.
יטש״ג יום טוב, — ימים טובים של גליות.
י״י יהוה, ישמח ישראל (ס׳), יסוד יוסף (ס׳).
ייא״י מו״ע יחל ישראל אל י״י מעתה ועד עולם (ת׳).
יי״ב ישמח י״י במעשיו, ישמח ישראל בעושיו.
יי״ז י״י יבנה זבולו, יתברך יתרומם זכרו.
יי״ח יצא ידי חובתו, יישר י״י חילך.
יי״י יחיד יחיד יחיד.
יי״כ יישר כחך, — כחכם, יין כשר.
ייכ״ע ישועת י״י כהרף עין.
יי״ל יין לבנון (ס׳).
יילאו״א ימלוך י״י לעולם אמן ואמן (ת׳).
יילא״צ לדוד״ה ימלוך י״י לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה (ת׳).
ייל״ו י״י ימלוך לעולם ועד (ת׳).
יי״נ יין נסך (י״נ).
יי״נ בצה״ח י״י יצרור נשמתו בצרור החיים.
יי״ק יין קפריסין.
ייש״כ יין של כותים.
יית״י יראת י״י תוסיף ימים.
י״כ יש כאן, יום כפור (יוה״כ, יה״כ, יו״כ), יהי כבוד (ת׳).
יכ״ג יוחנן כהן גדול.
יכו״ב יכין ובעז.
יכי״ל יהי כבוד י״י לעולם (ת׳).
יכ״ק יום כפור קטן (יוכ״ק).
י״ל יש לומר, — להשיב, — להקשות, — לשאול, — להבין, — לתרץ, — לפרש (יל״פ), — לדחות, — לזהר, — לכון, — למחות, יער לבנון (יע״ל) (ס׳), יוכל לרמות, — לומר, יוסיף לקח (ס׳), יוסף לחק (ס׳), יד לשון (ס׳), יין לבנון (ס׳), יחי לעד.
ילאנ״ם יחי לעד אמן נצח סלה.
ילא״פ ו״ל ליצ״ו יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך י״י צורי וגואלי.
יל״ב יש למחות בידם, יכול לחזור בו.
ילב״ש יחי לעד ביראת שמים.
יל״ג יורד לגיהנם, יהודה ליב גארדאן.
יל״ד יש לדקדק — לדרוש.

יא״ק יראת אלהים קודמת — קדמון.
יאש״מ יאוש שלא מדעת.
י״ב שנים עשר, ימי בראשית, יודעי בינה, יש בו, יש בכור, יגדל בתורה.
יב״א יצחק בן אברהם.
יב״ג יוסף בן גריון.
יבגי״י יבורך גבר ירא י״י (יגי״י).
יב״ה יש בקדשי המזבח (יבה״מ), יעקב בעל הטורים (יבה״ט).
יבה״מצ״ל עשרת בני המן צריך לכתוב (יעב״ץ).
י״ב וגבש״ש יציבא בארעא וגיורא בשמי שמיא.
יבומ״ט יגדל בתורה ובמעשים טובים.
יב״ח י״ב חודש — חדשים, יצא בן חורין.
יב״ט עשרה בטלנין (עב״ט), יהודה בן טבאי.
יב״י יברך בית ישראל, ירבה בישראל, יבנה ישראל.
יבי״ו יברכך י״י וישמרך.
יבי״ו יברכך י״י וישמרך.
יאיפא״ו יאר י״י פניו אליך ויחנך.
ישיפאול״ש ישא י״י פניו אליך וישם לך שלום.
יבי״ש יעקב בן יוסף שליט.
יבכ״ו יגדל בתורה כהוגן וכשורה.
יבכש״ד יפתח בדורו כשמואל בדורו.
יב״מ ירצה בכל מעשיו, יש בו משום.
יבמ״י ישא ברכה מאת י״י.
יבמנ״ט יש בו משום נותן טעם.
יב״נ יהושע בן נון, יששכר בנימין נפתלי.
יבנ״ה יין בשמים נר הבדלה (פסח׳ ק״ד).
יב״ס ייבא סבא.
יב״ע יונתן בן עוזיאל, יצירה בריאה עשיה (ק׳), יושב בסתר עליון, (בצש״י בצל שדי יתלונן).
יב״צ יואב בן צרויה, י״ב צרופי (יעב״ץ), ינחני במעגלי צדק, יפרח בימיו צדיק.
יב״ק יעננו ביום קראנו, קומה בעזרת ישראל.
יב״ר ישראל בני רחמנים.
יב״ש י״ב שנה — שעות, יבין שמועה (ס׳) (י״ש), יוסף בן שמעון (תרי יב״ש איכא בשוקא).
יבשוי״א י״ב שנה ויום אחד.
י״ג יש גורסין.
יגי״י יבורך גבר ירא י״י (יבגי״י) (יגי״ה).
יג״מ י״ג מדות, שלש עשרה מדות.
יג״מ שהתנ״ב י״ג מדות שהתורה נדרשת בהן.
יג״ע י״ג עקרים, שלוש עשרי עקרים.
י״ד יורה דעה (יו״ד) (ס׳), יוסף דעת (ס׳), יוצא דופן, יד דוד (ס׳).
ידה״ט ידיעת הטבע (יה״ט).
ידו״ר ידים ורגלים.
יד״מ ידי משה (ס׳), יודע מחשבות.
יד״נ יהי דן נחש, ידיד נפש (ת׳), ידיד נפשי.
יד״פ יומא דפגרא.
ידתה״ש ידיעת תכונות השמים (ידתכה״ש).
י״ה יד החזקה (ס׳), יסודי הדת (ס׳) (יסה״ד), יום הכפורים (יה״כ, יוה״כ, י״כ, יו״כ), ינאי המלך (ינה״מ).
יה״ב יצא הפסדו בשכרו (יהפב״ש).
יהב״י יקותיאל הנקדן בר יהודה.
יה״ג ים הגדול.
יהו״א (אהו״י) (ד׳).
יה״ז יום הזכרון.
יה״ח יד החזקה (י״ה) (ס׳).
יה״ט (ידה״ט).
יה״כ (י״ה, יוה״כ).
יה״ל יחכה י״י לחננכם (יי״ל).
יהלא״פ יהיו לרצון אמרי פי (ילא״פ).
יה״נ יסוד הוד נצח (ק׳), ישוע הנוצרי.
יהנ״ק יין הבדלה נר קידוש (פס׳ ק״ב ב׳).
יה״ע ירח העבר.
יהע״ל י״י היה עוזר לי — לנו.
יהק״ג יציאה הצלה קיחה גאולה.
יה״ר יהי רצון.
יהר״מ יהי רצון מלפניך.
יהר״מ י״א וא״א יהי רצון מלפניך י״י אלהי ואלהי אבותי.
יה״ש ייחוד השם (יחה״ש), ימות השנה (ימה״ש), ישוע העשיל שור.
יהש״ר יהא שמה רבא.

ט״ח טבילת חובה, טעם חטא, טהרת חולין (ס׳).
טהוז״מ טוביה חטא וזיגוד מנגיד.
טהולב״ש טענו חטין והודה לו בשעורין.
טח״מ (טוח״מ).
ט״ט טוב טעם (ס׳) (טו״ט), טעון טבילה.
טט״ג טוען טענת גנב.
טט״ו טוב טעם ודעת (טוט״ו, טטו״ד).
ט״י טבול יום (טבו״י).
טי״כ טירת כסף (ס׳).
טכלא״י טלטול כלאחר יד.
טלט״ד מלמ״א טב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו.
טל״פ (טעל״פ).
טל״ש (טעל״ש).
ט״מ טומאת מת, טבילת מצוה, טעמי מצות (ס׳), טפחא מונח (ד׳), טעמי מקרא, טריד מצוה, טעמא מאי, טומאת מצורע.
טמ״ד טעון מתן דמים.
טמדואעג״מ טעון מתן דמים ואימורין על גבי מזבח.
ט״נ טומאת נפש.
טנת״א טעמים נקודות תגין אותיות.
ט״ס טעות סופר, טפה סרוחה.
ט״ס שק״ץ נוזלי״ם (ד׳) (מקבלין רק דגש חזק).
ט״ע טביעת עין, טעות עכו״ם, טב עלם (יוסף).
טע״ט טפה על טפה.
טעל״פ טעם לפגם (טל״פ).
טעל״ש טעם לשבח (טל״ש).
ט״פ טריפה פסול.
ט״צ טומאת צרעת.
ט״ק טבעת קידושין, טלית קטן, תשעה קבין.
טקיו״ר טעון קידוש ידים ורגלים.
ט״ר טפחא רביעי (ד׳).
טרידו״ר טעון רחיצת ידים ורגלים.
ט״ש טומאת שרץ.
טשבג״ה טוב שבגוים הרוג.
טשברלג״ה טוב שברופאים לגיהנם.
טשל״נ טוב שלא נברא.
טש״ש טומאת שמונה שרצים (טח״ש).
טש״ת סא״ב מע״ק גד״ד טלה שור תאומים, סרטן אריה בתולה, מאזנים עקרב קשת, גדי דלי דגים.

י

י׳ יום, עשרה.
י״א יש אומרים — אוסרין, יראת אלהים (יר״א), יוסף אומץ (ס׳), ייחוד אלהים, יחננו אלהים, יסוד אמונה (ס׳), יונת אלם (ס׳), ישע אלהים (ס׳), ירחמהו אל, אחד עשר, יורשין אחריו, יהודה אריה, יד אליהו (ס׳), יד אפרים (ס׳), יסוד אלהות, ירא אלהים, (יר״א).
יאב״ל ירא אלהים בכל לבבו.
יאו״א י״י אלהי ואלהי אבותי (יאוא״א), יהי אור ויהי אור.
יאו״מ ירא אלהים וסור מרע.
יאומ״א י״י אורי וישעי ממי אירא.
יא״ח יגדל אלהים חי (ת׳).
יאח״ו יגדל אלהים חי וישתבח (ת׳).
יא״י י״י אלהי ישראל, ישוב ארץ ישראל.
יאי״א י״י אלהינו י״י אחד.
יאכ״ס יעקב איש כפר סכניה.
יאכרו״ל ישמך אלהים כרחל ולאה.
יא״ל יש אם למקרא, יש אם למסורת (יאלמ״ס) (יא״ל ויא״ל), יזכרם אלהים לטובה.
יאלס״ל יש אם למסורת סבירא ליה (יעב״ץ).
יא״מ ישיבת אהל משה (ס׳).
יא״ע יכוננה אל עליון.
יאע״ה יעקב — יצחק אבינו עליו השלום.
יא״צ יאהרצייט (י״צ).

שלמה (ס׳), חצי שקל (מחה״ש), חציה שלי (חצ״ש), חוט שני (ס׳).
חש״א חברת שבת אחים, חשש איסור.
חשאב״ם חולי שאין בה סכנה.
חש״ד חסר שנת דפוס.
חשה״נ חשבון הנפש.
חש״ו חרש שוטה וקטן (חשו״ק).
חש״ו פ״ר חרש שוטה וקטן פגיעתן רעה.
חשיב״ם חולי שיש בה סכנה.
חש״מ חולו של מועד, הורת של מצוה.
חשמ״ן חיים שאל ממך נתת.
חש״נ חטאו של נחש.
חשנב״ע חולין שנכנסו בעזרה.
חש״ס חשש סכנה (ה״ס).
חש״ע חטאו של עגל.
חשעע״ה חמץ שעבר עליו הפסח (חשע״ה).
חשרפב״י חמורו של רבי פנחס בן יאיר.
ח״ת חתן תורה, חולקין תרומה, חותם תכנית (ס׳).
חת״ז חתימת זקן (ח״ז).

ט

ט׳ טעם, טענה, טפח, טעות, טור, טפה, טבילה, תשעה, טעון.
ט״א טעם אחר, טובה אחת, ט׳ אדומים, טל אורות (ס׳), טורי אבן (ס׳), טומאת אוכלין, טהרת אברהם (ס׳).
טא״ו(מ) טומאת אוכלין ומשקין.
טאוט״ש טוט אסר וטוט שרי.
טא״ח טור אורח חיים (טוא״ח, טאו״ח) (ס׳).
טא״ע טור אבן עזר (טוא״ע) (ס׳).
טא״ק טלה אריה קשת.
ט״ב ט׳ באב (ת״ב, תב״א), טעון ברכה.
טבא״ל באלב״ם = רמלא.
טב״ב טעון שתי ברכות.
טבו״י טבול יום (טב״י).
טב״י טבול יום.
טבלי״ר טעם בלי ריח.
ט״ג טלית גדול, טובה גדולה, טעות גוי, טופס גטין, טיב גטין (ס׳).
ט״ד טן דו, טרפא דאסא (עלי הדס).
טד״ש טופסא דשטרי.
ט״ה טעם הדבר — המקרא, טופס השטר (טה״ש), טובת הנאה, טורח הדרך, טומאת הגוף (טה״ג), טעון — טעונין הזאה (הזיה).
טה״ב טעות הוא בידם.
טה״ג טומאת הגוף (ט״ה).
טה״ד טעם הדבר (ט״ה), טורח הדרך (ט״ה).
טה״ז טעון — טעונין הזאה (הזיה) (ט״ה).
טה״מ טעמי המצות (ס׳), טעמי המסורה (ס׳) — המקרא (ס׳).
טהמ״ם טעמי המסורה (טה״מ).
טו״א ט״ו אב, טומטום ואנדרוגינוס(טומוא״ג), טומאת אוכלין (ט״א).
טוא״ח טור אורח חיים (טא״ח) (ס׳).
טוא״ע טור אבן עזר (טא״ע) (ס׳).
טו״ה טובת הנאה (ט״ה, טוה״נ).
טו״ז טורי זהב (ט״ז) (ס׳).
טוח״מ טור חושן משפט (טח״מ) (ס׳).
טו״ט טומאה וטהרה, טוב טעם (ס׳) (ט״ט).
טוי״ד טור יורה דעה (טיו״ד, טי״ד) (ס׳).
טו״מ טל ומטר (טומ״ט), טענה ומענה (טומ״ע) (זרובבל).
טו״נ ט״ו ניסן.
טו״פ טריפה ופסול.
טופעמלה״ט טופח על מנת להטפיח.
טו״ר טוב ורע.
טוש״ע טור שולחן ערוך (ס׳).
טו״ת טלית ותפילין, טענות ותביעות.
ט״ז טורי זהב (טו״ז) (ס׳), טומאת זב — זבה, טעם זקנים (ס׳).
טזו״מ טומאת זב ומצורע.

חל״ם חוץ לסוכה.
חלעוה״ב חלק לעולם הבא (חל״ה).
חל״ף חד לא פגום.
חל״ק חייב — חייבים לקרות.
חלר״ע חטאנו לפניך רחם עלינו (ת׳).
חל״ת חוץ לתחום (חול״ת).
ח״מ חתום מטה (חל״מ), חבלי משיח (חב״מ), חצי משי, חושן משפט (חו״מ) (ס׳), חייבי מיתות, חכמי משנה (חה״מ), חלקת מחוקק (ס׳), חייב מיתה, חמש מגילות (חמ״ג), חתימת מילה, חסורא מחסרא, חולי מעיים, חושך מצרים (חמ״צ).
חמב״ד חייבי מיתות בית דין.
חמ״ג חמש מגילות (ח״מ).
חמ״ד חמשת מיני דגן (המ״ד), חסר מקום דפוס.
חמדה״ט חוץ מדרך הטבע.
חמ״ה חברת מפיצי השכלה (חמפ״ה), חברת מחזיקי הדת (חמחז״ה).
חמ״ו(ע) חנניה מישאל ועזריה.
חמו״מ חברת מקרא ומשנה.
חמו״ק חסורא מחסרא והכי קתני (חמוה״ק).
חמו״ש חודש מועד ושבת (חמ״ש).
חמ״ח חדא מחדא.
חמ״י חברת מעוררי ישנים.
חמ״נ חברת מקיצי נרדמים.
חמ״ס חומשים סדורים מחזורים.
חמ״ע חבירו מוכיח עליו, חברת מלבישי ערומים.
חמפ״ג חולתית מוריים פת גבינה.
חמ״ש חודש מועד שבת (חמו״ש).
חמש״ס חול מועד של סכות.
חמש״פ חוץ משוה פרוטה, חול מועד של פסח.
חמש״ת חוקה מדה שנה תורה.
חמ״ת חברת מרביצי — מחזיקי תורה.
ח״נ חצי נזק, חי נפשי, חינוך נערים, חיי נצח, חכמה נסתרה.
חנ״א חברת נשמת אדם(?).
חנב״ב חכמת נשים בנתה ביתה.
חנ״ה חלה נדה הדלקת (הנר), חנוכת הבית.

חנ״נ חתיכה נעשית נבילה.
חנ״צ חצי נזק צרורות.
חס׳ חסר, חסידים, חסרה (ל׳).
ח״ס חשש סכנה (חש״ס).
חס״ט חסדים טובים.
חס״ל חסד לאברהם (ס׳).
ח״ע חתימת עדים, חיי עולם, חיי עד, חיבוט ערבה.
חע״ד חברת עוזר דלים.
חע״ד ול״מ חבל על דאבדין ולא משתכחין.
חע״ה חכמינו עליהם השלום (חעה״ש).
חעוה״ב חיי עולם הבא (ההעוה״ב).
חעוה״ז חיי עולם הזה.
חע״כ חתימת עדים כשרים.
חע״מ חכם עדיף מנביא, חפץ ערבות מושבו (?).
חעמ״פ חייבין עליהן משום פגול.
ח״פ חונה פה, חטף פתח (ד׳), ח׳ פרקים (להרמב״ם), חג פסח.
חפ״י חסרי פא יוד (ד׳).
חפ״מ חתיכה פריעה מציצה.
חפ״נ חסרי פא נון (ד׳).
חפ״ק(ק) חונה פה קהלה (קדושה).
חפ״ת חיים פלטיאל תולעת.
ח״צ חכם צבי, חובבי ציון, חמדת צבי (ס׳), חטאות צבור (הה״צ), חשבון צדק.
חצה״כ חצר הכבד.
חצו״מ חצופה ומרשעת.
חצסל״י חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו (ת׳).
חצ״ש חציה שלי (ח״ש).
ח״ק חטף קמץ (ד׳), חיריק קטן (ד׳), חסרי קצוות (ד׳), חצי קדיש, חברה קדישא.
חק״ל חקקי לב (ס׳).
ח״ר חיה רעה, חולי ראש.
חר״ו חירוף וגידוף, חירופים וגידופים.
חר״נ חידושי רבנו נסים.
חר״צ חברת רודפי צדק.
חר״ש חמישי רביעי ששי (הד״ו).
ח״ש חצי שעה, חצי שיעור, ח׳ שעות, חדש ששוני (ת׳), חזרת שלום, חיי שרה, חוקות שמים (ס׳), חילול שבת, חכמת

חו״ל חוץ לארץ, — למדינה, — למחנה, חוץ לעיר.
חולד״ה (חלד״ה).
חול״ז חוץ לזמנו.
חול״ל חוטא ולא לו.
חול״פ חנון ורחום לכל פועל (ת׳).
חול״ת (חל״ת).
חומדה״ט (חמדה״ט).
חו״נ חכם ונבון, חזק ונתחזק (ח״ו).
חו״נ מו״ק חי וקים נורא מרום וקדוש (ת׳).
חו״ס חיגר וסומא.
חועו״ד חיה ועופות ודגים (חעו״ד).
חועמ״ש חולדה ועכבר מצוים שם.
חו״פ חנוכה ופורים.
חופ״ק חונה פה קהלתנו.
חו״ש חומש שמרוני, חיים ושלום, חדש ושבת.
חוש״ח חוט של חסד.
חו״ת חותם תכנית (ס׳) (ח״ת).
ח״ז חוב זה, חתימת זקן (חת״ז).
חז״ה חזר הדין (חזה״ד).
חזו״מ חגי זכריה ומלאכי.
חז״ל חכמינו — חכמים זכרונם לברכה.
חז״ס חיים זעליג סלאנימסקי.
ח״ח חרם חכמים, — חמור, חדרי חדרים, חשש חמץ, — חימוץ.
חחא״ל חברך חברא אית ליה.
חח״ג חסד חכמה גבורה (ק׳).
חח״נ חסד חכמה נצח (ק׳).
חח״צ חברת חובבי ציון.
חח״ת חמשה חומשי תורה.
ח״ט חשש טרפות, חן טוב (ס׳), חמי טבריה.
חי׳ חידושי.
ח״י שמונה עשר (י״ח).
חי״א ח״י אדומים.
חי״ג ח״י גדולים.
חי״ז ח״י זהובים.
חי״פ ח״י פגים, ח״י פרוטות.
ח״י צ״ל ח״י צלמים (= קרייצער).
ח״י רו״ב ח״י רובל כסף.
ח״י ר״ט ח״י רייכסטאהלער.
ח״י חתימת יד — ידי, חכמי יון, חכמת יונית, חק יעקב (ס׳), חוסן ישועות (חי״ש) (ס׳), חות יאיר (חו״י) (ס׳), שמונה ימים, חלק יעקב (ס׳), חמדת ישראל (ס׳).
חי״ד חלק יורה דעה (חיו״ד).
חיד״א חיים יוסף דוד אזולאי.
חיה״ח חיבור יד החזקה.
חיה״ק (חה״ק).
חיה״ש (חה״ש).
חיו״צ חי י״י וברוך צורי.
חי״ח ח׳ ימי חנוכה.
חיל״י חיו יחיה לא ימות.
ח״כ חסרון כיס, חביבי כנפשי, חייבי כריתות, חזקת כשרות, חצי כופר, חלוף כתב, חולק כבוד, חשוב כמת (חכ״מ).
חכ״א חכמים אומרים (ח״א).
חכ״ב חכמה כתר בינה (ק׳).
חכה״ת חכמת התכונה (חהת״כ)
חכ״ח חלק כחלק.
חכ״י חברים כל ישראל.
חכי״ח חברת כל ישראל חברים.
חכ״מ חשוב כמת (ח״כ).
ח״ל חוץ לארץ (חו״ל), חייבי לאוין, חס לנו, חרם לזרים, חוץ לדרך — לדרכנו, חק לישראל (ס׳), חוזר לראש — למוטב, חבלי לידה, חכם להרע (חכלה״ר), חייב לברך (חל״ב).
חלא״א חוץ לארבע אמות (חלד״א).
חלאה״ש חל להיות אחר השבת.
חלאי״ת (חלי״ת).
חל״ב חייב לברך (ח״ל), חרם לזרים בנדוי.
חלבנח״ש חרם לזרים בנדוי חרם שמתא.
חלבנח״ש דרגמ״ה חרם לזרים בנדוי חרם שמתא דרבנו גרשום מאור הגולה.
חלב״ש חל להיות בשבת.
חלד״ה חוץ לדרך הטבע (חולד״ה).
חל״ה (חלעה״ב).
חלי״ת חושה לעזרתי אדני תשועתי (אלהי).
חל״מ חוזר למוטב (ח״ל), חתום למטה (ח״מ), חזון למועד (ס׳), חמור למשא.
חל״מ בצנ״ש (שצ״מ חנכ״ל).
חל״נ חינוך לנערים.

חד"א חומש דפוס א', חידושי אגדה (ח"א).
חד"ב חומש דפוס ב'.
חדול"ג חד דייק ולא גרים.
ח"ד כח"ד חושבנא דדין כחושבנא דדין.
חדל"ע חברת דורשי לשון עבר.
חדל"ש חירגא דיומא לא שמיה.
חד"צ חברת דורשי ציון, חי דומם צומח.
חדצ"מ חי דומם צומח מדבר.
חד"ר חסד דין רחמים (ק').
חדר"ג חרם דרבינו גרשום.
חדרג"מה חרם דרבינו גרשום מאור הגולה.
ח"ה חג המצות (חה"מ), חילול השם, — השבת (חה"ש), חוט השדרה (חוה"ש), חידוש הלבנה (חה"ל), חלופי הקריאה, חידוש העולם (חה"ע), חוט השערה (חוה"ש), חכמי הדור (חה"ד), חסידי הדור, חיקור הדין, חובת הלבבות (ס'), חנוכת הבית, חוקת הברית (ס'), חזקת הבתים, חידושי הלכות, חצר הכבד (חה"כ).
חה"א חכמי — חסידי האומות.
חה"ב חכמי הבבלי.
חה"ג חוקות הגוים, חתימת הגמרא.
חה"ד חכמי — חסידי הדור.
חה"ט חכמי הטבע.
חה"כ חברת הכנסת כלה.
חה"ל חולין הוא לך, חובה היא לו, חתיכה הראויה להתכבד.
חה"מ חתימת המשנה, חילול המקום, חכמי המשנה, חכמת המזלות (חהמ"ז), חושן המשפט (חו"מ) (ס'), חסדי השם, — המקום, חידושי המאירי.
חה"נ חכמי הנוצרים, חכמת ההנדסה.
חה"ס חוט הסיקרא (חוה"ס).
חה"ע חכמי העולם, חתימת העדים, חשבון העדים.
חה"פ חכמת הפרצוף.
חה"צ חטאת הצבור (ח"צ).
חה"ק חכמת הקבלה, חיבוט הקבר, חיות הקודש.
חה"ש חצרות השיר (ס'), חשבון השוה, חבצלת השרון (ס'), חוט השדרה (חוה"ש), חלול השם.
חהש"ס חתימת הש"ס.
חהת"כ (הכה"ת).
ח"ו חס ושלום, חס וחלילה, חלילה וחס, חזק ונתחזק, חי וקים (ת'), חקירה ודרישה, חוקר ודורש (חו"ד), חסרות ויתרות (חוי"ת), חי ונושע (ס').
חו"א חסד ואמת (ס').
חוא"מ חסידים ואנשי מעשה.
חו"ב חזק ואמץ בתורה (חא"ב), חולדה ובורדלס, חכמה ובינה, חסד ובינה, חריף ובקי.
חוב"א חזק ואמץ בתורה אמן.
חובה"מ (חבה"מ).
חוב"צ חובבי ציון.
חו"ג חסד וגבורה, חכמה וגבורה, — וגדולה, חסדים וגבורות (ק').
חו"ד חלב ודבש, חוקר ודורש (ח"ו), חות דעת (ס').
חו"ה חלה וסת הדלקה, חובת הלבבות (ח"ה) (ס'), חול המועד (חה"מ).
חוה"ג חוקות הגוים, חוקת הגוי.
חוה"ט חוש הטעם (חה"ט).
חוה"מ חול המועד (חה"מ), חוש המשוש, חוני המעגל.
חוהמ"ס חול המועד סכות.
חוהמ"פ חול המועד פסח.
חוהמש"ס חול המועד של סכות.
חוהמש"פ חול המועד של פסח.
חוה"נ חולי הנופל.
חוה"ר חוש הריח, — הראות.
חוה"ש חוש השמע, חוט השדרה (חה"ש), חוט השני (ס').
חוז"ל חוזר לראש.
חו"ח חד וחד.
חו"ט חוכא וטלולא, חוכא ואטלולא.
חו"י חות יאיר (ס') (ח"י).
חוי"ל חזק ויאמץ לבך.
חוי"ת חסר ויתיר, חסרות ויתרות (ח"ו).
חו"כ חתן וכלה.

זת״ל זמן תורה לחוד, זמן תפלה לחוד.
זתלי״ל זה תפארת לבני ישראל לנצח.
זת״מ זכרו תורת משה (ס׳), זמן תפלת מנחה.
זת״ע זמן תפלת ערבית.
זת״ש זמן תפלת שחרית.

ח

ח׳ חלק, — חלקים, חכמה, — חכמת, חלון, חומש, חברה, חודש, חסר, חסרה.
ח״א חיי אדם (ס׳), חכמת אדם (ס׳), חידושי אגדות (ס׳) (חד״א), חיזוק אמונה (ס׳), חומת אנך (ס׳), חכמת אברהם (ס׳), חד אמר, חכמים אומרים, חודש אלול, חלק א׳, חוקת איסור (חז״א), חנן אלהים (ס׳).
חא״א מפבבב״ח חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו.
האדה״ר חטא אדם הראשון.
הא״ה חסידי — חכמי אומות העולם (חאה״ע, חא״ע), חלק אבן העזר (חא״ע), חטא אדם הראשון (חאדה״ר).
חא״ז חופת אליהו זוטא (ס׳).
חא״ח חלק אורח חיים (חאו״ח).
חא״כ חנם אין כסף.
חא״ל חייב אדם לומר, — לברך (חאל״ב).
חאל״ב חזק אמץ לעד בתורה.
חא״מ חלק אלוה ממעל.
חא״ר חופת אליהו רבא (ס׳).
ח״ב חכמי בבל, חתן בראשית (חב״ר), חוזר בך, חיי בשרים (ס׳), חרבן ביתר, חרבן בית, חש בראשו (חב״ר) (חביע״ב חש בראשו יעסוק בתורה).
חב״א חרבן בית ראשון (חב״ר).
חב״ד חכמה בינה דעת (ק׳).
חבה״מ חרבן בית המקדש (חבהמ״ק).
חב״ו חפץ בתורה ומעשים, חכמה בינה ודעת.
חב״ח חברת בקור חולים, חדר בחדר, חנניה בן חזקיה.
חב״י חומץ בן יין.
חבי״ב חש בראשו יעסוק בתורה.
חביכ״ג חשמונאי בן יוחנן כהן גדול.
חבי״ת חלב בשר יין תכלת.
חב״כ חושד בכשרים (חבכ״ש).
חבל״י חזק בתורה לאורך ימים.
חבלי״ו חזק בתורה לאורך ימים ושנים.
חבל״מ חיי בשרים לב מרפא.
חב״מ חי בן מקיץ (ס׳), חולי בני מעים (ח״מ).
חב״ם חכמת בן סירא (ס׳) (ב״ס).
חב״ע חולין בעזרה.
חבע״פ אש״ש חמץ בערב פסח אחר שש שעות.
חב״פ חייב בפשיעה, חמץ בפסח.
חב״ק חברת בני קודש.
חב״ש חרבן בית שני, חל בשבת (ח״ב).
חב״ת חוזר בתשובה, חפץ בתורה.
ח״ג חובת גלות, חצי גרים, חד גדיא, חרם גמור, חמדה גנוזה (ס׳), חלק גדול.
חג״ב חתימת גמרא בבלית (חגב״ב).
חגב״י חופר גומץ בו יפול (ופגי״נ ופורץ גדר ישכנו נחש), חלב גבינה ביצים יין ישן.
חגב״ש חלב גבינה בצלים שחליים (לא יאכל אדם אחר הקזת דם).
חג״ד חתימת גמר דין.
חגול״ד חד גרים ולא דייק.
חג״י חדשים גם ישנים.
חג״ת נהי״מ חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות (ק׳).
חג״ת חסד גבורה תפארת (ק׳).
חגת״מ חסד גבורה תפארת מלכות (ק׳).
ח״ד חלוקא דרבנן, חות דעת (ס׳), חלש דעתיה.

זל״ט זכר לטיט.
זלי״ב זכותו לעד יגן בעדנו.
זלי״מ זכר ליציאת מצרים (זי״מ).
זללה״ה זכרונו לברכה לחיי העולם הבא.
זלמ״ב זכרון — זכר למעשה בראשית.
זלמ״ש זמירות למוצאי שבת.
זל״ע זכרונו לחיי עד, — עולם.
זל״פ זכר לפסח.
זל״צ זרעו לכם צדקה.
זלקצ״ט זכרו לברכה קדוש צדיק טהור.
זלש״ב (זלשל״ב).
זלשל״ב זכין לאדם שלא בפניו (זלש״ב (ואחלא״ב ואין חבין לו אלא בפניו).
ז״מ זקן ממרא, זרע מלוכה (זה״מ).
זמב״ד זרע מלכות בית דוד.
זמב״נ ז׳ מצות בני נח,
זמג״(ר) זמן גרמא.
זמה״ב זקן ממרא האמור בתורה (זמהא״ב).
זמה״ת זה מן התימא.
זמ״ז זה מזה.
זמ״ן נק״ט זרעים מועד נשים נזיקין קדשים טהרות.
זמעפב״ד זקן ממרא על פי בין דין.
זמ״פ ז׳ מיני פורענות.
זמ״ק זה מקום קבורת.
זמ״ש זה מה שאמר, — שאמרו (זמש״א), — שכתב (זמ״ש).
ז״נ ז׳ נקיים.
זנוזל״ח זה נהנה וזה לא חסר.
זנט״ל זה נותן טעם לדבריו.
זנ״ל זכר נשיאתו (נשמתו?) לברכה.
ז״ס ז׳ ספירות (ק׳), זה סוד.
זס״ג זה סוד גדול.
זס״ע זה סוד עמוק.
זסג״ע זה סוד גן עדן.
זסשר״ץ (ממוצא השנים) (ד׳).
זס״ת ז׳ ספירות תחתונות (ק׳).
ז״ע זה עד, זכר — זכרון עולם.
זעה״א זקני עם הארץ.
זע״ז זה על זה, זה עם זה, ז׳ על ז׳.
זע״ב זמן עצי כהנים.

ז״פ ז׳ פעמים, — פגים, זה פירוש, פירושו, זמן פדיון, זבח פסח.
זפ״ה זה פירוש הכתוב.
זפ״ז ז׳ פעמים ז׳.
זצו״ל זכר צדיק וקדוש לברכה (זצוק״ל זצוקל״ב), זכר צדיק וזרעו לברכה.
זצוקל״א זכר צדיק וקדוש לברכה אמן.
זצוקל״ב זכר צדיק וקדוש לברכה.
זצוקללה״ה זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא.
זצ״ל זכר צדיק לברכה.
זצלה״ה זכר צדיק לחיי העולם הבא.
זצק״ל זכר צדיק קדוש לברכה (זצקל״ב).
ז״ק זקף קטן (ד׳), זרע קיים, זרעא קיימא, זרע קדושים, זרע קודש.
זק״ג זמן קבוץ גליות, זקף גדול (ד׳) (ז״ג).
זק״ד זקוקין דנורא.
זקוא״ל זכר קדושים ואדירים לברכה.
זקוצ״ל זכר קדוש וצדיק לברכה.
זק״ל זכר קדוש לברכה.
זק״נ זרע קיים נצח.
זק״ן שמ״י זכר קדוש נצח שלום משכבו יהיה.
זקצ״ל זכר קדוש צדיק לברכה.
זק״ש זמן קריאת שמע (זמק״ש).
זקשש״ש זמן קריאת שמע של שחרית.
ז״ר זית רענן (ס׳), זבחי ריב (ס׳).
זר״ק זרע קודש — קדושים (ז״ק).
ז״ש זה שאמר, — שאמרו (זש״א), — שכתב (זש״כ), זה שנאמר (זש״נ), זבח שמואל (ס׳), זבחי שלמים.
זש״א זה שאמר, — שאמרו (ז״ש).
זש״ה זה שאמר הכתוב.
זש״נ זה שנאמר (ז״ש), זוהמו של נחש.
זש״צ זבחי שלמי צבור.
זש״ת זקן ששכח תלמודו (זשש״ת).
ז״ת זכרון תרועה, זמן תפילין, זמן תפלה, ז׳ תחתונים, ז׳ תקונים (ק׳).
זת״ה זה תוכן הכתוב — הדברים, זאת תורת האדם (ס׳).
זת״ח זקני תלמידי חכמים.

זאו"נ זעיר אנפין ונוקבא (ק') (זא"ו).
זא"ז זה את זה, זה אחר זה, זה אל זה, זמרו אלהים זמרו.
זאכ"ש זה אומר כולה שלי.
ז"ב זכור ברית (ת'), זמן במה, זרע ברך (ס').
זב"א זכור ברית אברהם (ת').
זב"ב ז' בנינים בו (ד').
זבד"ו זט"ו ב"ו ד"ד ובי"ו (סימן הפסקות) (ל').
זב"י זרע ברך יי".
זב"ע זה בפני עצמו.
זבעוזב"ע זה בפני עצמו וזה בפני עצמו.
זב"ר זיל בתר רובא, זרע ברך ראשון (ס').
זב"ש זבח שמואל (ס'), זרע ברך שני (ס').
ז"ג זקף גדול (ד'), ז' גברא, זה גובר.
זג"כ זה גם כן.
ז"ד (זק"ד).
זדב"ג (שדב"ג).
זדדוה"ז ז' טפחים ד' אצבעות ד' טפחים ו' אצבעות ה' טפחים ז' אצבעות (מדת לחם הפנים).
זד"ל זו דומה לזו.
ז"ה זיו השכינה, זה הדבר, — הדבור, — הדין, — הדרך, — האיש (זה"א), — האות, זה הוא, זוכר הברית (זה"ב), זקני הדור, זוהר הקדוש (ס') (זוה"ק), זמרת הארץ (ס') (זה"א).
ז"ה אל"י זה השלחן אשר לפני יי".
זהונבוק"ב זוכר הברית ונאמן בבריתו וקים במאמרו.
זה"ז זמן הזה.
זה"ל זכות הוא לו.
זהלצי"ב זה השער לי"י צדיקים יבואו בו.
זה"מ זרע המלוכה, — זרע המלכות (ז"מ).
זהע"י זה היום עשה יי" (נגונ"ב נגילה ונשמחה בו).
זה"ק ז' הקפות, זוהר הקדוש (ס') (ז"ה, זוה"ק), זרע הקודש.
זה"ש זה הוא שאמר (זהש"א), — שאמרו, — שכתב (זהש"כ).
זה"ת זאת התורה.
זואצל"ז זו ואין צריך לומר זו.

זוה"ח זוהר החדש (ס') (ז"ח).
זו"ז זה וזה.
זוז"ב זה וזה בודק.
זוז"ג זה וזה גורם.
זו"מ זב ומצורע.
זו"נ זעיר (אנפין) ונוקבא (ק'), זכר ונקבה.
זו"ס זולל וסובא.
זו"ש זכור ושמור.
זושב"א זכור ושמור בדבור אחד.
ז"ז זר זהב (ס').
ז"ח זכאה חולקיה, — חולקהון, זוהר חדש (ס'), ז' חדשים, זמנא חדא.
זחא"ר זה חלק אדם רשע.
זחאר"מ ונא"מ זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל.
זח"ו זבת חלב ודבש.
זטה"ע שבעה טובי העיר.
ז"י זרע ישראל, — יעקב, — יהודה, זמירות ישראל.
זי"א ז' ימי אבילות.
זי"ב ז' ימי בראשית.
זיה"ח ז' ימי החופה (זי"ח).
זיה"מ ז' ימי המשתה (זי"ה).
זי"ל זכרונו יהי לברכה, זכותו יעמוד לנו.
זי"מ זכר יציאת מצרים (זלי"מ).
זי"ע זכותו יגן עלינו, זכרונו יעמוד עולם.
זיע"א זכותו יגן עלינו אמן.
ז"כ זכרי כהונה, זה כפרתי.
זכ"א זכות אבות (ז"א).
זכ"ז זה כנגד זה.
זכ"ל ז' כוכבי לכת (שכ"ל).
ז"ל זכרו — זכרונו לברכה, זכור לטוב, זה לשונו, זכר לדבר, זכר לחרבן (זל"ח), זכרנו לחיים (ת') (זל"ח).
זלא"ל זכרה לי אלוה לטובה (והעב"ר וחוסה עלי כרוב רחמיך).
זלה"ה זכרונו לחיי העולם הבא (זללה"ה, זלע"ה).
זל"ז זה לזה.
זל"ח זכרנו לחיים (ז"ל), זכר לחרבן, זכר לחגיגה.

ועע״ל ועיין עוד לקמן, — לעיל.
ועפ״א ועל פיהם אמרו, ועד פרוטה אחרונה.
ועפ״ז (עפ״ז).
וע״ק ועוד קשה.
וע״ר ועוד רמז.
וע״ש ועיין שם, ועוד שלום.
וע״ת ועירוב תבשילין, — תחומין.
וע״ת וע״ח ועירובי תחומין ועירובי חצרות (יעב״ץ).
ופ״א ופירוש אחד, — אחר, — אחר, ופרק אחד, ופרשה א׳, ופעם א׳, ופסוק אחד.
ופגי״ן ופורץ גדר ישכנו נחש.
ופס״ד ופסוקי דזמרא, ופסק דין.
ופעס״ש ופרוש עלינו סוכת שלומך (ת׳).
וצא״ל וצריך אתה לדעת, — (לכתוב), — לומר, — לקרות, — להבין.
וצבמ״ט וצריך ביאור מהאי טעמא (יעב״ץ).
וצהוצ״צ וצדוק הדין וצדקתך צדק (יעב״ץ).
וצ״ל וצריך לומר, — לקרות, — לכתוב, — להבין, — לפרש, — להיות, — למחוק.
וצל״ד וצריך לדקדק, — לדייק.
וצ״ל דס״ל וצריך לומר דסבירא ליה.
וצלה״ת וצריך להתענות.
וצע״ג וצריך עיון גדול.
וק׳ וקרי.
ו״ק ו׳ קצוות, ואני קראתיך.
וקי״ל וקיימא לן.
וק״ל וקל להבין, וקשה לי, וקשיא ליה.
וקמ״ש וקבלת מלכות שמים.

וקמ״ש ובה״ת וקבלת מלכות שמים וברכת התורה (יעב״ץ).
ור״א (ר״א).
וראב״ש (ראב״ש).
ורד״א במ״כ ור״ד אבודרהם במחילת כבודו (יעב״ץ).
ור״ל וראיה לדבר, ורצה לומר, ורחמנא לצלן.
ור״מ ויפק רצון מי״י.
ור״ם ורבנן סברי, ורבנן סבוראי, ורבי סעדיה.
ור״ע ורבי עקיבא, ור׳ עמרם.
ושב״י ושמרו בני ישראל.
וש״ד ושאר דברים, ושפיכת דם, — דמים.
ושמ״נ ושבשתא ממילא נפקא.
וש״נ ושם נאמר, ושם נסמן.
ושעכ״י ושלום על כל ישראל.
וש״פ ושאר פוסקים, — פרושים.
וש״ר ושלום רב, ושם רע.
וש״ש ושא שלום, ושלום שני, ושבולת שועל, ושבת שירה.
ותב״צ ותירוצו בצדו.
ותה״כ וזה תוכן הכתוב.
ותותו״צ ותשובה ותפלה וצדקה (ת׳).
ותטו״מ ותן טל ומטר (ת׳).
ות״ל ותרצה לידע, ותהלה לאל, ותערב לפניך (ת׳), ותלמוד לומר.
ותל״מ ותו לא מידי.
ות״ע ותניא עליה.
ות״ת ותנא תונא, ותלמוד תורה.
ותתכ״כ ותלמוד תורה כנגד כולם.

ז

ז׳ זוהר (ס׳), שבעה, זמן, זוזים, זהובים.
ז״א זכות אבות (זכ״א), זקן אברהם (ס׳), זרע אברהם, זעיר אנפין (ק׳), זה אומר, — אמר, — אינו.
זא״א זה אומר אני.
זאא״מ זה אומר אני מצאתיה.

זא״ב זה אומר בכה.
זאבוזא״ב זה אומר בכה וזה אומר בכה.
זא״ב ולבי״א זכור את בוראך והצנע לכת ביראת אלהים.
זאה״ל זכור אותו האיש לטוב.
זא״ו זה אלי ואנוהו, זעיר אנפין ונוקבא (ק׳).

ולע״ח ולענין חדש.
ול״פ ולא פליגי, ולכן פירש.
ול״צ ולא צריך.
ולצ״ל ולא צריך לומר.
ולקל״ל ולא קדשה לעתיד לבא.
ולק״מ ולא קשי מידי.
ול״ר ולשון רבים.
ול״ש ולא שייך — שכיחא, ולא שמה.
ול״ת ולא תימא, ולא תעשה, ולא תשא.
ולתשו׳ ולתשובה.
ומ״א ומדרש אגדה.
ומא״ל ומידי אחרינא לא.
ומא״מ ומה אני מקיים.
ומבה״ח ומברכין החדש.
ומ״ד ומאן דאמר (מ״ד).
ומ״ה ומשום הכי (ומש״ה), וכן משמעות הלשון (וכמש״ה).
ומו״י ומודה ועוזב ירוחם.
ומלי״ב ומקשה לבו יפול ברעה.
ומ״מ ומכל מקום, ומארי מתניתין, ומשלוח מנות.
וממי״ל ומכל מקום יש לישב.
ומ״ס ומר סבר.
ומ״ע ומעשר עני.
ומעש״ט ומעשים טובים (ומעש״ט).
ומפ״ח ומפני חטאינו (ת׳).
ומפ״ל ומפורש לעיל — לקמן.
ומ״ר ומביא ראיה.
ומ״ש ומה שאמר, שאמרו, שנאמר — שכתב שכתבו, שנכתב, שנשאר, ומעשר שני.
ומשאז״ל ומה שאמרו זכרונם לברכה.
ומש״ה ומשום הכי (מש״ה).
ומש״ל ומי שרי למימר, ומה שאמר לעיל.
ומ״ת ומאן תני, ומתן תורה.
ומתבה״ב ומתענין שני וחמישי שני.
ומתחל״ה ומתחילין להתענות.
ומת״ל ומה תלמוד לומר.
ונ״ב ונכתב בצדו (נ״ב).
ונימוע״ה ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה (ת׳).
ונ״ל ונראה לי, ונפקי לן, ונאמר להלן.

ונל״ע ונראה לפי עניותי.
ונלע״ד ונראה לפי עניות דעתי.
ונלשא״צ ונראה לי שאין צריך.
ונ״מ ונפקא מניה, — מנה.
ונפ״ש ונשלמה פרים שפתינו.
וס׳ וסיעתיה (וסי״ע).
וס״א וסברא אחרת.
וס״ה וסך הכל, וסכום הכל.
וסכה״ס וסבת כל הסבות.
וס״ל וסבירא ליה, — להו.
וס״ע וסדר עולם (ס׳).
וע׳ ועיין, ועוד.
וע״א ועוד אמר, — אמרו, וענין אחר.
ועא״א ועכשיו אני אומר.
וע״ד ועל דרך, ועל דא, ועל דבר.
ועד״ז ועל דרך זה.
ועדז״א ועל דרך זה אמר.
וע״ה ועל הכל, ועץ הדעת (ס׳), ועם הארץ, ועם הכולל.
ועה״ק ועיר הקודש, ועבודת הקודש.
וע״ז ועבודה זרה, ועל זה, ועוד זאת.
ועז״א ועל זה אמר.
ועז״נ ועל זה נאמר — נראה.
וע״ח ועירובי חצרות.
ועח״מ ועדים חתומים מטה.
ועחשח״ע ועל חטאים שאנו חיבים עליהם.
ועי״ז ועל ידי זה.
ועי״כ ועל ידי כן.
וע״כ ועל כולם.
ועכ״ז ועם כל זאת, ועם כל זה.
ועי״ל ועוד יש לומר — להקשות — לפרש, ועיין לעיל, ועיין לקמן.
ועכ״פ ועל כל פנים, ועוד כמה פעמים.
וע״ל ועד לחכמים (ס׳).
ועמש״ל ועיין מה שכתבתי לעיל — לקמן.
ועמש״ע ועיין מה שכתב עוד.
וע״נ ועוד נראה — נאמר — נכתב.
וענ״ל ועוד נראה לי.
ועס״ח ועיין ספר חסידים.
וע״ע ועיין עוד, ועל ענין, ועד עולם.
ועע״א ועוד ענין אחד — אחר.

וי״פ ויש פוסקין — פוסלין.
וי״ק ויין קפריסין (יעב״ץ).
ויק״פ ויקהל פקודי.
ויק״ר ויקרא רבא (ס׳).
ויר״ל ויש ראיה לדבר, ויהי רצון לפניך.
ויר״מ ויהי רצון מלפניך, ויפק רצון מי״י.
ויר״ש וירא שמים (וי״ש).
וי״ת ויונתן תרגם.
וית״ל ויתן לך (ת׳).
וכ׳ וכתיב.
וכ״ב וכתיב בתריה.
וכב״ב וכל בני ביתו.
וכ״ד וכן דעת, וכל דבר.
וכד״ל וכדומה לו, — לזה, וכל דדמי ליה.
וכד״ש וכל דבר שורש.
וכדת״נ לבעהש״ט וכל דבר תוקף נתון לבעל השטר.
וכ״ה וכתיב התם, וכן הוא, וכך הוא.
וכה״א וכן הוא אומר, וכך היה אומר.
וכהבמ״ר וכן הוא במדרש רבה.
וכה״ג וכהאי גוונא, וכהן גדול.
וכהד״ל וכל הדומה לו.
וכה״מ וכל המפרשים, וכך היה מנהגו, — מנהגם.
וכה״נ וכן הנוסחא.
וכהנ״ס וכן הוא נוסחת ספרדים.
וכה״ע וכל העולם, וכן הוא עיקר.
וכה״פ וכל הפוסקים.
וכו׳ וכוליה.
וכי״ב וכיוצא בו.
וכיבא״א וכיוצא בו אתה אומר.
וכי״כ וכיום כפור.
וכי״ר וכן יהי רצון.
וכ״כ וכן כתב. וכל כך.
וכ״ל וכן ליתא.
וכ״מ וכל מקום. וכן משמע — מבואר — מפורש, וכן מצאנו.
וכמבלק״פ וכן משמע בלקוטי פרדס (ס׳), (יעב״ץ).
וכמ״ה וכן משמעות הלשון.

וכמ״ש וכן כל מקום שאמר, וכמו שכתוב (וכמש״כ).
וכמש״א וכמו שאמר.
וכ״נ וכן נראה, וכן נוהגין.
וכנבכ״מ וכן נקרא בכל מקום.
וכ״פ וכל פעם, וכמה פעמים, וכן פסק.
וכפו״פ וכל פעם ופעם.
וכצ״ל וכן צריך להיות — לומר — לפרש — לתרץ, וכן צריך לכתוב.
וכר״ת וכראשי תיבות, וכרבינו תם.
וכ״ש וכל שכן, וכלי שני.
וכשילעמ״ש וכל שכן יש לתמוה על מה שכתבו.
וכ״ת וכי תימא — תאמר.
וכת״א וכן תרגם אונקלס.
וכתה״מ וכי תימא הני מילי.
וכת״י וכן תרגם יונתן — ירושלמי.
וכתי׳ וכתיב.
וכתע״ד וכי תעלה על דעתך.
ולבסמ״ס ולבסוף מאי סבר (מעמ״ס).
ול״ד ולאו דוקא, ולא דמי, ולא דקדק, ולא דק (ולד״ק).
ולדה״ג ולדברי הגמרא — הגאונים.
ולדזצ״ל ולדעת זה צריך לברך (יעב״ץ).
ולד״ח ולדברי חכמים.
ולד״ק (לד״ק).
ולדרז״ל ולדברי רבותינו ז״ל.
ולהשיותעב״ט ולהשומע יונעם ותבא עליו ברכת טוב.
ולז״א ולזה אמר — אמרו.
ול״ח ועד לחכמים (ס׳).
ולכ״נ ולכן נאמר — ולכך.
ולכ״ע ולכולי עלמא.
ולמ״ד ולמאן דאמר.
ולמט״ב ולמוצאי ט׳ באב (ולמוט״ב).
ולמ״ל ולא מצי למימר — לומר, ולמה לי.
ול״נ ולי נראה, ולכך נאמר.
ול״ע ולפי ערכי.
ולעא״ח ולא עם ארץ חסיד.
ולע״ד ולפי עניות דעתי (ולענ״ד, ולפע״ד).
ולעד״נ ולפי עניות דעתי נראה.

וה״ל והיה לו.

והל״ל והיה לו לומר, והוה ליה למימר.

והל״מ והלכה למשה מסיני.

והל״ש והושיענו למען שמך (ת׳).

והמ״ב והוא מובן בנקל.

והמ״י והמשכיל יבין.

והנ״א (הנ״א).

והנ״מ והני מילי.

וה״ס והיא סכתו (ת׳).

וה״פ והכי פירושו, והכי פסק.

והפבר״ח והפותח בלי רשות ידקרנו חרב.

והפבר״נ והפותח בלי רשות ישכנו נחש.

וה״ת והא תניא, והאי תנא.

וז״א וזה אומר.

וזא״ב וזה אומר בכה.

וזא״ז וזה את זה, וזה אומר זה.

וזה״ב וזאת הברכה (וז״ה).

וזה״ד וזה הדין.

וזה״ש וזה הוא שאמר, — שאמרו.

וזהש״ח וזה הוא שאמרו חכמינו, — חכמים.

וז״ל וזה לשונו.

וזמ״ב וזה מובן בנקל.

וזמ״ש וזה מה שאמרו.

וזמש״ח וזה מה שאמרו חכמינו (חכמים).

וז״ס וזה סוד, — סימן, — סדר.

וזס״ג וזה סוד גדול.

וזס״ה וזה סוד הכתוב.

וזסמ״ש וזה סוד מה שאמר.

וזס״ע וזה סוד עמוק.

וז״פ וזמן פרעון.

וזפ״ג וזה פלא גדול.

וזפה״כ וזה פירוש הכתוב.

וזק״ל וזה קל להבין.

וז״ש וזה שאמר.

וזש״ה וזה שאמר הכתוב.

וזש״ע וזה שאמר עוד.

וזת״ה(כ) וזה תוכן הכתב, וזה תוכן הדבר.

וח״א וחכמים אומרים, וחד אמר.

וחב״ס וחן בשלם סוכו (ת׳).

וח״ח וחוזרת חלילה.

וח״י ויבאני חסדך י״י (ויח״י).

וחיב״י וחפץ י״י בידו יצלח.

וחיה״ק וחיות הקדש.

וח״ל וחרם לזרים.

וחל״ב וחרם לזרים בנדוי.

וחלבחדר״ג וחרם לזרים בחרם דרבנו גרשון.

וחמוה״ק (חמו״ק).

וחמו״ק (חמו״ק).

וטו״מ ותן טל ומטר (ת׳), וטומאת מת (וט״מ).

וטלמ״ת וטוב לב משתה תמיד.

וט״ק וטלית קטן.

וי״א ויש אומרים — אוסרין, ויורשין אחריו.

ויאבתש״ה ויש אוסרין בתשמיש המטה.

ויאלמ״ס ויש אם למסורת.

ויב״ה ויהי בנסוע הארון (ת׳).

ויב״י וחפץ י״י בידו יצלח.

וי״ג ויש גורסין, וירדו גשמים.

ויה״ב שנ״ר דמעת״ו ואני יצחק הקטן בן שמואל נטריה רחמנא דמן עכו תבנה ותכונן.

ויוש״ע וישמן ישורון ויבעט שמנת עבית (של״ה).

ויח״י ויבאני חסדך י״י.

וי״ח ויש חולקין, ויראת חטא, ויוצאי חלציו.

ויטבג״ע ויום טוב בגן עדן (יעב״ץ).

ויט״ל ויש טעם לדבר.

וי״ל ויש לישב — לומר — להוסיף — לבאר — להקשות — לדקדק (ויל״ד), ויש להקל (ויל״ה) — להחמיר, ויתן לך (ת׳).

ויל״ב ויש לישב בדוחק.

ויל״ג וירדו להם גשמים.

ויל״ד ויש לדקדק.

וילעזבשה״ד ויש לסמוך על זה בשעת הדחק.

וי״מ ויש מפרשים.

וימ״ח ויש מחמירין.

וימש״א ויש מפרשים שאמרו.

וימשא״א ויש מקומות שאין אומרין.

וי״נ ויהי נועם (ת׳), ויש נוהגין.

וינ״ל ויש נוהגין לומר — לקרות — לתקוע — להתענות.

וי״ס ויש סותרין, ועשר ספירות (ק׳).

ויע״ל ויחי עוד לנצח.

ויע״ש ויעוין שם.

ובג״פ ובגמרא פרק.
ובד״מ ובדי מינין.
וב״ה ויהי בנסוע הארון (ויב״ה).
ובה״ב ובית הבחירה.
ובה״מ ובערת הרע מקרבך.
ובה״ר ובהושענא רבא.
ובה״ש ובין השמשות.
ובזוה״ק ובזוהר הקדוש (ס׳).
ובז״ח ובזוהר חדש (ס׳).
ובחזו״כ ובספר חיים זכרנו וכתבנו.
ובח״ל (ובחו״ל) ובחוץ לארץ.
ובחנזו״נ ובספר חיים נזכר ונכתב.
ובט״י ובטבול יום.
וביה״ש וביום השבת, ובין השמשות.
ובי״ט וביום טוב.
ובי״כ וביום כפור.
וב״כ וברכת כהנים, וב׳ כוללות (יעב״ץ).
ובכ״א ובכל אחד.
ובכאו״א ובכל אחד ואחד.
ובכ״מ ובכל מקום, ובכמה מקומות, ובכסף משנה (ס׳).
ובכ״ע ובכל ענין.
ובכת״פ ובכן תן פחדך (ת׳).
ובל״א ובליל א׳.
ובלא״ה ובלאו הכי.
ובל״ג ובא לציון גואל (ת׳).
ובלג״ב ובל״ג בעומר.
ובלק״פ ובלקוטי פרדס (ס׳).
וב״ל שאל״ל ובלבד שיכון את לבו לשמים.
ובמ״א ובמגן אברהם (ס׳).
ובמס״ג ובמסורה גדולה, ובמסכת סופרים גרסינן.
ובממ״ק ובמסורה קטנה, ובמספר קטן.
ובמקע״ה ובמספר קטן עם הכולל (יעב״ץ).
ובנ״א ובנוסחא אחרינא, ובני אדם.
ובנא״ה ובזה נבוא אל הביאור.
ובנ״ר (בנ״ר).
ובסח״ל ובספר חסד לאברהם.
ובס״ם ובסוף סימן.
ובעה״ח ובאתי על החתום.
וב״ע וב׳ ערבות.

ובע״מ ובעל עשרה מאמרות (ס׳).
ובע״פ ובעל פה.
ובפ׳ ובפרק, (ובפירוש), ובפרשת.
ובפדר״א ובפרקי דר׳ אליעזר.
ובפ״מ ובפה מלא, ובפרי מגדים (ס׳).
ובפפ״ש ובפירוש פרק שירה.
ובצ״ה ובצאת הכוכבים.
ובקי״פ ובקונטרס יציב פתגם (יעב״ץ).
ובק״ק ובקצת קהלות.
וברב״נ וברבה בר נחמני.
ובר״ה ובראש השנה.
ובר״ח ובראש חדש, ובראשי הדשיכם (ת׳).
ובר״מ וברעיא מהימנא (ס׳).
ובש״ת ובספר שערי תורה, — תשובה.
ובת״י ובתענית יחיד.
ובת״צ ובתענית צבור.
וגא״ה(ה) וגומרין את ההלל.
וגו׳ וגומר.
וג״ח וגמילות חסדים.
וגעא״ה(ה) וגומרין עליו את ההלל.
וד״ב ודי בזה, — בזו.
ודב״ל ודי בזה למבין.
וד״ה ודברי הימים.
ודהד״ע ודברי הימים דניאל עזרא.
ודו״ק ודייק ותמצא קל.
ודכ״ע ודכולי עלמא.
וד״ל ודי למבין, ודי לחכימא.
ודל״ב ודי לחכימא ברמיזא.
ודל״נ ודעת לנבון נקל.
ודמ״ש ודע מה שתשיב.
ו״ה ווי העמודים (ס׳), ויכוח הדת.
והא״ר והא אמר רבי.
והא״ש והיה אם שמוע.
והב״ע והב׳ ענינים, והכי במאי עסקינן.
והב״ק והכא בהא קמפלגי.
וה״ד והיכי דמי, והא דכתיב, — דאתמר, והיינו דכתיב.
והד״א והכל דבר אחד.
וה״ה והוא הדין.
והה״נ והוא הדין נמי.
וה״ט והאי טעמא.

ו

ו׳ ויניציא.
וא׳ ואמר, ואמרו (ואמ׳).
וא״א ואני אומר, ואי אשמעינן, ואי אפשר, ואם אמר, ואין אומרין, ואי אמרת.
וא״א אא״א ואין אומרין אל ארך אפים.
וא״א א״ה ואין אומרין אב הרחמים.
וא״א ובר״ח ואין אומרין ובראשי חדשיכם.
ואא״ז ואדני אבי זקני.
ואא״ל ואם אין לו.
וא״א שמ״ל ואין אומרין שיר מזמור לאסף.
ואא״ת ואין אומרין תחנון.
ואב״א ואי בעית אימא.
ואבכ״כ (אבכ״כ) ואין בכך כלום.
וא״ג ואית גירסא, — גרסין.
ואג״ב ואגרת בקורת (ס׳).
וא״ה ואפילו הכי, ואי הכי.
ואה״ר ואלה הדברים רבא.
ואו׳ ואומר.
ואור״ת ואומר רבינו תם.
ואז״ב ואני זאת בריתי.
ואז״ל ואמרו זכרונם לברכה.
ואח״ו ואם חס ושלום.
ואח״כ ואחר כך.
ואח״כ ב״ע ואחר כך באו עדים.
ואט״ב (אט״ב).
וא״י ואם ירדו, ואורך ימינו.
ואי״ג ואם ירדו גשמים.
ואכ״ח ואין כל חדש (תחת השמש).
ואכמ״ל ואין כאן מקום להאריך, ואכתי מבעי ליה.
ואכס״ל ואתה כרחום סלח לנו (ת׳) (ואכרס״ל).
וא״ל ואין לומר, ואמר ליה, ואין לווה, — להאריך, ואין להקשות — לתריץ — לחלק, ואם לאו, ואסור להדליק, ואזדו לטעמייהו.
ואל״א ואם לא אמר, — אכל.
ואל״א אכ״ז ואם לא אכל אלא כזית (יצא).
ואל״א אמ״א ואם לא אמר אין מחזירין אותו.
ואל״כ ואהבת לרעך כמוך, ואם לא כן.
וא״מ ואין מותר — מתירין — מפסיקין — מספידין — מברכין — מתענין, ואינו מתירא.
וא״מ ימאו״א ואין מתענין יום מיתת אב ואם.
וא״מ י״צ ואין מתענין יאהרצייט.
ואמ״ל ואכתי מבעיא ליה (ואכמ״ל).
וא״מ עה״ב ואין מברכין על הבשמים.
ואמ״ש ואין מברכין שהחינו.
ואנ״י מוע״ה ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה (ת׳).
ואע״ג ואף על גב.
ואעפ״כ ואף על פי כן.
ואפ״ה ואפילו הכי.
ואצ״ל ואין צריך לומר — לחוש — להתענות — לברך.
וא״צ לג״ר ואין צריך לג׳ ראשונות (יעב״ץ).
ואצ״ל עיד״א ואין צריך לומר על ידי דבר אחר (יעב״ץ).
וא״ק ואתה קדוש.
וא״ק ית״י א״נ ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא (ת׳).
וא״ש ואלה שמות (ס׳), ואתי שפיר.
ואש״ר ואלה שמות רבה (ס׳).
וא״ת ואם תאמר, ואל תעשה, ואל תתמה, ואני תפלתי (ת׳).
ואת״ל ואם תמצא לומר, ואי תקשי לך, ואם תרצה לידע.
וא״ת ליע״ר ואני תפלתי לך י״י עת רצון (ת׳).
ובא״י ובארץ ישראל.
וב״ב ובירך ברכת, ו׳ בנינים בו.
ובב״ה ובבית המקדש — המדרש (ובבה״מ).
ובבה״כ ובבית הכנסת.
ובבה״ת ובבית התפלה.
ובב״י ובבית ישראל (ס׳).
ובג״ד ובגין דא.
ובג״כ ובגין כך.

הק' של"ה הקדוש שני לוחות הברית (ס').
ה"ר (הו"ר) הושענא רבא.
הרא"ב הרב ר' אליהו בחור.
הראב"ד החכם ר' אברהם בן דוד — דיאור, הרב אב בית דין.
הראב"ד דפק"ק הרב אב בית דין דפה קהילה קדושה.
הראב"ע החכם ר' אברהם בן עזרא (ראב"ע).
הרא"ם הרב ר' אליהו מזרחי.
הרא"ש הרב רבנו אשר.
הר"ב הרצון בו, הרב ברטנורה.
הרב"ה הרחום ברוך הוא.
הרבה"ט הרב בעל הטורים.
הרב"י הרב בית יוסף.
הר"ד הרב ר' דוד.
הרד"ל הרב ר' דוד לוריא.
הרד"ק הרב ר' דוד קמחי.
הר"ה הרחבת הלשון.
הרח"ו הקדוש ר' חיים וויטאל.
הרט"ב הנותן ריח טוב בפירות.
הרי"א הרב ר' יצחק אברבנאל.
הריב"ח הרב ר' יעקב בן חביב.
הריב"מ הרב ר' יהודה בן מינאש.
הריב"ש הרב ר' יצחק בר ששת.
הרי"ד (רי"ד).
הרי"ח הרב ר' יהודה חסיד.
הריטב"א הרב ר' יום טוב בר אברהם.
הרי"ף הרב ר' יצחק אלפסי.
הרי"ץ הרב ר' יצחק (גאות).
הריצ"ג הרב ר' יצחק גאות.
הריצ"ם הרב ר' יעקב צבי מעקלענבורג.
הרי"ק הרב ר' יוסף קארו.
הריק"ם הרב ר' יוסף קמחי.
הרי"ש הרחום יתברך שמו.
הרי"ת הרב ר' יונה תאומים.
הר"ל היה ראוי לומר.
הרלב"ג (רלב"ג).
הר"מ הרב ר' מאיר, — משה.
הרמ"א הרב ר' משה איסרלש.
הרמב"ם (רמב"ם).
הרמ"ב (רמ"ב).

הרמ"ק הרב ר' משה קורדובירו.
הר"ן הרב רבנו ניסים.
הרע"א הרב רבי עקיבא איינער.
הרע"ב הרב ר' עובדיה ברטנורה (רע"ב).
הר"ף (= ר"ף).
הרפש"י הרב רבינו פרץ שיחיה.
הר"ר (ר"ר).
הרשב"ץ (רשב"ץ).
הרש"ג (רש"ג).
הרשטב"א הרב ר' שם טוב בר אברהם.
הרש"ק הרב ר' שמואל קיידאנאווער.
הר"ת (ר"ת).
השא"נ היזק שאינו ניכר.
השבא"ל הבאת שלום בין אדם לחברו.
השב"ה השם ברוך הוא.
השב"ץ השבתי צבי.
השה"י השיר היחוד.
הש"ו הכל שריר וקיים (השו"ק).
השט"מ השטה מקובצת (ס'), השטר מכירה.
הש"י (השי"ת) השם יתברך, השל יד.
השי"א השם ישמרהו אמן.
השי"ד השם יקום דמו.
השיד"ע השם יקום דם עבדיו.
השי"ו השם ישמרהו ויחיהו, השם ישמרנו ויצילנו, השם יתברך ויתעלה.
השי"ת השם יתברך.
הש"ל הרי שלך לפניך.
הש"ע (השו"ע) השולחן ערוך.
הש"ר השל ראש.
הת"ב המרביץ תורה בישראל, — ברבים.
התו' התוספות.
התוב"פ התוספות בפרק (יעב"ץ).
התוה"ק (התה"ק) התורה הקדושה.
התולע"י התולעת יעקב (ס').
הת"ח (ת"ח).
ה"ת כה"ת האי תנא כהאי תנא.
הת"נ התרת נדרים.
הת"ם התראת ספק (לש"ה לא שמה התראה).
הת"ם ש"ה התראת ספק שמה התראה.
הת"פ הצור תמים פעלו (הצת"פ).
ה"ת הכי תרגומו.

הנ"א הנוסחא אחרינא, הכי נמי אמרינן.
הנא' הנאמר (הנ').
הנה"ח הנץ החמה.
הנה"ס הוא נוסח הספרדי.
הנו' הנוסחא, הנוקבא (ק').
הנז' הנזכר.
הנז"ש הנזכר שם.
הנ"ח הנשאר חיב (?).
הנ"כ הלכות נשיאת כפים, הנביאים כתובים.
הנ"ל הנזכר (הנכתב) לעיל — למעלה, הנאמר למעלה — לעיל, הנאמר לקמן — להלן.
הנל"כ הנותן ליעף כח.
הנלכ"פ הנזכר למעלה כמה פעמים.
הנ"מ הכי נמי מסתברא, הני מילי (ה"מ).
הנמ"ל הנמשך מעבר לדף, הנאמר מעבר לדף.
הנמע"ל הנזכר מעבר לדף.
הנעו"ע הנעלבים ואינם עולבים.
הנע"ל היה נא עוזר לנו.
הנ"פ הכי נמי פשיטא.
הנ"ר הנעלה — הנכבד — הנדיב רבי, הנחת רוח.
הנ"ת הנותן תשועה, הנחת תפילין (ה"ת).
הנת"ל הנותן תשועה למלכים.
ה"ס הר סיני.
הס' הספר, הסדרא.
הס"א הסטרא אחרא (הסט"א) (ק').
הס"ד הוא סוף דבור.
הסט"א הסטרא אחרא (סט"א) (ק').
הסט"א ח"ו הסטרא אחרא חס ושלום (ק').
הסע"ס הספר עד סופו.
הסרה"פ הסכמת רוב הפוסקים.
הס"ש הסיבת שמאל.
הס"ת הלכות ספר תורה.
ה"ע הוא עמוק, הגע עצמך (הג"ע), הליכות עולם (ס'), הרהור עבירה.
הע' העובדים.
העבמה"ק העוסק במלאכת הקדש.
העה"ב העולם הבא (העוה"ב).
העוה"ז העולם הזה.
העו"מ (הע"מ) העולה מזה.
העט"ז העטרת זהב (ס').
העל"ה העובר לפני התבה.
הע"מ העשר מכות.
הע"ס העשר ספירות (ק').
הע"ר הערב רב, הערמת ריבית (הער"ר).
ה"פ הכי פירושו — פירש — פירשו, הכי פריך, השגחה פרטית, הברה פשוטה (ד').
הפ"ד (הפס"ד) הפסק דין.
הפו' הפוסקים.
הפו"ר (הפ"ו) הלכות פריה ורביה.
הפט' הפטורה.
הפלא"ה הקטן פנחס (ה)לוי איש הורוויץ.
הפ"ל שב"ע הפלאה שבערכין (הפש"ב) (ס').
הפ"מ הפסד ממון, הפסד מרובה (הפס"מ).
הפ"נ הפרת נדרים.
הפס' הפסקה, הפסד.
הפסהמ"ק הלכות פסולי המוקדשין.
הפס"ר (הפס"א) הפסקה ראשונה, הפסקא רבתי.
הפס"ש הפורש סכת שלום, הפסקה שניה (הפס"ב).
הפר' הפרק, הפרשה, הפרחון (ס').
הפר"ח (פר"ח).
הצב"י הן צדיק בארץ ישולם.
הצת"פ הצור תמים פעלו.
ה"ק הכי קאמר — קתני, האי קרא, הא קשיא.
הק' הקדוש, הקשה, הקטן.
הק"א הכי קא אמר (קאמר).
הק"ב הדיוט קופץ בראש.
הקב"ה הקדוש ברוך הוא.
הקבשל"ה הקדוש בעל שני לוחות הברית.
הקה"מ הקדמת המחבר.
הקה"ס הקדמת הספר.
הקיר"ה הקיסר ירום הודו.
הק"ל הא קיימא לן, הקודם לבוא.
הקמ"ל הא קמשמע לן.
הקק"ל הא קא קשיא ליה.
הק"ר הקדוש רבי.
הקרח"ו הקדוש רבי חיים וויטאל.
הקרשא"ת הקדמת ר' שמואל אבן תבון.

היצה״ר היצר הרע.
היש״נ (= הש״נ).
הית״ה היתר הוראה.
הכ״ד הלא כה דברי.
הכד״א (היכד״א) הי כמא דאמר.
הכד״ה (הלכד״ה) הלכה כדברי האומר.
הכ״ח (ה״ח) הכל חייבין.
הכל״ה הלכות כלאי הכרם.
הכ״מ הריני כפרת משכבו — מיתתו, הרי כפרת משכבו, הכסף משנה.
הכנ״א הכנסת אורחים (הכ״א).
הכנ״כ הכנסת כלה.
הכס״ת הלכה כסתם.
הכ״ש הכל שוחטין.
ה״ל היה לו, הוה ליה, הא לך, הרי לך.
הל׳ הלכה, הלכות.
הלבו״ש הנקרא לחיים ברכה ושלום.
הלה״ל הבא להורגך השכם להורגו.
הלוה״פ הלקח והפתרון (ס׳).
הל״כ הלכה כר׳ . . . הלכה כמותו.
הלכ״ו הבו לי״י כבוד ועוז.
הלכ״ט הודו לי״י כי טוב.
הל״ל היה לו לומר, הוה ליה למימר (הול״ל), הוה ליה למילף, (הלכה למעשה) (הל״מ).
הלל״מ הלכה למשה.
הל״מ הלכה למשה מסיני, הלכה למעשה.
הל״ע הליכות עולם (ס׳).
הלע״ל הליכות עולם לו.
הל״פ הגדת ליל פסח.
הלקה״ת הלכות קריאת התורה.
הלק״ט הלכות קטנות.
ה״מ הני מילי, הכי מאי, הלכות מזוזה, הברה מורכבת (ד׳), הוה מצי, הפסד מרובה, הלל מצרי.
המ׳ המלכות.
המ״א הלכות מאכלות אסורות, המגן אברהם (ס׳).
המאב״ש המאריך בשלחנו.
המאוה״ג המאור הגדול (המה״ג).
המא״ל המאיר לארץ.
המא״מ הא מה אני מקיים.
המבה״ם השטן מקטרג בשעת הסכנה (השמבה״ם).
המבק״ל המבדיל בין קודש לחול (המק״ל).
המד״א היכמא דאמר, היך מה דאת אמר, היינו מה דאמר, — דאתמר.
המד״כ היינו מה דכתיב.
המה״ג המאור הגדול (המאוה״ג).
המה״ע המון העם.
המה״ר המאור הגדול רבי.
המו״ה המסס ובית הכוסות.
המו״מ הריני מוכן ומזומן.
המזא״ה המזכה את הרבים.
המח״ש המפיל חבלי שינה (ת׳).
המ״י המשכיל יבין.
המיב״ק המלך יעננו ביום קראנו.
המי״ע המקום ירחם עליך — עליו — עליהם.
המיר״ה המלך ירום הודו.
המי״ש המקום יתברך שמו.
המי״ת המקום יתברך.
המכ״ז המוציא כתב זה.
המ״ל המוציא לאור, היכא משכחת ליה, הוה מצי למימר.
המלבה״ד המביא לבית הדפוס.
המ״ל ומ״ל הוא מותיב לה והוא מפרק לה.
המלמ״ע המוציא לאור מכתב עתי.
המלתע״ב המגיע לידו תבוא עליו ברכה.
המ״מ המגיד משנה (ס׳).
המע״ד המעביר על דעתו.
המע״ה המוציא מחבירו עליו הראיה, המלך עליו השלום, המלוה על המשכון.
המעול״ת המצות עשה ולא תעשה.
המע״מ המעביר על מדותיו.
המע״פ הסר ממך עקשות פה.
המפב״ח המלבין פני חבירו ברבים.
המק״ל המוציא קרי לבטלה, המקשה (עצמו) לדעת.
המש״ל המוציא שם לבטלה.
המשש״ל המוציא שם שמים לבטלה.
המת׳ המתרגם.
ה״נ הכי נמי, הזכרות נשמות, הלכות נדרים.

הד״ל השתא דאתי להכי.
הדל״ע היכא דליכא עדים.
הד״ם ט״ב הבאה וידוי אסור טומאה ביעור (יבמות ע״ד:).
הד״ק היינו דקאמר.
הדרשב״י הילולא דר׳ שמעון בן יוחאי.
ה״ה הוא הדין, הוא הדבר, הלא הוא, הלא הם, הרי הוא, הכי השתא, היינו הך, היינו האי, הדא הוא, האיש הגדול, האשל הגדול, הנשר הגדול, החרם הגדול, היתר הוראה, הר הבית (הה״ב), הוי היקש.
הה״ג הלל הגדול.
הה״ד הדא הוא דכתיב — דאמר — דאתמר, היינו הך דאתמר — דכתיב.
הה״ז הר הזתים.
ההמ״כ האיש הגדול מנוחתו כבוד.
ההמ״ד הינו הך מהו דתימא.
הה״נ הוא הדין נמי, הטבת ה׳ נרות (הח״נ).
ההנ״ט ההרגל נעשה טבע.
הה״ע הוא האלהים עליון.
ההקע״פ הופכין הקערה על פיה.
הה״ר החכם הגדול רבי, המן הרשע (המה״ר).
הה״ש הובּרי השמים.
ההש״ב הצד השוה שבהן.
ההת״ב הרים התלוים בשערה.
הואי״ל הקנה והושט אדם ישחט לכתחלה.
מש״ה מקום שחיטת הצואר.
בא״ר בעוף אחד רוב.
א״ת אתה תבדוק.
התור״ה הסמנים תבדוק והיא רוב הסמנים.
הוא״ל הואיל ואתי לידן (נב״מ נימא ביה מלתא).
הוב״ד הלל ובית דינו.
הוד״ע הוראה עצומה.
הוה״כ הוצאה והכנסה (הוצוה״כ).
הול״ל (הל״ל) הוה ליה למימר.
הו״מ הוה מצי.
הומבדה״י הבו לי״י בני אלים, ולרשע אמר אלהים, מי יקום לי עם מרעים, בינו בוערים בעם, הסירותי מסבל שכמו, ימוטו כל מוסדי ארץ (יומא דף ג׳ רש״י).

הו״ע הדס וערבה.
הו״ר הושענה רבא (ה״ר).
[הור״ר הבל ורעות רוח].
הו״ש הלל ושמאי.
ה״ז הרי זה, היינו זה, הדרת זקנים (ס׳).
הז״ג הזמן גרמא.
הזי״ן ל״ך האזינו, זכור, ירכיבהו, וירא, לולא, כי ידין.
הזכ״נ (הז״נ) הזכרת נשמות.
הזמ״ב הרי זה מתחייב בנפשו.
הז״ק הז׳ קרואים.
ה״ח ה׳ חסדים (ק׳), הלכות חליצה, הטבת חלום (הט״ח).
החה״י הן חסר הן יתיר.
הח״נ הטבת חמש נרות.
הח״ר החכם רבי.
הח״ש האל חנון שמו (?).
ה״ט האי טעמא, היינו טעמיה, ה׳ טפחים, הרי טוב, הלכות טומאה, האי טעייא.
הטו״ט הלכות טומאה וטהרה.
ה״י השם יתברך (הי״ת) (השי״ת), השם ישמרנו (הש״י), הכל יודוך (ת׳).
הי״א השם ישמרהו אמן.
הי״ב המקום — השם יהיה בעזרו.
היב״ק השם יעננו ביום קראנו.
הי״ד השם ינקום דמו (דמם).
היד״מ השם יודע מחשבות (הי״מ), הודי משה (ס׳).
היד״ע השם יקום דם עבדיו.
הי״ו השם ישמרהו ויחיהו (ישמרנו ויצלנו).
היו״ל היוצא לאור.
היוש״ה היסוד ושורש העבודה (ס׳).
הי״ט היום טוב, הימים טובים.
היכד״א הי כמא דאת אמר.
הי״ל היה לו.
הי״נ השם יודע נסתרות, השם ינקום נקמתו.
הימ״ב היד סולדת בו.
היסה״ד היסח הדעת.
הי״ע (המי״ע, היר״ע) המקום ירחם עליו (עלינו) עליהם.

האו״ה הלכות איסור והיתר.
האוה״א הם אמרו והם אמרו.
האוה״ה הם אסרו והם התירו.
האלב״א הולכין אחר לשון בני אדם.
האמ״ל הרי את מקודשת לי.
האמלכ״א הרי את מותרת לכל אדם.
ה׳א׳מ׳נת׳י׳ו (שמוש המלה) (ד׳).
הא״ס האין סוף (ק׳).
הא״ע החכם אבן עזרא, האבן עזר (ס׳).
הא״ר הולכין אחר רוב.
האר״י הקדוש אשכנזי (האלהי?) ר׳ יצחק (לוריא) (האר״י ז״ל).
ה״ב הא בעינן, הלכה ב׳.
הב״א הצעיר בבית אבי.
הבב״י הבעל בית יוסף (ס׳).
הבב״ע הבא בעבירה.
הבב״ת הבלתי בעל תכלית, (הבעל בלתי תכלית).
הב״ד הרוני בית דין, הבעל דין (הבע״ד), הודאת בעל דין.
הבדכמ״ע הודאת בעל דין כמאה עדים.
הבד״צ הבית דין צדק.
הב״ה הקדוש ברוך הוא.
[הבוה״ב הפוך בה והפוך בה].
הבז״י הדר בזוהר ישיבתו.
הב״י הבית יוסף (ס׳).
הב״נ הטבת ב׳ נרות.
הב״ע הכי במאי עסקינן, הבאת עדים, הב׳ עדים.
הבע״ד הודאת בעל דין, הבעל דבר (הב״ד).
הבע״ח הבא על החתום.
הבע״ל הבא עלינו לטובה.
הבע״ת הבעל תפלה, — תוקע, — תשובה.
הבק״ל = המבק״ל.
הב״ש הכל בידי שמים.
[הב״ש חמי״ש הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים].
הג׳ הגהות, הגירסא.
ה״ג הכי גרסינן, האי גברא, הלכות גדולות, הסגת גבול, ה׳ גבורות (ק׳), ה׳ גברי, האי גוונא.

הג״א הגהות אשרי.
הגאב״ד הגאון אב בית דין.
הגאב״ד דפה״ק הגאון אב בית דין דפה הקהילה.
הגאה״ג הגונב אחר הגנב.
הגאמז״ל הגאון אדוני מורי ז״ל.
הגבו״ג (= הגו״ג).
הגבתו״י הגדול בתורה ויראה.
הגבתיו״ט הגאון בעל תוספות יום טוב.
הג״ה הגהת המחבר, — הכותב.
הגהש״ד הגהות שערי דורא.
הגו״ג הגבהה וגלילה.
הגוח״א ה׳ גבורות וחסד אחד (ק׳).
הגי״נ הגהות יש נוחלין.
הגי׳ ע״ל הגירסא עיין לעיל.
הג״מ הגהות מיימוניות (הגמ״י), — מרדכי (הגמ״ר), הג׳ מינים.
הגמה״ג הגונב מן הגנב.
הגמ״י הגהות מיימוני (הג״מ).
הגמ״נ הגהות מנהגים.
הגמ״ר הגהות מרדכי.
הג״ע הגע עצמך (ה״ע).
הג״צ ב״ב הגואל צדק במהרה בימינו (יעב״ץ).
הגר״א הגאון ר׳ אליהו (מווילנא).
הגרי״ב הגאון ר׳ ישעיה ברלין.
הגרי״ח הגאון ר׳ יחזקאל.
הגרמ״ס הגאון ר׳ משה סופר.
הגרע״א הגאון ר׳ עקיבא איגר.
הגר״צ הגאון ר׳ צבי.
הגש״ד (הגהש״ד).
ה״ד היכי דמי, הוא דרך, הוא דאמר, הדא דכתיב, היינו דכתיב, השתא דאמרת, ה׳ דברים, ה׳ דרכים, הכי דרשינן.
הד״א היינו דאמרי אנשי, הכל דבור אחד, הלכות דרך ארץ, הילוך ד׳ אמות.
הדגול״ד ההוא דגרים ולא דייק. (ושמ״נ ושבשתא ממילא נפקא).
הד״ה הדא הוא.
הד״ה הלא דין הוא.
הדה״ד הדא הוא דכתיב.

דקיי"ל דקיימא לן, דהא קיימי ליה.
דקי"ל דקימא לן.
דק"נ דיני קנסות (ד"ק).
דקס"ד דקא סלקא דעתך.
דק"פ דיני קרבן פסח.
ד"ר דברים רבה (ס'), ד' רוחות, דברי רבותינו — רבי, דברי ריבות (ס').
דר"ג דרבינו גרשון, דברי ר' גרשון.
דרגמ"ה דרבינו גרשון מאור הגולה.
דר"ה דראש השנה, דיני ראש השנה, דרב הונא, דברי רבינו הקדוש.
דרה"ע ד' רוחות העולם.
דרור"א דרבי ורבי אלעזר.
דרור"ע דר' ורבי עקיבה.
דר"ח וח"ה דראש חודש וחול המועד (יעב"ץ).
דר"י דר' יהודה — יוסי — ישמעאל.
דריב"ז דר' יוחנן בן זכאי.
דריי"ת דבי רבי ישמעאל תני.
ד"ש דרכי שלום, דיני שבת, דוחה שבת, דחיית שבת, דיני שחיטה, דורש שלומך, דרישת שלום, דם שחיטה, דברי שלום (ס'), ד' שומרים, דיה שעתה, דיין שעתן, דפוס שאלוניקי.
דש"א דיוקנא של אבות.
דשאא"ל דבר שאי אפשר לקיימו.
דשא"ה דבר שאינו הגון.
דשא"ל דבר שאפשר לקיימו.
דשאל"מ דבר שאין לו מתירין.
דשא"מ דבר שאינו מתכוין.

דשב"כ דברים שבכתב.
דשב"כ אארלאב"פ דברים שבכתב אי אתה רשאי לאמרם בעל פה.
דשבע"פ דברים שבעל פה (דשב"נ).
דש"ג דינא של גיהנם.
דשה"ב דבר שהיה בכלל.
דשה"כ דשער הכנה (יעב"ץ).
דש"ח נו"ע (ונ"ע) אר"ק שד"ש (סימן הפטרות) דברי (ירמיהו), שמעו, חזון, נחמו ותאמר (ציון), עניה (סוערה), אנכי, רני (עקרה), קומי (אורי), שוש (אשיש), דרשו שובה.
דש"ט דשוחר טוב (דשח"ט) (ס').
דש"י דובב שפתי ישנים.
דשיל"מ דבר שיש לו מתירין (דשל"מ).
דשלב"ל דבר שלא בא לעולם.
דשמב"ע דשכר מצוה בהאי עלמא (דש"מ) (ש"מ).
דשבצ"נ דברים שבצנעה נוהג (דשנ"ן).
דש"ת דרכה של תורה, דורש שלומך תמיד.
ד"ת ד' תיבות, דברי תורה, דין תורה, ד' תקופות, ד' תעניתים.
דתה"ק דת תורתנו הקדושה.
דתה"ר דתהום רבה.
דתה"ת דתהום התחתון.
דתו"מ דתמיד ומדות.
דת"י דעת תפארת יסוד (ק').
דתכלב"א דברה תורה כלשון בני אדם.
דתק"ע דברי הימים תהלים קהלת עזרא.
דת"ר דתנו רבנן.

ה

ה' השם, הלכה, הלכות, חמשה, הוד (ק').
ה"א הוה אמינא, הם אמרו, הלכה א', האשה, ה' אותיות, הליכות אלי (ס'), הוי אומר.
הא"א הלכות אסורי אכילה, הוא אדני אבי, הוא אדון אחרותו, הלכות אשת איש.

הא"ב הלכות אסורי ביאה, האוחז ביד.
האב"ת היום אם בקולו תשמעו.
הא"ג האון גליון (האו"ג).
האה"ל המלה אשר הונחה להורות.
הא"ו הלכות איסור והיתר, הוויות אביי ורבא.

דלק״ל דלא קיימא לן.
דלק״מ דלא קשי מידי.
דל״ש דלא שייך, — שכיח — שכיחא.
דל״ת דוחה לא תעשה.
דלת״ה דלא תימא הכי.
[דלתש״ב די לתלמיד שיהיה כרבו].
ד״מ דרך משל, דיני ממונות, דבר מאוס, ד׳ משמורות, ד׳ מראות — מאות, דרך משפט (ס׳), דרכי משה (ס׳), דבר מצוה, דפוס מאנטובה, ארבע מתנות, ד׳ מדות.
דמ״ב דע מאין באת, דיני ממונות בשלשה (דמב״ש).
דמג״ש דמגזירה שוה (דמגז״ש).
דמג״ת דמגילת תענית.
דמ״ד דמאן דאמר.
דמה״ח דבר מן החי.
דמה״ט דמהאי טעמא.
דמהל״מ דמהלכה למשה מסיני.
דמה״פ דשון מזבח הפנימי.
[דמה״ש דמוסף השבת] (? יעב״ץ).
דמוא״ב דון מניה ואוקי באתריה.
דמו״מ דון מניה ומנה.
ד״ם כבב״ל דין מוריקא כשותא בשרא ביצה לובן ביצה.
דמ״מ דמכל מקום.
דמ״ם דמר סבר.
דמעל״ד דמעבר לדף.
דמ״פ עדמ״פ ד׳ מאות פרסה על ד׳ מאות פרסה.
דמ״ר ד׳ מראות (ד״מ).
דמ״ש דמוצאי שבת, ד׳ מאות שנים, דע מה שתשיב.
דמש״ה דמשום הכי (דמשו״ה).
דמש״ק דע מי שהוא קונך.
דמ״ת = דמג״ת.
ד״נ דברי נביאים, דיני נפשות, דם נדה, דרכי נועם (ס׳), דפוס נאפאָלי.
ד״נ א״נ וכ״נ דירה נאה, אשה נאה, וכלים נאים.
דנ״א דנפילת אפים.
דנ״ה דנצח הוד (ק׳).

דנה״י דנצח הוד יסוד (ק׳).
דנ״מ דנפקא מינה.
ד״ס דברי סופרים, דקדוקי סופרים (ס׳).
דס״א דסטרא אחרא (ק׳).
דס״ב דספק ברכה.
דס״ד דסלקא דעתך.
דסד״א דסלקא דעתך אמינא.
דס״ל דסבירא ליה.
דס״ל ד״מ דסבירא ליה ד׳ משמורות (יעב״ץ).
דס״פ דסוף פרק — פסוק — פרשה.
ד״ע דעת עצמו, דברי עצמו, דרך עולם, דברי עזרא, דפוס עתיק, ד׳ עתיקים, ד׳ עולמות, דיני ערכין, דירת עראי, דקדוקי עניות, דורות עולם (ס׳), דבר ערוה.
דע״ד ד׳ על ד׳.
דע״ה דרך עץ החיים (ס׳).
דעו״ט דין עיקר וטפל.
דע״ז דעבודה זרה.
דעי״ז דעל ידי זה.
דע״כ דעל כרחך.
דעכה״פ דעל כרחך הכי פירוש.
דעכ״פ דעל כל פנים.
דעק״ל דעוד קשה לי.
ד״פ דו פרצופין, ד׳ פרשיות, דפוס פראנקפורט, — פיורדא —, פראג, דיני פסח, (דד״פ דיני דפסחא).
דפי״א ד׳ פעמים י׳ אמות.
דפפ״ח דברי פי חכם חן.
דפת״ה דפרק תפלת השחר.
ד״צ ד׳ צומות, דורשי ציון (חברה).
דצח״מ דומם צומח חי מדבר.
דצ״ך עד״ש באח״ב דם, צפרדע, כנים, ערוב דבר, שחין, ברד, ארבה, חושך, מכת בכורות.
ד״ק דגש קל (ד׳), דיני קדיש, — קבלה, דברי קבלה, דפוס קדמון — קראקויא, — קושטנטינא, דיני קנסות (דק״נ), דירת קבע, דרך קבע, דוד קאססעל, דרך קדושים (ס׳).
דקא״ל דקאמר ליה.
דקב״ה דקודשא בריך הוא.

דה״מ דברי המחבר (ד״ה), המאסף — המעתיק, דרך המקור (ד׳).

[דה״מ ודה״מ דבר הלמד מענינו ודבר הלמד מסופו].

דהמ״ל דהוה מצי למימר.

דה״ם שה״ת דהתראת ספק שמה התראה.

דהע״ה דוד המלך עליו השלום.

דה״פ דברי הפסוק, דהכי פירש — פירושו.

דה״צ דרך הצווי (ד׳).

דה״ק דהכי קאמר, דהכי קתני.

דהקי״ל דהא קיימא לן.

דהקמ״ל דהא קמשמע לן.

דה״ת דם התמצית (ד״ה).

ד״ו דין וחשבון, דין ודברים, דת ודין (דו״ד).

דו״א דתן ואבירם.

דו״ד דת ודין.

דודא״ל דין ודברים אין לי (עליך).

דו״ה די והותר.

דו״ח דין וחשבון (ד״ו).

דו״ט דורש טוב (ס׳) (ד״ט).

דו״כ דכר ונוקבא (ק׳).

דושת״ה דורש שלום תפארתו הרמה.

ד״ז דרך זה, דבר זה, דעת זקנים (ס׳), דפוס זולצבאך.

דזפמ״ש דזה פירש מה שאמרו — שאמר.

ד״ח דברי חכמים, דברים חיצונים, דברי חול, דברים חמודים, דרך חיים (ס׳), דגש חזק (ד׳), דבר חדש, דם חטאת.

דח״א דיני חודש אלול.

דחב״נ דברי חכמים בנחת נשמעים.

דח״ו דברי חכמים וחידותם.

דח״י דבר חידוש.

דחמ״ע דניאל חנניה מישאל ועזריה.

דח״ק דחברה קדישא.

ד״ט ד׳ טפחים, דורש טוב (ס׳), (דו״ט).

דט״ז דברי טורי זהב (ס׳).

דט״ל דורש טוב לעמו.

דטלנ״ת (ממוצא הלשון) (ד׳).

ד״י דין יורשים, דרך ישרים (ס׳), ד׳ ימים, ד׳ יסודות (די״ם).

די״ל דיש לומר — להקשות — לפרש — לתרץ.

די״ם ד׳ יסודות.

ד״כ ארבע כוסות, דרך כלל.

דכ״א דכל אחד, דם כפירה, אשת איש, דירה כלים אשה (נאים).

דכאו״א דכל אחד ואחד.

דכ״ו דכר ונוקבא (ק׳).

דכו׳ דכוותיה.

דכו״כ דרך כנוי וכבוד כלפי.

דכ״כ דברים ככתבן.

דכ״ע דכולי עלמא.

דכ״ע ל״פ דכולי עלמא לא פליגי.

דכ״ר דאי כתב רחמנא (דאכ״ר).

ד״ל די למבין.

דל״א דלא אמר — אמרו.

דלא״ה דלאו הכי.

דל״ב (די למבין בנקל), די לחכימא ברמיזא, דיה לצרה בשעתה, דלית ביה.

דלבח״כ דלית ביה חסרון כיס.

דלבמ״ה די לבא מן הדין.

דלבש״ב דלית ביה שוה פרוטה.

דל״ג דלא גרסינן (ל״ג).

דל״ד דלאו דוקא, דלא דמי, דף לדף.

דל״ה דלמא להכי הוה.

דלה״מ דלאו הכי מסתברא.

דלהת״י דלהתרגום יונתן.

דל״ז דן לכף זכות.

[דל״י בא״ה לב״מ דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי].

דל״ל דלית ליה (ל״ל).

דלמ״ה ל״ב די לבא מן הדין להיות כנידון.

דלמא״ע דע לפני מי אתה עומד.

דלמ״נ דעת למבין נקל.

דלכ״נ דלכך נאמר.

דלכ״ע דלכולי עלמא.

דל״פ דלא פירש — פסק, דלפי פירושו.

דלפ״ד דלפי דעתו — דעת.

דלפ״ז (לפ״ז).

דל״צ דלא צריך.

דלצ״ל דלא צריך לומר.

דא״ל דאם לאו, דאין לומר — לפרש — לתרץ — להקשות, דאיכא למימר — למפרך, דאית ליה.
דאל״ה דאי לאו הכי, דלאו הכי (דלא״ה), דאין להקשות (דא״ל).
דאל״כ דאם לא כן.
דאל״מ דין אם למקרא (ומסורת).
דאל״ת דאין לתרץ.
דאלת״ה דאי לא תימא הכי.
דאס״ד דאי סלקא דעתך.
דאע״ג דאף על גב.
דאפ״ה (אפ״ה) דאפילו הכי.
דאפ״ל דאפשר לומר — לקיים.
דאצ״ל דאין צריך לומר.
דא״ק דאמר קרא, דאי קשה, דאיכתיב קשה(?).
דא״ר דרך ארץ רבא.
דא״ש דאבא שאול.
דאש״א ק״ל ב״מ ד׳ אמות של אדם קונות לו בכל מקום.
דאש״ה ד׳ אמות של הלכה.
דאש״ת ד׳ אמות של תפלה.
דא״ת דאמרי תרווייהו.
דאת״ל דאם תמצא לומר.
ד״ב דברים בטלים, די בזה — בזו, דף ב׳, דם בתולים, דפוס ברלין, ד׳ ברכות, דמו בראשו, דפוס ב׳.
דב״א דברי בני אדם, דרך בן — בני אדם.
דבא״ז דפוס באזיליא.
דבא״נ דברכת אלהי נשמה (יעב״ץ).
דב״ב ד׳ בנינים בו.
דבב״ח (בב״ח) דבשר בחלב.
דב״ג דברים בגו.
דב״ה דבית הלל.
דב״ו דרך בשר ודם.
דב״ח דאשתמש בתגא חלף.
דב״ב בי״ש דבתי כנסיות בישובן (יעב״ץ).
דבכה״ג דבכהאי גוונא.
דבכ״פ דבכל פנים — פעם.
דבכפו״פ דבכל פעם ופעם.
דב״ל די בזה למבין, דונש בן לברט.
דבלא״ה דבלאו הכי.
דב״מ דיני ברכת מגילה.
דב״נ דבן נח, דבר נש.
דבע״פ דבעל פה.
דב״ש דבית שמאי, דברי שלמה.
דב״ש ודב״ה דבית שמאי ודבית הלל.
דב״ת דבן תימא.
ד״ג ארבע גאולות (א״ג), דייני גליות—גולה — גזירות.
ד״ד ד׳ דברים, דרך דרוש, דברי דרוש, דורא דממונא (דד״מ).
דדב״מ = דד״מ.
דד״ג דינא דגהינם.
דד״ד דינא דמלכותא דינא.
דדו״ד דור דור ודורשיו (ס׳).
דד״מ דינא דבר מצרא (דדב״מ), דררא דממונא (ד״ד), דרוש דרש משה (ס׳).
דד״נ דרכיה דרכי נועם.
דד״ע דברי הימים דניאל עזרא.
ד״ה דברי הימים, דברי הכל, דבור המתהיל, דוד המלך, דברי המחבר — הכותב, דרכי השם, דרך החיים (ס׳) (דה״ח), דין הוא, דא הוא, דור המבול (דוה״מ), דור הפלגה, דור המדבר, דם הנדה, דרכי התלמוד (דה״ת), דרך העולם, דברי הגאונים (דה״ג), דברי המקובלים (דהמ״ק), דם התמצית (דה״ת).
דה״א דברי הימים א׳, דהוה אמינא, דם האיברים, דהא אמרינן.
דהא״ע דהא אתמר עלה.
דה״ב דברי הימים ב׳.
דהב״י דהבית יוסף (ס׳).
דהג״ל דבר הגורם לממון.
דהגל״מ כמ״ד דבר הגורם לממון כממון דמי.
דה״ה ·דהוא הדין, דהיינו הך.
דה״ח דרך החיים (ס׳).
דה״ט דהאי טעמא, דרך הטבע.
דה״י (ד״ה).
דה״ל דהוה ליה — להו.
דהל״ל דהוה ליה למימר.
דהלמ״ס דבר הלמד מסופו.
דהלמ״ע דבר הלמד מענינו.

גנא"ח גומל נפשו איש חסיד.
גנב"ש רקב"ש גוים נשים בהמות כותים רועים קייצים ברגנין שומרי פירות.
גנ"ד גניבת דעת.
גנו"א גניבה ואבידה.
גנל"א גזרת נחי ל"א (ד').
גנל"ה גזרת נחי ל"ה (ד').
גנע"ו גזרת נחי עי"ן וא"ו (ד').
גנ"ת גבורה נצה תפארת (ק'), גימטריא נוטריקון תמורה.
גס"ת ג' ספרי תורות.
ג"ע גן עדן, גלוי עריות, ג' עדים, גליל עליון.
געאה"ה גומרין עליו את ההלל.
גע"ג גב על גב, שלש על שלש, גבוה על גבוה.
געש"ד גלוי עריות שפיכת דמים.
געת"מ גן עדן תהי מנוחתו.
ג"פ גט פטורין, גט פשוט, ג' פעמים, ג' פרשיות, — פסוקים, — פסיעות, — פגים.
גפ"א ג' פעמים אמצעים (ק').
גפ"ג ג' פעמים ג'.
גפד"ש ג' פרשיות דקריאת שמע.
גפ"ה ג"ה ג' פעמים הולכה ג' הובאה (יעב"ץ).
גפ"ש ק"ש ג' פרשיות של קריאת שמע.

גפ"ת גמרא פוסקים תוספות, גמרא פירוש תוספות תחתונים (ק').
ג"צ גר צדק, ג' צדיקים, גבאי צדקה.
ג"ק גירסת קונטרס, ג' קהלות (אה"ו), גט קרח.
ג"ר ג' רביעות, גירסת רבנים, גאולה ראשונה, גס רוח, נסות רוח, גזירת רומיים, גזרה רעה, גברא רבא, ג' ראשונות — ראשונים, גליא רזא (ס'), גילגולא רבא (ק').
גר' גרסינן, גרס, גרסה.
גרונ"ד גשמי רצון ונדבה.
גר"ל גורם רעה לעצמו.
גר"ש גרסא שניה.
ג"ש גירסת שמואל, גזירה שוה, גורל שוה, ג' שנים — שבועות — שעות, גזרת שמים, גזרת שלמים (ד'), גלגול שבועה, גבעת שאול (ס'), גרי שער.
גשא"ב ג' שאכלו כאחת.
גש"ל ב"ה גדול שמו לטוב כל הימים.
גש"נ בק"ש גר שנתגיר כקטן שנולד.
גש"ע גל של עצמות.
גשע"ב גוי שעסק בתורה.
ג"ת ג' תרגומין, גוזר תענית, גר תושב, גבאי תמחוי.
גת"ת גבאי תלמוד תורה.

ד

ד' דף, דפוס, דגש, דרך, דין, דא, ארבעה, דעת.
ד"א דבר אחר, דרך אחר — אחד — אמת (ס'), דרך ארץ, ד' אמות — ארצות — אותיות, ד' אלפים, דברי אמת (ס'), דפוס אמסטרדם, דא איהו, דפוס א', דור אנוש, דרך ארע', דמשק אליעזר (ס'), דמשק ארש (ס').
דא"א דין ארבע ארצות, דאי אפשר, דאי אמרת, דברי איש אלהים.
ד"א ב"ה ד' אמות ברשות הרבים (מגילה).

דאב"י ד' אמות בארץ ישראל.
דא"ה דאי הכי, דין — דיני אומות העולם (דאה"ע), דוחין את השבת (ד"ש).
דאו' דאוריתא.
דא"ז דרך ארץ זוטא.
דא"ח דאין חוששין, דברי אלהים חיים, דניאל איש חמודות.
דא"י דבר אלהינו יקום, דייני ארץ ישראל.
דאיש"ר דאמן יהא שמה רבא (יעב"ץ).
דא"כ דאם כן.
דאב"ר דאי כתב רחמנא.

גבא"ג גברא אגברא (גא"ג).
גבב"פ גביהה בן פסיסא.
גב"ב ג' בנינים בו.
גבה"מ גבעת המורה (ס') (ג"ה).
גב"י גם ברוך יהיה.
גב"ם מי גריסין, בשר שמן, מוריים.
גב"ע גביית עדות.
גב"ר גומלי חסדים, ביישנים, רחמנים.
ג"ג תלת תלת, גזירה גדולה, גבורה גדולה. ג' גדולים, גרש גרשיים, תלת גברי.
גג"ק גוזרין גזירות קשות.
גג"ר גוזרין גזירות רעות.
ג"ד גזר דין.
גדו"ט גדי וטלה.
גדו"מ גדולת מרדכי (ס') (גד"מ).
ג"ה גבעת המורה (ס').
גהא"ה גזרינן הא אטו הא.
גה"כ גזירת הכתוב.
גה"מ גזירת המקום.
גג"ת גדולה גבורה תפארת (ק').
ג"ד גבאי דמתא, ג' דברים, גזר דין, גמר דין.
גד"י גרסא דינקותא, געשיכטע דער יודען (ס').
גד"מ גדולת מרדכי (ס').
גד"פ גאטטעסדיענסטליכע פאָרטרעגע (ס').
ג"ה גיד הנשה, גופי הלכות, גליל העליון, גירסת הספרים (הסופרים), גירסת הגאון, גדול הדור, גדולי הדור (גה"ד), גזירת הכתוב, גזירת המלך, — השם (גה"ש), גזרת השלימים (ד'), גיהנם (גהי').
גה"ד גדולי הדור.
גה"נ גיד הנשה, גילגול הנשמות.
גה"ק גבאי הקהילה.
גה"ת גלילות התורה.
ג"ו גנת ורדים (ס').
גו"ה גבורה והוד (ק').
גוה"י גבורה והוד יסוד (ק').
גו"ח גבורה וחסד (ק').
גולכ"ב גלוי וידוע לפני כסא כבודך.
גו"מ גוג ומגוג, גוזר ומקיים, גורעין ומוסיפין.
גו"נ גוף ונשמה.
גו"ס גמיר וסביר.

ג"ז גם זו, גם זה, ג' זהובים.
גז"ד גזר דין (ג"ד).
גז"כ גט זמן כריתות.
גז"ל גם זו לטובה.
גזל"ג גזירה לגזירה (גל"ג).
גזל"ג ל"א גזירה לגזירה לא גזרינן.
גז"ש גזרה שוה, גם זה שם.
ג"ח גמילות חסד, — חסדים, גלגל חמה, ג' חדשים, גזירת חרם, גדר חכמים, ג' חטיבות, גביית חוב, ג' חלקים.
גחפ"נ גזרת חסרי פ"א נו"ן (ד').
ג"ט ג' טפחים, גורל טוב.
גט"ק ע"ר א"ח גלגלתא טלא דבדולחא קרומא דאוירא עמר נקי רעוה דרעווין אשגחא פקיחא חוטמא (ק').
ג"י גירסא, גירסת, גימטריא.
ג"י ג' ימים, גלילות ידך, גאון יעקב (ס').
גי"ה ג' ימי הגבלה, ג' ימי החשיכה, גלילות ידיו הנכבדים.
גיכ"ק (ממוצא החיך) (ד').
גי"ל גבריאל יודל ליכטענפעלד.
גי"ת גימטריא תיבות.
ג"כ גט כריתות, גם כן, גם כאן, גם כי.
גכ"ל גורם כליה לעולם.
ג"ל ג' לוגין.
גל"ג גזירה לגזירה.
גל"ה גלגל התחתון (גלה"ת), גליל העליון (ג"ה).
גל"ר גואל לרופא.
גל"ש שת"מ גורם לשכינה שתסתלק מישראל.
ג"מ גמרא, גלות מצרים, גלגול מחילות, גט מקושר (גמ"ק), גזירת מלכות.
גמ"ב גלוי מלתא בעלמא.
גמ"ד גמר דין (ג"ד).
גמ"ה גזירת מלך הוא.
גמ"ח גמילות חסדים, גומל חסד (ג"ח).
גמ"ק גט מקושר.
גמר"א גבריאל, מיכאל, רפאל, אוריאל.
גמ"ש גדול מרבן שמו.
ג"נ גטי נשים, גלגול נשמות, גן נעול (ס'), גורן נכון (ס'), גיעולי נכרים, גזרת נחות (ד').

בש"ח בשנאת חנם, בשפתי חכמים (ס').
בש"ט בשם טוב, בעל שם טוב (בעש"ט).
בש"י בשל יד, בשבט יהודה (ס'), בצל שדי יתלונן, בשאילת יעב"ץ (ס').
בשי"ה בשאר ימות השנה.
בשכה"ג בעל שיורי כנסת הגדולה (ס').
בשכ"י בשם כל ישראל.
בשכמל"ו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.
בשל' בשלמא.
בש"ל בשבעים לשונות.
בשלב"ה בית שמאי לבית הלל.
בשלמ"ד בשלמא למאן דאמר.
בש"מ ברוך שחלק מכבודו, בשם מדרש.
בש"ס בששה סדרים, בשל סופרים.
בש"ע בשמיני עצרת, בשמחה עצומה, בשמנה עשרה.
בשעא"ה בשעת אמירת הגדה.
בשעל"ח בן שמונה עשר לחופה.
בשעה"מ בשער המלך (ס').
בשע"מ בשעת מלאכה.
בשע"צ בשערי ציון (ס'), בשמיני עצרת (בש"ע).
בש"פ בשושן פורים, ברוך שפטרני.
בשפ"י בשפתי ישנים (ס').
בשפמ"ש ברוך שפטרני מעונשו שלזה.
בשפ"ע בשפת עבר.
בש"ק בשבת קודש.

בש"ר בשל ראש, בשמחה רבה, בשם רבי, בושה סרוחה רמה.
בש"ש בשאילת שלום, בשיח שפתותינו.
בשש"ע בשבוע שעברה (בש"ע).
בש"ת ברוך שומע תפלה, בשומע תפלה, בשמחת תורה.
ב"ת בעל תכלית, בעל תשובה (בע"ת), בל תוסיף, בעל תלמוד, בעלי תריסין, בל תשחית, בן תורה, ב' תיבות, (בעל תענוג — תאוה).
בת' בתרגום, בתשובה, בתורה.
בת"א בתרגום אונקלוס.
בת"ב בתשעה באב, בתקוני ברכות.
בת"ג בתנועה גדולה (ד').
בת"ה בתחיית המתים.
בתה"ג בתשובת הגאונים (ס').
בתה"מ בתפלת המנחה.
בתה"ס בתי הסֵפֶר.
בתה"ש בתכלית השלימות — השנאה.
בתי"ס בתי ספר.
בת"כ בתורת כהנים (ס'), בתקיעת כף, בתורת כתובה, בתלמוד כן (נאמר).
בתמ' בתמיה.
בת"ק בתנועה קטנה (ד').
בת"ר בתר רובא, בעלי תריסין (ב"ת).
בתש' בתשובת.
בתש"ש בתשובה שלימה.
בת"ת בעל תלמוד תורה.

ג

ג' גדולה, גבורה, גאולה, גלות, גזירה, גאון, גדול, גדולים, שלשה, גירסא (גי').
ג"א גירסא אחרינא, גזירת אלהים, גלות אדום, גבורת אלהים, גאולה אחרונה, ג' אמות, ג' אלפים, גנת אגוז (ס'), גור אריה (ס'), ג' ארצות, גרי אריות, גנזי אקספארד (ס').
גא"ג גברא אגברא (גבא"ג).

גא"ה גומרין את ההלל.
גא"י גלילות ארץ ישראל.
גאל"ת גאולה לתפלה (גל"ת).
גא"צ ג' אצבעות.
ג"ב ג' ברכות, גלות בבל, (גוזמא בעלמא), ג' בתים, גבול בנימין (ס'), גשמי ברכה.
גב"א ג' ברכות אחרונות, גדליה בן אחיקם.

(בע״ק), בעל קרי, בני קרח (בנ״ק), ב׳ קדושות (ש״ק), במה קטנה.
בק׳ בקיצור.
בק״א בכל קצווי ארץ.
בק״ג בקנין גמור.
בקה״מ בקריאת המגילה.
בקה״ק בית קדשי הקדשים.
בק״ו בקל וחומר.
בקו״ר בקול רם (בק״ר).
בקו״ת בית קדשו ותפארתו.
בק״ז בקומה זקופה, בקרן זווית.
בק״ח בקרבן חטאת.
בקי׳ בקיצור.
בקס״ע בקונטרס סדר עבודה (יעב״ץ).
בק״ל בין קודש לחול.
בק״מ בהא קמפלגי.
בק״ע בקום עשה.
בק״פ בקרבן פסח.
בק״ק בקצת קהלות, בקהלה קדושה.
בקק״א בקצת קהלות אשכנז.
בק״ר בקלות ראש, בקול רם (בקו״ר).
ב״ר בן רבי, בר־רב רבי, בראשית רבה, בן רכב, בית ראשון, ב׳ רשויות, בריך רחמנא, בני רחמנים, בעל רחמים.
בר״ד בתר רוב דעות (אר״ד).
בר״ה בראש השנה, ברשות הרבים (ברה״ר).
ברה״י ברשות היחיד.
בר״ה לי״כ בין ראש השנה ליום כפור.
ברה״ס בראש הספר.
ברה״פ בראש הפרק.
ברה״ק ברוח הקודש (ברוה״ק).
ברה״ר ברשות הרבים (בר״ה).
ברו״ע ברום עולם.
ברוב״ש בית ראשון ובית שני.
בר״ח בראש חודש, בראשית חכמה (ס׳),
בר״ט ברצון טוב.
בר״י ברש״י ישן.
ברי׳ ברייתא.
בר״מ ברוב מקומות, ברעיא מהימנא, ברוח מוציא.
בר״ס בריש ספרא.
בר״ע בעי רחמי עליה.
בר״פ בריש פרקא — פרשה.
ברר״ל ב׳ רשויות רחמנא לצלן (יעב״ץ).
בר״ש ברית שלום.
ברשא״מ ברוח שאינה מצויה.
ברש״ע ברומו של עולם (ברוש״ע).
בר״ת בראשי תיבות, ברוגז רחם תזכור.
ב״ש בית שני, בית שמאי, בית שמואל (ס׳), ברוך שאמר, באר שבע (ס׳), בת שבע, בנין שלמה, בן שמעון — שמואל — שטה, באנק שיללינג.
בש׳ בשורש, בשנים.
בש״א בשום אופן, בשם אומרו, בשער אפרים (ס׳), בעל שער אפרים, בית שמאי אומרים.
בשא״א בשאי אפשר.
בשאז״ה בשביל שאני זכר הפסדתי.
בשא״י בשארית יוסף (ס׳).
בשא״פ בשבת אחר פסח.
בשבג״ת ברוך שאמר בג׳ תחתוניות (מן הספירות) (יעב״ץ).
בשבו״ת בשב ואל תעשה.
בש״ג בעל שלטי גבורים (ס׳).
בש״ד שתים שהן ארבע, בשודא דדייני (בשד״ד), בשבועה דאורייתא (בשד״א).
בשד״א בשבועה דאוריתא.
בש״ד ט״ש צא״ת בור שחת דומה טיט היון שאול צלמות ארץ תחתית.
בשדמ״ע בריך שמה דמרי עלמא.
בשה״ג בשלימות הגוף.
בשה״ד בשעת הדחק, בשער הדגים.
בשה״ח ברכת שהחינו.
בשה״י בשנת היובל.
בשה״י פה״י בשבת היום פסח היום.
בשה״פ בשעת הפנאי, בשער הפנה (ס׳).
בשה״ת בשעת התפלה.
בש״ו בשר ודם (ב״ו).
בשוא״ת בשב ואל תעשה.
בשו״מ בלי שם ומלכות, בורות שיחין ומערות.
בשו״נ בשובה ונחת.

בע"ל בשבעים לשונות (בש"ל).
בעלה"ר בעל לשון הרע.
בע"מ בעשרה מאמרות, בעל עשרה מאמרות (ס'), בעל מלאכה, בעבודת מקדש, בעל מום (ב"מ), בעל מלחמה, בעל מחבר, בעל מגיה (בעמ"ג), בעילת מצוה, בגן עדן מנוחתו.
בעמ"ב ברוך עושה מעשה בראשית (= בע"ב).
בעמ"ד בעל מדקדק.
בע"מ מאכ"ח בעל עשרה מאמרות מאמר אם כל חי (יעב"ץ).
בעמ"ג בעל מגיה.
בעמז"ל בעדן מנוחתו זכרו לברכה.
בעמ"מ (בעקמ"מ).
בעמ"ק בעל מקובל.
בעמ"ש בעמודי שמים (ס').
בע"נ בעל נפש.
בע"ס בעל ספר, בעל סוד.
בע"פ בערב פסח, בערבי פסחים, בעל פה, בעל פייטן, בעל פלוגתא.
בע"ק בעל קבלה, בעל קרי, בעל קורא, בעל קנאה.
בעקמ"מ בעקבות מלכא משיחא.
בע"ר בקשו עלי רחמים, בקשו עליו רחמים, בעין רע (בעה"ר), בעלי ראתן.
בע"ש בערב שבת, בעל שם.
בעש"ב בורא עשבי בשמים (בע"ב).
בע"ש בה"ש בערב שבת בין השמשות.
בעש"ט בעל שם טוב.
בעש"י בענינו של יום.
בעשי"ת (בעי"ת) בעשרת ימי תשובה, (בעשיה"ת).
בעש"נ בעטיו של נחש.
בעשע"ח בערב שבת עם חשכה.
בעש"ק בערב שבת קדש.
בע"ת בעל תשובה, בעל תכלית, בעל תוקע, בעל תפלה, בעל תלמוד, בעלי תריסין (ב"ת).
ב"פ ב' פעמים, בושת פנים, בן פוי.
בפ' בפסיקתא — בפסיקתות, בפרק, בפרשה, בפסוק, בפירוש, בפרט, בפתיחת, בפרהסיא (בפר').
בפ"א בורא פרי אדמה, בפעם אחת, בפה אחד, בפרשה א', בפרק א', בפסוק א'.
בפב"ד בפני בית דין (יעב"ץ).
בפד"א בפרישות דרך ארץ.
בפד"ז (פד"ז).
בפ"ה בפרשת המן (בפה"מ).
בפה"א בורא פרי האדמה.
בפה"ג בורא פרי הגפן.
בפה"ע בורא פרי העץ.
בפ"ו בפריה ורביה (בפו"ר), בינוני פועל (ד').
בפי' בפירוש.
בפל"ע בין פסח לעצרת.
בפ"מ בפה מלא, בפרי מגדים (ס'), בפני משה (ס').
בפמש"פ בפחות משוה פרוטה.
בפ"נ בפח — בפחי נפש.
בפ"נ ובפ"נ בפני נכתב ובפני נחתם.
בפס"ד בפסוקי דזמרא.
בפסהמ"ק בפסולי המקודשין.
בפ"ע בפני עצמו, בפני עדים.
בפ"ע ד"ת בפני עצמו דין תורה (יעב"ץ).
בפ"פ בפתע פתאום.
בפפד"א בפרנקפורט דאדר.
בפפד"מ בפרנקפורט דמיין.
בפקו"ע בפני קהל ועדה (בקו"ע).
בפר' בפרהסיא.
בפ"ש בפריסת שמע.
ב"צ בני ציון, בנות צלפחד.
בצ"א בצלם אלהים, בצלאל אשכנזי.
בצ"ג בצרה גדולה.
בצה"כ בן ציצית הכסת.
בצימ' בצימצום (ק').
[ב(צ)מ"י בצאתי מירושלים].
[ב(צ)מ"מ בצאתי ממצרים].
בצ"ע בצריך עיון, בצרת עין.
בצ"צ בעל צמח צדיק (ס').
ב"ק בת קול, בן קדושים, בן קדוש, בבא קמא, בר קפרא, בית קיבול, בעל קורא

(בס״ב), בספר הגלגולים — הגלגלים, בסדר היום, בסוד הכתוב.
בסה״ב בספר הבהיר.
בסה״ד בסוף הדבור, בסדר הדורות (ס׳).
בסה״י בסדר היום (ס׳).
בסה״ר בעל ספר הרוקח.
בסהש״ם בסוגית הש״ס.
בסו״מ בן סורר ומורה.
בס״ח בספר חיים, בספר חסידים.
בסח״ה בספר חובת הלבבות.
בס״י בספר יצירה — יוחסין (ישעיה ירמי׳ יחזקאל).
בסי״ד בסיעתא דשמיא (בס״ד).
בסל״א בספר לוח ארש.
בסמ״ג בספר מצות גדול.
בסמ״נ בספר מורה נבוכים.
בס״נ (ס״נ).
בסנ״ו בספר נגיד ומצוה.
בסנ״י בספר נצח ישראל.
בסנ״ע בספר נתיבות עולם.
בס״ע (בסק״ע).
בסע״ז בסדר עולם זוטא (ס׳).
בסעמ״ק בספר עבודת המקדש.
בסע״ר בסדר עולם רבא (ס׳).
בס״פ בסוף פרשת, — פרק, — פסוק, בסעודת פורים.
בספ״י בסבר פנים יפות.
בס״ק בספרים — בסדורים קדמונים.
בסקי״פ בספר קונטרס יציב פתגם (יעב״ץ).
בסק״ע בסיקור עין.
בס״ש בספר שני.
בסשל״ה בספר שני לוחות הברית.
בס״ת בספר תורה, בסתרי תורה (ס׳), בסופי תיבות.
ב״ע באר עשק (ס׳), בן עזרא, בן עוזיאל, בית עולם — עולמים, בכורי עתים (ס׳), בריאת עולם, ברית עולם, בני עניים, בן עזאי, בני עלייה, בן עמרם, בדיקת עדים.
בע״א בעבודת אלילים, בענין אחר — אחד, בעצה אחרת, בעד אחד.

בעא״ע בתר עניא אזלא עניותא.
בע״ב בורא עצי בשמים, ברוך עושה בראשית, בעלי בתים, בעל ברית.
בע״ג בעל גמרא, בעל עגלה.
בעג״ח בעל גמילות חסדים.
בע״ד בעל דבבא, בעל דין, בעל דבר, בעל דקדוק, בעל דרשן.
בע״ה בעל הבית, בעץ הדעת (ס׳), בעזרת השם (בעה״ש).
בעה״ב = **(בע״ב)** בעל הבית.
בעה״ב = **בעוה״ב.**
בעהג״א בעל הגהות אשרי.
בעה״ו בעזרת השם וישועתו.
בעה״ד בעון הדור.
בעה״ז בענין הזה, בעולם הזה (בעוה״ז).
בעה״ח באתי על החתום, בעלי החיים (בע״ח).
בעה״ט בעל הטורים (ס׳) (בה״ט).
בעה״י בעבר הירדן, בעזרת השם יתברך.
בעה״מ בעל המחבר.
בעהמ״ס בעל המחבר ספר.
בעה״ע בעולם העליון (בעוה״ע).
בעה״ש בעזרת השם, בעל השער — השיר, בעל השטר (בעהש״ט).
בעה״ת בעלי התוספות.
בעוה״ב בעולם הבא (בעה״ב).
בעוה״ז בעולם הזה (בעה״ז).
בעוה״ע (בעה״ע).
בעוה״ר בעונותינו הרבים (בעה״ר) (בעו״ה).
בע״ז בעבודה זרה, בעילת זנות.
בעז״ה בעזרת השם (בעה״ש).
בעזה״י בעזרת השם יתברך (בעה״י).
בע״ח בעל חנות, בעל חוב, בעלי חיים (בעח״י).
בעח״ד בעל חיקור דין (ס׳).
בעט״ז בעל טורי זהב (ס׳), בעטרת זקנים (ס׳).
בע״י בעין יעקב (ס׳), בעשר ידות (ס׳), בעין יפה.
בע״כ בעל כרחו — כרחך, בעצי כהנים (?), בעל כישוף (ב״כ).

במ״מ בורא מיני מזונות, במעשה מרכבה, במה מצינו, בצאתי ממצרים (ת׳).
במנ׳ במנהגים, במנהג.
במ״ס במקום סכנה, במנהג ספרד, במסכת סופרים, במגילת סתרים (ס׳).
במסה״ש במספר השוה.
במסל״ת במסיח לפי תומו (מסל״ת).
במ״ע במקום עדים, במצות עשה.
במע׳ במערבא.
במע״א במערבא אמרי.
במעל״א במקום עדים לא אמרינן.
במעול״ת במצות עשה ולא תעשה.
במע״ז ברכת מעין שבע.
במע״ש ברכת מעין שלוש, במעלי שבתא.
במ״פ במיני פת, במי פירות, במנהג פולין.
במ״צ במצות ציצית.
במ״ק במחזור קטן, במספר קטן.
במק״א במקום אחר (במ״א) — אחר, במקרא אחד.
במק״מ במאי קמפלגי (קא מפלגי).
במ״ר במקדש ראשון, במדרש רבות, בית מרעים (ס׳).
במרא״ט במנהגי ר׳ אייזק טירנא.
במרז״ל במאמר רבותינו ז״ל.
במ״ש במה שאמרו, — שאמר, — שנאמר — שכתוב, במוצאי שבת, במלות שונות, במה שהוא.
[במשא״ת אדבל״ב במשלם שנין אילין תפוק ארעא דא בלא כסף].
במש״ד שתי מתנות שהן ארבע (בשה״ד).
במשח״ה במקום שיש חילול השם.
במש״ל במקום שנהגו לומר.
במש״מ במקום שאתה מוצא.
במש״ע במה שכתב עוד — שאמר עוד.
במשע״ה במה שאמר עבדים היינו (יעב״ץ).
במש״ק במוצאי שבת קודש (במ״ש).
במשרמ״ה במדרשו של ר׳ משה הדרשן.
במ״ת במתן תורה, במגילת תענית (ס׳).
ב״נ בן נפתלי, בר נש, בן נח, בני נח, בעל נס, בעל נכפה, בית נתן (ס׳), ברכי נפשי, בורא נפשות, בלי נקודות, בגליון נכתב (בג״נ), ברוך נמצא, בר נפחא (ר׳ יוחנן), בן נכר, בת נכרית.
בנ״א בנשימה אחת, בני אדם (ב״א).
בנא״י ברכי נפשי את יי״.
בנ״ג בנטית גרון.
בנ״ד בנידון דידן, בנידון דידהו.
בנה״י בינה נצח הוד יסוד (ק׳).
בנהי״כ בני היכלא.
בנו׳ בנוסח.
בנוב״נ בפני נכתב ובפני נחתם.
בנ״ח בנר חנוכה, בנקיטת חפץ (בנק״ח).
בנח״ש בנדוי חרם שמתא.
בנ״ט בנותן טעם, בר נותן טעם.
בנט״י בנטילת ידים.
בנ״י בני ישראל, בני יעקב, בנטילת ידים (בנט״י).
בניי״צ בני ישראל ישמרם צורם.
בנ״כ בנשיאת כפים.
בנל״ך ולאע״י ברוך נותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה.
בנ״צ בני ציון.
בנצוי״ר בנחמת ציון וירושלים.
בנ״ק בני קרח (ב״ק).
בנ״ר בורא נפשות רבות.
בנש״א בנשימה אחת.
בנשג״ז (נשג״ז).
בנשב״ע בנוהג שבעולם.
בנת״ר בנוקבא דתהום רבה (ק׳).
ב״ס בן סירא, בן סורר, בלי ספק (בל״ס), בעל ספר (בע״ס), ב׳ סעודות, ב׳ סוגים, (בשורת ספרים).
בס׳ בספר, בסדרא, בסעיף (בסעי׳).
בס״א בסיגנון אחד — אחר, בספר אחד, בספרים אחרים, בסודות אחרים, בסטרא אחרא.
בסב״ר בסוף בית ראשון.
בס״ג בסכנה גדולה, בסעודת ג׳, בסימן ג׳.
בסג״י בספר גבורות יי״.
בס״ד (בסי״ד) בסיעתא דשמיא.
בס״ה בספר הזוהר (בסה״ז), בספר הבהיר,

בלב״ע בינו לבין עצמו.
בלב״ש בלבושי שרד (ס׳) (בל״ש).
בל״ג בלשון גנאי.
בלד״ב בלא דברים בטלים.
בלה״פ בלחם הפנים (ס׳).
בלה״ק בלשון הקודש.
בלו״א בלוח ארש (ס׳).
בלו״ר בלאה ורחל (ק׳).
בל״ז בלא זה, בלשון זה, בלשון זכר.
בלח׳ בלחש.
בלח״ז בלא חתימת זקן.
בלח״ש בלחם שמים (ס׳).
בל״ט בלב טוב.
בלט״מ בל״ט מכות.
בל״י בלשון יון, — יונית, בכור לירושה.
בל״כ בלשון כבוד.
בל״נ בלי נדר, בלשון נקיה (בלנ״ק), בלשון נקבה, בכור לנחלה.
בל״ס בלשון סורי, בלי ספק.
בלס״נ בלשון סגי נהור.
בל״ע בלשון עברי (עבר), — ערבי, בינה לעתים (ב״ל) (ס׳).
בלע״ז בלשון לועז, בלשון עבודה זרה.
בל״פ בליל פסח, בכור לפדיון.
בל״צ בלשון צחות, ברכות לראש צדיק.
בל״ר בלוחות ראשונים, בלשון רבים (ר׳).
בלר״צ ברכה לראש צדיק.
בל״ש בליל שבת, — שמורים, — שני, בלבושי שרד (ס׳) (בלב״ש), בלי שנוי.
בלש״ה בלשכת הגזית.
בלשו״מ בלי שם ומלכות.
בלש״ק בליל שבת קודש.
בל״ת בלא תעשה, בלא תשא.
ב״מ ב׳ מדות, ב׳ מובאות, — מהדורות, ברית מילה, בר מנן, בר מצוה, במה מדליקין, בבא מציעא, בו מבואר, ברכת מזומן, בן מקרא, בעל מום, בעלי מומין, בתי מדרשות.
במ׳ במערבא, במזיד, במשנה, במדרש.
במ״א בר מן אחד, במדרש אחד, — אחר, במשקל אחר, במדינות אלו, (בן מקרא), במקום אחר, בעל מגן אברהם (במג״א), במנהג אשכנז, במכתב אליהו (ס׳) (מ״א).
במ״ב בורא מיני בשמים, בר מן תרין, במשאת בנימין (ס׳), במסעות בנימן (ס׳), במעשה בראשית.
במ״ג במשנה ג׳, במחזור גדול, ברכת מגלה (ב״מ).
במג״א בעל מגן אברהם (במ״א).
במגו״מ במלחמות גוג ומגוג (במגו״ג).
במד׳ במדנחא, במדבר, במדרש (במדר׳).
במד״א (בד״א) במה דברים אמורים.
במדה״נ במדרש הנעלם (ס׳).
במד״ר במדרש רבה (במדר״ר), במדבר רבה.
במ״ה בורא מאורי האש, ברכת מאורי האש, במדרש הנעלם (ס׳), במדינות הללו, במקח השוה (במה״ש), ברוך משנה הבריות.
במה״ש במזג השוה (במזה״ש), במקח השוה.
במו״מ במשא ומתן, במקח וממכר, במגע ומשא.
במורו״ר ברשות מרנן ורבנן ורבותי.
במו״ש במוצאי שבת (במ״ש).
במ״ז במטת זהב (ס׳).
במזה״ש במזג השוה (במה״ש).
במז״ל בעדן מנוחתו זכרו לברכה.
במ״ח באר מים חיים (ס׳).
במח״כ במחילת כבודו (במ״כ).
במחכ״ת במחילת כבוד תורתו.
במ״ט (במע״ט) במעשים טובים.
במ״י בצאתי מירושלים (ת׳).
במי״א עמב״ד במהרה יבוא אלינו עם משיח בן דוד.
במיו״כ במוצאי יום כפור.
במי״ט במוצאי יום טוב.
במיט״א במוצאי י״ט אחרון (ראשון).
במי״כ במוצאי יום כפור (במיו״כ).
במ״כ במחילת כבודו.
במכ״ה במחילת כבודו הרב (-הרם).
במ״ל בעל מרפא לשון (ס׳), במשנה למלך (ס׳).
במל׳ במלכות.
במלזו״ש במלכיות זכרונות ושופרות.

ביה״ק בית הקברות (בה״ק).
ביה״ש בין השמשות (בה״ש, בהש״מ).
ביה״ת בימי התשובה.
ביוב״ש בית יוסף ובאר שבע (ס׳) (יעב״ץ).
ביו״ד בשר יין ודגים, ביורה דעה (ס׳).
ביו״ט ביום טוב.
ביז״ת בי״ז תמוז.
ביה״ל בן שמונה עשר לחופה.
ביט״א ביום טוב ראשון.
ביט״ב ביום טוב שני.
בילב״ע בינו לבן עצמו.
בילא״ו ברוך יי׳ לעולם אמן ואמן.
בי״מ בעשרה מאמרות (ס׳).
בי״מ בל״פ ביציאת מצרים בליל פסח (יעב״ץ).
בי״ם בעשר ספירות (ק׳).
בי״ע בריאה, יצירה, עשיה (ק׳).
ביע״ו ביעלה ויבוא (ביע״ו).
ביר׳ בירה (בית המקדש), בירושלמי (בירו׳).
בי״ש (ביר״ש) ביראת שמים.
בישה״ד ביישוב הדעת.
ביש״מ בישיבה של מעלה.
ביש״ע ביום שמיני עצרת.
ביש״ק ביום שבת קודש.
ביש״ש בים של שלמה (ס׳).
בי״ת בשר, יין, תכלת; בימי תשובה.
ב״כ ברכת כהנים, בת כהן, בשביל כן (בש״כ), בגין כך, בגדי כהונה (ס׳), ב׳ ככרות, בעל כנפים (ס׳), בר כוכבא, בית כר, בת כותי, בנות כותיים, בתי כנסיות, באי כח.
בכ״א בכל אופן, בכמה אופנים, בכרך אחד.
בכא״ה בכבוד אלהים הסתר (דבר?).
בכא״פ בכדי אכילת פרס (כא״פ).
בכבו״ע בכבודו ועצמו.
בכ׳ בכ׳ בכ׳ בכיסו, בכוסו, בכעסו.
בכ״ג בכמה גווני, בכונה גדולה, בכהן גדול.
בכ״ד בכמה דוכתין.
בכ״ה (ס׳) בכל הסידורין, בכל השנה (בכה״ש), בכתבי הקודש (בכה״ק), בכורי העתים (ס׳).
בכה״ג בכהאי גוונא, בכנסת הגדולה (ס׳).
בכה״כ (בההת״כ) בכל התורה כולה.
בכה״מ ברוך כבוד יי׳ ממקומו, בכל המקומות.

בכה״פ בכל הפוסקים, בכל הפירושים.
בכה״ק בכתבי הקודש (בכ״ה).
בכה״ת בכל התורה.
בכ״ו ב״כ בין כך ובין כך.
ב״כ וב״מ בתי כנסיות ובתי מדרשות.
בכח״ב בכתר, חכמה, בינה (ק׳).
בכ״ט בכמה טעמים, בכי טוב.
בכ״י בכל יום.
בכיו״י בכל יום ויום.
בכי״מ ברוך כבוד יי׳ ממקומו.
בכ״ל בכל לבבו (ב״ל).
בכל״א בכל לילה אחד.
בכל״ם (שימושי המקור) (ד׳).
בכל״ע בין כסא לעשור.
בכ״מ בכל מקום, בכמה מקומות, בכסף משנה (ס׳), בכתר מלכות (ס׳), בינה, כתר, מלכות (ק׳).
בכמ״ר בן כבוד מעלת רבי.
בכמש״מ (במש״מ) בכל מקום שאתה מוצא (במשא״מ).
בכ״ע בכל ענין, בכונה עצומה, בכלילות עשר, בכתר עליון (ק׳), בכולי עלמא, בכל העולם (בכה״ע).
בכ״פ בכל פנים, בכל פעם.
בכפו״פ בכל פעם ופעם.
בכ״ק בכמה קהלות.
בכ״ש בכל שעה, בכל שהוא, בכור שוטה, בכסא שן (ס׳), בעל כישוף, בעלת כשפים, (בן כלבא שבוע).
בכשו״ש בכל שעה ושעה, — שעתא ושעתא.
בכש״ת בכתרה של תורה.
בכ״ת בכבוד תורתו.
בכת״י בכתיבת יד (בכ״י), בכל תפוצות ישראל.
ב״ל בית לחם, ב׳ לילות, בן לוי, בכל לבבו (בכ״ל), בינה לעתים (ס׳) (בל״ע), ברכת לבנה.
בל״א בלשון אשכנז, — ארמי, בליל א׳ — אחרון.
בלא״א בן לאדני אבי.
בלא״ה בלאו הכי.
בל״ב ברוך לעולם בוראו, בליל ב׳, בינו לבינה.

בזשב״י ערש״מ בזמן שבני ישראל עושין רצונו של מקום.
ב״ח בעל חוב, בעלי חיים (בע״ח), ב׳ חדשים, בן חורין, בני חורין, ביעור חמץ, בדיקת חמץ, בן חמיו, בן חלוצה, בית חרש (ס׳), ביום חודש, ביקור חולים.
בח״א בחידושי אגדות, בחלק א׳.
ב״ח אל״ש ביקור חולים אין לו שיעור.
בחג״ת בחסד, גבורה, תפארת (ק׳).
בחגת״מ בחסד, גבורה, תפארת, מלכות (ק׳).
בח״ד (בחו״ד) בעל חוות דעת (ס׳).
בחדר״ג בחרם דרבנו גרשון.
בחדרגמ״ה . . . . . מאור הגולה.
בח״ה בעל חובת הלבבות — חמדת הימים (ס׳).
בחה״ס בחג הסוכות, בחול המועד סוכות. (בחהמ״ס).
בחה״פ בחג הפסח, (בחהמ״פ) בחול המועד פסח.
בחה״ש בחג השבועות.
בחו״א בחסד ואמת.
בחו״ב בחכמה ובינה (ק׳).
בחו״ג בחסד וגבורה (ק׳).
בחוה״ג בחוקות הגוים.
בחוה״מ בחול המועד.
בחו״ח בכל חרא וחרא.
בחו״י בעל חוות יאיר (ס׳).
בחוי״ת בחסרות ויתירות.
בחו״ל בחוץ לארץ.
בחו״ע בהמה חיה ועוף.
בחו״פ בחנוכה ופורים.
בח״ז בחתימת זקן.
בח״ח בחרם חמור.
בח״י בחתימת יד — ידי.
בחי׳ בחידושים, בחינה.
בחי״א בן חכם ישמח אב.
בח״כ בחזקת כשרות.
בח״ל (בחו״ל) בחוץ לארץ.
בח״מ בחושן משפט (בחש״מ) (ס׳).
בח״ס בחטף סגול (ד׳), ב״ח ספירות (יעב״ץ).
בחס״ל בעל חסד לאברהם (אזולאי) (ס׳).
בח״ע בחינת עולם (ס׳), בחזון עברית (?).
בח״פ בחטף פתח (ד׳), בליל חג פסח (בלח״פ).
בח״ש בחומר שבועה, בחכמת שלמה (ס׳).
בחש״מ בחולו של מועד, בחושן משפט (ס׳).
בח״ת ברכת חתנים.
בט׳ בטעם.
בטא״ח בטור אורח חיים (ס׳).
בטא״ע בטור אבן עזר (ס׳).
בט״ב בתשעה באב (ל׳).
בטוב״ב בלי טבול ובלי ברכה.
בט״ח בן ט׳ חי.
בטו״ט בטוב טעם.
בטוטו״ד בטוב טעם ודעת.
בטח״מ בטור חושן משפט (ס׳).
בט״י בטבול יום.
בטי״ד בטור יורה דעה (ס׳).
בט״ל בין טוב לרע.
בט״מ בטומאת מת, בטעם מפסיק (ד׳).
בט״ש בטומאת שרץ.
ב״י בן - בר - בני ישראל, בני יעקב, בית יוסף (ס׳), בונה ירושלים (ת׳), בית ישראל, בני יונה, ב׳ יסודות, ב׳ ימים, בן יחיד, בת יחידה, בן יומו, בני יששכר, בת יומה, בית יהודה (ס׳).
בי״א (ביד״א) בידי אדם.
ביא״י בשם י״י אלהי ישראל.
ביאע״ה ביעקב אבינו עליו השלום.
בי״א עמב״ד במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד (ת׳).
ביב״ח בי״ב חודש.
בי״ד בשר, יין, דגים; ביורה דעה (ס׳), בית דין.
ביד״א בידי אדם.
ביד״ש בידי שמים.
ביה״ג בימות הגשמים.
ביה״ח בימות החמה, בית החולים.
ביה״כ (ביוה״כ) ביום הכפורים.
ביה״כ של״ב(ש) ביום הכפורים שחל להיות בשבת.
ביהל״ו ברוך י״י המבורך לעולם ועד.
ביה״ס (בה״ס) בית הספר.
ביה״ע(ר) בין הערבים.

בה״ט בעל הטורים (בעה״ט), בהלכת טומאת (יעב״ץ), באר היטב (ס׳).
בה״ט וה״מ ברכת הטוב והמטיב.
בהי״ט בהימים טובים.
בהיסה״ד בהיסח הדעת.
בה״כ ברכת הכוס, בית הכנסת, בית הכסא.
בה״ל בהאי לישנא, בזה הלשון (בזה״ל), בעל הלכה, בלע המות לנצח.
בהל׳ בהלכות.
ב״ה לא״ו (בילא״י).
בה״מ בין המצרים (ב״ה), ביאור המלה, ברכת המזון (בהמ״ז, ב״ה), ברכת המינין, בני המן, בית המרחץ, בהפסד מרובה.
בהמ״ג ברכת המגילה.
בהמ״ד בית המדרש (ביהמ״ד).
בהמ״ז ברכת המזון.
בהמ״ט בית המטבחים.
בה״מ וצ״ג בהפסד מרובה וצורך גדול.
בהמ״ק בית המקדש (ביהמ״ק).
בה״נ ברכת הנהנין, בין הנרות, בן הנדה.
בהנה״ח בהנץ החמה.
[בה״נ וא״ק בעל הנפש ואגרת הקודש (יעב״ץ)].
בה״ס בעל הספר, בית הספר (ביה״ס).
בהסו״ת בהספד ותענית.
בה״ע בין הערבים (ביה״ע), בהאי עלמא, בעל העברונות.
בהע״א בהעלם אחד.
בהעי״ט בעל העיטור (ס׳).
בהע״ק בעל העקידה (ס׳).
בה״פ ברכת הפטורה.
בה״ק (ביה״ק) בית הקברות.
בהק״ר בר הקדוש רבי.
בה״ר בהושענא רבא, בהונאת רע.
בהר״ד (מולד של תוהו) (ל׳).
בה״ש בין השמשות (ביה״ש), בית השואבה, ברכת השחר, בהאי שעתא, ברכת המעביר שינה.
בה״ש דמ״ש בין השמשות דמוצאי שבת.
בהש״ו בהשקט ובטח.
בהש״מ (בה״ש)

בה״ת ברכת התורה (ב״ה), בהלכות תפלה, בית התפלה.
ב״ו בשר ודם, ברי ושמא, ברכה והצלחה.
בוב״ב בנים ובני בנים, בניו ובני בניו.
בוג״ד וב״א (ל׳).
בו״ד בשר ודם (ב״ו).
בוב״ע (בושב״ע) ברי ושמא ברי עדיף.
בוה״ע בעל ווי העמודים (ס׳).
בו״ז שני, ששי, שביעי.
בו״ח בשר וחלב.
בו״ט (בונ״ט) באו ונחזיק טובה.
בומ״ף (ממוצא השפתים) (ד׳).
בו״פ בושת ופגם.
בו״ר בא וראה, בקי ורגיל.
בו״ת בנו ותלמידו.
ב״ז בן זכאי, בן זומא, בן זכר, בעבור זה, בת זוגו, בזכות זה, בעילת זנות (בע״ז).
בז״א בזמן אחד.
בזבל״א בזה בורר לו אחר.
בזא״ז בזה אחר זה.
בזב״ש בזבח שמואל (ס׳).
בז״ג בזקף גדול.
בז״ה בזה הדרך.
בזה״א בזה האופן.
בזה״ב ברוך זוכר הברית.
בזה״ז בזה הזמן, בזמן הזה.
בזה״ל בזה הלשון.
בזה״ע בזה הענין.
בזה״ת בזה התנאי.
בזוב״ש בזדון ובשגגה.
בזו״הק בזוהר הקדוש (ס׳).
בזכ׳ בזכות.
בזל״ז בין זה לזה.
בזמגו״מ בזמן גוג ומגוג (בזגו״מ).
בזמה״א בזמרת הארץ (ס׳).
בז״צ בזבחי צדק (ס׳).
בז״ק בזקף קטן.
בזק״ג בזמן קבוץ גליות.
בזשאבמ״ק בזמן שאין בית מקדש קיים.
בזשבה״ק בזמן שבית המקדש היה קיים.
בזשבהמ״ק בזמן שבית המקדש קיים.

ב״ג ב״ג בן גר, בן גיורת.
ב״ג וב״ח בן גרושה ובן חלוצה.
בג״ד בג׳ דברים, בגין דא, בגין דאתמר.
בג״ד כפ״ת (ד׳) (מקבלין ד״ח וד״ק).
בג״ד כפ״רת (ד׳).
בגד״מ בגמרא דבני מערבא.
בג״ה בגבורת השם — הבורא, בגזירת השם, בינה גבורה, הוד (ק׳).
בג״ח בעל גמילות חסדים (בעג״ח).
בגי׳ בגימטריא.
בג״כ בגין כך.
בג״לר בין גואל לרופא.
בג״לת בין גאולה לתפלה (בגא״לת).
בג״מ בג׳ מקומות. — מלאכות — מלכיות.
בג״ע בגן עדן, בגילוי עריות, ב׳ גוזרי עצים.
בג״ר בג׳ ראשונות, (מן הספירות) (יעב״ץ).
בד׳ בארבע, בדרך.
ב״ד בית דין, בעל דין, בן דעת, בר דעת, בני דיעה, בעל דבר, בן דרוסאי, ברח דודי (ת׳), בן דוד, בסיעתא דשמיא, בעל דקדוק.
בד״א במה דברים אמורים, ברוך דיין אמת, בדבור אחד, בדבר אחר, בדרך ארץ, בעל דרך ארץ (בעד״א), בדפוס א׳, בדרך אחר.
בדא״ה בדיני אומות העולם.
בדא״ח בדברי אלהים חיים.
בד״ב בדפוס ב׳ (ד״ב).
ב״ד ב״ד בת דינא בטל דינא.
בד״ג בדרך גוזמא.
בד״ה בדבור המתחיל, בדברי האומר (בדה״א), בדברי הימים, בדרך הפלגה (בדה״פ).
בדה״ג בית דין הגדול.
ב״ד ה״פ בתר דבעיא הדר פשטה.
בד״ו (לא בד״ו פסח) (ל׳), בדוק ומנוסה.
בד״ז בדבר זה, בדרך זה.
בד״ח בדברי חכמים, בדרך חידה (חיבה), בדברי חול, בדברים חיצונים.
בדו״(ר) בדחילו ורחימו.
בדחז״ל בדברי חכמינו ז״ל.
בד״י בדיני ישראל.
בדיע׳ בדיעבד.
בד״כ בד׳ כנפות, — כוסות.

בד״ל בד׳ לשונות.
בד״מ בדיני ממנות (ד״מ), בדבר מצוה, בדרכי משה (ס׳).
בדמש״א בדמשק ארש (טנ׳).
בד״נ בדיני נפשות (ד״נ), בוצינא דנהורא (בוד״נ).
בד״פ בד׳ פרשיות.
בד״צ בית דין צדק.
בד״ק בדרך קיצור (בעל דין קשה), בדפוס קדמון — קונשטנטינה.
בד״ש בדיני שמים, בדמעות שליש.
בדש״י בית דין של ישראל.
בדש״מ בית דין של מעלה.
בדש״נ בית דין של נכרים.
בד״ת בדברי תורה, בדין תורה.
בדתה״ק בדת תורתנו הקדושה.
ב״ה ברוך השם (בה״ש), ברוך הבא, ברוך הוא, בית המקדש (בהמק׳), בית הכנסת (ביה״כ), בעזרת השם (בעה״ש), בעל הבית (בעה״ב), בעולם הבא (בעוה״ב), ברוך המקום, בין המצרים, בעל הכרח, ביאור המלה (בה״מ), ברכת הלבנה (בה״ל) בשעת הדחק (בשה״ד), בשעת הכושר (בשה״כ), בית הכסא (ביה״כ), בין השמשות (ביה״ש), בן הדבקים (בה״ד), ברכת התורה (בה״ת), בנין הורדוס, בית הלל, ביום השמיני (ת׳).
בה״א בהעלם אחד (בהע״א), בית הלל אומרים.
בה״ב שני וחמישי ושני, בית הבחירה, בין הבתרים, בהר בחקותי (ב״ב), בהר הבית.
בהב״ל בית הבליעה.
בה״ג בהאי גוונא, בעל הלכות גדולות, בהמה גסה (ב״ג), ברכת הגומל, ברכת הגשם, באר הגולה (ס׳) (באה״ג), בריאות הגוף.
בה״ג ובה״נ בריאות הגוף ובריאות הנפש (הנשמה).
בה״ד בהמה דקה (ב״ד).
בהה״ב (בה״ב) בהר הבית.
ב״ה וב״ש ברוך הוא וברוך שמו.
בה״ז בהאי זמנא, ברכת הזבח (ס׳).
בה״ח בית החיים (ביה״ח).

בא״י אמ״ה ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם (ת׳).
בא״י אמ״ה אקבמ״ו ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו (ת׳).
באי״ה ברכו את יי׳ המבורך (ת׳).
ב״א י״ח בני אדם יושבי חושך (ת׳).
באי״י ברוך אדני יום יום.
בא״י ש״ת ברוך אתה יי׳ שומע תפלה (ת׳).
בא״ל(ח) בין אדם לחברו.
בא״למ בין אדם למקום, בין אור לחושך.
בא״מ באיזהו מקומן, באבינו מלכינו (ת׳), בארץ מצרים, באוהל מועד.
בא״ק באיזו קהלות.
בא״ר בידך אפקיד רוחי, באר רחובות (ס׳).
באר״ות בן אדם רמה ותולעה.
באריכ׳ באריכות (בא׳).
בא״ש באר שבע (ס׳)׳ באותה שעה (באה״ש).
ב״ב בן בית, בני ביתו, בן ברית, בני ברית, בעל בית, בעלי בתים, בעל בית (בע״ב), בן בתירא, תרין תרין, בבא בתרא, בעל ברית, ב׳ בתים, בן בוטי, בטל ברוב, בו ביום, במהרה בימינו, בהר בחוקתי, בראיה בעלמא, בשר בחלב (בני ברק), בן בנו, בר בר.
בב״א בכת אחת, במהרה בימינו אמן, בן בתירא אומר, בבני אדם, בבית אל (ס׳).
בב״א כ״פ בבית אל כמה פעמים (יעב״ץ).
בב״ב ב׳ בנינים בו, בן בג בג, בברכה שניה, בלעם בן בעור.
בבבה״ב בברית בין הבתרים.
ב״ב בח״ל בין בארץ בין חוץ לארץ.
בב״ד בבית דין, בבית דוד, בבלי דעת, בפני בעל דין.
בבדשי (בדש״י) בבדש״נ (בדש״נ).
בב״ה בנין בית הבחירה (המקדש), בבדיקת הבית (ס׳).
בב״הא בבית האסורים.
בב״הב ברית בין הבתרים, בבית הבליעה.
בב״הי בבית היין.
בב״הכ בבית הכנסת.
בב״המ (בב״ה) בביאת המשיח.
בב״המד בבית המדרש.
בב״המז בברכת המזון.
בב״המי בברכת המינין.
בב״המ י״ר שיב״ב בבית המקדש יהי רצון שיבנה במהרה בימינו.
בב״המר בבית המרחץ.
בב״המש בבית המשתה.
בב״הס בבית הספר (ב״הס).
בב״הש בברכת השחר (בה״ש).
בב״הת בברכת התורה.
בב״ו בשל״ב בין במינו ובן שלא במינו.
בב״ז בעילתה בעילת זנות.
בב״ח בשר בחלב, בר בר חנה.
בבח׳ בבחינת.
בבט״ג בקי בטיב גטין.
בב״י בבן ישראל, בבני ישראל, בב׳ ימים, בתולת בת יהודה (ס׳), בבית יוסף (ס׳).
בב״י וב״י בבל יראה ובל ימצא.
בב״כ בברכת כהנים.
בבל״י בבית לחם יהודה.
בב״מ בבעל מום (בבע״מ), בעל ברית מילה.
בב״ס בב׳ סעודות, בטל בששים (בב״ש).
בב״ע בבני עניים, בבית עולמים.
בבע״ח בבע״חי (בע״ח בע״חי).
בבע״מ בבעל מום.
בב״פ בב׳ פרשיות — פרקים — פסוקים.
בב״ק בבת קול.
בב״ר בטל ברוב, בבראשית רבה, בר בי רב.
בב״ש בבית שמואל (ס׳), בבת שבע, בבאר שבע (ס׳), בטל בששים (בב״ס), בשמת בת שלמה (ס׳), בבגדי שבת.
בב״ש א״א בבריתו של אברהם אבינו.
בב״ת בבל תוסיף, בבל תלין, בבל תשחית, בעל בלתי תכלית, בעל בית תפלה, בבל תאחר.
בבתה״ם בבתי הספר.
בבת״ח בבל תאכל חמץ.
בבת״ם בבתי ספר.
ב״ג בישול גוים, בן גוריון, בן גמליאל, בן גרושה, ברכת גשם, בהמה גסה (בה״ג), תרי גווני, במה גדולה, בער גאלדבערג.
בג׳ בשלושה.
בגא״לת בין גאולה לתפלה.

אש"מ אשם מצורע (א"מ), אש שמים מים (אמ"ש).
אש"נ אשם נזיר (א"נ).
אש"ע אין שם עדים.
אש"ש אמר שמואל שולם (יוחסין).
א"ש ת"ב אהבה שהיא תלויה בדבר.
א"ת אם תאמר, אי תימא, אל תקרי, אמרי תורה, אל תתמה, אמרה תורה, איפכא תניא, אהלי תם (ס'), ארבע תעניות (ס').
אתב"ע אל תשכן באהליך עולה.
א"ת ב"ש (שבת ק"ד א')
א"ת אותי תעב, אתאוה לו?
ב"ש בי לא חשק, שמי יחול עליו?
ג"ר גופו טימא, ארחם עליו?
ד"ק דלתותי נעל קרניו לא אגדע?
א"ת ב"ש אם אתה בוש וגו'.
א"ת: א' תשעה באב **ב"ש:** ב' שבועות.
ג"ר: ג' ראש השנה **ד"ק:** ד' קריאת התורה **ה"ץ:** ה' צום כפור **ו"ף:** ו' פורים שעבר. (קביעת המועדות מימי הפסח).
את"ד אשרי תמימי דרך.
את"ה אגרת תחית המתים (ס').
את"י אל תעזבני יי'.
את"כ אל תהי כאבותיך (ס').
א"ת כ"ל הדברי"ם אש"ר עש"ה (ברא' כ"ד ס"ו) "אל "תתמה "כי "לא "הבאתי "דם "בתולי "רבקה "יש "מקום "אשר "שם "רובצים "עופות "שומרים "הדם.
א"ת כ"ל הדברי"ם האל"ה (ברא' כ"ט י"ג) "אל "תתמה "כי "לא "הבאתי "דבר; "בממון "רב "יצאתי "מאבא, "הלך "אליפז "לקח "הכל.
את"ל אם תמצא לומר, אי תימא לי, אם תאמר לי, אם תקשה לך, אם תרצה לידע.
אתע"ד אל תעלה על דעתך.
א"ת ע"י אל תירא עבדי יעקב (ת').
את"ת אי תניא תניא.

ב

ב' בינה (ק').
ב"א בית אב, בן אדם, בני אדם, בן אשר, בר אורין, בן אחיו, בנין אב, ברכת אירוסין, ברכה אחרונה, בן אפרים, בית אפרים (ס'), במקום אחר (במ"א), בדרך אחר (בד"א), ב' אמצעיות, ב' אתרגים, בני אהרן, בר אבא, בר אהבה.
בא' באריכות (באריכ').
בא"א באיזה אופן, באשת איש, באם אמרת(?), בית אב אחד, באופן אחר.
בא"א ע"ה באברהם אבינו עליו השלום.
בא"ב באלף בית, באלפא ביתא.
בא"ג באזן גליון (באו"ג).
בא"ד באותו דבר (באו"ד) (באה"ד).
באד"ה באותו דבור המתחיל (?).
באה"ג באר הגולה (ס') (ב"ה).
באה"ד באותו הדבור (בא"ד).
באה"י באותו היום (באו"הי).
בא"ה לב"מ בין ארור המן לברוך מרדכי.
באה"מ באוהל מועד (ס').
באה"ר באהבה רבה (ת').
באה"ש באותה השעה.
באו' באונס.
בא"ו באבא ואימא (ק'), ברכת אירוסין ונשואין, (בא"ונ).
באוב"ר באונס וברצון.
בא"ומ באוכלין ומשקין.
ב"א ומט"ז וש"הד בית אל ומטת זהב ושער הדלק (יעב"ץ).
בא"ונ ברכת אירוסין ונשואין (בא"ו).
באו"ש באותה שעה.
בא"ז (באו"ז) באור זרוע (ס').
בא"ח באורח חיים (ס') (באו"ח).
בא"י בארץ ישראל, ברוך אתה יי' (ת').

אע״ל אמרתי עת לעשות (יעב״ץ).
אענ״ע אבן עזרא נוחו עדן, אמר עולא נשמתו עדן.
אע״פ אף על פי.
אעפ״ז אף על פי זה.
אעפ״כ אף על פי כן.
אע״ש ארוך שועי (ת׳).
א״פ אכילת פרס, אין פוחתין.
אפב״ל אין פרעניות בא לעולם.
אפ״ה אפילו הכי (אפי״ה).
אפוד״י אני פרופיט דוראן (פראפט).
אפותק״י אפו תהי קאי.
אפ״ם אחד פסיק סימן.
אפ״ת אפילו תימא.
א״צ אין (אינו) צריך, — צריכין, ארץ צבי, אלי ציון (ת׳), אינו צריך.
אצ״ב אין צריך בדיקה.
אצ״ו אלי ציון ועריה (ת׳).
אצ״ל אין צריך לומר — לברך — להוסיף — להדליק — לחזר — לכתוב — להפך — לקדש — להתענות — להאריך.
אצ״ל בבה״פ אין צריך להדליקבכל הפתחים.
אצל״י אין צריך להאריך יותר.
א״צ לל״ש אין צריך להעלות לו שכר.
אצע״ש אין צועקין על שעבר.
א״ק אמר קרא, אלא קשה, איכתב קשה, אתה קדוש (ת׳), אדם קדמון — קדמאה (ק׳), אין קוראין, אחרי קדושים, איסור קדושה, אין קץ.
אקא״ה אין קוראין את ההלל.
אקא״ע אדם קרוב אצל עצמו (אל עצמו).
אקב״ו אשר קדשנו במצותיו וצונו (אקבמ״ו).
אקנ״ם אין קטינור נעשה סנינור.
אק״ש אין קונין שביתה.
א״ר אמר רבי, אמרו רבותנו, אמר רחמנא, איכה רבתי (ס׳), אליהו רבא (ס׳), אבל רבתי (ס׳), אל רחום.
אר״א אמר ר׳ אליעזר.
אר״א ר״י ת״א אחד ראש אחדותו — ראש יחידו — תמורתו אחד.
[ארבשמט״ק ש״א אדם רוצה בקב שלו מט׳ קבין של אחרים].

ארגמ״ן אוריאל, רפאל, גבריאל, מיכאל, נוריאל.
ארה״ל ארזי הלבנון (ת׳).
ארז״ל אמרו רבותנו ז״ל.
אר״ט אמר ר׳ טרפון.
אר״י אמר ר׳ יהודה, אשכנזי ר׳ יצחק (לוריא).
אריב״ג אמר ר׳ יהושע בן גדיא.
אריב״ל אמר ר׳ יהושע בן לוי.
ארי״ה אלול, ראש השנה, יום כפור, הושענא רבא (ארי״ה שאג מי לא ייראי).
אר״ל אמר ריש לקיש, אין רצונו לומר, אין ראוי לומר, אחרי רבים להטות.
ארמ״ע אש, רוח, מים, עפר.
אר״נ אז רוב נסים (ת׳), אין ריחה נודף.
ארס״ב(ל) אינו רואה סימן ברכה (לעולם).
אר״ד אחר רוב דיעות (בר״ד).
אר״ש ארבע ראשי שנים, אמר ר׳ שמעון, אל רחום שמך (ת׳).
ארשב״ג אמר ר׳ שמעון בן גמליאל (רשב״ג)
ארשב״י אמר ר׳ שמעון בן יוחאי (רשב״י).
ארשב״ל אמר ר׳ שמעון בן לקיש (אר״ל).
אר״ת אמר רבינו תם.
א״ש אמר שמואל, אלה שמות (ס׳), אבינו שבשמים, אבן שתיה (ת׳), אתי שפיר, ארוך שועי (ת׳), אשר שבת (?), ארבעה שומרים, אבא שאול, אותה שנה, אותה שעה, אדר שני, אין שוחטין, אגב שטפא, אמרי שפר (ס׳), איסור שבת, אילה שלוחה (ס׳).
אש״א אבא שאול אומר.
אשאה״פ אין שוחטין את הפסח.
אש״ב אבינו שבשמים, אלהינו שבשמים (א״ש).
אש״ה אשר הניא (ת׳).
אש״ו אושר שלום ובינה.
אש״ח אשם שפחה חרופה.
אש״ט אמר שם טוב.
אש״י אדני שיתברך, אמוני שלומי ישראל (ת׳).
אשי״ב אור ששת ימי בראשית.
אשכ״ב איש שכל בו.
אש״ל אכילה, שתיה, לויה (ויטע א״ש״ל, ב״ר כ״א), אין שומעין לו.
אשלד״ע אין שליח לדבר עבירה.

אמח״ל אבינו מלכנו חטאנו לפניך (ת׳).
אמ״ט אינו מטמא.
אמ״י אחד מי יודע (ת׳).
אמ״י מ״פ אין מקרא יוצא מידי פשוטו.
אמי״ץ אבי מורי ישמרהו צורו.
אמיר״ה אדונינו מלכנו ירום הודו.
אמכ״ה אמאי כולי האי.
אמ״ל אדם מועד לעולם, איסור מלאכה. אם מותר ליטול. אין מזל לישראל.
אמל״ה אם מותר להתענות, אין מורידין לפני התבה.
אמ״נ אל מלך נאמן, אין מזכירין נשמות, (אדני מלך נאמן).
אמס״ת אין מוציאין ספר תורה.
אמ״ע אין מקבלין עדות.
אמע״ה אין מבדילין על הנר, אין מברכין על האור. אין משיבין על ההיקש.
אמ״פ (דמ״פ).
אמ״צ אין מצטרפין, אדני מלך צדק. (?)
אמ״ק אין מקבלין — מקיפין.
אמק״ט אינו מקבל טומאה.
אמ״ר אל מלא רחמים (ת׳), אין מביאין ראיה.
אמ״ר מה״ש אין מביאין ראיה מן השוטים.
אמ״ש אומרין מי שברך, אגדת מר שמואל, אש, מים, שמים.
אמ״ת איוב משלי תהלים, אין מתענין, אמת מארץ תצמח.
א״נ אם נאמר, אי נמי, אי נימא, אוהב נפשו, אינו נאמן, אלהי נשמה (ת׳), אלהי נצור (ת׳), אתה נגליתה (ת׳), ארי נוהם (ס׳), אוצר נחמד (ס׳), אין נוהגין, אין נותנין, איסור נבלה, אינו נדון, אינו נראה, אשם נזיר, אמרי נועם (ס׳).
אנד״ש אוהב נפשו דורש שלומו.
אנול״ל אנכי ולא יהיה לך.
אני״ל אתה נותן יד לפושעים (ת׳), אי נמי יש לומר.
אנ״כ אוריתא נביאיא כתוביא, אין נושאין כפיהם, אורות נצוצות כלים (ת׳).
אנכה״ג (אכה״ג) אנשי כנסת הגדולה.
אנכ״י אנא נפשי כתיבת יהבית (שבת ק״ה); אמירה, נעימה, כתיבה, יהיבה (שם); יהיבה, כתיבה, נאמנין אמריה (שם).
אנ״ל אין נותנין לו.
אנל״פ אין נראה לפרש.
אנלת״א אשר נתן לנו תורת אמת (ת׳).
אנס״ו אמן נצח סלה ועד.
אנע״פ אין נופלים על פניהם (ואא״ת=ואין אומרין תחנון).
אנקת״ם אל נא קרב תשועת מצפיך.
פסת״ם פחודך סר תוציאם ממאסר.
פספסי״ם פדה סועים פתח סומים ישעך מצפים.
דיונס״ם דלה יוקשים וקבץ נפוצים סמך מפלתינו.
אנ״ש אנשי שלומנו.
אנש״ב אלהי נשמה שנתת בי (ת׳).
א״ס אין סוף, אתקינו סעודתא (ת׳), אין ספק, אגב סודר, אנשי סדום, אחריות סופר, אבן סנה (ן׳ סנה).
אס״ב אסור בהנאה, אסמכתא בעלמא.
אסב״ל אין סמיכה בחוץ לארץ.
אס״ד אי סלקא דעתך.
אס״ז אסיפת זקנים (ס׳).
אס״ל אלא סבירא ליה, אתה סתר לי.
אסנ״ת משבח״ת אנוסה, שנואה, נדה, תמורה, מורדת, שכורה, גרושת הלב, חצופה, תערובות.
אסע״ה(נ) אין סומכין על הנס.
אס״ף אתנח סוף פסוק.
א״ע אבן עזרא, אמר עולא, את עצמו, אבא עלאי (ק׳), אימא עלאה (ק׳), אדון עולם, אתם עדי, איסור עריות, אחיזת עינים (אח״ע), אמה עבריה, אמרו עליו, אכילת עראי.
אעא״מ אין עונשין אלא מזהירין.
אע״ג אף על גב.
אעה״ז אם עבר הזמן (אע״ז).
אעודל״ת אתי עשה ודחי לא תעשה.
אעו״ע את עונם ואת עון (יעב״ץ).
אע״ז אם עבר זמנו.
אע״כ אלא על כרחך.
אעכ״פ אלא על כל פנים.

אל״א אחד לאחד, אחת לאחת, אם לא אמר, אי לא אמרת, אין לי אלא, אדם לאדם.
אל״א אמ״א אם לא אמר אין מחזירין אותו.
אלא״ע אור לארבע עשר (אלי״ד).
[אל״א שאל״ש אין לך אדם שאין לו שעה].
א״ל ב״ם (mut. lit.) (שבת ק״ד א׳).
אל״ה אי לאו הכי.
אלהוא״ה אלהי האלהים ואדני האדנים.
אלה״ק = אולה״ק.
אלה״ר אבק לשון הרע.
אלו״ל אני לדודי ודודי לי. והאלהים אנ״ה לידי״ו ושמתי לך.
אל״ח אין לו חזקה.
אל״ח לע״ה אין לו חלק לעולם הבא.
אל״י אתהלך לפני יי״.
אלי״ג אם לא ירדו גשמים.
אלי״ד אור לי״ד (אלא״ע).
אל״י ונ״ע אם לא יגיד ונשא עונו.
אלי״ר אליבא ריקנא.
אלי״ש אור לישרים (ס׳).
אל״כ אם לא כן.
אלכה״ג אלמנה לכהן גדול.
אל״ל אית לן למימר.
אל״מ אל למושעות (א״ל), אמשל לך משל, אין לנו מלך.
אלמג״מ אין לך מדה גדולה מזו.
אלמ״ד אלא למאן דאמר.
אלמ״ה אין למדין מן הכללות.
אלמה״כ אין למידין מן הכלל.
אלנ״י אם לא נטל ידיו.
אל״ע אין לו עדים.
אלע״ב אין לנו עסק בנסתרות.
אלע״ז אין לסמוך על זה.
אלע״כ אין להם עליו כלום.
אל״פ אין לפסול.
אל״ק אית ליה קלא.
אל״ר אין לו רשות.
אלש״מ אלא לאו שמע מינה.
אל״ת אפשר לתרץ, אין לתרץ, אין להם תשובה.
אלת״ה אי לא תימא הכי.

א״מ אחד מלא, אמר מר, אחד מחצית, אינו מינו, ארץ מצרים, אחרי מות, אלא מעתה, אב מלאכה, אין מברכין, אל מסתתר (ת׳), אבינו מלכנו (ת׳), איזהו מקומן (ת׳), איפכא מסתברא, אנשי מעשה, אתא מרחוק (ד׳), אין מדליקין, אין מברכין, אין מאכילין, — מתענין, — מפסיקין, אין מוסרין, אשם מצורע (אש״מ), אני מאמין, אונאת ממון, אינו מאמין, אשם מעילה.
אמ״א אלא מה אמר. אין מחזירין אותו.
אמא״מ אין מוציאין אותו מידו.
אמ״ב אין מוחין בידו — (בידם), אין מברכין.
אמב״ד ארבע מיתות בית דין.
אמבב״ק אין משגיחין בבת קול.
א״ם בחוקו״תי אתם משאילין, איה מלכיכם, אנו משיבין, אלהינו מלך, אנו משאילין, איה מלכיכם אין משיבין, אנו משיבין, אלהיכם ממזר; וסימן: בית דין חונקין וקוטלין תלוי ישי.
אמ״בל״ת אין מספיקין בידו לעשות תשובה.
אמב״ם אין מסיחין בסעודה (אמס״ב).
א״מב״ש אני מאמין באמונה שלימה.
אמ״ד אינו מאן דאמר, אמסטרדאם.
אמ״ד שלב״ל אדם מקנה דבר שלא בא לעולם (אאמ״ד שלב״ל).
אמ״ה אבר מן החי (אמה״ח), אלהינו מלך העולם, אמרו מלאכי השרת (אממ״ה).
אמה״י אמר השם יתברך (אה״י).
אמה״כ אמר הכתוב (א״ה).
אמה״ל אוי מה היה לנו.
אמ״ה להקב״ה אמרו מלאכי השרת לפני הקב״ה.
אמה״מ אינו מן המנין.
אמ״ו (אמו״י) אמת ויציב (ת׳), אל מלך ויעבור (ת׳).
אמוה״ק איפכא מסתברא והכי קתני.
אמומ״ב אין מוקדם ומאוחר בתורה.
א״מ ופר״י איזהו מקומן ופרקי ר׳ ישמעאל (יעב״ץ).
אמ״ז ארבע מאות זוז.
אמז״ל אבי מורי ז״ל.

אחמ״כ אחר מחילת כבודו.
אח״ם בט״ע (mut. lit.) (שבת ק״ד א׳).
אחס״ג אחר סעודה ג׳.
אח״ע אחיזת עינים.
אחע״ב אשת חיל עטרת בעלה.
אחא״ע איסור חל על איסור.
אחע״כ אין חייבין עליו כרת.
אח״פ אוזן, חוטם, פה.
אח״ק אחר קבורה.
אח״ש = אגח״ש.
אה״ת אגב חדא תרתי (תרין).
א״ט ארבע טורים (ס׳), אבנים טובות, איסור טרפה.
אט״ב אינו טעון ברכה.
א״ט ב״ה (mut. lit.) (שבת ק״ד א׳).
אטלי״ס אך טוב לך יהיה סלה.
אטל״ס אך טוב לישראל סלה (סמו״ט ק׳).
אטס״ה אחריות טעות סופר הוא.
א״י ארץ ישראל, אינו יודע, אינו יכול, אינם יכולין, אז ישיר (ת׳), אשר יצר (ת׳), אריכת ימים, אלהי ישראל, אור ישראל (ס׳), אתה יצרת (ת׳).
א״א איש ירא(ת) אלהים, אדם ילוד אשה, אינם יראים אלהים.
איא״ה אשר יצר את האדם (ת׳).
איאפ״ל אל יפתח אדם פיו לשטן.
א״ב (איו״ב) אשרי יושבי ביתך (ת׳).
איב״א אי בעית אימא.
איב״ל איבעיא להוא (אב״ל).
איבע״א (אב״א) אי בעית אימא, (איכ״א).
אי״ג אמר יהודה גדליה.
איד״ז (אד״ז) אידרא זוטא (ס׳).
איד״ר אידרא רבא (ס׳).
אי״ה אם ירצה השם, אם יגזור — יעזור השם, אם יש השלום.
איה״נ אנא יי׳ הושיעה נא.
איהש״ר (איש״ר).
איו״י אברהם יצחק ויעקב.
איכ״ל (אכ״ל) איכא למימר.
איכ״ר איכה רבתי (ס׳).
איל״ב אין יכול לחזור בו.

איל״מ אכתי יכול למימר.
אימ״נ אנא יי׳ מלטה נפשי.
אי״ע אמר יעב״ץ, אלהים יכוננה עליון, אלהים יהי עוזרם.
איפמ״ש אומרים יקום פורקן מי שברך,(יעבץ).
אי״ק איסור קדושה.
אי״ק בכ״ר (mut. lit.).
אי״ש חי״ל אך ימי שנות חיים יוסיפו לו.
אישלד״ע (אשלד״ע).
איש״ר אמן יהא שמה רבא (איהש״ר).
אי״ת אדני יתברך (אית״ש שמו), (יתעלה). אי תימא (א״ת).
אית״ן מש״ה וכל״ב (lit. servil.) ד׳).
א״כ אם כן, אינו כדאי, אין כסף, אין כאן, אין כמוך (ת׳), אין כאלהינו(ת׳), ארבע כוסות, ארבע כנפות, אתה כוננת (ת׳), אדם כשר.
אכ״א אכילת ארעי, (אכי״א).
אכאל״א אם כן אין לי אלא.
אכ״ה אמאי כולי האי.
אכה״ג (אנכה״ג אכנה״ג) אנשי כנסת הגדולה.
אכו״ש אכילה ושתיה.
אכ״ט אין כאן טענה.
אכי״ר אמן כן יהי רצון (אוכי״ר).
אכ״י ל״ה אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא.
אכ״כ אין כתיב כאן.
אכל״ק אם כן לימא קרא.
אכל״ר אם כן ליכתב רחמנא.
אכ״מ אין כאן מקומו, אין כמוך (א״כ).
אכמ״ה אם כן מה הגיד.
אכמ״ל אין כאן מקום להאריך.
אכ״ע אכולי עלמא.
אכע״ז אם כן על זה.
אכש״מ אם כן שמע מינה.
א״ל אמר ליה, לו, להו, אי לימא, אית ליה (להו), אין לומר, אמר לי, איכא למימר, אידכר לן, אסור לו, אשתעי לי, אם לאו, אחר למעשה (אח״ל), אין לו — לך, אין להתענות (אלה״ת), אין לברך, — לתרץ, אל למושעות (ת׳), איבעיא להו, אתרחיש ליה.

אהכס״ת (הכס״ת).
אה״ל אתה הראת לדעת (ת׳), אור הלבנה.
אהמ״ט אי הכי מאי טעמא.
אה״מ אוהל המת, אדון המושיע (ת׳), אוהל מועד (ס׳).
אה״מ ואה״מ (אהוא״ה).
אה״נ אי הכי נמי, אומות העולם נמי, אליהו הנביא, אור הנר.
אה״נ אה״ת אה״ג אליהו הנביא א׳ התשבי אליהו הגלעדי (במי״א עמב״ד) (ת׳).
אה״נ יל״ב אור הנר יפה לבדיקה.
אה״ע אבן העזר (ס׳), אהבת עולם (ת׳).
אהע״ג אשר הניא עצת גוים.
אהע״ד וע״ד את האדם על דעתו ועל דעת (יעב״ץ).
אה״פ אחר הפסח (אה״פ).
אה״ק ארון הקודש (א״ה).
אה״ר אב הרחמים(ת׳) (הרחמן), אהבה רבה(ת׳).
אה״ש אבן השוהם (ס׳), אין השכינה שורה, אוצר השרשים (ס׳) (אוה״ש).
אהשק״ל אי הכי שפיר קשיא ליה.
אה״ת אחר התפלה, אגדות התלמוד (ס׳).
א״ו איסור והיתר, אלא וודאי, אמן ואמן.
או״א (אוא״א) אלהינו ואלהי אבותינו (ת׳), אחת ואחת, אילו ואילו, אב ואם, אבא ואימא (ק׳), אחד ואחר, אידי ואידי, אמן ואמן, אמת ואמונה, אכלה ואכלה (ס׳), אות אמת (ס׳).
או״א דא״ח אלו ואלו דברי אלהים חיים.
או״ג אות גרונית (א״ג), און גליון.
אוגו׳ אוגוסטוס.
או״ה אומות העולם, איסור והיתר (ס׳).
אוה״מ אוהל מועד, אוהל המת (א״ה).
אוה״ע אומות העולם.
אוה״ש אוצר השרשים (ס׳), אותיות השמוש (ד׳).
או״ו (אוו״ת) אשם ודאי ותלוי.
או״ז אור זרוע (א״ז) (ס׳).
או״ח אדם וחוה, אורח חיים (ס׳) (א״ח).
אוח״ל אדם וחוה חוץ לילית.
או״י אמת ויציב.
אוי״ל אכול ושתה יאמר לך.

או״ר = אוכי״ר.
או״ש אדם וישמעאל.
אוכי״ר אמן וכן יהי רצון.
או״ל אומר להם, אומה ולשון.
אולי״ד אור לארבע עשר.
אולה״ק אוצר לשון הקודש (ס׳).
אולי״ל אנכי ולא יהיה לך.
או״מ אותות ומופתים, אונאת ממון, אלדד ומידד
אונ׳ אונקלס (אונק׳).
או״פ ארחי ופרחי.
אופ׳ אופן.
אור״י אומר ר׳ יצחק.
או״ש אותה שנה.
או״ת אורים ותומים (ס׳).
א״ז אור זרוע (או״ז) (ס׳), אמר זה, את זה, אם זה, אין זקוק, אדרא זוטא (ס׳), אנעים זמירות (ת׳), אתה זוכר (ת׳), (איזו זו).
אזוא״ז אחד זה ואחד זה.
אז״ל אבותינו זכרונם לברכה, אמרו ז״ל, אור זרוע לצדיק.
א״ח אחד חסר, אתה חונן (ת׳), אינו חייב, אין חוששין, אשת חיל, אלמנה חיה, אסרו חג, אלהים חיים, אינו חוצץ, אמרו חכמים, אורח חיים (ס׳), אתה חוננתנו (ת׳), איסור חֵלֶב.
[אח״ב וא״ב = אבואב].
אחבב״י אינו חייב בכל יראה.
אחב״י אחינו בני ישראל — בית ישראל.
אחה״ב אחר חרבן הבית.
אחה״ז אחר הזמן (אח״ז).
אחה״ח אחר החרבן.
[אחה״ק אחר הקבורה].
אחו״א אחטא ואשוב.
אח״ז אחר זה, אחר זמנו.
אחז״ל אמרו חכמינו ז״ל.
אחיו״ט אחר יום טוב (אחי״ט).
אח״כ אחר כך, אחרי כן.
אחכ״א אחר כך אמר.
[אוחכב״נ אין חכם כבעל נסיון].
אח״ל אחר למעשה.
אחלא״ד = אחל״ד אתה חונן לאדם דעת (ת׳).

אברה״ם הושענא רבא, ט׳ באב, יום כפור, ראש השנה, פורים.
אב״ש אנשי בית שאן (יעב״ץ), אדון בשפטך (ת׳).
אב״ת אבל תוסיף, (= על כל תוסיף).
אב״ת אב״נ ואב״כ = א״ב א״ב וא״ב.
א״ג אין גורסין, אגב גררא, אורח גברא, אזלא גרש, אות גרונית (ד׳), אשת גיסו, ארבע גאולות, ארבע גליות.
אג׳ אגרת.
אגא״ע (אא״ע).
אג״ב אגרת בקרת (ס׳).
אגגע״ה אין גוזרין גזירה על הצבור.
אג״ה (ס׳) אחר גמר הסעודה (אג״ס).
אגה״ז (ימים שפסח חל בהם) (ל׳).
אגו״פ אגרא ופגרא.
אגח״ש אגב חריפתא שבשתא.
אגל״א אתה גבור לעולם אדני (ת׳ ק׳).
אג״ס אית גרסת ספרים, אחר גמר סעודה.
אג״ר אית גסות רוח.
אג״ש אית גזירה שוה, אגרת שלומים (ס׳), אגב שטפא (= לפ״ר).
אגת״ה אגרת תחית המתים (ס׳).
א״ד איכא דאמרי, אין דורשין, אינו דומה, או דלמא, אלו דברים, אלא דוקא, אינו דין, אין דנין, אונאת דברים, אפס דמים (ס׳), איידי דתנא.
אדאה״ש אינה דוחה את השבת (אר״ש).
אדב״א אין דרך בני אדם.
א״ד במ״ב אין דורשין במעשה בראשית.
אדב״ע אריה דבי עלאה.
אד״ג אית דגרסי.
אד״ה אדוני הרב.
אדה״ש איידי דשייר האי שייר.
אדהע״ה אמר דוד המלך עליו השלום.
אדה״ר אדם הראשון.
אד״ו יום א׳ ד׳ ו׳ בשבת (ל׳).
אד״ל אחת דתו להמית.
[אד״ט לל״ב איידי דטריד למפלט לא בלע].
אד״ם אדם, דוד, משיח. אפר, דם, מרה.
אמונה, דבור, מעשה. אוהב דבק מאח. (אחד דיני ממונות).
אדמ״ד אליבא דמאן דאמר.
אדמ״ו (אדמו״ר) אדוני מורי ורבי.
אד״ע אדון עולם, אלהא דמאיר ענני.
אדע״ה אמר דוד עליו השלום.
אד״צ (אדת״צ) אגרא דתעניתא צדקתא.
אדר״נ אבות דרבי נתן (ס׳).
אדר׳ אדרבה.
אד״ר אידרא רבה (ס׳).
אדר״י אדרבי יהודה (et similia).
אדר״ע אותיות דר׳ עקיבא (ס׳).
אד״ש אחר דרישת שלומו (אדר״ש), אינו דוחה שבת (אדאה״ש).
אדשב״א אין דרכן של בני אדם.
אדשהש״ה (אדש״ה שנ״ה) איידי דשייר הך שייר (נמי) הך.
אדש״ל אינו דומה שמיעה לראיה.
אדת״ה ת״ה אגב דתנא הני תנא הני.
א״ה אמר הפסוק — הכתוב — הכותב — המחבר — המעתיק, אמירת הגדה, אדם הגון, אב הטומאה (אה״ט), אומות העולם, (אוה״ע) ארון הקודש (אה״ק), אדון המושיע (ת׳), אליהו הנביא, אב הרחמים (ת׳), אי הכי, אפילו הכי, אומרים הכי, אחר ההרבן (אה״ח) איספקלריא המאירה, איסור הנאה, ארזי הלבנון (ת׳), את המגילה, את ההר, אותו האיש, אבן השוהם (ס׳) (אה״ש), אתה הראת (ת׳).
אה״א אדני הוא אלהים.
אהאע״ד וע״ד = אהע״ד וע״ד.
אה״ב אמת הבנין (א״ב).
אהב״ה אמר השם ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא.
אהה״נ אי הכי השתא נמי.
אה״ו (literae) (ד׳). אלטונא האמבורג וואנזבעק.
אהוא״ה אחר המרבה ואחד הממעיט.
אה״ח (אוה״ח) אור החמה, אחר החרבן (אחה״ח).
אהח״ם אז היה חנית סוכו (ת׳).
אהח״ע(ר) (literae) (ד׳).
אה״ט אב הטומאה (א״ה).

א״א מע״ר אין אדם משים עצמו רשע.

א״א מ״פ בב״ח אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו.

אא״נ ארבעה אבות נזיקין.

אא״ס אמן אמן סלה.

אא״ע אברהם אבן עזרא, אגרת אורחות עולם (ס׳).

אאע״ה אברהם אבינו עליו השלום. אדוני אבי עליו השלום.

א״א צו״צ אין אומרים צדקתך, וצדקתך, צדקתך. (= צדקתך צדק).

אאצ״ה אין אומרים צדוק הדין.

אאצו״צ וא״ה אין אומרים צו״צ ואב הרחמים.

אא״ק א״ת אם אין קמח אין תורה.

אא״ר אי אתה רשאי.

א״ארח״ל אין אדם רואה חובה לעצמו

אאר״ל אי אתה רשאי לאומרן.

א״א שלה״ב אשת אחיו שלא היה בעולמו.

אאש״ע אם אין שם עדים.

אא״ת אין אומרים תחנון, אלא אי תימא.

א״ב אלף בית, אלפא ביתא, איכא בינייהו, אין ביכלתו, אית ביה, אנשי ביתו, איסור בישול, אין ברירה, אמרי בינה (ס׳), אתה בחרתנו (ת׳), אסמכתא בעלמא (אב״ע), אבן בוחן (ס׳), אמת בנין (אה״ב), אין בו, אין בה,

אב״א אי בעית אימא (איב״א), אחור באחור. אחותו בת אביו. (מכות י״ד א׳).

א״ב א״ב (ו)א״ב אחד בתורה, אחד בנביאים, ואחד בכתובים.

אבב״י אתרוג, בצים, בשר שמן, יין ישן.

אב״ג ית״ץ אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה.

קר״ע שט״ן קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא.

נג״ד יכ״ש נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם.

בט״ר צת״ג ברכם טהרם רחמם צדקתך תמיד גמלם.

חק״ב טנ״ע חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך.

יג״ל פז״ק יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך.

שק״ו צי״ת שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות.

אב״ג אברהם בער גאָטטלאָבער.

אב״ד אב בית דין, אין בן דוד.

אבד״ב אין בן דוד בא.

אב״ד דק״ק אב בית דין דקהלה קדושה.

אב״ה אמר ברוך הוא (אקב״ה).

אב״ו אדם, בשר, ודם.

א״ב וא״ב אחד בפה ואחד בלב.

א״ב ומ״ה אתה בחרתנו, ומפני חטאינו (יעב״ין).

אב״ח (אגב״ח) אגרת בעלי חיים (ס׳).

אבח״א אין בו חשש איסור.

אב״י אחזת ביד ימיני, אבוא בגבורת י״י, אתרג, בצים, יין ישן, אודך בגוים י״י, אין בידיעה, אינו בן יומו, — בת יומה.

אבי״ב אברהם בן יחזקיה בשן.

אבי״ה אליעזר בן יוסי הגלילי, אליעזר בן יואל הלוי. אבי העזרי (ס׳).

א״ב י״ח אין בור ירא חטא, (ולא עם הארץ חסיד).

אבי״י אשר בך ירחם יתום (נחמני).

א״ב י״ע אצילות, בריאה, יצירה, עשיה (ק׳).

אבכי״ר אמן בימינו כן יהי רצון.

אבכ״כ אין בכך כלום, (אב״כ).

אב״ל איבעיא להו (אי״ל), (אין בקיאין לשמה). אתהלך בתם לבב, אודך ביושר לבב, אודך בכל לבי.

אב״מ אין בו משום.

אבמד״א אין בו משום דרכי אמורי.

אב״מ טע״כ אין בו משום טעם כעיקר.

אבמ״מ אין בו משום מעילה.

אבמנ״ט אין בו משום נותן טעם.

אבנה״ס אסור בנעילת הסנדל.

אב״ס אין בו ספק.

אב״ע אברהם בן עזרא, אין בו עדים, אסמכתא בעלמא (א״ב), אלעזר בן עזריה, אחד בפני עצמו (אבפ״ע).

אבפ״ע אחד בפני עצמו.

אב״פ אדון בפקדך (ת׳).

[אבקק״ק אסתירא בלגינא קיש קיש קריא].

אב״ר אזלינן בתר רובא, אב בן רוח (ק׳).

א׳ אל, אדני, אחד, ראשון, אחר, אחרון, אמר, אדם, אלף, אויר, אדומים.

א״א אדוני אבי, אני אומר, אחד אמר, אי אפשר, אי אפשי, אחרים אומרים, אין אדם, אי אמרת, — אמרית, אשת איש, אין אומרים, אלף אלפים, אמר אליהו, אליהו אשכנזי, אלה אזכרה (ת׳), אל אדון (ת׳), אופן אחד, — אחר, אברהם אבינו, אמר אברהם, אמן אמן, אם אחד, אחד אחד, אגב אורחא, את אבותינו, ארך אפים, אריך אנפין (ק׳), את אשתו, אחד אלהינו, אדיר אדירנו (ת׳), אתה אחד (ת׳), איסור אכילה, אדרת אליהו (ס׳), או אינו, אשת איש.

אא״א אמן אמן אמן, אין אומרים אותו, אלא אי אמרת, אף אני אומר, אל ארך אפים (ת׳), אנשי אמונה אבדו (ת׳), אין אתם אומרים, — אתה אומר.

א״א אא״א אין אומרין אל ארך אפים.

א״א א״ה אין אומרים אב הרחמים, — את ההלל.

אא״א ואא״ה אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה.

אא״א ומ״ר אל ארך אפים ומלא רחמים.

אא״א ור״ח אל ארך אפים ורב חסד.

[אאא״ל מ״ל אם אין אני לי מי לי].

אא״ב אלהי אבותינו, אי אמרת בשלמא, אי אפשי בו, אליעזר איש ברתותא, אחד איסור בישול.

אאב״ב אשרי אדם בוטח בך.

אאב״מ אין אומרים במה מדליקין.

[אא״ד אי אתה דן].

אא״ה אלא אי הכי, אין אומרים הלל, אבי אבות הטומאה.

אאה״א אי אתמר הכי אתמר.

א״א הה״ג אין אומרים הלל הגדול.

אאה״ט אבי אבות הטומאה.

אא״ו אדיר איום ונורא (ת׳).

אאו״א אתה אחד ושמך אחד (ת׳).

אא״ז אדוני אבי זקני.

אאז״ל אברהם אבינו זכרונו לברכה. אמר אברהם זכרונו לברכה.

אא״ח אום אני חומה (ת׳), אבל אמרו חכמים, אלהים אחרים.

א״א חו״ל אין אדם חוטא ולא לו.

אאחע״א אין איסור חל על איסור.

אא״ט אינו אלא טועה.

אא״י אי אתה יכול, אין אנו יודעים.

אאיבי״ח אין אדם יוצא בו ידי חובתו.

אא״כ אלא אם כן, אי אמרת כך.

אאכ״ק אלא אם כן קשה.

אא״ל אם אמר לו, אם אין לו — לי — להם. אין אפוטרופוס לעריות (אאל״ע).

אא״ל ע״מ אם אמר לו על מנת.

אאל״פ אי אגרא לא פגרא.

א״אל״ר ארך אפים לעוברי רצונו.

א״אמדשלב״ל אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם.

אאמדשל״ל אין אדם מוכר דבר שלא לו.

א״א מ״ל אמר אלהים מה לך (יעב״ץ), אין אומרים מזמור לתודה.

אאמע״ע אין אדם מעיד על עצמו.

Ein Rabbi Jizchak könnte heissen ר״י, הר״י, הגר״י, החר״י, מוהר״י, מהר״י, מהורר״י, מוהרר״י. Ausserdem können noch כ für כְּבוֹד, ב für בֵּן vorangehen. Auch sei nicht vergessen, dass einem Eigennamen א (= אָמַר, אוֹמֵר) vorangehen oder folgen kann.

5. Jahreszahlen in der gewöhnlichen Schreibweise mit Weglassung der Jahrtausende sind an dem darauf folgenden לפ״ק (= לִפְרָט קָטֹן), statt dessen auch blosss ל׳ an die Zahl angehängt werden kann, zu erkennen. Die Zahl der christlichen Zeitrechnung wird gewonnen durch Addition von 1240, wenn das vorausgesetzte jüdische Datum zwischen dem 1. Januar und dem jüdischen Neujahr des betr. Jahres liegt, von 1239, wenn das Datum zwischen das jüd. Neujahr und den 31. Dezember fällt. Zur Berechnung der Monatstage eines bestimmten Jahres sei empfohlen B. Zuckermann, Anleitung und Tabellen zur Vergleichung jüdischer und christlicher Zeitangaben, Breslau 1893, M. Simon u. L. Cohen, Ein neuer Maphteach, Berlin 1897. Die Tage zwischen Ostern und Pfingsten werden zuweilen nach der Omerzählung angegeben. Dann folgt auf die Zahl gewöhnlich למב״י = למספר בני ישראל, zuweilen למטמונים. Jeder Tag kann durch Angabe des Wochenabschnitts oder eines Satzes aus demselben bezeichnet werden. ד׳ לס׳ והיית לנו לעינים = Mittwoch der Woche, an deren Sabbat die Parascha בהעלותך verlesen wird.

6. Zuweilen sind Worte mit Abkürzungszeichen versehen, ohne Abkürzung zu sein. Das Zeichen dient dann nur dazu, ein Wort als Fremdwort oder Eigennamen kenntlich zu machen, oder anzudeuten, dass bei der Schreibung des Wortes ein Wortspiel beabsichtigt wurde. Ungenauer Weise werden selbst solche Wörter wie בל׳עז = „in fremder Sprache“ und ודוק = „und denke nach!“ mit Abkürzungszeichen versehen.

7. Da von jedem Schriftsteller neue Abbreviaturen gebildet werden können, wird auch das vollständigste Verzeichnis immer noch Fälle übrig lassen, in denen der Leser aus dem Zusammenhang und bei Namen und Büchertiteln mit Hilfe von Namen- und Bücherlisten festzustellen suchen muss, was mit einer Abbreviatur gemeint ist. Der „Nachtrag“ S. 115ff. möge indes nicht übersehen werden.

Gustaf Dalman.

Anweisung

für die Benutzung des Abbreviaturenlexikon's.

Der Anfänger wolle Folgendes beachten:

1. Abbreviaturen können auch mit Präpositionen und anderen kleinen Wörtchen verbunden erscheinen und sind nicht immer in diesen Verbindungen mitaufgeführt worden. Wenn eine nicht gefundene Abbreviatur mit ב, ל, כ, מ, ו, ש, ד, ה beginnt, ist zu überlegen, ob der Anfang nicht etwa in der Präposition בְּ, לְ, כְּ oder מִ (= מִן), in der Konjunktion וְ, in den Relativpartikeln שֶׁ oder דְּ, oder im Artikel הַ — oder in einer Kombination mehrerer dieser Präfixe besteht. Dann ist dieser Anfang zu streichen und der Rest im Lexikon zu suchen. וביוה״כ suche also unter יוה״כ, מר״ה unter ר״ה.

2. Bei Büchertiteln ist unter Umständen in derselben Weise von ס (= סֵפֶר) oder von ב (= בַּעַל „Verfasser") oder בעה״מ (בַּעַל הַמְחַבֵּר) zu abstrahieren.

3. Nicht zu übersehen sind die hebräischen Zahlbezeichnungen bei Citationen in Verbindung mit סֵפֶר (Buch), כֶּרֶךְ (Band), שָׁנָה (Jahrgang), מַסֶּכֶת (Traktat), חֵלֶק (Teil), שַׁעַר, פָּרָשָׁה, פֶּרֶק, פִּסְקָא, סְעִיף (Abschnitt), סִימָן, רֶמֶז (Paragraph), הֲלָכָה, מִשְׁנָה (Lehrsatz), דַּף, צַד, עָלֶה (Blatt), עַמּוּד (Kolumne) — oder entsprechenden Abkürzungen. פ״ט könnte z. B. bedeuten Parascha 9 oder Perek 9. Vorangehendes ר oder ס für ראש bez. סוֹף bezeichnet dann Anfang oder Schluss des Abschnitts. פ״ק bedeutet פֶּרֶק קַמָּא „erster Abschnitt", nicht „Abschnitt 100".

4. Eigennamen in den üblichen Abkürzungen können mit Titulaturen in verschiedenem Umfang verbunden sein. Es war unmöglich, alle verschiedenen Möglichkeiten im Lexikon aufzuzählen.

Vorbemerkung des Herausgebers.

Wo eine Abbreviatur mit der Auflösung in eckige Klammern gesetzt ist, besagt dies, dass das Vorkommen der Abbreviatur zweifelhaft ist. In runde Klammern wurden gesetzt:

1) Abbreviaturen, welche eine mitgeteilte Auflösung etwas anders wiedergeben als die an der Spitze stehende Abbreviatur.
2) Wörter, welche für ein entsprechendes Wort einer Auflösung eingesetzt werden können.
3) Die Bezeichnungen für verschiedene Kategorien von Abkürzungen.

Folgende Kategorien von Abkürzungen sind durch besondere Bezeichnungen kenntlich gemacht:

ס' = Büchertitel (ספר).
ק' = Kabbala (קבלה).
יעב"ץ = Jakob Emden (bes. dessen Siddur).
ד' = Grammatik (דקדוק).
ל' = Kalender (לוח).
ת' = Liturgisches (תפלה).

ערכי הנוטריקון.

LEXIKON DER ABBREVIATUREN

GESAMMELT

VON

G. H. HÄNDLER.

ANHANG

ZUM

ARAMÄISCH-NEUHEBRÄISCHEN WÖRTERBUCH

VON

GUSTAF H. DALMAN.

FRANKFURT A. M.

J. KAUFFMANN.

1897.

